

سوہنگ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان دی ہے

نہکلنک ہر شبد بھنڈار

ستواں بھاگ

- ۲۶ پوہ ۲۰۱۴ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۱
- ۲۷ پوہ ۲۰۱۴ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۴۴
- اگم سندیش ۵۳
- پہلی ماگھ ۲۰۱۴ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۸۴
- ۵ ماگھ ۲۰۱۴ بکرمی صوبیدار وطن سنگھ شریہہ پُر ہوشیار پُر ۹۹
- ۶ ماگھ ۲۰۱۴ بکرمی ٹھانیدار شو دیو اسمان شہید ہوشیار پُر ۱۱۶
- پہلی پھگن ۲۰۱۴ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۱۳۱
- ۳ پھگن ۲۰۱۴ بکرمی پچھن سنگھ پُرانے بھورے امرتسر ۱۴۷
- ۴ پھگن ۲۰۱۴ بکرمی دلپ سنگھ گلوبوا امرتسر ۱۶۵
- ۵ پھگن ۲۰۱۴ بکرمی دلپ سنگھ گلوبوا امرتسر ۱۷۰
- ۵ پھگن ۲۰۱۴ بکرمی گر بخش سنگھ گلوبوا امرتسر ۱۷۲
- ۵ پھگن ۲۰۱۴ بکرمی چرن سنگھ گلوبوا امرتسر ۱۷۲
- ۵ پھگن ۲۰۱۴ بکرمی آتما سنگھ گلوبوا امرتسر ۱۷۳
- ۵ پھگن ۲۰۱۴ بکرمی جاگیر سنگھ گلوبوا امرتسر ۱۷۳

- ۵ پھلن ۲۰۱۴ بکرمی اتم سنگھ گلوبوا امرتسر ۱۷۴
- ۵ پھلن ۲۰۱۴ بکرمی کرم سنگھ گلوبوا امرتسر ۱۷۴
- ۵ پھلن ۲۰۱۴ بکرمی سرجن سنگھ بھچر امرتسر ۱۷۵
- ۶ پھلن ۲۰۱۴ بکرمی منگل سنگھ پیٹی امرتسر ۱۸۷
- ۷ پھلن ۲۰۱۴ بکرمی نرین سنگھ کنگ امرتسر ۱۹۵
- ۷ پھلن ۲۰۱۴ بکرمی دھر مہیر جلالاباد امرتسر ۱۹۸
- ۸ پھلن ۲۰۱۴ بکرمی اودھم سنگھ جلالاباد امرتسر ۲۰۵
- ۱۱ پھلن ۲۰۱۴ بکرمی سوہن سنگھ رام پرا امرتسر ۲۰۷
- ۱۵ پھلن ۲۰۱۴ بکرمی دربار وچ دلی ۲۲۰
- ۱۶ پھلن ۲۰۱۴ بکرمی کرتار سنگھ دلی ۲۲۵
- ۱۶ پھلن ۲۰۱۴ بکرمی دربار وچ دلی ۲۲۸
- ۱۹ پھلن ۲۰۱۴ بکرمی سشیل کمار دے نال بچن ہوئے گڑ گاؤں ہریانا ۲۴۰
- ۱۹ پھلن ۲۰۱۴ بکرمی بشن سنگھ گڑ گاؤں ہریانا ۲۴۳
- ۲۰ پھلن ۲۰۱۴ بکرمی ریشم سنگھ سرون لائن میرٹھ چھاؤنی ۲۴۶
- ۲۱ پھلن ۲۰۱۴ بکرمی میجر کرم سنگھ میرٹھ چھاؤنی ۲۵۵

- ۲۱ پھگن ۲۰۱۴ بکرمی ریشم سنگھ میرٹھ چھاؤنی ۲۵۸
- پہلی چیت ۲۰۱۵ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۲۶۰
- ۱۸ چیت ۲۰۱۵ بکرمی دیدار سنگھ جٹا امرتسر ۲۷۳
- ۱۸ چیت ۲۰۱۵ بکرمی جرنیل سنگھ شاہ والا فروزپُر ۲۸۰
- ۱۹ چیت ۲۰۱۵ بکرمی صوبیدار رام سنگھ گوال ٹولی فروزپُر ۲۸۵
- ۲۰ چیت ۲۰۱۵ بکرمی کرم سنگھ پپلی بھنڈہ ۲۹۵
- ۲۲ چیت ۲۰۱۵ بکرمی مالا سنگھ سماں سر فروزپُر ۳۰۳
- پہلی وساکھ ۲۰۱۵ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۳۰۸
- پہلی جیٹھ ۲۰۱۵ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۳۲۲
- پہلی جیٹھ ۲۰۱۵ بکرمی ہر مندر صاحب سری امرتسر شبد بھجیا امرتسر ۳۳۴
- پنچم جیٹھ ساڈھے دس وجے ہر مندر صاحب گئے، پرنٹو کسے نے کوئی آگوں پگن نہ کیتا
پہرے لا دتے کے شبد نہ بولن گیاراں منٹ رہ کے واپس آ گئے ۳۳۶
- ۵ جیٹھ ۲۰۱۵ بکرمی جگت سنگھاسن نوت (چکلیا) کلسیاں امرتسر ۳۳۶
- ۱۸ جیٹھ ۲۰۱۵ بکرمی گردھارا سنگھ بلووال امرتسر ۳۵۶
- ۱۹ جیٹھ ۲۰۱۵ بکرمی اجیت سنگھ فیض پُر گرداس پُر ۳۶۵

- ۲۰ جیٹھ ۲۰۱۵ بکرمی حکیم کاشی رام سنیا گرداس پُر ۳۷۴
- ۲۱ جیٹھ ۲۰۱۵ بکرمی کھیہرا گرداس پُر ۳۸۵
- پہلی ہاڑ ۲۰۱۵ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۳۸۹
- ۱۸ ہاڑ ۲۰۱۵ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۳۹۹
- پہلی ساون ۲۰۱۵ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۴۵۸
- ۱۸ ساون ۲۰۱۵ بکرمی منگل سنگھ دھارڑ امرتسر ۴۷۰
- ۱۸ ساون ۲۰۱۵ بکرمی گرگھ سنگھ بھلائی پُر امرتسر ۴۷۹
- ۱۹ ساون ۲۰۱۵ بکرمی اُدھم سنگھ جلالاباد امرتسر ۴۹۲
- ۱۹ ساون ۲۰۱۵ بکرمی بلونت سنگھ جلالاباد امرتسر ۴۹۵
- ۱۹ ساون ۲۰۱۵ بکرمی نرین سنگھ کنگ امرتسر ۴۹۷
- ۲۰ ساون ۲۰۱۵ بکرمی مکھن سنگھ نورنگاباد امرتسر ۵۱۳
- ۲۱ ساون ۲۰۱۵ بکرمی مساسنگھ نورنگاباد امرتسر ۵۲۳
- ۲۱ ساون ۲۰۱۵ بکرمی سیوا سنگھ گولیوالی پنڈوری امرتسر ۵۲۷
- ۲۱ ساون ۲۰۱۵ بکرمی چرن سنگھ ترن تارن امرتسر ۵۳۰
- ۲۱ ساون ۲۰۱۵ بکرمی سرین سنگھ جنڈیالا گرو امرتسر ۵۳۳

- پہلی بھادروں ۲۰۱۵ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۵۴۱
- ۱۲ بھادروں ۲۰۱۵ بکرمی پھولا سنگھ گنڈی ونڈ امرتسر ۵۴۸
- ۱۳ بھادروں ۲۰۱۵ بکرمی مہندر سنگھ بستی خلیل فروزپڑ ۵۶۰
- ۱۴ بھادروں ۲۰۱۵ بکرمی بی بی گرچرن کور ہیرا منڈی دروازہ فروزپڑ ۵۶۸
- ۱۵ بھادروں ۲۰۱۵ بکرمی کرنیل سنگھ ڈوگر بستی فریدکوٹ ۵۸۷
- ۱۶ بھادروں ۲۰۱۵ بکرمی مکند سنگھ مہراج بٹھنڈہ ۵۹۷
- ۱۶ بھادروں ۲۰۱۵ بکرمی ودھاوا سنگھ مہراج بٹھنڈہ ۶۱۸
- ۱۷ بھادروں ۲۰۱۵ بکرمی گلزار ساہو فروزپڑ ۶۱۹
- ۱۸ بھادروں ۲۰۱۵ بکرمی حاکم سنگھ سمالسر فروزپڑ ۶۳۳
- ۱۹ بھادروں ۲۰۱۵ بکرمی سادھو سنگھ روڈے فروزپڑ ۶۴۰
- ۲۰ بھادروں ۲۰۱۵ بکرمی ناظر سنگھ ناتھیوال فروزپڑ ۶۴۷
- ۲۱ بھادروں ۲۰۱۵ بکرمی گردیال سنگھ رامووالا فروزپڑ ۶۵۲
- پہلی آسو ۲۰۱۵ بکرمی ٹھاکر سنگھ جیٹھووال امرتسر ۶۵۳
- پہلی آسو ۲۰۱۵ بکرمی پٹنا ہر مندر صاحب نوں شبد بھیجیا جیٹھووال ۶۷۱
- ۲۱ آسو ۲۰۱۵ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۶۷۴

- ۲۲ اَسُو ۲۰۱۵ بکرمی اندر سنگھ کرول باغ نوی دلی ۶۸۰
- ۲۳ اَسُو ۲۰۱۵ بکرمی پریتم سنگھ کرول باغ نوی دلی ۶۸۳
- ۲۴ اَسُو ۲۰۱۵ بکرمی درشن سنگھ پہاڑ گنج نوی دلی ۶۸۸
- ۲۵ اَسُو ۲۰۱۵ بکرمی بٹن سنگھ گڑگاؤں ہریانا ۶۹۴
- ۲۶ اَسُو ۲۰۱۵ بکرمی مندر سری وشوناتھ کان پُر اتر پردیش ۶۹۹
- ۲۶ اَسُو ۲۰۱۵ بکرمی اوتار سنگھ کان پُر اتر پردیش ۷۰۰
- ۲۷ اَسُو ۲۰۱۵ بکرمی تربنی سنگھ الہاباد اتر پردیش ۷۰۱
- ۲۹ اَسُو ۲۰۱۵ بکرمی ایدھیا برہم گنڈ ایدھیا اتر پردیش ۷۰۷
- ۳۰ اَسُو ۲۰۱۵ بکرمی گردوارا گرو کا باغ کاشی اتر پردیش ۷۱۱
- ۳۰ اَسُو ۲۰۱۵ بکرمی وشوناتھ مندر کاشی اتر پردیش ۷۱۴
- پہلی سنگ ۲۰۱۵ بکرمی گردوارا ہر مندر صاحب پٹنا بہار ۷۱۶
- ۲ سنگ ۲۰۱۵ بکرمی گردوارا گرو کا باغ پٹنا بہار ۷۱۸
- ۳ سنگ ۲۰۱۵ بکرمی مینی صاحب گردوارا پٹنا بہار ۷۲۲
- ۳ سنگ ۲۰۱۵ بکرمی چھمن سنگھ دانا پُر پٹنا بہار ۷۲۴
- ۴ سنگ ۲۰۱۵ بکرمی بودھ اوتار دے مندر گیا شہر ۷۲۹

- ۵ سٹک ۲۰۱۵ بکرمی تيجا سنگھ کلکتہ ۷۳۳
- ۵ سٹک ۲۰۱۵ بکرمی مہر سنگھ کلکتہ ۷۴۰
- ۶ سٹک ۲۰۱۵ بکرمی گھنٹیار سنگھ کلکتہ ۷۴۲
- ۶ سٹک ۲۰۱۵ بکرمی ہر بھجن سنگھ کلکتہ ۷۴۳
- ۹ سٹک ۲۰۱۵ بکرمی جگن ناتھ پُری مندر ۷۴۹
- ۱۶ سٹک ۲۰۱۵ بکرمی کچھمن گنڈ رامیشور مندر سری رام چندر ۷۵۲
- ۱۶ سٹک ۲۰۱۵ بکرمی راشٹرپتی پرتھائے رامیشور ۷۶۱
- ۲۱ سٹک ۲۰۱۵ بکرمی ٹوپن رام کرکی پونہ ۷۶۳
- ۲۱ سٹک ۲۰۱۵ بکرمی ستپال کرکی پونہ ۷۷۰
- ۲۱ سٹک ۲۰۱۵ بکرمی ٹھاکر سنگھ کرکی پونہ ۷۷۱
- ۲۱ سٹک ۲۰۱۵ بکرمی ہر بنس سنگھ کرکی پونہ ۷۷۴
- ۲۲ سٹک ۲۰۱۵ بکرمی ٹوپن رام کرکی پونہ ۷۷۷
- ۲۳ سٹک ۲۰۱۵ بکرمی کرکی پونہ ۷۸۳
- ۲۶ سٹک ۲۰۱۵ بکرمی بی بی امرت کور بمبئی ۷۹۶
- ۲۷ سٹک ۲۰۱۵ بکرمی سنت زہری نرین سنگھ پنڈت گوداوری گھاٹ ناسک ۸۰۰

- ۲۸ ستمبر ۲۰۱۵ بکرمی گردوارا لنگر صاحب حضور صاحب ندیڑ ۸۰۶
- ۲۹ ستمبر ۲۰۱۵ بکرمی گردوارا سنگت صاحب حضور صاحب ندیڑ ۸۰۷
- ۲۹ ستمبر ۲۰۱۵ بکرمی مال ٹیکری حضور صاحب ندیڑ ۸۱۰
- ۳۰ ستمبر ۲۰۱۵ بکرمی بندہ بہادر گوداوری گھاٹ ندیڑ ۸۱۲
- ۳۰ ستمبر ۲۰۱۵ بکرمی بابا ندھان سنگھ دے گردوارا لنگر صاحب ندیڑ ۸۱۷
- پہلی مگھڑ ۲۰۱۵ بکرمی گوتم رکھی دی گچھا گوداوری گھاٹ ندیڑ ۸۲۷
- پہلی مگھڑ ۲۰۱۵ بکرمی سچھنڈ گردوارا حضور صاحب ندیڑ ۸۳۱
- پر تاپ سنگھ ولوں سنگراں دے گل ہار پاؤن تے ۸۳۶
- ۲ مگھڑ ۲۰۱۵ بکرمی گردوارا لنگر صاحب حضور صاحب ندیڑ ۸۳۷
- ۳ مگھڑ ۲۰۱۵ بکرمی سنت نند سنگھ نال گردوارا منواڑ ۸۳۸
- ۳ مگھڑ ۲۰۱۵ بکرمی بھگت سنگھ دے گرہ اٹاری ۸۳۸
- ۴ مگھڑ ۲۰۱۵ بکرمی جسونت سنگھ اٹاری ۸۵۶
- ۴ مگھڑ ۲۰۱۵ بکرمی ہر دت سنگھ اٹاری ۸۶۰
- ۴ مگھڑ ۲۰۱۵ بکرمی سرندر سنگھ اٹاری ۸۶۲
- ۴ مگھڑ ۲۰۱۵ بکرمی اٹاری ۸۶۶

- ۵ گھنٹہ ۲۰۱۵ بکرمی گردوارا سنگھ سبھا گوالیئر ۸۶۸
- ۵ گھنٹہ ۲۰۱۵ بکرمی گردوارا بندی چھوڑ گوالیئر ۸۷۱
- ۸ گھنٹہ ۲۰۱۵ بکرمی بندرابن دے وچ مہر بابا دے اک چیلے نال متھرا ۸۷۹
- ۹ گھنٹہ ۲۰۱۵ بکرمی سنت ہیرا سنگھ نال متھرا ۸۸۱
- ۹ گھنٹہ ۲۰۱۵ بکرمی گر نانک باغیچی گردوارا متھرا ۸۸۲
- ۹ گھنٹہ ۲۰۱۵ بکرمی امیر چند گھولاٹی دے گھر پلول شہر ۸۸۳
- ۱۰ گھنٹہ ۲۰۱۵ بکرمی پریتم سنگھ کرول باغ نوی دلی ۸۸۴
- ۱۰ گھنٹہ ۲۰۱۵ بکرمی رتن سنگھ شادی پرنوی دلی ۸۸۸
- ۱۰ گھنٹہ ۲۰۱۵ بکرمی ریشم سنگھ سرون لائن میرٹھ چھاؤنی ۸۹۰
- ۱۱ گھنٹہ ۲۰۱۵ بکرمی لال سنگھ رڑکی ۸۹۴
- ۱۲ گھنٹہ ۲۰۱۵ بکرمی ہر کی پوڑی گنگا گھاٹ ہردوار ۸۹۶
- ۱۳ گھنٹہ ۲۰۱۵ بکرمی کالی کملی والے دے ڈیرے رشی کیش ۹۰۴
- ۱۳ گھنٹہ ۲۰۱۵ بکرمی ست سنگ حال رشی کیش ۹۰۶
- ۱۴ گھنٹہ ۲۰۱۵ بکرمی پنڈت نے، نچل سنگھ ڈیرہ سنت پرا جگادھری ۹۱۶
- ۱۴ گھنٹہ ۲۰۱۵ بکرمی ہر بنس سنگھ دے گرہ ٹھیکری چھنا کرنال ۹۲۰

- ۱۵ گھڑ ۲۰۱۵ بکرمی ہر سنگت سمیت شبد لکھائے کوروشتر ۹۲۲
- ۱۶ گھڑ ۲۰۱۵ بکرمی اوم پرکاش برہمن دے گھر ناہجہ ۹۳۰
- ۱۷ گھڑ ۲۰۱۵ بکرمی بختیش سنگھ کہیرو سنگرور ۹۴۲
- ۱۸ گھڑ ۲۰۱۵ بکرمی ترلوک سنگھ محلہ گھمیارا سنام ۹۴۷
- ۱۹ گھڑ ۲۰۱۵ بکرمی زرنجن سنگھ اُچی آبادی لدھیانہ ۹۵۴
- ۲۰ گھڑ ۲۰۱۵ بکرمی لال سنگھ اُچی آبادی لدھیانہ ۹۵۹
- ۲۰ گھڑ ۲۰۱۵ بکرمی دھنا سنگھ ڈھپپی لدھیانہ ۹۶۲
- ۲۱ گھڑ ۲۰۱۵ بکرمی گردیال سنگھ رڑکی انبالہ ۹۶۶
- ۲۱ گھڑ ۲۰۱۵ بکرمی نتھا سنگھ بڑھیڑی انبالہ ۹۶۶
- ۲۲ گھڑ ۲۰۱۵ بکرمی بشن سنگھ گیانی سہانا انبالہ ۹۶۸
- ۲۳ گھڑ ۲۰۱۵ بکرمی مہر سنگھ سیخ پُرا انبالہ ۹۷۲
- ۲۳ گھڑ ۲۰۱۵ بکرمی بھجن سنگھ سیخ پُرا انبالہ ۹۷۷
- ۲۳ گھڑ ۲۰۱۵ بکرمی گردیو سنگھ دوسانجھ جالندھر ۹۷۹
- ۲۴ گھڑ ۲۰۱۵ بکرمی مہنگا سنگھ ہری پُرا جالندھر ۹۸۱
- ۲۵ گھڑ ۲۰۱۵ بکرمی لال سنگھ ہیر جالندھر ۹۸۵

- ۲۶ مگھڑ ۲۰۱۵ بکرمی نصیب سنگھ بوپارائے جاندھر ۹۹۲
- ۲۶ مگھڑ ۲۰۱۵ بکرمی سُرُوپ سنگھ موڈھ جاندھر ۹۹۶
- ۲۷ مگھڑ ۲۰۱۵ بکرمی صوبیدار تارو سنگھ جنڈیرے جاندھر ۹۹۹
- ۲۸ مگھڑ ۲۰۱۵ بکرمی بچن سنگھ مانگا سرائے امرتسر ۱۰۰۲
- ۲۸ مگھڑ ۲۰۱۵ بکرمی سرین سنگھ مانگا سرائے امرتسر ۱۰۰۶
- ۲۸ مگھڑ ۲۰۱۵ بکرمی پشتورا سنگھ ویرکا امرتسر ۱۰۰۷
- ۲۹ مگھڑ ۲۰۱۵ بکرمی گرنام سنگھ ویرکا امرتسر ۱۰۱۶

سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان دی بے
 سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان دی بے
 سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان دی بے
 سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان دی بے
 سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان دی بے

★ ۲۶ پوہ ۲۰۱۴ بکرمی سنگت جوڑ میلا ہر بھگت دوار جیٹھووال ★

۱ پاربرہم پُرکھ ابناس، پرم پُرکھ سُلطانیہ۔ کھیلے کھیل پر تھی آکاش، ہر والی دو جہانیا۔ ساچے منڈل پاوے راس، ساچے تخت آپ سہانیا۔ جن بھگتاں وسے سدا پاس، آدانت گن ندھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا مول پچھانیا۔ پاربرہم پُرکھ سُلطانا، ہر ہر آپ اکھواندا۔ جوتی جوت نور مہانا، دیپک ساچا آپ لکا سندا۔ شبد شبدی شبد ترانہ، ناد انادی آپ وجا سندا۔ ہر گھٹ کھیلے کھیل مہانا، دس کسے نہ آسندا۔ برہما ویکھے کر دھیانا، نیز لوچن آپ اٹھاندا۔ شو شکر مارے اک دھیانا، باسک تشکا گل لکا سندا۔ اند اند راسن بال نادانا، کروڑ تیتیا سنگ رکھاندا۔ لکھ پوراسی کھیل بھگوانا، آپ اپنی رچن رچا سندا۔ ترے گن مایا کر پردھانا، ست سروپ سما سندا۔ آپ اپنا دیوے برہم گیانا، اپنی وِدیا آپ پڑھاندا۔ آپے جانے دُھر فرمانا، ایک راگ الا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویکھ وکھاندا۔ پُرکھ ابناشی ہر بھگونت، عقل کلا سما۔ آپے جانے جییا جنتا، سادھاں سنتاں آپ ترایا۔ آپے ناری آپے کنتا، آپ اپنی سچ ہنڈھایا۔ آپے چاڑھے رنگ بستتا، چولی رنگن آپ رنگایا۔ آپے رسنا جہوا منیا منتا، شبد شبدی آپ رلایا۔ آپے کھیلے کھیل جگا جگنتا، وِشنوؤں وِسا آپ اُپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ پُرکھ ابناشی ہر گھٹ جان،

جوتی نُورِ کُنیا۔ ایک شبدِ اکِ گیان، ایک برہم جنایا۔ ایک چرنِ اکِ دھیان، ایک لولاکیا۔ ایک پوجا پاٹھ ایک گھر دکھان، ایک ہون کرایا۔ ایک امرت آتم مارے
 ٹھاٹھ، سر سرورِ اکِ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا لئے پرناکیا۔ آپ اپنا ہر اپنا، اپنا رنگ رنگایا۔ آپ اپنی منگ منگا، آپ
 اپنی جھولی پایا۔ آپ اپنا مردنگ وجا، آپ اپنا لئے سنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا لئے اپایا۔ اپنے آپ ہر اپا، اپنی رچن
 رچایا۔ ست سرُپ گیا سما، دس کسے نہ آیا۔ رچنہارا رچنہا رچا، لیکھا لیکھ نہ کوئی لکھایا۔ بھیکھدھاری بھیکھ وٹا، بھیکھ اولٹا آپ کرایا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر آپ اپنی جوت دھر، در گھر ساچا اکِ سہایا۔ ساچا گھر ہر زان، ایک ایک رکھایا۔ برہما دیکھے نیتز نین، دُور دُراڈا گھ اٹھایا۔ ایک ہر ایک نر ایک ور
 ایک گھر ایک ساک سجن سین، میت مُرارِ اکِ اکھوایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ناؤں دھرایا۔ ناؤں دھر ہر نر نکار، اپنی کل
 ورتایا۔ پُت سپوتا کرتیا، جوتی جوت جگایا۔ جوتی نُورِ اپرا، دوس رین کرے رُشانیا۔ ساچے گھر پاوے سار، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ وشنوں ونسی نہ
 کرے آکار، نہ کوئی لیکھ لکھایا۔ برہما ویتا نہ لئے ہلار، وید کتیب نہ کوئی جنایا۔ شو شکر نہ پائے گل ہار، کنٹھ مالانہ گل لٹکایا۔ کروڑ تیتیسانہ کوئی کرے
 پیار، اند اندرا سن سنگ رکھایا۔ ایک ایک اینکار، ہر اپنا گھر سہایا۔ جگ جگ لوک مات لئے اوتار، آپ اپنی بنت بنایا۔ ستجگ تریتا دواپر پار کنار، کاہنا
 کرشنا ویکھ دکھایا۔ کلجگ تیرا کوڑ پسا، چاروں کُنٹ دئے ڈہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے جگایا۔ بلونت کنت ہر پیار،
 آتم سچ سہایا۔ پُرکھ ابناشی پاوے سار، اندر مندر کھوج کھوجایا۔ آپ اپنا کر آکار، اپنا رُپ درسایا۔ سچ محلہ اپرا، پُرکھ اگتا رہیا بنایا۔ دام رسن
 اچار، سرگن وچ سمایا۔ نرگن رُپ ہر کرتار، سرگن بوجھ بُجھایا۔ ساچا میلا وچ سنسار، کلجگ اتم میل ملایا۔ پُرب لہنا کر وچار، نیتز نینا درس دکھایا۔
 ساچا گہنا تن شنگار، بستر بھوشن نام پایا۔ ستگر ساچے چرن سرن چرن ایک بہنا ایک اوٹ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرمل جوتی
 جوت جگایا۔ نرمل جوتی جوت جگا، اپنی بوجھ بُجھاندا۔ کوستک نیا مستک ٹکا اکِ لگا، اندھ اندھیر مٹاندا۔ دو جہانی لیکھا آپ لکھا، لہنا لہنا جھولی پاندا۔
 شبد شبدی اکِ جنا، شبدی شبد جناندا۔ آتم ترشنا بُکھ مٹا، ہوئے روگ گواندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی منگ منگا ساجی

منگ ہر داتار، اپنی آپ منگایا۔ آپے پاونہارا سار، جگ جگ اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ تریتے رام رام اوتار، رگھونسا ہر رگھرایا۔ جگت نمانی پاوے سار،
 غریب نمانے گلے لگایا۔ توڑے گڑھ جگت ہنکار، آپ اپنی دیا کمایا۔ رسنا بھوگ اک اہار، بھیلنی خوشی منایا۔ کلج انت بلونت کنت جائے بلہار، پر بھ
 ابناشی تیری چوگ رسناکھ لگایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکٹک نرائن نر، سچ پرساد آد جگاد جگ جگ آپ اپنا آپ آپ ورتایا۔

گرچرن سچ دوار، گرکھ ورا پائندا۔ گرچرن جن پیار، جوگ جگت دکھائندا۔ گرچرن تن شنگار، بستر تن ہندھائندا۔ گرچرن بھرم نوار، بھانڈا
 بھرم بھنائندا۔ گرچرن بنک گھر بار، ایک ہر سہائندا۔ گرچرن وچ سنسار، ہر گوبند میل ملائندا۔ گرچرن ساچی دھار، پاربرہم اک جنائندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرچرن ویکھ دکھائندا۔ گرچرن ساچا جوگ، گر پورے اک رکھایا۔ گرچرن ساچا بھوگ، گر پورا ویکھ دکھایا۔ گرچرن دھر
 سنجوگ، گر پورا لیکھ لکھایا۔ گرچرن تین لوک، گر پورا پار کرایا۔ گرچرن سچ سلوک، گر پورے نام درڑایا۔ گرچرن کٹے روگ، گر پورا روگ گویا۔
 گرچرن دیوے موکھ، گر پورا آپ دویا۔ گرچرن مٹے ہرکھ سوگ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے سچ سرنایا۔ گرچرن سچ
 بھنڈار، گر پورا اک دکھائندا۔ گرچرن پاوے سار، گر پورا دیا کمائندا۔ گرچرن پار اتار، گر گرکھ ویکھ دکھائندا۔ گرچرن اک بلکار، گر ایک جوت جگائندا۔
 گرچرن رنگ کرتار، ہر ساچا جوڑ جڑائندا۔ گرچرن ڈھیہہ پئے دوار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچا اک سہائندا۔ گرچرن ساچا گھر،
 گھر ساچے وجے ودھایا۔ گرچرن ملے ور، ایک ور ہر رگھرایا۔ گرچرن نہ جائے مر، ایک رنگن رنگ رنگایا۔ گرچرن ساچی ترنی تر، بھو ترنی پار کرایا۔
 گرچرن میلا نرائن نر، نرائن نر سمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک چرن دھیان رکھایا۔ گرچرن ساچی سیو، ہر ساچا آپ جنائندا۔ گرچرن
 ساچا دیو، اشٹ دیو آپ اکھوائندا۔ گرچرن الکھ ابھیو، الکھ نرنجن آپ ہو جائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا در سہائندا۔ گرچرن
 ساچی ٹیک، ہر جن اک رکھائندا۔ گرچرن بدھ بیک، گر پورا آپ کرائندا۔ گرچرن نہ لگے سیک، مایا متا موہ چکائندا۔ گرچرن نیتر پیکھ، دھوڑی مستک

لاسندا۔ گرچرن لکھے لیکھ، لیکھاگر آپ گناسندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دھیان اک گیان ایکا مان جنانندا۔ گرچرن ساچی وتھ، گر پورے ہتھ وڈیاںیا۔ گرچرن ہر سمرتھ، سمرتھ پُرکھ آپ اکھوایا۔ گرچرن سگل وسورے جان لٹھ، چرن دوارے درشن پایا۔ گرچرن ملے ساچا رتھ، دو جہاناں پار کرایا۔ گرچرن دوارے جو جن جائے ڈھٹھ، ڈھیہہ پئے پئی سرنایا۔ گرچرن رکھائے ساچا ہتھ، من مت بدھ دئے سمجھایا۔ گرچرن کھولے ہرن پھرن، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن اپنی بوُجھ بُجھایا۔ گرچرن ساچا ہٹ، ہر جن ساچے آپ دکھایا۔ گرچرن تیرتھ تٹ، گرکھ ورلے پایا۔ گرچرن میل دیوے کٹ، دُرمت تن رہن نہ پایا۔ گر شبد مارے ایکا سٹ، انحد دیوے تال وجایا۔ گرچرن دوار ساچا مٹھ، گر در مندر راگ الایا۔ گرچرن گیڑے اُلٹی لٹھ، لکھ چوراسی دئے بھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا چرن ایکا سرن رہیا رکھایا۔ گرچرن ناتا جوڑ، ہر ساچے آپے جوڑیا۔ گرچرن نبھے توڑ، نہ ہوئے جگت وچھوڑیا۔ گرچرن ساچا گھوڑ، دو جہانی پھرے دوڑیا۔ گرچرن جائے بہڑ، گر سکھ آتم لگی اوڑیا۔ گرچرن ساچا پوڑ، دیکھے پرکھے مٹھے کوڑیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ہوئے براہمن گوڑیا۔ گرچرن ساچا وت، گرکھ نیج بجایا۔ گرچرن ساچی رت، ہر جن لیکھے لایا۔ گرچرن ساچی مت، ایکا منتر نام چایا۔ گرچرن رکھے پت، پت پر میثور آپ اکھوایا۔ گرچرن ساچا ست، دھیرج یت سنتو کھ آپ جنایا۔ گرچرن رکھے دے کر ہتھ، دس کسے نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے دیکھ دکھایا۔ گرچرن ساچی دات، در گھر ساچے پایے۔ گرچرن وڈ کرامات، لوک مات ہر گن گایے۔ گرچرن مٹے اندھیری رات، آتم دیکھ چند چٹھایے۔ گرچرن آتم امرت دیوے بوند سوانت، ترسنا بُکھ گواہے۔ گرچرن پتا گرچرن مات، گر گودی بیٹھ سدا سکھ پایے۔ گرچرن بندھائے ساچانات، وچھڑ کدے نہ جائے۔ گرچرن دکھائے اتم ذات، ورن برن وچ نہ آئے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرچرن ساچا کملاپات، کنت کنتولا اک ہندھایے۔ گرچرن سچ صلاح، گر پورے آپ جنایا۔ گرچرن جگت ملاح، بیڑا بنے لایا۔ گرچرن سچا راہ، سچا مارگ اک دکھایا۔ گرچرن میللا بے پرواہ، درگاہ ساچی میل ملایا۔ گرچرن سوہے ساچا تھاں، گر سکھ اپنے گلے لگایا۔ گرچرن پکڑے بانہ، آپ اپنا ہتھ اٹھایا۔ گرچرن ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاں، کلجک ویلا اتم آیا۔ گرچرن دیوے

ٹھنڈی چھاں، اگنی اگ نہ کوئی جلائی۔ گرچرن ساچا ناؤں، ناؤں نرنکارا آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا لیکھ لکھائیا۔
 گرچرن ساچا گوجھ، ہر ساچے آپ کھلایا۔ گرچرن ساچا کھوج، بھيو کسے نہ پایا۔ گرچرن بھيو کھلائے ایکا دُوج، تیجانیتز دئے کھلایا۔ گرچرن گرکھ ورا رہیا
 لوچ، اٹھے پہر آس نکایا۔ گرچرن مٹے سوچ، آس نندرا دئے گویا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن ساچی مَونج وکھایا۔ گرچرن ساچا
 مان، گرکھ اک رکھایا۔ گرچرن میل ہانیاہان، شبد سرتی میل ملایا۔ گرچرن جانی جان، جانہار آپ اکھوائیا۔ گرچرن ملے دُھر فرمان، بودھ اگادہا شبد جنایا۔
 گرچرن ٹٹے جگت مان، تن ابھمان رہن نہ پایا۔ گرچرن ملے دُھر نشان، دُھر دھام دئے سہایا۔ گرچرن مٹے جم کی کان، رائے دھرم نہ دئے سزایا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرچرن میل ملایا۔ گرچرن ساچی آس، ہر ہر آپ وکھائیا۔ گرچرن سچ پیاس، گر پورا رہیا بُجھائیا۔ گرچرن داسی داس،
 سیوک سیوا آپ کمائیا۔ گرچرن ساچی راس، کاہنا کرشنا رُپ وٹائیا۔ گرچرن لیکھے رسن سواس، رسنا جہوا ہر ہر گائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، گرچرن دیوے وڈی وڈیائیا۔ گرچرن ساچی کار، ہر ہر آپ کرائندا۔ گرچرن ساچی دھار، جگ جگ آپ چلائندا۔ گرچرن اک پیار، ایکا راہ وکھائندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا گر آپ اکھوائندا۔ ساچا گر ہر نرنکار، ستگر رُپ سمایا۔ آپ اپنا کر پیار، آپ اپنا بھیکھ وٹایا۔ جوتی نور
 کر اُجیار، آکاش پرکاش سمایا۔ لوآں پُریاں بٹھے دھار، برہمنڈ کھنڈ ویکھ وکھایا۔ جیرج انڈ لئے اُبھار، اُتبیج سیتج سنگ رلایا۔ ترے گن مایا کر پیار، برہمے جھولی
 پایا۔ وشنوں ونسی خبردار، شو شنکر رہیا ہلایا۔ لکھ چوراسی کر تیار، پنج تت آپ اُپایا۔ نرگن ہر نرنکار، بیٹھا آسن لایا۔ جس جن بخشے چرن پیار، گرچرن سو
 جن آیا۔ متمکھ دُبے وہندی دھار، کلجگ کایا دئے رُٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرکھ ساجن جوڑ جُڑایا۔ گرچرن ساچا رنگ، گر
 پورا آپ چڑھائندا۔ گرچرن ساچی منگ، گرکھ منگ منگائندا۔ گرکھ سچ پلنگ، ساچی سچ وچھائندا۔ گرچرن دھارا گنگ، اٹھسٹھ مکھ شرمائندا۔ گرچرن کٹے
 بُکھ ننگ، ایکا دستو جھولی پائندا۔ گرچرن انگیکار کرے کرائے لائے انگ، سوبھاوتی نار سہائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی بوُجھ
 بُجھائندا۔ چوجی کھیل ہر نرنجن، اپنا کھیل کھلایا۔ چرن دھوڑی بخشے مجن، مستک تلک لگایا۔ دو جہانی ساچا سجن، کلجگ ٹھگوری پایا۔ پاربرہم آیا پڑدے

کجن، گرگھ چوری چوری لئے جگایا۔ امرت آتم پی پی رجن، بھر پیالہ اک پیایا۔ منمکھ جیو کلجگ اگنی دجن، پنچ وکار لنبو لایا۔ جوٹھے جھوٹھے بھانڈے
 بھجن، تھر کوئی رہن نہ پایا۔ جن بھگتاں رکھے اتم لجن، اک دوارا رہیا دکھایا۔ گرچرن دھوڑ رنگ چاڑھے گوڑھ دیوے نام جہازن، ساچا چپو اک لگایا۔
 پرگٹ ہوئے دیس ماجھن، سمبل نگری دھام سہایا۔ شاہو بھوپ وڈ راجن، شاہ سلطان آپ اکھوایا۔ آپے رچیا اپنا کاجن، آپ اپنا منگل گایا۔ جن بھگتاں
 دیوے سوہنگ داجن، پلے ایکا گنڈھ بندھایا۔ اندر مندر بہہ بہہ مارے آوازن، دس کسے نہ آیا۔ کایا کعبہ شبد ساچا حاجی حاجن، ایکا جج رہیا کرایا۔ دو دو
 آہ پُزن صوابن، شاہ نوابا ویکھ دکھایا۔ ساچا چرن دے رکابن، چٹے آسو آسن لایا۔ آپے چڑھیا ساچے تازن، لوک مات پھیرا پایا۔ پاربرہم پر بھ غریب
 نوازن، پروردگار آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چرن دھوڑ اک سہایا۔ چرن دوارا ساچا کھول، ہر ساچی الکھ جگایا۔ جن بھگت
 دوارے بولے ایکا بول، سوہنگ نام وڈیایا۔ آپ وجائے اپنا ڈھول، لوآں پُریاں رہیا ہلایا۔ لکھ چوراسی آپے مول، گرگھ آتم سیجا آپ سہایا۔ بیٹھا رہے
 سدا اڈول، نہ کوئی سکے جگت ڈلایا۔ آپے تونہارا تول، نام کنڈا ہتھ اٹھایا۔ گرچرن پریتی جو جن گیا گھول، اتنم دیوے مل پوایا۔ پرگٹ ہویا کلا سولھ،
 عقل کلا سہایا۔ کلجگ اتنم کھیلے ہول، لال گللا رنگ چڑھایا۔ جن بھگتاں آپے کرے چوہل، آپ اپنا بھیکھ وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، بنک دوارا اک رکھایا۔ بنک دوارا پُرکھ ابناشی، اپنا آپ رکھایا۔ آپے ویکھے جگت تماشی، جگت جوہری آپ ہو آیا۔ آپے کرنہارا ناسی، آپے لئے
 جویا۔ آپے لیکھے لائے دس دس ماسی، آپ اپنی دیا کمایا۔ آپے ساس آپے گراسی، آپے پنچ ت اکھوایا۔ آپے ہڈ آپے ناڈ آپے ماسی، آپے رکت بوند بن
 جایا۔ آپے ہوئے داس داسی، نرگن نرگن آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساجن لئے ور، چرن دوارا اک سہایا۔ چرن دوار
 ساچا کھیڑا، ہر ساچا آپ وسندڑا۔ چرن دوارے بنھے بیڑا، گرگھ ساچے آپ چڑھندڑا۔ چرن دوار کرے نہیڑا، جگ جگ بھیکھ وٹندڑا۔ چرن دوار چکے جھیرا،
 ملے میل گنی گھندڑا۔ چرن دوار گھلا ویڑا، نو دوارے مارے چندرا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چرن دوار دکھائے گوکل مٹھرا بندرا۔ چرن
 دوار ساچی راس، ہر ساچی رچن رچایا۔ چرن دوار شاہو شتاباش، گوپی کاہنا اک دکھایا۔ چرن دوار گرگھ ورا پائے سار، جس جن اپنی بوجھ بھجھایا۔ چوبی

کھیلے کھیل اپار، گرگھ مندر اندر جوت جگانیا۔ کنت ناری ناری کنتا رُوپ اپار، سچ سہنجی اک وچھانیا۔ جوت زرنجی سیوادار، سیوک سیوار ہی کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن ز، گرچرن چرن گر ایکا دیوے وڈ وڈی وڈیائیا۔

پُرکھ ابناشی ہر زرنکار، ساچے تخت سہایا۔ زمل جوتی کر آکار، اپنے رنگ سمایا۔ شبد سروپی بے جیکار، ایکا نعرہ لایا۔ اک اگلا اینکار، عقل کل اکھوایا۔ ست پُرکھ زرنجن کرپا دھار، الکھ زرنجن الکھ جگایا۔ لوآں پُریاں بٹھے دھار، آپ اپنا ویس وٹایا۔ سچھنڈ ہر ایکا کار، ایکا نام وکھایا۔ پُری برہم لئے اُبھار، پاربرہم سرنایا۔ شو شکر بخشے چرن پیار، چرن چرنودک سیس اُگایا۔ اند اندراسن کر وچار، کروڈ تیتیسانگ رکھایا۔ کبیر کبیرا پاوے سار، اک نام ورتایا۔ مات پاتال آکاش ہر کر آکار، کرتا پُرکھ اکھوایا۔ چوڈاں ہٹ محل اُسار، دیپک اک جگایا۔ تیرتھ تٹ نہ کوئی کنار، گردر مندر مسجد نہ کوئی وکھایا۔ پون پانی نہ کوئی ہلار، بانی کھانی نہ کوئے رچایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹایا۔ آپ اپنی کل دھار، ہر اپنی بنت بنایا۔ آپ اپنا ویکھ وچار، آپ اپنی جوت جگایا۔ آپ اپنا دئے سہار، آپ اپنا ہوئے سہانیا۔ آپ اپنا کر پیار، آپ اپنے رنگ رنگانیا۔ آپ اپنا ویکھ ساچا گھر بار، آپ اپنا در سہانیا۔ آپ اپنے بیٹھ سچے دربار، آپ اپنا راج کمائیا۔ آپے داتا شاہو سچّی سرکار، شاہو بھوپ آپ اکھوایا۔ آپ اپنا کر آکار، زراکار رچن رچانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جوتی جوت دئے اُپانیا۔ جوتی جوت ہر جوت جگا، اچرج کھیل کھلا سندا۔ لوک مات پھیرا پا، آپ اپنا راگ الا سندا۔ برہما ویتا لیا جگا، ایکا شبد سنا سندا۔ چارے مکھ آپ کھلا، اٹھے نیتز نیر وہا سندا۔ ہر ہر ہر آپے گا، آپے بھيو کھلا سندا۔ بھيو نہ سکے کوئی پا، آپ اپنا مکھ چھپا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا سنگ رکھاندا۔ آپ اپنا سنگ رکھ، ہر اپنی کل ورتانیا۔ سنجگ ساچے ہو پر تکھ، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ سنت سہیلے لئے رکھ، متمکھ جیواں دئے سزائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ کھیلے کھیل ویکھ وکھائے سر شٹ سبائیا۔ سنجگ ساچا رنگ مان، ہر ساچی بنت بنایا۔ آپ اپنی کر پچھان، برہمنڈاں لئے جگانیا۔ ایکا دیوے ڈھر فرمان، آتم برہم گیان جنایا۔ ایکا شبد اک

بان، ایکا ایک رہیا چڑھائیا۔ ایکا جی ایکا دان، ایکا بھچھیا جھولی پائیا۔ ایکا راگ ایکا کان، ہر ایکا ایک سنائیا۔ ایکا ہٹ اک گیان، اک دکان ایکا ونج رہیا
 کرائیا۔ ایکا گھر اک مکان، اک اکلا آپ اپائیا۔ نہ کوئی دیسے ہور نشان، نہ کوئی رچن رچائیا۔ جن بھگتاں دیوے در دوارے مان، آپ اپنی بوجھ بُجھائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ سچ سچ کرے کڑمائیا۔ سنجگ تیرا سچ وبار، ہر ساچی بنت بنائیا۔ ایکا شبد اک جیکار، ایکا ایک رہے سرنائیا۔
 ایکا ہر اک ورتار، دیونہار اک رکھائیا۔ ایکا در اک بھنڈار، ایکا رہیا بھرائیا۔ گرگھ ورا پاوے سار، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیا۔ باون بنیا بھیکھا دھار، بل
 دوارا ویکھ دکھائیا۔ سنجگ تیرا ویکھ کنار، آپ اپنا لئے اپائیا۔ تریا ویس رنگ کرتار، ترے گن مایا وچ نہ آئیا۔ رام رام لے اوتار، آپ اپنی کھیل کھلائیا۔
 آپے جانے اپنی دھار، لیکھا لکھ نہ سکے کوئی رائیا۔ گنو غریباں پاوے سار، بال انجانے گلے لگائیا۔ توڑے راون گڑھ ہنکار، ایکا بان چلائیا۔ رام شستر اپر اپار،
 نہ سکے کوئی بچائیا۔ رن بھومی ستے پیر پسار، رگھونس کری کڑمائیا۔ سمت چوڈاں لیکھ اپار، پر بھ ساچا رہیا لکھائیا۔ سمت پندراں کر اجیار، چرن دوارا بنک
 سہائیا۔ پندراں کنگ پاوے سار، سرجنہار آپ اکھوائیا۔ چار کُنٹ دے ہلار، شاہ بھیکھن لئے اٹھائیا۔ پاربرہم پر بھ کھیل اپر اپار، پر م پُرکھ وڈی وڈیائیا۔
 نو کھنڈ پر تھی دیوے اک ہلار، ستاں دیپاں پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویکھ دکھائیا۔ ترے ترے تریا تیرا راگ، رام
 رام رام اپایا۔ ہرجن میلانت سہاگ، در گھر ساچے منگل گایا۔ آتم جوتی جگے چراغ، اندھ اندھیر مٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج
 تیری اتم ور، سچ دوارا ویکھ دکھایا۔ سچ دوارا ویکھنہارا، نہہکنک نہہکامی۔ ایکا جوتی نور کرے چمتکارا، پاربرہم سچ سچا سوامی۔ نام کھنڈا تیز کٹارا، ہتھ پھڑے ہر
 انترجامی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج میٹے رین اندھیری شامی۔ کلج مٹے رین اندھیرا، ہر ساچے جوت جگائیا۔ لکھ چوڑاسی کرے حق
 زبیرا، نگر کھیڑا ویکھ دکھائیا۔ گر سکھ چھے جگت جھیرا، ہر ویدیا اک پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان،
 نہہکنک نرائن ز، نرائن آپ اکھوائیا۔

ہر ساجن جگ میتڑا، نام رنگ کرتار۔ کایا چولی رنگے چیتھڑا، آپ اپنی کرپا دھار۔ مٹھا کرے کایا کوڑا ریٹھڑا، امرت بخشے ٹھنڈی ٹھار۔ سبج
 ساچی دسے ریٹڑا، چار ورن اک دوار۔ دیوے نام شبد انڈیٹھڑا، سو پڑکھ نرنجن اپر اپار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک بخشے چرن پیار۔
 چرن دوارا ساچا دھام، پاربرہم سرناہیا۔ ملے میل رمیا رام، نام نیا اک دکھانیا۔ موہن مادھو گھنٹیا شام، ساچا سنیا اک اکھوانیا۔ لیکھے لائے ماٹی چام، کایا
 تن ویکھ دکھانیا۔ کایا کھیڑا نگر گرام، سچ محل اک وسایا۔ اُچ اٹل کرے بسرام، نہچل دھام اک رکھانیا۔ سینا سرتی اک گیان، اک دھیان رکھانیا۔ ایک
 چلہ تیر کمان، ایک دھنکھ ہتھ اٹھانیا۔ ایک مارے سچ نشان، ایک ایک پار کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چرن دوار اک دکھانیا۔ چرن دوار
 سچ سنگھاسن، ہر ساچا میل ملاہیا۔ پاربرہم پڑکھ ابناشن، ہر جن ساچے لئے جگایا۔ پرگٹ ہو گھنک پڑ واسن، گھر ساچا ویکھ دکھانیا۔ ساچے مندر پاوے
 راسن، تھر گھر ساچا دئے سہانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چرن دوار وڈی وڈیانیا۔ چرن دوار سچ ٹکانا، گر پورے آپ رکھایا۔ چار ورن
 اک بانا، ایک راہ چلایا۔ ایک شبد اک گیانا، ایک نام اپایا۔ ایک رسنا ایک چلہ ایک تیر کمانا، ایک ایک رہے اٹھایا۔ ایک جوت سری بھگوانا، ہر گھٹ اندر ڈیرہ لایا۔
 پاربرہم پڑکھ سلطانا، ست سروپی آپ سہایا۔ جن بھگتاں بھسے ساچا گانا، نام تندن اک بندھایا۔ انتر آتم سنائے ساچا گانا، انحد ساچا تال وجایا۔ اک دکھائے
 پد نربانا، سوہنگ ہنسا روپ وٹایا۔ سچ دوارے دیوے مانا، انسا بنسا آپ ہو جایا۔ آپے ورتے اپنا بھانا، کلجک کنسا میٹ مٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، چرن دوارا اک سہایا۔ چرن دوار ساچی دھوڑ، گرگھ ورا پائندا۔ پتر سنگھڑ بنائے مورکھ موڑ، جس جن دیا کماندا۔ ناتا توڑے کوڑو کوڑ،
 سچ سچ درڈاندا۔ آون جاون کٹے جوڑ، لکھ پچوراسی پھند کٹاندا۔ ایک رنگن رنگ چاڑھے گوڑھے، اتر کدے نہ جاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، چرن دوارا ویکھ دکھاندا۔ چرن دوار ساچی دھار، دھردر گاہی آپ چلاندا۔ آپ اپنا رنگ رنگ کرتار، رنگنہار آپ اکھواندا۔ ساچا سنگ وچ
 سنسار، جن بھگتاں آپ رکھاندا۔ منگن منگ در دربار، دوئے جوڑ سپس جھکاندا۔ پنج وکارا لئے پھڑ، ایک تندن تند رکھاندا۔ کایا توڑ قلعہ ہنکاری گڑھے،
 مستک چندن ٹکا نام لگاندا۔ آپ اپنا گھاڑن گھڑ، گھڑنہار پڑکھ سمرتھ آپ اکھواندا۔ اگنی ہون نہ جائے سڑ، مڑھی گور نہ کوئی دباندا۔ جن بھگتاں

پھڑائے اپنا لڑ، ایکا پلو نام پھڑا سندا۔ سچ دوارے آگے کھڑ، ایکا دھام سہا سندا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، دس کسے نہ آسندا۔ نہ کوئی جگت و دیا اکھر گیا
 پڑھ، وید کتیب انجیل قرآن شاستر سمتر کھانی بانی بھيو کوئی نہ پائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا درس درسا سندا۔ گرچرن دوارا
 ساچا ہٹ، چوڈاں لوک آپ گھلا سندا۔ نام ونجارا رکھے پٹ، جن بھگتاں تن پہنا سندا۔ سو پڑکھ نرنجن مارے سٹ، ہنگ ہنگتا گڑھ تڑا سندا۔ ایکا دوجا
 دیوے کٹ، تیجانین اک گھلا سندا۔ چوتھے گھر ہو پرگٹ، آپ اپنے انگ لگا سندا۔ لیکھا چکے کا یا مٹ، گرگھ ساجن ویکھ وکھا سندا۔ جھوٹا بوج جانا ڈھٹھ،
 تھر کوئی رہن نہ پائندا۔ لیکھا چکے تیر تھ اٹھسٹھ، گنگا گوداوری مکھ شرمائندا۔ گرچرن دوارے سچ اکھ، درگاہ ساچی دھام سہا سندا۔ ترے گن لوک مات مایا
 رچیا مٹھ، پر بھ ساچا لنبو لائندا۔ ساچی وست نہ کوئی رکھے ہٹھ، کام کرودھ سرب ستا سندا۔ گرچرن دوار جو جن گئے ڈھٹھ، کلجگ انتم میل ملا سندا۔ میل
 ملائے نٹھ نٹھ، دوس رین سیو کما سندا۔ پوہ چھبھی تیری ساچی چھٹھ، پر بھ ساچا آپ کرا سندا۔ چوڈاں لوکاں گیرے الٹی لٹھ، گیر نہار آپ اکھوا سندا۔ نو
 ست سولاں جوتی لٹ لٹ، آپ اپنی آپ جگا سندا۔ پُریاں لوآں میٹے پھٹ، ایکا دھار چلا سندا۔ سوہنگ شبد چلائے گھٹ گھٹ، بچیا کوئی رہن نہ پائندا۔
 ۱۰ کلجگ کھیل بازی گر نٹ، انتم ویکھ وکھا سندا۔ ستجگ ساچا رہیا نٹھ، پر بھ چرن دوار راہ تکا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرچرن دوارا
 ہر نرنکارا، نرگن اک سہا سندا۔ گرچرن دوارا سچ دکان، ہر ساچا مات گھلا سندا۔ چار ورنائ اک گیان، ایکا برہم جنائیا۔ ایکا گر اک دھیان، ایکا لولا سندا۔ ایکا تیر
 اک نشان، ایکا ہٹھ اٹھائیا۔ ایکا چلہ ایکا تیر کمان، ایکا ہر ایکا رہیا وکھائیا۔ ایکا رسنا ایکا گان، ایکا جہوارا رہیا ہلا سندا۔ ایکا راگ ایکا کان، ایکا وجے ودھائیا۔ ایکا در
 ہر بھگوان، دوسر کوئی رہن نہ پائیا۔ کلجگ جیوانت پچھتان، نہ ہوئے کوئی سہائیا۔ راج راجان، سرب مٹ جان، سیس تاج نہ کوئی رکھائیا۔ سادھ سنت
 ہوئے بے بچھان، مایا جیوڑی گل وچ پائیا۔ جوٹھ جھوٹھ پین کھان، کام کرودھ لو بھ موہ ہنکار وکار جگت ترسنا اک ودھائیا۔ دھرت نہانی نہ جھلے بھار، پر بھ
 در دوار رہی گر لائیا۔ پڑکھ ابناشی کرپا دھار، ایکا شبد رہیا اٹھائیا۔ جوتی سروپی کر پیار، آد شکت وچ سائیا۔ آد شکت کر آکار، لوک مات پھیرا پائیا۔ برہما وشن
 شو رہے وچار، آپ اپنا دھام سہائیا۔ پار برہم تیرا بھیکھ نیار، جگ جگ اپنی رچن رچائیا۔ کلجگ تیری کالی دھار، کرتا پڑکھ آپ مٹائیا۔ پرگٹ ہو آدھو چکار،

دس کسے نہ آئی۔ کوٹی کوٹ پھر دے دسم دوار، دسم دوارا ہتھ نہ آئی۔ کوٹن کوٹ چوٹی چڑھے پر بت ڈھیہہ ڈھیہہ ڈگے ڈوٹکھی غار، کایا غار اک دکھایا۔ کوٹی کوٹ ہوئے شاہ سوار، من شہنشاہ رہیا دوڑایا۔ کوٹی کوٹ رہے پکار، بدھ سدھ رہن نہ پائی۔ کوٹی کوٹ مرے وچ سنسار، سچ دوار دس نہ آئی۔ کوٹی کوٹ کرن پکار، اٹھے پہر رہے بلایا۔ کوٹی کوٹ لبھن میت مرار، کاہنا کرشنا دس نہ آئی۔ کوٹی کوٹ رہے چتار، راما سیتا نعرہ لایا۔ کوٹی کوٹ کرن اہار، ہونتا پون روپ سمایا۔ کوٹی کوٹ رہے کر بے جیکار، نانک گوہند دس نہ آئی۔ کوٹی کوٹ رو رو رہے دھاہاں مار، سنگ محمد چار یار نہ کوئی پھیرا پائی۔ کوٹی کوٹ ہوئے خوار، اللہ رانی ہو ہو دے ڈھایا۔ توہی توں اک کرتار، تیری وڈ وڈیایا۔ سنگر ساچے سُن پکار، کلجک کالی چٹنی پائی۔ دھرت مات دے سہار، دھرت دھول آپ سہایا۔ آپ اپنا کر آکار، آپ اپنا میٹ مٹایا۔ پرگٹ ہو وچ سنسار، پر بھ ساچی جوت جگایا۔ چھبھی پوہ دوس وچار، اپنا سیس ہر جگدیش گر سنگت بھیٹ چڑھایا۔ بھو نہ پانن راگ چھتیس، گیتا گیان نہ کوئی جنایا۔ کھیلے کھیل میں اکیس، عقل کلا اھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت بخشے ساچا ور، گرچرن سچی سرنایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، نہکلنک نرائن نر، دیونہار جگت وڈیایا۔

۱۱

۱۱

اک اکلا اینکار، کوٹ برہمنڈ سمایا۔ دوجی بٹھے شبد دھار، چند پرچنڈ دکھایا۔ تیجے پاوے آپے سار، تریلوکاں دیکھ دکھایا۔ چوتھے گھر کھیل اپار، ہرجن ساچے لئے ملایا۔ پنچم میلانکنت بھتار، ناری کنتا آپ اھوایا۔ چھویں چھپر چھن اپار، محل اٹل آپ سہایا۔ ستویں ست پرکھ نرنجن جوت اُجیار، دیوا بٹی نہ کوئی رکھایا۔ اٹھویں اٹھاں تتاں وسیا باہر، نرگن نرگن وچ سمایا۔ نویں نو در کھولے جگت کواڑ، آپ اپنا راہ چلایا۔ دسویں بیٹھا ساچا لاڑ، رنگ بسنتی اک رنگایا۔ اک دس دیکھے تیری دھار، دو دس لئے جگایا۔ ترے دس ساچے گھوڑے دیوے چاڑھ، چار دس لئے ملایا۔ چوڈاں چوڈس کر وچار، چوڈاں چوڈاں لوک ہلایا۔ چوڈاں کھیلے کھیل اپار، چوڈاں چوڈاں وچ سمایا۔ چوڈاں بولے اک جیکار، چوڈاں ساچا نعرہ لایا۔ چوڈاں کھنڈاں ایکا دھار، چوڈاں وچ برہمنڈ جگایا۔ چوڈاں جیرج انڈاں پاوے سار، چوڈاں اُتبھج سبتج دیکھ دکھایا۔ چوڈاں بھیکھ پکھنڈا دے نوار، چوڈاں ڈنڈا ایکا لایا۔ چوڈاں کنڈھا پار کنار، چوڈاں ویلا

اتم آیا۔ چوڈاں رنڈا سرب سنسار، چوڈاں کنت نہ کوئی ہنڈھایا۔ چوڈاں ونڈاں وچ سنسار، چوڈاں اپنی رہیا ونڈایا۔ چوڈاں چوڈاں اک پیار، چوڈاں گرگھ
 رہیا کمایا۔ آپ اپنا کھیل اپار، پر بھ ساچے آپ رچایا۔ پنج دس تیرا اک پیار، پنج دس وچ سمایا۔ چھ دس تیرا کر شنکار، ایکا بستر تن چھہایا۔ ست دس تیرا
 نام ادھار، پر بھ ساچے اک جنایا۔ اٹھ دس کھول دوار، دس اٹھ میل ملایا۔ نو دس کرے پیار، نو دس تیرا رو رو نیروہایا۔ دس دس بیس ہر جگدیش کرے
 کھیل اپار، چھتر سیس اک جھلایا۔ راگ چھتیس نہ پائے سار، وید پڑان نہ کوئی گایا۔ انجیل قرآن گئی ہار، چاروں کُنٹ رہی گرلایا۔ سادھ سنت کرن
 وچار، جیو جنت ہوئے دھیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بیس صد چوڈاں چوڈاں وکھ وکھایا۔ بیس صد ہر جگدیشا، اپنی کل ورتا سندا۔ وکھ
 وکھائے موسیٰ عیسیٰ، شاہ ابنو ساسنگ رلا سندا۔ ایکا شبد اک حدیثا، ایکا اکھر جاپ چپا سندا۔ اللہ رانی وچ انیساء، آپ اپنے وچ ٹکا سندا۔ اٹھ اٹھاراں پیس پیسا،
 ترے گن بیڑا آپ رڑھاندا۔ ست ستاراں خالی کھیساء، راج راجان نہ کوئی دسا سندا۔ سولائ سولائ تیری کوئی نہ کرے ریساء، سولائ شنکار نہ تن کوئی
 ہنڈھاندا۔ پندراں پندراں جوگ جتی کا، ہر جاگرت جوت جگا سندا۔ چوڈاں چوڈاں دند بتیساء، در ہر ساچا گاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، بیس صد چوڈاں تیری دھار بندھاندا۔ تیری دھارا اینکار، ایکا ایک رکھانیا۔ وچیا ڈھول ہر دوار، لوک مات کرے گرمانیا۔ تیجے گھر وکھ پاوے سار،
 ہر لوچن اک کھلایا۔ چوتھا گھر اپر اپار، پنچم میلا سبج سبھانیا۔ چھیواں رنگ رنگے کرتا، ستویں ست پڑکھ نرنجن جوت جگانیا۔ اٹھ اٹھ کر ایکا کار، ہر کایا
 چڑھے چڑھانیا۔ نو در میلا جگت اپار، لکھ چوڑاسی رہیا ترانیا۔ در گھر ساچا اک پیار، دسویں آپ جنانیا۔ آپ اپنی پاوے سار، نہ کوئی بوجھ بُجھانیا۔ سادھ
 سنت چڑھ چڑھ تھکے کوئی نہ ویکھے محل اٹار، نہ کوئی کُنڈا لاہیا۔ نیتز نیروہاؤن زارو زار، اٹھے پھر رہے گرلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 گھر دسواں بوجھ بُجھانیا۔ دسویں گھر ہر نرنکار، اپنی جوت جگانیا۔ روپ اگم اپر اپار، لکھیا لیکھ نہ کوئی مٹانیا۔ سولائ کر تن شنکار، سبج سنگھاسن آسن لایا۔
 دس پنج اک پیار، پندراں گھ رکھانیا۔ چوڈاں ہٹ وچ وپار، ہر ساچا آپ کرانیا۔ تیر تھ تیراں تیرا تھ، نانک رسنا گیا گایا۔ باراں باراں کر پرکاشن گھٹ
 گھٹ، تیج بھان آپ کرانیا۔ گیارہ جوتی لٹ لٹ، راہ اپنا آپ جنانیا۔ دسویں بیٹھا ہر سمر تھ، آپ اپنا روپ وٹانیا۔ نو دوارے رہیا متھ، اٹھویں جگت

جنائیا۔ ستویں دسے نہ کوئی رت، چھویں چھن نہ کوئی چھہائیا۔ پنچم جانے مت گت، چوتھے گھر ملے وڈیائیا۔ تیجے گھر ایکار تھ، شبد بانا آپ چلائیآ۔ دو
 جہانی کہانی اکھ، آپ اپنی رہیا چلائیآ۔ اک کنارہ ہر دوارا گھر اکھ جائے ڈھٹھ، ملے سچ سچی سرنائیا۔ سولائ دس کر اکھ، پر بھ دواں جوڑ جڑائیآ۔ چھبھی،
 چھبھی پوہ آیانٹھ نٹھ، لوک مات وٹی ودھائیآ۔ وشنوں چھڈیا اپنا ہٹھ، آپ اپنی لئے انگریائیآ۔ پری برہم دیکھے جائے ڈھٹھ، تھر رہن نہ پائیآ۔ شو شنکر
 کھولے اپنی کنٹھ، ایکار تن باہر کڈھائیآ۔ اند اندر اس لگی اگنی مٹھ، پر بھ ایکار لنبو لائیآ۔ تریلوک پر بھ دیکھے ہر سمر تھ، نہ کوئی بو جھ بُجھائیآ۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پوہ چھبھی لیکھ لکھائیآ۔ چھبھی پوہ جوت جگا، لوک مات تجایا۔ پاربرہم وچ سہا، نورو نور اپایا۔ آپ اپنا بھیکھ وٹا، لیکھا اپنا رہیا
 لکھایا۔ آپ اپنا دیکھ وکھا، دیکھنہار آپ ہو جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پوہ چھبھی دوس سہایا۔ چھبھی پوہ سچ دھاڑا، گھر ساچے جوت
 جگائیآ۔ ڈھدر گا ہی ساچا لاڑا، لوک مات کرے کڑمائیآ۔ لکھ چوراسی لٹ جائے دن دھاڑا، دس کسے نہ آئیآ۔ شبد اٹھائے اگنی دھاڑا، دھار اپنے ہتھ رکھائیآ۔
 نو کھنڈ پر تھی تیرا اک اکھاڑا، ستاں دیپاں سنگ رلائیآ۔ لکھ چوراسی دیکھے پر کھے چنگا ماڑا، لگیا کوئی رہن نہ پائیآ۔ آپے پھرے جنگل جوہ اجاڑ پہاڑا، آپے ٹلے
 پھیرا پائیآ۔ منمکھ جیواں مگر لگائے پنچم دھاڑا، نہ کوئی سکے مات بچائیآ۔ لگے اگ بہتر ناڑا، اٹھے پھر رہیا جلائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 ساچا سگن آپ منائیآ۔ چھبھی پوہ سمت چوداں بیس سد، ہر ساچا رچن رچاندا۔ شبد وجائے ساچاند، لوآں پریاں آپ سناندا۔ آپ اپنا پد، گرگھ
 ساچے دیکھ وکھاندا۔ امرت آتم پیائے ساچی مد، ایکار جام رکھاندا۔ نو دوارے پار حد، گھر دسویں میل ملائندا۔ چھبھی پوہ ہر سنگت پر بھ ساچا سد، سچ
 سنگھاسن ڈیرہ لائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ دھارا آپ سہاندا۔ شبد سنگھاسن کر تیار، ہر ساچے خوشی منائیآ۔ پاربرہم پر بھ
 کھیل اپار، وید کتیب بھو نہ رانیآ۔ اگادھ بودھ ہر لیکھ لکھار، اپنے ہتھ رکھی وڈیائیآ۔ اوچو اوچ اوچ کرتار، اگم اگمڑے دھام سہائیآ۔ ہڈ ماس ناڑی چمڑے
 وسیا باہر، ماتا پتا نہ کوئی اپائیآ۔ مجھ داہڑی نہ کیس دسے وچ سنسار، نہ کوئی موئڈ مُنڈائیآ۔ رتی رت نہ لئے ادھار، رکت بوند نہ کوئی رکھائیآ۔ راگ چھتیس
 نہ پائے سار، نہ کوئی لیکھ لکھائیآ۔ چار وید ہوئے خیران، اٹھاراں پُران دین دہائیآ۔ انجیل قرآن سرب پچھتائے، پر بھ ابناشی بھو نہ پائیآ۔ پاربرہم ہر شاہو

شبابش، دو جہاناں آپ اکھوائیا۔ ایک شبد ایک آن، اک بھگوان رہیا رکھائیا۔ ایک چلہ تیر کمان، آپ اپنا رہیا اٹھائیا۔ چھبھی پوہ دوس مہان، ہر ساچے جوت جگائیا۔ کلجک جیو سرب پچھتان، ویلا گیا ہتھ نہ آئی۔ نانک پایا پد نربان، پر بھ اگے سیس جھکائیا۔ پُرکھ ابناشی ویکھے مار دھیان، در درویشا لکھ جگائیا۔ ایک دیوے سچا دان، نام ست وست جھولی پائیا۔ گر گو بند ایک گیان، ایک منتر رہیا درڑائیا۔ چرن کول بخشے مہربان، مہربان آپ اکھوائیا۔ کلغی توڑا سیس مہان، دُھر نشان آپ کائیا۔ منگے منگ ور والی دو جہان، آپ اپنی جھولی ڈاہیا۔ پر بھ ابناشی کر پرواسا، سیس اپنا ہتھ کائیا۔ کلجک ویلے انتم کرے پرکاشا، تیرا لیکھا لیکھے لائیا۔ چار ورن اک جپائے نام، ہڈ ماس ناڑی لیکھے لائیا۔ دُھر درگا ہی امرت پیائے پر بھ ساچا جام، پنچم روپ سائیا۔ پنچم جودھا سور بیر بلی بلوان، شبد کھنڈا اک چکائیا۔ ویکھ وکھائے جیو جنت جہان، سادھ سنت ویکھ وکھائیا۔ در در پھرائے راج راجان، سیس تاج نہ کوئی کائیا۔ کھے لیکھ ہر بھگوان، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ جودھا سور بلی بلوان، باؤن بھیکھا آپ وٹائیا۔ نہ کچھ کھان پین نہ پکوان، دین ایمان نہ کوئی رکھائیا۔ ہندو سکھ مُسلم عیسائی نہ کوئی کرے پچھان، نیتز نین نہ کوئی در سائیا۔ گر در مندر مسجد مٹھ ہوئے ویران، پر بھ ساچے نہ جوت جگائیا۔ پڑھ پڑھ تھکے وڈ وڈوان، گیان دھیان پئی لڑائیا۔ اٹھسٹھ کر کر تھکے جیو اشان، دُرمت میل نہ کوئی گوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری انتم ور، نہکلتک نرائن نر، سمت چوڈاں بیس صد شبد چلائے اک حدیث، سنت سہیلے ساچے سد آتم در دے ودھائیا۔

آتم در سچ ودھائی، ہر ہر ساچا پایا۔ چھبھی پوہ کرے گڑمائی، جو جن دوارے آیا۔ جوت نرنجن وٹی ودھائی، لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ ساچا سگن رہیا منائی، آپ اپنا دوس سہایا۔ بستر بھوشن گھناتن پُچھائی، نام رنگیلا پنگ وچھایا۔ اُپر دیوے لیف تلالی، اک کبیرا سنگ رلایا۔ دو جہاناں مٹے لڑائی، پنچ تت نیڑ نہ آیا۔ ساچے رتھ رہیا چڑھائی، رتھ رتھو ہی آپ اکھوایا۔ پھڑ پھڑ بانہوں پار کرائی، ادھو چکار نہ کوئی رکھایا۔ چرن سرن ہر جوڑ جڑائی، جوتی جوڑا ویکھ وکھایا۔ شبد گھوڑا رہیا دوڑائی، دس کسے نہ آیا۔ سولاں کلیاں آسن پائی، ایک نام تنگ کسایا۔ شاہ آسوار بیٹھا چائیں چائیں، نیلا نیلی دھاروں باہر کڈھایا۔

پاربرہم میلا گوبند ساچا ماہی، وچھڑ کدے نہ جایا۔ ویکھ وکھائے تھاؤں تھائیں، سمت چوڈاں رُت سہایا۔ ایکا اِکّی آپ اپنی پائی، ساچی سکھی رہیا اُپایا۔ دھارا
 نکھی اک وکھائی، سوہنگ کھنڈا ہتھ اُٹھایا۔ سیس دھڑ کوئی دے نہا، کھنڈ کھنڈ آپ وکھایا۔ چوٹی جڑ ہر لئے پھڑ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 سچ دوارا آپ سہایا۔ سچ دوارا سچ دوس سچ دروازہ، ہر ساچی جوت جگایا۔ پہلے گھر غریب نوازا، سچ نشانہ رہیا وکھایا۔ دُوبے در چٹا آسو تازا، پر بھ ساچا رہیا
 دوڑایا۔ تیجے میل غریب نوازا، غریب نمّانے گلے لگایا۔ چوتھے گھر سازن سازا، سنت سہیلے لئے ملایا۔ پنچم وجے انحد واجا، پُرکھ ابناشن سچ سنگھاسن بیٹھا
 رہیا وجایا۔ چھیویں گھر مارے واجا، گرگھ سوئے رہیا جگایا۔ ستّویں دیوے ساچا داجا، سوہنگ پلّو دات بندھایا۔ اٹھویں میلا راجن راجا، شاہو بھوپ آپ
 اکھوایا۔ نو در رچیا جگت کاجا، لکھ چوڑا سی بھرم بھلایا۔ دسویں گھر دیس ماجھا، شبد سنگھاسن اک اک وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 چھٹی پوہ دیوے وڈیایا۔ ساچے گھر آسن لا، ہر اپنی رچن رچایا۔ سمبل نگری دھام سہا، گر گوبند رہیا جگایا۔ گر گوبند میل ملا، آپ اپنا شبد اُپایا۔ جوتی
 نرمل اک جگا، ایکا رنگ رنگایا۔ تال تلوڑا رہیا وجا، دس کسے نہ آیا۔ شبد اکھاڑا رہیا لگا، لوآں پُریاں کرے لڑایا۔ نام کھنڈا رہیا چکا، دہ دشا ویکھ وکھایا۔
 چارے کُنٹاں لئے ہلا، آپ اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ پُریاں لوآں دے ہلا، بھینو نہ کوئی پائیا۔ چوڈاں طبقاں میٹ مٹا، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ تریلوکی ناتھ ہر
 آپ اکھوا، تریلوکاں میٹے شامییا۔ نو کھنڈ ہر ڈنک وجا، لکھ چوڑا سی رہیا جگایا۔ ستّاں دیباں رہیا سنا، کلجک ویلا انتم آیا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی آد شکت
 آد بھوانی جوت نرنجن میل ملایا۔ گرگھ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاں، امرت آتم سیر پیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے دوس دے
 ودھایا۔ ساچے دوس ملی وڈیائی، برہما رسنا گایا۔ پاربرہم تیری سرنائی، ویلا انتم آیا۔ ساچے گھر ہوئے جدائی، بھینو نہ کسے راید۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، پُری اگم شبد اگم اپنا آپ الایا۔ اگم اتھاہ بے پرواہ، ایکا شبد جناسندا۔ شبدی شبد بن ملاح، شبدی شبد سنگ ملاسندا۔ شبدی شبد سناے ایکا
 ناں، آپ اپنا ناؤں درڑا سندا۔ سوہنگ سو ویکھ وکھا، سو پُرکھ نرنجن در گھلا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی بوُجھ بُجھاسندا۔ بوُجھ
 بُجھائے ہر بھگوانا، اپنی کل ورتایا۔ ایکا دیوے دھر فرمانا، چوڈاں لوکاں رہیا سنایا۔ چوڈاں لوکاں اک گیانا، ایکا دُھن اُپجایا۔ ایکا منڈل ایکا راس ایکا گوپی

ایکا کاہنا، ایکا کھیل کھلایا۔ ایکا راگ ایکا شبد اک ترانہ، ایکا سُرتال ہلایا۔ ایکا جودھا سُور پیرِ بلی بلوانا، ایکا گانا ہتھ بندھایا۔ ایکا چلہ تیر کمانا، ایکا اپنی رسنا کند کھچایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نُور کرے رُشنائیا۔ جوتی نُور ہر اُجیار، اپنا آپ کرایا۔ چھبھی پوہ دوس وچار، آپ اپنا بھیکھ وٹایا۔ اپ تیج وائے پرتھی آکاش نہ کوئی ادھار، من مت بُدھ نہ کوئی دھرایا۔ نرگن سرگن کھیل اپار، نرگن سرگن وچ سمایا۔ نرگن جوتی ہر کرتار، آپ اپنا لئے اُپایا۔ گوہند کایا کر پیار، ساچا میل ملایا۔ سگلی چندا دئے نوار، گنی گہندا دیا کمایا۔ ساگر سندا امرت دھار، آپ اپنی رہیا وہایا۔ جودھا سُورا وڈ مرگندا، شبد کھنڈا ہتھ کٹار رہیا چکایا۔ متمکھ جیولائے نندا، گرکھ ساچے لئے جگایا۔ گر سکھ بنائے ساچی بندا، جو سر سے گیا رُڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چھبھی پوہ سچ دھاڑا ہر سنگت میل ملایا۔ ہر سنگت ہر ساچا میلا، اپنا آپ کرا سندا۔ آپے گرو آپے چیلا، گر چیلا رُپ سما سندا۔ آپے جانے اپنا ویلا، ویلا وقت نہ کوئی سنا سندا۔ اچرج کھیل پار برہم کل کھیل، کھیلنہار آپ اکھوا سندا۔ لکھ جو راسی چاڑھے تیلا، ساچا سگن منا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ رنگا سندا۔ آپ اپنا رنگ رنگنہارا، جوتی نُور اکالا۔ گرکھاں در دوارا منگنہارا، دیناں بندھپ دین دایالا۔ شبد گھوڑے چٹے آسو ساچا تنگ کسنہارا، جگ جگ کھیلے کھیل نرالا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چھبھی پوہ دیوے ور، چار ورنان ایکا سر، گرچرن دوار سچّی دھر مسالہ۔ ساچا دھرم سچّی دھر مسال، سچ سچّ آپ ورتا سندا۔ آپے شاہ آپے کنگال، لال انملڑے آپ رکھا سندا۔ آپے پھل لگائے ساچے ڈال، پت جھڑ انتم کرا سندا۔ آپے کال آپے مہاکال، آپے گوہند رُپ اکھوا سندا۔ آپے مایا آپے جال، آپے بندھن توڑ تڑا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے وچ کُک سندا۔ چھبھی پوہ کھیل نیارا، کھیلے وڈ سنساریا۔ مایا ممتا موہ سنسارا، دیکھ جگے جوت اپاریا۔ لوآں پُریاں پار کنارہ، ایکا ساچا دھام سہا رہیا۔ تھر گھر تیرا ویکھ دوارا، آپ اپنا رنگ رنگا رہیا۔ آپے کرے بند کواڑا، آپے مکھ وکھا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لوک مات ہر جوت دھر، کھجگ انتم ویکھ وکھا رہیا۔ کھجگ انتم کر رُشنائی، میٹے اندھ اندھیارا۔ چار ورنان رہیا جنائی، جوٹھ جھوٹھ مات پسارا۔ کھجگ کوڑا دئے دُہائی، چاروں کُٹ دُھندوکارا۔ پنچ تت رہے شرمائی، پنچم میتا موہ وکارا۔ پنچم میلا سچ سُبھائی، پر بھ بخشے چرن دوارا۔ چھبھی پوہ وڈ وڈیائی، جن بھگتاں میلا ہر نرنکارا۔

نرگن آپ اکھوائی، سرگن بنھے دھارا۔ نرگن بھيو نہ جانے رائی، بن بو جھے ڈوبے سنسارا۔ جس جن گر پورے دیا آپ کمائی، دیوے نام ادھارا۔ ست
 پُرکھ نرجن الکھ اگوچر ایک دیوے نام وڈیائی، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ دوس سچ سہنجنی رین گھر ساچے خوشی منائی۔ چھبھی پوہ بھنڑی
 رین، نیز نین اگھاڑیا۔ گرگھ ویکھے ساک سجن سین، بیٹھے چرن دواریا۔ ناتا ٹٹے بھائی بھین، جو جن نیوں نیوں کرن نمسکاریا۔ رسناگن نہ سکے کوئی کہن،
 وید کتیب نہ کسے وچاریا۔ گرگھ گرگھ دھام اکٹھے رہن، اُچ محل اٹل اک چباریا۔ اٹھے پہر درس نیز نین، لوچن موند آپ اکھوارہیا۔ جگ جگ چکائے
 لہن دین، گر گوبندا ویکھ وکھا رہیا۔ لاڑی موت نہ کھائے ڈین، جس جن در آئے درشن پالیا۔ دھرم رائے لکھ شرمائن، چتر گپت نہ حساب وکھا لیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھنڑی رین آپ وڈیا لیا۔ بھنڑی رین چڑھیا چا، گر پورے درشن پایا۔ ہر سنگت سنگ لیا رلا، آپ اپنا وچ ٹکایا۔ ایک
 دوجا دے گوا، ایک رنگن رنگ رنگیا۔ چار ورن بنائے بھین بھرا، اوج نیچ رہن نہ پایا۔ انجیل قرآن وید پُران، کھانی بانی ایک دھام بہا، پر بھ ایک پلو اُپر
 پایا۔ ایک شبد دے لا، الہی نور اک درسایا۔ بے عیب پروردگار خود آپ اکھوا، انا الحق میل ملایا۔ شبد ترانہ آپ وجا، راگ راگنی سیوا لایا۔ ناک گوبند گیا
 ۱۷ گا، پُرکھ اکالا اک صلاحیا۔ عیسیٰ موسیٰ رہے دھیا، گل جیوڑا ایک پایا۔ سنگ محمد چار یار، ایک نعرہ رہے لا، نیز رو رو نیروہایا۔ اللہ رانی گل پلڑا رہی پا، ویلا
 اتم آیا۔ دو جہان نہ دے کوئی ملاح، نہ کوئی بیڑا بنے لایا۔ سمت چوڈاں راہ رہیا تکا، چوڈاں لوکاں ویکھ وکھایا۔ چوڈاں طبقات دے ہلا، اک ہلارا، آپ
 لگایا۔ لوک مات رچن رچا، گرگھ ساچے لئے جگایا۔ گر گوبند ویکھ ویکھا، ہر گوبند میل ملایا۔ جیو جنت دوشٹ ہنکاری جگت نندا لا، نندک نندیا لکھ دھرایا۔
 ہرجن ساچی بندا آپ اُچا، گھر ساچے جنم دوا یا۔ ساگر سندھا امرت دھار وہا، سائنک ست کرایا۔ سد بخشندا آپ اکھوا، لوک مات جامہ پایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھنڑی رین ایک رنگ رنگیا۔ بھنڑی رین رکھی آس، ایک اوٹ رکھایا۔ گوبند ہر بُجھائے پیاس، امرت جام پیایا۔ بھگت
 دوارے ہوئے داسی داس، پوہ چھبھی سیو کمایا۔ جس جن تجایا مدراماس، پاربرہم پر بھ میل ملایا۔ لیکھے لائے ساس سواس، سوہنگ رسنا جو جن گایا۔ پار
 کنارہ پر تھی آکاش، سچھنڈ چرناں ہیٹھ دبا نیا۔ آپ اپنے رکھے پاس، جوتی جوت جگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھنڑی رین سنگ

رکھائیا۔ بھنڑی رین خوشی منا، گر سنگت رہی جگائیا۔ ہر ہر نیتز درشن پا، ہر ہر ویکھ وکھائیا۔ در در گیا اک کھلا، گھر گھر رہی جگائیا۔ اکھ نرنجن بھیکھ وٹا،
 بھیکھ دھاری بھیکھ نہ رائیا۔ کلج لیکھے رہیا لکھا، باقی کوئی رہن نہ پائیا۔ بھیکھ پکھنڈا دے مٹا، جوٹھ جھوٹھ دے کھپائیا۔ سبج ساچا ٹھانڈا ٹھنڈ دے ورتا،
 ہرجن ساچے سنگ رلائیآ۔ سنگر پورا بن ملاح، جوتی جامہ بھیکھ کرائیا۔ شبدی شبد دے جنا، شبد شبدی پار کرائیا۔ بھنڑی رین تیرا سنگن آپ منا، ساچی دھار
 بندھائیا۔ نام کجل نیتز پا، تیرا رُوپ سہائیا۔ تیرا گھنگھٹ دیوے لاه، نیتز نین رہے شرمائیا۔ گرگھاں پلا دے پھڑا، ساچی جوڑی جوڑ جڑائیا۔ نو کھنڈ پر تھی
 ستاں دیپاں اپنا ہلا دے ہلا، منتمکھ چورہے گر لائیا۔ گو بند ڈلا لئے ملا، چرن دھیان اک لگائیا۔ سمبل نگری دھام اولا دے وکھا، آپ اپنا گڑھ بنائیا۔ اچھل
 اچھیدا کھیل کھلا، بھيو بھيدا بھيو چھپائیا۔ جلا تھلا کسے دسے نہ، رُو سس سورج چن پھیریاں رہے پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھنڑی
 رین سنگ رکھائیا۔ بھنڑی رین ہر رنگ مان، گرگھاں آپ سنا سندی۔ ملیا میل سری بھگوان، کلج دکھاں میٹ مٹا سندی۔ دھر درگا ہی دھر فرمان، ساچی
 سکھیا سکھ سمجھا سندی۔ سوہنگ منتر اک گیان، چار ورتاں اک سنا سندی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھنڑی رین وسایا گھر، سچ دوار اک
 ۱۸ سہا سندی۔ سچ دوار ہر نرنکار، ایکا ایک دکھایا۔ بھنڑی رین کر نمسکار، اپنا سیس جھکایا۔ نیتز رووے زاروزار، اک پیراگ رکھایا۔ سنت سہیلے لئے ابھار،
 گر چیلے مارگ پایا۔ دوئے جوڑ ڈھیہہ پئے دوار، لیکھا لیکھ رہن نہ پایا۔ دھاری کیسا کرے وچار، در درویشا دس نہ آیا۔ مونڈ منڈائے اندھ اندھیار، بھرم
 گڑھ نہ کوئے تڑایا۔ مسلم سنی ہاباکار، اللہ رانی مکھ لوکایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمت چوڈاں ویکھ وکھایا۔ سمت چوڈاں تیرا رُوپ، ہر
 اپنے ہتھ رکھایا۔ پرگٹ ہوئے ست سرُوپ، ست پُرکھاناؤں دھرایا۔ میٹ مٹائے اندھ کوپ، اک اگیان مٹایا۔ ڈیرہ ڈھاہے جوٹھ جھوٹھ، مایا موہ چکایا۔
 جن بھگتاں آپے گیا سٹھ، آپ اپنی دیا کمایا۔ گر گو بندے منگی منگ ایکا مٹھ، ویلے انتم جھولی پایا۔ لگیا رہن نہ دیوے کوئی گٹھ، نو ست پھیرا پایا۔ آتم
 انتر رہیا لٹ، آپ اپنا مکھ چھپایا۔ تیرا رالا رہیا چھٹ، سوہنگ مکھی اُپر لگایا۔ کلج جڑ دیوے پُٹ، آپ اپنی ہتھیں بوٹا لایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ایڑا اتھر بن اکھ اپنی ویکھ، ایڑا اللہ الہی نور اُپایا۔ ایڑا اکھ رہیا اگھاڑ، اتھر بن دے ڈھائیا۔ چاروں کُنٹ آئی ہار، نہ دسے کوئی سہائیا۔ جوٹھ

جھوٹھ کر پسار، آپ اپنی پت گوائیا۔ سادھاں سنتاں مارے مار، جیواں جنتاں رہیا ڈرکائیا۔ گرگھ ورلے میلا ناری کنتا، کنت سہاگ آپ اکھوائیا۔ کایا چولی
 چاڑھے رنگ بسنتا، رنگ مچھئی اک چڑھائیا۔ جگ جگ بنائے اپنی بنتا، بیڑا بھنہار آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چھبھی پوہ
 گر سکھاں ناتا جگت توڑے موہ، چرن پریتی اک سکھائیا۔ چرن پریتی ساچی ریت، سنجگ آپ چلائیا۔ نہ کوئی دیہرا گرو دوارا مندر مسیت، چار دیوار نہ کوئی
 بنائیا۔ دیوے نام شبد انڈیٹھ، اجپا جاپ کرائیا۔ کایا مٹھا کرے کوڑا ریٹھ، آپ اپنا ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچا اک
 سہائیا۔ ساچا گھر ہر نرنکارا، اپنا آپ اُپایا۔ آپے و سیا بے عیب پروردگارا، آپے نورو نور سمایا۔ آدانت نہ پاراوارا، بھو ابھید بھو نہ کوئی رایا۔ جوتی جوت
 سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویکھ دکھایا۔ آپ اپنا ویکھنہارا، اچرج کھیل ورتا سندا۔ جوتی جوت کر اجیارا، جوتی جوت سما سندا۔ شبدی شبد کر
 پسار، شبدی بنت بنا سندا۔ شبدی شبد دے ادھارا، شبدی شبد اُپا سندا۔ شبد شبدی کھیل اپارا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویکھ
 دکھائیا۔ شبد کھنڈ شبد برہمنڈ، شبدی ونڈ ونڈائیا۔ شبد جیرج شبد انڈ، شبد اُتبیج سیتج ویکھ دکھائیا۔ شبد سہاگن شبد رنڈ، شبد شبدی کرے گڑمائیا۔ شبد شبدی
 ۱۹ دات آپے ونڈ، شبد شبدی جھولی پائیا۔ شبد شبدی پائے ٹھنڈ، شبد شبدی اگن لگائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چھبھی پوہ دے وڈیائیا۔
 چھبھی پوہ لیکھ اولا، ہر ساچے آپ کرایا۔ سمبل نگری سچ محلہ، گوبند گڑھ سہایا۔ سچ دوارا آپے ملا، آپ اپنی الکھ جگایا۔ نام کٹارا ایک بھلا، ایک کھنڈا ہتھ
 اٹھایا۔ ایک بولنہارا ہلا، اک لکار رہیا لگایا۔ اک اکلا آپ اپنے وچ رلا، ہر گھٹ بیٹھا آسن لایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لوک مات ونڈ
 ونڈایا۔ لوک مات ہر رچن رچا، اپنی ونڈ ونڈائیا۔ برہم برہم اک جنا، ایک بوجھ بُجھائیا۔ چارے ویداں آپ لکھا، ترے گن تت سمایا۔ پنچم ناتا جوڑ جڑا،
 نرگن دھار چلائیا۔ سرگن میلے پرواہ، آپ اپنا ویکھ دکھائیا۔ آپ اپنا ناواں دھرا، نرنکارا آپ اکھوائیا۔ آپ اپنی کھیل رچا، دھرت دھول سہائیا۔ جل
 بنب ہر سما، اپنا رنگ دکھائیا۔ نام مردنگ اک وجا، ایک راگ الائیا۔ شبد رنگیلا سچ پلنگ وچھا، اُپر بیٹھا آسن لائیا۔ اپنا دوارا آپے منگ منگا، منگنہار آپ
 اکھوائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا نام دھرا، سنجگ دیوے سچ وڈیائیا۔ سنجگ ساچا نام دھرائے، ستن سنت کمارا۔ آپ اپنا بھیکھ

وٹائے، کھیلے کھیل اپارا۔ براہ رُپ کوئی رکھ نہ رائے، جو دھا سُو رِ بلی بکارا۔ یگے پُر کھ آپ ہو جائے، ورتے ہر ورتارا۔ حیگر یو کر چمتکار، کھیلے کھیل اپرا
 اپارا۔ نر نرائن رُپ اپارا، پنچم میلا ہر گردھارا۔ کپل مُن اک ادھارا، بھرے نام بھنڈارا۔ دتاترے دئے ادھارا، گن اوگن ویکھ وچارا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ کھیلے کھیل سنسارا۔ رکھو دیو کر کر دھارا، اپنا رُپ وٹائیا۔ پرتھو پرتھی پائے سارا، ان دان جھولی پائیا۔ متس تیرا
 کھیل اپارا، مجھ مکھ اک لگائیا۔ کچھ بیٹھا مُنہ دے بھارا، مندراپٹھ اٹھائیا۔ موہنی رُپ آپ کرتارا، اپنا لیا وٹائیا۔ وید دھنتر دئے ادھارا، ایک سکھیا رہیا
 سنائیا۔ باون رُپ کر شنگار، راجا بل بل چھل چھلائی۔ ہنس ہنسا پاوے سارا، بال انجانا گیان سنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنی
 جوت جگائیا۔ جگ جگ اپنا بھیکھ وٹا، اپنی جوت جگائیا۔ نر سنگھ رُپ ہر آپ اکھوا، بھگت پرہلا دتاریا۔ نر نرائن ہر جوت جگا، دھرو بالک گلے لگایا۔ ہری ہر
 ہر آپ اکھوا، گج بیڑا بنے لایا۔ وار اٹھاراں جوت جگا، سنجگ بیڑا آپ تریا۔ رام راما لئے اُپا، لیکھا لیکھے وچ گنایا۔ آپ اپنی دیا کما، آپ اپنا لئے پلٹایا۔
 ۲۰ سنجگ ساچے جھولی پا، تریتے جنم دویا۔ تریا رُپ ویس وٹا، راما رگھونس اکھویا۔ پرس پرسا بنت بنا، شتر و ہوئے سویا۔ کشتری لیکھے لئے لا، آپ اپنا سنگ
 نبھایا۔ گڑھ ہنکاری توڑ تڑا، راون راون راما گھایا۔ شاہ ^{بھبھیکھن} ویکھ وکھا، چھتر سیس جھلایا۔ غریب نمانے گلے لگا، ایک چرن چھہایا۔ رکھی رکھی ر کھیشتر دیا کما،
 دلدری دلدر مٹایا۔ آپ اپنی ونڈ ونڈا، آپ اپنا لئے اٹھایا۔ تریتا تریا لیکھے لا، ترے گن وچ سمایا۔ دواپر ہر ساچی جوت جگا، وید ویاسا لیکھ لکھایا۔ پُران
 اٹھاراں لیکھا گیا لکھا، لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ برہم پُران بھو کھلا، بیس ہزار سلوک اُپایا۔ پدم بھو نہ جانے را، پچونجا ہزار سلوک رسنا گایا۔ وشنو لیکھا
 آپ جنا، تیس ہزار بنت بنایا۔ شو شکر آپے راہے پا، چو بیس ہزار جنم دویا۔ سری مدھ بھگوت لئے اُپا، دس اٹھ اٹھاراں ہزار ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وید ویاسا سیوا لایا۔ نارد پُران کر تیار، ہر اپنی دیا کمائی۔ پچی ہزار سلوک ویکھ وکھان، تن سو سٹھ ہاڈی گنت گنائیا۔ اگنی
 ویکھے مار دھیان، چو داں ہزار پنچ سو کرے گڑمائیا۔ مارکنڈے ہویا مہربان، نو ہزار اک پڑھائیا۔ بھوش تیری پاوے سارا، پندرہ ہزار چار سو لیکھ لکھائیا۔
 برہم ویورت کر پچھان، اٹھ اٹھاراں وچ سمائیا۔ گڑ ویکھے ہو خیران، ہزار ستاراں رہیا پڑھائیا۔ سکند دیوے اک گیان، اکاسی ہزار سو اک نال رلائی۔

برہمنڈ ہوئے در خیران، ہزار باراں ویکھ وکھائیا۔ مس تیرا جگت نشان، دس ہزار کرے لوکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وید ویاسا بوجھ
 بُجھائیا۔ وید ویاس ہر در پاء، گھر ساچے خوشی منائندا۔ نارد من سنگ رلا، اپنا لیکھ لکھائندا۔ برہماست دیا کما، ساچا مارگ لائندا۔ چارے ویداں آپ لکھا،
 چار سلوک اک پڑھائندا۔ باراں اکھر جاپ جپا، دواپر راہ چلائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ رنگائندا۔ آپ اپنا کر
 اُجیار، ہر اپنی جوت جگائیا۔ دواپر تیری بنھے دھار، نند جسودا ملے وڈیائیا۔ دیوے درس کرے پیار، پر تھمی آکاش خوشی منائیا۔ شام شامارُپ اپار، پنچم
 لوک رنگ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیا۔ ہرجن ساچے ساچا میلا، اپنا آپ کرائندا۔ پدر سُدائے چاڑھے
 تیل، دروپت لُجیا رکھائندا۔ پنچم میتا سجن سہیلا، ایکا ایک اکھوائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیرا ویلا، اپنے ہتھ رکھائندا۔ کلجک
 تیرا انت وبار، پر بھ اپنے ہتھ رکھایا۔ کاہنا کرشنا لئے اوتار، یادو ونسی رنگ لایا۔ دو جہاناں پاوے سار، یڈھ یڈھسٹر ایکا لایا۔ دُشٹ ہنکاری دے سنگھار، در
 دریودھن رہن نہ پایا۔ کوڑ کوڑا میٹ پسا، آپ اپنا کرم کمایا۔ دُرباشا تیرا کر وچار، تیری دھار چلایا۔ کروڑ چھیانوے لائے پار، تیر کٹار نہ کوئی رکھایا۔
 آپ اپنی بنھے دھار، آپ اپنا کھ بھوایا۔ دواپر تیرا پار کنار، کلجک ویلا آیا۔ کلجک ہو یا خبردار، پر بھ ساچے آپ جگایا۔ دوئے جوڑ کرے نمسکار، منگے ور
 آپ اپنی جھولی ڈاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جوٹھ جھوٹھ بھرے بھنڈاریا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار، تیرے اندر پھڑ سہائے محل اٹل
 چُباریا۔ تاس ترسنا تیرا کر شنکار، آپ اپنا دے پیاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک بھریا کوڑ بھنڈاریا۔ کلجک کوڑا منگ منگ، اپنی جھولی
 ڈاہندا۔ پنچ وکارا ملیا سنگ، ساچی خوشی منائندا۔ لوک مات وجائے اپنا مردنگ، دھرم جڑ آپ کٹائندا۔ ویکھ وکھائے گوداوری گنگ، ساچا سر نہ کوئی
 دھرائندا۔ اٹھسٹھ تیر تھ کرے بھنگ، آپ اپنا ڈورُ وائندا۔ متمکھ جیو کرے ننگ، پلے نام نہ کوئی رکھائندا۔ دھرم رائے ور رہیا منگ، نیتز رو رو نیر
 وائندا۔ کلجک تیرا منگے سنگ، چرن ڈھیہہ ڈھیہہ میل ملائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در دوارا اک سہائندا۔ در دوار ہر سہا، ہر اپنی
 بنت بنائیا۔ کلجک ور جھولی پا، سادھ سنت بھو نہ رانیا۔ آپ اپنا رنگ چڑھا، دس کسے نہ آئیا۔ ترے گن مایا ڈنک وجا، پنچ وکارا کرے ہلاکائیا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے دیونہارا ور، آپے میٹ مٹائیا۔ کلجگ ور اپنا پا، اپنا کرم کماندا۔ جوٹھ جھوٹھ نہ ملے کوئی تھاں، دھرت مات نہ
 ویکھ دکھائندا۔ گنو غریب اگوں کرگئے نانہہ، کوئی نہ سنگ رکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ اک گیان دواندا۔ کلجگ دیوے
 اک گیان، ایک شبد جنائیا۔ اک اکلا کی بنے پردھان، نہ چلنی کوئی پترائیا۔ ست دھرم دیوے بلی بلوان، نہ دیوے جڑ اٹھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، کلجگ ایک بو جھ بُجھائیا۔ کلجگ منگی دوجی منگ، ہر ویلا وقت سہایا۔ اک دکھائے تیرا سنگ، آپ اپنا بھیکھ وٹایا۔ چوتھے جگ چار ملنگ، بیٹھے
 ویس وٹایا۔ سنجگ تریتا دواپر کلجگ چارے منگن منگ، اک دوارا ویکھ دکھایا۔ پر بھ ابناشی بیٹھا نام پلنگ، پاوا چول نہ کوئی رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، دے مت آپ سمجھایا۔ چارے جگ ہر بلائے، اپنی بو جھ بُجھائیا۔ سنجگ تیرا ست دکھائے، تریتا تیر چلائی۔
 دواپر تیرا یت دھرائے، کلجگ پئے ڈھائیا۔ سوربیر کون اھوائے، کلجگ بیڑا لئے اٹھائیا۔ جیو جنت کرمی دئے کرائے، کرپا کرم نہ کوئی رکھائیا۔ ایک پئی
 دئے پڑھائے، جگت و دیا اک دکھائیا۔ تیر تھ تئی دئے پھرائے، سادھاں سنتاں کھ بھوائیا۔ جوٹھ جھوٹھی ہی دئے وکائے، نہ کوئی مل پوائیا۔ بازی گر کھیل
 نوٹا نئی دئے کرائے، سوانگی سوانگ ورتائیا۔ کایا مٹی اک لگائے، دھیرج دھیر نہ کوئی دھرائیا۔ دھرم رائے دی چٹی سرب بھرائے، نہ کوئی ویلے انت
 سہائیا۔ ساچی کھٹی نہ کوئی کھٹائے، جوٹھ جھوٹھ ونج کرائیا۔ جوت لٹ لٹی نہ کوئی جگائے، اُپے ٹلے مندر اندر بیٹھا آسن لائیا۔ دیوا بتی نہ کوئی رکھائے،
 اندھ اندھیر نہ کوئی مٹائیا۔ کملا پتی نہ کوئی منائے، گھر گھر بیٹھے دھونیاں تائیا۔ نار سہاگن ستی نہ کوئی اھوائے، نو در نہ کوئی تجائیا۔ ساچی متی نہ کوئے
 سمجھائے، وا تئی نہ کوئے لگائیا۔ نام رتھی نہ کوئی چڑھائے، رتھ رتھو ہی نہ کوئی دسائیا۔ سرب کل سمر تھی ہر آپ اھوائے، کلجگ تیرا کھیل کھلائی۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چارے جگ رہیا سمجھائیا۔ سنجگ ساچا اٹھیا، آپ اپنا بل دھارے۔ پُرکھ ابناشی سنکر ساچے جے توں کلجگ ٹھیا،
 دے اک بھنڈارے۔ انتم ویلے گرگھ رکھاں تیرے ایک مٹھیا، نہ کوئی دوسر پاوے سارے۔ لکھ چوراسی جائے لٹیا، جگ کوڑے کوڑ پساوے۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ دیوے اک بھنڈارے۔ سنجگ ساچے بھر بھنڈار، ہر اپنی دیا کمائیا۔ سیوک تیری سیوادار، ساچی سیو لگائیا۔ اٹھے

پہر رہنا خبردار، ٹھگ چور یار کوئی لٹ نہ جائیاد۔ کلجگ انتم ویکھ وچار، ایکارہ نکائیاد۔ گرکھ ساچے لئے اُبھار، تیری دست تیری جھولی پائیاد۔ سوہنگ شبد ہر
 بھنڈار، سنجگ ساچی ونڈ ونڈائیاد۔ گرکھماں دینا کر پیار، ساچے مندر آپ لکائیاد۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ ساچے ملی وڈیائیاد۔ تریتا
 اٹھے نیز کھول، اپنا کرم وچاریاد۔ پُرکھ ابناشی تیرا بول، لگے رام پیاریاد۔ ساچے کنڈے دینا تول، نہ دسے پاسا ہاریاد۔ ایک دست جگت امول، بخشے چرن
 پیاریاد۔ کایا کیٹی کیٹ پھول، لال انملڑا اک سمبھاریاد۔ سدا سدا سدا رکھیا کول، در تیرا اک وچاریاد۔ تیرا نام مردنکا وجے ڈھول، سنجگ ساچا نال رلا رہیاد۔
 سوہنگ جیکارا سنجگ بول، تریتا رام سنا رہیاد۔ دوہاں آتم رہیا مول، ہر جوتی نور اُپا رہیاد۔ در دوارے کیتا قول، پر بھ پورا آپ کرا رہیاد۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، تریتا تیرا لیکھ لکھالیا۔ تریتا تیرا نام جیکار، ایک نعرہ لایا۔ گرکھ ساچے لئے اُبھار، گر منتر اک جنیاد۔ ایک بخشے چرن پیار، چرنودک
 کھ چوایا۔ ورن گوت نہ کوئی وچار، ذات پات نہ لیکھ لکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تریتا تیرا بھیکھ تیرے آگے دھر، تیرا در کھلایا۔
 ۲۳ دواپر ویکھے مار دھیان، ملے نام بانا۔ نہ کوئی چتر سنگھڑ سیان، نہ جانے کوئی ودوانا۔ نہ کوئی تیر نہ کوئی کمان، شستر ہتھ نہ کوئی اٹھانا۔ تیرا نام جگت بلوان،
 نہ میٹے کوئی نشانہ۔ کھانی بانی سارے گان، گوت گوت وید پُرانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دواپر دتا ایکار، گھر ساچا شاہ سلطانا۔ دواپر
 تیری ساچی سیوا، پر بھ ساچا آپ لگائندا۔ گرکھماں رسنا رس دینا جہوا، جہوارس آپ اکھوائندا۔ ساچے مستک کوستک نیا الاونا تھیوا، جوت زرنجن ویکھ
 دکھائندا۔ ملے میل الکھ ابھیوا، اگم اگمڑے دھام سہائندا۔ آپے آئے دیا کمائے وڈ دیوی دیوا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا
 کرائندا۔ دواپر ساچی سیوالا، ہر ساچی دیا کمائیاد۔ گرکھماں اندر آپ وساء، رسنا جہوارہیا ہلایا۔ ایک مارگ آپ دکھاء، دے مت رہیا سمجھائیاد۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ رہیا انت ہلایا۔ کلجگ کوڑا اٹھ بلکار، چاروں گنٹ لئے اگٹرائیا۔ اپنی باہاں رہیا ہلار، دہ دشا ویکھ دکھائیاد۔ پر بھ ابناشی
 تیرا اٹھا پیار، لوک مات وٹی ودھائیاد۔ دھرم جڑ دئے اکھاڑ، تھر کونے رہن نہ پائیاد۔ اگنی اگت لگائے تتی ہاڑ، سادھاں سنتاں آپ جلائیاد۔ نو دوارے دیوے
 واڑ، اٹھے پہر جیو گر لائیاد۔ مگر لگاوے پنچم دھاڑ، نہ سکے کوئی بچائیاد۔ اگنی اگت بہتر ناڑ، تن سو سٹھ ہاڑی رہی جلائیاد۔ لکن نہ دیوے کسے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ،

تیرتھ تتناں دیکھ دکھائیا۔ گردر مندر اندر چار دیوار سچ دیوارا پاڑ، دھیرج دھیر نہ کوئی دھرائیا۔ گرنختھی پنختھی پنڈت پاندھے ملا شیخاں پیراں ٹوہاں ناڑ ناڑ، رکت بوند دیکھ دکھائیا۔ گرگھ ساجن جتھے بیٹھے لاڑ، دُوروں دُوئے جوڑ بیٹھا سیس جھکائیا۔ پُرکھ ابناشی پچھے اکاڑ، چاروں کُنٹ شبد کھنڈا رہیا دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج دتی اک وڈیائیا۔ کلج کوڑا رہیا لکار، لوک مات وڈ وڈ راجا۔ آپ اپنا کرپا، آپ اپنا سازن سازا۔ نندک نندیا کر آہا، کریا کرم کوڑ گڑیاری رچیا کاجا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا سازن سازا۔ کلج اپنا کرم کما، پر بھ ساچے آکھ سنا سندا۔ سنجگ ونڈ ونڈ لئی ونڈا، ایکا مُٹھی جھولی پائندا۔ تریتا اپنا حق رکھا، چرن دوار اک سہائندا۔ دواپر حصہ بیٹھا پا، گرگھاں ہر دے اندر ڈیرہ لائندا۔ کلج اپنا رنگ چڑھا، کالا سوساتن پہنائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا شبد جنائندا۔ کلج تیرا کایا بل، ہر ساچے دیکھ دکھائونا۔ پھیرا پاؤنا جل تھل، دُو گھئی ڈل آپ ہلاؤنا۔ نو کھنڈ ست دیپ پھرنا گھڑی گھڑی پل پل، گردر مندر اندر ڈیرہ لاؤنا۔ جوٹھ جوٹھ چلاؤنا ایکا بل، مایا متا نیج بجائونا۔ دُئی دوتی گئے بھل، منمکھ جیواں آپ بھلاؤنا۔ دیپک جوتی کسے نہ جائے بل، گیان دیپ آپ بھجوانا۔ آپ اپنی ورتی کل، کلج ساچی رت سہاؤنا۔ ۲۴

کلج ساچا کرپا کر، پر بھ ساچے آکھ سنا سندا۔ اک اکلا گیا ہار، نہ کوئی سنگ رکھائندا۔ منگی منگ دُھر دربار، بھچھیا اچھیا پور کرائندا۔ ورتا آپ ہو نرنکار، آپ اپنی دیا کما سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیرا سنگ نبھائندا۔ کلج تیرا سنگ رکھا، تیرا روپ وٹایا۔ اک محمد دے اُپا، آپ اپنا نیج بجایا۔ اللہ ہو ہونرہ لا، تُوں تُوں دیکھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چارے کُنٹاں دیکھ دکھایا۔ چارے کُنٹ دیکھ دکھا، دہ دشا پھیری پائیا۔ آپ اپنا لے اُپا، آپ اپنی سیوا لائیا۔ آپ اپنا دیپ جگا، آپ لے نبھائیا۔ آپ اپنا راگ الا، آپ لے سنا ئیا۔ آپ اپنا سانگ ورتا، آپ اپنی رچن رچائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج کالا دیکھ دکھائیا۔ کلج کالے بھئی دھار، اک گیان درڑایا۔ من مت بُدھ گئی ہار، بُدھ بودھ گیان جنایا۔ ساچی سُدھ نہ پائے سنسار، پنچم بُدھ کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ناؤں اُپایا۔ آپ اپنی کرپا دھار، اپنا ناؤں اُپائندا۔ پنچ تت کر پیار، نانک نام رکھائندا۔ نانک مگے در دوار، ایکا بھچھیا پائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا اک

دواندا۔ نانک منگے در بھکھارا، ایکا لکھ جگایا۔ پر بھ ابناشی کھول کواڑا، دیکھے بے پرواہیا۔ سچ ترانہ وجے تاڑا، ان رُپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا درس دکھایا۔ در دوارے لکھ جگا، نانک صدا لگایا۔ پُرکھ ابناشی دیا کما، سچ سَنگھاسن رہیا تجایا۔ ساچے اندروں باہر آ، در دہلیزے چرن لگایا۔ چرن چرنودک اک دکھا، امرت دھار وہایا۔ امرت دھارا لکھ چوا، نرگن نرگن وچ سمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا ایک بوجھ بُجھایا۔ نانک نرگن رُپ سمایا، دیکھے دھام اولا۔ اک اگلا ہر رگھرایا، جوت نرنجن دپیک آدانت ایکا بلا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ پھڑایا اپنا پلا۔ اپنا پلا نام پھڑا، نانک مت سکھایا۔ ساچے گھوڑے دے چڑھا، ایکا پوڑا لایا۔ ایکا اکھر دے پڑھا، نام ست وڈ وڈی وڈیایا۔ لمبا چوڑا کوئی جانے نہ، نہ کوئی لیکھا لیکھ لکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نانک نام دے وڈیایا۔ نانک نام ور گھر پایا، آتم وٹی ودھایا۔ لوک مات آڈیرہ لایا، دوس رین خوشی منایا۔ ایکا لو اک جوت، نہ کوئی برن گوت، شبدی شبد کرے شنوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نانک نام رکھے وڈیایا۔ نانک نام نرگن پا، چار کُنٹ اٹھ دھایا۔ کلجک جیو آپ سمجھا، ایکا منتر نام درڑایا۔ ہنکاریاں گڑھ رہیا تڑا، شبد کھنڈا اک چلایا۔ گُرگھ ساچے گلے لگا، آپ اپنے رنگ رنگایا۔ چار کُنٹ دہ دشا پھیرا پا، بھیکھ اولا اک وٹایا۔ جیو جنت کوئی جانے نہ، ہتھ مصلا بغل قرآن اٹھایا۔ اک دکھائے سچ محلہ چوتھے گھر جو جن پُجا، پنچم میلا سچ سُبھایا۔ چرن دوارے جو جن لو جھا، پھڑ بانہوں پار کرایا۔ اپنا بھو کھلایا گوجھا، آپ اپنی دیا کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت بھگتی جھولی پایا۔ بھگتی ہر بھنڈار، آپ بھرایا۔ دیونہار وچ سنسار، جگ جگ آپ اکھوایا۔ لہنا دینا قرض اتار، انگد انگ لگایا۔ امر و امر کر پیار، رام داس سہایا۔ رام داس تیری ایکا دھار، سر سرور اک دکھایا۔ ار جن لیکھا اپر اپار، بودھ گیان آپ جنایا۔ ہر گو بندا کر پیار، دو دھارا لکھ بھوایا۔ ہر رائے بن ساچی نار، ساچا کنت منایا۔ ہر کرشنا لئے ادھار، بال بالا لیکھے لایا۔ گُر تیغ بہادر تیرا سہار، پر بھ چرنی سپس چڑھایا۔ گُر گو بند سچ دُلا، پُرکھ اکال آپ اُپایا۔ آپ بنایا ساچا لال، اپنے لیکھے لایا۔ کلجک دیوے راہ سکھال، دے مت آپ سمجھایا۔ تیری جڑ اُکھیڑے چھوٹے بال، گُن اوگن نہ دیکھ دکھایا۔ بتی دند سیر چوٹی چڑھے اخیر، نہ کوئی موندے بھار سُٹایا۔ ملے میل ہر شاہ فقیر، توڑے جگت زنجیر، وڈ پیرن پیر لبھن مقامے حق،

نہ کوئی خُدی خُدائی رہے شک، پیرِ دستگیرِ آپ اکھوایا۔ کھج تیری دیکھ تقدیر، کھج کوڑا ہوئے فقیر، جوٹھے جھوٹھے بستر پائے لتھے چیر، چاروں کُنٹ نک
 نال کڈھے لکیر، نہ دسے کوئی سہائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گوبند رہیا سمجھائی۔ گر گوبند جوت اُپا، ساچے گھوڑ چٹھایا۔ کلغی توڑا ہر
 سیس ٹکا، سسے اُپر ہوڑا لایا۔ جوتی جوڑا میل ملا، نرگن سرگن میل ملایا۔ سنا قلعہ اک بنا، پُری انند وسایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سو
 پُرکھ نرنجن دیا کمایا۔ پُری انند ہر آپ وسائی، انند انند گن گایا۔ ساچا چند آپ چڑھائی، ساچا چند سنایا۔ خوشی بند بند کرائی، تن شنکار کرایا۔ ایک ایشٹ
 اک گر دیو اک جوالا اک نیناں ایک دیوی آپ منائی، لکھ چوراسی سچ سمگری جگت ہون کرایا۔ نرل جوت جگی اگٹری، اکال پُرکھ پر بھ آیا۔ گر گوبندے
 پریت ساچی لگری، ساچا درس دکھایا۔ سیس ٹکائے اپنی پگڑی، توڑا چیرا آپ سہایا۔ تن زنجیر ساچی جکڑی، شبد پیار ودھایا۔ اک کٹار ہتھ پکڑی، کھنڈا نام
 رکھایا۔ کبے ہتھ پکڑے کٹری، نانک تولا آپ تلیا۔ پنچاں ویکھے جگت نرالی دھار دکھری، ساچی دھارا آپ چلایا۔ آپ ہٹائی بجر کپائی پتھری، آپ اپنا
 میل ملایا۔ پنچم ڈھیہہ ڈھیہہ ہوئے ستھری، نہ سکے سیس اٹھایا۔ منمکھ نیر نیر وہائے اتھری، گر گوبندا خوشی منایا۔ کھج کایا تپے بھٹھری، منگے منگ ایک
 منگایا۔ منمکھ جیواں جوٹھ جھوٹھ بدھی گٹھری، اپنا بھار اٹھایا۔ جن بھگتاں رکھائے ساچا ہٹھری، ایک مٹھ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 گر گوبند میل ملایا۔ گوبند میلا ہر ہر ویلا، سوہے بنک دوارا۔ آپے سجن آپ سہیلا، آپے پاوے سارا۔ آپے داتا گنی گہیلا، آپے کرے کرائے سچ پیارا۔
 آپے گرو آپے گر چیلا، آپے ڈھیہہ پئے دوارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گوبند دئے پیارا۔ گر گوبندا ہر سمجھا، اپنی بوجھ بُجھائی۔ پُرکھ
 اکالا اک منا، ایک اوٹ رکھائی۔ جگت جنجالا گیا تڑا، گرکھاں ایہہ سمجھائی۔ جاگرت جوت جو جن لئے جگا، گر سکھ سچا سچ سرناہیا۔ اندھ اندھیر لئے مٹا،
 گرگھ سو اکھوئی۔ رسنا پڑھ پڑھ وقت لیا گوا، لیکھا لکھنہار دس نہ آئی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر گوبند کرائے جنائی۔ گر گوبندا تر
 دھیان، اپنا آپ لگایا۔ پُرکھ ابناشی مہربان، دیاندھ اکھوایا۔ ویلا وقت رہیا پچھان، لیکھا سکے نہ کوئی لکھایا۔ انتم چھڈنا پئے جہان، تھر کوئے رہن نہ پایا۔
 کوڑ کٹمب میٹ مٹان، بھانا بھانے وچ سما۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گوبندے دتا ور، تیرا گھر دئے سہایا۔ گر گوبندا منگے منگ، در سچ

کرے نمسکارا۔ پُرکھ ابناشی تیرا سنگ، نہ پُٹھے وچ سنسارا۔ دو جہانی سنگ انگ، بخشے چرن پیارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے انتم اک
 ہلارا۔ انت ہلارا اک لگا، گر گوبندے کرے جنایا۔ کلجک اتم جائے آ، رین اندھیری چھایا۔ نہ دے کوئی سہا، نہ سکے کوئی بچایا۔ ورن برنی ورن برناں
 رہے لڑا، نہ دیوے سچ صفایا۔ تیرا لیکھا دئے لکھا، آپ اپنا سنگ نبھایا۔ دھاری کیسا نہ کوئی جنا، مونڈ مُنڈائے بھو نہ رانیا۔ پاربرہم پرہم کھیل کھلا، آپ
 اپنی رچن رچایا۔ جگت دوارا دئے سہا، تیرا لیکھا لیکھے پایا۔ سمبل نگری آپ اپا، ساڈھے تن ہتھ رچن رچایا۔ شبدی جوڑا جوڑ جڑا، جوتی جوت میل ملایا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بنس سر بنسا آپ اکھوایا۔ بنس سر بنسا تیرا ویکھ، تیرا در سہاوانا۔ دُھر در گاہی لائی میخ، کرے کھیل ہر بھگوانا۔
 نیز لوچن لینا پیکھ، آپ پکڑے تیرا دامن۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سرُپی بنے ساچا ضامن۔ ساچا ضامن انتم ہو، ایک شبد اک گیان
 درڈایا۔ سوہنگ نیچ ساچا بو، ساچا پھل لگایا۔ ساچا امرت آتم جو، ساچا تال سہایا۔ ہر بن اور نہ جانے کو، بھو کسے نہ پایا۔ لکھ جوڑا سی رہی رو، ہر گوبند
 دس نہ آیا۔ وہ دشا نہ دے کوئی ڈھو، پوت سپوتا براہمن گوڑ کسے نہ جایا۔ جوتی شبدی لگی چھوہ، ایک میل ملایا۔ دھن بھاگ دہاڑا چھبھی پوہ، پرہم جوتی
 جوت جگایا۔ گرکھاں دُرمت میل دھو، آپ اپنی جھولی پایا۔ دُھر در گاہی سنائے ساچی سو، سچ سنہیہڑا لے کے آیا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی سرشٹ
 سبائی دیوے پھاسی ناتا توڑے جگت موہ، نہ کوئی سکے بچایا۔ گرکھاں آتم نیچ ساچا بو، ایک پھل کھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا میل
 ملایا۔ میل ملاواں ہر زرنجن، آد پُرکھ ابناشی۔ جن بھگتاں ملیا سچا سجن، لاہے جگت اُداسی۔ چرن دھوڑ کرائے ساچا مجن، رسنا نام سواسی۔ کلجک آیا پڑدے
 کجن، بھگت سہیلا گھنک پُر واسی۔ مدراماس جو جن تجن، گھر میلا شاہو شاباشی۔ انحد تال نگارے وجن، گرگھ ساچے بل بل جاسی۔ گرٹھ ہنکاری بھانڈے
 بھجن، نیچ آتم رکھے واسی۔ نام چڑھائے ساچے جہازن، پار کنارہ اک وکھاسی۔ شاہو بھوپ ہر راج راجن، پاربرہم ابناشی۔ پرگٹے جوت دیس ماجھن،
 سمبل نگر جوت پرکاسی۔ سمبل نگر ملے ودھائی، گرگھ کھیڑا پایا۔ ہر جن دیکھن چائیں چائیں، ہر ساچے وقت سہایا۔ میل ملایا پھڑ پھڑ بانہیں، تریتا دواپر
 سنجگ ویکھ وکھایا۔ کلجک دیوے ٹھنڈیاں چھائیں، سر اپنا ہتھ لگایا۔ چتر بھج ملے کر کر لمیا بانہیں، جوں کچھی انگ لگایا۔ دُھر در گاہی ساچا سائیں، نمان

نمائیاں لئے تریا۔ گر گوبندا ساچا پاہی، پندھ اپنا رہیا مُکایا۔ گر گھ میلا ساچے ماہی، اگیان اندھ گویا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن سجن لئے ملایا۔ ہر سجن ہر ملیا میلا، میلا دھر درگاہ۔ دیکھے کھیل گرو گر چیلا، دھر شبدی سچ صلاح۔ آپے وسیارنگ نویلا، ہر گھٹ بیٹھا آسن لا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کجگ کرے سچ نیاں۔ کجگ سچ نیاؤں کر، جگت کرے وڈیائی۔ گر گھ ساچے باہوں پھر، بھگتی بھگت جنایا۔ منمگھ جیو رہے لڑ، سچ دوار دس نہ آیا۔ گیانی دھیانی رہے پڑھ، چرن دھیان نہ کوئی رکھایا۔ جگت وڈیا گئے پڑھ، برہم وڈیا نہ کوئی جنایا۔ ہندو مڑھی رہے سڑ، مُسلم گور دبا یا۔ گر گھ ساچے نہ چوٹی نہ کوئی جڑ، نہ کوئی خاکی خاک سما یا۔ ساچے پوڑے جائن چڑھ، پر بھ ساچا آپ چڑھایا۔ آپ اپنے اندر جائے وڑ، محل اٹل اک سہایا۔ سچ دوارے اگے کھڑ، دے مت آپ سمجھایا۔ قلعہ کوٹ ہنکاری گڑھ، سو پڑکھ زرنجن دیا کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گھ ساچے لئے ملایا۔ گر گھ ساچے سجن، تیری دھوڑی خاک۔ گر سنگر منگے منجا، ہوئے پاکی پاک۔ کال نگارہ ایک وچنا، جوداں لوکاں بند تاک۔ جو گھڑیا سو بھجن، چھڈنا بندھپ ساک۔ گھر بار سب نے تنجا، اُچ محل نہ دیکھنے جھاک۔ اتم پردہ کسے نہ کجنا، لہن دین نہ مکائے کوئی باق۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں دیوے بھوکھت واک۔ سجن سچا میترا، ہر رنگے رنگ اپار۔ آپ اپنے جیہا میترا، ہوئے روگ نوار۔ کایا رکھے ٹھنڈی میترا، ست سنتو کھی بخشے دھار۔ گر گھ وڑے مانس جنم جگ جیترا، جس پایا گر چرن دوار۔ ہر بھانا لگے میٹھرا، ہوئے روگ نوار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گھیں بخشے اک پیار۔ اک پیار ساچے گر، ساچی دات رکھایا۔ ملیا میل لکھیا دھر، ہر ساچا ہوئے سہایا۔ پر بھ درشن کو لوچن سُر، کروڑ تیتیسارے گر لایا۔ شو شکر بیٹھا انتر جڑ، ایک اوٹ تکایا۔ برہے نیتر گیا بہر، شبدی شبد اپایا۔ گر گھیں آتم لگی اوڑ، پر بھ ساچے انت بُجھایا۔ لوک مات آیا دوڑ، نہ کلنکا جامہ پانیا۔ پنڈت لبدھے پھردے پوت سپوتا براہمن گوڑ، اچے ٹلے پھول بھلایا۔ گر گوبندا دیکھے مٹھے کوڑ، سمبل نگری ڈیرہ لایا۔ پنپتی گرنتھی رہے دوڑ، بھو نہ کوئی پانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گھیں لئے ملایا۔ میلنہارا ہر گوبندا، سگلی چنت مٹایا۔ آپ بنائے ساچی بند، جو جن آئے سر نایا۔ امرت دھار وہائے ساگر سندھا، جس جن ساچی اوٹ رکھایا۔ آتم لگا توڑے چندا، بجر کپاٹ تڑایا۔ سدا سہیلا ہر اکھوندا،

دو جہاناں دیکھ وکھائیآ۔ جس جن گایا جتی دندا، سوہنگ شبد وڈی وڈیائیآ۔ کلجک جیو بھاگاں مندا، بیٹھا کھ بھوئیآ۔ مدراماسی آتم گندہ، بھلیا ہر رگھریآ۔ جن
 بھگتاں دیوے پرماندا، پرماندا وچ سمائیآ۔ اک دکھائے نجاندہ، نج گھر آسن لائیآ۔ جگ جگ دات اپنی دیندا، دیونہار آپ اکھوئیآ۔ کلجک اتم رسنا بول
 آپے کہندا، گرگھ تیری وڈیائیآ۔ گرگھ تیرا بھانا گر پورا آپے سہندا، بال انجانے بھیٹ چڑھائیآ۔ پہلی واری نہیاں وچ چنندا، دوجی واری ہیٹھ دبائیآ۔ کلجک
 تیری جڑ اکھڑندا، ساڈھے تن ہتھ جو لگائیآ۔ نو دوارے بند کرندا، دسویں بوجھ بھجھائیآ۔ سچ سنگھاسن آپے بہندا، گرگھاس سبھس جھکائیآ۔ جوتی جوت سرپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ تیرا لیکھ لکھائیآ۔ گرگھ تیرا لیکھا اوکھا، بھو کسے نہ پایا۔ گرگھ بنامات سوکھا، سنگر نہ کوئی اکھوایا۔ جگت و دیا پڑھنا سوکھا پوتھا،
 گیان گر نہ کوئے ملایا۔ نہاونا دھونا دسے جھوٹھا، آتم انتر اشان نہ کوئی کرایا۔ سچ دواویوں بیٹھا روٹھا، ویلے انت نہ کوئی سہایا۔ خالی دسے کایا ٹھوٹھا، نام
 وست نہ کوئی ٹکایا۔ گرگھاس سنگر پورا آپے ٹھٹھا، جگ وچھڑے جگ میل ملایا۔ لگیا رہن نہ دیوے کوئی گٹھا، سمت چوڑاں چوڑاں لوک ویکھ وکھایا۔ جوتی
 جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، چھبھی پوہ دوس سہایا۔ چوڑاں لوک گرگھ پھول، اپنی کرے جنائیآ۔ ست لوک وجائے ڈھول،
 مردنگا ناؤں رکھائیآ۔ تپ لوک ویکھے گھول، جتیاں ستیاں لئے ملایا۔ جپ لوک تولے تول، تولنہار آپ اکھوئیآ۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 مہر پھیرا پائیآ۔ مہر لوک پر بھ پھیرا پا، سورگ لوک ڈیرہ لا، آپ اپنی دیا کمایا۔ دووہ لوک تیرا کوئی نہ جانے تھاں، دس کسے نہ آیا۔ بھو لوک ہر کرم
 کما، آکاش پرکاش دے وکھایا۔ ست اُپر لئے لگا، ستاں لہنا آپ چکایا۔ ستاں چرناں ہیٹھا رہیا دبا، دس ہزار جو جن بند لگایا۔ اتل تیرا پردہ لاہ، وتل گھ
 گھلایا۔ ستل تیرا سنگ نبھا، مہاتل جوگ کمایا۔ رساتل تیرا در سہا، تلاتل ویکھ وکھایا۔ پاتال دیش پر بھ جوت جگا، چتر بھج اکھوایا۔ باسک سیجا دے سہا،
 ساگھو پانگ ہنڈھایا۔ آپ اپنا آسن لا، کچھی سیوا لایا۔ کچھی چرن رہی دبا، پر بھ ابناشی دیا کمایا۔ چوڑاں لوکاں دے ہلا، پر بھ کلجک اتم پھیرا پایا۔ گرگھ
 ساچے لئے جگا، ساچے در بہایا۔ شبد سرپنی پھیرا پا، پھیردار آپ اکھوایا۔ آلس نندرا وچ نہ گیا آ، دوس رین نہ ویکھ وکھایا۔ درگاہ ساچی ساچا تھاں، جن
 بھگتاں رہیا جنایا۔ سنگر پورا پکڑے بانہہ، اندر مندر میل ملایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے میل در، ایک منتر نام درڑایا۔ ایک

منتر شبد گیانا، ہر ہر آپ جنائندا۔ سوہنگ شبد سچ بانا، گرگھ آپ چڑھائندا۔ کلجگ انتم کرے پچھانا، جرم کرم دھرم دیکھ دکھائندا۔ دُھر درگاہی دیوے
 اک پروانہ، پُرکھ اگم اگم پہلی چیتز لیکھ لکھائندا۔ ملے مان دو جہاناں، جو جن نت نیز درشن پائندا۔ گرگھ ناری ساچی گولی سنگر شبد ساچا کاہنا، ساچی
 منڈل راس رچائندا۔ سیوک سیوا کر پروانہ، پر بھ چرناں ہیٹھ دبائندا۔ اُوچ اُوچ سری بھگوانا، سچ تخت آپ سہائندا۔ گرگھ ساجن کر پروانہ، لوک مات
 پھیرا پائندا۔ پرگٹ ہوئے گن ندھانا، نہہکنکا ناؤں رکھائندا۔ شبد کھنڈا رسنا تیر کمانا، سوہنگ چلے آپ چڑھائندا۔ آپ اٹھائے راج راجانا، شاہ سلطانا آپ
 ہلائندا۔ آپے اڈے وچ بانا، پُریاں لوآں پھیرا پائندا۔ جن بھگتاں بخشے چرن دھیانا، پوہ چھٹی خوشی منائندا۔ ملیا میل شاہ سلطانا، سچ سنگھان آسن
 لائندا۔ ساڈھے تن ہتھ تیری کھیل مہانا، روداسا رسنا گائندا۔ روداسے میلا ہر بھگوانا، دُوبی واری آپ کرائندا۔ بالمیک بن نادانا، انتر انت دکھائندا۔
 لکھیا لیکھ ہر مہانا، لہنا لہنے جھولی پائندا۔ کلجگ انتم کر پروانہ، آپ اپنے انگ رکھائندا۔ جوں نانک ہوئے سنگ مردانہ، سارنگ ساچی آپ وجائندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے ساچ دھام سہائندا۔ ساچا دھام ہر نرنکار، ایکا ایک رکھایا۔ اک اکلا کر پسا، ایکا ڈیرہ لایا۔ اک محلہ لئے
 اُسار، تھر گھر ناؤں رکھایا۔ دیپک جوتی کر اجیار، تیل بتی نہ کوئے جلا یا۔ دوس رین نہ کوئی وچار، پر بھاتی سندھیانہ کوئی رکھایا۔ ایکا رنگ رنگ کرتار، اٹھے
 پھر آپ رکھایا۔ گرگھ جگ جگ منگی منگ، نیز لوچن درشن اک رکھایا۔ جگ جگ رکھنہار سنگ، آپ اپنا سنگ رکھایا۔ کلجگ انتم میل ملائے گھر سچ
 پنگ، شبد رنگیلی سچ سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، ساچا جگ آپ سہایا۔ چھٹی جگ چھٹی راگ، چھٹی دھار چلا یا۔
 نانک گایا نرنکار نرنکار نرنکار، نرگن روپ سما یا۔ گو بند کھنڈا پھر کٹار، اکال پُرکھ منایا۔ برہمنڈاں پاونہارا سار، لوآں پُریاں دیکھ دکھایا۔ کلجگ تیری انتم
 کالی دھار، لوک مات دئے مٹایا۔ پرگٹ ہو نہہکنک نرائن نر اوتار، سچ سچ ساچی رچن رچایا۔ ایکا نام کرائے بے جیکار، دو جہاناں رہیا سنا یا۔ برہما ویتا
 کرے پیار، برہم خوشی منایا۔ شو شکر سوہے ساچا لاڑ، سچ ترسول اٹھایا۔ اندر تیرا اک اکھاڑ، بال نادانا رہیا دکھایا۔ سوہنگ شبد دیوے واڑ، آپ اپنی
 رچن رچایا۔ لوک مات مٹائے پنچم دھاڑ، جس جن اپنی دیا کما یا۔ چرن کول دکھائے ساچا اکھاڑ، ساچا دھام سہایا۔ ہوئے سہائے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ،

ڈونگھی کندر لئے بچائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پوہ چھبھی جوت جگانیا۔ جگی جوت
 جگت چمتکارا، مٹے رین اندھیرا۔ پُرکھ ابناشی لئے اوتارا، اک کرائے سنجھ سویرا۔ شبد کھنڈا تیز کٹارا، لکھ چوڑاسی ڈھاپے ڈھیہہ ڈھیہہ کرے ڈھیرا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ انتم دیوے گیڑا۔ کلجگ انتم گیڑا دے، اپنی لٹھ بھواندا۔ آپے چھیڑا چھیڑا لگائے نیہوں، آپے توڑ تڑا سندا۔
 آپ اپائے آپ کھپائے کرے کھیہہ، آپے مات مٹا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیرا پور کرے ور، سمت چوڑاں سوہے در،
 ویہہ صد بکرمی سنگ رلا سندا۔ ویہہ سو چوڑاں تیرا پبار، گر پورے آپ کرایا۔ گرکھاں دے نام ادھار، گھر گھر پھیرا پایا۔ ایکا اگی کر تیار، ساچی سکھی
 لئے بنایا۔ والوں تکھی وچ سنسار، دھاروں تکھی نام دھرایا۔ نیتز پیکھی ہر کرتار، کلجگ ویلا انتم آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک
 نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سمت چوڑاں تیرا رنگ گرکھاں تن چڑھایا۔ گرکھ کا یارنگ چلول، ہر ساچے آپ چڑھایا۔ ہر جن نہ جائے مات
 بھول، ایکا منتر نام درڑایا۔ آپے کرے کرائے سویوں سول، روگ سوگ چنت مٹایا۔ شبد پنگھوڑا لینا جھول، ہر ساچا رہیا جھلایا۔ ساچا میلا کنت کنتوہل،
 گرکھ ناری لئے پرنا یا۔ آپ چکائے جگ جگ تیرا مول، کلجگ تیرا تیری جھولی پایا۔ سنجگ بھلوڑی رہی پھول، پوہ چھبھی یج بجایا۔ شبد سنگھاسن ہر براجے
 نہ کوئی پاوانہ کوئی چول، آپ اپنا آپ اٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سمت چوڑاں لئے ور، گرکھ ساچے لئے درڑایا۔ سمت چوڑاں
 ساچا گھر، چوڑاں لوک خوشی منایا۔ چوڑاں لوکاں ملیا ور، چوڑاں ہٹاں خوشی منایا۔ تیرتھ تھامکیا ڈر، اٹھسٹھ دین ڈھایا۔ گر در مندر مسجد مٹھ، اٹھے پہر
 جگت لڑایا۔ سادھ سنت جگت مایا رہے سڑ، نہ سکے کوئی بچایا۔ گرکھ ساجن ایکا اکھر رہے پڑھ، پر بھ ساچا رہیا پڑھایا۔ سو پُرکھ نرنجن ہر گھٹ اندر بیٹھا
 وڑ، ہنگ ہنگتا وکھ کرایا۔ چرن کول جن جائے تر، دھرت دھول ملے وڈایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر
 سنگھ وشنوں بھگوان، سمت چوڑاں چھبھی پوہ گرسنگت ہر اپنا بھیٹ چڑھایا۔

اپنا آپ آپے دار، اپنا آپ مُکایا۔ گرگھماں ساچا کر پیار، ساچا راہ دکھایا۔ ایکا بستر تن اپار، نام تگ آپ سچایا۔ شبد کھنڈا سچ کٹار، تن گاترے آپ لٹکایا۔ پنچم بخشے گرچرن پیار، ساچی سکھیا آپ سمجھایا۔ پوری کرے اچھیا وچ سنسار، جس جن اپنی دیا کمایا۔ لیکھا لکھیا دھر دربار، نہ کوئی سکے میٹ مٹایا۔ جو جن منگن منگ دوار، نام نامہ جھولی پایا۔ رنگے رنگ تن اپار، رنگ رنگیلا اک چڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساجن لئے ور، سنجگ تیرا سچ قبیلہ، ہر سنگت آپ بنایا۔ سچ قبیلہ ساچا سنگ، اپنا آپ رکھائندا۔ آپے کرے اپنا حیلہ، گرگھماں گر دوارا لیا منگ، آپ اپنا سنگ رکھائندا۔ آپ اپنا بن وسیلہ، بستر پیلا تن پُھہائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، ہر جن ساچے دیا کمائندا۔ ہر جن ساچے وڈ وڈیائی، گرگھ وجے ودھائیا۔ گرگھ کرے شبد کڑمائی، گر پورے آپ کرایا۔ گر پورا منگل ایکا گائی، پنچم سخیاں سنگ رلائیا۔ پنچم گائے چائیں چائیں، ایکا ڈھولا الایا۔ کلا سولاں ویکھ دکھائے تھاؤں تھائیں، آپ اپنی دیا کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پوہ چھبھی رت سہایا۔

چھبھی پوہ ساچی رت، پر بھ ساچے جوت جگائیا۔ پرگٹ ہوئے ابناشی اچت، چترنج اکھوائیا۔ گرگھ اُپجائے ساچے سوت، دے مت آپ سمجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بنس بنائیا۔ گرگھ ساجن ساچے بنسا، ہر ہر اپایا۔ آپ اپائے اپنی انسا، اپنے گھر وسایا۔ کلجگ دُشٹ سنگھارے کنسا، انتم میٹ مٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا چرن اُٹھایا۔ چرن اُٹھائے ہر بنواری، کند منوہر نرائنا۔ سمت پندراں آئے واری، ہر ویکھے ساچے نینا۔ لکھ چوراسی ہوئے خواری، نہ سجن کوئی سینا۔ وار تھت پر بھ آپ وچاری، چکائے لہنا دینا۔ لوآں پُریاں پاوے ساری، لوک پر لوک سنائے کہنا۔ نو کھنڈ پھرے ہر شاہ آسواری، ستاں دیپاں گھر گھر بہنا۔ بونجا تیری دھار نیاری، ساچا دینا ایکا دینا۔ دوئے لوچن جگت اگھاڑی، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اپر اپاری۔ سمت پندراں جائے چڑھ، جوتی نور سہایا۔ ترے بھون سروپا سب گھٹ اندر بیٹھا وڑ،

اپنا بھید چھپایا۔ ست سرپا رہیا لڑ، دس کسے نہ آیا۔ تریلوکاں اُکھڑے آپے جڑ، آپے دئے لگایا۔ برہما وِشنوؤں شو دیوت سُر سارے پھڑ، در دوارے لئے بہایا۔ قلعہ توڑ ہنکاری گڑھ، در دروازے دئے کھلایا۔ ترے گن مایا جائے سڑ، پنچ تت رہے گرلایا۔ نہ کوئی دیکھے گور مڑ، خاکی خاک نہ کوئی سمایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمت پندراں رنگ رنگایا۔ سمت پندراں دیکھے اندراں، اندر مندر پھیرا پائندا۔ ڈو نگھی کندر لاہے جندر، اپنی ہتھیں توڑ تڑائندا۔ اُچے ٹلے آپ اُٹھائے گورکھ مچندرا، جگت سمیرو آپ ہلائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بونجا بونجا تیری دھار، جگت بونجا آپ چلائندا۔ جگت بونجا ہر ہر باونا، بھیکھی بھیکھی اپار۔ کلج دُشٹ سنگھارے راونا، ہر مارے تیر اپار۔ امرت میگھ برسے ساونا، نچھر رس اپار۔ دو جہانی ساچا ضامن، نہکناک لئے اوتار۔ میٹ مٹائے کامنی کامن، پنجاں دُشٹاں کرے سنگھار۔ آپ پھڑائے اپنا دامن، گر پورا پار اتار نہار۔ کلج مٹے اندھیری شامن، سمت پندراں دیوے اک ہلار۔ سمت پندراں سچ ہلار، ہر ساچے آپ دواونا۔ لوآں پُریاں دیکھ وچار، آپ اپنا چرن چھہاونا۔ چوڈاں لوکاں ہٹ پسا، چوڈاں طبق کھلاونا۔ نو کھنڈ پر تھی اک ادھار، ایک راگ سناونا۔ ستاں دیپاں کر پیار، ست رنگ نشان دکھاونا۔ ایک شبد اک جیکار، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان آپ لگاونا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیرا بنک دوار انتم ڈھاونا۔ سمت پندراں شبد چڑھائی، ہر کرے شاہ آسوار۔ تیناں لوکاں اک لڑائی، ایک نیدھ اپار۔ چوڈاں لوکاں کُندا رہیا کھڑکائی، رکھے نگھیاں دھاراں۔ نو کھنڈ پر تھی پے دُہائی، ستاں دیپاں ہاہاکار۔ جگت بونجا دھار چلائی، پاربرہم لئے اوتار۔ دوست چھ اک گنا آپ کرائے، گن ونا وچار۔ چھیکا دو آ میل ملائے، دو چھ اُپر وار۔ سمت پندراں جوت جگائے، پرگٹ ہوئے نہکناک نرائن ز اوتار۔ سمت پندراں جوت جگاؤنی، پہلی چیتر خوشی منایا۔ سچھنڈ پر بھ رچن رچاؤنی، اگم اگڑی کار کمایا۔ دو چیتر شبد جناؤنی، سچھنڈ وجے ودھایا۔ تیجی چیتر ہر دیا کمائونی، جوتی جوت کرے رُشانیا۔ چوتھی چیتر پُری برہم سہاؤنی، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ پنجویں چیتر سنگھ پال ہر ملاؤنی، نام پگڑی سیس بندھایا۔ چھویں چیتر ایہہ سمجھاؤنی، سوہنگ ساچا جاپ جپایا۔ ستویں چیتر چھال لگاؤنی، شو شکر لئے اُٹھایا۔ اٹھویں چیتر کنٹھ مالا لاہؤنی، باسک تشکا پرے ہٹایا۔ نو چیتر پڑھت پڑھاؤنی، جگت جگدیشے ملے وڈیایا۔ سوہنگ ساچا راگ الاؤنی، ایک دُھن اُپجایا۔ دسویں چیتر کھیل کھلھاؤنی، پُری

اندر لئے انگڑائیا۔ سُرپت راجے اند جاگ کھلاؤنی، کروڑ تیتیا آپ اٹھائیا۔ ساچی مت آپ سمجھاؤنی، لوک مات راہ دکھائیا۔ پُری گھنک انت سہاؤنی،
 سنجگ ساچی نیہہ رکھائیا۔ گیاراں چیتر میل ملاؤنی، چھوٹے بالے آپ اٹھائیا۔ باراں چیتر تلک لگاؤنی، سچ للائی اک جگائیا۔ اوکھی گھاٹی پار کراؤنی، اپنے ہتھ
 رکھی وڈیائیا۔ نو سو پُرانوںے چوکڑی برہے تیری جھولی پاؤنی، جگ چھتیا دے ڈھائیا۔ نہکلک کل ورتاؤنی، آپ اپنا ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، پُریاں لوآں آپ پھرائیا۔ تیراں چیتر مار اڈاری، بھوآ لوک پر بھ آئے۔ ست دوس ہر کھیل کھلاؤنی، دس کسے نہ آئے۔ اُنی چیتر
 دے سمجھاؤنی، ساچے مارگ پائے۔ سوہنگ ساچی سچ سناؤنی، اپنی آپ الائے۔ ویہہ چیتر گن ندھانی، اپنا رُپ وٹایا۔ دُور لوک دے اک نشانی، ساچا
 ناں درڑایا۔ پار برہم پر بھ پُرکھ سُلطانی، ست سرُپ سمایا۔ چھٹی چیتر کر پروانی، اپنا مارگ لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُور لوک آپ
 رنگایا۔ ستائی چیتر بول جیکارا، سورگ لوک اٹھ دھایا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپارا، بھو کسے نہ پایا۔ آپے منگے منگ اپارا، آپے بھچھیا پایا۔ ست دن بنے
 ونجارا، ایک ونج کرایا۔ تن وساکھ دے ادھارا، اپنا متا پکایا۔ چوتھی وساکھ پار کنارا، محرر لوک ڈیرہ لایا۔ آپ اپنا کر اُجیارا، دیک جوت جگایا۔ کوڑ کوڑی
 کوڑ پسارا، سچ سچ ورتایا۔ سچ سمگری نام اپارا، ایک جھولی پایا۔ جوت اگری ہر نرنکارا، ساچا مارگ لایا۔ گوہند شبد سچ جیکارا، اپنا آپ سٹایا۔ دس وساکھ دے
 کر ہتھ، ساچا دھام سہائندا۔ گیارا وساکھ الکھنا الکھ، اپنی الکھ جگائندا۔ جپ لوک مستک لیکھ، لیکھا مول چکائندا۔ سوہنگ شبد چٹھائے ساچے رتھ، ساچی
 گاتھ لائندا۔ تپ تجائے ساچا ساتھ، ستاراں وساکھ دوس سہائندا۔ اٹھاراں وساکھ تریلوکی ناتھ، تپ لوک تپائندا۔ آپے ویکھے اپنا ہاٹھ، اپنی کل ورتائندا۔
 آپ اپنی مارے ٹھاٹھ، اک اچھال رکھائندا۔ چوہی وساکھ پوجا پاٹھ، ساچا منتر درڑائندا۔ پنچی وساکھ لئے راکھ، ست لوک ہلارا۔ آپ اپنا آپے بھاکھ،
 آپے کرے پیارا۔ آپے پرگٹ ہوئے ساکھ، آپے درس اپارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اکتی وساکھ دے ہلارا۔ پہلی جیٹھ ہر کر گُرمائی،
 دیش پاتالے دھایا۔ باسک سیجا دے سہائی، سہنسر گھ سہایا۔ ست جیٹھ خوشی منائی، اپنا رُپ وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا در
 کھلایا۔ اٹھ جیٹھ دروازہ کھول، تلاتل دیس وسایا۔ شبد جیکارا ایک بول، اپنا نام درڑایا۔ آپ وجائے اپنا ڈھول، سچ مردنگ اٹھایا۔ گھٹ گھٹ پڑدے آپے

کھول، اپنا بھیو جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا راہ چلایا۔ اپنا راہ آپ چلا، چوڈاں خوشی منایا۔ چوڈاں جیٹھ بے پرواہ، اپنی رچن رچایا۔ آپے تجنا اپنا تھاں، آپے دے سہایا۔ پندراں چیتر کُنڈالا، مہاتل کرے رُشایا۔ مہما کوئی نہ سکے گا، دیوت دینتاں لئے ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ آپ اپنا رنگ رنگا، اپنی جوت جوت جگایا۔ رساتل دیس ہر دے وساء، ہائی جیٹھ خوشی منایا۔ آپ اپنا لیکھے لاء، دے مت رہیا سمجھایا۔ اٹھائی جیٹھ ہر ویکھ دکھا، مہما اگت گنایا۔ اجپا جاپی آپ جپا، سوہنگ کرے پڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا راہ تکایا۔ اُنتی جیٹھ ساچا راہ، اپنا آپ تکایا۔ شبد سرُپی بن ملاح، در دروازہ پار کرایا۔ ستل لوک ہر دے وساء، بل راجا میل ملایا۔ شکر پر ہوتا سنگ رلا، نیز نیر دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تن ہاڑی دوس سہایا۔ تن ہاڑی رچن رچا، ساچا دھام سہائے۔ آپ اپنی دیا کما، چوتھی ہاڑ ویکھ دکھائے۔ وتل دیس ہر کھیل کھلا، ساچی رچن رچائے۔ ست دوس ہر ڈیرہ لاء، اپنا رُپ وٹائے۔ دس ہاڑ بن ساچا لاڑ، ساچا گھوڑا اک دوڑائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمت پندراں تیری ونڈ ونڈائے۔ دس ہاڑ ہر کر اکھاڑ، اپنا کھیل کھلایا۔ وتل دیس ویس اپار، اپنا بھیکھ وٹایا۔ ساچے گھوڑے ہو آسوار، گیاراں ہاڑ باہر کڈھایا۔ اتل لوک تیرا در دوارا، پر بھ ساچے آپ سہایا۔ ست ست ست کر جیکارا، ست ست سمایا۔ ست ست ست ادھارا، ست ست ست لئے تریا۔ ست ست ست پار کتارہ، ست ست ست بے لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستاراں ہاڑ اتل لوک تیرا راہ تجایا۔ چوڈاں لوک پھیری پا، سوہنگ شبد کرے جنایا۔ تیراں چیتر چڑھے بے پرواہ، ستاراں ہاڑ مُڑ کے آئی۔ دوس اٹھنوںے پورے کرا، نُہل رہے نہ رانیا۔ گر سنگت تیرا میلا لئے ملا، وچھڑ کدے نہ جانیا۔ ہاڑ ستاراں تیرے لیکھے دیوے لاء، پُریاں لوآں دے تجایا۔ گر سنگت تیرا جنم دن لئے منا، اٹھاراں اُنی جوت جگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دوس دو سمت پندراں سادھ سنگت ونڈ ونڈایا۔ سچکھنڈ ہر پھیرا پا، برہما آپ جگائے۔ شو شکر ہر لئے اٹھا، سُرپت اند ہلائے۔ تن تن ونڈ ونڈا، باراں چیتر مُڑ کے آئے۔ تیراں چیتر کھیل کھلا، چوڈاں لوکاں پھیرا پائے۔ ہاڑ ستاراں دیا کما، ہر سنگت آن ترائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اُنی ہاڑ گرگھ ساجن ساچے لاڑ، در گھر ساچے وداع کرائے۔ ویہہ ہاڑ کر تیاری،

اپنی جوت جگاندا۔ پُرکھ ابناشی شاہ آسواری، کُلا کھنڈ پھیرا پاندا۔ ست دوس جوت اُجیاری، ساچا مارگ لاند۔ چھبھی ہاڑ تیج سواری، آپ اپنا رنگ رنگاندا۔ کُلا کھنڈ ہر وارو واری، ایکا جوگ کماندا۔ ستائی ہاڑ تیرا کھیل نیاری، پر بھ ساچی رچن رچاندا۔ الابت تیری دیکھ محل اٹاری، آپ اپنا آسن لاند۔ ساون دو جودھا سورا بلکاری، سورپیر آپ ہو جاندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلاندا۔ تن ساون تیرا نعرہ، ہر ساچے آپ لگایا۔ امرت بخشے ساچی دھارا، کیتمال آپ چوایا۔ اجال پاوے تیری سارا، پاپی پاپ ترایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو ساون کھوج کھوجایا۔ نو ساون ہر کھوج کھجا، کیتمال تراند۔ دس ساون ہر دیا کما، اپنا راہ تکاندا۔ کن پُرکھ تیری بھیٹ چڑھا، کیتا لوڑا پاندا۔ جوتی جوڑا میل ملا، شبدی شبد جناند۔ سولاں ساون سو پُرکھ زرنجن ایکا ڈھولا گا، سویا آپ جگاندا۔ در دوارے گولا دئے بنا، ایکا مارگ لاند۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستارا ساون پار کراند۔ ستارا ساون سچ کنارہ، ہر ساچے آپ دکھایا۔ ہر ورکھ جوت کر اُجیارا، ساچا کھنڈ ترایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی ونڈ ونڈایا۔ تینی ساون سرت جگا، سوئے لئے اٹھایا۔ چوھی ساون جوت جگا، بھدر پھیرا پانیا۔ پُرکھ ابناشی دیکھ دکھا، ایکا رنگ رنگانیا۔ تیہہ ساون تیرا ساچا ناں، لوک مات کرے رُشانیا۔ بھیکھا دھاری بھیکھ وٹا، ایکا نام رہیا جپانیا۔ سوہنگ منتر سچ درڑا، سچ گیان جنانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیہہ ساون خوشی منانیا۔ اکتی ساون ہو پر تکھ اپنی الکھ جگانیا۔ ہر نیمہ پر بھ لئے رکھ، ساچا کھنڈ سہانیا۔ آپے کرنہارا وکھ، آپے میل ملانیا۔ پنچم بھادروں ہو پر تکھ، ساچا درس دکھانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوٹھی حرس مٹانیا۔ چھ بھادروں سچ گھر ویس، اپنا آپ کرایا۔ راک دیوے اک اُپدیش، ایکا شبد جنایا۔ آپے جانے دھاری کیس، آپے مؤنڈ منڈایا۔ آپے داتا دس دسمیس، پوت سپوتا براہمن گوڑا آپ اکھوایا۔ آپے ہوئے رکھی کیش، آپ گوردھن ہتھ اٹھایا۔ آپے لیکھا کھنہارا لیکھ، کلج انتم آیا۔ راک تینوں رہیا دیکھ، سوہنگ ساچی رمز لگایا۔ باراں بھادروں کریا ویس، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ہوئے سہایا۔ تیراں بھادروں تیری دھار، پر بھ ساچے آپ چلانیا۔ بھارت کھنڈ کر اُجیارا، دوس رین کرے رُشانیا۔ گرگھ ساچے لئے اُبھار، آپ اپنا رنگ رنگانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی

کرپا کر، اُنی بھادروں سچ سچ کرے سمایا۔ اُنی بھادروں بھرم بھلا، کلج گڑھ بنایا۔ پُرکھ ابناشی جوت جگا، مایا ہر چلایا۔ پنچ وکارا جگت اُڈا، جوٹھا جھوٹھا سنگ
 رکھایا۔ گرگھ ساچے لئے جگا، ویہہ بھادروں خوشی منایا۔ لکھن دیپ پھیرا پا، لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن
 ساچے لئے تریا۔ ستائی بھادروں پار اُتارا، گر پورے آپ کرایا۔ کروچ دیپ کرے اُجیارا، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ ایکا بٹھے ساچی دھارا، سچ سچ رہیا ورتایا۔
 دیپک جوتی کر اُجیارا، ساچا چند چڑھایا۔ ایکا شبد جگت اُجیارا، نام جیکارا ایکا لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تن اُسو دے سہایا۔ تن اُسو ہر
 ساچی چوٹ، اپنی آپ لگایا۔ لکھ چوراسی آلیوں ڈگے بوٹ، نہ سکے کوئی بچایا۔ پشکر تیرا کڈھے کھوٹ، ذئی دویتی میٹ مٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، تیجی اُسو دے وڈیایا۔ چوتھی اُسو چتر بھج، کھیلے کھیل اپارا۔ اپنا بھو رکھے گجھ، جنبو دیپ دے ہلارا۔ اپنی کرنی آپے رہیا بھجھ، نہ کوئی
 پاوے سارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے سچ ہلارا۔ سچ ہلارا آپے دے، اپنی دیا کمایا۔ ستاراں اُسو لگا نیہہ، نہ کوئی توڑ تڑایا۔
 امرت آتم برکھے مینہ، گرگھماں لئے جگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کل رہیا ورتایا۔ اٹھاراں اُسو اٹھ بلاکار، اپنی کھیل کھلا سندا۔
 سلل پاوے ساچی سار، ساچا دیپ سہا سندا۔ کھیلے کھیل اپرا، لیکھا لیکھ نہ کوئی لکھا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا سنگ
 نبھا سندا۔ آپ اپنا سنگ نبھائے، کھیلے کھیل اپارا۔ چوھی اُسو خوشی منائے، پاربرہم ہر نرنکارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سان دیپ لئے
 اوتارا۔ سان دیپ ساچی سکھیا، اپنی آپ سکھا سندا۔ دھر فرمان ایکا لکھیا، ایکا جاپ جپا سندا۔ سرشٹ سبائی دیسے متھیا، ساچا شبد چلا سندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیہہ اُسو رت سہا سندا۔ پہلی کنگ ہر کرتار، اپنا سنگ دکھائے۔ کشا دیپ تیرا میل اپارا، ہر ساچا میل ملائے۔ ست کنگ
 کھیل کر نرنکار، نو کھنڈ پر تھی ستاں دیپاں آپ اپنا کھیل کھلائے۔ ست کنگ ہر ست سروپ، ہر ساچا سچ اکھوا سندا۔ آپے ویکھے دہ دشا چارے کوٹ،
 لوآں پُریاں پھیرا پاندا۔ آپ اپنا پنکھوڑا رہیا جھوٹ، سچ ہلارا اک لگا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بونجا دوس کھیل کھلا سندا۔ اٹھ
 کنگ اٹھ کرتار، چارے کنت ویکھ دکھانیا۔ بونجا دیشاں بٹھے دھار، پکڑ اٹھائے راج راجانیا۔ بونجا اکھر لیکھ اپارا، جگت و دیا کرے چھانیا۔ بونجا برس

کھیل اپار، کھیلے کھیل سِری بھگوانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ رنگنیا۔ بونجا دوس جگت دھار، ہر اپنے ہتھ رکھانیا۔
 تیرتھ تھتاں پاوے سار، گنگا گوداوری ویکھ دکھانیا۔ پنڈت کاسی دے ہلار، پراگ ایدھیا دے ہلانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل ہر
 گھٹ تھانیا۔ اٹھ کنگ اٹھے جاگ، ہر ساچی جوت جگانیا۔ تیرتھ تھتاں لائے آگ، نہ سکے کوئی بُجھانیا۔ سادھاں سنتاں جوتی کھچے چراغ، دیپک دیپ نہ
 ڈمگنیا۔ انھننے نہ کوئی راگ، سکھمن کوئی نہ پار کرانیا۔ نو دوارے پھرن بھاگ، پنچاں چوراں رہے لڑانیا۔ کلج کایا ہویا کاگ، بن ہر نامے نہ کوئی
 ساچی چوگ چگانیا۔ گر سنگر ساچا پکڑے واگ، ہر جن ساچے لئے ترانیا۔ سوہنگ بھے تن ساچا تاگ، مولی تند نہ کوئی رکھانیا۔ ملیا میل ہر کنت سہاگ،
 ساچی سیج ہنڈھانیا۔ سمت چوڈاں بخشنے اک ویراگ، تن کایا جوت جگانیا۔ سنت سہیلے جانا جاگ، ویلا اتم آتیا۔ نہہکنا دھوے داغ، گر گوہند نال رلانیا۔
 شبد سرُپی مارے آواز، شبد آپ اٹھانیا۔ سوہنگ دیوے ساچا داغ، پلے گنڈھ بندھانیا۔ پرگٹ ہویا دیس ماجھ، برہنڈ ونڈ ونڈانیا۔ لکھ چوڑاسی ستی دے کر
 کنڈ، نہ لئے مات انگڑانیا۔ اتم دیون آیا دنڈ، شبد کھنڈا ہتھ اٹھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اٹھ کنگ کھیل ہر، اُتتی گھڑ پور کرانیا۔ اُتتی
 گھڑ نوواں ماس، نو در کھوج کھجایا۔ بھگت جنان سدوسے پاس، پردہ اوہلا دے کٹایا۔ ایکا کرے بھوگ بلاس، آتم سیجا سیج ہنڈھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، نو ماس سمت پندراں جوڑ جڑایا۔ نو مہینے ساچا لیکھا، اپنا آپ لکھایا۔ آپے کڈھے بھرم بھلیکھا، دوست چھ جوڑ جڑایا۔ دوست چھ لگے
 لیکھا، نو مہینے میل ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمت پندراں تیراں جنڈرا آپ کھلایا۔ دوس ماس کرے اُجاگر، چیتز چت لگانیا۔ تیس
 دن بنے جگت سوڈاگر، چیتز اپنی جھولی ڈاہیا۔ وساکھ ہوئے ماس اُجاگر، اکتی دن آس رکھانیا۔ جیٹھ تیراں کرم اُجاگر، بتی دن وٹی ودھانیا۔ اساڑ تیراں
 ڈونگھا ساگر، اک تیس نال رلانیا۔ ساون تیری ساچی گاگر، دن بتی آپ بھرانیا۔ بھادروں بھرم بھلیا، دوس اکتی لیکھ لکھانیا۔ اسو آس اک رکھایا، تیس
 دن ویکھ دکھانیا۔ کنگ کرماں ویکھ دکھایا، تیس تیس رسنا گانیا۔ گھڑ تیرا موہ چکایا، اُتتی دن بھو نہ رانیا۔ نو مہینے دو سو دوس چھہتر، ساچا کھیل کھلانیا۔ دو چھ
 پائے گنا، چھ دو باراں اپنی پکار آپے سنا، آپے پائے سارا۔ ست ست ستاں چھان پنا، ست ست ست دے لاکارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت

دھر، چھ دوئے باراں تے باراں ستّ چوڑاسی، جن بھگتاں کٹے جم کی پھاسی، میٹ مٹائے مدراماسی، مان گوائے پنڈت کاشی، کھیلے کھیل پُرکھ ابناشی، جن بھگت در داسن داسی، مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، آپے جانے اپنی راسی۔

شبد گر شبد سندیشہ، شبدی شبد جنایا۔ شبدی شبد کر پرویشا، شبدی شبد گیا تنایا۔ شبدی شبد کرے ادیسا، شبدی شبد سیس جھکایا۔ شبدی شبد نر نریشا، شبد شبدی روپ وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، رنگ ویکھے سنگ ویکھے گرگھ ساجن سہج سمایا۔ کوڑ کریا جگت ابھمانا، کال پھاس تن بادھا۔ پُرکھ ابناشی کھیل مہانا، شبدی بودھ اگادھا۔ کھیلے کھیل دو جہاناں، میلا سنتن سادھا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ وجائے اپنا نادا۔ آپ اپنا ناد وجا، اپنی کوک منایا۔ ساجن ساچے لئے جگا، دُور دُراڈے ویکھ وکھانیا۔ ایک مارگ ساچے لاء، سچ سچ کرے کُڑمانیا۔ آد جگادی ویکھ وکھا، جگ جگ رچن رچانیا۔ دوارپال آپ بنا، لوک مات خوشی منایا۔ سنگھ بٹن لئے اٹھا، گر پورا کرے جنایا۔ شبد کھنڈا لئے کھچا، گر سیکھ ساچی سیوا لایا۔ اپنی مُٹھ دے پھڑا، سجن میت آپ اکھوانیا۔ اپنے سیس لئے لکا، نہ کوئی دُوسر بھیٹ چڑھانیا۔ دُوجا ہتھ ویکھ وکھا، دو جہاناں کرے جنایا۔ کلج لیکھا رہیا مُکا، سنگھ اندر وڈ وڈیایا۔ آپ اپنی سیوالا، گرگھان دے وڈیایا۔ نکھی دھار سیس لکا، جگدیش وڈی وڈیایا۔ دو جہانی پھیرا پا، لوک مات خوشی منایا۔ تیجا میلا سہج سُبھا، آپ اپنا لئے کرائیا۔ مات لوک تیرا کُنڈالاہ، اپنی ہتھیں جڑ پٹانیا۔ اپنے سیس لئے لکا، ایک دھار رہیا وہانیا۔ نو کھنڈ پر تھی دے ہلا، ساچا کھنڈا ہتھ کھڑکانیا۔ برہمنڈی تیری ونڈ ونڈا، پاربرہم تیری وڈی وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا سیس بھیٹ چڑھانیا۔ گرگھان ہر کٹیا سیسا، اپنا مول چُکایا۔ ملے میل جگت جگدیشا، سیس دھڑ رہن نہ پایا۔ چھتر جھلے ساچے سیسا، پنچم لئے جگایا۔ نہ کوئی راگ نہ گائے حدیثا، ایک شبد پڑھایا۔ چار ورن چپائے دند بتیسا، آپ اپنا لایا۔ گرگھ ساچے تیری دھار، ہر اپنے انگ لگایا۔ آپ اپنا اُتوں وار، گر سنگت پھیر بنایا۔ چاڑھے رنگ اپرا، اتر کدے نہ جانیا۔ وچ اکھاڑ ویکھ سنسار، گلوکڑی ساچی پانیا۔ سادھ سنگت سچ پیار، پر بھ گل دا ہار پرونیا۔ گر گوہندے بخش کرتار، سچ کٹار شبد پھڑانیا۔ آپ اپنا دتا

وار، پتاماں بھیت چڑھائیا۔ بھکھ منگی در بھکھار، ویلے انت نہ ہوئے جدائیا۔ پُرکھ ابناشی کرپا دھار، پورن آس کرائیا۔ آپ اپنا لیا اُبھار، اپنے انگ لگایا۔
 نیناں دیوی تیرا کر پیار، نینی نیناں ویکھ دکھائیا۔ شبد کھنڈا تیز کٹار، تن گاترے آپ لٹکائیا۔ کھجک پرگٹ ہو وچ سنسار، نہکھنک وڈی وڈیائیا۔ گرکھاں ہویا
 پہریدار، اٹھے پہر سیو کمائیا۔ ساچا کھنڈا اپر اپار، نہ کوئی دھارا رہیا چلائییا۔ آپے کرے کرائے کر نیہار، جگ جگ وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن رچائییا۔ آپے توڑے آپے جوڑے، اپنی کل ورتائندا۔ جن بھگتاں ہر آپے بہڑے، اپنا لیکھ لکھائندا۔ ساچے مندر لائے
 پوڑے، ساچی دھار چلائییا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سنگت تیرا ساچا ور، ساچا گھنا تن سہائندا۔ ساچا گھنا سپس سنگار، ہر اپنا آپ
 کرایا۔ آپ اپنا دتا وار، چھبھی پوہ سہایا۔ ہر سنگت پر بھ لئے اُبھار، ہر ہر میل ملایا۔ نہ کوئی کھنڈا نہ کٹار، نہ کوئی شستر تن پہنایا۔ ایکا بخشے چرن پیار، اپنی
 دیا کمایا۔ وچ میدانا رہیا لکار، نو کھنڈ پر تھی رہیا ہلایا۔ گرکھ ساجن ساچے لئے اُبھار، پر بھ ساچا ہوئے سہایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 کھجک اتم میل ملایا۔ گرکھ ساچے رہنا سو، ہر ساچا آپ سوائندا۔ سمت پنڈراں آون گوں رہیا بھو، دس کسے نہ آئندا۔ آپ چپائے اپنا ناؤں، آپ اپنا
 ناؤں دھرائندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاؤں، کاگوں ہنس آپ بنائییا۔ میل ملائے شاہو شاباش شہنشاہو، ساچی بانہہ اک دکھائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، کھجک تیری اتم ور، آپ اپنا انگ کٹائندا۔ آپ اپنا انگ کٹا، ہر اپنی کل ورتائییا۔ شبدی کھنڈا لیا اٹھا، شبدی دھار بندھائییا۔ برہمنڈاں
 ویکھے سارا تھاں، چاروں گنٹ پھیرا پائییا۔ نر نرائن آپ اکھوا، سرگن کھیل کھلاییا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجک ویکھے کھیل، جن
 بھگتاں میل، سچ دوار اک سہائییا۔ سچ دوار ہر گو بندا، ایکا ایک رکھایا۔ چھبھی پوہ مٹائے چندا، آپ اپنا بھیت چڑھایا۔ داتا جودھا سورا وڈ مرگندا، سنگھ شیر
 شیر اکھوایا۔ ہر سنگت تیری میٹن آیا چندا، ستجگ تریتا دوار پر کھجک میل ملایا۔ دوئی دُشٹاں لگائے اپنی نندا، مدراماس وٹھا کھ رکھایا۔ سچ دوارے وٹجا چندا، نہ
 سکے کوئی تڑایا۔ گرکھاں ملے ہر گنی گھندا، گو بند روپ وٹایا۔ آپ بنائے اپنی بندا، ناری سٹ اُچھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا
 سپس کٹایا۔ کٹیا سپس آگے رکھ، اگنی بھیت چڑھائندا۔ جوتی نور ہر پرکھ، پری گھنک سہائندا۔ گرکھاں لچیا آپے رکھ، آپ اپنا رنگ رنگائندا۔ میل

ملائے نٹھ نٹھ، ننگی پیریں پھیری پائندا۔ چھبھی پوہ کرایا اکھ، سمت چوڈاں رت سہائندا۔ گرسکھ تیرے چرن دوارے رو رو پکارے تیرتھ اٹھسٹھ، پر بھ ساچا مول نہ بھائندا۔ دُور دُراڈے جائن نٹھ، گرسکھاں کھنڈا ہتھ اٹھائندا۔ سبجگ تیری کری ساچی چٹھ، پہلا اپنا سیس کٹائندا۔ دُوسرا انگ کیتا وکھ، سنگھ منجیتا بھیٹ چڑھائندا۔ گرسنگت لجیا لئے رکھ، سنگھ جگدیشا سنگ رلائندا۔ نو دوارے کر پرتکھ، دسویں آسن لائندا۔ دو جہاناں اڈنے کلکھ، گرسنگت رکھے دے کر ہتھ، آپ اپنی دیا کمائندا۔ سرب کلا آپے سمرتھ، ماجھے پھیرا پائندا۔ سرشٹ سبائی رہیا متھ، نام مدھانا اک چلائندا۔ سگل وِسورے جائن لٹھ، جو جن درشن امر پائندا۔ سوہنگ شبد جنائی اک اکھ، کتھ کتھنی لیکھ لیکھائندا۔ آپ چڑھائے ساچے رتھ، رتھو ہی آپ اکھوائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا انگ کٹائندا۔ کٹیا انگ کریا وکھ، ہر وکھری چال چلائیا۔ پرگٹ ہو ہر پرتکھ، جوتی جوت جگائیا۔ گرسگوبندا لئے رکھ، چرن سرن سچی سرنائیا۔ آپ کرائے کھٹھوں لکھ، کھٹھوں ککھ اڈائیا۔ سادھاں سنتاں بھانڈے سکھ، سمت پندراں دے کرائیا۔ گرسکھاں درس دکھائے ہو پرتکھ، گھر گھر پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در ساچا اک سہائیا۔ گرسپورا جگ ویکھیا، دیوے دُھر سندیس۔ آپے کرنہارا پر یکھیا، آپے جانے اپنا ویس۔ آپے لکھیا ہر جن لیکھیا، آپے ہوئے در درویش۔ آپے دیوے ساچی سکھیا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر اپنے رہیا ویکھ۔ کون گرو کون وڈیائی، کون رنگ رنگائیا۔ کون زرنجن جوت جگائی، کون کرے رُشنائیا۔ کون ڈونگھی کوری پار کرائی، کون اپنا پلو دے پھڑائیا۔ کون انحد تال وجائی، کون راگ الائیا۔ کون برہم کھوج کھجائی، کون برہم سائیا۔ کون سد گھر بہائی، شبد سنیہہرا دیوے ساچے ماہیا۔ کون میل ملاوے چائیں چائیں، تون وچھوڑا کٹ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی بوُجھ بُجھائیا۔ کون ونجارا پائے مل، کون میٹ مٹایا۔ کون تولے ساچے تول، نام کنڈا ایکا لایا۔ گرسکھ ویکھے لال انمل، انملٹے لال آپ رکھایا۔ جس جن درس دکھایا اپنا بھل، در دوارے پھیرا پائیا۔ دھن بھاگ سکھنی ہوئی ککھ، لیکھا لیکھ لکھ نہ سکے کوئی رایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، قیمت کرتے کوئی نہ مات چکایا۔ ہر سجن پُرکھ اکال، گوبند میل ملایا۔ ہر سجن پُرکھ دیال، گوبند جوت جگایا۔ ہر سجن پُرکھ پرتپال، گوبند سیو لگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جوت نور سبایا۔ ہر سجن پُرکھ سلطان،

گھر ساچے آپے وسیا۔ آپے ہویا مہربان، گھر اپنے آپے وسیا۔ آپے دیوے دانی دان، در دوارے پھرے نسیا۔ گرگھ ساچے کر پروان، کلجک میٹے رین
اندھیری مسیا۔ مول چکائے پنج شیطان، تیر نرالا ایکا کسیا۔ ہوئے سہائی جنگل جوہ اُجاڑ بیابان، اپ تیج وائے پر تھی آکاش بہہ بہہ ہسیا۔ جوتی جوت سرُپ
ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ آپے دسیا۔ ساچا مارگ جگت لا، ایکا جوگ سکھائیا۔ گرنتھ پنٹھ نہ کوئی صلاح، ورن گوت نہ کوئی رکھائیا۔ ایکا سکھیا رہیا سکھا،
سچ سچ کرے گڑمائیا۔ پاواں سکھ میری آتم لئے پرنا، پاربرہم ہوئے سہائیا۔ سناتم دھرم نہ کوئی جنا، نہ کوئی ناؤں وڈیائیا۔ خالصہ خالص دئے بنا، چار ورن
اک سرنایا۔ شبد ثالث اک رکھا، سچ ثالث آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار کُنٹ ویکھ وکھائیا۔ نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، ایکا
برہم جنایا۔ پُرکھ ابناشی جگی جوت، گر پیر نہ کوئی منایا۔ کوئی کوٹ رہے لوچ، کوئی کوٹ جنم بھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھانا اپنے
ہتھ رکھایا۔ اپنا بھانا رکھ ہتھ، اپنی کل ورتا سندا۔ سرشٹ سبائی ہوئے ستھ، کلجک ستھر اک وچھائندا۔ کال کوڑیا پائے نتھ، کلجک قلندر آپ نچائندا۔
جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک مندر انتم ڈھائندا۔ کلجک مندر کوڑ پساہ، کوڑی نیہہ رکھائیا۔ پھرے دار پنچم دھاڑا، اتھے پھرے کرن
لڑائیا۔ من مت بُدھ لگا اکھاڑا، چاروں کُنٹ ہوئے دُہائیا۔ سمت چو داں ساچا لاڑا، گرگھ ساچے لئے پر نائیا۔ سمت پندراں کر شنکارا، آپ اپنا رُپ سہائیا۔
اک اِکلا اینکارا، آپ اپنی کل ورتائیا۔ شبد سرُپی کر پساہ، شبدی شبد اڈائیا۔ لو آں پُریاں پار کنارہ، لوک پر لوک ویکھ وکھائیا۔ گرگھ ساچن میت مُراہ،
ہاڑ ستاراں لئے اُٹھائیا۔ لیکھا لکھے نہ پھیر وچ سنسارا، جو بھلے سو وچھڑے نہ سنگ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پچھلا لہنا دئے چکائیا۔
سمت پندراں ہاڑ ستاراں، اک تاریخ پائیا۔ گرگھیں میلے وچ سنسارا، لاشریک آپ اُکھوائیا۔ جو جن آئے چل دوارا، حق حقیقت ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت
سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا سنگ نبھائیا۔ ہاڑ ستاراں انتم لیکھا، کلجک آپ لکھاون۔ بھيو نہ پائے کوئی اولیا پیر شیخا، پنڈت پاندھے دس نہ آونا۔
بھر مے بھلے دھاری کیسا، موُنڈ مُنڈائے کھ بھوونا۔ آپے ہوئے دس دسمیسا، گو بند کایا گڑھ سہاون۔ آپ اپنا کریا ویسا، پوت سپوتا آپ اُکھوونا۔ آپے
جودھانز نریشا، شبد کھنڈا اک چلاونا۔ آپے چھتر جھلائے ساچے سیسا، گرگھ ساچے سیوک سیوا لاؤنا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا

سنگ نبھاونو۔ آپ اپنا سنگ نبھا، سگلا سنگ رکھائیا۔ سمت پندراں ویکھ دکھا، تھت وار اک جنائیا۔ ہاڑ ستاراں کھیوٹ کھیٹا بن ملاح، ساچا بیڑا دے چلائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا سنگ رکھائیا۔ ساچا بیڑا کر تیار، ایکا چپو لایا۔ سوہنگ ہوئے پھریدار، چاروں کٹ پھیرا پایا۔ پُرکھ ابناشی سیوادر، سیوک سیوار رہیا کمایا۔ گرگھ ساجن کر تیار، ایکا ریتی رہیا چلایا۔ چار ورنناں اک پیار، پتت پُنتی رہیا کرایا۔ دیہرا مندر مسیتی نہ کوئی گرو دوار، مٹھ شوالا نہ کوئی بنایا۔ ستجگ ساچی بٹھے دھار، ست پُرکھ زرنجن مارگ لایا۔ سوہنگ شبد رسنا اچار، کایا مندر جوت جگایا۔ پون دیوا اپر اپار، پون پونی رہیا جھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر گھر وچ دے دکھایا۔ گھر وچ گھر وچ ہائی، گھر وچ گھر وچ باقی، گھر وچ گھرت رکھائیا۔ گھر گھر وچ دیوے ساچی داتی، گھر گھر چکے لہنا دینا باقی، گھر گھر وچ میل ملائندا۔ گھر گھر وچ کھولے تاکی، گھر گھر وچ چاڑھے راک، گھر گھر وچ بہائندا۔ گھر گھر وچ دیوے شبد پوشاکی، گھر گھر وچ میٹے پنچم خاکی، گھر گھر وچ جوت جگائندا۔ گھر گھر وچ میلا ساچے ساتی، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستجگ ساچا گھر سہائندا۔ گھر گھر وچ بولے ہر زرنکارا، گھر گھر وچ الکھ جگائیا۔ گھر گھر وچ کھولے بند کواڑا، گھر گھر وچ کٹا لاپیا۔ گھر گھر وچ بولے اک جیکارا، گھر گھر وچ راگ الائیا۔ گھر گھر وچ سنے سننیہارا، گھر گھر وچ بیٹھا آسن لائیا۔ گھر گھر دیک جوت کر اجیارا، گھر گھر کرے رُشائیا۔ گھر گھر میلا کنت بھتارا، گھر گھر ناری خوشی منائیا۔ گھر گھر کرے سچ شنگارا، گھر گھر ویکھ دکھائیا۔ گھر گھر میلا ہر زرنکارا، گھر گھر دے کرائیا۔ گھر گھر سیجا اپر اپارا، گھر گھر رہیا وچھائیا۔ گھر گھر وچ سوہے بنک دوارا، ہر بیٹھا جوت جگائیا۔ گرگھ ملیا گھر نیارا، دس کسے نہ آئی۔ اُچ محلہ سچ منارا، نہچل دھام سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر گھر وچ دے لکائیا۔ گھر گھر وچ آسن، گھر گھر آپے لایا۔ گھر گھر جوت جگے پُرکھ ابناش، گھر گھر اندھیر کرایا۔ گھر گھر ہوئے داسی داسن، گھر گھر بیٹھا گھ بھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر مندر دے سہایا۔ گھر گھر مندر ساچا مٹھ، گھر گھر بنت بنایا۔ گھر گھر تیرتھ اٹھسٹھ، گھر گھر سروور رہیا دکھائیا۔ گھر وچ گھر نہ جائے ڈھٹھ، گھر گھر وچ رہیا بنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستجگ تیری دھار چلایا۔ گھر وچ گھر اجالا، گھر کرے رُشائیا۔ گھر وچ گھر گر گوپالا، گر میلا سچ سہائیا۔ گھر وچ گھر راہ سکھالا، گھر ساچا آپ سہائیا۔

گھر وچ گھر گھر کرے پر تپالا، گھر مندر کھوج کھوجا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَتجگ تیری دھار چلائی۔ ساچا گھر آپ وسندڑا، پاربرہم
ابناشا۔ گرگھیاں راہ اک دکھندڑا، ملے میل سرب گن تاسا۔ نہ کوئی مارے آگے جندڑا، نہ کوئی ہوئے آس پاسا۔ سَتجگ ساچا راہ چلندڑا، سوہنگ شبد سچا
بھروسا۔ گرگھیاں بھار آپ اٹھندڑا، آدانت نہ ہوئے ناسا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل پر تھی آکاشا۔

★ ۲۷ پوہ ۲۰۱۴ بکرمی ہر سنگت جوڑ میلا ہر بھگت دوار جیٹھووال ★

کَلج کالا گجیا، چوڈاں طبق ہلائے۔ جگت نگارہ ایکا وچیا، ڈورُو ڈنکا ایکا واہے۔ جو گھڑیا سو بھجیا، انت رہن نہ پائے۔ جیو جنت کوئی نہ رکھے لجیا، نہ
کوئی دے مات سہائے۔ سچ دوارا سب نے تھیا، جھوٹا مندر رہے سہائے۔ چڑھے نام نہ سچ جہازیا، وَنجھ مہانا نہ کوئی لگائے۔ ہر ساچے رچیا کاجیا، کَلج لہنا
دے چکائے۔ پرگٹ ہوئے دیس ماجھیا، نہرکنا ناؤں رکھائے۔ شبد سرُپی سازن سازیا، جوت سرُپی ویکھ وکھائے۔ جن بھگتاں رکھنہارا لاجیا، گو غریباں
گے لگائے۔ ورتے کھیل کل کے آجیا، کَلج ساچا دے ڈھائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا رنگ چڑھائے۔ کَلج کایا کالا چولا، کالی
کلی تن جھہائی۔ جوٹھ جھوٹھ گایا ڈھولا، اک آواز لگایا۔ موہ وکارا بنیا تولا، پنچم سنگ رلائی۔ مایا رانی کھیلے ہولا، گھر گھر خوشی منائی۔ لاڑی موت منگے ڈولا،
چار کہار رہی بلایا۔ اک محمد ہونا گولا، ساچا سنگ نبھائی۔ چوڈاں طبقاں آپے پھولا، ویکھے تھاوں تھانیا۔ دہ دشا کل پاوے رولا، راج بنت نہ کوئی دسایا۔
ویکھے کھیل ہر اُپر دھولا، سمت پندراں خوشی منائی۔ آپے ہویا باور بولا، آپ اپنا بھیکھ وٹایا۔ جن بھگتاں کرے بھار ہولا، سیس جگدیش پنڈ اٹھائی۔ جوتی
جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کَلج ساچے دے ودھائی۔ کَلج جو دھا سوربیر بلکارا، ساچا گڑھ سہائندا۔ آپ اپنا کر لکارا، آپ اپنی دھاڑ رکھائندا۔
منگے منگ ستاراں ہاڑا، ساچا سنگن منائندا۔ پھیری پائے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑا، اُچے ٹلے پھول پھلائی۔ اک لگائے اگنی ناڑا، تتوت جلائی۔ پُرکھ ابناشی
سنگ رلائے اگنی دھاڑا، دس کسے نہ آئندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کَلج حصہ آپ وندائندا۔ کَلج حصہ کالا سوہا، کالا تن شنکاریا۔

کھیلے کھیل عیسیٰ موسیٰ، کھیل کھلائے پروردگاریا۔ آپے جانے جگت حدیثا، بغل قرآن ویکھ وکھا رہیا۔ لہنا دینا بیس پیسا، سمت پندراں نیہہ دھرا رہیا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مکہ مدینہ ویکھ وکھا رہیا۔ مکہ مدینہ ساچی ڈھک، ہر ساچا آپ جنا سندا۔ آپے ویکھے وکھ وکھ، آپ اپنی دیا کما سندا۔
 آپے پرگٹ ہو پرتکھ، مکھ نقاب اک رکھا سندا۔ امام ہندی الکھنا الکھ، بھو کوئی نہ پاسندا۔ اُمت نبی رسول بھار تیرا تیری سہندی، نہ کوئی ونڈ ونڈا سندا۔
 ہو ہو نعرہ ایکا کہندی، اللہ رانی مکھ شرما سندا۔ اللہ رانی پر بھ دوارے نیوں نیوں آگے ہو ہو بہندی، نیتر نیر چلا سندا۔ لال رنگ وکھائے لائی ہندی، ساچا
 سنگ جنا سندا۔ لکھ چوراسی انتم کھندی، ایکا دھار چلا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیرا سنگ نبھا سندا۔ اللہ رانی مکھ پایا پردہ، اپنا
 گھنگھٹ رہی اٹھایا۔ سنگ محمد چار یار سڑدا، کلج اگنی آپ تپایا۔ عیسیٰ موسیٰ آپے لڑدا، گھر اپنے پی لڑایا۔ پُرکھ ابناشی ڈھردرگا ہی ایکا چڑھدا، امام ہندی
 ناؤں رکھایا۔ لہنا دین چکائے سیس دھڑدا، گڑھ ہنکار توڑ تڑایا۔ اکھر کوئی نہ مات پرڑھدا، نہ کوئی سینتیس تیس بتیس جنا یا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، کلج دیوے انت وڈیایا۔ کلج انتم ایکا نعرہ، ایکا الکھ جگایا۔ اللہ رانی کرپیارا، انا الحق اٹھایا۔ خدی خدائے پاوے سارا، ہر کھیلے کھیل خدایا۔
 ۲۵ ورتے ورتاوے بے عیب پروردگارا، غیب اغیبا ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مکہ مدینہ پھیرا پایا۔ مکہ مدینہ چرن چھہا، ایکا جوت
 جگا سندا۔ نور الاهی آپ اکھوا، نور نور سما سندا۔ دیک کوہ طور آپ جگا، اندھ اندھیر مٹا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سبج تیری
 دھار چلا سندا۔ کلج کالے تیری دھار، ہر آپے آپ جگایا۔ سمت پندراں ہو تیار، چوداں لوکاں پھیری پایا۔ چوداں طبقاں مارے مار، ایکا کھنڈا ہتھ
 اٹھایا۔ ساچے آسو ہو آسوار، شاہ اعلیٰ سنگ رلا یا۔ احمد محمد کرے خبردار، چار یاراں ویکھ وکھایا۔ حق حقیقت پاوے سارا، لاشریک آپ اکھوایا۔ اک
 تاریخ دین گھر، ستاراں ہاڑ آپ جنا یا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج ویکھے مات لڑایا۔ کلج ساچا مات لڑاؤنا، ہر ساچی بنت بنا سندا۔
 شبد سرُپی کٹک چڑھاؤنا، گو بند سیوا لاسندا۔ ایکا تیر کمان پھڑاؤنا، ایکا چلہ آپ رکھا سندا۔ جو دھا سور پیر اک اکھواؤنا، آپ اپنا بل وکھا سندا۔ پنج تت کوئی
 نظر نہ آؤنا، ہر جوتی جوت جگا سندا۔ شبد گروڈ کرم کماؤنا، کلج انتم ویکھ وکھا سندا۔ گرودر مسجد مندر سارا ڈھاؤہنا، جگت نشان رہن نہ پاسندا۔ ملا شیخ

مساوق دستگیر کوئی رہن نہ پاؤنا، نہ کوئی سنگ رکھائندا۔ کلمہ نبی رسول نہ کسے پڑھاؤنا، نہ کوئی آیت سکھائندا۔ اک جہازے سرب چڑھاؤنا، پر بھ ساچا آپ چڑھائندا۔ سوہنگ چپو ساچا لاؤنا، نو کھنڈ پار کرائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمت پندراں دھار چلائندا۔ سمت پندراں مارے دھا، نیز نین نیر وہائیا۔ اُمت نبی رسول نہ دے کوئی راہ، چار یار رہے گر لائیا۔ اللہ رانی گھر گھر کر بیٹھی نانہہ، آپ اپنا کھ بھوائیا۔ پاربرہم پر بھ بے پرواہ، دے مت رہیا سمجھائیا۔ کلجگ انتم نہ ہلنکا جامہ پا، امام مہندی آپ اکھوائیا۔ کھ نقابا اک رکھا، پُن صوابا نہ کوئی جنائیا۔ حق جنابا آپ ہو جا، ساچا تازا رہیا دوڑایا۔ دو دو آہ میل ملا، ساچا میل ملائیا۔ ایکا کعبہ دے دکھا، چرن سرن سچی سرنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اُمت نبی رسول ایکا سکھیا دے پڑھائیا۔ اُمت نبی رسول، ہر ساچا آپ سکھائندا۔ شبد دو اکھر نہ جائے بھول، روڑی سکھر چرن چھہائندا۔ دُھر درگا ہی لایا پتھر، نہ کوئی بھار اُٹھائندا۔ کوڑ گڑیارتھے ستھر، نور الہی آپ لہائندا۔ اللہ رانی نیر وہائے رو روا تھر، نہ کوئی دھیر دھرائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، کالا سو سواتن چھہائندا۔ کالا سو سواتن شنگار، ہر ساچی بنت بنائیا۔ عیسیٰ موسیٰ ہاہاکار، دوس رین رہے گر لائیا۔ کھ لیکھ ہر اپر اپار، پہلی چیتر دوس سہائیا۔ شاہ پاک عراق رہنا خبردار، پر بھ ساچا رہیا جگائیا۔ انتم ہونا خاکی خاک، خاکی خاک ملائیا۔ کسے گھر نہ دے گھلا تاک، دیوا بتی نہ کوئی جگائیا۔ نہ کوئی پالے دلدل راک، حسن حسین نہ خوشی منائیا۔ امام مہندی جوت سروپی آپے رہیا جھاک، کلمہ کلام دے پڑھائیا۔ کلمہ امام ہر سلطانا، اپنا آپ جنایا۔ آپے ہوئے مہربان مہربانا، مہربان آپ اکھوایا۔ آپے میٹے پیچ شیطانا، شاہ ابوس رہن نہ پایا۔ نہ کوئی اُٹھائے وچوں قبرستانا، نہ کوئی حورائ میل ملایا۔ نہ کوئی پون نہ مسانا، نہ کوئی بخشے دو جہاناں، نہ کوئی ہوئے سہایا۔ سنگ محمد انتم وار سمت پندراں در دوارے آپ گر لانا، ہر ساچے تیر چلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا پردہ پایا۔ نہ ہلنک ہر جوت جگا، شبدی امام اکھوائیا۔ براہمن گوڑا آپ ہو جا، گو بند گڑھ سہائیا۔ سمبل نگری ڈیرہ لا، مکہ مدینہ پھیرا پائیا۔ پنڈت کاشی لئے جگا، جگت و دیا دے دُہائیا۔ ساچی سکھیا دے سکھا، ایکا مت سمجھائیا۔ چار ورنائ ایکا دھام دے بہا، جوٹھے جھوٹھے میٹ مٹائیا۔ مسلم سنی کوئی رہنا ناہہ، پنڈت پاندھانہ کوئی تلک لگائیا۔ گرنٹھی پنٹھی نہ سکے کوئی کسے بچا، نہ ہووے کوئی سہائیا۔ پُرکھ ابناشی

آپ اپنی جوت جگا، چاروں کُنٹ کرے رُشانیا۔ شبد نِرا لا تیر چلا، لکھ چوڑاسی دے کھپایا۔ شاہ کنگالا ویکھ وکھا، دو جہاناں پھیرا پاپایا۔ طالب طلب پوری دے کرا، غالب غلب آپ اکھوائیا۔ ثالث ہووے وِچ جہاں، سچ ثالثی آپ کرایا۔ چار ورنّاں خالص خالصہ دے بنا، ایکا منتر نام درڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجگ کوڑ کرے جدایا۔ کھجگ کوڑا کل پردھان، کوڑو کوڑ سمایا۔ چاروں کُنٹ جھلّائے نشان، اپنا ڈیرہ لایا۔ راج راجان شاہ سلطانا مارے اک بان، سچ مقام دس کسے نہ آیا۔ بھرے بھلے جیو نادان، بھرمی بھرم بھلایا۔ کسے ہتھ نہ آئے برہم گیان، آتم برہم نہ کسے جنایا۔ کرم دھرم سرب تچ جان، نیستی دھوتی ویکھ وکھایا۔ گرنتھ پنّھ پڑھ پڑھ بہہ جان، گر گوہندا دس نہ آیا۔ اُچے ٹلے پربت ویکھ جہان، پوت سپوتا براہمن گوڑا آپے دھایا۔ نیلے بستر ملا شیخ قاضی انجیل قرآن، اللہ ہو ہو نعرہ لایا۔ تُوں تُوں سرتی وِچ پردھان، امام مہندی دس نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نو کھنڈ کرے رُشایا۔ نو کھنڈ ہر جوت جگاؤنی، ایکا جوت جگایا۔ ورن گوت سرب میٹ میٹاؤنی، بھل رہے نہ رانیا۔ گردر مندر مسجد شو دوالا تیر تھ تھ کھیل مُکاؤنی، اکال پُرکھ میل ملائی۔ چرن دھوڑ بختے ساچی نہاؤنی، مُسلم ہندو سکھ عیسائی ایکا گھر بہانیا۔ جنجوبوٹکا بودی سٹانہ کوئی مناؤنی، ۲۷ دھاری کیسا ویکھ وکھایا۔ رُنڈ مُنڈ نہ سنت کراؤنی، شرع شریعت نہ کوئی جنایا۔ سوہنگ سکھیا ساچی مالا اٹھ اٹھوتر پر بھ ساچے گل پاؤنی، من کا منکا دے پھرائیا۔ ایکا راگ ایکا دُھن ہر آپ اُجباؤنی، ایکا سرتال وجایا۔ پور کرائے گھر گھر جا جا بھاؤنی، جو جن رسنا رہیا دھیانیا۔ کھجگ اتم کٹے ہاڑی لگے پھل ساچی ساؤنی، پر بھ ایکا پھل لگایا۔ جن بھگتاں کایا اندر کری راؤنی، سمت چوڑاں خوشی جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجگ ویکھے تھاوں تھانیا۔ کھجگ کالا ساچا شیر، گھر ساچے آپ سہاندا۔ آپے بیٹھا ہو دلیر، آپ تماچے کھ لگائندا۔ لکھ چوڑاسی رہیا گھیر، بھانڈے کاچے بھن وکھائندا۔ نہ کوئی زبر نہ کوئی زیر، نہ کوئی نُقطہ وکھائندا۔ عین عین اُپر نہ نُقطہ ، عین نہ کوئی جنائندا۔ نہ کوئی سنجھ نہ کوئی سویر، پنچ نمازا نہ کوئی پڑھائندا۔ نہ کوئی کوُجا نہ کوئی بانگ، نہ کوئی تسبیح نہ کوئی مالا، نہ کوئی سانگ ورتائندا۔ ایکا دے نام سکھالا، سوہنگ ساچا جاپ چپائندا۔ پرگٹ ہو پُرکھ اکالا، آپ اپنی دیا کمائندا۔ دینا بندھپ دین دیا لا، دینا بندھو آپ اکھوائندا۔ گرکھاں اندر بنائے پنچ تت سچ دھر مسالہ، کایا گڑھ سہاندا۔ دپیک جوت کر اُجیارا، اگیان

اندھیر مٹائیں۔ ملے میل گوہند گوپالا، گوہند روپ سمانند۔ ساچا شبد کرے دلالا، اندر مندر کھوج کھوجائیں۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکالا، در دوار آپ
دُرکائیں۔ بھاگ لگائے کایا مائی ساچی کھالا، ساچا کھیڑا آپ سہائیں۔ دیوے نام سچا دھنّ ملا، چور یار لٹ نہ کوئی لے جائیں۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
آپ اپنی کرپا کر، گرگھ آتم سیجا سچ مرگشالا، آپ اپنا آسن لائیں۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی، ایک رنگ رنگائیں۔ ہوئے پر تکھ گوسائیں، اپنا سنگ نبھائیں۔ نو
کھنڈ پر تھی ستاں دیپاں دیکھ وکھائے تھاول تھائیں، آپ اپنا روپ وٹائیں۔ آپے کر کر میلے لمیاں باہیں، چتر بھج دس نہ آئیں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
اپنی کرپا کر، ایک کلمہ سچ امامہ اک جنائیں۔ نام دامہ پائے شور، چار کُنٹ گھنگھورا۔ کلجک جیو کڈھے چور، دھرم رائے ہتھ رکھائے ڈورا۔ سمت سولاں
آگے دے تور، چکائے تورا مورا۔ جوٹھ جوٹھ کھانی بھور بھور، کسے ملے نہ آگے شورا۔ دھر درگاہوں گئے رُٹھ، پنکھی پنچھی جیو ڈھورا۔ پُرکھ ابناشی گیا ٹھ،
جن بھگتاں من چاؤ گھنیرا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کرائے حق نبیرا۔ حق نبیرا سچ خُدا، کرن کراونہارا۔ آپے کرے دکھ جُدا،
تولے تول سنسارا۔ سچ گھر جو ہوئے فدا، دیوے اک ہلارا۔ ایک راہ وکھائے ساچا سدھا، دو جہاناں پار کنارا۔ لاڑی مَوّت پائے گدھا، سمت پندراں دوس
وچارا۔ نال رلائے نو ندھاں، اٹھاراں سدھاں بٹھے دھارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیکھے کھیل چار یارا۔ چار یاری دیوے دھک، ہر ساچی
بنت بنائیا۔ نہ کوئی سکے مات رکھ، چوڈاں لوک گھ بھوئیا۔ چوڈاں طبقات ہو پر تکھ، آپ اپنا دھکا لائیا۔ چاروں کُنٹ اڈنے ککھ، کلجک کوڑا دئے ڈہائیا۔ پیر
دستگیر شاہ حقیر نہ کوئی سکے رکھ، گل زنجیر نہ کوئی تڑائیا۔ لکھ چوڑا سی پھل گیا پک، کلجک ساچی خوشی منائیا۔ لاڑی مَوّت لئے پھک، آپ اپنے ہتھ اٹھائیا۔
بھگت سہیلے کرے دکھ، کھیا لیکھ آپ لکھائیا۔ بھرے بھنڈارے ہوئے سکھ، سوہنگ دست جھولی پائیا۔ دوس رین ہو پر تکھ، نہہکنک وڈی وڈیائیا۔ رو رو
پُکارن گن گندھرب دیوتج، یمن رہے گر لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک کلمہ رہیا سکھائیا۔ کلمہ ساچا کل قلبوت، نوری نور سمایا۔ آپے
دھاگا آپے سوت، آپے تانا پیٹا پایا۔ آپے گیا روٹھ، آپ اپنا لئے منایا۔ کلجک نگارہ وچیا جھوٹھ، انت رہن نہ پایا۔ اللہ رانی ہتھ خالی ٹھوٹھ، چاروں کُنٹ
پھیرا پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، شاہ ایران لئے اٹھایا۔ شاہ ایران لکھیا لیکھ، ہر ساچے جوت جگائیا۔ چوڈاں کنگ

دھریا بھیکھ، وڈ وڈی وڈیاں۔ سمت پندراں لئے ویکھ، در دوارے الکھ جگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا رنگ وٹایا۔ رنگ وٹائے ہر بنوار، اپنا بھیکھ وٹایا۔ کالا سوساتن شنگار، مکھ نقاب رکھایا۔ یا مبین یا مبین، آپ اپنا نعرہ لایا۔ محبان بیدو ایکا اکھر، بی خیر یا الاهی آپ سٹایا۔ اجمتو کسمتو اجبوا اتلہا بھيو کسے نہ پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اچھل اچھل کھیل کھلایا۔ دروہی خُدا خُدی چار یار، خُداوند آپ پکاریا۔ دروہی پیر دستگیر مارے مار، دروہی دیوے نہ کوئی سہاریا۔ دروہی نبی رسول آئی ہار، در قبول نہ کوئی کرارہیا۔ اُمت نبی رسول گئی بھول، امام مہندی ایکا کلمہ آپ سٹا رہیا۔ ویکھے کھیل شاہ افعون، دشا لہندی جوت جگا رہیا۔ آپے بنیا دھاری مون، آپ اپنا مکھ بھوارہیا۔ آپے نُقطہ بنیا نون، نون غونہ آپ ہو جا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا اللہ الاهی نور جنا رہیا۔ اللہ الاهی نور، حق حق اُپایا۔ آپے نیڑے آپے دُور، ہر ساچا غریب نوازیا۔ آپے چوٹی چڑھے کوہ طور، آپ اپنا سازن سازیا۔ آپے ہوئے شاہ غفور، چاروں گنٹ پھرے بھاجیا۔ آپے ہوئے حاضر حضور، ہیٹھ رکھے ساچا تازیا۔ اعلی اللہ مٹائے جگت غور، پکڑ پچھاڑے شاہ نواہیا۔ پیر فقیراں کرے چورو چور، مُلا شیخ نہ کرے کوئی حاجیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی کھیلے کھیل غریب نوازیا۔ غریب نواز مقامے حق، اپنا حق رکھایا۔ نور الاهی ویکھے راہ رہیا تک، امام مہندی کیہری کوٹے آیا۔ اُمت نبی رسول پر بھ ایکا پائے نک نتھ، ساچی ڈوری ہتھ رکھایا۔ دوزخ دوزخی دیوے دھک، ایکا دھکا لایا۔ اگئی سو وچوں لئے رکھ، جس جن اپنا چرن دھیان رکھایا۔ روڑی سکھر ہو پر تکھ، لہنا لہنے دے چکایا۔ آپے کرے بھانڈے سکھ، آپے دے بھرایا۔ آپے کرنہارا وکھ، آپے میل ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، احباب اک رباب رہیا وجایا۔ سچ احبابا ہر نواہا، ایکا ایک اکھواندا۔ چرن ساچا دے رکابا، ساچی زینہ آسن لائندا۔ کوئی نہ جھلے مات تابا، لوک تیناں پھیری پائندا۔ آپے دے پُن صواہا، انت عزابا آپ بھگتائندا۔ آپے جا جا ویکھے مکھ کعبہ، ساچا حاجی حج کرائندا۔ نال رلائے ساجن ساچا، ہر ساچا سنگ رکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در دوارا ویکھ وکھائندا۔ اعلی شاہ اک لکارا، اپنا آپ لگانا۔ سمت پندراں ہو تیارا، تیرا رُپ وٹاونا۔ آپے ہوئے شاہ آسوارا، شبد الاهی آپ اکھواندا۔ قُطب غوث کر تیارا، ایکا دھونسامات وجاونا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا ساچا سنگ رکھاونا۔ تیرا ساچا

سگی جائے جاگ، پر بھ ساچا آپ جگا سندا۔ روالسر لگایا بھاگ، اگی سو کوس ویکھ دکھائندا۔ شاہ رؤسا بنھے تن تیرے تاگ، تیرا سگن منائندا۔ چینا لگا دھوے داغ، سینہ پار کرائندا۔ بھارت کھنڈ ویکھے اک نگینہ، قیمت کرتے کوئی نہ پائندا۔ میٹ مٹائے محمدی دینا، دین الہی آپ اکھوائندا۔ آپے چاڑھے رنگ بھینا، ساچی بھٹھی آپ تپائندا۔ دو جہانی دانا پینا، پینا دانا آپ اکھوائندا۔ آب حیات ایکا پینا، پر بھ سوہنگ جام پینائندا۔ آب حیات در دوار، ہر ساچے آپ رکھایا۔ کلج کالی لائی اک قنات، دس کسے نہ آیا۔ نہ کوئی رین نہ کوئی پر بھات، نہ کوئی سندھیا ویکھ دکھایا۔ نہ کوئی دوس نہ کوئی رات، نہ کوئی چاندنی چند سوايا۔ نہ کوئی سورج کرے پرکاش، روس نہ کوئی اپایا۔ آپ اپنا ویکھے کھیل تماش، ویکھنہار آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپائے آپ کرے ناس، چنتا سوگ نہ کوئی رکھایا۔ آپ اپا آپ کھپا، آپے میٹ مٹایا۔ آپے کلمہ لیا پڑھا، آپے نعرہ لایا۔ آپے آنت لئی سکھا، آپے شریعت رہیا بنایا۔ آپ اپنا سبق سکھا، سابق اک رکھایا۔ ساچا کتب آپ اپا، ساچی سکھیا رہیا سکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپائے آپ مٹائے اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ اُمت نبی رسول تیرا جگیا چراغ، کلج جوت جگایا۔ ہوئے ہنگتا لگے داغ، دئی دوتی سنگ رکھایا۔ ۵۰

پُرکھ ابناشی انتم کل گیا جاگ، نہہکناک جامہ پانیا۔ اللہ رانی ہوئے وچھوڑا کنت سہاگ، ساچی سچ نہ کوئی ہنڈھایا۔ اٹھے پہر اٹھ اٹھ رہی بھاج، ننگیس پیریں پھیری پانیا۔ سر اٹھائی اپنی لاج، لاجونت رہی شرمایا۔ پاربرہم پر بھ رچیا کاج، ساچا سگن منایا۔ سبج ساچے مارے واج، لوک مات کرے کڑمایا۔ سمبل نگری آئے بھاج، گر گوبندا ویکھ دکھایا۔ سمت چو داں رچیا کاج، چو داں لوک کرے جنایا۔ سمت پندراں چڑھے تاج، اندر مندر پھول بھلایا۔ بیڑا اٹھائے غازی غاز، لیکھا کوئی رہن نہ پانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی کھیل کھلایا۔ آپے کھیلنہار نرنکارا، اپنی کل ورتائندا۔ دھوتی نیتی پاوے سارا، تلک للائی ویکھ دکھائندا۔ کھتری براہمن شو در ویش بہائے اک دوارا، آپ اپنا لیکھ لکھائندا۔ ایکا دوجا بھو نوارا، ذات اذاتی رہن نہ پائندا۔ آپے کھولے سچ دوارا، اک اکانتی جوت جگا سندا۔ پرگٹ ہو وچ سنسارا، نہہکناک ناؤں رکھائندا۔ پُرکھ اگمڑا اگمڑی کارا، ایکا ڈنکا آپ وجائندا۔ لو آں پُریاں دے ہلارا، برہما وشن شو دیوت سُر آپ اٹھائندا۔ نو کھنڈ پر تھی ستاں دیپاں پار کنارا، ایکا دھکا لائندا۔ لکھ چوراسی تیری سنے پکارا، دھرم مات سنگ

رلا سندا۔ دھرنی رووے زارو زارا، نیتز نیر وہا سندا۔ کلجک بھار نہ چکلیا جائے سارا، پھڑ پھڑ اُتوں آپ دبا سندا۔ پُرکھ ابناشی ڈھیہہ پئے دوارا، تیرا راہ اک
 نکا سندا۔ کلجک انتم پاوے سارا، میں میرا مول چکا سندا۔ کلجک جیو ہوئے گوارا، گر مت نہ کوئے رکھا سندا۔ من مت بُدھ کریا سرب پیارا، مایا موہ
 چکا سندا۔ کام کرودھ لوبھ موہ تن شنگارا، جگت ہنکارا ویکھ وکھا سندا۔ آسا منسا ترسنا اٹھے پھر رہے دوارا، نہ کوئی باہر کڈھا سندا۔ ناری کنت نہ کوئی پیارا، نار
 دُہاگن ویکھ وکھا سندا۔ پتا پوت نہ پاوے سارا، ماواں پُتراں ناتا تڑا سندا۔ بھین بھرانہ کوئی سہارا، نہ کوئی سنگ رکھا سندا۔ بھنیا بیبا پار کنارہ، جگت بُڑھیا نہ
 ویکھ وکھا سندا۔ نہ کوئی ساجن سنیا پاوے سارا، ساچی نیا نہ کوئی چڑھا سندا۔ چار ورن پھڑ پھڑ ڈوبے وچ منجھدھارا، کلجک اپنا کرم کما سندا۔ دھرت مات دی
 سُن پُکارا، پر بھ ساچی دیا کما سندا۔ بونجا اکھر لیکھ اپارا، آپ اپنا پردہ پا سندا۔ بونجا سال ہر کھیل اپارا، لوک مات تن ہنڈھا سندا۔ تینتی اکھری کر اُجیارا،
 پنچ تیس آپ سما سندا۔ سنت منی سنگھ سچ دُلارا، تینتی سال سیو کما سندا۔ چھتیس سال پار کنارہ، چھتئی راگاں نال رلا سندا۔ ایکا الکھ جگائے اک دوارا، ایکنکارا
 ۵۱ منگ منگا سندا۔ بھر نہار سرب بھنڈارا، اکھٹ کدے نہ جا سندا۔ جگ جگ دیوے کر پیارا، اتوٹ اتوٹ رکھا سندا۔ کلجک انتم بنے آپ ورتارا، جوتی جامہ
 پاندا۔ رام کرشن نہ پاوے سارا، پر بھ ساچا شبد جناسندا۔ کرشنا روپ کرشن مُرارا، کشنا پکھ سما سندا۔ کرشن دوارکا ویکھ دوارا، بن بندرا ڈیرہ لا سندا۔ متھرا
 گوکل اک چُبارا، گوال بالا سنگ نبھا سندا۔ نانک بنیا در بھکھارا، ایکا منگن منگ منگا سندا۔ پُرکھ ابناشی کر پیارا، نام ست جھولی پا سندا۔ گر گو بندا ست دُلارا،
 آپ اپنی سیوا لا سندا۔ ابناشی اچت کھیل اپارا، جگ جگ رت سہا سندا۔ کلجک انتم ویکھ کنارہ، آپ اپنی دیا کما سندا۔ سمبل نگری دھام نیارا، گر پورا آپ
 اٹھا سندا۔ شبد کھنڈا تیر کٹارا، تن گاترے آپ لٹکا سندا۔ جوتی نور کر اُجیارا، نورو نور سما سندا۔ سرشٹ سبائی پاوے سارا، آپ اپنی سیوا لا سندا۔ سمت چو داں
 کر اُجیارا، گر گھ ساچے مات جگا سندا۔ سمت پنڈراں دئے ہلارا، لکھ چوراسی آپ ہلا سندا۔ عیسیٰ موسیٰ در بھکھارا، ساچی بھچھیا کوئی نہ پا سندا۔ چینا رُوسا اک
 پیارا، ساچی ونڈ ونڈا سندا۔ سوہنگ پھڑائے ہتھ تکھا آرا، دو دھڑ چیر چرا سندا۔ مکہ مدینہ پہلی دھارا، شاہ آسوارا آپ وہا سندا۔ سنگھ منجیتے لائی اٹا گارا،
 دُنگھی نیہہ دھرا سندا۔ سنگھ جگدیشا سچ دُلارا، سچ دربارا آپ سہا سندا۔ پرگٹے جوت ہر نرنکارا، سچ سنگھاسن اک وکھا سندا۔ کھیلے کھیل اپرا، انوپ انوپا

ست سرُپا شاہو بھوپا بھویو کوئی نہ پائند۔ چار ورن سہائے اک دوارا، ایک گھر بہائند۔ اوچاں نیچاں پار کنارہ، ذات پات نہ کوئی رکھائند۔ دین مذہب نہ کوئی سہارا، نہ کوئی ونڈ ونڈائند۔ مندر مسجد نہ کوئی سہائے گر دوارا، اٹاں گارا نہ کوئی لگائند۔ ہڈ ماس ناڑی رت محل اپارا، سر اپنی تت لکائند۔ گھاس پھوس پر اپارا، بھل بھلوڑی آپ لگائند۔ ناک کان اٹھ ناسکا گدا لنگ کھیلے کھیل اپارا، ساچا در آپ سہائند۔ آپے وسیا اندر باہرا، کپت ظاہر آپ سہائند۔ آپے کریا بند کوڑا، آپے کُنڈا لہندا۔ آپے ہوئے دُھر در گاہی ساچا لاڑا، سیس دستارا اک سہائند۔ آپے ویکھے جگت اکھاڑا، لکھ چوراسی آپ ترائند۔ آپ اٹھائے اگنی دھاڑا، گر گوہندا سیوالائند۔ آپے پھرے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑا، دُونگھی کندر پھیرا پائند۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کجک تیرا گھر سہائند۔ کجک کالے پایا گھول، چاروں کُنٹ اکھاڑا۔ کال نگارہ وجائے ڈھول، لوآں پُریاں رہیا پھول، آپ اٹھائے ہوئی ہوئی، اک جیکارا بول، پُرکھ ابناشی کیتا قول، انتم ویلے جانا مَوَل، صدی چوڑاں دئے ہلارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، تیرا ویکھے سچ پیارا۔ صدی چوڑویں چوڑاں طبق، ایک رنگ رنگائیا۔ نال رلائے شاہ شمس، تب تبریز نہ کوئی رکھائیا۔ ویکھنہارا غوش غمس، گھر گمبھیر ویکھ دکھائیا۔ سنگ رلائے ترسنا تاس تمس، تن رہی جلائی۔ نہ کوئی حمزہ نہ کوئی میٹے ہوَس، نہ کوئی حرس مٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اللہ تیری ایک الف اپنے انگ لگائیا۔ ایک عین ایک دھار، نورو نور سہائیا۔ آپے بھیجے ہر نرنکار، نرگن سرگن میل ملائی۔ دوویں کھ نکھی دھار، ساچی بنت بنائیا۔ آپے لمی دئے ڈار، دوویں گھ بھوائیا۔ ایک نقطہ دئے اُبھار، بے بستہ دئے بندھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، الف اللہ اک اکلا ویکھ دکھائے تھاؤں تھانیا۔ اللہ الہی نور مہانا، الابت رکھایا۔ ایک بنھے ساچا گانا، ایک رت سہایا۔ شاہ فقیر ہر مولانا، ایک الکھ جگایا۔ آپ اپنا کر قربانا، اک قربانی رہیا کرایا۔ پرگٹ ہو مرد مردانہ، مرد مردانگی دئے دکھایا۔ شبد سٹ نوجوانا، آپ اپنا بل دھرایا۔ پرگٹ ہو وچ جہانا، شاہ سلطاناں ویکھ دکھایا۔ ایک چلہ تیر کمانا، رسنا آپ چلایا۔ بوراکا میٹ دئے نشانہ، انت رہن نہ پایا۔ ایک دیوے دھکا ہر گہبانا، مہربانا ویکھ دکھایا۔ انتم چھٹے پینا کھانا، بھر بھنڈار نہ کوئی دھرایا۔ سمت پندراں کر پروانہ، ہر ساچا سنگ نبھایا۔ آپ سنائے اپنا اک ترانہ، سوہنگ سو جنایا۔ کھیلے کھیل گنی ندھانا، گن وندا آپ اکھوایا۔ جوٹھ جھوٹھ مٹے کھانا، خاکی خاک

ملایا۔ پائے سار دینِ اسلام، دینِ الہی دیکھ وکھایا۔ آپے جانے حق کلاما، ایک کلمہ نام پڑھایا۔ لکھ چوراسی بنے انتم تاما، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیرا در سہایا۔ کلجک تیرا کالا رنگ، کلجک کال کرے گڑمانیا۔ سچ دوار نہ جائے لنگھ، پاربرہم رہیا ڈرائیا۔ بیخ وکارا رکھیا سنگ، اپنی جھولی مات بھرائیا۔ ہر ہر نہ گایا بتی دند، رسنا جہوانہ ہلایا۔ جوت نرنجن نہ چڑھیا ساچا چند، اللہ ہو نہ دیکھ وکھایا۔ سرب جییاں آپے بخشند، کلجک انتم جوت جگایا۔ جن بھگتاں خوشی کرائے بند بند، سمت چوواں رت سہایا۔ اک سنائے سہاگی چھند، چار ورنناں کرے گڑمانیا۔ لکھ چوراسی تجنا مدراماس گند، رسنا بھوگ نہ کوئی لگایا۔ میٹ مٹائے جیو آتم اندھ، دُر جن کوئی رہن نہ پایا۔ مورکھ مگدھ بھاگاں مند، ہر بھگوان دس نہ آئی۔ آتم گیا پرمانند، نجاند نہ کوئے وکھایا۔ ہوئے ہنگتا وچا جند، نہ کوئی سکے تڑایا۔ گرکھ ساجن ساچے میت میل ملائے ہوئے بخشند، بخشنہار آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک میلا سچ سہایا۔

★ اگم سندیش ★

متر ماہی پیارڑا، ایک رنگ کرتار۔ ستھر سچا یارڑا، وچھائے وچ سنسار۔ واجاں مارے لال ڈلارڑا، لمبی بانہہ ہلار۔ دیکھے پارکنارڑا، دو جہانی دیکھ وچار۔ وسیا آپ نیارڑا، نرگن رُپ نرنکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ناؤں اچار۔ یار نیارا ساچا متر، میتا میت اکھوایا۔ آپے جانے اپنا چلتر، چت چتوت نہ کسے رکھایا۔ کھیلے کھیل سُنن بچتر، پون پوتر آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا در سہایا۔ ساچا متر سجن سہیلا، ساکھیات اکھوائے۔ آپ اپنا کر کر میلا، پارجات بنائے۔ دیکھے کھیل گروگر چیلا، ساچی دات وکھائے۔ سدا وسیارنگ نویلا، اک اکانت سمائے۔ اپنا کھیل آپے کھیل، جگ وچ وٹائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا یارڑا آپ اکھوائے۔ ساچا متر ہر شبد، گر گو بند میل ملایا۔ آپ اتارے اپنا قرض، لہنا دینا جھولی پایا۔ پور کرائے ساچا فرض، دوجی غرض رہن نہ پایا۔ راگ ناد نہ جانے کوئی طرز، تال تلواڑا نہ کوئی وجایا۔ آپ اپنا آپے ورج، آپ اپنے گھر بہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک متر آپ اکھوایا۔ ہر متر ہر نرنکارا، ہر ہر سنگ رکھایا۔ ہر جوت ہر اجیارا،

ہر ہر گیان درڑایا۔ ہر ہر کھیلے کھیل نیارا، کوٹن کوٹی کوٹ روپ وٹایا۔ ہر ہر لگائے اپنی چوٹ، نہر ہر نگارہ اک وجایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، میت مُرار اک اُججایا۔ ماہی پاہی بے پرواہ، اپنا پندھ مُکائے۔ دو جہاناں دیکھے ایک تھاں، دیر کوئی نہ لائے۔ شبد سُنہیہڑا پکڑے بانہہ، پاربرہم
 سُنائے۔ مٹر ماہی بنائے اپناناں، نہ کوئی دوجا سنگ رکھائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گوبند دیا کمائے۔ گر گوبندے آسن لا، اپنی سیج
 وچھائیا۔ پلنگ غلیچے دسے نہ، خاکی خاک اُکائیا۔ باغ بغیچے وسے نہ، نہ کوئی سیوک سیوک کمائیا۔ گر سنگت بہہ بہہ ہسے نہ، کلغی توڑا نہ سیس اُکائیا۔ رنجیت نگارہ
 وجے نہ، نہ دھونسا کوئی لگائیا۔ نیلا گھوڑا چُٹے نہ، نہ اپنا سُنہہ ہلائیا۔ قلعہ کوٹ کوئی دسے نہ، پُری اند نظر نہ آئیا۔ پنچم پیارا دسے نہ، نہ کوئی سنگ
 نبھائیا۔ تیر نرالا کسے نہ، نہ کوئی کمان کھچائیا۔ ہتھ کٹار پھبے نہ، نہ شترو ویکھ وکھائیا۔ پھڑ چرن اپنے کوئی دبے نہ، نہ کوئی انگ لگائیا۔ سنگی ساتھی کوئی لہجے
 نہ، نہ کوئی ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کل ورتائیا۔ گر گوبندا پیر پساہ، اپنا آسن لایا۔ نہ کوئی ساجن میت مُرار، پتا
 پوت نہ کوئی دسایا۔ نہ کوئی کرے منگلاچار، بونجا بونجا نہ کوئی الایا۔ نہ کوئی دسے سیج دربار، چوہدار نہ کوئی وکھایا۔ کلغی توڑا نہ سیس دستار، کھلڑے کیس
 رکھایا۔ آپ اپنیاں بھجاں پساہ، بیٹھا آسن لایا۔ ایک لو ایک تار، اک دھیان لگایا۔ پُرکھ ابناشی میت مُرار، ویلے انتم چیتا آیا۔ رو رو نیتز کرے پکار، ساچا
 لیکھا ویکھ وکھایا۔ پوت سپوتا سیج دُلاہ، گوبند تیرا نام اُپایا۔ گوبند تیرا روپ اپار، تیری دھار چلایا۔ نیتز نین ویکھ اُگھاڑ، سوت ماتا گجری لال ساچا جایا۔ سوتا
 وچ اُجاڑ، اک تیری اوٹ تکایا۔ ہرجن ساچے میت مُرار، تیرا راہ تکایا۔ دے سُنہیہڑا پون ہلار، او گونا نہ پار کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، آپ اپنا پردہ لاہیا۔ گر گوبندے انتم دھا، ایک ایک لگائیا۔ پُرکھ ابناشی بے پرواہ، گھر سوتا بے پرواہیا۔ میل ملاوا ایک تھاں، جگت وچھوڑا دے تجائیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جوتی جوڑا میل ملا ساچا گھوڑا رہیا بھجائیا۔ واگال موڑ آپ اکھوا، اپنا پوڑا آپ اُٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، اپنی بوجھ بھجائیا۔ گر گوبندے بوجھ بھجھا، ہر اپنی دیا کماندا۔ آپ اپنا بھيو گھلا، نیتز ویکھ وکھاندا۔ شبد سرُپی رہیا بلا، شبدی آواز
 لگاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گوبندا ایہہ سمجھاندا۔ گر گوبندے کر وچار، اک دھیان لگایا۔ شبد سُنہیہڑا دے اپار، شبدی شبد

سیوا لایا۔ ہوئے وچولا وچ سنسار، سوہنگ ڈھولا ایکا گایا۔ سمت تیرا ویکھ دوار، پر بھ ابناشی چرن چھہایا۔ گر گوہندے بھریا ہر بھنڈار، سوہنگ وست جھولی پایا۔ آپے کیتا بند کواڑ، آپے کُنڈا لاہیا۔ پرگٹ کرے وچ اُجاڑ، ماچھو واڑے سنگ نبھایا۔ سو پُرکھ نرنجن دو جہاناں پینڈا گیا پاڑ، ساچے یارڑے میل ملایا۔ آپ کرائے پار کنار، ادھو چکار نہ کوئی رکھایا۔ ایکا سُر ایکا تال، اک ستار ہلایا۔ نانک ویکھے در دربار، لوک مات راہ تکایا۔ شبد وچولا آوے وارو وار، گر گوہندا رہیا گھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مٹر ماہی میل ملایا۔ ساچا ماہی آد نرنجن، ایکا ایک اکھواندا۔ گر گوہندا مٹر سجن، ساچا میل ملاندا۔ آوے جاوے میل ملاوے پُرکھ ابناشی پڑدے کجن، ایکا پردہ اپنا پاندا۔ انتم میلا ساچے گھر ہر ساچے سجن، آپ اپنا رنگ رنگاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ماہی مٹر یار مِترزا، ساچے ستھ آپ ملاندا۔ بھٹھ کھیڑا نگر گراں، پنچ تت نہ بھائے۔ پُرکھ اکالا تیراں ناں، ایکا ایک ستائے۔ دین دیلا پکڑیں بانہہ، پوت سپوتا رہیا گر لائے۔ گوہندا گوپالا ایکا تھاں، میلا سنج سُبھائے۔ ساچا لالا گلے لگا، لہنا لئے مکائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی رچن رچائے۔ بھٹھ کھیڑے کایا رہنا گوہندا مول نہ بھایا۔ پُرکھ ابناشی تیرے چرنی بہنا، ساچا دھام سُبھایا۔ اٹھے پہر درس نیناں، آپ اپنا دئے کرایا۔ ایکا انگ ایکا سنگ ایکا منگ در دوارے پر بھ ساچے ساک سجن سینا، ناتا بدھاتا اک بندھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔

گر گوہندے ملیا میلا، ہر گوہندا وچ سمایا۔ کھیلے کھیلے گرُ گرُ چیلہ، چیلہ گرُ آپ اکھوایا۔ آپے ہو یا سجن سہیلا، ہر ساچا سنگ نبھایا۔ آپ اپنا جانے ویلا، آپ اپنے وچ سمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر ہر ہر گوہندا آپ اکھوایا۔ ہر گوہندا ہر سما، ہر ہر جوت جگائیا۔ ہر ہر ساجن لئے اُپا، ہر ہر ویکھ وکھائیا۔ ہر ہر رنگ دئے رنگا، ہر ہر رنگن اک رنگائیا۔ ہر ہر سنگ دئے نبھا، ہر ہر سگلا سنگ نبھائیا۔ ہر ہر انگ لئے لگا، ہر ہر انگی کار اکھوایا۔ ہر ہر مردنگ دئے وجا، ہر ہر مردنگا آپ وجائیا۔ ہر ہر پلنگا دئے وچھا، ہر ہر ساچی تیج وچھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گوہندا سنگ

نبھایا۔ گوہند میلا سگلا سا تھا، ہر سجن شاہو پایا۔ ایک چلائے ساچا راتھا، بے پرواہو آپ اکھوایا۔ پرگٹ ہوئے تریلوکی ناتھا، ناتھ انا تھاں ہوئے سہایا۔ آپے جانے اپنی گاتھا، جگ جگ آپ چلایا۔ پاربرہم پر بھ سرب کلا سمراتھا، سمرتھ پُرکھ آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گوہند ساچی جوت جگایا۔ گوہند جوتی آپ جگا، اپنے ہتھ رکھی وڈیائی۔ آپ اپنا نگر اُپا، چار دیواری دیکھ دکھائی۔ نہ کوئی دسے جگت نشان، اٹا گارا نہ کوئی لائی۔ نہ کوئی باڈی سکے بنا، نہ کوئی جوڑ جڑائی۔ نہ کوئی لاڈی سکے لڈا، نہ کوئی میل ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گوہند لئے اُپائی۔ گر گوہندا آپ اُپائے، اپنی کل دھاریا۔ ساچی نگری دھام سہائے، محل اٹل اُچ مناریا۔ ایکا باقی ایکا دیوا پُرکھ ابناشی آپ جگائے، میٹ مٹائے اندھ اندھیاریا۔ نیواں ہو ویکھ دکھائے، دس کسے نہ آرہیا۔ ساڈھے تن ہتھ سیاں بھاگ لگائے، ہر کھیلے کھیل اپاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گوہندا جنم دوالیا۔ گر گوہندا جنم دوا، سگلی چند مٹائی۔ سمبل نگری دے وساء ساچا دھام سہائی۔ جوت اگٹری اک رکھا، سچ سمگری ہتھ پھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دے مت آپ سمجھائی۔ سمبل نگری ساچی رت، ہر ساچے آپ سہائی۔ آپے دیکھے پاربرہم ابناشی اچت، آپ اپنی اکھ کھلایا۔ پوت سپوت پاپا ساچا ست، دھر دی بان رکھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک نشانہ رہیا جنائی۔ سمبل نگری سچ نشانہ، ہر ساچے آپ رکھایا۔ آپے دیکھے مار دھیانا، دیکھنہار آپ اکھوایا۔ آپ اڈائے اک بانا، لوآں پُریاں آپ پھرایا۔ آپے گائے اک ترانہ، ایکا راگ الایا۔ آپے بٹھے ایکا گانا، ساچا سگن منایا۔ آپے بخشے تیر کمانا، ساچا چلہ اک چڑھایا۔ آپے ہوئے جودھا سوربیر بلی بلوانا، آپے وچ میدانا آیا۔ آپے گوپی آپے کاہنا، آپے منڈل راس رچایا۔ آپے ارجن دیوے برہم گیانا، گیتا گوجھ کھلایا۔ آپے ہوئے کرشن بھگوانا، کنسامیٹ مٹایا۔ آپے راما رام اکھوانا، آپے سیتا سنگ رکھایا۔ آپے راون مارے وچ جہانا، دہسر کال کرایا۔ آپے بیٹھے سچ بانا، آپ اپنا رہیا اڈایا۔ آپے پرگٹ ہو پُرکھ سلطانا، پاربرہم اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گوہند ساچے گھر بہایا۔ سمبل نگر وسے کھیڑا، ہر ساچے رچن رچایا۔ گر گوہندے بٹھے بیڑا، اپنے ہتھ رکھے وڈیائی۔ نو کھنڈ پر تھی کرے نہیڑا، لکھ چوراسی پھول پھولائی۔ ستاں دیپاں ایکا گیڑا، گگن پاتالاں آپ ہلایا۔ دھرت مات تیرا کھلا دیڑا، ہر ساچا دیکھ دکھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

گوہند کا یا گڑھ سہانیا۔ گوہند کا یا گڑھ سہنجنا، ہر ساچے محل اُپایا۔ اُپر چڑھے آد زرخنا، اپنا آسن لایا۔ ہر گھٹ بیٹھا سچا درد دُکھ بھے بھنجنا، ہر سنگت میل
 ملایا۔ نیتز پائے دھوڑی انجنا، دُرمت میل گویا۔ سمت چوڑاں چھبھی پوہ کلجگ انتم ویلا ساچا ساک سبجنا، مات پیت آپ اکھویا۔ جو گھڑیا سو بھنجنا، نت نوت
 ایہہ کھیل رچایا۔ کا یا گڑھ لکھ چوڑاں اتم تنجنا، جھوٹھا موہ ودھایا۔ گرگھ ورلے گرچرن دوارے امرت آتم پی پی رجننا، کاگوں ہنس بنایا۔ شبد نگارہ ایکا وِجننا،
 سمبل نگری دئے وجایا۔ گرگھ ساچے میت مُرارے سبجنا، گوہند میلا رہیا ملایا۔ ویلے انتم رکھے لجننا، جگ وچھڑے پار کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، گوہند گڑھ سہانیا۔ گوہند گڑھ اُچ محلہ، اٹل اٹل اکھویا۔ پُرکھ ابناشی بیٹھ اک اکلّا، جل تھل ویکھ دکھایا۔ لوآں پُریاں بولے ایکا ہلا،
 برہمنڈاں پھیرا پایا۔ چوتھے جگ پئے ترختھا، ہر ساچے کھیل رچایا۔ کلجگ کوڑا ہویا جھلا، نہ کوئی سنگ رکھایا۔ ساچا دیپک کتے نہ بلا، سادھ سنت نہ کوئی
 دکھایا۔ دُئی دوتی لگا سلا، جیو جنت رہے گرلایا۔ پنچ وکارا پھڑیا بھلا، تکھا کھ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گوہند تیرا در سہانیا۔ گوہند
 تیرا سچ در، اُچ محل اٹاری۔ پُرکھ ابناشی کرپا کر، گھر گھر وچ لیا اُساری۔ ایکا بیٹھا اندر وڑ، آپے کھیل کھلاری۔ آپے توڑے قلعہ ہنکاری گڑھ، رہیا تیج
 سواری۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گوہند نگری دیکھ وچاری۔ گوہند نگری ساچا کھڑا، پر بھ ساچے آپ وسایا۔ ست پُرکھ زرخن ویکھے جھیرا،
 لکھ چوڑاں مات لگایا۔ آد زرخن کرے نہیرا، حقو حق دکھایا۔ کال کرتا دیوے گیڑا، ایکا لٹھ گرٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گوہندا
 لئے جگایا۔ سمت ویہہ سو بکری کر پیار، گوہند جوت جگایا۔ سمبل نگری کر اُجیار، ہر ساچے خوشی منانیا۔ اک اکلّا پاوے سار، ایکا رنگ رنگانیا۔ ویہہ سو
 دو بھے دھار، دوجا بھو چُکانیا۔ تیجے تن کرے وچار، ترے گن مایا پرے ہٹانیا۔ چوتھا گھر اپر اپار، اپنا آپ سہانیا۔ پنچم ویکھے ناری نار، ساچا رُپ سماںیا۔
 چھیویں میلا شبد دھار، ساچی چھسبر لایا۔ ستویں ست پُرکھ زرخن اپر اپار، اپنی جوت جگایا۔ اٹھویں اٹھ اگم اپار، نہ کوئی دیکھ دکھانیا۔ نو دوارے وسیا باہر،
 دس کسے نہ آیا۔ دسواں محل اک اُسار، گھر گھر وچ بیٹھا آسن لایا۔ ویہہ صد دس تیرا پیار، پر بھ ساچا آپ کرایا۔ ویہہ صد باراں کر پیار، اپنی رچن
 رچانیا۔ گوہند ساچے لئے اُبھار، پہلی چیتز لیکھ لکھانیا۔ ویہہ صد باراں بھے دھار، ہاڑ ستاراں خوشی منانیا۔ ہر سنگت پر بھ کر تیار، لوک مات دئے وڈیانیا۔

تیرا تیری نبھے دھار، نانک تولا اک رکھائیا۔ سادھاں سنتاں پاوے سار، راج راجاناں دے ہلایا۔ سمت چوڈاں کر پیار، گر گوبندے خوشی منایا۔ سمبل نگری کر اجیار، ساچی جوت کرے رُشنائیا۔ آپے دیکھے شاہ آسوار، چٹا آسواک دوڑائیا۔ سولاں کلیاں کر شنکار، بیٹھا آسن لایا۔ آوے جاوے وارو وار، ایکا پوڑا رہیا دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمبل نگری دے سہائیا۔ سمبل نگری جوت اجاگر، ہر ساچے آپ کرایا۔ گر گوبند بنیا شبد سوڈاگر، پر بھ ساچا ونج کرایا۔ نرمل کرم ہوئے اجاگر، جس جن اپنے انگ لگایا۔ امرت بخشے کایا گاگر، ہاڑ ستاراں آپ ورتایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گوبند سنگ رکھائیا۔ گر گوبندے چڑھیا چا، ویلا انتم آیا۔ پُرکھ ابناشی سنگ ملاح، گر گھساں بیڑا رہیا چلایا۔ پھڑ پھڑ بانہوں راہے پا، نو دوارے پار کرایا۔ اندر بیٹھا بے پرواہ، سچ سنگھاسن آسن لایا۔ اک چپائے ساچاناں، نانک وچولا آپ رکھایا۔ بنیا تولا ایکا تھاں، ساچی دھارا تول تلیا۔ ساچا ڈولا دے دکھا، گر گھ ساچے لئے چڑھایا۔ بنیا گولا در در گھر گھر پھیری پا، گر گھ ساچے لئے جگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سمت چوڈاں چوڈاں دیکھ دکھایا۔ سمت چوڈاں ہر ابناش، اپنی دیا کماٹیا۔ گر گوبند ہو یا داس، ساچا سنگ رکھائیا۔ کھیلے کھیل پر تھی آکاش، آکاش آکاشا ڈیرہ لایا۔ آدانت نہ ہوئے وناس، نہ مرے نہ جائیا۔ سدا سہیلا وسے پاس، دوس رین خوشی منایا۔ لوک مات پائے راس، پہلی چیتر خوشی منایا۔ گر گوبندے کری ارداس، پر بھ ساچا پور کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمبل نگری ڈیرہ لایا۔ گر گوبندے منگی منگ، دوئے جوڑ نمسکارے۔ پُرکھ ابناشی تیرا سنگ، استھل سوہن چُبارے۔ تیری کایا تیرا رنگ، تیری چولی بستر اپارے۔ تیری دھار تیری گنگ، تیری امرت دھارے۔ تیرا نام تیرا پلنگ، تیری تیج اپارے۔ ایکا منگن رہیا منگ، کٹھے رہے کنت بھتارے۔ گر گوبند ساچی ناری، ہر ہر کنت منایا۔ اٹھے پہر سیوک کرے سیواداری، چرن سرن سرنایا۔ ایکا پوجا پاٹھ پُجاری، اکال اکال دھیایا۔ مندر دیہرا گرودوارا نہ لیا کوئی اُساری، نہ کوئی تھان سہایا۔ پر بھ چرن ملی سچی سکداری، ساچا دھام سہایا۔ ایکا لو ایکا تاری، اک گیان درڑایا۔ ایکا گر اک اوتاری، ایکا ایک اکھوایا۔ ایکا تیج رہیا سواری، سر اپنا ہتھ لکایا۔ ایکا جوت اک آکاری، اک نرنجن آپ اکھوایا۔ ایکا پاربرہم پر بھ پائے ساری، اگم اگمڑے دھام سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پوت سپوتا گود اٹھایا۔ پوت سپوتا ساچا سوت، لئے سچ ہلارا۔

پُرکھ ابناشی آپے تُٹھ، کرے سچ پیارا۔ امرت آتم دیوے گُھٹ، ایکا نَجھر دھارا۔ آون گون گیا چُھٹ، کال مہاکال منگے در دوارا۔ انتم کلجک آپ سہاؤنی اپنی رُت، آپ اپنالے اوتارا۔ مُسُکھاں مکھ پائے تُٹھک، نندک نندیا جھکھ مارا۔ گر گوہندا ویکھے جھک، سمبل نگری دھام نیارا۔ پُرکھ ابناشی لیایا چک، کریا آپ پسارا۔ قدم قدم نہ پینڈا جائے مک، جے کوئی چلے جیو گوارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لوک مات لئے اوتارا۔ لوک مات ہر لئے اوتارا، اپنی جوت جگائیا۔ مائس دیہی لیکھا پار، نہ کوئی لیکھ لکھائیا۔ سال بسالا ہر کرتار، رہیا مکھ چُھپائیا۔ شاہ کنگلا کھیل اپار، چھن چھن آپ کرائیا۔ جگت دللا پاوے سار، گر مکھ ورلے لئے جگائیا۔ سَنگھ پال کر تیار، سوہنگ دیوے نام وڈی وڈیائیا۔ جوتی نور کر اجالا، ساچا لال ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی خوشی منائیا۔ سَنگھ پالا ہر رکھوالا، پر م پُرکھ اکھوایا۔ سوہنگ دیوے نام سچا دھن مالا، دوسر کسے ہتھ نہ آیا۔ بونجا سال رہیا کنگلا، نہ کوئی منتر نام درڑایا۔ پھل نہ لگا کسے ڈالا، خالی بُت وکھایا۔ آتم سچ نہ کسے وچھائی سچی مرگشالا، پوت سپوتا دے بھلایا۔ آپے کھیلے کھیل حق حلالہ، حق حقیقت ویکھ وکھایا۔ آپے چلے اپنی چالا، چلنہار آپ ہو جایا۔ تیغ بہادر در ایکا بھالا، سیس بھیٹ چڑھایا۔ آپے توڑے جگت جنجالا، بندھن بندھی کٹ وکھایا۔ گر مکھ ساچا سچن آپ اٹھالا، لوک ماتی جنم دوایا۔ اک جپایا نام سکھالا، ساچا مارگ لایا۔ کلجک انتم ہوئے حال بے حال، گر مکھاں دے وڈیایا۔ گر مکھاں وکھائے سچی دھر مسالہ، ست دھرمی دھرم کمایا۔ پاربرہم برہم کھیل نرالا، ور برہم ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچا اک سہایا۔ ساچا گھر ہر سہا، ہر گھٹ منڈل راسا۔ آپ اپنا رہیا چُھپا، اپنا آپ کرے پرکاشا۔ اپنا دیوا بتی رہیا جگا، اندھ کوپ آپ ہو جاسا۔ ساچا دھوپ رہیا ڈھکھا، سچ سوگندھی ویکھ تماشا۔ چارے کوٹاں پھیرا پا، کھیلے کھیل پر تھی اکاشا۔ سمبل نگری دھام سہا، گر گوہندے دے بھرواسا۔ آپ اپنا نال رکھا، آپے ویکھے کھیل تماشا۔ نہہکنکا ڈنک وجا، گر مکھاں لیکھے لائے کایا رسن سواسا۔ راؤ رنکاں رہیا اٹھا، پاربرہم پُرکھ ابناشا۔ واسی پُری گھنکا آپ اکھوا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے پائے اپنی راسا۔ سمت چوڈاں ساچا رنگ، ہر ساچے آپ رنگایا۔ ہر سنگت ہر ہو یا سنگ، اپنی بنت بنایا۔ شبد اڈاری اک پتنگ، ڈوری نام بندھایا۔ ایکا دھار ساچی گنگ، ایکا نیر وہایا۔ ایکا بیٹھا ہر پلنگ، گر مکھ ساچے لئے تریا۔ گر گوہندے منگی منگ، کلجک

ویلا اتم آیا۔ نو دوارے دیکھے لنگھ، گرکھ ساچے لئے جگایا۔ چٹے آسوکسیاتنگ، ساچا آسن لایا۔ شبد گر بن ملنگ، گھر گھر نچن آیا۔ کھیا لیکھا نبھے سنگ، نہ کوئی توڑ تڑایا۔ ہویا وچھوڑا پری انند، سر سا بھیٹ چٹھایا۔ جو جن گائے سنائے سوہنگ سہاگی ساچا چھند، پورب لہنا جھولی پایا۔ خوشی کرائے بند بند، نیتز نینا درس دکھایا۔ دئی دوتی ڈھائی کندھ، بھرم گڑھ رہن نہ پایا۔ گرکھ ساچے پرمانند، چرن دھیان لگایا۔ پرکھ ابناشی آپ بخشند، سمت چووداں لئے ترایا۔ کھیا کر نہ سکے کوئی قلم بند، ایکا کلمہ رہیا پڑھایا۔ لکھ چوڑا سی دیوے دند، بھیکھ پکھنڈا دئے مٹایا۔ متمکھ میٹے نار دہاگن رند، کنت سہاگ نہ کوئی ہنڈھایا۔ آپے ستا دے کر کند، دس کسے نہ آیا۔ کھیلے کھیل وچ برہمنڈ، پاربرہم اکھوایا۔ کھلک تیری وڈھے کند، دس کسے نہ آیا۔ جن بھگتاں آتم پائے ٹھنڈ، سمت چووداں نیہہ دھرایا۔ پہلی جیتز ونڈی ونڈ، ایکا اگی پایا۔ ساچی سکھی ٹٹی گنڈھ، ماجھے جوڑ جڑایا۔ آپ اٹھائی سر اپنے پنڈ، گرکھ ہوئے بھار رکھایا۔ سنگھ منخیتے ونڈی ونڈ، زورے زور دویا۔ جگت جگدیشا توڑے گھمنڈ، نو در ویکھ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمبل نگری جوڑ جڑایا۔ سمبل نگری جڑیا جوڑا، ہر ساچے آپ جڑایا۔ پرکھ ابناشی ایکا گھوڑا، دو جہانی رہیا دوڑایا۔ اک لگایا ساچا پوڑا، ایکا چرن اٹھایا۔ آپے ہویا پوت سپوتا براہمن گوڑا، آپے ٹلے پر بت آسن لایا۔ لوک مات آئے دوڑا، پرکھ ابناشی کھیل رچایا۔ نہ کوئی جانے لما چوڑا، نہ کوئی دیکھ رکھایا۔ پھل نہ دسے مٹھا کوڑا، رسنارس نہ چکھے رایا۔ شبدی جوتی جڑیا جوڑا، ہر ساچی بنت بنایا۔ گرکھاں گھر گھر آپے بہڑا، سمت چووداں ویکھ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا اگی رہیا پایا۔ ایکا اگی آپے پا، ایکا کل ورتایا۔ اپنی سکھی آپ بنا، آپے سنگ رکھایا۔ دھاروں نکھی دئے وکھا، چار ورن اک سرنا یا۔ ایکا دو جا بھو مٹا، تیجے نیتز کرے رُشنا یا۔ چوتھے گھر دئے بہا، گر پورے ہتھ وڈیا یا۔ دھرم رائے نہ دئے پھا، چتر گپت نہ دیکھ رکھایا۔ لاڑی موت نہ کرے نکاح، نہ کوئی سنگن منایا۔ در دوارے نہ پھیرا سکے پا، مکھ گھنگٹ رہی شرمایا۔ ہتھیں مہندی نہ بہے لا، پیرٹھا لال نہ ڈاہیا۔ گرکھاں ملیا سچ ملاح، ستنگر پورا آپ اکھوایا۔ گر گوہندا دیوے سچ صلاح، دے مت آپ سمجھایا۔ پرکھ ابناشی جوت جگا، سمبل نگر بیٹھا آسن لایا۔ گرکھاں ہوئے روگ گوا، چنتا رہیا مٹایا۔ ایکا جوگ رہیا سکھا، سوہنگ شبد وڈی وڈیا یا۔ اتم بھوگی بھوگ کرا، ساچی سچ ہنڈھایا۔ دھر سنجوگی میل ملا، وچھڑ کدے نہ جانیا۔ درس اموگھی دئے وکھا، پرگٹ ہر

گھٹ تھانیا۔ ساچی چوگی دے چُگا، مانک موتی اک کھوایا۔ تین لوکی پار کرا، ساچے دھام بہایا۔ پوجا پاٹھ نہ کوئی کرا، ایکا ایک بخشے چرن سرن سٹی
 سرنایا۔ ساچے پوڑے دے چڑھا، آپ اپنا لڑ پھرایا۔ سکھمن ناڑی پار کرا، ٹیڈھی بنک تڑایا۔ اپنا اُپر ہتھ رکھا، آوے جاوے واہو داہیا۔ گرگھ ساچے
 سنگ رکھا، سرت سوانی لئے پرناہیا۔ سچ دوارے کُنڈالا، اپنا گھر سہایا۔ ساچی سیجا دے وچھا، پھولن برکھا لایا۔ امرت دھارا رہیا دہا، اک سرور ویکھ
 وکھایا۔ انحد راگ رہیا سنا، ساچی سیوا لایا۔ آپ اپنا پردہ لاه، اپنا گھ وکھایا۔ سرت سوانی چڑھے چا، ملے گر پورے ساچے ماہیا۔ ایکا رنگن رنگ رنگا،
 ساچا چوڑا تن چھہایا۔ چھیل چھیلآ آپ اکھوا، ساچا جو بن اک ہنڈھایا۔ پلنگ رنگیلا اک وچھا، ایکا دھام سہایا۔ ناری کنتا میل ملا، گھر ساچے وجے
 ودھایا۔ رنگ بستتا دے چڑھا، اتر کدے نہ جانا۔ جیواں جنتاں رہیا جنا، نہہکنک سٹی سرنایا۔ ستجگ ساچی بتا رہیا بنا، کلجگ مٹے کوڑی شاہیا۔ مہما گنت
 گنت نہ کوئی سکے گنا، لکھیا لیکھ لکھت وچ نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمبل نگری دھام سہایا۔ سمبل نگری تیرا روپ، ہر ساچا ویکھ
 وکھاندا۔ پُرکھ سلطانا ساچا بھوپ، شاہ سلطانا آپ اکھواندا۔ ویکھ وکھائے چارے کوٹ، دہ دشا دھیان رکھاندا۔ کلجگ کوڑا دسے جوٹھ، جھوٹھی کرپا کرم
 نہ کوئی وکھاندا۔ پُرکھ ابناشی گیا تھ، جن بھگتاں جنم لیکھے لاندنا۔ ایکا اگی ایکا مٹھ، ساچی سکھی آپ بناندنا۔ لکھ چوڑاسی رہیا لٹ، دس کسے نہ آسیندا۔
 سرشٹ سبائی پئی پھٹ، نہ کوئی دھیر دھراندا۔ سمت پندراں پئے جٹ، جوڑی جوڑ جڑاندا۔ راج راجاناں خالی تھٹھ، در دوار آپ پھراندا۔ مایا رانی
 دے کھ، ایکا سٹ لگاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمبل نگری دیوے ور، گر گوبندے سنگ رلاندا۔ گر گوبندا ساچا سٹ، پاربرہم
 سرنایا۔ ایکا تال ایکا سُر، ایکا راگ الایا۔ ایکا چرن پریتی گئی جڑ، نہ کوئی توڑ تڑایا۔ ایکا چڑھیا ساچے گھوڑ، واگاں اپنے ہتھ رکھایا۔ پہلی چیز گیا بہر، سچ
 سنگھاسن ہر رگھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے میل ملاہیا۔ پہلی چیز رنگ اول، ہر اپنا آپ کرایا۔ گرگھاس وکھائے سچ محلہ،
 ساچا در سہایا۔ جوت سروپی اک اکلا، ہر سنگت سنگ رکھایا۔ اگی اگی پھیریا پلا، اگی اگی دھار چلایا۔ ایکا اگی ویکھے نہیل دھام اٹلا، سچ دھام سہایا۔ آپے پھلیا
 آپے بھلا، بھل بھلوڑی ویکھ وکھایا۔ کلجگ بوٹا اتم ہلا، پت جھڑ ویلا آیا۔ لکھ چوڑاسی جیو جنت تیرا کوئی نہ پینا ملا، نہ قیمت کوئی چکایا۔ مانس جنم لال

انملڑا، بن ہر نامے وقت گویا۔ پانی پیا کایا چلھا، دیک جوت نہ کوئی جگایا۔ پنج تت نہ کرائے کوئی صلھا، مت بُدھ رہی شرمایا۔ امرت آتم سب دا
 ڈلا، کول نابھ نہ کوئی بھرایا۔ گرگھ پورا گر پورے تیری چرن پریتی گھول گھلا، چرن چرنودک مکھ چوایا۔ سوہنگ گاؤندے سوہنگ نلا، رسنا جہوا آپ ہلایا۔
 اپنے کنڈے آپے تلاء، آپے بھار اٹھایا۔ گرگھوں اُدھارے ساچی کلا، ایکا اگی رہیا پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمت چوڈاں رنگ رنگایا۔
 ساچی سکھی گرگھ ساجن، پر بھ ساچے آپ بنایا۔ نال رلایا شاہو شاباشن، راج راجان آپ اکھوایا۔ آپے ہویا داسی داسن، سیوک سیوا رہیا کمایا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ ساچی نگری ساچا گھر، گھر گھر وجے ودھایا۔ سمت چوڈاں گیا چڑھ، پر بھ ساچے خوشی منایا۔
 سچ سنگھاسن اُپر کھڑ، گرگھوں لیکھ لکھایا۔ ایکا ودیا جائے پڑھ، سوہنگ وڈ وڈیایا۔ کایا ماٹی جائے سڑ، مڑھی گور دبایا۔ پنچم وکارا رہیا لڑ، اٹھے پہر لڑایا۔
 لگی اگ بہتر نڑ، نہ کوئی سکے بُجھایا۔ جو جن سرنی گئے پڑ، پر بھ ساچا ہوئے سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دوس اگی ویکھ دکھایا۔ پہلی
 چیتھر ہر کرتارا، اپنا سنگ رکھایا۔ گرگھوں ویکھے سچ دوارا، در گھر پھیرا پایا۔ دوجی چیتھر کھول کوڑا، اپنا کنڈا لایا۔ تیچے چیتھر پئے دھاڑا، پنچم رہن نہ پایا۔
 چوتھی چیتھر شاہ آسوارا، ایکا گھوڑا رہیا اٹھایا۔ پنچم چیتھر جگت اکھاڑا، گرگھ گھر سہایا۔ چھیویں چیتھر ساچا لاڑا، گرگھ ناری لئے پرناپا۔ ستویں چیتھر مارے تاڑا،
 ہر جن ساچے لئے جگایا۔ اٹھ چیتھر کر پیارا، سکھ آسن آسن لایا۔ نو چیتھر سوہے دوارا، غریب نمنا گلے لگایا۔ دس چیتھر پاوے سارا، دہ دشا ویکھ دکھایا۔ گیارا
 چیتھر کر تیارا، آپ اپنا قدم اٹھایا۔ گرگھ سہائے بنک دوارا، بنک دواری آپ اکھوایا۔ باراں چیتھر کھیل اپارا، ورن برن نہ کوئی جنایا۔ تیراں چیتھر میت
 مُرارا، تیرتھ تٹ سہایا۔ چوڈاں چیتھر ہو اُجیارا، موہنی رُپ وٹایا۔ ملیا میلا دوجی وارا، وچھڑ کدے نہ جایا۔ پنڈراں چیتھر جگت نیارا، گرگھ نال کرے گڑمایا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویس وٹایا۔ سولاں چیتھر کر شنکارا، سولاں تن شنکاریا۔ جگ وچھڑے پاوے سار، میلا میل سچے درباریا۔ چیل
 رُپ آپ کرتارا، گرگوبند سنگ نبھا رہیا۔ کھیلے کھیل اپرا، ستاراں چیتھر پارا کر رہیا۔ بنے وچولا وچ سنسار، ساچی پلے گنڈھ بنھا رہیا۔ ایکا ڈھولا ہر
 نرنکار، جہوار سناگا رہیا۔ پورن تولا ہر کرتارا، ہر کرتارا ساچے کنڈے آپ تلا رہیا۔ دے جھکولا اپرا، پون ہونی مکھ شرما رہیا۔ ایکا بولا بے جیکار، بے

جیونت آپ کرا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اٹھاراں چیتر رنگے رنگ، رنگنہار کرتارا۔ آپے شاہ آپے
 ننگ، آپے پروردگار۔ آپے منگن رہیا منگ، آپے بھرے بھنڈارا۔ بھگت سہیلا وسیا سنگ، جگ جگ لئے اوتارا۔ اُنی چیتر در دوارا لنگھ، غریب نما نا پار
 کنارہ۔ آپے سویا اپنے پلنگ، آپے پائے سارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اُنی اُنیا دئے ہلارا۔ اُنی اُنیا ہر جگدیشا، گرگھ گلے لگاندا کھیلے
 کھیل میں پیسا، بال انجانے دیا کماندا۔ چھتر جھلائے ساچے سیسا، سر اپنا ہتھ رکھاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچا ویکھ
 وکھاندا۔ ساچا گھر ہر کرتار، اپنا ویکھ وکھایا۔ اگلی چیتر آئے دوار، سمبل نگری دھام سہایا۔ شبد سنگھاسن اپر اپار، ساڈھے تن ہتھ ایہہ اپایا۔ لیکھا لگے
 رُوداس چمار، چم درشتی رہن نہ پایا۔ جن بھگتاں بھرے ہر بھنڈار، ایکا وست جھولی پایا۔ کھیلے کھیل کھیلنہار، عقل کلا اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، اگلی چیتر دوس سہایا۔ اگلی چیتر ایکا چت، ہر سنگت آپ رکھانیا۔ سنگر پورا ساچا مت، ایکا میت ہو جانیا۔ لیکھے لائے بوند رت، آپ اپنی
 دیا کمانیا۔ کایا آتم دئے ست، امرت جل کرے سنجانیا۔ ایکا نیچ دیوے سٹ، سوہنگ ساچا ہل چلانیا۔ کایا موالے ہوئے ہریا ولی ساچا کھیت، پر بھ ساچا ویکھ
 وکھانیا۔ بھل بھلواری رت چیت، بسنتی بسنت سہانیا۔ ویکھنہارا نیتن نیت، نت نوت جوت جگانیا۔ آپے جانے اپنا بھیت، وید کتیب نہ لیکھ لکھانیا۔ سمت
 چوڈاں ہر جن ویکھ، آپ اپنا سنگ نبھانیا۔ نہ کوئی جانے دھاری کیس، موئڈ مُنڈائے سار نہ رانیا۔ پرگٹ ہویا دس دسمیس، ماجھے کھیل رچانیا۔ نال رلایا نر
 نریش، نرگن رُپ سمانیا۔ ہر گھٹ آپے رہیا ویکھ، بیٹھا آسن لانیا۔ بھگت دوارے در درویش، ایکا الکھ جگانیا۔ گر سیکھ دوارا رکھی کیش، کرم گوردھن ہتھ
 اٹھانیا۔ آپے کریا اپنا ویس، نردھن سردھن ویکھ وکھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویہہ صد چوڈاں دئے ڈھانیا۔ ویہہ صد چوڈاں ساچا
 ساتھی، ہر ہر آپ اکھوایا۔ پرگٹ ہو تریلوکی ناتھی، ناتھ اناتھاں دیا کمایا۔ ایکا لگا مستک لائے ماتھی، ساچا چندن چند پُھہایا۔ اک چلائے اپنی گاتھی،
 سوہنگ جاپ جپایا۔ سرب کلا آپے سمر تھی، ست پُرکھ اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لوک مات پھیرا پایا۔ لوک مات کھیل کھلاری،
 کھیلنہار نرنکار۔ سمت چوڈاں ویکھ وچاری، پر بھ ساچا پاوے سار۔ چھٹی پوہ جوت اُجیاری، گرگھ ساچے لئے اُبھار۔ جو جن آئے بنک دواری، جنم مرن

گیڑا دئے نوار۔ سبج ساچے پیچ سواری، مرے نہ جنمے وچ سنسار۔ منمکھ روون زارو زاری، اُچی بانہہ ہلار۔ کلجگ کوڑا کرے خواری، سادھاں سنتاں آئی ہار۔ بیٹھے اُچ محل اٹاری، بستر تن شنگار۔ پڑھ پڑھ تھکے پوچ پُجاری، نہ پایا ہر دوار۔ مانس دیہی اتنم ہاری، نہ دے پار کنار۔ کلجگ مایا لگی چنگیاری، دوس رین رہی ساڑ۔ بن گر پورے کوئی نہ پار اُتاری، نہ دیوے سچ دھیر۔ گرگھ سوہن بنک دوا ری، اک دکھائے سچ دوار۔ ملیا میل وڈ سنساری، ہر ساچا میلنہار۔ سمت چوڈاں کھیل اپاری، چھبھی پوہ دوس وچار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپے جانے اپنی وار۔

سمت چوڈاں لکھیا لیکھا، چھبھی پوہ وٹی ودھایا۔ آپے کڈھے بھرم بھلیکھا، جو جن رہے سرنا یا۔ سنگر ساچا جس جن اپنے نیتز پیکھا، لکھ چوڑا سی پھند کٹا یا۔ گرو گر چیل دس دسمیا، دہ دشا ویکھ دکھایا۔ پکڑ اٹھائے برہما وشن مہیشا، شوگنیشا نہ پوچ پُجایا۔ کروڑ تیتیا کرے ادیسا، سُرپت راجا رہیا شرمایا۔ نو کھنڈ پر تھی کر یا ویسا، سٹاں دیپاں ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمت پنڈراں کرے چڑھایا۔ سمت پنڈراں کر چڑھائی، اندر اند چڑھایا۔ شو شکر تیری شبد لڑائی، ایک بان لگیا۔ برہما ڈھیہہ پئے شرنائی، ویلا اتنم آیا۔ سچکھنڈ دوارے جوت جگائی، پر بھ ساچا رنگ رنگیا۔ چوڈاں لوکاں پھیرا پائی، چوڈاں طبق دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل ہر گھٹ تھانیا۔ چوڈاں لوک ایک رام، ایک نام جپا سندا۔ ایک اچھیا ایک کام، ایک بھچھیا پائندا۔ ایک سکھیا ایک جام، ایک نام پیانندا۔ ایک کھیا لیکھ ہر بھگوان، نہ کوئی میٹ مٹانندا۔ ایک شبد ایک گیان، ایک منتر درڑانندا۔ ایک گر اک دھیان، ایک چرن دکھانندا۔ ایک پین ایک کھان، ایک بستر تن پہنانندا۔ ایک مان ایک تان، اک نشان جنانندا۔ ایک راگ ایک کان، ایک ڈھن وجانندا۔ ایک پون اک مسان، ایک پانی مکھ چوانندا۔ ایک ہانی نوجوان، گر شبد آپ ملا سندا۔ کھانی بانی ہوئے حیران، کلجگ ویلا اتنم آئیندا۔ وید پُراناں پُن چھان، پر بھ ساچا آپ کرا سندا۔ انجیل قرآنی لتھے مکان، نیتز رو رو نیر وہانندا۔ کلجگ تیری مٹے دکان، ہٹ بازار نہ کوئی دکھانندا۔ نہ کوئی دے اُچ مکان، نہ کوئی دھام سہانندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے میل ملا سندا۔ میل ملایا ہر ہر گوہندا، ہر ہر جوت جگایا۔ آپ مٹائے سگلی چندا، آتم گھر

وجے ودھائیا۔ آپے کھولے لگا جندا، جو جن جنڈی گھول گھمائیا۔ جو دھا سور وڈ مرگندا، گر شبد کرے لڑائیا۔ نام رکھائے ایکا کھنڈا، تکھی دھا رکھائیا۔ کھیلے کھیل وچ برہمنڈا، جیرج انڈا ویکھ وکھائیا۔ لکھ چوراسی تیرا بھیکھ پکھنڈا، گر پورا دئے مٹائیا۔ سنجک ساچا ونڈے ونڈا، دھرت مات ویکھ وکھائیا۔ گر سکھ آتم ہوئے نہ رنڈا، ایکا کنت ہنڈھائیا۔ امرت آتم جل دیوے ٹھنڈا، سر سرور اک سہائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمت پندراں دئے وڈیائیا۔ سمت پندراں چوداں لوک، چار ورن جگایا۔ ہر کا بھانا نہ سکے کوئی روک، نہ کوئی میٹ مٹایا۔ لکھ چوراسی دیوے جھوک، رائے دھرم دئے سزایا۔ جن بھگتاں دیوے ساچی موکھ، چرن دوار اک وکھایا۔ ہوئے سہائی لوک پرلوک، دو جہاناں پار کرایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکٹک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہر بھگوان آپ اکھوایا۔

۶۵

ہر سنگت ہر رت ہے، ساچی رت اُپائے۔ آپے دے سمجھاوے مت ہے، ایکا بوجھ بُجھائے۔ آپ رکھائے ایکات ہے، اک گیان درڑائے۔ اک رکھائے دھیرج یت ہے، ست سنتو کھ سمائے۔ ایکا تیرتھ تھ ہے، پار کنارہ اک وکھائے۔ ایکا ساچا ہٹ ہے، ایکا ونج کرائے۔ ایکا کھیل بازی گرنت ہے، ہر ساچا آپ کرائے۔ ایکا جوتی لٹ لٹ ہے، ایکا گھر جگائے۔ ایکا وسے گھٹ گھٹ ہے، گھٹ گھٹ ڈیرہ لائے۔ ایکا کایا مٹ ہے، ایکا رنگ رنگائے۔ ایکا نام ایکا رسنا رہی رٹ ہے، ایکا ایک الائے۔ ایکا میل رہیا کٹ ہے، ایکا روگ گوائے۔ ایکا مارے ساچی سٹ ہے، ایکا تال وجائے۔ ایکا مندر جائے ڈھٹھ ہے، ایکا بنت بنائے۔ ایکا اگنی مٹھ ہے، ایکا رہیا تپائے۔ ایکا تیرتھ اٹھسٹھ ہے، ایکا مان رکھائے۔ ایکا کنارہ گوداوری تھ ہے، اپنا آپ اُپائے۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت ہر سمائے۔ ہر سنگت ہر سمایا، اپنی جوت جگا۔ مورکھ موڑھے گلے لگایا، پھڑ پھڑ پائے راہ۔ چرن دھوڑی ٹکا لایا، رسن جپائے ناں۔ ناتا کوڑو کوڑی توڑ تڑایا، اک وکھائے ساچا تھاں۔ کایا گوڑھی رنگ چڑھایا، ہنس بنائے کاں۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت دیوے ٹھنڈی چھاں۔ ہر سنگت ہر رچیا، رچنہار کرتارا۔ ہر ویکھے بھانڈا کچیا، پرکھے پرکھنہارا۔ من قلندر گھٹ گھٹ نیچیا، کھیلے کھیل جگت دوارا۔

۶۵

گرگھ میلا سا جن سچیا، گھر ساچے اک منارا۔ نہ پکا نہ کچیا، نہ اٹاں نہ گارا۔ نہ دروازہ کوئی رکھیا، کیا بند کواڑا۔ غریب نوازا آپے وسیا، اپنی کرپا دھارا۔
 اپنے مندر آپے ہسیا، گرگھوں کرے پیارا۔ راہ ساچا ایکا دسیا، گرچرن ساچا گردوارا۔ مٹے رین اندھیری شاما مسیا، نہ دسے دھواں دھارا۔ تیر نرالا ایکا کسیا،
 کلجک تیری اتم وارا۔ ڈھر درگا ہی آیا نسیا، لوک مات لئے اُھارا۔ کوٹن کوٹ کرے پرکاش رو سسیا، گرگھ ساچے کر پیارا۔ ہر سنگت ہر ہر دے اندر وسیا،
 جس جن دیوے نام ادھارا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے سچ پیارا۔ ہر سنگت ہر نام چپا، اپنا چاپ چپایا۔ تینو تاپ دے مٹا، درگاہ
 ساچی دھام سہایا۔ نیناں روگ دے گوا، ہوئے ہنگتا میل گویا۔ ساچی سنگتا دے بنا، جو جن دوارے آیا۔ بھگھا ننگتا راج راجان شاہ سلطان ایکا دھام سہا،
 اُچاں نیچاں گلے لگایا۔ آپے منگتا ہوئے دو جہاناں، گرگھوں در دوارے پھیری پایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ترایا۔
 ہر سنگت ہر ساچا سا جن، دو جہانا والی۔ پاربرہم وڈ راج راجن، کھیلے کھیل نرالی۔ کلجک اتم رچیا کاجن، چلے چال نرالی۔ جوتی جامہ دیس ماجھن، دیکھ جگے
 جوت دیوالی۔ آپ اپنا سازیا سازن، اپنی آپ کرے رکھوالی۔ آپے چڑھیا ساچے تازن، آپے چال چلے نرالی۔ آپے مارنہارا آوازن، گرگھ ساچے آپ
 اُٹھالی۔ اتم ویلے رکھن لاجن، ہر جوتی نور اکالی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت سنگ نبھالی۔ ہر سنگت ہر سنگ نبھاونہ، اپنا رنگ رنگایا۔
 ایکا مارگ مات لاونا، ایکا تھان ملایا۔ ایکا ناد ہر وجاونا، ایکا گھر سہایا۔ ایکا راگ رسن لاونا، ایکا دُھن اُچایا۔ ایکا ماگھ محن نہاونا، اٹھسٹھ مان گویا۔ ایکا سجن
 سچ اکھواونا، جگت ٹھگن آپے آیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت ویکھ وکھاونہ۔ ہر سنگت ہر نیتز ویکھ، ہر جن دے وڈیایا۔ کھنہارا آپے
 لیکھ، آپے میٹ مٹایا۔ نیتز لوچن آپے پیکھ، سگلی چند مٹایا۔ جودھا سور نر نریش، مہما اگت نہ کوئے گنایا۔ ہر جن دوارے سدا درویش، رہیا الکھ جگایا۔
 آپے ہویا دس دسمیس، اپنی دھار بندھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت جوگ کمایا۔ ہر سنگت ہر ساچا جوگ، ایکا ایک رکھائندا۔
 ایکا رس ایکا بھوگ، ایکا ویکھ وکھائندا۔ ایکا لیکھا ڈھر سنجوگ، ایکا میل ملائندا۔ ایکا کٹے ہوئے روگ، ایکا ویکھ وکھائندا۔ ایکا دیوے رس اموگھ، ایکا نور
 اُپائندا۔ نہ کوئی ہرکھ نہ کوئی سوگ، آلس نندرا وچ نہ آئندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت ویکھ وکھائندا۔ ہر سنگت ہر ناتا جوڑ،

ساچا جوڑ بڑایا۔ اک چڑھائے اپنے گھوڑ، آپے رہیا دوڑایا۔ آپ لگایا اپنا پوڑ، ڈنڈا اپنے ہتھ رکھایا۔ برہنڈا دیکھے مٹھا کوڑ، لکھ چوڑاسی دیکھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت پھاسی کٹ دکھایا۔ ہر سنگت ہر کٹے پھاہ، رائے دھرم نہ دئے سزایا۔ ایکایا ملیا سچ ملاح، گر گوہند سنگ رکھایا۔ پاربرہم پر بھ بے پرواہ، پرم پڑکھ اکھوایا۔ گوتم ناری لئے تڑا، ستی اہلیا پار کرایا۔ لوک ماتی جوت جگا، گرگھ سرتی ناؤں رکھایا۔ رام راما دیوے چرن چھہا، اپنی دیا کماہیا۔ سر سرورتت کنارے بجر کپائی سلا دئے تڑا، آپے دیکھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت جوت کرے رُشانیا۔ ہر سنگت ڈگمگا، ایک نور کرے اُجیارا۔ ایک جوتی دیپ جگا، کھیلے کھیل وچ سنسارا۔ ایک جوتی دئے بنا، چار ورنناں اک پیارا۔ ایک سوٹی ہتھ اٹھا، نام کھنڈا دو دھارا۔ سادھاں سنتاں دھیرجیت لنگوٹی دئے تڑا، نہ دسے کوئی سہارا۔ کوٹن کوٹی لئے اٹھا، ناؤی کرم آسن کرن جگ بھارا۔ کوٹن کوٹی لئے ہلا، جو لٹکے منہ دے بھارا۔ کوٹن کوٹی دیکھ دکھا، تیرتھ تٹاں پاوے سارا۔ کوٹن کوٹی دیوے میٹ مٹا، لکھ چوڑاسی پار کنارہ۔ گرگھ چوٹی دئے چڑھا، دسم دواری سچ گھر بارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت سہائے اک دوارا۔ اک دوار ایک گھر، ایک کماپاتی۔ ایک ناری ایک نر، ایک دیا بائی۔ ایک سروور ایک سر، ایک نہاؤن نہاتی۔ ایک ہری ایک ہر، اک چڑھائے ساچی گھائی۔ ایک ترنی ایک تر، ایک تیرتھ ایک تائی۔ ایک مرنی جائے مر، گرچرن سرن سرن چرن گر لہنا دینا چکے باقی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت میلا ساچے در، میل ملائے سنتیاں راتی۔ گرگھ سستے ساچی رین، ہر ساچا آپ جگا سندا۔ درس دکھائے ساچے نین، ساچا نین آپ گھلا سندا۔ بھو نہ پان سجن میت بھائی بھین، جگت بدھاتا دیا کما سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلا نت اکھو سندا۔ اک اکانت ہر بنواری، پاربرہم بے انتا۔ جن بھگتاں تیج رہیا سواری، دیوے مان ساچی سنگتا۔ دیوے درس وارو واری، توڑے گڑھ ہنکاری ہنگتا۔ کایا مندر سچ اٹاری، ملے میلا سری بھگونت۔ نرل جوت کرے اُجیاری، آپ اپنا دیکھ دکھنتا۔ ساچا شبد سچی ڈھنکاری، ساچا راگ سُننتا۔ ساچا سوہلا متگلا چاری، ساچا تال وجنتا۔ ساچا در کھول کوڑی، ساچا دھام سُننتا۔ ساچا پڑکھ ہر ساچی ناری، گر پیاری آپ رکھنتا۔ پھڑ اٹھائے بھجاں پیاری، چتر بھج ہر ساچا کنتا۔ انگی انگ کرے اک دواری، جو جن چرن دھیان رکھنتا۔ ملے میل سچ درباری، در دربارا اک سُننتا۔ تھر گھر بیٹھا ہر نرنکاری، آپ

اپنا دیکھ وکھنتا۔ گرگھ ساجن سد بلہاری، جس پایا پورن بھگونتتا۔ ہر سنگت تیری پیج سواری، کایا چولی ہر ہر رنگتتا۔ ننگے چرن پھرے دواری، در دوارے ہویا منگتتا۔ پاؤنی بھچھیا ایک واری، پیچ وکارا ہوئے ننگتتا۔ دیوے نام سچی نُماری، ساچی چولی آپے رنگتتا۔ لاؤنی شبد اک اڈاری، پار کنارہ اک وکھنتتا۔ کایا گڑھ تھے ہنکاری، ملے وڈیائی وچ جیو جنتا۔ گرگھ میلا دوجی واری، پر بھ آپ ملایا ساچے کنتتا۔ بھرے بھلے جیو گواری، پر بھ مایا پائے بے انتتا۔ ہر سنگت ہر ڈھیہہ پے دواری، دھن وڈیائی ساچے سنتا۔ سنت ساجن سچ سہیلا، سنگر پڑکھ منایا۔ آپے گرو گرو گر چیللا، گر مندر ویکھن آیا۔ در گھر ساچے چاڑھے تیللا، ساچا سگن منایا۔ پنچم سخیاں مل مل پائن ویلاں، ساچا منگل گایا۔ نام شبدی رنگ نویلا، لال بھوشن تن سہایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے رچن رچایا۔ بستر بھوشن ساچا گہنا، گرگھ انگ لگا سندا۔ نام کجل ساچے نیناں، ساچی دھار رکھائندا۔ گرچرن دوارے ساچا بہنا، مکلاپتی آپ منائندا۔ ایک سیجا سدا رہنا، دے مت آپ سمجھائندا۔ ایک دھام اٹھے بہنا، دوئے مورتی ایک جوت جگائندا۔ گر سنگت گر مننا کہنا، دے مت آپ سمجھائندا۔ کلجک مایا وچ نہ وہنا، گر پورا پار کرائندا۔ لکھ چوراسی بھانا سہنا پینا، نہ کوئی میٹ مٹائندا۔ انتم ناتا تھے مات پت بھائی بھینا، ساک سجن نہ کوئی بچائندا۔ نام سہاگی ایک لینا، سوہنگ شبد سنا سندا۔ تن پیراگی سرتی سوئی جاگی، پایا ہر وڈ بھاگی، چرن دھوڑ مجن ماگی، ہنس بنائے کاگی، جس جن سچ پریتی لاگی، ساچا مارگ اک وکھایا۔ دیوے نام سچا انراگی، دُرمت میل دھوئے داغی، انحد مارے ساچی واجی، برہمنڈ کھوے آد جگادی، جگ جگ کھوج کھوجایا۔ رسنا گائے نام سوادی، جہوا ایک نام ارادھی، سرون سُن سُن ہوئے سادھی، ناسکا سنگھے شبد اگادھی، نین درشن موہن مادھی، در دوارا دئے سہایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت میل ملایا۔ ملیا میلا پار برہم، پر م پڑکھ سلطانیا۔ ہر سنگت تیرا ایک دھرم، ایک رپ وکھانیا۔ ایک جوگ ایک کرم، ایک چرم جانیا۔ ایک ملی ساچی سرن، سرن سرنائی اک وکھانیا۔ ایک کرتا کرنی کرن، کرتا پڑکھ آپ اکھوانیا۔ ایک دھرتی دھرت دھرن، دھول آپ سہانیا۔ آپے کھولے ہرن پھرن، ایک رپ وٹانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری انتم ور، گرگھ ساجن سچ کرے پروانیا۔ در گھر ساچے کر پروانہ، دیوے نام ندھانیا۔ ساچا بختے تیر کمانا، رسنا چلہ اک وکھانیا۔ آتم انتر برہم گیانا، ایک شبد پڑھانیا۔ سوہنگ بٹھے ہتھیں گانا، گر پورا سگن منانیا۔ میل ملائے

دو جہاناں، ایک راگ سنانیا۔ اک دکھائے پد نربانا، ساچا پد نربانیا۔ ہرجن ساچا سنگھڑ سیانا، مورکھ موڑھ ترانیا۔ نہ کوئی پوجا پاٹھ وید پُرانا، کھانی بانی نہ کوئی ہلانی۔ نہ کوئی آنت شریعت انجیل قرآنا، نہ کوئی کلمہ نبی سکھانیا۔ نہ کوئی تلک مستک لگا، ترسول نہ کوئی دکھانیا۔ ایک دیوے نام ندھانا، کرپا کر سری بھگوانیا۔ گر پورے ساچے چرن دھیانا، جپ تپ جوگ ابھياس بیٹھے مکھ شرمانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سجن میل ملانیا۔ سجن ہر ہر ساچا میتا، پت پاون اکھوایا۔ آپے جانے اپنی ریتا، آپے رہیا چلایا۔ آپے راما آپے سیتا، آپے کاہنا کرشنا روپ وٹایا۔ آپے جانے ارجن گیتا، آپے گیان درڑایا۔ آپے مندر آپے مسیتا، گرودوارے آپ بنایا۔ آپے ہوئے سدا اتیتا، آپے ہر گھٹ آپ سمایا۔ آپے ہوئے نام انڈیٹھا، آپے لیکھا لیکھ لکھایا۔ آپے کرے کرائے کوڑا ریٹھا، آپے امرت مکھ چوایا۔ آپے چاڑھے رنگ مچھٹھا، آپے نرل نیر وہایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہر سنگت لئے ترایا۔

ہر مورت اکال، اکال پُرکھ اکالا۔ سنگر پُرکھ دیال، دیناں بندھپ دین دیالا۔ پنج تت نہ دسے کھال، جوتی نور اک اجالا۔ نہ کوئی مندر نہ دھر مسال، نہ کوئی دسے شودوالا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پرگٹ ہوئے گر گوپالا۔ مورت اکال آد نرنجن، الکھ اگم اپارا۔ آپ اپنا بنیا سجن، آپ اپنا لئے اوتارا۔ آپ اپنا کریا مجن، آپ اپنا میت مرارا۔ آپ اپنا چلائے جہازن، آپے آپے ہوئے آسوارا۔ آپ اپنا رچیا کاجن، آپ اپنا کاج سوارا۔ آپ اپنا بنیا راجن، آپ سہائے بنک دوارا۔ آپ اپنے چڑھیا تازن، آپ اپنا کرے شنکارا۔ آپ اپنی مارے واجن، آپ اپنا شبد کرے جیکارا۔ آپ اپنی رکھے لاجن، آپ اپنا ہوئے پہریدارا۔ آپے آپے غریب نوازن، اپنا آپ ہوئے رخوارا۔ آپ اپنا رچیا کاجن، گھر ساچا سوہے اک دوارا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل اپرا۔ اکال مورت ہر بھگونتتا، بھگون روپ سمایا۔ آپے آد آپے انتا، آد انت آپ اکھوایا۔ آپے ناری آپے کنتا، آپ اپنی تیج ہنڈھایا۔ آپے جیو آپے جنتا، جیو جنتا آپ اکھوایا۔ آپے مہا جانے اگنتا، آپ اپنا لیکھ لکھایا۔ آپے ہوئے آپے ہنگتا، آپے گرھ

تڑایا۔ آپے بھکھا آپے منگتا، آپے منگن آیا۔ آپے کایا آپے چولی رنگتا، آپے رنگ چڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جوتی نور کرے
 رُشنایا۔ جوت (اکالا) ہر گوبندا، پر م پُرکھ سمانا۔ آپ اپنی اُپجائے ہندا، آپ اپنے وِج ٹکانا۔ آپے ساگر آپے سندا، آپے تال سہانا۔ آپے گائے آپے
 کرے نندا، آپے بھاگ لگانا۔ آپے ہوئے ہر بخشندا، آپ اپنی دیا کمانا۔ آپے میٹنہارا چندا، آپے راگ الانا۔ آپے برہما شو آپے اندا، سرپت راجا آپ
 اکھوانا۔ آپے داتا گنی گہندا، آپے گر گر رُپ سہانا۔ آپے مارنہارا چندا، آپے کھول وکھانا۔ آپے ساچے دھام بہندا، تھر گھر آپ سہانا۔ آپے لیکھا لیکھ
 لکھندا، آپے میٹ مٹانا۔ آپے لہنا دینا دیندا، آپے مول چکانا۔ آپے رسنا آپے ناؤں کہندا، کہہ کہہ آپ سنانا۔ آپے اپنے نال کھہندا، آپے یدھ کرانا۔
 آپے اُتر پورب پچھم دکھن چڑھدا ہوئے لہندا، دکھن پہاڑ آپ سہانا۔ آپے بھانا اپنا سہندا، اپنا بھانا ہتھ رکھانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 اپنے وسے آپ ٹکانا۔ اکال مورت پُرکھ ابناشا، آپے آپ اکھوایا۔ اپنا ویکھے آپ تماشا، ویکھنہار آپ ہو جایا۔ آپے جوتی نور کرے پرکاشا، اندھ اندھیر
 آپ اکھوایا۔ آپے پر تھی آپے آکاشا، گگن پاتال آپ اکھوایا۔ آپے منڈل آپے راسا، چند سورج آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، آپ اپنا نور دکھایا۔ پُرکھ اکال بودھ اگادھا، اگادھ بودھ سمایا۔ آپے ناتھ آپے انا تھا، دیا ندھ آپ اکھوایا۔ آپے رام آپے دسرا تھا، راون باؤن آپ
 اکھوایا۔ آپے وید آپے گاتھا، آپے نام الایا۔ آپے پنج تت کریا سا تھا، من مت بدھ آپ اکھوایا۔ آپے چڑھیا اپنے راتھا، رتھ رتھوا ہی آپ ہو جایا۔ آپے
 ہوئے تریلوکی ناتھا، آپے سگلا سنگ نبھایا۔ آپے سیس آپے مستک آپے ماتھا، آپے نین جوت جگایا۔ آپے مکھ آپے نک، آپے سرون سنگ لگایا۔ آپے
 رنگ آپے سنگ، آپے بُجھاں رہیا پھیلایا۔ آپے گوداوری آپے گنگ، آپے امرت دھارا سندھ، آپے رہیا مکھ چوایا۔ آپے روگ آپے سوگ آپے ہرکھ
 آپے چند، آپے ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نور کرے سوایا۔ اکال مورت ہر رگھناتھ ایکا رنگ رنگایا۔ آپے کھیلے کھیل
 تماشا، کھنڈا کھڑک آپ اکھوایا۔ آپے بھوپ داسی داس، ست سرُپ آپ اکھوایا۔ آپے مائی آپے ماپا، آپے پتا پوت ہو جایا۔ آپے اپنا تھاپن تھاپا، آپے
 اپنی گود اٹھایا۔ آپے آپ جپائے اپنا جاپا، آپے اجپا جاپ چپایا۔ آپے پُن آپے پاپا، تینو تاپا آپ اکھوایا۔ آپے اک اکا نتا، آپے ایکا ایک لو لایا۔ آپے

دوس آپے راتا، گھڑی پل آپ اکھوایا۔ آپے ذات آپ اذاتا، اوچ نیچ آپ اکھوایا۔ آپے بھین آپ بھراتا، ساک سین آپ ہو جایا۔ آپ ناری کنت سہاتا، آپے ساچی بیج ہنڈھایا۔ آپے دیونہارا داتا، اپنی جھولی آپ بھرایا۔ آپے ہوئے نار کمذاتا، نار دُہاگن آپ اکھوایا۔ آپے دیکھے مار جھاکا، اندر باہر آپ ہو جایا۔ آپے بنے اپنی براتا، آپ اپنا لئے پرنا۔ آپے سنائے سہاگی چھننا، منگلاچار کرایا۔ آپے جانے اپنی گاتھا، گاونہار آپ اکھوایا۔ آپے چڑھیا اپنے راتھا، اپنے مارگ آپے لایا۔ آپے نبھائے اپنا ساتھا، ساچا سنگ نبھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جوتی جوت جگایا۔ اکال مورت عقل کل دھاری، کرتا ایکا ایک اکھواندا۔ آپے سو بھاتن شنکاری، پھولنہار آپ اکھواندا۔ آپے سنچے تن کیاری، آپے نیچ پاندا۔ آپے لائے بھل بھلوڑی، آپے رت سہاندا۔ آپے ہوئے پچھے اگاڑی، آپے مکھ چھپاندا۔ آپے مچھ آپے داہری، آپے سیس کٹاندا۔ آپے ہاڑی آپے ناڑی، لہو مجھ آپ اکھواندا۔ آپے مایا آپے چھایا اگنی ت آپے ساڑی، آپے اگن بھجاندا۔ آپے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑی، آپے آسن لاندنا۔ آپے دیکھے سچ اکھاڑی، آپے ہتھ اٹھاندا۔ آپے دیکھے منڈپ ماڑی، آپے انت مٹاندا۔ آپے موت آپے لاڑی، آپے گھر گھر پھیری پاندا۔ آپے ہوئے پنچم دھاڑی، پنچ وکار آپ اکھواندا۔ آپے من لائے اڈاری، آپے بندھ بندھاندا۔ آپے مت پائے ساری، مت متوالہ آپ اکھواندا۔ آپے بدھی دیکھ وچاری، آپے بو جھ بھجاندا۔ آپے لیکھا لیکھ لکھاری، آپے میٹ مٹاندا۔ آپے شبد سچّی جیکاری، آپے نعرہ لاندنا۔ آپے دُھن ہوئے دُھنکاری، اناد انادی اک وجاندا۔ آپے جوت ہوئے نرنکاری، ہر گھٹ آپے آپ اٹکاندا۔ آپے باؤن بھیکھا دھاری، ول چھل آپ کرااندا۔ آپے موہن مادھو ہر گردھاری، آپے گرور رُپ سماندا۔ آپے اپنی لائے یاری، آپے توڑ وکھاندا۔ آپے اپنا ہوئے درباری، در دربار آپ سہاندا۔ آپے کرے گھر سچّی آساری، آپے آسن ساچا لاندنا۔ آپے ماری اک اڈاری، آپے منہ دے بھار سٹاندا۔ آپے بنھے اپنی دھاری، آپ اپنا دیکھ وکھاندا۔ آپے ایکا ایکنکاری، آپے اونکارا رُپ سہاندا۔ آپے نام کھنڈا تیز کٹاری، آپے اپنے انگ کٹاندا۔ آپے جودھا سور بلی بلکاری، آپے تیر کمان چلاندا۔ آپے گڑھ آپے ہنکاری، آپے بھن وکھاندا۔ آپے لڑ بنھے سنساری، آپے توڑ وکھاندا۔ آپے دیکھے چڑھ اُچ اٹاری، آپے کپٹاں وچ سماندا۔ آپے مہما جانے اپاری، آپ اپنا دیکھ وکھاندا۔

اکال مورت مورت اک نیاری، ایکاروپ سماندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک ایک اکھواندا۔ اکال مورت ایک پوجا، ایکاروپ سما۔ نہ کوئی مشری نہ کوئی کوجا، نہ کوئی بھیٹ چڑھایا۔ نہ کوئی چیلارو دسے دوجا، نہ کوئی درکھلایا۔ نہ کوئی بھیو کھلایے گوجھا، نہ کوئی پردہ پایا۔ نہ کوئی جگت شہیدی جھوجھا، نہ کوئی سیس کٹایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ اکال مورت انک کل دھاری، نینن نین سما۔ آپے وید شاستر آپے پُران پُجاری، آپے ہون کرایا۔ آپے کھیلے کھیل کھلاری، کھیلنہار آپ اکھویا۔ آپے اُتبیج آپے سیج ، جیرج انڈ آپ ہو جایا۔ آپے پریت آپ پہاڑی، ساگر سندھ آپ اکھویا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی ونڈ ونڈایا۔ اکال مورت ہر پائے ونڈا، اپنی ونڈ ونڈایا۔ آپ پائے ہر برہمنڈا، برہمنڈا وچ سما۔ آپے جانے اپنا کنڈھا، آپے لیا اپنایا۔ آپے سہاگی آپے رنڈا، آپے سانگ ورتنایا۔ آپے تا آپے ٹھنڈا، سانک روپ آپ ہو جایا۔ آپے ہوئے کھنڈ کھنڈا، آپے اپنی ونڈ ونڈایا۔ آپے بھیکھ آپے پکھنڈا، آپے دے مٹنایا۔ آپے تیز کٹاری کھنڈا، آپے اپنے ہتھ اٹھنایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نور ڈمگنایا۔ جوتی نور ہر زرنکارا، زوریر روپ اکھویا۔ آپ اپنی بنھے دھارا، اپنا شبد چلایا۔ شبد سٹ پر اپارا، ساچا مارگ لایا۔ لوآں پُریاں کرپسارا، اپنا ویکھ وکھایا۔ دھرت دھول دے سہارا، آکاش پرکاش سما۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا اپنی بھچھیا اپنی جھولی پایا۔ اپنی اچھیا آپے کر، اپنا روپ اپنایا۔ اپنے اندر آپے دھر، آپے باہر کڈھایا۔ آپ پھڑایا اپنا لڑ، آپے سنگ نبھایا۔ پاربرہم برہم لیا گھڑ، برہم برہم اکھویا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا انگ کٹایا۔ ایک برہم اک جنائی، اک گیان درڑاندا۔ ایک رام سچ گوسائیں، ایکاروپ اکھواندا۔ ایکا بُجج ایکا باہیں، چتر بُجج آپ ہو جاندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی ونڈ ونڈاندا۔ آپ اپنا پائے حصہ، اپنی کل دھاریا۔ پُرکھ ابناش کسے نہ دسا، آپے جانے اپنی کاریا۔ کھیلے کھیل دہ دشا، چاروں کُنٹ پسرپساریا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ونج کرے واپاریا۔ ساچا ونج آپ کرائے، عقل کلا کل دھارا۔ لوک مات ہر ونڈ ونڈائے، کھیلے کھیل پر اپارا۔ سبجگ ساچا ناؤں دھرائے، دیوے نام ادھارا۔ ایکاروپ آپ اکھوائے، مہا نوپ نہ پائے سارا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی دے سہارا۔ لکھ چوراسی آپ

سہا، اپنی جوت جگائیا۔ پاربرہم برہم سیوالا، اپنی کار کمائیا۔ ایک دیا رہیا پڑھا، ایک کرے جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لوک مات دیکھ
 دکھائیا۔ لوک مات ہر دیکھنہارا، اپنا روپ وٹائندا۔ آپے لئے آپ اوتارا، آپے ایشٹ اکھواندا۔ آپے جانے اپنی کارا، آپے کرپا کرت کمائندا۔ آپے
 پوت سپوتتا ہویا سنت کمارا، ور سراپا آپ دوائندا۔ آپے کچھی ہے دوارا، آپے بستر بھوشن تن سجاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی
 کل ورتائندا۔ سنجگ ساچی ونڈ ونڈائی، اپنا انگ کٹایا۔ نہ کوئی دیکھے دیکھ وکھائی، دس کسے نہ آیا۔ پُرکھ ابناشی دیکھے تھاون تھائیں، آون جاون کھیل رچایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ انتم جھولی پایا۔ کلجگ انتم چوتھے جگ، ہر سچ کری گڑمائیا۔ سنجگ پینڈا گیا مک، تریتا لئے انگڑائیا۔ کھیلے
 کھیل ابناشی اچت، آپ اپنا ویس وٹایا۔ آپے ہویا دسرتھ سٹ، دھنکھ بنانا آپ اٹھایا۔ آپے راون رہیا لٹ، لنکا گڑھ آپ تڑائیا۔ آپے جڑ رہیا پٹ،
 گنگن پاتالاں دیکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویس وٹایا۔ تریتے تیری بھسی دھار، تیرا رنگ رنگایا۔ کرپا کرت کرم وچار،
 ہر ساچے میل ملایا۔ دھیرج دھیر دے سنسار، رام راما نام چپایا۔ آپے جانے اپنی دھار، اپنا بھیکھ وٹایا۔ تریتا ستا پیر پسار، پرہہ اپنی جھولی پایا۔ دواپر تیرا
 لے اوتار، لوک ماتی پھیرا پایا۔ روپ انوپا گم اپار، گم اگوچر آپ اکھوایا۔ لیکھا لکھنہار کرتار، لیکھا لکھن وچ کسے نہ آیا۔ جوت سروپی کر آکار، ایک جوت
 جگایا۔ سولاں کلیاں تن شنکار، سولاں کل اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساول سندر موہن مادھو ساچے منڈل مکٹ بین کول نین آپ
 اکھوایا۔ کول نیناں نین مندھاری، نر نرائن اکھوایا۔ کھیلے کھیل اپر اپاری، آپ اپنا دیکھن آیا۔ نہ کوئی شستر نہ تیز کٹاری، نہ کوئی بان چلایا۔ اپنی کل آپے
 دھاری، اپنا کھیل رچایا۔ اپنے رتھ کر آساری، اپنی لائے اڈاری، آپے سار تھی آپے مہاسار تھی، آپے جوئے بازی جائے ہاری، کھیلنہار آپ اکھوایا۔
 دواپر تیری انت کناری، لہنا دینا مول چکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے گھر سہایا۔ ساچا گھر ہر کرتارا، ایک ایک رکھایا۔ آپے اپنا
 بن ورتارا، اپنا آپ آپ ورتایا۔ آپے بنے جگت بھنڈارا، آپے بند کرایا۔ آپے سنجگ تریتا دواپر دے آدھارا، آپے مکھ بھوایا۔ آپے کلجگ ہوئے میت
 مرارا، لوک ماتی جنم دواپا۔ آپے کرے کالا سوسا تن شنکارا، ترے گن مایا تیل چڑھایا۔ آپے ہوئے ہنگتا، آپے جوٹھ جھوٹھ وکارا ناؤں رکھایا۔ آپے ساجن

آپے سنگتا، آپے سنگر روپ سمايا۔ آپے بھيکھی آپے منگتا، منگنہار آپ اھوایا۔ آپے بھکھا آپے ننگتا، آپے نیر رو نیر وہایا۔ آپے نانک آپے انگدا،
 آپے سنگ محمد چاری رہیا اُپایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اکالا آپ اھوایا۔ پُرکھ اکالا ہر ساجن مینا، اپنا آپ اھوایا۔ آپے
 جانے راج جوگ ساچی نینا، آپے ساچا کرم کماندا۔ آپے پاربرہم پُرکھ ابناشی کرتا ہوئے پتت پُنیتا، پتت پاؤن آپ اھوایا۔ آپے راما آپے سینا، آپے
 کاج رچاندا۔ آپے ارجن آپے گیتا، آپے گیان جناندا۔ آپے بیٹھ سدا اتینا، نرگن روپ اھوایا۔ آپے ہست آپے کیٹا، نیکن نیک آپ ہو جاندا۔
 آپے کوڑا آپے میٹھا، رسنا رس ویکھ وکھاندا۔ آپے ہوئے شبد اندیٹھا، آپے گر شبد اُپجاندا۔ آپے مڑھی گور بنے انگیٹھا، آپے دھرتی وچ دباند۔
 آپے چاڑھے رنگ میٹھا، آپے ویکھ وکھاندا۔ آپے پیسن آپے پیٹھا، اپنی چکلی آپ چلاندا۔ آپے ہارے آپے جیتا، آپے یدھ کراندا۔ آپے پرکھنہارا
 نینا، نیت نینا آپ ہو جاندا۔ آپے جانے اگلا بچھلا بیتا، کرنہار آپ اھوایا۔ آپے پتا آپے پوتا، آپے بھگتی لاند۔ آپ اٹھایا گوہند ستا، اپنی دیا
 کماندا۔ دُشٹ دمن منایا روٹھا، ہماچل ویکھ وکھاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوت اکالا آپ اھوایا۔ آپے گوہند آپے گر، آپ
 گوہند اھوایا۔ آپے شبد آپے سُر، آپے تال وجایا۔ آپے چرنی جائے جُڑ، آپے سیس جھکانیا۔ آپے اتم جائے بھڑ، آپے میل ملانیا۔ آپے چڑھائے
 ساچے گھوڑ، آپے رہیا دوڑانیا۔ آپے واگن رہیا موڑ، آپے رہیا بھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے ہتھ رکھی وڈیانیا۔ آپے سجن گر
 گوہندا، آپے گوہند روپ سمايا۔ آپے ہوئے ہر بخشندا، بخشنہار نام رکھوایا۔ آپے اُپائے ساچی بندا، ساچا ناؤں دھرایا۔ آپے توڑنہارا چندا، دو جہاناں ایک راہ
 وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ آپے رنگنہار لاری، آپے رنگے چولا۔ آپے کھیلے کھیل نرالی، آپے گائے اپنا
 ڈھولا۔ آپے جوت ہوئے نرنکاری، نرنکار نانک آپے بولا۔ آپے ہوئے عقل کلا کل دھاری، آپ اپنا بنیا تولا، آپ اپنی تیج سواری۔ آپ اپنا کھیلے ہولا،
 آپ اپنی کر سواری۔ آپ اپنا آپے پھولا، آپ اپنی کر جوت اُجیاری۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے کرے شبد جیکاری۔ شبد جیکارا ہر
 نرنکارا، ایک ایک الایا۔ گر گوہندا کریا خبردارا، سویا پوت اٹھایا۔ ایک دیوے نام ادھارا، نام امولا جھولی پایا۔ پرگٹ ہو وچ سنسارا، ہر ساچے آکھ سنایا۔ گر

گوبندا دوئے جوڑ کرے نمسکارا، پُرکھ ابناشی تیرا در ساچا گھر ہری ہر ایکاموہے بھایا۔ نہ جمانہ جاواں مر، آون جاون چُکلیا ڈر، تیری سرنی گیا پڑ، منگاں ور
 آگے کھڑ، لوک مات نہ دئے سزایا۔ پُرکھ ابناشی باہوں پھڑ، آپ لگایا اپنے لڑ، نہ کوئی دکھایا سیس دھڑ، شبدی شبدی پوڑے چڑھ، جوتی جوت ملایا۔ لوک
 مات نہ جانا سڑ، مڑھی گور نہ جانا پڑ، نہ کوئی دیکھے تیرا سیس دھڑ، نہ کوئی انگیٹھا پھول دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گوبندے
 ایہہ سمجھایا۔ گر گوبندا سُن پکار، ہر ساچا الایا۔ تیری تیرا بٹھے دھار، تیرا سنگ نبھایا۔ تیرا رُپ آپ کرتا، نانک وچ سہایا۔ نانک منگیا اک دربار، پر بھ
 ساچے بھجھیا پانیا۔ پہلے در جگت خوار، دُو بے دھیر نہ کوئی دھرایا۔ تیجے روون زارو زار، چو تھے پئی لڑایا۔ پنجاواں بھٹھیا میت مُرار، چھیویں ونڈ ونڈایا۔
 ستویں بیٹھا ادھو چکار، اٹھویں مکھ بھوایا۔ نو در دیکھے جگت کواڑ، ناواں گر وڈی وڈیایا۔ کلجک جھوٹھی چڑھے دھاڑ، گر گوبندے دئے وڈیایا۔ اٹھ سپوتے
 ساچے لاڑ، تیری سیوا ایک لایا۔ گر مکھ ساچے پہلے پوڑے دیوے چاڑھ، دسم دوار سہایا۔ دسویں گر تیری وار، پوجا پاٹھ نہ کوئی کرایا۔ تیرا درشن اپر اپار،
 پاربرہم دئے ملایا۔ تیرا نام تیرا کلغی توڑا سوہے دھار، سیس جگدیش ہتھ لکایا۔ لوک مات لینا جگت اوتار، پوت سپوتے دئے وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک پنجن رہیا سٹانیا۔ گر گوبندا کر پروانہ، دوئے جوڑ کرے نمسکارا۔ پُرکھ ابناشی رہنا نگہبان، ایک منگاں در دوارا۔ دوجی نہ پائیں کوئی
 آن، نہ دیویں کوئی سہارا۔ ایک دسے سچ نشان، کراں دھرم جیکارا۔ پُرکھ ابناشی کر پروان، بخشے چرن پیارا۔ اکال پُرکھ دیکھے مار دھیان، اٹھے پہر سیوا دارا۔
 سد سے تیری کایا مندر وچ مکان، نہ کوئی دسے ہور گرودوارا۔ سچ دکھائے اک نشان، دو جہانی آپ جھلارا۔ اتم دیکھے وچ میدان، کھیلے کھیل اپارا۔ ایک
 ہون ایک پون اک سوگندھی نوچندی، ایک چھندی ایک بندی ایک رنگ رنگان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گوبندے گنی گہندے دھدر گاہی
 سچ ملاجی بے پرواہی نام کھنڈا وچ برہمنڈاں اک دکھائی سچ کرپان۔ گر گوبندا کر نمسکار، منگے منگ دانا۔ ساچے کھنڈے نکھی دھار، پر بھ تیری دو جہاناں۔
 لوک مات پاؤنی سار، دینا ہر ور دانا۔ تیرا گن رہیا وچار، تیرے در ہوئے پروانہ۔ تیرا ڈر تیرے گھر، تیرے ہوئے سچی سرکارا، نہ کوئی دوسر بھو رکھانا۔
 نہ کوئی سنگ نہ کوئی انگ نہ کوئی منگ، میت مُرار تیری اوٹ رکھانا۔ نہ کوئی امرت نہ کوئی دھار وہائے گنگ، نہ کوئی ساگر نہ کوئی سندھ نہ کوئی جل

رُڑھانا۔ نہ کوئی ہرکھ نہ کوئی سوگ نہ کوئی چنتا نہ کوئی وجوگ، نہ کوئی رسن نہ کوئی جہوا بھوگ، ایک منگاں درس اموگھ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، تیرا در سہائیا۔ پُرکھ ابناشی وڈ مہربانا، اپنی دیا کماندا۔ گر گوہندے کر پروانہ، سر اپنا ہتھ لکائندا۔ ہوئے سہائی گن ندھانا، جوتی نور دساندا۔
 ایک گھر اک دربانا، اک دوار دکھائندا۔ ایک راگ ایک گانا، ایک تال وجائندا۔ سو پُرکھ زرنجن جس پچھانا، ہنگ ہنگتا وچ نہ آئندا۔ آپے مرد آپے مردانہ،
 مرد مردانہ آپ اھوائندا۔ آپے جودھا سور بلی بلوانا، شستر دھاری آپ ہو جائندا۔ آپے کھچے تیر کمانا، آپے چلے چلے اک چڑھائندا۔ آپے وسائے آپے
 کرے ویرانہ، آپ اُپجائے آپے ڈھائندا۔ آپے کھیلے کھیل مہانا، کھیلنہار آپ اھوائندا۔ گر گوہندے ایک رکھنا چرن دھینا، ہر گوہند آپ سمجھائندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک گیان درڑائندا۔ گر گوہندے چڑھیا چا، ہر ملیا سجن سہیلا۔ ساچی سکھیا ور گھریا، چلیا اک اکیلا۔ ساچے ماہی
 ڈھولا گا، بنیا ساچا چیل۔ لوک ماتی جوت جگا، جن بھگتاں چاڑھے تیل۔ مات پتا گھر پوت اھوا، وسیا رنگ نویدا۔ چارے کوٹاں پھیری پا، اپنا کھیل آپے
 کھیل۔ بالی بدھ نہ سکے کوئی جنا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ سہائے اپنا ویلا۔ گر گوہندے جنم دواہا، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ ساچا
 سٹ آپ بنایا، پُرکھ اکال پتا مایا۔ پنچتت مایا گجری لال جھولی پایا، رکت بوند تیغ بہادر رلائی۔ شبد گرو نہ مرے نہ جایا، گربھ واس وچ نہ آیا۔ دسویں
 ماس پر بھ وچ لکایا، گر دسویں دے وڈیائیا۔ ایک میل میل ملایا، آد شکت خوشی منایا۔ آد زرنجن ہوئے سہایا، پاربرہم وڈیائیا۔ بودھ اگادھانام جنایا، نامے ہی
 لو لائی۔ ایک کاکا کر م کمایا، جگت گن نہ کوئی دکھایا۔ سنگر ساچا حکم سنایا، سنت سنت بگسائی۔ ساچی کارے آپے لایا، کرتا قادر آپ اھوائیا۔ بالی بالا بال
 بنایا، ہر ساچی جوت جگائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گوہندے دتا ور، جگت کری گڑمائی۔ لوک مات ہر سگن منا، پہلا سال وچاریا۔
 دوجے کھیلا سچ سبھا، کھیلے کھیل اپر اپاریا۔ تیجے راج راجانا لئے ملا، دیوے ور گر اوتاریا۔ چوتھے سال سنگ بنا، بال انجانے لاوے پاریا۔ پنجویں پُرکھ اک
 منا، اپنی پاوے ساریا۔ چھیویں پتا پوت رہیا جنا، پُری اند دھام سہا رہیا۔ ستویں تیغ بہادر دے وساء کھیلے کھیل نیاریا۔ اٹھویں چرن دے لکاء جودھا سور بلی
 بکاریا۔ نویں سال خوشی منا، سیوک سیوا کرے اپاریا۔ تیغ بہادر بھیٹ چڑھا، گنو غریباں پاوے ساریا۔ نو در ویکھے تھاؤں تھاں، کلج گڑھ ہنکاریا۔ جوٹھ

جھوٹھ اندھیرا رہیا چھا، ہوئی اندھ اندھاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نو نو ویکھے ویکھ دکھا رہیا۔ نو سال نو در، ناویں گرتن تجایا۔ ایکا
 ویس ساچے گھر، در ساچا آپ سہایا۔ گو بند گرتے ور، پر بھ تیرا تیری جھولی پایا۔ پُرکھ ابناشی کرپا رہیا کر، گو بند تیرا لہنا تیرے اگے دے ٹکایا۔ گو بند
 چرنی گیا پڑ، ہوں سیوک رگھرایا۔ پُرکھ ابناشی باہوں پھڑ، ایکا بچن الایا۔ تیغ بہادر ایکا اکھر گیا پڑھ، آپ اپنا بھیٹ چڑھایا۔ لیکھے لگے سیس دھڑ، پر بھ
 ساچا لئے جگایا۔ گر گو بندے تیری جڑ، پر بھ ساچا دے لگایا۔ آپ پھڑایا اپنا لڑ، آپے بندھ بندھایا۔ کلج انتم جوت دھر، تیرا لیکھا پور کرایا۔ تیغ بہادر
 دیوے ور، تیرا تیری جھولی پائی۔ آپے وسے ساچے گھر، پُرکھ اگما لئے ملایا۔ آپے اپنی کرپا کر، دم دمہ لئے نام جپایا۔ سنجگ ساچی نیہہ دھر، پُریاں
 لو آں دے اٹھایا۔ آپ اُپائے اپنا ساچا گھر، ساچے سوت دے وڈیایا۔ تیغ بہادر تیل گیا چڑھ، لال رنگن رنگ رنگایا۔ پاربرہم بنائے ساچا گڑھ، نہ کوئی
 توڑے توڑ تڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جوڑے میل ملایا۔ سنگھ پال کل نام دھر، نہنکنکا انگ رکھایا۔ ساچے گھر دیوے دھر،
 نہر اپنی دیا کمایا۔ اٹھے پہر جھرنارہیا جھر، چرنو دک کھ چوایا۔ اک بھنڈارا ہر بھر، لکھ چوڑا سی پھیری پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 پُری برہم دے سہایا۔ گر گو بند وڈ بکارا، ہر ساچی لو لگایا۔ آپ سہایا بنک دوارا، اند اند گن گایا۔ آپے کھیلے کھیل کھلارا، کھیلنہار آپ اکھوایا۔ آپے
 کریا بند کوڑا، آپے سرسا آن رُٹھایا۔ آپے ہو یا سیو ادرا، آپے سیوک سکھ ترایا۔ آپے ویکھے گڑھی چمکوڑ اک دوارا، آپے لیکھا لیکھ مٹایا۔ آپے نہیاں ہیٹھ
 اُسارا، آپے تیز کٹارا سیس چلایا۔ آپے ویا سب توں باہرا، ماچھو واڑے ڈیرہ لایا۔ آپے منگے منگ اپارا، پر بھ اگے جھولی ڈھایا۔ یارڑے والا ستھر چنگیرا،
 اک سنہیرا گھلایا۔ پُرکھ ابناشی بنھے بیڑا، گھر ساچے خوشی منایا۔ تریلوک تیرا وسے کھیڑا، کلج گیار دے کٹایا۔ کلج انتم حق نبیرا، گر گو بند تیرے ہتھ
 رکھایا۔ دھرت مات منگے گھلا ویڑا، نیز درشن پایا۔ ہر بن اور نہ جانے کوئی کیہرا، گن اوگن نہ ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر
 سنگر آپ سمجھایا۔ گر گو بندے منگی منگ، اگے جھولی ڈھایا۔ پُرکھ ابناشی تیرا سنگ، وچھڑ کدے نہ جانیا۔ میری چولی تیرا رنگ، تیرا نام رنگایا۔ تیری
 ڈوری شبد پتنگ، آکاش آکاشا وچ چڑھایا۔ تیرا کھنڈا میرا جنگ، لو آں پُریاں کرے لڑایا۔ تیرا گھوڑا میرا پریم تنگ، اکال پُرکھ آپ کسایا۔ تیرا نام میرا

دنگ، شبد چوٹ لگائیا۔ تیرا دوارا تیرے گھر دیکھیا لنگھ، دوسر کوئی دس نہ آئیا۔ تیری سچ تیرا پلنگ، تیرا تیرے اُپر بیٹھے آسن لائیا۔ تیری بُھکھ تیری ننگ، تیرا پردہ پائیا۔ تیرا تیرے لگنا انگ، تیری گود سہائیا۔ توں داتا سورا سربنگ، گر گوہندے منگ منگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی بوجھ بُجھائیا۔ گر گوہند لوک مات آوانا تچ، پر بھ ساچے سچ وچھائیا۔ شبد سنگھاسن چڑھنا بھج، پر بھ ساچا لئے چڑھائیا۔ امرت پی آ آر ج، ایکا دھار وہائیا۔ تیرا پردہ لئے کج، تیرا تیری جھولی پائیا۔ تیرا نگارہ جائے وچ، لوآں پُریاں دے سناٹیا۔ تیرا گھر جائے سچ، تیری نگری دے وسائیا۔ تیرا تیری رکھے لچ، تیرا ہوئے سہائیا۔ تیری جوت جگائے دیس ماجھ، سمبل نگری ناؤں رکھائیا۔ تیرا چلائے اک جہاز، سوہنگ ناؤں رکھائیا۔ کلج انتم رچنا کاج، سنجگ تیل چڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گوہند دے وڈیائیا۔ گر گوہندے تیری رکھ، دو جہاناں آپ کرائیا۔ لوآں پُریاں کرے سکھ، بھل بھلواری تیری لائیا۔ شو شکر انتم ہونا وکھ، پوت سپوتا دے وڈیائیا۔ جگت جگدیشا راہ رہیا تک، جگت دوارے دے تچائیا۔ نو دوارے دسن سکھ، دسویں ہر رگھرائیا۔ پرگٹ ہو ہر پر تکھ، تیرے اندر جائے سائیا۔ گردر مندر مسجد کرے سکھ، سادھ سنت نہ کوئی چترائیا۔ گر گھ تیرے کرے وکھ، جو سر سے رہیا رڑھائیا۔ ایکا کھولے اپنی اکھ، جگت نیتز بند کرائیا۔ انتم ویلے لئے رکھ، اپنی گود اٹھائیا۔ سرشٹ سبائی اڈائے کھ، کسے ہتھ نہ آئیا۔ دیوی دیوت دیو یمن نہ رکھے سک، گن گندھرب نہ کوئی سہائیا۔ لیکھا چکے پوجا پاٹھ، تیرے درس وڈی وڈیائیا۔ لہنا دینا چکے تیر تھ اٹھسٹھ، گنگ گوداوری گھ بھوائیا۔ جو جن چرن دوارے آئے نٹھ، پر بھ ساچا لئے بچائیا۔ جگت محلے جانے ڈھٹھ، تھر کوئی رہن نہ پائیا۔ پر بھ گیڑنہارا اُلٹی لٹھ، جگ جگ آپ گڑائیا۔ کسے نہ دسے دھیرج ہٹھ، ست سنتو کھ نہ کوئی رکھائیا۔ ترے گن مایا تیا مٹھ، پر بھ ساچا آپ تپائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گوہند دے وڈیائیا۔ گوہند تیرا ساچا کھیڑا، پر بھ ساچے آپ وساونا۔ پُریاں لوآں چکے جھیرا، ہر ساچی دھار بندھاونا۔ چھوٹا بالا بنھے بیڑا، پُری اندر آسن لاؤنا۔ سنگھ منجیتے ملیا گھوڑا، سوہنگ آپ دوڑاونا۔ جوتی شبدی جڑیا جوڑا، میل وچھوڑا اپنے ہتھ رکھاونا۔ برہما اند شو لگے ایکا پوڑا، پر بھ ساچے آپ لگاونا۔ لوک مات دیکھے پرکھے مٹھا کوڑا، آپ اپنا کھیل رچاونا۔ ساچا نگر تیرا دھام ساڈھے تن ہتھ لما چوڑا، بھيو کسے نہ پاونا۔ پنڈت پاندھے لہجدے پھر دے پوت

سپوٹا براہمن گوڑا، وید ویاسا ویکھ دکھاونا۔ پنٹھی گرنتھی دہ دشاگر دسمیش دی لگی اوڑا، امرت جام کسے نہ پیاون۔ جن بھگتاں آتم آپے بھڑا، ایک نام چپاون۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، گر گوہند تیرا سنگ نبھاونا۔ ہر جوت نہہکنکا، نورو نور سمائے۔ گر گوہندے تیرا شبد ڈکا، لوک مات آپ وجائے۔ آپ اٹھائے راو رنکا، راج راجانا آپ ہلائے۔ آپ سہائے دوار بنکا، بنک دوا ری آپ اکھوائے۔ پرگٹ ہوئے واسی پری گھنکا، آپ اپنا نام دھرائے۔ کھیلے کھیل بار انکا، جگ جگ ویس وٹائے۔ گر گھ اُدھارے جوں جنکا، نانک انگد انگ لگائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری انتم ور، گر گوڑا چیلے ساچے میلے ہر سنگت نام دھرائے۔ ہر سنگت میلا ساچے شاہ، پاربرہم ابناشا۔ ملیا ہر سچ ملاح، گر گوہند سرب گن تاسا۔ چار ورن چپائے ایک ناں، ہو یا داسی داسا۔ سدا سہیلا دیوے ٹھنڈی چھاں، امرت آتم جام پیائے کایا باٹے ساچے کاسہ۔ ساچا کھنڈا تن پہنائے، کرپا کرے پُرکھ ابناشا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انتم کلجک لئے ور، سمت چوڈاں دئے بھرواسا۔ سمت چوڈاں چوڈاں لوک، ہٹ ہٹن ونجارا۔ ایک شبد اک سلوک، اک سنائے نعرہ۔ ہر ہر بھانا کوئی نہ سکے روک، لکھ چوڑا سی جیو گوارا۔ منمکھ جیواں انتم دیوے جھوک، دھرم رائے در بھرے دوارا۔ گر گھیاں منگی ایک موکھ، گرچرن ایک دوارا۔ پار کرائے تیناں لوک، دیوے نام ادھارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ور، آون جاون چکے ڈر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ شبد بھرے بھنڈارا۔

ہر کا مارگ ساچا راہ، گر گھ ورا پائندا۔ شبد گر جس ملے ملاح، پھڑ بیڑا بنے لائندا۔ ایک نیا نام چڑھا، ونجھ مہانا اک رکھائندا۔ ساچا سنیا آپ اکھوا، ساچے دھام سہائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی دیا کمائندا۔ جگت کلیان گر گھ ساچے، گر در ایک مانیا۔ ایک بخشے چرن دھیان بھانڈے کاچے، نیز نین گھلایا۔ گر کا شبد جو جن واچے، آتم برہم جنایا۔ نو در کدے نہ ناچے، گھر ساچا اک سہایا۔ پنچ تت نہ لائے تماچے، تاس ترسنا اگن نہ جلائی۔ ملے میل ہر ساچو ساچے، سچ سچی وڈیائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے نام وڈیائی۔ نام شبد گر انڈیٹھا، گر گھ ورلے پایا۔ جس جن ہر لاگا میٹھا، مایا موہ چکایا۔ مٹھا کرے کوڑا ریٹھا، ترسنا بھکھ گویا۔ نام ندھان جس جن گر دوارے پیتا، آون جاون گیڑ کٹایا۔ کایا بھانڈا

سیتل سیتا، سائتک ست ورتایا۔ ملے میل ہر ساچا میتا، کایا مندر ساچے اندر اُچ محلے اٹلے رکھے جس جن درشن پایا۔ آپے بخشے سچ پریتا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی بوجھ بُجھایا۔ ہوئے کلیان ساچے گھر، جس جن کل ورتایا۔ آتم کھولے بند در، نوئدھ وجے ودھایا۔ اک امرت نہائے ساچے سر، سر سرور اک دکھایا۔ اپنی کرپا آپے کر، آپ اپنے انگ لگایا۔ اپنے پوڑے آپے چڑھ، آپ اپنا دیپ جگایا۔ آپ سہائے اپنا گھر، آپ اپنی سچ وچھایا۔ آپے دیکھے آگے کھڑ، آپے مکھ بھوایا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، گر شبد وڈی وڈیایا۔ گر مکھ سنت سہیلے آپے پھڑ، پھڑ بانہوں پار کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھارا آپ رکھایا۔ آتم دھارا نچھر رس، گر کھیاں مکھ چوائنیدا۔ بھگت جناں ہر ہو یا وس، سیوک سیوا آپ کما سندا۔ سچ محلے آوے نس، دس کسے نہ آسندا۔ کوٹن کوٹ کرے پرکاش رو سس، اندھ اندھیر میٹ مٹا سندا۔ آپ اپنا مارگ آپے دس، اپنا پلا آپ پھڑا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے دیکھ دکھایا۔ ساچا مارگ ساچی دھاری، ہر ساچے آپ چلا یا۔ اک اکلا اینکاری، عقل کلا سما یا۔ کھیلے کھیل وڈ سنساری، کھیلنہار آپ اکھوایا۔ آوے جاوے وارو واری، جگ جگ اپنی جوت جگایا۔ سادھاں سنتاں پاوے ساری، پورب لہنا دیکھ دکھایا۔ شبد گہنا تن شنکاری، نام کجل دھار سہایا۔ آتم سیجا کر پیاری، بیٹھا آسن لایا۔ نرمل جوتی کر اجیاری، ساچا گھر سہایا۔ آپے بیٹھا بُجھاں پساری، گر مکھ ساچے سدا اٹھایا۔ نیتز لوچن اک اگھاڑی، دوئے لوچن بند کرایا۔ آپے ہوئے بچھے اگاڑی، کر کرپا پار کرایا۔ نیڑ نہ آئے پنچم دھاڑی، شبد کھنڈے آپ دُرکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر مکھ ساچے لئے ور، آپ اپنے مارگ لایا۔ دیوے مارگ سچ ٹکانا، ساچی بنت بنا سندا۔ ایکا شبد دھر بانا، ہر اپنا آپ رکھایا۔ گر مکھ ساجن کر پروانہ، جگ جگ آپ چڑھایا۔ ایکا دیوے نام نشانہ، دو جہاناں آپ جھلا سندا۔ آون جاون چکے کانا، جس جن اپنی دیا کما سندا۔ گر مکھ ساچے میل ملانا، گھٹ مندر دیکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد گر دسے گھر ہوئے کلیان وچ جہان، ملے میلا اک اکیلا، جوتی نوری نورو نور سما سندا۔ چرن کول جن پریت، ہر جن آپ کرایا۔ ساچا دیہرا مندر مسیت، گرودوارا اک دکھایا۔ کایا کرے ٹھنڈی سیت، سائتک ست ورتایا۔ ----- پتت پُنیت، پتت پاون آپ اکھوایا۔ ایکا رنگ رنگائے ہست کیٹ، اوچاں نیچاں ہر

سماں۔ مانس دیہی گرکھ وِلا جائے جیت، جس جن ایکا اوٹ رکھائیا۔ پاربرہم پر بھ ملے ساچا میت، سنگر پورا درس دکھائیا۔ جگ جگ جانے اپنی ریت، جگا جگنتر ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر گھٹ وسے ہر گھٹ بیٹھا آسن لائیا۔ چرن کول سچ بھروسا، ہر جن آپ کرایا۔ ویکھ دکھانے پر تھی آکاشا، لوآں پُریاں پھیرا پایا۔ بھگت دوارے داسی داسا، داسی داس آپ اکھوایا۔ کایا منڈل پاوے راسا، اٹھے پہر ڈگمگایا۔ آدانت نہ کدے وناسا، نہ مرے نہ جایا۔ جو جن گائے رسن سواسا، گھر ساچے لئے ملایا۔ دسم دواوی کر پرکاشا، چٹھی دھار وہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چرن کول اُپر دھول اک گیان درڑایا۔ چرن دھیان ساچی اوٹ، گرکھ اک رکھائیا۔ تن نگارے لائے چوٹ، ایکانا دوجائیا۔ بیچ وکارا کڈھے کھوٹ، پنچم میلا سچ سُبھائیا۔ دیوے بھنڈار نام اتوٹ، توٹ رہے نہ رائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن زمل جوتی دپیک دئے جگائیا۔ چرن کول سچی درگاہ، ہر ساچے اک دکھائیا۔ گر کے چرن جگت ملاح، جگ جگ پار کرائیا۔ گر کے چرن پتاماں، گرکھ بال انجانے گود اٹھائیا۔ گر کے چرن نتھادیاں دیوے تھان، گھر ساچا اک سُبھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن بخشے چرن سچی سرنائیا۔ چرن سرنائے ساچی دھوڑ، گرکھ وِلا پائندا۔ گر چرن ناتا توڑے کوڑو کوڑ، سچ سچ گیان درڑائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن چرن دھیان لگائندا۔ چرن سرن سچ دھیانا، ہر جن آپ کرایا۔ آپے ہوئے ہر مہربانا، جیوا دانا جھولی پایا۔ آپے آتم انتر برہم گیانا، آپے شبد الایا۔ آپے آتمک دُھن وجائے سچ ترانہ، آپے انحد تال وجایا۔ آپے راگ راگنی گائے گانا، سُننہار آپ اکھوایا۔ آپے جانی جان پد زرابانا، پرم پُرکھ اکھوایا۔ گرکھ میلا میل ملائے وِچ جہانا، جس جن اپنا چرن دکھایا۔ کال مہاکال ہوئے حیرانا، گرکھ تیرے در رہن نہ پایا۔ اتم میل سری بھگوانا، جس جن کول چرن کول دھیان رکھایا۔ ملے وڈیائی دو جہانا، ست پُرکھ زرنجن وِچ سمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے تریا۔ چرن دھوڑ ساچی دات، ہر جن جھولی پائیا۔ مٹے رین اندھیری رات، ایک چین چڑھائیا۔ امرت آتم دیوے بوند سوانت، نچھر جھرننا آپ جھرائیا۔ درس دکھائے اک اکانت، اک اکلا بیٹھا آسن لائیا۔ جس جن بخشے چرن نات، ناتا بدھاتا توڑ نبھائیا۔ ملے میل ہر کملاپات، کنت کنتوہلا میل ملایا۔ درس دکھائے پرگٹ ہوئے ساکھیات، گرکھ آسا پور کرائیا۔ گرکھ ساجن پارذات، گر

پورا آپ کرایا۔ اتم ویلے چھے وات، آپ اپنی گود اٹھایا۔ نہ کوئی ذات نہ کوئی پات، ورن گوت نہ کوئی رکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرگھ اتم لئے ور، ناری کنتا میل ملائیا۔ ناری کنتا ہر بھگوانا، گرگھ رنگ رنگایا۔ جس جن بٹھے ساچا گانا، تندن تند بندھایا۔ چرن دوار کرے پروانہ، میلا میل سہج سبھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہر جن ساچا وسیا ساچے گھر، گھر گھر وچ آسن لایا۔ گھر وچ گھر گھر نرنکار، گھر وچ جوت جگایا۔ گھر وچ گھر، گھر گھر وچ بیٹھا بند کرایا۔ گھر وچ گھر گھر دیوے ور، گھر ساچا آپ سہایا۔ گھر وچ گھر گھر نہائے سر، سر سرور گھر رکھایا۔ جو جن سنگر پورے چرنی گئے پڑ، پاربرہم میل ملائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرگھوں در دوارے جگ جگ آوے جاوے پھیرا پائیا۔ چرن سرن سچّی سرنائی جو جن گئے پڑ، جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ ڈوگھی کندر جلاں تھلاں پار کناریا۔ آئے سجن گھر، ملیا میت مرارا۔ دیوے نام دھن، جو بنے جگت ونجارا۔ چور یار نہ کوئی لائے سنھ، نہ کوئی لٹے چور یارا۔ من پنچھی دیوے بن، دہ دشانہ لائے اڈارا۔ مت متوالی گرمت لئے من، گر ہوئے آپ رکھوالا۔ بدھی کہے دھن دھن، دھن ملیا گر گوپالا۔ گر پورا نو دوارے دیوے ڈن، سکھمن ناڑی چاڑھے چن، جوت نرنجن بیڑا بٹھ، راگ انادی سنائے ایکا گانا۔ پنچم سخیاں نچن چھن چھن، تال تلوڑا وجائے اک مردانہ۔ گرگھ ہنکاری دیوے بھن، گر پورا نوجوانا۔ پنچ وکارا دے ڈن، شبد دکھائے تیر کمانا۔ گرگھ نہائے ساچے سرور سر، دُرمت میل گوانا۔ کاگوں ہنس دے کر، جس جن ہوئے مہربانا۔ بجر کپاٹی توڑے گرگھ، مارے نام نشانہ۔ ساچے پوڑے آپے چڑھ، دسم دواری بیج سہانا۔ ہر جن لائے اپنے لڑ، ناری کنت آپ اکھوانا۔ ایکا اکھر جو جن جائے پڑھ، توڑے مان جگت ودوانا۔ ملے میل پر بھ ساچے ہر، ہر جوتی میل ملانا۔ جوتی جوت سرپ ہر، اپنی کریا کر، گرگھوں بخشے چرن دھیانا۔ موہن مادھورپ کر، لکھمی نرائن آپ اکھوانا۔ گرگھ سا جن دیوے ور، آئے در ہوئے پروانہ۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہر جن دیوے جیوا دانا۔ ست پُرکھ دیال، سرب سمایا۔ گرگھ ساچے لال، آپ اپنے لئے جگایا۔ پھل لگائے کایا ڈال، اتم میوہ اک کھوایا۔ سر سرور اک نہال، نرمل نیر اک جنایا۔ دیک جوتی ساچا بال، نرگن جوت کرے رُشایا۔ بھاگ لگائے کایا کھال، ماٹی ہاٹی دے سہایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہر جن ساچے ویکھ دکھایا۔ سنگر سجن شاہ، ست پُرکھ آپ

اکھوائسندا۔ جگ جگ چلائے اپناراہ، جگ جگ ویکھ وکھائسندا۔ جگ جگ جن بھگتاں دیوے ٹھنڈی چھاں، جگ جگ آپ دوائسندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچا پار کرائسندا۔ سنگر ساچا بے پرواہ، ساچے گھر سما۔ نتھاوایاں دیوے ساچا تھاں، تھر گھر ساچا اک سہایا۔ پھڑ پھڑ پکڑ اٹھائے بانہہ، جگ وچھڑے جگ میل ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل رچایا۔ سنگر پُرکھ آد زرنجن، ایکا ایک اکھوائیا۔ جن بھگتاں نیز پائے انجن، ایکا دھار بندھائیا۔ چرن دھوڑ کرائے ساچا مجن، اٹھسٹھ مان گوائیا۔ آپے ہو یا پڑدے کجبن، نام دوشالہ ایکا پائیا۔ آپ اُدھارے ٹھگ سجن، ایکا بوجھ بُجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر گھٹ آپے ویکھ وکھائیا۔ ہر گھٹ اندر جوت جگا، پر بھ اپنی وست ٹکائیا۔ سرشٹ سبائی بھرم بھلا، جھوٹے دھندے لائیا۔ ہر جن ساچے لئے اُپا، پرمانندے آپ سما۔ متمکھ جیواں دئے رُلا، پاپی گندے دئے سزائیا۔ گرگھیاں آتم جندے دئے تڑا، دئی دوتی پردہ لاپیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے ویکھ وکھائیا۔ گر کرپا ہر ملیا، ملے میل بنواری۔ آپے گر گروگر چیلیا، آپے سوہے بنک دواری۔ آپے وسے اک اکیلیا، آپے وسے وچ سنساری۔ آپے کھیل اپنا کھیلیا، کھیلنہار کھلاری۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ہو یا سجن سہاری۔ اپنی کرپا آپے دھار، اپنی دیا کمائیا۔ جس جن بخشے چرن پیار، سو جن وچھڑ نہ جائیا۔ میٹ مٹائے کام کرودھ لو بھ موہ ہنکار، گر پورے ہتھ وڈیائیا۔ امرت آتم دیوے ٹھنڈی دھار، بھر پیالہ اک پیائیا۔ نام کھنڈا بخشے نکھی دھار، کایا گاترے اندر آپ ٹکائیا۔ پنچ وکارے مارے مار، دس کسے نہ آئیا۔ دو جہانی کرے پار، جو جن رہے سرنائیا۔ آون جاون گیڑ نووار، ساچے دھام دئے سہائیا۔ کایا جو بن دسے سچ شنکار، سولاں کلیاں تن رنگائیا۔ پار برہم پر بھ ایک پیار، نیز نیناں اک سمجھائیا۔ آپے میلے میلنہار، جگ جگ اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ گر سکھ ساچا سجن میت مرار، گر گو بند راہ تکائیا۔ چرن دھوڑ کرائے مجن، ماگھ مجن اک اکھوائیا۔ ساک سین بھائی بھین مات پت سرب جگت تجن، جس ملیا بے پرواہیا۔ گرٹھ ہنکاری بھانڈے بھجن، جس دیوے نام وڈیائیا۔ انحد تال تلواڑے وچن، پنچم شبد کرے گرٹمائیا۔ سرتی شبد ایکا تھاں بہہ بہہ سجن، ساچا دھام آپ وکھائیا۔ ڈھول مردنگے ساچے وچن، انادی راگ الائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ دیوے جگت وڈیائیا۔ گر سکھ وڈیائی دھن، دھن پایا ہر ناؤں۔ گرگھ وڈیائی دھن،

دھنّ دھنّ پایا نگر گراؤں۔ گر سیکھ وڈیائی دھنّ، گر پایا اگم اتھاہو۔ گر وڈیائی دھنّ، گر سیکھ ساچے لئے تراؤ۔ ایکا راگ سنائے کنّ، ایکا شبد الاؤ۔ ایکا چنّ چڑھائے تن، اک پرکاش سماؤ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن جن ہر دیوے سدا سد ٹھنڈی چھاؤں۔ کال گراس جن چھٹیا، پایا گر گوہند۔ گھر ساچا ساچے لاہا لٹیا، میٹ مٹائی سگلی چند۔ امرت آتم پیتا گھٹیا، اُچی ساچی ہند۔ آون جاون لکھ چوراسی چھٹیا، جس ملیا گنی گہند۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے دیوے ور، سدا سدا آپ بخشد۔

★ پہلی ماگھ ۲۰۱۴ بکرمی دربار وچ لکھت ہوئی جیٹھووال ★

ہر جوتی نور آکار، ہر ہر روپ سما۔ ہر ہر روپ اپار، بھیو کسے نہ پایا۔ ہر ہر نام ادھار، نام ادھار آپ اھوایا۔ ہر ہر شبد اپار، ہر شبدی شبد اپایا۔
 ۸۴ کھیلے کھیل کھیلنہار، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ اگم اگمرا اگمڑی کار، جگ جگ کردا آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے روپ سما۔ آپ اپنا روپ اُپا، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ آپ اپنا ناؤں دھرا، آپ اپنا ناؤں جنایا۔ آپ اپنا سنگ رکھا، آپ اپنا سنگ نبھایا۔ آپ اپنے انگ لگا، آپ اپنی تیج ہنڈھایا۔ آپ اپنا مردنگ وجا، آپ اپنا رہیا سنایا۔ آپ اپنا منگ منگا، آپ اپنی جھولی پائی۔ آپ اپنا تنگ کسا، آپ اپنا آسن لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی آپ کرے وڈیایا۔ آپ اپنا ہر اُبھار، آپ اپنی کل ورتایا۔ آپ اپنا کر شنگار، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ آپ اپنی پاوے سار، آپ اپنی دے وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ آپ اپنا ویکھنہار، آپ اپنے وچ سما۔ آپ اپنا لیکھ لکھنہار، آپ اپنا لیکھ لکھایا۔ آپ اپنا ویکھنہار، آپ اپنا لئے اپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے دھندے اپنا آپ آپ لایا۔ آپ اپنا رچیا کاجا، آپ اپنی رچن رچایا۔ آپے ہو غریب نواز، غریب نواز آپ اھوایا۔ آپ اپنی رکھے لاجا، آپ اپنی تیج دھرایا۔ آپ اپنی مارے واجا، آپے رہیا سنایا۔ آپ اپنا سازن سازا، آپ اپنا متا پکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا آپ اُپایا۔ اپنی اچھیا آد زرنجن، اپنی آپ اُپایا۔ آپے ہویا درد دکھ

بھجے بھجن، دیاوان آپ اکھوائیا۔ آپ اپنا بنیا سجن، آپ اپنا سنگ نبھائیا۔ آپ اپنا کریا مجن، آپ اپنی میل گوائیا۔ آپ اپنا ہویا پڑدے کجن، اپنی لجیا
 آپ رکھائیا۔ آپ چلایا اپنا جھان، آپے ویکھ دکھائیا۔ آپے ہوئے نار بانجن، پوت سپوتا آپ اپائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا
 لئے اپائیا۔ آپ اپنا ہر اپا، آپ اپنا ناؤں دھرائندا۔ نر نرکار آپ اکھوا، سرب پسارا آپ کرائندا۔ اگم اگم آپ اکھوا، الکھ الکھ سماندا۔ آپ اپنا انگ
 کٹا، آپ اپنی جوت جگائندا۔ آد شکتی مات بنا، پوت سپوتا گود اٹھائندا۔ شبدست ہر گودکھا، امرت سپر پیماندا۔ نہ کوئی دوسر ویکھ دکھا، دس کسے نہ
 آئیندا۔ نہ کوئی اکھر وکھر لیا پڑھا، نہ کوئی ویدا بوجھ بوجھائندا۔ آپ اپنی دیا کما، آپ اپنا سنگ نبھائندا۔ ایکا سکھیا دئے سمجھا، چرن دھیان رکھائندا۔ لوآں
 پریاں دئے رچا، برہمنڈاں وچ سماندا۔ برہما وشنوں شو سیوالا، ساچی سیو کماندا۔ الکھ ابھیوا آپ اکھوا، الکھ نرنجن جوت جگائندا۔ سُرپت دیواسنگ رلا،
 کروڑ تیتیا دھام سہائندا۔ لکھ چوراسی بنت بنا، جیواں جنناں وچ سماندا۔ سادھاں سنتاں مان دوا، آتم انتر گیان جنائندا۔ نادی دُھن اک وجا، برہمادی
 آپ وجائندا۔ موہن مادھو مادھو مادھی دیا کما، بودھ اگادھی بھو کھلائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لوک مات ویکھ دکھائندا۔ لوک مات
 ہر کھیل اپارا، ساچی رچن رچائیا۔ آپے دُشت ہوئے ہنکارا، آپے گڑھ سہائیا۔ آپ اپنا لئے اوتارا، آپے کرے لڑائیا۔ ستجگ کھیل اپارا، وڈ وڈی
 وڈیائیا۔ آوے جاوے وارو وارا، لیکھ نہ لکھیا جائیا۔ کھیلے کھیلنہارا، پُرکھ اکالا آپ اکھوائیا۔ آپے توڑے جگت جنجالا، آپے پھندن پائیا۔ ترے گن مایا کرے
 مالو مالا، سچ بھنڈارا آپ بھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی بنت بنائیا۔ ستجگ تیرا کھیل اپارا، ہر ساچی جوت جگائندا۔ وار
 اٹھاراں لئے اوتارا، دھرنی دھرت سہائندا۔ رُپ انوپا ہر کرتارا، ست سروپا ویس وٹائندا۔ اک اکلا ایکنکارا، عقل کلا سماندا۔ آپ اپنی بنھے دھارا، آپ
 اپنی دھار چلائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ستجگ ساچا پار کرائندا۔ ستجگ ساچے پار کنارہ، ہر ساچی دیا کما۔ کھیلے کھیل وچ
 سنسارا، اچرج بنت بنائیا۔ آپے ہوئے دُشت دُرچارا، گمرمی کرم کما۔ آپے بھگتی بھر بھنڈارا، بھو ساگر پار کرائیا۔ آپے کھنڈا تیز کٹارا، تیر کمان آپ
 اٹھائیا۔ آپے جو دھا سور بلی بلکارا، سور پیر آپ اکھوائیا۔ آپے ہوئے شاہ سوارا، شاہ آسوار آپ اکھوائیا۔ آپے جیرج انڈاں کر پسارا، اُتبیج سیتج وچ سما۔

آپے برہمنڈاں کر جیکارا، آپے رہیا سٹائیا۔ آپے لوآں پُریاں دے ادھارا، آپے میٹ مٹائیا۔ آپے گنگن پاتالاں لائے نعرہ، آپے کھ بھوائیا۔ آپے کرے ہاکارا، آپے بے جیکار کرائیا۔ آپے کرے سچ پیارا، آپے در دُرکائیا۔ آپے ہوئے نام ادھارا، آپے رہیا سمجھائیا۔ آپے شستر بستر تیز کٹارا، آپے ہتھ رکھائیا۔ آپے اندر آپے باہرا، گپت ظاہرہ آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ کھیلے کھیل سرشٹ سبائیا۔ تریتا تیرا کرپا کرپا، تیری دھار چلائی۔ آپے ہوئے نر نریش، نر نر ان آپ اکھوائیا۔ آپے ہوئے دیس پردیش، دہ دشا پھیری پائیا۔ آپے پو بے گنپت گنیش، شو شکر آپ منائیا۔ آپے برہما وشن مہیش، در درویش آپ اکھوائیا۔ آپے ہوئے دھاری کیس، آپے مؤنڈ مُنڈائیا۔ آپے جانے اپنا ویس، بھیکھادھاری آپ ہو جائیا۔ آپے رکھے کھلڑے کیس، آپے نیتز رو رو نیر وہائیا۔ آپ اپنی کرے ادیش، گھر اپنے الکھ جگائیا۔ آپے جوتی کر پرویش، آپے لئے بھجھائیا۔ آپے سٹا باسک سچ، ساگو پانگ ہنڈھائیا۔ آپ اپنے نیتز رہیا ویکھ، نین مُنڈھارا آپ اکھوائیا۔ آپے لکھنہارا لیکھ، آپے دے مٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ تریتے ہوئے سہائیا۔ جگ تریتا رام رمیا، راما رام اکھوایا۔ آپے ہوئے سجن سنیا، سگلا سنگ نبھایا۔ آپ چلائے اپنی نیا، ساچا نام چلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گو غریب نمائے پار کرایا۔ غریب نمائے پاوے سار، ہر جن گلے لگائیا۔ ایکا دیوے نام ادھارا، نیتز لوچن درشن سچ سبھائیا۔ جو جن رسنا رہے اچار، میل ملائے سچ سکھدائیا۔ اپنا بخشے آپ پیارا، آد انت ہوئے سہائیا۔ تریتا تریا ویس کرتار، آپ اپنا رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی بنت بنائیا۔ دوپر دو آ دوئے ویکھ، ہر ویکھے دو جہانا۔ آپے لکھنہارا لیکھ، پار برہم سری بھگوانا۔ اپنے نیتز آپے پیکھ، آپے گوپی آپے کاہنا۔ آپے ہوئے رکھی رکھیش، آپے گوردھن ہتھ لکانا۔ آپے ہوئے نر نریش، آپے مارے کنس بلوانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل جگت جہانا۔ دوپر تیرا کھیل مہانا، ہر اپنی کل ورتائیا۔ پرگٹ ہو وچ جہانا، کاہنا کرشنا روپ وٹائیا۔ جگت نمائے دیوے مانا، پیر سُداما گلے لگائیا۔ انتم ویکھے کھیل میدانا، دو دھڑ آپ کرایا۔ پکڑے اٹھائے جودھے سور پیر بلی بلوانا، آد انت اک جنائیا۔ نہ کوئی چلہ تیر کمانا، کھنڈا شستر نہ ہتھ اٹھائیا۔ کھیلے کھیل سری بھگوانا، رتھ رتھوہی آپ اکھوائیا۔ گیتا گیان اک مہانا، دے ارجن مت سمجھائیا۔ گڑھ ہنکاری توڑ تڑانا، درپودھن دے

سزایا۔ کلجگ ویکھے مار دھیانا، دُور دُراڈا کھ اُٹھایا۔ دواپر سْتا وِچ میدانا، دوئے پیر وچھایا۔ جیو جنت سب لیکھے لانا، اکھسٹونی اٹھاراں رہیا بھرایا۔ اک
 اکھسٹونی اٹھائی لکھ لکھانا، لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ یادو بنسی بھیٹ چڑھانا، دُرباسا دئے ودھایا۔ آپ اپنا کر پروانہ، آپ اپنے وِچ سمایا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ کھیلے کھیل دس کسے نہ آیا۔ کلجگ کوڑا وڈ بکارا، لوک مات اُٹھ دھایا۔ دھرت مات تیرا سْت دُلارا، آپ اپنی لئے انکڑایا۔
 جوٹھ جوٹھ کرے تن شنگارا، مایا متا بستر پایا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار، سچ کینار تن ساچے رہیا سجایا۔ ہوئے ہنگتا ہو آسوار، جودھا پیر اکھوایا۔ بھکھا ننگا
 کرے ہاہاکار، چاروں کُنٹ رہیا گرلایا۔ دہ دشا ویکھے اکھ اگھاڑ، آپ اپنا رُپ وٹایا۔ سنگ رکھائی پنچم دھاڑ، لکھ چوڑا سی رہیا سنایا۔ اٹھے پہر پھرے واہو داہی
 جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، اُچے ٹلے پھیرا پایا۔ جیواں جنتاں سادھاں سنتاں ٹوہے ناڑ ناڑ، سْت دھرم رہن نہ پایا۔ اگ لگائے بہتر ناڑ، پنچم تت جلایا۔ ترے گن
 مایا رہی ساڑ، نہ دسے کوئی سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیرا کھیل کھلایا۔ کلجگ جودھا سُو بکارا، ایک ایک اکھوایا۔ ایک مارے اپنا
 نعرہ، بے بے جیکار کرایا۔ نال منگے منگ اپرا، سنگ محمد چار یارا اللہ رانی لئے پرنایا۔ دوہاں میلا وِچ سنسارا، ایڑا اتھر بن کھیل اپارا، انا الحق نعرہ لایا۔
 خدی خدائی کر اُجیارا، پروردگار بے پرواہی دئے سہارا، میل ملائے نور الاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک کلمہ رہیا پڑھایا۔ ایک کلمہ
 حق حقیقت ہر ساچے شبد جنایا۔ سچ خدائے لاشریک، لاشریک کون اکھوایا۔ کلجگ رکھی اک اڈیک، ہر محمد سنگ رکھایا۔ احمد منگے اک تاریخ، کلجگ اتم
 ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دے مت رہیا سمجھایا۔ محمد تیری پوری آس، پر بھ ساچا آپ کرا سندا۔ چار یاری کر پرکاش، اللہ
 رانی متا پکا سندا۔ پیر دستگیر کھیل تماش، دین الہی ویکھ وکھ سندا۔ چووداں طبقات زمیں اسمان آکاش، تیری دھار چلا سندا۔ گور دباؤنا ہڈ ماس، دھرت دھول
 سہا سندا۔ ایک کلمہ رسن سواس، مقامے حق پُچا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دے مت آپ سمجھ سندا۔ محمد منگی ایک منگ، پر بھ اگے
 جھولی ڈھایا۔ پاربرہم پر بھ تیرا سنگ، لوک مات ویکھ وکھایا۔ کلجگ وجے اک مردنگ، چاروں کُنٹ دئے سنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، ایک ایک رہیا سنایا۔ کلجگ اتم اتم آوٹا، ہر ساچا انت کرایا۔ سچ محلہ میل ملاؤنا، پورن آس کرایا۔ سمت چووداں چووداں لوک سہاؤنا، چووداں طبقات

وَجے ودھائیا۔ تریلوک پر بھ آپ اٹھاؤنا، رُو سس رہے گر لائیا۔ برہما وشن شو دیوت سُر آپ رواؤنا، نیتر رو رو نیر وہائیا۔ لکھ چوراسی ہاہاکار کراؤنا، ور بھنڈی دے دہائیا۔ اک محمد تیرا سنگ نبھاؤنا، صدی چودھویں دے وڈیائیا۔ امام ہندی ہر ناؤں رکھاؤنا، پرگٹ ہوئے نورو نور الاہیا۔ مکھ نقاب اک رکھاؤنا، ایکا پردہ پائیا۔ کالا سوساتن چھہاؤنا، مکہ مدینہ ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، محمدی دینا دے مٹائیا۔ دین محمدی تیری دھار، کل کلجگ آپ چلائیا۔ صدی چودھوی دیوے مار، خدی خدائی مٹائیا۔ اعیب اعیبی ہو تیار، عظمت اک وکھائیا۔ پُن صواب نہ کرے وچار، دو دو آب پار کرائیا۔ شاہ نواب ہر کرتار، دیوے عذاب انت سزائیا۔ پرگٹ ہو حق جناب، حق حقیقت ویکھ وکھائیا۔ آپے ہوئے محبوب احباب، ایکا کلمہ اللہ الاہیا۔ صدی چودھوی سنے فریاد، صدی چودھویں ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جیواں جنتاں دے ور، روگ سوگ چنت مٹائیا۔ جیو جنت رہے گرلا، دوس رین کرن پکارا۔ دھرت مات مارے دھا، نیتر رووے زارو زارا۔ پُرکھ ابناشی بے پرواہ، سنے سنائے سُننیہارا۔ آپے پکڑنہارا بانہہ، آپے دے سہارا۔ سادھاں سنتاں بھلیاناں، نہ کوئی دے پار کنارہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیلے کھیلے کھیلے کھیلے اپنی دیا کمائیا۔ نانک نامے لے اوتار، نرگن جوت جگائیا۔ نرگن سرگن کر پیار، سہج سہج سمائیا۔ اندر مندر کر اجیار، دیپک جوت جگائیا۔ شبدي شبد بھرے بھنڈار، شبدي شبد اپائیا۔ شبدي میلانکنت بھتار، شبدي شبد سمائیا۔ شبد گر پاوے سار، گر شبد وڈی وڈیائیا۔ نانک دیوے اک ادھار، ہر اپنی بوجھ بھجائیا۔ آپے بخشے چرن پیار، اپنا ناتا آپ جڑائیا۔ نانک آؤنا در دربار، بودھ اگادھا کرے سنائیا۔ در دوارے بن بھکھار، متگنا ساچا ماہیا۔ دیوے دست ہر اپار، دس کسے نہ آئیا۔ نانک در درویشا گیا گھر سچی سرکار، ایکا لکھ جگائیا۔ آد نرنجن بے جیکار، جیکارا اک سنائیا۔ پُرکھ ابناشی جوت نرنکار، نرگن ویکھ وکھائیا۔ اپنی دُھن آپے کرے جیکار، اپنا راگ الاہیا۔ نانک درویشی ہونا خبردار، پاربرہم کرے جنائیا۔ سو پُرکھ نرنجن سچی سرکار، ہنگ نانک وچ سمائیا۔ ہنگ انگ اک نرنکار، ساچا سنگ نبھائیا۔ سوہنگ شبد تیری آتم دھار، تیرا میرا رُوپ سمائیا۔ کھیلاں کھیلے اپر اپار، بھيو اھیدا دے گھلائیا۔ پُرکھ ابناشی کر پیار، آپ اپنے گلے لگائیا۔ نانک گر ڈھیہہ پیا چرن دوار، ہر سچ تیری سرنائیا۔ منگن آیا بھکھیا تیرے ٹھانڈے در دربار، پورن اچھیا دیس کرائیا۔ کرتا پُرکھ سنے پکار، دے مت نانک

سمجھائیآ۔ نانک تیری دست اپار، تیری جھولی پائیآ۔ جیواں جنتاں پاؤنی سار، چار ورن اک جنائیآ۔ اوچاں نیچاں اک ادھار، ایکا گھر سہائیآ۔ نام ست جگ اپر
 اپار، ایکا منتر نام درڑائیآ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نانک نامہ جھولی پائیآ۔ ست نام ہر منتر درڑا، نانک گر سمجھائیآ۔ جیواں جنتاں راہے
 پا، کلجگ دکھ مٹائیآ۔ مورکھ دھندے دیوے لا، سچ سمگری اک دکھائیآ۔ پاپی گندے پھڑ پھڑ بانہہ، امرت جام پیا سندا۔ سد بخشندے اوٹ تکا، تیرا
 سنگ رکھائیآ۔ تن چوٹ نگارے اک لگا، ساچا تال آپ وجائیآ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نانک زرگن ایہہ سمجھائیآ۔ سچ دست ہر
 جھولی پا، نانک وبٹی ودھائیآ۔ پُرکھ ابناشی چرنی ڈگا آ، دوئے جوڑ پڑا سرنائیآ۔ پاربرہم تیرا ویکھا راہ، لوک مات راہ تکائیآ۔ نام ست دیاں جپا، جاگرت جوت
 جگائیآ۔ کلجگ جیو کرن جو نانہہ، تیرے بھانے وچ سمائیآ۔ آدانت کوئی جانے ناں، تُوں داتا بے پرواہیا۔ کلجگ نتھوایاں دیوے ساچا تھاں، تیری اوٹ تکائیآ۔
 پاربرہم تُوں بے پرواہ، تیرا انت کوئی نہ پائیآ۔ آپے پتا آپے ماں، بال انجانے گود اٹھائیآ۔ نانک منگے تیری ٹھانڈی چھاں، تیرے چرناں سیس ٹکائیآ۔
 پاربرہم پر بھ دئے سہارا، نانک دھیر دھرائیآ۔ نانک گر لے اوتارا، تیرا روپ وٹائیآ۔ نام ست جگت جیکارا، تیری رسنا گائیآ۔ تیرا میرا اک پیارا،
 سوہنگ وچولا وچ رکھائیآ۔ دو جہاناں وسنا باہرا، ساچا ڈھولا آپ اپائیآ۔ چرن گولا منگے منگ بھکھارا، ساچا تولا تول ٹلائیآ۔ دس جامے تیری بھئے دھارا،
 تیرا رنگ رنگائیآ۔ آپے نام آپے کھنڈا ہوئے دو دھارا، آپے ساتک ست ورتائیآ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر نانک ایہہ سمجھائیآ۔
 نانک گر منگے دانا، پر بھ اگے جھولی ڈاہیا۔ ست پُرکھ تیرا ست پروانہ، ہر ہر دے گیا و سائیآ۔ لوک مات بٹھاں ساچا گانا، نام ست تند دکھائیآ۔ کلجگ جو دھا
 سُو بڑا بلوانا، پنجے شستر رہیا اٹھائیآ۔ پرگٹ ہو یا وچ میدانا، ایڑا اتھر بن نال رلائیآ۔ ایڑا اللہ رانی ہوئے پردھانا، تیرا کلمہ رہی گائیآ۔ ست دھرم گیا نشانہ،
 نہ کوئی دھیر دھرائیا۔ نہ کوئی کھنڈا تیر کمانا، نانک یدھ نہ کوئی کرائیا۔ بال انجانا تیرا بال نادانا، ہوں مورکھ سار نہ رائیآ۔ پاربرہم پر بھ گن ندھانا، سر نانک
 ہتھ ٹکائیآ۔ تیرا جھولے دھرم نشانہ، پر بھ ساچا آپ جھلایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ہتھ ٹکائیآ۔ نانک گر ور گھر پا، آتم وبٹی
 ودھائیآ۔ پاربرہم تیری ساچی سرنہ، بھل رہے نہ رائیآ۔ تیرا نام اک جپا، جپت جپت سکھ پائیآ۔ تیرا اتم ویکھاں لوک مات راہ، کون دوارے میلا سچ

سُبھائی۔ پُرکھ ابناشی رہیا سنا، گر نانک دے جنایا۔ کلجک ویلا انتم جائے آ، ساچی جوت ہوئے رُشنایا۔ نہہکنکی جامہ پا، تیرا تیرے گود لئے اُٹھایا۔ ایکا نام
 دے جپا، تیرے اندر جو لکائی۔ تیری ستار دے وجا، سو پُرکھ نرنجن وڈ وڈیائی۔ ہنگ ہنگتا دے مٹا، گرکھاں پیج رکھایا۔ ساچی سنگتا لئے بنا، سوہنگ ساچا
 جاپ جپایا۔ ایکا رنگن رنگ دے چڑھا، اتر کدے نہ جاپا۔ نام کھنڈا اک دکھا، تن گاترے دے لکائی۔ ساچے پوڑے آپ چڑھا، ساچا دھام سہایا۔ ایکا
 اکھر دے پڑھا، جگت و دیا مان گوائیا۔ پنجاں تتاں نال دے لڑا، گرمت اک بُجھایا۔ گرھ ہنکاری دے تڑا، قلعہ کوٹ رہن نہ پاپا۔ تن چوٹ نگارے
 اک لگا، دُھن آتم دے وجایا۔ ساچا راگ اک سنا، شبد انادی آپے گایا۔ گرکھ ساچے لئے ملا، نہہکنک وڈی وڈیائی۔ نرمل باقی دیکھ جوتی دے جگا،
 اٹھے پہر کرے رُشنایا۔ ورن گوتی دے مٹا، ذات پات رہن نہ پاپا۔ نہ کوئی پُستک پوتھی لئے پڑھا، پوجا پاٹھ نہ کوئی رکھایا۔ ایکا رسنا نام جپا، نر نرنکارا
 جھولی پاپا۔ ایکنکارا میل ملا، اک اکلا ہوئے سہایا۔ شبد جیکارا ساچا لا، ساچے دھام بہایا۔ دسم دواری دے سہا، اپنی گود اُٹھایا۔ دسم دواری باہر کڈھا،
 ساچے مارگ لایا۔ ساچا مارگ آپ چلا، آپے ویکھ دکھایا۔ سوہنگ دیش دے وسا، گرکھ ساچے ہوئے سہایا۔ سُرَت شبد اک رنگ سما، ایکا لولایا۔ پنچ
 ۹۰ تت کوئی دیسے نہ، ہڈ ماس ناڑی رت رہن نہ پاپا۔ شبد محلہ ساچا تھاں، ہر ساچا آپ وسایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے
 میل ملایا۔ نانک سُنیا ساچا ڈھولا، سچ گھر وجے ودھایا۔ پُرکھ اگڑے تیرا بولا، تیری دھار چلایا۔ نرگن بنیا آپے تولا، سرشٹ سبائی تول تُلایا۔ لو آں
 پُریاں کھیلے ہولا، نو کھنڈ کرے کڑمایا۔ ستاں دیپاں بدلے چولا، چولی رنگن اک رنگایا۔ لکھ چوراسی کایا پھولا، پردہ اوہلا رہن نہ پاپا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر نانک بوجھ بُجھایا۔ نانک پایا سچ دوارا، ساچا گھر سہا سندا۔ پاربرہم تیرا کھیل اپارا، تیرا بھيو کوئی نہ پائندا۔ آؤنا جانا وارو وارا، آپ
 اپنا رنگ رنگا سندا۔ جگ جگ لئے مات اوتارا، دھرت دھول سہا سندا۔ سنجگ تریتا پار کنارہ، دواپر میٹ مٹا سندا۔ کلجک آئے انتم وارا، ساچی بنت بنا سندا۔
 نہہکنک لئے اوتارا، سرشٹ سبائی ویکھ دکھایا۔ چوڑاں طبقاں دے ہلارا، چوڑاں لوکاں آپ ہلا سندا۔ آون گون پر بھ پاوے سارا، پونی پون سہا سندا۔ رو
 سس کرن ہاہاکارا، تارا منڈل سرب ہلا سندا آکاش پرکاش نہ بنھے دھارا، دھرت دھول بھوا سندا۔ زمیں اسمانا تھے پاڑا، نہ کوئی میل ملا سندا۔ ویکھ دکھانے

جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑا، ڈُونگھی کندر پھیرا پائند۔ لکھ چوراسی آپ چبائے اپنی داڑھا، اپنے گھ رکھائند۔ لوک مات سُبھائے دوس ستاراں ہاڑا، سَتجگ ساچی
 نیہہ رکھائند۔ گرگھ بنائے ساچا لاڑا، ساچا سیہرا سیس بندھائند۔ جوت جگائے بہتر ناڑا، اندھ اندھیر مٹائند۔ نیڑ نہ آئے پنچم دھاڑا، پنچم موہ مٹائند۔
 پنچم دکھائے اک اکھاڑا، پنچم راگ الائند۔ پنچم پنچم پاوے سارا، پنچم جوڑ جڑائند۔ پنچم شبد پنچم ڈھکارا، پنچم سخیں مل مل گائند۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر نانک میل ملائند۔ نانک میلا سچ گھر، گھر ساچا ہر نرنکاریا۔ گھلا رکھے سدا در، آوے جاوے وچ سنساریا۔ نہ جنمے نہ جائے مر،
 مڑھی گور نہ کوئی دبا رہیا۔ اپنی کرنی آپے رہیا کر، کرتا پُرکھ آپ اکھوارہیا۔ نانک گر بھنڈارا بھر، شبد بھنڈارا آپ ورتا رہیا۔ اپنی کرنی آپے کر، کریا
 کرت اک سمجھا رہیا۔ دھرنی اُپر جوت دھر، دھرت دھول سُبھارہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ انتم ویکھ دکھا رہیا۔ نانک رسنا ہر ہر
 گا، ایکا الکھ جگایا۔ پاربرہم تیری سچ سرنا، تیری اوٹ رکھایا۔ لوک مات میری پکڑیں بانہہ، ہونا سدا سہایا۔ تیرا پایا ایکا ناں، تیرے وچ سمانیا۔ سَنگُ
 پورے بل بل جاں، گر پورے ہتھ وڈیایا۔ پاربرہم گر اک اکھوا، سَنگُ ساچا شاہ اکھویا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جوتی جوت کرے
 رُشانیا۔ نانک جوتی آتم چانن، شبد سچّی ڈھنکارا۔ پُرکھ نرنجن ملیا ساچا ضامن، دو جہاناں دے سہارا۔ میٹ مٹائے کامنی کامن، پنچاں تتاں کرے خوارا۔
 آپ پھڑائے اپنا دامن، بھرے نام بھنڈارا۔ آپے سیتا آپے رامن، آپے توڑے گڑھ ہنکارا۔ آپے سندر گھنڈیا شام شامن، آپے ارجن کرے پیارا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نانک بخشے اک ادھارا۔ نانک در وجے ودھائی، پایا ہر گوہندا۔ ساچے شبد ہوئی کُرمائی، مٹی سگلی چندا۔ اکال پُرکھ
 تیری اک سرنائی، ہوئے سہائی گنی گہندا۔ جوگ جگت پر بھ اک جنائی، ایکا دھار دکھندا۔ جو جن سَنگُ پورے رہے سرنائی، سو جن پار کرندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ہوئے سرب بخشندا۔ نانک تیرا ساچا رنگ، ہر ساچے مات چڑھاونا۔ لہنا لاونا تیرے انگ، گہنا تن پہناونا۔ امر داس
 منگی منگ، انتم میل ملاونا۔ رام داس نہائے ساچی گنگ، سر سروور اک سہاونا۔ ارجن وجائے ہر مردنگ، شبد ڈھولا ایکا گاونا۔ ہر گوہندا کسے تنگ، ساچا
 کھنڈا اک چکاونا۔ ہر رائے سمائے پرمانند، پر م پُرکھ سماونا۔ ہر کرشن خوشی بند بند، بالی بُدھ ملاونا۔ گر تیغ بہادر ونڈی ونڈ، کلجگ انت کھپاونا۔ گر گوہندا

کرے کھنڈ کھنڈ، دوٹی دُشٹ رہن نہ پاونا۔ پاربرہم تیری چنڈ پرچنڈ، ایکا ہون کر اونا۔ پُری انند جانا چھڈ، سر سے بھیٹ چڑھاونا۔ گیارا لکھ جو لکھیا چھنڈ،
 قلم بند آپ کر اونا۔ کوئی نہ گائے بتی دند، رسنا جہوانہ کوئی دکھاونا۔ جیو جنت بھلن مدراماسی پاپی گند، گر کوئی نہ دسے ضامن۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، پُت سپوٹا ایہہ سمجھاونا۔ پُت سپوٹا ساچا لال، ہر گوبند آپ اُپایا۔ پھل لگایا ساچے ڈال، پھل بھلوٹری دیکھ دکھایا۔ امرت نہائے ساچا
 تال، سر سرور اک دکھایا۔ ساچا امرت مارے اُچھال، امر امر سمایا۔ در دُرکائے کال مہاکال، مہاکالکائے منایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، گوبند میلا سہج سُبھایا۔ گوبند سگلا سنگ تجا، پتا پُت جگ واریا۔ شبد سنگھاسن ساچا راج جوگ رہیا کما، اک دھیان لگا رہیا۔ پاربرہم تیری سچ سرنا، اکال
 مورت دیکھ دکھا رہیا۔ اجوئی رہت توں بے پرواہ، انہو پرکاش کر رہیا۔ گوبند گوپالا تیرا ناں، گوبند تیج رکھا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، پُت سپوٹا ایہہ سمجھا رہیا۔ گوبند تیری بھل بھلوٹری، لوک مات آپ لگایا۔ لگا پھل ستاراں ہاڑی، ویہہ سو بکرمی دیکھ دکھایا۔ رکھے لاج تیری
 کیس داہڑی، ہر چرن جو لئے چھہایا۔ آپے ہوئے پچھے اگاڑی، چاروں کُنٹ پھیرا پائیا۔ گرسکھاں گھر نیڑ نہ آئے مَوْت لاڑی، جس جن اپنی دیا کما یا۔ لکھ
 چوڑاسی پار کِناری، شبد کٹاری تن پہنایا۔ ویلے انتم پاوے ساری، پرگٹ جوت کرے رُشنا یا۔ نہہکنکائے اوتاری، ساچا ڈنکا آپ وجایا۔ تیرا سہائے بنک
 دواری، سمبل نگری ناؤں دھرائیا۔ سوہنگ شبد بے جیکاری، نانک رسنا گایا۔ نانک گوبند بن بھکھاری، دوویں منگن بے پرواہیا۔ اکال مورت پُرکھ اکالا دین
 دیا لا تیرے در دواری، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے نام اک پیالہ۔ گوبند پیتا نام پیالہ، ملے جوت اکالیا۔ آپے توڑ جگت جنجالا، پھڑ
 دیکھے آپے ڈالیا۔ آپے ہوئے کال مہاکالا، آپے کرے دوارا خالیا۔ آپے امرت مارے سر سرور اک اُچھالا، آپ سہائے ساچا تالیا۔ آپے گوبند ہو یا ساچا
 بالا، ہر گوبند آپ سمارہیا۔ آپے چلے اولٹری چالا، جگ جگ آپ چلا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ لہنا موں چکا رہیا۔ کلجگ تیری
 انتم وار، ہر جوت کرے رُشنا یا۔ نانک گوبند میل کرتار، کر کرپا میل ملا یا۔ پرگٹ ہو وچ سنسار، کوڑی کریا دئے مٹایا۔ چار ورنناں اک پیار، اوچاں
 نیچاں میل ملا یا۔ راج راجاناں کرے خبردار، شاہ سلطاناں میٹ مٹایا۔ شبد نشانہ اپر اپار، گن ندھانا دئے لگایا۔ رسنا چلہ تیر کمان، ہر بھگوان آپ اُٹھایا۔

ویکھ دکھائے دو جہان، لو آں پُریاں پھیرا پائیا۔ سرشٹ سبائی ہوئے ویران، لکھ چوڑاسی دئے ڈہائیا۔ منمکھ جیو سرب پچھتان، کلجگ کوکے دئے ڈہائیا۔ مندر
 مسجد گردوار بہہ بہہ سارے گان، گر پورا کوئی نہ پائیا۔ امرت ویلے اٹھ کر اشان، نہاؤن نہاؤنی رہے نہائیا۔ آتم اُتجے نہ کسے برہم گیان، پاربرہم نہ کوئے
 جنائیا۔ چٹے بستر سارے پان، دُرمت میل نہ کوئی گوائیا۔ وید پاٹھ پُران سُنن کان، انحد راگ نہ کوئی سُنائیا۔ جل بھوجن سارے پین کھان، امرت آتم
 جام نہ کوئی پلائییا۔ تیرتھ متاں کرن دان، جی دان نہ کوئے کرائیا۔ جگت ہٹاں ویکھ رہے مکان، کایا مندر نہ کھوج کھوجائیا۔ جنگل جوہ پھرن اُجاڑ پہاڑ سرب
 پچھتان، پاندھی پنڈھ نہ کوئے مُکائیا۔ سادھاں سنتاں کرن پچھان، سنگر پرکھیا وچ نہ آئییا۔ منڈل راس گوپی کاہن، متھرا بندرا بن گوکل راس رچائیا۔ کول
 نین نہ کرے در پروان، سندر کُنڈل گٹ بین مکند منوہر لکھمی نرائن دس نہ آئییا۔ رام سیتا سارے کہن، سیتا سرتی نہ رام ویاہیا۔ گنپت گنیش دھیان لگائن،
 سیس بھیٹ نہ کوئی کرائیا۔ شو شکر دوارے سارے پائن، شکر برن نہ کوئے جنائیا۔ برہم برہم برہم رہے وکھان، برہم بھو نہ رانیا۔ وشنوں ونسی گل
 جہان، اچھل اچھل کرائیا۔ سبجگ ساچے ہو بلوان، شام کرے گڑمائیا۔ رگ دیوے ہر ساچا دان، تریتا جھولی پائیا۔ یجر کرے اک دکھیان، ساول سندر
 روپ سمائییا۔ کلجگ جودھا سور بلی بلوان، سنگ محمد چار یار سنگ رکھائیا۔ اللہ رانی نار رکان، جو بن رہی ہنڈھائیا۔ کھیلن کھیل پنج شیطان، جیو جہان رہے
 کھپائیا۔ نانک گر ہو مہربان، اپنی دیا کمائیا۔ ایکا بخشے ہر دھیان، امر اپد سمائییا۔ نانک نانک سارے گان، نانک ہتھ کسے نہ آئییا۔ مدراماس پین کھان، من
 مت رہی گر لائیا۔ اتتم پیڑے کولہو گھان، نہ سکے کوئی بچائیا۔ پُرکھ ابناشی جانی جان، ہر گھٹ ویکھے تھاوں تھانیا۔ گرگھ ساچے بال انجان، آپ اپنی گود
 اٹھائیا۔ دیوے نام ڈھر فرمان، جگ جگ وڈی وڈیائییا۔ گر گوہندا کر پروان، گر گوہندا میل ملائییا۔ اکال پُرکھ ہر تخت مہان، لوک مات نہ کوئی جنائیا۔ آپے
 بیٹھ ہر مہربان، آپ اپنی کرے رُشنائیا۔ لو آں پُریاں کھنڈ منڈل برہمنڈ ورجنڈ جیرج انڈ اُتجج سیتج رچن رچائیا۔ لکھ چوڑاسی ونڈی ونڈ، نو دس گیاراں
 بیس تیس چار لکھ لکھ لکھائیا۔ آپے کرے کھنڈ کھنڈ، کھنڈ نہار آپ اکھوائیا۔ کلجگ اتتم پھڑے ہتھ چند پرچنڈ، سوہنگ کھنڈا ناؤں رکھائیا۔ منمکھ جیواں
 دیوے دنڈ، لیکھا کوئی رہن نہ پائیا۔ کلجگ جیو نار ڈھاگن رنڈ، کنت سہاگ نہ کوئی ہنڈھائیا۔ چاروں کُنٹ دہ دشا ودھیا بھیکھ پکھنڈ، گر پیر سادھ سنت گھر گھر

بیتھے دھونیاں تانیا۔ جوٹھ جھوٹھ پاؤندے ڈنڈ، ہر کا نام ہتھ نہ آتیا۔ پاربرہم پر بھ ستا دے کر کنڈ، آتم سیجا کھ بھوانیا۔ گرگھ ورلے منگی ساچی منگ، گرچرن سچی سرنا تیا۔ دئی دوتی ڈھا ہی کندھ، ایکا گھر سہانیا۔ جوت نرنجن چاڑھے چند، اٹھے پہر کرے رُشانیا۔ سرت سوانی مکے پندھ، شبدی شبد سما تیا۔ سنگر پورا سنانے ایکا چھند، ناد انادی دُھن وجانیا۔ گانہ سکے بتی دند، رسنا بھو نہ پانیا۔ منمکھ جیو بھاگاں مند، بیتھے کھ سرمایا۔ کلجک اندھیرا جگت اندھ، نہ کوئی اندھیر مٹانیا۔ جگت وکارا کھ لگا گند، ہوئے ہنگتا روگ ودھانیا۔ گرگھ ورلے پایا پرمانند، نجاند وچ سما تیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، نہ ہنگتا نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، آپ اھوانیا۔ وشنو بھگوان ہر بھگونت، بھگوان میل ملا سندا۔ کھیلے کھیل آدن انتا، آد جگادی آپ اھواندا۔ گرگھ اُبھارے ساچے سنتا، گرمت گر دیا کماندا۔ توڑے گڑھ ہوئے ہنگتا، کایا مندر چڑھ ویکھ دکھاندا۔ در دوارے جو جن ہوئے منگتا، پر بھ ساچی بھچھیا نام جھولی پاندا۔ کایا چیتھڑا آپے رنگتا، رنگ میٹھی اک دکھاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ سا جن ساچا میلا، ساچے ہر وچھڑ کدے نہ جاندا۔

درس نام امول، نہ کوئی ہٹ وکاندا۔ درس نام انھول، تیرتھ تٹ نہ کوئی رکھاندا۔ درس نام اڈول، مسجد مندر مٹھ کوئی نہ پاندا۔ درشن نام اتول، اٹھسٹ نہ کوئی تلاندا۔ گر پورا جس جن پڑدے دیوے کھول، گر مندر اندر درس دکھاندا۔ درس گر جگت جگ میتا، نت نت آپ دکھایا۔ درس گر جن رچن رچیتا، چیتن روپ درڈایا۔ درس گر جس کایا کیتا، ہر ہر آپ کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، درشن درس آپ اھوانیا۔ درشن گر جوگ نرالا، گرگھ ورا پاندا۔ درشن گر جوت اکالا، اکال پُرکھ ملا سندا۔ درس گر ہوئے رکھوالا، اٹھے پہر سیو کماندا۔ درشن گر ہوئے کایا مندر سچی دھر مسالہ، گر پورا آپ دکھاندا۔ درشن گر کرے حال بے حال، سرتی سرت بھواندا۔ درشن گر بھند کٹائے کال مہاکالا، دین دیا لا ویکھ دکھاندا۔ درشن گر پھل لگائے کایا ڈالا، سنج کیاری ہری کراندا۔ درشن گر توڑے جگت جنجالا، مایا ممتا موہ چکاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر درشن ویکھ دکھاندا۔ درشن گر اتم جوتی، جوتی نور اُپایا۔ درشن گر میٹ مٹائے ورن گوتی، ساچی صورت اک دکھایا۔ درشن گر گرگھ ورا پائے وچوں

کوٹن کوٹی، کوٹن کوٹ رہے دھیان لگایا۔ درشن گر آپ چڑھائے اُپر چوٹی، بیڑا بنھے لایا۔ درشن گر کڈھے واسنا کھوٹی، دُرمت میل دھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نیز نینا درس دکھایا۔ درشن گر ساچے نین، گرگھ وِلا پائندا۔ درشن گر نہ رسنا سکے کہن، مہما اگنت نہ کوئی گنا پائندا۔ درشن گر چُکائے لہن دین، آون جاون پندھ مُکا پائندا۔ درشن گر ساک سجن سین، بھائی بھین اکھو پائندا۔ درشن گر بستر پائے تن ساچا گہن، ہار شنکار آپ کرائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر درشن درد مٹائندا۔ درشن گر ساکھیات، گرگھ وِرلے پایا۔ درشن گر کرے پارجات، گرگھ لئے ترایا۔ درشن گر بنھے نات، ناتا چرن اک رکھایا۔ درشن گر وڈ کرامات، بھيو کوئی نہ رایا۔ درشن گر بوند سوانت، ترسنا بھکھ مٹایا۔ درشن گر اک اکانت، ایکا لو لایا۔ درشن گر میٹ مٹائے اندھیری رات، ساچا چند چڑھایا۔ درشن گر بچھے وات، گر ستگر ہوئے سہایا۔ درشن گر ساچی دات، دُھر مستک لہنا جھولی پایا۔ درشن گر ملے کملاپات، کنت کنتھلا میل ملایا۔ درشن گر ویکھے مار جھات، جھرنا نچھر دئے جھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرنا پھرنا دئے کھلایا۔ درشن گر وڈی وڈیائی، ہر ہر میل ملا پائندا۔ درشن گر سچ دُھن اُچائی، دُھنی راگ الا پائندا۔ شبد گر سگلی چند مٹائی، سگلا سنگ تچا پائندا۔ درشن گر آتم گھر وجے ودھائی، منگلا چار کرائندا۔ درشن گر نیز کجل دھار بندھائی، تچا نین کھلا پائندا۔ درشن گر میلا پاربرہم گوسائیں، گہر گبھیر سا پائندا۔ درشن گر چائیں چائیں، گرگھ وِلا پائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر درسی درس دکھائندا۔ درشن گر ساچا میوہ، گرگھ وِرلے پایا۔ درشن گر مستک نیاں کوستک تھیوا، ہر ساچے آپ لگایا۔ درشن گر رسنا جھوا، اجپا جاپ جپایا۔ درشن گر الکھ ابھیوا، آد زرنجن درشن گر ساچی سیوا، زربھو ساچا پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن درس دکھایا۔ درشن گر ہر بھگونت، ہر ہر سنگ نبھائے۔ درشن گر ساچے سنتا، ستگر میل ملائے۔ درشن گر ناری کنتا، ایکا سیج سہائے۔ درشن گر کایا چولی چاڑھے رنگ بسنتا، اتر کدے نہ جائے۔ درشن گر ساچا دھام سہنتا، تھر گھر اک رکھائے۔ درشن گر دیوے نام سوگندھتا، ساچا ہون کرائے۔ درشن گر پار کرائے جوں نانک انگدا، انگیکار اکھوائے۔ درسن گر رلائے ساچی سنگتا، جو جن منگتا در دوارے آئے۔ درشن گر توڑے گڑھ ہنکار ہنگتا، ہوئے روگ رہن نہ پائے۔ درس گر میٹ مٹائے بھکھا ننگتا، ننگا بھکھا نہ کوئی دِسائے۔ درس گر امرت دھار

وہائے گنگتا، گنگا گوداوری رہی شرمائے۔ درشن گر دو جہاناں پار لنگھتا، شتوہ دریا نہ کوئی رُڑھائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلے میلے ملائے۔ درشن گر وڈ سِندھ ساگر، گہر گمبھیر اکھوایا۔ درشن گر جوت جگائے کایا گاگر، نورو نور اُپایا۔ درس گر گرگھ وِلا بنے سوداگر، منمگھ جھوٹھے دھندے لایا۔ گر کاشد رتئی رتناگر، نام رتئی رت دے رنگایا۔ گر کاشد نرمل کرم کرے اُجاگر، جوگ جگت اک بتایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، داسی داس آپ اکھوایا۔ گر کا درس شبد گر منتر، آتم ہر لولائی۔ گر کاشد بُجھائے بسنتر، اگنی اگت رہن نہ پائی۔ گر کاشد جوگ جگنتر، جگ جگ آپ کرائیا۔ گر کاشد جانے بدھ انتر، آتم بوُجھ بُجھائی۔ گر کاشد سرب ورتنتر، ہر گھٹ رہیا سائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر کاشد کرے کُڑمائیا۔ گر کاشد جگت سچ جوگ، جگت اپنے ہتھ رکھائی۔ گر کاشد سچا سچ بھوگ، جن بھگتاں رہیا کرائیا۔ گر کاشد دُھر سنجوگ، دُھر وچھڑے میل ملائی۔ گر کاشد درس اموگھ، آپ اپنا دے کرائیا۔ گر کاشد آتم چوگ، مانک موتی گھ کھوایا۔ گر کاشد کٹے روگ، چننا سوگ مٹائی۔ گر کاشد پار کرائے تیناں لوک، ترے گن مایا پھند کٹائی۔ گر کاشد سچ سلوک، سوہنگ شبد وڈی وڈیائی۔ گر کاشد نہ سکے کوئی روک، برہما وشن شو بیٹھے سپس جھکائی۔ ۹۶

گر کاشد ساچی موکھ، آتم بوُجھ بُجھائی۔ گر کاشد نہ ہرکھ نہ سوگ، آلس بندرا وچ نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے نام وڈیائی۔ گر کاشد سچ خزانہ، گر پورے آپ بھرایا۔ گر کاشد پینا دانا، دانا پینا آپ اکھوایا۔ گر کاشد کرے ٹھانڈا سینہ، امرت دھار چوایا۔ گر کاشد سدا رس بھینا، رس رسنا اک جنایا۔ گر کاشد جس جن چینا، چیتن چت وکھایا۔ گر کاشد جوں جل مینا، گرگھ ساچے لئے ترایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر منتر نام درڑایا۔ گر کاشد شبد انراگ، راگ وید نہ گایا۔ گر کاشد وڈے وڈبھاگ، وڈبھاگی گرگھ پایا۔ گر کاشد کنت سہاگ، گر مندر دے سہایا۔ گر کاشد سچ چراغ، جوتی نور کرے رُشایا۔ گر کاشد بُجھائے ترسنا آگ، ترکھا رہن نہ پایا۔ گر کاشد بنائے ہنس کاگ، کاگوں ہنس بنایا۔ گر کا شبد دھووے داغ، مانس جنم لیکھے لایا۔ گر کاشد سدا سد رہیا جاگ، گر کاشد رہیا جگایا۔ گر کاشد جس جن گیا لاگ، من منوآ بندھ بندھایا۔ گر کاشد بٹھے تن ساچا تاگ، من مت دُور کرایا۔ گر کاشد پکڑے جن واگ، بدھی بودھ نہ گیان جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے ہتھ رکھے

وڈیایا۔ گر کاشد ساچا سجن، ساچا سنگ نبھائندا۔ گر کاشد ساچا محبن، ساچا دھام سہائندا۔ گر کاشد ساچا حجن، حاجی حج دکھائندا۔ گر کاشد ساچا راجن، شاہ سلطان آپ اکھوائندا۔ گر کاشد پرگٹ ہویدا دیس ماجھن، کلجک سویا آپ اٹھائندا۔ گر کاشد سچا سچ تاجن، شاہ اسوار آپ ہو جائندا۔ گر کاشد رکھے سد لاجن، لاجانت اکھوائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد نگارہ اک و جائندا۔ گر کاشد سچ نگارہ، گر پورے آپ وجایا۔ گر سکھ سویا رہیاناہ کوئی نو دوارا، دسواں بوجھ نبھایا۔ گر کاشد وسے اچے اٹل محل منارا، تھر گھر ناؤں رکھایا۔ گر کاشد نہ دسے مندر مسجد گردوارا، گر گھ ہر دے وچ سمایا۔ گر کاشد بند نہ ہوئے چار دیوارا، چھپر چھن نہ کوئی لکایا۔ گر کاشد انت نہ پارا وارا، بھيو ابھیدا نہ کوئی لکھایا۔ گر کاشد گرو گر کرتارا، کرتا پرکھ اکھوایا۔ گر کاشد ناری نار، نر نرائن آپ ہو جایا۔ گر کاشد میت مرارا، پیت پیتمبر سیس سہایا۔ گر کاشد گر اوتارا، گر گو بند میل ملایا۔ گر کاشد گر بھرے بھنڈارا، سمبل نگری آپ لکایا۔ گر کاشد گیت ظاہرا، اندر باہر سمایا۔ گر کاشد ایک نعرہ، ایکنکارا رہیا لگایا۔ گر کاشد سچ جیکارا، سو پرکھ نرنجن آپ جنایا۔ گر کاشد کھنڈا دو دھارا، دو جہاناں رہیا ہلایا۔ گر کاشد ہر روپ اپارا، ہر ہر آپ سمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی شبد اپایا۔ گر کاشد وڈ بلکارا، کھیلے کھیل دو جہاناں۔ گر کاشد تکھی دھارا، مارے مار جودھے سور نوجوانا۔ گر کاشد تیز کٹارا، گر کاشد تیر کمانا۔ گر کاشد آر پارا، گر کاشد وچ میانا۔ گر کاشد پار کنارہ، گر کاشد وہن وہانا۔ گر کاشد پرگٹ وچ سنسارا، گر کاشد ہوئے ترانہ۔ گر کاشد نام ادھارا، گر کاشد سچ میل ملانا۔ گر کاشد نہکٹک نرائن نر اوتارا، کھیلے کھیل سری بھگوانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ورتے اپنا بھانا۔ گر کاشد ساچا بھانا، ہر بھانے وچ سمایا۔ نہ کوئی جانے چتر سنگھڑ سیانا، گیانی دھیانی بھيو نہ رایا۔ نہ کوئی جانے وڈ ودوانا، پڑھ پڑھ پُستک موہ ودھایا۔ نہ کوئی جانے راج راجانا، لیکھا لیکھ نہ کوئی سکھایا۔ نہ کوئی جانے شاہ سلطانا، گر شبدی بھیکھ وٹایا۔ گر کاشد مرد مردانہ، چیلار گر آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر شبدی ناؤں دھرایا۔ شبدی گر سچ محلہ، ایک ایک وسایا۔ شبد گر وسے اک اکلا، ایکنکارا روپ وٹایا۔ سنگر ساچا دھام بیٹھا ملا، دس کسے نہ آیا۔ شبد گر اچھل اچھلا، اچھل اچھل کرایا۔ شبد گر بولے ہلا، کلجک ویلا اتم آیا۔ نو کھنڈ پر تھمی پئے تر تھلا، ستاں دیپاں لئے ہلایا۔ ہاہاکاری جلاں تھلا، اچے ٹلے دین ڈھایا۔ جن

بھگتاں میٹے دُئی دوتی سلا، ایک دوجا بھو چُکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد شبدی ناؤں دھرایا۔ شبد گر ساچا ناما، ہر نامے وڈ وڈیائیآ۔ شبد
 گر انتر جاما، ہر گھٹ بوجھ بُجھائیآ۔ شبد گر دیوے ساچا تاما، امرت آتم جام پیائیآ۔ شبد گر پورن کرائے کاما، جس جن آس نکائیآ۔ شبد گر پلے بٹھے ساچا داما،
 ٹھگ چور یار لٹ کوئی نہ جائیآ۔ شبد گر وڈ نام نامہ، گر شبدی شبد سمائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، گر گھاس رہیا ورتائیآ۔
 گر شبد گر بھنڈارا، گر پورے آپ ورتائیآ۔ جو جن منگن آئے دوارا، آتم جھولی دے بھرایا۔ آپے کھولے بند کواڑا، بجر کپائی پردہ لاہیا۔ وانہ لگے تتی ہاڑا،
 جس جن چرنی سیس جھکایا۔ میٹ مٹائے پنچم دھاڑا، پنچم موہ چُکایا۔ دھرم وکھائے سچ اکھاڑا، ساچا میل ملایا۔ کرے پرکاش بہتر ناڑا، جوتی نور سواہیا۔ گر گھ
 ساجن ساچا لاڑا، ساچے گھوڑے آپ چڑھایا۔ درگاہ ساچی ساچے گھر آپے واڑا، ساچا دھام سُہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری
 اتم ور، اپنا نام چپایا۔ گر کا شبد نام پر بھاتی، امرت ویلا سُہایا۔ ایک رنگ رنگائے دوس راتی، رین اندھیری رہن نہ پایا۔ نہ کوئی دیبا باقی دیک جوتی اک
 جگایا۔ جس جن بخشے ساچی داتی، در دوارا دے سُہایا۔ دیوے درس بوہ بوہ بھانتی، بدھنا نا میل ملایا۔ جن بھگتاں اتم دیون آیا باقی، نہ بھکنا جامہ پایا۔
 امرت جام پیائے ساچا ساتی، سچ پیالہ اک رکھایا۔ آتم اندر کھولے تاکی، نرمل جوت کرے رُشنائیآ۔ شبد گر وڈ پاکن پاکی، پاکی پاک اکھوایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار ورن کھلائے ایک در، ایک منتر نام درڑایا۔ چار ورن اک دوارا، ایک نام جنائیآ۔ ایک شبد اک پیارا، ایک دُھن اُچائیآ۔ ایک
 پون اک ہلارا، ایک جھولا رہیا جھلائیآ۔ ایک سون ایک دھارا، ایک میگھا رہیا برسائیآ۔ ایک باؤن ایک بوں، ایک بھیکھی بھیکھ وٹائیآ۔ ایک راما ایک راون، ایک سینتائے
 پرنائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر شبدی شبد کرے چڑھائیآ۔ گر شبد چڑھائی نو کھنڈ، ست دیپ وجے نگارہ۔ لوآں پُریاں ونڈی ونڈ،
 کلج تیری اتم وارا۔ لکھ چوراسی کھنڈ کھنڈ، نہ دیسے کوئی سہارا۔ سر اٹھائی پاپاں پنڈ، کلج جییاں بدھا بھارا۔ نار دُہاگن دے سے رنڈ، چاروں گنٹ ہاہاکارا۔
 منمکھ جیواں وڈھے کنڈ، مار کھنڈا سوہنگ دو دھارا۔ کھیلے کھیل وچ برہمنڈ، نہ بھکنا نرائن نر اوتارا۔ گر گوہنڈے منگی منگ، پر بھ بخشے سچ پیارا۔ کایا چولی
 چاڑھے رنگ، دیوے شبد سہارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر شبد گر گھ دیوے ور، جس جن بخشے چرن پیارا۔

★ ۵ ماگھ ۲۰۱۴ بکرمی صوبیدار وطن سنگھ دے گھر پنڈ شریںہ پُر تحصیل دسوا ضلع ہوشیار پُر ★

ہر جوتی شبد دھار، ہر ہر آپ وہائیآ۔ ہر ہر شبد اپار، بھیو کوئی نہ پائیآ۔ ہر کاشد روپ کرتار، کرتا پُر کھ آپ اکھوئیآ۔ ہر کاشد ہر نرنکار، نرگن نام دھرائیآ۔ ہر کاشد کھیل اپار، ہر ہر وچ رہیا سمائیآ۔ ہر کاشد ہر پیار، ہر ہر آپ کرائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر شبد دے وڈیائیآ۔ ہر شبد سچ سلطانا، ہر ساچے آپ بنایا۔ سچ شبد وڈ مہربانا، مہربان آپ اکھوایا۔ ہر شبد وڈ دانی دانا، دیونہار آپ اکھوایا۔ ہر شبد ساچا گانا، ہر ساچے آپ الایا۔ ہر شبد سچ ترانہ، ہر ساچے آپ سنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر شبدی شبد اپایا۔ ہر شبد سچا شاہ، ایکا ایک اکھوآندا۔ ہر شبد بے پرواہ، بھیو کوئی نہ پائندا۔ ہر شبد بنائے اپنا ناں، نام نامہ آپ رکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر شبدی شبد جنائندا۔ شبد سُت وڈ بلکارا، ایکا ایک اکھوایا۔ پاربرہم ابناشی اپتتا، کھیلے کھیل کھیلنہارا آپ اکھوایا۔ جگ جگ سہائے اپنی رُتا، اپنے بھانے وچ سمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر شبدی شبد اپایا۔ شبد سُت وڈ بلوانا، ہر ایکا ایک رکھایا۔ کھیلے کھیل دو جہاناں، جگ جگ آپ کھلایا۔ میلے میل سری بھگوانا، بھگوان روپ سمایا۔ آد انت نوجوانا، نہ مرے نہ جایا۔ جن بھگتاں کرے مات پچھانا، دیکھنہار دس نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر شبدی شبد اپایا۔ شبد گر ساچا سورا، سنگر آپ اپایا۔ آپے راگ انادی تورا، آپے ناد وجایا۔ آپے ہوئے سرب گن بھرپورا، گن بھرپور آپ اکھوایا۔ آپے بخشے چرن دھوڑھا، آپے مستک ٹکا لایا۔ آپے چاڑھے رنگ گوڑھا، کایا رنگنہار آپ اکھوایا۔ آپے ناتا توڑے کوڑو کوڑا، آپے لئے لڑ لگایا۔ آپے چتر سگھڑ بنائے مورکھ موڑا، جس جن اپنی دیا کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر شبد دے وڈیایا۔ ہر شبد وڈی وڈیائی، ہر وڈا وڈ پایا۔ لوآں پریاں کر گڑمائی، پاربرہم برہم سمجھایا۔ ایکا دُھن اک جنائی، ایکا ناد وجایا۔ ایکا گن اک رگھرائی، ایکا ویکھ وکھایا۔ اک نکار رہیا سُن سرب گھٹ تھائیں، آد انت اک سمایا۔ ایکا ویکھے چائیں چائیں، جگ جگ مات پھیرا پایا۔ ایکا پکڑ اٹھائے پھڑ پھڑ باہیں، ہر جن دیوے مات ملایا۔ ایکا دیوے ٹھنڈیاں چھائیں، ہوئے دُکھڑے روگ گویا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر ساچا ساچا سُت شبدی شبد تریا۔ سنگر ساچا سورا، ہر ہر نام رکھایا۔ آسا منسا جگ جگ پورا، جگ جگ ویس وٹایا۔

بھگت دوارے حاضر حضورا، ہرجن آپ ہو آیا۔ آپے نیرن آپے دُورا، دُورو دُور آپ اکھوایا۔ آپے جوتی آپے نُورا، نُورو نُور آپ سمایا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ناؤں اُپایا۔ آپ اپنا ناؤں دھرائے، اپنی کل ورتایا۔ راگ انادی ایکا گائے، گاونہار آپ اکھوایا۔ برہمادی برہم کھوج
 کھجائے، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ آدجگادی بھیکھ وٹائے، بھیکھادھاری آپ اکھوایا۔ موہن مادھو مادھی نام دھرائے، نر نرائن ہر رُگھرایا۔ بودھ اگادھی شبد
 جنائے، ہر شبد وڈی وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ ویکھے ویکھنہارا کھیل، ہرجن ساچے لئے جگایا۔ ہرجن ساچا آپ جگاونا، ہر
 ہتھ رکھا وڈیایا۔ آتم برہم گیان داونا، ایکا تال سنایا۔ انحد واجا اک وجاونا، پنچم سیوالایا۔ پنچم بہہ بہہ گھر ساچے گاونا، آتم گھر وجے ودھایا۔ آتم سر
 اک نہاونا، سر سرور اک وکھایا۔ آتم کُنڈا آپے لاہنا، بجر کپاٹ تڑایا۔ دسم دواوی بھيو کھلاونا، آتم سچ وچھایا۔ نرمل جوتی دیپ جگاونا، اٹھے پہر کرے
 رُشٹایا۔ آپ اپنا میل ملاونا، آپ اپنے انگ لگایا۔ ناری کنتا ایکا دھام سہاونا، ساچا سنگ نبھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر شبدی دیوے
 ساچا ور، گر گھ وڈی وڈیایا۔ گر سکھ گر دین دیا، گر گوہند روپ سمایا۔ گر پاربرہم سرب رکھوالا، ہر گھٹ بیٹھا آسن لایا۔ گر سنگر توڑے جگت جنجالا، جو
 جن آئے سرنایا۔ گر پار کرائے نیڑنہ آئے کال مہاکالا، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ گر گر سکھ اُپائے بنائے ساچے لالا، لال انملڑے ناؤں دھرایا۔ پھل لگائے کایا
 ڈالا، امرت آتم گھ چوایا۔ جگ جگ چلے اولڑی چالا، چال نرالی آپ اکھوایا۔ ہرجن میل ملائے کایا دھرم سچی دھر مسالہ، در گھر ساچا اک سہایا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ وڈ وڈیائی ہر سمرتھ، جگ جگ آپ رکھایا۔ آپے جانے مہما اکھ، کتھنی کتھ نہ سکے رانیا۔
 سنجگ تریتا دواپر چلیا ایکا رتھ، رتھ رتھو ہی آپ اکھوایا۔ کھج کھج کوڑ گڑیا را رہیا متھ، لکھ چوراسی دئے دُہایا۔ پنچ وکارے پائی نتھ، من مت ہوئی ہلکایا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھج تیری انتم ور، گر شبدی بنت بنایا۔ گر شبد سنائے ساچا ڈھولا، ہر ساچے وڈ وڈیایا۔ ایکا نام اک جیکارا ایکنکارا
 ایکا بولا، ایکا تال وجایا۔ اک بھنڈارا سچ دوارا ایکا کھولا، آپے رہیا ورتایا۔ جگ جگ بنیا ساچا تولا، تولنہار آپ اکھوایا۔ دواپر پرگٹے کلا سولاں، کھج انتم
 اننت کل اکھوایا۔ جن بھگتاں بجر کپاٹی پردہ کھولا، آپ اپنا درس دکھایا۔ مُسکھاں رکھیا پردہ اوہلا، جوت نرنجن دیپ جگایا۔ بھیکھی بھیکھ وٹائے کایا چولا،

شبدی شبد سمانیا۔ اک شبد اک جیکارا چار ورن ساچا بولا، سو پُرکھ نرنجن وڈ وڈیائیا۔ ہنگ ہنگتا ہوئے گولا، ہوئے روگ جلائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، شبدی شبد گرگر شبدی شبد رُپ اکھوائیا۔ ہر شبد گر دیو دیوا، آد پُرکھ اپارا۔ ہر شبد جوگ جگت جگ کرے سیوا، لوک مات لئے اوتارا۔ ہر شبد الکھ ابھوا، ویکھ دکھائے لوآں پُریاں نو کھنڈ تیرا پسر پسارا۔ ہر کاشبد رسنا جہوا، جس جن رسن اُچارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، میل ملائے وچ سنسارا۔ ہر کاشبد ہر اگم، اگمڑے دھام سہایا۔ نہ مرے نہ پئے جم، آون جاون وچ نہ آیا۔ نہ کوئی پون سواسی ویکھے دم، نیتزیر نہ کوئی وہایا۔ جگ جگ جانے اپنا کم، کرتا پُرکھ آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، ایکا ایک اکھوایا۔ ایکا ایک آد نرنجن، ایکا جوت جگایا۔ سنگر شبد ہوئے درد دکھ بھجن، بھوساگر پار کرایا۔ جن بھگتاں بخشے نیتز انجن، نام نامہ جھولی پائیآ۔ چرن دھوڑ کرائے ساچا مجن، دُرمت میل گوائیا۔ پرگٹ ہوئے ہر ساچا سجن، نرل جوت کرے رُشانیآ۔ بھگت سہیلا آیا پڑدے کجن، اک دوشالہ اُپر پائیآ۔ جو گھڑیا سو اتم بھجن، تھر کوئی رہن نہ پائیآ۔ کلجک جیو در در گھر گھر چھڈ چھڈ بھجن، نہکٹک وڈی وڈیائیا۔ کال نگارے چاروں کُنٹ دہ دشا وچن، کلجک رہیا وجائیآ۔ کوئی نہ کسے رکھے لجن، سادھ سنت بیٹھے کھ چھپائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، سمت چوڈاں کرے رُشانیآ۔ سمت چوڈاں لوک، ہر ایکا ہٹ کھلایا۔ ایکا شبد اک سلوک، ایکا نعرہ لایا۔ ہر کا بھانا نہ سکے کوئی روک، کلجک ویلا اتم آیا۔ لکھ چوڑاسی دیوے جھوک، رائے دھرم دئے سزایا۔ جن بھگتاں بخشے اتم موکھ، جگت وڈ وڈیایا۔ نہ ہرکھ نہ کدے سوگ، چنتا دکھ نہ کوئی رکھایا۔ چار ورن تیرا ایکا جوگ، پر بھ ساچا دئے دکھایا۔ سوہنگ شبد ساچا بھوگ، اتم سیجا دئے کرایا۔ دو جہاناں نہ ہوئے وجوگ، میلی میلا دو جہان میل ملایا۔ اتم درسی درس دیوے اموگھ، آپ اپنا رُپ وٹایا۔ ایکا ساچی چوگ، سوہنگ ہنسا کھ پوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، ایکا ڈنکا رہیا وجایا۔ ایکا ڈنکا ہر بھگونتا، اپنا آپ وجائندا۔ آپ اٹھائے سادھن سنتا، راج راجانا آپ اٹھائندا۔ کلجک جیواں مایا پائے بے انتا، گوڑھی نیندے سوائندا۔ گرگھاں کایا چولی چاڑھے رنگ بسنتا، اتر کدے نہ جائندا۔ توڑے گڑھ ہنکاری ہنگتا، سو پُرکھ نرنجن میل ملائندا۔ منمکھ جیو بھکھا ننگتا، نو در سدا گرا لائندا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، ہر جن میلے ساچے گھر، گھر گھر وچ آپ کرا سندا۔ کلج تیرا اتم نشانہ، پر بھ ساچے اک رکھایا۔ لوآں پُریاں ویکھے مار دھیانا، برہما وشن شو دیوت سُر لئے جگایا۔ نو کھنڈ پر تھی اک بانا، ستاں دیپاں رہیا پھرایا۔ لکھ چوراسی پاوے آنا، ایک نام دھرایا۔ جن بھگتاں بھئے آتم اندر ساچا گانا، ایک تند بندھایا۔ شبد سُنائے ساچا گانا، انحد تال وجایا۔ کرے کرائے در پروانہ، پاربرہم پرناہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، ایک مارگ لایا۔ ایک مارگ ایک راہ، ایک جوت جگایا۔ ایک شبد گُر بے پرواہ، ایک ویکھے تھاؤں تھانیا۔ نت نوتا کرے سچ نیاں، اپنی کل ورتایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج جوت کرے رُشانیا۔ کلج اتم رین اندھیرا، چاروں کُنٹ پساریا۔ پاربرہم پر بھ پائے پھیرا، کھیلے کھیل اپر اپاریا۔ آپے ڈھائے بھرماں ڈیرہ، مستمکھ جیواں توڑے گڑھ ہنکاریا۔ چار ورن کرائے ایک سنجھ سویرا، سَتجگ ساچا سچ دواریا۔ آپ چُکائے میرا تیرا، تیرا میرا رُپ دکھا رہیا۔ چوتھے جگ دیوے گیرا، اُلٹی لُٹھ گڑا رہیا۔ نو کھنڈ پر تھی کرے نیرا، حق حقیقت ویکھ دکھا رہیا۔ کسے نہ دسے کایا نگر کھیرا، محل اٹل نہ کوئی جنا رہیا۔ جن بھگتاں بٹھنہارا بیڑا، جگ جگ آپ بٹھا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، آپ اپنا رُپ وٹا رہیا۔

۱۰۲

۱۰۲

سَنگَر ساچا میت، سَت پُرکھ اکھوایا۔ جس جن بخشے چرن پریت، ناتا بدھاتا توڑ نبھایا۔ ایک رنگ رنگائے ہست کیٹ، اوچاں نیچاں بھیو مٹایا۔ دیوے نام شبد انڈیٹھ، لکھن پڑھن وچ نہ آیا۔ مٹھا کرے کوڑا ریٹھ، جس جن اپنی دیا کمایا۔ مستمکھاں ستا دے کر پیٹھ، آتم انتر دس نہ آیا۔ گُر سکھ کایا چولی چاڑھے رنگ میٹھ، اتر کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُر سَنگَر آپ اکھوایا۔ سَنگَر ساچن سچا میتا، ایک ایک اکھوایا۔ آپے جانے اپنی ریتا، جگ جگ آپ چلایا۔ گُرکھ ورلے نام ندھان ایک پیتا، ہوئے روگ گویا۔ ایک شبد دے اتیتا، ترے گن موہ چُکایا۔ پنج تت کرائے ٹھانڈا سیتا، ساتک سَت ورتایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُر سَنگَر ناؤں دھرایا۔ سَنگَر ناؤں ہر نرنکار، شبدی شبد دھرایا۔ آپ اپنا کر جیکار، آپ اپنا

نعرہ لایا۔ آپ اپنی نبی دھار، آپ مارگ پایا۔ آپ اپنے لئے اُبھار، آپ اپنی دیا کمایا۔ آپ دیوے امرت دھار، آپ دیوے کھ چوایا۔ آپ کھنڈا تن
 شنگار، تن گاترے آپ لٹکایا۔ آپ برہمنڈاں پاوے سار، جیرج انڈاں اُنچ سیتج ویکھ دکھایا۔ آپ بھیکھ پکھنڈا دے نوار، کلجگ انتم رہن نہ پایا۔ آپ
 کھنڈا رہیا ہلار، سو پُرکھ زرنجن ہتھ اٹھایا۔ ہنگ ہنگتا دیوے مار، دُرمت رہن نہ پایا۔ ہرجن منگتا آئے در دوار، آتم جھولی نام بھرایا۔ جوتی جوت سرپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرمت گُر بھیکھ وٹایا۔ گُرمت گُر ساچا شبد وچولا، دو جہاناں والی۔ آپ سنائے اپنا ڈھولا، جگے جوت اکالی۔ کلجگ انتم بنیا تولاء، نانک
 دھار چلائی۔ گوہند گُر ویکھے ہولا، ہتھ کمان اٹھالی۔ کلجگ جیو بنیا گولا، مایا ممتا موہ رکھالی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور،
 گُرمت گُر بھیکھ وٹالی۔ گُر ستگر ساچا سچ مردنگا، ایکا نام جپایا۔ گُرکھ چرن دوار وہائے کوٹن گنگا، اٹھسٹھ تیرتھ مان گویا۔ انجیل قرآنا کرے بھنگا، اللہ ہو ہو
 نعرہ کدے نہ لایا۔ چٹے آسو کسیا تنگا، پُرکھ ابناشی شبد سَنگھاسن آسن لایا۔ لوآں پُریاں آپے لنگھا، لوک مات ویکھ دکھایا۔ لکھ چوراسی جیو جنت سادھ سنت
 بھکھا ننگا، نام وست کوئے نہ جھولی پایا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار پنچ وکار لگا دنگا، من مت بُدھ رہی گُرلایا۔ انتم ویلے نہ دے کوئی سنگا، نہ کوئی سنگ
 ۱۰۳ نبھایا۔ کوڑ گُریارا لگا چنگا، نام ندھان دس نہ آیا۔ کلجگ جھوٹھا چھڈنا پینا دھندا، ویلا انتم آیا۔ پاربرہم ابناشی کرتا رہن نہ دیوے کوئی مدراماسی گندہ، نہ ہکلکی
 جامہ پایا۔ گُرکھ ساچا ستجگ چاڑھے چند نوجندا، سیتل ساچی دھار وہایا۔ کلجگ جیو آتم اندھا، انتم ڈوگھے وہن دے رُڑھایا۔ جن بھگتاں بخشے پرماندا، نچھر
 دھارا لکھ چوایا۔ آد جگاد سدا بخشندا، گُرشبدی آپ اھوایا۔ لکھ چوراسی آپ اپائے اپنی بندا، انتم آپے میٹ مٹایا۔ داتا دانی وڈگنی گہندا، گوہند روپ سمایا۔
 سنگھ سورن تیری میٹے چندا، آتم درسی درس دکھایا۔ آتم درس دُھر سنجوگا، ہر ساچا میل ملائندا۔ کلجگ مایا کٹے روگا، جوت زرنجن تیل چڑھائندا۔ آد انت
 نہ ہوئے وجوگا، دو جہانی سنگ نبھائندا۔ آتم سیجا ساچا بھوگا، سُرت سوانی سنگ کرائندا۔ نہ کوئی جانے بانگ روزہ، نہ پنچ تت نماز الائندا۔ پرہ کا بھیو
 سدا سد گوجھا، وید کتیب کوئی نہ پائندا۔ جس جن بخشے اپنی سوجھا، اپنا در گھلائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرکھ ساچے ویکھ دکھائندا۔
 گُرکھ ساچن ساچا لاڑا، ہر ساچے آپ شنگاریا۔ نیڑ نہ آئے پنچم دھاڑا، در دوار دے دُرکاریا۔ جوت جگائے بہتر ناڑا، دوس رین کرے اُجیاریا۔ چرن کول

دکھائے سچ اکھاڑا، گر منتر ایک نام اُچاریا۔ ہوئے سہائی جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑا، ڈونگھی کندر مسکھمن ناڑا پار کر رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 کلج تیری اتم ور، پاوے ساریا۔ کلج تیری اتم دھار، پر بھ اپنے ہتھ رکھی وڈیاںیا۔ گرگھ ساچے لئے اُبھار، مسکھاں دئے سزایا۔ چار ورنال اک پیار،
 اوچاں نیچاں میل ملاںیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے لئے تراںیا۔ نو دوارے لہنا چکے، پر بھ ساچا آپ چکا سندا۔ گرگھ تیرا پینڈا
 مکے، آون جاون پندھ مُکاسندا۔ ہرے کرائے بوٹے سکے، امرت اتم سنج پھل پھلواری آپ لگا سندا۔ آپ اپنی ہتھیں چکے، گر گو بند بھیکھ وٹا سندا۔ گُیا
 رہن نہ دیوے کوئی گٹھے، جو جن سر سے تیری سیو لگا سندا۔ پُری اند جو گئے رُٹھے، کلج اتم میل ملا سندا۔ سنگر پورا جگ جگ ٹٹھے، دیال پُرکھ آپ
 اکھواسندا۔ ہر بھگت بندھائے ایک مُٹھے، آپ اپنی گنڈھ دواسندا۔ میٹ مٹائے جوٹھے جھوٹھے، کلج تیری جھولی پاسندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، کلج تیری اتم ور، ویہ سو چو داں ویکھ دکھاسندا۔ ویہ سو چو داں تیری دھار، پر بھ ہتھ رکھی وڈیاںیا۔ نو کھنڈ پر تھمی پاوے سار، ستاں دیپاں
 رہیا جگایا۔ راج راجاناں کرے خبردار، شاہ سلطاناں رہیا ہلایا۔ شبد کھنڈا تیز کٹار، اپنے ہتھ اٹھایا۔ سمبل نگری ہو تیار، آپ اپنی لئے انگڑایا۔ ساچا گھوڑا
 رہیا شنکار، سولاں کلیاں آسن پانیا۔ کلغی توڑا نام اپار، جوتی جوڑا میل ملایا۔ پہلا پوڑا اپر اپار، سسا قلعہ بناںیا۔ اُپر ہوڑا ویکھ سنسار، زرگن سرگن کھیل کھلایا۔
 اک اکلا اینکار، عقل کلا ورتانیا۔ اچھلا اچھلا پروردگار، بے عیب آپ اکھوایا۔ خدی خدائی دیوے مار، انا الحق جنایا۔ مقامے حق ساچا یار، ساچی بوُجھ
 بُجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک کلمہ رہیا پڑھانیا۔ ایک کلمہ ہر کائنات، ہر اپنا آپ اپایا۔ نبی رسولاں ویکھے مار جھات، چار یاری ویکھ
 دکھایا۔ صدی چو دھوی اندھیری رات، مکہ مدینہ پھول بھلایا۔ سمت پندراں چڑھے برات، سوہنگ لاڑا اک سجایا۔ نہ کوئی بچھے ذات پات، ورن برن وچ
 نہ آیا۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی مات، بھائی بھین ساک سجن نہ کوئی رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر شبدی شبد اٹھایا۔ گر شبدی وڈ بلوانا، ایک
 ایک اکھواسندا۔ سوہنگ چلہ تیر کمانا، ہر اپنا آپ اٹھاسندا۔ سمت پندراں آئے وچ میدانا، گھر ساچا ویکھ دکھاسندا۔ پرگٹ ہوئے گن ندھانا، گنوتا آپ
 اکھواسندا۔ پکڑ اٹھائے جیو شیطانا، پنچم پنچ ہلا سندا۔ پنچم پنچے ہتھیں گانا، پنچم موہ چکا سندا۔ پنچم کل کر پردھانا، پنچم کال پرنا سندا۔ پنچم خشنے چرن دھیانا،

پنچم مہاکال نیڑ نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری انتم ور، ہرجن ساچے دیا کماندا۔ ہرجن ساچے ایکا اوٹ، ایکا ایک رکھائیا۔ تن نگارے لگے چوٹ، گر شبدی آپ لگائیا۔ مایا ممتا کڈھے کھوٹ، ہنگتا گڑھ تڑائیا۔ منمنگھ جیو آلیوں ڈگے بوٹ، نہ سکے کوئی اٹھائیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ سادھ سنت بیٹھے بٹھ لنگوٹ، دھیرج دھیر نہ کوئی دھرائیا۔ گر در مندر مسجد نہ بھری پوٹ، مایا رانی ہوئی ہلکائیا۔ کلجک کریا دیوے ووٹ، کوڑی کرت کمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے لئے اٹھائیا۔ گرگھ ساچے اٹھ اٹھ جاگ، کلجک رین اندھیری چھائیا۔ سمبل نگر لگا بھاگ، گر گوبند جوت جگائیا۔ ایکا شبد ایکا ناد، ایکا تال وجائیا۔ کھیلے کھیل وچ برہما، کھیلے کھیل سرشٹ سبائیا۔ آدن انتا آد جگاد، جگ جگ رچنا رہیا رچائیا۔ گرگھ ساچے سجن سہیلے آپے لئے لادھ، آپ اپنا میل ملائیا۔ ایکا ذھن جنائی شبد بودھ اگادھ، سُن سادھ گھلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ویکھے تھاوں تھائیا۔ ہرجن ساچے سچ ٹکانا، ایکا ایک رکھایا۔ گر سنگر ساچے چرن دھیانا، جپ تپ نہ کوئی کمایا۔ ملے میل سری بھگوانا، ست سرُپ سما۔ جوتی دیک جگے مہانا، نورو نور درسایا۔ آتم انتر اُپجائے سچ ترانہ، انحد تال وجایا۔ پنچم بہہ بہہ گانن گانا، اٹل محل سہایا۔ آپے بخشے پد زربانا، پرمانند سما۔ جوتی شبدی میل ملانا، سرتی سرت وٹایا۔ ایکا سیجا دھام سہانا، ایکا انگن لایا۔ ایکا دوجا بھو چکانا، ایکا اک رکھایا۔ چوٹھے گھر کر پروانہ، پنچم در سہایا۔ چھویں چھپر چھن نہ کوئی رکھانا، دیہرا مندر مسیت نہ کوئی رکھایا۔ ستویں ست پڑکھ زرنجن ہر بھگوانا، ہر ہر روپ اکھوایا۔ اٹھائیں تال کر پروانہ، اپنے لیکھے لایا۔ نو در ویکھے جیو شیطانا، جیو جنت ہلکایا۔ دسویں میل گرگھ چتر سبانا، جس جن آس رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساجن لئے ور، آتم پیاس مٹایا۔ آتم پیاس دوس رات، اٹھے پہر گر لائیا۔ جس جن بخشے بوند سوانت، امرت کھ چوائیا۔ چرن کول بندھائے ساچانات، نہ کوئی توڑ تڑائیا۔ ناتا توڑے ذات پات، ورن برن نہ کوئے دسائیا۔ گرگھ تیری اتم ذات، گر شبد کرے گڑمائیا۔ سنگر پورا دیوے ساچی دات، سوہنگ جھولی پائیا۔ اٹھے پہر رہے پر بھات، جگت اندھیر دس نہ آئیا۔ ویلے انتم پچھے وات، پرگٹ ہو درس دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساجن ساچے میلے گرو گر چیلے روپ سمائیا۔ ہر پڑکھ زرنجن آد، اپنے ہتھ رکھی وڈیائیا۔ کھیلے کھیل آد جگاد، جاگرت جوت جگائیا۔ برہمنڈ کھنڈ وجائے اپنا ناد، اپنی

دُھن اُپجائیا۔ سنت سہیلے آپے لادھ، آپ اپنی بوجھ بُجھائیا۔ ہرجن ہر ہر رہے ارادھ، سیوک سیوارہے کمائیا۔ ملے میل ہر مادھو مادھ، میلنہار سہج سُبھائیا۔ پنچ وکارا دیوے باندھ، ہر شبدی ڈور بندھائیا۔ سدا سد سُنے فریاد، دھرنی دھرت دھول سُبھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپائے آپے دے مٹائیا۔ چار جگ مات دھر، اپنی دیا کمائندا۔ آپ اپنا ویس کر، آپے ویکھ وکھائندا۔ آپے ہوئے در درویش در، آپے لکھ جگائندا۔ آپے نر نریش گھر، آپے دھام سُبھائندا۔ آپے برہما وشن مہیش کر، وشنوں ونسی آپ اکھوائندا۔ آپے لیکھا لیکھ کر، ترے گن مایا سنگ بُجھائندا۔ آپے پنچ تت اپدیش کر، آپے موہ ودھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنی بنت بنائندا۔ چار جگ پر بھ سیوالا، ایکا بازی لائیا۔ سَتجگ تیری ونڈ ونڈا، ستاراں لکھ ہزار اٹھائی آئیو آپ لکھائیا۔ تریتا تیرا ویکھ وکھا، ہزار چھیانوے لکھ باراں، بارم بار کرے گڑمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپائے آپ ملائے، آپ منائے اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ دوپر تیری بٹنہ دھار، کھیلے کھیل مہانا۔ اٹھ لکھ چوٹھ ہزار، یلیا دُھر فرمانا۔ جیواں جنتاں کرم وچار، پرگٹ ہوئے ہر بھگوانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل جیو جہانا۔ آپے کھیل کھلاونہارا، پاربرہم ابناشی۔ آپے مارے مار جوالنہارا، آپے منڈل پاوے راسی۔ آپے چند سورج ہوئے تارا، کھیلے کھیل پر تھی آکاشی۔ آپے شبد دُھن ہوئے جیکارا، آپے نرمل جوت کرے پرکاشی۔ آپے ہوئے دُھندوکارا، آپ اپنا ویکھ وکھاسی۔ کلجگ لکھایا لیکھ اپارا، چار لکھ بٹی ہزارا، گرگھ جو بن وِلا ہنڈھاسی۔ منٹکھ جیو مورکھ مگدھ گوارا، ہر کاناؤں بھلاسی۔ دھرت مات کرے پکارا، پر بھ ٹھا کر آگے ابناشی۔ چکھیا نہ جائے مات بھارا، منگے منگ داس داسی۔ سادھ سنت ہوئے پیسیارا، بھرے بھلے پنڈت کاشی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے کرے بند خلاسی۔ دھرت مات کر پکارا، گھر ساچے رہی گرا لائیا۔ کلجگ انتم اک ہلارا، چاروں کُنٹ رہیا دوائیا۔ نال رلایا سنگ محمد چار یار، ساچا سنگ بُجھائیا۔ منگے منگ دُھر دربار، چو داں صدی ویکھ وکھائیا۔ اللہ رانی بے جیکار، ہو ہو نعرہ لائیا۔ چاروں کُنٹ در پسا، کوڑ کر یا رہی کمائیا۔ کھیلے کھیل پروردگار، کھیلنہار سر شٹ سبائیا۔ پُرکھ ابناشی کر وچار، آپ اپنی دیا کمائیا۔ شبد سَت کر تیار، لوک مات لے جگائیا۔ پنچ تت کر پیار، نانک ناؤں رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دے مت آپ سمجھائیا۔ نانک ہر جوت جگا، نر گن رُپ

دکھایا۔ آپ اپنے درہلا، آپ اپنا انگ دکھایا۔ آپ اپنا پردہ لاه، آپ اپنا نور درسایا۔ آپ اپنی دیا کما، آپ اپنے چرن چھہایا۔ نانک نرگن درشن پا،
 دوئے جوڑ سیس جھکایا۔ پُرکھ ابناشی بے پرواہ، جوت جوت ڈگمگایا۔ اٹل محل دیکھے اگم اتھاہ، اُجو اوج دکھایا۔ الکھ نرنجن ایکا الکھ رہیا جگا، ایکا بھچھیا جھولی
 پایا۔ ہوئے پرتکھ پر بھ درس دکھا، ست سرپ سمایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نانک دتانا نام ور، ایکا ایک جھولی پایا۔ ایکا نام ایکا داتا،
 ایکا ایک بھنڈاری۔ ایکا پتا ایکا ماتا، ایکا وڈ سنساری۔ ایکا ست ایکا سنیا، ایکا راج دواری۔ ایکا کرے سدا ہتا، ایکا جوت جگے نرنکاری۔ ایکا دسے سوہا چٹا، ایکا
 رپ ادھاری۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرو نانک دے پیاری۔ نانک گرن ارداس، نیتز نین نوایا۔ پُرکھ ابناشی وسیا پاس، درسی درشن
 پایا۔ کھیلے کھیل پرتھی آکاش، گگن پاتالاں دیکھ دکھایا۔ لوآں پریاں ساچی راس، منڈل منڈپ ڈیرہ لایا۔ آدانت نہ جائے وناس، سچ سنگھاسن دیکھ دکھایا۔
 جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جوتی نور کرے رُشایا۔ جوتی نور ہر چنتکارا، ایکا ایک دکھائندا۔ مگے منگ نانک دوارا، آگے جھولی ڈائندا۔ پُرکھ
 ابناشی کر پیارا، ساچی بھچھیا جھولی پائندا۔ اک شبد اک جیکارا، تیرا میرا رپ سائندا۔ نرگن لیکھا اپرا، لیکھا لکھت وچ نہ آئندا۔ سرگن ساچا کر پیارا،
 ۱۰۷ سترگر رپ وٹائندا۔ دوہاں وچولا ہر نرنکارا، شبدی بنت بنائندا۔ نانک تیرا رسن جیکارا، سوہنگ شبد سائندا۔ سرشٹ سبائی دے بھنڈارا، نام ست جھولی
 پائندا۔ پنج تت کر ورتارا، کرپا کرت کمائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نانک نام جنائندا۔ نانک نامہ ہر ہر پا، آتم رنگ چڑھایا۔ ایکا دوجا
 سنگ تڑا، تیجا دیکھ دکھایا۔ چوتھے گھر گیا سما، پنجم میل ملایا۔ چھیواں ملیا ساچا شاہ، اٹ بھنڈار رکھایا۔ ستویں بیٹھ بے پرواہ، ست پُرکھ اھوایا۔ گر شبد
 بنائے جگت ملاح، نانک نام دھرایا۔ آپ اپنی دیا کما، آپے مارگ لایا۔ آپے منتر لیا سکھا، آپے رہیا پڑھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 نانک لیکھا لیکھ لکھایا۔ نانک لکھیا لیکھا اپرا، کلج اتم واری۔ کھیلے کھیل وچ سنسارا، چاروں کٹ دہ دشالائے اڈاری۔ لکھ چوراسی پیکھنہارا، آتم اگٹری
 جانے دھاری۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے نام ادھاری۔ ننا نرگن رپ نرنکاریا۔ ننا نانک پائی سار، وچ سنساریا۔ سکا کرماں
 رہیا وچار، کلج جیواں پاسا ہاریا۔ تولنہارا تولے اپرا، مودی خانہ آپ چلا رہیا۔ سوہنگ بولے بے جیکار، رسنا جھوانہ کوئی ہلا رہیا۔ جوتی جوت سرپ

ہر، آپ اپنی کرپا کر، نانک دتا ایک ور، سرشٹ سبائی ویکھ دکھا رہیا۔ نانک تولا تولنہارا، تولا سرشٹ سبائی۔ ایک انک بولنہارا، بولے جگت لوکائی۔ اک
 بھنڈارا کھولنہارا، کھولے سرشٹ سبائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نانک سیو لگائی۔ نانک تولا بن ونجرا، ساچا ہٹ چلایا۔ پاربرہم پرہ دے
 ہلارا، شبدی شبد سبائی۔ لکھ چوراسی کرم گگرم تیرانت وچارا، دھرت مات دے ڈھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لہنا دینا دے نبھایا۔ کلج
 جیو کرم کماونا جیو کمذاتا، دوہاگن نار اک اکھوائیا۔ ملے نام نہ ساچی داتا، من ویراگی نہ کوئی کرائیا۔ جوٹھا جھوٹھا بدھانا، وشے وکارا جاگ گھلایا۔ بھرم
 بھلایا ذات پاتا، ورننا برننا پئی لڑایا۔ ملے میل نہ اک اکانتا، جوگ آبھیا سُن سادھ کوٹن کوٹ بیٹھے دھونیاں تائی۔ جپ تپ ہٹھ ست رسنا ارادھا،
 رادھا کرشن نہ روپ سبائی۔ سنگر پورا کسے نہ لادھا، پڑھ پڑھ تھکی سرب لوکائی۔ کلج تیری سُنے انت فریادا، سنگ محمد ویکھ دکھائی۔ گر گوہندے دیوے
 دادا، منگی منگ بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج انتم ویکھ دکھائی۔ پھل بھلواری گر گوہندا، انتم ہوئے خیرانیا۔ جنگل اجاڑی
 ڈیرہ لا، برہوں سُنائے اک ترانیا۔ ساچے ماہی آپ سنا، آپ اپنا بھو گھلایا۔ ماچھو واڑے بیٹھا ستھر وچھا، سول صراحی خنجر پیالیا۔ تیری منی اک رضا،
 پاربرہم پڑکھ اکالیا۔ ہتھیں بوٹا دتا، کرے کون سمجھالیا۔ کلج جڑ رہیا اکھڑا، چلے اندھیری کالیا۔ پھڑ پھڑ سر سے لئے رڑھا، چمکو ویکھ دکھالیا۔ نہیاں
 بیٹھ لئے چنا، تیرا بھانا پیٹھا گالیا۔ تیغ بہادر سیو کما، دھرت مات ہوئے رکھوالیا۔ بنس سربنسا تیری چرنی بھیٹ چڑھا، کلج کٹے جگت جنجالیا۔ ہولا بھار رہیا
 کرا، لکھ چار بتی ہزار آپ کرا لیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گوہندے ایہہ سمجھالیا۔ گر گوہند ہر جنا، اپنی دیا کما لیا۔ تیرا لہنا تیری
 جھولی دیوے پا، تیرا سنگ نبھائی۔ محمد انتم رووے مارے دھا، صدی چودھوی دے ڈھائی۔ تیری جوتی دے جگا، جوتی جوت جگائی۔ شبدی ڈکا دے وجا،
 رنجیت نگارہ اک دکھائی۔ راو رنگاں دے اٹھا، سویا کوئی رہن نہ پائی۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی ایک دھام دے بہا، آپ اپنی کھیل ورتائی۔ کلج جڑ دے
 اکھڑا، تیرے بالے بھیٹ چڑھائی۔ سنجگ لڑ دے پھڑا، ست دھرم وڈی وڈیائی۔ ساچے پوڑے دے چڑھا، اچا ڈنڈا ہتھ رکھائی۔ سو پڑکھ زرنجن دیا کما،
 جگ ہنسا میٹ مٹائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گوہند بوجھ نبھائی۔ گر گوہندا کر پروان، دوئے جوڑ کرے نمسکارا۔ پڑکھ ابناشی تیرا چرن

دھیان، اٹھے پہر رہے دیدار۔ ایک منگے ساچا دان، نام جگت بھنڈارا۔ نہ کوئی چلہ نہ کوئی تیر کمان، نہ دیکھاں شستر دھارا۔ تیرا کھنڈا اک مہان، ہر بخش سچے دوار۔ تن گاترا بنے میان، وچ لٹکے اپر اپارا۔ دو جہانی دیوے مان، وچھڑ نہ جائے وچ سنسارا۔ نہ کوئی جانے جیو جہان، نیتز سکے نہ دیکھ پسارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے ور دُھر دربارا۔ دُھر درباری ساچا سبھن، آد جوت اکالی۔ گر گوہندے کرایا ایک محن، کھیلے کھیل جگت نرالی۔ کلج کال نگارے اتم و جن، گر پیر دیوے نہ کوئی دلالی۔ سچ دھرم سرب جن تجن، جوٹھ جھوٹھ نمک حلالی۔ پُرکھ ابناشی آئے پڑدے کجن، گر گھساں پھل لگائے کایا ڈالی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گوہندے دیوے ور، تیرا بنے اتم مالی۔ گر گوہندے ور گھر پایا، گھر ساچے و جی ودھایا۔ اتم ویلے جوت جگیا، ہر جوت کرے رُشانیا۔ سمبل نگری دھام سہایا، ساڈھے تن ہتھ بنت بنایا۔ اُج محل اٹل سہایا، اٹ گارا نہ کوئی لگایا۔ بستر شستر اک پہنایا، دیکھنہار آپ اکھوایا۔ نام جیکارا ایک لایا، ایک رہیا سٹانیا۔ سبجگ ساچی دھار بندھایا، چار ورن کرے کُرمایا۔ جوتی شبدی جوڑ جڑایا، سرت سوانی لئے پرناپا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گوہندے دیوے ور، گھر سہنجا اک سہایا۔ ساچا گھر ہر سہنجا، ہر ہر بنت بنایا۔ جگے جوت پُرکھ نرنجا، دوس ریّن کرے رُشانیا۔ کلج کوڑ کُریارا اتم بھجنا، نہکلنک ڈنک وجایا۔ سمت چوڈاں گرکھاں میلا ساچے سبھنا، ایک اگی رہیا پاپا۔ سمت پندراں جگت نگارہ ایک و جنا، سرشٹ سبائی رہیا اٹھایا۔ سمت سولاں راہ بھلے حاجی حبنا، مکہ کعبہ دئے ڈھایا۔ سمت ستاراں سر امرت چھڈ چھڈ بھجنا، نہ دیسے کوئی سہایا۔ سمت اٹھاراں کال نگارہ گھر گھر و جنا، پر بھ ساچا دئے رُڈھایا۔ اُنی اُنیا اللہ رانی تیری کوئی نہ رکھے لجننا، مکھ گھگٹ رو رو نیر وہایا۔ سمت یسا ایک گجنا، جگت جگدیشا آپ اکھوایا۔ راج راجانا شاہ سلطانا تخت تاج سب تجنا، نو کھنڈ نہ کوئی دسایا۔ سوہنگ شبد چلائے سچ جہازنا، سرشٹ سبائی لئے چڑھایا۔ پُرکھ اگما اگمڑی مارے واجنا، اگمڑے دھام سہایا۔ پرگٹ ہوئے وڈ شاہو راجن راجنا، شاہو بھوپ آپ اکھوایا۔ سبجگ ساچا رچیا کاجنا، ساچا چند چڑھایا۔ لیکھا چکے مکہ کعبہ حاجی حاجنا، اُمت رسولان پندھ مُکایا۔ نہ کوئی پڑھے وید کتیننا، پُران اٹھاراں نہ کوئی گایا۔ انجیل قرآن نہ کوئی حسابنا، تیس بتیس دئے ڈھایا۔ آپے جانے شاہ نوابنا، پُن صواب نہ کوئی رکھایا۔ جوتی نور نہ جھلے کوئی تابنا، بھارت کھنڈ و جے ودھایا۔ دلی تخت ہر براجنا، پنچم مکھ تاج سیس

ٹکانیا۔ ست رنگ نشان رچایا جگت کاجنا، لکھن کرؤچ پشکر جنبو سلمل سان کُشادے دکھانیا۔ نو کھنڈ کرائے ایکا جاپنا، کُلا کھنڈ کیت مال اِلا بت کن پُرکھ ہرورکھ
 کرے رُشنائیا۔ ہر نیمہ توڑے تاپنا، بھدر رک دے جنائیا۔ بھارت کھنڈ پر بھ جوت کرے وڈ پر تاپنا، ساچا مارگ سنائیا۔ چو داں لوکاں دیکھ دکھانا، آپ اپنا
 پھیرا پائیا۔ بھوا دووہ لوک دیوے داننا، سورگ محر کرے کُڑمائیا۔ جپ تپ اک ویرا گنا، ست ست دے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، ایکا شبد جنائیا۔ ایکا شبد ہر جنا، اِتل وِتل ستل پاوے سارا۔ تلاتل مہاتل سہاتل رساتل ایکا نام رکھایا۔ پاتال کرائے بے جیکار یا باسک سیجا آپ سہا،
 ساگو پانگ دے ہلارا۔ کچھی لہنا جھولی پا، چتر بھج کھیل اپارا۔ نر نرائن بھیکھ وٹا، لوک مات لئے اوتارا۔ سنجگ ساچی جوت جگا، چار ورن سہائے اک دوارا۔
 ایکا جاپ دے جپا، ایکا نام ادھارا۔ سوہنگ میلا میل ملا، سو پُرکھ نرنجن پاوے سارا۔ گر چیل چیل گر آپ اکھوا، اک سہائے بنک دوارا۔ جوت نرنجن تیل
 دے چڑھا، سگن منائے وارو وارا۔ گرگھ ساچے لئے جگا، انحد و بے تال تلواڑا۔ امرت آتم سر دے نہا، نہ کوئی دیسے دیہرا مندر گرودوارا۔ دیپک جوتی
 دے جگا، نرمل ساچا کر اُجیارا۔ ورن گوتی دے مٹا، ایکا شبد کرائے ونج وپارا۔ نیتی دھوتی مستک تلک نہ سکے کوئی لا، کھیلے کھیل ہر نرنکارا۔ ساچی سکھیا برہم
 وِدیآتم برہم اک پڑھا، میل ملائے پار برہم نرنکارا۔ آتم سیجا اک وچھا، گرگھ سہائے تیرا بنک دوارا۔ ہوئی ہوئی چرن ٹکا، کھولے بند کواڑا۔ آپ اپنا لڑ
 پھرا، میل ملائے کنت بھتارا۔ ساچی ناری لئے پرنا، ایکا کرے پریم پیارا۔ آپ اپنا وِچ سما، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجگ تیری اتم ور،
 تیرا لیکھا در درویشا چار لکھ بتی ہزار آپے دے مٹا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنو بھگوان، نہہکنک نرائن نر، برہمنڈ کھنڈ جیرج انڈ، لوآں پُریاں گگن پاتالاں اپنی
 بے بے دے کرا۔ شبد بھوگ سچ گھر، گرگھیاں رہیا جگائیا۔ سرتی شبد لئے ور، شبد گر کرے کُڑمائیا۔ شبد سرتی آگے دھر، شبدی راگ سنائیا۔ سرت
 شبد لئے پھڑ، شبدی سرت ملایا۔ سرت شبد لگے لڑ، شبد سرت ہنڈھائیا۔ شبد گر نہ کوئی سپس نہ کوئی دھڑ، نہ کوئی آکار رکھائیا۔ اٹھے پھر رہیا لڑ، پنچم
 میٹ مٹایا۔ نام پیچے لائے جڑ، کایا کھیت اک سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساجن ساچے گھر، ایکا بھوگ دکھائیا۔ آتم بھوگ
 ساچا رس، گرگھ ورلے پایا۔ سنگر پورا راہ جائے دس، منتر اک نام درڈایا۔ تیر نرالا مارے کس، بجر کپاٹ تڑایا۔ ہر دے اندر جانا وس، جس جن رسن ہر

رس کھایا۔ کوٹن کوٹ پرکاش کرے رَس، دپک جوت جگایا۔ مٹے رین اندھیری مس، جگت جنجالا توڑ دکھایا۔ بیچ وکارا دیوے جھس، پنچم دے ہلایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا بھوگ دھر سنجوگ، ساچا میل ہلایا۔ ساچا بھوگ ہر بھگوانا، شبدی مکھ رکھائندا۔ ہر سنگت بٹھے ساچا گانا، ساچی
 دھیر دھرائندا۔ سوہنگ دیوے دھر فرمانا، دھر درگا ہی آپ سہائندا۔ دُھن آتمک سنائے سچ ترانہ، ناد انادی دُھن اُپچائندا۔ چرن دھوڑ سچا اشنا، ہر جن
 ساچے آپ کرائندا۔ ملے میل پر م پڑکھ سلطانا، برہم پاربرہم سماندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھوگی بھوگ بھگائندا۔ ساچا بھوگ
 نام وست، رسنا ہر ہر چاکھیا۔ ملے وست دست بدست، پرگٹ ہوئے سنگر ساکھیا۔ لیکھے لائے کیٹ ہست، جو جن چرن چُھائے مستک ماتھیا۔ تن پہنائے
 ایکا بست، شبد چڑھائے ساچے راتھیا۔ اٹھے پہر رکھے مست، جگت و سورا سگلا لاتھیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رس آپے چاکھیا۔ اپنا
 رس آپے چاکھ، گرگھیاں آپ دکھائندا۔ نیتز لوچن نین ساچے پیکھ، آتم درسی درس دکھائندا۔ آپے لکھنہارا لیکھ، آپے میٹ مٹائندا۔ لیکھے لائے دھاری
 کیس، مُنڈ مُنڈائے سنگ نبھائندا۔ آپے داتا جو دھاسور دس دسمیس، در درویش آپ اکھوائندا۔ آپے جانے اپنا ویس، کلجگ انت وٹائندا۔ پرگٹ ہوئے
 ۱۱۱ نر نریش، نرگن دھار چلائندا۔ کسے ہتھ نہ آئے کھونڈی موڈے بھوری کھیس، گرگھیاں پالی ساچی پالنا آپ کرائندا۔ پنڈت پاندھے پھر دے رکھی کیش،
 گوردھن دھاری دس نہ آئندا۔ پوت سپوتا براہمن گوڑا اُچے ٹلے پریت کون بھومکار ہے ہمیش، کون دوارے سیس جھکائندا۔ سنگر ساچے پاربرہم گرسدا
 آدیس، ہر گھر ساچے آسن لائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ہر سنگت سنگ نبھائندا۔ ہر سنگت ہر ساچا سنگ، اندر
 مندر آپ کرایا۔ اپنا دروازہ آپے لنگھ، اپنا کُنڈا لاہیا۔ اپنا آپ وجائے مردنگ، سُننیہار آپ اکھویا۔ اپنی دھارا آپے چاڑھے گنگ، نہا و نہارا آپ ہو جایا۔
 آپ اپنی بھچھیا آپے منگ، آپ اپنی جھولی پایا۔ آپ اپنی بیچ ویکھے رنگیل پلنگ، پاوا چول نہ کوئی بنایا۔ گھر وچ گھر مندر داتا ٹنگ، بن گر پورے در نہ
 کوئی گھلایا۔ جوٹھے جھوٹھے ہوئے ننگ، نہ کوئی پردہ لاہیا۔ ہر جن منگے ساچی منگ، پر بھ پوری اچھیا دئے کرایا۔ شبد گھوڑے کسے تنگ، دُو گھئی بھورے
 رہیا دوڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت دیوے نام، جو جن آتم آس رکھایا۔ جو جن آیا درس پیاسا، نیتز نین اگھڑایا۔ چرن کول

بخشے سچ بھروسا، ہوئے سہائی جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑیا۔ جن بھگتاں دوارے داسی داسا، سیوک سیوادر آپ اکھوارہیا۔ جوت جگائے پرگٹائے پُرکھ ابناشا، گھٹ گھٹ ویکھ وکھا رہیا۔ دو جہانی پاوے اپنی راسا، گوپی کاہن آپ اکھوارہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت ہر ہر دیوے ور، ہر نامہ جھولی پارہیا۔ ----- جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بھگونت سنت کنت انت جیو جنت بھگت بھگتی لیکھے لا رہیا۔

ہر جن بیڑا بٹھ، پار کرائندا۔ چوٹ لگائے کایاتن، نام نگارہ اک وجائندا۔ گڑھ ہنکاری دیوے بھن، شبد کھنڈا اک رکھائندا۔ پنچ وکارا دیوے ڈن، جو جن رسنا گائندا۔ نام خزانہ دیوے دھن، لٹ نہ کوئی لے جائندا۔ جوت نرنجن چاڑھے چن، اندھ اندھیرے مٹائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے سنگ نبھائندا۔ آتم گڑھ جگت ہنکارا، پنچ تت سمایا۔ مایا موہ سنگ پیارا، رتی رت مُکایا۔ در در گھر گھر ہاہاکارا، گرمت نہ کوئی جنایا۔ گرگھ ورلے پھل لائے ہر نرنکارا، ایکات بُجھایا۔ ایکا شبد اک دُھنکارا، ایکا راگ الایا۔ ایکا نام اک جیکارا، ایکا ہر گن گایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن لیکھا لیکھے دئے لگایا۔ ہر جن ساچا شبد سواالی، منگے در دواریا۔ پھل لگائے کایا ڈالی، بخشے چرن پیاریا۔ دپیک جوتی جگے نرالی، میٹ مٹائے اندھ اندھیاریا۔ در آیا نہ جائے خالی، دیونہار آپ کرتاریا۔ سوہنگ شبد پہنائے ساچی مالی، من منکا آپ پھرا لیا۔ کرے پرکاش گنگن پاتالی، گنگن لگنتر ویکھ وکھا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے بوجھ بُجھا رہیا۔ آتم بوجھ شبد گیانا، سنگر وڈی وڈیایا۔ ایکا دیوے دُھر فرمانا، ایکا دُجا بھو چُکایا۔ تیجے نیتز درس مہانا، ترے گن مول چُکایا۔ چوتھے گھر پد نربانا، پر م پُرکھ سمایا۔ پنچم میلا ہر بھگوانا، پاربرہم سرنایا۔ گرگھ ساچا چتر سُبانا، آتم انتر ہر لولایا۔ ملے میل ہر گن ندھانا، اٹھے پھر وئے ودھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ترایا۔ ساچی اوٹ چرن سہارا، جن بھگتاں آپ دوائندا۔ آپ کرائے پار کنارہ، بھو جل آپ ترائندا۔ آپے دیوے نام سہارا، آپے مارگ لائندا۔ آپے رنگ رنگے کرتارا،

رنگنہار آپ اکھوائندا۔ آپے منگ منگے دربار، آپے بھچھیا پائندا۔ اک اکلّا نر نرکارا، نرگن رُوپ سماندا۔ جگ جگ لئے مات اوتارا، اپنی بنت بنا سندا۔ سادھاں سنتاں پاوے سارا، جن بھکتاں سنگ نبھائندا۔ آپ اپنا کرے جیکارا، بے بے کار آپ کرا سندا۔ شبد اگنی ساچا نعرہ، نہ کوئی لیکھ لکھائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلا میل ملا سندا۔ ہر جن میلا آد جگادی، اپنا آپ کرایا۔ کھو بے کھوج شبد برہادی، لوآں پُریاں پھیرا پایا۔ شبد جنائی بودھ اگادھی، دُھر فرمانا اک رکھایا۔ جگ میلا جگ مادھو مادھی، ہر جن آپ کرایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کایا گڑھ تڑایا۔ کایا گڑھ اُنج محلہ، دس کسے نہ آیا۔ سنگر بیٹھا اک اکلّا، تھر گھر ڈیرہ لایا۔ آپے ہوئے اچھلا اچھلا، اچھلا کرایا۔ سچ سنگھاسن پُرکھ ابناشن اپنا ملا، آپ اپنا دھام سہایا۔ اپنا دپیک آپے بلا، آپ اپنی جوت جگایا۔ جوتی شبدی آپے رلا، شبدی شبد اکھوایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لئے اٹھایا۔ ہر جن ساچے آپ جگا، آتم دُھن وجایا۔ پھڑ پھڑ بانہوں راہے پا، ایکا گن دکھایا۔ ایکا نام دے جپا، جگ جگ وڈی وڈیائی۔ کایا مندر ڈیرہ لا، سچ دوارا لئے کھلایا۔ پوڑے پوڑے دے چڑھا، آگے پچھے دے سہایا۔ براہمن گوڑے میل ملا، پوت سپوتے وڈ وڈیائی۔ ساچے گھوڑے آپ چڑھا، واگ اپنے ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے ہوئے سہایا۔ آئے منگن دوار، ہر بنواریا۔ پاربرہم ابناشا، جس جن بخشے چرن پیاریا۔ ہوئے داسی داسا، کھولے بند کواڑیا۔ ساچے منڈل پاوے راسا، نیڑ نہ آئے پنجم دھاڑیا۔ دیکھے کھیل پر تھی آکاشا، جوت جگائے بہتر ناڑیا۔ نام جپائے رسن سواسا، ساچے گھوڑے آپے چاڑھیا۔ گرگھ ساچے بل بل جاسا، جس جن سوہے بنک دواریا۔ جس ملیا ہر سرب گن تاسا، بنک دوارا ساچا پوڑا، ہر اپنا آپ لگایا۔ نہ کوئی جانے لما چوڑا، دس کسے نہ آیا۔ ایکا پھل رکھے مٹھانہ کوڑا، رس رسنا وچ سمایا۔ بنک دوارے سنگر پورا دیا کما، چرن دھیان رکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا دیکھ دکھایا۔ بنک دوارا سچ کانا، گرگھ ورا پائندا۔ جس جن دیوے نام بانا، آپے اُپر چڑھائندا۔ بھینو نہ پائے راجا رانا، شاہ سلطان نہ کوئی دکھائندا۔ گرگھ ورلے دیوے مانا، جس جن اپنی دیا کما سندا۔ سو جن ہوئے چتر سنگھڑ سیانا، جس جن اپنا گانا آپ سنا سندا۔ بند دوارا در سہانا، ساچا در آپ سہائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے پردہ پائندا۔ آپے بولے بول، انخ گانیا۔ وے سچ

مردنگا، ڈھول سِری بھگوانیا۔ ادھوچکاری آپے ٹنگا، نہ جانے جیونادانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل آپ مہانیا۔ سکا کرم وچار، کل ورتائندا۔ گرگھ ساجن کر پیار، بوُجھ بُجھائندا۔ دیوے درس اپار، دوکھ مٹائندا۔ سنساروگ نوار، سُکھ اُپچائندا۔ ہوئے ہنگت مار، سنگ رکھائندا۔ بُجھاننگا در دربار، پھیری پائندا۔ تیجا کرے بند کواڑ، کُنڈا لائندا۔ آپ کھولے کھولنہار، آپ سہائندا۔ ہرجن ساچے ویکھ وچار، سُرَت دوائندا۔ سُرَتی شبد پیار، جوڑ جڑائندا۔ شبد گر آپ کرتار، کر کرپا میل ملائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا بنک سہائندا۔ دڈا دروازہ ہر گھلایا۔ کھیلے کھیل غریب نواز، کھیلنہار آپ اکھویا۔ آپے رچیا اپنا کاجا، آپے اپنی کار کمایا۔ آپے مارنہارا واجا، آپے گوڑھی نیند سواپا۔ آپے رکھنہارا لاجا، آپے ہوئے سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن اپنی بوُجھ بُجھایا۔ ایڑا اٹھ اُگھاڑ، دیا کمائندا۔ درس دکھائے ساچا لاڑ، روپ وٹائندا۔ کرے پرکاش ناڑ ناڑ، اندھ مٹائندا۔ ساچے پوڑے دیوے چاڑھ، پنڈھ مٹائندا۔ دھرم رکھائے اک اکھاڑ، بھرم گوائندا۔ جگت ترسنا دیوے ساڑ، کرم کمائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا تھان سہائندا۔ رارا راگ اناد، اک الایا۔ سُنے سُنائے وچ برہما، پاربرہم اکھویا۔ آپے دیونہارا داد، جن بھگتاں جھولی پایا۔ دو جہان سُنے فریاد، ہرجن ساچے لئے تریا۔ شبد جنائی بودھ اگادھ، بودھ اگادھ آپ اکھویا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویکھ دکھایا۔ آپ اپنا ویکھ دوار، اپنا بنک سہائیا۔ آپے ہوئے پہریدار، راؤ رنک آپ اکھویا۔ آپے ہوئے خبردار، آپ اپنی سیو کمایا۔ آپے بنیا میت مُرار، آپ اپنا سنگ نبھایا۔ گرگھ ساچے کر پیار، کایا چولی رنگ رنگایا۔ اندر مندر ویکھ گھر بار، گھر بار دئے سہائیا۔ گرگھ تیرا بنک دوار، دوار بنکا آپ جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دوس رین رین دوس رہیا سیو کمایا۔ نگر کھیڑا سچ گرہ، ہر کایا آپ وسایا۔ اٹھے پہر اندر بہہ، آپ اپنا گھ پُچھایا۔ ساچی سیجا سویا رہے، آپ اپنا آسن لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیڑا دئے سہایا۔ ساچا کھیڑا کایا وطن، وطن سنگھ ہر پایا۔ نام امولک ساچا رتن پر بھ ساچے جھولی پایا۔ سادھ سنت کر کر تھکے جتن، گھر ساچا دس نہ آیا۔ کوٹن کوٹ بیٹھے نو دوارے ملتی پتن، ونجھ مہانا نہ کوئی لگایا۔ کوٹن کوٹ آس رہے تنگ، اُپے ٹلے آسن لایا۔ کوٹی کوٹ جنگل جوہ اُجاڑ بیٹھے ڈھکن، کایا ڈھک نہ کوئی پار کرایا۔ کوٹن کوٹ بیٹھے کُلی

کھن، کایا کلا نہ پھول پھولایا۔ کوٹن کوٹ پوجا پاٹھ کر کر تھکن، پرم پڑھ دس نہ آیا۔ کوٹن کوٹ پھردے حاجی حجن، ساچا ج نہ کوئی کرایا۔ کوٹن کوٹ
 گھر بار تجن، ساچا در دس نہ آیا۔ کوٹن کوٹی گردوارے مندر مسجد شودوالے بہہ بہہ سجن، نیتز درس کوئی نہ پایا۔ کوٹن کوٹ تیرتھ جل پی پی رجن، کایا
 تربیت نہ کوئی کرایا۔ کوٹن کوٹ وچ ستھ نچن، کاہنا کرشنا دس نہ آیا۔ کوٹن کوٹ بھوگ لگاؤن کھن، مگند منوہر لکھی نرائن روپ نہ کوئی دکھایا۔ کلجک
 جیواں بھانڈے ہوئے سکھن، نام وست نہ کوئی دسایا۔ جوٹھ جوٹھ مارن جھکھن، نج رس کوئی نہ پایا۔ کلجک انتم پاربرہم ابناشی کرتا جن بھگتاں لجیا آیا
 رکھن، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ ملیا میل ہر ساچے سجن، وچھڑ کدے نہ جایا۔ انحد تال نگارے وجن، دھن اپنے ہتھ رکھایا۔ چرن دھوڑ کرایا ساچا مجن،
 لکھ چوڑاسی پھند کٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکاکھیڑا رہیا دسایا۔ کایا کھیڑا ساچا مندر، ہر جوت کرے رُشانیا۔ میل ملایے اندرے
 اندر، سرت شد کرے کُرمایا۔ آپے توڑنہارا چندر، در دروازہ آپ گھلایا۔ بھاگ لگائے ڈونگھی کندر، آپ اپنی دیا کمایا۔ کسے ہتھ نہ آئے گورکھ مچندر،
 اچے ٹلے بیٹھے دھونیاں تانیا۔ منمکھ جیو بھوندے بندر، سرت سوانی ہوئی ہلکایا۔ مایا ممتا آتم اندھڑ، اندھ اگیان نہ کوئی گوانیا۔ مدراماسی پاپی گندڑ، ہر
 ۱۱۵ رس رسن کوئے نہ لایا۔ جگت وکارا پیا دھندھڑ، جوٹھے دھندے رہیا بھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے دیکھ دکھائے تھاوں
 تھانیا۔ کایا نگر سچ استھانا، ہر ساچے آپ سہایا۔ دیک جوتی جگے مہانا، نرمل نور کرایا۔ شد اُچجائے سچ ترانہ، ساچا تال سنا یا۔ آتم انتر ایکا گانا، ایکا راگ
 الایا۔ گرگھ ساچا کر پروانہ، لہنا لہنے جھولی پایا۔ ملیا میل سری بھگوانا، گھر ساچا اک سہایا۔ آپے دیوے جییا دانا، دانا پینا آپ اھوایا۔ دھرم دوارے
 دیوے مانا، جگت اہمانا توڑ تڑایا۔ سرت سوانی بنھے گانا، گر شبدی شبد لئے پرنا یا۔ ساچی سکھیا منگل گانا، ساچا تھان سہایا۔ آتم سیجا گن ندھانا، گنوتا آپ
 اھوایا۔ گرگھ پایا پد نربانا، پرم پڑھ سما یا۔ آون جاون چکے کانا، لیکھا لیکھے لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر
 سنگھ وشنوں بھگوان، بھگت دوار بن بھکھار منگے بھکھیا، پوری کرے اچھیا، دیوے نام سکھیا، سوہنگ شبد بے جیکار یا۔ بے جیکار جگت گر داتا، اپنی آپ
 کرا سندا۔ چرن کول بندھائے ساچا ناتا، چرن چرنودک کھ چھہ سندا۔ میٹ مٹائے اندھیری راتا، سچ سچ گیان درڑا سندا۔ آپے ہوئے پتا ماتا، گرگھ بال

انجانے گود اٹھائیں۔ بھیو چُکائے ذاتا پاتا، اوچاں نیچاں آپ سماندا۔ گرگھ تیری اتم ذاتا، ورن برن نہ کوئی رکھائیں۔ ملیا میل اک اکانتا، ایک رنگ
 رنگائیں۔ آتم امرت بوند سوانتا، سیتل دھار وہائیں۔ اٹھے پہر رہے پر بھاتا، آپ اپنی دیا کماندا۔ آد جگادی شبد گرگر شبدی چُجھے واتا، جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن لیکھا لیکھے لائیں۔ تن شنگار بستر گہنا، گرگھ آپ کرایا۔ درس اپار نیز نیناں، ورگھر ساچا پایا۔ ایک سیجا ایک دھام اکٹھے
 رہنا، ایک رام ملایا۔ ایک مندر ایک گھر ایک نر ایک در دوارے بہنا، ایک ہوئے سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ویکھے کایا مندر، ساچا گھر
 گھر کرے رُشایا۔ گھر دیپک گھر پرکاش، گھر گھر جوت جگایا۔ گھر پُرکھ گھر ابناش، گھر گھر وجے ودھایا۔ گھر بھوپ گھر شاہو شتاباش، گھر تخت تاج سہایا۔
 گھر رُپ گھر گنتاس، گھر ست سروپ اکھوایا۔ گھر منڈل گھر راس، گھر گھر وجے ودھایا۔ گھر پر تھی گھر آکاش، گھر اپ تیج وائے گھر وسایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ویکھے ساچا گھر، گھر کرے رُشایا۔ گھر دوار گھر مندر، گھر گھر ہوئے جیکارا۔ گھر ہون گھر پون، گھر دیپ گھر گھرت
 گھر گھر کرے اُجیارا۔ گھر امرت گھر میگھ سون، گھر ساچی دھارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ویکھے ساچا در دوار آپ نرنکارا۔

۱۱۶

۱۱۶

★ ۶ ماگھ ۲۰۱۴ بکرمی ٹھانیدار شودیو سنگھ دے گھر پنڈ اسمان شہید تحصیل دسوبا ضلع ہوشیار پُر ★

پُرکھ اگمرا اگم، اگم سمایا۔ ہڈ ماس ناڑی نہ کوئی چم، پنچت نہ نت بندھایا۔ پون سواس نہ کوئی دم، رسنا جہوانہ کوئی رکھایا۔ آپے جانے اپنا نام،
 آپ اپنا ناؤں دھرایا۔ آپے جانے اپنا کم، آپ اپنی کار کمایا۔ نہ مرے نہ پئے جم، مات پت نہ کوئی رکھایا۔ نیز نیر نہ وہائے چھم چھم، آلس نندرا وچ نہ
 آیا۔ آپے و سیا دھام اگم، اگمرا رُپ سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا لئے پرگٹائے، آپ اپنی جوت جگایا۔ آپ اپنا ناؤں دھرا،
 آپ اپنا ناؤں الایا۔ آپ اپنا تھاؤں سہا، تھان سہاوا آپ کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ہویا بے پرواہیا۔ آپ اپنا بن ملاح، اپنا
 آپ اُپایا۔ آپ اپنا جانے راہ، آپ اپنے دھندے لایا۔ آپ اپنا جانے ناں، آپ اپنے وچ سمایا۔ آپ اپنی رکھے چھاں، آپ اپنا چھپر چھایا۔ آپ اپنا

سہائے تھاں، تھر گھر ناؤں رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا رنگ وٹایا۔ آپ اپنا رنگ رنگا، اپنی کل دھاریا۔ آپ اپنا سنگ رکھا،
 آپ اپنی تیج سواریا۔ آپ اپنا بنک سہا، آپ اپنا ہوئے دواریا۔ آپ اپنا ڈنک وجا، آپے سُنے سُننہاریا۔ آپے راؤ رنگ اکھوا، شاہو بھوپ آپ اکھوارہیا۔
 آپے جوتی دپک جگا، آپے نرمل نور کرے اجیاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنی کاریا۔ اپنی کار آپ کران، اپنا کرم کمایا۔
 جوتی کھیل کر مہان، مہارُپ سمایا۔ آپ اپنا دیوے دان، آپ اپنی جھولی پایا۔ آپ اپنا کر اشان، آپ اپنے تیرتھ نہایا۔ آپ اپنا دیوے مان، آپ اپنا
 سنگ رکھایا۔ آپ اپنی جانے آن، آپ اپنی رہیا پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ آپے کھیلے کھیل کھلنتا، نرگن ہر
 نرنگارا۔ آپ اپنا در سہنتا، آپ سہائے محل منارا۔ آپ اپنا ناد وجنتا، آپے ہوئے وجا ونہارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی پاوے
 سارا۔ آپ اپنی پاوے سار، آد پُرکھ ابناشا۔ آپ اپنا محل اُسار، آپے کھیلے کھیل تماشا۔ سچ سَنگھاسن کر تیار، آپے ہوئے داسی داسا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ہوئے شاہو شاباشا۔ شاہو شاباش ہر سلطانا، ایکا ایک رکھایا۔ سچ سَنگھاسن ہر مہربانا، جوتی آسن لایا۔ پُرکھ ابناشی بٹھے گانا، ساچا
 ۱۱۷ سگن منایا۔ نہ کوئی چلہ نہ تیر کمانا، نہ کوئی شستر سنگ رکھایا۔ نہ کوئی جو دھا سوربیر بلوانا، کیسا دھاری دس نہ آیا۔ نہ کوئی نانک گو بند گائے تیرا اک ترانہ،
 نہ کوئی راگ الایا۔ پاربرہم تیرا سچ نشانہ، تیرا تیرے وچ سمایا۔ آد پُرکھ جوت مہانا، آد شکت آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ
 اپنے آسن ڈیرہ لایا۔ اپنے آسن ڈیرہ لا، ہر اپنی کل ورتائی۔ آپ اپنا ویکھ وکھا، گھر اپنے خوشی منائی۔ دوسر کوئی دسے نہ، نہ کوئی رچن رچائی۔ جوتی نور
 اگم اتھاہ، بے پرواہ آپ اکھوایا۔ آپ اپنا بن ملاح، آپ اپنا بیڑا رہیا چلایا۔ آپ اپنی دئے صلاح، آپ اپنا متا پکائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، تھر گھر بیٹھا جوت جگایا۔ تھر گھر ساچا سچ دوارا، ہر ساچے آپ سہایا۔ نہ کوئی دیسے چار دیوارا، چھپر چھن نہ کوئی رکھایا۔ نہ کوئی کرے بند کوڑا،
 نہ کوئی نگھ کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا در سہایا۔ آپ اپنا در سہا، اپنی جوت جگایا۔ آپ اپنی الکھ جگا، الکھ نرنجن آپ
 اکھوایا۔ آپ اپنا مجن کرا، آپ اپنا دھام سہایا۔ آپ اپنا سجن اکھوا، آپ اپنا سنگ نبھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ اینکارا،

پاربرہم لے اوتارا، پورن جوت کرے رُشائیا۔ پاربرہم پُرکھ ابناشا، پرم پُرکھ اکھوایا۔ آدانت نہ کدے وِناسا، نہ مرے نہ جایا۔ سرب گُناں گُن آپے
 تاسا، گُنوتنا ناؤں رکھایا۔ آپ اپنا دے بھرواسا، آپ اپنی دھیرا دھرایا۔ آپ اپنے گھر رکھیا واسا، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ آپے بھریا اپنا کاسہ، اپنی بھچھیا
 آپے پایا۔ آپے منڈل پائے راسا، ویکھنہار آپ اکھوایا۔ آپ اپنا ہوئے داسی داسا، آپ اپنی سیو کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا
 گھر وسایا۔ گھر وسائے آد زرنجن، اپنی جوت جگائیا۔ اپنے نیتز اپنا پایا انجن، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ آپ اپنا ہویا درد دُکھ بھے بھنجن، آپ اپنا سنگ رکھایا۔
 آپ اپنا پردہ آیا کجَن، آپ اپنا گھ لُکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ساچے سچ وچھائیا۔ تھر گھر ساچا سچ محلہ، ہر ساچے آپ
 اُساریا۔ آپے وسیا اک اگلا، نہ دوسر ناؤں دھرایا۔ نہ کوئی دپسے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ دُنگھی ڈلا، جل تھل نہ کوئی کناریا۔ نہ کوئی پرتھی آکاش، نہ کوئے
 سوہے بنک دواریا۔ نہ کوئی وِشنوں ونسی رکھے آس، برہما شو ترے گُن مایا نہ کوئی پساریا۔ کھیلے کھیل ہر ابناش، آپے سوہے بنک دواریا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگائے جوت اک زرنکاریا۔ اک اگلا ایکنکارا، ایک رنگ سمایا۔ آپ اپنی بٹھے دھارا، آپ اپنی دھار چلایا۔ آپ اپنا کر جیکارا، آپ اپنا
 نعرہ لایا۔ آپ اپنا ویکھ دوارا، آپے دے سہایا۔ تھر گھر تیرا دھام اپارا، دس کسے نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی سُنے پُکارا۔
 آپ اپنی کر پُکار، ہر آپے رہیا سُنایا۔ آپ اپنا کر اُجیار، آپ اپنی کرے رُشائیا۔ آپ اپنا میت مُرار، آپ اپنا سنگ رکھایا۔ آپ اپنا کر پیار، آپ اپنی
 سچ ہنڈھائیا۔ آپ اپنی بنیانار، آپے کنت اکھوایا۔ آپے پائے ساچے ہار، سچ سوگندھتا آپ وکھایا۔ آپ اپنا کرے انگیکار، آپ اپنے انگ لگائیا۔ سچ پلنگی
 بیٹھ زرنکار، آپ اپنا مردنگ وجائیا۔ نہ کوئی دسے مردانے تیری ستار، نہ کوئی جنم دوایا۔ آد پُرکھ کرنی کرتا کرتار، کرنہار آپ ہو جائیا۔ آپے بیٹھ سچے
 دربار، سچ سچ رہیا وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا آسن رہیا سہایا۔ ہر ہر آسن سو بھاؤنت، مہا گنی نہ جایا۔ جگے جوت اک بھگونت،
 نورو نور سمایا۔ نہ کوئی سادھ نہ کوئی سنت، نہ کوئی جیو نہ کوئی جنت، گر پیر اوتار نہ کوئی دسایا۔ آپے ناری آپے کنت، تھر گھر بیٹھ سچ وچھایا۔ آپ
 ہنڈھائے اپنی رت بسنت، پھل پھلواری ویکھ وکھایا۔ آپے اپنا کریا منت، آپ اپنا نام درڑایا۔ آپ اپنی مہا جانے اگنت، لیکھا لیکھ نہ کوئی دسایا۔ آپے

آد آپے انت، آد جگاد آپ سمايا۔ جوتى جوت سرُپ ہر، آپ اپنى كړپا كر، گھر بيٹھا آسن لايـا۔ گھر محلہ سچ ټكانا، ہر ساچے جوت جگايـا۔ نہ كوئى پون نہ
 كوئى مسانا، نہ كوئى راگ دُهن اُچايـا۔ نہ كوئى راگ نہ كوئى گانا، نہ كوئى تار ستار ہلـايـا۔ جوتى جوت سرُپ ہر، آپ اپنى كړپا كر، نرگن رُپ آپ اكهوايـا۔
 نرگن رُپ ہر نرويرا، ايكا رنگ سمايا۔ آپ اپنى كرے مہرا، مہربان آپ اكهوايـا۔ آپے گرو آپے چيرا، چيراگر آپ اكهوايـا۔ آپے سنچھ آپ سويرا، دوس
 رين آپ ہو جايـا۔ اپنا كرے آپ نبريا، نہ كوئى ثالث ہو رکھايـا۔ آپ وسائے اپنا كھيڑا، گھر اپنے آسن لايـا۔ آپے جانے اپنا كھيڑا، بھيو كوئى نہ پايـا۔ جوتى
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنى كړپا كر، تھر گھر ساچا اِك سُهـايـا۔ تھر گھر ساچا سچ اٹاري، ہر ساچى جوت جگايـا۔ كھيلے كھيل اگم اپاري، دس كسے نہ آيـا۔ آپ
 اپنى پاوے ساري، آپ اپنا بھيو گھلـايـا۔ نہ كوئى ديہرا مندر مٹھ گردواري، شودوالا نہ كوئى ركھايـا۔ انا لحق نہ رہيا كوئى پُكاري، نہ كوئى صدا لگايـا۔ اپنے گھر
 وسيا ہر نرنكاري، آد پُر كھ آپ اكهوايـا۔ نہ كوئى برہما ويتا چار ويد رہے لكھاري، ويد وياسا پُران اٹھاراں نہ كوئى لكھايـا۔ پاربرہم پر بھ وڈ سكداري، كھيلے
 ۱۱۹ كھيلنہار آپ اكهوايـا۔ آپ اپنى كرے جوت اُجاري، اپنے ہتھ ركھے وڈيـايـا۔ جوتى جوت سرُپ ہر، آپ اپنى كړپا كر، آپ اپنا گھر سُهـايـا۔ پورب لہنا
 وکھ، گرگھ جگايـا۔ آپے لكھنہارا ليكھ، آپے لئے مٹايـا۔ آپے داتا دس دسميس، در درويش آپ اكهوايـا۔ آپے ہوئے نر نریش، نر نرنكارا آپ اكهوايـا۔ آپے
 ہوئے گوردھندھاري ركھى كيس، كاہنا كرشنا آپ اكهوايـا۔ آپے رام رميا كرے آديس، رام راما وچ سمايا۔ آپے پاربرہم پر بھ وسيا اپنے ديس، آپے ويس
 وٹايـا۔ آپے سيوالائے برہما وشن مہيش گنیش، شو شکر وکھ وکھايـا۔ جوتى جوت سرُپ ہر، آپ اپنى كړپا كر، ہر جن ساچے لئے تـرايـا۔ ہر جن ساچے سچ گيانا،
 ايكا نام درڑايـا۔ آپے بخشے چرن دھيانا، اِك بان چڑھايـا۔ آتم انتر دُھر فرمانا، دُهن انادي آپ سُنـايـا۔ اِك سُنـائے ساچا گانا، انحد تال وجايـا۔ ہوئے ہنگتا
 روگ گوانا، جس جن چرنى سيس جُھكايـا۔ ايكا منگيا ساچا دانا، ہر نامہ جھولى پايـا۔ دو جہانى ملے مانا، آون جاون پھند كٹايـا۔ رائے دھرم گھ چُھپانا، چتر كُپت نہ
 ليكھ وکھايـا۔ انتم ميلا سري بھگوانا، ہر ساچے ميل ملايـا۔ آون جاون چكى كانا، چرن دھوڑ اشنان كرايـا۔ تھر گھر وکھائے سچ مڪانا، گرگھ ساچے آسن لايـا۔
 جوتى جوت سرُپ ہر، آپ اپنى كړپا كر، نيز نيناں درس دكھايـا۔ نيز نيناں درشن كر، آتم تر كھا بُجھايـا۔ ايكا ديونہارا ور، برہمنڈ كرے كُٹايـا۔ اِك نہائے

ساچے سر، دُرمت میل گوائیا۔ گرگھ ساچا ساچی ترنی گیا تر، دوئے جوڑ سیس جھکائیا۔ گر پورا شبد بھنڈارا دیوے بھر، توٹ رہے نہ رائیا۔ آپے گھاڑن رہیا
 گھر، آپے سازن ساز اکھوائیا۔ آپے اندر بیٹھا وڑ، آپے کُنڈا لاپیا۔ اُچ محلے آپے چڑھ، اپنی جوت جگائیا۔ سنت سہیلے لئے پھڑ، جگ جگ وڈی وڈیائیا۔
 نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، نہ کوئی کوٹ قلعہ گڑھ گرگھ ساچے تیرے اندر بیٹھا آسن لائیا۔ ایکا اکھر جانا پڑھ، بیچ وکارا جائے سڑ، جگے جوت بہتر نڑ، گر
 پورا کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، ہر جن ساچے سنگ نبھائیا۔ ہر جن ساچے ساچا میلا، ہر اپنا آپ کرایا۔
 آپے ہوئے سجن سہیلا، سگلا سنگ نبھایا۔ آپے وسے رنگ نویلا، آپے ہر گھٹ آسن لایا۔ آپے گروگر چیلا، گر چیلا روپ سمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، جنم کرم ہر جن ساچے ویکھ وکھایا۔ جنم کرم پر بھ ہتھ، جگ جگ وڈی وڈیائیا۔ ہر جن رکھے دے کر ہتھ، جس جن ساچی اوٹ رکھایا۔
 شبد جنائی اکھنا اکھ، اگادھ بودھ اکھوائیا۔ سوہنگ شبد چڑھائے ساچے رتھ، پاربرہم رتھ رتھوہیا۔ لہنا دینا چکے سیاں ساڈھے تن تن ہتھ، گھر ساچے وجے
 ودھایا۔ سگل وسورے گئے لٹھ، سنساروگ رہن نہ پائیا۔ گر شبد ڈوری پنچم پائے نتھ، پنچاں لئے جگائیا۔ آتم اندر دیوے وتھ، گر وڈ وڈی وڈیائیا۔ جو بنیا
 سو جائے ڈھٹھ، تھر کوئی رہن نہ پائیا۔ گر چرن دوارا تیر تھ اٹھسٹھ، ساچا محن اک کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پورب کرماں دئے
 مٹائیا۔ بچھلا لیکھا جائے چک، ہر جن آئے چرن دوارا۔ آپ مٹائے ترسنا بھکھ، امرت آتم دیوے نام ادھارا۔ سسپھل کرائے مات کھ، جو جن منگے سچ
 دوارا۔ اُلٹا گربھ واس نہ ہوئے رُکھ، دو جہانی پار کنارہ۔ اُجل کرے مات کھ، گر پورامات اوتارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچن
 لئے ور، بخشے نام سچا بھنڈارا۔ آپے ویکھے سگل پسارا، برہمادی کھوج کھوجائیا۔ عقل کلا کل آپے دھارا، آد جگادی آپ اکھوائیا۔ نہہکنک نرائن نر اوتارا،
 پرگٹ ہوئے وچ سنسارا، کلج کوڑا کوڑی راس، کوڑی دھار چلائی۔ انتم ویلے ہوئے ناس، پر بھ ساچا آپ کرایا۔ پرگٹ ہوئے سرب گنتاس، ویکھ
 وکھائے تھاؤں تھانیا۔ کھیلے کھیل پر تھمی آکاش، گگن پاتالاں پھیرا پائیا۔ جن بھگتاں ہر دے اندر رکھے واس، نج گھر بیٹھا آسن لائیا۔ رسنا جہوا اک سواس،
 نیا منت چلائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، نرل جوت کرے رُشنائیا۔ نرل جوت جگت اُجاگر، ہر ساچے آپ کرایا۔

نو کھنڈ ویکھے ڈونگھا ساگر، لکھ چوراسی آپ ہلایا۔ ہر گھٹ و سیا کایا گاجر، آپ اپنا کھ چھپایا۔ گرکھ ہوئے نام سوداگر، ایک ونج سچا کرایا۔ ملے نام رتی
 رتناگر، رتی رت رہن نہ پایا۔ اٹھے پہر دوس رین اکانت اکاگر، ایک لو جوت لگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ورن گوت نہ کوئی رکھایا۔
 پنجم شبد پنجم گیانا، پنجم وجے ودھایا۔ پنجم راگی نادی گائے گانا، پنجم تار ہلایا۔ پنجم کرے آپ پچھانا، پنجم بوہ بھجھایا۔ پنجم دیوے نام ندھانا، پنجم لیکھ
 چکایا۔ پنجم پایا پد زربانا، پنجم در سہایا۔ پنجم میل سری بھگوانا، پنجم دئے مٹایا۔ پنجم اکھر کر پردھانا، پنجم موہ چکایا۔ پنجم دکھائے اک نشانہ، پنجم آپ
 جھلایا۔ پنجم دیوے دھرم بانا، پنجم لئے چڑھایا۔ پنجم چکائے اتم کانا، پنجم رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساون سرتی اک گیانا،
 ملیا میل سری بھگوانا، اند اند منگل گایا۔ ساون سرتی ہر پرنا، ساچی سچ سہایا۔ اکال مورتی درس دکھا، عقل کلا دکھایا۔ ناد تورتی اک وجا، ایک بوہ
 بھجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا بھیو کھلایا۔ آپ اپنا بھیو کھلایے، پاربرہم ابناشا۔ سنگر پورے وچ سمائے، آپے رکھنہارا واسا۔
 ۱۲۱ آپ اپنے رنگ رنگائے، آپے کھیلے کھیل تماشہ۔ آپ اپنا سنگ جنائے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا بل بل جاسا۔ ساون سنیا ساچا پا،
 نیا نام چلایا۔ ایک لیکھا رہیا لکھا، دھر فرمان اک جنایا۔ نیر نین نہ سکے کوئی دکھا، دس کسے نہ آئی۔ اپنا بھیکھ آپ وٹا، پر بھ کرے جوت رشنایا۔ ساچا
 ڈنکا دئے وجا، سنگر پورا آپ اکھوایا۔ پری گھنکا دھام سہا، نہہکنکا ناؤں رکھایا۔ للا لپت نہ رایا۔ سکا کوڑ کڑیا رادئے مٹا، ساچا مارگ ایک لایا۔ اوچاں
 نیچاں ایک دھام بہا، ایک بخشے سچ سرناہیا۔ سنگر ساون لیکھا گیا لکھا، چار سو اکٹھ پٹا بوہ بھجھایا۔ چوتھی سترے ویکھنا پھول بھلا، سسے اُپر ہوڑا رہیا لکایا۔
 ہاے اُتے ٹی لا، پنجویں دھارا آپ چلایا۔ جن بھگتاں اتم ہوئے سہا، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ اپنا لیکھا آپے لئے گنا، دوسر بھیو نہ جانے رایا۔ ہتھیں ٹکا نہ
 دتا کسے لا، بند کواڑ نہ کوئی گھلایا۔ ملیا میل نہ بے پرواہ، گر پورا دس نہ آئی۔ آپ اپنا لہنا جھولی پا، اپنی ہتھیں گیا لکھایا۔ گر شبد پرگٹ ہوئے جگت
 ملاح، ایک بیڑا دئے چلایا۔ نگر کھیڑے دیوے ڈھاہ، اُچے مندر رہن نہ پایا۔ گرکھ ساجن لئے ملا، اتم جوتی جوت جگایا۔ ساچا در دئے دکھا، جوت زرنجن
 سیوا لایا۔ درد دکھ بھے بھجنن آپ اکھوا، پنجم میلا سچ سبھایا۔ چار ورن راو رنگ اوچ نیچ راج راجان شاہ سلطان ایک تھاں دئے بہا، دیوے نام وڈی

وڈیائی۔ گر منتر نام ساچا دئے چپا، سَتجگ ساچی بنت بنائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھج تیری اتم ور، آپے ویکھے ویکھنہارا آپے لئے کڈھائی۔

پُت پوترا بنس پروارا، مایا بندھن پایا۔ پہلا منگو نام ادھارا، دُوجے در جھولی پایا۔ تیجے واری بھرے بھنڈارا، پُوت سپوتتا دئے اُپایا۔ خالی دسے نہ ہر دوارا، توٹ رہے نہ رایا۔ لیکھا لکھنہار آپ کرتارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دے مت رہیا سمجھایا۔ منگو نام دان، ملے میل بھگوانا۔ جھولی بخشے ساچا بال، گُنوتا گن نِدهانا۔ کرے کرائے پرتپال، پرتپالک آپ اکھوانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دیوے جیبا دانا۔ جیبا دان جو جن لوڑے، پورن آس کرائیا۔ در آیا پر بھ کدے نہ موڑے، جو جن بیٹھے سیس جھکائی۔ ویکھے پرکھے مٹھے کوڑے، ویکھنہار آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی بوجھ بُجھائی۔ نام بھنڈارا ساچا بھریا، گر پورے ہتھ وڈیائی۔ درشن کر کر ہر جن تریا، ہر ہر رنگ رنگائی۔

۱۲۲

آتم نہاؤنا ساچے سریا، دُرمت میل گوائیا۔ گر منتر شبد ساچا پڑھیا، ساچے گھر وجے ودھائی۔ پنجاں بہہ بہہ آپے لڑیا، آپے کرے لڑائی۔ آپے توڑنہارا ہنکاری گڑھیا، گڑھ ہنکاری رہن نہ پایا۔ گر گھ ساچن پوڑے چڑھیا، گر پورا ہوئے سہائی۔ کھج مایا اگنی وِج نہ سڑیا، تتی وانہ لگے رانیا۔ اتم ویلے پاربرہم پر بھ بانہوں آپے پھڑیا، آپ اپنی بوجھ بُجھائی۔ سَنگھ شو دیو ساچا گھاٹن گھڑیا، ایکا دوجا بھو چُکائی۔ آپ بندھائے اپنے لڑیا، سَنگھ میلا سچ سُبھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر مندر کرے رُشنائیا۔ کرپا کرے نام گُنوتا، آتم وجے ودھائی۔ ہر جن میلا ساچے کنتا، کنت کنتول ہنڈھائی۔ نام رنگن چاڑھے اک بسنتا، کایا چولی رنگ رنگائی۔ ساچا تھان آپ سہنتا، ساچے در کرے رُشنائیا۔ ملے وڈیائی وِج جو جنتا، دیوے درس ہر رُگھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پورن اچھیا آپ کرائیا۔ نانک نرگن روپ، نرگن سمایا۔ آپے ویکھے چارے کوٹ، دہ دشا پھیرا پایا۔ جس جن جائے آپے تھ، دیوے درس آپ رُگھرایا۔ لُگیا رہن نہ دیوے کُٹھ، شبدی شبد لئے اُپایا۔ جو جن بیٹھے رُٹھ، ویلے اتم لئے منایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا بوجھ بُجھایا۔ نانک گر نام نِدهانا، نامے نام سمایا۔ رسنا گایا ہر بھگوانا، ہر ہر روپ اکھوایا۔ جس جن بخشے چرن دھیانا، آتم برہم جنایا۔ ایکا

۱۲۲

دُجا بھو مٹانا، تیجانین کھلایا۔ چوتھا گھر ہر سہانا، ہرجن میل ملایا۔ رسنا گاؤنا ساچا گانا، نانک رسن الایا۔ سو پڑکھ نرنجن وڈ مہربانا، مہربان آپ اکھوایا۔ آتم
 درسی دیوے دانا، درس اموگھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی جوت کرے رُشایا۔ سوہنگ شبد رسنا گاؤنا، نانک وجے ودھایا۔
 دسویں دن درشن پاؤنا، دسم دوار کھلایا۔ آلس نندرا وچ نہ سونا، مایا موہ چکائی۔ ایکا جاپ جیت جیت سکھ پاؤنا، سو پڑکھ نرنجن میل ملایا۔ بھیکھا دھاری
 بھیکھ بونا، عقل کل اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پرگٹ ہوئے درس دکھائے، نانک چولا تن پہنایا۔ نانک چولا پنج تت، گر شبد
 ہنڈھایا۔ آپے وسنا ناری رت، ہڈ ماس جوڑ جڑایا۔ آپے دیوے دھیرج جت، ست سنتو کھ آپ رکھایا۔ آپ لپیٹے ساچے پٹ، نام دوشالہ اُپر پایا۔ آپے وسیا
 گھٹ گھٹ، مندر ڈیرہ لایا۔ گڑھ ہنکاری جائے ڈھٹھ، گر پورا رہیا ڈھایا۔ مایا اگنی ہوئے مٹھ، پنج وکارا لنبو دے بُجھایا۔ ہر دوار رکھنا ایکا ہٹھ، ایکا گن
 گایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، درشن دیوے نٹھ نٹھ، بھیکھا دھاری بھیکھ وٹایا۔

۱۲۳

ہر شبد اپار، گر سمایا۔ گر شبد ادھار، گر گھ لئے جگایا۔ گر گھ پاوے سار، ہوئے روگ گویا۔ منمکھ تے پیر پسار، کوڑا پردہ پایا۔ پرگٹ ہویا ہر
 کرتار، کرتا پڑکھ اکھوایا۔ نام کھنڈا تیز کٹار، تن گاترے آپ لٹکایا۔ کھیلے کھیل وچ سنسار، جوتی جوت کرے رُشایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، آپے ہوئے سہایا۔ ہر کاشبد وڈ بلوانا، گر پورے ہوئے سہایا۔ گر پورا نوجوانا، گر گھ ساچے لئے ترایا۔ گر گھ ساچا پتر سُبانا، اک دھیان رکھایا۔ منمکھ
 بُھلے جیونادانا، جھوٹھے دھندے لایا۔ پرگٹ ہوئے سری بھگوانا، کلج گندے دے مُکایا۔ کھیلے کھیل دو جہانا، چھند سہاگی اک سُنایا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا لئے اُچھایا۔ ہر کاشبد ساچی دات، گر پورے جھولی پائی۔ گر پورا بھے چرن نات، گر گھ ساچے جوڑ جڑایا۔ گر گھ ساچے آتم
 انتر ویکھے مار جھات، گھر بیٹھا بے پرواہیا۔ منمکھ جیواں ہوئے اندھیری رات، ساچا چند نہ کوئی چڑھایا۔ بھرے بُھلے ذات پات، ورن برن پئی لڑایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہار سرشٹ سبایا۔ ہر کاشبد شبد گر دیوا، گر پورے میل ملایا۔ گر پورے بخشتے ساچی سیوا، سیوک سیوا کھ

۱۲۳

رکھایا۔ ہر جن گائے رسنا جہوا، چنتا ڈکھ مٹایا۔ مٹمکھ بھلائے نہ کوئے لائے تھیوا، اندھ اندھیر نہ کوئی مٹایا۔ پرگٹ ہوئے الکھ ابھیوا، الکھ زرنجن آپ
 اکھویا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی بنت بنایا۔ ہر کاشد سدا ابناشا، گر پورے سنگ نبھایا۔ گر پورا ہوئے سرب گنتاسا، گرگھ
 ساچے لئے تریا۔ گرگھ ساچے بل بل جاسا، ہر ہردے وچ سمایا۔ مٹمکھ دیکھے کلج کوڑی راسا، کوڑی کریا تن پرنایا۔ پرگٹ ہوئے شاہو شاہابشا، شاہ
 سلطان آپ اکھویا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا آپ کرے رُشنایا۔ ہر کاشد الکھ ابھیوا، گر سٹگر جھولی پائندا۔ سٹگر پورا وڈ دیوی دیوا،
 گرگھ ورا مات منائندا۔ گرگھ نہ برتھا جائے سیوا، جو جن سچ کمائندا۔ مٹمکھ بھلائے نیز نین چھپائے، بھیکھا دھاری بھیکھ وٹائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا نور درسا ئندا۔ ہر کاشد سچ ترانہ، گر پورے آپ سنایا۔ گر پورا ہوئے سد مہربانا، گرگھ میل ملایا۔ گرگھ ساچا پتر سُبانا،
 چاترک رپ اکھویا۔ مٹمکھ بھلے جیو نادانا، ہر کا نام نہ رسنا گایا۔ کلج انتم کرے پچھانا، نہہکلکی جامہ پایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جوتی
 نور کرے رُشنایا۔ ہر کاشد سچ صلاح، گر پورے آپ دوائیا۔ گر پورا بنے جگت ملاح، گر سیکھ بیڑا بنے لائیا۔ گرگھ میلا ساچا شاہ، ساچا ونج کرائیا۔ مٹمکھاں
 ۱۲۲ نہ ملے کوئی تھاں، درگھر ساچے دئے سزایا۔ پرگٹ ہو آپ چپائے اپناناں، کلج انت وٹی ودھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد زرنجن
 اپنی الکھ جگایا۔ ہر کاشد داتا سوربیر، سٹگر سنگ نبھایا۔ سٹگر شبد ساچا تیر، گرگھ ہردے آپ لگایا۔ گرگھ بجر کپاٹی جائے چیر، اک نشانہ دیکھ دکھایا۔
 مٹمکھاں نہ بٹھے کوئی دھیر، دھیرج دھیر نہ کوئی رکھایا۔ پرگٹ ہوئے ہر ساجن ساچا شاہو فقیر، حقیر حقیراں وچ سمایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، آپ اپنا سنگ نبھایا۔ ہر کاشد سٹگر اوٹ، ہر ساجن آپ رکھائندا۔ سٹگر شبد لگائے چوٹ، گر سیکھ تن نگارہ آپ وجائندا۔ گرگھ ورا وچوں کوٹی کوٹ،
 جو جن رسنا جہوا گائندا۔ کلج جیو آلیوں ڈگے بوٹ، نہ انتم کوئی اٹھائندا۔ پاربرہم ابناشی کرتا پرگٹ ہوئے ----- جامہ زرنجن سمائندا۔ ہر شبد
 زرنجن دھار، سرگن وچ سمایا۔ سرگن گر جگت بلکار، گرگھ دیکھ دکھایا۔ گرگھ سوہے در دوار، در دروازہ اک ٹھلایا۔ پرگٹ ہوئے کل کلکی اوتار، نہہکلنکا
 ناؤں رکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ڈنک وجایا۔ ہر کاشد ساچا ڈنکا، سٹگر ساچا آپ جگایا۔ سٹگر ساچا پرگٹ ہوئے بار انکا،

انک کلا سمايا۔ گرگھ ساچے ميل جوں جن جنکا، جن جننی ليکھے لايـا۔ منمکھاں نہ ديوے کوئی تنکا، نہ کوئی بوجھ بُجھايـا۔ کلجگ انتم پرگٹ ہوئے واسی پُری
 گھنکا، ----- آپ اُٹھايـا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا گھر وسايـا۔ ہر شبد گھر ساچے وسيا، ساچی دُھن اُچايـا۔ سنگر پورا راہ
 ساچا دسيا، چھان پُن سرشٹ سبايـا۔ گرگھ ساجن در آئے نسيا، آتم وجے ودھايـا۔ منمکھاں دسے رين اندھیری مسيا، پنچ وکارا جيوڑی پايـا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ کرے گُرمايـا۔ ہر شبد ہر دين ديالا، ہر ہر رنگ رنگايـا۔ سنگر شبد ہوئے کرپالا، کرپا ندھ اکھويـا۔ گرگھ ساجن ساچے
 لالا، آپ اپنی گود اُٹھايـا۔ من مکھاں جيوں کھائے کالا، نہ ديسے کوئی سھايـا۔ لکھ چوراسی پيا جنجالا، نہ سکے کوئی تڑايـا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، کلجگ انتم پھيراپايـا۔ ہر شبد ہر رنگ کرتارا، ہر ہر روپ سمايا۔ اک اکلا ايکنکارا، اپنی کل ورتايـا۔ ست پُرکھ زرنجن ميت مُرارا، ويکھے کھيل سبايـا۔ آپ
 سہائے اپنا بنک دوارا، بنک دوار آپ تجايـا۔ چھيوں کھولے بند کواڑا، ہر شبدی شبد اُپايـا۔ پنچم ديوے سچ ہلارا، جوتی شبدی جوڑ جُڑايـا۔ چوٹھے گھر کرپسارا،
 ۱۲۵ سنت ساجن لئے ملايـا۔ دسم دواړی ادھوچکارا، پُرکھ ابناشی ڈيرہ لايـا۔ جگے جوت اگم اپارا، ديوا بتي اک رکھايـا۔ امرت آتم ٹھنڈی دھارا، نجھر جھرنارھيا
 جھرايـا۔ گرگھ ورا نہاونہارا، ساچے تال سھايـا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے ويکھ دکھايـا۔ ہر جن ساچے کنت سہاگی، ساچا ميل
 ملايـا۔ سرت سوانی سوئی جاگی، ور پايـا ہر ہر رايـا۔ چرن دھوڑ دکھائے ساچا مجن ماگی، دُرمت ميل گويـا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاگی، جو جن سرنائی آيـا۔
 سوہنگ چوگ چگے وڈبھاگی، سوہنگ ہنسا روپ وٹايـا۔ انتر آتم اک ويراگی، اک گيان درڑايـا۔ آپے ورتے سوانگ سوانگی، نٹ نوآ کھيل کرايـا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، گرگھ ساچے ميل ملايـا۔ گرگھ ساجن اُٹھ اُٹھ جاگ، ہر ساچی جوت جگايـا۔ دپیک جوتی جگے چراغ، نہ
 سکے کوئی بُجھايـا۔ جنم جنم دے لاهون آيا داغ، آپ اپنی ديا کمايـا۔ دو جھانی پکڑے واگ، اگے بچھے ہوئے سھايـا۔ انتم ميلا کنت سھاگ، سوبھاوتی نار
 اکھويـا۔ گرگھ ساجن وڈ وڈ بھاگ، پر بھ پايـا بے پرواھيا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ميلے تھاوں تھانیا۔ ہر جن ميلا دھام سھنجا، گھر
 سچ وجے ودھايـا۔ دپیک جوت جگے زرنجا، اندھ اندھير مٹايـا۔ انحد تال نگارہ وجزا، تال تلواڑا آپ وجايـا۔ پنچ وکارا ڈر ڈر بھجنا، سنے شبد سچي شنوانيـا۔ نو

دوارا گرگھ ساچے تجنا، سکھن ناڑی سیس جھکایا۔ پار کنارے پردہ کجنا، شبد گر وڈی وڈیایا۔ لڑ پھرایا ساچے سجننا، نام گھوڑے دے چڑھایا۔ سنگر پورے
 حاضر حضورے گرگھ تیرے سنگ سدا سد گجنا، ساچا نعرہ ایکا لایا۔ کایا گڑھ ہنکاری بھجنا، آتم کُنڈا دے کھلایا۔ سر سرور کرائے ساچا مچنا، اک اشنان
 دکھایا۔ آپے کرائے حاجی حجننا، مکہ کعبہ اک ورتایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساجن میل ملایا۔ گرگھ میلا سچ دوار، گر پورا آپ
 کرائندا۔ آپے کھولے بند کواڑ، آپے گھ بھواندا۔ آپے ہونے پچھے اکاڑ، سیوا سیوا آپ کماندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے
 آپ ملاندا۔ ساچا میلا رنگ محل، اُچ اٹاری ڈیرہ لایا۔ جگے جوت اک پر بل، پر پُرکھ جگایا۔ سچ سنگھان بیٹھال، پاوا چول نہ کوئی رکھایا۔ امرت آتم
 ٹھانڈا جل، اٹھے پہر ڈگگایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساجن لئے ملایا۔ گرگھ ساجن ساچا کانا، گر پورے آپ بُجھایا۔ کایا مندر سچ
 مکانا، آتم سیجا اک وچھایا۔ جوتی نور جگے مہانا، آپ اپنا رہیا جگایا۔ سرت سوانی کر پروانہ، آپ اپنے انگ لگایا۔ ملیا شبد ساچا ہانی ہانا، ساچا تھان سہایا۔ آپ
 اپنا کر پروانہ، آپ اپنی جھولی پایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویکھ دکھایا۔ دسم دواڑی جڑیا جوڑا، ہر ساچا آپ جڑاندا۔ جن
 بھگتاں دیوے ساچا گھوڑا، پھڑ باہوں اُپر کائندا۔ اگم اگمرا آئے دوڑا، دس کسے نہ آئیندا۔ ساچے گھر لایا پوڑا، ایکا ہوڑا راہ تکاندا۔ نہ کوئی جانے لما چوڑا،
 لیکھا لیکھ نہ کوئی لکھاندا۔ سو پُرکھ نرنجن آپے بہڑا، گھر ساچا آپ سہاندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے میل ملاندا۔ ہرجن
 میلا ہر بھگوتا، ہر ہر آپ کرایا۔ آپ بنائے ساچے سنتا، سچ سمگری جھولی پایا۔ توڑے گڑھ ہومے ہنگتا، اُپر چڑھ کھنڈا دکھایا۔ پنچم پنچم کرے جنگتا، پنچم
 میٹ مٹایا۔ پنچم ہویا بھگھانگتا، پنچم شاہ سلطان بنایا۔ پنچم لائے اپنا انگتا، پنچم دے ڈرکایا۔ پنچم کایا چولی رنگدا، پنچم پیر دس نہ آیا۔ پنچم پنچ دوارا آپے
 منگدا، پنچم بیٹھا گھ بھوایا۔ جو جن در دوارے آئے منگتا، من ممتا دے مٹایا۔ میل ملائے ساچی سنگتا، من مت رہن نہ پایا۔ توڑے گڑھ ہنکاری ہنگتا،
 سو ساچا جاپ چپایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیرا اتم لہنا تیری جھولی پایا۔ کلج لہنا جھولی پا، ستجگ جوت جگایا۔ ستجگ بیٹھا سیس
 نوا، پر بھ اگے جھولی ڈاہیا۔ کلج رووے مارے دھا، کلج جیواں سنگ رلایا۔ ستجگ ساچا پکڑے بانہہ، گرگھساں راہ تکانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، جگ وچھڑے جگ میل ملائیا۔ جگ وچھڑے جگ میلیا، جاگرت جوت جگا۔ آپے ہوئے سجن سہیلیا، سنگر پورا دیا کما۔
 اچرج کھیل پاربرہم پرہہ کھیلیا، جوتی جامہ بھیکھ وٹا۔ گر گوبند بنائے ساچا چیلیا، ہر سنگر پکڑے بانہہ۔ آپے وسیا رنگ نویلیا، سمبل نگری سہائے تھاں۔
 جگے جوت اک اکیلیا، آد نرنجن بے پرواہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپائے جگ اپنا ناں۔ جگ جگ اپنا نام دھرا، اپنی کل
 ورتائندا۔ سنجگ ساچا سنگ نبھا، سگلی چند مٹائندا۔ سنک سندن سنان سنت کمارا آپ اھوا، براہ روپ ہو جائندا۔ یگے پُرش یگے رہیا کرا، حیگر یو بھیکھ
 وٹائندا۔ نر نرائن جوت جگا، دتاترے سمجھائندا۔ کپل دیو ہر آپ اھوا، آپ اپنا کرم کمائندا۔ رکھو دیو ہر میل ملا، اپنا بھيو گھلا ئندا۔ پرتھو نام جگت
 دھرا، سرشٹ سبائی متھ وکھائندا۔ متس جامہ آپے پا، مچھ روپ ہو آئندا۔ کچھ بھیکھ آپ وٹا، مندر اچل پیٹھ اٹھائندا۔ موہنی روپ دے درسا، آپ
 اپنی کل ورتائندا۔ وید دھنتر لئے اُپا، وڈ دھناڈی آپ ہو جائندا۔ ہنسا ہنسا آپ اھوا، پنچھی پنکھی اڈائندا۔ سنت کمار دے سمجھا، اک گیان درڑائندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا بھیکھ وٹائندا۔ نر سنگھ روپ وٹا، اپنی کل ورتائیا۔ ہری ہر ہر آپ اھوا، گج ہوئے جل سہائیا۔ نر نرائن
 بھیکھ وٹا، دھرو بالک لئے گود اٹھائیا۔ سنجگ رنگ تیرا ویکھ وکھا، اپنی جوت کرے رُشائیا۔ اپنا پاسا آپے لئے اٹھا، اپنی آپ لئے انگڑائیا۔ تریتا تریا ویس
 وٹا، لیکھا سکے نہ کوئی لکھائیا۔ پر سراما رام اُپا، کرے اک لڑائیا۔ رام راما جوت جگا، لوک مات کرے رُشائیا۔ جنک سپتیری لئے پرنا، سینتا سرتی اک گیان
 درڑائیا۔ دُشت ہنکاری دے کھپا، راون گڑھ رہن نہ پائیا۔ غریب نمائے گلے لگا، آپ اپنا ناؤں چھپائیا۔ بھیکھادھاری بھیکھ وٹا، تریتے گیا کھ چھپائیا۔ دوپر
 اپنی اکھ جگا، وید ویاسا لیا اپائیا۔ وید ویاسا آپ سمجھا، نارد من سنگ رلا ئیا۔ سچ اُپدیش اک جنا، برہم پُران لکھائیا۔ پدم راہے آپے پا، وشنوں بھيو گھلا ئیا۔
 شکر لیکھا آپ لکھا، ہر بھگوت جوڑ جڑائیا۔ نارد من آپ سمجھا، اپنا لہنا جھولی پائیا۔ اگنی ویکھے تھاں تھاں، اپنا مول رہی چُکائیا۔ مارکنڈے رہیا گُرا، دیوے
 سدا دُہائیا۔ بھوکھت تیرا بھيو گھلا، انگ سنگ رکھائیا۔ براہ روپ تیرا لیکھا دے لکھا، سکند وجے ودھائیا۔ نر سنگھ نرائن آپ اھوا، آپ اپنی کل ورتائیا۔
 گرڑ روپ رہیا پڑھا، آپ اپنا بھیدا دے جنائیا۔ برہمنڈ وچ گیا سما، برہمنڈ کھوج کھوجائیا۔ پُران اٹھاراں لیکھا آپ لکھا، چار لکھ ہزار ستاراں سلوک جنائیا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے انگ سماںیا۔ دوپر تیری تیرا دھار، ہر ساچی جوت جگائندا۔ کاہنا کرشنا لئے اوتار، ارجن گیتا گیان
 درڑائندا۔ رتھ رتھواہی اپر اپار، سرشٹ سبائی رتھ چلائندا۔ مٹمکھاں بھرے گڑھ ہنکار، گرگھ ساچی سیوا لائندا۔ بدر سدا جائے تار، دروید لجا آپ
 رکھائندا۔ اتم ویکھے اک دوار، رن بھومی میل ملائندا۔ جودھے سورپیر بلی بلکار، شستر استرتن سجاائندا۔ آپے مارنہارا دل ول چھل دھاری چھل کرائندا۔
 جیو جنت آر پار، اٹھاراں اکھشونی آپ بھرائندا۔ اک اکھشونی لیکھا دئے لکھار، اٹھائی لکھ گنت گنائندا۔ یادو ونسی مارے مار، دُرباسا مول چُکائندا۔ آپے
 کھیلے کھیل کرتار، کھیلنہار آپ اکھوائندا۔ کلجک مات لئے اوتار، کلجک دھار چلائندا۔ عیسی موسیٰ کر پیار، اللہ رانی سنگ رلائندا۔ ملیا میل محمد یار، چار
 یاری ویکھ وکھائندا۔ بودھ بودھا کھیل اپار، اک گیان درڑائندا۔ کلجک ڈنکا اپر اپار، کوڑ گڑیارا آپ وجائندا۔ دھرت مات کری پکار، جیو جنت سرب
 گر لائندا۔ پُرکھ ابناشی کرپا دھار، سادھ سنت نہ کوئی بچائندا۔ پاربرہم پر بھ پاوے سار، نانک گر آپ سمجھائندا۔ ایکاشد دئے آدھار، نام ست جھولی
 پائندا۔ در دربارے وچ سنسار، چاروں کُنٹ پھیرا پائندا۔ جیو نہ جانے کوئی گوار، نہ کوئی بوجھ بُجھائندا۔ نانک پر بھ در آگے کری پکار، تیرا بھانا تیرے
 وچ سمائندا۔ پُرکھ ابناشی کرپا دھار، آپ اپنی بوجھ بُجھائندا۔ کلجک کرماں مارے مار، نہ کوئی انت بچائندا۔ پرگٹ ہوئے وچ سنسار، نہنکنا ناؤں رکھائندا۔
 سنجک ساچی بٹھے دھار، ساچا مارگ لائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ آپے ویکھ وکھائندا۔ نانک انگد انگ لگا، انگی کار کرایا۔
 امر داس در سیو کما، امر اپد پایا۔ رام داس در دئے کھلا، سر سروور اک سہایا۔ گر ارجن گوجھ آپ جنا، بودھ اگادھ سمجھایا۔ ہر گوبندے گھوڑے دئے
 چڑھا، ساچا کھنڈا تن پہنایا۔ ہر کرشنا ہر ہر گیا سما، بالی بالا لیکھے لایا۔ تیج بہادر تیج رہیا اٹھا، کلجک ویلا اتم آیا۔ آپ اپنا بھیٹ چڑھا، بھيو ابھیدا وچ سما یا۔
 کھیوٹ کھیٹا جگت بنا، گر گوبند سیوا لایا۔ پوت سپوتا ہر اُچھا، آپ اپنے رنگ رنگایا۔ اکال مورت اک درس، ایکا دوجا بھو چُکایا۔ اتم میلا لیا ملا، میلنہار
 آپ اکھوایا۔ ساچے گھر ڈیرہ لا، گھر ساچا آپ سہایا۔ جن بھگتاں گھیرا رہیا پا، شبد ڈوری تند بندھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری
 اتم ور، صد بیس چوڈاں رت آپ سہایا۔

سنگر پُرکھ دِیال، سَت سَت سمایا۔ گُرکھ ویکھے ساچے لال، جُگ جُگ میل ملایا۔ سہائے کُنڈر سچّی دھر مسال، کایا اندر ویکھ دکھایا۔ دِیک جوتی
 دیوے بال، اندھ اندھیر مٹایا۔ توڑنہارا جگت جنجال، جگت اپنے ہتھ رکھایا۔ آپے شاہ آپے کنگال، ونج ونجرا آپ اکھوایا۔ گُرکھاں دیوے نام ساچا دھن
 مال، تن خزینہ اک بھرایا۔ اک چلائے بہنگم چال، چال نرالی اک رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ترایا۔ سنگر پورا
 ساچے گھاٹ، گُرکھ ساچے آپ چڑھائندا۔ دِیک جوتی نور للاٹ، اپنی آپ ٹکائندا۔ چرن دوار دکھائے ساچا تیرتھ تاٹ، سر سروور دکھائندا۔ دُرمت
 میل جھوٹھی کاٹ، سچ سچ گیان درڑائندا۔ اک نام دکھائے ساچا ہاٹ، چوڑاں ہٹاں کھ بھوائندا۔ ہر جن پوری کرن آیا گھاٹ، در دوارے پھیری پائندا۔
 امرت آتم مارے ساچی ٹھاٹھ، سچ اچھالہ اک دکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے ساچی بوجھ بُجھائندا۔ آتم انتر شبد گیان،
 پاربرہم جنائیا۔ راگ دُھن اک ترانہ، آتم دُھن اُپجائیا۔ انھنئے سنائے ساچا گانا، تال انادی اک وجائیا۔ پاربرہم پر بھ پُرکھ سلطانا، ہر گھٹ بیٹھا آسن
 لائیا۔ بھرے بھلے جیونادانا، مایا ممتا موہ ودھائیا۔ جس جن گُر پورا ہوئے آپ مہربانا، آپ اپنی بوجھ بُجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ۱۲۹ دیوے درس ہر گھٹ تھانیا۔ درشن دیونہار بھگوتنا، ایکا ایک اکھوایا۔ جُگ جُگ اُدھارے ساچے سنتا، سنگر ساچے میل ملایا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنتا، اُتر
 کدے نہ جایا۔ آپے توڑے ہوئے ہنگتا، ہنگاری گڑھ دس نہ آیا۔ جس جن رلائے ساچی سنگتا، پورن اچھیا دئے کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ترایا۔ آپے منگن در سوالی، ملے نام نرنجنا۔ جگے جوت اک اکالی، دو جہانی ساک سین سجننا۔ دُھر درگاہی آیامالی، جن بھگتاں
 رکھے لجننا۔ گُرکھ دوارا کوئی نہ دیسے خالی، شبد نگارہ گھر گھر وجنا۔ پھل لگائے کایا ڈالی، پھل پھلوڑی بہہ بہہ سجننا۔ کلجگ انتم چال نرالی، جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے گھڑیا آپے بھجننا۔ گھرن بھننہار ہر سمرتھا، سمرتھ پُرکھ اکھوایا۔ ہر جی رکھے دے کر ہتھا، سیس اپنا ہتھ لکایا۔ شبد جنائی اکھ
 اکھتا، کتھنی کتھ نہ سکے رایا۔ در دوار جو جن آئے ڈھٹھا، ہر درسی درس دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در ساچے لئے ملایا۔ ہر جن
 ساچے پوری آسا، پر بھ پوری آپ کرایا۔ چرن کول دے بھرواسا، دھیرج دھیر دھرائیا۔ ایکا نام شبد سواسا، رسنا جہوا گائیا۔ ہوئے سہائی پر بھ پر تھی

آکاشا، دوس رین ویکھ وکھائی۔ آدانت نہ کدے وناسا، آون جاون بنت بنائی۔ ہرجن ساچے بل بل جاسا، ہرجن وڈی وڈیائی۔ ملیا میل شاہو سرب گنتاسا، سنگر پورا سہج سکھائی۔ نج گھر آتم رکھے واسا، پرمانند سمائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، غریب نمائے گلے لگائی۔ غریب نمائے جگت ندھانا، گرگھ روپ سما۔ ایکا دیوے ڈھر فرماتا، بودھ اگادھاشد جنایا۔ امرت آتم پینا کھانا، ترسنا بھکھ مٹایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن لیکھے لائے جو آئے در، مات گکھ سچھل کرایا۔ آئے در در پروانہ، نر ہر ساچا پایا۔ ملے میل سری بھگوانا، جیو پینڈ کاچا تن تھایا۔ ڈھر در گاہی دیوے اک نشانہ، ساچو ساچ سنایا۔ انحد راگی ساچا گانا، تال تلواڑا آپ وجایا۔ سچ مندر سچ گانا، پر بھ ساچا تھان سہایا۔ دیک جوتی جگے مہانا، نرمل نور کرایا۔ گرگھ ساجن میل ملائے دیا کمائے دیوے نام ندھانا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت ہر وسیا گھر، ہر گھٹ گھٹ اندر ویکھ وکھایا۔ گھٹ گھٹ اندر گھٹ گھٹ تیرتھ، گھٹ گھٹ پوجا پاٹھا۔ گھٹ گھٹ مندر گھٹ گھٹ سیرتھ، گھٹ گھٹ سر سرور مارے ٹھاٹھا۔ دھرو بھگت دی رکھ لاج کرتے، کرم اپنا آپ کمایا اے۔ ویکھ وکھانے زمیں اسمانا دھرنی دھرتے، دھرت دھول آپ سہایا اے۔ در دوار جو آئے منگتے، خیر نام جھولی اپنا پایا اے۔ منگے منگ نام ادھارا، آتم ہر لو لائی۔ پُرکھ ابناشی کر پیارا، دیوے جوت رُشائی۔ میٹ مٹائے اندھ اندھیارا، دھواں دھار رہن نہ پائی۔ پنچاں دیوے در دُرکارا، پنچم موہ چُکائی۔ پنچم دیوے نام ادھارا، پنچم شبد سنائی۔ پنچم راگ الائی۔ پنچم کر سچ پیارا، پنچم دھار سہائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پورن اچھیا آپ کرائی۔ ایکا سنگ سگلا ساتھ، ہر ہر آپ اکھوایا۔ پرگٹ ہو تریلوکی ناتھ، دہ دشا ویکھ وکھایا۔ اک شبد جنائے ساچی گاتھ، سو پُرکھ نرنجن رہیا جپایا۔ ویکھ وکھائے تت آٹھ، نو در کھوج کھوجایا۔ آپے گیڑنہارا اُلٹی لاٹھ، گیڑا اپنے ہتھ رکھایا۔ لہنا دینا چُکائے پوجا پاٹھ، چرن دھیان اک رکھایا۔ آتم اندر کھولے بدھی گانٹھ، دئی دوتی پردہ لاہیا۔ لہنا دینا چُکے تیرتھ تاٹ، اٹھسٹھ رہیا مول چُکایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در دروازہ دئے گھلایا۔ در دروازہ آپے کھول، اپنی دیا کمائے۔ گرگھ اندر آپے بول، اپنا آپ سنائے۔ آپے وسنہارا کول، آپے انگ لگائے۔ دوس رین اٹھے پہر شبد گر سرت سوانی نال کرے چوبل، آتم سیجا اک ہنڈھائے۔ کایا دھرتی جائے مول، اٹا کرے نابھ کول، امرت دھار گھ چوہنڈا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے سنگ رکھائیںدا۔ ساچا سنگ نبھے توڑ، ہر شبیدی جوڑ جڑایا۔ در آیانہ دیوے موڑ، ساچی بھچھیا جھولی پایا۔ نام چڑھائے ساچے گھوڑ، واگ اپنے ہتھ رکھایا۔ مٹھا کرے ریٹھا کوڑ، جس جن اپنی دیا کمایا۔ دھر درگاہی آیا دوڑ، لوک ماتی پھیرا پایا۔ سچ مندر لایا ایکا پوڑ، گرگھ ساچے رہیا چڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرت سرتی سرتی شبیدی شبد وچ سمایا۔ سرتی شبیدی ساچا ناتا، ہر ہر آپ بندھائیںدا۔ دیوے نام سچ سوغاتا، پلے گنڈھ رکھائیںدا۔ ناتا توڑے ذاتا پاتا، ذات اذاتی پار کرائیںدا۔ ہر جن ہوئے آپے پتا آپے ماتا، بال انجانے گود اٹھائیںدا۔ چرن کول بندھائے ساچا ناتا، سنگ پورا ساکلا سنگ نبھائیںدا۔ لہنا دینا چکے آن باٹا، مات گر بھ پھند کٹائیںدا۔ لکھ چوراسی مکی واٹا، ہر جوتی میل ملائیںدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آئے گھر دیوے ور ملے ہر چکے ڈر نہائے سر ترنی ساچی تر، سر سرور اک وکھائیںدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بھگت بھگونت سنت کنت انت انت اپنے وچ سمائیںدا۔

۱۳۱

۱۳۱

★ پہلی پھگن ۲۰۱۴ بکرمی دربار وچ جیٹھووال ★

ہر ڈھول نگارہ و جیا، چار کٹ جیکار۔ تھر گھر بہہ بہہ آپے سبیا، ست پڑکھ روپ کرتار۔ نہ گھڑیا نہ بھجیا، آد انت ایکنکار۔ سچ سنگھاسن آپے سبیا، جوتی نرمل کر آکار۔ آد جگادی پھرے بھجیا، جگا جگنتر ساچی کار۔ جن بھگتاں رکھنہارا لجیا، پورن گر اوتار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، پرگٹ ہوئے نہہکنک نرائن نر اوتار۔ ڈھول نگارہ ساچا مردنگا، ہر ساچا آپ وجائیںدا۔ آپے چاڑھنہارا ساچا رنگا، آپے ویکھ وکھائیںدا۔ آپ اپنا رکھے سنگا، اپنا آپ چھپائیںدا۔ اپنے گھوڑے کسیا تنگا، ہر اپنا آسن لائیںدا۔ گر گر در دوارا ایکا منگا، پڑکھ اکالا اک وکھائیںدا۔ نو کھنڈ پر تھمی لکھ چوراسی بھکھانگا، نام دھن نہ کوئی وکھائیںدا۔ مانس جنم نہ ہوئے بھنگا، انت نہ کوئی چھڈائیںدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، کلج اتم ویکھ وکھائیںدا۔ ڈھول مردنگ سچ نگارہ، ہر ساچا آپ وجائیںدا۔ لوآں پڑیاں کرے خبردارا، گگن پاتالاں آپ ہلائیںدا۔ برہما رووے زارو زارا، شو

شکر نیر وہائندا۔ کروڑ تیتپسا کرے پکارا، سُرپت راجا اند گُرا لائندا۔ لکھ چوراسی ہاہاکارا، نہ کوئی دیکھ وکھائندا۔ کلج کھیلے کھیل اپارا، کھیلنہار دس نہ آئندا۔ نانک گوبند کر پیارا، شبدي دھار وہائندا۔ آتم جوتی اک اُجیارا، نورو نور سائندا۔ آپے کرتا پُرکھ کر نیہارا، کر نیہار آپ اکھوائندا۔ آوے جاوے وارو دارا، جگ جگ ویس وٹائندا۔ سنجگ تریتا پار کنارہ، دوپر ویکھ وکھائندا۔ کلج ویکھے کوڑ پسارا، پنج وکارا سنگ رلا لائندا۔ جوٹھ جھوٹھ موہ وکارا، سچ سچ نہ کوئی ورتائندا۔ جیواں جتناں سادھاں سنتاں آتم گڑھ بھریا ہنکارا، آتم برہم نہ کوئی جنائندا۔ بن سنگر پورے کوئی نہ دیوے نام بھنڈارا، نہ کوئی بھچھیا پائندا۔ کلج تیری اتم وارا، ہر ساچی بنت بنائندا۔ پرگٹ ہوئے وچ سنسارا، جوتی جامہ بھیکھ وٹائندا۔ شبد کھنڈا تیز کٹارا، تن گاترے آپ لٹکائندا۔ پنجم پیتا کر پیارا، پنجم موہ چُکائندا۔ پنجم کرے تن شنگارا، پنجم رنگ چڑھائندا۔ پنجم دیوے امرت آتم ٹھنڈی دھارا، لوک مات دس نہ آئندا۔ پنجم میلانت بھتارا، پنجم سخیاں مل مل منگل گائندا۔ پنجم ناد انادی وجائے ڈھنکارا، دُھن انادی اک رکھائندا۔ نرمل جوتی کر اُجیارا، اگیان اندھیر مٹائندا۔ اک وکھائے سچ دوارا، ہر ساچا دھام سہائندا۔ شبد گر جو دھاسور پیر بلکارا، جگ جگ آپ اکھوائندا۔ کلج میٹے کوڑ پسارا، سمت سمتی ویکھ وکھائندا۔ سنجگ ساچی بٹھے دھارا، ساچا مارگ لائندا۔ چار ورنابخشے اک پیارا، ایکا نام چائندا۔ اُچو اُچ اگم اپارا، الکھ نرنجن آپ اکھوائندا۔ گنو غریباں پاوے سارا، جگت نمانے گلے لگائندا۔ اندر مندر کھول دوارا، ساچا گر دوارا اک وکھائندا۔ نہ کوئی تیل نہ کوئی دیبا باقی، نرمل جوت اک وکھائندا۔ نہ کوئی پوجا نہ کوئی پاٹھی، نہ کوئی ہون نہ کوئی پون نہ کوئی تیرتھ نہ کوئی تائی، ہر ایکا ہٹ وکھائندا۔ آپے وسیا گھٹ گھٹ واسی، گھٹ گھٹ آپ سائندا۔ کلج کھیلے کھیل بازی گر نائی، ننو آسانگ ورتائندا۔ جو دیسے سو جائے ڈھٹھ، تھر کوئی رہن نہ پائندا۔ کلج اتم اک دوارا سر شٹ سبائی آونائٹھ، نہہلنک آپ رکھائندا۔ سمت سولاں ہونا اکٹھ، ہاڑ ستاراں لیکھ لکھائندا۔ پہلی چیتر گیڑے اٹھی لٹھ، نہ کوئی موڑ مڑائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، نہہلنک نرائن نر، سوئے جیو جنت آپ جگائندا۔ وچیا ڈھول، ہر نرنجن آد پُرکھ وچائندا۔ سمت سولاں سب دے کڈھے پول، بنک دوارے پھول پھولایا۔ سادھ سنت نام وست نہ رکھے کوئی کول، امرت آتم سر سروور نہ کوئی کرائندا۔ پنچ تت کا یا مندر سب دے لئے پھول، انحد ڈھول نہ کوئی وچائندا۔ من مت تیرا رچیا

گھول، کلجگ کوڑا ویکھ وکھائندا۔ کوڑی مایا کھیلے کھیل، نر سنگھ نرائن دس نہ آئیندا۔ نانک بنیا ساچا تول، مودی خانہ اک چلائندا۔ گر گوہند گیا بول، شبد کھوجی ویکھ وکھائندا۔ جوت سروپی وجے ڈھول، وجا ونہارا دس نہ آئیندا۔ پُرکھ اگمڑا رہیا بول، جوتی جوت جگائندا۔ سرشٹ سبائی سوہنگ کئڈے تول، سو پُرکھ نرنجن تول تُلاندا۔ جن بھگتاں سد سے کول، اٹھے پہر درس دکھائندا۔ ایکا دیوے مارگ انمول، اوچ نیچ ذات پات راؤ رنگ راج راجان شاہ سلطان حقیر فقیر دستگیر ایکا دھام سہائندا۔ شبد نرالا کسیا تیر، لوآں پُریاں رہیا چیر، برہمنڈ کھنڈ پائے وہیر، اُتبھج سبتج جیرج انڈ ہوئے اخیر، نہ کوئی انت بچائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، ہر شبدی ڈھول وجائندا۔ شبد ڈھول ہر ہتھ پھڑ، لوک مات اٹھ دھایا۔ سمبل نگری بیٹھا وڑ، دس کسے نہ آیا۔ اپنا گھاڑن آپے گھڑ، آپ اپنی بنت بنایا۔ اپنا اکھر آپے پڑھ، آپ اپنا رہیا الایا۔ نہ کوئی سپس نہ کوئی دھڑ، نہ کوئی چوٹی نہ کوئی جڑ، نہ کوئی نیتز نہ کوئی ہتھ سمرتھ، پنج تت نہ کوئی رکھایا۔ اپنی مہما جانے اکھ، جگ جگ کردا آیا۔ کلجگ کوڑا چلیا رتھ، منمکھ جیواں رہیا چڑھایا۔ گرگھ ورلے سگل و سورے گئے لٹھ، جس جن آتم انتر سنگر پورے درشن پایا۔ لہنا دینا چکے سپاں ساڈھے تن تن ہتھ، آون جاون پھند کٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، اپنا ڈھول مردنگ وجایا۔ شبد ڈھول بول بلائے، بولنہارا بھگوانا۔ ہر ہر پردہ کھول دکھائے، ویکھے تیرتھ تٹ اشنا۔ نرمل جوتی ڈگمگائے، شبدی دُھن ترانہ۔ کنت سہاگی ایکا گائے، آتم دُھن اُچانا۔ برہمادی ہر کھوج کُجائے، پاربرہم سلطانا۔ آد جگادی شبد لکھائے، کھیلے کھیل دو جہانا۔ بودھ اگادھی شبد لکھائے، لیکھا کھت نہ کوئی دکھانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، نر نرائن آپ ہو جانا۔ ساچا ڈھول ہر بنواری، اپنے گل لٹکایا۔ لوآں پُریاں کرے خبرداری، سویا کوئی رہن نہ پایا۔ پرگٹ ہوئے نہہکنک نرائن نر اوتاری، ماجھے دیس ڈیرہ لایا۔ سمبل نگری ہوئے بے جیکاری، بے جیکارا آپ کرایا۔ ستن میلا میت مُراری، جگ وچھڑے جگ میل ملایا۔ سر سے تیری پائی ساری، تیرا لہنا مول چُکایا۔ ملیا میل جوت نرنکاری، نرگن رُپ سمایا۔ امرت آتم دیوے ٹھنڈی ٹھاری، کایا کاسے آپ پیایا۔ شبد دیوے تیز کٹاری، تکھی دھار رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، کلجگ انتم ویس وٹایا۔ ڈھول وجائے ساجن میتا، پر م پُرکھ سلطانا۔ جگ جگ جانے اپنی ریتا، کھیلے کھیل آپ مہانا۔

آپے دیہرا آپے مسجد آپے گردوار آپے بیٹھا رہے اتینا، آپے پوجا آپے پاٹھ آپے دھرم ہوئے جیکارا آپے ٹھانڈا سینتا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، آپ اپنا آپے جیتا۔ ڈھول نگارہ ساچی مالا، گر پورے تن شنگاریا۔ نرمل جوتی کرے اجالا، کلجک میٹے اندھ اندھیاریا۔ کھیلے کھیل گوبند گوپالا، گند منوہر لکھی نرائن آپ اھوارہیا۔ گرگھیاں دکھائے ایکا ایک سچی دھر مسالہ، کایا مندر اندر کڈالا لیا۔ بجر کپاٹی توڑے تالا، بند کواڑ کھلا لیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، ایکا ڈھول ایکا ڈھولا ہر ساچے آپ سنا لیا۔ سنگر ڈھول سنائے ڈھولا، سوہنگ شبد جیکارا۔ ستجگ تیرا ساچا بولا، چار ورن بھنڈارا۔ چوڈاں ہٹاں ایکا تولا، نوست بنے ونجارا۔ تریلوکی بدلے ایکا چولا، ایکا رنگ اپارا۔ لوک مات کھیلے اپنا ہولا، کھیلنہار آپ کرتارا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر اوتارا، جوتی نور کرے اجیارا۔ شبد ڈھول ساچا ڈھولا دھر سوغات، ہر ساچے ونڈ ونڈائیا۔ جن بھگتاں بنھے چرن نات، اک پریت سکھائیا۔ چرن پریتی وڈ کر مات، جس دیوے ہر رگھرائیا۔ گرگھ ساجن اتم ذات، ورن گوت وچ نہ آئیا۔ ملے میل ہر کملاپات، کنت کتھول میل ملایا۔ شبدی چڑھے سچ برات، گرگھ سرتی لئے پرنائیا۔ اتم سیجا اک اکانت، میل ملائے سچ سبھائیا۔ نہ کوئی صبح نہ کوئی شام، نہ کوئی رات نہ کوئی پرہات، ہر ایکا رنگ رنگائیا۔ دیونہارا ساچی دات، داتا دانی آپ اھوائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، ایکا ڈھولا رہیا گائیا۔ ایکا ڈھولا ہر وربھنڈ، اپنا آپ سنا لیا۔ کلجک اتم ونڈی ونڈ، ستجگ جھولی پایا۔ جوٹھا جھوٹھا کوڑ کڑیارا پر بھ میٹے بھیکھ بکھنڈ، بھیکھادھاری رہن نہ پایا۔ گر گوبند تیری ٹٹی لئے گنڈھ، گنڈھنہار آپ اھوایا۔ سو پڑکھ نرنجن ہتھ پھڑیا چنڈ پرچنڈ، نام کھنڈا رہیا اٹھایا۔ منمکھ جیواں دیون آیا دنڈ، نہہکنکا ناؤں رکھایا۔ منمکھاں ستا دے کر کنڈ، جگت دوارے دس نہ آیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، ساچا ڈھول رہیا وجایا۔ ڈھول پول تیرا اتم کھلنا، پر بھ ساچے آپ گھلاؤنا۔ من مت تیرا کوئی نہ پینا ملنا، ہر خاکی خاک ملاؤنا۔ گرگھ ورلے پورے تول ٹلنا، نانک تولا اک سمجھاؤنا۔ گر گوبندے تیری چرن پریتی گھول گھلنا، دوسر کوئی دس نہ آؤنا۔ جوٹھا جھوٹھا بوٹا اتم ہلنا، پھل ڈالی نہ کوئی رکھاؤنا۔ لوک مات سادھ سنت جیو جنت ورن برن موں نہ بھلنا، پر بھ ساچے کھیل رچاؤنا۔

دھرت مات تیری چھاتی لکھ چوراسی خون ڈلھنا، پر بھ ساچے رنگ چڑھاؤنا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، ایک ڈھولا ساچا سچ سناؤنا۔ ہر ڈھول شبد جنائی، انھد بے جیکار۔ پاربرہم پر بھ کھیل رچائی، لوک مات لئے اوتارا۔ جوتی نور نور رکھائی، شبد ڈھن ڈھنکار۔ اگم اگمڑے دھام بیٹھا آسن لائی، آپے وسیا سچ دوار۔ سمبل نگری اک سہائی، گوبند میل کنت بھتار۔ ملیا میل ہر ساچے ماہی، پایا پڑکھ اپار۔ گرکھ سوئے رہیا جگائی، سرتی سرت ہلار۔ آپ اپنا بھو گھلائی، دیوے درس اگم اپار۔ گرکھوں در در گھر گھر منگے جانی، منگنہار آپ داتارا۔ مٹمکھ جیواں دے سے ناہی، لگی اگ بہتر ناڑا۔ برہمنڈ دا کرتا مالک بیٹھا جوت جگائی، نہکلنک نر اوتارا۔ سوہنگ شبد کرے کڑمانی، مکھ سگن لگائے کلج تیری اتم وار۔ نیتز نین کجلا رہیا پائی، ایک نیتز آپ اگھاڑا۔ اندر مندر میلا سچ سبھائی، پنچم لایا سچ اکھاڑا۔ آپ اپنی ڈھن آپے رہیا گائی، اپنا تال آپ وجایا۔ ہر ہر ویکھے تھاؤں تھائیں، ہر گھٹ بیٹھا آسن لایا۔ گرکھ میلے پھڑ پھڑ باہیں، دوس رین سیو کمایا۔ پہلی پھگن ویہہ سو چوداں جانا چائیں چائیں، ناتا ناتے نال جڑایا۔ کھیلے کھیل بے پرواہی، بے پرواہ آپ اکھویا۔ بھرے بھلے پاندھی راہی، پر بھ مارگ دے دکھایا۔ گر گوبندے میلا ایک تھائیں، ہر ایک دھام سہایا۔ گر ناک ایک ایک اک رہیا ملائی، ہر میلی میل ملایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، کلج تیری اتم ور، جوتی جامہ بھیکھ دھر، شبد ڈھول رہیا وجا، لکھ چوراسی رچیا گھول، سرشٹ سبائی رہیا اٹھا، سویا کوئی رہن نہ پایا۔ نہ کوئی سویا نہ کوئی جاگے، نہ کوئی رنگ رنگیا۔ نہ کوئی ہنس نہ کوئی کاگے، نہ کوئی چوگ چگایا۔ نہ کوئی محن نہ کوئی ماگھے، نہ کوئی تیرتھ رہیا نہایا۔ نہ کوئی ڈھول نہ کوئی وجے واچے، انھد تال نہ کوئی وجایا۔ جھوٹھ پساہ کلج تیرا سازن سازے، کوڑو کوڑ دسایا۔ جوت سرپ ہر پرگٹ ہو یا دیس ماجھے، سرشٹ سبائی رہیا سنا یا۔ پکڑ اٹھائے راجن راجے، شاہ سلطان دے ہلایا۔ اک اگلا غریب نوازے، گؤ غریباں ہوئے سہایا۔ سیس رہن نہ دینا کوئی تاجے، لیکھا لیکھ رہیا لکھایا۔ برہمنڈ پر بھ رچیا کاچے، چوداں طبقات دے مٹایا۔ چوداں لوک مارے ایک آوازے، ایک ڈھولا رہیا سنا یا۔ برہم پڑی ہر شبد گاچے، برہما نیتز نیر وہایا۔ شو شکر تیری کوئی نہ رکھے لاجے، ویلا اتم آیا۔ کروڑ تیتیس اٹھ اٹھ بھاجے، سرت راجا اند رہیا گر لایا۔ کلج کوڑے رچیا کاچے، سنگ محمد سنگ رکھایا۔ اللہ رانی اچے مینارے بہ بہ مارے واچے، ہو ہو نعرہ لایا۔ مکھ کعبہ ہر ویکھن آیا ساچا حاجی

حاجے، انتم ایکا حج کریا۔ دلدل اعلیٰ رکھے ساچے تازے، شاہ آسوار آپ اکھوایا۔ سمت سولاں پہلی چیتر چرن دے رکابے، لاہور قلعہ شاہی چرن دے
 لگایا۔ چار ورن تیری رکھے لاجے، ہندو مسلم سکھ عیسائی ساجن ساچے ویکھ دکھایا۔ منمکھ جیواں کھولے پاچے، پیر قطب غوث شیخ مسائق ہر ساچا نانک ویکھ
 دکھایا۔ حق حقیقت لاشریک غریب نوازے، غریب نمانے گلے لگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نور الہی بے پرواہی اپنا سنگ نبھایا۔ نام
 شبد سچ جیکارا، پُرکھ اکال لگایا۔ اکال پُرکھ آپ کرتارا، کرتا روپ سمایا۔ کرنہار وچ سنسارا، کرتا پُرکھ اکھوایا۔ جگ جگ لئے ہر اوتارا، بھو ابھیدا بھو
 چھپایا۔ ستجگ ساچے پاوے سارا، تریے میل ملایا۔ دواپر تیری بھے دھارا، دھیرج دھیر دھرایا۔ کلجگ تیرا ویکھ سہارا، ہر ساچے کھیل کھلایا۔ کھیلے کھیل
 سنگ محمد چار یارا، چار یاراں لئے ملایا۔ گر نانک لایا ایکا نعرہ، نام ست ست نام جیو جنت جھولی پایا۔ گر گوبندے ہر بھر بھنڈارا، نام بھنڈارا جھولی پایا۔
 آپے پھرے چارے کوٹا، دہ دشا پھیری پایا۔ آپ منایا جو جو بیٹھا روٹھا، وچھڑے دے ملایا۔ کایا امرت بھریا ٹھوٹھا، سچ پیالہ اک دکھایا۔ ناتا توڑیا جگت
 جوٹھا، پنچم پنچم نہ کوئی جنایا۔ کھتری براہمن شودر ویش گر گوبند بھائے ایکا مٹھا، ایکا دھام سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک
 ۱۳۶ نرائن نر، کلجگ تیری انتم ور، گر گوبندا رہیا ملایا۔ نیلے گھوڑے اُپر آسن لاء، کلغی توڑا سیس دستارے۔ وچھڑے جگ لئے ملا، کرپا کرے اپر اپارے۔ پھر
 پھر بانہوں سمبل نگری دے دکھا، جگے جوت اگم اپارے۔ ایکا دیپک رہیا دکھا، میٹے کوڑ کوڑے پسارے۔ بیس یسا تیرا راہ رہیا تکا، پر بھ ساچا آپ
 وچارے۔ وٹی تخت لئے چرن بچھا، پندراں کنگ دوس وچارے۔ ست رنگ نشانہ دے چٹھا، ست دیپ کرن نمسکارے۔ سیس گنج ہر مان دوا، گر تیغ
 بہادر تیری رت سکھی دیوے مت، ایکا بخشے سچ پیارے۔ ایکا یج نو کھنڈ پر تھی سرشٹ سبائی اندر دیوے گھت، گھتہنہار آپ کرتارے۔ پاربرہم تیرا ایکا
 وت، جگ آئے انتم وارے۔ پُرکھ ابناشی جن بھگتاں رکھے ساچی پت، پت پنت کرے جو جن آئے دوارے۔ ایکا دیوے دھیرج سنتوکھ ست، من
 مت در دُکارے۔ آپ چڑھائے ساچے رتھ، رتھ رتھواہی ہر نرنکارے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ
 دھر، کلجگ تیری انتم ور، کھیلے کھیل وچ سنسارے۔ ساچا کھیل ہر کھلاؤنا، نو کھنڈ ست دیپ رہیا جگایا۔ لکھن دیپ ہر پھیرا پاؤنا، شبد ڈھولا رہیا وجایا۔

کروچ تیرا پول کھلاؤنا، اندر مندر ویکھ وکھایا۔ پشکر تیرا سنگ نبھاؤنا، آپ اپنی دیا کمایا۔ جنبو دیپ ہر جوت جگاؤنا، جوتی نور کرے رُشائیا۔ سمل تیرا
 دھام سہاؤنا، ہر ساجن ویکھ وکھایا۔ سان سکھی اک اکھواؤنا، ساکھیات وڈی وڈیایا۔ کُشا کل اک کراؤنا، دُئی دوتی میٹ مٹایا۔ ست دیپ پر بھ رنگ
 چڑھاؤنا، سوہنگ شبد کرے کُڑمایا۔ وچ وچولا آپ اکھواؤنا، نہ کوئی دوسر سنگ رلائی۔ کلجگ کوڑا داغ مٹاؤنا، دُرمت میل گوائیا۔ ایک راگ ہر سچ سناؤنا، ہر
 ساچے میل ملائی۔ کلا کھنڈ پکڑ اٹھاؤنا، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ الا بت ہر بھو کھلاؤنا، بھل رہے نہ رایا۔ کیتماں ہر چرن لکاؤنا، کن پُرکھ سنگ رلائی۔ ہر نیمہ
 تیرا در وکھاؤنا، در درویش آپ اکھوائیا۔ بھدر در گھر بھاگ لگاؤنا، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ بھارت کھنڈ ہر ویکھ وکھاؤنا، راشٹریت رہیا اٹھایا۔ دے بانہ
 سرہانے سوں نہ رہنا، پر بھ ساچے جوت جگایا۔ سمت پندراں میل ملاؤنا، کرشنا مینن سنگ رلائی۔ اپنی تھت آپ وکھاؤنا، دیوے رُت سہایا۔ پاربرہم ابناشی
 اچت کرم کماؤنا، بھو ابھیدا دے کھلایا۔ شاہ ^{بھیکھن} تیرا لہنا بچھلا مول چکاؤنا، رام راما جوت جگایا۔ لکا گڑھ ہنکاری نو کھنڈ پر تھی ڈھاہنا، سیتا سرتی
 گرکھاں لئے بچایا۔ اک بانے جگت چڑھاؤنا، ایک لئے اڈایا۔ ایک رتھ رتھو ہی ہر اکھواؤنا، ارجن گیتا گیان جنایا۔ کلجگ انتم ویلا پاربرہم پر بھ آپ سہاؤنا،
 ۱۳۷ نرمل جوت کرے رُشائیا۔ جمن کنارے ڈیرہ لاہنا، ساچا تھان سہایا۔ شبد دُھن اناد برہما ہر سرب جگاؤنا، سادھ سنت سویا کوئی رہن نہ پائیا۔ سرشٹ سبائی
 تیرا لیکھا پاربرہم پھیر لکھاؤنا، کوڑی کریا دے مٹایا۔ ایک شبد سوہنگ سو سرشٹ سبائی گاؤنا، بھل رہے نہ رایا۔ اکال پُرکھ پر بھ اپنا ڈنک و جاؤنا، اپنی جوتی
 سیوا لائی۔ سمت پندراں دو سو چھتر دن پر بھ کھیل کھلاؤنا، دہ وِشا پھیرا پائیا۔ پہلی کنگ پٹنا شہر سہاؤنا، گر گو بند میل ملائی۔ پندراں کنگ لکا گڑھ تڑاؤنا،
 سادھ سنگت سنگ رکھایا۔ شبد گر سیوا لاؤنا، ہر ساچی کار کمایا۔ دُئی دوتی پردہ سب دا لاہنا، بھرم رہے نہ رایا۔ گیانیاں دھیانیاں وِدونیاں برہم گیانیاں
 پر بھ در ہلاؤنا، بچھے راگ ہر الاہیا۔ پنڈت پاندھی سنگ رلاؤنا، ملا شیخاں مسائق پیراں تسبیاں گل پہناؤنا، شرع شریعت ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر سیوک سیوا رہیا کمایا۔ سیوک چاکر سیوادار ہر نرنکارا، آد پُرکھ ابناشی۔ جن
 بھگتاں میلے وارو وارا، کھیل کھیل جگت تماشی۔ جگ جگ بنے مات بھکھارا، آپے جانے اپنا واسی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نہہکنک نرائن

نر، ہر جن جن ہر گرگھ گرسکھ سنت ساجن میل ملائے سہائے بنک دوارا۔ بنک دوارا ساجن پیتا، ہر ہر ساچا پایا۔ کلجک چلی اولڑی ریتا، جوتی جامہ بھیکھ
 وٹایا۔ نہ کوئی گرو دوارا نہ مندر مسیتا نہ شودوالا مٹھ، گرگھ ساچے وچ سمایا۔ دُھر درگاہی آیا نٹھ، سمبل نگری ڈیرہ لایا۔ سمبل نگر ساڈھے تن ہتھ، گر
 گوہندا دس نہ آیا۔ پر بھ ابناشی کرتے جوتی شبدی رکھی ساچی وتھ، سچ بھنڈار رکھایا۔ گرگھ آتم انتر دکھائے ایکا تیر تھ تھ، اٹھسٹھ مول چکایا۔ دیک
 جوتی جگے لٹ لٹ، گھر مندر آپ سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساجن رہیا ملایا۔ ساچا سکھ ہر پروانہ، گوہندا میل ملائندا۔ جوتی
 جوت جگے مہانا، شبدی شبدا سمائندا۔ ایکا راگ اک ترانہ، ایکا ناد وجائندا۔ ہتھیں بھے ساچا گانا، آدانت سنگ نبھائندا۔ سو سنگر پورا ہر مہربانا، ہر نانک
 آپ اکھوائندا۔ نانک پایا پد زربانا، نج گھر ویکھ ویکھ وکھائندا۔ گر گوہندا یلیا میل ہر بھگوانا، پوت سپوتا جوڑ جڑائندا۔ شستر بستردھاری جودھا سور ملی بلوانا،
 ایکا ایک اکھوائندا۔ انتم چھڈنا پیاسرب سمانا، گڑھی چمکوڑ سہائندا۔ ماچھوواڑے گائے اک ترانہ، سولاس ستھر وچھائندا۔ مٹر پیارے حال سنانا، پریم وچھوونا
 اک وچھائندا۔ منگے منگ اک مہانا، ساچا سنگ نبھائندا۔ پُرکھ ابناشی ویکھے مار دھیانا، گر گوہندا ساچا راہ تکائندا۔ دیوے شبدا ہر اک ترانہ، آپ اپنا بھيو
 کھائندا۔ تیرا میرا روپ اک سمانا، نہ کوئی دوسر سنگ رلائندا۔ تیری پھل پھلواری لگی رہے دو جہانا، ستارا سو چھینچا بکرمی ویکھ وکھائندا۔ نیناں دیوی
 کرے گیانا، ہر کھنڈا اک چکائندا۔ سو پُرکھ زرنجن سد مہربانا، اپنا شبدا آپ الائندا۔ گر گوہندا کر پروانہ، دوئے جوڑ سیس جھکائندا۔ پاربرہم دیوے ساچا
 دانا، کلجک تیری انتم ونڈ ونڈائندا۔ گر گوہندا خوشی منا، اک جیکارا لایا۔ واہر وفتح رہیا گجا، واہ واہ تیری مایا۔ تیرا بانا لیا سجا، تیرے بھانے وچ سمایا۔ انتم
 لچیا رکھنی آ، پنٹھ خالصہ مات اپایا۔ پُرکھ ابناشی کر بیٹھا ہاں، ویلے انتم ہوئے سہایا۔ گر گوہندا پچھے پر بھو تیرا کیہڑاناں، کون دوارے ہوئے سہایا۔ پُرکھ
 ابناشی رہیا جنا، نہکنا ناواں دھرایا۔ سمبل نگری ڈیرہ لواں لا، ساڈھے تن ہتھ محل آپ سہایا۔ اپنا شبدا دواں الا، میرا شبدا تیرا روپ گوہندا آپ اکھوایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکنا زرائن نر، کلجک تیری انتم ور، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سمت سولا ویکھ ہر، ستاراں ہاڑی پنٹھ خالصہ دئے
 اٹھایا۔ ہر ہر جوت ہر سمائے، ہر ہر آپ اکھوایا۔ ہر ہر روپ آپ اکھوائے، ہر ہر ویکھ وکھایا۔ ہر ہر انوپ ہو جائے، ہر ہر بھیکھ وٹایا۔ ہر ہر شاہو بھوپ

آپ اکھوائے، ہر ہر اپنا آسن لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنالے اُپایا۔ ہر ہر رُپ ہر ہر آد، ہر ہر سکھا سہیلیا۔ ہر ہر ہوئے
جُگادی آد، ہر ہر رنگ نویلیا۔ ہر ہر اپنالے لادھ، ہر ہر آپ اپنا آپے میلیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپے کھیلیا۔ اپنا کھیل ہر
آپ کھلا، اپنی رچن رچائیا۔ اپنی جوتی آپ جگا، اپنی آپ کرے رُشنائیا۔ اپنی شکتی آپ اُپا، اپنے وِچ سمائیا۔ اپنی بھگتی آپ کرا، آپ اپنا گن گائیا۔ جوتی
جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جوتی نُور کرے رُشنائیا۔ جوتی نُور کر اُجیارا، اپنا آپ سہایا۔ آپ اپنا کر پیارا، آپ اپنا سنگ رکھایا۔ آپ اپنا دے نام
ادھارا، آپ اپنا آپے گایا۔ آپ اپنا ویکھے دھام نیارا، آپ اپنا آسن لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جوتی جوت جگایا۔ ہر جوت نُور اگم،
نہ کوئی بھینو نہ بھیدا۔ ہڈ ماس نہ ناڑی چم، نہ کوئی کھے وید کتسیا۔ اپنا جانے آپے کم، کرے کرائے آپ حسییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
آپ اپنا آپے دیکھیا۔ آپ اپنا آپے دیکھ، اپنے وِچ سماندا۔ آپ اپنا جانے بھیکھ، بھیکھادھاری آپ اکھواندا۔ آپ اپنا کھے لیکھ، لیکھا اپنے ہتھ
رکھاندا۔ آپے جانے اپنی ریکھ، آپ اپنی بنت بناندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہری ہر ہر آپ اکھواندا۔ ہر رُپ اگم اتھاہ،
بے پرواہ سمایا۔ آپے جانے اپنا ناں، لیکھا لیکھ نہ کوئی دکھایا۔ آپ اپنی رکھے چھاں، آپ اپنا ہتھ سرٹکایا۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی ماں، ساک سین نہ کوئی جنایا۔
جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ناؤں دھرایا۔ آپ اپنی ہر کل دھار، اپنی جوت جگایا۔ اپنی اچھیا کر وچار، اپنی بنت بنائیا۔ آپے دیونہارا
ور بھرے بھنڈار، آپ اپنی جھولی پائیا۔ آپ اپنا کر شنگار، آپ اپنی سیجا بیٹھا آسن لایا۔ آپے ہویا کنت بھتار، آپے ناری رُپ اکھوائیا۔ آپے میلا
کرے کرائے اپر اپار، آپ اپنی بند اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا دیکھ دکھائیا۔ دیکھنہارا ہر اگلا، ایکا ایک دکھایا۔ آپے وسیا
سچ محلہ، نہ کوئی دوسر سنگ رلایا۔ نہچل دھام اوچ اٹلا، دس کسے نہ آیا۔ دپک جوتی ایکا بلا، اٹھے پھر رہے رُشنائیا۔ اپنا در اپنا گھر اپنا ور ہر آپے ملا، آپ
اپنالے پرناہیا۔ آپ اپنا ہر پرنا، اپنی سچ آپ ہنڈھاندا۔ ناری کنت آپ اکھوا، کنتا ناری رُپ ہو جاندا۔ آپ اپنی دیا کما، آپ اپنا دیکھ دکھاندا۔ آپ
اپنے وِچ لے کُا، اُتت اپنا آپ اُپاندا۔ آپ اپنا ناؤں دھرا، آپے آپ بلائندا۔ جوتی جوت جوت پرگٹا، ساچا بنس سہاندا۔ شبد سُت ہر لے بنا، جوتی

ماتا جھولی پائندا۔ اگم دیس ہر دئے سہا، انامی نہہامی آپ ہو جائندا۔ آپے ہوئے ہر سوامی، بخشنہار آپ اکھوانندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، اگم اگمڑی کار کرائندا۔ اگم اگمڑا ہر کرتارا، اپنی بنت بنائندا۔ آپ اپنا کرپسارا، آپ اپنا دھام سہائندا۔ آپ اپنا کر اُجیارا، آپ اپنا ویکھ وکھائندا۔
 آپ اپنا کر پیارا، آپ اپنا میل ملائندا۔ آپ اپنا بنیا میت مُرارا، آپ اپنا سنگ رکھائندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اگم اگمڑے دھام
 سہائندا۔ اگم اگمڑا دھام سہنجنا، ہر ساچی جوت جگائندا۔ جگے جوت آد نرنجنا، جگا ونہار آپ اکھوانندا۔ آپے ہوئے در در گھر گھر درد ڈکھ جھے بھنجنا،
 سمرتھ پُرکھ ناؤں دھرائندا۔ آپ اپنا پردہ آپے کجنا، آپ اپنا پلّو پائندا۔ آپ اپنا بنیا ساچا سجننا، سگلا سنگ نبھائندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، اگم اگمڑے دھام سہائندا۔ اگم اگمڑا دھام نیارا، ہر ساچی جوت جگائیا۔ نہ کوئی دسے بند کوڑا، چار دیوارا نہ کوئی رکھائیا۔ آپ اپنا کرپسارا، آپے بیٹھا
 آسن لائیا۔ آپے ہوئے ہر سکدارا، آپ اپنی رہیا چلائیا۔ آپ اپنا ہوئے پھیدارا، آپ اپنی سیو کمائیا۔ آپے وسیا محل اٹل اُچ منارا، دس کسے نہ آئیا۔
 ۱۴۰ اگم اگمڑا اگمڑی پائے سارا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا سنگ نبھائیا۔ اگم اگمڑا دھام اولّا، جگے جوت اپارا۔ آپے بیٹھا اک اگلا، آپ
 اپنا دئے سہارا۔ اپنے اندر آپے رلا، آپ سہائے اپنا دوارا۔ اپنا دھام آپے ملا، اپنا آپ کرے جیکارا۔ آپ اپنا آپے چھلا، آپے جانے اپنی دھارا۔ جوتی
 جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ سہائے ہر دوارا۔ ہر دوار ساچا گھر، ہر سچ کرے رُشنائیا۔ کسے نہ دسے کوئی ور، نہ کوئی ویکھ وکھائیا۔ اگم اگمڑا
 ہری ہر، ہر ہر رُپ اکھوائیا۔ اپنی کرنی رہیا کر، کرتا پُرکھ آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اگم اگم دئے سہائیا۔ اگم اگم ہر ونڈ
 ونڈا، اپنا بھیکھ وٹائندا۔ جوتی جوت لئے جگا، جوتی جوت سنگ رکھائندا۔ الکھ نرنجن الکھ دیس دئے سہا، ایکا الکھ جگائندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، آپ اپنا کر پرکھ، اپنی رچن رچائندا۔ الکھ دیس ہر الکھ جگا، ایکا نعرہ لائندا۔ آپ اپنا رہیا جنا، آپ اپنا بھيو گھلائندا۔ بھيو ابھیدا آپ
 اکھوا، آپ اپنے وچ سمائندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنی دھار، الکھ الکھ کر پیارا، ست پُرکھے وچ سمائندا۔ ست پُرکھ ہر
 ست ورتا، ساچا در سہایا۔ اپنا در آپ ملا، اپنا گھر آپ سہایا۔ اپنی جوتی آپے رلا، آپ اپنا رنگ وٹایا۔ شبد ست کر تیار اک سُننہہرا ساچا گھلا، بھيو کوئی نہ

پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی رچن رچایا۔ شبد سُت کر تیار، ہر ساچی بنت بنایا۔ جوتی ماتا دے پیار، آد شکت ناؤں دھرایا۔
 رُپ رنگ اگم اپار، بھو نہ کوئی رانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک دوارا ہر نرکارا ساچا دے سہایا۔ ست گھر ست اُپدیش، ہر ست
 کرے ورتاریا۔ آپے ہوئے نر زیش، اپنا کھیل آپ کھلا رہیا۔ چھویں گھر آپے ویکھ، چھپر چھن ڈیرہ کوئی نہ لا رہیا۔ پنچم میلا شبد وسیکھ، اک بیک جنا
 رہیا۔ ستنام تیری لکھے رکھ، لکھنہار آپ اکھوارہیا۔ سُت شبد اپنا آپ لیا ویکھ، گھر ساچے سیس نوا لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پوت
 سپوتے جھولی پا رہیا۔ شبد سُت کر پروان، ہوئے وڈ بلکارا۔ جوتی جوت جوت بھگوان، بھرے ہر بھنڈارا۔ آپ اپنا دیوے دان، آپے ہوئے ورتارا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے بنھنہارا دھارا۔ گرسکھ منگے منگ، چرن دواریا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ، اتر نہ جائے وچ سنساریا۔ وجے نام سچا
 مردنگ، انحد دُھن دُھن اپاریا۔ امرت نہائے ساچی گنگ، سر سرور اک دکھا رہیا۔ جگت ترسناٹے بھکھ ننگ، نام خزانہ جھولی پا رہیا۔ گر شبد لگائے
 اپنے انگ، سرت سوانی میل ملا رہیا۔ آتم سچ سچ پلنگ، گر پورا آپ وچھا رہیا۔ سچ دوارے بیٹھا لنگھ، جوتی نور ڈمگا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، گرسکھ پورن بوُجھ بُجھا رہیا۔ گرسکھ گر جگ جگ ناتا، ہر ساچا آپ بندھائندا۔ نہ کوئی جانے ذاتا پاتا، دین مذہب نہ کوئی رکھائندا۔ پُرکھ
 اگڑا کملا پاتا، پاربرہم ہو جائندا۔ ایکا دیوے دُھر درگا ہی ساچی داتا، جگت ہٹ نہ کوئی وکائندا۔ کایا مٹے رین اندھیری راتا، دیک ساچی جوت جگائندا۔
 ملے میل ہر پُرکھ بدھاتا، وچھڑ کدے نہ جائندا۔ آپے ہوئے پتاما، آپ اپنی گود اٹھائندا۔ آپے رکھے دے کر ہاتھا، سمرتھ پُرکھ آپ اکھوائندا۔ سگل
 وسورا ہر جن لاتھا، جس جن اپنی بوُجھ بُجھائندا۔ لہنا دین چُکائے پوجا پاٹھا، تیرتھ تھ پندھ مکائندا۔ بجر کپاٹی کھولے گاٹھا، ساچا راہ دکھائندا۔ دیک جوتی
 جگے للائ، دُھر مستک ویکھ دکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا برہم جنائندا۔ ایکا گر اک گیانا، ایکا شبد جنایا۔ ایکا سُر ایکا گانا، ایکا ناد
 وجایا۔ ایکا نام اک بانا، ایکا رہیا چڑھایا۔ ایکا تال اک ترانہ، ایکا رہیا سنایا۔ ایکا جوت سری بھگوانا، آد جگاد آپ سمانیا۔ جگ جگ جن بھگتاں میلے میل
 وچ جہانا، دو جہانا پندھ مکائیا۔ پنچ وکھائے دُھر نشانہ، دُھر دی بان جنایا۔ ہر جن پاؤنا پد نربانا، پر م پُرکھ سمانیا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو یا مہربانا، ہنگ ہنگتا

دے مٹائیا۔ چرن دھوڑ بخشے محن سچا اشنا، دُرمت میل دے گوائیا۔ گرسکھ گویا گرسب سچا کاہنا، نام بنسری رہیا وجائیا۔ سینتا سرتی ملے رام راما، وچ سمائیا۔ نانک گر راہ اک وکھانا، آتم برہم جنائیا۔ بھگت بھگونت گھر اک سہانا، ایکا گھر وجے ودھائیا۔ گر گوبند کرے پروانہ، نرمل جوت کرے رُشنائیا۔ آون جاون چکے کانا، لکھ چوراسی پھند کٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ ساجن دیوے ور، پرمانند وچ سمائیا۔ پرمانند آتم رس، گرسکھ ورلے پایا۔ جیو جنت سادھ سنت در دوارے رہے نس، در دروازہ نہ کوئی گھلایا۔ کایا مندر اندر رین اندھیری مس، دیک جوت نہ کوئے جگایا۔ جس جن کرپا دیوے کر کرے پرکاش کوٹن رؤس، سورج چن رہے شرمایا۔ ایکا راہ پر بھ رہیا دس، نیتز لوجن نین درشن پایا۔ پنچ وکارا ہویا وس، گرسب کھنڈا ہتھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا لڑ پھڑایا۔ آپ اپنا لڑ پھڑا، آپ اپنی دیا کماندا۔ اپنے پوڑے آپے دے چڑھا، آپے کڈا لائندا۔ سسے اُپر ہوڑا لا، نرگن سرگن میل ملائندا۔ ہنگ ہنگتا دے مٹا، سنگر ساچا دیا کماندا۔ جوں نانک انگدا انگد وچ گیا سما، ایکا دوجا بھو چکا کماندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، گرسکھ ساچے پار کماندا۔ گرسکھ ساچا در بھکھاری، منگے منگ اپارا۔ سنگر پورے کرپا دھاری، ۱۲۲

وکھائے سچ دربارا۔ نرمل جوت جگے نرنکاری، اٹھے پہر اُجیارا۔ ملے میل ہر سجن میت مُراری، وچھڑیا سنسارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ سہائے سچ دوارا۔ گرسکھ ساچے سچ دوارا، کایا مندر ہر سہائیا۔ آپ اپنا کر پیارا، دئی دوتی جندر دے تڑائیا۔ ایکا بخشے امرت دھارا، سنجھر دھار دہائیا۔ میل ملائے کنت بھتارا، ساچی ناری سچ سہائیا۔ ملے میل پڑکھ اگم اپارا، اگنی تت جلائی۔ ترے گن تیرا پار کنارہ، پنچ پنچی مول چکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن میلا ساچے گھر، گھر ساچا اک سہائیا۔ ساچا گھر آد نرنجن، ایکا ایک رکھایا۔ آپے ہوئے درد دکھ بھے بھجن، ہرجن ساچے لئے تریا۔ نیتز پائے درس نوری انجن، نورو نور سما۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ ساجن میل در، در دروازہ اک وکھایا۔ در دروازہ ساچا گھر، محل اٹل منارا۔ آپے وسیا ہری ہر، بے عیب پروردگار۔ جس جن اپنی کرپا دیوے کر، رنگے رنگ اپرا۔ میل ملائے ہری ہر، ہر ساجن میت مُرارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ میلا ایکا گھر، دوجا دسے نہ کوئی دوارا۔ ہر شبد گر وسیا، گرسب جگ دھار۔ گر پورے گرسکھ دسیا،

گر سکھ پاوے سار۔ تیرِ نرالا ایکا کسیا، بجر کپاٹی دیوے پاڑ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنی دھار۔ ہر شبد گر بھئیٹیا، گر شبد
 ملاح۔ گر شبد کھیوٹ کھیٹیا، گر سکھ پکڑے بانہہ۔ گر سکھ ساچا بیٹیا، گر شبد چپائے ناں۔ ایکا تانا ایکا پیٹیا، اک دکھائے ساچا تھاں۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ جانے اپنا ناں۔ جگ جگ کھیل کھلاونہارا، آد پُرکھ ابناشا۔ جگ جگ میل ملاونہارا، جگ جگ پاوے منڈل راسا۔ جگ جگ
 بھیکھا دھاری بل باؤن دھارنہارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل پر تھی آکاشا۔ جگ جگ کھیل ہر کھلندڑا، کھیلنہارا اکھواند۔ سنجگ
 ساچا پار کوندڑا، پر م پُرکھ اکھواند۔ تریتا تریا ویکھ وکھندڑا، اپنے رنگ رنگاںد۔ دواپر بھار اٹھندڑا، اتم مول چکاند۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، کلجگ اتم ویکھ دکھاند۔ کلجگ تیری اتم رین، ہر ساچا ویکھ دکھاند۔ لکھ چوراسی ناتا توڑے مات پت ساک سجن بھائی بھین، نہ کوئی سنگ
 رکھاند۔ سنگ محمد چار یار چکائے لہن دین، اللہ رانی جھولی پاند۔ آپے ویکھے اپنے نین، دس کسے نہ آئند۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 کلجگ ویکھے تیرا رُپ پرگٹ ہوئے شاہو بھوپ، سرب کل آپ اکھواند۔ شاہو بھوپ ہر سلطانا، نرگن رُپ سمایا۔ پرگٹ ہوئے وچ جہانا، جوتی جامہ
 پایا۔ شبد گر اٹھائے جودھا سور بلی بلوانا، نام چلہ اک پھڑایا۔ اک دکھائے تیر کمانا، اک نشان لگایا۔ نو کھنڈ پر تھی ستاں دیپاں ویکھے مار دھیانا، لوآں پُریاں
 پھیرا پایا۔ برہما وشن شو ہوئے خیرانا، دیوت سُر رہیا گر لایا۔ لکھ چوراسی توڑے مانا، ویلا اتم آیا۔ سمت سولاں بٹھے گانا، ہاڑ ستاراں دوس لکھایا۔ پرگٹ
 ہوئے ہر بھگوانا، ہر جن ساچے لئے جگایا۔ پکڑ اٹھائے راج راجانا شاہ سلطانا، سویا کوئے رہن نہ پایا۔ ساچا دھام اک سہانا، ہر ساچا در سہایا۔ سمبل نگری
 گوہند مکانا، گر گوہند ڈیرہ لایا۔ ملیا میل ہر شاہ شاہانہ، ہر ساچے وچ سمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، ہر جن ساچے
 لئے ور، جگ وچھڑے جگ میل ملایا۔ جگ وچھڑے جگ میلیا، میلنہار بے انت۔ آپے گرو گرو گر چیلیا، آپے ساجن سادھ سنت۔ آپے ہوئے سجن
 سہیلیا، آپ بنائے ساچی بنت۔ آپے وسے اک اکیلیا، آپے مایا پائے بے انت۔ کلجگ کھیل پار برہم ابناشی کرتے نرگن اپنا کھیلیا، اپنی چولی آپے چاڑھے
 رنگ بسنت۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، آپے ہوئے آد انت۔ آد انت ایکونکارا، ایکا ایک اکھواند۔ آپ اپنا کر پسارا،

آپ اپنا میٹ مٹائیں۔ آپے سیا دُھندوکارا، دُھندوکار آپ رکھائیں۔ آپے جوتی نور کرے اجیارا، آپے نور نور سمائیں۔ آپ اپنا کر آکارا، آپ اپنا دیکھ
 دکھائیں۔ آپ اپنی بنھے دھارا، آپ اپنی دھار چلائیں۔ لوآں پُریاں کر پسارا، برہمنڈ کھنڈ سہائیں۔ جیرج انڈ روپ اپارا، اُتبیج سبیج ڈیرہ لائیں۔
 ترے گن تیرا کھیل اپارا، ہر ساچا میل ملائیں۔ کلجگ تیرا دیکھ کنارہ، ہر ساچی جوت جگائیں۔ شبد گر پھڑ شبد کھنڈا دو دھارا، لوک مات دیکھ دکھائیں۔ نو
 کھنڈ پر تھی توڑے گڑھ ہنکارا، گڑھ ہنکاری رہن نہ پائیں۔ کرے کرائے کر نیہارا، قدرت کرتا آپ کرائیں۔ جوگ جوگیشتر جگت جگت نہ پاوے سارا،
 تپ تپیشتر نہ دیکھ دکھائیں۔ مَن مَنیشتر نہ جانے دھارا، سُن سادھ نہ کوئے رکھائیں۔ گرگھ ساجن ساچے میل ملائے دیا کمائے دیوے درس اگم اپارا، سوچھ
 سروپی نظری آئیں۔ کلجگ ناتا کوڑا میٹے کوڑا پسارا، سنجگ ساچا راہ چلائیں۔ ویہہ سو ویہہ بکرمی تیراں لوک جیکارا، پُرکھ اکالا آپ لگائیں۔ چار ورن
 اٹھاراں برن سوہن اک دوارا، دین دیا لا دیکھ دکھائیں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے میلا ہر، میل وچھوڑ ہتھ رکھائیں۔
 ۱۲۲ سَنگر پورا جانے، سبھے سبھے سمائے۔ سَنگر پورا جانے، سچ منگل نام گائے۔ سَنگر پورا جانے، تن جوہ جنگل دیکھ دکھائے۔ سَنگر پورا جانے، قداما جائے نہ
 چل، منگے منگ نہ جگت دوارے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنا دیکھ گھر، سَنگر پورا اک پچھانے۔ سَنگر گر گر گوہند، گوہند روپ سما۔ آپے لاہے سگلی
 چند، چنتا چکھا مٹایا۔ گرگھ اُپجائے اپنی بند، اپنے وچ سما۔ سَنگر پورا داتا گنی گہند، گنوتا آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گوہند
 میلا سبھے سُبھایا۔ گر گوہندا وڈ وڈیائی، پاربرہم سرنایا۔ رام کور کرے جنائی، شبد وچولا وچ رکھایا۔ آوے جاوے چائیں چائیں، آون جاون کھیل کھلایا۔ ایک
 انیک آپ اپنا رہیا دیکھ، شبد گر بیج ت کوٹن کوٹ روپ لئے وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر گوہندا میل ملایا۔ گوہند میلا برہم
 گیانی، پاربرہم وچولا۔ ایک شبد اک نشانی، ایک سَنگر بولا۔ گر شبد اٹھایا اپنا چولا، پُری اند کھیلے ہولا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر
 گوہندے گوہند تیرا بنیا ساچا تولا۔ برہم جنائی پاربرہم جانا، پر م پُرکھ وڈیایا۔ ایک رنگ ایک سنگ ایک گھوڑا ایک تنگ، ایک آسن دیکھ برہمنڈ، آپ اپنا اُپر لایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی ایک شبد اک جنائی، ایک جوت ایک لولائی، ایک گھر وے ودھائی، ایک منگل گایا۔ ایک

منگل منگلاچار، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ ملیا میل میت مُرار، گر پورا میل ملائیا۔ آتم برہم برہم وچار، پاربرہم سچی سرنائیا۔ جرم کرم نہ کرے وچار، جس جن اُپر اپنی دیا کمائیا۔ اک دکھائے سچ دوار، چھن بھنگر میل ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن جوتی نور اپار سرگن میلے سچ سُبھائیا۔ نرگن میلا سرگن اندر، سوہے گھر سُنہنجا۔ آپ سُبھائے ساچا مندر، جوت جگائے اک نرِنجا۔ مقامے حق حق خُدا، انا الحق وچاریا۔ گرگھ سُرَتی ہوئے نہ کدے جُدا، ملے میل اٹھے پہریا۔ آپ اپنا کیتا فِدا، آپا اُتوں واریا۔ ایک دھام دسائے گرگھوں سدھا، ہاڑستاراں خوشی دسم دواریا۔ آپ جنائے اپنی بدھا، سو پُرکھ نرِنجن میل ملا رہیا۔ در دُرکائے ردھاں سدھاں، اک ایک نام دکھا رہیا۔ سُرَت سوانی گھر ساچے بہہ بہہ پائے گدھا، پنگ اک دکھا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہاڑستاراں دوس سُبھالیا۔ ہاڑستاراں ساچی ہاڑی، پر بھ ساچا آپ کٹائندا۔ گرگھوں گروں لاہے پنچم دھاڑی، پنچم نیڑ نہ آئیندا۔ ہوئے سہائی پچھے اگاڑی، آپ اپنی سیو کماندا۔ ہوئے سہائی جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑی، ڈونگھی کندر پھیرا پائندا۔ انتم رکھے لاج چرن چُھبائی داہڑی، سچھنڈ ساچے دھام پھڑ باہوں آپ بہائندا۔ جوت جگائے بہتر ناڑی، آکاش پرکاش سماندا۔ نیڑ نہ آئے مَوْت لاڑی، رائے دھرم در شرمائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا دوس جگت دہاڑا، گھر ساچے آپ منائندا۔ ساچا گھر ساچے شاہ، اپنا آپ وسایا۔ آپے وسیا بے پرواہ، ویکھنہارا دس نہ آیا۔ آپ سُبھائے اپنا تھاں، تھر گھر بیٹھا آسن لایا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاں، کاگوں ہنس وٹایا۔ ایک دیوے ساچا ناں، سوہنگ ساچی چوگ چُگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہاڑستاراں لئے منایا۔ ہاڑستاراں سچ سَنگھاسن، ہر ایک ایک رکھائندا۔ جوتی نور پُرکھ ابناشن، پُرکھ ابناشی آپ اکھوائندا۔ آپ مٹائے پرتھی آکاشن، ہر سگت لوک مات ترائندا۔ گرگھ گرگھ گر پورا سد بل بل جاسن، بلہاری گر میل ملائندا۔ جگت وِسورے سگلے ناسن، سگلی چنت مٹائندا۔ جن بھگتاں در دوارے ہوئے داسی داسن، در درویشا پھیری پائندا۔ گھر گھر مندر اندر نچ گھر رکھے واسن، نجانند سماندا۔ پور کرائے جگ جگ آسن، آسا ترسنا میٹ مٹائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے کھیلے کھیل تماشن، کھیلنہار آپ اکھوائندا۔ گرچرن سچ دوارا، گر وِلا پائندا۔ کوٹن کوٹ رہے جھکھ مارا، ساچا در نہ کوئے سُبھائندا۔ جو جن مگے بن بھکھارا، پر بھ پوری بھچھیا پائندا۔ آد جگادی اک درتارا، اک بھنڈار

دکھائندا۔ جن بھگتاں ہوئے سیوادارا، جُگ جُگ سیو کماندا۔ ایکا بخشے گرچرن پیارا، چرن چرنودک کھ چوانندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، ساچی سکھیا اک سمجھائندا۔ ساچی سکھیا سنکر سیو، رسناشبد کمانیا۔ ملے میل پر بھ الکھ ابھیو، سیوک سیوا لیکھے لائیا۔ رسنا گاؤنا ساچی جہو، نیا منت
 بنائیا۔ آتم اندر ساچے مندر آپ کھلائے اپنا بھيو، آپ اپنی بوجھ بُجھائیا۔ ایکا گر ایکا اشٹ دیو، ایکا ہون ایکا آرتی رہیا کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، چرن پریتی ساچا ناتا، آپ بندھائے پُرکھ بدھاتا، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ جگت وچھوڑا دیوے کٹ، ملے میل بنواری۔ ایکا لاہا لینا کھٹ،
 چڑھے نام جُماری۔ ایکا ونج ایکا ہٹ، ایکا وست پیاری۔ ایکا تیرتھ ایکا تٹ، اک محل اک اٹاری۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چرن کول
 پُر دھول دیوے دان ہر مہربان، کول کولا کر پیاری۔ گھر ونج گھر گھر ونج باقی، گھر گھر ونج جگائیا۔ گھر ونج گھر گھر میللا کملاپاتی، گھر گھر ونج رہیا
 ملائیا۔ گھر اندھیر گھر جوت پرکاشی، گھر گھر کرے رُشائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساجن تیرا گھر، گھر ونج رہیا سہائیا۔ گھر
 مندر گھر ٹکانا، گھر گھر وڈی وڈیائیا۔ گھر شبد گھر نام بانا، گھر گھر ونج رہیا اڈائیا۔ گھر گھر ونج میل سری بھگوانا، گھر ساجن میل ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سجن شاہو اکھوائیا۔ ساجن شاہو ساچا بھوپا، ست پُرکھ اکھوایا۔ آپے جان اپنا روپا، روپ رنگ نہ کوئے رکھایا۔ اپنی مہما جانے
 انوپا، آپے رہیا لکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لئے تریا۔ ہرجن ساچا میت پیارڑا، ملیا میل گو بند۔ مٹے وچھوڑا یارڑا،
 پایا گنی گہند۔ وسے دھام نیارڑا، سدا سدا بخشند۔ کھیلے کھیل اپارڑا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ بنائے ساچی بند۔ گرگھ گرگھ ہر
 سما، ہرجن جوت جگائیا۔ آپ اپنا سنگ نبھایا، سگلا سنگ ترائیا۔ ایکا نیا رہیا چلایا، ایکا چچو لائیا۔ چار ورنناں بھیناں بھنیا رہیا بنایا، مات پت آپ اکھوائیا۔
 ساچا سنا ہر رگھرایا، ساچی سخیاں میل ملائیا۔ پکڑنہارا آپے بہیا، پھڑ بانہوں پار کرائیا۔ پتر گپت نہ کڈھے وئیا، رائے دھرم نہ دے سزائیا۔ چرن دوار
 دکھائے سچ سرنیا، سرنگت اکھوائیا۔ آدانت ایکا رہیا، ایکا ایک وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت میل ملائیا۔ ہر سنگت ہر

رنگ مانیا، ہر ہر روپ سمائے۔ گر سنگر ساچا جانیا، در گھر سچی سرنائے۔ چلے چلائے اپنے بھانیا، بھانا اپنے ہتھ رکھائے۔ گلے لگائے جگت منانیا، گڑھ ہنکاری رہن نہ پائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، بھگت بھگتی لیکھے لا رہیا۔

★ ۳ پھگن ۲۰۱۴ بکرمی پچھمن سنگھ دے گھر پُرانے بھورے ضلع امرتسر ★

نرگن روپ اپار، نرگن سمایا۔ نرگن روپ آکار، نرگن رکھایا۔ نرگن روپ نرکار، نرگن ناؤں دھرایا۔ نرگن کھیل اپار، نرگن ویکھ وکھایا۔ نرگن جوت آکار، نرگن رہیا جگایا۔ نرگن بنھے دھار، نرگن رہیا اپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا لئے اپایا۔ آپ اپنا ہر اپا، آپ اپنی جوت جگایا۔ آپ اپنا ناؤں دھرا، آپ رہیا سٹانیا۔ آپ اپنا در سہا، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ آپ اپنا کر آکار، آپ اپنی جوت جگاند۔ آپ اپنا کر پسار، اپنا سنگ نبھاند۔ آپ اپنی کر وچار، آپ اپنا متا پکاند۔ آپ اپنی بنیا نار، آپ اپنا سنگ نبھاند۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی سیج ہنڈھاند۔ آپ اپنی بنت بنائے، آد پرکھ اپناشا۔ آپ اپنی بنت بنائے، آپے ویکھے کھیل تماش۔ آپ اپنا انت پائے، آپ اپنی پائے راسا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن نرگن رکھے واسا۔ نرگن ہر نرگن سمایا، نرگن جوت جگایا۔ نرگن منڈل نرگن روپ نرگن پائے راسا، نرگن ویکھ وکھایا۔ نرگن پر تھی نرگن اکاشا، نرگن دھرت دھول سہانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا لئے اپایا۔ آپ اپنی کرپا کر، دیا کماندا۔ جوتی ناری آپے ور، اپنا سنگ رکھاند۔ انادی سٹ اُتے گھر، شبدی ناؤں دھرا اند۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا گھر وساند۔ اپنا گھر آپ وسائے، عقل کلا بنواری۔ تھر گھر ساچا ناؤں دھرائے، اُج محل اٹاری۔ دیوا بیٹی نہ کوئی جگائے، نرگن جوت کرے اُجباری۔ چار دیوار نہ کوئی دسائے، چھپر چھن نہ کوئی اٹاری۔ ہون پون نہ کوئی کرائے، نہ کوئی پوجا پاٹھ پُجاری۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ سہائے اپنا بنک دواری۔ بنک دواری سچ محلہ، ہر اپنا آپ اپایا۔ آپے بیٹھا اک اگلا، نہ کوئی دوسر سنگ رکھایا۔ آپے ہو یا اچھلا، اچھلا اچھلا آپ اھوایا۔ سچ سنگھاسن اپنا آپے ملا، آپ اپنی رچن رچایا۔ آپے ہو یا جودھا سوربیر وڈ بل بلا، جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچا آپ سہایا۔ ساچا گھر شبد سنگھاسن، ہر ساچا آسن لائندا۔ جوتی گر پُرکھ ابناشن، دوس رین ڈمگائندا۔ آپے ہوئے سرب گن تاسن، گنومتا اکھوائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچا اک سہائندا۔ ساچا گھر ہر سہنجنا، ایکا ایک سہایا۔ جوت جگائی آد نرنجنا، آد پُرکھ اکھوایا۔ آپ اپنا ہویا درد دُکھ بھے بھنجنا، آپ اپنا ہوئے سہایا۔ آپ اپنا کرپا مجنا، آپ اپنا تیر تھ نہایا۔ آپ اپنا پردہ آپے کجنا، آپے پردہ رہیا پایا۔ اپنا نگارہ اپنے گھر ہر آپے وجنا، اپنا ناد رہیا وجایا۔ آپے رکھے اپنی لجننا، لاجونت آپ ہو آیا۔ اپنا گھر تھر ہر آپے تجنا، آپے رہیا وسایا۔ نہ گھڑیا نہ بھجنا، نہ میٹے میٹ مٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سٹ لئے اٹھایا۔ شبد سٹ ہر کر تیار، اپنی دیا کمائندا۔ آپے کرپا خبردار، آپ اپنی سیوا لائندا۔ لوآں پُریاں کھنڈ برہمنڈ لئے اُسار، آپ اپنے رنگ رنگائندا۔ آپ اپنی بٹھے دھار، دیکھنہار آپ اکھوائندا۔ شبد سٹ ہر کر پیار، سچ سمگری جھولی پائندا۔ آد انت ایکنکار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سٹ ستوادی شبد برہمادی آد جگادی اپنی رچن رچائندا۔ شبد سٹ وڈ بلوانا، اپنا کرم کمائندا۔ آپ اپنا کر پچھانا، آپ اپنا دیکھ وکھائندا۔ آپ اپنا گایا ترانہ، آپ اپنی دُھن وجائندا۔ آپ اپنا بدھا گانا، آپ اپنا سنگ نبھائندا۔ آپ اپنا کر نشانہ، آپ اپنا تیر چلائندا۔ آپ اپنا کر پروانہ، آپ اپنا میل ملائندا۔ آپ اپنا دیکھے مار دھیانا، آپ اپنا راہ تکائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سٹ دیوے ور، شبد سرُپ بھنڈار بھرائندا۔ ساچی دست ہر کھول بھنڈارا، ساچے سٹ جنایا۔ نام وست اپر اپارا، تیری جھولی پایا۔ لوآں پُریاں بٹھے دھارا، آکاش پرکاش سمایا۔ گگن گلنتر رُوس سورج چن دیک جوتی بٹھے دھارا، رُپ انوپ درسایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سٹ دتا ور، آتم اندر گیا وڑ، آپ اپنا لئے اپایا۔ آپ اپنا لیا گھڑ، آپ اپنی نا بھی گیا سمایا۔ نہ کوئی سپیس نہ کوئی دھڑ، ہر شبد وڈی وڈیایا۔ نہ کوئی چوٹی نہ کوئی جڑ، نہ کوئی سکے پھڑ، نہ ہتھ کسے آتیا۔ آپ اپنے نال رہیا لڑ، نہ دوسر کوئی دسایا۔ اپنا اکھر آپے پڑھ، اپنی ویدیا آپ جنایا۔ اگنی ہون نہ جائے سڑ، نہ مرے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سٹ دئے وڈیایا۔ ساچا سٹ شبد دلارا، دوئے جوڑ کرے نمسکاریا۔ آد پُرکھ تیرا کھیل اپارا، تیرا بھيو کوائے نہ پارہیا۔ بے انت بے انت بے انت نرادھارا، نرویر رُپ سما رہیا۔ آد شکت کر آکارا، مورت اکال وکھا رہیا۔ ساچی

صورت ہر نرنگارا، رُوپ رنگ نہ کوئے جنا رہیا۔ ساچے سَت کیا پیارا، آپ اپنا جھولی پارہیا۔ آپ اپنا کر پسارا، آپ اپنا باہر کڈھا رہیا۔ نا بھی کوئی کھیل
اپارا، پاربرہم کرا رہیا۔ پاربرہم پر بھ بے عیب پروردگارا، آپ اپنا انگ کٹا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی انس آپے آپ اُپا
رہیا۔ اپنی انس ہر اُپائے، اپنی دیا کماندا۔ اپنا بنس رہیا بنائے، سربنس آپ ہو جائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ترے گن مول تیرا
رُوپ، ہر شاہو بھوپ اپنا رُوپ اُپائندا۔ ترے گن مایا گھر گھر ویس، ہر ساچے رچن رچائیا۔ آپ اُپایا برہما وشن مہیش، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ آپ اپنا لیا
ویکھ، اپنی کرے گڑمائیا۔ سَت شبد ہو پرویش، ساچی رچن رہیا رچائیا۔ آد پُرکھ سدا آدیس، نرگن وڈ وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
کر، آپ اپنی رچن رچائیا۔ آپ اپنی بنت بنا، اپنا کرم کما رہیا۔ اپنا کرم رہیا کما، پنچ تت کرے پیاریا۔ اپ تیج وائے پر تھی آکاش گیا سما، دس کسے نہ آ
رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مات پاتال آکاش پرکاش ایک رنگ رنگا رہیا۔ آپ اپنا رنگ رنگا، اپنی جوت جگائندا۔ برہما اپنی سیوالا،
ترے گن جھولی پائندا۔ لکھ چوراسی بنت بنا، ہر گھٹ سیوالائندا۔ نرگن رُوپ ہر بے پرواہ، سرگن سنگ نبھائندا۔ سرگن تیری پکڑے بانہہ، سمرتھ پُرکھ
اکھوائندا۔ آپ اپنا شبد جنا، سیوک ساچی سیوالائندا۔ چارے ویداں لئے لکھا، آپ اپنا کرم کماندا۔ آپ اپنا کرم کما، آپ اپنی ونڈ ونڈائندا۔ آپ اپنا
نام دھرا، آپ اپنا دھرم دھرائندا۔ آپے لئے ویکھ وکھا، آپ اپنا کرم کماندا۔ اپنا لیکھا لئے لکھا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن
میل ملائندا۔ نرگن جوت ہر نرنگار، سرگن وچ سمائیا۔ من مت بُدھ کر پیار، اپنی جوتی جوت رمائیا۔ آپ وسایا سچا گھر بار، کایا مندر اک رکھائیا۔ آپے
کر یا بند کواڑ، آپے بیٹھا کُنڈا لاہیا۔ جگت وکھائے نو دوار، در دروازہ کھول وکھائیا۔ آپ اپنا کر پسر پسار، آپ اپنا کھ چھپائیا۔ ساچے گھر کر آکار، جوت
سروپی ڈگمائیا۔ آپ اپنی سنے پکار، آپے رہیا سٹائیا۔ آپ اپنا کرے منگلاچار، آپ اپنا گیت لائیا۔ انحد گائے وارو وار، پنچم میلا سچ سُبھائیا۔ پنچم سخیاں کر
پیار، ہر ساچا کنت خوشی منائیا۔ ساچے گھر جوت پرکاش، بے انت بے انت گھر دسواں اک سُبھائیا۔ گرگھ وِلا جانے سنت، جس جن اپنی بوُجھ
بُجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن میل ملائیا۔ نرگن اپنا انگ کٹا، اپنی دیا کماندا۔ سو پُرکھ نر نجن آپ اکھوا، کرتا پُرکھ آپ

ہو جائندا۔ برہم رُوپ ہر ہنگ بنا، ہر گھٹ اندر آسن لائندا۔ آد رُوپ ہر شاہو بھوپ، لکھ چوراسی ونڈ ونڈائندا۔ آپے وسیا چارے کوٹ، دہ دشا آپ
 سماندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا رُوپ وٹائندا۔ آپ اپنا انگ کٹا، اپنا ناؤں دھرایا۔ سو پُرکھ نرنجن آپ اکھوا، ہنگ ہنگتا وچ
 سمایا۔ اوانگ اوانگ وچ سما، سوہنگ ساچا جاپ جپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دوجا بھيو چکایا۔ اک اکلا ایکنکارا، ایکا کل ورتائندا۔ دوجا
 کر ہر پسارا، اپنا ناؤں دھرائندا۔ سوہنگ شبد اپر اپارا، ست پُرکھا آپ سہائندا۔ چوتھا پد کر وچارا، ساچا گھر سہائندا۔ نرمل جوت کرے اجیارا، پنچ تت نہ
 کوئی رکھائندا۔ دُھن شبد وجے جیکارا، دُھن آتمک اک جنائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دوئے گھر آپ ہو جائندا۔ تیجا گھر آپے
 کھول، ہر اپنی دیا کمایا۔ تیجے نیتز کرے چول، بجر کپائی گنڈا لاپیا۔ اپنا پردہ آپے پھول، اپنا گھڑا آپ دکھایا۔ آپ وجائے اپنا مردنگ ڈھول، سوہنگ
 ساچی سیوالایا۔ انحد ویکھنہارا گھول، پنچم شبد پھیری پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچ تت سنگ رکھائے ہڈ ماس ناڑی رت، رکت بوند
 بنت بنایا۔ رکت بوند ہڈ ماس چم، ہر ساچے جوڑ جڑایا۔ پون سواسی رکھیا دم، نرگن سروپ دس نہ آیا۔ نو در دکھائے جگت کم، دسواں گپت جنایا۔ شبد
 ۱۵۰ سٹ کایا مندر آپے پئے جم، مات پت نہ کوئی اکھوایا۔ آپے جانے اپنا دھرم، ورن برن نہ کوئے جنایا۔ آپ کمائے اپنا کرم، ہر کرتی کرم کمایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رُوپ وٹایا۔ آپ اپنا بھیکھ وٹا، پرگٹ جوت جگائندا۔ لکھ چوراسی گیا سما، دس کسے نہ آئیندا۔ آپ اُپائے آپے
 لئے مٹا، آپ اپنے وچ ٹکائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لوک مات مار جھات، دھرت دھول سہائندا۔ لوک مات کر پسارا، دھرنی
 دھرت سہائندا۔ آپ اپنا کر آکارا، آپ اپنا رُوپ وٹائندا۔ آپ اپنا لئے اوتارا، آپ اپنا ناؤں دھرائندا۔ آپے ہوئے دُشت ہنکارا، مارنہار آپ
 اکھوائندا۔ آپے ونڈے ونڈ اپارا، اپنی ونڈاں آپ کرائندا۔ آپ اپنا کر پیارا، سنجگ تریتا دواپر کلجگ انگ رکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، جگ جگ اپنا مردنگ وجائندا۔ شبد مردنگ وجائے ڈھول، آد پُرکھ ابناشی۔ اپنا پردہ آپے کھول، ویکھ دکھائے پر تھمی آکاشی۔ اپنے کنڈے آپے تول،
 لکھ چوراسی دیوے پھاسی۔ اپنی جوتی آپے مَوَل، جن بھگتاں کرے بند خلاصی۔ اپنی بولی آپے بول، بولے شبد ہر شاہو شاباشی۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی جوت دھر، جُگ پائے ساچی راسی۔ سَجگ ساچا ویکھ وکھا، ہر ساچا کرم کما سندا۔ وار اٹھاراں جوت جگا، اپنا لہنا اپنی جھولی پائندا۔ دھر نی دھرت دھول دئے سہا، جن بھگتاں ویکھ وکھائندا۔ اپنی کرنی آپ کما، دوٹی دُشت مٹائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تریتے تیرا ویکھ گھر، رام راما رُپ سائندا۔ رام راما رام اوتاری، پرسنہار پرسا۔ دوئے میل اک درباری، آپے میٹے اپنی حرصا۔ آپے چلہ تیر کمان بنے کٹاری، آپے گڑھ ہنکاری دھر سا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا کھیل بھگتی میل، بھرت میگھ آپے برس۔ آپے دُشت ہنکارا، آپے رام اکھوائندا۔ آپے توڑے لنکا گڑھ اپارا، آپے تیر چلائندا۔ آپے میلے کر پیارا، میل وچھوڑا آپ کرائندا۔ آپے گُو غریباں پاوے سارا، جن بھگت دورا ویکھ وکھائندا۔ کھیلے کھیل کھیلنہارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تریتا تیرا تریا ویس آپے پار کرائندا۔ دواپر تیرا ویکھے زور، اپنا بھیکھ وٹائیا۔ وید ویاسا کھچے ڈور، شبدی تنک لگائیا۔ پُران اٹھاراں پردہ کھول، لیکھا لیکھ لکھائیا۔ لکھے لیکھ پوت سپوتا پرگٹ ہوئے براہمن گوڑ، نہنکنا ناؤں رکھائیا۔ اپنے مندر آپے لائے پوڑ، ڈنڈا کوئے دس نہ آئیا۔ اپنی نگری آپے جائے بہرے، آون جاون اپنے ہتھ رکھائیا۔ آپے پر کھنہارا مٹھا کوڑ، لکھ چوڑاسی ویکھ وکھائیا۔ گرگھ سا جن سنت سہیلے جگ وچھڑے جگ لئے جوڑ، دُھر درگاہ وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی الکھ جگائیا۔ آپ اپنی الکھ جگا، آپ اپنا کرم کمایا۔ آپ اپنا بھیکھ وٹا، آپ اپنا جامہ پایا۔ مکند منوہر لکھمی نرائن آپ اکھوا، موہن مادھو رُپ سمایا۔ سندر کُنڈل مکٹ بین کول نین آپ چکا، نام بنسری اک وجایا۔ گیتا گیان ہر چرن دھیان اک درڑا، بھگت سہیلا لئے جگایا۔ پیر سُداما گلے لگا، بدر نمنا لئے تریا۔ دروپت لجیا لئے رکھا، ہنکاری دُشت دئے کھپایا۔ دواپر تیرا انت کرا، دُرباشا ہوئے سہایا۔ کلج تیرا رُپ وٹا، کالا سوساتن پُچھایا۔ من مت تیری جھولی پا، ایکا لیکھا رہیا لکھایا۔ بودھ گیانا اگادھ بودھ آپ جنا، جوگ جگت ویکھ وکھایا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ رلا، ساچی دھار بنایا۔ اک محمد لیا منا، احمد رُپ وٹایا۔ چار یاری متا پکا، اللہ رانی نال پرنا یا۔ ایکا کلمہ لیا پڑھا، اللہ ہو نعرہ لایا۔ انا الحق ویکھ وکھا، منسور میل ملایا۔ مقامے حق خدائے دئے وکھا، خدی خدائی دئے گویا۔ پیر فقیر شاہ حقیر آپ اکھوا، بے عیب پروردگار رُپ وٹایا۔ اپنی جھولی اپنے آگے آپے ڈا، اپنی بھچھیا آپے پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج اپنا کرم کمایا۔ سچ محمد

سچ پکار، گھر ساچے رہیا سناٹا۔ ایک منگے منگ بھکھار، آگے جھولی ڈاہیا۔ پُرکھ ابناشی کرپا دھار، دے مت رہیا سمجھائیا۔ کلجگ کوڑ گڑیا را کر پیار، تیری ہووے وڈ وڈیاٹیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی وڈیا آپے رہیا پڑھائیا۔ اپنی وڈیا آپ پڑھا، اپنا راہ دکھایا۔ نبی رسول آپ جنا، انت رہیا کرایا۔ بھیکھا دھاری بھیکھ وٹا، لہنا دینا رہیا چکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک ایک وسے سنگ، ہر شاہ منگ، دس کسے نہ آیا۔ محمد منگے منگ اپارا، چوڈاں لوک جنایا۔ اتل و تل ستل تیرا کھیل اپارا، تلاتل مہاتل رساتل کھول دوارا، پاتال لوک تیرا کھیل نیارا، باسک سیجا آسن لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چتر بھج تیرا رُپ، آپے دیکھے ست سرُپ، نورو نور سمایا۔ نورو نور لاہی، نورو نور سماندا۔ ست لوک اُپر دیکھے بے پرواہی، اپنا مندر آپ سہاندا۔ بھوا لوک جائے چائیں چائیں، دووہ لوک پھیرا پاندا۔ سورگ لوک ایک نائیں، مہر ڈیرہ لائندا۔ جپ لوک نہ ملے تھائیں، تپ لوک نہ کوئی تپاندا۔ ست لوک پر بھ تیری جوت کرے رُشائی، ساچا دھام سہاندا۔ چوڈاں لوکاں منگ منگا، چوڈاں ہٹاں دیکھ دکھاندا۔ چوڈاں لوکاں چوڈاں طبقات دیکھے بے پرواہی، چوڈاں چوڈاں رنگ رنگاندا۔ بیس پیسا کرے گڑمائی، جگت جگدیشا کھیل رچاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، محمد دیوے ساچا ور، چوڈاں چوڈاں جھولی پاندا۔ چوڈاں چوڈاں ہر جھولی پا، پچھلا مول چکایا۔ کلجگ کوڑ گیا چھا، اندھ اندھیر نہ کوئی مٹایا۔ جیو جنت روون مارن دھا، نہ دیسے کوئی سہایا۔ پُرکھ ابناشی بے پرواہ، آپ اپنا دیکھ دکھایا۔ آپ اپنی کرے صلاح، آپ اپنا سنگ نبھایا۔ پنچت وچ گیا سما، شبدی ست ٹکایا۔ زرگن رُپ اگم اتھا، اپنا کھیل کھلایا۔ پنچت جگ ناؤں دھرا، نانک نانک اکھوایا۔ شبد گر کسے دے نہ، نہ کوئی دیکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی بوجھ نبھایا۔ نانک ملیا ہر زرنکار، ایک لو لائیا۔ ایک گراک پیار، ایک اوٹ رکھائیا۔ ایک شبد ایک دھنکار، ایک ناد وجائیا۔ ایک گھراک محل اُچ مینار، ایک گھر بیٹھا آسن لائیا۔ ایک پُرکھ ایک نار، ایک سیج وچھائیا۔ ایک میت اک مُرار، ایک میل ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر نانک نامہ نام ور، سرتی شبد کرے گڑمائی۔ سرت شبد جڑیا جوڑا، نانک زرگن رُپ سمایا۔ دھردر گاہی ملیا گھوڑا، پر بھ ساچے آپ چڑھایا۔ دو جہاناں دکھایا ایک پوڑا، ایک ڈنڈا لایا۔ نانک گر زرنکار زرویر زرگن آپے بہڑا، نج گھر ساچا دے سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

اپنے گھر رہیا بلایا۔ اکال پُرکھ نرویر نرنجن، آد پُرکھ دیا کمایا۔ نانک گر جنایا ساچا سجن، شبد وچولا اک رکھایا۔ در دوارے آؤنا کرنا محن، ایکا دھار دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے انگ لگایا۔ نانک گر سن ستار، اپنی ستار ہلایا۔ شبدی شبد مار اڈار، شبدی کھیل کھلایا۔ پاربرہم پر بھ ڈھیہہ پیا دوار، دوئے جوڑ سیس جھکایا۔ پُرکھ ابناشی کرپا دھار، ست پُرکھ نرنجن آپ اپنی اک آواز لگایا۔ پھڑ پھڑ اپنے گل پائے ہار، آپ اپنا تن شنگار دکھایا۔ روپ رنگ نہ رکھ بھیکھ کوئی کرتار، نانک گر ویکھ ویکھ بگسایا۔ نرمل جوتی اک آکار، روس کوئی دس نہ آئی۔ بے انت بے انت رہیا اچار، بے انت تیری وڈ وڈیائی۔ ملیا نانک ناری ہر ساچا کنت، تھر گھر ساچے سچ ہنڈھایا۔ پر بھ کایا چولی چڑھیا رنگ بسنت، اتر کدے نہ جایا۔ پر بھ جھولی پایا شبد نام ست، دیوے وڈ وڈی وڈیائی۔ پار کرائے پنچ تت، لوک مات کرے گڑھایا۔ جیواں جنناں دیوے دھیرج جت، ست سنتو کھ اک دکھایا۔ ناڑ بہتر نہ ابلے رت، جو جن رسنا جہوا گایا۔ جن بھگتاں رکھے انتم پت، دو جہان ہوئے سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نانک جوت نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، ایکا رنگ رنگایا۔ نانک گر ور گھر پا، لوک مات اٹھ دھایا۔ خاکی خاک پر بھ ڈیرہ لا، خاکی خاک دے سمجھایا۔ چاروں گنٹ پھیرا پا، مورکھ موڑھ سنگھڑ سیانے دے کرایا۔ گڑھ ہنکاری دے تڑا، گیان ڈنڈا ایکا لایا۔ شبد کھنڈا ہتھ اٹھا، سرشٹ سبائی پھیرا پایا۔ نو کھنڈ رہیا جنا، نام ست منتر اک درڑایا۔ گلا کھنڈ پھیری پا، کشٹی لئے بچایا۔ الابت دے صلاح، کیتمال کرے رُشایا۔ کن پُرکھ ہر شبد جنا، ہر ورکھ رہیا سنا یا۔ ہر نیمہ گر جوت جگا، جوگ جگپشر اک دکھایا۔ بھدر ڈیرہ اپنا لا، بھرم گڑھ دے تڑایا۔ رنک اپنی کھیل کھلا، ایکا ورن رہیا دکھایا۔ بھارت کھنڈ آپ سمجھا، اوچاں نیچاں ایکا رنگ رنگایا۔ انتم اپنا ویکھ دکھا، آپ اپنا ویس وٹایا۔ پنچ تت دے تجا، انگد انگ لگایا۔ انگد جوتی جوت جگا، شبدی شبد سنا یا۔ انحد راگ اک الا، انادی دُھن وجایا۔ سیوک سیو رہیا کما، ساچی سیوا اک دکھایا۔ امر و ننتھاواں جھولی پا، اپنے انگ لگایا۔ مستک تلک نام لگا، جوت للاٹ لکایا۔ چو تھے گر ہوئے سہا، سر سروور اک سہایا۔ رام داس تیری پکڑے بانہہ، گر ارجن میل ملایا۔ گر ارجن بھیو دے کھلا، اگادھ بودھا شبد چلایا۔ آپ اپنی سیوا لا، اپنا کرم کمایا۔ اپنی جوتی آپ لگا، ہر گو بند لئے اٹھایا۔ شستر بستر تن سجا، پیر فقیر اکھوایا۔ جو دھا سور پیر ڈنکا رہیا وجا، ایکا کھنڈا ہتھ اٹھایا۔ ہر رائے ہر گیا سما، ہر ہر روپ

وٹایا۔ ہر کرشنا دئے اُپا، بال انجانے مول چُکایا۔ تیج بہادر سیوالا، اپنا سیس بھیٹ چڑھایا۔ جگت جگدیشا دیا دئے کما، گر گوبند لئے اُٹھایا، گر گوبند انگ لگا، پوت سپوتا آپ ترایا۔ پُری انند ویکھ وکھا، انت وچھوڑا کرایا۔ سرسا تیرا لہنا لئے چُکا، اپنا لیکھا تیرے وچ رُڑھایا۔ گڑھی چمکور دئے سہا، سیس تاج تیری بھیٹ چڑھایا۔ ماچھوواڑے ڈیرہ لا، ستھر پیارا اک وچھایا۔ اک سنیہڑا رہیا سنا، سُن داتے بے پرواہیا۔ تیرا بھانا تیرے وچ لیا رکھا، تیرا تیری جھولی پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گوبندے دتا ور، کلجگ تیری انتم ور، پر بھ ساچا ہوئے سہایا۔ پُرکھ ابناشی شبد جنائی، ایکاشبد جنائدا۔ سنگھ گوبند وچ ہند تیری جوت ہوئے رُشنائی، کوڑ گڑیارا میٹ مٹائندا۔ کلجگ انتم وجے ودھائی، سمبل نگری دھام سہائندا۔ کلغی توڑا جوتی جوڑا شبدی گھوڑا اک دوڑائی، لوآں پُریاں پھیرا پائندا۔ برہما وشن شو دیوت سُر روون مارن دھاپیں، نہ کوئی دھیر دھرا ئندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی بوجھ بُجھائندا۔ گر گوبند دئے صلاح، در کرے ہر نمسکاریا۔ کلجگ انتم کون ملاح، کون کرے پار کناریا۔ چار ورن دکھائے کون راہ، کون دئے سہاریا۔ انتم ویلے پکڑے کون بانہہ، کون کرائے نام جیکاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد اگئی اک آواز سنا رہیا۔ شبد اگتا سچ سلوک، ہر ساچا آپ سنا ئندا۔ ہر ہر بھانا کوئی نہ سکے روک، نہ کوئی میٹ مٹائندا۔ پر بھ شبد ادھارے تینا لوک، ہر شبدی میٹ مٹائندا۔ کلجگ انتم کوڑ گڑیارا لکھ چوڑا سی دیوے جھوک، گرگھ ورا سنت ترا ئندا۔ تیرا درس انتم ویلے ساچی موکھ، پوجا پاٹھ مول چُکائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دے ور آپ سمجھائندا۔ کلجگ ویلا انتم آؤنا، ہر ساچے شبد جنائیا۔ پار برہم پر بھ جامہ پاؤنا اپنا بھیکھ وٹائیا۔ نہکھنکا ناؤں رکھاؤنا، جوتی جوت جگائیا۔ گر گوبند سنگ رلاؤنا، گر گوبند وجے ودھائیا۔ سمبل نگری دھام سہاؤنا، ساڈھے تن ہتھ رچن رچائیا۔ اٹ گارا نہ کوئی لاؤنا، نہ کوئی چھپر چھن سہائیا۔ من مت بُدھ نہ کوئی سمجھاؤنا، گیان دھیان نہ کوئی وڈیائیا۔ پوجا پاٹھ نہ کوئی کراؤنا، ایک درس وڈی وڈیائیا۔ گرگھ ساچا آن تراؤنا، جو سر سے لیا رُڑائیا۔ اپنا لیکھا پھیر لکھاؤنا، جل دھارا بھیٹ کرائیا۔ سمت سولاں خوشیاں نال مناؤنا، ہر جوتی جوت کرے رُشنائیا۔ ویہہ سو بکرمی سنگ رکھاؤنا، دوہاں میل ملائیا۔ سنت ساجن میت مُرار پھڑ پھڑ بانہوں آپ اٹھاؤنا، ہر شبد کرے گڑمائیا۔ مایا متا دئی دوتی ہوئے ہنگتا پردہ لاہنا، سچ سچ وجے ودھائیا۔ چار ورن اوچ نیچ راؤ رنگ راج راجان شاہ

سلطان ایکا تھاں بہاؤنا، ایکا دھام سہایا۔ تیجانین ہرجن ساچے آپ گھلاؤنا، سوچھ سروپی درس دکھایا۔ چوتھے پد ڈیرہ لاؤنا، گرگھ وڈ وڈی وڈیایا۔ پنچم میلا
 گھر ساچے پاؤنا، پنچم خوشی منایا۔ چھیویں در اک سہاؤنا، ہر شبدی شبد سمایا۔ ستویں ست پڑکھ نرنجن آپ اپنا مول چکاؤنا، جوتی جوت ٹکایا۔ اٹھاس تتاں
 رہن نہ پاؤنا، نہ کوئی آکار جنایا۔ نو دروازے بند کراؤنا، لوک مات ہوئے جدایا۔ دسم دواہی میل ملاؤنا، گرگھ وڈی وڈیایا۔ گر سنگر ساچے کرم کماؤنا،
 کلجک ویلا اتتم آیا۔ ویہ سو چوواں بکرمی لیکھ لکھاؤنا، ویہ سو پندرہاں کرے رُشانیا۔ ویہ صد سولاں گھر گھر جیو جنت اٹھاؤنا، سویا کوئی رہن نہ پایا۔ در
 در نرناری رونا، دھیرج دھیر نہ کوئی دھرایا۔ سمت ستاراں ویکھے اپنے اکھراں، بدھنا لیکھ مٹایا۔ متمکھ ٹکراں مارن پٹھراں، نہ لئے کوئی بچایا۔ ماواں
 پٹراں روون کڈھ کڈھ اٹھراں، نیتز نیر وہایا۔ لاڑی موت وچھائے ستھراں، دھرت مات گود وچھایا۔ کھیلے کھیل سمت اٹھراں، دس اٹھ اٹھاراں وجے
 ودھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتتم ور، جل دھارا اک وہایا۔ ویہ صد ائی چڑھے ائیسا، ہر ساچے رنگ رنگاؤنا۔ راج
 راجاناں شاہ سلطاناں خالی کھیسا، سر تاج دس نہ آؤنا۔ دھائیں مارن عیسیٰ موسیٰ، مسلم سنی رہن نہ پاؤنا۔ اللہ رانی نہ پڑھائے کوئی حدیثا، بغل قرآن نہ کسے
 اٹھاؤنا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتتم ور، ایکا تیر چلاؤنا۔ ایکا چلہ ایکا تیر اک کمانا، ایکا رہیا اٹھایا۔ ایکا جودھا ایکا سور ایکا بلی
 اک بلوانا، ایکا کرے لڑایا۔ ایکا دھار وچ سنسار کلجک تیری اتتم وار، ہر بھگوانا رہیا چلائی۔ بیس بیس ہر جگدیشا کرے خبردار، سویا پوت رہیا اٹھایا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، بیس صد بیس اپنی آپ کرے وڈیایا۔ بیس بیس ہر گوبندا، ہر ہر روپ سمایا۔ نو کھنڈ پر تھی ستاں
 دیپاں میٹے سگلی چندا، سرشٹ سبائی ایکا رنگ چڑھایا۔ ہرجن اپائے ساچی بندا، ساچا منتر گیان گر ایکا نام درڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، دانا دانی وڈ گنی گہندا، گہر گہبھیر اکھوایا۔ گہر گہبھیر ڈونگھا ساگر، ہرجن سار نہ پایا۔ جن بھگتاں جوت جگائے کایا گاگر، نرمل کرم کرے رُشانیا۔
 سرشٹ سبائی ورن چار برن اٹھاراں کرے ایکا نام سو داگر، ایکا ونج کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، نر نرائن آپ
 اکھوایا۔ نر نرائن ہر بھگوتنا، بھگتن روپ سماندا۔ بھگتن پیتا ساچا کنتا، سچ سہاگ آپ اکھو سندا۔ آپ بنائے ساچی بتا، آپ اپنا سانگ ورتا سندا۔ جوتی

جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے دے ور، سنجگ ساچا سنگ رلا سندا۔ سنجگ ساچے لے انگڑائی، ہر ساچا آپ جگا سندا۔ بیس بیسے آؤنا چائیں چائیں، لوک مات راہ دکھائندا۔ جن بھگتاں پکڑی آپے باہیں، اپنا مارگ آپے لائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سنہیٹھرا دیوے گھر، گھر ساچا اک سہائندا۔ دیناں ناتھ دیا بندھ داتا، گرگھ میل ملا سندا۔ چرن کول بندھائے ساچا ناتا، دھرت دھول سہائندا۔ میٹے رین اندھیری راتا، امرت نا بھی کول چوائیندا۔ ساچا میلا کملا پاتا، وچھڑ کدے نہ جائندا۔ سکھا سہیلا پتا ماتا، سگلا سنگ نبھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ویکھ دکھائندا۔ ہر جن ساچا میتھرا، ہر ہر میل ملائے۔ کایا چولی رنگے چیتھرا، ایک رنگ چڑھائے۔ دیوے نام شبد انڈیٹھرا، لیکھا کھت وچ نہ آئے۔ کایا مٹھا کرے کوڑا ریٹھرا، امرت آتم کھ چوائے۔ رس دیوے ساچا پیٹھرا، انرس سچ سُبھائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آتم جوتی دیپ جگائے۔ آتم جوتی شبد گیانا، گرگھ ورلے پایا۔ جس جن بخشے چرن دھیانا، سو جن پار کرایا۔ آتم انتر شبد زرنتر بنھے گانا، جگت بسنتر دے بُجھایا۔

۱۵۶ ایک منتر گن ندھانا، آپ اپنا دے جپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لئے ترایا۔ گرگھ ساچا سبجنا، ملیا شاہو شتاباش۔ امرت آتم پی پی رجننا، جگت ترسنا ہووے ناس۔ گر پورے انتم پردہ کبجنا، سدا سہیلا وسے پاس۔ جو گھڑیا سو بھجنا، منمکھ رہے اداس۔ شبد نگارہ ایک وچنا، ہر جن لیکھے لائے سو اس۔ چرن دھوڑ کرائے ساچا مجنا، نچ گھر آتم رکھے واس۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ور، پار کرائے پر تھی آکاش۔ گرگھ ساچے سبجن ساچا گھر، ہر ہر ایک پایا۔ ایک ملیا ساچا ور، ایک نام دھیایا۔ آون جاون چکے ڈر، لکھ چوراسی پھند کٹایا۔ سرن سرنائی جو جن جائے پڑ، مات گر بھ پھیر نہ آیا۔ لیکھے لگے سپس دھڑ، لیکھا لیکھے لئے لایا۔ اک دکھائے ساچا گڑھ، کنچن کوٹ سہایا۔ گرگھ ورلا ویکھے اُپر چڑھ، جس جن ستگر ساچا لئے چڑھایا۔ منمکھ جیو نو دوارے پنج وکارے رہے سڑ، مایا ممتا موہ ودھایا۔ جگت ترسنا رہے سڑ، ساتک ست نہ کوئی کرایا۔ گرگھ ورلے گر پورا آپ پھڑائے اپنا لڑ، بنک دوارا دے سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ترایا۔ تارنہار ہر سمرتھا، گر سکھ آپ ترائندا۔ آپے رکھے دے کر ہتھا، آپے سنگ نبھائندا۔ آپ چڑھائے ساچے رتھا، رتھ رتھو ای آپ ہو جائندا۔ آپ سنائے شبد اکتھا، کتھنی کتھ نہ کوئی دکھائندا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے میل ملائند۔ ہر جن ساچا سچ گھر وسیا، گھر ساچے وٹی ودھائی۔ مٹے رین اندھیری مسیا، نرل جوت
 کرے رُشائی۔ شبد نرالا تیر گر پورے ایکا کسیا، بحر کپائی قلعہ تڑائی۔ پنج تت ہنکاری پھرے نسیا، بیٹھے مکھ چھپائی۔ گر شبد اندر مندر بہہ بہہ ہسیا، ساچا
 دھام سہائی۔ ہر جن ہر دے اندر ہر ہر وسیا، ہر میلا سچ سُبھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھن آتمک اک وجائی۔ آتمک دُھن شبد انادا،
 ہر ساچا آپ وجائند۔ شبد جنائی بودہ اگادھا، بودہ اگادھ آپ اکھوائند۔ میل ملائے مادھو مادھا، موہن موہنی رُپ وٹائند۔ آپے ہوئے سادھن سادھا،
 سادھ سنت آپ ترائند۔ آپے کھیلے کھیل آد جگادا، جگ جگ کھیل کھلائند۔ ویکھ وکھائے ہر برہادا، پاربرہم سداائند۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، ہر جن ساچی وٹ وٹائند۔ ہر جن ساچے وٹ وٹ، ایکا نام دھرایا۔ دو جہانی بھئی گندھ، ایکا پلو پھڑایا۔ ست سنتو کھی ورتی ٹھنڈ، سیتل دھار
 چلایا۔ سرت سوانی نہ ہوئے رنڈ، گر شبدی کنت ہنڈھایا۔ لیکھے لائے جیرج انڈ، اُبھج سیتج وچ نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ
 ساجن لئے ور، در دوارا اک کھلایا۔ در دوار غریب نوازا، اپنا آپ کھلائند۔ آپ اپنا سازن سازا، آپ اپنا مارگ لائند۔ آپ اپنا رچیا کاجا، آپے ویکھ
 وکھائند۔ کلجگ انتم پرگٹے دیس ماجھا، سمبل نگری دھام سہائند۔ شاہو بھوپ وڈ راجن راجا، ست سرُپ آپ اکھوائند۔ ایکا آسو ایکا گھوڑا تازا، شاہ
 آسوار آپ ہو جائند۔ بھگت جنان ہر رکھے لاجا، کلجگ انتم میل ملائند۔ شبد سرُپی شبد اگمڑا اگمڑی مارے واجا، دس کسے نہ آئند۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، جوتی جوت ملائند۔ جوتی جوت ہر ہر میلا، گرگھ آپ کرایا۔ آپے گرُ گرُ گرُ گرُ چیل، چیل آپ اکھوایا۔ آپے ساجن سجن سہیلا،
 سگلا سنگ نبھایا۔ آپے وسیا اک اکیلا، عقل کلا اکھوایا۔ اچرج کھیل پاربرہم کلجگ تیری انتم وار کھیلا، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ جن بھگت دوارے جوت نرنجن
 چاڑھے تیل، پنجم سخیاں بہہ بہہ منگل گایا۔ پنجم پان وارو واری ویلا، ساچا سگن منایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے ساچا رنگ،
 ایکا رنگن نام رنگایا۔ نام رنگن رنگ چلول، رنگنہار کرتارا۔ گرگھ ساجن نہ جائے مات بھول، بخشنہار آپ کرتارا۔ آپ چکائے لہنا دینا پچھلا مول، ہر شبد
 بھرے بھنڈارا۔ ناری کنتا میل ہر کنت کنتوہل، آتم سیجا کرے پیارا۔ سوہنگ برکھے ساچے پھول، برکھنہار آپ نرنکارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی

کرپا کر، زرگن میلا سچ گھر، سرگن پار اُتارا۔ ہر پُرکھ اتھاہ، ہر ہر اکھوایا۔ ہر داتا بے پرواہ، بھو کوئے نہ پایا۔ آپے جانے اپنی صفت صلاح، آپ اپنا مارگ لایا۔ آپ اپنی بنت بنا، آپ اپنی رچن رچایا۔ اپنی جوتی آپ جگا، اپنا آپ دھرایا۔ اپنا شبد آپ سنا، آپے رہیا لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی بنت آپے میٹ مٹانیا۔ گرگھ وِرا جانے سنت جنا، جس جن ایکا بوجھ بُجھانیا۔ برہما وِشن شو لئے اُپا، سیوک سیوا رہیا کمایا۔ ترے گن مایا جھولی پا، پیچ تت کرے کُرمایا۔ پیچ پنچی میل ملا، من مت بُدھ نال پرناپا۔ بہتر ناڑی تانا نال رلا، تن سَو سٹھ ہاڑی جوڑ جُڑانیا۔ لکھ چوڑاسی آپ دھرا، آپ اپنا رہیا سامایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ویکھے سرب لوکانیا۔ لکھ چوڑاسی جیو جنت، ہر ساچی رچن رچانیا۔ آپ بنائی اپنی بنت، آپے میٹ مٹانیا۔ گرگھ وِرا جانے سنت، جس جن اپنی بوجھ بُجھانیا۔ منمکھ جیواں مایا پائے بے انت، گوڑھی نیند سوانیا۔ آپ اپنا جانے آد انت، لیکھا لکھت وِچ نہ آئی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنے ہتھ رکھے وڈیانیا۔ جگ جگ کھیل ہر کھلندڑا، ایکا کھیل کھلاری۔ جوتی جامہ بھیکھ وِٹندڑا، آد پُرکھ ہر زرنکاری۔ راج جوگ جگت اپنے ہتھ رکھندڑا، ست پُرکھ وڈ بکاری۔ لکھ چوڑاسی آپ اُپائے آپے میٹ مٹندڑا، آپے پاونہارا ساری۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنی کاری۔ اپنی کار ہر آپ کمائے، کرنہار کرتارا۔ سنجگ تریتا پار کرائے، دوپر ویکھ وِچارا۔ کلجگ تیری دھار چلائے، کوڑو کوڑ پسارا۔ نانک گر لیکھ لکھائے، کلجگ انتم پرگٹ ہوئے نہکلنک اوتارا۔ گر گوہند آس رکھائے، پُرکھ اپناشی بٹھے دھارا۔ سرب بخشنا آپ ہو جائے، کھیلے کھیل اپرا۔ منمکھ جیو نندا لائے، گرگھ وِرا بوجھ بُجھائے ہر زرنکارا۔ شبد کھنڈا ہتھ اُٹھائے، کھلیاں رکھے دوویں دھارا۔ جیرج انڈا ونڈ ونڈائے، نو کھنڈ پر تھمی دے ہلارا۔ ستاں دیپاں پھیری پائے، برہما شو دیوت سُر راجا اند کرے وِچارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ کھیلے کھیل اپرا۔ کلجگ کوڑا کوڑ اڈمب، کوڑی رچن رچانیا۔ کوڑی مایا کوڑ سوہمبر، کوڑی بنت بنانیا۔ کوڑ مٹائے کوڑ کھپائے پرگٹ ہوئے سرب گھٹ انتر، کوڑ کوڑا دے کھپانیا۔ اک چپائے ساچا منتر، چار ورن آپ جنانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھیا لیکھ آپے ویکھ، کلجگ تیری انتم وار، ساچی جوت کرے رُشانیا۔ چار جگ جگ آرجا، ہر ساچا آپ مٹائے۔ سنجگ سوارے کارجا، لکھ ستاراں اٹھائی ہزار ویکھ دکھائے۔ تریتا

تیری پاوے سارجا، باراں لکھ ہزارا چھیانویں اپنے پیٹے آپ رکھائے۔ دوپر تیری بنھے دھارجا، اٹھ لکھ چوسٹھ ہزار گیرا اپنے ہتھ رکھائے۔ کلج آئی وارجا، چار لکھ بتی ہزار لیکھا مول چکائے۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج ونڈ ونڈائے۔ چار لکھ بتی ہزار منگی منگ، کلج ونڈ ونڈایا۔ کوڑی کریا ہوئی سنگ، کرم کرم کرے لڑایا۔ ہوئے ہنگتا کریا ننگ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار پئے لڑایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم اودھ، گر گوہند ہتھ پھرایا۔ گوہند گر لیکھ لکھارا، کلج ویکھ دکھائندا۔ منگے منگ در دوارا، دوئے جوڑ سپیس جھکائندا۔ پُرکھ ابناشی کر پیارا، اپنے انگ لگائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنگھ گوہند اپانی ساچی بند، پتا پوت پوت سپوتا آپ ہو جائندا۔ گر گوہند ساچا گر، ایکا شبد الائندا۔ پر بھ ابناشی تیرا بھانا جانا دھر، دھر درگاہی آپ دکھائندا۔ لیکھے لاؤنے دیوت سر، کروڑ تیتپسا ویکھ دکھائندا۔ برہما شو ہتھ تیرے ڈور، نہ دوسر کوئے رکھائندا۔ کلج انتم ہوئے اندھیر گھور، سچ پرکاش نہ کوئے دکھائندا۔ گھر گھر اندر وسیا پنچ چور، مانس کوئی نہ بنے لائندا۔ اپنی اپنی چلدے تور، گرمت نہ کوئے پرنائندا۔ چار ورنناں پئے شور، دھیرج دھرم نہ کوئے دھرائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر گوہند ایہہ سمجھائندا۔ گر گوہند سچ دھیان، ہر ساچے اک رکھوانا۔ کلج انتم کرے پچھان، کلج جیواں کیتا اپنا پاون۔ دھرت مات منگے دان، نیتز رو رو نیر واون۔ سادھ سنت سرب گران، اٹھے پہر اک نشان دکھاننا۔ پرگٹ ہووے ہر بھگوان، بھیکھادھاری بھیکھ کرے جوں باونا۔ گڑھ ہنکاری توڑے مان، جوں راما گھائے راونا۔ جوٹھا جھوٹھا ویکھے جیو جہان، دریودھن ہنکاری دس نہ آونا۔ کلج انتم چکے کان، ہر مارے تیر نشاننا۔ سو پُرکھ اٹھائے ساچا بان، سوہنگ مکھی آگے لگاونا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلج تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نام اکھوانا۔ گر گوہندے چڑھیا چا، پر بھ ساچے سنگ رکھایا۔ ایکا منگ رہیا منگا، تیرا میرا رپ سمایا۔ ساچی سکھیا اک سمجھا، نیتز ویکھیا بھل نہ جایا۔ آپے لیکھا دسیں مٹا، لکھنہار آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک دکھائے ساچا در، انت وچھوڑا رہن نہ پایا۔ پاربرہم سر ہتھ رکھ، گر گوہند دے وڈیایا۔ تیری لچیا لئے رکھ، کلج انتم ہوئے سہایا۔ پرگٹ ہوئے ہر پرتکھ، سمبل نگری دے سہایا۔ نو کھنڈ پر تھی لکھ چوراسی اڈنے ککھ، راج راجاں شاہ سلطان نہ سکے کوئی بچایا۔ گر ککھ سنت سہیلے کرے وکھ، جو

سر سے گیا رُڑھائیا۔ جیو جنت جگ مارن جھکھ، بن گر پورے نہ کوئے پار کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر گوہند ایہہ سمجھائیا۔ گر
 گوہند ور گھر پا، فتح جیکارا لایا۔ پنتھ خالصے گیا سمجھا، اپنا بھيو پُچھپایا۔ میرا رُپ کوئی جانے نہ، دس کسے نہ آیا۔ پنج تت رنگ کوئی مانے نہ، تھر رہن نہ پایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر گوہند میل ملایا۔ گر گوہندا بول جیکارا، ایکا ایک سنا سندا۔ میرا تیرا اک پیارا، تیرا میرا رُپ اکھو سندا۔ جو
 جن ویکھے مگے اک دوارا، بھيو ابھیدا آپ گھلا سندا۔ پرگٹ ہوئے وچ سنسارا، نہہکنکا ناؤں رکھا سندا۔ اگادھ بودھ بودھ اگادھا چلہ شبد اپارا، شبد گر شبد وچ
 سماندا۔ اک سنا ساچا نعرہ، پنتھ خالصہ سُن لے سارا، جس جن کرنا چرن پیارا، سو جن میل ملا سندا۔ بھیکھی بھیکھ کرے نیارا، آپ اپنی جانے دھارا،
 رُپ انوپ درسا سندا۔ ویس انیک عقل کل دھارا، جوتی نور ساچی کلنی شبدی توڑا سیس کُکا سندا۔ اگم اگمرا اگمڑے چڑھیا گھوڑا، نیلا نیلی دھاروں پار
 کرائندا۔ دُھر درگا ہی آیا دوڑا، لوک مات راہ تکا سندا۔ پوت سپوتا ویکھے براہمن گوڑا، اُچا پر بت بجر کپائی قلعہ توڑ تڑا سندا۔ لکھ چوڑا سی ویکھے مٹھا کوڑا، نام
 ہتھوڑا ہتھ اٹھا سندا۔ دو جہانا لائے ایکا پوڑا، اپنا کرم کما سندا۔ ویہہ سو بکرمی آپے بہڑا، پوہ چھبھی جوت جگا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 آپ اپنی لکھ جگا سندا۔ اگم اگمرا دھام تبا، لکھ لکھ جگائیا۔ سچھنڈ ہر دے سہا، سُن اگمو پار کرائیا۔ دسم دوا ری ڈیرہ لا، ہر جن ساچے لئے جگائیا۔ ویہہ سو
 بکرمی رت سہا، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیا۔ نہہکنکا ناؤں رکھا، گر سکھ ساچے وچ گیا سما یا۔ شبد ڈنکا رہیا وجا، گر گوہند وڈی وڈیا یا۔ واسی پری گھنک آپ اکھوا،
 پری گھنک وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویہہ سو بکرمی اپنی رچن رچائیا۔ ویہہ سو اک اک اگلا، اینکار یا۔ دُجے و سیا سچ محلہ،
 ساچے دھام سہایا۔ تیجے تریلوک پائے تر تھلا، لوآں پریاں دے ہلایا۔ چوتھا پد چوتھا گھر آپے ملا، چوتھے در سہایا۔ پنچم میٹے دُئی دوتی سلا، ایکا رنگ رنگیا۔
 چھویں نہ کوئی دیسے چھر چھٹا، مندر مٹھ نہ کوئی اپایا۔ ستویں میلا گر سکھ جوں جٹ دھٹا، سبھے میل ملایا۔ اٹھویں اٹھاں تتاں آپے دُٹا، کام کرودھ لو بھ
 موہ ہنکار من مت بدھ دے سزایا۔ نو دوار ممتکھ جیو سٹا اٹھا، اندھ اگیان دکھایا۔ ویہہ سو دس بکرمی گر گھلاں در دوارے آپے آیا بھٹا، دیپک جوت
 کرے رُشنا یا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی دیا کما یا۔ ویہہ صد گیاراں کر پیارا، گوہند جوت جگائیا۔ کلجگ انتم مارے مارے ساڈھے تن

ہتھ وند وندائیا۔ لیکھا پور کرائے لکھیا رِوداس چمیار، اُچے مندر رہن نہ پائیا۔ سادھاں سنتاں دے ہلار، سویا کوئی رہن نہ پائیا۔ شبد کھنڈا تیز کٹار، تن گاترے آپ لٹکائیا۔ چٹے آسو ہو آسوار، کھیلے کھیل ساچا ماہیا۔ برہما شو وشن دیوت سُر کرے خبردار، گنگن پاتالاں پھیرا پائیا۔ باسک سیجا دے ہلار، ساگو پانگ ڈلائیآ۔ کچھی تیرا ویکھ پیار، جو بن رہیا ہنڈھائیا۔ گر گوبندا بٹھے دھار، لوک مات لئے انگڑائیا۔ ویہہ سو باراں بکرمی کر پیار، ہاڈ ستاراں خوشی منائیا۔ سادھ سنگت سہائے اک دوار، اوچ نیچ ذات پات راؤ رنگ راج راجا شاہ سلطانا ایک دھام سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری وندے وند، کھیلے کھیل وچ برہمنڈ، اُتبیج سیتج جیرج انڈ ویکھ دکھائیا۔ سمت تیراں بٹھے دھار، ویہہ سو بکرمی سنگ رلایا۔ راشٹریت کرے خبردار، کلجک ویلا اتم آیا۔ پرگٹ ہو یا نہ ہکلنک چوہیاں اوتار، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ پنچ وست پھڑائے دست پنچم تاج، سیس جگدیش اک سہایا۔ ڈھر درگا ہی ساچا راج، کھیلے کھیل دیس ماجھ، لکھ چوڑاسی رچیا کاج، نو کھنڈ پر تھی مارے ایک آواز، ستاں دیپاں رہیا اٹھایا۔ ست رنگ نشانہ دے تاج، شبد سوئی رکھے لاج، چرن جوڑا سازن ساز، پنچم ہوئے سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی دیا کمایا۔ ویہہ سو چوڑاں مات چڑھیا، پر بھ ساچے جوت جگائیا۔ ۱۶۱

گرگھ سویا آپے پھڑیا، آپ اپنا میل ملائیآ۔ آپے توڑے ہنکاری گڑھیا، گڑھ ہنکار رہن نہ پائیا۔ جوت جگائے بہتر نڑیا، دوس رین کرے رُشنائیا۔ ستنگر پورا نہ مرے نہ کدے سڑیا، مڑھی گور نہ کوئی دبائیآ۔ جگت و دیا کوئی نہ پڑھیا، برہم و دیا رہیا پڑھائیا۔ گر سکھ دوارے اٹھے پہر کھڑیا، سیوک سیوا رہیا کمائیآ۔ کلجک اتم منمکھ جیو آگے کوئی نہ اڑیا، شبد کھنڈا رہیا چکائیآ۔ پنچ تت وکارے آپے لڑیا، آپے متھ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، سمت چوڑاں دے سہائیا۔ سمت چوڑاں ساچی سکھی، ہر ساچا آپ جگائیا۔ در دوارے پائے اکی، ایک گن جنائندا۔ نہ کوئی جانے مُنی رکھی، سادھ سنت نہ ویکھ دکھائندا۔ چال نرالی دھاروں تکھی، ایک دھار رکھائندا۔ نیتز لوچن اپنے پیکھی، رکھنہار آپ اکھوائندا۔ رکھے لاج دھاری کیسی، جو جن سرن سرنائی ساچی آئندا۔ موئڈ مُنڈائے دیا کمائے آپے دیوے ایک ادیسی، ایک رنگ رنگائندا۔ سیوک سیوا لائے برہما وشن مہیش گنیشی، سُرپیت راجا اند سنگ رلائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، سمت چوڑاں ویہہ صد سرشٹ سبائی وند وندائندا۔ سرشٹ سبائی وندے

ونڈ، پاربرہم بے انتا۔ منمکھاں سوئے دے کر کئڈ، درس دکھائے ساچے سنتا۔ سرشٹ سبائی ہوئی رنڈ، ملیا میل نہ ساچے کنتا۔ ویکھ وکھانے وچ برہمنڈ، آد
 پُرکھ آدن انتا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا کھیل آپ کھلنتا۔ سمت پندراں مات چڑھاؤنا، پہلی چیتز خوشی منائندا۔ سچکھنڈ برہم لوک
 شولوک اندلوک پرہ پھیرا پاؤنا، جوتی جوت جگانندا۔ چوڈاں لوک کھیل کھلاؤنا، چوڈاں طبق ہلاندا۔ نوکھنڈ آپ اٹھاؤنا، ستاں دیپاں پھول پھولاندا۔
 اٹھسٹھ تیرتھ پھیرا پاؤنا، سادھ سنت سرب جگانندا۔ لکا گڑھ آپ سہاؤنا، پندراں کنگ ویکھ دکھاندا۔ سرشٹ سبائی دو دھڑ کراؤنا، نہ کوئی میل ملاندا۔
 اللہ رانی گل وچ پلا پاؤنا، نیتز نیر اک دکھاندا۔ سنگ محمد چار یار عیسیٰ موسیٰ سرب گراؤنا، نہ کوئی دھیر دھراندا۔ چینا رُسا جوڑ جڑاؤنا، پرہہ ساچا ویکھ
 دکھاندا۔ شاہ ابوسا وچ ملاؤنا، بھیو ابھیدا بھیو اپنے ہتھ رکھاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سمت پندراں دیوے ور، سرشٹ سبائی
 آوے ڈر، ایکا دوجا چند چڑھاندا۔ سمت سلا چڑھے چند، چاروں کُٹ رُشانیا۔ جودھیاں سورییاں پھر کن بند بند، پرہہ ساچا لئے اٹھانیا۔ مارو مار کرن ہتی
 ۱۶۲ دند، رسنا ایکا گن گانیا۔ سادھ سنت کسے نہ آوے پرمانند، اٹھے پہر چنتا وچ گوانیا۔ بھارت کھنڈ ونڈی ونڈ، پرہہ نرگن جوت کرے رُشانیا۔ ستاراں ہاڑ پینی
 ۱۶۲ ڈنڈ، نہ سکے کوئی بچانیا۔ پرہہ میٹن آیا بھیکھ بکھنڈ، کوڑی کریا دے مٹانیا۔ نار دُہاگن سرشٹ سبائی ہوئے رنڈ، رائے دھرم دے سزایا۔ لاڑی موت
 ہتھیں مہندی لائے رنگ، دھرم رائے دی سچ سپتیری نیتز نین رہی اٹھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجک تیری انتم ور، ایکا ونڈ
 ونڈانیا۔ نوکھنڈ پر تھمی جگت اکھاڑا، پرہہ ساچا آپ بناندا۔ ویکھے کھیل ستاراں ہاڑا، لیکھا اپنا آپ لکھاندا۔ سرشٹ سبائی آپ چبائے اپنی داڑھا، دس کسے
 نہ آئیندا۔ لکھ چوڑاسی منمکھ جیو انتم ویلے کدھنہاڑا، نہ کوئی دھیر دھراندا۔ لگے اگ بہتر ناڑا، بیخ تیت جلااندا۔ ترے گن مایا چکھیا بھاڑا، نہ کوئی جھولی
 پاندا۔ پُرکھ ابناشی جوتی جاتا پرگٹ ہو یا ساچا لاڑا، گر گو بند سنگ رلاندا۔ آپ اٹھائے اگئی دھاڑا، دس کسے نہ آئیندا۔ پھیری پائے جنگل جوہ اجاڑ پہاڑا،
 اچے ٹلے ڈونگھی کندر پھول پھولاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نہہکنک نرائن ز، کھجک تیری انتم ور، سرشٹ سبائی آپ اٹھاندا۔ سمت
 ستاراں کھولے جاگ، سویا کوئی رہن نہ پانیا۔ گھر گھر جھوٹے اڈنے کاگ، بنک دوار نہ کوئی سہانیا۔ ستیاں مل نہ گائن گیت سہاگ، ساچا کنت نہ کوئی

ہنڈھانیا۔ اُچے مندر لگے آگ، نہ سکے کوئی بُجھانیا۔ راج راجانا گھر نہ بلے کوئی چراغ، دیوا بٹی نہ کوئی کرائیا۔ گرچرن دوارے ساچا مجن بخشے ماگھ، تیرتھ تٹ نہ کوئی سہانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سمت اٹھاراں کھیل رچانیا۔ ویہہ صد اٹھاراں اُٹھ بل دھار، پرہہ ساچا سیوا لائندا۔ آپے جانے اپنی کار، کرتا پُرکھ آپ اکھواندا۔ لکھ چوراسی مارے مار، لہنا دینا مول چکاندا۔ اک وہائے جل جل دھار، مورکھ موڑھ رُڑھاندا۔ گرکھ ساچے لائے پار، جس جن اپنی دیا کماندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری انتم ور، لیکھا لکھیا انتم پور کرائندا۔ سمت اُنسا رہیا پکار، چاروں کُنٹ ویکھ وکھاندا۔ اُمت اُمتی آئے ہار، نہ کوئی سنگ رہاندا۔ ناتا ٹٹے سنگ محمد چار یار، اللہ رانی کھ شرمائندا۔ نیتز نیر وہائے زاروزار، دھیرج دھیر نہ کوئی رکھاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے بھانے آپ سماندا۔ ویہہ صد بیس بکرمی جگت وڈیا، ہر جوت کرے رُشانیا۔ پندراں کنگ دیوے رُت سہا، دٹی دربارے پھیرا پانیا۔ سرشٹ سبائی لئے جگا، نو کھنڈ پر تھی آپ ہلانیا۔ سوہنگ شبد جیکارادے لگا، چار ورن اک پڑھانیا۔ ذات پات کوئی دسے نہ، ورن برن نہ کوئی رکھانیا۔ ایک مستک لگا دے لگا، کوستک نیا جوت جگانیا۔ ایک اسکہ دے چلا، سرشٹ سبائی ویکھ وکھانیا۔ وڈانکا ایک دھام ۱۶۳

سہا، بخشے چرن سٹی سرناپا۔ شبد ڈنکا اک وجا، راجدوت اک وکھانیا۔ جوتی تکا آپ لگا، سادھاں سنتاں کرے جنانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بیس بیسا خوشی منانیا۔ بیس صد اگی، کر تیار ساچی بنت بنائندا۔ نو کھنڈ پر تھی ساچی سکھی، ہر داتار آپ کرائندا۔ سنجگ لیکھا رہیا لکھی، سچ سچ ورتائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت ودھان ہو مہربان ہر بھگوان، ایک ایک بنائندا۔ جگت ودھان ہر آپ بنائے، اپنا شبد الایا۔ ست رنگ نشانہ دے چڑھائے، ستاں دیپاں اک سرناپا۔ آتم برہم گیان جنائے، پاربرہم وڈی وڈیانیا۔ ساچی وڈیا اک پڑھائے، ساچا گھر اک سہانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری انتم ور، جوتی نور کرے رُشانیا۔ جوتی نور کر پرکاش، اپنی رچن رچاندا۔ لوآں پُریاں کرے راس، گگن پاتالاں ویکھ وکھاندا۔ ہر جن میلا سرب گن تاس، وچھڑ کدے نہ جاندا۔ لیکھے لائے دس دس ماس، آون جاون پھند کٹاندا۔ جس جن گایا سواس سواس، پرمانند وکھاندا۔ انتم ویلے کرے بند خلاص، بندی چھوڑ آپ اکھواندا۔ گر سیکھ ہوئے نہ کدے نراس، گر پورا سنگ نبھاندا۔ کایا منڈل پاوے

راس، ساچا منڈپ آپ سہا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو الکھ ابيو آپ گھلا سندا۔ سنگر شبد سچا گر دیوا، ست پرکھ اپا سندا۔
 آپ کرائے اپنی سیوا، آپ اپنی بنت بنا سندا۔ آپے چپے چپائے ساچی جہوا، آپے نیا منت اکھوا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن
 اپنی بوجھ بُجھا سندا۔ شبد گر سچ گو بند، ہر گو بند روپ سمايا۔ جس جن مٹائے سگلی چند، چنتا روگ رہن نہ پایا۔ جگ جگ آپ اٹھائے اپنی بند، پرکھت
 پرکھیا وچ نہ آیا۔ جن بھگتاں امرت آتم دیوے ساگر سندھ، نچھر دھارا دئے وہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر شبدی شبد گر اکھوايا۔
 شبد گر سچ اشٹ، گرگھ ورلے جانیا۔ گرگھ گھلائے آپ درشٹ، ویکھ دکھائے سچ ٹکانیا۔ من مت پنچ تت کایا ہوئے بھر شٹ، پنچ وکارا موہ لبھانیا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے برہم گیانیا۔ آتم برہم شبد جنائی، نرل جوت اُجیارا۔ بجر کپاٹی دئے گھلائی، انحد سنائے راگ اپارا۔
 دسم دوا ری سچ سہائی، ہر بیٹھا کنت بھتارا۔ گرگھ ناری میل ملائی، در پایا اپر اپارا۔ سرتی شبدی جوڑ جڑائی، ایکا دوجا بھو نوارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، گرگھ پچھانے اک دوارا۔ گرگھ جانے سچ گھر، گھر سچ وجے ودھانیا۔ نرل باقی جوت جگا کر، اٹھے پہر کرے رُشانیا۔ ساچا گر شبد ہری ہر، ہر
 ہر وچ رہیا سمايا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی بوجھ بُجھا سندا۔ بوجھ بُجھائے ہر بھگونت، گرکھاں دیا کما سندا۔ میل ملائے ساچے سنتا،
 ست ستواد سما سندا۔ منمگھ جیواں مایا پائے بے انتا، گوڑھی نیند سوا سندا۔ ہر جن میلا ساچے ناری کنتا، کنت کنتوہل آپ اکھوا سندا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ
 بسنتا، اتر کدے نہ جا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساجن ساچے گھر، آتم درسی درس دکھا سندا۔ آتم درس لوچن نین، نچ گھر ہر
 ہر پایا۔ رسنا سکے نہ کسے کہن، گھر سہنجن پُرکھ نرنجنا اک سہایا۔ آپ چکائے لہن دین، ناتا توڑے ساک سجن بھائی بھین، سنگھ کچھمن آپ ترايا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آتم درسی درس دکھایا۔ آتم درس ہر ہر پایا، سگلی چنت مٹانیا۔ ملیا میل ہری ہر رایا، تجی سرب لوکایا۔ ایکا رنگن رنگ
 چڑھایا، رنگ مچھئی اک دکھانیا۔ نام مردنگن اک وجایا، انحد ڈھولا رہے گانیا۔ اشٹ دیو گر اک منایا، ہر شبد جوتی لولا نیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ہر جن ویکھیا ساچا گھر، گھر بنک دوارا آپ سہایا۔

☆ ۴ پھگن ۲۰۱۴ بکرمی دلیپ سنگھ دے گھر پنڈ گلوبو آ ضلع امرتسر ☆

زرگن روپ ہر کرتار، جوتی نور سما۔ سرگن میلا وچ سنسار، شبدی شبد میل ملایا۔ آدن اتنا ایک ایکنکار، اپنی کل ورتایا۔ جگ جگ جامہ لئے دھار،
 بھیکھا دھاری بھیکھ وٹایا۔ کلجگ انتم ویکھے کوڑ پسار، کوڑ کڑیا ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرگن جوت کرے رُشنا۔ زرگن جوت
 ہر مہربان، ایک ایک اکھواندا۔ جگ جگ کھیلے کھیل مہان، کھیلنہار آپ اکھواندا۔ دھرم جھلائے سچ نشان، شبدی بنت بنا سندا۔ آپے ہوئے سینتا رام،
 کاہنا کرشنا روپ وٹا سندا۔ آپے آتم مد ساچا نام، ہر ساچا جام پیا سندا۔ آپے میٹے رین اندھیری شام، دیک ساچی جوت جگائدا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، کلجگ انتم ویکھ وکھائدا۔ کلجگ انتم کوڑ پسار، ہر ساچے جوت جگایا۔ جوت سروپی لے اوتارا، لوک مات کرے رُشنا۔ شبد ڈنکا پر
 اپارا، لوآں پریاں رہیا سنا۔ کھیلے کھیل کھیلنہار، آد جگاد وڈی وڈیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پرگٹ ہوئے بے پرواہیا۔ زرگن جوتی کر
 آکارا، اپنا کھیل کھلا سندا۔ شبد کھنڈا پھڑ دو دھارا، لکھ چوراسی ویکھ وکھائدا۔ برہما وشنوں شو دیوت سُر دے ہلارا، آپ اپنی کرت کما سندا۔ گرگھ ساجن
 ۱۶۵ پاوے سارا، دھیرج دھیر دھرا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ناؤں دھرا سندا۔ جوتی جامہ ہر بھگونت، اپنی کل ورتا سندا۔ آد
 جگادی آدن اتنا، ست سروپ سما سندا۔ بھيو کھلائے ساچے سنا، سنگر پورا میل ملایا سندا۔ منمکھ جیواں مایا پائے بے اتنا، کلجگ نیند سوا سندا۔ سنگ رکھائے
 ہوئے ہنگتا، کایا گڑھ بنا سندا۔ گرگھ ورا در دوارے ہوئے منگتا، نام جھولی ایک پائدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، آپ
 اپنا ناؤں رکھائدا۔ آپ اپنا ناؤں دھرا، اپنا ڈنک وجایا۔ راؤ رنکاں رہیا جگا، سادھاں سنتاں رہیا ہلایا۔ برہمنڈ کھنڈ ہر ویکھ وکھا، جیرج انڈ پھیری پائیا۔
 بھیکھ پکھنڈا دے مٹا، ایک ڈنڈا ہتھ اٹھایا۔ کلجگ انتم کنڈھا گیا آ، سمت چوڈاں دے ڈھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل سرشٹ
 سبایا۔ سرشٹ سبائی جگت ناتا، ہر ساچا ویکھ وکھائدا۔ بھرے بھلے ذاتا پاتا، جیو جنت سرب گرا سندا۔ پرگٹ ہوئے پُرکھ بدھاتا، ابھيو ابھیدا اچھل اچھیدا
 اچھل چھل کرا سندا۔ کلجگ میٹے رین اندھیری راتا، ستجگ ساچا چند چڑھائدا۔ کھیلے کھیل اک اکانتا، نہ کوئی دوسر سنگ رلا سندا۔ بھگت جناں ہر پُچھے واتا،

سوچھ سروپی درس دکھائندا۔ پار کرائے اؤکھے گھٹا، ایکات سہائندا۔ جوٹھ جھوٹھ کل مارے ٹھاٹھا، ساگر سندھ وہائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ویکھے پوجا پاٹھا، اشٹ دیو ویکھ دکھائندا۔ اشٹ دیو سنگر سجن، ست پرکھ سما۔ نیتز نین پائے ساچا کجل، نام نامہ اک رکھایا۔ چرن دھوڑ کرائے ساچا مجن، دُرم ت میل گویا۔ دو جہانی پڑدے کجن، گر شبد دوشالہ اک رکھایا۔ جو گھڑیا سو اتم بھجن، تھر کوئے رہن نہ پایا۔ جیو جنت گھر بار سرب جن تجن، نہ دھیرج کوئے دھرایا۔ لیکھا چکے مکہ کعبہ حاجی حجن، قطب غوث نہ کوئے دسایا۔ کال نگارے سرتے وجن، ویلا اتم آیا۔ پرگت ہويا شاہو بھوپ ہر راج راجن، شاہ سلطان آپ اکھویا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نرمل جوت کرے رُشایا۔ نرمل جوتی ہر نرائن، اپنی آپ جگایا۔ گرگھ ورلا ویکھے نیتز نین، جگت لوچن دس نہ آتیا۔ شبد گر میل دھر ایک دھام اکٹھے رہن، وچھڑ کدے نہ جاتیا۔ کلج تیرا آپ چکائے لہن دین، لہنا دینا جھولی پاتیا۔ جن بھگتاں میل ملائے ہر ساک سجن ساچا سین، سگلا سنگ نبھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج میٹے کوڑی شاہیا۔ کوڑی شاہی کوڑ پسار، کوڑی وجے ودھایا۔ کوڑا ساچن میت مُرارا، کوڑی کریا رہیا کماتیا۔ کوڑ کوڑا مارے نعرہ، کوڑ کوڑے رہیا جناتیا۔ کوڑ کوڑا کر پسار، کوڑ کوڑے دھندے لایا۔ کوڑ کوڑا جیو گوارا، کوڑو کوڑ کرے کُڑماتیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج اتم ویکھ دکھایا۔ کوڑ راجن کوڑ راج، کوڑ جوگ کمایا۔ کوڑا ساچن رہیا ساز، کوڑ کوڑے دھندے لایا۔ کوڑ کوڑا رچیا کاج، مایا اندھے بھرم بھلایا۔ کوڑ کوڑی مارے آواز، مدراماسی گندے ناؤں دھرایا۔ کوڑ کوڑا ویکھے کل کہ آج، کوڑ کوڑا ڈور واپیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج کوڑا دے مٹایا۔ کوڑی راس کوڑا منڈل، کوڑی بنت بنایا۔ کوڑ کُڑیاریے ماریا سنگل، کوڑ کوڑے رہیا بنایا۔ کوڑ منڈپ کوڑ ماڑی کوڑ جنگل، کوڑ اٹھسٹھ آسن لایا۔ کوڑ کُڑیاریا در در منگن، کوڑ کوڑے بیٹھے دھونیاں تاتیا۔ کوڑ کُڑیا ہویا نلگن، کوڑ کوڑ پرده رہیا اٹھایا۔ کلج اتم ہویا بھنگن، کوڑ نہ دسے کوئے سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لئے تراتیا۔ ہر جن ساچا میت مُرارا، چرن کول جگ ناتا۔ دیوے درس اگم اپارا، ہوئے سہائی پتاما۔ امرت اتم بخشے ٹھنڈی ٹھارا، میٹ مٹائے اندھیری راتا۔ نرمل جوتی کر اُجیارا، امرت بوند پیائے سوانتا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن نبھائے ساچا

ساتھا۔ سگلا ساتھ ہر بھگونت، گرکھ سنگ نبھایا۔ آپے ناری آپے کنت، آپ اپنا انگ لگایا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جایا۔ ایک شبد جنائے
 نیا منت، سو پڑکھ نرنجن دیا کمایا۔ توڑے گڑھ ہوئے ہنگت، گڑھ ہنکار رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے دیکھ
 دکھایا۔ ہرجن ساچے سچ لگانا، ہر ایک ایک جنائند۔ شبد سروپی دے بانا، گر پورا آپ بہائند۔ دو جہانی دیوے مانا، آون جاون پھند کٹائند۔ شبد سنائے
 انادی گانا، دھن انادی آپ بلائند۔ اک دکھائے پد نربانا، پرمانند سمانند۔ میل ملائے سری بھگوانا، جوتی جوت سمانند۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، ہرجن ساچے دیکھ دکھائند۔ متمکھ جیو مایا موہ، کوڑے دھندے لایا۔ پنچ وکارا رہیا رو، نیز نیر وہایا۔ گوڑھی نیندے رہیا سوں، ہر ہر نظر نہ
 آیا۔ ویلے انت نہ پکڑے کوئی بانہوں، رائے دھرم دے سزایا۔ ایک بھلیا ہر ساچا ناؤں، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور،
 سرشٹ سبائی دیکھ دکھایا۔ متمکھ جیو گدھ موڑھ، ہوئے روگ جلیا۔ گر مستک نہ لائی ساچی دھوڑ، لاٹ لاٹ نہ کوئے دکھایا۔ جگت ناتا بنیا کوڑ، بجر کپاٹ
 نہ کوئے کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، لکھ چوڑاسی دیکھ دکھایا۔ لکھ چوڑاسی ہر گھٹ و سیا، پاربرہم بے انتا۔ جگ
 جگ اپنا راہ آپے سیا، مارگ لائے ساچے سنتا۔ شبد گر آوے نسیا، کھیلے کھیل ہر ساچا کنتا۔ میٹے رین اندھری مسیا، ساچا چند اک سہنتا۔ کلج تیری
 نرالا ایک کسیا، گڑھ توڑے ہوئے ہنگتا۔ جن بھگتاں ہر دے اندر آپے سیا، در دوارے ہوئے منگتا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج
 تیری اتم ور، چار ورن بنائے ساچی سنگتا۔ کلج میٹے کوڑ پساہ، بیس یسا دے ڈھائیا۔ پرگٹ ہو ہو ہر نرنکارا، راگ چھتیسا دیکھ دکھائیا۔ کھیلے کھیل اپراہ،
 قرآن حدیثا اک پڑھائیا۔ آپے بھے اپنی دھارا، جگت جگدیش وڈی وڈیائیا۔ چار ورن سہائے اک دوارا، اوج پنچ رہن نہ پایا۔ ایک شبد ایک راگ ایک دھن
 اک جیکارا، ایک ہر ایک گھر ایک ور، ایک لو لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی بنت بنائیا۔ چار ورن اک دوارا، ہر ساچا آپ
 کھلائند۔ اتوٹ اٹا بھر بھنڈارا، آپے دیکھ دکھائند۔ شبد سروپی بن ورتارا، پاربرہم ورتائند۔ برہما شو دیوت سر منگن بن بھکھارا، اچھا بھچھیا پور
 کرائند۔ نو کھنڈ پر تھی بھے دھارا، ستاں دیپاں پھول پھولائند۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک نام سچ وست دھر درگاہی آپ لیا ئند۔ نام

دستِ شبدِ انمول، ہر ساچے ہتھ وڈیاںیا۔ آپ اپنا جانے بول، جگ جگ آپے رہیا الایا۔ آپ اپنے رکھیا کول، ہٹ پسا را اک سہاںیا۔ آپے تولنہارا تول، تولنہار سرشٹ سبایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چار ورن دے وڈیاںیا۔ چار ورن دھرم جیکارا، سوہنگ سو جنایا۔ سنجگ تیرا سچ وبارا، ہر ساچا رہیا کرایا۔ کلجگ کوڑا مٹے پسا را، انت رہن نہ پایا۔ پرگٹ ہوئے نہکلنک نرائن نر اوتارا، سادھ سنت لئے جگایا۔ اٹھے پہر خبردارا، آلس نندرا وچ نہ آیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن میل سچ گھر، سرگن ہوئے سہایا۔ سرگن میلا نرگن دھار، جوت کرے رُشناںیا۔ جوتی شبدی اک پیار، ایکا تھاں سہاںیا۔ لوک مات کر وچار، پر بھ ساچی کھیل کھلاںیا۔ کلجگ انتم ویکھ وچار، بھیکھا دھاری بھیکھ وٹاںیا۔ شبد کھنڈا تیز کٹار، اپنے ہتھ اٹھایا۔ رسنا چلہ تیر کمان، آپ اپنا رہیا چلاںیا۔ کوڑ گڑیا را میٹ نشان، سچ سچ کرے رُشناںیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساجن میل در، در درویش آپ اھوایا۔ گرگھ سد ترپتاسیا، پایا ہر گوہند۔ بلیا میل شاہو سباسیا، مٹی سگلی چند۔ پار کرائے پر تھمی آکاشیا، آپ اُپجائے اپنی ہند۔ سچ منڈل ویکھے ساچی راسیا، وڈ داتا گنی گہند۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن سدا بخشند۔ گرگھ پوری آس، گر پورا رہیا کرایا۔ جگت بُجھائے ترسنا پیاس، آلس نندرا دُور کرایا۔ لیکھے لائے سواس سواس، جو جن رسنا رہے گایا۔ آون جاون چکے دس دس ماس، گر بھ واس پھند کٹاںیا۔ ہر جن دوارے ہر ہر ہو یا داسی داس، سیوک سیوارہیا کماںیا۔ کلجگ انتم ویکھے کھیل تماش، اک اکلا پھیرا پانیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ سہائے ساچے در، تھر گھر ساچا ناؤں دھراںیا۔ تھر گھر ساچا ہر ہر مندرا، گرگھ ویکھ دکھائند۔ بھاگ لگائے ڈونگھی کندرا، دس کسے نہ آئیندا۔ آپے توڑنہارا جندرا، آتم کُنڈا لاہندا۔ جوت جگائے اندرے اندر، ساچا دھام سہائند۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک دکھائے ساچا گھر، ایکا ہر ایکا نر ایکا در سہائند۔ سچ گھر سچ دروازہ، ہر ساچی جوت جگایا۔ اک اکلا غریب نوازا، بیٹھا آسن لایا۔ دُوبے در رکھیا تازا، چٹا آسو رہیا دوڑاںیا۔ تیجے لوئن مارے واجا، انحد سیوا لایا۔ چوتھے گھر رکھے لاجا، پر م پُرکھ اھوایا۔ پنچم وجائے ایکا واجا، ایکا راگ الایا۔ چھیویں شبدی ساچا کاجا، اپنا آپ رچاںیا۔ ستویں گھر ست پُرکھ نرنجن ابناشی کرتا آپ اپنا کرے تماش، نرمل جوت کرے رُشناںیا۔ نرمل جوتی اگم اتھاہ، اگم اگم سمایا۔ الکھ نرنجن الکھ جگا، الکھ الکھ روپ وٹاںیا۔ سچکھنڈ دے سہا، ست

سرُپا ویکھ وکھایا۔ سُن اگئی رہیا سہا، آپ اپنا کھ چھپایا۔ دسم دوا ری ڈیرہ لا، گرگھ سا جن لئے جگایا۔ آتم سیجا سچ وچھا، سچ سگھاسن آسن لایا۔ امرت آتم
 جام پیا، سر سرور دئے نہایا۔ انحد ساچا تال و جا، پنچم راگ الایا۔ بند کواڑی آپ گھلا، اپنا درس دکھایا۔ چرن داہڑی جو جن رہے جھہا، لہنا دینا لکھ چوڑاسی
 دیوے جھولی پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نیز نینا درس دکھایا۔ دسم دوا ری سچ دوارا، گرگھ ورلے پایا۔ سنگر پورا کر پیارا، گرگھاس
 رہیا دکھایا۔ سرتی شبدی اک ادھارا، ایک رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ور، در ساچا اک سہایا۔ دسم دوا ری پار
 کنارہ، گرگھ پار کرائندا۔ آپے جانے اپنی دھارا، اپنی دھار وھائندا۔ سو پُرکھ زرنجن ویس اپارا، ایک ایک رکھائندا۔ سوہنگ شبد ہوئے بے بے جیکارا، گھر
 چوتھے وچ سماندا۔ پنچ تت نہ دے آکارا، ترے گن نہ کوئے دکھائندا۔ سنت سہیلے سوہن سچ دوارا، در دربارا اک دکھائندا۔ پنچم کھولے آپ کواڑا، آپے
 کنڈا لائندا۔ جوتی شبدی اک اکھاڑا، ایک راگ الائندا۔ چھویں گھر کھیل نیارا، چھپر چھن نہ کوئے رکھائندا۔ پُرکھ ابناشی دیک جوتی کر اجیارا، آکاش
 پرکاش سماندا۔ ستویں گھر کھیل اگم اپارا، اگم اگڑے دھام سہائندا۔ آد پُرکھ ابناشی کرتا پار برہم بے انت بے انتا، بے انت آپ اکھوائندا۔ آپ اپنا دھام
 سہنتا، نہ کوئی دوسر سنگ رکھائندا۔ نہ کوئی دیسے جیو جتا، لکھ چوڑاسی نہ کوئے بنائندا۔ نہ کوئی رسنا نہ کوئی جہوانہ کوئی منیا نہ کوئی متا، نہ کوئی راگ ناد
 الائندا۔ نہ کوئی ناری نہ کوئی کتا، نہ کوئی رتی دے بسنتا، پھل بھلوڑی نہ دیکھ دکھائندا۔ ایک ایک ایک ہر بھگونتا، ہر گھر اپنا آپ سہائندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ سا جن میل ملائندا۔ میلنہار ہر بھگوانا، پر م پُرکھ اکھوایا۔ جن بھگتاں دیوے جییا دانا، آتم برہم گیان جنایا۔ چرن
 دھوڑ بخشے سچ اشانا، دُرمت میل گویا۔ کھیلے کھیل دو جہانا، آون جاون بنت بنایا۔ سوہنگ شبد سنائے ساچا گانا، ست پُرکھ زرنجن آپ الایا۔ چار ورن در
 اک سہانا، بنک دوارا ویکھ وکھایا۔ گرگھ ساچا پتر سگھڑ سیانا، دے مت آپ سمجھایا۔ چلے چلائے جگ جگ اپنا بھانا، ہر بھانا اپنے ہتھ رکھایا۔ کوئی نہ جانے
 راجا رانا، شاہ سلطاناں بھیو نہ پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہلنک زرائن ز، مہاراج شیر سگھ وشنوں بھگوان، غریب نما نے گلے لئے
 لگایا۔

★ ۵ پھگن ۲۰۱۴ بکرمی دلپ سنگھ دے گھر پنڈ گوبو آ ضلع امرتسر ★

سرب بھوپ ٹھا کر ابناشی، پرم پڑکھ سلطانا۔ نرمل جوت ست پرکاشی، گونتا گن ندھانا۔ ہر گھٹ اندر رکھے واسی، ہر گھٹ آپ سماں۔ جن بھگتاں کرے بند خلاصی، ہر دیوے نام ندھانا۔ ویکھ دکھائے پر تھی آکاشی، سگن پاتالاں آپ سماں۔ جگ جگ کھیل کھیلے تماشی، کلج کھیلے کھیل مہانا۔ پرگٹ ہوئے گھنک پڑ واسی، شبد جھلائے سچ نشانہ۔ تیر نرالا ایکا لاسی، سوہنگ ہتھ کمانا۔ لوآں پڑیاں آپ ہلاسی، جیرج انڈ کرے ویرانہ۔ لکھ چوڑاسی داسن داسی، پرگٹ ہوئے جودھا سور بلی بلوانا۔ کوئی رہن نہ دیوے مدراماسی، شبد سنائے سچ ترانہ۔ پکڑ اٹھائے پنڈت کاشی، ویدکتیباں پھول پھولانا۔ لیکھے لائے بھگت سواسی، جس ہر ہر رسنا گانا۔ پور کرائے آتم آسی، میل ملائے سیری بھگوانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پرگٹ ہوئے والی دو جہاناں۔ کرتا پڑکھ سرب گھٹ ٹھا کر، سرب جیاں جگ داتا۔ ہر جن نرمل کرم کرے اجاگر، امرت دیوے بوند سوانتا۔ نام ونج کرائے سچ سوڈاگر، میٹے رین اندھیری راتا۔ نرمل جوت جگائے کایا گاگر، اٹھے پھر رہے پر بھاتا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھے کھیل اک اکانتا۔ سرب گردیو ہر ہر کرتا، کرنہار کرتارا۔ اپنا بھانا آپے ورتا، ورتے وچ سنسارا۔ اپنا بھیکھ آپے دھرتا، آپے لئے اوتارا۔ اپنا گھاڑن آپے گھرتا، گھرن بھنہنہار کرتارا۔ لوآں پڑیاں آپے چڑھدا، آپے پاوے سارا۔ لوک مات جن بھگتاں ہر دے اندر آپے وڑدا، آپے ویکھے پار کنارہ۔ اگنی ہون کدے نہ سڑدا، مڑھی گور نہ کوئی دھارا۔ لکھ چوڑاسی آپے لڑدا، آپے دیوے نام آدھارا۔ لہنا دینا مول چکائے سیس دھڑ دا، کلج تیری اتتم وارا۔ وہن وہائے کوڑ گڑیارے ہڑدا، نال رلائے پنچ وکارا۔ اپنا اکھر آپے پڑھدا، سوہنگ شبد سچ جیکارا۔ ویکھے کھیل چوٹی جڑ دا، آپ بیٹھا ادھوچکارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لوک مات لئے اوتارا۔ پاربرہم بے انت سوامی، روپ انوپ انوپا۔ سرب گھٹا ہر انترجامی، ہر ساجن شاہو بھوپا۔ آپے دیوے نام انامی، ویکھے دکھانے چارے کوٹا۔ آپے بخشے امرت آتم پانی، سر سرور بھرائے کایا ٹھوٹھا۔ آپ سنائے دیا کمائے کایا مندر انحد ساچی بانی، گرگھ منائے روٹھا۔ آون جاون چکھے کانی، گر بھ واس نہ ہوئے پٹھا۔ ملے میل گر شبد ساچے ہانی، گر سنگر پورا ٹھھا۔ در دوارے دیوے مانی، امرت دیوے ساچی گھٹا۔ کلج اتتم اودھ وہانی،

لکھ چوڑاسی نو کھنڈ پر تھی مایا ممتا لٹا۔ گرچرن نہ کرے کوئے قربانی، کلجگ جیو بیٹھا رٹھا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن رکھے ایک
 مٹھا۔ آد پرکھ سرب گھٹ وسیا، پاربرہم پر میشور۔ بھکت جناں راہ ساچا دسیا، مستک ٹکا ساچے کیسر۔ دُھر درگا ہی آئے نسیا، کلجگ کھیلے کھیل وچ تھانیسر۔
 میٹے رین اندھیری مسیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے ہوئے جگت جگنیشور۔ آد شکت جوت نورانی، کوٹ برہمنڈ سمایا۔ روپ اکٹا دُھر
 نشانی، اپنی آپ رکھایا۔ آپے داتا جیوا دانی، داتا دانی آپ ہو آیا۔ آپے کھیلے کھیل مہانی، سمرتھ پرکھ رگھرایا۔ کلجگ بھلے جیو نادانی، نر نرکارا دس نہ آیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ کھیلے کھیل سمایا۔ ست سروپ ہر رنگ راتا، عقل کلا ورتا سندا۔ سرشٹ سبائی آپ بھلائی ذاتا پاتا،
 اوجاں نیچاں لڑ پھڑا سندا۔ من مت رلائی نال نار کمذاتا، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرا سندا۔ ہر ہر شبد نہ کوئی گائے ساچی گاتھا، جن گا گا وقت لنگھا سندا۔
 نیوں نیوں سارے ٹیکن ماتھا، نمسکار نہ کوئے کرا سندا۔ پنچ تت وکارے چڑھے راتھا، ساچا رتھ دس نہ آسندا۔ بھین بھائی پتر دھیاں بنایا سگلا ساگلا، سگلا
 سنگ نہ کوئی رکھا سندا۔ پرگٹ ہو ہر تریلوکی ناتھا، ترے بھون بو جھ بھجھا سندا۔ لیکھے لائے تت آٹھا، نو در ویکھ وکھا سندا۔ اک جنائے پوجا پاٹھا، سوہنگ شبد
 ۱۷۱
 الا سندا۔ امرت آتم مارے ٹھاٹھا، گرگھ ساچے آپ نہا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ انتم ڈنک وجا سندا۔ پاربرہم سرب نر نتر،
 وشن مہیش سمایا۔ اپنی بدھ پائے انتر، برہما سیوا لایا۔ گنپت گنیش جنایا ایک منتر، شو شکر رسن لایا۔ لکھ چوڑاسی جیو جنت سادھ سنت آپ بھجھائے لگی بسنتر،
 آپ اپنی دیا کمایا۔ کھیلے کھیل جگت منونتر، جگ جگ پھیرا پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔
 پاربرہم نچ گھر واسا، نر ہر آپ اکھوایا۔ بھکتن پیتا داسی داسا، دوس رین سیو کمایا۔ لیکھے لائے سواس سواسا، لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ گرگھ گرگھ ہر جن بل
 بل جاسا، جس ہر رسنا نام دھیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اچل مورت اکال صورت جوتی نور نور نور آپ اکھوایا۔

★ ۵ پھلن ۲۰۱۴ بکرمی گربخش سنگھ دے گھر پنڈ گلوبو آ ★

گھر سیویا گھر پایا، گھر پار برہم بے انت۔ گھر ستر اگھر جہویا، گھر وسیا ساچا سنت۔ گھر مستک گھر تھیویا، گھر میلا ساچے کنت۔ گھر وسے الکھ ابھیویا، گھر سہائے رت بسنت۔ گھر داتا وڈ دیوی دیویا، گھر وڈیائے جیو جنت۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ جپائے اپنا منت۔ منتر نام سچ درڑا، ساچا ونج کرایا۔ گرت ساچی اک سکھا، ساجن میت ملایا۔ جگت نمانا گلے لگا، بھگتی مارگ لایا۔ سگلا سنگ آپ دکھا، ساچا سنگ رکھایا۔ گرتکھ ساجن ہوئے سہا، چرن کول بخشے سچ سرنایا۔ دو جہانی پکڑے بانہہ، کر پیار اپنے انگ لگایا۔ شبد دو اکھر کر وچار، بنک دوار سہایا۔ نیز اٹھ لے ادھار، پنج ستھر دے وچھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بال انجانا گود اٹھایا۔

★ ۵ پھلن ۲۰۱۴ بکرمی چٹن سنگھ دے گھر ★

گھر ڈنڈوت گھر بندنا، گھر گھر نمسکار۔ گھر گھر گرتکھ پرماندنا، گھر گھر چرن پیار۔ گھر گھر گرتکھ بخشنانا، گھر گھر دے ادھار۔ گھر گھر چڑھیا ساچا چندنا، گھر گھر جوت کرے اجیار۔ گھر گھر توڑے جھوٹھا بھندنا، گھر گھر پاوے سار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرتکھ ساجن لائے پار۔ گھر پایا گھر وسیا، گھر دیوا گھر باقی۔ گھر پرکاش کوٹن رو سسیا، گھر مٹے اندھیری راتی۔ گھر سنگر آوے نسیا، گھر دیوے بوند سوانتی۔ گھر مندر بہہ بہہ ہسیا، گھر ملیا کملاپاتی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، گرتکھاں دیوے لہنا باقی۔ گھر سوہے گھر سہایا، گھر چڑھایا ساچا چند۔ گھر دوے دوے ایکا گھر دکھایا، اک دکھائے نجانند۔ گھر گھر ہوئے رُشایا، گھر مٹائی دوئی کندھ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لیکھے لائے رسنا گایا پتی دند۔

★ ۵ پھلن ۲۰۱۴ بکرمی آتما سنگھ دے گھر ★

نام کھاٹ سچ سنگھاسن، سنگھ پُرکھ سہایا۔ سچ دکھائے تیرتھ تاٹ، ساچا سنگم اک جنایا۔ گرسکھ پورا اترے ایکا گھاٹ، بردھ بال جوانی لیکھے لایا۔ اتم وکیا ساچے ہاٹ، گرسگت مل پوایا۔ جگدی رہے جوت للاٹ، نہ سکے کوئی بُجھایا۔ اک سروور مارے ٹھاٹھ، لوک مات دے سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا نیتز نیر، گرسکھ کٹے بھیر، لکھ چوراسی روگ گویا۔ سیوکمانی سیوا کر، لیکھے لائے گھالی۔ نیر وہائے گرسکھاں گھر، آپے ہویا کنگالی۔ آپے دیونہارا ور، آپے کرے سواالی۔ آپ بھنڈارے رہیا بھر، آپے پھل لگائے ڈالی۔ اپنی سیوا آپے کر، آپے کرے پرتپالی۔ اپنا میوہ اپنے مکھ دھر، آپے لئے سمبھالی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھے لائے ساچا لالی۔ جگت لالی چڑھ جگ، جگ ہوئے رُشانیا۔ کریا کرے سورا سربنگ، اپنی دیا کمائی۔ ہنس سروور نہائے پار اترن گگت، کاگ ہنس بنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ جوتی جگائے چراغ، آپے لئے بُجھایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جنم جہاں کرم کرماں دھرم دھرماں ورن ورنناں لیکھے لایا۔ سنجگ تیری ساچی دھار، پر بھ ساچے نیہہ دھرائیا۔ گرسکھ ساچے لائے پار، جنم مرن پھند کٹائیا۔ شبدی شبد دئے ہلار، اپنا مکھ بھوئیا۔ لوک مات دئے سوار، درگاہ ساچی دھام سہائیا۔ اُلٹا مکھ رکھے گھر بار، سکھ ساچا سچ سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، شبد سنگھاسن اُچ محلے بیٹھا آسن لایا۔

★ ۵ پھلن ۲۰۱۴ بکرمی جگیر سنگھ دے گھر ★

سرب جییاں پر بھ آپے داتا، گوہند روپ گوپال۔ چرن کول بندھائے ساچا ناتا، دینا بندھپ دین دیاں۔ ساچی دیوے نام داتا، سہائے مندر پتی دھرمسال۔ امرت بوند پیائے سوانتا، بھاگ لگائے کایا کھال۔ میٹ مٹائے اندھیری راتا، دیک جوتی ساچا بال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پکڑ اٹھائے ساچا لال۔ بال انجانا بالی بدھ، ہر پورن بو جھ بُجھائیا۔ کرے کرائے کارج سدھ، کرنی کرتا آپ اکھوئیا۔ بھيو چکائے اپنا گجھ، اپنا رنگ رنگائیا۔

چرن کول جن جائے جھوڑھ، لیکھا لیکھے پائیا۔ آپ اپنا لیا بُجھ، بھرمی بھرم مٹائیا۔ سچ دوارا گیا سُجھ، مانس جنم لیکھے لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے ور، وڈی وڈیائیا۔ جگت ہلارنا نہ جائے ڈول، چاروں کُنٹ ہلایا۔ شبد دو اکھر لینا بول، سَنگُر میل ملایا۔ پورا کرنا کیتا قول، جن ہر ویکھ دکھایا۔ ملے وڈیائی اُپر دھول، دھرت دھول سہایا۔ سوہنگ شبد رکھائی ساچی پائیل، امرت اتم اک چکھایا۔ جوتی شبدی جائے مول، پھل بھلو اڑی ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، غریب نمانے گلے لگایا۔

★ ۵ پھلن ۲۰۱۴ بکرمی اتم سنگھ دے گھر ★

سَنگُر پورا پایا، سگلی مٹی پیاس۔ رسنا ہر ہر گایا، پوری کرے آس۔ سیوک سیوا لیکھے لایا، لیکھے لائے رسن سواس۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا بخشتے چرن دھرواس۔ چرن بھرواسا سچ دوار، سچ دوار گُرکھ آپ جنائندا۔ شاہو شاباشا کر پیار، ساچا سَنگھ اک دکھائندا۔ ہوئے دُکھ دئے نوار، ترسنا بھکھ مٹائندا۔ ایختے اوختے پائے سار، ساجن میت آپ ہو جائندا۔ پار کرائے نر نار، جگت بگت سنگ رکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُر سَنگھ گُر ایکا دھام سہائندا۔ ایکا دھام اک دوارا، ایکا گھر وسایا۔ اک شبد اک پیار، ایکا رہیا جپایا۔ ایکا ور ایکا نر ایکا ہر، اک بھنڈارا رہیا بھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُر سَنگھ گُرکھ اپنے رنگ رنگایا۔ مہاراج شیر سَنگھ وشنوں بھگوان سچ دوارا اندر لنگھ، شبد سَنگھاسن دئے سہایا۔

★ ۵ پھلن ۲۰۱۴ بکرمی کرم سنگھ دے گھر پنڈ گلو بو آ ضلع امرتسر ★

نام رنگن رنگ چلول، رتی رنگ رنگائِن۔ آپے دیونہارا لہنا دینا مول، اتم اچھیا پور کرائِن۔ گُرکھ ساجن سچ پنگھوڑا رہیا جھول، در گھر ساچے آپ جھلائِن۔ شبدی شبد گُر رکھے پھول، آپے ہوئے مالن نائِن۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے ویکھے اپنے نین۔ نین اگھاڑ نیتز کھول،

نچ گھر ویکھ دکھائندا۔ اپنے مندر آپے بول، اپنا راگ الا سندا۔ اپنے کٹڈے آپے تول، تولنہارا آپ اکھوائندا۔ ہرجن وسے سدا کول، دس کسے نہ آسیندا۔ کلجک مایا پیا گھول، پنچ تت اکھاڑا اک دکھائندا۔ جوٹھ جھوٹھ وجے ڈھول، من مت نگارہ اک دکھائندا۔ گرگھ ورا چرن پریتی سنگر پورے رہیا گھول، اٹھے پہر سیو کماندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا درس دکھائندا۔ درس دکھائے میٹے تانگھ، ہوئے روگ جلا سندا۔ سوانگی ورتے اپنا سوانگ، بھیکھی بھیکھ کرائندا۔ نام چڑھائے ساچی کانگ، گرگھ ساجن آپ ترا سندا۔ ایکا منگنی گھر ساچے مانگ، چرن کول دھیان دھرائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، وچھڑے میل ملا سندا۔

★ ۵ پھلن ۲۰۱۲ بکرمی سرجن سنگھ دے گھر پنڈ بھچر امر ترس ★

۱۷۵

آد پڑکھ ابناش، برہما سما۔ کھیلے کھیل پر تھی آکاش، دس کسے نہ آیا۔ جگ جگ پائے اپنی راس، منڈل منڈپ دے سہایا۔ سرشٹ سبائی آپ اپائے آپ کرائے ناس، کرتا پڑکھ آپ اکھوایا۔ جن بھگتاں ہوئے داسی داس، سیوک سیوار رہیا کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ آد پڑکھ ہر کرتارا، عقل کلا اکھوائندا۔ آپ اپنی بٹھے دھارا، اپنی بنت بنا سندا۔ آپ اپنا کر پیارا، آپ اپنا سنگ نبھائندا۔ آپ اپنا کر پسارا، آپے میٹ مٹائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنی رچن رچائندا۔ آد پڑکھ آد نرنجن، ایکا ایک اکھوایا۔ آپ اپنا ہو یا سجن، آپ اپنی منگ منگایا۔ آپ اپنا کر یا مجن، آپ اپنا تیر تھ نہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بھیکھ وٹایا۔ بھیکھادھاری ہر بھگوانا، ایکا ایک اکھوائندا۔ جگ جگ کھیلے کھیل مہانا، جوگ جگت اپنے ہتھ رکھائندا۔ آپے جانے اپنا گانا، آپ اپنا ناد و جائندا۔ شبد جنائے سچ ترانہ، ڈھنی ڈھن سما سندا۔ بودھ اگادھ آپ اکھوانا، بھيو کوءے نہ پائندا۔ شاہو بھوپ وڈ راج راجانا، شاہ سلطان آپ ہو جائندا۔ آد جگادی سد مہربانا، برہمادی کھوج کھوجائندا۔ جن بھگتاں میلا دو جہاناں، دو جہاناں آپ ملا سندا۔ شبد مارے تیر نشانہ، ایکا چلہ آپ چڑھائندا۔ آپے گوپی آپے کاہنا، سینتا رام آپ

۱۷۵

اکھواسندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا رنگ رنگا سندا۔ آپ اپنا رنگ رنگائے، پاربرہم بے انتا۔ آپ اپنا مردنگ وجائے، اٹھائے
 ساجن ساچے سنتا۔ لوآں پُریاں لنگھ وکھائے، کھیلے کھیل جگا جگنتا۔ شبد سنگھاسن ساچا پلنگ وچھائے، ساچا دھام ہر سہنتا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، لوک مات بھیکھ وٹنتا۔ بھیکھ وٹائے بھیکھ کر، بھیکھی بھیکھ اولا۔ لوک مات ویس ہر، کرپا اک اگلا۔ بھرے بھلے نر نریش در، دُئی دُیتی لگا سلا۔
 برہما وشن مہیش رہے کھڑ، گل پائی بیٹھے پلا۔ پاربرہم ابناشی کرتا نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، وسیا نہچل دھام اٹلا۔ ہر بھگت دوارے آگے کھڑ، آپ پھڑائے
 اپنا پلا۔ لکھ چوراسی نال رہیا لڑ، آپ کرائے اپنا ہلا۔ توڑ تڑائے قلعہ ہنکاری گڑھ، پھول پھلائے جل تھلا۔ ترے گن مایا جائے سڑ، پنچ تت وکارا رلا۔ اپنا
 اکھ آپے پڑھ، شبد سنیہڑا ایک گھلا۔ چار ورن سرن جائے پڑ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیل کرائے ول چھلا۔ اچھل اچھل اچھل
 اچھیدا، آد پڑکھ نر نکارا۔ بھيو نہ پائُن چارے ویدا، لیکھا لکھ نہ سکے کوئی وچارا۔ آپے ہویا ابھیدا، لکھن پڑھن توں ہویا باہرا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، آد انت اک اوتارا۔ آد انت اک اوتارا، ست پڑکھ کرایا۔ ستجگ تریتا پار کنارہ، دواپر ویکھ وکھایا۔ کلجگ میٹے کوڑ پسارا، ویلا انتم آیا۔
 پرگٹ ہوئے نہ کلنک نرائن نر اوتارا، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ شبد کھنڈا ہتھ تیز کٹارا، سمبل نگری ڈیرہ لایا۔ اُچ محل اٹل منارا، ہر ساچا رہیا سہایا۔ بیٹھا
 چڑھ پڑکھ نرنجن الکھ آگم اپارا، دس کسے نہ آیا۔ لوآں پُریاں کھنڈ برہمنڈ جیرج اند اتبجج سیتج اک سنائے ساچا نعرہ، سوہنگ شبد لگایا۔ ستجگ تیرا بھرے
 بھنڈارا، پرہ پورا دیا کمایا۔ جن بھگت دوارے ہوئے ورتارا، دُھر دی بان رکھایا۔ آون جاون کھیل نیارا، کھیلنہار سرشٹ سبایا۔ آپ اپنی بٹھے دھارا،
 آپ اپنا نام جپایا۔ اک اگلا اینکارا، عقل کلا سمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ آپ اپنی جوت جگا، لوک مات کرے
 رُشائیا۔ شبدی ڈنکا اک وجا، نو کھنڈ رہیا اٹھایا۔ ستاں دیپاں پھیرا پا، برہمنڈاں رہیا ہلائیا۔ برہما وشن شو دیوت سُر لئے رلا، سویا کوئے رہن نہ پائیا۔ اک
 ہلارا رہیا دوا، گگن پاتالاں رہیا ہلائیا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں رہیا جئا، کلجگ کوکے دئے دُہایا۔ من مت بدھ رہی گُرا، پنچ تت کرے لڑایا۔ ویلے انتم
 کوئی نہ پکڑے کسے بانہہ، ورن برن نہ کوئی سہایا۔ ناتا تھے پُتراں ماں، بھائی بھین نہ کوئی دسایا۔ بن گُر پورے کوئی نہ دیوے ٹھنڈی چھاں، نہ دیسے کوئی

سہانیا۔ جوٹھے جھوٹھے گھر گھر اڈنے کاں، کلجک چورہے گر لائیا۔ پاربرہم تیرا بھلیاناں، نام نامہ کوئی نہ پائیا۔ مدرا جام اک پیا، کلجک گوڑھی نیند سوائیا۔ ویلے اتم مارے دھاں، نیتز رو رو نیروہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی کل ورتائیا۔ جوتی جامہ بھیکھ نیارا، ہر ساچا بھیکھ وٹائندا۔ پرگٹ ہو ہو وچ سنسارا، راؤ رنگاں آپ اٹھائندا۔ واسی پُری گھنکا مارے اک نگارہ، سوہنگ ڈنکا ہتھ اٹھائندا۔ سادھاں سنتاں پاوے سارا، آدن انتا ویکھ وکھائندا۔ ناری کنتا میل بھتارا، گرگھ ساجن میل ملائندا۔ نرمل دیپک جوتی کر اُجیارا، اگیان اندھیر مٹائندا۔ انادی دُھن سنائے اپر اپارا، انحد دُھن آتمک آپ سنائندا۔ پنچم سخیاں میل ملائے گیت سہاگی گائے وارو وارا، ہر ساچا سگن منائندا۔ آتم سیجا کر پیارا، ہر جن ساچے ویکھ وکھائندا۔ ایکا دو جا بھو نوارا، تیجا لوئن آپ گھلائندا۔ چوتھا گھر سچا دربارا، چوتھے پد سمانندا۔ پنچم میلا میت مرارا، وچھڑ کدے نہ جائندا۔ کلجک اتم میٹے کوڑ پسارا، کوڑی کریا رہن نہ پائندا۔ دھرم کرائے اک جیکارا، چار ورتاں آپ جنائندا۔ لکھیا لیکھ اپر اپارا، نہ کوئی میٹ مٹائندا۔ پرگٹ ہوئے نہکلنک نرائن نر چوہیاں اوتارا، ہر جوتی جوت جگائندا۔ بستر شستر تن شنکارا، آسن سنگھاسن ایکا لائندا۔ چٹا آسو کر تیارا، سولاں کلیاں آسن لائندا۔ پُرکھ اگٹرا ہو آسوارا، دہ دشا پھیری پائندا۔ زمیں اسمانا پار کنارہ، گگن پاتالاں پھول پھولا ئندا۔ لکھ چوراسی نو کھنڈ پر تھی دے ہلارا، ایکا جھولا آپ جھلا ئندا۔ کلجک تیرا پار کنارہ، بیس پیسا آپ کرائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا بھیکھ وکھائندا۔ بھیکھادھاری بھیکھ بل باون، اپنا آپ کرایا۔ توڑے گڑھ لکا جن راون، رام راما آپ اکھوایا۔ کھیلے کھیل کرشنا شامن، دوت دُشت رہن نہ پایا۔ نانک گر نام ست بنایا ساچا ضامن، گرگھ ساچے لئے تریا۔ گر گوہند پھڑایا اپنا دامن، پوت سپوتا دیا کمایا۔ نیڑ نہ آئے کامنی کامن، جس جن رسنا گایا۔ میٹ مٹائے اندھیری شامن، آکاش پرکاش وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ گر گوہندا لیکھ لکھا، کلجک کرم وچاریا۔ سنگر نانک گیا لکھا، پرگٹ ہوئے نہکلنک نرائن نر اوتاریا۔ وید ویاسا رہیا جنا، پوت سپوتا پھیری پارہیا۔ پُرکھ ابناشی دیا کمایا، آپ اپنا بھیکھ وٹالیا۔ اپنی جوت آپ گیا سما، اپنا آپ آپ اُپالیا۔ اپنا شبد آپ جنا، آپ اپنی رسنا گالیا۔ کلجک لیکھا آپ لکھا، اتم میٹ مٹالیا۔ لکھ چار ہزار بتی دے سزا، پچھلا مول چکا لیا۔ سنگ محمد چار یار پھرن گرگدا، بھکھیا منگن منگ منگا لیا۔ انا الحق نعرہ

لیا، ویلا اتم آرہیا۔ چار ورن راہ وکھائے ایکا سدھا، سوہنگ ساچا جاپ چپا لیا۔ دو جہاناں برہما شو وشن دیوت سُر کروڑ تیتیا چرن ہیٹھ دبا، مان تان نہ کوئی رکھا رہیا۔ جن بھگتاں ملن دی آپے جانے بدھا، جگ جگ میل ملا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ناؤں دھرا لیا۔ پنچ تت دیہہ تچ، ہر ساچے کرم کمایا۔ اگم اگمڑے دھام چڑھیا بھج، تھر گھر اک سہایا۔ اپنا پردہ آپے کج، آپ اپنا لئے چھپایا۔ اپنی اگنی آپے گیا دجھ، آپ اپنی خاک اڈایا۔ اپنے نگارے آپ گیا وچ، اپنا ڈھولا آپے گایا۔ اپنی رکھی آپے لچ، لاجونت آپ ہو جایا۔ اپنی جوت آپ جگائی دیس ماجھ، سمبل نگری دے سہایا۔ کلجک تیرا رچیا کاج، ویلا اتم آیا۔ کلجک جیواں دیوے داج، پنچ وکارا گنڈھ بندھایا۔ بھگت جتاں ہر مارے واج، شبدی شبد اپایا۔ میٹ مٹائے راجن راج، شاہ سلطان نہ کوئی رہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ناؤں دھرایا۔ آپ اپنا نام دھرا، نہہکنک رکھایا۔ پنچ تت کوئی دے نہ، نہ کوئی ویکھ وکھایا۔ لوک مات کرے کوئی ریے نہ، نہ کوئی سنگ نبھایا۔ بھيو پائے راگ چھتیسے نہ، انجیل قرآن دس نہ آیا۔ بستر شستر کوئی دیے نہ، کلنی توڑا نہ کوئی وکھایا۔ پرگٹ ہوئے بیس پیسے ساچے تھاں، دئی دوارا دے سہایا۔ راج راجانا خالی خیسے سنگ سہیلا کوئی رکھے نہ، چاروں گنٹ پھرے ہلکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ناؤں دھرایا۔ نہہکنک ہر الکھ جگا، اپنا نعرہ لایا۔ ایکا شبد رہیا سنا، سرشٹ سبائی آپ جگایا۔ ورن برن میٹ مٹا، اوچاں نیچاں میل ملایا۔ راج راجاناں خاک ملا، سیس تاج رہن نہ پایا۔ سمت چووداں لیکھا رہیا لکھا، بھل رہے نہ رایا۔ سمت پندراں چڑھنا چا، سمت سولا اچے مندر دیوے ڈھاہ، آپ اپنا ہلا کرایا۔ سمت ستاراں دے رُلا، نہ دیسے کوئی سہایا۔ سمت اٹھاراں دے رُڑھا، جل دھارا اک وہایا۔ ائی اُنیسا ویکھ وکھا، مُسلم سٹی دے مٹایا۔ بیس پیسا ہر جوت جگا، سرشٹ سبائی ہوئے سہایا۔ ست رنگ نشانہ دے جھلا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اکھوایا۔ ایکا شبد اک جیکارا، ہر ساچے آپ لگاونا۔ ایکا جوت اک پیارا، ایکا گوت بناونا۔ بھرے بھلے کوئی کوٹ، کوئی کوٹ دے مت آپ سمجھاونا۔ تن نگارے لائے ساچی چوٹ، ایکا ڈنکا ہتھ اٹھاونا۔ پنچ تت وکارا کڈھے کھوٹ، سچ سچ ورتاونا۔ نام بھنڈارا دے اتوٹ، توٹ کدے نہ آونا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، نر نرائن آپ اکھواونا۔ گرسکھ ہر جن میترا، میلا ہر نرنکار۔ کایا

رنگے ساچا چیتھڑا، ایکا رنگ اپار۔ مٹھا کرے کوڑا ریٹھڑا، امرت بخشنے ساچی دھار۔ دیوے نام شبد انڈیٹھڑا، کایا مندر سچ دوار۔ آپے کرے پنت پنیتر،
 پنت پاؤن لائے پار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساجن لئے اُہار۔ ہر ساجن ہرجن جانیا، ہر ہر بوجھ بُجھائے۔ ایکا دیوے نام
 نِشانیا، ایکا در سہائے۔ اک سُنائے انحد بانیا، انحد راگ الائے۔ امرت آتم دیوے ٹھنڈا پانیا، ترسنا بُکھ گوائے۔ ایکا نام دُھر فرمانیا، ایکا رہیا جنائے۔ آون
 جان چکے کانیا، رائے دھرم نہ دئے سزائے۔ ملے پد اک زربانیا، سُکھ سبھے سچ سمائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کایا مندر اندر آپ
 سہائے۔ گرگھ ساجن ساچا میتا، سنگر پُرکھ منایا۔ آپ جنائی اپنی ریتا، اپنا مارگ لایا۔ نہ کوئی دیہرا مندر مسیتا، کایا مندر اک سہایا۔ آپے بیٹھا سدا اتیتا،
 نرمل جوت جگایا۔ سدا سہیلا ٹھانڈا سیتا، ست سروپ اکھوایا۔ ایکا راگ سُنائے ساچی گیتا، آپ اپنا رہیا الایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 گرگھ ساجن لئے ترایا۔ ساجن میلا ہر گوہند، سگلی چنت مٹانیا۔ امرت دھار دیوے ساگر سندھ، نَجھر گھ چوانیا۔ پرگٹ ہو یا وڈ داتا گنی گہند، گہر گسپھر
 اکھوانیا۔ ہرجن اُپجائے ساچی بند، نادی سوت رکھانیا۔ منمکھ لگائے اپنی نند، جگ جگ وڈی وڈیانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ
 ساجن لئے اٹھانیا۔ گرگھ ساچا سجن، سوہے دھام سہنجنا۔ چرن دھوڑ کرائے ساچا مجن، نیترا پائے نام انجنا۔ دُھر درگاہی بے پرواہ بے عیب پروردگار آیا
 پڑدے کجن، ویلے اتم رکھے لجن۔ لکھ چوراسی بھانڈے بھجن، لوک مات سب نے تنجا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساجن لئے
 ور، ایکا جام پیائے نام دُھر دھام، ہرجن ساچے پی پی رجننا۔ امرت نام سچ پیالہ، گر پورے ہتھ وڈیانیا۔ دیونہارا دین دایالا، دیا نیدھ اکھوانیا۔ جوتی جوت
 جگائے ملائے اکالا، عقل کلا اکھوانیا۔ کایا مندر سچ دھر مسالہ، اٹھے پہر کرے رُشانیا۔ جوت نرنجن دیک ایکا بالا، دیوا بتی نہ کوئی رکھانیا۔ سوہنگ پائی گل
 ساچی مالا، آپے رہیا چلایا۔ بجر کپائی توڑے تالا، اندھ اندھیر مٹانیا۔ انحد وجے راگ سٹھالا، پنچم سخیاں منگل گانیا۔ ملیا میل گر گوپالا، گوہند میلا سچ
 سُبھانیا۔ دیوے نام سچا دھن مالا، آتم خزینہ رہیا بھرانیا۔ پھل لگائے کایا ڈالا، پھل بھلوڑی ویکھ وکھانیا۔ سرتی شبد اک جمالا، نورو نور دسانیا۔ اکال مورتی
 ہوئے رکھوالا، اٹھے پہر سیو کمایا۔ جگ جگ چلے اولڑی چالا، کلجگ اتم ویکھ وکھانیا۔ گرگھ ساجن ساچا لالا، آپ اپنی گود اٹھانیا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکالا،

سچ دوارا اک سُہانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے دیکھ دکھائیا۔ ہر جن ساچا نیتز ویکھ، لوچن آپ کھلا سندا۔ آپے لکھنہارا لیکھ، آپے بنت بنا سندا۔ آپے دھریا اپنا بھیکھ، آپے رُپ وٹا سندا۔ آپے جانے دھاری کیس، مونڈ مُنڈائے آپ اٹھا سندا۔ آپے داتا دس دسمیس، گوبند ناؤں رکھا سندا۔ آپے ستا باسک سچ، سانگو پانگ ہنڈھا سندا۔ آپ اُچجائے برہما وشن مہیش گنیش، در درویش سیو کما سندا۔ آپ اپنی کرے آدیس، آپ اپنی الکھ جگا سندا۔ کلجگ انتم جوتی نور کر پریش، گرگھ ساچا آپ اٹھا سندا۔ کوئی نہ لکھے لیکھ، لیکھا لیکھ وچ نہ آسندا۔ گرگھ ساچے مستک لائے کوسٹک نیا ساچی میخ، جوت للائی آپ جگا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اوکھی گھاٹی پار کرا سندا۔ اوکھا گھاٹ کایا گڑھ، گرگھ وِرا پاندا۔ سرشٹ سبائی نو دوارے رہی سڑ، جوت زرنجن نہ کوئے جگا سندا۔ سادھ سنت سنگھمن ناڑی رہے وڑ، ڈونگھی بھور نہ پار کرا سندا۔ جگت پیر ادھ وچکارے رہے کھڑ، گر شبدی دس نہ آسندا۔ جس جن پھڑائے اپنا لڑ، ساچے مارگ لاسندا۔ توڑ تڑائے ہنکاری گڑھ، ایکا کھنڈا واہندا۔ ساچے مندر آپے چڑھ، آپے کُنڈا لاسندا۔ دسم دوا ری آگے کھڑ، گرگھ ساچے میل ملا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ محلہ اک سُہاندا۔ سچ محلہ ایکنکارا، ایکا ایک دکھایا۔ آپے کھول دسم دوارا، نرمل جوتی دیپ جگایا۔ شبد سنگھاسن اپرا پارا، ہر ساچی سچ وچھایا۔ اگم اگمڑا دے ہلارا، پاوا چول نہ کوئی رکھایا۔ گرگھ ناری میلا کنت بھتارا، ساچا میل ملایا۔ اٹھے پیر اک پیارا، دوس رین نہ کوئی جنایا۔ ساچا آسن سچ شنگارا، ایکا کجل ایکا نین پایا۔ ایکا ویکھے ویکھنہارا، دوجا کوئی دس نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ تیرا کایا مندر سُہائے اک دوارا۔ بنک دوارا ساچا گھر، گھر جوت کرے رُشنائیا۔ گھر گھر اندر دیوے ور، گھر شبد کرے جنایا۔ گھر گھر نہائے ساچے سر، گھر گھر تال سُہانیا۔ گھر وچ گھر کھو جے ور، محل اٹل اچل نہچل دھام اک دکھانیا۔ دیپک جوتی رہیا بل، ہر ساچے آپ جگانیا۔ اپنی جوتی آپے گیارل، بھيو اہیدا آپ اکھوائیا۔ سرشٹ سبائی کرائے ول چھل، کلجگ کوکے دے دُہانیا۔ سرشٹ سبائی جگت وکارے رہی جل، اگنی تت اک رکھانیا۔ دُئی دوتی لگا سل، ہوئے ہنگتا نال رلا نیا۔ من مت کرے بل بل، گرمت دس نہ آسندا۔ کوڑ گڑیارا چلیا بل، موہ ممتا نچ جگانیا۔ انتم ویلے لگیا پھل، کوڑا ریٹھا سرشٹ سبائی۔ پُرکھ ابناشی آپ ہلاون آیا ڈال، پھل بھلوڑی رہن نہ پانیا۔ گرگھ وِرا سچ دوارا بیٹھا مل، جس جن

اپنی دیا کمائیا۔ کھیلے کھیل اِنج کہ کل، کل اپنی آپ ورتائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساجن ویکھ در بنک دوارا اک سہائیا۔ بنک دوارا اگم اتھاہ، بے پرواہ سمایا۔ آپے جانے اپناناں، آپے رہیا اُپایا۔ ہرجن اُٹھائے پھڑ پھڑ بانہہ، سویا کوئی رہن نہ پایا۔ آپے پتا آپے ماں، آپے سکھا سکھایا۔ آپے دیوے ٹھنڈی چھاں، کلجگ انتم ویکھن آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان آپ اکھوایا۔

شیر سنگھ ہر شبد دلیرا، جوتی جوت جگائندا۔ پرگٹ ہوئے دوجی ویرا، آپ اپنی کل ورتائندا۔ کلجگ میٹے جگت اندھیرا، ستجگ ساچا چند چڑھائندا۔ نو کھنڈ پر تھی ڈھیہہ ڈھیہہ ہوئے ڈھیرا، اُچا مندر دس نہ آئندا۔ آپ چُکائے میرا تیرا، تیرا میرا نہ کوئی رکھائندا۔ شبد سرُپی پائے گھیرا، اگٹری دھار وکھائندا۔ منمگھ جیواں چکے ڈیرہ، گرگھ پار کرائندا۔ سرشٹ سبائی آپ بھلائی کر کر ہیرا پھیرا، پی پی شرابا سنگ رکھائندا۔ انتم ویلے حق نبیرا، ہرجن ویکھے کایا کھیڑا، ساچا نگر سچ گراں ساچا دھام سہائندا۔ ساچا نگر ساچا کھیڑا، ساچا گھر گرگھ آپ وسایا۔ آپے بٹھنہارا بیڑا، اک وکھائے ساچا در، دو جہاناں کُنڈا لاہیا۔ جگت وکارا میٹے جھیرا امرت نہائے ساچے سر، چرن دھوڑ اشان کرایا۔ آون جاون چکے ڈر، نہ جنمے نہ جائے مر، ہر جوتی میل ملایا۔ اپنی کرنی کرت کرتا پڑکھ رہیا کر، کر نہار آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر پورا ہوئے سہایا۔ گرگھ ساچا چھوٹا بالا، ہر اپنی گود اُٹھائندا۔ دیوے نام شبد دوشالہ، اُپر پردہ پائندا۔ آپ اپنا رکھے نالا، سگلا سنگ نبھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساجن دیوے ور، ورتا آپ اکھوایا۔ ور پایا ہر پڑکھ اگتا، بھرم بھو وناسیا۔ لیکھے لائے کایا چٹا، گایا سواس سواسیا۔ برتھا کوئی نہ جائے دمہ، ہر چرن کول بھرواسیا۔ نیتز نیر وہائے چھم چھما، جگت ترسنا بھجھی پیاسیا۔ آپ سواریا اپنا کما، آپے پائی اپنی راسیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے کھیلے کھیل تماشا۔ کھیلنہار جگت کھلاری، ہر ہر ہر نرائنا۔ گرگھ ساجن رہیا اُبھاری، درس دیکھائے ساچے نیناں۔ ایکا بخشے نام تُماری، ایکا مدھ پیانیا۔ اک وکھائے محل اٹاری، تھر گھر ساچے گرگھ بہنا۔ تیجا نیتز رہیا اگھاڑی، بند کرائے دوئے لوننا۔ ساچے منڈل رہیا چاڑھی، بھيو جانے کوئے نہ۔ آپے ہوئے پچھے اگاڑی، جوتی جوت سرُپ ہر،

آپ اپنی جوت دھر، آپ سہائے ساچا تھاندا۔ آپے ہوئے پچھے اگاڑی، اپنا لڑ پھڑا سندا۔ لیکھے لائے چرن چھہائی داہڑی، لہنا مول چکا سندا۔ دھرم دکھائے
 اک اکھاڑی، ساچا منگل گائندا۔ شبد سروپی کرے واڑی، چو گدا پھیرا پائندا۔ نیڑ نہ آئے موت لاڑی، رائے دھرم نہ ویکھ دکھائندا۔ پتر گپت لیکھا رہیا
 ساڑی، گر پورا دیا کماندا۔ شبد گھوڑے رہیا چاڑھی، واگ اپنے ہتھ رکھائندا۔ ساچے دھام ملے میل رمیا رام جگے جوت بہتر ناڑی، آکاش پرکاش سماندا۔
 تھر گھر ساچے رہیا واڑی، ایکا دوجا بھو چکا سندا۔ ہوئے سہائی جنگل جوہ اجاڑ پہاڑی، ڈو نگھی کندر ویکھ دکھائندا۔ مستمکھ جیواں قسمت ماڑی، ہر ساچا دس نہ
 آسندا۔ مگر گئی پنچم دھاڑی، نہ کوئی دھیر دھرا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساجن سجن سہیلے میل ملائے گرو گریچیلے، گر چیلے
 آپ اکھواندا۔ چیلے گر پڑکھ ابناشی کرتا نہہرم سوامی، ہر جن ساچے آپے وردا۔ شبد پھڑائے ساچا دامی، آپ اپنے جیہا کردا۔ ہر گھٹ انتر جامی، ہر جن
 آسا جگت پیاسا درس دکھائے تھر گھردا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، نر نرائن ایکا در دا۔ ہر ساجن گھر وسیا، پر م پڑکھ
 کرتا۔ میٹے رین اندھیری مسیا، دیوے درس اگم اپار۔ کوٹن کوٹ کرے پرکاش رو سسیا، جوتی نور کرے چنکار۔ راہ ساچا سنگر دسیا، سنجگ ساچی دھار۔
 ۱۸۲ سچ مندر ہر ہر ہسیا، ہر ساجن میت مرار۔ دھر درگاہی آیانسیا، لوک مات لئے اوتار۔ تیر نرالا ایکا کسیا، شبد کھنڈا تیز کٹار۔ سرشٹ سبائی ترے گن مایا
 ڈسیا، پنچ تت ہويا وکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جوتی نور کرے اجیار۔ جوتی نور ہر اجالا، ہر ہر کرے رُشائیا۔ اپنی چلے اولڑی چالا، اپنی
 بنت بنائیا۔ گگن منڈل ویکھے ساچا تھالا، دیک دیک دکھائیا۔ جن بھگت کرے سدا پرتپالا، پرتپالک آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، جگ جوگ جگت اپنے ہتھ رکھائیا۔ کلج جوگ جگت گریارا، کوڑے روپ سمايا۔ کوڑا دھندا کوڑ پسارا، کوڑو کوڑ کرے ہلکایا۔ کوڑا میت کوڑ مرارا، کوڑا
 سنگ نبھایا۔ کوڑ گریارا و سیا چیت، کوڑ کوڑا بندھن پایا۔ کوڑ کوڑی رکھی پریت، کوڑ کوڑا موہ ودھایا۔ کوڑ کوڑا گایا گیت، ہر گو بند دس نہ آیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کوڑ کوڑا دے مٹایا۔ کوڑ گریارا میٹنہارا، آد پڑکھ اکھواندا۔ کلج ویکھے انت کنارہ، منجھارا پھیرا پائندا۔ جیو جنت کرے
 وچارا، کریا کرم نہ کوئے جنا سندا۔ بھرے بھلا سرب سنسارا، بھرم گڑھ نہ کوئے تڑا سندا۔ کوڑا رنگ کوڑ خمارا، کوڑا ویکھ دکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، تیرا رُپ وٹا سندا۔ کوڑ کوڑا خاکی خاک، خاکی خاک سمایا نہ کوئی دیسے پاکی پاک، پتت پوت نہ کوئے کرایا۔ سادھاں سنتاں بند تاک، بحر کپاٹ نہ کوئے تڑایا۔ مایا ممتا رہے جھاک، ترسنا موہ ودھایا۔ کوڑ کوڑا بندھپ ساک، کوڑا سنگ رکھایا۔ کوئے نہ جانے بھوکھت واک، بھرم بھو نہ کوئے گویا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کوڑ گڑیا رادے مٹایا۔ کلج کوڑا جائے اٹھ، مٹے جھوٹھ پسارا۔ پُرکھ ابناشی گیا تھ، نہہکنک لئے اوتارا۔ ممتکھ جیواں ہتھ پھڑائے خالی تھٹھ، نو کھنڈ پر تھمی پے لٹ، چاروں کُنٹ ہاباکارا۔ جو تھی جھوٹھی جڑ دیوے پُٹ، مارے اک ہلارا۔ کوڑی کایا بھاگ گئے کھٹ، نہ پاوے کوئی سارا۔ گرگھ وِلا لاہا رہیا لٹ، جس ملیا کنت بھتارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اٹھائے ساچا سٹ ڈلارا۔ سنجگ ساچا ساچا سٹ، ہر ساچا آپ اٹھائے سٹ۔ آپ سہائے ساچی رُت، سچ سچ ورتا سندا۔ پاربرہم ابناشی اچت، اپنی دیا کما سندا۔ بن ہر نامے خالی دے نہ کوئی بُت، ایک ممت نام درڑا سندا۔ پنچ وکارا کڈھے کُٹ، شبد کھنڈا اک دکھائے۔ امرت جام پیائے گھٹ، ایک رنگ رنگا سندا۔ آون جاون جائے چھٹ، جو جن درشن پائے سندا۔ مات گر بھ نہ لٹکے پُٹھ، دس دس ماس نہ کوئے ٹکا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنجگ ساچا آپ اٹھائے سٹ۔ سنجگ ساچے اٹھ بل دھار، پر بھ ساچا آپ جگائے۔ سچ سچ کر ورتا، چار کُنٹ رہی گرا لیا۔ بیس بیس ہوئے پہریدار، ایک بخشے سچی سرنا لیا۔ ناتا تے چار یار، سنگ محمد نہ کوئی نبھایا۔ اللہ رانی کرے پکار، نیر نیناں نیر رہی وہا لیا۔ رو رو کرے گریازار، کھلڑے کیس رہی دکھایا۔ ہو ہو نعرہ کرے پکار، اللہ ہو ہو دے ڈھایا۔ توں بے عیب پروردگار، دو جہاناں سچ ملا لیا۔ چو داں طبق رہے لکار، سمت چو داں دے ڈھایا۔ عیسیٰ موسیٰ رہنا خبردار، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ چٹے آسو ہو آسوار، شبد گھوڑا رہیا دوڑائیا۔ نو کھنڈ پر تھمی پاوے سار، مکہ مدینہ ویکھ دکھایا۔ رُسا چینا کر پیار، آپ اپنا سنگ رکھایا۔ لوک تیناں بنھے دھار، چو داں لوک دے ہلا لیا۔ دانا پینا آپ کرتا، کرتا پُرکھ ناؤں رکھایا۔ جن بھگتاں دیوے نام رس بھینا، ساتک ست ورتا لیا۔ لکھ چوڑا سی وچوں دکھ کینا، اپنے ہتھ رکھے وڈیا لیا۔ پائے سار گر سکھ جوں جل مینا، آپ اپنا ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیرا ڈیرہ ڈھا لیا۔ کلج اٹھے صفا ملیچھ، کوڑو کوڑ مٹا سندا۔ نہ کوئی پوجے شو شکر گنیش، نہ کوئی دیسے برہما مہیش، نہ کوئی وشنو رُپ وٹا سندا۔ نہ کوئی

پوچا باسک شنیس، نہ کوئی چھی روپ بنا سندا۔ آپ کرائے اپنی ہر آدیس، اپنی الکھ جگائندا۔ ایک شبد در درویش، سو پڑکھ زرنجن ناؤں دھرا سندا۔ دیکھ
 دکھانے دھاری کیس، مونڈ منڈائے سنگ رلا سندا۔ آپے لکھنہارا لیکھ، لیکھا اپنے ہتھ رکھائندا۔ کلجگ تیرا کوڑا بھیکھ، تھر رہن نہ پائندا۔ سنجگ ساچارہیا
 دیکھ، نیتز نین اٹھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در دوارے آپ سہائندا۔ کلجگ کالے صفت صلاح، ایک ایک رکھائیا۔ اک محمد نال ملا،
 دوجا سنگ رلا ئیا۔ اللہ رانی کرے نانہہ، مکھ بیٹھی گھنگٹ پائیا۔ سمت پندراں مارے دھا، نہ دیسے کوئی سہائیا۔ امام مہندی ہر بھیکھ وٹا، جوتی نور کرے
 رُشائیا۔ مکھ نقاب اک رکھا، سمت سولاں دے سہائیا۔ پہلی چیتر شاہی قلعہ چرن ککا، لاہور شہر پھیرا پائیا۔ گڑھ ہنکاری دے تڑا، جگے جوتی نور الاہیا۔ واحر
 خدا اک اکھوا، خدی خدائی دے مٹائیا۔ انا الحق تیرا نعرہ پورا دے کرا، حق حقیقت پھول پھولائیا۔ لاشریک آپ ہو جا، شریکت ہو نہ کوئے جنائیا۔ کلجگ
 تیری تریک ایک وار پوا، اُمت نبی رسول دے کھپائیا۔ کلجگ تیری میٹے لگی کالی شاہ، دُرمت میل دھوائیا۔ گر مکھ اٹھائے تھواں تھان، چار ورن اک سرنائیا۔
 ۱۸۲ مُسلم ہندو سکھ عیسائی پکڑے بانہہ، جو بیٹھے دھیان لگائیا۔ پنڈت کاشی کوئی جانے نہ، ملا مسائق شیخ پیر دستگیر قطب غوث نہ کوئی پڑھائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کلجگ اتم دیکھے سرشٹ سبائیا۔

سرشٹ سبائی ساچا نعرہ، پڑکھ اکال لگایا۔ نو کھنڈ پر تھی اک دوارا، ایک دھار بندھایا۔ ایک مندر اک گردوارا، ایک مندر مسجد مٹھ شودوالا اک کرایا۔
 ایک چرن اک پیارا، ایک تیرتھ ایک تٹ اک کنارہ رہیا جنایا۔ ایک پوچا ایک پاٹھ، ایک ہون اک سمگری رہیا دکھایا۔ ایک امرت مارے ٹھاٹھ، سر سروور اک جنایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپے کر، کر نہار آپ اکھوایا۔ کرے کرائے کر نہارا، آد پڑکھ ابناشی۔ سرشٹ سبائی ور نہارا، شتاہو
 بھوپ گھنک پڑواسی۔ جن بھگتاں نام بھنڈارے بھر نہارا، کھیلے کھیل پر تھی آکاشی۔ ورن گوت اوچ نیچ راؤ رنگ ایک گھر دھر نہارا، جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، آپے جانے اپنی راسی۔ ہر کرتا سرشٹ ساز، سرب سمایا۔ نام چلائے ست جہاز، ست پڑکھ دیا کمایا۔ انحد مارے

ساچی آواز، ساچی سیوالایا۔ میل ملائے غریب نواز، غریب نمانے گلے لگایا۔ سیس وکھائے ساچا تاج، ساچا نام دکھایا۔ چرن دوارے بخشے ساچا راج، راج جوگ اک جنایا۔ آپے رچنہارا کاج، آپ اپنا کاج کرایا۔ کلجگ اتم پرگٹ ہوئے دیس ماجھ، سمبل نگری دھام سہایا۔ چار ورن بندھائے ناتا سانجھ، ساچا در سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنا ناؤں رکھایا۔ سرشٹ سبائی ساجن پیتا، سگلا سنگ نبھائندا۔ آپے ٹھانڈا آپے سیتا، آپے اگنی تت رکھائندا۔ آپے مارے آپے جیتا، آپے یدھ کرائندا۔ آپے مندر آپ مسیتا، گردوارا آپ اھوائندا۔ آپے بیٹھا رہے اتیتا، ترے گن وچ نہ آئندا۔ آپے ہست آپے کیتا، اوج نیچ آپ اھوائندا۔ آپے کوڑا آپے پھیکا، رس پیٹھا آپ اھوائندا۔ آپے بھيو جانے جن جی کا، جی داتا آپ اھوائندا۔ آپے لہنا دینا چکائے ساڈھے تن ہتھ سیں کا، آپے کلجگ ویکھ وکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جوتی جوت جگائندا۔ سرشٹ سبائی سگلا سنگا، سنگر دین دیا۔ آپ وجائے اپنا مردنگا، آپے کال ہوئے مہاکالا۔ اپنا در آپے منگا، آپے بھرے اپنا پیالہ۔ آپے بھکھا آپے ننگا، آپے ہوئے دین دیا۔ آپ اپنا لایا انگا، اپنا آپ ہوئے رکھوالا۔ آپے دھارا ہوئے گنگا، آپے اگنی جوت جوالا۔ آپ اپنے گھوڑے کیا تنگا، آپے بیٹھا گر گوپالا۔ آپ اپنا کریا جنگا، آپ اپنا شتر سمبھالا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے چلے اولڑی چالا۔ سرشٹ سبائی ناتا جوڑ، جوڑنہار اھوایا۔ شبد سروپی چڑھیا گھوڑ، لوآں پڑیاں پھیرا پایا۔ لکھ چوراسی ویکھے پرکھے مٹھا کوڑ، رس پھیکا رہن نہ پایا۔ پوت سپوتا براہمن گوڑ، اچاٹلا ساچا پر بت بجر کپاٹی قلعہ رہیا تڑایا۔ کلجگ اتم جائے بہر، سمبل نگری ویکھ وکھایا۔ گر گوہندے لگی اوڑ، امرت آتم گھ چوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنا ناؤں دھرایا۔ سرشٹ سبائی کوڑ پسارا، کوڑا ڈنک وجایا۔ بیخ تت ہوئے خوارا، من مت رہی گرلایا۔ سادھ سنت نہ دیوے کوئی سہارا، دھیرج یت نہ کوئی دھرایا۔ پرگٹ ہوئے ہر نرنکارا، نرگن جوت کرے رُشایا۔ سرگن بنھے ساچی دھارا، ست ستواد سما۔ اگم اگمڑی کرے کارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنا نرائن نر، کلجگ تیری کایا چولی اتم دے رنگایا۔ کایا چولی کالی دھارا، کلجگ رنگ رنگائندا۔ جوٹھا جھوٹھا تن سنگار، مایا متا بستر پائندا۔ ہوئے ہنگتا کر آہار، ترسنا بھکھ مٹائندا۔ منگتا پھرے در دوارا، در در الکھ جگائندا۔ چاروں کُنٹ دسے ہار، سگلا سنگ نہ کوئے نبھائندا۔ اتم رووے نیر وہائے دھاباں مار،

در ساچے آپ گر لائندا۔ پُرکھ ابناشی سُن پُکار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیکھنہار آپ اکھوائندا۔ کُجک کالے کالا چیرا، ساجن سِیس بندھایا۔ ہوئے لگی ساچی پیرا، برہوں روگ ستایا۔ ٹٹی جائے ہڈی ریڑھا، جوٹھا جھوٹھا بھار اٹھایا۔ نہ کوئی اٹھائے ساتھی پیرا، بیٹھے مکھ شرمایا۔ اللہ رانی منگدی پیرھا، ہتھتھیں مہندی لال رنگایا۔ سوہی چُٹی ساچا لیرا، مکھ کالا گھنگٹ پایا۔ نال رلائے سورپیرا، جودھے پیر رہیا اٹھایا۔ رسن چلائے ساچا تیرا، ایک چلہ رہیا دکھایا۔ پکڑ اٹھائے شاہ فقیرا، جگت زنجیرا رہیا تڑایا۔ دیکھ دکھانے اٹھسٹھ نیرا، اٹھسٹھ پھیری پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کُجک تیرا کالا کھڑا، مکھ کالی شاہی لایا۔ کُجک کوڑا رہیا گرلا، چوداں طبقات رہیا سنایا۔ گل وچ پلا بیٹھا پا، ہر بخشیش بے پرواہیا۔ چار یاری سنگ رلا، سگلا سنگ دکھایا۔ محمد نعرہ ایک لاء، انا الحق رہیا جگایا۔ پرگٹ ہوئے بے پرواہ، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ سچ نگارہ رہیا وجا، ڈورُو ڈنکا اک دکھایا۔ نو کھنڈ پر تھمی دے اٹھا، شبد سرُپی پھیرا پایا۔ جوتی گنی دے لگا، گھر گھر لنبو لایا۔ ساچا سگن لئے منا، سمت پندراں دیکھ دکھایا۔ تن شستر ساچا لئے سجا، نیلے والا بے پرواہیا۔

سولائ کلیاں آسن لئے وچھا، آپ اپنا دھام سہایا۔ ولیا چھلیا آپ اکھوا، ہر جوتی کھیل کھلایا۔ اُچ اٹل نہچل دھام بیٹھا ڈیرہ لاء، دس کسے نہ آئی۔ سرشٹ سبائی تیرا سچ ملاح، حق جناب آپ اکھوائیا۔ اُمت اُمتی دے صلاح، ایک متا پکایا۔ اغیب اغیبی ہوئے ہر خُدا، خُدی خُدائی دے مٹایا۔ نورِ الہی نہ ہوئے جُدا، رفیق توفیق اک رکھایا۔ حق حقیقت دے دکھا، حق حلال اک جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کُجک تیری اتم ور، تیرا سگلا سنگ دیکھ دکھایا۔ سگلا سنگ اُمتی ناتا، چار یاری دیکھ دکھایا۔ دیکھے کھیل ہر پُرکھ بدھاتا، دیکھنہار سرشٹ سبایا۔ کُجک تیرا کوڑ چلائے راتھا، رتھ رتھو ہی آپے لایا۔ پرگٹ ہو تریلوکی ناتھا، تیناں لوکاں دیکھ دکھایا۔ میٹ مٹائے کوڑی شاہی مستک ماتھا، ساچا تک اک چڑھایا۔ سرب کلا آپے سمرا تھا، سمرا تھ پُرکھ اکھوایا۔ اتم لہنا دینا چکے سیاں ساڈھے تن تن ہاتھا، روداس چمارے لیکھا لکھایا۔ رام راما ہر دسرا تھا، پوت سپوتاناؤں رکھایا۔ دیکھ دکھائے نو نو ناتھا، سدھ چوراسی رہن نہ پایا۔ کُجک تیری اتم وارا سگل و سورا ہر جی لاتھا، نیتز لوچن درشن پایا۔ مول چکائے تت آٹھا، نو در پار کرایا۔ لہنا دینا چکے پوجا پاٹھا، اٹھسٹھ نہ دیکھ دکھایا۔ آپے گیرنہارا اُلٹی لاٹھا، گیرا اپنے ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیکھے مندر مسجد ماٹھا، شو دوالا پھیری پایا۔ کُجک تیرا

کالا روپ، ايڪا رنگ رنگائيندا۔ دھواں دھار چارون کوٽ، ساڇا چنڊ نه کوٽي چڙھائيندا۔ جگت پيسارا جوٺھ جھوٺھ، ناتا بدھاتا نه کوٽي رکھائيندا۔ جوتي جوت سرُوپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، آپ اپنا بھيس وٺائيندا۔ بھيڪھ وٺائے جوت اڪالي، عقل ڪلا ڪل دھاري۔ گرگھ ساجن شبد سوامي، ديويے نام نُماری۔ پھل لگائے ساڇي ڏالي، سنجے سچ ڪياري۔ جوت نرنجن چاڙھ لالي، آتمڪ دُھن سَنائے سچي دُھنڪاري۔ پرم پُرڪھ هويے پرتپالي، هر سيوک سيواداري۔ جگ جگ چلے اولڙي چالي، کھيلے کھيل نرالي۔ جوتي جوت سرُوپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، نِهڪنڪ نرائن نر، ڪلج ديويے نام دلالي۔ نام دلال جگت وچولا، هر هر آپ رکھايو۔ گرگھ ورلے گايا ڏھولا، سو پُرڪھ نرنجن پايو۔ ڪايا مندر اندر آپ بولا، اپناراگ الايو۔ اپنے ڪنڌے آپ تولو، تولنهار آپ اڪھويو۔ اپنا در آپ کھولا، آپ اپنا ڪھ وڪھايو۔ گرگھ ڪايا اندر مولا، مولا روپ سمايو۔ اُلڙي ڪرے نابھ ڪولا، ڪولا ڪھ بھويو۔ ديويے وڏيائي اُپر دھولا، دھرنی دھرت سُهيايو۔ ميل ملائے ساول سولا، سارنگ دهر اڪھويو۔ جوتي جوت سرُوپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، نِهڪنڪ نرائن نر، مهاراج شير سنگھ وشنو بھگوان، ڪل دھاري ڪل آپ اڪھويو۔

★ ۶ پھڳن ۲۰۱۴ ڪرمي منگل سنگھ دے گھر پيئي ضلع امرتسر ★

هر شبد مھربان، سنگر وچ سمايو۔ سنگر داتا داني دان، گرگھ وکھ وڪھايو۔ گرگھ چتر سجان، هر نامے چت لايو۔ منتمگھ جيوانجان، ميا بھرم بھلايو۔ پرگت هو سري بھگوان، پنچم ميل ملايو۔ جوتي جوت سرُوپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، نِهڪنڪ نرائن نر، ايڪا ڏنڪا شبد وجايو۔ هر شبد سلطان، هر هر آپ اُپائيندا۔ سنگر جودھا سور بلي بلوان، گر پورا آپ اڪھوائيندا۔ گرگھ ديويے نام ندھان، انتر منتر اڪ جنائيندا۔ منتمگھ مورڪھ مگدھ انجان، دس ڪسے نه آئيندا۔ پنچم ديويے دھر فرمان، شبد انادي اڪ الائيندا۔ جوتي جوت سرُوپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، نِهڪنڪ نرائن نر، راو رنڪاں آپ اُٺائيندا۔ هر شبد سلطان، هر هر بنت بنائيو۔ سنگر دين ديال، ديانده اڪھوائيو۔ گرگھ ساڇ لال، آپ اپنے گلے لگائيو۔ منتمگھ گوڙھي نيندے سوال، ميا ممتا پرده پائيو۔ پنچ وسائے ڪايا سچ سچي دهر مسال، ساڇا دهرم رکھائيو۔ جوتي جوت سرُوپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، نِهڪنڪ نرائن نر، ايڪا انڪا رهيا وڪھائيو۔ هر شبد هر بھگوانا، هر هر روپ سمايو۔ سنگر

ساچا شاہ سلطانا، ایکا ایک اکھوایا۔ گرگھ میلا جگت جہانا، جوگ جگت اک دکھایا۔ منمگھ جیو ہوئے خیرانا، بھيو ا بھیدا کوئی نہ پایا۔ پنچم کرے در پروانہ، پنچم
 موہ چکایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نہ، دوار بنکا اک سہایا۔ ہر شبد ہر شاہو بھوپ، وڈ وڈا سکدارا۔ سنگر ویکھے چارے کوٹ،
 دہ دشا اک پیارا۔ گرگھ ورا لالا رہیا لوٹ، آتم رس نجھر دھارا۔ منمگھ مایا پھندے پھس جوٹھ جھوٹھ، نہ دسے کنارہ۔ پنچاں آپے رہیا، دیوے شبد
 ادھارا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نہ، کھیلے کھیل پر اپارا۔ ہر شبد ہر نام سوڈاگر، ساچا ونج کرایا۔ سنگر پورا نزل کرم کرے
 اُجاگر، جس جن اپنی دیا کمایا۔ گرگھوں دیوے نام رتی رتاگر، رتی رت رہن نہ پایا۔ منمگھ بھيو نہ جانے کایا گاگر، ڈوٹگھے ساگر ہر نیا سچ چلایا۔ جوتی جوت
 سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نہ، آپ اپنا سنگ نبھایا۔ ہر شبد ہر تیر کمانا، ایکا ایک رکھائندا۔ سنگر ساچا مارے سچ نشانہ، دو جہانا پار
 کرائندا۔ گرگھوں درس دکھائے گن ندھانا، گنوتا ایکا روپ درسا ئندا۔ منمگھوں دئی دویتی لگا کانا، جم کی کان نہ کوئی چکائندا۔ پنچم سوہے در راجانا، پنچم
 راج کما ئندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نہ، واسی پری گھنک آپ اکھوائندا۔ ہر شبد تھینگ، ہر ہر رہیا چلایا۔ سنگر پورا منگے
 ایکا منگ، نو کھنڈ ویکھ دکھائیا۔ گرگھوں ونڈ رہیا ونڈ، آتم درس بوجھ بھجائیا۔ منمگھوں ستادے کر کنڈ، دس کسے نہ آئیا۔ پنچم میلا وچ برہمنڈ، کھوجت
 کھوجت ہر بگسائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نہ، نرائن آپ اکھوائیا۔ ہر شبد ہر داتار، ہر ہر آپ اکھوائندا۔ سنگر پورا
 پہریدار، جگ جگ سیو کما ئندا۔ گرگھ ساجن لئے اُہار، آتم جوتی دیپ جگائندا۔ منمگھوں مارے اتم مار، نہ دوسر کوئی جھڈائندا۔ پنچم میلا کنت بھتار،
 ناری سیجا اک سہائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نہ، الکھ نرنجن ایکا الکھ آپ جگائندا۔ شبد کھنڈا دو دھارا، ہر ہر آپ
 اُٹھایا۔ سنگر پورا پاوے سارا، سمرتھ پُرکھ ویکھ دکھایا۔ گرگھ ساجن کرے پیارا، مہما کتھ کتھی نہ جائیا۔ منمگھوں دسے اندھ اندھیرا، کوڑی رین اندھیری
 چھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نہ، پرگٹ ہوئے بے پرواہیا۔ ہر شبد ہر کٹار، ہر ہر ویکھ دکھائیا۔ سنگر پورا مارے مار،
 مارنہار آپ اکھوائیا۔ گرگھوں کرے اک پیار، چرن کول اک درسا ئیا۔ منمگھ تے پیر پسار، نہ سوئے کوئی اُٹھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

نہہکنک نرائن نر، نرگن جوت کرے رُشائیا۔ ہر شبد ہر برہمنڈ، ہر ہر آپ سہایا۔ سَنگَر دیکھے اُتبیج سبیج جیرج انڈ، بھوورہے نہ رایا۔ گُرگھ بھرم نہ بُھلے
 جگت پکھنڈ، جھوٹھانا تا توڑ تڑایا۔ ممتکھ آتم ہوئی رنڈ، کنت سہاگ نہ کوئی ہنڈھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، اپنا آپ
 لئے اُپایا۔ ہر شبد ہر روپ اگم، ہر ہر آپ رکھایا۔ سَنگَر پورا نہ مرے نہ پئے جم، مات گربھ کدے نہ آیا۔ گُرگھ برتھا جائے نہ کوئی دم، پون سواسی لیکھے
 لایا۔ ممتکھ روون چھم چھم، کلجک ویلا اتم آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنا کم، کرن کراونہار آپ اکھوایا۔ ہر شبد الکھ
 نرنجن، اک الکھ جگایا۔ سَنگَر پورا درد دکھ بھے بھجن، بھوساگر پار کرایا۔ گُرگھ نیتز پائے نام انجن، اپنا لوچن آپ گھلایا۔ ممتکھ جیو جگت وکارا پی پی
 رجن، ترسنا بُکھکھ ودھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، اپنی کل رہیا ورتایا۔ ہر شبد ہر سچھنڈ، سچ سچ ورتارا۔ سَنگَر پورا
 ونڈاں رہیا ونڈ، کلجک تیری اتم وارا۔ گُرگھ کھائے نام کھنڈا پرچنڈ، کھئی رکھے دھارا۔ ممتکھ جیواں دیوے دنڈ، وہائے وہندی دھارا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچم میلا ساچے گھر سہائے در دربارا۔ سچ دربار ہر سُنہنجا، ہر جوت کرے رُشائیا۔ اک نگارہ لوآں پُریاں برہمنڈ کھنڈ لوک
 مات اتم وجنا، ہر ساچا رہیا وجایا۔ برہما شو دیوت سُرگھر گھر چھڈ چھڈ بھجنجا، سویا کوئی رہن نہ پانیا۔ مکھ کعبہ شاہ نوابا اتم تجنا، نہ دیسے کوئی سہایا۔ مندر
 مسجد گردوارے بہہ بہہ کسے نہ سجنجا، راگ ناد نہ کوئی گانیا۔ گُرگھ ورلے پردہ اپنا کجنا، گُرگوبند ہوئے سہایا۔ لکھ چوراسی تیری کوئی نہ رکھے لجنجا، سیس
 ہتھ نہ کوئی ٹکایا۔ پاربرہم پُرکھ اکالا آد نرنجن ایکا گجنا، اچرج کھیل رہیا رچایا۔ پنچت بھنڈارامائی بھانڈا سب دا بھجنجا، ترے گن ناتا رہی تڑایا۔ کلجک اتم
 اک چلائے جہازنا، ممتکھ جیو لئے چڑھایا۔ پرگٹ ہوئے ہر ساچا شاہو شاہباشنا، چٹے آسو آسن لایا۔ آپے ہوئے غریب نوازنا، گُو غریباں گلے لگایا۔ شبد
 اگمی مارے واجنا، اگمی دھاڑ اک رکھایا۔ اپنا چرن آپے دئے رکابنا، شاہ آسوار آپ اکھوایا۔ نہ کوئی پاپ پُن صوابنا، خاکی خاک دئے ملایا۔ کسے ملے نہ
 کوئی رکابنا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، کلجک تیری اتم ور، سوانگی اپنا سوانگ رہیا ورتایا۔ ہر شبد ہر جایا، ہر ہر گود
 اٹھائے۔ سَنگَر پورے وچ ٹکایا، لوک مات پھیری پائے۔ ہر جن ساچے لئے ملایا، سُر ت سوانی دیکھ وکھائے۔ راگ راگنی سیوالایا، انحد تال وجائے۔ جوت

زرنجن کرے رُشناہ، اندھ اندھیر مٹائے۔ سر سرور اک بنایا، امرت آتم جل برسائے۔ بجر کپاٹی دئے تڑایا، نام کھنڈا ایکا واسے۔ چوڑاں ہاٹی دئے وکایا،
 تیرتھ تاٹی مول چُکائے۔ اوکھی گھاٹی دئے چڑھایا، گرگھ ساچا پار کرائے۔ جوت للائی اک دکھایا، اٹھے پہر ڈمگائے۔ دُھن انادی دئے سُنایا، آتمک دُھن
 اُچبائے۔ برہمادی کھوج کھوجایا، برہم پاربرہم ملائے۔ آتم سبجا اک سُبھایا، ہر جن ساچے ایکا دُوجا بھو چُکائے۔ تیجا لوئن آپ کھلایا، بھو رہے نہ رائے۔
 چوتھے گھر میل سہج سُبھایا، چوتھا پد اک سمجھائے۔ پنچم مل مل ہر ہر گایا، ہر ہر رُپ اکھوائے۔ چھویں چھپر چھن نہ کوئے سُبھایا، شبد گر آسن لائے۔
 ستویں ست پُرکھ زرنجن جوت جگایا، اٹھے پہر ڈمگائے۔ اٹھان تان وچ نہ آیا، من مت بدھ نہ ویکھ دکھائے۔ نو در جگت کھلایا، سرشٹ سبائی رہیا
 بھلایے۔ دسویں گھر ملیا ور، گرگھ ساجن جائے تر، ایکا جوتی ایکا گوتی نورو نور سمائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری انتم ور، جیواں
 جنناں سادھاں سنتاں ویکھے واسنا کھوٹی، ورن برن کوئی رہن نہ پائے۔ ہر شبد واسدیو، ایکا وست رکھائیا۔ سنگر شبد سدا نہکیو، نہچل دھام سُبھائیا۔ گرگھ تیری
 ساچی سیو، پورن گھال پائیا۔ امرت آتم دیوے ساچا میو، ایکا پھل کھوائیا۔ پرگٹ ہویا اکھ ابھیو، آد شکت رُپ وٹائیا۔ کوئی نہ گائے رسنا جہو، وید کتیب
 ۱۹۰ دس نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری انتم ور، گرگھ ساچے لئے ور، جوں جن جنک لئے ترائیا۔ ہر شبد ہر آپ جگا، اپنی لئے
 انگڑائیا۔ سنگر ساچے وچ گیا سما، دس کسے نہ آئیا۔ گرگھوں لوک مات رہیا سمجھا، بن گر پورے کوئے نہ پار کرائیا۔ منتمکھ جیو رہیا رُلا، کوڑے دھندے
 لائیا۔ پنچم میلا سہج سُبھا، ست پُرکھاں آپ کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری انتم ور، لکھ چوڑاں کرے کُڑمائیا۔ ہر شبد اٹھیا
 جاگ، ہر ساچے آپ جگایا۔ لوک مات لگا بھاگ، گر گوہند رُپ وٹایا۔ جن بھگتاں بھجائے ترسنا آگ، ہوئے آگ بھجایا۔ منتمکھ جیو ہوئے کاگ، دوس
 رین رہے گرلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن ز، زرنگن سرگن کھیل کر، جوتی شبدی میل ملایا۔ زرنگن سرگن کھیل کھیلا،
 کھیلنہار کرتارا۔ آپے گرو گرو گر چیل، آپے کرے اپنی نمسکارا۔ آپ اپنا بنے سجن سُبھیل، آپے سوہے اپنا اک دوارا۔ آپے وسیا اک اکیلا، اک اکلا
 ایکنکارا۔ آپے ہویا رنگ نویلا، آپے ہر گھٹ کرے پسارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری انتم ور، پرگٹ ہوئے نہہکنک نرائن ز

چوہیاں اوتارا۔ نہہکنک ہر شبد جنائی، ساچا ڈنک وجایا۔ لوآں پُریاں رہیا اُٹھائی، گگن پاتالاں پھیرا پایا۔ لکھ چوڑاسی رہیا ہلائی، نوست ویکھ دکھایا۔ جوٹھ
 جھوٹھ دئے ڈہائی، سنگ محمد نال رلایا۔ اللہ رانی رو رو نیتز نیر رہی وہائی، مکھ کالا گھنگٹ پایا۔ پرگٹ ہویا بے عیب پروردگار نور الاهی، ایک نور رہیا چکایا۔
 چوڈاں لوکاں بن ملاجی، چوڈاں طبقات رہیا اُٹھایا۔ پکڑ اُٹھائے تھاؤں تھائیں، شیخ مسائق پیر غوث قطب دستگیر کوئی رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، کلجک تیری انتم ور، کھیلے کھیل سرشت سبایا۔ کھیلنہار ہر کھلنتا، ہر ہر کھیل کھلایا۔ پرگٹ جوت سری بھگونت، لکھ
 چوڑاسی ویکھ دکھایا۔ کلجک توڑے گڑھ ہوئے ہنگتا، ایک کھنڈا نام دکھایا۔ سنگ محمد چار یار ہوئے منگتا، چاروں گنٹ رہیا پھیریاں پایا۔ عیسیٰ موسیٰ اپنا در آپے
 لنگھدا، کالا سوساتن چھہایا۔ پاربرہم در دوارے نہ آئے سنگدا، کوڑی کریا نہ سنگ نبھایا۔ کایا چولی ایک رنگدا، مایا ممتا رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، سرشت سبائی پھیرا پایا۔ سرشت سبائی پر بھ آپ جگاؤنی، جوتی نور کرے رُشنائیا۔ ستاں دیپاں پھیری پاؤنی، اپنے ہتھ
 رکھی وڈیائیا۔ لکھ چوڑاسی دیوے جم کی پھاسی لاڑی موت نال رلاؤنی، رائے دھرم دئے سزائیا۔ ہاڑستاراں خوشی مناؤنی، ہر ساچی خوشی منائیا۔ چوڈاں لوک
 چوڈاں ہٹ چوڈاں طبقات اے سناؤنی، ہر ساچا رہیا جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، سمت ویہ سو چوڈاں بکرمی نال
 رلایا۔ سمت پندراں رہیا لاکار، اپنی چوٹ لگاندا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں کرے خبردار، گڑھ کوٹ رہن نہ پائندا۔ ہر ہر شبد مارے مار، سیس دھڑ
 ویکھ دکھائندا۔ در در گھر گھر رووے نر نار، ناری کنت نہ کوئی ملائندا۔ مانس جنم منمکھ جیو گئے ہار، ویلا انتم آئیندا۔ گر گوبندا جودھا سوربیر ہلی بلکار، شبد
 کھنڈا ہتھ اُٹھائندا۔ نیلا نیلی دھاروں کرے پار، نام کلنی توڑا سیس ڈکاندا۔ جوتی جوڑا اک پیار، لوک مات پھیرا پائندا۔ مٹھا کوڑا پرکھے پر کھنہار، آپ
 پرکھیا وچ نہ آئیندا۔ ڈھر در گاہی آیا دوڑا ہر نر نر، سمبل نگری دھام سہائندا۔ سمبل نگر ساڈھے تن ہتھ لما چوڑا، ہر ساچی بنت بنائندا۔ وید ویاسا لیکھ
 لکھارا پرگٹ ہوئے پوت سپوتا براہمن گوڑا، اُچ ٹلا پر بت بجر کپائی سلا تڑائندا۔ دو جہانی لائے ایک پوڑا، رنگ محل اُچ اٹل نہچل دھام اک دکھائندا۔
 سرشت سبائی کرائے ول چھل، اچھل اچھل آپ کرائندا۔ گرگھ ساجن جائے بل بل، بلہاری گر ساچا پائندا۔ سرتی شبدی گیارل، اک گیان درڑائندا۔

دیکھ جوتی جائے بل، اندھ اندھیر مٹائندا۔ دیکھ دکھائے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈونگھی کندر جل تھل، اُچے ٹلے پھیری پائندا۔ کلجک مٹے دُئی دُیتی لگا سل، ایکا تیر چلائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکٹک نرائن نر، کلجک تیرا کالا چیر، دیکھن آیا انت اخیر، اپنی ہتھیں پردہ لائندا۔ سمت سولاں ہو تیار، ہر ساچے سگن منایا۔ گھر گھر مندر اندر بابا کار، دھیرج دھیر نہ کوئی دھرایا۔ برہما رووے زارو زار، اٹھے پہر نیز نیر دہایا۔ شو شکر کرے گریازار، باسک تشکا گلوں ہٹایا۔ اند اندر اسن کرے پکار، کروڑ تیتیا سنگ رلایا۔ وشنوں ونسی کرے وچار، سچ سر بنس دس نہ آیا۔ لکھ چوراسی کوئے نہ پائے سار، لوک مات رہی گرلایا۔ روس رہے ہار، دوس رین سیو کمایا۔ تارا منڈل نہ بٹھے دھار، اوچو اوچ دس نہ آیا۔ زمیں اسمانا پاڑا جائے پاڑ، گگن پاتال رہن نہ پایا۔ ہر گھڑنہارا آپے گھاڑ، گھڑن بھنہار آپ اکھوایا۔ آپے ڈوبے آپے لائے پار، اپنا بیڑا رہیا چلایا۔ گرگھ ساجن میت مرار، شبدی شبد میل ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمت سلا دیوے در، کوئی نہ دسے گھلا در، در دروازہ بند کرایا۔ سمت ستاراں وچھاسٹھ، ہر ساچے آپ وچھاونہ۔ دھرم رائے داچلے رتھ، نو کھنڈ آپ پھراونا۔ نہ کوئی دیسے مندر مسجد دیہرا مٹھ، اُچ اٹل نہ کوئی سہاونہ۔ نگر کھیڑے جانے ڈھٹھ، شہر گراں نہ کوئی وساونا۔ گھر گھر اگنی دسے مٹھ، ہر ساچے لنبو لاؤنا۔ گر گوہندا گرگھ ورلے رکھے ہتھ، جس جن اپنا درس دکھاونہ۔ چرن کول جو جائے ڈھٹھ، پھڑ بانہوں پار کرونا۔ لہنا دین چکے تیرتھ اٹھسٹھ، گنگا گوداوری کوئی نہ جاونا۔ ہر چرن دوارے اک اکٹھ، بغل قرآن نہ کوئی اٹھاونہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل سرب کلا سمرتھ، آپ اکھاونہ۔ سمت اٹھاراں اٹھسٹھ دھار، آپے رہیا وہایا۔ جل جل روپ سرب سنسار، دھرتی جل سمایا۔ کھیلے کھیل اینکار، اک اکلا دیکھ دکھایا۔ جگ جگ پاونہارا سار، جگ جگ بھیکھ وٹایا۔ سبج تریتا دوپر لایا پار، کلجک انتم وجے ودھایا۔ مائس مانکھ گئے ہار، مایا ممتا گل وچ پھایا۔ گرگھ ورا سوہے بنک دوار، بنک دوارا اک رگھرایا۔ بھیکھ پکھنڈا دے نوار، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پایا۔ برہمنڈاں دیوے اک ہلار، ایکا پون جھلایا۔ شبد ڈنڈا ہتھ کرتار، نام کھنڈا رہیا سجا یا۔ جیرج انڈا آپ وچار، کھانی بانی آپ دیکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ لہنا جگ جھولی رہیا پایا۔ جگت لہنا جگ چکیا، جیو جنت نادان۔ کلجک کوڑا پینڈا مکیا، پنڈھ مکائے ہر بھگوان۔ جوٹھا جھوٹھا بوٹا سکلیا، نہ دسے پت ڈانھ۔ ہر بھانا

کدے نہ رُکیا، ورتے دو جہان۔ اُترے پار جو جن چرن دوارے جُھکیا، دیوے نام شبد سچی کرپان۔ اُجل کرے مکھیا، امرت بخشے پین کھان۔ گُرسکھ کوئی
 رہن نہ دیوے لُکیا، جو جن رسنا ہر ہر گان۔ سُپھل کرائے مات مکھیا، اک دکھائے پد نربان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر،
 اپنی جانے آپے آن۔ اُنی اُنسا کر پیارا، اک حدیثا چلایا۔ مُسلم سٹی پار کنارہ، انا الحق نہ کوئی جنایا۔ مقامے حق اک دوارا، چرن کول رہیا دکھایا۔ چار یار
 سنگ محمد بھر بھنڈارا، اللہ رانی سنگ رلایا۔ لوک مات دے ہلارا، پار کنارہ رہیا جنایا۔ ہو ہو کوئے نہ لائے نعرہ، انا ہو نہ کوئی جنایا۔ تیس بتیس نہ کرے
 پیارا، نہ کوئی مکھ رکھایا۔ ایک راگ سنائے ہر سناونہارا، ہر شبد وڈی وڈیایا۔ چار ورنہ کرائے اک پیارا، مُسلم ہندو سکھ نہ کوئی جنایا۔ بیس بیس پرگٹ ہوئے
 نہہکنک نرائن نر اوتارا، جگت جگدیشا آپ اھوایا۔ چھتر سیس جھلے اپرا پارا، پنچم مکھ تاج سہایا۔ نرمل جوت کرے اُجیارا، نو کھنڈ کرے رُشایا۔ ہر شبد
 ہوئے سچی سکدارا، تخت تاج اک سہایا۔ اُپر بیٹھ بے عیب پروردگارا، حق حقیقت ویکھ دکھایا۔ ایک نام اک جیکارا، ایک سکھیا رہیا سکھایا۔ ایک گُر اک
 بھنڈارا، ایک رہیا ورتایا۔ ایک چرن اک پیارا، ایک کول مکھ گھلایا۔ ایک در بنک دوارا، در دربان اک دکھایا۔ ایک شاہ سلطان نیارا، ست سروپ آپ اھوایا۔
 اپنی بنھے آپے دھارا، ستجگ ساچی نیہہ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بیس بیس ہر جگدیشا ویکھ دکھائے اک اکیسا، اک اکالا اگی پانیا۔
 ایک اگی آپے پا، آپے تول تلائندا۔ نو کھنڈ پر تھی ساچی سکھی لئے بنا، ساچی سکھیا آپ سمجھائندا۔ دھاروں نکھی دے دکھا، نکھی دھار اک رکھائندا۔
 والوں نکئی آپ سمجھا، نیکن نیکا وچ سمائندا۔ مدراماسی کوئی دیسے نہ، بھن کباب نہ کوئی کھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جوت نرنجن
 جوت دھر، آد نرنجن دے سرب بھنڈارے آپے بھر، سرب کلا بھر پور آپ اھوائندا۔ اک اکیسا ہر نرنکارا، اپنا کرم کمائندا۔ اک حدیثا وچ سنسارا، ایک
 مارگ لائندا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں خالی کھپسا، سرب تاج نہ کوئی رکھائندا۔ پرگٹ ہوئے ہر ساجن ساچا شاہو شبسیا، ہر جن ساچے ویکھ دکھائندا۔ کلجک
 مایا کوڑا پیس، لکھ چوراسی جھولی پائندا۔ لہنا دینا چکائے موسیٰ عیسیٰ، انجیل قرآنا سنگ رلایندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن
 نر، نر ہر آپ اھوائندا۔ سنگر پورا شبد ملاح، پار برہم بے انتا۔ گُرسکھاں دیوے نام صلاح، ساجن ساچے سنتا۔ اگم اگمڑا پائے راہ، ایک دھام سہننتا۔ ہڈ ماس

ناڑی چڑا لیکھے دے لا، گرھ توڑے ہوئے ہنگتا۔ آد جگادی جگ دیوے ٹھنڈی چھاں، جگت جگدیش ساچی سنگتا۔ سکھا سہائی آپے ہوئے پتا ماں،
 گرگھ بال انجانے گود اٹھنتا۔ نتھوایاں دیوے ساچی تھاں، جو جن در دوارے آئے منگتا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاں، ساچی چوگ نام چنگنتا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، نر نرائن آپ اکھونتا۔ ہر جو بن ہر رنگیا، گرگھ سا جن میت۔ گرگھ ور گھر منگیا، ہر میلا شاہو اتیت۔ گھر
 مندر آپے لنگھیا، ہر بیٹھا رہے اتیت۔ جن بھگتاں کٹنہارا بھگھ ننگیا، سدا سہیلا پیٹھلا پیٹھ۔ امرت دھار نہائے ساچی گنگیا، مٹھا کرے کوڑا ریٹھ۔ انحد
 ڈھول وجائے کایا مندر مردنگیا، وجا ونہارا آپ اندیٹھ۔ پنجم سخیاں بہہ بہہ منگل ایکا منگیا، سدا گان سہاگی گیت۔ سنگر پورے ساچے گھوڑے کسے تنگیا،
 گرگھ ویکھے سچ پریت۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتتم ور، نہہکنک نرائن نر، ایکا رنگ میٹھ۔ اوچ نیچ ہست کیٹ اوچ اپار اگم
 اتھاہ، بے پرواہ اکھوایا۔ چار ورن دکھائے ایکا ناں، ایکا دوجا بھو چکایا۔ تیجے نیتز دے گھلا، نیتز نیناں درس دکھایا۔ جوتھے پد رہیا سما، گرگھ سا جن میل ملایا۔
 پنجم دیوے ساچا تھاں، تھر گھر واسی آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، نرگن نرگن سرگن سنگ نبھایا۔ نرگن ہر
 نرنگار، سرگن سنگ رکھائندا۔ سرگن شبد ادھار، نرگن جوت جگائندا۔ نرگن کھیل اپار، سرگن میل ملائندا۔ سرگن دیسے جگت آکار، نرگن دس نہ
 آئندا۔ دوہاں میلا اک پیار، اپنی بنت بنائندا۔ چیلار سوہے بنک دوار، بنک دوا ری آپ اکھوائندا۔ ہر جن بخشے چرن پیار، ناتا بدھاتا آپ بٹھائندا۔ دو
 جہانی پھڑ پھڑ بانہوں کرے پار، نام سوغاتا جھولی پائندا۔ ہر سجن شاہو میت شاہ شہانہ، مہربان گن ندھانا دیا کمائندا۔ آتم تیر برہم گیانا، بھو نہ پائے کوئی
 ودوانا، گیان دھیان دس نہ آئندا۔ جس جن کرائے چرن دھوڑ مجن اشانا، مجن ماگھ کرائندا۔ لکھ چوڑا سی چکے کانا، پتت پاؤن بھیکھ باؤن پکڑے دامن،
 پنچ ڈٹٹ سنگھارے راما راون، سیتا سرتی آپ پرنائندا۔ مٹے رین اندھیری شامن، کرشنا کاہن روپ بھگوانن، مکند منوہر لکھمی نرائن سندر گنڈل مکٹ بین،
 آپ اپنا دھام سہائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، چار ورن برن اٹھاراں دیوے ایکا ور، اک محلہ ایکا گھر، ایکا دھام
 سہائندا۔ بھگت وچھل ہر گردھاری، گرور روپ سما۔ نرگن جوت کر اُجیاری، سرگن لیکھے لایا۔ پار برہم کل کھیل نیاری، پر م پُرکھ اکھوایا۔ جگا جگ

جگنتا جگت بھرے بھنڈاری، جگت جگدیشا آپ اکھوایا۔ مون منیشتر کھ تابعداری، سیوک سیوارہیا کرایا۔ سنگھ منگل سوہے بنک داری، ہر ساجن گھر ساچے پایا۔ چرن کول کرے نمسکاری، نمکھ اکھ ایکا پایا۔ ہوئے کٹی جگت بیماری، کام کردھ لوبھ موہ ہنکار نیڑ نہ آیا۔ سو پڑکھ نرنجن دیوے نام نُماری، اٹھے پہر رنگ رنگیا۔ مانس جنم نہ آئے دوجی داری، آون جاون گیڑ کٹایا۔ دھرم رائے دوئے جوڑ کرے نمسکاری، نیتزین رہے شرمایا۔ گرشب ستنگر ساچا ویلے اتم پائے ساری، سوچھ سروپی درس دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نام بھنڈار سدا بھر پور رکھایا۔

نام بھنڈارا سدا اٹھ، ہر ساچے ہتھ وڈیایا۔ آد جگاد نہ جائے نکھٹ، دیونہار سرشٹ سبایا۔ گرگھ ورلے لاہارہے لٹ، کلجگ سستی سرب لوکایا۔ پنج وکارا رہیا لٹ، اٹھے پہر رہے لڑایا۔ جن بھگتاں ہر دے اندر پر بھ پورا گیا تھ، نرمل باقی جوت جگایا۔ لگیا رہن نہ دیوے کوئی گٹھ، جو جن سر سے گیا سیو کمایا۔ مٹمکھاں ہتھ پھڑائے خالی ٹھٹھ، در در منگن نام بھچھیا کوئی نہ پایا۔ ویلے اتم جڑ دیوے پٹ، پت ڈالی رہن نہ پایا۔ جن بھگتاں امرت آتم پیائے نام گھٹ، کایا مندر اندر تال سہایا۔ آون جاون گیا چھٹ، جس جن ہر گر ہر ساچی سیو کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساجن دیوے ور، سچ گھر لے وڈیایا۔

★ ۷ پھگن ۲۰۱۳ بکرمی نرین سنگھ دے گھر پنڈ کنگ ضلع امرتسر ★

ستنگر ساچا سچ گھر، پاربرہم بے انتا۔ ستنگر ساچا در، میل ملائے ساچے سنتا۔ ستنگر ساچا سچ ہر، ساچا کھیل کھلنتا۔ ستنگر ساچا سچ ور، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساجن دھام سہنتا۔ ستنگر ساجن میتڑا، آد پڑکھ اپار۔ ہر جن رنگے کایا چیتھڑا، رنگن رنگ اپار۔ دُھر در گاہی ساچا میتڑا، داتا دانی سرجنہار۔ جگ جگ چلے اپنی ریتڑا، چلے چلائے وچ سنسار۔ دیوے نام شبد انڈیٹھڑا، پورب لہنا کرم وچار۔ ہر ہر بھانا لگے میتھڑا، جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے نام ادھار۔ سچ وچولا، ساچا گر ایک اکھویا۔ ہر نام سنائے ساچا ڈھولا، ایک راگ الایا۔ ایک مندر ایک اندر ایک
 پُرکھ ابناشی بولا، ایک رہیا سنایا۔ ایک رُپ ایک چولا، ایک بنیا ساچا تولا، تولنہار آپ اکھویا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، جوتی
 جامہ بھیکھ وٹایا۔ سچ ورتتا ہر بھگونت، ساچو ساچ جنایا۔ گرگھ اٹھائے ساچے سنتا، گرگھیں میل ملائی۔ ساچا دھام ہر سہنتا، ساچے گھر وچے ودھائی۔ کھیلے
 کھیل آدن انتا، جگ جگ وڈی وڈیائی۔ ممتکھ جیواں مایا پائے بے انتا، ہر جن ساچے لئے اٹھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی شبد کرے
 جنایا۔ ساچا شبد ہر ترانہ، اپنا آپ الایا۔ گرگھ میلا دو جہانا، وچھڑ کدے نہ جایا۔ جوتی شبدی گرُ گرُ چیل، گرُ چیل آپ اکھویا۔ سدا سکھائی سدا سہیلا،
 ساجن میت آپ ہو جایا۔ آپے وسے سدا اکیلا، ہر گھٹ آپے آسن لایا۔ اچرج کھیل پاربرہم کل کھیل، کلج جییاں بھید نہ رایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، نہکنتک نرائن نر، جوتی نور کرے رُشایا۔ ساچا گھر ساچا نور، ہر جوت کرے رُشایا۔ شبد انادی وچے نور، انحد دُھن اُچجائی۔ ناتا توڑے
 کُڑو کُڑ، کُڑی کرپا رہیا مٹائی۔ نو کھنڈ پر تھی ستاں دیپاں لکھ چوراسی ایک بخشے چرن دھوڑ، چرن دوارا اک وکھائی۔ چتر سنگھ بنائے پھڑ پھڑ موڑھ، ہوئے
 ہنگتا گرھ تڑائی۔ کایا چولی رنگن چاڑھے گوڑھ، اتر کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساجن ساچے ویکھ وکھائی۔ ساجن ساچا ہر ہر
 میتا، ایک ایک اکھویا۔ جگ جگ چلے اپنی ریتا، جگ جگ ویس وٹایا۔ آپے جانے دیہرا مندر مسیتا، گردوارا آپ سہایا۔ بیٹھا رہے سدا اتیتا، دس کسے نہ
 آیا۔ جن بھگتاں کایا کرے ٹھنڈی سیتا، امرت اتم ساچا رس چویا۔ اک سنائے انادی گیتا، اناد انادی آپ وجایا۔ جس جن وسیا ہر ہر چیتا، ہر جن ساچے
 وچ سمایا۔ ترے گن تپے نہ تن انگیٹھا، پنچ تت نہ دے سزایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساجن ویکھے در، سچ سچ کرے گڑمایا۔ سچ
 وست ہر ساچے پاس، ساچو سچ ورتائی۔ ہر جن میٹے جگت پیاس، سوچھ سرُپی درس دکھائی۔ ہر ہر ساجن شاہو شتاباش، نیتز نیناں اک گھلایا۔ ویکھ وکھائے
 پر تھی آکاش، گگن گگنتر پھول پھولایا۔ ہر جن ہر دے رکھے واس، اٹھے پہر نہ ہوئے جدائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھ وکھانے
 تھاؤں تھانیا۔ وسیا دھام ہر اگڑا، اگڑی کار کرائندا۔ ہڈ ماس ناڑی نہ دیسے چڑا، پنچ تت نہ کوئی رکھائندا۔ نہ کوئی رکھے پلے دمڑا، رتی رت نہ کوئی

سماندا۔ نہ مرے نہ کدے جمڑا، مات گر بھ نہ پھیرا پائندا۔ سرشٹ سبائی آپے بنیا امی امڑا، آپ اپنی گود اٹھائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، آپ اُپائے آپ سمائے آپے میٹ مٹائندا۔ اپنے بھانے ہر سمرتھ، آپے آپ سما۔ آپ چلائے اپنا رتھ، آپ اپنا بھیکھ وٹایا۔ سرشٹ سبائی کلج
 اتم دیوے متھ، لکھ پوراسی دے سزایا۔ من مت وکارا پائے نتھ، سرشٹ سبائی بندھ بندھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساجن میلا سچ گھر،
 گھر سہنجنا جگے جوت نرنجنا، لکھ نرنجن ویکھ دکھایا۔ اگم لکھ بے پرواہ، بے پرواہ اکھوایا۔ سنگر شبد بن ملاح، لوک ماتی پھیرا پایا۔ چار ورنناں رہیا جنا، ذاتی
 پاتی میٹ مٹایا۔ اینکارا ایکاناں، اک اکلّا رہیا سما۔ سدا سہیلا دیوے ٹھنڈی چھاں، جگ جگ کھیل کھلایا۔ کلج اتم پکڑے بانہہ، سمبل نگری ڈیرہ لایا۔
 پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاں، کاگوں ہنس بنایا۔ نرنائن در درشن پا، ہر سنگھ سرپ سما۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرنی کرپا رہیا کر، سیوک
 سیوا ساچی لایا۔ دھن جنیدی ماں سچھل لکھ، جمیاست ڈلار۔ درشن کر اترے بھکھ، نرمل جوتی نور کرے اجیار۔ اجل ہوئے مات لکھ، ملیا میل اگم اپار۔
 مات گر بھ نہ آئے اٹار رکھ، لکھ پوراسی جائے گیر نوار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن گھر گھر ہر دیوے ور، نام دان دھر فرمان بھرے
 رہن بھنڈار۔ نام بھنڈارا سچھنڈ، گرگھ ساچے آپ بھرایا۔ سنگر پورے ونڈی ونڈ، نہ کوئی میٹ مٹایا۔ کھیلے کھیل وچ برہمنڈ، جیرج انڈا تہج سیتج آپ
 سما۔ گرگھ کدے نہ آوے کنڈ، جس سر اپنا ہتھ لکایا۔ منمکھ جیونا دہاگن ہوئی رنڈ، ساچا کنت نہ کوئی ہنڈھایا۔ اٹھے پہر من مت وکارا پائے ڈنڈ، ہر
 کاشد ہر در نظر نہ آیا۔ جگت جگیا سوسد بھریا اک گھمنڈ، گھرن بھنہار دس نہ آیا۔ گرگھ ساجن ساچے میت اتم انتر رکھے ٹھنڈ، نہجھر دھارا لکھ چوایا۔
 سرشٹ سبائی میٹ مٹائے کوڑی کرپا جگت پکھنڈ، شبد ڈنڈا ہتھ اٹھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک سہائے بنک دوار در دروازہ غریب نوازا
 جگ جگ رکھنہارا لاجا، در درویشا آیا پھیری پایا۔ در درویش ہر نرنکار، جگ جگ ویس وٹائندا۔ جن بھگتاں در ہوئے پھریدار، آپ اپنی سیو کماندا۔
 آپے بخشے اپنا چرن پیار، چرن کول چت آپ لگائندا۔ مانس جنم دے سوار، جن جننی لیکھے لائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہنکک
 نرائن نر، نرائن نین اک درسا ئندا۔

★ ۷ پھلگن ۲۰۱۴ بمکرمی دهرم بیر دے گھر جلال آباد ضلع امرتسر ★

زرگن جوت نرنکار، نرویر سما۔ کھیلے کھیل اپر اپار، آپ اپنا بھیکھ وٹایا۔ اگم اگمڑی جانے دھار، دھار اپنی رہیا چلایا۔ آپ اپنا کر پسا، آپ اپنا
 ویکھ دکھایا۔ آپ اپنی جانے کار، کرتا پڑکھ آپ اکھوایا۔ لوآں پڑیاں پسر پسا، گگن منڈل بنت بنایا۔ دھرت دھول دے سوار، آکاش پرکاش ٹکایا۔ لکھ
 چوراسی لئے ابھار، برہما وشن شو سیوالایا۔ کھیلے کھیل اپر اپار، کھیلنہار آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ زرگن
 جوت ہر بھگونت، پاربرہم اکھواندا۔ کھیلے کھیل آدن انتا، آد جگاد رہاندا۔ آپ بنائے اپنی بنتا، آپے ویکھ دکھاندا۔ آپے ناری آپے کنتا، آپے سچ
 ہنڈھاندا۔ آپے چاڑھے رنگ بسنتا، پھل پھلوڑی آپ لگاندا۔ آپ اُدھارے لکھ چوراسی جیو جنتا، آپے میٹ مٹاندا۔ آپ سہائے گڑھ ہنکاری ہوئے
 ہنگتا، آپے توڑ تڑاندا۔ آپے در دوارے ہوئے منگتا، در دربان آپ اکھواندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جوتی جامہ بھیکھ وٹاندا۔ جوتی
 نور جگت اُجالا، ہر ساچے آپ کرایا۔ پرگٹ ہوئے دین دیا، دینا بندھپ نام دھرایا۔ کھیلے کھیل کال اکالا، کل دھاری آپ ہو جایا۔ سنگ رکھائے کال
 مہاکالا، سیوک سیواساچی لایا۔ سرشٹ سبائی بن دللا، شبدی روپ وٹایا۔ آپے چلے اپنی چالا، جگ جگ چلدا آیا۔ کلجگ انتم کھیلے کھیل نرالا، نہہکنکا ناؤں
 دھرایا۔ جن بھگتاں توڑے جگت جنجالا، ترے گن مایا پھند کٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرمل جوتی نور کرے رُشایا۔ نرمل جوتی ہر
 نورانی، نورو نور دھراندا۔ آپے جانے اپنی بانی، اپنا راگ آپ لانداندا۔ آپے ہویا جان جانی، جانہار آپ اکھواندا۔ جگ جگ دیوے جگت نشانی، بودھ
 اگادھاشد جناندا۔ جن بھگتاں امرت آتم دیوے ٹھنڈا پانی، بھجر دھار وہاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنکا ناؤں رکھاندا۔ ہر
 جوت ہر رنگ، ہر ہر آپ رنگاندا۔ نام وجائے اک مردنگ، ڈورو ڈنکا اک وجاندا۔ ساچے گھوڑے کسپانگ، سولاں کلیاں آسن لانداندا۔ شبد سروپی
 بیٹھ پلنگ، آپ اپنا حکم جناندا۔ کلجگ جیو لکھ چوراسی ہوئی ننگ، نام دھن نہ کوئی رکھاندا۔ پنچ وکارا لگا جنگ، من مت سنگ رکھاندا۔ مانس دیہی ہوئی
 بھنگ، مورکھ جھوٹھے دھندے لانداندا۔ گرکھ ورا مگے منگ، آتم اندھے دس نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنکا ڈنک وجاندا۔

ہر جوت آد زرنجن، آد پُرکھ ابناشا۔ بھگت جتاں ہر ساچا سجن، جگ جگ دیکھے جگت تماشا۔ سدا سہیلا اک اکیلا آپے ہويا پڑدے کجن، ساچے منڈل پاوے
 راسا۔ منمکھ جیو مایا اگنی دجھن، نہ دیسے کوئی سہایا۔ ویلے انت نہ رکھے کوئی لجن، رائے دھرم دئے سزایا۔ گرگھ ساجن در دوارے بہہ بہہ سجن، ہر
 ساچے میل ملایا۔ انحد تال نگارے وجن، ڈھن انادی رہیا سنايا۔ اک چڑھائے سچ جہازن، سو پُرکھ زرنجن آپ چلایا۔ پرگٹ ہويا دیس ماجھن، جوتی جامہ
 بھیکھ وٹایا۔ شاہو بھوپ وڈ راج راجن، شاہ سلطان آپ اکھوایا۔ کلجگ انتم رچیا کاجن، نو کھنڈ سرشتی پھیرا پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 نہہکنک نرائن ز، ایکا ایشٹ رہیا بھجھایا۔ ایکا ایشٹ آد گر منتر، ہر نامے وڈ وڈیائیآ۔ دیوے درس ہر آتم انتر، ہر جن ساچے میل ملایا۔ منمکھاں لگے تن
 بسنتر، نہ سکے کوئی بھجھایا۔ کھیلے کھیل گنگن گنگنتر، گنگن پاتالا پھیری پایا۔ کلجگ تیری آپے دیکھے آتم انتر، دیکھنہار آپ بگسائیآ۔ برہے لہنا چکھے منونتر،
 من مت رہی گر لائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنکا ناؤں رکھائیآ۔ ہر جوت ہر گھٹ واسا، ہر ہر آپ جگایا۔ کھیلے کھیل پر تھی آکاشا،
 گنگن پاتالا آپ سمایا۔ منڈل منڈپ پاوے راسا، اچرج رچن رچایا۔ جن بھگتاں ہوئے داسی داسا، جگ جگ وڈی وڈیائیآ۔ منمکھ جیواں مکھ رکھایا مدراماسا،
 دیوے انت سزائیآ۔ بھن وکھائے کایا کاسہ، تھر رہن نہ پائیآ۔ جو اُتجے سو سدا وناسا، پنج تت نہ کوئی گڑمائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ
 اپنا ڈنک وجائیآ۔ ہر جوتی ہر جیکار، ایکا ایک کرایا۔ شبد شبدی کر پیار، ہر شبدی میل ملایا۔ شبد گھنا تن شنگار، نام نینا کجل پایا۔ ورگھر ساچے بہنا کر پیار،
 ساچا سجن اک اکھوایا۔ اوچ نیچ نہ کوئی وچار، ذات پات نہ کوئی رکھایا۔ بھرے بھلے سرب سنسار، کلجگ ویلا انتم آیا۔ پرگٹ ہوئے کلکی اوتار، نہہکنکا ناؤں
 دھرایا۔ نام کھنڈا تیز کٹار، ہتھ اپنے رہیا اٹھایا۔ لوآں پُریاں کرے خبردار، برہما شو دیوت سُر سويا کوئی رہن نہ پایا۔ نو کھنڈ پر تھی دئے ہلار، لکھ چوراسی
 دئے ہلایا۔ مارنہار آپے مار، جگت جگدیشا دس نہ آیا۔ سرشٹ سبائی آئی ہار، نہ دیسے کوئی سہایا۔ راج راجن شاہ سلطان ہون خوار، دھیرج دھیر نہ کوئی
 دھرایا۔ بن گر پورے کوئی نہ وکھائے سچ نشان، دھرم نشان نہ کوئی جھلایا۔ پڑھ پڑھ تھکے وید پُران، گیتا گیان ہتھ کسے نہ آیا۔ بغلیں رکھ انجیل قرآن،
 ملا شیخ مساق پیر دستگیر رہے الایا۔ اٹھسٹھ تیرتھ پھر پھر سارے گان، ہر ساچا نظر نہ آیا۔ کلجگ جیوانت سرب پچھتان، ویلا انتم آیا۔ ہر پرگٹ ہوئے

والی دو جہان، دو جہاناں والی آپ اُکھوایا۔ سادھن سنتاں کرے پچھان، نام نِدھانا جھولی پایا۔ ایکا راگ سنائے ساچا کان، ایکا ناد رہیا وجایا۔ ایکا دُھن سٹی
 دُھنکان، آتمک دُھن رہیا وجایا۔ جیو جنت پُن چھان، ویلے اتم رہیا کرایا۔ جوٹھ جھوٹھ پین کھان، امرت پیالہ نہ کوئی پیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، کلجک اتم ویکھن آیا۔ ہر جوتی ہر شبد نشانہ، ایکا ایک کرایا۔ ایکا چلہ تیر کمنا، ایکا رہیا اُٹھایا۔ کھیلے کھیل دو جہاناں، دس کسے
 نہ آیا۔ نرمل نور ہر جوت سری بھگوانا، بھگتن میل ملایا۔ ست پُرکھ نرنجن ایکا بنھے گانا، ساچا سگن منایا۔ شبد جنائی دُھر فرمانا، وید کتیب قرآن انجیل نہ
 کوئی لیکھ لکھایا۔ آپے جانے اپنا بھانا، اپنے بھانے وچ سمایا۔ دُھر درگاہی ساچا رانا، شاہ سلطانا آپ اُکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک
 نرائن نر، ایکا ڈنکا رہیا وجایا۔ ہر جوتی پرکاش، ہر اپنا آپ کرائندا۔ ہر گھٹ اندر رکھیا واس، ہر گھٹ آپ سماندا۔ بھگت جاناں ہر ہو یا داس، منمکھاں دس
 نہ آئندا۔ شبد چلائے سواس سواس، رسنا جہوا آپ ہلاندا۔ لیکھے لائے دس دس ماس، جو جن چرن دھیان لگاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، ہر جن ساچے میل ملاندا۔ ہر جن میل سچ درگاہ، گر پورا آپ کرائندا۔ چیلگر ایکا دھام سہا، ساچا دھام سہاندا۔ چار ورن چپائے ایکاناں، ایکا مارگ
 لائندا۔ شبد سرُپی سچ ملاح، سچ بیڑا پار کرائندا۔ ہوئے سہائی تھاؤں تھاں، گرگھ ساچے آپ اُٹھاندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کان، دُرمت میل دھواندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، نرگن رُپ اُکھواندا۔ نرگن رُپ ہر کرتارا، کرتا پُرکھ اُکھوایا۔ جگ جگ مات لئے اوتارا،
 اپنا رُپ وٹایا۔ سنجک تریتا پار کنارہ، دواپر ویکھ وکھایا۔ کلجک تیری اتم وارا، ہر ساچی رچن رچایا۔ نانک گوہند بن بھکھارا، وید ویاسا سنگ رلایا۔ پرگٹ
 ہوئے چوہیاں اوتارا، نہہکنکا ناؤں رکھایا۔ شبد کھنڈا تیز کٹارا، آپ اپنے ہتھ اُٹھایا۔ منمکھ جیواں مارے مارا، دہ دشا پھیریاں پایا۔ گرگھ سہائے اک دوارا،
 بنک دوارا اک رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نور کرے رُشایا۔ نرگن جوتی آد پُرکھ، کرنہار کرتارا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی
 ہرکھ، کھیلے کھیل وچ سنسارا۔ لکھ چوڑاسی رہیا پرکھ، جیو جنت ویکھ وچارا۔ امرت اتم رہیا برکھ، گرگھ ساجن میت مُرار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، پرگٹ ہو وچ سنسارا۔ جوت ابناش ہر گھٹ واسا، نر نرائن اُکھواندا۔ پاربرہم سرب گنتاسا، سمرتھ کل اُکھواندا۔ آد انت

نہ کدے وِناسا، رُوپ اَنوُپ وِٹا سندا۔ جُگ جُگ ویکھے جگت تماشا، راما کرشنا آپ اکھواسندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، تیرا رُوپ وِٹا سندا۔ کلجگ رُوپ ہر ہر ویکھ، اپنی جوت جگایا۔ جوٹھ جوٹھ پسا را نیر پیکھ، پنچ وِکارا دئے وہایا۔ سنگ محمد چار یارا لکھنہارا لیکھ، اللہ رانی سنگ رلایا۔ موُنڈ مُنڈائے نر نریش، نر نر اُن جوت جگایا۔ آپے جانے دھاری کیس، سویا کوئی رہن نہ پانیا۔ سنگر داتا دانی دس دسمیش، وہ دشا پھیریاں پانیا۔ آپے جانے گنپت گنیش، شو شکلر سیو کما یا۔ وِشنو وِسی کرے آدیس، برہم برہم سما یا۔ آد پُرکھ پر بھ سدا آدیس، بھو کوئے نہ پانیا۔ آپے ستا باسک سچ، ساگو پانگ ہنڈھایا۔ اپنا شبد سنیہڑا آپے بھج، چتر بھج آپ اکھوایا۔ کچھی رکھے در درویش، سیوک سیو کما یا۔ آد شکت آد بھوانی جوت جگدی رہے ہمیش، نہ کوئی میٹ میٹ مٹایا۔ کلجگ اتم ہویا در درویش، ہر جن دوارے پھیرا پانیا۔ آپے ویکھے رکھی کیس، گوردھن دھار آپ اٹھایا۔ آپے جودھا نر نریش، نر گن رُوپ بے پرواہیا۔ آپے پھڑے کھوُنڈی موڈے دھریا کھیس، نانک در وِجے ودھایا۔ گر گو بند دھاری کیس، ساچی بنت بنا یا۔ کلجگ اتم لئے ویکھ، نہ ہکنا جامہ پانیا۔ کوڑی کریا مٹے رکھ، سچ سچ رہیا ورتایا۔ کسے نہ چلنی کوئی پیش، نہ دیسے کوئی سہایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ۲۰۱ نہ ہکنا نر، جوتی نُور کرے رُشٹایا۔ جوتی نُور اگم اتھا، بھو کوئی نہ پاندا۔ آپے ہویا بے پرواہ، بے عیب آپ اکھواسندا۔ آپے انا الحق اکھوا خدا، خُدی خُدی میٹ مٹا سندا۔ اپنے در آپے کرے سدا، اپنی اکھ آپ جگاسندا۔ آپے پھرے ہوئے گدگدا، بھیکھک بھکھیا منگ منگاسندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، آپ اپنا ناو اُپاسندا۔ آپ اپنا ناو دھرا، اپنی کل ورتایا۔ نُور الہی گیا سما، دس کسے نہ آیا۔ اللہ رانی لئے جگا، سنگ محمد نال رکھایا۔ حق حقیقت پھول پھولا، شرع شریعت دئے جنایا۔ لاشریک آپ اکھوا، ایکا کلمہ دئے پڑھایا۔ کلمہ امام کائنات بنا، ایکا نعرہ لایا۔ سچ جماعت دئے وکھا، ایکا وضو کرایا۔ اک دوارے سجدہ دئے کرا، جوتی نُور کرے رُشٹایا۔ امام مہندی پر بھ آپ اکھوا، دشا لہندی پھیری پانیا۔ کھ نقاب لئے لکا، کالا سوسا تن چُھہایا۔ ساچے گھوڑے چرن آپ لکا، سولاں کلیاں آسن لایا۔ اپنیاں واگاں آپے رہیا اٹھا، نہ کوئی دوسر سنگ رلایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہ ہکنا نر، کلجگ میٹے کوڑی چھاہیا۔ کوڑا ڈنک کوڑا پسا را، کوڑو کوڑا پردھانیا۔ کوڑو کوڑا، کھیلے کھیل اپارا، کوڑا دیسے جگت

نشانیہ۔ کوڑا دھندا کوڑی کارا، کوڑا بدھا ہتھیں گانیا۔ کوڑی کایا کوڑا مندر منارا، کوڑا پینا کھانیا۔ ویلے انتم ہوئے خوارا، کلجک دیکھے گن نِدهانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، ساچا دھام آپ سہانیا۔ کلجک کوڑا کوڑی راس، کوڑا ناچ نچائندا۔ در در گھر گھر مدراماس، تن ماس نہ کوئی سُکائندا۔ بن ہر نامے برتھا سواس، لیکھا لکھت وچ نہ آئندا۔ جو اُتجے سو ہوئے ناس، دس کوئے نہ آئندا۔ آپے ہوئے دیو واس، واسدیو آپ اکھوائندا۔ آپے جانے اپنا جاپ، آپے جاپ جپائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، کلجک تیری انتم ور، جوٹھا جھوٹھا ڈیرہ ڈھائندا۔ جوٹھا جھوٹھا وچیا ڈنک، دھرت مات رہی گر لائیا۔ بھرے بھلے راؤ رنک، مایا متا موہ ودھائیا۔ پرگٹ ہوئے واسی پُری گھنک، گھنک پُر واسی ناؤں دھرائیا۔ گرگھ اُدھارے جوں جن جنک، ہر جن ساچے لئے ترائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر سچ دئے وڈیائیا۔ ساچا گھر ہر سہنجنا، ایک ایک رکھایا۔ دیک جوتی جگے نرنجنا، اٹھے پہر ڈمگایا۔ شبد انادی ایکا وچنا، گر پورا رہیا وجایا۔ جھوٹھا گھر لوک مات سب نے تجنا، تھر گھر ساچا اک سہایا۔ امرت پی پی ہر جن ساچے رچنا، سر سرور اک دکھایا۔ نام چڑھائے سچ جہازنا، سوہنگ چپو رہیا لایا۔ سہجگ ساچا رچیا کاجنا، لوک مات جنم دویا۔ سچ دست دیوے داجنا، پلے گنڈھ بندھایا۔ کھیلے کھیل دیس ماجھنا، نوست کرے رُشایا۔ چٹے آسو چڑھیا تازنا، شاہ سلطان آپ ہو جایا۔ اگم اگمڑی مارے آوازنا، نہچل ایکا دھام سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے دیکھ دکھایا۔ ہر جن ساچے نیرتپیکھ، نچ گھر جوت جگائیا۔ آپے لکھنہارا لیکھ، لیکھا اپنے ہتھ رکھانیا۔ کسے ہتھ نہ آئے اولیئے پیر شیخ، ملا قاضی پیر دستگیر قطب غوث رہے گر لائیا۔ پنڈت پاندھے تلک للائی لا رہے دیکھ، ترینی نینی دس نہ آئیا۔ پڑھ پڑھ تھکے دھاری کیس، گر گوہندا نہ درشن پائیا۔ برہما لکھ لکھ تھکیا چارے وید، پاربرہم بھو نہ رانیا۔ پُران اٹھاراں دیکھے ویاس وید، نارد من سنگ رانیا۔ گیتا گیان اک آدیس، کاہنا کرشنا روپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری انتم ور، ہر جن میلا سہج سُبھانیا۔ ہر جن میلا ہر گوہندا، ہر ہر رنگ رنگائندا۔ میٹ مٹائے سگلی چندا، ساتک ست ورتائندا۔ متمکھ جیو لگائے نندا، نندک نندیا لکھ رکھائندا۔ گرگھ امرت آتم دھار وہائے ساگر سندا، ساچی دھار آپ رکھائندا۔ آپ اُپجائے ساچی بندا، پتا پوت آپ ہو جائندا۔ داتا دانی گھر گجھیر ہر

گنی گہندا، ہرجن ساچے ویکھ وکھائندا۔ آد جگاد سدا بخشندا، بخشنہار آپ اپنا ناؤں دھرائندا۔ نام دست انمول دُھر درگاہی ایکا دیندا، جگت کنڈے نہ تول
 ٹلائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نہ، ہرجن ساچے ویکھ وکھائندا۔ ہرجن ساچا ساچا میت، ساچے گھر سہائندا۔ ملیا میل ہر
 اتیت، ہومے روگ جلائندا۔ کایا مندر وکھائے ساچا دیہرا گرو دوارا مندر مسیت، دپیک جوتی اک جگائندا۔ پنچم شبد گائے سہاگی گیت، ساچی سیا سنگ
 رلائندا۔ جگ جگ چلے اولڑی ریت، بھيو کوئی نہ پائندا۔ آپے وسیا ہست کیٹ، اوچا نیچاں آپ سماندا۔ آپے ستادے کر پیٹھ، آپے مکھ وکھائندا۔
 آپے کرے کایا کوڑا ریٹھ، امرت پھل آپ کھوائندا۔ ہر کاشد سدا انڈیٹھ، لکھن پڑھن وچ نہ آئندا۔ پاربرہم ہر پیٹھلو پیٹھ، ہرجن ساچے ویکھ
 وکھائندا۔ سدا سہیلا وسیا چیت، نت نوت کھیل کھلائندا۔ جس جن بخشے چرن پریت، چاترک سدا بللائندا۔ آپے کرے کایا ٹھنڈی سیت، امرت نجھر مکھ
 چوائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ویکھے کایا مندر ساچا گھر، گھر گھر وچ آپ کائندا۔ گھر وچ گھر وچ جوتی، گھر وچ ہون
 کرایا۔ گھر وچ دیوا گھر وچ باقی، گھر مندر رہیا ٹکایا۔ گھر مندر گھر بوند سوانتی، گھر سرور گھر سہایا۔ گھر اندھیرا دسے راتی، گھر جوتی نور کرے رُشایا۔ گھر
 ۲۰۳
 ۲۰۳
 میلا جن کملاپاتی، گھر ساچی تیج وچھایا۔ گھر میلا گھر ساچے ساتھی، گھر سگلا سنگ نبھایا۔ گھر سنگا گھر منگا گھر رنگا تریلوکی ناتھی، گھر چوتھا پد رکھایا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نہ، نرگن رُپ آپ اکھوایا۔ نرگن ساچی دھار، سرگن وچ سمانیا۔ سرگن لئے ابھار، تیج کرے
 جنایا۔ دوہاں میلا وچ سنسار، بھید ابھیدارہیا چھپایا۔ چیلگر اک دوار، ایکا رنگ سمانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نہ، مہاراج
 شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اکھوایا۔

کلج گڑھ، ہنکار سرشٹ سبایا۔ پنچ تت وکارا رہیا لڑ، چاروں کٹ اندھیرا چھایا۔ ترے گن مایا رہی سڑ، مورکھ دھندے لایا۔ گرگھ ورا ایکا اکھر
 رہیا پڑھ، ہر ہردے وچ وسایا۔ سنگر پورا ویکھے اندر وڑ، آسن سنگھاسن ایکا لایا۔ سرت سوانی لئے پھڑ، شبدی میل ملایا۔ جوت جگائے بہتر نہ، دوس رین

کرے رُشِ نایا۔ آپ بندھائے اپنے لڑ، گر پورا دیا کمایا۔ درس دکھائے آگے کھڑ، اندر مندر کھوج کھوجایا۔ منمکھ وہائے وہندے ہڑ، مایا ممتا موہ ودھایا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج اتم کھیل کھلایا۔ من مت رہی گرلا، چار کُنٹ جیکاریا۔ دھرت مات مارے دھاہ، نیتر رووے زارو زاریا۔
 سادھ سنت رہے سنا، دوئے جوڑ کرن نمسکاریا۔ بن ہر تیرے کوئی نہ دیسے ہور سہا، چاروں کُنٹ اندھیرا چھا رہیا۔ جوٹھے جھوٹھے گھر گھر اڈدے کال، کاگی
 کاگ رلا رہیا۔ ایک اُبھلیا تیراناں، دیک جوت نہ کوئی جگا رہیا۔ تھاں تھاں دھونیاں بیٹھے لا، ساچا ہون نہ کوئی دکھا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، کلج تیرا مول چکا رہیا۔ من پنکھی دہ دشا اڈاری، اپنی آپ لگا سندا۔ کلج جیواں کرے خواری، گرمت بھرم بھلا سندا۔ بھرے بھلے ز ناری،
 ز نرائن دس نہ آسندا۔ مانس بازی جوائے ہاری، جنم اجنا لیکھے نہ لاسندا۔ گرگھ وِ رلا ویکھے نیتر نین اگھاڑی، ایک لوچن آپ کھلا سندا۔ ہوئے سہائی جنگل جوہ
 اُجاڑ پہاڑی، ڈونگھی کندر میل ملا سندا۔ دھرم دکھائے سچ اکھاڑی، سچ جیکارا ایک لاسندا۔ رت سہائے ستاراں ہاڑی، سبج ساچا آپ دکھا سندا۔ منمکھ جیواں
 مگر لگائے موت لاڑی، چاروں کُنٹ پھیرا پھرا سندا۔ آپ اٹھائے اگڑی دھاڑی، لکھیا لیکھ پور کر سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک ڈنکا
 نام وجا سندا۔ نام ڈنکا رہیا وِج، وجا ونہار زرنکارا۔ سرشٹ سبائی گھر بار جانا تچ، نہ کوئی دیسے محل منارا۔ جو گھڑیا سو جائے بھج، کلج تیری اتم وارا۔ گرگھ
 وِ رلا امرت آتم پیئے رچ، جس ملیا پار برہم پُرکھ اپارا۔ رکھنہارا جگ جگ لچ، سنگر پورا گر اوتارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پرگٹ ہوئے
 نہہکنک نرائن ز اوتارا۔ نرائن ز اوتارا، جوتی جوت جگایا۔ شبد کھنڈا تیز کٹار، تن گاترے آپ لکائیا۔ جو دھا سور ملی بلکار، سور پیر آپ اکھوائیا۔ کھیلے کھیل
 اپر اپار، نیلی دھاری پار کرانیا۔ پیلا بستر تن شنکار، ایک شستر رہیا اٹھانیا۔ ساچا ماہی ہو آسوار، سرشٹ سبائی ویکھ دکھانیا۔ نور الاهی کرے خبردار، کالا گھنٹ
 مکھ توں لاہیا۔ آوے جاوے وارو وار، آد پُرکھ وڈی وڈیاںیا۔ کھیوٹ کھیٹ ہر زرنکار، ساچا بیڑا رہیا چلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن
 ساچے رہیا چڑھانیا۔ ہر جن ساچا آپ چڑھاونا، ہر ساچے مارگ لایا۔ ایک در ہر سہاونا، در دروازہ آپ گھلایا۔ ایک اکھر نام جیاونا، جگت وکھر اک سہایا۔
 روڑی سکھر چرن چڑھاونا، سنگ محمد ویکھ دکھایا۔ ایک نعرہ اپنا لاونا، مولا روپ سمایا۔ ویکھ دکھانے اونا گونا، اون گون پار کرایا۔ جوت جگائے ترے بھونا،

چوڈاں ہٹاں ویکھ وکھایا۔ چوڈاں لوک وجائے ایکا پونا، چوڈاں طبقاں رہیا ہلایا۔ ہر کا بھو جانے کون، وید کتیب نہ کوئی جنایا۔ بھیکھا دھاری بھیکھ دھارے
 جوں بل بون، رُوپ انُوپ درسایا۔ کلجگ دُشٹ سنگھارے جوں رامارون، تیر نشانہ ایکا لایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔
 تیر نشانہ مارے تیر دو جہانا والی۔ لکھ چوراسی رہیا چیر، کوئی تن نہ دے خالی۔ ہوئے ہنگتا کڈھے پیڑ، پت رہن نہ دیوے کسے ڈالی۔ کلجگ کایا ویکھ اخیر،
 ہو یا حال بے حالی۔ نال رلائے پیر فقیر، نہ کوئی کرے سچ دلالی۔ ویلے انتم لتھے چیر، خالی ہتھ اک وکھالی۔ اٹھسٹھ تیرا کئے نیر، امرت دھار نہ مکھ چوالی۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ہو یا سورپیر، اپنی سکھیا آپ سکھالی۔ سورپیر ہر سلطانا، جودھن جودھ اکھوایا۔ ایکا چلہ تیر کمانا، بودھ اگادھ
 شبد لکھایا۔ کھیلے کھیل دو جہانا، آد جگاد سمایا۔ ایکا راگ اک ترانہ، ہر گھٹ برہما دالایا۔ آپے دیوے دُھر فرمانا، سو پُرکھ نرنجن دیا کمایا۔ جن بھگتاں بنھے
 ساچا گانا، نام تمدن ہتھ اٹھایا۔ چرن دھوڑ بخشے سچ اشنا، بندھن بندھ کٹایا۔ اک وکھائے پد نربانا، پرمانند سمایا۔ گرگھ میلا وچ جہانا، ہر جن ساچا آپ
 ملایا۔ کرے پرکاش کوٹن بھانا، اندھ اندھیر مٹایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جیون داتا آپ اکھوایا۔

۲۰۵

۲۰۵

★ ۸ پھلگن ۲۰۱۴ پکرمی اودھم سنگھ دے گھر پنڈ جلال آباد ضلع امرتسر ★

جگت پسارا کوڑ، کوڑ کڑمانیا۔ گرگھ مانگے چرن دھوڑ، ہر درس سچی سرنایا۔ کایا چولی چاڑھے رنگن گوڑھ، رنگنہار بے پرواہیا۔ متمکھ بھلے مورکھ
 موڑھ، بھو ابھیدا بھو نہ رانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلا سچ سُبھانیا۔ کوڑ ناتا کوڑ پسارا، کوڑا رین اندھیرا۔ ہر ہر شبد اک
 گھنیرا، چکائے میرا تیرا۔ بھرما ڈھاہے ہر جن ڈیرہ، اک وکھائے سنجھ سویرا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ویکھنہار دلیرا۔ کایا دیہرا سچ
 دوارا، ہر ساچی جوت جگائیا۔ شبد انادی دُھن اپارا، انحد رہیا وجانیا۔ گاوے گیت ہر دوارا، گاونہارا سچ سکھانیا۔ کھیلے کھیل اپر اپارا، گھر مندر اک سُبھانیا۔
 دسم دواری اُچ منارا، بیٹھا آسن لانیا۔ نہ کوئی دیسے چار دیوارا، چھپر چھن نہ کوئی چُھہانیا۔ اک اکلا ایکنکارا، ایکا رنگ سمایا۔ بھگتن میلا سچ دوارا، ہر پورن

بوجھ بُجھائی۔ ایک ہر ایک گھر ایک در دربار، ایک رہیا سہائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن دیکھے تھوڑ تھانیا۔ ساچا مندر گھر ٹکانا، ہر
 ساچے آپ اُساریا۔ شبد سروپی دے بانا، گرگھ وِلا اُپر چاڑھیا۔ بھرے بھلا راجارانا، مگر لگی پنچم دھاڑیا۔ نہ کوئی جانے سنگھڑ سیانا، اگنی تت بہتر ناڑیا۔
 جس جن بخشے چرن دھیانا، بجر کپائی پردہ پاڑیا۔ شبد جنائی دیوے دھر فرانا، ایک راگ سنا رہیا۔ آتم انتر بٹھے گانا، ہر ساچا سنگن منا رہیا۔ پرگٹ ہوئے گن
 ندھانا، گنوتا دیا کما رہیا۔ اک جھلائے سچ نشانہ، ساچے دھام سہا رہیا۔ ایک راگ اک ترانہ، ایک تال وجا رہیا۔ ایک ہر دکھائے ہر زمانا، ہر ہر روپ وٹا رہیا۔
 جن بھگتاں دیوے دو جہانی مانا، درگاہ ساچی ویکھ دکھا رہیا۔ جییاں جنتاں بینا دانا، دانا پینا آپ اکھوارہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن
 ساچے لیکھے لا رہیا۔ اُچ محلہ ہر اٹاری، ساچے شبد سہایا۔ جوت جگائے اگم اپاری، نرگن روپ اکھوایا۔ عقل کلا کل آپے دھاری، کلجگ انتم آیا۔ جن
 بھگتاں تیج رہیا سواری، پھڑ باہوں گلے لگایا۔ ایک بخشے نام خُماری، سو پُرکھ نرجن دیا کمایا۔ چرن پنہار بخشی سچی سکداری، ساچا مارگ اک رکھایا۔ کلجگ میٹے
 کوڑی دھاری، کوڑ کڑیارا رہن نہ پایا۔ سبجگ بٹھے ساچی دھار جن بھگتاں تیج رہیا سواری، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل ہر نرنکاری۔
 ساچا گھر اُچ اٹلا، ہر ہر آسن لائندا۔ آپے وسیا اک اکلا، نہ کوئی سنگ رکھائندا۔ ویکھ دکھائے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑا ڈونگھی ڈلا، ہر گھٹ ویکھ دکھائندا۔
 منمکھ لگائے دُئی دویتی سلا، برہوں روگ جلائندا۔ ہرجن پھڑائے اپنا پلا، اپنے لڑ بندھائندا۔ سچ سنگھاسن آپے ملا، آتم سیجا ویکھ دکھائندا۔ جوتی شبدی ہر
 ہر ڈلا، دس کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساجن ویکھ دکھائندا۔ سچ محلہ سچ منارا، ساچے سچ وسایا۔ کھیلے کھیل اگم
 اپارا، اگادھ بودھ اکھوایا۔ نرمل جوتی کر اُجیارا، آکاش پرکاش سمایا۔ بے انت بے عیب ہوئے پروردگارا، بھیو کوئے نہ رایا۔ کھیلے کھیل کھیلنہارا، جگ جگ
 کھیل کھلایا۔ کلجگ ویکھے کوڑ پسارا، چاروں کُنٹ اندھیرا چھایا۔ من مت ہوئے خوارا، جیو جنت رہے گرلایا۔ ورن برنی لگا نعرہ، دُئی دویتی ہلا رہیا کرایا۔
 سنت ساجن دھرت مات کرے پکارا، نہ پلا کوئی پھڑایا۔ پُرکھ ابناشی لے اوتارا، نیز رو رو نیر وہایا۔ اک اکلا ایکنکارا، عقل کلا اکھوایا۔ جوتی جوت کر اُجیارا،
 جوتی جوت جگایا۔ شبد کھنڈا تیز کٹارا، برہمنڈاں ویکھ دکھایا۔ اُتبج سبتج پاوے سارا، جیرج انڈ پھول پھولایا۔ ویکھ دکھائے سنگ محمد چار یارا، اللہ رانی پردہ

لاہیا۔ وید پُرانا کرے وچارا، پنڈت پاندھے لئے بلایا۔ گرنتھی پنٹھی دئے ہلارا، آپ رکھایا۔ آپے ویسا سب توں باہرا، آپے ہر گھٹ آسن لایا۔ کھیلے کھیل اگم اپارا، اگمڑی دھار چلایا۔ رُپ انوپا شاہو بھوپا سچی سرکارا، سرجنہار آپ اکھوایا۔ چاروں گنٹ دہ دشا ویکھ وکھائے اپنا آپ پسارا، ویکھنہار دس نہ آیا۔ کلجگ انتم بھیکھی بھیکھ کرے نیارا، لیکھا لیکھ نہ کوئی لکھایا۔ پرگٹ ہوئے نہکلنک نرائن نراوتارا، جوتی جامہ ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلا سچ سُبھایا۔ ساچا گھر سچ سَنگھاسن ہر ساچا آسن لائندا۔ کھیلے کھیل پُرکھ ابناشن، ابناشی کرتا آپ اکھوائندا۔ ویکھ وکھائے پر تھی آکاشن، گنگن پاتالاں پھیرا پائندا۔ بھگت جنناں ہر داسی داسن، سیوک سیوا کمائندا۔ نام چپائے رسن سواس سواسن، ہر جہوا ویکھ وکھائندا۔ ساچے منڈل پاوے راسن، بنک دوارا آپ سُبھائندا۔ ہر جن تجائے مدراماسن، موہ مایا جگت چُکائندا۔ نچ آتم رکھے اپنا واسن، پرمانند سمانندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساجن ویکھ وکھائندا۔ اُچ محل اتھاہ، ایکا ایک سُبھایا۔ پاربرہم بیٹھا بے پرواہ، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ نہ کوئی دیسے دوسرناں، نہ کوئی لیکھ لکھایا۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی ماں، پوت سپوتا نہ کوئی اٹھایا۔ نہ کوئی سکھا سہیلا پکڑے بانہہ، سگلا سنگ نہ کوئی نبھایا۔ اک اکیلا ویسا اپنے تھاں، تھر ۲۰۷

گھر ساچا رہیا سُبھایا۔ جن بھگتاں جگ جگ دیوے ٹھنڈی چھاں، سائتک ست ورتایا۔ اک چپائے اپنا ناں، نام نامہ جھولی پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساجن میل ملایا۔ سچ گھر ہر آپ سُبھایا، دیا ندھ گنوانا۔ گرگھ ساجن میل ملایا، لہنا دینا مول چُکانا۔ آتم درسی درس دکھایا، دیوے درس مہانا۔ جگت ترسنا رہیا مٹایا، ملے میل سری بھگوانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، دیونہار جییا دانا۔

★ ۸ پھلگن ۲۰۱۴ بکرمی سوہن سنگھ دے گھر پنڈت رام پُر ضلع امرتسر ★

پاربرہم پُرکھ سُلطانا، ہر ساجن میت مُرار۔ پرگٹ ہوئے والی دو جہانا، جوتی نور کرے اُجیارا۔ شبد جنائی اک ترانہ، لوآں پُریاں کر پسارا۔ راگ انادی ایکا گانا، آپے گائے گاونہارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنی دھارا۔ آپ اپنی جانے دھار، ہر اپنی جوت جگانیا۔ کھیلے

کھیل وچ سنسار، جگ جگ وڈی وڈیا۔ ہر جن ساچے لئے اُبھار، آتم درسی درس دکھایا۔ اک سہائے بنک دوار، در دروازہ اک کھلایا۔ اندر مندر کھیل
 اپار، غریب نوازا دیا کھلایا۔ انحد واجا واجا رہیا مار، پنچم سخیاں سنگ رلائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن روپ سچ سکھدائی۔ نرگن
 روپ ہر بھگونت، آد پُرکھ اکھوایا۔ کھیلے کھیل جگا جگنتا، جگ جگ بھیکھ وٹایا۔ پکڑ اٹھائے ساچے سنتا، سنگر پُرکھ منایا۔ میل ملائے ناری کنتا، آتم سیجا اک
 سہایا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنتا، اتر کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کل آپ ورتایا۔ پاربرہم سرب سکھ داتا، ہر گھٹ
 آپ سمائدا۔ جن بھگتاں میٹ مٹائے اندھیری راتا، دیک دیک اک جگائدا۔ امرت آتم دیوے بوند سوانتا، سبھر دھار وھائدا۔ درس دکھائے اک اکانتا،
 محل اٹل اچل ڈیرہ لائدا۔ چرن کول بندھائے ساچا ناتا، وچھڑ کدے نہ جائدا۔ لہنا دینا چکائے ذاتا پاتا، اوجاں نیچاں آپ ملائدا۔ پرگٹ ہو کھلپاتا،
 پُرکھ بدھاتا آپ اکھوائدا۔ ویکھ وکھائے دیپاں ساتاں، نو کھنڈ پھیرا پائدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ناؤں دھرائدا۔ ہر ہر
 ناؤں آد نرجن، آد پُرکھ اکھوایا۔ جن بھگتاں نیتز پائے انجن، ایکامتر نام درڑایا۔ دو جہانا ساچا سبجن، ایک ایک اکھوایا۔ کھجگ انتم آیا پڑدے کجن، جوتی
 جامہ بھیکھ وٹایا۔ کال نگارے لکھ چوراسی سرتے وجن، نہ دیسے کوئی سہایا۔ جیو جنت لوک مات گھر بار سرب تجن، تھر کوئی رہن نہ پایا۔ جو گھڑیا سو انتم
 بھجن، گھرن بھننہار آپ اکھوایا۔ کھجگ کوڑ گڑیارا چلیا جہازن، منمکھ جیواں رہیا چڑھائی۔ پرگٹ ہو یا ہر شاہو شاباشن، راج راجان شاہ سلطان آپ
 اکھوایا۔ جوت جگائے دیس ماجھن، سمبل نگری دھام سہایا۔ لوآں پُریاں رچیا کاجن، برہمنڈ کھنڈ ڈیرہ لایا۔ پُرکھ اکٹرا اکٹری مارے واجن، انحد ساچی سیوا
 لایا۔ چٹے آسو چڑھیا ساچے تازن، دس کسے نہ آیا۔ دانا پینا ہر غریب نوازن، گرگھ غریب نمانے گلے لگایا۔ اک کرائے حاجی حاجن، ساچا کعبہ اک وکھایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی رچن رچایا۔ پاربرہم پُرکھ ابناشا، کھجگ جوت جگائدا۔ لکھ چوراسی تیرا ویکھن آئے مات تماشنا، گر گو بند
 لیکھ لکھائدا۔ ساچے منڈل پاوے راسا، رُو سس آپ نچائدا۔ کھیلے کھیل پر تھی آکاشا، منڈل منڈپ آپ سہائدا۔ جن بھگتاں پورن کرے آسا، آتم
 برہم گیان جنائدا۔ نج گھر آتم رکھے واسا، پرمانند سمائدا۔ لیکھے لائے سواس سواسا، جو جن رسنا گائدا۔ منمکھ جیو کھ رکھایا مدرا ماسا، ہر ساجن دس نہ

آئیندا۔ جوٹھا جھوٹھا کایا کاسہ، نام پیالہ بھر جام نہ کوئی پیا آئیندا۔ کلجگ کوڑا کوڑا بھروسا، کوڑی کریا کرت کما آئیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا در سہا آئیندا۔ پاربرہم سرب کل بھرپورا، الکھ اگم سما۔ آپے جانے اپنی نادی تورا، بھیو کسے نہ پایا۔ شبد گر داتا جودھا سورا، سنگر نام دھرایا۔ جن بھگت دوارے حاضر حضورا، متمکھ جیواں دس نہ آیا۔ پنچ وکارا کرے چورا، پنچم ناتا جوڑ جڑایا۔ پنچم دسے دورن دورا، پنچم سنگ نبھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ آد پڑکھ ہر گھٹ و سیا، پاربرہم بے انتا۔ جگ جگ جن بھگتاں راہ اپنا دسیا، میل ملائے سا جن سنتا۔ متمکھ در توں جائے نسیا، مایا پائے بے انتا۔ تیر نرالا ایکا کسیا، ویکھ وکھائے جیواں جنتاں۔ ساچے مندر آپے بہہ بہہ ہسیا، مہما گنتا گنتا۔ کوٹن کوٹ کرے پرکاش رو سسیا، گرکھ سا جن ساچا دھام و کھنتا۔ میٹ مٹائے رین اندھیری مسیا، ایکا امرت جام پینتا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، آپ اپنے اندر سہنتا۔ اپنے اندر ہر جگا، آپے ویکھ وکھائیندا۔ نرمل باقی اک وکھا، سا تک ست ورتا آئیندا۔ اک اکانتی رہی ڈگگا، نہ کوئی دوسر سنگ رکھائیندا۔ محل اٹل اپنا آپ سہا، چار دیوار نہ کوئی بنا آئیندا۔ چھپر چھن نہ لیا سہا، نہ کوئی باڈی بنت بنا آئیندا۔ زمیں اسمان کوئی دیسے نہ، دھرت دھول نہ کوئی سہا آئیندا۔ روس کوئی جانے نہ، منڈل منڈپ نہ کوئی بنا آئیندا۔ راگ ناد تال کوئی وکھانے نہ، کھانی بانی نہ کوئی الا آئیندا۔ اپنے بھانے ہر آپے رہیا سما، لیکھا کھت وچ نہ آئیندا۔ تھر گھر بیٹھا بے پرواہ، بے عیب پروردگار نام دھرا آئیندا۔ آپ اپنا نعرہ لا، اپنا آپ سنا آئیندا۔ اپنا جیکارا آپے لئے بلا، آپے الکھ جگا آئیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ ویس وٹا آئیندا۔ جگ جگ ویس ہر اولا، کرے کرائے ہر نرنکارا۔ کھیلے کھیل اک اکلا، آد جگادی لئے اوتارا۔ شبد رکھائے ساچا بھلا، لو آں پڑیاں پاوے سارا۔ اپنی جوتی آپے رلا، آپے دے ہلارا۔ ویکھ وکھائے ڈونگھے ساگر جلا تھلا، جنگل جوہ اجاڑا پہاڑا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل اپرا پارا۔ اپرا پارا ہر ہر کھیل، جوتی بنت بنایا۔ کلجگ ویکھے اتم ویل، جوتی نور کرے رُشانیا۔ سنگر سجن سہیل، ہر جن دے وڈیایا۔ جوت نرنجن چاڑھے تیل، پنچم سخیاں منگل گایا۔ میل ملائے گروگر چیل، ہر گوبند روپ سما یا۔ آپے وسیا رنگ نویل، ہر گھٹ بیٹھا آسن لایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پڑکھ ابناشن دیا کما یا۔ پڑکھ ابناشی پاربرہم، اپنا کرم کما یا۔ نہ مرے نہ پئے جم،

آون جاون کھیل رچایا۔ جگ جگ جانے اپنا کم، آپے کردا آیا۔ آپے جننی ہويا آپے جن، آپ اپنی گود اُٹھایا۔ آپے گھڑیا آپے لئے بھن، گھرن بھنہنہار سمرتھ پُرکھ سبایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ اتم ویکھ دکھایا۔ گھرن بھنہنہار سمرتھا، ایکا ایک اکھوانندا۔ جگ جگ چلائے اپنا رتھا، رتھ رتھوای آپ اکھوانندا۔ لکھ چوراسی پائے نتھا، دہ دشا آپ بھوانندا۔ گرکھاں رکھے دے کر ہتھا، سر اپنا ہتھ ٹکانندا۔ دھر درگا ہی دیوے ساچی وتھا، نام ندھانا جھولی پانندا۔ نیتز لوچن جن درس کر سگل وسورا لتھا، اتم برہم گیان جنانندا۔ بودھ اگادھی شبد اکتھا، اتم دُھن اُپجانندا۔ آپ نبھائے اپنا ساتھا، سگلا سنگ نبھانندا۔ آپے ہوئے تریلوکی ناتھا، تینا لوکاں ویکھ دکھانندا۔ چوداں لوکاں ویکھے کھیل تماشنا، چوداں ہٹاں پھول پھولانندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ رنگانندا۔ اپنے رنگ ہر رنگ راتا، اپنے رنگ رنگنیا۔ آپے پتا آپے ماتا، پتا پوت آپ اکھوانیا۔ آپے دوس آپے راتا، روس آپ ہو جانیا۔ آپے شبد آپے گاتھا، آپے نام چپانیا۔ آپ رتھوای آپے راتھا، آپے رہیا چلانیا۔ آپے مستک آپے ماتھا، جوت للائی آپ ٹکانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہہکنکا ڈنک وجانیا۔ نہہکنکا ہر نرنکارا، ایکا ایک اکھوایا۔ شبد ڈنک وجائے اپرا، لوآں پُریاں رہیا سٹانیا۔ برہما وشن شو دیوت سُر دئے ہلارا، کلجگ ویلا اتم آیا۔ نو کھنڈ پر تھی پاوے سارا، سٹاں دیپاں رہیا جگایا۔ لکھ چوراسی تیرا پار کنارہ، کوڑ گُریارا، رہن نہ پایا۔ گرگھ ورلے بخشے چرن پیارا، چرن چرنودک کھ چوایا۔ میٹ مٹائے اندھ اندھیارا، گیان پرکاش آکاش دکھایا۔ میل ملائے اگم اپارا، اگمرا دھام سہایا۔ ہڈ ماس ناڑی چڑانہ کوئی وچارا، برہم دھار ہر ہر سمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہہکنکا ناؤں دھرایا۔ نہہکنکا ہر بھگوانا، ایکا ایک اکھوانندا۔ ایکا شبد تیر کمانا، ایکا چلے آپ چٹھانندا۔ ایکا جودھا سور پیر بلی بلوانا، ایکا وار کرانندا۔ ایکا کھیل دو جہانا، لوک مات پھیرا پانندا۔ کلجگ کوڑا ہوئے حیرانا، نیتز نیر وہانندا۔ جوٹھ جھوٹھ گھ شرمنا، پنج تت نہ سنگ نبھانندا۔ ہوئے ہنگتا ہوئے ویرانہ، بھکھا ننگتا در گرانندا۔ پُرکھ ابناشی کھیلے کھیل مہانا، ہر جن ساچے ویکھ دکھانندا۔ ایکا دیوے دھر فرمانا، سویا پوت اٹھانندا۔ شبدی بنھے ساچا گانا، ساچا در سہانندا۔ سرب جییاں ہر جانی جانا، جانہار اکھوانندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، کلجگ تیری اتم ور، ایکا ڈنک وجانندا۔

ایکا ڈنک ہر وجایا، چار کُنٹ جنایا۔ راؤ رنکاں رہیا اُٹھایا، سادھ سنت رہیا ہلایا۔ واسی پُری گھنکا بن کے آیا، سمبل نگری ڈیرہ لایا۔ جن جنکا ساجن لئے
 تریا، سچ محلہ اک رکھایا۔ آتم جوتی تنکا لایا، دپیک جوت کرے رُشانیا۔ من کا منکا پھیر وکھایا، سو پُرکھ وڈی وڈیایا۔ ہنگ ہنگتا میٹ مٹایا، گر شبد کرے
 کُرمایا۔ ساچی سنگتا میل ملایا، بنک دوارا اک سہایا۔ جوں نانک انگد انگ لگایا، نرمل جوت کرے رُشانیا۔ سچ دوارا پاربرہم تیرا منگدا آیا، پاربرہم وڈی
 وڈیایا۔ اپنی چولی آپے رنگدا آیا، رنگنہار آپ اکھوایا۔ ساچے مندر آپے لنگھدا آیا، دسم دواری کُنڈا لاپیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 آتم سیجا رہیا سہایا۔ آتم سیجا ہر سہا، گرگھ میل ملایا۔ جوت نرنجن اک جگا، اگیان اندھیر مٹایا۔ انحد ساچا تال وجا، راگ راگنی سیوا لایا۔ امرت آتم سر
 سرور دے نہا، دُرمت میل گویا۔ کاگوں ہنس دے بنا، گر پورے ہتھ وڈیایا۔ ناری کنتا میل ملا، نچ گھر ساچا دے سہایا۔ ایکا دوجا بھو چکا، تیجا لوچن
 دے کھلایا۔ چوتھے پد رہیا سما، ہر جن ساچے ویکھ وکھایا۔ پنچم میل سہج سُبھا، گھر ساجن ساچا پایا۔ پایا پُرکھ بے پرواہ، سنساروگ گویا۔ دو جہانی سچ ملاح،
 ۲۱۱ کلجک اتم ہتھ کسے نہ آیا۔ چار ورن وکھائے ایکا راہ، ایکا دھام سہایا۔ اک چپائے ساچا ناں، ہر نرنکارا آپ اکھوایا۔ برن اٹھاراں دیوے ٹھنڈی چھاں، سکھا
 سہیلا آپ ہو جایا۔ آپے پتا آپے ماں، مات پت آپ اکھوایا۔ گرگھ پار کرائے پھڑ پھڑ بانہہ، ساچا بیڑا رہیا تریا۔ منمکھ جیو کوئی رہے نہ، رائے دھرم دے
 سزایا۔ لاڑی موت ویکھے تھان، چاروں کُنٹ پھیرا پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکلنک نرائن نر، کلجک تیری اتم ور، ایکا ایک اپنا آپ
 بنایا۔ ایکا ایک ایکنکارا، اونکارا رُپ سما۔ سرشٹ سبائی بٹھے دھارا، ست سرُپا آپ ہو آیا۔ ایکا جوت ایک شبد اک وچارا، ایکا گیان رہیا درڑایا۔ کلجک کوڑا
 میٹ پسارا، سچ سچ رہیا ورتایا۔ جوتی جوڑا سرجنہارا، ساچا گھوڑا رہیا دوڑایا۔ آون جاون پتت پاؤن دو جہانی لایا ایک پوڑا، ایک ویکھ وکھایا۔ آپے جانے پوت
 سپوتا براہمن گوڑا، گوڑ براہم آپ اکھوایا۔ سمبل نگری آیا دوڑا، گر گوہند ویکھ وکھایا۔ آپے جانے ساڈھے تن ہتھ لما چوڑا، دوسر بھو کوئی نہ رایا۔ جن
 بھگتاں آتم انتر گلی اوڑا، آپے دے بُجھایا۔ ویکھے پھل لکھ چوڑا سی مٹھا کوڑا، ویکھنہار آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری
 اتم ور، نہہکلنکا ناؤں رکھایا۔ نہہکلنکا ہر نرائن، ایکا ایک اکھواندا۔ آپے ویکھے اپنے نین، دس کسے نہ آسیندا۔ گرگھ ساچے ساک سجن سین، ساچا سنگ

نبھائندا۔ لوک مات آیا لہنا دینا دین، جگ جگ بھیکھ وٹائندا۔ رسنا کسے نہ سکے کہن، گوہند بھيو کوئی نہ پائندا۔ مایا ممتا موہ وکارے کلجک جیو جھوٹھے وہن،
 ایکا ہڑ وہائندا۔ لاڑی موت مگر لگی ڈین، رائے دھرم ویکھ دکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، ہر
 گھٹ آپے ویکھ دکھائندا۔ نہہکنک جوت نورانی، جوتی جوت جگایا۔ کھیلے کھیل دو جہانی، کھیلنہار آپ اکھویا۔ کلجک میٹے کوڑ نشانی، کالا سوساتن پھہایا۔ نہ
 کوئی دیسے عیسیٰ موسیٰ شاہ ڈرانی، شاہ افغان رہن نہ پایا۔ ویکھ دکھائے ہر ایرانی، لینانی سنگ رلایا۔ نیتز در در نیر وہائے اللہ رانی، مکھ کالا گھنگٹ پایا۔ سنگ
 محمد چار یار کرن قربانی، سیس اپنا بھیٹ چڑھایا۔ خداوند منگے منگ ساچا دانی، آگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ ساچا کلمہ ہوئے جانی، دلدار آپ اکھویا۔ انا الحق تیری
 منزل ویکھے اک رُوحانی، انا الحق نعرہ لایا۔ پرگٹ ہوئے گن ندھانی، بھیکھادھاری بھیکھ وٹایا۔ شبد چلہ مارے رسنا تیر کمانی، آپے رہیا کھچایا۔ دو جہاناں
 ساچا بانی، جوداں طبقاں رہیا ہلایا۔ ویکھ دکھائے انجیل قرآنی، بھيو کوئے نہ پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، نہہکنکا ناؤں
 دھرایا۔ نہہکنکا ناؤں رکھ، اپنی جوت جگائندا۔ شبد گر کر پر تکھ، لوک مات ویکھ دکھائندا۔ سنت سہیلے کرے وکھ، دو اکھر جاپ جپائندا۔ لکھ چوراسی اڈنے
 ۲۱۲ لکھ، پنڈت پاندھانہ کوئی دھیر دھرائندا۔ ویکھ دکھائے اتر پورب پچھم دکھ، دہ دشا پھول پھولائندا۔ ترے گن مایا پنچ وکارا پنچ تت انگیارا رہیا مچ، نہ کوئی
 مات بھجائندا۔ من قلندر رہیا مچ، سرشٹ سبائی آپ نچائندا۔ مت بدھ نہ جانے ہر ہر سچ، مایا پردہ پائندا۔ جھوٹھانا تا مٹی کچ، کایا کوڑا کپڑا اک دکھائندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، ایکا ڈنکا آپ سنا، راؤ رنکاں آپ جنائندا۔ نہہکنک جوت جگا، ایکا الکھ جگائندا۔ پنڈت پاندھے
 رہیا اٹھا، سویا کوئی رہن نہ پائندا۔ مستک تلک لگایا ویکھے تھاں تھاں، ترینی نیئی کون نہائندا۔ وید پیران کتیبیاں لئے بھلا، برہم و دیا کون پڑھائندا۔ چارے
 جگ لیکھا رہیا لکھا سنجگ تریتا دوا پر کلجک پار کرائندا۔ بھرم بھلیکھا رہیا پا، جوتی جامہ بھیکھ وٹائندا۔ کیسا دھاری لئے سمجھا، گر گوہند سنگ رلائندا۔ مونڈ
 منڈائے لئے اُپا، ایکا رنگ رنگائندا۔ مسلم سٹی کوئی دیسے نہ، عیسیٰ موسیٰ پار کرائندا۔ کالا سوساتن پھہا، مکھ نقاب ڈکائندا۔ مکہ مدینہ پھیرا پا، امام ہندی
 آپ ہو جائندا۔ بھارت کھنڈ کھیل کھلا، برہمنڈ ویکھ دکھائندا۔ بھیکھ پکھنڈا دے مٹا، ایکا ڈنڈا ہتھ اٹھائندا۔ منمکھ جیو آتم رنڈا دے کھپا، گر مکھ ساچے سنگ

نبھائندا۔ چنڈ پر چنڈا اک چکا، تکھی دھار دکھائندا۔ کوڑ گڑیارے کنڈاں دے وڈھا، کالی دھار مٹائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، چار ورن اک دوارا، نام بھرے سچ بھنڈارا، دیونہار آپ کرتارا، اپنی ہتھیں آپ ورتائندا۔ نہہکنک ہر ہر روپ، ایک ایک اکھوایا۔ آپے راجا شاہو بھوپ، تخت سلطان آپ اکھوایا۔ آپے دیکھے چارے کوٹ، دہ دشا ویکھ دکھایا۔ آپے جگ جگ بیٹھا روٹھ، آپے جگ جگ لئے منایا۔ آپے جگ جگ جائے ٹوٹھ، جن بھگتاں دیا کمایا۔ آپے ممتکھ ہتھ پھڑائے خالی ٹھوٹھ، آپے در در رہیا پھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ جوتی جامہ ہر بھگوانا، نہہکنک نرائن۔ جن بھگتاں دیوے جیوا دانا، اتم درس دکھائے ساچے نیناں۔ آپے گوپی آپے کاہنا، آپے منڈل راس رچائنا۔ آپے سینا سرتی بنھے گانا، آپے ہوئے رام رمانا۔ آپے اکال مورتی گن ندھانا، دس کسے نہ آتا۔ آپے اُپجائے ناد تورتی، آپے اپنا راگ الاٹنا۔ میٹ مٹائے ناتا کوڑو کوڑتی، کلج جھوٹھا میٹ مٹائنا۔ جن بھگتاں آسا منسا پورتی، پورن پُرکھ آپ اکھوائنا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، کھیلے کھیل سرشٹ سبائنا۔ سرشٹ سبائی اندھ گھور، چار کُنٹ اندھیرا چھایا۔ گھر گھر لڑائی پنج چور، پنچاں موہ ودھایا۔ من مت ہتھ پکڑی ڈور، نہ کوئی کسے چھڈایا۔ کلج کوڑا رتھ رہیا تور، پر بھ ساچا رہیا تریا۔ ہوئے ہنگتا کریا چور، جگت وکارا سنگ رلیا۔ گرگھ ورا منگتا دوویں ہتھ رہیا جوڑ، پر بھ چرنی سیس نوایا۔ پُرکھ ابناشی جائے بھر، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ پار کرائے گھاٹی سوڑ، ڈو نگھی کندر ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، ہر جن ساچے لئے جگایا۔ ہر جن ساچا آپ اٹھائے، دیاوان دیاوانا۔ ایک شبد نام جنائے ڈھردر گاہی اک فرمانا۔ سمت چوڈاں ویکھ دکھائے، ویہ صد پکرمی کھیل مہانا۔ پار برہم برہم اک ند وجائے، ایک نام ترانہ۔ امرت اتم ساچی مد پیائے، اک نمار رکھانا۔ نو دوارے پار ہوئے کرائے، کرپا کر سری بھگوانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوانا۔

سَنگَر پُرکھ دِیال، سَنگھ سہج سہایا۔ گُرگھ ویکھے ساچے لال، لال انملڑا ویکھ وکھایا۔ پھل لگائے کایا ڈال، بھل بھلوڑی دے کھڑایا۔ جگ جگ چلے
 اوڑی چال، چال نرالی اک رکھایا۔ کایا ویکھ سچی دھر مسال، ساچا مندر دے سہایا۔ دپک جوتی ایکا بال، گگن گگنتر ویکھ وکھایا۔ دیوے نام سچا دھن مال،
 نام بھنڈارا اک ورتایا۔ سدا سدا کرے پرتپال، پرتپالک آپ اکھوایا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکال، در دوار ویکھ وکھایا۔ امرت سر سرور مارے اک اچھال،
 سوہنگ ہنسا روپ وٹایا۔ ڈھر در گاہی بھگت دلال، بنس سر بنسا ویکھ وکھایا۔ توڑ تڑائے جگت جنجال، ترے گن مایا وچ نہ آیا۔ آپ اپنے آپ بھال، آپے رہیا
 گلے لگایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنکا ناؤں دھرایا۔ گُرگھ ساجن سچ گھر وسیا، پایا پُرکھ اپارا۔ پاربرہم راہ ایکا دسیا، نرگن جوت اُجیارا۔
 کَلج میٹے رین اندھیری مسیا، سَنجگ ساچا کرے پسارا۔ تیر نرالا ایکا کسیا، شبد کھنڈا دو دھارا۔ لوآں پُریاں پھرے نسیا، اگم اگٹری کرے کارا۔ جوتی جوت
 سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرُن نر اوتار۔ نر اوتار ہر گوہند، گوہند روپ سہایا۔ کھیلے کھیل اپرا جن بھگتاں میٹے سگلی چند، ہوئے روگ
 جلايا۔ اٹھے پھر سیوادر اسدا سدا بخشند، بخشنہار آپ اکھوایا۔ ایکا بخشے چرن پیارا ہر داتا گنی گہند، گہر گہسیر سہایا۔ جگ جگ بنھے ساچی دھار جو دھاسور وڈ
 ۲۱۲ مرگند، کَلج انت اخیر کرایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کَلج تیری اتم ور، لہنا دینا رہیا چُکایا۔ کَلج تیرا اتم لہنا، ہر ساچے آپ چُکاونہ۔
 تن شنگار کرائے جوٹھ جھوٹھ تن پائے گہنا، مایا ممتا سنگ رکھاونہ۔ ہوئے ہنگتا کجل پائے نینا، دھرم رائے در سہاونہ۔ لکھ چوڑاسی جیو جنت سگلا سنگ تیرے
 ساتھ رہنا، ویلے انت سہاونہ۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کَلج تیرا مول چُکاونہ۔ کَلج مول جائے چک، ہر ساچا آپ چُکائندا۔ ویلا اتم
 رہیا ڈھک، نہ کوئی میٹ مٹائندا۔ کایا بوٹا جانا سک، امرت سنج نہ ہریا کوئی کرائندا۔ سَنجگ ساچا دھرت مات دی دھرے کُکھ، پوت سپوتا آپ اپائندا۔
 جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کَلج سَنجگ ویکھ وکھائندا۔ کَلج اتم رہیا وچار، ویلا اتم آیا۔ سَنجگ ساچا ہوتیار، لوک مات لئے اگٹرایا۔ کھیلے
 کھیل ہر کرتار، آپ اپنی کھیل کھلایا۔ کَلج رووے دھاہاں مار، سنگ محمد نال رلایا۔ سَنجگ ساچا بل رہیا دھار، اپنی بھجا ویکھ وکھایا۔ کرے کرائے کر نہار،
 کرتا پُرکھ رہیا کرایا۔ کَلج جوٹھا جھوٹھا بھیا بھار، سر اپنے رہیا اٹھایا۔ سَنجگ تھھا وچ سنسار، لوک مات راہ تکایا۔ پاربرہم پر بھ ایکا رُٹھا، لکھ چوڑاسی دے

سزایا۔ کلجک خالی دے سے ٹھوٹھا، نام دست نہ کوئی دکھایا۔ رائے دھرم پھر پھر ٹنگے بٹھا، ویلے انتم دے سزایا۔ لکیا کوئی نہ رہے گٹھا، نہ کوئی دھیر دھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد وچولا اپنا آپ اٹھایا۔ سنجگ ساچے سچ صلاح، ہر شبدی آپ جنایا۔ لوک مات بن ملاح، جن بھگتاں میل ملائیا۔ ایک دیوے ساچاناں، سوہنگ شبد وڈی وڈیائیا۔ دھرت مات سہائے تیرا ساچا تھاں، سچ سچ دے وڈیائیا۔ غریب نمائیاں دیوے ٹھنڈی چھاں، سر اپنا ہتھ لکائیا۔ راجیاں رانیاں دے کھا، سپس تاج نہ کوئی رکھایا۔ کھانیاں بانیاں دے مٹا، چار ورن نہ کوئی پڑھایا۔ جانی جان آپ اکھوا، دھر دی بان اک چلائیا۔ نہہکنکا جامہ پا، جوتی نور کرے رُشنائیا۔ گر گوبندا سنگ رلا، سوانگی سوانگ ورتائیا۔ انگیکار آپ کرا، اپنے انگ لگائیا۔ ننگی کٹار رہیا چکا، شستر بستر تن سچائیا۔ چٹے آسو آسن پا، سولاں کلیاں ویکھ وکھائیا۔ چرن رکابے دے لکا، ہر داتا بے پرواہیا۔ مکھ نقابی پردہ دیوے لاه، نورو نور سمائیا۔ دو دو آبی ویکھ وکھا، شاہ نوابا دے ہلائیا۔ حق نوابا ایک ڈنک وجا، مکہ کعبہ ویکھ وکھائیا۔ اغیب اغیبا آپ اکھوا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ ساچا سنگ نبھایا۔ کلجک کوڑا کوڑا پسارا، ہر ساچا میٹ مٹائندا۔ سمت پندراں کر پیارا، نو کھنڈ ویکھ وکھائندا۔ کھیلے کھیل ہر نرنکارا، دئی دوتی کندھ ہٹائندا۔ سرشٹ سبائی دو دو پھاڑا، آپے آپ کرائندا۔ کھیلے کھیل ستاراں ہاڑا، لیکھا لیکھ نہ کوئی جنائندا۔ جا جا ویکھے جنگل جوہ اُجاڑ پھاڑا، اُچے ٹلے پر بت پھول پھولائندا۔ منمکھ جیواں اگ لگائے بہتر ناڑا، ہاڈی تن جلائندا۔ سرشٹ سبائی تیرا اک اکھاڑا، پر بھ ساچا آپ لگائندا۔ شبد اگئی اٹھے دھاڑا، ہر دھاڑوی آپ ہو جائندا۔ ساچے گھوڑے چڑھے دھردر گاہی ایک لاڑا، نو کھنڈ ست دیپ لکھ چوراسی پُریاں لوآں آپ پرنائندا۔ کلجک تیرا کوڑا پسارا، ہر کوڑو کوڑو دسائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد وچولا ایک ایک رکھائندا۔ شبد وچولا مارے پھیرے، کلجک آپ اٹھائندا۔ سنجگ کرے ساچی مہرے، مہربان دیا کمائندا۔ کلجک کوڑا آیا گھیرے، سنگی ساتھی نہ کوئی چھڈائندا۔ سنجگ کرے حق نہیرے، حق حقیقت ویکھ وکھائندا۔ کلجک ڈھیہہ ڈھیہہ ڈھیری ہوون نگر کھیڑے، محل اٹل نہ کوئی دکھائندا۔ سنجگ اپنی لٹھ آپے گیڑے، گیرا اپنے ہتھ رکھائندا۔ کلجک دھرت مات تیرے کرائے کھلے ویڑے، چاروں کُنٹ ویکھ وکھائندا۔ سنجگ مکائے جھوٹے جھیرے، سچ سچ ورتائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، سمت پندراں ویہہ صد

سنگ رکھائندا۔ ویہہ صد پندراں ہو تیار، ہر ساچی بنت بنائندا۔ کلجگ ویکھے کوڑ پیار، ویکھنہار دس نہ آئندا۔ سنجگ ساچے اٹھ بلدھار، ساچی سکھیا اک سمجھائندا۔ دھرت مات کرے پکار، دھیرن دھیر نہ کوئی دھرائندا۔ رائے دھرم رہیا لکار، اتم ویکھ دکھائندا۔ پتر گپت لیکھ لکھار، اپنا کھاتا پھول بھلائندا۔ لاڑی موت کر شنگار، ہتھیں مہندی رنگ رنگائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم وارا، سنجگ ساچا لوک مات دے دھر، لہنا دینا مول چکائندا۔ کلجگ تیرا پار کنارہ، سنجگ جوت جگائیا۔ کھیلے کھیل ہر نر نکارا، جگ جگ وڈی وڈیائیا۔ کلجگ رووے زارو زارا، سنجگ خوشی منائیا۔ کرنہار آپ کرتارا، اپنے ہتھ رکھی وڈیائیا۔ دھرت مات تیرا ایک نعرہ، در ساچے کرے جنائیا۔ سادھاں سنتاں سن پکارا، ہر ساچا ویکھ دکھائیا۔ چاروں کٹ دھواں دھارا، رین اندھیری چھائیا۔ روس سورج چن نہ دپسے کوئی ستارا، سچ سچ نہ کوئی ورتائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکٹک نرائن نر، کھیلے کھیل ویہہ صد پندراں، پھیرا پائے جنگل جوہ اجاڑ پہاڑا ڈونگھی کندرا، راج راجان شاہ سلطان دے اٹھائیا۔ سرشٹ سبائی آپ جگاؤنا، دیوے اک ہلارا۔ نو کھنڈ پر تھی ایک در سہاؤنا، ستاں دیپاں اک پیارا۔ جیو جنت سرب کرلاؤنا، چھڈنا پئے گھر بارا۔ گرگھ ورا پر بھ گلے لگاؤنا، جس بخشے چرن پیارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کرم کماؤنا۔ کرم کماے ہر گوہندا، ہر جن لئے ترائیا۔ شبدی شبد اُپجائے ساچی بندا، شبد شبدی جنم دوائیا۔ منمکھ جیو لگائے نندا، بھیو ابھیدا کوئی نہ پائیا۔ گر کاشد ڈونگھا ساگر گھر گسبھر گئی گہندا، نہ کوئی ویکھے ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ور، دیوے نام وڈی وڈیائیا۔

ہر سنگر ایک سیویئے، پاربرہم کرتار۔ ہر سنگر ایک سیویئے، آد پرکھ اپار۔ ہر سنگر ایک سیویئے، نرگن جوت آکار۔ ہر سنگر ایک سیویئے، انت نہ پاراوار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنی سار۔ سنگر ایک سیویئے، دیوے ساچی وتھ۔ سنگر ایک سیویئے، جگت وکارا دیوے متھ۔ سنگر ایک سیویئے، پنجم پائے نتھ۔ سنگر ایک سیویئے، کر درس سگل وسورے جان لٹھ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن شبد جنائے اکھ۔

سَنگَر پُورا جانینے، وڈ داتا بے پرواہ۔ سَنگَر پُورا جانینے، ایکا ایک جپائے ناں۔ سَنگَر پُورا جانینے، سچ دلالا دیوے تھاں۔ سَنگَر پُورا جانینے، پھڑ ہنس بنائے کاں۔
 سَنگَر پُورا جانینے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہوئے سکھائی پتا ماں۔ سَنگَر پُورا جانینے، دینا بندھپ دین دِیالا۔ سَنگَر پُورا جانینے، گھر مندر
 دکھائے سچی دھر مسالہ۔ سَنگَر پُورا جانینے، اک دکھائے بہنگم چالا۔ سَنگَر پُورا سیویئے، سدا سدا ہوئے رکھوالا۔ سَنگَر پُورا سیویئے، دیوے نام سچا دھن مالا۔
 سَنگَر پُورا سیویئے، ایکا دستے راہ سکھالا۔ سَنگَر پُورا سیویئے، توڑنہار جگت جنجالا۔ سَنگَر پُورا سیویئے، نیڑ نہ آئے کال مہاکالا۔ سَنگَر پُورا سیویئے، جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے نام دوشالہ۔ سَنگَر پُورا سیویئے، سرب کلا بھر پور۔ سَنگَر پُورا جانینے، اٹھے پہر حاضر حضور۔ سَنگَر پُورا جانینے، نہ
 نیڑے نہ دُور۔ سَنگَر پُورا جانینے، ناتا توڑے کوڑو کوڑ۔ سَنگَر پُورا جانینے، بخشے چرن ساچی دھوڑ۔ سَنگَر پُورا جانینے، چتر سکھڑ بنائے مورکھ موڑھ۔ سَنگَر پُورا
 جانینے، کایا چولی رنگن چاڑھے گوڑھ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیکھے ساچے سور۔ سَنگَر پُورا جانینے، ساچی صفت صلاح۔ سَنگَر پُورا
 جانینے، اپنے دھندے دیوے لا۔ سَنگَر پُورا جانینے، پاپی گندے لئے ترا۔ سَنگَر پُورا جانینے، ہوئے ہنگتا دے مٹا۔ سَنگَر پُورا جانینے، ساچی سنگتا لئے ملا۔
 سَنگَر پُورا جانینے، خالی منگتا کوئی جائے نہ۔ سَنگَر پُورا جانینے، گر سکھ انگدا لئے لگا۔ سَنگَر پُورا جانینے، مانس جنم نہ ہوئے بھنگتا، بھرماں گڑھ دے تڑا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے اٹھا۔ سَنگَر پُورا جانینے، ساجن ہر گو بند۔ سَنگَر پُورا جانینے، وڈ داتا گنی گہند۔ سَنگَر پُورا جانینے، سدا
 سدا بخشند۔ سَنگَر پُورا جانینے، مٹائے سگلی چند۔ سَنگَر پُورا جانینے، مان گوائے کروڑ تیتیا اند۔ سَنگَر پُورا جانینے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ہر جن اُپجائے ساچی بند۔ سَنگَر پُورا جانینے، دو جہاناں والی۔ سَنگَر پُورا جانینے، دُھر درگا ہی ساچا مالی۔ سَنگَر پُورا جانینے، پھل لگائے کایا ڈالی۔ سَنگَر ساچا جانینے،
 دو جہان کرے رکھوالی۔ سَنگَر ساچا سیویئے، دیوے نام سچ دلالی۔ سَنگَر ساچا سیویئے، آدانت نہ ہو یا خالی۔ سَنگَر ساچا سیویئے، جگ جگ چلے اولڑی چالی۔
 سَنگَر ساچا سیویئے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ جوت دھر کر، جوت جگائے اک اکالی۔ سَنگَر ساچا سیویئے، پر م پُرکھ اکال۔ سَنگَر ساچا سیویئے، دیناں ناتھ
 دین دِیال۔ سَنگَر ساچا سیویئے، ساچا گھر گھر وچ دے دکھال۔ سَنگَر ساچا سیویئے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن اُپجائے ساچے لال۔ سَنگَر

ساچا سیویئے، بنے دھر سنجوگ۔ سَنگَر ساچا سیویئے، آتم رس چُگائے ساچی چوگ۔ سَنگَر ساچا سیویئے، اک کرائے نرمل بھوگ۔ سَنگَر ساچا سیویئے، سو
 پُرکھ نرنجن چرن پریتی دیوے ساچا جوگ۔ سَنگَر ساچا سیویئے، ہوئے ہنگتا دُئی دویتی کڈھے روگ۔ سَنگَر ساچا سیویئے، دیوے درس اموگھ۔ سَنگَر ساچا
 سیویئے، آتم رس چُگائے ساچی چوگ۔ سَنگَر ساچا سیویئے، پار کرائے تینالوک۔ سَنگَر ساچا سیویئے، ایکا بخشے ساچی موکھ۔ سَنگَر ساچا سیویئے، اٹھے پھر نہ
 ویاپے ہرکھ سوگ۔ سَنگَر ساچا سیویئے، اک سَنائے سہاگی ساچا سچ سلوک۔ سَنگَر ساچا سیویئے، پار کرائے کوئی کوٹ۔ سَنگَر ساچا سیویئے، تن نگارے لائے
 شبد چوٹ۔ سَنگَر ساچا سیویئے، مایا ممتا کڈھے کھوٹ۔ سَنگَر ساچا سیویئے، گرگھ اٹھائے آلینوں ڈگے بوٹ۔ سَنگَر ساچا سیویئے، دیوے نام بھنڈارا اتوٹ۔
 سَنگَر ساچا سیویئے، کر درس لکھ چوڑا سی جائے چھوٹ۔ سَنگَر ساچا سیویئے، پنچاں چوراں کڈھے کُٹ۔ سَنگَر ساچا سیویئے، ٹھگ چور یار کوائے نہ سکے لُٹ۔
 سَنگَر ساچا سیویئے، پھڑ بانہوں آپ منائے جو جگ جگ بیٹھے رُٹھ۔ سَنگَر ساچا سیویئے، آد جگادی شبد برہادی آپے جائے تھٹھ۔ سَنگَر ساچا سیویئے، ناتا
 توڑے جوٹھ جھوٹھ۔ سَنگَر ساچا سیویئے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا لاہا لُٹ۔ سَنگَر ساچا سیویئے، پار برہم اچت۔ سَنگَر پورا
 سیویئے، اک سہائی ساچی رُت۔ سَنگَر ساچا سیویئے، کرے پرکاش ماٹی بُت۔ سَنگَر ساچا سیویئے، گر سکھ بنائے ساچے سُن۔ سَنگَر ساچا سیویئے، جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکٹنک نرائن نر، اک لگائے ساچی چوٹ۔ سَنگَر پورا سیویئے، پار برہم بے انت۔ سَنگَر پورا سیویئے، میل ملائے ساچے
 کنت۔ سَنگَر ساچا سیویئے، ساچی سچ سہائے ناری کنت۔ سَنگَر ساچا سیویئے، نام چپائے نیا منت۔ سَنگَر ساچا سیویئے، جگ جگ مہاگنت اگنت۔ سَنگَر ساچا
 سیویئے، اک دکھائے رُت بسنت۔ سَنگَر ساچا سیویئے، لکھ چوڑا سی پار کرائے جیو جنت۔ سَنگَر ساچا سیویئے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 آپے جانے آد انت۔ سَنگَر ساچا سیویئے، وڈ وڈ ساگر سندنہ۔ سَنگَر ساچا سیویئے، وڈ داتا گنی گہند۔ سَنگَر ساچا سیویئے، شبدی شبد مرگند۔ سَنگَر ساچا
 سیویئے، سیوک ویکھے برہما وشن شو سُرپت راجا اند۔ سَنگَر پورا سیویئے، نہ مرے نہ جنمے ہرکھ سوگ نہ ویاپے چند۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، ہر جن ساجن آپ بخشند۔ سَنگَر پورا سیویئے، ہر ساچا شاہو شاباش۔ سَنگَر ساچا سیویئے، پار برہم پُرکھ ابناش۔ سَنگَر پورا سیویئے، کھیلے کھیل پر تھمی

آکاش۔ سَنگَر پُورا سیویئے، ہر گھٹ اندر رکھیا واس۔ سَنگَر پُورا سیویئے، لیکھے لائے سواس سواس۔ سَنگَر پُورا سیویئے، سرب گناں گن تاس۔ سَنگَر پُورا سیویئے، لیکھے لائے ناڑی ہڈ تن رت ماس۔ سَنگَر پُورا سیویئے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن دیکھے منڈل راس۔ سَنگَر پُورا سیویئے، شاہو بھوپ سلطانا۔ سَنگَر پُورا سیویئے، سدا سد مہربانا۔ سَنگَر پُورا سیویئے، ہرجن دیوے جیبا دانا۔ سَنگَر پُورا سیویئے، کھیلے کھیل دو جہانا۔ سَنگَر پُورا سیویئے، ایک دیوے دُھر فرمانا۔ سَنگَر پُورا سیویئے، اک دکھائے پد نربانا۔ سَنگَر پُورا سیویئے، اک سنائے انادی گانا۔ سَنگَر پُورا سیویئے، اک اُپجائے سچ ترانہ۔ سَنگَر پُورا سیویئے، اک دکھائے سچ اُکانا۔ سَنگَر پُورا سیویئے، ہرجن دیوے نام بانا۔ سَنگَر پُورا سیویئے، چکے آون جانا۔ سَنگَر پُورا سیویئے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک دکھائے سچ نشانہ۔ سَنگَر پُورا سیویئے، ہر گھٹ جوت جگائے۔ سَنگَر پُورا سیویئے، ہرجن ساچے دیکھ دکھائے۔ سَنگَر پُورا سیویئے، من تن ہریا دئے کرائے۔ سَنگَر پُورا سیویئے، ڈنکا ڈورُ اک وجائے۔ سَنگَر پُورا سیویئے، راؤ رنگاں ایک دھام سہائے۔ سَنگَر پُورا سیویئے، بار انکا انک بار جوت جگائے۔ سَنگَر پُورا سیویئے، واسی پُری گھنکا ناؤں رکھائے۔ سَنگَر پُورا سیویئے، گرگھ جن جنکا لئے ترائے۔ سَنگَر پُورا سیویئے، من منکا دئے پھرائے۔ سَنگَر پُورا سیویئے، جوتی تنکا دئے لگائے۔ سَنگَر پُورا سیویئے، دے درس من شنکا دئے گوائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساجن دیکھ دکھائے۔ سَنگَر پُورا سیویئے، سدا سدا اڈول۔ سَنگَر پُورا سیویئے، جگ جگ تولنہارا تول۔ سَنگَر پُورا سیویئے، بجر کپائی دیوے کھول۔ سَنگَر پُورا سیویئے، انحد وجائے ساچا ڈھول۔ سَنگَر پُورا سیویئے، سرت سوانی کرے چوبل۔ سَنگَر پُورا سیویئے، گرگھ کایا اندر جائے مول۔ سَنگَر پُورا سیویئے، دیوے وڈیائی اُپر دھول۔ سَنگَر پُورا سیویئے، امرت چوائے نابھ کول۔ سَنگَر پُورا سیویئے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لئے تول۔ سَنگَر پُورا جانئے، ساجن ہر ہر میت۔ سَنگَر پُورا جانئے، کایا مندر دکھائے سچ گرُودوارا جگت مسیت۔ سَنگَر پُورا جانئے، جگ جگ چلے اولٹری ریت۔ سَنگَر پُورا جانئے، سد بیٹھا رہے اتیت۔ سَنگَر پُورا جانئے، سرشٹ سبائی رہیا جیت۔ سَنگَر پُورا جانئے، پتت کرے پُنیت۔ سَنگَر پُورا جانئے، مٹھا کرے کوڑا رہیٹھ۔ سَنگَر پُورا جانئے، چاڑھے رنگ میٹھ۔ سَنگَر پُورا جانئے، دیوے نام جگت اندیٹھ۔ سَنگَر پُورا جانئے، ایک رنگ رنگائے ہست کیٹ۔ سَنگَر پُورا جانئے،

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، گر سیکھ بخشے چرن پریت۔ سَنگَر ساچا سیویئے، ساچا سر جنہار۔ سَنگَر ساچا سیویئے، انت نہ پاراوار۔ سَنگَر ساچا سیویئے، کھولے بند کواڑ۔ سَنگَر ساچا سیویئے، میٹ مٹائے پنجم دھاڑ۔ سَنگَر ساچا سیویئے، جوت جگائے ناڑ ناڑ۔ سَنگَر ساچا سیویئے، گر شبد گھوڑے دیوے چاڑھ۔ سَنگَر ساچا سیویئے، گھر ساچے دیوے واڑ۔ سَنگَر ساچا سیویئے، والگے نہ تتی ہاڑ۔ سَنگَر ساچا سیویئے، ہوئے سہائی جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ۔ سَنگَر ساچا سیویئے، اک دکھائے دھرم اکھاڑ۔ سَنگَر ساچا سیویئے، کرماں روگ دئے نوار۔ سَنگَر ساچا سیویئے، ساچا شاہو بے عیب پروردگار۔ سَنگَر ساچا سیویئے، دیوے درس اگم اپار۔ سَنگَر ساچا سیویئے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن میلا میل ملائے وچ سنسار۔ سَنگَر پورا سیویئے، نرگن رُپ نرنجن۔ سَنگَر پورا سیویئے، سدا سدا درد دُکھ بھے بھنجن۔ سَنگَر پورا سیویئے، نیتز پائے گیان انجن۔ سَنگَر پورا سیویئے، چرن دھوڑ کرائے ساچا مجن۔ سَنگَر پورا سیویئے، دو جہانی پڑدے کجن۔ سَنگَر پورا سیویئے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سَنگھ وشنوں بھگوان، ہر جن دیکھے ساچے سجن۔

۲۲۰

۲۲۰

★ ۱۵ پھلگن ۲۰۱۴ پکرمی درشن سَنگھ دے گھر مکان نمبر ۹۷۸۹ گلی نمبر ۷ پہاڑ گنج دلی دربار وچ ★

کر نہار سمرتھ، پورن بھگونتیا۔ جگ جگ چلائے اپنا رتھ، ہر جن ترائے ساجن ستیا۔ شبد جنائی نام اکھ، سنے سنائے آپ سُننتیا۔ جگت وکارا دیوے متھ، سچ سچ بنائے ساچی بنتیا۔ ہر جن راکھے دے کر ہتھ، آدانت گنا گوننتیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی کھیل کھلنتیا۔ کھیلنہار ہر بھگوانا، عقل کل اکھوانندا۔ آپے جانے دُھر فرمانا، اپنا آپ سناندا۔ آپے جانے نام ندھانا، آپے دیکھ دکھاندا۔ آپ اپنی کرے پچھانا، آپ اپنا دیکھ دکھاندا۔ آپ وجائے شبد دُھن ترانہ، اپنا آپ سناندا۔ آتم انتر دیوے پینا کھانا، امرت آتم جام پیناندا۔ ست سنتو کھی بھے گانا، دھیرج دھیر دھراندا۔ دھرم جھلائے اک نشانہ، ست پُرکھ آپ جھلاندا۔ آپے ہویا جانی جانا، جانہار آپ اکھوانندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،

ہر جن ساچے میل ملائندا۔ ہر مورت اکال، ہر ہر سما۔ جگ جگ چلے اولڑی چال، جگ جگ اپنے ہتھ رکھایا۔ آپ وجائے اپنا تال، انادی دھارا اک
 دکھایا۔ دو جہانی بن دلال، دُھر درگاہی ویس وٹایا۔ ناتا توڑ جگت جنجال، جوتی جوت سما۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور،
 نہہکنک نرائن نر، راما نامہ بھیکھ وٹایا۔ نہہکنک آد ابناشا، پرم پُرکھ سلطانا۔ نرمل جوتی نور کرے پرکاشا، کھیلے کھیل دو جہانا۔ ہر گھٹ اندر رکھے واسا، بھيو
 ابھیدا بھيو چھپانا۔ بھگت جناں جن داسی داسا، سیوک سیوک کمانا۔ کھیلے کھیل پر تھی آکاشا، لو آں پُریاں ویکھ دکھانا۔ ساچے منڈل پاوے راسا، ست سروپ
 سری بھگوانا۔ آد انت نہ کدے وناسا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، آپے جانے اپنا بھانا۔ ہر بھانا ہر
 جانیہ، ہر ہر روپ سمائے۔ شاہو بھوپ وڈ سلطانیا، راج راجانا آپ اھوائے۔ ہوئے سہائی جن نمنا، گڑھ ہنکاری دے تڑائے۔ دھرم رکھائے اک نشانیہ،
 سبجگ ساچا رنگ چڑھائے۔ ایک شبد دُھر فرمانیا، راگ راگنی رہے گائے۔ گرگھ ویکھے چتر سُبجانیہ، آتم انتر کھوج کھجائے۔ آپے بخشنہار چرن دھیانیہ، ہوئے
 ہنگتا روگ جلائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، ایک ڈنکا شبد وجائے۔ ایک ڈنکا ہر نرنکار، ہر اپنا آپ
 ۲۲۱ وجائندا۔ لو آں پُریاں کرے خبردار، مات پاتال آکاش ہلائندا۔ برہما وشن شو دیوت سر دے ہلار، کروڑ تیتیس سنگ رلائندا۔ لکھ چوراسی پاوے سار،
 لوک مات ویکھ دکھائندا۔ انڈج جیرج اُتبج سیج لئے ادھار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہہکنک ناؤں دھرائندا۔
 نہہکنکا ہر بنواری، ایک ایک اھوائندا۔ نرمل جوت کر اُجیاری، اندھ اندھیر مٹائندا۔ شبد کھنڈا تیز کٹاری، آپ اپنے ہتھ اُٹھائندا۔ بستر شستر اک اپاری، سو
 پُرکھ نرنجن ویکھ دکھائندا۔ ساچے آسو کر آسواری، شبد سنگھاسن آسن لائندا۔ کھیلے کھیل اپر اپاری، کھیلنہار دس نہ آئیندا۔ داتا جودھا سور بلی بلکاری،
 برہمنڈاں کھنڈاں جیرج انڈا ویکھ دکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، آپ اھوائندا۔ نہہکنک نر
 نرائن درد دُکھ بھے بھنجن، ایک ایکنکاریا۔ جن بھگتاں میلا ساچے سجن، ملے میل پُرکھ اگم اپاریا۔ اک چڑھائے نام جہازن، کھیوٹ کھیٹ آپ اھوارہیا۔
 جن ہر رکھنہارا لاجن، لاجونت آپ اھوارہیا۔ کلجگ اتم رچیا کاجن، اکال پُرکھ بھیکھ وٹا رہیا۔ پرگٹ جوت دیس ماجھن، سمبل نگری دھام سہا رہیا۔

شبد اگئی مارے واجن، سنت سہیلے آپ اٹھا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکلنک نرائن نر، اک آکار دکھا رہیا۔ اک آکار اینکارا، ایک کل ورتا سندا۔ ایک روپ اگم اپارا، لیکھا لیکھ نہ کوئی لکھا سندا۔ ورن گوت ہر وسے باہرا، ذات اذات نہ کوئی دھرا سندا۔ بستر شستر نہ تن شنکارا، سیس دھڑ نہ کوئی دکھا سندا۔ چتر بھج کھیل اپارا، آدھنک روپ وٹا سندا۔ وشنوں ونسی کر پیارا، واس دیو سما سندا۔ اوانگ سوہنگ میل اپارا، ایک دو جا بھو چکا سندا۔ تیجا لونن اک اگھا، آتم درسی درس دکھا سندا۔ دھرم دکھائے سچ اکھا، ساچی درگاہ دھام سہا سندا۔ جوت جگائے بہتر ناڑا، ہرجن ساچے ویکھ دکھا سندا۔ میٹ مٹائے پنجم دھاڑا، کوڑی کرپا رہن نہ پاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکلنک نرائن نر، آپ اپنے رنگ رنگا سندا۔ رنگ رنگائے ہر اکیلا، اپنی کل ورتا سندا۔ آپے گرو آپے چیلا، جوتی شبدی میل ملا سندا۔ بھگت جناں ہر سجن سہیلا، جگ جگ وڈی وڈیا سندا۔ جوت نرنجن چاڑھے تیل، پنجم سخیاں منگل گایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکلنک نرائن نر، گرگھ ساچے میت، آپ اپنے انگ لگایا۔ آپ اپنے انگ لگا، ہرجن بھو کھلا سندا۔ انحد سچ مردنگ وجا، تال تلوڑا اک دکھا سندا۔ بجر کپائی سلا تڑا، دئی دوتی کڈا ۲۲۲
 لاہندا۔ گرھ ہنکاری دئے مٹا، نام کھنڈا اک دکھا سندا۔ ساچے پوڑے دئے چڑھا، ہر بھگتاں کھوج کھوجا سندا۔ براہمن گوڑے روپ سما، پوت سپوتا آپ اکھو سندا۔ مٹھا کوڑا ویکھ دکھا، ہرجن ساچے آپ ترا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکلنک نرائن نر، نرگن کھیل کھلا سندا۔ نرگن روپ ہر نرنکارا، سرگن میل ملا سندا۔ سرگن کھیل اپرا، دس کسے نہ آسندا۔ نرگن بٹھے ساچی دھارا، سرگن وچ سما سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکلنک نرائن نر، کلجگ تیری انتم ور، نرگن سرگن کھیل کھلا سندا۔ نرگن روپ ہر ابناش، جوتی جوت سما سندا۔ سرگن ویکھے کھیل تماش، آپ اپنی دیا کما سندا۔ نرگن تھر گھر پائے راس، منڈل منڈپ آپ سہا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکلنک نرائن نر، کلجگ تیری انتم ور، ہرجن آپ سہائے ساچا در، در دوارا آپ اکھو سندا۔ ہرجن سوہے بنک دوار، ہر ساچے آپ سہایا۔ منمگھ بھلے جیو گوار، مایا ممتا پردہ پایا۔ کلجگ کوڑا کوڑا پسا، کوڑا ڈنکا رہیا وجایا۔ چاروں کُنٹ اندھ اندھیارا، دیپک گیان نہ کوئے جگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،

نہہکنک نرائن نر، کلجک تیری انتم ور، مورکھ موڑے منمکھ جیو مایا دھندے آپے لایا۔ مورکھ موڑ مگدھ انجانا، ہر ہر بھو نہ جانیا۔ بھرے بھلے جیو نادانا،
 ہوئے ہنگتا روگ ودھانیا۔ جوٹھ جھوٹھ لڑ بدھا گانا، سنگ رکھائے پنج شیطانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، کلجک تیری
 انتم ور، ہر گھٹ آپے جانی جانیا۔ کلجک کوڑا کڑیارا ڈنک، چاروں گنٹ وجایا۔ بھرم بھلائے راو رنک، راج راجانا بھو نہ رایا۔ گرکھ ورا ہر جن جننی جنیا
 جنک، ہر جن ساچا ویکھ دکھایا۔ آتم جوتی لائے تنک، آپ اپنا میل ملایا۔ کھیلے کھیل واسی پری گھنک، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک
 نرائن نر، جگت ندھان جیو اجان من مت ویکھ دکھایا۔ من مت جگت جگ ریتی، ہر ساچے ویکھ دکھانیا۔ ویکھ دکھائے دیہرا مندر مسیتی، گردوارا پھول
 پھولایا۔ گرکھ ورلے مانس دیہی جیتی، ست سنتوکھ سمانیا۔ سرت سوانی رہے اتیتی، شبد سہاگی کنت ہنڈھانیا۔ امرت آتم مد ساچی پیتی، اتر کدے نہ جانیا۔
 ایک رنگ رنگائے ہست کیٹی، اوج نیچ بھو چکانیا۔ کایا چولی رنگ چاڑھے میٹھی، رنگنہار آپ اھوانیا۔ کوڑ کڑیاری کایا کوڑی ریٹھی، منمکھ جیواں بھن
 دکھانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، ہر جن ساچے ویکھے تھاوں تھانیا۔ ہر جن وسیاچ دوارا، ہر ہر ساچا پایا۔ بھرم بھلے
 جیو گوار، ساچا سنگ نہ کوئی رکھایا۔ دوہاں میلا انتم وار، ہر ساچا رہیا کرایا۔ منمکھ روون زارو زار، نیز نیناں نیر وہایا۔ گرکھان بخشے چرن پیار، چرن
 چرنودک گھ چوایا۔ سرشٹ سبائی گئی ہار، کلجک ویلا انتم آیا۔ سمت سمتی ہوئے خوار، سادھ سنت ہوئے ہلاکایا۔ دروہی خدائے چار یار، پیر دستگیر نہ کوئی
 سہایا۔ پنڈت پاندھے رہے وچار، گیان دھیان نہ کوئی جنایا۔ گرنتھی پنٹھی ویکھ وچار، ویکھنہار دس نہ آیا۔ انتم کل پرگٹ ہوئے نہہکنک نرائن نر اوتار،
 وید ویاسا ویکھ دکھایا۔ نانک گوہند کر پیار، سمبل نگری راہ تکایا۔ اچ محل اٹل مینار، اگم اتھاہ بے پرواہ اپنا دھام سہایا۔ نرمل جوتی کر اجیار، جوتی جوت
 ڈگگایا۔ شبدی شبد کر جیکار، ایک نعرہ لایا۔ لوآں پریاں کرے خبردار، سرشٹ سبائی رہیا جگایا۔ ونڈے ونڈ ہر نرنکار، آپ اپنی ونڈ ونڈایا۔ سمت چوڈاں
 ہر جن ساچے لئے ابھار، ناتا بدھاتا اک بندھایا۔ سمت پندراں کرے خوار، منمکھ جیو دے ڈھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک
 نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، اپنی کل آپ ورتایا۔

سَنگَرِ ساجنِ مِیت، ایکا ایک اکھواندا۔ ہر شبد سنائے سہاگی گیت، ایک نام درڑا سندا۔ چرن کول بخشے سچ پریت، وچھڑ کدے نہ جائندا۔ کایا مندر اندر دکھائے دیہرا سچ مسیت، اٹھے پہر دیکھ دکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے بوجھ بُجھائندا۔ ہرجن ساچا میتڑا، ایکا اینکار۔ کایا چولی رنگے چیتھڑا، چاڑھے رنگ اپار۔ مٹھا کرے کوڑا ریٹھڑا، امرت آتم بخشے ساچی دھار۔ کرے کرائے پتت پنیٹڑا، دیوے نام ادھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لئے اُبھار۔ سَنگَرِ پورا سچ گھر، ایکا ایک دکھائندا۔ آپے کھولنہارا در، در دروازہ آپ گھلا سندا۔ آپ چکائے پنچم ڈر، پنچم موہ چکائندا۔ گرگھ ساچے لئے ور، در ساچے سگن منائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے دیکھ دکھائندا۔ ساجن میتا ہر بھگوان، پاربرہم اکھوایا۔ جن بھگتاں دیوے فرمان، آپ اپنی سیو کمایا۔ ایکا شبد اک گیان، اک دھیان رکھایا۔ ایکا شبد اک بان، ایکا رہیا چڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے دیکھ دکھایا۔ ہرجن ساچے شبد صلاح، گر پورے اک جنائیا۔ سَنگَرِ پورا بن ملاح، جگ بیڑا رہیا تراپیا۔ ایکا دست جھولی پا، لہنا دینا مول چکائیا۔ نام گہنا تن سہا، سولاں کلیاں دیکھ دکھائیا۔ شبد سَنگھاسن سچ وچھا، آتم انتر دیکھ دکھائیا۔ نرمل جوتی جوت جگا، اٹھے پہر ڈگمگائیا۔ دُھن انادی اک سنا، انحد تال وجائیا۔ امرت آتم جام پیا، ترسنا بھکھ مٹائیا۔ ساعتک ست دئے ورتا، دھیرج دھیر رکھائیا۔ کاگوں ہنس دئے بنا، سوہنگ ہنسا ساچی چوگ چکائیا۔ ایکا دھام رہیا سہا، گھر ساچا اک دکھائیا۔ تھر گھر بیٹھا بے پرواہ، آپ اپنی لکھ جگائیا۔ گرگھ ساجن میل ملا، ایکا دوجا بھیو چکائیا۔ تیجا لوسن دئے گھلا، چوتھے پد سائیا۔ پنچم میلا سچ سبھا، اپنا آپ کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، جگ جگ جگ وچھڑے جگ میل ملاپا۔ ہر سجن ہر میلیا، کرپا کر نرنکار۔ آپے ہوئے سجن سہیلیا، کلجگ انتم وار۔ گر گو بند گرو گر چیلیا، گر شبدی لئے اوتار۔ اچرج کھیل آپے کھیلیا، کھیلنہار وچ سنسار۔ آپ سے رنگ نویلیا، ریکھ بھیکھ نہ کوئی وچار۔ جن بھگتاں لکھ چوراسی دھرم رائے دی کٹے جیلیا، آون جاون گیڑ نوار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساجن پاوے سار۔ ہرجن ساچی سار، ہر ہر پائیا۔ کلجگ انتم لئے اوتار، اپنی بوجھ بُجھائیا۔ لہنا دینا پورب دئے نوار، مانس جنم جھولی پائیا۔ نیتز نیناں درس اپار، جوگ تپ ہٹھ ابھیاں پوجا پاٹھ نہ کوئی رکھائیا۔ پھڑ پھڑ بانہوں لائے

پار، ادھوچکار نہ کوئی رکھائیا۔ ہر سنگت میلا ہر دوار، ہر ایک مارگ لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ الایا آپے گایا، سُننہار آپ اکھوایا۔
 گات گائے گر گوبندا، گہر گبھیہر سماندا۔ آپے ہوئے سدا سدا بخشندا، بخشنہار آپ اکھوایندا۔ ہر جن اُپجائے ساچی بندا، پُوت سپوتا آپ اکھوایندا۔
 داتا دانی وڈ گئی گہندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سجن جن جننی ویکھ وکھاندا۔

★ ۱۶ پھگن ۲۰۱۳ بکرمی کرتار سنگھ دے گھر دی شہر ★

پاربرہم ہر بے انت، بے پرواہ اکھوایا۔ جگ جگ ادھارے ساچے سنت، شبد ملاح بنایا۔ میل ملائے ناری کنت، آتم سیجا ڈیرہ لایا۔ اک سہائے
 رت بسنت، پھل بھلوڑی ویکھ وکھایا۔ کھیلے کھیل جگا جگنت، جگ جگ ویس وٹایا۔ ست پُرکھ زرنجن آدانت، آپ اپنی کل ورتایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ پاربرہم پُرکھ ابناش، شاہ بھوپ سلطانا۔ کھیلے کھیل پر تھی آکاش، ویکھ وکھائے دو جہانا۔ ساچے منڈل ساچی
 ۲۲۵ راس، میل ملائے سری بھگوانا۔ ہر گٹ رکھے آپے واس، بھيو ابھیدا کھ چھپانا۔ جن بھگتاں جگ جگ ہوئے داس، جوگ جگت ویکھ وکھانا۔ آدانت نہ
 ہوئے وناس، سچ گھر سے بھگوانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل گن ندھانا۔ پاربرہم پُرکھ اگما، ایک ایک اکھوایا۔ نہ مرے نہ
 کدے جما، آون جاون کھیل رچایا۔ پون سواسی نہ کوئی دما، نیتز نین نہ ویکھ وکھایا۔ ہڈ ماس ناڑی نہ کوئی چما، پنج تت نہ میل ملایا۔ آد شکت جوت زرنجن
 آپے جانے اپنا کما، بھیکھادھاری بھیکھ وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکرمی کرم کمایا۔ پاربرہم ہر سلطان، ساچا دھام سہاندا۔ پر
 پُرکھ ہر مہربان، ایک نام جناندا۔ شبد شبدی دھر نشان، ایک ایک جھلاندا۔ کھیلے کھیل جگ مہان، جگت ویس وٹاندا۔ برہما وشن شو رسنا گان، سیوک
 سیوا لائندا۔ سُر ز من رکھ سرب دھیائن، مارگ اک وکھاندا۔ سادھ سنت جیو جنت، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک انک جناندا۔
 پاربرہم پر بھ شاہ سلطان، اپنا آپ جنایا۔ شبد وجائے ساچا ڈنک، ورن برناں رہیا سٹایا۔ گرگھ ادھارے جوں جن جنک، جن جننی لیکھے لایا۔ پرگٹ ہو

واسی پُری گھنک، اگم اگمڑا دھام سہایا۔ کھیلے کھیل بار انک، انک کل اھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹایا۔ پاربرہم ہر
 جوت اُجالا، جوتی جوت سماندا۔ شبد گر گر گوپالا، ورن گوت نہ کوئی رکھاندا۔ جگ جگ چلے اولڑی چالا، لیکھا لیکھ نہ کوئی لکھاندا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ناؤں دھراندا۔ پاربرہم ہر ناں نرنکار، نرگن رُپ سمایا۔ کھیلے کھیل اپرا، سرگن بھینو نہ رایا۔ سنجگ تریتا بھے
 دھار، دواپر پھیرا پایا۔ سادھاں سنتاں لئے اُبھار، جیپاں جنناں ویکھ وکھایا۔ ایکا بخشے چرن پیار، ناتا بدھاتا آپ اھوایا۔ ہرجن میلا کنت بھتار، سرت سوانی
 ویکھ وکھایا۔ توڑنہارا گڑھ ہنکار، گھرن بھننہار آپ اھوایا۔ اک سہائے بنک دوار، در دروازہ آپ گھلایا۔ کایا مندر اندر محل اٹل اُچ مینار، دسم دواوی رہیا
 سہایا۔ آپے کھولے بند کواڑ، پنچم دھاڑ دئے مٹایا۔ جوت جگائے بہتر ناڑ، آکاش آکاش سمایا۔ آپے ہویا پچھے اگاڑ، ہرجن ساچے لئے تریا۔ گرگھ ساجن
 ساچے لاڑ، ساچے گھوڑے دئے چڑھایا۔ لکھ چوڑا سی آپ چبائے اپنی داڑھ، کلجگ ویلا نتم آیا۔ نو کھنڈ پر تھی اک اکھاڑ، ستاں دیپاں رہیا ہلایا۔ منگھ جو
 ویکھ وکھائے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، اُچے ٹلے پر بت پھول پھولایا۔ ترے گن مایا رہی ساڑ، پنچ تت ہویا ہلکایا۔ من مت ویکھے اک اکھاڑ، جوتی جوت سرُپ ہر،
 ۲۲۶ آپ اپنی جوت دھر، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ پاربرہم پر بھ ساجن مینا، ہر ہر آپ اھوایا۔ آپے رانا آپے سینا، آپے راون گڑھ تڑاندا۔ آپے ارجن
 آپے گیتا، آپے کرشنا رُپ وٹاندا۔ آپے دیہرا مندر مسیتا، گرودوارا آپ اھوایا۔ آپے بیٹھا رہے اتینا، نرگن ویس وٹاندا۔ آپے ٹھانڈا آپے سینا،
 آپے ساتک ست ورتاندا۔ آپے پتت آپ پُنیتا، پتت پُنیت آپ کرائندا۔ آپے ہست آپے کینا، اوج پنچ آپ اھوایا۔ آپے ہویا کوڑا ریٹھا، رس
 مٹھا آپ ہو جاندا۔ آپے چاڑھے رنگ مٹھا، رنگنہار آپ رنگاندا۔ کلجگ جوٹھا جھوٹھا پیسن پیسا، مایا متا چچی آپ وکھاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہکنا ناؤں رکھاندا۔ پاربرہم سچ سکھ دیوا، ایکا ایک اھوایا۔ پُرکھ ابناشی لکھ ابھووا، بھینو کوئی نہ پاندا۔
 گرگھ ساجن لائے سیوا، سیوک سیوا اک وکھاندا۔ رسنا جاپ چبائے جہوا، ایکا نام وکھاندا۔ کوشک منیا لائے تھیوا، تلک لائی آپ وکھاندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، اوکھی گھائی پار کرائندا۔ پاربرہم ہر گھٹ واسا، اپنا آپ رکھایا۔ جگ جگ کھیلے جگت تماشا، کھیلنہار

دس نہ آیا۔ ہرجن چپائے رسن سواسا، نام نامہ جھولی پایا۔ منمکھ کھ رکھائے مدراماسا، ساجن میت نہ کوئی دسایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، جوتی نُور کرے رُشایا۔ جوتی نُور ہر انُپ، ہر ہر ویکھ دکھائندا۔ ہر ویکھ دکھائے چاروں کوٹ، دہ دشا پھیری پائندا۔ تیر نرالا رہیا چھوٹ، ایکا ونڈ ونڈائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، نر نرائن آپ اکھوائندا۔ پاربرہم پر بھ ایک ہے، ایکا رنگ سمایا۔ آپے جانے اپنی ٹیک ہے، نہ کوئی دوسر سنگ رکھایا۔ سرشٹ سبائی رہیا ویکھ ہے، دس کسے نہ آیا۔ جگ جگ لکھنہارا لیکھ ہے، لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ آپے جانے دھاری کیس ہے، مؤنڈ مُنڈائے سنگ رکھایا۔ جس جن کرے بڈھ بیک ہے، نام رتن جھولی پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ کلج تیری اتم رین، چاروں کُنٹ اندھیرا چھایا۔ نہ کوئی دسے ساک سجن سین، مات پت بھائی بھین، نہ کوئی دسایا۔ جوٹھ جوٹھ چکائے لہن دین، پنچ وکارا جھولی پایا۔ من مت رسنا رو رو کہن، منجھ دھار دے رُٹھایا۔ لاڑی موت کھائے ڈین، لکھ چوراسی رہی گرایا۔ گرگھ وِرا پاربرہم پر بھ رسنا چکھے نیز لوجن نین، آتم ترسنا بھکھ مٹایا۔ شبد بستر تن ساچا گھن، تن شنکار کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، آپ اپنا ویس وٹایا۔ کلج ویس ہر نرکار، اپنا آپ کرائندا۔ جوتی جامہ بھیکھ اپار، بھيو کوئی نہ پائندا۔ اک اکلا ایکنکار، عقل کلا سائندا۔ لوآں پُریاں کرے خبردار، سویا کوئی رہن نہ پائندا۔ نہکلنکائے اوتار، سمبل نگری دھام سہائندا۔ وید ویاسا بن لکھار، سیوک سیوا آپ کمائندا۔ گر گوبندا کر وچار، گنی گہندا میل ملائندا۔ ساگر سندھا پاوے سار، وڈ بخشنا آپ اکھوائندا۔ منمکھ جیو لگائے نندا دُشٹ دُراچار، در دوار نہ کوئی سہائندا۔ ہرجن پھڑ پھڑ بانہوں لائے پار، ساچے پوڑے آپ چٹھائندا۔ ایکا دیوے نام ادھار، گن ندھانا جھولی پائندا۔ چار ورنناں چار کُنٹ دہ دشا بجے جے جیکار، آپ کرائندا۔ برن اٹھاراں اک دوار، اوچاں نیچاں میل ملائندا۔ امرت بخشے ساچی دھار، نخبھر رس چوائیندا۔ شبد کھنڈا تیز کٹار، تن گاترے آپ لٹکائندا۔ آپے جانے اپنی کار، کر نہار آپ اکھوائندا۔ کلج مٹے کوڑ گُریار، کوڑ پسا را دس نہ آئیندا۔ سنجگ بنھے ساچی دھار، سچ سچ ورتائندا۔ چار ورنناں سہائے اک دوار، ایکا مارگ لائندا۔ راج راجاں شاہ سلطان کرے خبردار، سپس تاج نہ کوئی رکھائندا۔ جن بھگتاں بخشے چرن پیار، چرن کول اک

درساندا۔ دھرت دھول پاوے سار، کول کولاکھ رکھاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، نج گھر آتم ویکھ دکھاندا۔
 نج گھر آتم ہر ہر واسا، ہر گھٹ آپ سماندا۔ نرمل جوتی کر پرکاشا، اندھ اندھیر مٹاندا۔ کایا مندر ڈونگھی کندر رکھے واسا، نور نورانہ ڈنگاندا۔ رسنا جہوا
 جاپ چپائے سواس سواسا، من منوآ بندھ بندھاندا۔ امرت آتم اک وسائے کایا کاسہ، سر سروور اک سہاندا۔ گنگن منڈل ساچی راسا، پاتال آکاش
 سہاندا۔ ملے میل سرب گن تاسا، گنوتا میل ملاندا۔ گرگھ ساجن بل بل جاسا، بلہاری گر لکھیا ڈھر جھولی پاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، کلج تیری انتم ور، کال مہاکال در بندھاندا۔ پاربرہم پر بھ ساچا سجن، سدا سدا اکھواندا۔ جن بھگتاں آیا پڑدے کجن،
 بھیکھادھاری بھیکھ وٹاندا۔ چرن دھوڑ کرائے ساچا مجن، سر سروور اک دکھاندا۔ مدراماس جو جن تجن، بنک دوارا اک سہاندا۔ جگت تال جھوٹھے
 وجن، انحد تال نہ کوئی وجاندا۔ جو گھڑے سو انتم بھجن، تھر کوئی رہن نہ پاندا۔ گرگھ ورا چڑھے نام جہازن، سنگر پورا آپ چڑھاندا۔ کرے کھیل
 ۲۲۸ غریب نوازن، غریب نمانے گلے لگاندا۔ پرگٹ ہو یا دیس ماجھن، کلج انتم ویکھ دکھاندا۔ لکھ چوراسی رچیا کاجن، کلج انتم کار کراندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، چٹا آسو اک دوڑاندا۔ چٹا آسو ساچا گھوڑا، ہر ہر آپ دوڑایا۔ جوتی شبدي جڑیا
 جوڑا، سچ سنگھاسن آسن لایا۔ اگم اگمرا آپے بہڑا، اگم اگمڑی دھار چلایا۔ ویکھ دکھائے جیو جنت سادھ سنت لکھ چوراسی کایا ماٹی چمڑا، من مت بدھ بھيو نہ
 رایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، جوتی نور کرے رُشایا۔

★ ۱۶ پھلگن ۲۰۱۳ یکرمی دلی دربار وچ ★

ہر جوتی نور آکار، ہر ہر کرایا۔ ہر جوتی نور ادھار، ہر ہر رکھایا۔ ہر جوتی نور اپار، ہر ہر سمایا۔ ہر جوتی نور بھتار، کنت کنتھیل ہو آیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا سنگ نبھایا۔ ہر جوتی نور اجالا، جوتی جوت سماندا۔ ہر جوتی گر گوپالا، ورن گوت نہ کوئی رکھاندا۔ ہر جوتی دین

دِیالا، دیناں بندھپ آپ اھوائندا۔ ہر جوتی کھیل نرالا، کھیلنہار دس نہ آسندا۔ ہر جوتی نور اکالا، اکال پُرکھ آپ اھوائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، ہر جوتی جوت جگا سندا۔ ہر جوتی جوت جوت جگا، جوتی ڈمگائیآ۔ ہر جوتی نور نور اُپا، نورو نور رکھائیآ۔ ہر جوتی جوت بنت بنا، جوتی
 جوت وِچ ٹکائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آدانت آپ اھوائیآ۔ جوتی نور ہر گوہند، آدانت اھوائیآ۔ آپے جانے اپنی چند، ہر کھ سوگ
 وِچ نہ آیا۔ آپ اپنی اُپائے بند، آپ اپنے وِچ سمایآ۔ آپ اپنی دھار رکھائے ساگر سندھ، سر اپنا ہتھ رکھایا۔ آپ اپنا ہوئے بخشد، بخشنہار آپ ہو جایا۔
 آپے داتا گنی گہند، گنوتا آپ اھوائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا سنگ نبھایا۔ آپے جوتی نور کرتار، اپنا آپ اُپائندا۔ آپ اپنی
 نبھے دھار، آپ اپنا سنگ رکھائندا۔ آپ اپنا کر وِچار، آپ اپنا کرم کمائندا۔ آپ اپنا کر پسا، ویکھنہار آپ ہو جائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، آپ اپنا رُپ وٹائندا۔ جوتی نور رُپ وٹا، عقل کلا اھوائیآ۔ بھیکھا دھاری بھیکھ دھرا، دس کسے نہ آیا۔ ویس انیکا رہیا کرا، ابھیو ابھیو بھو نہ
 رایا۔ نہکلنکا اپنا آپ رہیا بنا، دوسر کوئی نہ سنگ رلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جوتی نور کرے رُشائیآ۔ جوت نور کر رُشائی، اپنا آپ
 اُپائندا۔ آپ اپنی کرے وڈیائی، آپ اپنا وِچ ٹکائندا۔ آپ اپنی رچن رچائی، آپ اپنا ویکھ وکھائندا۔ آپ اپنا ویکھے ساچا تھائیں، تھر گھر ناؤں رکھائندا۔
 اگم اتھا بے پرواہی، بے انت بے انت آپ ہو جائندا۔ آپے جانے اپنا نائیں، نام ندھانا آپ اھوائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی
 نور کر آکار، آپ اپنا ویکھ وکھائندا۔ آپ اپنا کر پسا، اپنی کل ورتائیآ۔ رُپ اگم اتھا بے پرواہ ہر کرتارا، لیکھا لیکھ نہ کوئی لکھائیآ۔ آپ سہائے محل اٹل
 اچل اُچ منارا، تھر گھر ناؤں رکھائیآ۔ نہ کوئی دیسے چار دیوارا، چھپر چھن نہ کوئی بنائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے وسیا گھر، گھر
 ساچا اک سہائیآ۔ گھر ساچا سچ محلہ، ہر اپنا آپ اُپائندا۔ ہر آپے بیٹھا اک اکلا، نہ کوئی دوسر سنگ رلا سندا۔ اپنی جوتی آپے بلا، پرکاش آکاش سما سندا۔
 اپنے نور آپے رلا، نور نورانی اک کرا سندا۔ آپے وسیا نہچل دھام اٹلا، اُچ محلہ آپ سہائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہار ساچا گھر،
 گھر ساچا آپ سہائندا۔ ساچا گھر ہر سہندڑا، پاربرہم بے انتا۔ جوتی دیک اک جگندڑا، آپے جانے آدانتا۔ آکاش پرکاش اک رکھندڑا، ایکا رت سہنتا۔

سورج چنّ روّس نہ کوئے دکھنڈا، نہ کوئی مہماگنت اگنتا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے دیکھنہارا در گھر سُنہنجا اِک سُنہنتا۔ تھر
 گھر ساچا آد زرنجن، اپنا آپ اُپایا۔ آپے ہو یا درد دُکھ بھئے بھجن، پاربرہم اکھوایا۔ اپنے نیتز اپنا پایا انجن، دیکھنہار آپ ہو آیا۔ اپنی دھوڑی آپے کریا مجن،
 آپ اپنی میل گویا۔ آپ اپنا ہو یا سجن، نہ کوئی دوسر سنگ رکھایا۔ آپ اپنا پردہ آیا کجن، آپے پردہ اُپر پایا۔ آپ اپنی رکھے لاجن، لاجونت ہر رگھرایا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر دیکھے ساچا گھر، گھر ساچا آپ سہایا۔ ساچا گھر شبد اٹاری، ہر ساچا آپ سہا سندا۔ نرمل جوتی کر اُجیاری،
 دیک دیک جگ سندا۔ اگم اگم اگم ٹری کاری، بھو کوئی نہ پائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے وسیا گھر، آپ اپنی رچن رچا سندا۔
 تھر گھر ساچے آسن لاء، ہر ساچی بنت بنا سندا۔ پُرکھ ابناشی کھیل کھلا، کھیلنہار آپ ہو جائندا۔ آپ اپنی رچن رچا، اپنی رچنا وچ سا سندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر دیکھے ساچا گھر، اپنی اچھیا پائے بھچھیا، اپنی جھولی آپ بھرا سندا۔ ہر جوتی نور اگم، اگم سما۔ نہ مریا نہ پیا جم، مات
 پت نہ کوئی اکھوایا۔ نہ کوئی پون سواسی دسے دم، نیتز نیر نہ کوئی رکھایا۔ آد جگادی آپے جانے اپنا کم، آپ اپنا کرا آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، تھر گھر دیکھے ساچا گھر، گھر ساچا اِک سہایا۔ ساچا گھر پُرکھ ابناشا، ایک ایک سہا سندا۔ آپ اپنا دیکھ تماشا، آپ اپنی راس رچا سندا۔ آپ اپنے
 گھر کریا واسا، آپ اپنا آسن لائندا۔ آپ اپنا ہو یا داسی داسا، داسی داس آپ اکھو سندا۔ آپ اُپائے پرتھی آکاشا، آکاش پرکاش رکھ سندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیکھ دکھائے ساچا گھر تھر گھر ناؤں رکھ سندا۔ تھر گھر ساچا ہر گھر اُپایا، وسے اِک اکیلا۔ ایکا دوجا نہ کوئی رکھایا، نہ کوئی
 تیجا سجن سہیلا۔ چوتھا پد نہ کوئی رکھایا، پنچم سخیاں نہ کوئی میلا۔ چھبویں چھپر چھن نہ کوئی رکھایا، ستویں ست پُرکھ زرنجن سجن سہیلا۔ اٹھویں اٹھاں تتاں
 نہ کوئی بنت بنایا، نو در نہ چاڑھے کوئی تیل۔ دسواں در نہ کوئی سہایا، دوس رین پر بھات نہ جانے کوئی ویلا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 اپنا کھیل آپے کھیل۔ تھر گھر ساچا ہر سُنہنجا، ہر روپ اپار۔ جوت جگائے اِک زرنجا، کھیلے کھیل کھیلنہار۔ نہ گھڑیا نہ بھجنا، گھٹن بھنہار سمر تھ پُرکھ
 کرتار۔ نہ جننی جن کوئی جننا، مات پت نہ کوئی پسا۔ نہ دھنی دھن کوئی دھنا، مایا ممتا موہ نہ کوئی وکار۔ نہ کوئی راگ نہ کوئی کنتا، ناد دھن نہ کوئی وچار۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک وسیا سچ گھر، آپ سہائے بنک دوار۔ بنک دوار ہر بھگوانا، ایک ایک سہایا۔ آپ اپنی رکھے آنا، آپ اپنے
 بھانے آپ سما۔ آپ اپنا دیوے دانا، داتا دانی آپ اکھویا۔ آپ اپنا ہویا جانی جانا، جانہار آپ سکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر
 ویکھ ساچا گھر، پُرکھ ابناشی دیوے ور، ایک دھام سہایا۔ پُرکھ ابناشی در اُپا، ایک دھام سہائند۔ سچ سنگھاسن دے وچھا، پُرکھ ابناشی آسن لائند۔ آپ اپنی
 اچھیا آپے پوری لے کر، ایک اچھیا جھولی پائند۔ جوتی ناری لے ویاہ، کنت کنتھلا آپ اکھوائند۔ اپنی سچ آپ ہنڈھا، ناری کنت آپ اکھوائند۔ پوت
 سپوت لے اُپا، شبدی ناؤں دھرائند۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جوت جگائند۔ شبدست کرتیار، ہر ساچے سنت جگائیا۔ ایک بخشے
 چرن پیار، ایک بوجھ بُجھائیا۔ ایک میلا ہر کرتار، ایک رنگ سمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سوت دیوے ور، تھر گھر بیٹھا آسن لائیا۔
 ساچا سوت وڈ بلوانا، دوے جوڑ کرے نمسکاریا۔ پُرکھ ابناشی وڈ مہربانا، بخشے چرن پیاریا۔ ایک دیوے دانی دانا، ناؤں نرنکار اپاریا۔ لوآں پُریاں بنت بنانا،
 سیوک سیوالائے بھاریا۔ برہمنڈ کھنڈ کھیل کھلانا، آپ اپنی جانے ساریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سوت دتا ور، تھر گھر بیٹھ اُچ
 ۲۳۱ محل مناریا۔ ساچا سوت ور گھر پا، ساچی خوشی منائند۔ پُرکھ ابناشی تیراناں، میرا رُپ سمائند۔ لوآں پُریاں بنت بنا، آکاش پرکاش ٹکائند۔ رُو سس
 سیوالا، منڈل منڈپ آپ سہائند۔ ترے گن مایا بھیکھ وٹا، آپ اپنی رچن رچائند۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویس کر، سچ محلہ
 آپ دکھائند۔ سچ محلہ سچ شاہ، ایک ایک وسایا۔ پُرکھ ابناشی بے پرواہ، اگم اتھاہ بھیو کوئی نہ رایا۔ آپ اُپائے اپناناں، نام نامہ ناؤں دھرایا۔ آپ اپنی
 رکھے سدا چھاں، آپ اپنا سر ہتھ ٹکایا۔ آپ اپنا بنیا پتا ماں، آپ اپنی گود اٹھایا۔ آپ اپنی پکڑے بانہہ، آپ اپنا سنگ نبھایا۔ آپ اپنا ہوئے سہائی سبئی
 تھاں، آپ اپنا راہ تکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے سوت دتا ور، شبد شبدی ناؤں دھرایا۔ شبد گر وڈ بلکار، ایک ایک اکھوائند۔
 لوآں پُریاں بنتے دھار، اپنی رچن رچائند۔ کھیا لیکھ نہ میٹے کوئی وچ سنسار، بھیو ابھیدا بھیو چھائند۔ ترے گن مایا کرتیار، آپ اپنے وچ ٹکائند۔ آپ
 اپنا کر اُجیار، آپ اپنی بند اکھوائند۔ ڈوگھا ساگر نہ کوئے پاوے سار، کول کولا وچ سمائند۔ پاربرہم پر بھ بھیو نیار، دس کسے نہ آئند۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے وسے گھر، آپ اپنالئے ور، سجن سہیلا اک اھوائندا۔ اگم اگمٹا ہڈ ماس ناڑی نہ کوئی دسے چمڑا، در ساچا اک
 سہائندا۔ ست پُرکھ نرنجن آپ، جوت اکالیا۔ آپے جانے اپنا وڈ پرتاپ، آپے کھیلے کھیل نرلیا۔ آپ اپنا جانے جاپ، اپنی جہوا آپ ہلا لیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویکھ وکھا لیا۔ سو پُرکھ نرنجن پُرکھ ابناشا، آد انت اھوایا۔ آپے اپنا ویکھے کھیل تماشا، ویکھنہار دس نہ آیا۔ آپ
 اپنی پائے راسا، آپ اپنا منڈل دے سہایا۔ آپے وسیا پرتھی آکاشا، آپ اپنا رُپ وٹایا۔ آپ اپنا کرے بند خلاصا، بندی توڑ آپ ہو جایا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سو پُرکھ نرنجن کرتا پُرکھ آپ اھوایا۔ سو پُرکھ نرنجن ستنگر پورا، نرگن سرگن کھیل کھلاری۔ سرب گناں آپے بھر پورا، جوتی
 نور نور اجیاری۔ آپے شبد انادی ہوئے تورا، آپ وجائے ڈنکا ایکنکاری۔ آپے جودھا سورا، آپے ہوئے شاہ سواری۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، آپ اپنا دیوے ور، سو پُرکھ نرنجن وڈ سکداری۔ سو پُرکھ نرنجن ہر بھگونت، ایکا رنگ سماندا۔ کھیلے کھیل آدن انتا، آد انت نہ کوئی جنائندا۔ آپے ناری
 آپے کنتا، آپ اپنی سچ ہنڈھائندا۔ آپ اپنا چاڑھے رنگ بسنتا، اتر کدے نہ جائندا۔ بھيو نہ پائے کوئی چو جنتا، سادھ سنت ویکھ وکھائندا۔ اپنی مایا آپے
 پائے بے انتا، مایا پردہ اک رکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سو پُرکھ نرنجن آپ اھوائندا۔ سو پُرکھ نرنجن دیا کما، اپنا آپ اُپایا۔ اپنی
 بند آپ ککا، مکھ کول کولا دے پاء، دھرت دھول آپ دے وکھایا۔ پاربرہم برہم برہما لئے اُپا، آپ اپنا انگ کٹایا۔ ایکا انگ سورا سربنگ ہنگ رُپ گیا سما،
 نرگن سرگن میل ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سوہنگ سو آپ ہو جایا۔ سو پُرکھ ہر نرنکار، ایکا ایک اھوائندا۔ ہنگ انگ چو جنت
 لکھ چوراسی پسر پسا، آپ اپنا وچ کائندا۔ دوہاں ویکھے اک دوار، ایکا دھام سہائندا۔ نہ کوئی دوسر میت مرار، تھے پیار نہ کوئی جنائندا۔ دسم دوا ری وسیا
 باہر، دس کسے نہ آئیندا۔ سوہنگ گھر ہر نرنکار، نانک اک وکھائندا۔ نانک پایا پد نربان، پرم پُرکھ سماندا۔ ایکا ویکھے کر دھیان، نیتز نین اٹھائندا۔ نرمل
 جوت سری بھگوان، ست سرُپ سماندا۔ نانک گایا گن ندھان، سوہنگ سور سنا چلا سندا۔ چو جنت نہ کرن چچان، لیکھا لکھت وچ نہ آئیندا۔ دھرم رائے
 بیٹھے مکھ شرمان، جو جن سوہنگ سور سنا گائندا۔ ملے میل ہر گن ندھان، لکھ چوراسی پھند کٹائندا۔ انت کنت سنت بھگونت جوتی جوت مل جان، آپ اپنا

سنگ نبھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سو رُپ ہنگ میٹ مٹائندا۔ ہنگ ہنگتا دیوے مار، سنگر پورے وچ وڈیائیا۔ نام چولی رنگدا آیا
 وچ سنسار، جگ جگ وڈی وڈیائیا۔ دھر درگاہی پاوے سار، آپ اپنی دیا کمائیا۔ پر بھ ابناشی کھیل اپار، کھیلنہار سرشٹ سبائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، آد انت آپ اکھوائیا۔ آد انت اینکارا، ایکا ایک اکھوائندا۔ لکھ چوراسی کرپسار، ہر گھٹ ویس وٹائندا۔ آپ اندر آپے باہرا، گپت
 ظاہر آپ ہو جائندا۔ آپے ناری آپے نار، نر نرائن آپ اکھوائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹائندا۔ لکھ چوراسی ہر
 سما، اپنا آپ چھپائندا۔ گرگھ ورلے لئے جگا، مایا پردہ لاہندا۔ سوچھ سرُپی درس دکھا، ہوئے گڑھ تڑائندا۔ ایکا دوجا بھیو چکا، تیجانین کھلائندا۔ چوتھے
 گھر لئے بہا، ساچا تھان سہائندا۔ پنچم راگ دے اے، انادی دُھن و جائندا۔ میل ملائے سچ سبھا، ساچا گھر سہائندا۔ پتاماں آپ ہو جا، آپ اپنی گود
 اٹھائندا۔ آپ اپنے انگ لگا، اپنی بھجا وچھائندا۔ آپ اپنے سنگ رلا، سگلا سنگ نبھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جگ جگ ویس انیک کر، اپنا ناؤں
 دھرائندا۔ آد انت ایکا اوتار، گر گوہند رُپ وٹائندا۔ جوتی نور کرے پسار، پنچم تت آسن لائندا۔ پنچم تت وسے کوڑ گڑیار، تھر رہن نہ پائندا۔ سنگر وڈ
 ۲۳۳

بلکار، نہ مرے نہ جائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اکالا آپ اکھوائندا۔ پُرکھ اکال کرپا کر، اپنی جوت جگائیا۔ ساچے سٹ دتا
 ور، ابناشی اچت آپ اکھوائیا۔ مات پت ویس کر، اک گیان درڑائیا۔ اکال مورقی نظری ہر، ہر ہر رُپ درسائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، گر گوہند دتا ساچا ور، ایکا بوجھ بھجائیا۔ پُرکھ ابناشی بوجھ بھجا، شبد سٹ جگایا۔ اکال مورت درس دکھا، نینن نین درسایا۔ ایکا لیکھا رہیا لکھا، کھن وچ
 نہ آیا۔ ہر کنت نہ سکے کوئی گا، بھیو ابھیدا بھیو چھپایا۔ گر گوہند ملیا سچ ملاح، جگ جگ بیڑا رہیا چلایا۔ اچل مورت آپ اکھوا، انھو پرکاش کرایا۔ کوڑ کوڑا
 وکھائے ایکا تھان، ایکا مارگ لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی بوجھ بھجایا۔ ایکا گر اک اوتار، ایکا جوت جگایا۔ ایکا گھر اک
 دوارا، ایکا بھیکھ وکھایا۔ ایکا شاہو بھوپ وڈ سکدارا، ایکا راج کمائیا۔ ایکا منگے منگ بھکھارا، در درویش اک اکھوائیا۔ ایکا جانے اپنی کارا، پر بھ ایکا کار کمائیا۔
 ایکا اپنا کرپسار، جگ جگ کھیلے کھیل سرشٹ سبائیا۔ سادھاں سنناں گرو آں پیراں دیوے جوتی شبد سہارا، نرگن جوت کرے رُشائیا۔ گر گوہندے دسیا اک

پیارا، ایکا بوجھ بُجھایا۔ بھگت بھگتی لیکھے لائے گردھارا، گرور وکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا رُپ درسائی۔ گر
 گوہندے نیز کھول، ہر ہر درشن پایا۔ شبد شبدی گیا بول، بن ہر دوسر کوئے نہ مات اُپایا۔ جگ جگ اپنے کٹڈے رہیا تول، وکھ وکھائے سرشٹ سبایا۔ آد
 جگادی شبد انادی وجائے ایکا ڈھول، لوآں پُریاں رہیا سُنایا۔ برہما وشنوؤں شو دیوت سرُ رہیا ڈول، پر بھ ساچا رہیا ڈلایا۔ پُوت سپوتا آپ اُٹھایا انھول، ایکا
 مارگ لایا۔ دُھر درگا ہی کیتا قول، لوک مات پور کرایا۔ ملے وڈیائی اُپر دھول، دھرنی دھرت دئے سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا
 ویس در درویش سری دسمیس آپ وٹایا۔ نہہکنک ہر رُپ ہے، نزل جوت آکار۔ ہر جوتی شاہو بھوپ ہے، سچ سچی سرکار۔ شبد ڈنکا چارے کوٹ ہے،
 وجا ونہارا آپ نرنکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے پائے اپنی سار۔ نہہکنک ہر کرتار، ایکا ایک اکھواندا۔ پنج تت نہ کوئی پیار، ہڈ
 ماس ناڑی رت نہ کوئی وکھاندا۔ من مت بُدھ نہ کوئی شنگار، نہ کوئی ویس وٹاندا۔ ایکا شبد کر پیار، برہمنڈاں وکھ وکھاندا۔ جیرج انڈاں پاوے سار،
 اُتبھج سبتج پھول پھولا سندا۔ لکھ چوڑا سی دئے ہلار، اک ہلار رکھاندا۔ لوآں پُریاں پاوے سار، گنگن پاتالاں پھیرا پاندا۔ رُوس کرن پکار، ہر ہر بھيو
 کوئی نہ پاندا۔ شبدی جوتی رُپ کرتار، نہہکنک اکھواندا۔ وید ویاسا بن لکھار، ایکا لیکھا لیکھ لکھاندا۔ نانک کری انتم وچار، نرگن آس کراندا۔ گر
 گوہندا کر پیار، آپ اپنی دیا کماندا۔ پرگٹ ہو وچ سنسار، کلجگ کوڑا میٹ مٹاندا۔ شبد ڈنک وجائے اپر اپار، راؤ رنک آپ اُٹھاندا۔ راج راجاناں شاہ
 سلطاناں کرے خبردار، سویا کوئی رہن نہ پاندا۔ اُوچاں نیچاں گُو غریباں پاوے سار، ایکا دھام سہاندا۔ چار ورن کرے اک پیار، اٹھاراں برناں موں
 چکاندا۔ پاربرہم پر بھ پھیرا پا ، بھيو ابھیدا اچھل اچھیدا جگ جگ ویس وٹاندا۔ نرگن جوت نہہکنک نرائن نراوتار، کلجگ انتم ویس وٹاندا۔ سمبل
 نگری ہو اُجیار، ساچا دھام سہاندا۔ گرگھ ویکھے ساجن میت مُرار، جگ وچھڑے جگ میل ملاندا۔ آتم انتر بخشے اک پیار، اک گیان درڑاندا۔ امرت
 دیوے ٹھنڈی دھار، نچھر جھرننا آپ جھراندا۔ شبد کھنڈا تیز کٹار، کایا گاترے آپ لٹکاندا۔ کوڑ گڑیارا میٹے وچ سنسار، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پاندا۔ سچ
 سچ کل بنھے دھار، ساچا مارگ لانداندا۔ سمت سمتی مارے مار، نوست وکھ وکھاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک آپ اکھواندا۔

نہہکنک ہر بھگوتنا، ایک ایک اکھوایا۔ گرگھ ورا جانے ستا، جس جن بوجھ بُجھایا۔ کلجک جیواں مایا پائے بے انتا، ایک پردہ رہیا رکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، نرگن رپ نہہکنک آپ اکھوایا۔ لکھ چوراسی ونڈ ونڈا، ہر اچرج رچن رچایا۔ اُتھج سیتج جیرج انڈ رہیا سما، لیپ رہے نہ رانیا۔ آپے
 کھنڈن کھنڈ کھنڈا رہیا کرا، آپے سنگ نبھایا۔ آپے ونڈاں رہیا ونڈا، ونڈنہار آپ اکھوایا۔ آپے جیرج کھانی لئے بھلا، مانس مانکھ لئے اپانیا۔ کرم جرم ہر
 جھولی پا، دھرمی دھرم جنایا۔ گر منتر نام اک سکھا، ساچی سکھیا دے سمجھایا۔ جو جن رسنا رہے گا، لکھ چوراسی پار کرایا۔ گر کاشد جو جن جائے بھلا،
 ویلے انت نہ کوئی سہانیا۔ انادی برہم برہمادی رہیا سما، ہر کھوجنہارا کھوج کھوجایا۔ لہنا دینا جھولی دیوے پا، کرم گکرماں دے وڈیایا۔ وشٹاکیٹ دے بنا،
 منمکھاں دے سزایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو دس گیاراں بیس تیس لکھ چار رہیا پھرایا۔ ہر ہر اپنا ویس وٹا، اپنی بنت بنائندا۔ چارے
 ویداں رہیا لکھا، برہما سیوا لائندا۔ سنجگ تریتا سنگ رلا، دوپر کھیل کھلائندا۔ کلجک انتم پھیرا پا، ہر گھٹ ویکھ وکھائندا۔ جوتی جوت رہیا جگا، اپنا نور
 ۲۳۵ اپانندا۔ شبد شبدی ناں رکھا، ساچی کھیل کھلائندا۔ سنک سنندن سناتن سنت کمار نام رکھا، ساچی کھیل کھلائندا۔ براہ رپ آپ ہو جا، بھیسو کوئی نہ پائندا۔
 یگے پُرش نام دھرا، حیکریو سمائندا۔ نرائن نر ڈنک وجا، ایک لیکھ لکھائندا۔ کپل من ویکھ وکھا، اپنا ویس وٹائندا۔ دتتا ترے لیکھ نہ را، بھیکھی بھیکھی
 کرائندا۔ رکو دیو پھیری پا، ساچا کاج رچائندا۔ پر تھو اپنا ویس وٹا، اگڑی کار کرائندا۔ متسی بھیسو دے کھلا، مچھ رپ ہو آئیندا۔ کچھ ڈیرہ آپے لا،
 مندر اچل پٹھ اٹھائندا۔ موہنی رپ لئے وٹا، آپ اپنا کھیل کھلائندا۔ باون بھیکھ رہیا وٹا، بل راجا چھل چھلائندا۔ ہنس ہنسا جوت جگا، مانی مان مٹائندا۔
 وید دھنتر آپ اکھوا، اپنی کرنی کرائندا۔ نر سنگھ تیرا لیکھا کوئی جانے نہ، آپ اپنا ویکھ وکھائندا۔ نر نرائن آپ اکھوا، دھرو بالک پار کرائندا۔ ہری ہر
 ناؤں دھرا، گج سیوا آپ کمائندا۔ اٹھاراں وار جوتی جوت جگا، سنجگ پار کرائندا۔ تریتا تیرا ویکھے راہ، دھرت دھول سہائندا۔ آپ اپنا ویس وٹا، پرسا
 رپ سمائندا۔ پرسا دھندے دیوے لا، کورو کھیشتر دھام سہائندا۔ رام نامہ نام اپا، دسر تھ در سہائندا۔ جنک پترتی لئے پرنا، سیتا سنگ رکھائندا۔ آپ
 اپنا ویکھ وکھا، اپنا کھیل ورتائندا۔ آپ اپنا سنگ رکھا، سگلا سنگ رکھائندا۔ ہنومتا ہر اک جنا، ایک بوجھ بُجھائندا۔ راون گڑھ دے تڑا، ہنکاریاں ہنکار

مٹائندا۔ غریب نمانے گلے لگا، بھیلنی مکھ سگن دکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کھیل کھلائندا۔ تریتا تیرا پار کنارہ، تریا ویس وٹایا۔ پُرکھ ابناشی لے اوتارا، اپنا کھیل کھلایا۔ دوپر تیری بٹھے دھارا، تیرا رنگ رنگایا۔ وید ویاسا پرگٹ ہو وچ سنسارا، کوار کٹیا سیوا لایا۔ نارد من کر پیارا، ساچا سنگ نبھایا۔ لکھے سلوک لکھ چار ہزار ستاراں، لہنا دینا مول چکایا۔ دوپر تیرا ویکھ کنارہ، کاہنا کرشنا رُپ وٹایا۔ گوکل متھرا پاوے سارا، بندرا بن سہایا۔ مکند منوہر لکھی نرائن، ہر کرتارا۔ سندر گنڈل مکٹ بین نین کجل دھارا۔ ساچی سخیاں بنیا ساچا سین، میت مُرار۔ دروپد رکھی لجیا آپ رکھائن، پردہ پائے اپرا۔ پدر سُداما میل ملائے ہر نرائن، لیکھا چکے وچ سنسارا۔ پنچم میلا رسنا کسے نہ سکے کہن، پنچم سہائے بنک دوارا۔ درپودھن ہنکاری کھائے لاڑی موت ڈین، انتم ڈھیہہ ڈھیہہ ہوئے خوارا۔ ارجن گیتا گیان اک درڑائن، کھولے بند کوڑا۔ بھگت بھگتی ویدیا اک جنائن، آپ اپنا شبد اچارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک ویکھے ویکھنہارا۔ کلجک ساچامات دھرا، اپنی کل ورتائندا۔ پنچم تت وکارا جھولی بھرا، جوٹھ جھوٹھ گڑھ سہائندا۔ بودھ بودھ گیا جنا، آتم بودھ رکھائندا۔ اگادھ بودھ نہ سکے کوئی جنا، نہ کوئی لیکھا لیکھ لکھائندا۔ عیسیٰ موسیٰ لئے اپا، اللہ رانی نال پرنا ئندا۔ سنگ محمد چار یار ۲۳۶ نال لئے رلا، ایکا گھر سہائندا۔ ایکا نعرہ رہیا سکھا، اللہ ہو آواز رکھائندا۔ انا الحق ساچے دھام سہا، حق حقیقت پھول پھولا ئندا۔ نور الہی بے عیب پروردگار آپ اکھوا، مقامے حق اک جنائندا۔ رفیق احباب رباب اک وجا، اپنا تال سنا ئندا۔ مکہ کعبہ حج دے کرا، قرآن انجیل ویکھ وکھائندا۔ تیس بتیس دے سنا، ایکا دُھر فرمان جنائندا۔ چاروں گنٹ ڈنک وجا، آپ اپنی رچن رچائندا۔ نانک گر لئے اپا، نرگن سنگ نبھائندا۔ آپ اپنے در بلا، اپنا درس دکھائندا۔ ست نام جھولی پا، لوک ماتی راہ تکائندا۔ چار ورنان دے سمجھا، اک گیان درڑائندا۔ چاروں گنٹ پھیری پا، دہ دشا ویکھ وکھائندا۔ ہنکاریاں گڑھ گیا ٹٹا، شبد کھنڈا اک وکھائندا۔ غریب نمانیاں گلے لگا، ایکا مارگ لائندا۔ انتم پنچم تت ناتا گیا جھنڈا، آپ اپنا وقت سہائندا۔ انگد انگ لیا لگا، انگیکار کرائندا۔ جوتی جوت لئے جگا، شبدی شبد سائندا۔ ایکا دوجا رُپ وٹا، ایکا دوار بندھائندا۔ تیجے ویس آپ کرا، امر و امر کرائندا۔ چوتھا گھر دے سہا، رام داس سیوا لائندا۔ سر سروور اک بنا، ساچا تال سہائندا۔ ارجن ارجن ویکھ وکھا، شبد گیان اک سکھائندا۔ اگادھ بودھ لیکھ لیکھا، اپنا آپ بند کرائندا۔ انتم لہنا دینا

دے چکا، کلج کوڑا کوڑا پسارا اپنے تن اٹھائندا۔ چھویں گر جوت جگا، ساچا گھوڑا ہیٹھ رکھائندا۔ ہر رائے ہر میل ملا، اپنی بوجھ بُجھائندا۔ ہر کرشنا گیا سما، بال اوستھا لیکھے لائندا۔ گر تیغ بہادر پکڑی بانہہ، نتھاوایاں تھال دوائندا۔ گر گوہندا کرے ٹھنڈی چھاں، سر اپنا ہتھ ٹکائندا۔ ایک مانگے پر بھ ساچے تیرا ناں، ایک اوٹ رکھائندا۔ چار جگ ہر پھیری پا، اپنا ویس وٹائندا۔ ایک جوت نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، شبدی شبد ناؤں رکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج انتم ویکھ وکھائندا۔ کلج انتم ویس نرنکار، اپنا رُپ وٹایا۔ رام راما ہو اوتار، سیتا سرتی لئے وایا۔ کاہنا کرشنا پاوے سار، نام بنسری اک وجایا۔ نانک گر اک پیار، گرگھ ساچے لئے جگایا۔ گر گوہندا پھریدار، سیوک سیوار رہیا کمایا۔ نرل جوتی کر آکار، لوک مات پھیرا پایا۔ ایک رُپ ہر کرتار، آپ اپنا ویس وٹایا۔ نہہلنکا لئے اوتار، راما کرشنا رُپ اکھوایا۔ شبد ڈنکا اپرا پار، گر گوہندا رہیا وجایا۔ نانک بولے تیرا دھار، مودی خانہ جگت اک چلایا۔ جگ جگ وچھڑے سنت سہیلے گرُ گرُ چیلے پر بھ بھگت لئے اُدھار، آپ اپنا میل ملایا۔ اندر مندر دیوے درس امّ پار، بجر کپائی کُنڈا لاهیلا۔ نرل جوتی کرے اُجیار، دسم دواری ڈیرہ لایا۔ شبد سنگھاسن اپرا پار، ہر بیٹھا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جوت جوت آپ اکھوایا۔ کلج جیونار دُہاگن، ساچا کنت نہ کوئی ہنڈھائیا۔ گرگھ ورلے سوئے جاگن، ہر ہر رسناراگ الائیا۔ وجے دُھن اناد انادن، انادی دُھن وجایا۔ دُھر درگاہی دیوے ساچا دامن، نام دان جھولی پائیا۔ ملے میل ہر مادھو مادھن، موہن مادھو درس دکھائیا۔ جوتی شبدی جوڑا کرشنا رادھن، سرتی رادھا رُپ سمائیا۔ کھیلے کھیل آد جگادن، جگ جگ بھیس وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، نہہلنکا ناؤں دھرائیا۔ منمکھ سویا نیند گوڑھ، مایا پردہ پایا۔ گرگھ ورامانگے چرن دھوڑ، در دوارا ویکھ وکھایا۔ ناتا توڑے کوڑے کوڑ، سچ سچ لئے پرناپا۔ کر کرپاچتر سنگھڑ بنائے مورکھ موڑھ، جس جن اپنی دیا کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، نہہلنکا ناؤں دھرایا۔ کلج جیو جگت نادھان، مایا بھرم بھلائیندا۔ گرگھ ساجن نوجوان، سوئے پُوت اٹھائندا۔ دیوے نام دُھر فرمان، گیان دھیان اک وکھائندا۔ کایا مندر سچ مکان، دیپک جوت جگائندا۔ انادی دُھن سنائے کان، انحد تال وجائندا۔ پنچم راگ اک الاُن، ساچی سخیاں ویکھ وکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہلنک نرائن نر، ہر گھٹ مندر

ویکھ دکھائندا۔ منتمکھ جیو بال انجانا، ہر ہر بھینو نہ رایا۔ گرگھ ورلے بخشے چرن دھیانا، آپ اپنی سیوا لایا۔ ایک راگ اک ترانہ، ایک دُھن اُچھایا۔ ایک جوت
 سری بھگوانا، گن اوگن نہ ویکھ دکھایا۔ در دوار کرے پروانہ، جو جن رسنا رہے گایا۔ میل ملائے کرشنا کاہنا، لکھی نرائن ویس وٹایا۔ ایک در ہر سہانا، ساچی
 سنیا ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، ہر جن ساچے لئے ترایا۔ ہر جن پایا ہر گوہند، سگلا بھو نواریا۔ آپ مٹائے
 جگت چند، دیوے نام سہاریا۔ امرت آتم دھار وہائے ساگر سندھ، بھو جل پار کناریا۔ پاربرہم پر بھ سدا بخشند، پر م پُرکھ اکھوارہیا۔ جو دھا سور وڈ مرگند،
 ایک کھنڈا وچ برہمنڈاں آپ چکا رہیا۔ منتمکھ جیو لگائے نند، نندک نندیا مکھ رکھا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، گر
 گوہند میل ملا رہیا۔ گر گوہند پایا ہر نرنکار، ہر گھر وٹی ودھائیا۔ انتم میلا وچ سنسار، کرے کرائے بے پرواہیا۔ شبد گھوڑے ہو آسوار، نیلا نیلی دھار پار
 کرایا۔ جوت سروپی شاہ آسوار، لوآں پُریاں رہیا ہلایا۔ چوڈاں طبقال مارے مار، چوڈاں لوکاں رہیا اٹھایا۔ چوڈاں ہٹاں ویکھ پسار، تیرتھ تھان پھیری پایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، ہر گوہند وچ سمایا۔ گوہند میلا ہر دوار، ہر ساچے آپ کرایا۔ آپ سہائے بنک دوار، بنک
 ۲۳۸ دوا ری ڈیرہ لایا۔ جوتی نور کر اجیار، شبدی شبد الایا۔ شبد گر وڈ سکدار، جگ جگ آپ اکھوایا۔ جن بھگتاں لہنا دینا دئے قرض اتار، پورب جھولی پایا۔ نیز
 نیناں درس اپار، بھانا سہنا ایہہ سمجھایا۔ گر گوہندا کر پیار، کلج ویکھے کھیل سبایا۔ نام کھنڈا تیز کٹار، آپ اپنے ہتھ رکھایا۔ آپے ہوئے پھریدار، سیوک
 سیوا رہیا کرایا۔ سمت چوڈاں کرے خبردار، ویہہ صد بکرمی نال رلایا۔ سمت پندراں ہو تیار، دیس پردیسا ویکھ دکھایا۔ لنکا گڑھ توڑے ہنکار، خاکی خاک
 ملایا۔ عیسیٰ موسیٰ دئے ہلار، سنگ محمد چار یار رہے گر لایا۔ اللہ رانی کرے پکار، نیز رو رو نیروہایا۔ چاروں گنٹ ہاہکار، وڈ کرتے کھیل رچایا۔ پر بھ ویکھ
 دکھائے سرب سنسار، نو کھنڈ پر تھمی ویکھ دکھایا۔ ستاں دیپاں مارے مار، کوڑ گڑیارا میٹ مٹایا۔ بھیکھ پکھنڈا دئے نوار، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پایا۔ سادھ
 سنت جیو گئے ہار، ہر ہر روپ دس کسے نہ آیا۔ پڑھ پڑھ پُستک وید کتیا گئے ہار، گیتا گیان جگت درڑایا۔ پُران اٹھاراں کر پکار، دوس رین رہے سٹایا۔
 انجیل قرآنا سنے پکار، آپ اپنا ویس وٹایا۔ مسلم سٹی لئے سدھار، پنڈت پاندھے لئے سمجھایا۔ گر نتھی پنٹھی پاوے سار، سمت سولاں دئے ڈھایا۔ ویکھ

دکھائے اُچے مندر محل اٹار، گر در مندر مسجد پھیرا پایا۔ تیرتھ تٹاں آئی ہار، گنگا گوداوری رہی شرمایا۔ جٹا جوٹ نہ کوئی بٹھے دھار، مَن سُن بیٹھے سیس
 جھکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، کلجگ انتم ویس وٹایا۔ کلجگ انتم جوت جگا، ہر اپنی بنت بنایا۔ چار ورن بہائے ایک
 تھاں، اوچ نیچ رہن نہ پائیا۔ ایک منتر نام دے درڑا، ایک برہم جنایا۔ پاربرہم پرہم دے ملا، نیتز نین اک کھلایا۔ ایک کنڈے دے تئا، تولنہار آپ ہو
 جائیا۔ ایک بول جیکارا دے بلا، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ سرشٹ سبائی ایک دھام بہا، ایک دھرم کمایا۔ ایک راج جوگ دے سکھا، ایک سکھیا جگ سکھایا۔ ایک
 بھوگ دے کرا، آتم بھوگ رس مٹھا اک دکھایا۔ دھر سنجوگ دے ملا، گر شبد انڈٹھانال پرناپا۔ نام چوگ دے چگا، سوہنگ ہناسکھ رکھایا۔ درس اموگ
 دے دکھا، رام کرشن نانک گوہند روپ وٹایا۔ امام مہندی ویس وٹا، مکہ مدینہ پھیری پائیا۔ مکھ نقاب اک رکھا، کالا سوساتن چھہایا۔ ایک نعرہ دیوے لا،
 آپ اپنی کرے جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، ایک ڈنکا رہیا وجایا۔ ایک ڈنک وجاونہارا، ایک اینکاریا۔ ایک راگ
 سٹاونہارا، پاربرہم گر اوتاریا۔ ایک نام چپاونہارا، نرگن روپ آگم اپاریا۔ ایک جاپ چپاونہارا، سو پرکھ نرنجن آپ اکھواریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، نرمل جوت کرے اجیاریا۔ ایک راگ دُھن اناد، ایک رہیا وجایا۔ ایک شبد جنائی ہر برہما، ایک ایک وڈی وڈیایا۔ ایک کھیلے کھیل
 آد جگا، ایک ایک جگ وڈی وڈیایا۔ ایک ایک رسنا رس رہیا ارادھ، ایک ایک لو لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر،
 لو آں پریاں کرے کٹمایا۔ لو آں پریاں ناتا جوڑ، ہر ساچے کرم کمایا۔ پرگٹ ہو یا پوت سپوتا براہمن گوڑ، کلجگ ویلا انتم آیا۔ دھر درگا ہی آیا دوڑ، جوتی
 جامہ بھیکھ وٹایا۔ یکھے پرکھے مٹھا کوڑ، لکھ چوراسی پھول پھولایا۔ لوک مات لایا پہلا پوڑ، آپ اپنا چرن پھہایا۔ سمبل نگری ساڈھے تن ہتھ یکھے لما چوڑ،
 گر گوہند لیکھ لکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، آپ اپنا ناواں اپایا۔ آپ اپنا ناواں دھرا، دھر دی بان رکھایا۔ سنت
 سہیلے لئے ملا، جگ وڈی وڈیایا۔ اک اکیلے پکڑے بانہ، یکھ دکھائے تھاواں تھانیا۔ کلجگ انتم کرے سچ نیاں، جوٹھ جھوٹھ رہی شرمایا۔ در در گھر گھر
 اڈنے کاں، کلجگ کوکے دے ڈھایا۔ بیس بیسا ہر جگدیشا ایک دھام دے سہا، ہر چرن وڈی وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک

نرائن نر، نرگن سرگن سرگن نرگن ایکا رنگ سمانیا۔ نرگن سرگن ساچا میللا، سوہے بنک دوارا۔ آپے گروگر چیللا، آپے کرے ونج وپارا۔ آپے سجن ہر
 سہیلا، آپ اپنے کرے پیارا۔ آپے وسیا سدا اکیلا، آپے ہر گھٹ کرے پیارا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہکٹک
 نرائن نر، کھیلے کھیل ونج سنسارا۔

★ ۱۹ پھگن ۲۰۱۴ سری سشیل کمار جینی دے ساتھ جین مندر ونج پنچ ہوئے گڑگاؤں ★

ساچا دھرم دھرم پیارا، پاربرہم سرناٹیا۔ ساچا کرم کرم وچار، آپ اپنی بوجھ بوجھانیا۔ ساچا ناد دھن اپار، آتمک دھن اپجانیا۔ ساچا دھرم کر پروان،
 تن مندر اندر وجے ودھانیا۔ ساچا دھرم ایکا بان، ایکا ایک ہر لولائیا۔ ساچا دھرم کر چچان، نرگن جوتی ویکھ دکھانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
 ۲۴۰ کرپا کر، ہر سنتن دیوے اک ور، سچ دھرم کرے گڑمانیا۔ سچ دھرم نام جیکارا، ایکا ایک رکھایا۔ سادھاں سنتاں کر پیارا، اندر مندر ویکھ دکھایا۔ آپے
 کھولے بند کواڑا، پنچم دھاڑا میٹ مٹایا۔ دھرم دکھائے اک اکھاڑا، انحد ساچا راگ الایا۔ اک اکیلا آد پڑکھ اینکارا، سچ محلہ ڈیرہ لایا۔ جیو جنت جگا جگنت
 پاوے سارا، سنت ساجن میل ملایا۔ ایکا دیوے دیونہارا نام ادھارا، نرگن سرگن ویکھ دکھایا۔ سرگن بخشے چرن پیارا، چرن چرنودک مستک تلک للاٹ لگایا۔
 جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لئے ور، اوکھی گھاٹی پار کرایا۔ اوکھی گھاٹی کایا گھاٹ، ہرجن ورا لا چڑھیا۔ کوٹن کوٹ پھر دے
 تیرتھ تاٹ، تٹ کنارہ پار نہ کریا۔ کوٹن کوٹ چھڈی بیٹھے کھاٹ، سچ کھٹولے اپر چرن کسے نہ دھریا۔ کوٹن کوٹ بیٹھے آدھوچکاری واٹ، سکھمن ناڑی
 کوئی نہ چڑھیا۔ گرگھ ورلے ہرجن سنت سہیلے بجر کپاٹی گئی پاٹ، شبد شبدی لڑ پھڑیا۔ نرمل جوتی جگے للاٹ، امرت آتم ویکھے ٹھانڈا سریا۔ کایا دکھائے
 چوڈاں لوک چوڈاں ہاٹ، برہمنڈ کھنڈ گھاٹن گھڑیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنتن دیوے نام ور، ایکا اکھر جگت ویدا آپے پڑھیا۔ نام
 اکھر ہر انمول، ہر سنتن جھولی پائندا۔ جگ جگ تولنہارا تول، ساچے کنڈے آپ تلائندا۔ شبد انادی آپے بول، دھن آتمک آپ سنا سندا۔ دئی دوتی پردہ

کھول، ایک رنگ رنگا سندا۔ سچ وجائے مردنگا ڈھول، پنچم ویکھ دکھائندا۔ سنت سہیلا اک اگلا، ہر جن ہر وسیا کول، دس کسے نہ آسیندا۔ کایا گڑھی رہیا مول، آپ اپنی دیا کما سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے ویکھے گھر، گھر ساچے جگے جوت زرخنا، ابناشی کرتا کرتا پڑھ آپ اکھوائندا۔ کرتا پڑھ کرنیہارا، آدانت اکھوایا۔ جن سنتن کریا سچ پیارا، ایک منتر نام درڑایا۔ اک اُپجائے نرمل دھارا، جوتی نور کرے رُشنا یا۔ میٹ مٹائے اندھ اندھیارا، کوڑی کریارہن نہ پایا۔ دھرم جرم کرم دکھائے سچ دوارا، ساچی سکھیا اک سکھایا۔ پاربرہم پر بھ میل اپارا، ایک دو جابھو چُکایا۔ تیجا نیز اک اگھاڑا، چوتھے پد سما یا۔ پنچم ویکھے سچ اکھاڑا، دھرم دھرمی ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنتن میلا ساچے گھر گھر ساچا اک سہایا۔ سنتن ساچن ساچا میت، ہر ہر آپ اکھوائندا۔ اک سنائے سہاگی گیت، لکھن پڑھن وچ نہ آسیندا۔ بیٹھا رہے سدا انتیت، انھو پرکاش کرا سندا۔ نہ کوئی دیہرا نہ کوئی مندر نہ گردوارا دے مسیت، کایا مندر اندر سچ سنگھاسن آسن لائندا۔ جگ جگ چلے اولڑی ریت، جن بھگتاں کرے کایا ٹھنڈی سیت، امرت دھارا نچھر رس کول کول کھ چوائیندا۔ ایک رنگ رنگائے ہست کیٹ، راؤ رنگ راج راجن شاہ سلطان ایک دھام سہائندا۔ ایک نام رس دکھائے پیٹھ، ۲۴۱ رس مٹھا اک جنا سندا۔ کایا کوڑ گریارا کوڑا ریٹھ، من مت مول چُکائندا۔ منمکھ جیو ستا دے کر پیٹھ، دس کسے نہ آسیندا۔ ہر سنتن میلا شاہو بسیٹھ، گھر ساچے میل ملا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار ورن دکھائے اک در، دھرم دوارا اک سہائندا۔ چار ورن اک دوارا، ایک شبد جنایا۔ اک جوت ہر زرخارا، زرخن نور کرے رُشنا یا۔ راما کرشنا لئے اوتارا، نانک گو بند روپ سما یا۔ آپے جانے اپنا نعرہ، انا الحق ملے وڈیا یا۔ مقامے حق کھیل نیارا، کھیلنہار سرشٹ سبایا۔ سادھاں سنتاں کرے اک پیارا، ایک بو بھ بھجھایا۔ پیر فقیراں پاوے سارا، پنڈت پاندھے لئے ترا یا۔ گیانی دھیانی وڈ وڈوانی کرن وچارا، جگت و دیا بھو نہ پانیا۔ پاربرہم ابناشی کرتا کرپا دھارا، ایک در سہایا۔ ہر اگم اگمڑی کارا، اگمڑے تھاں بیٹھا آسن لایا۔ شبدی شبد کر جیکارا، جن بھگتاں دے جنایا۔ سنتن میلا کنت بھتارا، ناری کنتا روپ اکھوایا۔ آتم سیجا کر پیارا، برہم برہم پاربرہم سرنا یا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنتن میلا ساچے گھر، گھر ساچا اک سہایا۔ ساچے سنتن ہر اُپدیس، ایک منتر نام گیان درڑایا۔ آپے پونچ پُجائے شو شکر گنیش، آپ اپنا ویکھ

دکھایا۔ آپے کرے کرائے سدا آدیس، آپ اپنا سیس جھکایا۔ آپے جگ جگ دھرے اپنا ویس، ویس انیکا آپ کرایا۔ سنت سہیلے سچے دیکھ، ساچی سکھیا
 دئے سمجھایا۔ بھگت ڈلارا در درویش، در دربانا آپ اکھوایا۔ آپے دیکھے رکھی کیس، گوردھن دھاری آپ ہو آیا۔ سیوک سیوالائے برہما وشن مہیش گنیش،
 آپ اپنی سیو کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنتن دیوے ساچا ور، چار ورنال ایکا سرنا ایکا در سہایا۔ چار ورنال اک پیار، ایکا بوجھ بھجھایا۔
 اوج پنچ بھو نوار، راؤ رنکاں رہیا سمجھایا۔ ہوئے ہنگتا توڑ گڑھ ہنکار، ساتنگ ست ورتایا۔ آتم ترشنا دیوے مار، ایکا اکھر بوجھ بھجھایا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنتن ویسا ساچے گھر، گھر گھر میلا، ہر ہر اک اکیلا، در ساچے آپ کرایا۔ گھر دیوا گھر باقی، گھر گھر ہون کرایا۔ گھر سجن
 سہیلا پاوے سار، گھر ناری گھر کنت بھتار، گھر بیٹھا سچ ہنڈھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیکھے ساچے در، در دوارا اک سہایا۔
 ہر جن ہر ہر جانیا، ہوئے روگ گوائے۔ چلے ہر ہر ہر بھانیا، چنتا سوگ وچ نہ آئے۔ سنے سنے دھر فرمانیا، نادانداراگ وجائے۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا دھرم جنائے۔ ساچا دھرم جن پیار، ایکا ایک لولایا۔ ایکا دوجا بھو نوار، در تیجا کھول کھلایا۔ چوتھے دیکھے میت مرار، ہر میلا
 سچ سبھایا۔ پنچم پیتا کر پیار، پنچم موہ چکایا۔ ساچی ریتا وچ سنسار، زرگن دھار بندھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرگن ساچا دیکھ
 دکھایا۔ ساچا دھرم ساچی جڑ، ہر ساچی آپ لگایا۔ جگ جگ آپے دیکھے کھڑ، دیکھنہار آپ ہو جائیا۔ من مت جیورہے لڑ، دھرم دھرا دھڑ بنایا۔ جس
 جن سنگر پورے پھریا لڑ، پورن بوجھ بھجھایا۔ جیو جنت ایکا رنگ ایکا روپ ایکا ہر ایکا نر ایکا گھر رہیا ور، ہر جن وڈی وڈیایا۔ پر م روپ ہر شاہو بھوپ، وہ
 دشا چار گنت ایکا ایک دکھایا۔ جیو جنت نہ کوئی سکے لوٹ، چور یار ٹھگ لٹ کوئی نہ جائیا۔ نیڑ نہ آئے جوٹھ جھوٹھ، سچ سچ وڈی وڈیایا۔ جس جن اُپر
 پر بھ ساچا جائے ٹھہ، بخشے سچ سچی سرنا یا۔ پنچ وکارے جائے رٹھ، دیا دھرم ست سنتو کھ ساچا دھرم جنائیا۔ سچ دھرم جیو کلیان، ہر دھرمی دھرم کمایا۔ ہر
 کاشد دھر فرمان، کرمی کرم دکھایا۔ نیتز پیکھ ہر بھگوان، اپنا مول چکایا۔ آپ اپنی کرپچان، آپ اپنا دیکھ دکھایا۔ ساچا دیکھے اک نشان، نام نشانہ اک
 جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دھرمی دھرم ورنی ورن آپ رکھایا۔

★ ۱۹ پھلن ۲۰۱۴ کرمی یشن سنگھ دے گھر گڑ گاؤں ★

بھکتن ہر رنگ رتڑا، سدا سہیلا میت۔ دیوے نام جگت جگ وکھرا، بخشے چرن پریت۔ بجر کپائی توڑے پتھرا، کایا ٹھانڈی سیت۔ پنج وکارا لتھے
 ستھرا، نادی شبد سٹائے سہاگی گیت۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنی ریت۔ ہر جن ہر ہر پیکھیا، پایا پاربرہم بے انت۔ لیکھا
 لکھت کسے نہ لیکھیا، گا گا تھکے سادھ سنت۔ جگ جگ دھارے اپنا بھیکھیا، کھیلے کھیل آد انت۔ اپنی آپے جانے پریکھیا، جگ مایا پائے بے انت۔ جن
 بھگتاں جنائی ساچی سیکھیا، میل ملاواناری کنت۔ در دوارے دیوے ساچی بھیکھیا، نام چولی چاڑھے رنگ بسنت۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، کھیلے کھیل آد انت۔ آد انت ہر بھگوانا، گھٹ گھٹ آپ سما۔ جگ جگ کھیلے کھیل مہانا، تیرتھ تھ ویکھ وکھایا۔ شبد اڈائے اک بانا، لوآں پُریاں
 پھیرا پایا۔ دُھر درگا ہی ساچا رانا، ساچی کرنی رہیا کمایا۔ ساچے تخت بیٹھ شاہ سلطانا، ساچا دھرم رہیا دھرایا۔ شبد سرؤپی دُھر فرمانا، دو جہانا رہیا سٹایا۔ لکھ
 چوراسی آپ پائے اپنی آنا، اپنے بھانے وچ رکھایا۔ جن بھگتاں دیوے ساچا مانا، مایا ممتا موہ چُکایا۔ نیرت نین نام کجل ایکا پانا، دُرمت میل دے گویا۔ ست
 سرؤپی تن پہنائے ساچا بانا، اتر کدے نہ جایا۔ مورکھ موڑ بنائے چتر سگھر سیانا، آپ اپنا ترس کمایا۔ دُھن انادی شبد برہمادی آپ سٹائے ساچا گانا، ایکا راگ
 الایا۔ امرت آتم دیوے پینا کھانا، ترشنا بھکھ مٹایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے میل ملایا۔ ہر جن میلا ہر گوہندا، ہر ہر
 رُپ سما۔ میٹ مٹائے سگلی چندا، چنتا چکھا رہن نہ پایا۔ داتا دانی وڈ بخشندا، ہر جن ساچے لئے ترایا۔ ساچا دھام اک وکھندا، تھر گھر ناؤں دھرایا۔ شبد
 انادی آپے کہندا، رسنا جہوانہ کوئی ہلایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچن لئے ملایا۔ ہر جن میلا ہر کرتار، ہر ہر رُپ ملایا۔
 آپ اپنی کرپا دھار، آتم دیوے برہم جنایا۔ ایکا بخشے سچ پیار، ایکا کرم کمایا۔ ایکا دھرمی دھرم بنھے دھار، دھرت دھول سٹایا۔ مرے نہ جھے وچ سنسار،
 آون جاون کھیل رچایا۔ جیواں جنٹاں سادھاں سنتاں لکھ چوراسی پاوے سار، گھٹ گھٹ مندر اندر ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، ہر جن ساچے ہوئے سٹایا۔ ہر جن ساچے ساچن پایا، ہر سنگر گھر گمبھیر۔ ناد انادی اک وجایا، کٹے ہوئے پیڑ۔ برہم برہمادی کھوج کھوجایا، ویکھے چوٹی

چڑھ اخیر۔ بودھ اگادھی شبد جنایا، ست سنتو کھی دیوے دھیر۔ موہن مادھو مادھی میلِ مایا، امرت بخشے ساچا سیر۔ آد جگادی بھیکھ وٹایا، آپے شاہ آپے
 حقیر۔ جگ جگ لیکھا اپنے ہتھ رکھایا، ویکھ دکھائے سنت فقیر۔ کیسادھاری بھرم نہ رایا، مونڈ مُنڈائے لائے تیر۔ ورن گوت نہ کوئی رکھایا، پنچ تت نہ
 دے کوئی سریر۔ ترے گن مایا نہ سنگ رلایا، من مت بُدھ نہ بھئے دھیر۔ رکت بوند نہ کوئے رکھایا، ہڈ ماس ناڑی چم نہ بھئے پیر۔ آپ اپنے دھام سہایا،
 ہر داتا دستگیر۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے دیونہارا ور، گرگھ ساجن ہر ہر پایا۔ جگت اندھیر و ناسیا، ساچا منگل ایکا گایا۔ ہر ملیا شاہو
 شاباشیا، دُئی دوتی تندن توڑ تڑایا۔ گل جھٹکی جم کی پھاسیا، پرمانند وچ سمایا۔ رس رسنا اک دکھاسیا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ملائے
 دیا کمائے ویکھ دکھائے پر تھی آکاشیا۔ ہر جن ہر گھٹ ویکھیا، اپنا مول چُکایا۔ سرشٹ سبائی نر زیشیا، کنت کنتوہل اک اکھوایا۔ سیوک سیوالائے برہما وشن
 مہیش گنیشیا، سیوک سیوا رہیا کمایا۔ آپے جانے اپنا ویسیا، بھیکھادھاری بھیکھ وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر ساجن لئے ترایا۔
 ۲۴۲ ہر جن ساچا سجن، ہر ہر سنگ رکھایا۔ چرن دھوڑ کرائے ساچا مچا، تیر تھ تھ اک دکھایا۔ راگ انادی ایکا وچنا، ہر ساچا رہیا وجایا۔ پنچ تت وکارا انتم بھجن،
 تھر کوئی رہن نہ پایا۔ گرگھ ورلے ہر ہر دوارے بہہ بہہ سچنا، نیتز لوچن نین درشن پایا۔ منمکھ پردہ کسے نہ کچنا، رائے دھرم دے سزایا۔ سنگر پورا جگ
 جگ چلائے نام جہازنا، تھر رتھو ہی آپ اکھوایا۔ آپ سوارے اپنا کاجنا، کرنی کرتا رہیا کمایا۔ اگم اگم اگمڑی مارے واجنا، دس کسے نہ آیا۔ آپے رکھنہارا
 لاجنا، نرگن سرگن ہوئے سہایا۔ ساچے آسو چڑھے تازنا، شبد گھوڑا رہیا دوڑایا۔ کھیلے کھیل دیس ماجھنا، کھجگ ویلا انتم آیا۔ پاربرہم پر بھ غریب نوازنا، گنو
 غریباں گلے لگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے ویکھ دکھایا۔ ہر ساجن جگ میلیا، میلنہار کرتارا۔ آپے گرو گرو گر چیلیا،
 آپے پاونہارا سارا۔ آپے ہوئے سجن سہیلیا، اک اکلا اینکارا۔ اپنا کھیل آپے کھیلیا، ہر انت نہ پاراوارا۔ گرگھ ساچے جوت نرنجن چاڑھے تیلیا، نرل
 دیپ کرے اجیارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن سہائے بنک دوارا۔ بنک دوار ہر جن پایا، کھولے بند کواڑا۔ آتم درسی درس دکھایا،
 پرکاش کرائے بہتر ناڑا۔ اندھ وشواش کوئی رہن نہ پایا، نیڑ نہ آئے پنچم دھاڑا۔ منڈل راس اک دکھائے، چرن ہیٹھ دبائے روس سورج چن ستارا۔

آکاش پرکاش پار کرائے، کھیلے کھیل پر اپارا۔ سواس سواس جو جن رہے دھیائے، میل ملائے وچ سنسارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن لائے پار کنارہ۔ پار کنارہ جگت ساگر، گر پورا پار کرائندا۔ جیواں جتناں بیڑا ڈبا کایا گاگر، جوٹھ جھوٹھ دھار وہائندا۔ گرگھ ورلے نرمل کرم ہوئے اُجاگر، جو جن رسنا گائندا۔ بنے نام شبد سوڈاگر، ونج ونجارا اک کرائندا۔ دیوے نام رتی رتناگر، رتی رت رہن نہ پائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن دیوے نام ور، ور گھر در ہر ایک ایک سہائندا۔ شبد گر جگت گر سورا، ایک ایک اکھوایا۔ سرب کلا آپے بھر پورا، آپ اپنالے اپایا۔ آپے جانے اپنی نادی تورا، آپے رہیا وجایا۔ پنچم تت تن ناتا کوڑا، گر پیر کوئی رہن نہ پایا۔ مورکھ مگدھ نہ جانے موڑھا، ہر شبدی شبد سمایا۔ جس جن کایا چولی چاڑھے رنگن رنگ گوڑھا، اتر کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹایا۔ آپ اپنا ویس وٹا، ہر جوتی جوت جگایا۔ شبد گر نام دھرا، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ نرگن کھیل رہیا کھلا، سرگن سنگ نبھایا۔ دو جہانی بن ملاح، لوک مات پھیرا پایا۔ گوہند گر دئے صلاح، اکال پُرکھ وڈی وڈیایا۔ اکال مورت بھو نہ را، ہر صورت دس نہ آئی۔ جس جن آپے لئے جگا، سو جن بوُجھ نبھایا۔ دُرمت داغ دئے گوا، نرمل نیر دکھایا۔ دیپک جوت چراغ دئے جگا، اندھ اندھیر مٹایا۔ کاگوں ہنس دئے بنا، سنگر پورے ہتھ وڈیایا۔ گر شبدی شبد گر آپ اکھوا، آپ اپنی رچن رچایا۔ پنچ تت تن میل ملا، جگت ناتا رہیا بندھایا۔ آپے جانے اپنی صفت صلاح، لیکھا کھت وچ نہ آئی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنگر ساجن میت جگ جگ آپ اکھوایا۔ شبد گر وڈ بکار، گوہند گر جنایا۔ نام کھنڈا تیز کٹار، تن گاترے اک لٹکایا۔ ساچے آسو ہو آسوار، چاروں کُنٹ پھیری پایا۔ پنچم میلا میت مُرار، پنچم ویکھ ہر گھٹ تھانیا۔ پاونہارا ساچی سارا، ہر گھٹ بیٹھا آسن لایا۔ آدانت اک اوتارا، ہر پُرکھ آپ اکھوایا۔ شبد ڈنک وجائے وارو وارا، جگ جگ وڈی وڈیایا۔ کلجگ انتم پاوے سارا، جوتی جوت جامہ بھیکھ وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیوے ایک ور، ایک سپیس بھیت جگدیش، دوسر نہ کوئی سپیس جھکایا۔ جگت سپیس گرچرن بھیتیا، گرگھ آپ کرائندا۔ سنگر پورا ہوئے کھیوٹ کھیٹیا، بیڑا بنے لائندا۔ پتا پوت مات پت ماں پیو بیٹیا، تانا پیٹا اک دکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک دکھانے ساچاگر، سچ دوارا اک سہائندا۔

ہر جن آتم رہی گُرا، دوس رینِ بللائے۔ ہر ہر کنت دے ملا، جگت وچولا کوئی آئے۔ ساچے سنت دے صلاح، اکھر وکھر نام درڑائے۔ سَنگَر ساچا
 سچ ملاح، بیڑا بنے لائے۔ سوہنگ چپو دیوے لاء، پار کنارہ اک دکھائے۔ رسنا جہوا ہر جن لئے گا، سگلا سنگ نبھائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، آپ اپنی دیا کمائے۔ سرتی شبد گیان، آتم برہم جنائیا۔ سوہنگ سوچ وکھان، سچ دُھن اُچنائیا۔ ہر جن منگے ساچا دان، داتا دانی جھولی پائیا۔
 رسنا گایا گن ندھان، گنوتا ویکھ دکھائیا۔ کلجگ اتم دُھر فرمان، سوہنگ شبد وڈی وڈیائیا۔ سو پُرکھ نرنجن وڈ مہربان، ہنگ ہنگتا دے مٹائیا۔ جوتی جوت ملے
 سری بھگوان، بھگت بھگوان بھگوان بھگت روپ وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سر اپنا ہتھ لکائیا۔

★ ۲۰ پھگن ۲۰۱۴ بکرمی ریشم سنگھ دے گھر میرٹ چھاؤنی شرن لائن ★

۲۴۶

گر پورا ہر گوہند، ہر ہر آپ اکھوایا۔ میٹ مٹائے سگلی چند، چنتا روگ رہن نہ پایا۔ داتا دانی گنی گہند، جگ جگ آپ اکھوایا۔ سرب جییاں آپے
 بخشند، بخشنہار آپ رگھوایا۔ منمگھ جیو لگائے اپنی بند، بندک بندیا کھ دھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نور کرے رُشایا۔ سَنگَر
 پورا دین دیاں، مہربان مہربان۔ جوتی نور اک مہان، کھیلے کھیل اک مہانا۔ سَنگَر پورا مہربان، گرگھ ساجن سنت سہیلے جگ جگ بھال، آتم انتر دیوے
 برہم گیانا۔ سدا سہیلا کرے پرتپال، بخشے چرن سرن سچ دھیانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر سَنگَر روپ وٹانا۔ سَنگَر پورا بھیشیا،
 پار برہم نرنکار۔ سکھا سہیلا کھیوٹ کھیشیا، ہر جن پھڑ پھڑ لائے پار۔ شبد دوشالہ اک لپیٹیا، پنج ت پیار۔ اپنے نیز آپے ویکھیا، آپے کھولے بند کواڑ۔ آپے
 کھنہارا لیکھیا، لکھ نہ سکے کوئی وچ سنسار۔ نہ کوئی روپ نہ کوئی ریکھیا، نرگن نورو نور اپار۔ سرگن بھلے بھرم بھلیکھیا، آتم برہم نہ کوئی وچار۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اپر اپار۔ سَنگَر پورا اشٹ دیو، آد پُرکھ ابناشا۔ آپے جانے اپنی سیو، کھیلے کھیل جگت تماشا۔ اگم اگمرا لکھ
 اھیو، ویکھ دکھانے پر تھمی آکاشا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنی راسا۔ سَنگَر پورا پار برہم، ایکا ایک اکھواندا۔ جگ جگ

۲۴۶

جانے اپنا کرم، نہکرمی کرم کماندا۔ آپ دھرائے ساچا دھرم، دھر دھرنی وچ سمائندا۔ دیکھنہارا ورن برن، ذات گوت پھول پھولا سندا۔ سچ جنائی ایکا سرن، ہر چرن دھیان دکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا منتر نام شبد گیان درڑا سندا۔ سنگر پورا شبد گیان، آتم انتر وسیا۔ گرگھ ساجن کر پچھان، لوک ماتی راہ دسیا۔ اک بٹھائے نام بان، دھر درگاہی آوے نسیا۔ چرن دھوڑ بختے سچ اشنان، میٹے کلج رین اندھیری مسیا۔ ساچا میلا گوپی کاہن، کوٹن پرکاش کرے رو سسیا۔ امرت آتم پین کھان، ہوئے روگ وکارا نسیا۔ ایکا دیوے دھر فرمان، شبد دو اکھر آپے وسیا۔ سُر نر من جن دیوت سُر سارے گان، باسک الائے مکھ سہنسیا۔ دُھن انادی ایکا گان، راگ انادی اک وگسیا۔ برہمادی کھوج سری بھگوان، ہر گھٹ اندر آپے وسیا۔ آپے ہویا جانی جان، اپنا بھیو کسے نہ دسیا۔ جگ جگ کھیلے کھیل مہان، کلج انتم تیر نرالا ایک کسیا۔ داتا جودھا سوربیر بلی بلوان، چٹے آسو ساچے گھوڑے ایکا تنگ کسیا۔ ایکا چلہ تیر کمان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا راہ بے پرواہ گھر ساچے آپے دسیا۔ سنگر پورا سچ نشان، ساچے گھر سمائندا۔ بودھ اگادھی اک گیان، ایکا منتر درڑا سندا۔ چار ورن دیوے مان، اوچ نیچ نہ کوئی دکھائندا۔ ایکا دھام بہائے راؤ رنک راج راجن، شاہ سلطان بھيو مکائندا۔ ایکا دیوے دانی دان، داتا دانی آپ اکھوائندا۔ مورکھ مکدھ جیو جنت جگت پچھان، ہوئے ہنگتا سنگ رکھائندا۔ گرگھ ساجن چتر سُبجان، کایا چولی نام رنگدا، ایکا رنگ چٹھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن میلا اک در، گر ساچا میل ملا سندا۔ سنگر پورا ساچا سبجن، نرمل جوت اکالیا۔ جن بھگتاں کرائے ایکا محن، آتم انتر سر سروور اک دکھالیا۔ شبد چٹھائے سچ جہازن، سوہنگ چپو ایکا لالیا۔ کلج انتم رچیا کاجن، لکھ چوڑاسی ویکھ دکھالیا۔ اگم اگمڑی مارے آوازن، اگم اگمڑا دھام سہالیا۔ شاہو بھوپ وڈ راج راجن، شاہ سلطان آپ اکھوالیا۔ لوآں پُریاں اک ساجن، سیوک سیو کما رہیا۔ آپے رکھنہارا لاجن، سرشٹ سبائی آپ سنا رہیا۔ کلج انتم پرگٹ جوت دیس ماجھن، سمبل نگری دھام سہالیا۔ ساچے گھوڑے چڑھیا تازن، دو جہاناں پھیرا پالیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر سنگر وچ سما رہیا۔ سنگر پورا سچ سما، سہج دُھن الائندا۔ آپ اپنا بھیو کھلا، آپ اپنا مول چکائندا۔ آپ اپنا اشٹ منا، آپ اپنا سیس جھکائندا۔ آپ اپنی درشٹ کھلا، ایکا راہ دکھائندا۔ آپ اپنی سرشٹ اُپا، آپ آپے میٹ مٹائندا۔ آپ اپنا

لہنا دینا دئے چکا، آپ اپنی جھولی پائندا۔ آپ اپنا بھانا سہنا دئے سکھا، گرگھ ساچی بوجھ بُجھائندا۔ نیتز نیناں کجل رہیا پا، اندھ اندھیر مٹائندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن میلا ساچے گھر، گر سَنگَر ویکھ دکھائندا۔ سَنگَر ساچا مِترّا، ایکا اینکار۔ کایا چولی رنگے چیتھڑا، گرگھ ساچن لئے
 اُبھار۔ دیوے نام شبد اند پٹھڑا، لیکھا لکھ نہ سکے کوئی وِچ سنسار۔ جگ جگ آپے جانے اپنی ریتڑا، لوک ماتی لئے اوتار۔ آپے پتت آپ پُنیتڑا، پتت پاؤن
 ہر گردھار۔ آپے ٹھنڈا آپے سیتڑا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے ویکھ در، گر سَنگَر پاوے سار۔ سَنگَر ساچا جانا، ہرجن بھئے
 انند۔ پرمانند اک وکھانیا، رسنا پایا نجائندا۔ ایکا دو جا بھو چکانیا، ملیا میل گنی گہند۔ گھر ساچا اک وکھانیا، رس پایا نجائندا۔ گھر ساچا اک وکھانیا، مٹی سگلی
 چند۔ برہم برہم پار برہم پر بھ جانا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے دئے در، گر سَنگَر ساگر سندھ۔ سَنگَر ساگر سندھ گھر
 گسپھر، بھيو کسے نہ پایا۔ ہرجن کایا کرے سائک ست سریر، ست سنو کھ دوايا۔ شبد نرالامارے تیر، رتی رت رہن نہ پایا۔ بجر کپائی دیوے چیر، ساچی
 ہائی اک دکھایا۔ ہوئے ہنگتا کڈھے پیڑ، دئی دوتی پردہ لاہیا۔ ایکا چوٹی چاڑھے اخیر، برہمنڈاں کھوج کھو جایا۔ امرت آتم بخشے ساچا سیر، نجھر دھارا رس
 چوایا۔ کایا ناتا توڑے جوٹھا جھوٹھا بستر چیر، سرتی شبد لئے پرنايا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچا لئے در، گر سَنگَر آپ اکھوایا۔
 سَنگَر سَنگَر سَنگَر ساگر سندھڑا، بھيو ابھید اکھوائندا۔ آپ اپنے گھر وسنڈا، دس کسے نہ آئندا۔ تھر گھر ایکا دھام رکھنڈا، چھپر چھن نہ کوئی رکھائندا۔ چار
 دیوار نہ کوئی بندڑا، محل اٹل نہ کوئی سہائندا۔ جوتی دیک آپ جگنڈا، آکاش پرکاش سائندا۔ اپنا نور آپ وکھنڈا، ہر نور نور اپائندا۔ گر شبدی شبد
 بخشنڈا، سَنگَر پورا آپ ہو جائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے میل ملائندا۔ گر سَنگَر ساچا کنت کنٹول، ناری کنتا میت۔
 جن بھگتاں چکائے جگ جگ لہنا دین موں، آپے جانے اپنی ریت۔ کایا مندر اندر سیجا سچ چڑھائے پھول، نہ کوئی دسے گرودوار مندر مسیت۔ شبد پنکھوڑا
 ہرجن ساچا رہیا جھول، بیٹھا رہے سدا اتیت۔ ساچے تخت آپ براجے نہ کوئی پاوا چول، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے
 دیوے در، گر سَنگَر رکھے لاج۔ سَنگَر پورا لاجانت، ہرجن آپ ترائندا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جائندا۔ جگ جگ مہماگنت اگنت،

لکھیا لیکھ نہ کوئی مٹائندا۔ آپ اپنے اُپائے ساجن سنت، سنت سہیلا آپ اکھوائندا۔ منمکھ جیواں مایا پائے بے انت، بھرمی بھرم بھلائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور ویکھ دکھائندا۔ آپ اپنی جوت جگا، زرگن ویس زرگن ساجن گیا سما، دس کسے نہ آیا۔ شبدی شبد ڈنک رہیا وجا، انحد راگ الایا۔ ساچا لیکھا رہیا لیکھا، بھيو کوئی نہ پایا۔ کلجک لہنا دینا رہیا چُکا، تن گہنا اک سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، آپ اپنا ویس وٹایا۔ آپ اپنی ہر کل دھار، اچرج بنت بنایا۔ جوتی جامہ لئے اوتار، سرشٹ سبائی ویکھ دکھایا۔ ایک شبد اک جیکار، چار ورنہا رہیا جنایا۔ راج راجانیاں کرے خبردار، سادھاں سنتاں رہیا جگایا۔ شبد ڈنک اپر اپار، لو آں پُریاں رہیا سنایا۔ برہما وشن شو دیوت سُر نیتز نین رہیا اگھا، نین مُندھارا ویکھ دکھایا۔ ترے گن مایا رہی ساڑ، پنچ تت جگت لڑایا۔ من مت بُدھ رہی لکار، دھیرج دھیر نہ کوئی دھرایا۔ کرم گکرماں پاوے سار، کلجک اتم تول تُلایا۔ وید ویاسا بن لکھار، ہر لیکھا گیا لکھایا۔ نانک گر پائے سار، پر بھ چرن دھیان لگایا۔ گر گوہند ڈھیہہ پیا دوار، اکال مورت اک منایا۔ پُرکھ ابناشی کر وچار، دے مت گیا سمجھایا۔ کلجک اتم کوڑ کڑیارا ہوئے گوار، سرشٹ سبائی دے بھلایا۔ میل ملائے سنگ محمد چار یار، اللہ رانی ویکھ دکھایا۔ چاروں گنٹ ہاکار، اگنی اگت رہی جلائی۔ سادھاں سنتاں نہ کوئی پاوے سار، پڑھ پڑھ تھکی سرب لوکایا۔ تیر تھ تھ گئے ہار، مانس مانکھ نہ کوئی ترایا۔ بن ہر ستجگ ست نہ پاوے سار، اتم برہم نہ کوئی جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، نرمل جوت کرے رُشٹایا۔ نرمل جوتی ہر جگا، اک پرکاش کرائندا۔ سرشٹ سبائی لئے اٹھا، ساچا مارگ لائندا۔ منمکھ جیو دے کھپا، تھر کوئی رہن نہ پائندا۔ راگ انادی اک الا، ایک دُھن رکھائندا۔ سُن سادھی ویکھ وکھا، اگادھ بودھی شبد جنائندا۔ جٹا جوٹ رہے پا، مؤنڈ مؤنڈائے سنگ رلائندا۔ خاکی خاک جو رہے سما، چرن خاک اک دکھائندا۔ اُچے ٹلے جو بیٹھے ڈیرے لا، شبد گیان اک درڑائندا۔ دُو گکھی کندر جو بیٹھے دھونیاں تا، پھڑ بانہوں آپ اٹھائندا۔ تھ کنارے جو جل دھارا رہے سما، آپ اپنی بوجھ بُجھائندا۔ ننگن پھرت ونج ونجارا جو نام رہے کرا، اک دوار سہائندا۔ اک شبد ایک نعرہ دے لگا، بھرم گڑھ آپ تڑائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، نہکنا ناواں دھرائندا۔ نہکناک ہر بلوانا، زرگن روپ سما۔ شبد کھنڈا تیر کمانا،

ہر اپنے ہتھ اٹھایا۔ چار کُنٹ دہ دشا دیکھے مار دھیانا، گنگن پاتالاں پھیرا پایا۔ آپے دیکھے زمیں اسماناں، لوآں پُریاں دے ہلایا۔ دیکھ دکھائے نو کھنڈ ست
 دیپ دو جہانا، دس کسے نہ آیا۔ لکھ چوڑاسی سنائے ایکا گانا، الکھ نرنجن آپ الایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکٹک نرائن نر، نرائن
 آپ ہو آیا۔ نرائن نر اکال مورت، درد دُکھ بھے بھنجن۔ پاربرہم نہ جانے کوئی صورت، جگی جوت آد نرنجن۔ کلجک ناتا توڑے کوڑو کوڑت، جن بھگتاں
 میل ملائے ہر ساچے سجن۔ پھڑ پھڑ پتر سگھڑ بنائے مورکھ موڑھت، درس دکھائے درد دُکھ بھے بھنجن۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک
 تیری اتم ور، نہہکٹک نرائن نر، سرشٹ سبائی پردہ تیرا کجن۔ سرشٹ سبائی تیرا ناتا، ہر ایکا ایک رکھایا۔ پاربرہم پُرکھ بدھاتا، جگ جگ ویس وٹایا۔ آپے
 بیٹھا رہے سدا اکانتا، اک اکلآ آپ ہو جایا۔ کلجک اتم میٹے اندھیری راتا، ویلا اتم آیا۔ جن بھگتاں دیوے امرت آتم بوند سوانتا، نخبھر جھرنارہیا جھرایا۔
 آپے پتا آپے ماتا، آپ اپنی گود اٹھایا۔ دُھر درگا ہی دیوے ساچی داتا، ایکا نام جھولی پایا۔ لہنا دینا چُکائے ذاتا پاتا، چار ورن اٹھاراں برن ایکا سرن سرنائی
 رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، نہہکٹک نرائن نر، نچ گھر اپنا آپ دیکھ دکھایا۔ نچ گھر اپنا ہر نرنکارا، ایکا ایک
 رکھایا۔ نرمل جوتی کر اجیارا، دوس رین کرے رُشنا یا۔ نہ کوئی دوسر میت مُرارا، سگلا سنگ نہ کوئی رکھایا۔ جگ جگ جانے اپنی کار، جگ جگ کردا آیا۔
 سنجگ تریتا لایا پار، دواپر دیکھ دکھایا۔ کلجک کوڑ گڑیارا گیا ہار، کوڑا ناتا جگت بندھایا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار، پنچ وکار جیواں جنتاں اک پرنا یا۔ پُرکھ
 ابناشی گھٹ گھٹ واسی ہر گھٹ رہیا وچار، کرم گکرماں لیکھ لکھایا۔ اتم کلجک پرگٹ ہوئے نہہکٹک نرائن نر اوتار، لوک ماتی پھیرا پایا۔ شبد کلغی توڑا نام
 سیس دستار، جوتی جوڑا میل ملایا۔ پوت سپوتا براہمن گوڑا، اُچے ٹلے ساچے پربت اندر مندر ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 نہہکٹک نرائن نر، نرگن ویس وٹایا۔ نرگن ویس ہر اوللا، جگ جگ آپ کرائندا۔ آپے بیٹھا اک اکلآ، عقل کلا سماندا۔ آپ سمائے جلاں تھلاں، دُنگھی
 کندر اُچے پربت جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈیرہ لائندا۔ آپ اپنا میٹے سلا، آپ اپنی ونڈ ونڈائندا۔ آپ اپنا کرنہارا ہلا، اپنا نعرہ آپے لائندا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکٹک نرائن نر، اک دوار دیکھ دکھائندا۔ اک دوار ہر نرنکارا، اپنا آپ رکھایا۔ چار ورنناں کرے اک پیار، ایکا دھام سہایا۔ ایکا

شبد ایکا دھنکار، ایکا راگ الایا۔ ایکا امرت ٹھنڈی ٹھار، نہجھر جھرنادے جھریا۔ ایکا سجن میت مرار، شبدی شبد گر اکھوایا۔ جگ جگ ریت اولڑی وچ سنسار، ہر ساچا کردا آیا۔ جن بھگتاں کرے مات پیار، آپ بیڑا بھدا آیا۔ ویلے اتم پاوے سار، بھیکھا دھاری بھیکھ وٹایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اکھوایا۔

ہر جن ہر ہر پایا، پاربرہم کرتار۔ ہوئے روگ گویا، چنتا چکھا نوار۔ مایا ممتا موہ چکایا، تانس ترشنا نوار۔ رسنا بھوگ گر پایا، آتم رس پیار۔ دھر سنجوگ دکھایا، ہر شبد ادھار۔ ایکا جوگ کمایا، کوڑی کریدے نوار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساجن ویکھ دکھایا۔ ہر جن ہر ہر رنگ ہے، روپ رنگ اپار۔ داتا دانی وڈ سورا سربنگ ہے، دیونہارا سرب سنسار۔ لکھ چوڑا سی رہی منگ ہے، بھر نہار جگت بھنڈار۔ ساچے مندر اندر ویکھے لگھ ہے، لہنا دینا چکائے نو دوار۔ شبد رنگیلا نام پلنگ ہے، سچ سنگھاسن اپر اپار۔ گرگھ ساجن لائے اپنے انگ ہے، انگیکار کرے کرتار۔ انخ ڈھول وجائے سچا مردنگ ہے، آتمک دھن سنے سننیہار۔ امرت دیوے ساچی گنگ ہے، نہجھر رس اک اپار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن بخشے چرن پیار۔ چرن پریتی ساچا ناتا، ہر جن آپ کرائندا۔ میٹ مٹائے اندھیری راتا، جس جن دیا کمائندا۔ امرت آتم دیوے بوند سوانتا، ترشنا بھکھ مٹائندا۔ درس دکھائے اک اکانتا، اینکارا روپ وٹائندا۔ آپے ہوئے پتاما، بال انجانے گود اٹھائندا۔ نام دیوے دھر سوغاتا، آتم انتر جھولی پائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سجن ویکھ دکھائندا۔ ہر سجن ہر جانیا، آتم برہم وچار۔ اک سنائے دھر فرمانیا، ایکا دوجا بھو نوار۔ تیجے نیتز درس مہانیا، کھولے بند کوڑا۔ چوتھا پد اک پچھانیا، گھر میلا اک بھتار۔ ساچی سخیاں منگل گانیا، انخ دھن وچے دھنکار۔ آتم سیجا سچ سہانیا، پر م پڑکھ اگم اپار۔ اک سنائے ساچی بانیا، وید کتب نہ پائن سار۔ میل ملائے شبدی شبد گر ساچے ہانیاں، ایکا دوجا بھو نوار۔ امرت دیوے ٹھنڈا پانیا، ساتنک ست کرے ورتار۔ بودھ اگادھ جنائی شبد کہانیا، گاوت گاوت رہے وچار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس کر، لوک مات لئے اوتار۔ لوک

مات ہر لئے اوتارا، اپنی بنت بنا سندا۔ کھیلے کھیل کھیلنہار نیارا، بھیکھا دھاری بھیکھ وٹا سندا۔ آپ اپنی بٹھے دھارا، بٹھنہار آپ اکھو سندا۔ لکھ چورا سی پاوے
 سارا، پڑیاں لو آں پھیری پائندا۔ برہما وشن شو دیوت سُر دے ہلارا، آپ اپنی رچن رچا سندا۔ نرمل جوتی کر اجیارا، برہمنڈ کھنڈ جیرج انڈا تہنج سیتج ویکھ
 وکھائندا۔ اک اگلا گم گم اپارا، آد پرکھ نرنجن بھید بھید بھيو کھلا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس کر، آپ اپنا
 ڈنک وجا سندا۔ جگ جگ اپنا ویس وٹا، اپنی کل ورتا سندا۔ سنت سہیلے لئے جگا، ایک بو جھ بھجھا سندا۔ آتم انتر برہم گیان دوا، پاربرہم سما سندا۔ ایک نیتز دے
 کھلا، ڈنی دوتی پردہ لاہندا۔ سچ محلہ دے وسا، سچ سنگھاسن آسن لا سندا۔ اچا ٹلا دے چڑھا، دسم دواری کڈا لاہندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، ہر جن ساچے ویکھ وکھائندا۔ ہر جن ساچے ساچا میوہ، آتم درس اپارا۔ آپے گر گر گرو گر چیلہ، آپے کھیلے کھیل نیارا۔ آپے سا جن سجن سہیلا،
 آپے بخشے چرن پیارا۔ جوت نرنجن چاڑھے تیلہ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلا سچ دوارا۔ سچ دوار پرکھ ابناش، ایک ایک رکھایا۔ جوتی
 نور کر پرکاش، سرشٹ سبائی ویکھ وکھایا۔ جن بھگت دھرائے ویسی ویس، در درویشا پھیرا پایا۔ ویکھ وکھائے پر تھمی آکاش، گگن پاتالاں رہیا ہلایا۔ آپے
 رکھے گھٹ گھٹ واس، ہر گھٹ آپے ڈیرہ لایا۔ آد انت نہ جائے وناش، آون جاون کھیل رچایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن سدا
 وسے پاس، وچھڑ کدے نہ جایا۔ ہر جن سا جن ساچا میتا، آد انت اکھوایا۔ جگ جگ پر کھنہار انیتا، نت نوتا کھیل کھلایا۔ گر سکھ کایا کرے ٹھنڈی سیتا، پنچ
 تت وکار رہن نہ پایا۔ درس دکھائے اک اتیتا، نرگن ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری انتم ور، سرشٹ سبائی ویکھ
 وکھایا۔ کلجک تیری انتم وار، ہر جوت کرے رُشنا یا۔ نرگن روپ گم اپارا، بھيو کوئی نہ پائیا۔ گوبند لیکھا اپرا، لکھنہار دس نہ آئیا۔ کھیلے کھیل سرب
 سنسار، سرشٹ سبائی ویکھ وکھایا۔ راج راجاناں کرے خبردار، شاہ سلطانا رہیا اٹھایا۔ دو جہاناں پاوے سار، برہمنڈ کھنڈ رہیا جگایا۔ ساچے آسو ہو آسوار، شبد
 ڈنکا رہیا وجایا۔ واسی پری گھنکا ہر نرنکار، سمبل نگری ڈیرہ لایا۔ وید ویاسا کر پیار، پوت سپوتا آپ ہو جائیا۔ براہمن گوڑا رہیا وچار، ایک پوڑا رہیا چڑھایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے گھر گھر ساچے اک سہایا۔ ساچا گھر ہر سہایا، جگے جوت اکالی۔ اٹھے پہر ڈگمگایا، دو جہاناں والی۔

ہرجن ساچے لئے جگایا، دپیک جوتی ایکابالی۔ ایکابرہم گیان دکھایا، دیوے نام سچا دھنّ مالی۔ ایکاچرن دھیان کُکایا، توڑنہارا جگت جنجالی۔ ورن گوت نہ کوئی
 جنایا، سرشٹ سبائی ساچا مالی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ چلے اولڑی چالی۔ جُگ جُگ بھیکھ ہر اولّا، جُگ جُگ کردا آیا۔ ست
 پُرکھ نرنجن اک اگلا، تھر گھر بیٹھا آسن لایا۔ جن بھگتاں پھڑائے اپنا پلا، نام ہلونا ایکا لایا۔ سچ دوارا جس جن ملا، دُھر درگاہی میل ملایا۔ میل ملائے پُرکھ
 اگلا، دس کسے نہ آیا۔ نہ کوئی ہڈ ماس ناڑی چٹا، پنچ تت نہ ویس وٹایا۔ ہرجن دوارے اتم کھلا، دوس رین سیو کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، ہرجن میلا ساچے گھر، گھر ساچا اک سہایا۔ ساچا گھر ہر بنواری، ایکا ایک رکھائندا۔ نرمل جوتی کر اُجیاری، آکاش پرکاش دکھائندا۔ نہ کوئی دیسے چار
 دیواری، محل اٹل نہ کوئی رکھائندا۔ اک اگلا ایکنکاری، اونکارا روپ وٹائندا۔ آپ اپنا کر وچاری، آپ اپنی بوجھ بُجھائندا۔ آپ اپنا میت مُراری، آپ اپنا
 سنگ بُجھائندا۔ آپ اپنی بٹھے دھاری، آپ اپنا روپ وٹائندا۔ جُگ جُگ کھیلے کھیل اپاری، کھیلنہار دس نہ آئندا۔ لکھ چوڑاسی سستی پیر پساری، کلج کوڑا
 پردہ پائندا۔ پنچ وکارا موہ وکاری، مایا ممتا سنگ رلائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، ہرجن ساچے دیکھ دکھائندا۔
 ہرجن ساچا جودھا سورا بکاری بلوانا، ہر ساجن میل ملائندا۔ ایکا بخشے چرن دھیانا، وڈ راجن راج دیا کمائندا۔ نام بخشے تیر کمانا، رسنا چلے اک چڑھائندا۔
 دُھر درگاہی بٹھے ساچا گانا، نہ کوئی توڑ تڑائندا۔ سرشٹ سبائی شبد سنائے انادی گانا، دُھن آتمک آپ اُپجائندا۔ پنچم سخیاں وقت سہانا، کایا مندر دیکھ
 دکھائندا۔ دھرم رائے کر پروانہ، کرمی کرم کمائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن دیکھے ساچے گھر، گھر ساجن میل ملائندا۔ ہرجن
 میلا لکھ ابھیوا، پاربرہم بے انتا۔ برتھا جائے نہ جُگ جُگ سیوا، سدا سہائی ساچے سنتا۔ رسنا گائے ساچی جہوا، ایکا راگ سنائے کن، ہرجن آتم جائے من،
 دیوے نام دھن دھنتا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم دیونہارا ڈن، جن بھگت اُدھارے جُگا جُگنتا۔ جن بھگت ہر میترا، آدانت
 اکھوایا۔ آپے جانے اپنی ریترا، جُگ جُگ کردا آیا۔ اک سہائے سہاگی گیترا، دُھر درگاہی لے کے آیا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ مچھٹھرا، اتر کدے نہ جایا۔ ہر
 کاشد سدا انڈیٹھرا، لکھن پڑھن وچ نہ آیا۔ کلج کایا مٹھا کوڑا کرے ریٹھرا، جس جن اپنی دیا کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن

میلہ سچ گھر، سرگن ویکھ دکھایا۔ سرگن سچا سچن شاہ، نرگن ویکھ دکھائندا۔ نرگن بن جگت ملاح، سرگن پار کرانندا۔ سرگن ویکھے ساچا تھاں، نرگن دس
 نہ آئیندا۔ نرگن داتا بے پرواہ، سرگن بے لائندا۔ دوہاں وچولا نام رکھا، آپ اپنی بنت بنائندا۔ جگ جگ اپنا ڈھولا آپے گا، آپ اپنا نہ دھرائندا۔
 نانک گولا در بہا، سیوک سیوا لائندا۔ گر گوہند رہیا دھیا، اٹھے پہر دھیان لکائندا۔ ایک شبد رہیا جنا، ڈھر فرمانا اک سناائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، ہرجن لیکھے ساچے لا، گھر ساچا اک سہائندا۔ ساچا گھر اک سلطان، ایک ہر براجیا۔ دھرم دکھائے اک نشان، شاہو بھوپ وڈ راجن راجیا۔
 کھیلے کھیل دو جہان، لکھ چوراسی رچیا کاجیا۔ کلج ویکھے مار دھیان، پار برہم غریب نوازیا۔ جوٹھ جھوٹھ سرب شرمان، پنچ وکارا پھرے بھاجیا۔ گرگھ ساچے
 پتر سجان، ہر مارے انحد ساچی واجیا۔ ایک نختے سچ دھیان، راج راجان غریب نوازیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ویکھے اک اکلا
 پھرے بھاجیا۔ اک اکلا اینکار، ایک گھر سہائندا۔ جگ جگ لئے مات اوتار، سنجگ تریتا دواپر پار کرانندا۔ کلج ویکھے کوڈ گڑیار، سنگ محمد سنگ رکھائندا۔
 اللہ رانی باہاکار، نیتز نیر وہائندا۔ نانک لیکھا اپر اپار، لکھنہار آپ لکھائندا۔ گوہند گر کر پکار، ایک راہ تکائندا۔ پڑکھ ابناشی کریا خبردار، شبد سنیہہرا اک
 ۲۵۲ گھلائندا۔ کلج اتنم پاوے سار، جوتی جامہ بھیکھ وٹائندا۔ نہکلنکا لئے اوتار، نام ڈنکا اک وجائندا۔ شبد کھنڈا تیز کٹار، تن گاترے آپ لکائندا۔ دس نہ
 آئے وچ سنسار، سرشٹ سبائی آپ چلائندا۔ گرگھ ساچن ساچے کر پیار، آتم درسی درس دکھائندا۔ ایک دو جا بھو نوار، تیجا لوچن آپ گھلائندا۔ چوتھے گھر
 دیوے واڑ، پرمانند سمانندا۔ پنچم پنچم میٹے جھوٹھی دھاڑ، پنچم سنگ رکھائندا۔ ڈھر درگا ہی ساچا لاڑ، گر شبدی آپ اکھوائندا۔ گرگھ ساچن سنت سہیلے کر کر
 میلے شبد گھوڑے دیوے چاڑھ، واگ اپنے ہتھ اٹھائندا۔ جوت جگائے بہتر ناڑ، اندھ اندھیر مٹائندا۔ ترے گن مایا دیوے ساڑ، پنچ تت دس نہ آئیندا۔
 ہوئے سہائی جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ، ڈونگھی کندر میل ملائندا۔ آپے ہوئے بچھے اگاڑ، اندر باہر گپت ظاہر سیو کماائندا۔ اک دکھائے سچا گھر بار، دسم دواری
 کُنڈا لائندا۔ نرل جوتی کر اجیار، ساچا دیپک دیپ جگائندا۔ انحد دھن سنے سناے سچی سرکار، پنچم سیوا لائندا۔ شبد سنگھاسن اپر اپار، ہر جوتی آسن
 لائندا۔ گرگھ ساچن کر وچار، سرت سوانی میل ملائندا۔ آپے ناری ہوئے کنت بھتار، آپ اپنی سچ ہنڈھائندا۔ آپ اپنی پاوے سار، ہرجن ساچے وچ

سمائند۔ دسم دواری ہو یا باہر، آپ اپنا مارگ لائند۔ سو پڑکھ نرنجن کھیل اپار، کرتا پڑکھ بھینو نہ پائند۔ آپ اپنی وسیا دھار، ایکاشد دھار چلائند۔ ہنگ ہنگتا دیوے مار، جس جن اپنی دیا کمائند۔ سو ہنگ شبد تیز کٹار، دوئے جوڑ جڑائند۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلا ساچے گھر، گھر ساچا اک سہائند۔ سو پڑکھ نرنجن آد ابناشا، جگ جگ ویس وٹائند۔ کھیلے کھیل سرب گن تاسا، آپ اپنا بھیکھ کرائند۔ ویکھن آیا جگت تماشا، جوتی جامہ پائند۔ لوآں پڑیاں منڈل منڈپ پاوے راسا، نام بنسری اک وجائند۔ کھیلے کھیل پر تھمی آکاشا، گنگن پاتالا آپ سمائند۔ جن بھگتاں دیوے چرن کول سچا دھرواسا، پھڑ پھڑ باہوں میل ملائند۔ آد انت نہ کدے وناسا، مات گربھ نہ پھیرا پائند۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے دیا کمائند۔ سو ساجن ہر وسیا، ساگر گھر گمبھیر۔ پنچ وکارا در توں نسیا، سائک ست کرے سریر۔ گھر مندر اندر بہہ بہہ ہسیا، ایکا چوٹی چڑھ اخیر۔ کرے پرکاش کوٹن کوٹ رو سسیا، امرت بخشے ساچا سیر۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لئے ور، ایکا دیوے شبد دھیر۔

★ ۲۱ پھلن ۲۰۱۴ بکرمی میجر کرم سنگھ دے گھر میرٹ چھاؤنی ★

ہر مندر گھر پایا، گھر دیپ پرکاش۔ ہر جنر آپ تڑایا، اگیان اندھیر وناس۔ ڈونگھی کندر ویکھ دکھایا، گنوتا سرب گنتاس۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنی راس۔ ہر مندر ہر میلیا، کرپا کر اپار۔ دھن گرو دھن چیلیا، دھن سوہے بنک دوار۔ دھن ساجن سچ سہیلیا، دھن دھرنی کرے پیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیوے نام بھنڈار۔ نام بھنڈارا وست انمل، سنگر ہتھ وڈیائی۔ دیونہار جگت اڈول، آد انت نہ کوئی ڈلایا۔ ہر جن ادھارے ساچی گل، گل کھونتا ویکھ دکھایا۔ تولنہارا ساچے تول، نام کنڈے آپ تلالیا۔ بجر کوٹا دیوے کھول، آپ اپنی بوہج بھجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پورب کرما جنم جنما چو کرما جن لہنا جھولی پائی۔ پورب کرماں شبد شنکار، جن میلا ہر گوہند۔ مانس جنم ادھرے پار، مٹے سگلی چند۔ جگت کرما پاوے سار، ہر جن بنائے ساچی بند۔ ایکا بخشے چرن پیار، وڈ داتا گنی گہند۔ امرت بخشے ٹھنڈی ٹھار، نجھہر دھارا ساگر

سندھ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن ہر سدا بخشد۔ جن جننی جن جایا، گھر مندر ودھائی۔ راگ انادی ایکا گایا، اُپچی دُھن رُگھرائی۔
 ڈھول مردنگ اک سُنایا، انحد سیوالائی۔ دیک جوتی اک جگایا، دوس رین رہے رُشنائی۔ مل سخیاں منگل گایا، پنچم میلا چائیں چائیں۔ گھر سا جن سچ سُبھایا،
 ملیا میل ساچے ماہی۔ بھانڈا بھرم بھو بھنّایا، ایکا دُوجا بھو چُکائی۔ دھرم دوارا اک دکھایا، ست سنتو کھی ڈیرہ لائی۔ ورن برن نہ کوئی جنایا، رُپ انوپا ہر
 رُگھرائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرم کرما ویکھ دکھائی۔ سکا کرم وچار، دیا کما سندا۔ پنچ تت وکارا دیوے مار، دھیرج دھیر دھرا سندا۔ ایکا
 بخشے ساچی دھار، بستر چیر تن پہنا سندا۔ ساچے شبد تن شنکار، سچ کٹار اک دکھائندا۔ نیز نیناں اک پیار، نجانند رُپ درسا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، جن ہر ساچا ویکھ دکھائندا۔ رارا ریکھ ویکھ، دیکھے جگت تکدیریا۔ نیز اپنے آپے پیکھ، آپے جانے کھیل آخیریا۔ آپے دیونہارا سچ سندیش،
 شبد شبدی دُھن اُپجا رہیا۔ آپے ہوئے رکھی کیش، گوردھن بھار آپ اٹھا رہیا۔ آپے داتا دانی دس دسمیش، اکال پُرکھ اک منا رہیا۔ اکال مورت نر
 نریش، نرگن رُپ وٹا رہیا۔ ویکھ دکھانے دھاری کیس، ایکا دھرم آپ کما رہیا۔ آپے دھریا اپنا ویس، ویس انیکا آپ وٹا رہیا۔ جن بھگتاں مستک لائے
 ۲۵۶ ساچی میخ، نہ کوئی میٹے میٹ مٹا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، راج جوگ شاہ سلطان جگت جہان ہر بھگوان جن ہر ہر جن ویکھ دکھا رہیا۔
 ماما موہ چُکا، بھرم گوا سندا۔ ایکا مد نام پیاء، ست سرور سماندا۔ ایکا اکھرن نام دکھا، جاگرت جوت جگا سندا۔ ایکا سٹھر دے وچھا، پنچ وکارا موہ مٹا سندا۔ ایکا
 اکھرن دے پڑھا، دو جہاناں بوجھ بُجھائندا۔ بجر کپائی پٹھر دے تڑا، جس جن اپنے سنگ رکھائندا۔ نیز اٹھر دے وگا، نام ویراگ اک لگا سندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ترے ترے اکھتر ترے گن ویکھ پنچم سنگ نبھائندا۔ سکا کالی دھار، کلجک شاہیا۔ رارا رام رحیم کرتار، کرتا پُرکھ اکھوائیا۔
 ماما میلا وچ سنسار، جگ وچھڑے میل ملائیا۔ کرم کرماں پاوے سار، کرمی کرم وڈی وڈیائیا۔ ساچا دھرم اپر اپار، آپ اپنی بوجھ بُجھائیا۔ لیکھے لائے ہڈ
 ماس ناڑی چرم، رت تت اک جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ترے گن تیرا رنگ اپار، لکھ چوڑا سی کرپا، پنچ تت دیہہ ادھار، نرگن
 سرگن جوڑ جڑائیا۔ سسا سنگر میت، سنگ نبھایا۔ آپ جنائے اچرج ریت، لیکھا لکھت وچ نہ آیا۔ اک سُنائے سہاگی گیت، جگت اتیت سدا رکھایا۔ پتت

پاؤں ساچا میت، پت پر میشور آپ اکھوایا۔ جن بھگتاں آتم رہیا جیت، آپ اپنا ڈورُو واہیا۔ ایک رنگ رنگائے ہست کیٹ، راج راجاناں شاہ سلطاناں دیکھ
 دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن دیکھے ساچا گھر، سسا سکھیا اک سکھایا۔ گھگھا گھوڑا کرتیار، شبدی رنگ رنگائندا۔ گرگھ ساچے
 دیکھ وچار، کرمی کرم کمائندا۔ پھڑ پھڑ بانہوں لائے پار، چرن پریتی سیو کمائندا۔ آپے بیٹھا ادھوچکار، دسم دواہری ڈیرہ لائندا۔ سرت سوانی پاوے سار،
 اٹھے پہر راہ تکائندا۔ شبد گرنے اوتار، جن جننی دیکھ دکھائندا۔ روپ رنگ اگم اپر اپار، ہڈ ماس ناڑی چم نہ کوئی رکھائندا۔ لیکھے لائے رسنا گایا دم دما،
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیکھنہارا ساچا گھر، گھر ایک ایک سہائندا۔ پنچم گھر پنچم پیار، پنچم سنگ رکھایا۔ پنچم ناتا موہ پیار، پنچم جوڑ جڑایا۔
 پنچم میٹے اندھیری راتا وچ سنسار، پنچم راہ دکھایا۔ پنچم دیوے داتا ہر نام سچی سرکار، پنچم سو منیا۔ ہنگ ہنگتا کرے خوار، پنچم میلا سہج سہجایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر ساجن لائے ملایا۔ پنچم پیتا پنچم پیارا، پنچم دھیان لگائندا۔ پنچم لگائے ایک نعرہ، پنچم آپ سناائندا۔ پنچم دیوے شبد سہارا،
 پنچم موہ چکائندا۔ پنچم بنھے ایک دھارا، پنچم دھار وھائندا۔ پنچم توڑے گڑھ ہنکارا، پنچم جڑ اکھڑائندا۔ پنچم چڑھ چڑھ دیکھے اُچ محل اٹل منارا، پنچم راگ
 انادی دھن آتمک اک سناائندا۔ پنچم کرائے ہاباکارا، پنچم نیز رو رو نیر وھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے نام ور، منتر
 گیان اک درڑائندا۔ سنگھ کرم کرم جن جاگ، جوگ جگت رگھرایا۔ آپے دھوونہارا داغ، دُرمت میل گویا۔ آتم انتر اُپجائے ساچا راگ، انحد آپ سنایا۔
 پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاگ، چرن چرنودک کھ چوایا۔ دیک جوتی جگے چراغ، اندھ اندھیر مٹایا۔ میل ملائے کنت سہاگ، ناری کنتا دیکھ دکھایا۔ بیخ ت وکارا
 بچھے آگ، ترے گن مایا نیڑ نہ آیا۔ اپنے نیز آپے رہیا جاگ، آلس نندرا وچ نہ آیا۔ گرگھ ورا کجگ انتم جائے جاگ، جن جننی لیکھے لایا۔ دو جہاناں
 پکڑے واگ، لوک ماتی پھیرا پایا۔ چرن دھوڑ بخشے مبن ماگھ، ساچی ہاٹی اک دکھایا۔ دھن دھن دھن گرگھ گرگھ گئے جاگ، گر اپنا گھر اپنے پایا۔ گھر
 اپنا گر و سیا، ہر مندر اپار۔ سچ محلے بہہ بہہ ہسیا، جوتی شبدی کر پیار۔ دو جہانی پھرے نسیا، لوک مات رہیا وچار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، ہر جن لہنا آگے دھر، اپنا قرض رہیا اتار۔

★ ۲۱ پھگن ۲۰۱۴ بکرمی ریشم سنگھ دے گھر میرٹ چھاؤنی ★

پار اُتار نہار، آد پُرکھ ابناشیا۔ ہر جن ساچے لئے اُدھار، ہر ساجن شاہو شتابشیا۔ ساچا سچ دکھائے اک دربار، پار کنارہ پر تھی اکاشیا۔ آپ بیٹھ سچی سرکار، آپے ویکھے رنگ تماشیا۔ لکھ چوراسی آپ اُبھار، آپے کرنہار ناسیا۔ آپے کھنڈا تیز کٹار، شستر بستر آپ اُٹھاسیا۔ آپے چلہ تیر کمان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن در کرے پروان۔ ہر جن در پروانیا، آد جگاد برہما۔ جن میلانگن ندھانیا، دیوے نام ساچی داد۔ ایکا در سہائے ہر بھگوانیا، شبد انادی وجے ناد۔ نزل جوتی نور کرے مہانیا، ہر موہن مادھو مادھ۔ گھر سُنجننا اک سہانیا، شبد جنائی بودھ اگادھ۔ آپ اپنا مول پچھانیا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لئے لادھ۔ ہر ساجن ہر لادھیا، پایا پُرکھ اگم۔ من مت منوآ لادھیا، لیکھے لائے سواسی دم۔ امرت آتم پیوے ساچی مدھیا، ایکا کھائے نام تام۔ سنگر پورے ہر ساجن گھر ساچے لدھیا، نہ مرے نہ پئے جم۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنا کم۔ ہر جو بن ہر رتیا، رام روپ اپار۔ آپے ویکھنہارا چیتن ستیا، ست پُرکھ کرتار۔ آپے ہوئے کملا پتیا، کنت کنتھلا میت مرار۔ آپے دیوے دھیرج جتیا، ست سنتو کھ کرم وچار۔ آپے ویکھے تیر تھ تٹیا، سر سرور پاوے سار۔ آپے کھیلے کھیل بازی گر نٹیا، نٹ نٹوآ کھیل اپار۔ آپ اپنی کایا پلٹیا، پار برہم سچی سرکار۔ جگ جگ کھولے ساچی ہٹیا، کرائے نام ونج وپار۔ جن بھگتاں پڑھائے ایکا پٹیا، گھر شبد نرگن دھار۔ دیپ جوت جگائے لٹ لٹیا، اندھ اندھیر مٹائے کوڑ کڑیا۔ ہر جن لاہا گھر ساچے ایکا کھٹیا، ملیا میل ہر نرنکار۔ نہ کوئی دیوانہ کوئی بتیا، نہ کوئی کرت نہ کوئی پسا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ویکھے نیت پیکھے آتم درسی درس اپار۔ ہر جن ہر ہر بہڑیا، دوس رین پر بھت۔ گر سنگر پورا آپے بہڑیا، میٹ مٹائے اندھیری رات۔ پھل مٹھا کرے کوڑیا، امرت دیوے بوند سوانت۔ دھردر گاہی آیا دوڑیا، چرن کول بندھائے ساچانات۔ پوت سپوتا براہمن گوڑیا، جن پچھنہارا وات۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن میلا کملا پات۔ ہر جن ہر ہر ساتھ ہے، سگلا سنگ نبھائے۔ پرگٹ ہوئے تریلوکی ناتھ ہے، دیناں بندھپ دیا کمائے۔ اک سنائے کہانی اکتھنا اکتھ ہے، کتھنی کتھ نہ سکے رائے۔ جگ جگ چلائے اپنا رتھ ہے، رتھ رتھوا ہی ہر رگھرائے۔ لکھ

چوڑاسی پائے نتھ ہے، سرشٹ سبائی ویکھ دکھائے۔ منتمکھ جیواں دیوے متھ ہے، ویلے انتم دے سزائے۔ گر پورا جوں راما گھر دسر تھ ہے، کاہنا کرشنا روپ
 وٹائے۔ سگل و سورا جائے لتھ ہے، نانک گوہند درشن پائے۔ لہنا دینا چکھے سیاں ساڈھے تن ہتھ ہے، رامداسا ویکھ دکھائے۔ کایا مندر جائے ڈھٹھ ہے، تھر
 کوئی رہن نہ پائے۔ ہر گیز نہارا اُلٹی لٹھ ہے، آد جگادی آپ اکھوائے۔ چرن دوارے سچ اکھ ہے، ہر جن ساچے میل ملائے۔ کلجگ اگنی جلے مٹھ ہے،
 ترے گن مایا رہی تپائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساجن ویکھ دکھائے۔ ہر ساجن گل پلڑا، رورو نیتزیر وہائے۔ پُرکھ ابناشی
 اک اکلڑا، لکھ چوڑاسی ویکھ دکھائے۔ کلجگ انتم بھارا پلڑا، کوڑ گڑیا را سنگ رلائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساجن بوہج
 بُجھائے۔ ہر ساجن ہر جن ویکھ دکھانیا، دیوے نام ادھار۔ جگ جگ چلے اپنے بھانیا، رام رام آپ کرتار۔ آپے ویکھے سگھڑ سیانیا، غریب نہانے پاوے سار۔
 آپے جانے راج راجانیا، شاہ سلطانا وڈ سیکدار۔ آپے کھیلے کھیل دو جہانیا، آون جاون کھیل اپار۔ کلجگ انتم جوتی نور کرے اجیار مہانیا، جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے بنھے دھار۔ ہر جن ہر ہر پاونا، پار برہم بے انت۔ رسنا جہوا ایکا گاونا، پورن گر ہر بھگونت۔ ایکا نام پھڑائے دامنا،
 دیوے وڈیائی ساچے سنت۔ دُھر درگا ہی ساچا ضامنا، آد زرنجن ساچا کنت۔ میٹ مٹائے کامنی کامنا، نیڑ نہ آئے چکھا چنت۔ ایکا روپ وٹائے راما رامنا، جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ویکھے سدا اچنت۔ چنتا روگ ہر جن جائے، رسنا گایا ہر گوہند۔ آتم ترسنا بھکھ مٹائے، ہر داتا گنی گہند۔ سبھے
 سچ سکھ اُپجائے، آتم انتر پرمانند۔ ہوئے ہنگتا روگ مٹائے، بجر کپائی توڑے جند۔ داتا دانی درس اموگھ دکھائے، امرت بوند وہائے ساگر سندھ۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن میلے ساچے گھر، منتمکھ لگائے اپنی نند۔ منتمکھ موڑھ گوار، بھییو نہ رایا۔ بھرم بھلے جیو گوار، کلجگ مایا پردہ
 پایا۔ پنچ تت تن پیار، کام کرودھ لوہج موہ ہنکار ستایا۔ من مت کر رہی وچار، وچار گومت بھییو نہ رایا۔ جوٹھا جھوٹھا کر پیار، جگت ناتا بندھ بندھایا۔
 ہوئے ہنگتا رہی ساڑ، ساچی سنگتا مول نہ بھایا۔ بھکھاننگتا پھرے در دوار، نام وست نہ کوئی جھولی پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ
 تیری انتم ور، منتمکھاں دے سزایا۔ منتمکھ کوڑا کوڑ کوڑیاری، کوڑے دھندے لایا۔ اٹھے پھر رووے زاروزار، ست سنتو کھ نہ کوئی رکھایا۔ پنچ وکارا مارے مار،

دوس رین رہیا ہلکایا۔ ملیا میل نہ ہر کرتار، کایا کوڑ کپڑ ہنڈھایا۔ مرے مرنجے وارو وار، لکھ چوڑاسی نہ کوئی کٹایا۔ دھرم رائے دے در دربار، لیکھا لیکھ نہ کوئی مٹایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، منمکھاں ویکھ وکھایا۔ منمکھ مورکھ موڑھ اندھ، بھرے بھرم بھلایا۔ رسنا لگایا مدراماس گند، ہر کاشبہ دس نہ آیا۔ جوت نرنجن نہ چڑھیا ساچا چند، اگیان اندھیر نہ کوئی مٹایا۔ ایکا ایک نہ ملیا پرمانند، پر م پُرکھ ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، منمکھ جیواں دئے سجایا۔ منمکھ موڑھ، جگت مایا موہ بندھایا۔ کلجگ ناتا کوڑو کوڑ، گھر ساچا دس نہ آیا۔ مستک نہ لگے گرچرن دھوڑ، تلک لٹ نہ کوئی وکھایا۔ کایا چولی رنگ نہ چڑھے گوڑھ، نہ کوئی رنگن رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، لکھ چوڑاسی ویکھن آیا۔ لکھ چوڑاسی تیری راس، ہر ساچا موکھ رکھائندا۔ دھرت دھول دھرنی ویکھ آکاش، پرکاش روپ وٹائندا۔ ہر جن ویکھے جو گائِن سواس سواس، سواس سواسا لیکھے لائندا۔ منمکھ جیو کھ رکھائے مدراماس، مایا ممتا موہ بندھائندا۔ ویلے انتم ہونا ناس، گر پیر نہ کوئی سنگ رکھائندا۔ گرچرن دوارے داسی داس دئے جوڑ سپس نوائندا۔ بھگت جنال سد و سیا پاس سگلا سنگ نبھائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، نر نرائن آپ اکھوائندا۔

★ پہلی چیت ۲۰۱۵ پکرمی دربار وچ جیٹھووال ★

ہر شبد بلوان، جگ جگ اکھوایا۔ لوآں پُریاں ویکھے مار دھیان، دھرت دھول سہایا۔ لکھ چوڑاسی نگہبان، ہر گھٹ مندر اندر ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا بھیس وٹایا۔ ہر شبد ہر رنگ، ہر ہر اپایا۔ آپ اپنا رکھیا سنگ، آپ اپنا سنگ نبھایا۔ آپ اپنی بھچھیا آپے منگ، آپ اپنی جھولی پایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن روپ اکھوایا۔ نرگن روپ ہر نرنکار، ایکا ایک اکھوایا۔ جوتی نور کر آکار، ایکا ایک اکھوایا۔ اک اکلا کر پسا، ایکا اینکارا روپ اکھوایا۔ آپ اپنا کر پیار، ایکا اپنی سچ ہنڈھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ ابناشی

کرتا آد زرنجن آپ اکھوایا۔ پُرکھ ابناشی آد زرنجن، ایکا ایک اکھوایا۔ آپ اپنا کرے محن، آپ اپنی میل گویا۔ آپ اپنا ہویا پڑدے کجمن، ایکا پردہ پایا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ناؤں دھرایا۔ کھیلے کھیل اپر اپار، دس کسے نہ آیا۔ عقل کلا کل آپے دھار، عقل کلا اکھوایا۔ سنجگ
 ترتیا دواپر لائے پار، کلجگ ویکھ دکھایا۔ نانک گوہند بن لکھار، اپنا ویس وٹایا۔ سمبل نگری اپر اپار، ساچا آسن لایا۔ راؤ رنگاں اک پیار، ایکا در سہایا۔ اک
 سہائے بنک دوار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن ز، آد پُرکھ زرنجن آپ اکھوایا۔ کرنہار کرتار، ایکا ایک اکھوایا۔ جگ جگ
 پاونہارا سار، جگ جگ بنت بنا سندا۔ جوٹھ جھوٹھ جگت پسا، کوڑ گڑیارا ڈنک وجا سندا۔ سادھاں سنتاں آئی ہار، سیوک سیوانہ کوئی کما سندا۔ پُرکھ ابناشی کر
 وچار، آپ اپنا بھیکھ وٹا سندا۔ کلجگ انتم ویلا پائے سار، آپ اپنی جوت جگا سندا۔ نہہکنکا لئے اوتار، اپنا کرم کما سندا۔ چاروں گنٹ دھواں دھار، کلجگ آپ
 کرا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی جوت جگا سندا۔ گر گوہند گیا سمجھا، ایکا ایک جنایا۔ آپ اپنا لیا سما، پاربرہم وڈی وڈیایا۔
 ۲۶۱ ایکا دوجا بھو چکا، ایکا رنگ سمایا۔ دوئے جوڑ کرے سرنا، سرنگت وڈی وڈیایا۔ تیرا بھانا لیا جنا، ہر بھانے خوشی منایا۔ پنتھ خالصہ لیا رچا، سیس دستار
 بندھایا۔ پنچم شستر تن سجا، امرت جام پیایا۔ ساچا کھنڈا تن لٹکا، ایکا بو جھ بُجھایا۔ اکال پُرکھ گر لئے منا، نہ کوئی دوسر سیس نوایا۔ رنگ روپ لیکھ نہ
 سکے کوئی لکھا، انہو پرکاش سمایا۔ پنچم پیتا سبج سبھا، آپ اپنا ویس وٹایا۔ گرگھ ساچے مات اپا، آپ اپنی رچن رچایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، ہر گوہند ویکھ دکھایا۔ گوہند ہر ملاح، پاربرہم سرنایا۔ پُرکھ ابناشی تیراناں، تیرا میرا روپ سمایا۔ آپے پکڑنہارا بانہہ، آپ اپنا ہتھ سیس ٹکایا۔
 سدا سہیلا دیوے ٹھنڈی چھاں، ایکا اوٹ تکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر گوہند بو جھ بُجھایا۔ گر گوہند شبد دُھن انادا، ہر ہر آپ
 سنا سندا۔ شبد جنائی بودھ اگادھا، آپ اپنا بھيو کھلا سندا۔ ایکا مالک ساچا لادھا، ست پُرکھاں روپ سما سندا۔ پُرکھ ابناشی آد جگادا، گر سنگر اک اکھوایا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر گوہند ویکھ دکھایا۔ گوہند میلا ہر کرتار، ہر ہر رنگ سمایا۔ ایکا روپ اگم اپار، ایکا در سہایا۔ اک اکلا اک
 ایکنکار، ایکا در دکھایا۔ اچھلا اچھلا اپر اپار، ول چھل دھاری آپ اکھوایا۔ منگے منگ در بھکھار، اگے پلو ڈاہیا۔ دیونہارا ہر داتار، سمرتھ پُرکھ اکھوایا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بھیو چُکایا۔ گر گوہند ہر ساچا پایا، پاربرہم سرنایا۔ دُشٹ دمن لیکھے لایا، لوک مات وٹی ودھائی۔ مات پت پُت لیکھے لایا، انا تھاں ہوئے سہائی۔ خالص خالص اک رچایا، کھیلے کھیلے ہر رگھرائیا۔ ایکا دھر فرمان جنایا، اکال پُرکھ پتی سرنایا۔ ہوں سیوک سیوا کرنے آیا، گرکھاں رہیا سیوکمایا۔ دیوی دیوانہ کوئی ایشٹ منایا، برہما وشن شو رہے شرمایا۔ اکال مورت ہر نظری آیا، ایکا نیتز ویکھ دکھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر گوہند سنگ نبھائی۔ گر گوہند سگلا سا تھا، ہر ہر اک اھوائندا۔ آپے راکھے دے کر ہاتھا، ایکا بوجھ بُجھائندا۔ شبد گر ساچا سا تھا، سگلا سنگ نبھائندا۔ کلجگ انتم چلائے ایکا راتھا، رتھ رتھو ہی آپ اھوائندا۔ لکھ چوراسی ونڈ ونڈائے سیاں ساڈھے تن تن ہاتھا، لہنا دینا مول چکائندا۔ اک جنائی پوجا پاٹھا، ایکا برہم گیان درڑائندا۔ ایکا تیرتھ ایکا تاتا، ایکا گھاٹ دکھائندا۔ ایکا جوتی جگے لائا، گرکھ ساجن سو جگائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر گوہند میلا ساچے گھر، راجن راج آپ اھوائندا۔ راجن راج شاہو بھوپا، آد پُرکھ اپارا۔ ویکھ دکھانے چارے کوٹا، دہ دس پاوے سارا۔ اپنا در آپے لوٹا، آپے ویکھنہارا گھر بارا۔ آپے کرے اپنا مودھا ٹھوٹھا، آپے بھرے بھنڈارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا شبد دے دھنکارا۔ ہر جوت نرنکار، ہر رنگ سمایا۔ آدن انتاگر اوتار، ایکا ایک اھوایا۔ اگم اگمرا اگمڑی جانے آپے کار، دس کسے نہ آیا۔ ایکا ایک کرے اُجیار، ایکا رُپ درسایا۔ آپ اپنا ویکھ وچار، آپ اپنی سیوکمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا در سہایا۔ آپ اپنا در سہائے، آد پُرکھ نرنجنا۔ آپ اپنی جوت جگائے، آپ اپنا درد دکھ بھے بھنجننا۔ آپ اپنا ویکھ دکھائے، آپ اپنا پائے نیتز انجنا۔ آپ اپنا سنگ نبھائے، آپ اپنا ہوئے سجننا۔ آپ اپنا لئے پائے، نہ گھڑیا نہ بھجننا۔ آپ اپنا تھان سہائے، تھر گھر ساچے بہہ بہہ سجننا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی دُھن انادی آپے گجننا۔ آپ اپنا کر آکارا، اپنی کل ورتائی۔ آپ اپنا کر پسارا، ویکھنہارا آپ ہو جائیا۔ آپ اپنی پاوے سارا، آپ اپنی بوجھ بُجھائی۔ آپ اپنا کرے پیارا، آپ اپنا ویکھ دکھائی۔ آپے ناری کنت بھتارا، آپ اپنی تیج ہنڈھائی۔ جوتی سٹ دے ہلارا، شبدی بنت بنائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن ساچی کھیل کھلایا۔ نرگن رُپ ہر اتھا، ایکا ایک اھوائندا۔ آپے داتا بے پرواہ، بے انت آپ ہو جائندا۔ آپے جانے اپنانا، سادھ

سنت نہ کوئے رکھائندا۔ آپ سہائے اپنا تھا، تھان تھنتر وکھ دکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سُت دیوے ور، گگن گگنتر
 آپ سہائندا۔ شبد سُت کرتیار، ہر اپنا آپ اُپایا۔ پتا پُرکھ اگم اپار، پنچ تت نہ کوئی رکھایا۔ پنچ تت نہ کوئی پیار، ہڈ ماس ناڑی چم نہ کوئی دسایا۔ آپ اپنی
 بھے دھار، آپ اپنا پنچ بجایا۔ آپ اپنا دھام نیار، ایک ایک سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن رُپ آپ اکھوایا۔ نرگن رُپ ہر
 نرکار، ایک ایک اکھوائندا۔ آپے کھیلے کھیل اپار، آپ اپنی بنت بنائندا۔ گگن پاتالاں آکاش پرکاش، برہمنڈ کھنڈ ساچی رچن رچائندا۔ شبد سُت سچ ڈلار،
 ونڈے ونڈ بھيو کوئی نہ پائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اگم اگمڑے دھام سہائندا۔ اگم اگمڑے دھام سہا، اپنی رچن رچائندا۔ آپ
 اپنا ویس وٹا، ویس انیکا آپ اکھوائندا۔ اکھ دیس ہر پھیرا پا، اکھ نرنجن آپ ہو جائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ست پُرکھ رُپ
 سائندا۔ ست پُرکھ ہر کرتار، ست ست سما۔ اک اگلا اینکارا، ایک رنگ دکھایا۔ ایک جوتی اک اُجیارا، اک پرکاش کرایا۔ ایک گوتی اک پیارا، نہ کوئی ورن
 رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا در سہایا۔ ساچا در ہر سہنجن، آد پُرکھ ابناشا۔ جگے جوت اک آد نرنجن، آپے ویکھنہار
 ۲۶۳ تماشا۔ اپنا در اپنا دوار آپے تجنا، آپے پائے منڈل ہاسا۔ اپنے نگارے آپے وچنا، آپ سنائے پر تھی آکاشا۔ اپنا پردہ آپے کچنا، کچنہار شاہو شتاباشا۔ آپے
 گھر آپے سچنا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھنہار ساچا در، آد انت نہ کدے وناسا۔ سچکھنڈ ہر ایک جوت، سچ سچ ورتایا۔ آپے ویکھنہارا
 کوئی کوٹ، کوٹ برہمنڈ ویکھ دکھایا۔ آپ چٹھایا ساچی چوٹی چوٹ، انبو پرکاش کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ دوارا اک سہایا۔ سچ
 محلہ ہر دوارا، ایک ایک سہائندا۔ آپے بیٹھا اک اگلا، نہ کوئی دوسر سنگ رکھائندا۔ ویکھ دکھانے جل تھلا، اُچے پر بت پھول پھولائندا۔ سچ سگھاسن ایک ملا،
 پاوا چول نہ کوئی رکھائندا۔ شبدی شبد جگ کرے ہلا، ہر شبدی ویس وٹائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ناؤں دھرائندا۔ آپ
 اپنا نام رکھ، اپنی دیا کمائیا۔ آپ اپنا کر پرتکھ، آپ اپنا ویکھ دکھائیا۔ آپ اپنا مل پائے لکھ، آپ لکھوں لکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، ایک شبد کرے وڈیائیا۔ شبد سُت سچ ڈلار، نرگن جوتی نور آپ اُپایا۔ ایک بخشے دھر دربارا، آد جگادی ویکھ دکھایا۔ سرشٹ سبائی کر پسارا، لوآں پُریاں

بنت بنایا۔ تریگن مایا کر تیار، ساچا ویس وٹایا۔ کول کولا کر اُجیارا، پاربرہم برہم اکھوایا۔ سو پُرکھ نرنجن کھیل اپرا، آپ اپنا ویکھ دکھایا۔ آپ اپنا کر دو
 پھاڑا، آپ اپنی رچن رچایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا شبد دے اُپایا۔ ساچا شبد ہر نرنکارا، ایکا ایک اُپائندا۔ ایکا دُھن اک جیکارا،
 ایکا ایک لائندا۔ ایکا برہم پائے سارا، پاربرہم سمجھائندا۔ رُپ انُپ ہر کرتارا، من مت نہ کوئی رکھائندا۔ بدھی بھو نہ پائے سارا، گیان دھیان نہ کوئی
 درڑائندا۔ وید کتیب نہ کوئی لکھارا، وید شاستر نہ کوئی رکھائندا۔ کھانی بانی نہ کوئی کرے وچارا، انخیل قرآن نہ کوئی سناائندا۔ شبدی شبد کر اُجیارا، ہر
 نرنجن کھیل کھلاائندا۔ ساچا سٹ کر پیارا، دے مت آپ سمجھائندا۔ برہما دیوے اک ہلارا، ترے گن جھولی پائندا۔ پنخ تت کر پیارا، اپ تیج وائے پر تھی
 آکاش سہائندا۔ من مت بدھ دے سہارا، ہر لیکھ لکھت نہ کوئی لکھائندا۔ بہتر ناڑی کر تیار، تن سو سٹھ ہاڈی جوڑ جڑائندا۔ اک دکھائے نو دوارا، تن شنکار
 کرائندا۔ اُچ محل اٹل منارا، گھر ساچا آپ سہائندا۔ دسم دوا ری کھیل اپارا، ہر اپنا آپ چھپائندا۔ بجر کپائی لائے تالا، نہ کوئی توڑ تڑائندا۔ سکھمن ویکھے
 جنگل جوہ اُجاڑ پھاڑا، ڈونگھی کندر ویکھ دکھائندا۔ مگر لگائے پنچم دھاڑا، پنچ پنچی میل ملائندا۔ گھر ساچے وسیا پُرکھ اگئی ساچا لاڑا، شبدی ناؤں دھرائندا۔
 ۲۶۲
 انحد وجے ایکا تاڑا، اپنا راگ آپ لائندا۔ ساچی سخیاں ساچا میلا اک اکھاڑا، ساچا دھرم کمائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی
 سیوا لائندا۔ آپ اپنی سیوالا، اپنا ویس وٹایا۔ وشنوں ونسی آپ اکھوا، کچھی میل ملایا۔ شو شکت آپ لکا، دھواں دھار دکھایا۔ باسک تشکا گل لٹکا، اک
 شنکار کرایا۔ اپنی دیا آپ کما، ترے گن تیرا سنگ نبھایا۔ آپ اپنا رہیا چھپا، دس کسے نہ آیا۔ پاربرہم داتا وڈ بے پرواہ، اپنی رچن رچایا۔ ساچے سٹ سکھیا
 اک سکھا، برہم برہم گیان جنایا۔ شبد سٹ رہیا اُپا، ایکا منتر ایکا گن دکھایا۔ چارے ویداں لیا لکھا، ہر ہر بھو نہ کوئی رایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، آپے دیونہارا ور، لکھ چوراسی لے اُپایا۔ لکھ چوراسی آپ اُپا، اپنی جوت جگائندا۔ برہما وشن شو سیوالا، ساچی سیوا کمائندا۔ وڈ دیوی دیوا
 آپ اکھوا، گھر ساچے آپ سہائندا۔ الکھ ابھیو بھو نہ را، ابھیو ابھیدا کوئی نہ پائندا۔ آپ اپنی جوت جگا، جگ جگ ویس وٹائندا۔ سنجگ تریتامانے ٹھانڈی
 چھاں، دوا پر پھیرا پائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رُپ وٹائندا۔ آپ اپنا رُپ وٹائے، پاربرہم ابناشا۔ جوتی شبدی کھیل

کھلائے، کھیلے کھیل پر تھی آکاشا۔ گنگن پاتالا پھیری پائے، منڈل منڈپ ساچی راسا۔ جییاں جنتاں آپ جگائے، ایکا دیوے دُھر بھروسا۔ ساچے سنتاں
 میل ملائے، لیکھ چُکائے دس دس ماسا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کُجگ ویکھے جگت تماشا۔ کُجگ کُڑا کُڑا پساہ، کُڑا ڈنک وجائیا۔ ملیا
 میل سنگ محمد چار یار، اللہ رانی نال پرنائیا۔ انا الحق ایکا نعرہ، مقامے حق پُجائیا۔ کھیلے کھیل ہر نرنکارا، بھو کوئی نہ پائیا۔ چوڈاں طبقاں دے ہلارا، چوڈاں
 لوکاں ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل ہر رُگھرائیا۔ کُجگ کُڑا کُڑی دھار، چاروں کُنٹ پساہیا۔ ویکھ وکھانے محمدی یار،
 امام مہندی رُپ وٹا رہیا۔ کالا سوساتن شنکارا، مکھ نقاب اک رکھا رہیا۔ مکھ مدینہ پاوے سار، آپ اپنا چرن پُجھا رہیا۔ چینا رُوسا لے اُہار، شاہ ابنوسا سنگ
 رلا رہیا۔ عیسیٰ موسیٰ رہنا خبردار، ہر ساچا آپ جگا رہیا۔ سمت سمتی پینی مار، نہ دُسر کوئی بچا رہیا۔ منگی منگ محمد یار، اپنا لہنا جھولی پارہیا۔ اللہ رانی رووے
 زاروزار، نیتز نیر وہا رہیا۔ آب حیات نہ ملے ٹھنڈا پانی وچ سنسار، صدی چوڈھوی ویکھ وکھا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کُجگ انتم
 ویکھ وکھا رہیا۔ کُجگ کُڑا کُڑا راگ، چاروں کُنٹ الایا۔ اللہ رانی دھووے داغ، نیتز نین اُٹھائیا۔ چار یاری نہ کوئی پکڑے تیری واگ، نبی رسولاں پی
 دُہائیا۔ مانس مانکھ ہوئے کاگ، اُمت اُمتی رہی رُڑائیا۔ دیپک جوت نہ جگے چراغ، نہ دیسے کوئی رُشنائیا۔ چاروں کُنٹ لگی آگ، پنج تت رہے لڑائیا۔ ہر پور
 کرائے لکھیا واک، نہ سکے کوئی مٹائیا۔ ایکا آسو چڑھے راک، شاہ سلطاناں لے اُٹھائیا۔ شبد نکیل پائے ناک، کُجگ ویلا انتم آئیا۔ انتم میٹے خاکی خاک، خاکی
 خاک سمائیا۔ ایکا اللہ الاہی نور پاکی پاک، بے عیب پروردگار آپ اکھوائیا۔ کُجگ ناتا توڑے جھوٹے ساک، مڑھی گور دبائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، کُجگ انتم پھیرا پائیا۔ کُجگ کُڑا کُڑا کالا، چاروں کُنٹ پساہیا۔ ملا شیخ مسائق پیر گل تسبیح پائے مالا، حق حقیقت نہ کوئی وچاریا۔ ہتھ مصلیٰ
 بغل قرآنا، دین ایمانا بھو نہ پارہیا۔ پرگٹ ہوئے ہر مہربانا، اک نشانہ تیر چلا رہیا۔ جودھا سور بلی بلوانا، ہر شبدی اک اکھوارہیا۔ پیر فقیر شاہ حقیر مارے
 جگت افغانا، صدی چوڈھویں پھیرا پارہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کُجگ تیرا رُپ وٹا رہیا۔ کُجگ تیرا تیرا رنگ، ہر ہر آپ وکھانیا۔
 نانک گر وجائے سچ مردنگ، میل ملائے اک مردانیا۔ شبد گھوڑے کسپاتنگ، پھیری پائے دو جہانیا۔ گنو غریباں کٹے بھکھ ننگ، دیوے نام ست اک ترانیا۔

ایکا منگن دُھر درگاہی داتا رہیا منگ، ہر شبد سچا ترانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نانک گر کرے پروانیا۔ نانک گر ہر اُپا، اپنا بھو کھلایا۔
 آپ اپنا در بلا، آپ اپنا سنگ نبھایا۔ اکال مورت آپ اکھوا، آپ اپنا ویس وٹایا۔ سچ پرکاش ہر کرا، اک گیان درڑایا۔ ساچا نام جھولی پا، گر منتر ایہہ
 سمجھایا۔ نام ست سرشٹ ورتا، چار ورتاں ویکھ وکھایا۔ نانک گر بیٹھا سیس جھکا، پاربرہم تیری سچ سچئی سرنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 آپ اپنا پنجن الایا۔ سو پُرکھ ہو مہربان، نانک گر جنائندا۔ سو پُرکھ ہر بھگوان، ست سرُپ سمائندا۔ ہنگ جیو جگت شیطان، اپنا انگ کٹائندا۔ سوہنگ شبد
 کر پروان، تیرا میرا بھو چکائندا۔ ایکا رُپ ایکا نور ایکا جوت اک گیان درڑائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نانک نرگن ویکھ وکھائندا۔
 نانک نرگن میل ملا، سرگن جوت جگایا۔ سرگن ویکھے ساچے تھان، لوک مات پھیرا پانیا۔ ہر جن ساچے لئے جگا، آپ اپنی دیا کمائیا۔ مورکھ موڑھ لئے
 سمجھا، ایکا شبد جنائیا۔ سچ ستار رہیا وجا، احباب رباب اک پھڑائیا۔ ایکا راگ رہیا الا، دُھن آتمک اک جنائیا۔ ایکا مارگ رہیا وکھا، چار ورن وڈی وڈیائیا۔
 ۲۶۶ ذات پات کوئی دے نہ، ورن گوت نہ کوئی رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی جوت جگایا۔ نانک گر جگت سمجھا، چاروں کُنٹ
 پھیرا پایا۔ مورکھ مگدھ کوئی جانے نہ، گرگھ ساچے لئے ترایا۔ سنگر پورے رنگ ساچا کوئی مانے نہ، نندک نندیا گھ لگایا۔ چلے چلائے کوئی ساچے بھانے نہ،
 ہر بھانا مول نہ بھایا۔ راجا رانا کوئی پچھانے نہ، بندخانے بند کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نانک گر میل کر، گھر سُنھنجا جگے جوت آد
 نرنجنا، پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی ساچے اندر مندر میل ملایا۔ نانک گر ساچا میلا، ہر اپنا آپ کرائندا۔ آپے ہو یا سجن سہیلا، ساچا سنگ نبھائندا۔ آپے
 وسیا سدا اکیلا، سگلا سنگ رکھائندا۔ اچرج کھیل پاربرہم کل کھیلا، ا بھو بھید نہ کوئی پائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نانک گر ایہہ
 سمجھائندا۔ نانک گر چار کُنٹ دہ دشا، ایکا نام درڑائندا۔ گرگھ ساچے پایا حصہ، رکھ مَن گھ چھپائندا۔ در دربار سچ گھر بار کسے نہ دسا، مورکھ موڑھے مایا
 دھندے لائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر سنگر ساچا میل ہر، ہر ساچا میل ملائندا۔ سنگر نانک ست سما، سنگر رُپ وٹایا۔ پُرکھ
 ابناشی رہیا جنا، تیرا میرا بھو نہ رایا۔ ویکھ وکھانے سبئی تھان، سنگن پاتالاں پھیرا پایا۔ ترے گن گنی دیاں بھجا، پنچ تت ساتک ست وکھایا۔ آد نرنجن

جوت جگا، جگ جگ میل ملایا۔ ساچی منگی منگ ہر دوار، ہر دیوے جھولی پایا۔ سنگر نانک ایکاشد رہیا جنا، پر بھ ساچا ہوئے سہایا۔ کلجگ کوڑ کڑیارا رہیا چھا، سچ سچ دس نہ آیا، پڑکھ ابناشی رہیا جنا۔ اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھایا، تیری جوتی جوت دئے جگا، جاگرت جوت اک وکھایا۔ گر گوہندے لڑ دئے پھڑا، ایک مارگ دئے وکھایا۔ گنی گہندے کھیل رچا، آپ اپنا مول چکایا۔ ماچھو واڑے ستھر وچھا، اک سنیہڑا رہیا گھلایا۔ متر پیارے تیرا تھاں، سولان سچ ہنڈھایا۔ نانک جوتی لئی جگا، گوہند ویکھ وکھایا۔ گوہند میلا بے پرواہ، بھیو کوئی نہ پایا۔ تیرا لہنا تیری جھولی پا، تیرا سنگ رکھایا۔ بستر گہنا تن بچھا، سچ شنکار وکھایا۔ نیز نیناں درس دکھا، اکال مورت رگھرایا۔ نہ کوئی دوسرا شٹ لیا دھیا، برہما وشن شو گنیش نہ کوئی منایا۔ ساری سرشٹ ویکھ وکھا، تیرا لڑ بندھایا۔ کوڑ کڑیارا پکڑنہارا بانہہ، چاروں کُنناں ہوئے ڈھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے دیونہارا ور، نانک گر میل ملایا۔ پاربرہم پر بھ کر نیہارا، نانک گر سمجھائندا۔ جگ جگ لئے مات اوتارا، تیرا میرا روپ وٹائندا۔ اک اکلا ایکنکارا، عقل کلا سائندا۔ کلجگ انتم ہوئے دھندوکارا، سنگ محمد ویکھ وکھائندا۔ صدی چوڈھوی مارے مارا، نام کھنڈا اک رکھائندا۔ پرگٹے جوت نہکلنک نرائن نر اوتارا، ورن گوت نہ کوئی رکھائندا۔ گر گوہند ملیا سچ دلارا، ۲۶۷ گھر ساچے آپ سہائندا۔ سمبل نگری دھام نیارا، ساڈھے تن ہتھ بنت بنائندا۔ اچ محلے چڑھے اٹل منارا، نرگن ویکھ وکھائندا۔ ویہہ سو بکرمی آپ کرائے اپنی کارا، لیکھا اپنے ہتھ رکھائندا۔ سمت چوڈاں دئے ہلارا، چوڈس چوڈاں پھیرا پائندا۔ راؤ رنکاں راج راجاناں شاہ سلطاناں کرے خبردارا، سوئے کوئے رہن نہ پائندا۔ سادھاں سنتاں دئے ہلارا، گروآں پیراں آپ اٹھائندا۔ وید پڑاناں کرے وچارا، وید پڑانی آپ اکھوائندا۔ انجیل قرآنا کرے کنارہ، کلجگ ویلا انتم آئیندا۔ کھانی بانی جگت سہارا، ہر ساچی سیوالائندا۔ چار ورن سہائے اک دوارا، ایک دھام رکھائندا۔ ذات پات نہ کوئی وچارا، اوچ نیچ نہ ویکھ وکھائندا۔ ویہہ سو پنڈراں بکرمی سرشٹ سبائی دئے ہلارا، آپ اپنی کل ورتائندا۔ شبد گر لے اوتارا، گوہند ناؤں دھرائندا۔ پنج تت نہ کوئی آکارا، ہڈ ماس ناڑی رت نہ کوئی وکھائندا۔ شبد کھنڈا تیز کٹارا، اپنے ہتھ اٹھائندا۔ سچکھنڈ ہر پاوے سارا، پہلی چیتز جوت جگائندا۔ دوجا تیجا اک دوارا، چوٹھے پد سائندا۔ پنجم میلا ہر نرکارا، نرگن ویکھ وکھائندا۔ چھیویں چھپر چھن نہ کوئی پسارا، چار دیوار نہ کوئی رکھائندا۔ مندر مسجد شو دوالا مٹھ نہ گرو دوارا، نرمل

جوتی جوت پرکاش کرا سندا۔ ستویں ست پرکھ نرنجن کھیل اپر اپارا، اگم اگمرے دھام سہا سندا۔ اٹھان تتاں وسے باہرا، آپ اپنا کھ چھپا سندا۔ نو دوارے جگت گوارا، تن کہاڑا آپ لگا سندا۔ گرگھ میلا دسم دوارا، آتم سیجا اک سہا سندا۔ ساچا میلا کنت بھتارا، کنت سہاگ اک ہنڈھا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، آپ اپنا ویس وٹا سندا۔ نانک گر لیکھ لکھا، ایکا الکھ جگانیا۔ پرکھ اپناشی پھیرا دیوے پا، لوک مات ویکھ دکھانیا۔ ایکا ڈنکا دے وجا، سوہنگ ساچا جاپ جپانیا۔ راو رنگاں رہیا سمجھا، بھل رہے نہ رانیا۔ لنکا گڑھ ہنکاری دے تڑا، پندراں کنگ چرن پھہانیا۔ راشترپت لڑ دے پھڑا، سرت سوانی لئے اٹھانیا۔ دھام سہنجا ویکھ دکھا، پٹنے جوت کرے رُشانیا۔ پہلی کنگ لیکھا دے لکھا، ویہ سو پندراں بکرمی رہی گر لانیا۔ پنٹھ خالصہ بھل رہے نہ را، نہ کنگ جوت کرے رُشانیا۔ گھر گھر ڈنکا دے وجا، پنچ تت دے اٹھانیا۔ واسی پری گھنکا آپ اکھوا، کاہنا کرشنا روپ اکھوانیا۔ گرگھ ساچے جنکا لئے جگا، جگ جگ وڈی وڈیانیا۔ من کا منکا دے پھرا، مان ابھمان توڑ تڑانیا۔ سمت سولاں لیکھا دے مکا، ہاڑ ستاراں وجے ودھانیا۔ سرشٹ سبائی چرن دوارا تٹنارا، نرنجن جوت کرے رُشانیا۔ سادھاں سنتاں آتم ہوئے سکھنا چاروں کنت روون مارن دھا، جن کتارہ دے دکھانیا۔ گر سنگر پورا ۲۶۸

گرگھان پکڑے آپے بانہ، اندر مندر میل ملانیا۔ سدا سہیلا دیوے ٹھنڈی چھاں، جگ جگ وڈی وڈیانیا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کال، جو جن رہے سر نانیا۔ آپے پتا آپے ماں، گرگھ بال انجانے گود اٹھانیا۔ منمکھ جیو کوئی جانے نہ، مایا پردہ ایکا پانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن سیوک سیوا رہیا کمانیا۔ ہر سیوک سیوادار، جگ جگ آپ اکھوانیا۔ جن بھگتاں پھریدار، دوس رین ویکھ دکھانیا۔ کلج تیری اتم وار، ساک سین سرب تجانیا۔ جوتی جامہ بھیکھ نیار، آپ اپنا ویس وٹانیا۔ گرگھ ساجن میت مرار، میت مرارا لئے ملانیا۔ گیت سہاگی گائے سہاگی نار، جس ہر کنت کنتوہلا پانیا۔ آتم سوئی جاگی وچ سنسار، جس جن اپنی دیا کمایا۔ اک ویراگی گرچرن پیار، دوجا تھان نہ کوئی دکھانیا۔ مجن ماگھی اپر اپارا، دُرمت میل دے گوانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج اتم ویس وٹانیا۔ کلج اتم ویس کرتارا، اپنا آپ کرا سندا۔ نورو نورو نورو کر اجیارا، نورو نورو درسا سندا۔ کوڑ کوڑا میٹے پسر پسار، کوڑی کریار ہن نہ پاندا۔ بیس میسا کھیلے کھیل اپر اپارا، جگت جگدیشا آپ اکھواندا۔ نو کھنڈ پر تھمی بنھے ایکا دھارا، ستاں دیپاں ایکا رنگ رنگا سندا۔

اک شبد اک جیکارا، ایک ناؤں الائنڈا۔ ایک ونج اک وپارا، ایک دست جھولی پائند۔ ایک ہٹ اک ونجارا، ایک نام دکھائند۔ ایک ٹٹ اک کنارہ، سر سرور
 اک سہائند۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن دیونہارا ور، جگ جگ آپ اکھوائند۔ ہرجن ساچے ساچا لہنا، جگ جگ جھولی پایا۔ نیز
 لوچن درشن نیناں، آتم ترشن مٹایا۔ شبد بستر تن پائے گہنا، سولائ شنگار کرایا۔ سادھ سنگت سچ ساچی بہنا، ایک نام درڑایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، نر نرائن نام دھرایا۔ نہہکنک ہر کرتارا، کرتا پڑکھ اکھوائیا۔ کلجگ انتم لئے اوتارا، گرگھلاں رہیا اٹھایا۔ شبدی شبد کرے
 جیکارا، شبدی ناد وجایا۔ جوتی جوت جوت اجیارا، جوت نور کرے رُشنائیا۔ ساچا آسو کرتارا، سولائ کلیاں آسن پایا۔ شستر بستر اپرا پارا، آپ اپنا رہیا
 اٹھایا۔ کلغی توڑا سیس دستارا، جوتی جوڑا جوڑا جڑایا۔ گر شبد گر جگ جگ اوتارا، نہ مرے نہ جائیا۔ آد پڑکھ اکال مورت پیما پیارا، شبد گوہند نام
 دھرایا۔ سمبل نگری دھام نیارا، اپنی ونڈ ونڈایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہمنڈ کھنڈ جیرج انڈا سبج سبج دیکھ دکھایا۔

چرن کول جن ناتا جوڑ، گرگھ میل ملائند۔ شبد چڑھائے ساچے گھوڑ، ساچا دھام سہائند۔ دھر درگاہی آیا دوڑ، لوک مات دیکھ دکھائند۔ دیکھے
 پڑکھے مٹھا کوڑ، شبد ہتھوڑا ہتھ اٹھائند۔ پوت سپوتا براہمن گوڑ، ورن اورناں دیکھ دکھائند۔ دو جہاناں لائے ایک پوڑ، ایک ڈنڈا ہتھ اٹھائند۔ جوتی جوت
 سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے دیکھ دکھائند۔ ہرجن میلا سچ درگاہ، گر سنگر آپ کرایا۔ گر شبدی بنیا جگت ملاح، جن بیڑا بنے لایا۔ ایک
 نام رہیا چپا، اکال مورت درسیا۔ پنج تت نہ کوئی دکھا، مڑھی گور نہ کوئی منایا۔ ساچا ایشٹ لیا اُپا، سچ سچی بخشے سرنایا۔ نرمل دیک جوت جگا، گھر گھر
 کرے رُشنائیا۔ گھر مندر گھر ڈیرہ لا، گھر کھیلے سچ سُبھایا۔ دُھن انادی اک سنا، برہمادی کھوج کھجایا۔ آد جگادی میل ملا، جگ وچھڑے جگ لئے ترایا۔ جوتی
 جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر ساجن دیکھ دکھایا۔ ہر ساجن ہر میتڑا، پاربرہم کرتارا۔ گر سکھ رنگے کایا چیتھڑا، نام مچھٹی اپرا پارا۔ کایا کرے
 ٹھنڈی سیتڑا، امرت دیوے ٹھنڈی ٹھار۔ مٹھا کرے کوڑا ریٹھڑا، آپ اپنی کرپا دھار۔ دیوے نام شبد انڈیٹھڑا، دس آئے نہ وچ سنسار۔ آپ اپنے جیہا

گرگھ ساجن ہر ہر کیتڑا، ایکا دوجا بھو نوار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن میلا کنت بھتار۔ ہرجن میلا کنت بھتار، آتم سچ وچھایا۔
 شبد سنگھاسن کر تیار، بیٹھا آسن لایا۔ آپ اپنا کرے پیارا، گرگھاس راہ تکایا۔ آپے کھولے بند کواڑا، اندر مندر کُنڈا لاپیا۔ میٹ مٹائے پنچم دھاڑا، پنچم
 گھ بھوایا۔ بہتر ناڑی وجے تاڑا، انحد راگ لایا۔ ساچی سخیاں میلا دھرم اکھاڑا، کرم کھنڈ جنایا۔ گرگھ ساجن سوہے بنک دوارا، گھر ساچا ویکھ دکھایا۔
 جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر ساجن ویکھ دکھایا۔ گرگھ ساجن ور گھر پایا، آتم وٹی ودھایا۔ گر شبدی ساچا سگن منایا، رسنا جہوا ہر ہر
 گایا۔ کوسک نیا مستک تھیوا اک لگایا، جوت لائی رہیا جگایا۔ ساچی سیوا آپ کمایا، سیوک سیوادار اکھوایا۔ کلجگ انتم پھیرا پایا، ہر گوبند روپ وٹایا۔ آد
 زرنجن الکھ ابھیوا دس نہ آیا، زرنجن سرگن بھو پھچھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در میلا بے پرواہیا۔ در میلا گھر ملیا، دھن سبائی
 رین۔ آپے گرو گرو گر چیلیا، آپے ویکھے اپنے نین۔ آپے ہویا سجن سہلیا، آپ چکائے لہن دین۔ اپنا کھیل آپے کھیلیا، آپ وہائے اپنا وہن۔ جن
 بھگتاں کٹن آیا دھرم رائے دی جیلیا، لاڑی موت نہ کھائے ڈین۔ جوت زرنجن چاڑھے تیلیا، سرت شبد ایکا دھام اکٹھے رہن۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لئے ور، آپے جانے اپنا ویلیا۔ ہرجن میلا ساچے شاہ، ملے میل بنواریا۔ ایکا مارگ رہیا پا، اک اکلا ایکنکاریا۔ برہما وشن شو
 رہیا جگا، کروڑ تیتیا آپ اٹھا رہیا۔ لوک ماتی پھیرا پا، جیو جنت جگا رہیا۔ سادھاں سنتاں دے ہلا، آتم بوجھ بوجھا رہیا۔ راج راجاناں دے مٹا، سیس تاج
 نہ کوئی ٹکا رہیا۔ شبد ڈنکا اک وجا، گر گوبند سیوا لا رہیا۔ شبد گوبند آپ اکھوا، ہر جوتی پُرکھ اکال آپ منا رہیا۔ ورن گوت نہ لئی کوئی بنت بنا، اوچ نیچ نہ
 کوئی دکھا لیا۔ سادھ سنت سوئے لئے جگا، جس تیرا بھانا سیس مستک آپ ٹکا لیا۔ ویکھ دکھانے تھاؤں تھاں، ہر گھٹ آسن لایا۔ جگ وچھڑے جگ پکڑ
 اٹھائے بانہ، آپ اپنا مول پچھانیا۔ سدا سہیلا دیونہارا ٹھنڈی چھاں، ہرجن بخشے چرن دھیانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سجن میلا
 ساچے گھر، گھر سہنجن اک دکھا لیا۔ گھر سہنجن جوت زرنجن، ایکا باقی رہیا دکھایا۔ سر سرور ساچا مہنا، لہنا دینا باقی رہیا چکایا۔ آون جاون لکھ چوراسی گرگھ
 ساچے تجنا، پتت پاؤن وچ سماںیا۔ جو گھڑیا سو بھجنا، تھر رہن نہ پانیا۔ ہرجن ہر ہر آد جگاد جگ رکھے لہنا، لاجونت آپ اکھوایا۔ کلجگ انتم پردہ کجنا،

نام دوشالہ اُپر پائیآ۔ کال نگارہ سرشٹ سبائی وِجنا، کال مہاکال دئے دُہائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن دیکھے چائیں چانیا۔ ہرجن ہر
ہر پایا، پایا ہر گوہند۔ سنساروگ مٹایا، اتری سگلی چند۔ ہوئے روگ جلايا، ہر پایا سد بخشند۔ تانس ترسن گویا، ملیا میل گئی گہند۔ ایک رنگ رنگایا، گرگھ
اُچجائے آپ اپنی ساچی بند۔ جوتی جامہ بھیکھ وٹایا، بھاگ لگایا بھارت ہند۔ سمبل نگری دھام سہایا، منتمکھ لگائے اپنی بند۔ گرگھ نرمل جوت کرے رُشنايا،
امرت دھار وہائے ساگر سندھ۔ ہوئے ہنگتا دیوے گڑھ تڑایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ انتم ویس وٹایا۔ کلجگ انتم نین اگھاڑا،
نیتز نیر وہاندا۔ چاروں کُنٹ جوٹھی جھوٹھی دھاڑا، نہ کوئی سنگ نبھاندا۔ پھرے دروہی جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑا، ایک نعرہ لائندا۔ خدی خدائی دیکھ وچارا،
بھیکھادھاری بھیکھ وٹاندا۔ ملا شیخ مساق پیر دستگیر گئے ہارا، نہ کوئی دھیر دھراندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساجن لئے ور،
در ساچا اک سہاندا۔ گھر پایا پُرکھ اگم، سگلی چنت مٹائیآ۔ نہ مرے نہ پئے جم، مات گر بھ نہ پھیری پائیآ۔ پون سواسی لئے نہ دم، نہ نیتز نیر وہائیآ۔ جگ
جگ آپے جانے اپنا کم، کرتا کرنہار آپ اکھوائیا۔ جن بھگتاں دیوے شبد سرُپی ساچا تم، ترسنا بھکھ مٹائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
کلجگ تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، ہر گوہند رُپ سائیآ۔ ہر شبد اپار، گوہند نام دھرایا۔ پرگٹ ہو وِچ سنسار، ساچا ڈنک وجایا۔ بھیکھ بکھنڈا دئے نوار،
جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پایا۔ آپے توڑے گڑھ ہنکار، ساچا کھنڈا ہتھ اٹھایا۔ جیرج انڈا پاوے سار، اُتھج سیتج دیکھ دکھایا۔ برہمنڈاں کھوجے ہر نرنکار، آپ
اپنی کل ورتایا۔ برہما رووے زاروزار، نیتز نیناں نیر وہایا۔ وِشنوؤں ونسی کرے ہاباکار، بھگوان جوتی ویس وٹایا۔ شو شکر کر رہیا پکار، بھولے ناتھ سدھ نہ رایا۔
کروڑ تیتیسارووے دھاہاں مار، سُرپت راجا اند رہیا گر لایا۔ رُو سس کرن پکار، تارا منڈل رہیا شرمایا۔ گنگن پاتالاں آئی ہار، گنگن گنگنتر دیکھ دکھایا۔ گئی
بسنتر وِچ سنسار، ترے گن مایا جال وچھایا۔ پنچم تت ہاباکار، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار سنايا۔ من مت منتمکھ جیواں کر پیار، جھوٹھے دھندے لایا۔ گرمت
بُھلے جیو گوار، گر پورا دس نہ آیا۔ نانک گوہند ہر اوتار، جوتی شبدی ویس وٹایا۔ انگد انگی کریاکار، امرداسے سیوالایا۔ رام داس ہر کر پیار، سر سروور دیکھ
دکھایا۔ امرت بخششی ساچی دھار، سیوک سیوارہیا کمایا۔ گر ارجن ملیا میت مُرار، میت مُرارا آپ اکھوایا۔ اگادھ بودھ شبد اُچار، بودھ اگادھاگیان درڑایا۔

گرو گرنٹھ گرنٹھ گر کر تیار، گر ساچا ہٹ وکھایا۔ تیر تھ تھتاں پار کنار، دیوی دیونہ کوئی منایا۔ ساچا لاہا گر گھ ورا پاوے سار، جس جن گر کاشد ہر دے ہر
 وسایا۔ دیپک جوت جگائے لٹ لٹا، اگیان اندھیر مٹایا۔ اپنی دست دیکھے اپنے چو داں ہٹاں، کایا مندر سچ دوارا ہر سہایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، گر شبد دے وڈیایا۔ گر شبد سنگر پورا، آد انت اکھوایا۔ آپ وجائے اپنی تورا، آپے راگ الایا۔ آپے ہوئے سرب کل بھر پورا، سمر تھ پُر کھ
 اکھوایا۔ آپے وسے نیڑے دورا، حاضر حضور آپ ہو آیا۔ آپے جوتی جوت جگائے شبد کوہ طورا، نورو نور سمایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 گر ار جن دتا اک ور، اک گیان درڑایا۔ اک گیانا اک دھیانا، ایک شبد جنایا۔ ایک ہر ایک ور دھر فرمانا، ایک بوجھ بُجھایا۔ ایک رسنا ایک چلہ تیر کمانا، گر شبدی
 آپ چلایا۔ سرشٹ سبائی بدھا گانا، آتم تند بندھایا۔ انحد راگ سنائے ساچا گانا، جس جن آتم انتر لولایا۔ اک اُپجائے سچ ترانہ، سچ دھن سمایا۔ امرت
 آتم دیوے پینا کھانا، گر پورے ہتھ وڈیایا۔ گرو گرنٹھ ایہہ بھیو کھلانا، ایک گر اکھوایا۔ ایک اشٹ دیو سری بھگوانا، دوسر کوئی دس نہ آیا۔ جل تھل مہیئل
 آپ سمانا، ہر گھٹ بیٹھا آسن لایا۔ گر گھ سا جن کر پروانہ، آپ اپنی بوجھ بُجھایا۔ اک وکھائے دھرم نشانہ، دو جہانا رہیا بُجھلایا۔ جوتی نور ہر مہربانا، ویس
 انیکا آپ کرایا۔ آپے ہویا جانی جانا، جانہار سرشٹ سبائی۔ کلجگ کھیلے کھیل مہانا، اپنی اچھیا آپے پور کرایا۔ گر گوبند کریا در پروانہ، ساچی بھچھیا جھولی
 پائیا۔ پرگٹ ہوئے نہہکنک بلی بلوانا، نو کھنڈ پر تھی سرشٹ سبائی کرے لڑایا۔ شبد کھنڈا تیز کٹار تیر ٹھنگ نہ کوئی ہتھ اٹھانا، نام کھنڈا اک چلایا۔ گر کھھاں
 بخشے چرن دھیانا، ساچا یدھ اک کرایا۔ اپنی کھچے آپ کرپانا، آپے رہیا چلایا۔ سیس دھر وکھ وکھ کرانا، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ سکھ سنگھ نہ کوئی لڑانا،
 بچھلا لیکھا پورا رہیا کرایا۔ پرگٹ ہوئے جو دھا سور بلی بلوانا، شاہ سلطانا آپ اکھوایا۔ آپے آئے وچ میدانا، سرشٹ سبائی لئے اٹھایا۔ دو دھر ہر دیکھ
 وکھانا، عیسیٰ موسیٰ سنگ رلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، جن بھگتاں سیوا رہیا کما یا۔ بھگت جنان ہر ساچا پیتا،
 ساچی سیو کما سندا۔ جگ جگ جانے اپنی ریتا، اپنی کار کما سندا۔ آپے راما آپے سیتا، آپے دُشٹ ہنکاری راون مار کما سندا۔ آپ سنائے ار جن اٹھاراں
 دھیائے گیتا، رتھ رتھوا ہی آپ اکھو سندا۔ آپے نانک نام پیالہ پیتا، آپ اپنا رس وکھ سندا۔ آپے گوبند ہوئے پوت سپوتا، آپ اپنا سنگ رکھ سندا۔ آپے

ویکھنہارا چارے کوٹاں، دہ دشا پھیری پائندا۔ آپے میٹنہارا بھیکھ بکھنڈا جوٹھا جھوٹھا، آپے رچن رچائندا۔ آپے راج راجن شاہ سلطان ہتھ پھڑائے خالی ٹھوٹھا، ویلا اتم آئیندا۔ گرسکھ منائے دیا کمائے جو پڑی انند گیا روٹھا، لکھیا لیکھ آپ مٹائندا۔ پاربرہم ابناشی کرتا گر گوبندے آپے تھٹھا، آپے ویکھ وکھائندا۔ ساچی سکھی کرے ایکا مٹھا، دوجا در رہن نہ پائندا۔ لگیا رہن نہ دیوے کوئی گٹھا، گر پیر نہ کوئی اکھوائندا۔ گر نانک تیرا ساچا گھر لوک مات جانے نہ جھوٹھا، ہر ساچا بھاگ لگائندا۔ گر گوبند لایا بوٹا، پنٹھ خالصہ ویکھ وکھائندا۔ آپے دیون آیا ہوٹا، شبد ہلارے آپ چڑھائندا۔ آپے ستادے کر پیٹھا، آپے مکھ بھوائندا۔ گر کا شبد ہر کا ناؤں دھر در گاہی چٹھا، ہر سیوک سیوک کائندا۔ پنچ وکارا رہن نہ دیوے کوڑا ریٹھا، اک پیالہ نام پیائندا۔ گر مکھ ساجن رس ساچا مٹھا، گھر ساچے آپ وکھائندا۔ کلج مایا جوٹھا جھوٹھا پیٹھا، مایا متا چلی آپ چلائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر مکھ ویکھ ساچی سکھی، ساچے منڈل راس رچائندا۔ ساچی سکھی ساچا کائندا، ہر شبد اپارا۔ کھیلے کھیل دو جہان، آون جاون کھیل نیارا۔ ایکا سٹیا منگل گان، ایکا راگ اپارا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر مکھاں در در ہوئے آپ بھکھارا۔ گر مکھ وڈیائی دھن، گر سنگر پورا پایا۔ گر مکھ وڈیائی دھن، ہر ہر رسنا گایا۔ گر مکھ وڈیائی دھن، رواس سورج چن، رہے شرمایا۔ گر مکھ وڈیائی دھن، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ہر ہر روپ سمایا۔

★ ۱۸ چیت ۲۰۱۵ بکرمی دیدار سنگھ دے گھر پنڈ جٹا ضلع امرتسر نرگن جوت انک روپ وچ ★

ہر کرپا ہر جانی، ہر جن میل ملائے۔ پورن برہم پچھانیا، ہوئے روگ جلائے۔ ایکا بخشے چرن دھیانیا، انتر نام ور کرائے۔ ایکا راگ سنائے کانیا، انحد تال وجائے۔ شبد جنائی دھر فرمانیا، جن ساچے لئے جگائے۔ جگ جگ ورتے اپنا بھانیا، سد بھانے وچ سمائے۔ کلج اتم ویکھ وکھانیا، جوتی جامہ بھیکھ وٹائے۔ پکڑ اٹھائے سنگھڑ سیانیا، راج راجاناں دے ہلائے۔ اک جھلائے دھرم نشانیا، دو جہاناں ویکھ وکھائے۔ پرگٹ ہوئے سری بھگوانیا، سنجگ ساچا مارگ لائے۔ چار ورن دیوے مانیا، ایکا دوجا بھو چکائے۔ ایکا نام گن ندھانیا، گونتا آپ رکھائے۔ گر مکھ ساجن ویکھ وکھانیا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ

اپنی جوت دھر، جوتی جوت جگائے۔ ہر رنگ ہر ہر دیکھیا، پورن برہم وچار۔ ہر سنتگر ساچا پیکھیا، درس اگم اپار۔ جگ جگ لکھنہارا لیکھیا، آدانتا ایکنکار۔
 آپے جانے اپنا ویسیا، آپ اپنی پائے سار۔ اپنی جوتی آپ پرویشیا، آپے شبد ہوئے جیکار۔ آپے ہوئے در درویشیا، آپے منگنہار بھگھار۔ آپے لاؤنہارا
 میخیا، گرگھ ساجن لئے اُبھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جوت کرے اُجیار۔ ہر ساجن ہر میٹڑا، ہر ہر رنگ سمائے۔ ہر چلائے
 جگت انڈیٹھڑا، دس کسے نہ آئے۔ اپنا بھانا جانے میٹھڑا، جگ جگ رہیا ورتائے۔ کلجگ کایا کوڑا ریٹھڑا، انتم بھن وکھائے۔ گرگھ کایا چولی چاڑھے رنگ
 میٹھڑا، اتر کدے نہ جائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نور کرے رُشنائے۔ ہر ساجن ہر رنگ رتیا، ہر ہر مول پچھان۔ آپے
 دیونہارا متیا، آپے دیوے جیبا دان۔ ست سنتوکھ دھیرج ستیا، چرن دھوڑ سچا اشان۔ لہنا دینا چکائے تیرتھ اٹھسٹھیا، نیتز نین لوچن جو جن درشن پان۔ جوتی
 کرے رُشنائی لٹ لٹیا، سنے سنائے شبد سچّی دھنکان۔ بھاگ لگائے کایا میا، ہر شبد گر مہربان۔ ہر جن آون جاون کٹیا، جس ملیا نام نشان۔ کوڑ منارا کلجگ
 ڈھٹھیا، سنجگ دیکھے مار دھیان۔ پر بھ گیتنہارا اُلٹی لٹھیا، نہ کوئی جانے وید پُران۔ پنج تت گھر گھر اگنی لگی مٹھیا، نہ کوئی سہائی انجیل قرآن۔ کھیلے کھیل ہر
 گھٹ گھٹیا، ہر گھٹ دیکھے مار دھیان۔ گرگھ ورلے لاہا کھٹیا، جس جن بخشے چرن دھیان۔ کلجگ کھیل بازی گر نٹیا، سوانگی سوانگ کرے بھگوان۔ لوک
 مات آیا نٹھیا، جوتی جوت جگے مہان۔ امرت آتم ہر جن جھٹیا، داتا دانی وڈ مہربان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک جھلائے سچ نشان۔
 سچ نشانہ سچ گھر، ہر ساچا آپ جھلا سندا۔ آپے دیونہارا ور، اپنی جھولی پائندا۔ آپے ناری آپے نر، نر نرائن آپ ہو جائندا۔ اپنی کرنی آپے کر، کرتا پُرکھ
 آپ اکھواندا۔ آپ اپنا جانے ڈر، نر بھو اپنا رُپ وٹاندا۔ آپ اپنا دیکھے سر، سر سرور اک سہاندا۔ جگ جگ ساچا گھاڑن گھڑ، سنتگر بھیکھ وٹاندا۔ ہر
 گھٹ اندر آپے وڑ، ہر جن دیکھ وکھاندا۔ لکھ چوراسی آپے لڑ، آپے میٹ مٹاندا۔ برہما وشن شو دیوت سُر آپ پھڑائے اپنا لڑ، بندھن بندھ بندھاندا۔
 تریلوک اپائے قلعہ گڑھ، دس کسے نہ آئندا۔ چوڈاں لوکاں اگے کھڑ، آپ اپنا حکم چلا سندا۔ نہ کوئی سپس نہ کوئی دھڑ، پنج تت نہ کوئی رکھاندا۔ ساچے
 مندر آپے چڑھ، نام سنگھاسن آسن لائندا۔ جن بھگتاں جوت جگائے بہتر ناڑ، اگیان اندھیر مٹاندا۔ اگنی ہون نہ جائے سڑ، مڑھی گور نہ کوئی دباندا۔

آپ اپنی لائے جڑ، اپنی آپ آپ اُکھڑا سندا۔ اپنا اکھر آپے پڑھ، جگ جگ آپ چلا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جامہ ویس وٹا سندا۔ جوتی جامہ آد زرنجن، پاربرہم ابناشا۔ بھگت سہیلا ساچا سجن، آدانت نہ کدے وناسا۔ کلجگ انتم آیا پڑدے کجن، ویکھ دکھانے پر تھی آکاشا۔ نو کھنڈ پر تھی ست دیپ کھنڈ برہمنڈ جیرج انڈ اتبج سبتج کال نگارے وجن، ہر کھیلے کھیل تماشا۔ لکھ چوراسی بھانڈے بھجن، لہنا دین چکائے دس دس ماسا۔ سنت سہیلے گرو گرجیلے گرچرن دوارے بہہ بہہ سجن، سچ منڈل پاوے راسا۔ راج راجان شاہ سلطان در دوار گھر گھر تجن، کسے ہتھ نہ آئے ماٹی کاسہ۔ کلجگ کوڑ چلائے اپنا جہازن، متمکھ جیواں اندر کرے واسا۔ جوٹھا جوٹھا ملیا تاجن، مایا متاپائی راسا۔ سنگر پورا پاربرہم ابناشی کرتا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنی راسا۔ آپ اپنی جوت جگا، اپنی کل ورتائیا۔ زرنجن سرگن کھیل کھلا، گر چیلارُپ اکھوایا۔ پنج تت گیا سما، دس کسے نہ آئی۔ گر گوہند میلا سبج سبھا، ہر ساچا رہیا کرایا۔ کلغی توڑا نام لگا، جوتی جوڑا ویکھ دکھائیا۔ ساچے گھوڑے رہیا چڑھا، نیلے والا بے پرواہیا۔ دو جہانی پوڑا ایکا لاء، لوک مات پھیرا پائیا۔ پوت سپوتا براہمن گوڑا ویکھ دکھا، وید ویاسالنے جگائیا۔ سمبل نگری ڈیرہ لاء، ساڈھے تن ہتھ دئے سہائیا۔ مٹھا کوڑا ویکھ دکھا، لکھ چوراسی پھول پھولائیا۔ جن بھگتاں آتم انتر لگی اوڑا دئے بھجا، امرت میگھ اک برسائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جوت رہیا سمائیا۔ جوتی نور کر پرکاش، کھیلے کھیل کھیلنہارا۔ سرب جییاں ہر کریا واس، اندر باہر گپت ظاہرا۔ جگ جگ جن بھگتاں پوری کردا آیا آس، آدانت اک اوتارا۔ لیکھے لائے سواس سواس، زرنجن رُپ نانک زرنکارا۔ ساچے منڈل پاوے راس، ایکا نور کرے اُجیارا۔ پرگٹ ہو یا شاہو شاباش، نہہکلک زرائن ز اوتارا۔ آپے جانے رُت ماہ دوس ماس، آپے ویکھ دکھانے جگت پسارا۔ آپے کر نیہارا ناس، دیونہارا سرب بھنڈارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اپر اپارا۔ اپر اپارا ہر ہر کھیل، جگ جگ آپ کھلایا۔ کلجگ میلا گرو گرجیل، گر چیلارُپ سما۔ سکھا سہائی سجن سہیل، ایکا ایک اکھوایا۔ آپے ویسا رنگ نویل، رنگ راتا ہر رگھرایا۔ جن بھگتاں دھرم رائے دی کٹے جیل، آون جاون بھند کٹایا۔ شبد دوارے ساچا میل، سرتی سرت سما۔ جوت زرنجن چاڑھے تیل، پنچم سخیاں منگل گایا۔ انحد میلا آپے میل، دُھن انادی اک وجایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویکھ

دکھایا۔ اپنا دیکھنہار سمر تھا، ہر ہر آپ اکھواندا۔ جگ جگ چلائے اپنا رتھا، رتھ رتھوہی آپ ہو جائندا۔ لکھ چوڑاسی پائے نتھا، شبد ڈوری تند
 بندھائندا۔ آپ چلائے اپنی کتھا، اکھ کتھا نہ کوئی لیکھ لکھائندا۔ ہر جن راکھے دے کر ہتھا، سیس اپنا ہتھ ٹکائندا۔ دھر درگاہی نام و تھا، سرشٹ سبائی
 لیکھ لکھائے مستک متھا، لہنا دینا مول چکائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ رنگائندا۔ رنگ رنگائے ہر چلؤل، ایک اینکاریا۔
 پرگٹ ہوئے کنت کنٹول، جن ساجن میت مراریا۔ سچ پنکھوڑا جائے جھول، گرگھ دیوے اک ہلاریا۔ نام پھڑائے سچ ترسول، پنچ وکارا کرے خواریا۔ لہنا
 دینا آپ چکائے مول، کلجگ انتم لئے اوتاریا۔ گر گوہند تیری بھل بھلوڑی جائے پھول، ہر دیکھے سرجنہاریا۔ تیرا تیرے گئے بھول، تیرا انت نہ
 پاراواریا۔ سچ سنگھاسن ہر برابے نہ کوئی پاوانہ کوئی چول، اکال تخت اک دکھا رہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا انگ لگا لیا۔
 انگیکار اپنا کر، ایک سنگ نبھائندا۔ ساچا سنگی ساچا ہر، ساچا دھام سہائندا۔ نام کٹار کرنگی دیکھے در در، کلجگ انتم پھیرا پائندا۔ اک وجائے مردنگی اُپر چڑھ،
 لوآں پُریاں آپ اٹھائندا۔ برہما نیتز نیر ورو لے زارو زار، لوک مات راہ تکائندا۔ شو شکر اٹھے پہر رہیا کھڑ، باسک تشکا گھ بھواندا۔ کروڑ تیتپسا رہیا لڑ،
 امرت جام نہ کوئی پیائندا۔ سُرپت راجا اند ہر شبد سرپئی آپے پھڑ، ویلا انت دکھائندا۔ تریلوک دیکھے آپے کھڑ، دیکھنہار دس نہ آئندا۔ لوک مات نو کھنڈ
 سرشٹ سبائی ہو یا ہنکاری گڑھ، لکھ چوڑاسی وچ وسائندا۔ کلجگ انتم لئے پھڑ، نہ کوئی کسے بچائندا۔ راج راجان وہے ہڑ، دھیرج دھیر نہ کوئی دھرائندا۔
 گرودوارے مندر مسجد اندر ملا شیخ پنڈت پاندھے گرنتھی پنٹھی رہے پڑھ، ہر ساچا دس نہ آئندا۔ گر گوہند پھریا ساچا لڑ، ہر ساچا میل ملائندا۔ واکھرو اکھڑ
 ایک پڑھ، اینکار رپ سائندا۔ دو جہانی آپے رہیا لڑ، زرگن سرگن ویس وٹائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سمت سمتی پھیرا پائندا۔
 سچا سنگر مہربان، شبد گر انادیا۔ ہر ہر دیوے جیبا دان، دیکھ دکھائے برہم برہمادیا۔ جگ جگ کھیلے کھیل مہان، دھر دی بان آدجگادیا۔ جوتی جوت سرپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکٹک نرائن نر، اپنی وست آپے لادھیا۔ ہر شبد ہر رپ، ہر سمایا۔ سنگر شاہو بھوپ، گرگھ دیکھے چارے کوٹ، دہ دشا پھیرا
 پایا۔ منٹکھ ناتا جوٹھ جوٹھ، نندک نندیا کھ رکھایا۔ کلجگ انتم گیا ٹوٹھ، ہر گوہند میل ملایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن سرگن وچ

سمايا۔ ہر شبد ہر دھار، ہر ہر آپ چلایا۔ سَنگَر پورا پاوے سار، وڈ وڈی وڈیایا۔ گرگھ ساجن لئے اُہار، بخنٹے چرن سچی سرنايا۔ منمگھ ڈوبے وچ منجھدھار،
 کجگ کوکے دئے دُہایا۔ پرگٹ ہو وچ سنسار، ایکا ڈنکا رہیا وجایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن سرگن کھیل کھلایا۔ ہر شبد ہر سنگ،
 ہر اُپایا۔ سَنگَر پورا نام وجائے مردنگ، لوآں پُریاں رہیا سُنایا۔ گرگھ منگے ساچی منگ، ایکا جھولی نام بھرایا۔ منمگھ جیو ہوئے ننگ، شبد بستر نہ تن ہنڈھایا۔
 سَنگَر پورا چاٹھے رنگ، جس جن اپنی دیا کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن سرگن ویکھ دکھایا۔ ہر شبد ہر میت، ہر ہر میل ملایا۔
 سَنگَر گائے سہاگی گیت، ایکا راگ الایا۔ ہر جن بیٹھا رہے اتیت، اک دھیان لگایا۔ منمگھاں ویلا رہیا بیت، ویلا گیا ہتھ نہ آیا۔ سَنگَر پورا کایا کرے ٹھنڈی
 سیت، جس جن اپنی دیا کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن سرگن کھوج کھجایا۔ ہر ہر شبد ملاح، ہر ہر آپ اُپایا۔ گر پورا دئے نام
 صلاح، ایکا منتر نام درڑایا۔ گرگھ ساجن پکڑے بانہہ، کل بیڑا پار کرایا۔ منمگھ جیو کر بیٹھے نہ، رائے دھرم دئے سزایا۔ سَنگَر پورا دیوے ساچا تھاں، تھر
 گھر ساچا اک دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن سرگن ہوئے سہایا۔ ہر ہر شبد اٹٹ، ہر ہر آپ ورتا سندا۔ سَنگَر پورا لاہا لٹ، ایکا
 رُپ سانسدا۔ گرگھاں دیوے نام گھٹ، ایکا جام پلا سندا۔ منمگھ در دوارپوں کڈھے کٹ، ساچی دست نہ کوئی دکھا سندا۔ سَنگَر پورا جائے تھ، ہر جن
 ساچے میل ملا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن سرگن رنگ رنگا سندا۔ ہر شبد ہر بھنڈار، ہر ہر آپ ورتایا۔ سَنگَر پورا لے اوتار،
 جگ جگ ویس وٹایا۔ گرگھ ساجن لائے پار، ساچا بیڑا لئے چلایا۔ منمگھ روون زاروزار، دھیرج دھیر نہ کوئی دھرایا۔ سَنگَر پورا ہر نرنکار، ایکا ایک اکھوایا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن سرگن سنگ نبھایا۔ ہر شبد ہر دھار، ہر ہر آپ چلایا۔ سَنگَر پورا پاوے سار، سچ سچ وڈی وڈیایا۔ گرگھ
 ساجن ڈھیہہ پئے دوار، میل ملائے بے پرواہیا۔ منمگھ جیو ہوئے خوار، تھائین نہ کوئی پانیا۔ سَنگَر پورا سرجنہار، سبناں دیوے رزق سبایا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن سرگن ایکا دھام سہایا۔ نرگن دھام ہر نرنکار، ایکا ایک سہایا۔ جوتی جوت اگم اپار، نہ کوئی لیکھا لیکھ لکھایا۔ نہ کوئی
 مندر چار دیوار، گگن پاتال نہ کوئی سہایا۔ منڈل منڈپ نہ کوئی پسا، آکاش پرکاش نہ کوئی دسایا۔ دھرت دھول نہ کوئی آکار، رو سس نہ کوئی رُشنايا۔

برہمنڈ کھنڈ نہ کوئی وچار، جیرج انڈ نہ کوئی بنایا۔ ساچے گھر سچی سرکار، آپ اپنا آسن لایا۔ آپے جانے اپنی کار، جگ جگ کردا آیا۔ برہما وشن شو سیوادر، سیوک سیوا رہیا کمایا۔ آپے لیکھا لیکھ لکھار، برہما برہم جنایا۔ پاربرہم پورن گر اوتار، آد جگادی آپ اکھویا۔ آپے کھنڈا تیز کٹار، آپ اپنے تن لٹکایا۔ آپے مارنہارا مار، برہمنڈاں کھوج کھوجایا۔ رُوپ انوپا ہر کرتار، نرگن ویس وٹایا۔ سنجگ تریتا کریا پار، دوپر مول چکایا۔ کلجگ انتم ویکھ وچار، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ پیر سُداملائے پار، آپ اپنے انگ لگایا۔ نام نامہ اک ادھار، نرمل جوتی دیپ جگایا۔ کرشنا شاما ہر کرتار، رگھونسا ویکھ دکھایا۔ ویکھ دکھائے سنگ محمد چاریار، عیسیٰ موسیٰ سنگ رلایا۔ اللہ رانی سُن پکار، پروردگار ویس وٹایا۔ انا الحق رہی پکار، ایک نعرہ لایا۔ مقامے حق خبردار، آپے آپ ہو آیا۔ انت نبی رسولان نیل پائے نک، ایک ڈوری رہیا اٹھایا۔ مکہ مدینہ ویکھے ڈھک، اُنی اُنیسا پھیری پایا۔ امام مہندی رہے راہ تک، اغیب اغیبی ہوئے سہایا۔ مکھ نقاب ایک رکھ، دُئی دویتی پردہ دیوے لاہیا۔ ویکھ دکھائے حقیقت حق، لاشریک آپ خدایا۔ کلجگ انتم پھل گیا پک، صدی چودھویں دئے کھویا۔ ہر جن ساچے لئے رکھ، آپ اپنا درس دکھایا۔ پرگٹ ہو ہر پرتکھ، جوتی جوت کرے رُشایا۔ سرب کلا آپے سمرتھ، نہکلنک اکھویا۔ سیتا سرتی سوانی چڑھائے سوہنگ ساچے رکھ، رام راما پھیرا پایا۔ موہن مادھو لکھمی نرائن کھیل کرے اکتھنا اکھ، رتھ رتھو اہی اک اکھویا۔ نانک انگد لائے، گرگھ ساچے لئے تریا۔ امرداس جگ کریا وکھ، ایک دھام سہایا۔ رام داس بھنڈارے بھرے سکھ، امرت تال سہایا۔ گر ار جن پت لئی رکھ، گوجھ گیان بودھ اگادھ جنایا۔ گر گوبندے ہو پرتکھ، ہر گوبند رُوپ وٹایا۔ ہر رائے الکھنا الکھ، لیکھا لیکھ لکھایا۔ ہر کرشن بال اوستھا گیا نٹھ، ہر کرشنا ہر سما۔ گر تیج بہادر جگت منارا گیا ڈھٹھ، دھرم منارا دئے اُپایا۔ بیس بیس ہر جگدیشا نو کھنڈ پر تھی گیڑے آپے لٹھ، در دلی پھیرا پایا۔ گر گوبندے کریا اکھ، ساچا دھام سہایا۔ ترے گن مایا گنی مٹھ، پنچم جھولی پایا۔ لہنا دینا چکائے تیرتھ اٹھسٹھ، جس جن سنگر پورے درشن پایا۔ کلجگ کوڑ گریاراپائے بھٹھ، ایک اگن ہون نیناں نین آپ کریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن سرگن میل ملایا۔ سرگن میلا ساچے گھر، ہر ساچا آپ کرائندا۔ آپے کرے بند در، آپے کھول کھلا سندا۔ آپے بیٹھا اندر وڈ، آپے مکھ چھپا سندا۔ آپ پھڑائے اپنا لڑ، آپے سنگ تڑا سندا۔ آپے اُپائے قلعہ گرھ، آپے میٹ مٹا سندا۔ آپے بیٹھا اندر پری چڑھ، آپے

کھ بھوانندا۔ ایک اکھر ساچا پڑھ، جگت و دیا مول چکا نندا۔ ایک جوتی ساچے ہر، ایک ہر گن گانندا۔ ورن گوتی چکلیا ڈر، چار ورنناں میٹ مٹانندا۔ پنچم پنچم اپنا
 آپے دھر، پنچم جوت جگانندا۔ پنچم نہائے ساچے سر، پنچم امرت جام پیا نندا۔ پنچم لیکھے لائے سپس دھر، کھنڈا کھرگ اک چکانندا۔ پنچم آپے لائے پھر،
 گر سنگت کھ رکھانندا۔ پنچم چرنی آپے گیا پڑ، اپنی جھولی آگے ڈاھندا۔ اک اکلا سرشٹ سبائی ویکھے کھر، سچ محلہ اک وسا نندا۔ اکال مورٹ نہ کوئی ہاڈی
 ماس نڑ، سپس دھر نہ کوئی جنانندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک سہائے ساچا در، سچ دروازہ غریب نوازا ایک ایک سہانندا۔ ایک آسو
 گھوڑا تازا، ایک گر چڑھایا۔ ایک رکھنہارا لاجا، جگ جگ آپ اکھوایا۔ انتم پرگٹ ہوئے دیس ماجھا، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ سمبل نگر ساچو ساچا، بھيو کوئی نہ
 پایا۔ جن بھگتاں رکھن آیا لاجا، جگ جگ آپ اکھوایا۔ لکھ چوراسی رچیا کاجا، ساچا سگن منایا۔ جوٹھ جھوٹھ دیوے داجا، متمکھ جیواں دیوے گنڈھ بندھایا۔
 لاڑی موت دوس رین مارے واجا، کال دوارے پھیرا رہیا پایا۔ جوٹھ جھوٹھ چلیا اک جہازا، کلجگ کوڑا لائے چلایا۔ سنجگ لوک مات آئے بھاجا، بیس بیسارہ
 تکایا۔ کسے سپس نہ دسے کوئی تاجا، راج راجاناں شاہ سلطاناں خاک ملایا۔ چار ورن ایک سرن ایک ایک ہوئے غریب نوازا، غریب نہانے گلے لگایا۔ جوتی
 جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، نرگن سرگن ہوئے سہایا۔ نرگن روپ ہر نرنکار، ایک ایک اکھوایا۔ سرگن دیوے شبد دھار،
 شبدی شبد اپایا۔ آپے اپنا کر پیار، اپنی کارا رہیا کمایا۔ بھرم بھلا سرب سنسار، بھرم گڑھ نہ کوئی تڑایا۔ اچی کوک رہے وچار، نیتز نین اٹھایا۔ گر گوہند تیرا
 درس اپار، جب تپ سنجم سچ اک دکھایا۔ ایک کھنڈا اک کٹار، تن گاترے آپ لٹکایا۔ پنچم مینا سہائے بنک دوار، آتم درسی درس دکھایا۔ ہست کیٹ رہیا
 وچار، اوچاں نیچاں لائے ملایا۔ چار ورن اٹھاراں برن کرے خبردار، پنڈت پاندھا سویا کوئی رہن نہ پایا۔ اک اکلا شبد محلہ رہیا اُسار، لکھ چوراسی دئے وسایا۔
 جلاں تھلاں پاوے سار، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈونگھی کندر ہوئے سہایا۔ سادھ سنت لائے اُبھار، آپ اپنا کرم کمایا۔ ایک لو اک جوت، ایک ورن ایک گوت،
 سرشٹ سبائی ہر شبد لاگی، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جوت کرے گڑمانیا۔ چار ورن اک دوارا، اک بھنڈارا ورتایا۔ اک شبد اک
 پیارا، ایک راہ دکھایا۔ ایک میت اک مرارا، ایک مارگ لایا۔ ایک گیت اک سنارا، ایک تال وجایا۔ ایک ریت وچ سنسارا، سنگر پورا دئے چلایا۔ نو کھنڈ پر تھمی

سرشتِ سبائی بنھے سیس دستار، نہ کوئی موند مُنڈایا۔ پرگٹ ہوئے نہکلنک نرائن چوہیاں اوتارا، گر گوہند لکھیا لیکھ بیس یسا کرے کرائے خبردار، آپ اپنا ڈنک وجایا۔ اک سنائے سچ جیکارا، دو جہاناں آپ الایا۔ پاربرہم تیرا انت نہ پاراوارا، آد انت نہ کسے پایا۔ جگ جگ اپنالے اوتارا، جگ جگ ویس وٹایا۔ گلج ساچا ویکھے اک دوارا، ویلا اتم آیا۔ کون کوٹے ہر لئے اوتارا، کون روپ ہوئے رُشایا۔ کون جھوٹا دئے سنسارا، کون بیڑا پار کرایا۔ جوٹھا جھوٹھا بوٹا ہو یا تیارا، پھل بھلوڑی ویکھ دکھایا۔ سمت سولاں کرے پیارا، پروردگار آپ اکھوایا۔ نور الایا ایکا نعرہ، نر نرائن نر دئے جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، نرگن سرگن اک کر، ایکا گھر وسایا۔ گرگھ وڈیائی دھن، ہر نامہ دھن پایا۔ گرگھ وڈیائی دھن، ہر جن میل ملایا۔ گرگھ وڈیائی دھن، ہر ہر ویکھ دکھایا۔ گرگھ وڈیائی دھن، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پورب لہنا جھولی پایا۔ گرگھ وڈیائی دھن، پورن آس کرایا۔ گرگھ وڈیائی دھن، پر تھی آکاش ہر سہایا۔ گرگھ وڈیائی دھن، ساچا مندر اک سہایا۔ گرگھ وڈیائی دھن، سواس سواس لیکھے لایا۔ گرگھ وڈیائی دھن، دس دس ماس نہ پھیرا پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، در دوار درس دیدار سنگھ دیدار اک دکھایا۔

★ ۱۸ چیت ۲۰۱۵ پکرمی جرنیل سنگھ دے گھر پنڈ شاہ والا ضلع فروزپور نرگن جوت انک روپ وچ ★

نرگن ہر ہر نرکارا، ایکا ایک اکھواندا۔ آد جگادی کر پسارا، ابھیو ابھید رکھاندا۔ شبد انادی ہر جیکارا، ایکا ایک الاندا۔ آپ اپنی پاوے سارا، آپ اپنی بوجھ بھجاندا۔ آپ اپنا کر پسارا، آپ اپنا ویکھ دکھاندا۔ آپ اپنا کر پیارا، آپ اپنا سنگ رکھاندا۔ آپ اپنا کر ونجارا، آپ اپنی منگ منگاندا۔ آپ اپنا بن بھکارا، آپ اپنی جھولی ڈاہندا۔ آپ اپنا بن ورتارا، آپ اپنی بھچھیا پاندا۔ آپ اپنا سہائے دوارا، آپ اپنا ویکھ دکھاندا۔ آپ اپنا کھیلے کھیل نیارا، کھیلنہار آپ اکھواندا۔ آپ اپنا کر اُجیارا، آپ اپنا ویس وٹاندا۔ آپ اپنا سازن سازنہارا، ساجنہار آپ اکھواندا۔ آپ اپنا کرے نام اپارا،

آپ اپنا آدھار رکھائیں۔ آپ اپنا لائے نعرہ، آپ اپنا راگ سنا سنا۔ آپ اپنی کرے پکارا، آپے دیکھ دکھائیں۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، آپ اپنا آپ اپنا سنا۔ اپنا آپ ہر اُپا، اپنی کل ورتائیا۔ نہ کوئی دوسر لیا سنگ رلا، نہ کوئی دیکھ دکھائیا۔ آپ اپنی منگ منگا، آپ اپنا سنگ نبھائیا۔
 آپ اپنا انگ لگا، آپ اپنی سچ ہنڈھائیا۔ آپ اپنا پلنگ وچھا، تھر گھر بیٹھا آسن لائیا۔ آپ اپنے رنگ رنگا، رنگنہار آپ ہو جائیا۔ آپ اپنا در دے سہا،
 سو بھاؤنت آپ آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ آپ اپنا ہر اُپا، اپنا جوگ کما سنا۔ سچ محلہ رہیا دکھایا،
 ساچی بنت بنا سنا۔ چار دیوار نہ کوئی رکھایا، چھپر چھن نہ کوئی دکھائیں۔ نہ کوئی باڈی سنگ رلایا، نہ کوئی لیکھا لیکھ لکھائیں۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، اپنا در سہائیں۔ آپ اپنا در سہائے، آد پرکھ اپنا سنا۔ محل اٹل اک بنائے، آپے دیکھے کھیل تماشا۔ ول چھل اپنا آپ کرائے، آپ اپنے
 اندر کرے واسا۔ اپنا دیک جوتی آپ جگائے، نہ کوئی اُپائے پر تھی اکاشا۔ جل تھل نہ کوئی دسائے، نہ کوئی منڈل راسا۔ سورج چن نہ کوئی اُپائے، سال
 برس دوس رین نہ کوئی رکھے آسا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کرے بھر واسا۔ آپ اپنا نور اُپا، آپے دیکھ دکھائیا۔ آپ اپنی نور
 ۲۸۱ وجا، آپ اپنا راگ الائیا۔ آپے حاضر حضور اکھوا، کرتا پُرکھ ناؤں دھرائیا۔ پاربرہم ویس وٹا، پر م پُرکھ اکھوائیا۔ اگم اگمڑے دھام سہا، بیٹھا آسن لائیا۔
 اکھنا اکھ ایکا اکھ رہیا جگا، در درویش آپ اکھوائیا۔ اپنی جوت پرکھ آپ پرگٹا، رُپ انوپ ست سرپ شاہو بھوپ آپ کرائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ہوئے سہائیا۔ آپ اپنا ہوئے سہایا، ایکا ایک اینکارا۔ آپ اپنا دیکھ دکھایا، آپے جانے اپنی کارا۔ لیکھا لکھت لیکھ نہ کوئی لکھایا،
 نہ کوئی لیکھ لکھنہارا۔ ابھیو ابھیو اچھپایا، رُپ رنگ ہر نیارا۔ اچھل اچھیدا آپ اکھوایا، آپ اپنا لئے اوتارا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، آپ اپنا سہائے بنک دوارا۔ بنک دوارا ہر نرنکارا، ایکا ایک سہائیں۔ نرل جوتی کر اُجیارا، اک پرکاش دکھائیں۔ ست سرپ ہر سرجنہارا، ست
 پُرکھ آپ اکھوائیں۔ آپ اپنا کرم رہیا وچارا، آپ اپنا جنم دوائیں۔ آپ اپنا بھرم نوارا، آپ اپنا دھرم دھرائیں۔ آپ اپنا ورن لیا وچارا، آپ اپنی
 گوت اُپائیں۔ آپ اپنی سرن ہوئے کرتارا، سرنگت آپ اکھوائیں۔ آپے ہویا کرنی کرنہارا، نرنکار کرنہار دیکھ دکھائیں۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی

جوت دھر، آپ اپنی دھار چلا سندا۔ اپنی دھار آپ چلائے، پاربرہم بے امتا۔ نرگن نرگن روپ وٹائے، ہر ساجن ناری کنتا۔ آپ اپنا لیکھ لکھائے، آپ اپنا ہوئے منگتا۔ آپ اپنی الکھ جگائے، اپنے در ہوئے بُکھھانگتا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی چولی آپے رنگتا۔ نرگن ہر اُپایا، اپنی کل دھاریا۔ نہ کوئی دوسر ویکھ دکھایا، نہ کوئی ملیا میت مُراریا۔ نہ کوئی چیلگر بنایا، نہ کوئی کرے نِمسکاریا۔ سبجَن سہیلانہ کوئی اکھوایا، نہ کوئی دیسے در درباریا۔ اک اکیلا ڈیرہ لایا، روپ انوپ سچّی سرکاریا۔ شاہو بھوپ آپ اکھوایا، جو دھاسور بلی بکاریا۔ اپنا شستر آپے رہیا اُپایا، نام کھنڈا تیز کٹاریا۔ اپنا بستر اپنے تن رہیا چُھہایا، آپے سچ شنگاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نور ہوئے اُجیاریا۔ جوتی نور ہر اُجالا، ہر گھر آپ سمایا۔ دینا بندھپ دین دِیالا، دِیاندھ اکھوایا۔ شبد اُپائے پوت سپوتا ساچا لالا، جوتی ماتا جھولی پایا۔ آپے ہوئے سدا رکھوالا، آپے ویکھ دکھایا۔ اپنا آپ بنائے ہر دلالا، آپ اپنی بنت بنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نرگن ویکھ دکھایا۔ نرگن روپ ہر اگم، اپنا آپ اُپایا۔ نہ مرے نہ پئے جم، آون جاون نہ ویکھ دکھایا۔ نہ کوئی پون سواسی لئے دم، ہڈ ماس ناڑی نہ کوئی رکھایا۔ رکت بوند نہ کوئی چم، نہ کوئی آکاش پرکاش سمایا۔ آد جگادی شبد برہمادی ہر انادی آپے جانے اپنا کم، اپنی راس اپنے ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن ویکھ ہر آپ اپنی خوشی منایا۔ نرگن روپ ہر صلاح، اپنا متا پکایا۔ آپ اپنا بن ملاح، اپنا بیڑا رہیا چلایا۔ آپ اپنا ناؤں دھرا، نر نرکار اکھوایا۔ اپنی پکڑے آپے بانہہ، سمرتھ پُرکھ ہر رگھرایا۔ آپ اپنی رکھے چھاں، سر اپنا چھتر جھلایا۔ آپ اپنی بنیا پتا ماں، آپ اپنا گود اُٹھایا۔ آپ اپنا ویکھے تھان، تھر گھر ساچا دئے سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اگم اتھاہ ساچا راہ ویکھ دکھایا۔ نرگن روپ اگم اتھاہ، بے پرواہ اکھو سندا۔ آپ سہائے اپنا تھان، تھان تھنتر ویکھ دکھائندا۔ آپ چپائے اپنا ناں، گگن لگنتر آپ سماندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے سُت دیوے ور، شبد شبدی میل ملا سندا۔ شبد سُت ہر بلوانا، ایکا ایک اُپایا۔ ایکا دیوے گن گن ندھانا، گنوتا جھولی پایا۔ ایکا تھم دُھر فرمانا، سچ سندیش سنایا۔ ایکا راگ اک ترانہ، پُرکھ انادی ایکا گایا۔ ایکا گھر اک مکانا، ایکا در سہایا۔ آپے ہو یا جانی جانا، جانہار آپ ہر آیا۔ آپے دیونہارا مانا، آپ اپنے گلے لگایا۔ آپ اپنا ورتے بھانا، ہر بھانے وچ سمایا۔ شبد سُت در کرے پروانہ،

دوئے جوڑ سیس جھکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک دتا سچ ور، ور داتا آپ اکھوایا۔ دیونہارا ساچا ور، آد پُرکھ ابناشا۔ شبد سُت سوہے
 در، رکھے چرن کول بھروسا۔ میل ملایا ناری نر، آپے رکھیا اندر واسا۔ چرن چرنودک نہایا ساچے سر، دیوے نام دلاسا۔ اپنا بھنڈارا آپے بھر، جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سُت دئے ور، ایک منڈل ایک راسا۔ ایک منڈل ہر دوارا، اپنا آپ سہایا۔ ایک جوتی کر اُجیارا، ایک دیپ جگایا۔ نہ کوئی رو
 س چند ستارا، منڈل منڈپ نہ کوئی رکھایا۔ اک اکلا ایکنکارا، ایکنکارا روپ وٹایا۔ سچ سنگھاسن بیٹھا کرے وچارا، آلس نندرا وچ نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سُت دتا ور، ور گھر ساچا ایک پایا۔ ور گھر ساچا ہر ہر پا، شبد وٹی ودھائی۔ دھر درگا ہی لہنا رہیا دوا، لہنیدار اک اکھوایا۔ لو آں
 پُریاں گنگن پاتال آکاش پرکاش گیا سما، برہمنڈ کھنڈ گیا سما۔ پار برہم پر بھ ونڈ ونڈا، بیٹھا جھولی ڈاہیا۔ پُرکھ ابناشی اپنا آپ لیا منا، آپ اپنی کرے وڈیایا۔
 آپ اپنی سیجا رہیا ہنڈھا، آپ اپنا بلاس کرائیا۔ کول کول لئے اُپا، کول کھ ہر رگھرائیا۔ پار برہم برہم لئے کٹا، آپ اپنا وکھ کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، شبد سُت دتا ور، اپنی رچنا رہیا رچایا۔ شبد سُت رچنہارا، اپنی رچن رچائندا۔ پار برہم برہم کرے کھیل نیارا، بھو کوئی نہ پائندا۔
 اپنی جوتی آپے پئے جم، مات پت نہ کوئی اکھوائندا۔ آپ سوارنہارا اپنا کم، آپے لیکھ لکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویس انیک
 ایک کرائندا۔

نر پکھ نر لُج، ہر نر نکاریا۔ جن بھگتاں پڑدے لئے گج، جگ جگ کھیل اپاریا۔ سر شٹ سبائی لکھ چوراسی دیوے تچ، ہر جن سہائے بنک دواریا۔ آتم
 سیجا چڑھے بھج، میل ملائے دسم دواریا۔ انحد تال دُھن آتمک انادی رہیا وچ، وجا ونہار سر جنہاریا۔ ہر سنگت ہر دوار رہی سچ، جن ملیا ہر میت مراریا۔
 کلج کال نگارہ رہیا وچ، چاروں کُنٹ اندھ اندھیاریا۔ جو گھڑیا سو جائے بھج، تھر کوئی رہن نہ پارہیا۔ کال مہاکال دوویں رہے گج، گر گو بند ویکھ وکھا رہیا۔
 پرگت جوت ویس ماجھ، سمبل نگری دھام سہا رہیا۔ دو جہانی رچیا کالج، برہمنڈ کھنڈ جیرج اند اُتہج سیتج ویکھ وکھا رہیا۔ جیو جنت سادھ سنت نار دوہاگن ہوئی
 رنڈ، ساچا کنت نہ کوئی ہنڈھا رہیا۔ پنچ وکارا چار کُنٹ دہ دشا پائے ڈنڈ، جوٹھ جھوٹھ ڈنک وجا رہیا۔ مایا ممتا بھیکھ پکھنڈ، ہوئے ہنگتا روگ ودھا لیا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن میلا اک گھر، گھر سہنجنا، جگے جوت زرنجا، اکھ اکھنا میل ملا لیا۔ اکھ اکھنا ہر پر تکھ، ایکا ایک اکھواندا۔ سنت سہیلے گروگر چیلے لئے رکھ، آدجگادی بھیکھ وٹاندا۔ منمکھ جیو کایا بھانڈے ہوئے سکھ، نام وست نہ کوئی ٹکاندا۔ جگت وِدیا کروڑی لکھ، نام دھن نہ کوئی جناندا۔ بھگت سہیلے کرے وکھ، آپ اپنی دیا کماندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن میلا سچ گھر، در دوارا اک سہاندا۔ ہرجن میلا ہر دوار، ہر ہر آپ کرایا۔ آپے کھولے بند کواڑ، اندر مندر کُنڈا لایا۔ میٹ مٹائے پنچم دھاڑ، پنچ وکارا نیڑ نہ آیا۔ ترے گن مایا دیوے ساڑ، ست سنتو کھ سمایا۔ گرگھ ویکھے ساچے لاڑ، ویکھنہار دس نہ آیا۔ آپے ہوئے پچھے اگاڑ، سکھمن بکا پار کرایا۔ انحد وجے ساچا تاڑ، تال تلوڑا اک وکھایا۔ دُئی دوتی پردہ پاڑ، ایکا دھام سہایا۔ جوت جگائے بہتر ناڑ، اندھ اندھیر مٹایا۔ ساچے مندر دیوے واڑ، نرمل جوت کرے رُشایا۔ شبد سگھاسن اپرا پار، آتم سیجا دئے سہایا۔ ساچی برکھا نام گلزار، پھل بھلوڑی ویکھ وکھایا۔ گرگھ آتم سہاگن نار، گھر ساچے میل ملایا۔ پنچم سخیاں ویکھن وارو وار، ساچا منگل ایکا گایا۔ ساچی سیجا ہر کنت بھتار، آپ اپنی رہیا سہایا۔ ایکا میلا اک دوار، ایکا روپ وٹایا۔ ایکا رنگ رنگے کرتار، رنگنہار سرب سکھدایا۔ دسم دواڑی کر پیار، ہرجن ہر مندر دئے سہایا۔ ہر مندر کھولے آپ کواڑ، سُن اگنوں پار کرایا۔ سو پُرکھ زرنجن کرپا دھار، ہنگ ہنگتا میٹ مٹایا۔ آپ اپنا کر پیار، ہرجن ساچے لئے ترایا۔ سوہنگ دلش ہر زرنکار، ایکا دوجا بھو چُکایا۔ تیجے در پاوے سار، سر سرور اک نہایا۔ چوتھا پد نر زربان، ساچا دھام سہایا۔ پنچم میلا ہر بھگوان، سچ سچ گن گایا۔ چھویں چھپر چھن نہ کوئی مکان، نرمل جوت کرے رُشایا۔ ستویں ست پُرکھ زرنجن ویکھے مار دھیان، اگم اگمڑے دھام سہایا۔ اٹھویں اٹھاں تتاں کر پروان، من مت بدھ میٹ مٹایا۔ نو در وکھائے جگت مکان، مہربان دس نہ آیا۔ دسویں میلا در دربان، در درویشا رہیا پھیری پایا۔ اک اکلا کھیلے کھیل مہان، کھیلنہار سر شٹ سبایا۔ لکھ چوڑاسی جانی جان، جانہار بھییو نہ پایا۔ برہما وشن شو دیوت سُر سُرپت راجا اند سرب گران، نیتز لوچن نین درس درس ترسایا۔ کھگ اتم بھگت وچھل جن بھگت کر پروان، در دوارے آیا پھیرا پایا۔ دیوے وڈیائی دو جہان، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ آون جاون چکے کان، جس جن در آئے درشن پایا۔ لکھ چوڑاسی بھند کٹان، رائے دھرم نہ دئے سزایا۔ لاڑی موت نیتز نین دوئے شرمان، رور رہی نیر وہایا۔ چتر گپت نہ

لیکھ لکھان، بیٹھا کھ بھوایا۔ جس جن ملیا نرگن رُوپ نر نرائن سِری بھگوان، مہاراج شیر سنگھ ویکھ دکھایا۔ رسنا گن سکے نہ کسے کہن، نانک گوہند ویکھ دکھایا۔ آپے آیا لہن دین چکاؤن، مول سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ راج راجان شاہ سلطان کسے نہ دیوے سچ سنگھاسن سون، شبد کھنڈا رہیا اٹھایا۔ ویکھ دکھائے ترے بھون دھنی تر بھون، برہمنڈاں کھوج کھوجایا۔ ہر کا بھيو جانے کون، وید پُران کتیب انجیل قرآن رسنا رہے گایا۔ گر گوہندے شبد سنہیہڑا دتا پون، دُھر درگاہی آپ پچایا۔ آپ سنگھارے دُشٹ رون، راما رُوپ وٹایا۔ آپے بھنے دریودھن ہنکاری دھون، مکند منوہر لکھمی نرائن رتھ رتھوہی ہوئے آیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، سنگھ جرنیل کایا اندر کرے سیل، سنگھ گرداس سنگ رلایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دیونہارا جیوا دان، ہر سنگت انگ لگائے جوں نانک انگد پورن اچھیا پائے بھچھیا، رسن سواس لیکھے لایا۔

۲۸۵

★ ۱۹ چیت ۲۰۱۵ بکرمی صوبیدار رام سنگھ دے گھر مکان نمبر ۳۸۶ گوال ٹولی فروز پور چھاؤنی نرگن جوت انیک سرُوپ وچ ★

ہر شبد وڈ بکاری، پاربرہم رگھرایا۔ آپ اپنی جانے دھاری، نرگن ویکھ دکھایا۔ آپ اپنی رہیا تیج سواری، نہ کوئی دوسر سنگ رلایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر شبدی شبد اُپایا۔ شبدی سٹ وڈ بلوانا، ایکا ایک رکھائندا۔ پرگٹ ہو سِری بھگوانا، اپنا آپ ویکھ دکھائندا۔ ایکا چلہ تیر مکانا، ایکا کھنڈا ہتھ اٹھائندا۔ کھیلے کھیل دو جہانا، برہمنڈاں کھوج کھوجائندا۔ مارنہارا اک نشانہ، لوآں پُریاں پار کرائندا۔ ویکھ دکھائے زمیں اسمانا، گگن پاتالاں پھیرا پائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا سنگ رکھائندا۔ آپ اپنا سگلا ساتھ، ہر ہر آپ رکھایا۔ آپے ہو تریلوکی ناتھ، تیناں لوکاں ویکھ دکھایا۔ آپ جنائے اپنی گاتھ، اکتھنا اکتھ آپ اکھوایا۔ آپ چلائے اپنا راتھ، جگ جگ رتھوہی آپ ہو آیا۔ آپے لہنا دین لکھائے مستک ماتھ، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر شبد دیوے ساچا ور، ہر ساجن ویکھ دکھایا۔ ہر شبد ہر ساچا سورا، ایکا ایک اُپائندا۔ دُھن انادی دیوے ساچی ثورا، ایکا راگ الاائندا۔ سرب کلا آپے بھر پورا، پُرکھ ابناشی اکھوائندا۔ آپے نیڑے آپے دُورا، حاضر حضور آپ ہو جائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،

۲۸۵

آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا دیکھ دکھائیں۔ آپ اپنا دیکھنہارا، آد پُرکھ ابناشا۔ نرمل جوتی کر اُجیارا، کھیلے کھیل تماشا۔ شبد سرُوپی شبد جیکارا، لو آں پُریاں پاوے راسا۔ اک اگلا اینکارا، دیکھ دکھائے پرتھی آکاشا۔ جل تھل جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ پائے سارا، لکھ چوڑاسی رکھے واسا۔ آپے جانے جانہار آر پار کنارہ، آد انت نہ کدے وناسا۔ جگ جگ لوک مات لئے اوتارا، جن بھگتاں ہوئے داسی داسا۔ کھیلے کھیل اپرا، ہر سا جن شاہو شتاباشا۔ سنجگ تریتا دواپر پار کنارہ، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر اپنے رکھیا واسا۔ نرگن واس ساچے گھر، تھر گھر آپ سہایا۔ آپ اپنی کرپا کر، سچ محلہ رہیا وسایا۔ آپ اپنے پوڑے چڑھ، اُچے ٹلے رہیا وسایا۔ پوت سپوتے براہمن گوڑے آپے پھر، جوتی جوڑے جوڑ جڑایا۔ شبد سرُوپی پھڑیا لڑ، آپ اپنے انگ بندھایا۔ نہ کوئی سپس نہ کوئی دھر، سنج ت نہ کوئی رکھایا۔ ہڈ ماس نہ دیسے نر، رکت بوند نہ کوئے اپایا۔ نہ کوئی قلعہ کوٹ دیسے گڑھ، مندر مسجد گر دوارا نہ کوئی سہایا۔ جن بھگتاں دوارے آپے کھر، آپ اپنا ویس وٹایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ہوئے سہایا۔ آپ اپنا ہوئے سہانک، عقل کلا بنواری۔ سرشٹ سبائی ایک نائک، پرگٹ ہوئے وڈ سنساری۔ جن بھگتاں بھگون سدا سکھدائک، نرمل جوتی نور کرے اُجیاری۔ ایک شبد بودھ اگادھ ۲۸۶

سنائے ساچا گائک، اگم اگم دھام رہیا وچاری۔ پروردگارا پاک پائک، نور الاهی ہر نرنکاری۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اپرا۔ ساچی کھیل کھیلنہارا، ایک ایک اینکاریا۔ ہر جن میلا میلنہارا، جگ جگ لئے اوتاریا۔ کلج تیری انتم وارا، چاروں کنتاں دیکھ دکھا رہیا۔ دہ دشا دسے کوڑ پسارا، مایا متا موہ ودھا رہیا۔ نو کھنڈ پرتھی اندھ اندھیارا، ستاں دیپاں مکھ چھپا رہیا۔ رُو سس نہ کوئی ستارا، منڈل منڈپ نہ کوئی سہا رہیا۔ برہما وشن شو دیوت سُر مارن نعرہ، سُرپت راجا اند گرا رہیا۔ دھرت مات کرے پکارا، نیتز رو رو نیروہا رہیا۔ کلج دیکھے اک دوارا، سنگ محمد نال رلا رہیا۔ چار یاری مارے دھاڑا، اللہ رانی مکھ چھپا رہیا۔ لکھ چوڑاسی اگن لگائی بہتر ناڈا، دھیرج دھیر نہ کوئی دھرا رہیا۔ رائے دھرم دیکھے اک اکھاڑا، سچ دوارا آپ سہا لیا۔ موت لاڑی جیو جنت منگے اک لاڑا، نیتز نین اک اٹھا لیا۔ پُرکھ اگما آپ اٹھائے اگمی دھاڑا، دس کسے نہ آ رہیا۔ کھیلے کھیل جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑا، اُچے ٹلے ڈونگھی کندر پھیرا رہیا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں کرے خبردارا، سویا کوئے رہن نہ پارہیا۔ نانک گوہند بن لکھارا، وید ویاسا سنگ رلا رہیا۔ پوت

سپوٹا پرگٹ ہوئے اُچے ٹلے پر بت ہوئے اُجیارا، نام ڈنکا اک وجا رہیا۔ ساچا کھنڈا ہتھ دو دھارا، نرنکارا آپ اٹھا رہیا۔ لوآں پُریاں دئے ہلارا، کھجگ انتم راہ نکا رہیا۔ نیتز رووے زارو زارا، دھیرج دھیر نہ کوئی دھرا رہیا۔ سنجگ ساچا کرے وچارا، پر بھ ساچا آپ اٹھا رہیا۔ اک دکھائے دھرم دوارا، دھرم کھنڈا آپ جنا رہیا۔ چار ورنناں پائے سارا، اوچاں نیچاں گلے لگا رہیا۔ ورن برن ہوئے پار کنارا، کھتری براہمن ویش شوڈر نہ کوئی جنا رہیا۔ ایکھا ہٹ ایکھا تیرتھ ایکھا تھ کنارا، ایکھا مارگ لا رہیا۔ ایکھا نام جگت ونجارا، ہر ساچا آپ کرا رہیا۔ سوہنگ شبد بھرے بھنڈارا، لکھ چوڑاسی جھولی پارہیا۔ برہما ویکھے ہر دوارا، اٹھے نیتز کھول کھلا رہیا۔ باسک تشکا گل وچ ہارا، شو شکر مکھ بھوارہیا۔ کروڑ تینتیس کرے پکارا، نیتز نیر وہا رہیا۔ لوآں پُریاں ہاہاکارا، کھجگ ویلا انتم آ رہیا۔ لکھ چوڑاسی رووے زارو زارا، کھجگ کوڑ گڑیارا جگت ڈلا رہیا۔ ساچا نام نہ کرے کوئی پیارا، انتر منتر نہ جنا رہیا۔ رسنا گا گا تھکے جیو گوارا، جیوت مرن نہ کوئی سکھا رہیا۔ بھرے بھلے ناری نارا، نرنرائن دس نہ آ رہیا۔ پرگٹ ہووے وچ سنسارا، آپ اپنا وپس وٹا رہیا۔ اک اکلا ایکنکارا، اکھ نرنجن آپ اکھوا رہیا۔ آد پُرکھ ابناشی کرتا کرے کھیل پر اپارا، اگم اگوچر بھینو نہ پارہیا۔ جن بھگت سہائے اک دوارا، در درویشا پھیری پارہیا۔ بھینو نہ پائے برہما شو مہیشا، گنپت گنیش نہ کوئی منا رہیا۔ ویکھ دکھانے دھاری کیسا، مونڈ منڈائے آپ اٹھا رہیا۔ آپے ہوئے دس دسمیسا، کاہنا کرشنا روپ وٹا رہیا۔ آپے ہوئے رکھی کیشا، گوردھن ہتھ اٹھا لیا۔ آپے ہوئے نرنریشا، تھر گھر آسن لا لیا۔ آدانت ہر رہے ہمیشہ، آون جاون کھیل کھلا لیا۔ آپ اپنی کرے آدیسا، آپ اپنا سیس جھکا لیا۔ کھجگ انتم کریا ویسا، جوتی جامہ بھیکھ وٹا لیا۔ ویکھ دکھائے ہر جروانے دیس پردیشا، دیس دستر پھیرا پا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ رنگا لیا۔ رنگ رنگائے ہر گوہندا، ہر ہر ویکھ دکھایا۔ سرشٹ سبائی مٹے چندا، لوک ماتی پھیرا پایا۔ ہر جن اُپجائے ساچی ہندا، تلک للائی اک لگایا۔ ممتکھ جیو لگائے ہندا، نندک ہندیا مکھ رکھایا۔ ہر جن دیوے امرت آتم دھار ساگر ہندا، سر سروور اک نہایا۔ شاہو بھوپ وڈ گنی گہندا، گھر گبھیر سمایا۔ سنت سہیلا سدا بخشندا، سنگر پُرکھ اکھوایا۔ اپنا دان ہر بھگوان جیو جنت سادھ سنت آپے دیندا، دیونہار آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجگ تیری انتم ور، ایکھا ڈنکا رہیا وجایا۔ ایکھا ڈنکا آد نرنجن، اپنا آپ وجایا۔ پرگٹ ہویا درد دکھ بھے بھنجن، سادھاں سنتاں رہیا

جگایا۔ نیترا پائے نام انجن، اگیان اندھیر مٹایا۔ چرن دھوڑ کرائے ساچا محن، اٹھسٹھ مول چُکایا۔ دو جہانی آیا پڑدے کجّ، شبد دوشالہ پٹ پہنایا۔ گرگھ ورلے ہری دربارے بہہ بہہ سجن، منتمکھ کوئی دس نہ آیا۔ جن بھگتاں رکھے جگ جگ لجن، لاجانت آپ رگھرایا۔ مدراماس جو جن تجن، گھر ساچے میل ملایا۔ گھر ساچے بیٹھا ہر ہر سجن، دسم دواری ڈیرہ لایا۔ انحد تال تلواڑے وجن، راگ انادی اک الایا۔ آتم سیجا بہہ بہہ سجن، بنک دوارا اک سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ انتم ویکھ دکھایا۔ کلجگ انتم ویکھنہارا، پاربرہم ابناشا۔ سرشٹ سبائی لیکھا کھنہارا، کھیلے کھیل پر تھی آکاشا۔ لکھ چوراسی ویکھے ویکھنہارا، انتم آیا ہارا پاسا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگت پورن کرے آسا۔ بھگت وچھل ہر گردھارا، آدانت اکھوایا۔ جگ جگ لئے مات اوتارا، منتمکھ دے کھپایا۔ آپے توڑے گڑھ ہنکارا، گڑھ ہنکاری رہن نہ پایا۔ چاڑھے چلہ تیر اپارا، اک نشان دکھایا۔ رام رام لئے اوتارا، راون رام کھپایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویکھ دکھایا۔ آپ اپنا سگلا ساتھی، ہر ہر آپ اکھواندا۔ آپ اپنی دیوے باقی، اپنا لہنا آپ چُکائندا۔ آپے ہوئے بندہ خاکی، آپے میٹ مٹائندا۔ آپے بن بن ساچا ساتھی، امرت جام پیائندا۔ آپے کھولنہارا تاکی، آپے ۲۸۸ برہم گیان درڑائندا۔ آپے مارنہارا جھاکھی، اندر مندر ویکھ دکھائندا۔ آپے چڑھیا ساچے راکی، چٹا سو آپ دوڑائندا۔ آپے ہوئے پاکن پاکی، بے عیب آپ اکھواندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، حق دوارا ویکھ دکھائندا۔ حق دوارا حق حقیقت، ہر ساچا ویکھ دکھایا۔ نہ کوئی دوسر کرے شریکت، شرع شریعت نہ کوئی جنایا۔ اک دکھائے نام عقیدت، سچ دوارا دے سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ وڈی وڈیایا۔ جگ جگ جوتی بھیکھ وٹا، ہر اپنی کل دھاریا۔ دواپر لیکھا گیا مٹا، کاہنا کرشنا رُپ مُراریا۔ گیتا گیان اک جنا، ارجن دیوے نام خُماریا۔ رتھ رتھوایا آپ اکھوا، مارے دُشت ہنکاریا۔ لہنا دینا مول چُکا، ویکھ دکھائے سرب سنساریا۔ آپ اپنا لیا چُھپا، پنچ تت نہ کوئی پیاریا۔ ساچی کھیل ہر کھلنتا، کھیلنہار نہکامی۔ جگ جگ اپنا بھیکھ وٹنتا، پاربرہم سوامی۔ بھگت جننا در میل وکھنتا، دیوے شبد انامی۔ ایکا راگ تال وجنتا، سُنئے سُنئے ساچی کانی۔ ایکا راگ آپ سُننتا، میٹ مٹائے اندھیری شامی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے ہو یا جان جانی۔ جانہار ہر کرتارا، عقل کلا اکھوایا۔ آپ

اپنا لے اوتارا، آپ اپنا ویس وٹایا۔ کلجک میٹے کوڑ پسارا، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پایا۔ چاروں کنت دُھندوکارا، آکاش پرکاش نہ کوئی سہایا۔ سرشٹ سبائی کرے
 پکارا، ہا ہا کر رہی گرلایا۔ پُرکھ ابناشی کرے وچارا، دُور دُراڈا ویکھ دکھایا۔ جن بھگتاں دیوے نام سہارا، ایک منتر نام درڑایا۔ جیو جنت ہوئے گوارا، جوٹھی
 جھوٹھی ونڈ ونڈایا۔ ایکا مھلیا سچ دوارا، در دروازہ دس نہ آیا۔ ہر ہر ہر پر بھ لئے اوتارا، آپ اپنا کرم کمایا۔ شبد ڈنک وجائے ایکنکارا، اک جیکارا لایا۔ سو
 پُرکھ نرنجن کھیل نیارا، ہنگ ہنگتا میٹ مٹایا۔ اک وسائے سچ سچا گھر بارا، دُوسر کوئے دس نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری
 اتم ور، آپ اپنا ناؤں دھرایا۔ آپ اپنا ناؤں دھر، اپنی جوت جگایا۔ آپ اپنا کھول در، ورن گوت میٹ مٹایا۔ آپ اپنا ٹھائے سر، دُرمت میل رہن نہ
 پائیا۔ راج راجانا شاہ سلطانا چکے ڈر، سیس تاج نہ کوئی ڈکایا۔ ورن برن اورن ابرناں ایکا ہر، بخشے سچ سچئی سرنایا۔ دھرنی دھرنانا دھرت دھول دے ور، نو
 کھنڈ اک پڑھایا۔ سٹاں دیپاں لائے جڑ، ویکھنہارا دس نہ آیا۔ ہر گھٹ اندر چکے ڈر، وڈ وڈی وڈیایا۔ جس جن پھڑائے اپنا لڑ، اپنی بو جھ بھجھایا۔ اگنی
 ہون نہ جائے سر، مڑھی گور نہ کوئی دبا یا۔ ایکا پوڑے جائے چڑھ، اُچ محلہ دے دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم
 ور، ایکا ناؤں وڈیایا۔ ہر ہر ناؤں نہکلنک، آد جگاد اکھوایا۔ شبد وجائے ساچا ڈنک، برہم برہما دکھایا۔ پکڑ اٹھائے راؤ رنک، راج راجانا آپ ہلایا۔ لکھ
 چوراسی مٹے شنک، سادھ سنت بھل نہ رایا۔ آپ سہائے اپنا بنک، بنک دوا ری آپ اکھوایا۔ گرگھ ترائے جوں جنک، جن جننی لیکھے لایا۔ پرگٹ ہوئے
 واسی پُری گھنک، سمبل نگری ڈیرہ لایا۔ کھیلے کھیل بار انک، انک کل اکھوایا۔ ہر جن میلا جوتی تنک، شبد ڈوری تند بندھایا۔ ویکھ دکھائے پوت سپوتا بھگت
 سنت، آپ اپنی دیا کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ناؤں دھرایا۔ آپ اپنا ناؤں اُپائے، نرگن رُپ اتھاہ۔ وید کتیب نہ کوئی
 لیکھ لکھائے، ہر داتا بے پرواہ۔ برہما ویتا گھ شرمائے، اٹھے پہر رووے اُبھے ساہ۔ تیرا لیکھانہ کوئی سکے گنائے، لیکھا لکھت وچ نہ سکے آ۔ تیرا در نہ کوئی
 ویکھن پائے، کوئی کوٹ رہے راہ تکا۔ نانک میلا سچ سبھائے، جن کیرا سیس رہیا جھکا۔ دُوسر کوئی تھاں نہ پائے، نہ میلا لئے ملا۔ دھام سُنھنجا آد نرنجنا
 درد دکھ بھے بھنجنجا بھگت سہیلا ساچا سبھنا ہر جن ساچے پکڑے بانہہ، دس کسے نہ آئے۔ نہ گھریا نہ بھجنا، نہ کال نگارہ وینا، تھر گھر کدے نہ تنجا، ہر بیٹھا

ڈیرہ لائے۔ لوک مات مار جھات جگ جگ جن بھگتاں پردہ کجنا، جوتی جامہ بھیکھ وٹائے۔ کلجگ انت نگارہ ایک و جنا، لکھ چوراسی رہیا سنائے۔ سنجگ ساچے
دھرت مات تیری گود بہہ بہہ سجا، بال نادانا آپ اکھوائے۔ کلجگ کوڑا مات بھجنا، مکھ کالا مستک چھاہے۔ لاڑی موت بنک دوارا گڑھ ہنکاری کوئی نہ چھڈنا،
گھر گھر پھیری پائے۔ لاؤن دیوے نہ کوئی اج پچنا، سمت سمتی راہ تکائے۔ ویہہ صد سولاں کلجگ تیرا کوڑ گڑیا را بھرائے جہازنا، متمکھ جیواں دے چڑھائے۔
پاربرہم ابناشی آپے چڑھے ساچے تازنا، شبد گھوڑا اک دوڑائے۔ چرن پُھہائے دیس ماجھنا، آپ اپنی واگ اٹھائے۔ آپے رچیا اپنا کاجنا، ساچا کاج رہیا
کرائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ناؤں دھرائے۔ نرگن روپ ناؤں دھرا، نہہکنک اکھوایا۔ گڑھ ہنکاری دے تڑا، جگت و دیا
مان گویا۔ چتر سجان دے بھلا، وڈ و دوانی بھو نہ رایا۔ جگت گیانی جھوٹے گیان لگا، رسن و واد ودھایا۔ گرکھاں نشانی ایک دے جنا، آتم برہم گیان درڑایا۔
بودھ اگادھا شبد سنا، دُھن آتمک دے وجایا۔ ساچے مندر کُنڈالاہ، ساچے پوڑے دے چڑھایا۔ ٹیڈی بنکا پار کرا، سکھمن ویکھ وکھایا۔ جوت نرنجن اک
۲۹۰ جگا، دیپک لاٹ دے وکھایا۔ پنچم سخیاں منگل گا، سچ سہاگ دے ملایا۔ آتم سیجا دے سہا، پھولن برکھا لایا۔ ناری کنتا میل دے ملا، ایک رنگ رنگایا۔
رنگ بسنتی دے چڑھا، اتر کدے نہ جایا۔ دھرم سوگندھتی اک وکھا، ایک روپ سمایا۔ اپنے انگ آپ لگا، انیکار آپ ہو جایا۔ سرت سوانی منگتی در دیوے
بھچھیا پا، شبدی شبد بھنڈار بھرایا۔ آپ اپنے وچ لئے سما، ایک دوجا بھو مٹایا۔ تیجانیتر دے کھلا، چوتھے پد سمایا۔ پنچم میلا دے ملا، وچھڑ کدے نہ جایا۔
چھویس چھپر چھن دے پُھہا، آپ اپنا کر رُشنایا۔ ست ستوادی پھیرا پا، آد جگادی ویکھ وکھایا۔ من مت بدھ لئے سمجھا، پنجاں تتاں مول چُکایا۔ نو دوارے
پار کرا، ایک راہ وکھایا۔ دسم دواری دے بہا، ہر ساجن سبھایا۔ کلجگ اتم پھیری پا، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ دو اکھر وکھر جاپ جپا، جاگرت جوت
وکھایا۔ سُنن سکھوپت دے سہا، تریا پد سمایا۔ تریا روپ آپ وٹا، انھو پرکاش کرایا۔ انھو بھو نہ سکے کوئی پا، ہر گو بند ویکھ وکھایا۔ ہر گو بند گو بند گیا سما،
گو بند ڈیرہ لایا۔ رام راما رام اکھوا، رام رانا ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، ایک ناؤں اگم اتھا ہو بے پروا ہو
لیکھا رہیا لکھایا۔ بے پروا ہو ناؤں نرنکار، تھر گھر ہر وسیرا۔ آد جگادی ایک کار، ایک حق نہیرا۔ اک اکیلا بنھے دھار، اک وسائے اپنا کھیڑا۔ ایک شبد اک جیکار،

اک چلائے بیڑا۔ کھجک کوڑا ڈوبے وچ منجھدھار، کرے حق نیردا۔ سنجگ ساچی تیج دے سوار، من مت چکائے جھیردا۔ گومت جگت کر اُجیار، دھرت مات
 ویکھ دکھائے تیرا کھلا ویہڑا۔ ایکاشد گرسپی سرکار، لکھ چوراسی پائے جیڑا۔ سچ سنگھاسن اپر اپار، پُرکھ ابناشی بیٹھا کیہڑا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، آپے دیونہارا گیڑا۔ گیڑا دیونہار رگھناتھ، رگھپت آپ اکھوایا۔ آپے ہویا سگلا ساتھ، سگلا سنگ آپ ڈُبا یا۔ آپے لیکھا کھنہارا مستک ماتھ، آپے
 دینا مول چکایا۔ آپے ہو تریلوکی ناتھ، آپے بھگت دواری بھچھیا منگن آیا۔ آپے جانے اپنی کتھا کتھنی اکاتھ، کتھنی کتھ نہ سکے رایا۔ آپے رام راما پوت
 سپوت دس دسرا تھ، گوکل نندن آپ ہو جایا۔ آپے کھیلے کھیل ت آٹھ، پنچ پنچی میل میل ملایا۔ آپ اُپائے تیر تھ اٹھ ساٹھ، گنگا گوداوری نہاؤن نہایا۔
 آپ جنائے پوجا پاٹھ، گرو دوارا مندر مسجد شودوالا آپ سہایا۔ آپے مارنہارا سر سرور ٹھاٹھ، تٹ کنارہ آپ اکھوایا۔ آپے گیڑنہارا اُلٹی لاٹھ، کھجک ویلا انتم
 آیا۔ ترے گن مایا پائے بھٹھ، پنچ ت وکارا لنبو لایا۔ لوآں پُریاں ویکھے نٹھ نٹھ، دوس رین سیو کمایا۔ رہن نہ دیوے کسے داہٹھ، مان ابھمان سرب
 تڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجک تیری انتم ور، نہکلنک آپ اکھوایا۔ نہکلنک ہر شبد نشان، ایکا ایک جنایا۔ ویکھ دکھائے وید پُران،
 ۲۹۱ برہما وید ویاسا سنگ رلایا۔ نارد مَن رکھی آس، بیٹھا راہ تکایا۔ منو تیری بُجھائے پیاس، من ممتا دے چکایا۔ رکھی رکھی پور پوری کرے آس، جو جن
 بیٹھے دھیان لگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجک تیری انتم ور، ایکا برہم پاربرہم کرے شبد جنایا۔ شبد گیان گر ساچا منتر، ایکا ایک
 رکھایا۔ لکھ چوراسی کایا کھیتر، پر بھ ساچا ویکھن آیا۔ سمت پندراں مہینہ چیتر، بھل رہے نہ رایا۔ مسمکھاں درس نہ ہوئے مہینہ آیا چھیکڑ، گرگھ ساچے لئے
 تریا۔ دھن دھناڈھ جو رُوزر کسے ہتھ نہ آئے ایکڑ، ساڈھے تن ہتھ وند وندایا۔ اپنے ہتھ رکھیا لیکھ لیکھن، بدھنا ویکھ ویکھ رہی شرمایا۔ نہ کوئی سہائی اولیا
 پیر شیجن، دستگیر نہ ویکھ دکھایا۔ پنڈت پاندھانہ کوئی لائے ریکھن، مستک ریکھ نہ کوئی بنایا۔ گرنختی پنختی دس نہ آئے دس دسمیشن، جوتی جامہ بھیس
 وٹایا۔ اٹھے پھر پوجا گنت گنیشن، شبد ترسول نہ کوئی پھڑایا۔ برہما برہم برہم مہیشن، برہم نہ کوئی جنایا۔ پاربرہم پر بھ سدا ادین، گرگھھاں لئے ملایا۔
 کھجک انتم پرگٹیا کر کر اپنا وین، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ آپے شاہو بھوپ ہر نر نریشن، سچ سنگھاسن آسن لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،

نہہکنک نرائن نر، نر نرائن روپ ہو آیا۔ نہہکنکا ہر بھگوانا، عقل کلا اکھواسندا۔ آپ اٹھائے ساچے سنتاں، جگ وچھڑے جگ میل ملائندا۔ آد جگاد بنائے ساچی بنا، اگم اگمڑے دھام سہائندا۔ آپے ناری آپے کنتا، کنت کنتوہل آپ ہو جائندا۔ گرگھ وڈیائی دیوے جیو جنتا، جانہار بھيو کوئی نہ پائندا۔ جگ جگ مہما گنت اگنتا، لیکھا گنت نہ کوئی گنائندا۔ کلجگ مایا پائے بے اتنا، مورکھ موڑھے بھرم بھلائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، نرگن روپ اکھواسندا۔ نرگن روپ ہر سلطانا، ساچے تخت برابے۔ پرگٹ جوت سری بھگوانا، رچیا کاج دیس ماجھے۔ ایکاشبدا ایک تیر اک نشانہ، پکڑ اٹھائے راجن رابے۔ ایکاکھنڈا آپ چکانا، چاروں گنت کرائے بھابے۔ آپے آئے وچ میدانا، چٹے آسو چڑھیا تازے۔ دھرم جھلائے اک نشانہ، نال وجائے انحد وابے۔ ایکاروپ پاربرہم مہربانا، جگ جگ رچیا کابے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، ناؤں دھرائے غریب نوازے۔ غریب نواز دیا بندھ داتا، دیاوان اکھوایا۔ در درویشا پُرکھ بدھاتا، پر م پُرکھ اکھوایا۔ جن بھگتاں دیوے نام سوغاتا، آتم جھولی تن بھرایا۔ نہ کوئی دیکھے پرکھے ذاتا پاتا، اوچاں نیچاں وچ نہ آیا۔ میٹ مٹائے اندھیری راتا، ایکاساچا چند چڑھایا۔ من مت نہ رہے نار کمذاتا، در دوار دئے دُرکایا۔ ایکاشبدا چڑھائے سچ براتا، سو پُرکھ نرنجن سنگ نبھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن جن ہر لئے ور، سرتی شبدا میل ملایا۔

۲۹۲

۲۹۲

ہر کرپا ہر جانیا، مورکھ گلدھ انجان۔ دیوے نام دُھر فرمانیا، آتم برہم گیان۔ اک دکھائے سچ نشانیا، شبدا شبد بان۔ مارے تیر ہر بھگوانیا، ایکادو جامیٹ مٹان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن بخشے چرن دھیان۔ پنچ تت پنچ پیارا، پنچم موہ رکھایا۔ ہڈماس ناڑی رت اپارا، جگت دوارا اک سہایا۔ من مت بدھ کرتیارا، ترے گن دیکھ دکھایا۔ چیتن ستا دیکھ دھارا، کھیلے کھیل اپارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مائس مانگھ دئے ادھارا۔ پنچ تت ہر بنت بنا، جگت جگت جنایا۔ آپ اپنا مارگ لاء، آپے دئے جنایا۔ آپ اپنا نام اپا، آپے رہیا چلایا۔ آپ اپنا دئے سنا، آپ اپنا آپے گانیا۔ آپ اپنا بھيو کھلا، ہر جن ساچے لئے ترانیا۔ ایکاکھر دئے پڑھا، جگت و دیا مول چکایا۔ ساچی سکھیا دئے سکھا، سچ سچ وڈی وڈیائیا آتم بھچھیا

دیوے پا، آتم انتر اک لو لائیا۔ دُھر دا لکھیا دے وکھا، لیکھا لکھنہار آپ اکھوائیا۔ سرشٹ سبائی متھیا دے سمجھا، تھر کوئی رہن نہ پائیا۔ انڈھاروپ دے وکھا، انجو پرکاش کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا مارگ اک دکھائیا۔ پنج تت تن کر پیارا، آتم بوجھ بُجھائیا۔ ایکا دیوے سچ ہلارا، وڈ وڈی وڈیائیا۔ اک دکھائے ہٹ پھارا، چوڈاں ہٹاں دیکھ دکھائیا۔ تیرتھ تٹ پار کنارہ، سر سرور دے کرائیا۔ زرگن نور کر اُجیارا، سرگن بوجھ بُجھائیا۔ کایا مندر اندر محل اٹل اُچ منارا، ہر بیٹھا آسن لائیا۔ ہرجن دیکھے وارو وارا، دیکھنہار دس نہ آئیا۔ جوت زرنجن کر اُجیارا، دیکھ دیپ جگائیا۔ ڈوگھی کوری پار کنارہ، سکھمن دیکھ دکھائیا۔ انحد تال وجے تلواڑا، بنس سر بنسا آپ اکھوائیا۔ اک دکھائے سچ اکھاڑا، پنجم سخیاں منگل گائیا۔ ہوئے پرکاش بہتر ناڑا، اگیان اندھیر مٹائیا۔ میٹ مٹائے پنجم دھاڑا، سو پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنتن ہر وسیا گھر، جن ایکا رنگ رنگائیا۔ ہر سنتن ہر ہر پایا، ہر ہر رُپ اپار۔ ایکا دُجا بھو چُکایا، ہوئے روگ نوار۔ مایا ممتا موہ کٹایا، ایکا بخشے سچ دوار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مانس مانگھ لائے پار۔ مانس جنم بوجھ بُجھا، آتم بھو چُکایا۔ آپ اپنا دے سمجھا، دیوی دیو آپ اکھوائیا۔ ساچا ایشٹ اک جنا، جگت واسنا دے مٹایا۔ جیون درشٹ دے کھلا، جوگ جگت اک بنایا۔ راما وششٹ گر دے ملا، شبد شبدی سُر ت بندھایا۔ سرشٹ سبائی اپنے مارگ دے لا، آپے بھرم بھلایا۔ گرگھ ساجن ساچے سنت لئے جگا، ایکا منتر نام درڑایا۔ اکھر وکھر دے وکھا، سو پُرکھ زرنجن دیا کمایا۔ ہنگ ہنگتا رہن نہ پا، ہوئے روگ جلا یا۔ ساچی سنگتا لئے ملا، ست سنگت ست سرُپ سما یا۔ ایکا ایک ایک دے وکھا، ایکا رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ دیکھنہارا در، ہرجن میلا ساچے گھر، گھر ساچا سنتن پایا۔ سنتن دیوے دُھر فرمانا، آتم برہم جنائیا۔ ایکا شبد اک گیانا، ایکا بوجھ بُجھائیا۔ ایکا نام اک بانا، ایکا رہیا چڑھائیا۔ ایکا راگ اک ترانہ، ایکا رہیا سنائیا۔ ایکا مندر اک مکانا، ایکا بیٹھا ہر لو لائیا۔ ایکا جوتی نور مہانا، جوتی جوت کرے رُشنائیا۔ ہر گھٹ بیٹھ سری بھگوانا، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ گرگھ دیکھے چتر سُجانا، چتر بُجھ دیا کمائیا۔ جن دکھائے پد زربانا، پر م پُرکھ سما یا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگت سادھن ایکا ایک سچی سرنائیا۔ ہر بھگتی ور منگیا، ڈھیہہ ڈھیہہ چرن دوار۔ گرگھ آتم رنگیا، رنگے رنگ اپار۔ سچ دوارا آپے منگیا، دیکھے سرجنہار۔ جیو جنت بُکھا

ننگیا، نہ کوئی پاوے سار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے دیونہارا اک ادھار۔ بھگتی ہر جن موں ہے، آتم موں پچھان۔ ساچا میلا کنت
 کتوہل ہے، ایکارُپ دھیان۔ نام واشنا ساچا پھول ہے، پھل بھلوڑی سچ مہان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے دیونہارا دان۔ بھگتی
 رُپ ہر انڈٹھا، ایکارُپ اُپایا۔ ہر بھانے رنگ لاگا میٹھا، نہ کوئی دوسر ویکھ وکھایا۔ ایکارُپ چٹھیا رنگ میٹھا، اتر کدے نہ جایا۔ ترے گن تپے نہ کوئی انگیٹھا،
 بیخ ت نہ کوئی ستایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ پریتا اک جنایا۔ بھگت رُپ سائنتک سینتا، ست ست ورتایا۔ آپ چلائے اپنی ریتا،
 ہر جن جھولی پایا۔ کسے ہتھ نہ آئے مندر گرو دوارے جگت مسیتا، مٹھ شو دوالا کوئی نہ ڈیرہ لایا۔ کوڑا کرے کرائے ریٹھا میٹھا، جس جن دیا کمایا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر بھگتی دتا ایکار، ایکارُپ سہایا۔ ہر بھگتی ہر رُپ ہر، ہر آپ رنگایا۔ جن بھگتاں چاروں کوٹ پھرے در،
 دوس رین سیو کمایا۔ آپ اپنا رہی ور، آپ اپنا کنت ہنڈھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر بھگتی ویکھے سچ دوارا، سنت دوارا تھان سہایا۔
 پاربرہم پرکھ اپناشا۔ ہر گھٹ آپے وسیا، لکھ چوراسی داسی داسا۔ مندر اندر بہہ بہہ ہسیا، نج گھر آتم رکھے واسا۔ میٹ مٹائے رین اندھیری مسیا، جو جن
 ۲۹۲ گائے سواس سواسا۔ در دوارے آوے نسیا، ویکھ وکھائے کایا کاسہ۔ امرت میگھ ایکار وسیا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنا
 واسا۔ پاربرہم بے انت بے انتا، لکھ چوراسی وچ سمایا۔ بوجھ بھجھائے ساچے سنتا، دوسر دس کسے نہ آیا۔ جگ جگ مایا پائے بے انتا، بے انت آپ اکھوایا۔
 ہر جن میلا ناری کنتا، کنت سہاگ آپ ہو جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر گھٹ ویکھنہارا، در دپیک کرے اُجیارا، جوتی نور ہوئے
 رُشایا۔ ہر جن ہر ہر رنگیا، ہر ہر رُپ اپار۔ سچ دوارا جس جن منگیا، بھرے نام بھنڈار۔ دیوے دان داتا دانی سوراسرنگیا، اٹھے پھر رہے ورتار۔ امرت
 آتم دھار وہائے ساچی گنگیا، اٹھسٹھ تیرتھ پار کینار۔ اک وجائے شبد مردنگیا، دُھن انادی سرجنہار۔ نو دوارے جو جن لنگھیا، ہر میلا دسم دوار۔ آتم سیجا
 سچ پلنگیا، اُپر بیٹھا میت مُرار۔ سرت سوانی لائے اپنے انگیا، انگیکار کرے کرتار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر گھٹ ہر گھر ویکھنہار
 زرگن رُپ اپر اپار۔

★ ۲۰ چیت ۲۰۱۵ کرم سنگھ دے گھر پنڈ پھلی ضلع بھنڈا نرگن جوت انک روپ وچ ★

ہر جوتی نور اپار، ہر نرکاریا۔ آپ اپنی کرپا دھار، اپنا آپ کرے اجیاریا۔ آپ اپنی پاوے سار، آپ اپنا لے اوتاریا۔ آپ اپنا ویکھنہار، آپ اپنا کھیل کھلا رہیا۔ نرگن روپ اپر اپار، آپ اپنا ویکھ دکھا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا انگ لگا لیا۔ آپ اپنا انگ لگا، اپنی کل ورتائی۔ آپ اپنا سنگ رکھا، اپنے ہتھ رکھی وڈیائی۔ آپ اپنا مردنگ وجا، آپ اپنا لیا اٹھائی۔ آپ اپنا پنگ وچھا، آپے بیٹھا آسن لائی۔ آپ اپنی منگ منگا، اپنی جھولی آپ بھرائی۔ آپ اپنا در سہا، داتا دانی آپ ہو جائی۔ آپ اپنا گھر وسا، ناری کتا روپ اکھوائی۔ آپ اپنا بنس چلا، پوت سپوتا ایکا جائی۔ شبد سٹ ناؤں دھرا، دیوے وڈ وڈیائی۔ بھيو ابھیدا بھيو چھپا، لیکھا لیکھ نہ کوئی جنائی۔ اگم اگمڑے دھام ڈکا، دس کسے نہ آئی۔ اکھ اکھنا آپ اکھوا، ایکا اکھ جگائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ہوئے سہائی۔ جوتی نور ہر اجالا، اپنا آپ کرایا۔ پرگٹ ہو ہر گوپالا، ایکا بالا گود اٹھایا۔ آپ بنائے سچ دلالا، نہ کوئی دوسر سنگ رکھایا۔ آپے چلے اپنی چالا، چلنہار آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ہوئے سہایا۔ آپ اپنی دیا کما، اپنی بنت بنائی۔ آپ اپنا لئے اُپا، آپ اپنا ناؤں دھرائی۔ آپ اپنا نعرہ لا، آپ اپنا رہیا سنائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کرے وڈیائی۔ آپ اپنا کر آکارا، اپنا کرم کمایا۔ آپ اپنا دئے سہارا، آپ اپنا دھرم دھرایا۔ آپ اپنا پاراوارا، آپ اپنا ویکھ دکھایا۔ آپ اپنا ویکھ کنارہ، آپ اپنا بنے لایا۔ آپ اپنی بٹھے دھارا، آپ اپنا مارگ پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے سٹ دیوے ور، سیوک سیوارہیا کمایا۔ ساچے سٹ کرتیار، ہر اپنی کل ورتائی۔ کرے کرائے خبردار، نرگن اک جنائی۔ کھیلے کھیل کھیلنہار، کرتا پُرکھ کھیل کھلایا۔ پُرکھ اگما کرے اگمڑی کار، اگم اگمڑا دھام سہائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن رچائی۔ شبد سٹ ہر بلوانا، ایکا ایک اُپایا۔ دھر دربار دھر فرمانا، ایکا ایک سنایا۔ ایکا بٹھے ساچا گانا، نہ کوئی دوسر تند بندھایا۔ پاربرہم پر بھ گن ندھانا، کھیلے کھیل آپ مہانا، کھیلنہار آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے سٹ ایکا ور، ایکا جھولی پایا۔ ایکا ور جھولی پا، ہر ساچے سچ جنائی۔ لوآں پُریاں بنت بنا، گگن پاتالا لئے اُپایا۔

آکاش پرکاش اک وکھا، دھرت دھول سہائیا۔ برہمنڈ کھنڈ ونڈ ونڈا، ونڈنہار آپ ہو جائیا۔ برہما وشن شو سیوالا، آپ اپنا کرم کمائیا۔ ترے گن مایات جنہا،
ایکا جھولی پائیا۔ پنج پنج میل ملاء، پنج پنجی ہوئے سہائیا۔ لوک پرلوک دئے وساء، آپ اپنا تھان سہائیا۔ سرب نرنتر آپ اکھوا، گگن گگنتر پھیرا پائیا۔ تھر گھر
ساچے ڈیرہ لا، اچل اٹل محل اک سہائیا۔ نہیل دھام دئے وکھا، نرگن وڈی وڈیائیا۔ پوت سپوتا آپ اُپا، اپنی کار کرائیا۔ ایک بستر تن چھہا، ساچا در
سہائیا۔ ایک مارگ رہیا پا، دوجا بھیونہ کوئی جنائیا۔ ایک رنگن رہیا رنگا، رنگ رنگیلا آپ اکھوائیا۔ سرب وسیلہ رہیا بنا، ہر شبد گر اپائیا۔ اپنا قبیلہ رہیا بنا، لوک
مات ویکھ وکھائیا۔ پاربرہم پرہم دیا کما، اپنی رکت آپے رہیا ٹکائیا۔ کول کولا لیا سما، اپنی ونڈ ونڈائیا۔ پاربرہم پرہم وکھ کرا، برہم برہم جنائیا۔ برہم برہم
پئے سرنا، ست پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ آد نرنجن دیا کما، آپ اپنی کرے گڑمائیا۔ ایک بھوشن بستر پا، نرکار آکار وکھائیا۔ نرگن ویس لئے وٹا، سرگن کر رُشنائیا۔
سرگن سبھے گیا سما، آپ اپنا کھ چھپائیا۔ پنجم میلا سبھ، اپ تیج وائے پر تھی آکاش وکھائیا۔ ترے گن مایا تیرا رنگ رنگا، ترے دھاتی بنت بنائیا۔ من
مت بدھ دئے ٹکا، دھام اولٹا اک سہائیا۔ نو دوارے جگت وکھا، جاگرت جوت ٹکائیا۔ دسم دواوی ڈیرہ لا، آپ اپنا دھام سہائیا۔ جوت نرنجن سیوالا،
ساچی ونڈ ونڈائیا۔ بھئے بھجن ہر آپ اکھوا، بھوساگر پار کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سٹ دتا ور، آپ اپنی رچن رچائیا۔ شبد
سٹ کر اُجاگر، ہر اپنا کرم کمایا۔ پنج تت و سیا کایا گاگر، دس کسے نہ آیا۔ برہما بنیا ہر سوداگر، ہر ساچا جھولی پایا۔ دیوے نام رتی رتناگر، ایکانیتز گیان
درڑایا۔ نرمل کرم کرے اُجاگر، آپ اپنی بوجھ بُجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سٹ دتا ور، در دوارا اک سہائیا۔ ساچے سٹ سچ
دوار، ایکالکھ جگائیا۔ پُرکھ ابناشی کرپا دھار، اپنی بھچھیا پائیا۔ پاربرہم گر لے اوتار، برہم کرے جنائیا۔ آد نرنجن اک ایکنکار، سمرتھ پُرکھ اکھوائیا۔ الکھ
الکھنا پاوے سار، اگم اگڑے دھام سہائیا۔ ہڈ ماس ناڑی چڑے و سیا باہر، رکت بوند نہ کوئی رکھائیا۔ مات پت نہ کوئی پیار، نہ کوئی بالک گود جنائیا۔ بھین
بھراتا نہ کوئی سنسار، نہ کوئی کُٹب رکھائیا۔ ناری کنتا نہ کر پیار، نہ کوئی سچ ہنڈھائیا۔ سادھ سنت نہ کوئی دوار، اک اکلا و سیا سچ محلہ، نہ کوئی دوسر سنگ
رکھائیا۔ آپے و سیا جلا تھلا، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈونگی کندر ڈیرہ لائیا۔ روس دیپک جوتی آپے بلا، منڈل منڈپ دئے سہائیا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں

کھنڈاں جیرج انڈاں اُتبیج سیتیج آپے رلا، آپ اپنا روپ وٹائی۔ لکھ چوراسی ہر گھٹ دیک آپے بلا، نرگن روپ کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے سُت دتاور، آپ اپنا ناؤں دھرائیا۔ آپ اپنا ناؤں دھرا، اپنی کھیل کھلایا۔ آپ اپنی رچن رچا، رچنہار آپ اکھوایا۔ آپ اپنا بچن الا، آپ اپنا رہیا سٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک شبد ایک در، اک گیان درڑایا۔ شبد سُت وڈ مہربانا، ہر ہر آپ اپایا۔ آپے ویکھے مار دھیانا، لوآں پُریاں راہ تکیا۔ لوک مات پہرے بانا، شبد سرُپی اک نشانہ، جودھا سورپیر بلی بلوانا، گن ندھانا آپ اکھوایا۔ آپ چکائے اپنی کانا، آپ اپنی ونڈ ونڈایا۔ کھیا لیکھ سرشٹ مہانا، برہما ویتا سیوالایا۔ کھیا لیکھ انتر دھیانا، آتم برہم جنایا۔ پار برہم پر بھ کھیل مہانا، ویکھے کھیل سبایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بھو گھلایا۔ آپ اپنا بھو گھلایے، دیوے دھر فرمان۔ شبد سُت آپ جگائے، برہمے برہم گیان۔ آد انادی اک اکھوائے، نادی دُھن مہان۔ برہم برہادی کھوج کھجائے، ایک در پروان۔ بودھ اگادھی شبد جنائے، آپے جانی جان۔ وسادی وساد سمائے، آد جگادی نہ کوئی کرے پچھان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے دیونہارا ور، آپے کرے در پروان۔ دیونہارا ہر بھنڈارا، ایک ایک اکھوایا۔ شبد سُت کر ورتارا، برہما جھولی پایا۔ برہما سیوک سیوادارا، وید کتیبہا رہیا لکھایا۔ پایا بھو نہ اگم اپارا، گیان دھیان نہ کوئے جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لوک مات مار جھات، لکھ چوراسی جگت ونڈ ونڈایا۔ لوک ماتی ونڈ ونڈا، اپنی رچن رچائی۔ برہمنڈ کھنڈ ہر ڈیرہ لا، جیرج انڈ سٹایا۔ اُتبیج سیتیج لئے اُپا، پنچم موہ بندھائی۔ آپ اپنا سنگ رکھا، سگلا سنگ ویکھ دکھائی۔ آپ اپنی جوت ٹکا، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا لیکھا آپ لکھائی۔ آپے لیکھا لیکھ لکھارا، لکھنہار اکھوایا۔ آپے بنے جگت ونجارا، ایک ونج کرایا۔ آپے بھرے نام بھنڈارا، ہر جن بھگتی جھولی پایا۔ آپ سہائے بنک دوارا، بنک دواری آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رہیا اپایا۔ لوک مات ہر اپنا آپ، ایک ایک اپاندا۔ ایک جاپ چپائے آپ، اپنی بنت بناندا۔ آپے پُن آپے پاپ، وڈ پرتاپ آپ کرا سندا۔ آپ اُپائے دیا کمائے سنت سادھ، ساچی سکھیا آپ جناندا۔ آپ اپنا لئے ارادھ، آپ اپنا دھیان لگاندا۔ آپ اپنا وجائے ناد، دُھن آتمک آپ سناندا۔ آپ اپنا وجائے ساز، تال تلوڑا اک رکھاندا۔ آپ اپنی مارے

ٹھاٹھ، سر سرور اک بھرائندا۔ آپ اپنی گٹرے لاٹھ، گٹر اپنے ہتھ رکھائندا۔ آپ اپنا جانے پوجا پاٹھ، آپ اپنا ناؤں دھیائندا۔ آپ اپنی جانے واٹ، آپ اپنا پندھ مکائندا۔ آپ اپنے چڑھیا گھاٹ، آپ اپنا پار کرائندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن کھیل ایکا کر، سرگن در سہائندا۔ نرگن میلا سرگن دھار، ہر ساچی بنت بنائیا۔ کھیلے کھیل وچ سنسار، لکھ چوراسی ڈیرہ لائیا۔ جوتی دیپک کر اجیار، ویکھنہار آپ ہو جائیا۔ کرتا پڑکھ کر نیہارا کرے کھیل اپر اپار، نرور رُپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگتی اپنی آپ جنائیا۔ جگ جگتی جگ جوگ بنا، اپنا کرم کمایا۔ آپے رسا بھوگ اکھوا، آپے رسنا جہوا لایا۔ آپے درس اموگھ کرا، ایکا دوجا بھو چکایا۔ آپے آتم ساچی چوگ چکا، ترسنا بھکھ مٹایا۔ آپے ہومے روگ گوا، ہنگ ہنگتا رہن نہ پایا۔ سو پڑکھ نرنجن آپ اکھوا، سوہنگ منتر درڑایا۔ سوہنگ شبد جاپ جپا، نرگن سرگن وچ سمایا۔ نرگن سرگن ایکا تھاں، محل اٹل اک اپایا۔ پنچ تت رچن رچا، آپ اپنا کھ چھپایا۔ کنچن گڑھ دئے سہا، تھر گھر واسی ڈیرہ لایا۔ سپس دھر کوئی دیسے نہ، چوٹی جڑ نہ کوئی دسایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سرشٹ سبائی لیا گھر، گھر نہار سمرتھ پڑکھ اک اکھوایا۔ سرشٹ سبائی گھاڑن گھر، پنچ تت سمایا۔ نرگن رُپ اندر وڑ، سرگن لئے جگایا۔ اُچ محلے آپے چڑھ، سچ سنگھاسن ڈیرہ لایا۔ آپ بنایا ساچا گڑھ، قلعہ کوٹ دئے سہایا۔ ویکھ دکھائے بہتر نر، تن سو سٹھ ہاڈی جوڑ جڑایا۔ مڑھی گور نہ جائے سڑ، اگن ہون نہ کوئی کرایا۔ اپنا اکھر آپے پڑھ، آپ اپنا نام الایا۔ سو پڑکھ نرنجن دیا کر، ہنگ ہنگتا وچ سمایا۔ آپے دیونہارا ور، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن سرگن میل در، در دروازہ اک گھلایا۔ در دروازہ کھول نرنجن، اپنی دیا کمائیا۔ اپنے نیتز آپے پایا انجن، آپے ویکھ دکھائیا۔ اپنا آپ کرایا مجن، دُرمت میل گوائیا۔ اپنا بنیا آپے سجن، اپنا در سہائیا۔ آپ اپنا آئے پردہ کجن، جگ جگ وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن سرگن ایکا گھر، ایکا گھر وجے ودھائیا۔ نرگن سرگن ساچا میلا، ہر ساچے آپ کرایا۔ ویکھ دکھانے گروگر چیل، چیلگر آپ ہو جایا۔ جوت نرنجن چاڑھے تیل، ساچا سگن منایا۔ پنچم سخیاں پائن ویلا، انحد منگل گایا۔ پڑکھ ابناشی اک اکیلا، لکھ چوراسی لوک مات پرناون آیا۔ آپے جانے اپنا ویلا، وید کتیب نہ کوئے جنایا۔ اچرج کھیل پاربرہم کل کھیل، کھیلنہار سرشٹ سبایا۔ جوتی شبدی وسیا رنگ

نویلا، نرگن روپ سمايا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن سرگن میل در، لوک مات وکھ وکھایا۔ لوک مات جوت جگا، جیو جنت اپایا۔
 اپنے مارگ آپے لاء، اپنا دھندارہیا کرایا۔ آپ اپنے بھرم بھلا، مورکھ موڑھے گندے رہے گرلایا۔ آپ اپنا چھند سنا، ناد انادی دُھن اپجایا۔ آپ اپنے
 انگ لگا، سنت سہیلے لئے تریا۔ ڈھول مردنگ اک وجا، ایکا تھان سہایا۔ بجر کواڑا دئے تڑا، نام کھنڈا ایکا واہیا۔ پوت سپوتائے ملے، آپ اپنی جھولی ڈاہیا۔
 ساچا در دئے دکھا، سچ سنگھاسن آسن لایا۔ پاربرہم برہم لئے ملے، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ ساچا مندر دئے سہا، سچ سمگری اک وکھایا۔ کاگوں ہنس دئے بنا،
 سر سروور اک نہایا۔ درس اموگھ دئے کرا، ہوئے روگ جلایا۔ ڈھر سنجوگی میلا دئے ملے، وچھڑ کدے نہ جایا۔ ساچا جوگی ایکا جوگ رہیا کما، نرگن سچ
 سمايا۔ رسنا بھوگی آتم رس رہیا بھگا، ترسنا بھکھ مٹایا۔ جگت وجوگی جگت وچھوڑا رہیا کٹا، آپ اپنا راہ وکھایا۔ ساچے پوڑے رہیا چڑھا، جگ جگ آپ لگایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن سرگن میل در، در درویش آپ اکھوایا۔ در درویش آد نرنجن پاربرہم ابناشا۔ پرگٹ ہوئے ساچا سجن،
 وکھے کھیل جگت تماشا۔ آد جگادی آئے پڑدے کجن، منڈل منڈپ پائے راسا۔ جو گھڑے سوانتم بجن، لیکھے لائے سواس سواسا۔ برہما شو دیوت سُر اپنا
 ۲۹۹ آپ اتم تجن، نہ دیوے کوئی بھرواسا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن میلا ساچے گھر، سرگن شبد دھرواسا۔ سرگن شبد ڈھر
 دھرواس، ایکا ایک رکھائندا۔ کرنہارا پر بھ پورن آس، پورب بھچھیا پائندا۔ وکھ وکھائے پر تھی آکاش، پرم پُرکھ دیا کمائندا۔ ہرجن وسے سدا پاس،
 سگلا سنگ نبھائندا۔ جگ جگت بھجائے پیاس، امرت میگھ برسائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا لہنا سرگن گہنا درشن نیز لوجن
 آپ وکھائندا۔ جگ جگ لہنا لہنیہارا، ایکا ایک اکھوایا۔ اپنا بھانا آپے سہنیہارا، در درویشا پھیری پایا۔ اپنے دھام آپے بہنیہارا، گھر گھر وکھ وکھایا۔ اپنا
 شبد آپے کہنیہارا، جگت جیکارا نعرہ ایکا لایا۔ لکھ چوراسی بُرج ڈھنیہارا، خاکی خاک کوئی دس نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگت
 ساچی ونڈ ونڈایا۔ ونڈے ونڈ ہر نرنکار، چارے جگ ونڈایا۔ سنجگ تیرا ست ورتار، وار اٹھاراں روپ ونڈایا۔ تریتا تیری پاوے سارا، داتے دھارا آپ
 چلائیا۔ دواپر تیرا پار کنارہ، کرشن مرارا لئے کرائیا۔ وید ویاسا بن لکھارا، اک لکھ ہزار ستاراں سلوک پُران اٹھاراں گیا لکھائیا۔ پرگٹ ہوئے نہکلنک نرائن

نر اوتارا، پاربرہم وڈی وڈیا۔ کلجک ویکھے جگت پسارا، بودھ گیان جنایا۔ عیسیٰ موسیٰ کر تیارا، ایکا نعرہ لایا۔ سنگ محمد چار یارا، اللہ رانی پرنا۔ حق حقیقت
 ویکھ پسارا، لاشریک آپ ہو جایا۔ انا الحق دے ہلارا، مقامے حق خدایا۔ بے عیب ہوئے پروردگارا، نورو نور الایہا۔ کھیلے کھیل وچ سنسارا، اُمت اُمتی دے
 سہایا۔ چوڈاں لوکاں پاوے ساراں، چوڈاں طبقات ویکھ وکھایا۔ منگے منگ محمد دوارا، دوئے جوڑ سیس جھکایا۔ آپے بیٹھا ادھوچکارا، نیز نین اٹھایا۔ پُرکھ
 ابناشی کر پیارا، دیوے مان وڈیا۔ چوڈاں صد تیرا دوارا، لوک مات دے سہایا۔ انتم کرے پارکنارہ، نبی رسولاں خاک ملایا۔ ملا شیخ مسائق قاضی حقیر،
 فقیر شاہ نہ لائے کوئی نعرہ، سپر دستگیر نہ کوئی سہایا۔ پرگٹ ہوئے امام مہندی نور الایہی کر اُجیارا، مکھ نقاب اک ٹکایا۔ چوڈاں طبقات مارے مارا، اُنی انیسا
 دے سزایا۔ عیسیٰ موسیٰ کر خوارا، ایکا دھکا لایا۔ انجیل قرآنا ہاکارا، گھر گھر پئی ڈھایا۔ کلجک مٹے کوڑ پسارا، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پانیا۔ مایا ممتا موہ وکارا،
 دُشٹ دُراچاراں دے کھپایا۔ نہ کوئی دیسے جیو ہنکارا، گڑھ ہنکاری توڑ تڑایا۔ اللہ ہو انا ہو نہ لائے کوئی نعرہ، بغل قرآن نہ کوئی اٹھایا۔ گل تسبیح نہ دے
 کوئی سپارا، تیس بتیس نہ کوئی گنایا۔ پاربرہم پر بھ لے اوتارا، گر شبد کرے جنایا۔ شبد کھنڈا پھڑ دو دھارا، لوک مات آوے واہو داہیا۔ مکہ مدینہ پاوے
 سارا، جل تھل ویکھ وکھایا۔ پھول پھولائے ڈونگھی گارا، اُچے ٹلے پر بت لئے ہلایا۔ اک وکھائے سچ دوارا، نہ کوئی دوسر در سہایا۔ اک اکلا ایکنکارا، عقل
 کلا ورتایا۔ جوتی شبدی کھیل اپارا، نرگن سرگن ویکھ وکھایا۔ جودھا سوربلی بلکارا، سورپیر آپ ہو جایا۔ چارگنٹ دہ دشا ایکا لائے ساچا نعرہ، سو پُرکھ وڈی
 وڈیا۔ ہنگ ہنگتا کر خوارا، ایکا رنگن رنگ رنگایا۔ در در منگن بن بھکارا، الکھ نرنجن الکھ جگایا۔ رُپ انوپ شاہو بھوپ وڈ سکدارا، شاہ سلطان آپ ہو
 جایا۔ نہ کوئی دیسے راج راجان جگت ونجارا، سیس تاج نہ کوئی ٹکایا۔ پاکی پاک بے عیب پروردگارا، پاربرہم آپ اکھوایا۔ نرگن رُپ سرشٹ سبائی کرے
 نمسکارا، پنج تت نہ سیس جھکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے دیونہارا ور، آپے میٹ مٹایا۔ جگ محمد چڑھیا چا، ملیا دُھر فرمانا۔ ملے
 میل سچ خدایا، سنائے سچ ترانہ۔ ویلے انت نہ ہوئے جداء، صدی چوڈھویں کھیل مہانا۔ اُچی کوک دے سنا، بانگ صدا اک وکھانا۔ اللہ رانی لئے پرنا، اُمت
 نبی رسول بنھے گانا۔ سمت سمتی ویکھ وکھا، کھیلے کھیل دو جہانا۔ سمت ویہہ صد پندراں لیکھ لکھا، کرپا کرے سری بھگوانا۔ سمت سولاں دے ہلا، گھر در

ہوئے ویرانا۔ سمت سترایا خاکِ ملا، خاکی خاک کرے قربانا۔ دس اٹھ اٹھاراں دے رڑھا، جل دھارا اک وکھانا۔ اُنی اُنسا دے مٹا، مُسلم سُنّی نہ کوئی
 اُکّانا۔ بیس بیس ہر جوت جگا، جگت جگدیشا آپ اکھوانا۔ آپے جانے اپنا بھانا نو کھنڈ پر تھی دے سمجھا، سٹاں دیپاں ایکا گانا۔ ست رنگ نشانہ دے چڑھا،
 لکھن دیپ کھیل مہانا۔ پُشکر آئے پھیری پا، سلمل میل ملانا۔ جنبو تیرا رنگ رنگا، کروچ جوگ کمانا۔ سان تیری دھیر دھرا، کُشا کرے پروانہ۔ آد شکت
 رُوپ وٹا، بھوشن لال اُکّانا۔ کنچن کایا ویکھ وکھا، اگم اگمڑے دھام سُهانا۔ سوہا ویس ویس وٹا، سچکھنڈ کرے پروانہ۔ چٹی دھار دھار بندھا، گرگھ ساجن دسم
 دواری میل ملانا۔ پیلا بستر تن پُچھا، ترے دیشاں ہوئے سُهانا۔ نیلا نیلی دھاروں پار کرا، پرگٹ ہوئے وچ میدانا۔ کالا سوسا عیسیٰ موسیٰ تن دے پوا، ویکھ
 وکھائے شاہ سلطانا۔ چینا رُوسا سنگ رلا، رسنا چلہ چاڑھے تیر کمانا۔ شبد کھنڈا ہتھ اٹھا، میٹ مٹائے بلی بلوانا۔ متمکھ آتم رنڈا دے کرا، نہ دیسے کوئی اُکّانا۔
 بھیکھ بھکھنڈا دے مُکا مارے اک نشانہ۔ ساچی ونڈا دے ونڈا، ست ست کرے پروانہ۔ سچ سچ جگ جھولی پا، جوگ جگت اک وکھانا۔ آتم شکتی اک اُکّا،
 پورن بھکتی برہم گیانا۔ بوند رکتی لیکھے دے لگا، آون جاون پھند کٹانا۔ نو کھنڈ پر تھی لکھ چوراسی تیری گنتی لے گنا، لوآں پُریاں پھول پُھلانا۔ ہر جن
 رووے نیر رکھے مارے دھاہ، آیا دھر فرمانا۔ پرگٹ ہویا بے پرواہ، نہ دے کوئی نشانہ۔ کلجک ستجک بن ملاح، دوہاں دیوے اک پروانہ۔ کلجک جھوٹھا
 چھڈنا تھاں، دھرت مات ویکھ وکھانا۔ ستجک ساچے چڑھنے چا، جن بھکتاں میل ملانا۔ دھرت مات بنائے ساچی ماں، ویہہ سو اگی بکرمی رت سُهانا۔ پندراں
 کنگ لیکھ دے لکھا، آپ ورتائے اپنا بھانا۔ راج راجانا شاہ سلطاناں چرن لے لگا، اک جنائی دھر فرمانا۔ شبد ڈنکا دے وجا، اوچاں نیچاں اک کرانا۔ ذات
 پات کوئی دیسے نہ، ورن گوت نہ کوئی رکھانا۔ ہندو مُسلم سکھ عیسا ئی ایکا دھام دے بہا، ایکا در سُهانا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار دے گوا، دھیرج دھرے
 دھرم دھیانا۔ موکھ مُت ایکا رہیا وکھا، سرنگت آپ بھگوانا۔ گھٹ گھٹ ویکھنہارا ویکھ رہیا وکھا، آپے ہویا جانی جانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، آپ اپنا کرے پروانہ۔ آپ اپنا کر پروان، اپنی جوت جگایا۔ کلجک انتم ویکھے مار دھیان، چاروں کُنٹ رہی گرلایا۔ نانک میلا ہر مہربان، ہر ساچی
 کرے رُشائیا۔ سچ دوارے دیوے دھر فرمان، در دروازہ اک اُکّایا۔ نیر نین درشن کر ہر بھگوان، نانک نرگن رُوپ سَمایا۔ پاربرہم ہر گن ندھان، دیوے

وڈی وڈیائی۔ نام ست جگت نشان، کلج چپواں لئے ترائی۔ تیرا میرا اک مکان، ایک در سہایا۔ ہوں سیوک توں شاہ سلطان، شاہو بھوپ اکھوایا۔ ہر داتا دیوے دانی دان، نانک بھنڈار بھرایا۔ سنگر نانک کر پروان، دوئے جوڑ سیس جھکایا۔ ہوں ہوں گئی جگت جہان، توں توں دس آئی۔ میرا تیرا تیرا میرا روپ بھگوان، تیری بھگتی موہے بھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نانک دیوے ساچا ور، ایک ور ایک در وڈی وڈیائی۔ نانک ور گھر ساچا پاؤنا، نرگن آپ الایا۔ ایک ایشٹ ایک رکھاؤنا، ایک منتر گیان درڑایا۔ سوہنگ شبد رسنا گاؤنا، تیرا میرا بھوونہ رایا۔ سرشٹ سبائی جیو جنت سادھ سنت ست نام جپاؤنا، ساچا مارگ لایا۔ جوٹھا جھوٹھا پنڈھ مکاؤنا، ورن گوت اک کرایا۔ نانک گر کہے سناؤنا، پُرکھ ابناشی تیرا بھانا میرے سیس سہایا۔ کرے کرائے جوٹدھ بھاؤنا، تیرا تیری جھولی پایا۔ کون دوارے پُرکھ ابناشی توں لوک مات آؤنا، آپ اپنا دے سمجھایا۔ پُرکھ ابناشی کرم مکاؤنا، دس جامے ویکھ وکھایا۔ گر گوہندے لیکھ لکھاؤنا، ماچھوواڑے دھیان لگایا۔ سولاس ستھراک وچھونا جگت ناتا توڑ تڑایا۔ شبد سنیہڑا اک گھلاؤنا، تیرا تیرے لیکھے لایا۔ اکال مورت تیرا روپ سجاؤنا، ایک پنٹھ سجاوا۔ پنچم جوتی جوت جگاؤنا، ایک جوت جگایا۔ ساچا کھنڈا تن پہناؤنا، ایک گاترے رہیا لٹکایا۔ امرت آتم جام پیاؤنا، اٹھے پہر خمار رکھایا۔ اوچاں نیچاں ایک دھام بہاؤنا، ایک در سہایا۔ کلج کوڑا جگت گرلاؤنا، رو رو دے ڈھایا۔ گر گوہند لیکھا اک لکھاؤنا، پاربرہم ایہہ سمجھایا۔ میرا تیرا روپ سماؤنا، تیرا میرا رنگ رنگایا۔ پوت سپوتا لیکھے لاؤنا، دُشٹ دمن آپ اکھوایا۔ جن کنارہ انت سہاؤنا، شاہ بہادر ویکھ وکھایا۔ قلعہ شاہی چرن ٹکاؤنا، آپ اپنا کرے رُشناوا۔ سچھنڈ ہر جوت باؤنا، اک ندیڑ سہایا۔ گرگھ ساچے ایہہ سمجھاؤنا، گر پورا نہ مرے نہ جایا۔ جگت انگیٹھانہ پھول پھلاؤنا، ایک کریا کرت کمایا۔ گر وگرنتھ گر اک مناؤنا، ساچا پنٹھ منایا۔ کلج ویلا اتم آؤنا، وید پُران انخیل قرآن شاستر سمتر دے وہایا۔ سادھ سنت نہ کسے بچاؤنا، اولیا پیر شیخ کوئی کم نہ آؤنا، پنڈت پاندھانہ کوئی سنگ رلاؤنا، نہ کوئی دھیر دھراؤنا، وید ویاسا ویکھ وکھاؤنا، پوت سپوتا جوت جگاؤنا، گوڑ براہمن ناؤں دھراؤنا، بجر کپائی اُچے ٹلے ڈیرہ لاؤنا، جگت پہاڑ دس نہ آئی۔ گوہند پوری آس کراؤنا، سمبل نگری دھام سہاؤنا، ساڈھے تن ہتھ ایک بُرج بناؤنا، در دروازہ نہ کوئی وکھاؤنا، جیواں جنناں دس نہ آؤنا، ہر ساچا کرم کمایا۔ گر گوہند بلی بلوانا میل ملاؤنا، جگت چند رہن نہ پاؤنا، سرب بخشند آپ اکھاؤنا، گنی گہند دیا کمناؤنا،

ساگر سندھ دھار وھاؤنا، منتمکھ جیو کرن جو نند ایکا بیڑے اتھم چڑھاؤنا، ایکا چپو لائیا۔ نہہکنک کل جامہ پاؤنا، جوتی جوت جوت جگاؤنا، ورن گوت نہ کوئی رکھاؤنا، آلس نندرا وچ نہ آؤنا، پین کھان جگت تجاؤنا، مات پت نہ کوئی بناؤنا، بھائی بھین ساک سین نہ کوئی سداؤنا، جگت کُٹب نہ کوئی رکھائیا۔ گرکھیاں ناتا جوڑ جڑاؤنا، پُرکھ بدھاتا میل ملاؤنا، تت اٹھ لیکھے لاؤنا، نو دوارے پار کراؤنا، دسم دواوی میل ملاؤنا، سرتی شبدی گھر سہاؤنا، ناری کنتا کھیل کھلاؤنا، آتم سیجا دئے سہائیا۔ سرشٹ سبائی آپ اٹھاؤنا، راج راجاناں حکم جناؤنا، سادھاں سنتاں پھڑ ہلاؤنا، منتمکھ جیواں خاک رلاؤنا، گرکھ ساچے مارگ لاؤنا، میٹ مٹائے اون گونا، امرت میگھ برسے سونا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتھم ور، نہہکنک نرائن نر، ویکھے کھیل گھر گھر وچ ویکھ وکھائیا۔

★ ۲۱ چیت ۲۰۱۵ بکرمی مالا سنگھ دے گھر پنڈ سماں سر ضلع فروزپور نرگن جوت انک روپ وچ ★

۳۰۳

ہر نرگن روپ اگم، پرم پُرکھ سلطانیا۔ اکھ نرجن جانے اپنا کم، آپ اپنا ویکھے بھانیا۔ نرمل جوتی پاربرہم، نورو نور مہانیا۔ ایکا در سہائے نہ کوئی چھپر نہ کوئی چھن، آپ اپنا کھیل کھلاؤنا۔ مات پت نہ لئے کوئی جم، نہ کوئی گود اٹھائیا۔ کھان پین نہ کوئی تم، ترسنا بھکھ نہ کوئی وکھائیا۔ نیتزیر نہ کوئی چھم چھم، پنج تت نہ کوئی وکھائیا۔ آپ اپنا جانے نام، ناؤں نرکار آپ اکھوانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پرگٹ ہوئے سری بھگوانیا۔ پرگٹ ہو ہر بھگوانا، اپنی جوت جگاؤنا۔ نرمل جوتی کر مہانا، پرکاش پرکاش سماندا۔ آپ اپنا ہوئے جانی جانا، اپنی سکھیا آپ پڑھائندا۔ آپ اپنا بن ودوانا، آپ اپنی بوجھ بوجھائندا۔ آپ اپنا کرے مانا، آپ اپنا مان دھرائندا۔ آپ اپنا ویکھ نشانہ، آپ اپنا چھتر جھلاؤنا۔ آپ اپنا بن شاہ سلطانا، شاہ سلطان آپ اکھواندا۔ آپ اپنا بن مہربانا، آپ اپنی دیا کماؤنا۔ آپ اپنا وڈ سکدار اکھوانا، آپ اپنا حکم چلاؤنا۔ آپ اپنا بن مردانہ، آپ اپنا حکم چلاؤنا۔ آپ اپنا بٹھ گانا، آپ اپنا سگن منائندا۔ آپ اپنا کر پروانہ، آپ اپنا انگ لگاؤنا۔ آپ اپنا میل کرگن ندھانا، گن اپنی جھولی پائندا۔ آپ اپنا تھان سہانا، تھر گھر ویکھ وکھائندا۔ آپ اپنا میل ملانا، آپ اپنا آپ اپناؤنا۔ پرگٹ ہوئے والی دو جہاناں، نرگن نرگن دھار چلاؤنا۔ کھیلے کھیلنہار کھیل مہانا، نہ کوئی

۳۰۳

دوسرے سنگ رکھائیں۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا تھان سہائیں۔ آپ اپنا تھان سہائیں، پاربرہم بے انتا۔ چار دیوار نہ کوئی
 دسائے، مہما گنت اگنتا۔ برہمنڈ کھنڈ نہ کوئی دکھائے، نہ کوئی جیو جنتا۔ جیرج انڈ نہ بنت بنائے، نہ کوئی سادھن سنتا۔ گگن پاتال نہ کوئی رکھائے، آپ
 اپنا ویکھ وکھنتا۔ منڈل منڈپ نہ کوئی دسائے، نہ کوئی جوگی جوگ کمنتا۔ رُوس نہ کوئی ٹکائے، دوس رین نہ کوئی بننتا۔ دھرت دھول نہ کوئی جنائے،
 آکاش پرکاش نہ ویکھ وکھنتا۔ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ نہ کوئی ڈیرہ لائے، جل تھل نہ کوئی رہنتا۔ ساگر سندھ نہ کوئی نیر وہائے، نہ کوئی گاگر تال سہنتا۔ نام رتی
 رتناگر نہ کوئی رسنا گائے، نہ کوئی جہوا مول چُکنتا۔ پنج تت نہ کوئی دکھائے، ترے گن نہ ویکھ وکھنتا۔ اٹھ تت نہ روپ وٹائے، نو در نہ کوئی کھلنتا۔ دسم
 دواری نہ ڈیرہ لائے، نہ کوئی تال وجنتا۔ شبد دُھن نہ کوئی اُپجائے، راگ ناد نہ کوئی سُنتا۔ راگ راگنی نہ کوئی گائے، تال تلواڑا نہ کوئی وجنتا۔ برہما وشن شو
 کوئی دس نہ آئے، نہ کوئی ویس وٹنتا۔ کھانی بانی نہ کوئی الائے، نہ کوئی دھام سہنتا۔ مندر مسجد گرو دوارا کوئی دس نہ آئے، نہ کوئی ویکھ وکھنتا۔ سر سرور
 نہ کوئی دکھائے، تیرتھ تٹ نہ کوئی رکھنتا۔ ورن گوت نہ کوئی اُپائے، نہ کوئی ونڈ وڈنتا۔ بھیکھ پکھنڈ نہ کوئی رچائے، نار سہاگن نہ دیسے کوئی کنتا۔ رنگ
 مچھ نہ کوئی چڑھائے، نہ کوئی چولی رنگی ویکھ بسنتا۔ آدانت نہ کوئی دکھائے، آپ بنائے اپنی بنتا۔ ایکنکارا اک اکلا آپ ہو جائے، جوگ جگت جگت نہ کوئی
 وکھنتا۔ نرگن ساچی دھار چلائے، تھر گھر میلا سیری بھگوانتا۔ اگم اگمڑی کار کمائے، آپ اپنا مان رکھنتا۔ اکھ اکھنا اکھ جگائے، آپ اپنا در سہنتا۔
 پاربرہم پر بھ دیا کمائے، آپ اپنا میل ملنتا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن کھیل ایکا گھر، تھر گھر دھام وکھنتا۔ تھر گھر ساچا ہر لکانا،
 ایک ایک رکھایا۔ آپے بیٹھ سیری بھگوانا، اپنا تھان سہایا۔ اک دکھائے سچ نشانہ، دھرمی دھرم چلایا۔ اک جنائے ہر بانا، نہکرمی کرم اکھوایا۔ جوتی جوت
 سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا در سہایا۔ تھر گھر ساچا ہر دربارا، اپنا آپ سہائیں۔ اُپر بیٹھ سچی سرکارا، شبد سنگھاسن آسن لائیں۔ نرگن روپ
 ہر نرنکارا، آد نرنجن ویکھ دکھائیں۔ آپ اپنی جانے کارا، آپ اپنی دھار بندھائیں۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی چال چلائیں۔
 ساچا گھر تھر درباری، ایک ایک سہایا۔ پرگٹ جوت ہر نرنکاری، نرگن ویکھ دکھایا۔ آپے ہو یا بنک دواری، آپ اپنا آسن لایا۔ آپے ہو یا چھتر جھلاری،

سپس تاجِ اکِ ٹکایا۔ نرمل جوتی کر اُجیاری، آپ اپنا کر رُشایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچا اکِ سہایا۔ ساچا گھر ہر سہاونا، پاربرہم کرتار۔ دیک جوتی اکِ جگونا، آد جگاد آکار۔ شاہو سلطان بھوپ اکھوانا، ہر سچ سچ سرکار۔ آپ اپنا پکڑے دامنا، آپ اپنا میت مُرار۔ آپ اپنا ہوئے ضامنا، آپ اپنا کر تکرار۔ آپ اپنا اُچارے نامنا، رکھے ناؤں ہر نرنکار۔ آپ اپنی پوری کرے کامنا، مانے سچ اپرا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا لئے اُبھار۔ تھر گھر ساچا ہر بھروسا، اپنا آپ رکھایا۔ پرگٹ ہو پُرکھ ابناشا، پاربرہم اکھویا۔ آد جگاد نہ کدے وناسا، آد انت سما۔ ایک منڈل پائے راسا، ایکا ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ناؤں دھرایا۔ تھر گھر ویکھ سچ محلہ، ہر اپنی بنت بنایا۔ آپے وسیا اکِ اکلا، نہ کوئی دوسر سنگ رکھایا۔ نہپل دھام اُج اٹلا، انھو پرکاش کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی ونڈ ونڈایا۔ تھر گھر بیٹھ آد نرنجن، اپنی ونڈ ونڈا سندا۔ آپ اپنا بنیا سجن، آپ اپنی گنڈھ کٹا سندا۔ آپ اپنا کریا مجن، آپ اپنا رنڈ وکھا سندا۔ آپ اپنے چڑھیا تازن، آپ اپنا برہمنڈ رچا سندا۔ آپ اپنا چلائے جہازن، آپ اپنا ویکھ وکھا سندا۔ آپ اپنا رچیا کاجن، منگلاچار آپ الا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا آپ اُپا سندا۔ آپ اپنا ہر اُپا، اپنا ناؤں دھرایا۔ جوتی ماتا اکِ بنا، شبدی سٹ اٹھایا۔ شبدی سٹ جھولی پا، اپنی رت سہایا۔ اپنی رت آپ سہا، ابناشی اچت اکھویا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا انگ کٹایا۔ آپ اپنا انگ کٹائے، اپنی کل ورتایا۔ شبد سٹ ناؤں دھرائے، پُریا لوآں پھیرا پائیا۔ گگن پاتالاں رچن رچائے، مات پاتال آکاش سہایا۔ ترے ترے تیرے تیری سیوالائے، ترے لواں دھار بندھایا۔ پنچم پنچم پر بھ ویکھ وکھائے، پنچم میل ملائیا۔ لکھ چوراسی تت سمائے، نرگن نور رُشایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی بنت بنایا۔ بنت بنا ہر بھگوانا، اپنا رنگ رنگایا۔ لکھ چوراسی کر پردھانا، لوک مات ویکھ وکھایا۔ کھیلے کھیل گن ندھانا، گنونتا بھیکھ وٹایا۔ پرگٹ ہوئے والی دو جہاناں، جیو جنتاں وچ سما۔ آپے پائے اپنی آنا، اپنے بھانے وچ سما۔ آپے آتم برہم چھانا، پاربرہم اکھویا۔ آپے رسنا دموم چلانا، سواس سواس آپے گایا۔ آپ اپنا کر پروانہ، آپ اپنا پد سمجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوراسی سہائے در، اندر مندر ساچے گھر ایک تال وجایا۔ ایک تال ہر وجائے،

اپنی دیا کمائی۔ انھد ساچا راگ سنائے، ناڑ ستاری آپ ہلایا۔ جوت نرنجن سیوالائے، اٹھے پہر ڈمگائی۔ دھواں دھاری پرے ہٹائے، اندھ اندھیر نہ کوئی رکھائی۔ پنچم دھاڑی ڈیرہ ڈھاہے، پنچم لئے جگائی۔ پنچم میلا سہج سُبھائے، پنچم سخیں منگل گائی۔ بنک دوارا اک سُبھائے، در درویشا ویکھ دکھائے۔ اک اکلا اینکارا نرگن روپ آپ وٹائے، سرگن بوُجھ بُجھائی۔ سرگن ایکا دوجا بھو چُکائے، تیجے نیز درس دکھائی۔ چوٹھے پد آپ سمائے، پر م پُرکھ اکھوائیا۔ پرمانند ڈیرہ لائے، نجانند نچ گھر ویکھ دکھائی۔ ساچے مندر کُنڈالاہے، گر گوپالا دئے ملائی۔ دین دیا کمائے، آتم سیجا اک سُبھائی۔ شبد دوشالہ تن پہنائے، نار سوانی ویکھ دکھائی۔ سُر ت سوانی گلے لگائے، آپ اپنے انک سمائی۔ ساچی سیجا ہر شبد ہر شبد ہنڈھائے، آپ اپنی دیا کمائی۔ امرت میگھ اک برسائے، سیتل دھار چلائی۔ سو پُرکھ نرنجن آپ اپنا ویکھ دکھائے، آپ اپنا سنگ نبھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن سرگن کھیل ہر، ہر ساچا کھیل کھلایا۔ ساچا کھیل کراونہارا، آد پُرکھ ابنائشا۔ لوک مات جوت جگا ونہارا، جیواں جنناں دئے بھرواسا۔ جگ جگ ویس وٹا ونہارا، ویکھنہارا جگت تماشا۔ سبجگ ساچے دئے سہارا، آپے پائے اپنی راسا۔ تریتا تیرا پار کنارہ، رام رمیا بل بل جاسا۔ دواپر منگیا اک دوارا، بھگت وچھل جگت بھرواسا۔ کلجگ تیری اتم ۳۰۶ وارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے ویکھے اپنا واسا۔ کلجگ تیری اتم دھار، ہر ساچا ویکھ دکھائی۔ اکال مورت اینکارا، عقل کلا اکھوائیا۔ ناد تورت اپر اپار، انادی دُھن وجائی۔ ساچی صورت سرجنہارا، دس کسے نہ آئی۔ ناتا توڑے کوڑو کوڑت، کوڑی کریا رہن نہ پائی۔ جوٹھ جھوٹھ مورکھ موڑھت، مایا موہ ودھائی۔ گرگھ وِلا منگے پر بھ چرن دھوڑت، نیز لوچن نین رہیا اٹھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم ویکھ دکھائی۔ کلجگ تیری کالی دھار، چاروں کُنٹ اندھیرا۔ نہ کوئی ساجن میت مُرار، نہ کوئی تیرا میرا۔ ایکا بُھلیا ہر کرتار، ہوئے ہنگتا پایا گھیرا۔ نیز دسے نہ سچ دوار، مایا ممتا بھرا ڈیرہ۔ آتم کھلے نہ بند کواڑ، آون جاون نہ چکے گیڑا۔ لگے وانہ تتی ہاڑ، نہ کوئی دیسے سنجھ سویرا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے کرے حق نبیرا۔ کلجگ تیرا کالا رنگ، لکھ چوراسی رنگ رنگائی۔ نہ کوئی دوسر دسے سنگ، نہ کوئی سنگ نبھائی۔ چار یاری ہوئی ننگ، سنگ محمد اک گُرائی۔ اللہ رانی منگاں رہی منگ، در بھچھیا کوئی نہ پائی۔ پُرکھ ابنائشا گھٹ گھٹ واسی شبد رنگیلے بیٹھ پلنگ، تھر گھر دو جہاناں ویکھ دکھائی۔ چٹے

اَسو کسیا تنگ، لوآں پُریاں پھیرا پائیا۔ نام وجائے اِک مردنگ، برہما وِشن شو دیوت سُر آپ جگائیا۔ لوک مات دوارا آئے نگھ، گر گو بند سنگ نبھائیا۔ کوڑ
 کڑیارا چڑھی کنگ، مایا متادے دُہائیا۔ پنج تت وِکارا لگا جنگ، ترے دیشا بھیر بھڑائیا۔ کایا مائی کاجی ونگ، اتم بھن دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، تیرا مکھ دکھائیا۔ کلج تیرا کالا مکھ، لکھ چوراسی ویکھ دکھائیا۔ لکھ چوراسی گھر گھر دھوئے رہے دُکھ، پنکھی پنچھی ترور
 سرور رہے گر لائیا۔ مانکھ مانس روون مات گکھ، ساچا سکھ نہ کوئی دسائیا۔ جوٹھ جوٹھ پیاٹھک، مکھ کالی شاہی لائیا۔ ہریا بوٹا رہیا سک، امرت دھار نہ کوئی
 چوائیا۔ اتم ویلا رہیا ڈھک، ہر گو بند لیکھ لکھائیا۔ کوڑا پینڈا رہیا مک، کوڑ کڑیارا دے کھائیا۔ ممتکھ جیو لگیا رہے نہ کوئی گٹھ، چاروں کُنٹ دہ دیشا پھول
 پھولائیا۔ پُرکھ ابناشی آپے تٹھ، گر مکھ ساچے لئے ترائیا۔ تیر نرالا جائے چھٹ، رسنا چلہ اِک چلائی۔ نو کھنڈ پر تھی لئے لٹ، ستاں دیپاں اِک لڑائیا۔ راج
 راجاناں شاہ سلطانا خالی ہتھ پھڑائے ٹھٹھ، در در منگن بھچھیا کوئی نہ پائیا۔ سچ دواریوں گئے رُٹھ، رائے دھرم دے سزائیا۔ سچ دواریوں کڈھے کُٹ،
 کر کھنڈ نہ کوئی وڈیائیا۔ دھرم کھنڈ جڑ دیوے پُٹ، نہ کوئی دوسر مات لگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج دیکھے تیری کالی شاہی۔
 کلج تیرا کوڑ پسار، چاروں کُنٹ پساریا۔ جوٹھا جوٹھا میت مُرارا، نہ کوئی دیسے میت مُراریا۔ ایکا بھلیا ہر نر نکارا، نرگن میل نہ کوئی کرا رہیا۔ من مت
 کرے خوارا، گر مت نہ کوئی جنا رہیا۔ جگت تت کر پیارا، ناڑی رت تپا رہیا۔ دھیرج ست نہ کوئی سہارا، ست سنو کھ نہ کوئی دکھا رہیا۔ اٹھسٹھ نہ کوئی
 کنارہ، تیر تھ ت نہ کوئی بچا رہیا۔ سادھ سنت نہ پاوے سارا، جیو جنت گرلا رہیا۔ مندر مسجد مٹھ شو دوالا، گردوارا نہ کوئی سہا رہیا۔ مایا ممتا کر پیارا، مَلا شیخ
 مسائق پنڈت پاندھا آپ اپنا کرم کما رہیا۔ کلج کوڑا تھکا ماندا، نیز نیر رو رو ہا رہیا۔ کیتی کرنی انت پچھتا ندا، کرماں گیڑ نہ کوئی کٹا رہیا۔ جوٹھ جوٹھ
 رسنا گاندا، عیسیٰ موسیٰ ویکھ دکھا رہیا۔ صدی چو دھوی ویکھے چو دھواں چند، آکاش آکاش راہ تکا رہیا۔ سنگ محمد چار یاری بیٹھا بند، بندی چھوڑ بندھن پارہیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نو دوارے ویکھ دکھا رہیا۔ نو در جگت دوارا، ہر ہر بنت بنائیا۔ کلج بھلے جیو گوارا، پورن

برہم نہ کوئی جنایا۔ آتم برہم نہ پائن سارا، پاربرہم نہ میل ملائیا۔ ورن برن نہ دے ادھارا، جوٹھی جھوٹھی ونڈ ونڈائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، تیرا روپ شاہو بھوپ، ویکھ دکھائے چارے کوٹ، دہ دشا پھیری پائیا۔

★ پہلی وساھ ۲۰۱۵ بکرمی دربار وچ لکھت ہوئی جیٹھووال ضلع امرتسر ★

پاربرہم پر بھ نہکلنک، لوک مات وٹی ودھائیا۔ شبد وجائے ساچا ڈنک، راج راجانا رہیا اٹھائیا۔ پرگٹ ہو یا واسی پُر گھنک، بھل رہے نہ رائیا۔ کھیلے کھیل بار انک، کلج وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرمل جوت کرے رُشنائیا۔ والی ہند اٹھ ندھان، ہر ساچے جوت جگائیا۔ میٹ مٹائے جیوشیطان، لوک مات رہن نہ پائیا۔ سنگ رلائے منتری پردھان، ایکاراگ سنائیا۔ پنتھ خالصہ ہوئے حیران، پنچم جیٹھا دے دھائیا۔ مسلم سنی ویکھ انجیل قرآن، نیتز رو رو نیروہائیا۔ پنڈت پاندھے کرن دھیان، کوڑ گڑیارا سنگ رکھائیا۔ ملا شیخ سرب گران، نیتز نین رہے اٹھائیا۔ گرنھی پنٹھی جیو جہان، پاربرہم بھو نہ رائیا۔ لکھے لیکھ ہر شاہ سلطان، بھارت کھنڈ خوشی منائیا۔ دھرم جھلائے اک نشان، اوچاں نیچاں اک سرنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ نرگن جوت ہر پرکاش، اپنی کل ورتائندا۔ پرگٹ ہو یا شاہو شاباش، پنتھ خالصہ آپ اٹھائندا۔ گیانی دھیانی وڈ وڈوانی ہون نراس، ہر گوبند دس نہ آئیندا۔ نام وست نہ کسے پاس، ڈھولک پھینے جگت وجائندا۔ لیکھے لگے نہ کوئی سواس، نیتز نیئاں درس کوئی نہ پائندا۔ ہر ویکھ دکھائے پر تھی آکاش، ویکھنہار دس نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ڈنک وجائندا۔ ڈنک وجائے ہر نرنکارا، اپنی کل ورتائیا۔ سرشٹ سبائی کرے خوارا، کلج ویلا اتم آئیا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں دے ہلارا، نو کھنڈ پر تھی آپ ہلایا۔ ستاں دیپاں پار کنارہ، اچے ٹلے ویکھ دکھائیا۔ اگم اگمڑی کرے کارا، اگمڑی دھار چلائی۔ ہڈ ماس چڑانہ کوئی پسارا، پنچ تت نہ کوئی دسائیا۔ اک اکلا اینکارا، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیا۔ شبد کھنڈا تیز کٹارا، نرگن ہتھ اٹھائیا۔ سرگن پاوے ساچی سارا، سگلا سنگ نبھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن جوت کرے

رُشائیا۔ نرگن جوت ہر نرکارا، ہر ہر رُوپ سمایا۔ پرگٹ ہوئے وچ سنسارا، آپ اپنا بھیکھ وٹایا۔ نانک گوہند کر پیارا، ایکا دھار وہایا۔ جیو جنت نہ پائے
 سارا، سادھ سنت ہوئے ہلکایا۔ بھرے بھلے بھرم گوارا، مایا پردہ کوئی نہ لایا۔ اگنی تت اک پسارا، پنج تت چلایا۔ ترے گن مایا دیکھے بھیکھ نیارا،
 بھیکھ دھاری بھیکھ نہ رایا۔ آدن انتا جگا جگنتا ہر بھگونتا آپے جانے اپنی کارا، جگ جگ کردا آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم
 پرگٹ ہوئے نہکلنک نرائن نر اوتارا، نرگن نور کرے رُشایا۔ نرگن رُوپ ہر نرکارا، اپنا آپ اپنا سارا، آپ اپنا کر پسارا، دیکھنہار آپ ہو جائندا۔ پرگٹ
 ہو چوہیاں اوتارا، چوڈاں لوکاں دیکھ وکھائندا۔ چوڈاں ہٹاں جگت پسارا، چوڈاں چوڈاں دھار چلائندا۔ لوآں پُریاں کرے خبردار، رُو سس آپ اٹھائندا۔
 جیواں جنناں مارے مارے، سادھاں سنتاں دیکھ وکھائندا۔ گرگھ ناری کنتا اک بھتار، سچ سہنجی سچ ہنڈھائندا۔ میل ملائے اگم اپارا، بھيو ابھیدا بھيو چھپائندا۔
 جوت نرنجن کر پیارا، آد نرنجن دیا کمائندا۔ پاربرہم پر بھ پاوے سارا، پر پُرکھ اکھوائندا۔ اکھ اکھنا اکھ اکھ رہیا اچار، دس کسے نہ آئندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، نرگن ویس وٹائندا۔ نرگن ویس ہر اولّا، اپنا آپ کرایا۔ آپ وسایا سچ محلہ، سچ سنگھاسن آسن لایا۔
 آپے وسیا جلا تھلا، پُرکھ ابناشی دیا کمایا۔ آپے ہویا ولا چھلا، اچھل اچھل کرایا۔ آپے جانے نہچل دھام اٹلا، لوک ماتی دیکھ وکھایا۔ آپے جوتی شبدی رلا،
 شبد انادی ڈنک وجایا۔ آپے کرے کرائے ہلا، نام جیکارا آپ بلایا۔ آپے وسیا ڈونگھی ڈلا، اُچ محلہ آپے ڈیرہ لایا۔ آپے میٹے دُئی دویتی سلا، آپے ونڈن ونڈ
 ونڈایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نور کرے رُشایا۔ نرگن نور آد ابناشا، بھيو کوئے نہ رایا۔ دیکھن آیا جگت تماشا، جگ جگ ویس
 وٹایا۔ جوت سروپ پاوے راسا، شبد سروپی ڈنک وجایا۔ مات گر بھ نہ کریا واسا، پتا پوت نہ کوئی رکھایا۔ نام نہ جییا سواس سواسا، رسنا جہوانہ کوئی ہلایا۔ نہ
 کوئی رکھایا سگلا ساٹھا، سگلا سنگ نہ کوئی نبھایا۔ نہ کوئی پوجانہ کوئی پاٹھا، نہ کوئی ہون کرایا۔ نہ کوئی تیرتھ اٹھ ساٹھا، گر در مندر اندر مسجد نہ ڈیرہ لایا۔
 دھام اگڑے پاربرہم پر بھ آیا ناٹھا، آپ اپنا رُوپ وٹایا۔ آپے گیرنہارا اُلٹی لاٹھا، گیرا اپنے ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 نرگن اپنا ویس وٹایا۔ نرگن رُوپ عقل کل دھارا، نرگن دیکھ وکھائندا۔ جوت سروپی کر آکارا، جوتی جوت سماندا۔ جوت سروپی کر پسارا، جوتی جوت دیکھ

دکھائندا۔ جوتی نور کر اجیارا، جوت پرکاش سماندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنکا ناؤں دھرائندا۔ نہکلنکا ہر بلوانا، پاربرہم اکھویا۔
 پرگٹ والی دو جہاناں، اپنا ناؤں دھرایا۔ کھیلے کھیل سرشٹ مہانا، آدجگاد بھوونہ رایا۔ جودھا سور بلی بلوانا، تیر نشانہ اک رکھایا۔ ایک چلہ اک کمانا، ایک رہیا
 اٹھایا۔ لوآں پریاں ویکھے مار دھیانا، ایک نین کھلایا۔ نو کھنڈ پر تھی کر قربانا، ستاں دیپاں بھیٹ منگیا۔ لکھ چوراسی بدھا گانا، ساچا سگن منایا۔ پنجم جیٹھی کر
 اشانا، آپ اپنا روپ وٹایا۔ شبد گھوڑا کر پروانہ، سولاں کلیاں آسن لایا۔ بھوونہ پان وید پُرانا، کھانی بانی دس نہ آیا۔ کھیلے کھیل گن ندھانا، انخیل قُرانا
 ویکھ رکھایا۔ بستر شستر اک سجانا، تن شنگار کرایا۔ ایک کھنڈا پہن کرپانا، بھگوت روپ وٹایا۔ چندی چمکے نام میدانا، چند پرچنڈ رکھایا۔ میٹ مٹائے جھوٹھ
 نشانہ، بھیکھ پکھنڈا رہن نہ پایا۔ جیرج انڈا ونڈ ونڈانا، اُتبیج سیتج ویکھ رکھایا۔ کایا ویکھے سچ مکانا، پنج تت بنت بنایا۔ من مت بدھ ہوئے خیرانا، ترے گن
 ویس وٹایا۔ ترے گن انتم ہوئے خیرانا، برہما ویتاسنگ رلایا۔ برہما رو رو کرے دھیانا، ویلا انتم آیا۔ وید کتیب نہ کرے پچھانا، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ شو
 شکر مارے اک ترانہ، ترسولا ہتھ اٹھایا۔ باسک تشکا گل لٹکانا، مالا کنٹھ سہایا۔ نہ کوئی دیسے سنگ نوجوانا، سگلا سنگ نہ کوئی رکھایا۔ بن ہر کوئی نہ دیسے دو
 ۳۱۰ جہانا، بیڑا پار کرایا۔ نیترو رو رو نہ وہانا، نین نین رہی بگسایا۔ پُرکھ ابناشی ایک دیوے برہم گیانا، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ آپے میٹنہار نشانہ، آپے لئے اپایا۔
 جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج انتم پرگٹ ہو یا نہکلنکا بلی بلوانا، لوآں پریاں کھنڈ برہمنڈ جیرج انڈا اُتبیج سیتج دے مٹایا۔ پاربرہم ہر
 جوت نرالا، جوتی جوت اکھوائندا۔ پرگٹ ہو یا اکال اکالا، عقل کلا اکھوائندا۔ سرب جییاں ہر دین دیالا، دیا ندھ اکھوائندا۔ چرن بھگھار رکھائے کال
 مہاکالا، آپ اپنا ویکھ رکھائندا۔ آپے پھل لگائے سرشٹ سبائی ڈالا، آپے توڑ تڑائندا۔ آپے ترے گن مایا پائے جنجالا، برہما وشن شو سیوالائندا۔ آپے گر
 پیر سادھ سنت اُپجائے ساچا لالا، آپ اپنے وچ سماندا۔ آپ بنائے مندر مسیت گر دوارے گنی جوت جوالا، آپے میٹ مٹائندا۔ آپے سرشٹ سبائی ہوئے
 رکھوالا، آپے خاک ملائندا۔ آپ وجائے جگ جگ اپنا تالا، تال تلواڑا اک رکھائندا۔ آپے ویکھ رکھائے لکھ چوراسی کایا گھالا، آتم انتر ڈیرہ لائندا۔ آپے
 دیک جوتی نرگن ہرجن بالا، آپے اگیان اندھیر رکھائندا۔ آپے توڑے بجر کپاٹی لگا تالا، آپے کھ بھوائندا۔ آپے امرت آتم مارے اک اچھالا، سر

سرور آپ ہو جائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، نرگن ویس نر نریش اپنا آپ وٹائندا۔ نر نریش ہر بھگوانا، ہر ہر آپ اکھوایا۔ جوت سرُپی پہریا بانا، وشنوں رُپ وٹایا۔ وشنوں ہویا جانی جانا، سیوک سیوا رہیا کمایا۔ آپے ورتے اپنے بھانا، دوسر بھيو کوئے نہ رایا۔ دُھر درگا ہی ساچا رانا، اکال پُرکھ آپ ہو آیا۔ جن بھگتاں دیوے در دوارے مانا، صورت نورت اک درسایا۔ ویکھ دکھائے دو جہاناں، منڈل منڈپ پھیرا پایا۔ سوہنگ شبد رکھایا اک بانا، سو پُرکھ نر بنجن دیا کمایا۔ آدج گادی کھیل مہانا، کھیلنہار آپ رگھرایا۔ بھگت جگ کرے پچھانا، آپ اپنی بنت بنایا۔ آتم دیوے برہم گیانا، پاربرہم سرنایا۔ ایک مارے تیر نشانہ، سوئے رہیا اٹھایا۔ درس دکھائے دیا کمائے چتر بھج ہر بدھنانا، آپ اپنا ویس وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، کلج اتم ڈنک وجایا۔ نہکلنکا ہر بھگوانتا، ایک ایک اکھوایا۔ پکڑ اٹھائے سادھن سنتا، سنت کنت آپ ہو جائیا۔ جگت جگت بنائے ساچی بنتا، جوگ جگت اپنے ہتھ رکھایا۔ سرشٹ سبائی تیری کلج جھوٹھی مٹے جگت رت بسنتا، رین اندھیری رہن نہ پایا۔

دھام اولاً پاربرہم اکلا اک سہنتا، چار ورن سچی سرنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، نرگن نرگن رُپ وٹایا۔ نرگن رُپ ہر اُجالا، ایک ایک کرایا۔ پرگٹ ہویا گر گوپالا، ہر گوہند ویس وٹایا۔ توڑنہارا جگت جنجالا، جاگرت جوت جگایا۔ درس دکھائے کایا مندر اندر سچی دھر مسالہ، آپ اپنی دیا کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، نرگن ویس انیک اپنا آپ وٹایا۔ نرگن رُپ ہر کرتار، کرتا پُرکھ اکھوایا۔ سرگن میلا وچ سنسار، جگ جگ آن کرایا۔ چیلا گر اک دوار، ایک در سہایا۔ نام بھریا سچ بھنڈار، بھرنہار آپ اکھوایا۔ ایکا بخشے چرن پیار، چرن چرنودک لکھ چوایا۔ مرن جنم دے سوار، گیرا اپنے ہتھ رکھایا۔ کرم نہکرمی پاوے سار، دھرمی دھرم دھرایا۔ ورن اورنی وسیا باہر، ذات پات نہ کوئی رکھایا۔ اک اکلا ایک اینکار، ایک کار کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج پرگٹ ہو اتم نہکلنک اوتار، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ جوتی جامہ ہر شاہو بھوپ، ہر گھٹ آپ سمائندا۔ ویکھ دکھائے چاروں کوٹ، دہ دشا پھیری پائندا۔ میٹ میٹائے جوٹھ جھوٹھ، مایا ممتا ونڈ ونڈائندا۔ سنت سہیلے جو جن جگ گئے روٹھ، کر کرپا میل ملائندا۔ دس پنچ گیاٹھ، بیس بیس نال رلائندا۔ آپ بندھائے ایک مٹھ، ایک تول تلائندا۔ جوتی جوت سرُپ

ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن ولس وٹائندا۔ نرگن ولس دوئے دھار، دوئے جوڑ بڑایا۔ جوتی شبدی کر پیار، شبدی جوتی میل ملایا۔ نرگن نرگن بنے نار،
 نرگن نرگن کنت ہنڈھایا۔ نرگن نرگن دئے ادھار، نرگن نرگن دھیر دھرایا۔ نرگن نرگن کرے کار، نرگن نرگن کرم کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، دوئے دوئے میل ملایا۔ دوئے میلا نر نرکارا، اپنا آپ کرائندا۔ آپ سہائے سچ دوارا، آپے ویکھ دکھائندا۔ آپے بھر ہر بھنڈارا،
 آپے آپ ورتائندا۔ آپے بنے در بھگھارا، آپے بھچھیا پائندا۔ آپے بن گھر ورتارا، اپنی جھولی آپ بھرائندا۔ آپے بنیا میت مرارا، سکھا سہیلا آپ
 اکھوائندا۔ ساچا میلا سچ دوارا، ساچا ہر کرائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ولس وٹائندا۔ ایکارو پ گیا سما، دوئے جوت جگایا۔
 دوئی جوتی آپ جگا، ایکارنگ وٹایا۔ ایکارنگ آپ دکھا، دوجا ولس کرایا۔ دوجا ولس آپ کرا، ایکنکارا سمایا۔ ایکنکارا نام دھرا، دوجا بول بھجایا۔ دوجا بولا
 آپ جنا، ایکاشد سمایا۔ ایکاشد آپ الا، دوجا ڈھول وجایا۔ دوجا ڈھولا آپے گا، ایکا بوجھ بھجایا۔ ایکا دوجا بھو مٹا، اپنا روپ درسایا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نرگن وڈی وڈیائیا۔ آپے ایک ایک آکارا، ایک ایک کرائندا۔ آپے دوجا پسر پسارا، دو جہاناں ویکھ دکھائندا۔ آپے ایکا بھے
 دھارا، ایکا دھار چلائندا۔ آپے کھیلے دو جہاناں کھیل نیارا، کھیلنہار آپ اکھوائندا۔ آپے ایک ایک کر آکارا، ایکارو پ وٹائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، ایکا دو آ ایکا ایکا گن دکھائندا۔ ایکا گن جوتی نور، ہر ہر آپ دکھایا۔ دوجا شبد ساچی نور، ایکا ناد الایا۔ ایکا ہر سرب بھرپور، سرب کل
 اکھوایا۔ شبدی رنگ چاڑھے گوڑھ، ایکا دوجا ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نرگن لئے اپایا۔ نرگن نرگن آپ اپا، چلے
 چال نرالا۔ جوتی دیپک آپ جگا، ہر گھٹ ہوئے شبد گوپالا۔ اپنا کھیل آپ کھلا، چلے چال نرالا۔ دیپک جوتی آپ جگا، ہر گھٹ ہوئے شبد گوپالا۔ پنچم میلا
 سچ سبھا، دھن انادی ایکا تالا۔ برہمادی ہر کھوج کھجا، دسے راہ سکھالا۔ آد جگادی آپے چلے اپنی چالا، ویکھے دھرم سچی دھر مسالہ، جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، آپے چلے اپنی چالا۔ پنچم میلا پنچم چیلا، پنچم روپ وٹایا۔ پنچم کھیل اپنا کھیل، کھیلنہار اکھوایا۔ پنچم ہویا سجن سہیلا، سگلا سنگ نبھایا۔
 پنچم جانے اپنا ویلا، ویلا وقت سہایا۔ پنچم وسے رنگ نویلا، دھام اوٹڑے ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم در اک سہایا۔ پنچم

در پنجم گھر، پنجم ہر ہر پایا۔ پنجم چکے دوجا ڈر، پنجم بھو مٹایا۔ پنجم نہاتا ایک سر، پنجم میل گویا۔ پنجم پوڑے ساچے چڑھ، پنجم در سہایا۔ پنجم توڑ ہنکاری
 گڑھ، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر پنجم ویکھ دکھایا۔ پنجم پایا آد زرنجن، پنجم میل ملائندا۔ پنجم میلا درد دکھ بھے بھنجن، پنجم سنگ
 نبھائندا۔ پنجم چرن دھوڑ کرائے ساچا محن، پاربرہم پرہہ دیا کمائندا۔ پنجم آیا پڑدے کجسن، پنجم پردہ پائندا۔ پنجم نگارے گھر پنجم وجن، پنجم راگ
 الائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک دوجا ویکھے در، پنجم در سہائندا۔ پنجم در ہر سہنجن، وڈ وڈی وڈیائیا۔ جگے جوت آد زرنجا، آٹھ پہر
 رُشائیا۔ نہ کوئی دوسر دے ہور سجن، نہ کو بنت بنائیا۔ نہ گھڑیا نہ بھجن، نہ کوئی میٹ مٹایا۔ نہ کوئی نگارہ وجنا، سُر تال نہ کوئی رکھایا۔ آپ اپنے دوارے
 بہہ بہہ ہر آپے سجن، ہر وڈ وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنجم ویکھے تھاؤں تھانیا۔ پنجم میلا اگم اتھاہ، بے پرواہ سما۔ پنجم میلا
 سہج سہجا، پنجم لئے جگایا۔ پنجم اٹھائے پھڑ پھڑ بانہہ، پنجم نام دھیایا۔ پنجم پتا آپے ماں، پتا پوت آپ اھویا۔ پنجم دیوے ٹھنڈی چھاں، سر پنجم ہتھ ٹکایا۔
 جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنجم میلا میل ملایا۔ پنجم میلا سچ درگاہ، ساچا آپ کرائندا۔ ایککارا بن ملاح، بیڑا پار کرائندا۔ دوجی دیوے
 ۳۱۳ شبد صلاح، سنگر پورا دیا کمائندا۔ پنجم چپائے ایک ناں، اکھر وکھر آپ پڑھائندا۔ زرنگن دیا رہیا کما، دیندھ آپ اھوائندا۔ وید کتیب کوئی جانے نہ، لیکھا
 لکھت وچ نہ آئندا۔ سادھ سنت کوئی پچھانے نہ، پاربرہم پرہہ ویس وٹائندا۔ آدانت کوئی جانے نہ، جانہار نہ کوئی اھوائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، ایک دوجا میل در، پنجم ویکھ دکھائندا۔ پنجم لکھ پنجم تاجا، پنجم جوت جگایا۔ پنجم ہر غریب نوازا، پنجم ویکھ دکھایا۔ پنجم رکھنہارا لاجا، پنجم
 موہ چکایا۔ پنجم دیوے آسو تازا، شبد گھوڑا جوڑ جڑایا۔ پنجم مارے ایک واجا، پنجم دُھن الاہیا۔ پنجم وجائے سچ ربابا، نانک زرنگن گایا۔ پنجم بہڑے مکہ کعبہ،
 پنجم وڈ وڈیائیا۔ پنجم میل ملائے دو دو آبا، پنجم بے پرواہیا۔ پنجم دیوے چرن رکابا، دو جہاناں پھیرا پائیا۔ پنجم لکھ رکھائے نقابا، نہ کوئی پردہ لاہیا۔ جوتی جوت
 سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک دوجا میل کر، پنجم ویکھ دکھایا۔ پنجم ہر راجن راجا، راج جوگ اھوائندا۔ پنجم پنجم سازن سازا، پنجم بھوگ بھگائندا۔
 پنجم دیوے ساچا داجا، پنجم مول چکائندا۔ پنجم سوارے آپے کاجا، پنجم پور کرائندا۔ پنجم ویکھے دیس ماجھا، کلجگ اتم جوت جگائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر،

آپ اپنی جوت دھر، ایک دیونہارا ور، در دُجا ویکھے ساچا گھر، پنچم چکے جگت ڈر، ایک گھر سہا سندا۔ ایک در ایک داتا، جگ جگ آپ اکھوایا۔ دُجی دیوے بھگت سوغاتا، رام نامہ جھولی پایا۔ میٹ مٹائے ذاتا پاتا، اُوج نیچ نہ کوئی رکھایا۔ امرت دیوے بوند سوانتا، گر گوہند سیوا لایا۔ اندر مندر بہہ بہہ مارے جھاتا، دس کسے نہ آیا۔ اٹھے پہر اک اکانتا، عقل کلا اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نرگن ویس وٹایا۔ اک اکال اک دیاں، ایک رُپ سمایا۔ دُجا وجے ساچا تال، شبدری ناد رکھایا۔ پنچم گھال رہے گھال، سیوک سیوکمایا۔ پھل لگائے آتم ڈال، ویکھنہار اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر گوہند ہوئے سہایا۔ جوتی نور ہر نرنکار، اپنی دھار بندھانیا۔ گوہند ویس کر اپار، پوت سپوتاناؤں دھرائیا۔ آپے بیٹھا ادھوچکار، دو جہاناں ویکھ وکھانیا۔ کرتا پُرکھ کرنہار، اگم اگمڑی کار کرائیا۔ مرے نہ جے وچ سنسار، آون جاون کھیل رچانیا۔ آوے جاوے وارو وار، جگ جگ وڈی وڈیانیا۔ کلج انتم پاوے سار، جن بھگتاں لئے ترانیا۔ ایک دُجا بھو نوار، ایک رنگ رنگانیا۔ پنچم سوہے در دربار، پنچم ویکھ وکھانیا۔ پنچم وکھائے سچ نشان، پنچم رہیا اٹھانیا۔ پنچم جودھا سوربیر بلی بلوان، پنچم کھنڈا رہیا چمکانیا۔ پنچم پائے ایک آن، برہنڈاں ویکھ وکھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر گوہند ویکھ وکھانیا۔ پنچم گھر در پروانہ، گوہند خوشی منانیا۔ تیرا رُپ سری بھگوانا، تیرے وچ سمایا۔ تیرا نام دُھر فرمانا، جگ جگ وڈی وڈیانیا۔ اکال مورت نہ کرے کوئی پچھانا، رُپ رکھ نہ کوئی وکھانیا۔ تیرا ناد دُھن ترانہ، انادی راگ الاپیا۔ آپ اپنا کر قربانا، تیرا تیری جھولی پانیا۔ تیرا لیکھا دُھر فرمانا، سیوک سیوکمایا۔ پاربرہم پر بھ بدھا گانا، ساچا سگن منانیا۔ ایک کھنڈا نام کچھ میانا، گاترے تن آپ پہنایا۔ دس نہ آئے دو جہاناں، لوآں پُریاں نہ ویکھ وکھانیا۔ نہ کوئی جانے جیونادانا، لکھ چوراسی بھو نہ رانیا۔ نہ کوئی لکھے لیکھ کتیب پُرانا، رسنا جہوانہ گن گانیا۔ اپنا لیکھا آپ پچھانا، گر گوہند وڈ وڈیانیا۔ پُرکھ ابناشی تیرا بھانا، تیرے بھانے سد سمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی دیا کما، ہر ساچے بوجھ بھجھانیا۔ ایک رُپ آپ اکھوا، دُجے گیا سمایا۔ پنچم جوتی لئے جگا، پنچم بھیٹ چڑھانیا۔ پنچم میل لئے ملا، پنچم کرے جدانیا۔ پنچم سخیاں منگل گا، پنچم راگ الاپیا۔ پنچم دُھن انادی رہیا وجا، آتمک اک سنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک دیونہارا ور، دُجے چکے جگت ڈر، پنچم ویکھے ہر رگھرائیا۔ پنچم

دیکھے پدِ نربانا، پنجم میل ملایا۔ پنجم چلے ہر ہر بھانا، پنجم تیل چڑھایا۔ پنجم ہو یا جانی جانا، پنجم سبج سہیل بنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن ویس مات کر، ایک دوجا دیکھ دکھایا۔ ایک جوتی نور جگا، دوجا ویس وٹا سندا۔ گر گوبند گیا سہا، سنگر پُرکھ اکھواندا۔ پنجم رُپ اک درسا، ایک دیکھ دکھاندا۔ بستر شستر گہنا پا، تن شنگار کرا سندا۔ پنجم بھانا سہنا رہیا جنا، پنجم بھو چکا سندا۔ پنجم لہنا دینا رہیا مکا، پنجم موہ دکھاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک دوجا دیکھ گھر، پنجم سنگ نبھاندا۔ پنجم ساتھ سگلا پایا، گر گوبند وٹی ودھانیا۔ آپ اپنا سیس جھکایا، ہر وڈ وڈی وڈیا یا۔ تیرا رُپ تیری قدرت تیرے اندر نظری آیا، نہ کوئی دوسر دیکھ دکھایا۔ آسا پورت میل ملایا، متا موہ چکایا۔ سگلا سنگ دے نبھایا، سیس تاج ٹکایا۔ انگی کار انگ لگایا، وڈ وڈی وڈیا یا۔ دھرت مات پنگ وچھایا، کیس گڑھ رت سہانیا۔ آپ اپنا منگ منگایا، اپنی جھولی آگے ڈھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنجم میلا ساچے در، ایک جوتی ملے ہر، دوجے شبد وچے ودھانیا۔ ایک جوتی سگن منائے، دوجا شبد گائے گیت انادا۔ پنجم میلا میل ملائے، کھیلے کھیل وچ برہادا۔ ایک بھچھیا جھولی پائے، پاربرہم آد جگادا۔ جگت رچھیا لوک مات کرائے، دھر درگاہی دیوے ساچی دادا۔ نام کھنڈا اک دکھائے، جگت نیز دس نہ آئے، گرکھ ورلے لادھا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر گوبند دتا ایک ور، پوت سپوتا سوہیا در، میل ملایا مادھو مادھا۔ ایک وست جھولی پا، ایک راگ سنا یا۔ دوجا شبد رہیا جنا، شبدی شبد اپایا۔ پنجم بستر تن چھہا، ایک رنگ رنگایا۔ ایک امرت جام پیا، ایک دھار وہایا۔ ایک سر سرور دے نہا، اٹھسٹھ تیرتھ مول چکایا۔ جگت دواری گھیرا پا، گر گوبند پردہ پایا۔ ہیرا پھیری کر کر گیا بھلا، بھو کسے نہ آیا۔ پنجم لیکھا اپنی ہتھیں آپ لکھا، دو اکھر لکھ رکھایا۔ سو پُرکھ نرجن اتم ہوئے سہا، سنگر رُپ وٹایا۔ ہنگ ہنگتا دے مٹا، ہا ہا ہر ہر دیکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا مول چکایا۔ گر گوبند اندر وڑ، دیکھے ہر ہر بھانا۔ سچ محلے اُپر چڑھ، بلیا میل شاہ سلطانا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، ساچے تخت آپ سہانا۔ دوسر در نہ کوئی رہیا کھڑ، اک اکلا سری بھگوانا۔ نہ کوئی اکھر رہیا پڑھ، نہ کوئی ہوئے قربانا۔ گر گوبند سرنی گیا پڑ، پاربرہم ہوئے مہربانا۔ لوک مات لگائی تیری جڑ، تیرا میرا رُپ وٹانا۔ اگنی ہون نہ جائے سڑ، مڑھی گور نہ کوئی دبانا۔ نہ کوئی پیوے حقہ نڑ، مدراماس نہ کھ لگانا۔ امرت آتم ہنکاری توڑے گڑھ، شبد شبدی بخشے سچ

کرپانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک دُجا ویکھ گھر، پنچم دیوے ساچا دانا۔ پنچم دانا ہر گھر پایا، گوہند وڈ وڈیائی۔ پیا پُرکھ سُلطانا اک
 دھیایا، اکال پُرکھ منایا۔ اُتے پٹی اک بندھایا، ہنگتا بند کرائیا۔ تھتھا تھت وار اک رکھایا، ساچی رُت سُبھایا۔ واوا وِشٹوں رُپ وٹایا، سہاری کرے
 کُرمایا۔ شسا شتکر گلو لاہیا، بھولے ناتھ نہ کوئی سہایا۔ ننا نرگن کھیل کرایا، دوئے اوکٹڑ ویکھ وکھایا۔ دو جہانی پھیرا پایا، ہر وڈ وڈی وڈیائی۔ واوا ویلا اتم آیا،
 ہر ساچی جوت کرے رُشایا۔ سسا سٹگر پورا پایا، پورن برہم جنایا۔ ایڈاکٹا اک رکھایا، خالص بھو نہ رانیا۔ کھکھا کھیل رہیا کرایا، کلجگ وڈی وڈیائی۔
 وساکھ دہاڑا اک منایا، گر گوہند ڈھیہہ پیا سرنایا۔ پہلا پوڑامات لگایا، نہ کوئی ویکھ وکھایا۔ ڈھر درگا ہی آیا دوڑا، جوتی جوت کرے رُشایا۔ ویکھے پرکھے مٹھا
 کوڑا، جگ جگ وڈی وڈیائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی سکھیا پائی بھچھیا گر گوہندے لیکھا کھیا نہ کوئی میٹ مٹایا۔ کھیا لیکھ ہر گوہند،
 ہر ہر ڈھر فرمانا۔ سرشٹ سبائی میٹے چند، بھو چکائے راجا رانا۔ گھر گمبھیر گور ساگر سندھ، جل نیر نہ کوئی بھجانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، آپ اُپجائے اپنی بند، آپ اپنا ناؤں دھرانا۔ اپنا لیکھ آپ لیکھا، اپنی کل ورتایا۔ موئڈ مُنڈائے ویس وٹا، رُپ انوپ سمانیا۔ کیسادھاری بنت بنا،
 کیس گڑھ سُبھایا۔ غریب نمانے گلے لگا، چار ورن سرنایا۔ ایک اکھر رہیا جنا، دُجا بھو چکائیا۔ غریب نمانے گلے لگا، چار ورن سرنایا۔ اکال پُرکھ پر بھ لینا
 منا، نہ دُسر سر جھکایا۔ ویلے اتم ہوئے سہا، ہر وڈ وڈی وڈیائی۔ آوے جاوے ویس وٹا، ویس انیکا آپ کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، پنچم میلا ساچے گھر، گھر سچ وٹی ودھایا۔ پنچم منگل ساچا گایا، ایک ہر لولا لایا۔ دُجا گر میل بلایا، قُدرت رُپ وٹایا۔ ایک اکھر جاپ جپایا، نرگن پٹی
 سرنایا۔ سٹگر پورا ہوئے سہایا، آوے جاوے نہ مرے نہ جانیا۔ رسنا جہوا جو جن دھیاوے، دوس رین ویکھ وکھایا۔ پرمانند گر سکھ سماوے، بجانند
 در سانیا۔ جوتی جوت جوت اُپاوے، جاگرت جوت وکھایا۔ ساچا سکھ سکھ موہے بھاوے، سکھی سکھیا اک سکھایا۔ لیکھا کھیا نہ کوئی مٹاوے، کھنہار ہر
 رُگھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر گوہند دتا ساچا ور، شبد شبدی کرے جنایا۔ گر گوہند تیرا میلا، ایک اینکار یا۔ دُجی ویرا بنے چیل،
 سوہے بنک دواریا۔ پنچم ہوئے سکھا سہیلا، امرت اتم دیوے ٹھنڈی ٹھاریا۔ اپنا کھیل پار برہم پر بھ آپے کھیل، باہر وسے نو دواریا۔ گر گھماں ہوئے سجن

سُہیلا، شبدی شبد کرے پیاریا۔ جوت نرنجن چاڑھے تیلہ، ساچی سیوا آپ لگا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک نشانہ دُھر فرمانا، گر گوبند آپ جنا رہیا۔ گر گوبند سُن دُھر فرمانا، دوئے جوڑ سیس جھکایا۔ پُرکھ ابناشی تیرا رُوپ مہانا، لیکھا لیکھ نہ کوئی لکھایا۔ آد جُگادی تیرا بھانا، موہے مستک منگ لگایا۔ سَت سروپی بدھا گانا، سَت سنتو کھ سمایا۔ آون جاون تیرے نالا، تیرا سنگ رکھایا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکالا، کیشن بَش نہ کوئی دھیایا۔ نہ کوئی ہوَن جوت جوالا، آد شکت اک منایا۔ ورن گوت نہ کوئی رکھوالا، بن ہر تیرے نہ کوئی ہوئے سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر گوبند دتا ور، لہنا لہنا جھولی پایا۔ انتم ویلا ہر نرنکار، اپنا ویس وٹائے۔ نہنکنا جامہ دھار، جوتی جوت جگائے۔ شبدی ڈنکا اپرا پارا، آد پُرکھ وجائے۔ راؤ رنکاں کرے خبردار، سادھ سنت اٹھائے۔ مایا ممتا پلچھ در دے دُرکار، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پائے۔ گرگھ ساچے کر پیار، دھاری کیس ویکھے موئڈ مُنڈائے۔ چار ورنال اک پیارا، ایکا دو جا بھو چُکائے۔ پنچم میلا سچ دربار، در دوارا اک سہائے۔ آپ اپنی کرپا دھار، اپنی بنت بنائے۔ ناری کنت اک پیار، سَت سروپ سمائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹائے۔ گر گوبند سُن ترانہ، نیتر رو رو نیروہایا۔ پُرکھ ابناشی تیرا بھانا، تیرے در سہایا۔ تیرا میرا آون جانا، وچھوڑا گھوڑا جوڑا نہ ویکھ دکھایا۔ پُرکھ ابناشی کر پروانہ، دیوے مان سوا یا۔ تیرا مندر سچ ٹکانا، ہر ساچا آسن لایا۔ شبد سروپی بنے بانا، ہر بھگوانا ڈیرہ لایا۔ راگ انادی اک ترانہ، پاربرہم سنایا۔ آد جُگادی کھیلے کھیل مہانا، آپ اپنی کل ورتایا۔ کجگ جیو ہوئے ندھانا، پنچ تت ہلکایا۔ من مت کرے ویرانہ، پنچ شیطانہ سنگ رلایا۔ گر در مندر نہ کوئی ویکھے ہر بھگوانا، بے ایمانال ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تیرا ویکھے ساچا در ہر مندر اک سہایا۔ ہر مندر ہر سچ دوارا، ایکا ایک اپایا۔ نو دوارے وسیا باہرا، پنچ تت نہ بنت بنایا۔ ہڈ ماس ناڑی رت نہ لایا کوئی گارا، رکت بوئد نہ کوئے اپایا۔ محل اٹل اچل اُچ منارا، پر بھ ساچے آپ سہایا۔ آپے بیٹھ پرورد گارا، نور الاهی ویکھ دکھایا۔ مقامے حق پائے سارا، حق حقیقت دے دہایا۔ لاشریک اک خدایا، شرع شریعت نہ کوئی جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا دتا ساچا ور، در ساچا اک سہایا۔ ساچا گھر ہر سہاؤنا، ہر وڈی وڈیائیا۔ جوتی جامہ بھیکھ وٹاؤنا، نہنکنا ناؤں رکھایا۔ گر گوبند آپ اُپجاؤنا، شبدی شبد ناؤں دھرائیا۔ کلغی توڑا سیس لگاؤنا، جوتی جوڑا میل ملایا۔ چٹا آسو

اک دڑاؤنا، نیلا نیلی دھار پار کرائیا۔ پاربرہم پر بھ پھیرا پاؤنا، لوک مات وجے ودھائیا۔ برہما ویتا آپ اٹھاؤنا، اٹھے نیتز دے کھلایا۔ شو شکر جاگ آپ
 کھلاؤنا، بھولے ناتھ بھرم گوائیا۔ کروڑ تیتیس پھڑ ہلاؤنا، سُرپت راجا اند آپ اٹھایا۔ لکھ چوراسی آپ جگاؤنا، ایک ڈنک وجایا۔ راجا رانا تختوں لاہنا، سیس
 تاج نہ کوئی رکھایا۔ ماواں پتراں ناتا جگت تڑاؤنا، کلجک وڈی وڈیایا۔ بھائیاں بھیناں سنگ رکھاؤنا، مستک ٹکا کالی شامپیا۔ ساچی سکھیا نہ کوئی سکھوونا، من
 مت جگت پڑھایا۔ گرمت و دیا ہتھ نہ آؤنا، ساچا دھرم نہ کوئی دھرائیا۔ گرو گرنٹھ گھر گھر وکاؤنا، جگت ہٹ اک چلایا۔ شبد کھوج گرو کسے نہ پاؤنا،
 گرنتھی پنٹھی رسن ہلکایا۔ اکال تخت اکال پُرکھ نہ کسے مناؤنا، اکال مورٹ نہ نظری آیا۔ رام داس سر سرور کسے نہ نہاؤنا، دُرمت میل نہ کوئی گوائیا۔
 کلجک جیواں ویسوا گھر بناؤنا، دھیاں بھیناں پت گوائیا۔ اپنا کیتا انتم آپے پاؤنا، ویکھنہار سرشٹ سبایا۔ لکھیا لیکھ نہ کسے مٹاؤنا، گر گوہند حکم چلایا۔ اپنا لیکھا
 آپ چھپاؤنا، اپنے ہتھ رکھی وڈیایا۔ انتم سر سے بھیٹ چڑھاؤنا، کلجک جیو نیتز درس نہ سکے پائیا۔ نہنک پرگٹ ہو پھیر لکھاؤنا، گر گوہند سیوا لایا۔ ساچا
 نگر اک وساؤنا، سمبل ناؤں دھرائیا۔ سسا سنگر اک رکھاؤنا، نہ کوئی دوسر ویکھ وکھایا۔ ببا بودھ گیان اک کراؤنا، اکال مورٹ سچی سرنایا۔ للا لیکھ پھر
 لکھاؤنا، سنجک ساچی بنت بنایا۔ پنچم مینا پنچم در سہاؤنا، پنچم راگ الایا۔ ایک روپا دوجا ویس وٹاؤنا، جوتی شبدی کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، اپنی رچن آپ رچایا۔ اپنی رچن آپ رچا، اپنا کرم کمایا۔ اپنا لیکھا آپ لکھا، آپے رہیا پور کرایا۔ بھرم بھلکھے جگت بھلا، بھرمی بھرم
 بھلایا۔ دھاری کیسا کوئی جانے نہ، گر گوہند پھیرا پایا۔ دس دسمیسا آیا روپ وٹا، شبدی شبد سمایا۔ اک ادیسا رہیا کرا، پاربرہم سرنایا۔ گنپت گنیش نہ کوئی
 لئے منا، نہ کوئی دوسر سیس جھکایا۔ دھر سندیسہ رہیا سنا، ایک جاپ جپایا۔ برہما وشن ہمیشا دے مٹا، آپ اپنا لیکھا پور کرایا۔ در درویشا ایک الکھ رہیا جگا، الکھ
 زرنجن آپ اکھوایا۔ ایک بھچھیا رہیا پا، ایک برہم جنایا۔ سچ دوارا رہیا سہا، ہر ساچے ڈیرہ لایا۔ اگم اگمڑا کھیل کرا، اگمڑی دھار چلایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، ایک دوجا ویس کر، ہر پنچم رنگ رنگایا۔ پنچم رنگ ہر ہر رتا، راگ رتن اپایا۔ ایک سکھیا ایک متا، ایک بوجھ بھجھایا۔ ایک سرؤپ ایک ستا، ایک
 چیتن رہیا کرایا۔ ایک جوگ ایک جتا، ایک دھیرج رہیا دھرایا۔ ایک سادھن ایک ہٹھا، ایک تٹ رہیا دکھایا۔ ایک پوجا ایک پاٹھا، ایک اشٹ دیو منایا۔ ایک تیرتھ اٹھ

ساٹھا، اک اشنان کرایا۔ ایک نام پتے بنھے گاٹھا، دو جہاناں سنگ رکھایا۔ نہ کوئی پھیرے مالا اک سو آٹھا، اٹھ اٹھوتری نہ کوئے بنایا۔ سنگر پورا پرکھ اکالا
 آپے ٹٹھا، دے درشن پار کرایا۔ گرسکھ گرگھ انتم کرے ایک مٹھا، لگیا کوئی رہن نہ پایا۔ نہ کوئی دیسے جوٹھا جھوٹھا، کلجگ انتم دے رڑھایا۔ مایا رانی
 دکھائے خالی ٹھوٹھا، در در پھرے ہلکایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے دیونہارا ور، آپ وسایا ساچا گھر، آپے ویکھن آیا۔ ساچا گھر ہر
 وسائے، کلجگ انت نشانی۔ کلجگ تیری ونڈ ونڈائے، ساٹھے تن ہتھ قربانی۔ بھیکھ پکھنڈا دے مٹائے، مارے تیر نشانی۔ نار دہاگن رنڈا نہ کوئی دسائے، نہ
 کوئی دیسے جیو ابھمانی۔ کلجگ کنڈھا پار کرائے، ہر شاہو بھوپ سُلطانی۔ جیرج انڈا ویکھ دکھائے، اُتبیج سیتیج کرے پچھانی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، آپے جانے اپنی بانی۔ اپنا در آپ سہاؤنا، اپنی بنت بنا سندا۔ نو دوار جگت دکھاؤنا، نو در ویکھ دکھائندا۔ شبد سنگھاسن اک وچھاؤنا، گر گوبند میل
 ملا سندا۔ پُرکھ ابناشی سنگ رلاؤنا، نہ کوئی توڑ تڑا سندا۔ نو کھنڈ پر تھمی آپ ہلاؤنا، اک ہلار دوا سندا۔ مٹمگھ جیواں آپ جھلاؤنا، من مت پردہ پائندا۔ ملیچھ
 درویش آپ کراؤنا، کرنی کرت نہ کوئے کرا سندا۔ کر خوار پھیر ملاؤنا، ویہہ سو ویہہ بکرمی راہ تکا سندا۔ اُنی اُنیسا کھیل کھلاؤنا، خالق خلق وچ سما سندا۔ اٹھ
 اٹھاراں دھار چلاؤنا، دھرنی دھرن دھرا سندا۔ ست ستاراں محکم چلاؤنا، راج راجاناں ویکھ دکھائندا۔ سمت سولاں ہر ست کراؤنا، بھيو کوئی نہ پائندا۔ پنٹھ
 خالصہ در در رلاؤنا، نہ کوئی کسے بچا سندا۔ سمت پنڈراں لیکھ لکھاؤنا، نہ کوئی میٹ مٹا سندا۔ نو دوارے دھام سہاؤنا، ہر سنگت میل ملا سندا۔ دسویں جوتی جوت
 جگاؤنا، شبدی شبد گر اکھوا سندا۔ دو پنچ اک دھام بہاؤنا، نو نو لیکھ لکھا سندا۔ نو پنچ کرم کراؤنا، دوئے دھار مٹا سندا۔ دوئے دھار وقت سہاؤنا، پنچ نو
 اٹھا سندا۔ پنچ نو رچن رچاؤنا، دو دو ویکھ دکھائندا۔ دو پنچ نو ساچا سگن مناؤنا، تھت وار آپ گنا سندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ
 پائے ہوئے سہائے، آپے ویکھ دکھائندا۔ دو سو اناٹھ برس، برسی برس کمایا۔ پُرکھ ابناشی کر ترس، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ گر گوبند میٹ حرس، کلجگ ویلا
 انتم آیا۔ پہلی وساکھ ویہہ سو پنڈراں گرگھاں امرت آتم دیوے برس، نچھر دھار وہایا۔ ویکھنہارا عرش قرص، نورو نور سمایا۔ سُبھاگ دھاڑا ہر سنگت ہر پایا
 درس، گر گوبند بوٹا لایا۔ زرگن جوت لوک مات دھرت اوتے آئی فرش، گرسکھاں دھوڑ مستک لایا۔ لاہن آیا پچھلا قرص، دس دسمیس ویس وٹایا۔

ہر سنگت ہر کرے عرض، من مت مرض رہن نہ پایا۔ ایک گر شبد آد جگادی دیوے دُھر دی طرز، انحد سیوا لایا۔ کلجگ انتم اپنا پورا کرن آیا فرض، سیوک سیوارہیا کمایا۔ سنگر پورے رہی سدا سدا اک غرض، گر سکھ پریم بھچھیا دیوے جھولی پایا۔ کلجگ مایا جیواں جنتاں رہی ورج، نو دوارے کوئی نہ پار کرایا۔ سادھاں سنتاں ہوئے حرج، نیز نین پاربرہم نہ درشن پایا۔ سنگر پورا سدا سدا شبد سروپی رہیا غرض، گرٹھ ہنکاری دئے تڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نہ، ایک جوتی نور دھر، دوجا شبد لیا ور، پنچم میلا آپے کر، ویکھنہارا نو دوار، در دسواں اک سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کر کرپا میل ملایا۔

۳۲۰ ہر سنگت ہر پایا، ہر در ورتی ودھانیا۔ ہر سنگت منگل گایا، ہر ہر روپ سمایا۔ ہر سنگت ہر ویکھ وکھایا، بھنڑی رین سنگ رلایا۔ ہر سنگت ہر رنگ چڑھایا، نیز نین ویکھ وکھانیا۔ ہر سنگت ہر منگن آیا، آپ اپنا ویس وٹانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیوے نام وڈی وڈیانیا۔ بھنڑی رینڑیئے تیرا سچ دوار، ہر سنگت میل ملایا۔ پاربرہم پر بھ کرپا دھار، اپنی کل ورتایا۔ سکھا سہیلا میت مرار، لوک مات ویکھ وکھایا۔ گر چیل سوسے اک دوار، ایک گھر سہایا۔ اک اکیلا پاوے سار، اینکارا روپ وٹایا۔ پاربرہم گر لے اوتار، شبدی شبد سمایا۔ شبد گر پر اپکار، پر اپکاری آپ اکھوایا۔ چار ورن سہائے اک دوار، سو پرکھ زرنجن دیا کمایا۔ اوچاں نیچاں بھینو نوار، راو رنگاں رنگ رنگایا۔ سادھاں سنتاں دئے سہار، جیواں جنتاں میل ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمت دیوے ساچا ور، آتم جھولی آپ بھرایا۔ گرمت ساچی آتم دھر، شبد کرے کڑمانیا۔ اک نہائے ساچے سر، دُرمت میل گوانیا۔ آپ گھلائے بند کواڑ، بجر کپائی کُنڈا لاہیا۔ میٹ مٹائے پنچم دھاڑ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار رہن نہ پانیا۔ جوٹھ جھوٹھ اُکھیڑے جڑ، مایا ممتا موہ چُکانیا۔ ہوئے ہنگت جائے سڑ، ایک اگنی اگت لگانیا۔ درس دکھاوے اگے کھڑ، آپ اپنا روپ وٹانیا۔ نہ کوئی سپس نہ کوئی دھڑ، سچ محلہ پھیری پانیا۔ ہر گھٹ اندر بیٹھا وڈ، آپ اپنا انگ کٹانیا۔ جوت زرنجن نام دھر، آد زرنجن وڈ وڈیانیا۔ سادھ سنت لئے پھڑ، شبد وچولا اک رکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ

اپنی جوت دھر، ہر سنگت دیوے ور، ایک ڈھولا گیت سنائی۔ نام ویراگی ساچا ڈھولا ہر ہر آپ الایا۔ چار ورن جیکارا ایک بولا، ایک گوبند پایا۔ بیخ تت وکارا جگت
 تول، تولنہار آپ اکھوایا۔ لکھ چوراسی آپے مولا، مولا روپ ہو آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت دیوے ساچا ور، ور داتا آپ
 اکھوایا۔ وڈ داتا ہر ہر نرکارا، ہر ہر آپ اکھوایا۔ آپے دیونہارا جگت بھنڈارا، آپے بھچھیا پائندا۔ آپے کرے کرائے نام ونجارا، ایک ونج کرائندا۔ آپ
 اُپجائے ڈھن ڈھنکارا، ڈھن انادی آپ سنائندا۔ آپے دیک جوتی کر اُجیارا، نرمل نور درسا ئندا۔ آپے بولے شبد جیکارا، انخر راگ الا ئندا۔ آپے وسیا
 سب توں باہرا، ہر گھٹ آپ سماندا۔ آپے دیکھے کایا مندر ڈونگھی کندر خارا، بجر کپائی اُچے ٹلے پر بت پھیری پائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، ہر سنگت دیوے نام ور، ایک منتر نام گیان درڑا ئندا۔ نام منتر سرب گر دیوا، آد شکت سمایا۔ لکھ نرنجن لکھ ابھیوا، آد جگاد اکھوایا۔ آد نرنجن
 ساچی سیوا، جگ جگ کرا آیا۔ آپے وسیا رسنا جہوا، آپ اپنا نام چپایا۔ جن بھگتاں کوسک میا لائے تھیوا، تلک لائی دیکھ دکھایا۔ نمو دیو سرب گر دیوا،
 نرگن روپ سمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت دیوے ایک ور، ایک مارگ لایا۔ ایک شبد نام گیان، گیان بودھ پرچنڈا۔ چرن کول
 ۳۲۱ بخشے دھیان، کھوج کھوجائے برہمنڈا۔ ایک دیوے شبد نشان، لیکھ چکائے جیرج انڈا۔ ایک مارے تیر نشان، پار کرائے ساچا کنڈھا۔ در دوارے دیوے مان،
 گرگھ ونڈائی ساچی ونڈا۔ ایک راگ سنائے کان، میٹ مٹائے بھیکھ پکھنڈا۔ گر مورت گر نیتز گر نینن بخشے چان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، ہر سنگت دیوے نام ور، تن پہنائے دیا کمائے ایک نام کھنڈا۔ نام وست سچ بھوتی، تن شنکار کرایا۔ چرن پریتی اک اہوتی، ایک ہون سکھایا۔ دیکھ
 دکھائے دہ دشا چارے کوٹی، ہر پونی پون سمایا۔ شبد اٹھائے ساچا دوٹی، دور ڈراڈا دیکھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت میل
 ملایا۔ شبد گر آتم برہم، پار برہم جنائیا۔ اک سکھائے ساچا دھرم، دھرمی دھرم دھرائیا۔ نہ کوئی گوت نہ کوئی ورن ذات پات نہ کوئی رکھایا۔ ابناشی کرتا
 ایک سرن، سرنگت آپ ہو جایا۔ آپ چکائے مرن ڈرن، جس جن دیا کمایا۔ قادر کرتا ترنی ترن، تارنہار سرشٹ سبائیا۔ جن بھگتاں کھولے نیتز ہرن
 پھرن، آپ اپنی بوجھ بُجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت دیوے نام ور، ہر نام وڈی وڈیائیا۔ ہر نام ہر ہر روپ، ہر ہر اپایا۔

ہر نام شاہو بھوپ، شاہ سلطان اکھوایا۔ ہر نام ست سرُپ، ست سرُپ ورتایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک دیوے نام ور، ایک ات جنایا۔ ایک نام ایک ات، ایک بوجھ بُجھائی۔ ایک شبد ایک رتھ، ایک رہیا چلایا۔ ایک بھگت ایک وتھ، ایک جھولی پائی۔ ایک جگت ایک اکھ، کتھنی کتھ نہ سکے رائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سرب کل آپے سمرتھ، عقل کلا اکھوایا۔ بھڑی رین لے ودھائی، ہر سنگت ہر ہر پایا۔ نیتز لوچن نین خوشی منائی، درسی درس دکھایا۔ اٹھ اٹھ دیکھے چائیں چائیں، گرگھ ساجن میل ملایا۔ گر سنگر پکڑنہارا بانہیں، جگت وچھوڑا دئے کٹایا۔ سدا سہیلا دیوے ٹھنڈیاں چھائیں، جوتی شبدی جوڑا جوڑ جڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک اکھر جگت وکھر نام جوگ، جگت جگ سکھایا۔

★ پہلی جیٹھ ۲۰۱۵ بکرمی دربار وچ بچن ہوئے جیٹھووال ★

۳۲۲

آد پُرکھ اناد، نرگن نرکاریا۔ کھیلے کھیل سرب برہماد، نرگن پساریا۔ آپے جانے آد جگاد، جگ جگ کھیل اپاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک نور کرے آکاریا۔ ایک نور ہر نرکارا، آد پُرکھ اکھوایا۔ جوت سرُپی لے اوتارا، لوک مات اٹھ دھایا۔ لوآں پُریاں بٹھے دھارا، برہمنڈ کھنڈ دیکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جیرج انڈ پاوے سارا، اُتبیج سیتج لے تریا۔ نار دُہاگن دیکھے رنڈ، منمکھ دئے سزایا۔ گرگکھاں بٹھے پلے نام گنڈھ، دُھر درگاہی لے کے آیا۔ پُرکھ اکھا آپے رہیا ونڈ، نہ کوئی دوسر سنگ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رُپ وٹایا۔ آد پُرکھ اینکارا، عقل کلا کل دھاریا۔ جوت سرُپی جوت اُجیارا، جوتی جوت اپاریا۔ نرگن کھیلے کھیل اپارا، وڈ وڈ سنساریا۔ آدن انتا اک اوتارا، سنگر پُرکھ کرتاریا۔ نہ کوئی ناری نہ کوئی نار، نرگن ویس اپر اپاریا۔ مات پت نہ کرے پیارا، پتا گود نہ کوئی اٹھا رہیا۔ بھائی بھین نہ کوئی وچارا، ساک سین نہ کوئی بنا رہیا۔ آپے جانے اپنی کارا، جگ جگ آپ کرارہیا۔ سبجگ تریتا دواپر پاوے سارا، ترے گن ویس وٹا رہیا۔ پنچ تت کرے پیارا، پنچم موہ چکا رہیا۔ پنچم کرے تن شنگارا، پنچ پنچی میل ملا رہیا۔ اٹھ تت وے باہرا، پھل پھلوڑی دیکھ دکھا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ

۳۲۲

اپنی کل ورتا رہیا۔ اپنی کل ہر ورتتا، آد پُرکھ ابناشا۔ ہر جن میلے ساچے سنتا، دیوے چرن بھرواسا۔ میل ملائے ساچے کنتا، ہوئے داسی داسا۔ کایا چولی
چاڑھے رنگ بسنتا، دیوے شبد سچا بھرواسا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیکھ دکھائے پرتھی آکاشا۔ پرتھی آکاش ہر ہر ڈیرہ، اپنی کل
ورتائی۔ پُرگٹ ہوئے کلج تیری اتتم ویرا، جوتی جامہ بھیکھ وٹائی۔ لوآں پُریاں پاوے گھیرا، برہما وشن شو دیوت سُر لئے اُٹھائی۔ لکھ چوڑاسی کرے سیرا،
حق حقیقت پھول پھولائی۔ جن بھگتاں بھنہارا بیڑا، جگ جگ وڈی وڈیائی۔ آپے دیکھے کایا کھیڑا، اندر مندر کھوج کھوجائی۔ کایا مندر گھلا ویڑا، ہر بیٹھا
آسن لایا۔ پنجاں چوراں مکے جھیرا، جس جن اپنی دیا کمائی۔ جوٹھ جھوٹھ دئے اُکھیڑا، مایا متا موہ چُکائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اگم
اگمرا کھیل کھلایا۔ آد پُرکھ ہر اگمرا، ایک کل ورتا سندا۔ اپنا خالی رکھے پلڑا، دو جہانی پھیری پائندا۔ جن بھگتاں راہ دتے سکھلڑا، نج گھر آتم دیکھ دکھائندا۔
سچ دوارا آپے ملڑا، آسن سنگھاسن اک وچھائندا۔ جوتی شبدی آپے رلڑا، پون سواس چلائندا۔ گیان دیپک آپے بلڑا، اگیان اندھیر مٹائندا۔ دُئی دوتی
میٹے سلڑا، ہوئے روگ گوائندا۔ آد پُرکھ اک اکلڑا، ہر گھٹ ڈیرہ لائندا۔ پاوے سار جل تھلڑا، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ اُچے ٹلے پربت پھول پھولائندا۔
جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتتم ور، نرگن ویس وٹائندا۔ نرگن ویس ہر کرتارا، اپنا آپ کرائندا۔ پاربرہم گر لئے اوتارا،
ایکا ناؤں دھرائندا۔ اکال اکالا دین دیا کھیل نرالا، کھیلنہار آپ اکھوائندا۔ آپے چلے اولڑی چالا، جگ جگ آپ چلائندا۔ کال مہاکال ہوئے رکھوالا،
جن بھگتاں بیڑا بنے لائندا۔ درس دکھائے کایا دھرم پتی دھرمسالہ، اُچے ٹلے مندر دیکھ دکھائندا۔ گرگھ ساجن ساچے لالا، لال انملڑے آپ ترائندا۔
میل ملائے گر گوپالا، گوپند ویس وٹائندا۔ درس دکھائے آد شکت جوت جوالا، رین دوس سیوالائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ
اپنا رنگ رنگائندا۔ رنگ رنگائے ہر اوللا، ایک رنگ رنگائی۔ تھر گھر بیٹھ اک اکلا، اپنا ویس وٹائی۔ لکھ چوڑاسی اپنا گھر آپے ملا، دس کسے نہ آئی۔ آپے
کردا اپنا ہلا، آپے رہیا اُٹھائی۔ آپے ہوئے سہائی جلا تھلا، دُونگھی کندر پار کرایا۔ آپے پھرے ہتھ وچ بھلا، آپے تیر چلایا۔ آپے میٹے دُئی دوتی سلا،
آپے ہوئے رتھ رتھوائیا۔ آپے وسیا نہچل دھام اٹلا، سمرتھ پُرکھ اکھوائیا۔ آپے لوک مات ہو جائے جھلا، خاک اپنی آپ اُڈائی۔ آپے کھیلے کھیل گھری

گھڑی پل پلا، کھیلنہار دس نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ انتم لئے انگڑایا۔ کلجگ انتم اٹھ بل دھار، پر بھ ساچا آپ جگائندا۔ پرگٹ ہو یا ہر نرنکار، نرگن ویس وٹائندا۔ شبد کھنڈا تیز کٹار، اپنے ہتھ اٹھائندا۔ چتر بھج بھج رہیا سوار، اشٹم سیوا لائندا۔ بھيو گجھ نہ جانے جيو گوار، لیکھا لکھت وچ نہ آئیندا۔ پڑھ پڑھ وید رہے وچار، پُران اٹھاراں لیکھ لکھائندا۔ قادر کرتے تیری کار، تیرا کرم نہ کوئی جنائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا لہنا اپنی جھولی آپے پائندا۔ اپنا لہنا ہر نرنکار، اپنی جھولی پائیا۔ جن بھگتاں دیواں وچ سنسار، وڈی وڈ وڈیاں۔ جوت سرُپی جامہ دھار، اپنا قرضہ لاہیا۔ سمت ویہہ سو چوداں نہ کیا ادھار، بچھلا مول چکائیا۔ سمت پندراں ہو خبردار، نرگن جوت کرے رُشائیا۔ نو کھنڈ پر تھی دے ہلار، ستاں دیپاں لئے جگائیا۔ سادھاں سنتاں مارے مار، شبد ڈنڈا ہتھ اٹھایا۔ راج راجان شاہ سلطان روون زارو زار، سیس تاج نہ کوئی رکھایا۔ گو غریباں پاوے سار، ہر گو بند جوت جگائیا۔ چار ورنان بخشے اک پیار، اوچاں نیچاں بھيو مٹایا۔ ایک شبد اک جیکار، ایک گھر دکھایا۔ ایک رُپ آپ کرتار، کرتا پُرکھ اکھوائیا۔ رام کرشن کر پیار، کھیلے کھیل سرشٹ سبایا۔ رانی اللہ ویکھ وچار، انا الحق اک خدایا۔ بے عیب پروردگار، ایک ایک نور الاہیا۔ گرو گرو گرو کرتار، کر نیہار اک اکھوائیا۔ ست پُرکھ ست سرجنہار، ساکھیاں جوت جگائیا۔ اکھ نرنجن اکھنا اکھ رہیا وچار، آپ اپنی بنت بنایا۔ امگمگمے بنھی امگڑی دھار، بھيو کوئے نہ پائیا۔ ہڈ ماس ناڑی چڑے و سیا باہر، پنج تت نہ کوئے رکھایا۔ ایک اک سچا دربار، تھر گھر بیٹھا آسن لایا۔ اک اکلا کر پیار، آپ اپنا ویکھ دکھایا۔ نرمل جوت ہوئے اجیار، پرکاش پرکاش سمایا۔ آپے جانے اپنی کار، آپ اپنی رچن رچایا۔ کلجگ تیری انتم وار، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ وید ویاسا بن لکھار، پوت سپوتا براہمن گوڑا لیکھ لکھایا۔ پرگٹ ہو وچ سنسار، اچے ٹلے پر بت آسن لایا۔ کسے دس نہ آئے میت مرار، پنڈت پاندھے رہے راہ تکایا۔ نانک گو بند بن لکھار، لیکھا گیا لکھایا۔ پرگٹ ہووے ہر کرتار، آپ اپنا ویس وٹایا۔ چار ورن رکھائے ایک دھار، ایک شبد کرے گڑمایا۔ اللہ واگرو رام پیار، کرشنا کرشنا وچ سمایا۔ کھانی بانی میت مرار، انجیل قرآنا رہیا جگایا۔ وید پُراناں کرے ادھار، کلجگ انتم مول چکائیا۔ برہما اٹھے نیز اگھاڑ، چاروں کُنٹ ویکھ دکھایا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی کیہڑی کرے مات کار، بھيو ابھیدا بھيو نہ رایا۔ شو شکر باسک تشکا گل لاہے ہار، اک ترسولا

ہتھ اٹھائیا۔ نرگن تیرا رُوپ اپار، بھولے ناتھ بھلائییا۔ کروڑ تینتیساروے زاروزار، نیتز نیر وہائییا۔ گن گندھرب ہوئے خوار، ویلے انت نہ کوئے سہائییا۔ لکھ چوڑاسی رہی پکار، کلجگ کوکے دئے ڈہائییا۔ دھرم رائے رہیا لکار، آپ اپنا ویکھ وکھائییا۔ لاڑی موت کر شدگار، دھرم پنتری در بہائییا۔ لکھ چوڑاسی ویکھ نار بہتار، کنت کنتہولا کون سجائییا۔ نال رلا محمدی یار، اللہ رانی کر گڑمائییا۔ ہتھتھیں مہندی اک پیار، دشا لہندی ویکھ وکھائییا۔ عیسیٰ موسیٰ ہوتیار، ہر ساچا رہیا جگائییا۔ سمت چوڑداں لیکھ لکھایا اپر اپار، گرگھیاں لہنا لہنے جھولی پائییا۔ سمت پندراں پائے دھرت مات اُتے بھار، نہ سکے کوئی اٹھائییا۔ دھرت مات کرے گریازار، پر بھ آگے سیس جھکائییا۔ پُرکھ ابناشی کرپا دھار، کھلڑے کیس رہی گر لائییا۔ پُرکھ اگڑے کر وہار، اپنی رچن رچائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکنتک نرائن نر، نرگن جوت مات اُچھائییا۔ سمت پندراں پنچم جیٹھ، ہر جوتی جوت جگائندا۔ جن بھگتاں رکھے چھایا ہیٹھ، منمکھاں اگنی اگن لگائندا۔ نہ کوئی دیسے وڈ وڈ سیٹھ، شاہ سلطانہ خاک ملائندا۔ کلجگ بھنے کوڑے رہیٹھ، کوڑی کریا میٹ مٹائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، اپنا بھانا ساچا رانا دھر فرمانا ایکا ایک سٹائندا۔ دھر فرمانا بے پرواہ، اپنا آپ سٹایا۔ بن گر پورے دیسے نہ کوئی ملاح، نہ بیڑا بنے لایا۔ کلجگ رووے مارے دھا، نہ ہووے کوئی سہایا۔ کوڑ گڑیا رگل پیا پھاہ، نہ کوئی توڑے توڑ تڑایا۔ جوٹھ جھوٹھ کھ کالا شاہ، نہ سکے کوئی دھوایا۔ منمکھ روون نہ دیوے کوئی ٹھنڈی چھاں، چاروں گنٹ پھرے ہلکایا۔ جنہاں دُکھائی دھرت ماں، لوک مات رہن نہ پایا۔ جنہاں کھادھی وڈھ وڈھ گال، ویلے اتم دئے سزایا۔ مکہ مدینہ شاہ پرینا دیوے ڈھاہ، آپ اپنا پھیرا پایا۔ چار یاری سنگ محمد ویکھ وکھا، ہو ہو نعرہ ایکا لایا۔ آد پُرکھ تیرا بھلیاناں، تیرا میرا رُوپ وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نرگن جوت کرے رُشٹایا۔ کلجگ تیری کالی دھار، ہر جوت جوت جگائندا۔ ویکھ وکھائے سرب سنسار، لکھ چوڑاسی پھول بھلائندا۔ اک اکلا اک آکار، ایکا رُوپ درسائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی دھار چلائندا۔ پنچم دھار چلائے جیٹھاسٹ، پنچم جیٹھ وڈی وڈیائییا۔ پرگٹ ہو ابناشی اچت، اپنی کرنی کرت کمائییا۔ آپ سہائے اپنی رُت، آپے ویکھ وکھائییا۔ منمکھاں کھ پائے ٹھک، جگ جگ وڈی وڈیائییا۔ جن بھگتاں سنتاں اپنی گودی لئے چک، بخشے سچ سچئی سرنائیا۔ پر بھ کا بھانا نہ جائے رُک، نہ کوئی میٹ

مٹائیا۔ سنگھ شیر دلیر رہیا نک، کلجک ویکھ وکھائیا۔ سمت سولاں رہیا ڈھک، لاڑی موت کرے کڑمائیا۔ آپ اپنی لاپہ بھکھ چوتھے جگ خوشی منائیا۔ چار جگ چوکڑی پائے اپنی ککھ، آپ لے اُچائیا۔ جڑ اُکھڑے اُلٹے رُکھ، مات گربھ دے ہلایا۔ ہرے بوٹے جان نک، نہ سکے کوئی بچائیا۔ وید پُرانی انجیل قرآنی کھانی بانی تیرا پردہ نہ سکے کوئی چک، جگت وِدیانہ کوئی پتھرائیا۔ چرن دوارے پاربرہم اکال پُرکھ نہکھنک تیری میری جائے نک، تتی وانہ لگے رائیا۔ شبد نشانہ تیر چلیانہ جائے رُک، لوآں پُریاں دے ہلایا۔ جن بھگتاں پینڈا رہیا نک، لکھ چوراسی پھند کٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکھنک نرائن نر، ایک ساچا جاپ جپائیا۔ ایک جاپ سوہنگ سو، بن ہر اور نہ دیسے کو۔ جن بھگت سنت ڈلارا، کایا مندر اندر دُرمت میل لے دھو۔ ایک بخشے چرن پیارا، جوت نرنجن کرے لو۔ کرے کھیل اگم اپارا، درس دکھائے آگے ہو۔ ڈوگھی بھوری کرے پارا، ہڈ ماس ناڑی چڑے نہ جائے چھو۔ سکھمن تیرا پارکنارہ، پنچ وکارا رہیا رو۔ پنچم شبد سچّی دھنکارا، گرکھ وِلاسنے کو۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیوے ایک ور، ویلے انت سرشٹ سبائی نیتز دوویں رہی رو۔ نیتز دوویں نیر، کلجک وہایا۔ نہ کوئی سہائی پیر فقیر، دستگیر نہ کوئی بچایا۔ نہ کوئی چوٹی چڑھے اخیر، نہ کوئی ساچے میل ملایا۔ نہ کوئی بجر کپائی دیوے چیر، دُئی دویتی پردہ دے مٹایا۔ نہ کوئی شبد نرالامارے تیر، امرت سیر نہ کوئی پیایا۔ ایک گر وڈ داتا سوربیر، گرکھ ساچے لے تریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک انتم ویکھن آیا، آپ اپنا ویس وٹایا۔ پنچم جیٹھ پنچم پوتا پاربرہم وڈیائیا۔ آپ اپنا موہ چکاونا، ہر چرن ایک لو لایا۔ ایک دوجا بھیو گواونا، تیجانیتز ویکھ وکھائیا۔ چوتھے پد اک سماونا، گھر ساچے لے وڈیائیا۔ پنچم میلا آپ کراونا، پنچم والا ساچا ماہیا۔ چھیواں مندر اک وسونا، چھپر چھن نہ کوئی رکھائیا۔ ستویں ست پُرکھ نرنجن درس دکھاونا، نرمل جوت کرے رُشنائیا۔ اٹھائتاں بھاگ لگاونا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش من مت بدھ ساتھ رلایا۔ نو دوارے باہر کڈھاونا، گرکھ دیوے سچ صلاحیا۔ دسویں در آپ بہاونا، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ دُھن انادی راگ سناونا، ایک تال وجایا۔ آتم سر سرور گرکھ ساچے آپ نہاونا، ہنس کاگ بنایا۔ ناری کنت میل ملاونا، ایک تیج وچھایا۔ سہنجی رین بھنڑی بھین تن شنکار کراونا، ایک بستر ویکھ وکھائیا۔ نیناں کجلا نرگن آپ وکھاونا، جگت نیتز دس نہ آئی۔ دھام اگڑے آپ بہاونا، شبد رنگیلا پنگ وچھایا۔ پاوا چول نہ کوئی رکھاونا، اتر پورب

پچھم دکھن نہ دشا کوئی جنایا۔ آپ اپنے رنگ رنگاؤنا، ایک رنگ ہر رگھرایا۔ دسم دواہی باہر کڈھاؤنا، آپ اپنا لڑ پھڑایا۔ سُن سادھی وِج نہ سواؤنا، سُن
 اگئی ویکھ دکھایا۔ ایک گھر آپ رکھاؤنا، گرگھ ساچے سنگ رکھایا۔ سو پُرکھ نرنجن نظری آؤنا، سنگر وڈی وڈیایا۔ ہنگ ہنگتا میٹ مٹاؤنا، ہر کا رُپ درسایا۔
 ہری ہر ہر آپ اکھاؤنا، آپ اپنا تہ ہنڈھایا۔ سوہنگ دیس پر بھ اک سمجھاؤنا، گرگھ پورے بھل نہ رایا۔ پنچ تت چولا کسے کم نہ آؤنا، سرت شبدی شبد
 سمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچھنڈ دیوے وڈیایا۔ سچھنڈ نرگن دھار، ستن ور گھر پایا۔ پُرکھ ابناشی ملیا میت مُرار، ساچی ناری
 ویس وٹایا۔ ناری کتنا اک پیار، ایک سچ ہنڈھایا۔ ایک گھر ایک گھر بار، ایک رنگ رنگایا۔ ایک محل اُچ مینار، نہ کوئی دوسر ویکھ دکھایا۔ سنت جانا ہر کر پیار، آپ
 اپنے مارگ لایا۔ آپ اپنی کرپا دھار، آپ اپنا چرن اٹھایا۔ جس جن بخشے سچ پیار، اکھ اکھنا ایک اکھ جگایا۔ ہوئے پرتکھ ساچے گھر وسنا، آپ اپنا رُپ
 درسایا۔ آپے رونا آپے ہستا، آپ اپنا رہیا چُپ کرایا۔ اپنا تیر نرالا آپے کسنا، آپے رہیا لگایا۔ اپنے دواہا آپے وسنا، آپے رہیا دکھایا۔ اپنے گھر وچوں
 آپے نستا، آپے پار کرایا۔ پُرکھ اگٹرا گھر اگٹرے وسنا، وید کتیب لیکھ بھيو نہ کسے لکھایا۔ برہما دیوے نہ کوئی دچھنا، چار وید نہ کوئی جنایا۔ پُران اٹھاراں
 لیکھا لیکھ نہ کسے لکھنا، لکھ چار ہزار ستاراں سلوک گنایا۔ اپنا منگل آپے پا، آپے رہیا سنایا۔ اپنی ستار آپ وجا، آپے راگ الایا۔ اپنی دھار آپ چلا،
 آپے ویکھ دکھایا۔ اپنی کار آپ کرا، آپے رہیا کرایا۔ کرتا پُرکھ کر نیہارا آپ اکھا، ابناشی پُرکھ ناؤں دھرایا۔ اگم اگوچر بھيو نہ را، آد انت اک وڈیایا۔
 اکال مورت ویکھ دکھا، انھو پرکاش کرایا۔ آد شکت نام دھرا، لال ویس ویس وٹایا۔ سچ سنگھاسن آسن لا، اپنا آپ اپایا۔ چتر بُجج بُجج دیا کما، اپنے وِج
 سمایا۔ اپنی سیوا آپ کما، اپنی بھچھیا اپنی جھولی پایا۔ اپنا اٹھ اپنی دیوی آپ منا، اپنا رُپ وٹایا۔ اپنی سرشٹ آپ اپا، آپے ویکھ دکھایا۔ کلجگ اتم
 دے کپا، نہ دیوے کوئی صلاحیا۔ کلجگ کوڑا بھلیا راہ، کوڑے دھندے لایا۔ نو کھنڈ نو در نو نو ناتھ نو نو وار دھیایا۔ ست پُرکھ ست اپدیش ست ستواد
 نہ کوئی سکے گا، ساتک ست نہ کوئی کرایا۔ چارے جگ چارے وید چارے کھانی نہ کوئی سکے پڑھا، نہ کوئی بوجھ بُجھایا۔ سمتر شاستر مان ابھمان رہے
 ودھا، من کا منکا نہ کوئی پھیر پھرایا۔ پُران اٹھاراں گھر گھر در در مندر اندر بیٹھے رہے گا، پار برہم نہ میل ملایا۔ گیتا گیان نہ کوئی جنا، ملے میل نہ

بے پرواہیا۔ مکند منوہر لکھی نرائن، تیجے نین نہ کوئی درسایا۔ انجیل قرآنا رہے گا، اللہ ہو نعرہ رہے لا، انا الحق نہ کوئی ملایا۔ نور الاهی اک خُدا، آد انت نہ ہوئے جُدا، اک لگائے سچ صدا، ایکاروپ درسایا۔ کلمہ قلمی رہیا پڑھا، ساچے پوڑے رہیا چڑھا، ایک لڑ رہیا پھڑا، خُدی خُدائی رہن نہ پایا۔ کلمہ امام اک سنا، کائنات دئے جنا، شرع شریعت اک دکھا، اک حدیث رہیا پڑھائی۔ دند بتیسارہے الا، کون جانے پر بھ تیرا راہ، کلجگ کریا پاپاں پھاہ، بھلی سرب لوکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، کھیلے کھیل ہر رگھرایا۔ کھیلے کھیل کھیلنہارا، آد پُرکھ اکالا۔ وید پُراناں پاوے سارا، نال رلائے رانی اللہ۔ کھانی بانی کر وچارا، ویکھے غار ڈونگھی ڈلا۔ ارجن تیرا لیکھ اپارا، متمکھ بھلے ہوئے جھلا۔ نہہلکنک لئے اوتارا، وسیا سچ محلہ۔ گر گوہند تیرا بھرے بھنڈارا، نہ کریا ولا چھلا۔ وید ویاسا دئے سہارا، جوتی شبدی آپے رلا۔ سمبل نگری دھام اپارا، دسم دواہری اُچا پر بت وڈلا۔ آپ اپنا کر اُجیارا، اپنی رسنا چاڑھے اپنا چلہ۔ پھڑے شبد ہتھ تیر کٹارا، پاوے سار جلاں تھلاں۔ لکھ چوراسی ویکھے میت مُرارا، درس دکھائے گھڑی گھڑی پل پلا۔ جوٹھا جھوٹھا توڑے گڑھ ہنکارا، اُچا رہن نہ دیوے کوئی قلعہ۔ چرن چھہائے وچ دربارا، رام داس گر ساچی تیری سلا۔ پنجم جیٹھ کرے وہارا، پرگٹ ہوئے چھیل چھیل، نو کھنڈ پر تھی مگر لگائے جھوٹھی دھاڑا، جوتی اگنی لائے تیلہ۔ چاروں کُنٹ لگے وا تتی ہاڑا، نہ دسے کوئی وسیدہ۔ کلجگ انتم زیمیں اسمانا تھے پاڑا، دُھر درگا ہی نہ ملے کوئی وکیلا۔ کلجگ انتم کڈھے ہاڑا، رانی اللہ دئے دیلا۔ نو کھنڈ پر تھی اک اکھاڑا، آپ کرائے چڑھکے گھوڑے نیلا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہلکنک نرائن نہ، آپے جانے اپنا ویس جن بھگت دوارے۔ در دوارے در درویش بن بھکھارا، لوک مات اٹھ دھایا۔ گرگھ ساچے مل دوارا، اپنا آپ چھپایا۔ جوت سرُپی کرے اُجیارا، تین لوک کرے رُشایا۔ ایک ساچا ڈنک وجایا، انادی شبد وجے ڈھنکارا۔ اناد انادی اک الایا، چھتی راگ نہ پان سارا۔ نارد من آپ اٹھایا، برہما ست دئے ہلارا۔ وشنوں ونسی ویس وٹایا، کیا کھیل اپارا۔ بھگون جوتی جوت جگیا، جوت جگائے وچ سنسارا۔ ورن گوتی نہ کوئی رکھایا، نہ وسیا کسے مندر مسجد گردوارا۔ گرگھ ساچے ویکھ دکھایا، پر بھ ابناشی ڈیرہ لایا، گھر سہایا دسم دوارا۔ آپ اپنا پردہ لاہیا۔ بجر کپائی توڑ تڑایا۔ جوت زرنجن جوت جگیا۔ آد شکت ہوئے سہایا۔ اکال پُرکھ دئے وڈیایا۔ مہاکال نہ نیڑے آیا۔ دین دیالا درشن پایا۔ گر

گوپالا بھیو چُکایا۔ جگت جنجالا توڑ دکھایا۔ کایا مندر اندر، سچی دھر مسالہ ہر مندر ناؤں رکھایا۔ دیپک جوتی جگے اندرے اندر، دس کسے نہ آیا۔ منمکھ
 بھوندے باہر بندر، گرگھ ورلے آتم گھر وسایا۔ سننگر پورا توڑنہارا چندر، شبد ہتھوڑا دے لگایا۔ بھاگ لگائے ڈونگھی کندر، کنت کتھول ہوئے سہایا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کجگ تیری اتم ور، جگت وبارا ہر نرنکارا نرگن نرگن آپ کرایا۔ نرگن کاری نرگن دھاری، نرگن آپ کرا سندا۔
 نرگن میت نرگن ماری، نرگن رُپ وٹا سندا۔ نرگن پُرکھ نرگن ناری، نرگن پُت سپوتا اپنی گود اٹھا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 نرگن ویس کر انکا اپنے نیز آپے پیکھا، نہ کوئی رُپ نہ کوئی ریکھا، جوت سرُپی دھاریا بھیکھا، لکھ چورا سی لکھے لیکھا، پرگٹ ہو دس دسمیسا، پاربرہم پر بھ نر
 نریشا، ایک دھام ہر اولاً اُج اٹلا اپنا آپ سہا سندا۔ سہایا تھان ہر بنواری، اپنی جوت جگایا۔ اگم اگمٹرا اگمٹری کاری، بھیو ابھیدا بیٹھا بھیو چُھپایا۔ رام رحیم
 کریم بے عیب پروردگاری، نرنکاری جوتی نور کرے رُشانیا۔ راما کرشنا میت ماری، سنگ محمد دیکھے یاری، نانک میلا سچ سُبھانیا۔ نانک ڈھیہہ پیا دواری،
 پاربرہم پر بھ کھیل نیاری، ایک دیوے شبد بھنڈاری، لوک مات مار جھات چار ورن اک جماعت ایکارُپ درسا سندا۔ شبد سرُپی دیوے دات، پُرکھ ابناشی وڈ
 کرامات، چرن پریتی بھے نات، لہنا دینا ہاتھو ہاتھ، میل ملائے ہر سمراتھ، سمرتھ پُرکھ آپ اکھو سندا۔ منتر نام سچ گاؤنا، پُرکھ ابناشی گھر میں پاؤنا، ہوئے
 ہنگتا روگ گاؤنا، ساچی سنگتا سنگ رکھاؤنا، بھکھاننگتا کل مٹاؤنا، ایک مارگ پائندا۔ چار ورنال اک پیارا، اوچال نیچال دے سہارا، ایک نور ہر اوتارا، سننگر
 پورا بوجھ بُجھا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ دیونہارا ور، در دروازے غریب نوازے جو جن آئے بھچھیا پائندا۔ آپے
 سدنہارا در، آپے منگ منگا سندا۔ آپے دیونہارا ور، آپے جھولی بھرا سندا۔ آپ چُکائے اپنا ڈر، اپنی بوجھ بُجھا سندا۔ آپ دکھائے اپنا گھر، جس جن دیا
 کما سندا۔ ایک پُرکھ ہری ہر، آپ ہر اکھو سندا۔ اپنی کرنی آپے کر، کرتا پُرکھ ناؤں دھرا سندا۔ سادھ سنت گر پیر لئے ور، ورتا آپ ہو جا سندا۔ شبد
 بھنڈارا دیوے بھر، اک گیان جانا سندا۔ اک ورتارا ایک ور، ایک دست رکھا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک نور حاضر حضور سرب
 کل بھر پور، نرگن سرگن ویس رکھا سندا۔ نرگن میلا ہر کرتار، اپنا آپ کرایا۔ آپے ہو یا سجن سہیلا، سکھا سہائی آپ ہو آیا۔ آپے گر گر وگر چیلا، گر

گوہند ویس وٹایا۔ آپے و سیا رنگ نویلا، دس کسے نہ آیا۔ اچرج کھیل پاربرہم جگ کھیلا، جگ جگ ویس وٹایا۔ کلجگ تیری اتم واری لکھ چوراسی چاڑھے تیلہ،
 پنچم جیٹھی سگن منایا۔ منمکھ سخیں مل مل پاؤن ویلاں، جھوٹھی جھولی رہیا بھرایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن ویس آپے کر،
 سرگن آپے ہوئے سہایا۔ سرگن نام سہارا، ہر جوت جگایا۔ دیوے شبد سچی دھنکارا، راگ انادی تال وجایا۔ ملیا میل کنت بھتارا، بھنڑی رین سہایا۔ اتم
 سیجا کر پیارا، ساچی خوشی کرایا۔ دیوے نام دھر کرتارا، دھر وست جھولی پانیا۔ پورن بھریا ہر بھنڈارا، توٹ رہے نہ رانیا۔ سمت ویہہ سو چوڑاں پار کنارہ،
 پنڈراں ویل ودھایا۔ پنچم جیٹھ میت مرارا، جن بھگتاں ہوئے سہایا۔ درس دکھاوے دیا کماوے پار کرائے نو دوارا، رنج سرپ ست سرپ شاہو بھوپ اپنا
 آپ درسایا۔ مل مل سخیں گاؤ وارا، پایا پُرکھ اک اپارا، وچھڑ نہ جائے وچ سنسارا، دو جہاناں ہوئے سہایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 نہہکنک نرائن نر، زرگن سرگن ویکھ وکھایا۔ سرگن تیری سچ اٹاری، زرگن جوت جگایا۔ جن بھگتاں کرے نام پیاری، نام ناماں جھولی پانیا۔ آو سننو کرو وچ
 وپاری، ہر ایک وچ کرایا۔ کلجگ اتم ہونا پئے خواری، دسم دواری نہ کوئی درسایا۔ سارے بیٹھے آدھو چکاری، اُچے ڈنڈے راہ تکایا۔ پار کٹھے نہ کوئی
 اٹاری، ساچی ونڈ نہ کوئی ونڈایا۔ دہاگن نار رنڈ جیو جنت ندھان سنساری، ساچا کنت نہ کوئی ہنڈھایا۔ نیتز پیکھ جوت نرنکاری، مستک رکھ دے مٹایا۔
 پورے گر سدا بلہاری، سنگر وچ سمایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، کلجگ اتم رہیا جگایا۔ کلجگ اتم کالی رین، چاروں
 گنت اندھیرا چھاپا۔ نہ کوئی دے ساک سجن مات پت بھائی بھین، جھوٹھانا تا جگت بندھایا۔ ہر درس نہ تیکھے کوئی نین، مایا ممتا موہ ودھایا۔ سنت سنت سنگر
 سارے کہن، سنگر پد کسے نہ پایا۔ جگت سنگھاسن سارے بہن، شبد سنگھاسن دس نہ آیا۔ سکھی سکھی سارے ویکھن نین، ساچا صدق نہ کوئی نبھایا۔ لیکھی
 لکھی سارے دین، لیکھا دے نہ کوئی مٹایا۔ من مت لین نہ دیوے کسے چین، گر در مندر مسجد پنڈت پاندھے ملا شیخ پننتھی گر نتھی ہوئے ہلکایا۔ کسے نہ ملیا
 سجن سین، نور الاهی بے پرواہی راما کرشنا نانک گوہند میٹے چند گنی گہند، در دوار نہ پھیرا پایا۔ سارے بن بن بہندے نادی بند، نادی ست نہ کسے جایا۔ گھر
 گھر وگاٹن ساگر دھار سندھ، امرت دھار نہ کوئی کھ چوایا۔ نو کھنڈ پر تھی نو دوارے پُرکھ ابناشی بخشی نند، جیو جنت ہوئے ہلکایا۔ منمکھ جیواں کلجگ مایا نال

رلائی اک رکھائی ساچی بند، نام ہٹھ نہ کوئی رکھایا۔ سارے منگدے نو ندھ اٹھاراں سدھ، نو ناتھ نہ کوئی سہایا۔ دو دو تال پاؤندے گدھ، تال تلواڑا نہ کوئی وجایا۔ جگت ودیا پر بھ ملن دی دسن بدھ، آتم برہم گیان نہ کوئی جنایا۔ کسے ہتھ نہ آیا مارگ سدھ، زرگن روپ بھلایا۔ بیچ وکارا جیواں جنتاں رہیا بدھ، جوٹھے جھوٹھے سنتاں نال رلایا۔ پاربرہم پر بھ پرگٹ ہو یا وچ ہند، بھارت کھنڈی بھاگ لگایا۔ گرگھ اُپجائے ساچی بند، لکھ چوڑاسی ونڈ ونڈایا۔ داتا دانی گنی گہند، گہر گبھیر سمایا۔ پکڑ اٹھائے سُرپت راجا اند، ویلا اتم آیا۔ شو شکلر ہوئے آپ بخشند، اپنی جوتی لئے ملایا۔ برہما بنائی اپنی بند، کوئی کول اُپایا۔ ترے گن مایا کٹوں کند، کنگرا اک وجایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا مندر آپ اُپائے، اپنی اچھیا آپے ڈھاہے، نہ کوئی دوسر سنگ رکھایا۔ نہ کوئی دوسر سنگی ساتھی، نہ کوئی بنت بنایا۔ اک اکلا ہر رکھنا تھی، اپنا رتھ چلایا۔ سرب کلا آپے سمراتھی، اپنی سمرتھیا وچ سمایا۔ کلجگ اتم لہنا دینا چکائے سیاں ساڈھے تن تن ہاتھی، کلجگ ونڈ ونڈایا۔ چٹے آسو پنچم جیٹھا پائے کاٹھی، سولاں کلیاں آسن لایا۔ ویکھ دکھانے تیرتھ تائی، گنگا گودادری پھیرا پائی۔ اندر مندر ویکھے پوجا پاٹھی، ساچا ہون کون کرایا۔ کون دوارے اٹھ ساٹھی، کون زمل زرادھار وہایا۔ سر سروور مارے کون ٹھاٹھی، اک اچھال رکھائیا۔ بن گر پورے کوئے نہ دیوے امرت آتم ساچی بائی، بھر پیالہ گھ نہ کوئی لگایا۔ چوڑاں لوک ویکھے جیو جنت ہائی، پر بھ ساچا ہٹ کھلایا۔ بجر کپائی جس جن پائی، نیڑے واٹی نظری آئی۔ لہنا دینا چکے آن بائی، مات گر بھ نہ کوئے لٹکایا۔ ایکا ایک ایک دسائے سچ پر بھاتی، ایکا راگ لایا۔ ساچے سنتو اندر ویکھو مار جھاتی، پر بھ بیٹھا بھجاں اٹھایا۔ بند کواڑا کھولے تاکی، ویلا اتم دئے ڈھایا۔ چل کے آیا ڈھردر گاہی ساچا ساتھی، نام صراجی ہتھ اٹھایا۔ گیانی دھیانی ودوانی نہ کرن دیوے کوئی چلاکی، اچھل اچھل آپ اکھوایا۔ اتم ناتا مٹنا بیچ ت خاکی، خاکی خاک ملایا۔ پر بھ لے کے آیا ایکا شبد راکی، گرگھ ساچے لئے چڑھائیا۔ چال رکھائے ساچی بانکی، زرگن واگاں اپنے ہتھ اٹھایا۔ پرگٹ ہو یا پاکن پاکی، بے عیب بے گناہیا۔ لیکھ لکھائے بھوکھت واکی، دیوے سچ صلاحیا۔ پنچم رکھے جن جن کی جاکی، جانہار سرشٹ سبایا۔ آپے تولاے ساچے ٹانگی، ساچے بھار آپ تلالیا۔ ایکا نیا چلائے نام ناں کی، ایکا پار کرایا۔ کلجگ اتم رہن نہ دیوے کوئی عاتی، شبد کھنڈاں ہتھ اٹھایا۔ لوآں پُریاں کھنڈاں برہمنڈاں چڑھے مار پلاکی، چرن اپنا آپ اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیوے نام ور، ہرن پھرن دے کھلایا۔ چڑھیا لاڑا ہر بلوان، نہہکنک اکھوایا۔ سوہنگ کھنڈا تیر کمان، رسنا چلے آپ اٹھایا۔ پرگٹ ہويا وڈلی بلوان، مہا بیر سدوایا۔ اک مارے سچ نشان، دو جہاناں ویکھ دکھایا۔ تیناں لوکاں کھیل مہان، تریلوکی ناتھ اکھوایا۔ لوک مات ویکھے مار دھیان، لکھ چوراسی جیو ہلکایا۔ جیو جنت سرب گرلان، کلجگ کوڑا جال وچھایا۔ کوڑی کریا سرب مٹ جان، کوڑی کوڑے دھندے لایا۔ جھلدا جائے دھرم نشان، ہر ساچے آپ جھلایا۔ اُپر لکھیا لیکھ مہان، سو پڑکھ نرنجن سیوالایا۔ ست ستوادی اک گیان، جیواں جنتاں دے سمجھایا۔ بیس پيسا کر پروان، جگت جگدیشا ہوئے سہایا۔ جاگرت جوت جگے جہان، گرگھ ساچے لئے جگایا۔ دیوے نام دُھر فرمان، آپ اپنا ویس وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، ویہہ صد پندراں ویکھے جنگل جوہ اُجاڑ کندر تیر تھ تہاں پھیرا پایا۔ تیر تھ تھ ویکھ کنارہ، ستن دے ہلایا۔ بھارت کھنڈ کھیل اپارا، پر بھ ساچے آپ رچایا۔ ایدھیا پرگ پاوے سارا، سویا کوئی رہے نہ رایا۔ کاشی پنڈت دے ہلایا، ایکا شبد گیان درڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا مارگ ایکا راہ، اپنا رہیا سکھایا۔ ایکا مارگ ہر ہر لاؤنا، اپنے ہتھ رکھی وڈیایا۔ برہما ویتا شبد جناؤنا، سوہنگ نام دھرائیا۔ شو شکر کنٹھ مالا گل رکھاؤنا، نیل کنٹھ سمجھایا۔ سُرپت راجا اند اٹھاؤنا، اک سندیش پُجایا۔ کروڑ تینتیس سنگ رلاؤنا، دوس رین دھیان لگایا۔ لکھ چوراسی ویکھ دکھاؤنا، لوک مات وڈی وڈیایا۔ منٹکھ جیو میٹ مٹاؤنا، دھرت مات گود سہایا۔ دھرم رائے دا در سہاؤنا، خالی کُنڈاں دے بھرائیا۔ پتر گپت دا لیکھ لکھاؤنا، کھاتہ وحی پور کرائیا۔ لاڑی موت دامن پرچاؤنا، لکھ چوراسی ایکا کنت بنایا۔ سچ سپتیری پلے داج آپ بناؤنا، جوٹھی جھوٹھی نال کُٹمایا۔ چاریاری میٹ مٹاؤنا، صدی چودھویں ویکھ دکھایا۔ اللہ رانی نیز رو رو نیر و ہونا، سنگ محمد رہی سناہیا۔ کون دوارے پڑکھ اگم اپارے تیرا درشن پاؤنا، کون درسایا۔ پاربرہم پر بھ ایہہ جناؤنا۔ میرا روپ میرا سکھ بناؤنا۔ پورن جوتی پورن وچ رکھاؤنا۔ ورن گوتی نہ کوئی اُچھونا۔ پنچ تت در لیکھ مٹاؤنا۔ ناڑ نبض سب بند کراؤنا۔ اپنا ناچ آپ دکھاؤنا۔ وڈ کرامات شبد چلاؤنا۔ جن بھگتاں دیوے دات، دوسر کسے ہتھ نہ آؤنا۔ کلجگ مٹے اندھیری رات، سبجگ ساچا چند چڑھاؤنا۔ گر سنگت بنائے اک برات، ساچے لاڑے سگن مناؤنا۔ پندراں کنگ پار کرائے گھاٹ، لنکا گڑھ چرن چھہاؤنا۔ رام راما تیری ویکھے واٹ، بھیکھ بھیکھ لیکھ لکھاؤنا۔ دُرمت

میل دیوے کاٹ، شبد گیان اک کراؤنا۔ کلجک جھوٹھے لٹے جان ہاٹ، ساچا ہاٹ اک کھلاؤنا۔ اک جنائے پوجا پاٹھ، ایکا ایشٹ دیوگر بناؤنا۔ اک دکھائے تیرتھ تاٹ، گرچرن ساچے نہاؤنا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، اپنا پردہ آپے لاہنا۔ اپنا پردہ آپے لاہ، اپنی جوت کرے رُشناٹیا۔ اپنا شبد آپ جنائے، تورت ناد اک وجائیا۔ اپنا راگ آپ سنا، دُھن آتمک رہیا سناٹیا۔ اپنی واگ آپ اٹھا، آپ اپنالے دوڑاٹیا۔ گرسکھ تیری کایا کندر دُگھی بھوری پار لے کر، قلعہ کوٹ نہ کوئی دساٹیا۔ تن چوٹ نگارے دے لگا، انحد شبد تال وجائیا۔ ہوئے روگ دے مٹا، سوہنگ چوگ چُگانیا۔ جگت وجوگ دے گوا، دُھر سنجوگ ملاٹیا۔ درس اموگھ دے دکھا، جوت سرپنی در دوارے پھیرا پائیا۔ ایکا جوگ دے سکھا، ایکا لوہر سرناٹیا۔ ایکا بھوگ دے کر، آتم سیجا آپ سچ سکھدائیا۔ جگت ترسنا دے مٹا، بھگت بھگتی جھولی پائیا۔ کاہنا کرشنا روپ وٹا، موہن مادھو آپ اکھوٹیا۔ رام راما رنگ رنگا، سینتا سرتی لے پرناٹیا۔ شبد مردنگ اک وجا، سنت سہیلے لے جگانیا۔ آتم گنگ دے نہا، آپ اپنی دیا کمانیا۔ کایا رنگ مہیٹھی دے چڑھا، اتر کدے نہ جائیا۔ وست انڈیٹھی جھولی دیوے پا، چور یار ٹھگ لٹ کوئی نہ جائیا۔ پھڑ پھڑ ایکا راہ دے دکھا، نو دوارے پار کرائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرنی کرتا رہیا کمانیا۔ کر نہار ہر بھگوتتا، جگ جگ کر دا آتیا۔ دیوے مان ساچے سنتا، سنگر پُرکھ اکھوٹیا۔ آپ بنائے ساچی بنتا، بیڑا بٹے لایا۔ کلجک دیکھے جیواں جنتاں، جیواں جنتاں وچ سماٹیا۔ آپے پائی ہوئے ہنگتا، مایا متناناں رلاٹیا۔ گرگھ ورلے میل ملائے ساچی سنگتا، ساچی سنگتا آپ سماٹیا۔ گرسکھاں در دوارے ہو یا منگتا، دُھر درگا ہی منگن آتیا۔ آپے ہو یا بھکھا ننگتا، خالی ہتھ رکھایا۔ گرسکھ تیرے در نہ جائے سنگدا، لوک لاج دے تجایا۔ گرسکھ لگائے انگ جوں نانک انگدا، انگی کار اکھوٹیا۔ کلجک اتم چولی رنگدا، رنگنہار دس نہ آتیا۔ کلجک مایا مول نہ منگدا، پریم بھچھیا منگے آگے جھولی ڈاہیا۔ دیکھو ویلا آیا کلجک کراؤنی جنگ دا، چاروں کُنٹ ڈور وواہیا۔ کریا کھیل پر بھ ساچے اپنے ڈھنگ دا، جگت سیاست بھو نہ رایا۔ ہونا میل ہیر رانجھ دا، کلجک کیدو لنجا وچ رکھایا۔ کلجک جیو متمکھ دا، بھرم بھلیکھا ایکا پایا۔ اپنا در ساچا گھر جیو جنت کوئی نہ لنگھدا، دوجا در راہ تکایا۔ پاربرہم گر پورا کوئی نہ منگدا، دوئے جوڑ نہ سیس جھکایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے گھوڑے تنگ آپے کسدا، چرن رکاب آپ ٹکایا۔ آپے دیوے چرن رکابے، آپے

چرن اُٹھایا۔ ویکھ وکھائے دو دو آہے، دو دو آہ ویکھ وکھایا۔ کپڑ اُٹھائے مکے کعبے، پیر غوث قطب شیخ مسائق ملا ایک دے ہلایا۔ کوڑ گڑیارا بنیا تلاء، تھل تھلا دے رُلا یا۔ اتم پھل نو کھنڈ تیرا ہلا، شبد ہلونا اک لگایا۔ سمت پندراں جو جن در آئے بھلا، بخشے سرن سچی سرنا یا۔ سمت سولاں در کسے نہ ملا گھلا، راج راجاں شاہ سلطان روون مارن دھاہیا۔ کسے سیس نہ دسے پگڑی گلا، نہ کوئی دھیر دھرایا۔ گھر گھر اگنی بھجھی چلا، پر بھ ساچے ہتھ وڈیا یا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیوے نام انملا، انملڑی دات جھولی پانیا۔ ہر کا نام سدا انمل، گرگھ ہٹ وکایا۔ کوئی نہ دوسر ہور تھل، نہ کوئی تول تُلایا۔ چرن پریتی جو جن گئے گھل، پر بھ سچا جھولی پایا۔ مایا متا جیو جنت گئے رُل، نیتز درس کسے نہ پایا۔ سمل پھل گئے ہل، پھل ہتھ کسے نہ آیا۔ امرت آتم گیا ڈلھ، بھر بھنڈار نہ کوئی پیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، سمت سمتی دیوے بھو گھلایا۔ سمت پندراں ست کرتار، ست ست ورتا سندا۔ رام راما ہر اوتارا، کرشنا کرشن سماندا۔ نانک نرگن اک پیارا، ایک راہ تکا سندا۔ پوت سپوتا ست دُلا را، گوہنڈ ناؤں دھرا سندا۔ چارے کوٹاں پاوے سارا، دہ دشا ویکھ وکھاندا۔ جگ جگ وچھڑیا ہر جن روٹھالنے میل کر پیارا، آپ اپنا مارگ لاسندا۔ سوہنگ دیوے شبد ادھار، سو پُرکھ نرنجن دیا کما سندا۔ ہنگتا توڑے گڑھ ہنکار، ہنگ جیو سماندا۔ ایک دوجا کر پیارا، تیجے درشن پاندا۔ چوتھے گھر سچی سرکار، پنچم ڈیرہ لاسندا۔ چھیویں ساجن میت مرار، ست ستواد اکھواندا۔ اٹھ تت کر پیارا، نو در ویکھ وکھاندا۔ در گھر ساچا میت مرار، در دسواں اک سہاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ سہائے ساچا در، در سہنجا جگے جوت نرنجا، درد دکھ بھے بھنجا، بھو ساگر کایا گاگر گر سنگر پار کرایا۔

★ پہلی جیٹھ ۲۰۱۵ بکرمی ہر مندر صاحب سری امرتسر شبد بھجیا دربار وچوں پنچ جیٹھ نوں جان واسطے ★

ہر مندر ہر وسیا، ہر روپ اگم اپار۔ ہر مندر ہر وسیا، نرگن جوت آکار۔ ہر مندر ہر ہسیا، ہر بیٹھ سچی سرکار۔ ہر مندر ہر آوے نسیا، آد جگادی ساچی کار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم وار، نہہکنک لے اوتار۔ نہہکنک ہر اوتارا، نرگن جوت جگایا۔ پرگٹ ہو وچ

سنسارا، پاربرہم وڈی وڈیائی۔ لیکھا لکھے اپرا، بھو بھیدا بھو جنایا۔ نہ کوئی جانے جیو گوارا، لیکھا لکھت وچ نہ آئی۔ کرے کھیل ہر نرنکارا، کھیلنہار سرشٹ سبائی۔ اک اکلا ایکنکارا، عقل کل ورتائی۔ آد پڑکھ انت آد گر اوتارا، جگ جگ ویس وٹائی۔ کلجگ اتم پاوے سارا، نرگن نرمل جوتی نور کرے رُشائی۔ نرمل جوتی جوت اکالا، عقل کل اکھواندا۔ پرگٹ ہوئے دین دیالا، دینا بندھپ دیا کماندا۔ ہر مندر ویکھے دھرم سچی دھرمسالہ، دھرنی دھرت سہاندا۔ امرت ویکھے سر سرور اک اچھالا، سر سرور ویکھ وکھاندا۔ گرگھ ویکھے ساچے لالا، جوتی جوت کون جگاندا۔ کون دوار پھل لگے ڈالا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، نرگن نرور آپ اکھواندا۔ ہر مندر ہر آد نرنجن، آد پڑکھ اکھوایا۔ سرب جییاں درد دُکھ بھے بھجن، بھو ساگر پار کرایا۔ چرن دھوڑی بخشے ساچا مجن، چرن چرنودک مکھ چوایا۔ سدا سہیلا اک اکیلا آپے ہویا پڑدے کجن، گر چیلاروپ وٹایا۔ ویکھن آئے ٹھگ سجن، ٹھگ ٹھگوری کلجگ کلجگ پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ہر کی پوڑی چرن چھہایا۔ ہر کی پوڑی ہر ہر بھائے، ہر ہر ویکھ وکھاندا۔ دوسر کسے دس نہ آئے، منمکھ گدھ جھلاندا۔ گرگھ ورلے دیا کمائے، جس جن اپنی بوُجھ بُجھاندا۔ منمکھ جھوٹے دھندے لائے، مایا ممتا موہ ودھاندا۔ پاپی گندے در دُرکائے، نندک نندیا وچ رکھاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، نرگن جوتی نور درساندا۔ ہر کا مندر ہر دوارا، ہر ہر آپ براجے۔ آوے جاوے وارو وارا، سوارے اپنا کاجے۔ سننگر پورا بن لکھارا، شبد سروپی مارے واچے۔ پرگٹ ہوئے نہہکنک نرائن نر اوتارا، ناؤں دھرائے غریب نوازے۔ سرشٹ سبائی پار کنارہ، کھیل کرائے دیس ماجھے۔ سمبل نگری دھام نیارا، اُچ مینارے آپے گاجے۔ ہر مندر ہر پائے سارا، جگ جگ رکھنہارا لاجے۔ منمکھ جیو ہوئے گوارا، بھو نہ پائن وڈ راجن راجے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سُنسہڑا دیوے ور، ہر جی آئے ہر ہر گھر، پنچم جیٹھ ساچے تازے۔ پنچم جیٹھ پنچ پردھانا، پنچم روپ سمایا۔ پنچم کھیلے کھیل مہانا، شاہو بھوپ اکھوایا۔ پنچم ہوئے گن ندھانا، رنگ روپ نہ کوئی رکھایا۔ پنچم ہوئے بلی بلوانا، اندھ کوپ ہوئے سہایا۔ پنچم میلا دو جہاناں، آپ اپنا لے ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن روپ ویس کر، ہر مندر اندر ویکھ وکھایا۔ پنچم جیٹھ پنچم دُھن نادا، شبدی

شبد جیکارا۔ پر م پُرکھ گھر ساچا لادھا، دھرمی دھرم اکھاڑا۔ منمکھ جیو جائے بھاجا، سمت سولاں ستاراں ہاڑا۔ جن بھگتاں رکھنہارا لاجا، جوت جگائے بہتر ناڑا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر مندر دیکھے ساچا سر، پنچم جیٹھ دن دہاڑا۔ پنچم جیٹھ ساڈھے دس، ساچا وقت سہایا۔ جن بھگتاں ہر دے جائے دس، منمکھاں دے سزایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھیکھ اولاک اکلا آوے جاوے پھیرا پایا۔ کھیا لیکھ دُھر فرمانا در آئے تخت اکال۔ ملے میل گن ندھانا، لوک مات دین دیال۔ شبدی شبد سچ نشانہ، چلے اولڑی چال۔ نانک گو بند کر پروانہ، کھیلے کھیل مہان۔ لکھ چوڑا سی اک نشانہ، ایکا شبد تیر کمان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لوآں پُریاں رہیا لڑ، کھیلے کھیل والی دو جہان۔ آئے در در درویشا، پر م پُرکھ سلطانا۔ دیکھ وکھانے دھاری کیسا، مہربان مہربان۔ میل ملائے دس دسمیسا، چتر سنگھڑ سیانا۔ نہ کوئی رُپ نہ کوئی ریکھا، شبدی شبد ترانہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر دیوے دُھر فرمانا۔

★ پنچم جیٹھ ساڈھے دس وجے ہر مندر صاحب گئے، پرنتو کسے نے کوئی آگوں بچن نہ کیتا پھرے لا دتے کے شبد نہ بولن
گیاراں منٹ رہ کے واپس آگئے۔ ★

★ ۵ جیٹھ ۲۰۱۵ بکرمی کلسی لکھت ہوئی جگت سنگھاسن دے نوت جو مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان دے سریر کر کے رہیا سی
چھیاٹھ سال توں بعد مات لوک وچ چکیا گیا ★

شبد سنگھاسن ہر لوک مات اپایا۔ سال بونجا کھیل اپار، کھیلنہار سرشٹ سبایا۔ پنچتت ویس نرنکار، نرگن سرگن وچ سمایا۔ لوآں پُریاں دیکھ وچار، دھرت مات ڈیرہ لایا۔ اچرج کھیل ہر نرنکار، اپنا آپ کرایا۔ دیکھ وکھانے اپنی دھار، جگ جگ ویس وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے وچ ٹکایا۔ شبد سنگھاسن ہر رنگ راتا، لوک مات وچھایا۔ آپے بیٹھا اک اکانتا، اندرے اندر رکھایا۔ دیکھے کھیل دوس راتا، دوس رین سہایا۔

سرشتِ سبائی جگت پتِ ماتا، داتا دانی آپ اکھوایا۔ جن بھگتاں دیوے اک سوغاتا، دیونہار آپ اکھوایا۔ چرن کول بندھائے ساچا ناتا، گھر ساچے میل ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن سجن ویکھ دکھایا۔ شبد سَنگھاسن اپر اپارا، پنچ تت کرے پیاریا۔ لوک مات کر وچارا، اُپر آسن لا رہیا۔ کرے کھیل سرجنہارا، ساچی کل ورتا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ رنگا رہیا۔ رنگے رنگ ہر بھگوتتا، اپنی دھار چلائی۔ کھیلے کھیل آدن اتنا، جگ جگ وڈی وڈیائی۔ سیو لگائے منی سَنگھ سنتا، سَنگر پُرکھ منائی۔ رسنا جہوا گایا گنی گنتتا، ہر گو بند ویکھ دکھائی۔ ساچی ناری پایا ایکا کنتا، کنت سہاگ ہندھائی۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنتا، لوک مات ویکھ دکھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جیون داتا آپ اکھوایا۔ شبد سَنگھاسن ہر براجے، پنچ تت ڈیرہ لایا۔ آپ کرایا اپنا کاجے، گت مت نہ کوئے جنایا۔ کھیلیا کھیل دیس ماجھے، گھنک پُر واسی ناؤں دھرایا۔ دو جہانی سازن سازے، سَنگر پورا بھو نہ پایا۔ لکھ چورا سی دیونہارا واہے، کلج پلے گنڈھ بندھایا۔ جن بھگتاں رکھنہارا لاہے، آپ اپنی دیا کمایا۔ چرن پریتی رکھے ساچھے، ساچا کرم کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم جیٹھا دوس سہایا۔ پنچم جیٹھا لوک مات، کایا تن اُپا سندا۔ آپے ویکھے مار جھات، اپنا راگ سنا سندا۔ آپے دیوے اپنی دات، اپنی جھولی آپ بھرا سندا۔ اتم کری اپنی ذات، جاگرت جوت جگا سندا۔ گرگھ سا جن لے برات، گھر ساچے منگل گا سندا۔ دُور دُراڈی ویکھے واٹ، نیرن نیرا پھیری پائندا۔ آپ چڑھاونہارا اوکھے گھاٹ، پار کنارہ اک دسا سندا۔ کلج چولی جائے پاٹ، نہ کوئی دھیر دھرا سندا۔ سچ وست نہ دسے کسے ہاٹ، ونج ونجارا نہ کوئی اکھو سندا۔ چاروں گنٹ کھیل بازی گر ناٹ، نٹ نو آسانگ ورتا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم جیٹھا دوس سہا سندا۔ پنچم جیٹھا ہر وڈ پایا، گو بند بنت بنائی۔ سنت منی سَنگھ سیوا لایا، ساچا لیکھ لکھائی۔ دیوی دیوا بھو نہ رایا، بھرے بھلی لوکائی۔ گرگھاسن آتم میوہ اک کھوایا، ہر سوہنگ چوگ چکائی۔ رسنا جہوا جس جن گایا، ساچا جوگ اک دکھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا دھار چلائی۔ ایکا دھار ہر نرنکار، پنچ تت رکھا سندا۔ دُجا کر شبد پیار، تیجے در سہا سندا۔ چوٹھے میل آپے کر، پنچم سنگ رلا سندا۔ چھیویں پکھے جگت ڈر، پر بھ ساچا آپ چکا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کھیل کھلا سندا۔ ایکا کھیل ہر کرتار، اپنی آپ کرایا۔

دُجی واری وِچ سنسار، جوتی دھار بندھائیا۔ تیجا شبدی پہریدار، گرگھھاں سیو کمائیا۔ چوٹھے ملیا میت مُرار، گھر مندر اک سہائیا۔ پنچم میلا ہر کرتار، کرنہار سرشٹ سبائیا۔ چھویں کر اک وچار، نرگن روپ سائیا۔ چھ چھ ساچا کر پیار، چھ چھ جوڑ جڑائیا۔ باون بونجا ایکار، چوڈس سنگ رلائیآ۔ ایک چوکا ہر نرکار، ایک پد رکھائیا۔ پنج دو کر پیار، پنج تت ہنڈھائیا۔ دوہاں وچولا سرجنہار، ساچی کار کمائیا۔ بدلایا چولا کھیل اپار، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیا۔ سوہنگ ڈھولا شبد جیکار، چاروں کٹنا رہیا سٹائیا۔ سمت پندراں کر وچار، بیس صد بکرمی نال رلائیآ۔ بھگت سنگھان پاوے سار، وشنوں ونسی ناؤں دھرائیا۔ لکھ چوڑاسی دُشٹ سنگھارے کاہنا کنسی، دس کسے نہ آئیآ۔ گرگھ ساجن اک دکھائے ساچی بنسی، برہم گیان جنائیا۔ ایک دھار چلائے ترور سرور پنکھی پنچھی، ایک رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، سرشٹ سبائی رہیا ہلائیآ۔ سرشٹ سبائی اک ہلار، دیونہار بھگوانا۔ شبد سنگھان اپر اپار، ہر رکھے دو جہاناں۔ بونجا تیرا کرے وچار، پر م پُرکھ سلطانا۔ چوڈاں لوکاں وسے باہرا، نہ دسے کوئی کٹانا۔ کلج انتم لئے اوتارا، کھیلے کھیل مہانا۔ کلج سنگھان آر پار، کرے کرائے آپ گن ندھانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم جیٹھ شبد سنگھان دیکھے ہر، جگت سنگھان آگے دھر، لکھ چوڑاسی بنھے گانا۔ جگت سنگھان جائے اٹھ، پنج تت نہ کوئی براہے۔ سادھ سنت لگیا رہے نہ کسے گٹھ، نہ کوئی سیس رکھائے تاجے۔ پر بھ لہنا دین مُکائے جوٹھ جھوٹھ، پرگٹ جوت دیس ماجھے۔ جن بھگت سہیلا آپے جائے ٹٹھ، آپ رچائے اپنا کاجے۔ کلج تیرا جھوٹھا دعوا، ہر ساچے دیکھ دکھائیا۔ جگت سنگھان چار پاوا، نیچے مکھ دھیانیا۔ در در گھر گھر روون پُتراں ماواں، پر بھ ساچا ورتے بھانیا۔ کسے نہ مانی ٹھنڈی چھاواں، نہ کوئی دیوے ٹھنڈا پانیا۔ گرگھ ساجن تیرے در تے بل بل جاواں، جس ملیا سنگر پورا ہانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگت سنگھان دیوے ور، لیکھا چکے چارے کھانیا۔ چارے کھانی چاروں چول، چاروں کٹ بندھائیا۔ گرگھ ساجن نہ جانا بھول، لہنا دینا رہیا مُکائیا۔ کرے کھیل وڈ دُھوں دُھ، دو جہاناں دیکھ دکھائیا۔ جن بھگتاں کرے سولیوں سول، سر اپنا ہتھ کٹائیا۔ ویلا وقت نہ جانا بھول، ہر پورا لیکھ لکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم جیٹھ رت سہائیا۔ جگت سنگھان مار اڈاری، ایک رنگ سمایا۔ تنان لوکاں وسیا باہری، دس کسے نہ آئیآ۔ گھر گھر پاؤندا جائے خواری، پر بھ ساچے تھم

جنایا۔ ویہہ صد پندراں تیری داری، نہہکلا پھیرا پایا۔ چاروں گنٹ پھرے بہاری، دھوڑ چرن رہن نہ پایا۔ دیوت سر برہما شن شکر شو راہ تک تک رہے ہاری، آوندان جاندا دس نہ آیا۔ گرسنگت تیری آئی داری، ہر ساچے کھیل رچایا۔ جگت سنگھاسن پارکناری، پرہہ اپنے کندھ اٹھایا۔ نرگن جائے اُج محل اٹاری، بھيو کوئے نہ رایا۔ جن بھگتاں تیج جائے سواری، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لہنا آپے پور کرایا۔ سال بونجا مانی تیج، جگت سنگھاسن تیری نمسکاریا۔ شبد سنہیہڑا پرکھ اکالا رہیا بھیج، کلجگ انتم واریا۔ سرشٹ سبائی نو کھنڈ جل دھارا وہے نو نو نیز، جگت پلنگ نہ کوئے وچھا رہیا۔ ہر جوتی نور چمکے تیج، دمک دامنی آپ دکھا رہیا۔ سادھ سنگت بنی شمس تبریز، گر پورا چرن دھوڑ سولی اک دکھا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا سنگھاسن پرکھ ابناشن، لوک مات آپ مٹا رہیا۔ پنچ تت تیرا سہارا، لوک مات تجایا۔ پتر دھیاں نہ کیا پیارا، ساک سنبندھ نہ کوئی رکھایا۔ ایک دان سادھ سنگت دیا، دوسر ہتھ کسے نہ آیا۔ آپے کریا نرمل جیہا، چرن چرنودک کھ پیایا۔ پنچم جیٹھ کر کر ہیا، آپ اپنا کرم کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سنگھاسن تیرا در، تیرے در بہایا۔ جگت سنگھاسن رہیا پکار، نیتر رو رو نیر وہا سندا۔ تیرا کیا تیج پیارا، اپنی چھاتی اُتے لٹا سندا۔ کروٹ لے کیوں مارے مار، جدھر چاہیں ادھر سیس نوا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک پنجن آپ سنا سندا۔ جگت سنگھاسن تیرا دکھ، دوس رین موہے بھایا۔ تیری سیجا لیا سکھ، بونجا سال ہنڈھایا۔ پہلوں چھپایا اپنا کھ، پھر تیتوں لے جاو آیا۔ لکھ چوراسی پاؤنی اپنے کھ، تیرا وڈا کھ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگت سنگھاسن دے مت آپ سمجھایا۔ جگت سنگھاسن گیا من، دوئے جوڑ کرے نمسکارا۔ پرہہ ابناشی تیرا بھانا دھن، لوک مات کرے پیارا۔ پنچم جیٹھ نکلیا جن ویہہ صد پندراں لیکھ لکھارا۔ سرشٹ سبائی سُن لوکن، چاروں گنٹ ہوئے ہلارا۔ گرگھاں ساتک ست ورتائے ساچے تن، دیوے شبد پیارا۔ جوٹھا جھوٹھا بھانڈا دیوے بھن، آپے ویکھنہار ٹھھیارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنت منی سنگھ تیرا لہنا دینا رہیا اتارا۔ سنت منی سنگھ چاڑھی بھاجی، اپنا لیکھ لکھایا۔ کلجگ انتم پرگٹ ہووے شاہو سلطان چڑھکے آوے شبد گھوڑے ساچے تاجی، گر سنگت سنگ رکھایا۔ گرگھاں رکھنہارا لاجی، لاجونت آپ ہو جایا۔ جگت سنگھاسن تیری اکو گلی پٹھی بازی، نو کھنڈ دے اٹھایا۔ میٹ مٹائے ملا شیخ مسائق قاضی،

حضرت پیر دستگیر شاہ حقیر کوئے رہن نہ پایا۔ نہ کوئی دیسے جگت نمازی، روزہ بانگ نہ کوئے جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگت سنگھاسن دیوے ور، تیراوسیا ایک گھر، پر بھ ساچے آپ وسایا۔ جگت سنگھاسن مار اڈار، ایک راہ تکا سندا۔ پُرکھ ابناشی کر پیار، میں تیرا راہ تکا سندا۔ کرے کرائے کرنہار، اپنی کریا کرت کما سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگت کنارہ دے ہلارا، اتم پار کرا سندا۔ جگت ہلارا دیونہارا، ایک ایک اکھوایا۔ جگت سنگھاسن شبد سنگھاسن میل ملائے ادھوچکارا، آپ اپنا سنگ رکھایا۔ شبد سنگھاسن کرے پیار، لوک مات اٹھ دھایا۔ جگت سنگھاسن ہاہاکارا، لکھ چوڑاسی رہیا سنا یا۔ پار برہم تیرا کھیل نیارا، بھو کسے نہ پایا۔ نیچے اُپر دے ہلارا، آون جاون دس نہ آیا۔ پنچم جیٹھ ویہہ صد پنڈراں پار کنارہ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ پار کرایا۔

۳۲۰ آد پُرکھ ہر بھگوتتا، پار برہم اکھوایا۔ کھیلے کھیل جگا جگنتا، جگ جگ ویس وٹایا۔ اک اکلا آدن انتا، اینکارا روپ سما یا۔ میل ملائے ساچے سنتا، سنگر پُرکھ اکھوایا۔ ویکھ دکھائے جیواں جنتاں، لکھ چوڑاسی وچ سما یا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن کھیل کرے رگھرایا۔ آد پُرکھ ہر بھگوانا، ایک ایک اکھوایا۔ کھیلے کھیل دو جہاناں، آپ اپنی دھار بندھاندا۔ گرگھ ساچے پتر سُبانا، آپ اپنا میل ملا سندا۔ آتم دیوے برہم گیانا، ایک بو جھ بُجھاندا۔ ایک رنگ سری بھگوانا، نہ کوئی دوسر ویکھ دکھاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، میت مرار آپ ہو جاندا۔ آد پُرکھ پر بھ بے انت، بھو کسے نہ پایا۔ میل ملاوا ساچے سنت، جگ جگ میل ملایا۔ آپے ناری آپے کنت، ساچی سیج ہنڈھایا۔ دیوے نام خزانہ وڈ دھنی دھن و نت، ایک پٹو نام پھڑایا۔ دے وڈیائی جیو جنت، جاگرت جوت دے جگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے بھانے وچ رہایا۔ آد پُرکھ پار برہم پت پر میثور، جوت نرالی اکالیا۔ کھیلے کھیل جگت جگتیشور، اپنی چلے اوٹری چالیا۔ ویکھ دکھائے برہما وشن شو مہیشور، شاہ شہانہ والی دو جہانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے در ہوئے سوالیا۔ اپنا در منگنہارا، پر م پُرکھ اکھوایا۔ اپنی جھولی بھر نہارا، اپنا بھنڈار رہیا ورتایا۔ اپنی کرپا کرنہارا،

کرنی کرتا ناؤں دھرایا۔ اپنا کارج کرنہارا، جگ جگ کردا آیا۔ مرے جنمے جنمے مرے، جگ جگ اپنا کھیل رچایا۔ جوت سروپ وسے تن تن میں، پنچ تن
 روپ بنایا۔ مات گکھ جننی جنمے، جن جنیدی لئے ترایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا ویس وٹایا۔ اپنا ویس آدرنجن، جگ جگ آپ
 وٹا سندا۔ سرب جییاں درد دکھ بھے بھنجن، بھے بھنجن نام رکھاسندا۔ جن بھگتاں نیترا پائے انجن، اک گیان درڑا سندا۔ چرن دھوڑ کرائے ساچا مجن،
 دُرم ت میل گوا سندا۔ بھگت سہیلا آئے پڑدے کجن، لوک ماتی ویس وٹا سندا۔ گڑھ ہنکاری جھوٹے بھجن، کجگ تیرا روپ تیری دھار وھاسندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لوک ماتی جوت جگا سندا۔ لوک مات ہر اوتارا، جگ جگ آپ کرایا۔ برہما ویتا لکھے لکھارا، وید ودانتا نال رلایا۔ شو شکر
 لائے ایک نعرہ، ہتھ ترسول اٹھایا۔ کروڑ تیتیسائے سچ وپارا، سُرپت راجا اند رہیا گرلایا۔ پُرکھ ابناشی دیونہارا، جگ جگ بھنڈار بھرایا۔ لوک مات پاوے
 سارا، اپنا روپ وٹایا۔ ترے گن تیرا اک پیارا، پنچاں نال بندھایا۔ پنچ پنچی ویکھ وچارا، چوبیسنا ناؤں رکھایا۔ ہڈ ماس ناڑی رت تن لائے گارا، محل اٹل سہایا۔
 ۳۴۱ من مت بدھ دے سہارا، ہر ساچے سنگ رلایا۔ نو دوارے لائے تن، مانس مانکھ آپ اُپایا۔ پنچ وکارا دیوے ڈن، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نال رلایا۔
 آپے ویسا بن چھری چھن، محل اٹل نہ کوئی رکھایا۔ جن بھگتاں پکار سنے اپنے کن، دوس رین ویکھ وکھایا۔ سیوالائے سورج چن، رواس لئے ترایا۔ تارا
 منڈل بیڑا بنھ، گنگ گنگنتر ویکھ وکھایا۔ آکاش پرکاش کہے دھن دھن، دھن دھن تیری وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا
 ویس وٹایا۔ اپنا ویس آپ وٹائے، جگ جگ کردا آیا۔ سنجگ تریتا پار کرائے، دوپر لیکھ لکھایا۔ کجگ تیری دھار بندھائے، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ لکھ
 چوراسی بھینو نہ رائے، بھینو ابھیدا اچھل اچھیدا بیٹھا بھینو چھپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ وٹایا۔ اپنا رنگ وٹاؤن آیا،
 پاربرہم بے انتا۔ گرگھ ساجن ساچے سنتا میل ملاؤن آیا، دیوے نام سچ سوغاتا۔ کایا چولی رنگ چڑھاؤن آیا، وڈ داتا گنی گنتتا۔ سرشٹ سبائی ایک مارگ لاؤن
 آیا، ایک جاپ جپائے جیو جنتا۔ ایک راگ سناؤن آیا، دھن انادی اک وجنتا۔ ایک چوگ چکاؤن آیا، ترشنا بھکھ مٹنتا۔ ایک بھوگ بھوگاؤن آیا، آتم سیجا اک
 سہنتتا۔ ایک درس اموگھ دکھاؤن آیا، نال رکھائے ساچی سنگنتا۔ کرم وجوگ مٹاؤن آیا، بنک دوارے ایک مٹنتا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،

ساجن ساچے لئے ور، آپ اپنا رنگ رنگتہ۔ اپنا رنگ رنگ کرتا، اپنی کل ورتائیا۔ کلج انتم ویکھ وچار، اپنی بنت بنائیا۔ پنچ تت کر پیار، ہڈ ماس ناڑی رت
 چولا اک بنائیا۔ گھنک پُری ہر پاوے سار، آپ اپنا ویس وٹائیا۔ مات پتا گھر ہو اُجیار، پنچم جیٹھا رت سہائیا۔ ساچا منگل گائے ہر نرنکار، ایک دُھن سنائیا۔
 برہاشو دیوت سُر کرن وچار، نیتز نین رہے اُٹھائیا۔ لوک مات ہوئی اُجیار، آد شکت رُپ وٹائیا۔ بھگتی بھگت کرے پیار، بھگوت ناؤں دھرائیا۔ ساچی شکتی
 آپ نرنکار، ساکھیات ویکھ وکھائیا۔ بوند رکتی لئے ادھار، پورب لہنا ویکھ وکھائیا۔ ویلا وقتی کر وچار، آپ اپنی رت سہائیا۔ دھرنی دھرت کرے پکار، نیتز رو
 رو نیر وہائیا۔ کلج کوڑا چاروں کُنٹ پھرے کُڑیار، اٹھے پھر واہو داہیا۔ جوٹھ جھوٹھ کرے پیار، پنجاں تتاں نال لڑائیا۔ من مت بھرے بھنڈار، گُرم ت
 سرب بھلائی۔ بھرے بھلے جیو گوار، جیو آتم نہ کوئی وکھائیا۔ در در منگن بن بھکھار، نام بھچھیا کوئی نہ جھولی پائیا۔ پاربرہم پر بھ لے اوتار، پُری گھنک
 بھاگ لگائیا۔ ساچے سنت لئے اُٹھال، آپ اپنی بوجھ بُجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لوک مات ویکھ وکھائیا۔ لوک مات ویکھن آیا،
 دُھر در گاہی داتا۔ مانس جنم جگت دھرایا، بال سہایا پتا ماتا۔ شیر سنگھ شیر ناؤں دھرایا، جن بھگتاں دیوے ساچیاں داتا۔ سنت منی سنگھ آپ اُٹھایا، مٹے رین
 اندھیری راتا۔ کلج کوڑا رہن نہ پایا، دیوے نام سچ سوغاتا۔ ساچا سنت سیوالایا، ویکھی اتم ذاتا۔ ایک شبد گیان درڑایا، دوجا اکھرنہ کوئی پچھاتا۔ آپ اپنے
 مارگ لایا، ایک بوجھ بُجھاتا۔ کلج تیرا لیکھ لکھایا، بیٹھا رہے اک اکاتا۔ بال اوستھا کھیل گویا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے
 اپنی گاتھا۔ اپنی گاتھا آپ جنائی، آپے بوجھ بُجھائیا۔ اپنے رتھ آپ چڑھائی، رتھ رتھو ہی آپ اکھوائندا۔ سگلا سنگ رہیا نبھائی، سگلا ساتھ آپ
 رکھائندا۔ پرگٹ ہو یا بے پرواہی، بے عیب پروردگار ناؤں دھرائندا۔ نورو نور اُجالا نور الاهی، نورو نور سماندا۔ کلمہ نبی رسول ویکھے اک تھاں خدائی،
 خداند خود ویس وٹائندا۔ لوک مات کرے جدائی، جو دھاسور آپ ہو جائندا۔ ہر جن ساچے کرے کُرمائی، ایک شبد لگھ لگائندا۔ آتم اندر کایا مندر وجدی
 رہے ودھائی، ساچا تال آپ وجائندا۔ پنچم سخیاں گائن چائیں چائیں، ایک راگ الا سندا۔ ویکھ وکھائے تھاؤں تھائیں، لیکھا کوئی رہن نہ پائندا۔ آپ اُٹھائے
 پھڑ پھڑ باہیں، جگت سہیلا آپ ہو جائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ رنگائندا۔ آپ اپنا جامہ پا، اپنی بنت بنائیا۔ گود سہا

پتا ماں، سیرکھ رکھائیا۔ ماتا سیر دئے تجا، ساچے سکھ سمائیا۔ جگت سنگھاسن لئے وچھا، اُپر آسن لائیا۔ رین دوس ڈیرہ لا، اٹھے پہر وکھ دکھائیا۔ سرشٹ
 سبائی گھیرا پا، بھرے بھرم بھلایا۔ سنجھ سویرا کوئی جانے نہ، سچ پر بھات نہ کوئی سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس
 کرائیا۔ ویس کرایا ہر اولاً، ایک رنگ کرتاریا۔ پُری گھنک و سیا سچ محلہ، ہر ساچا ڈیرہ لا رہیا۔ بے کھ بھلائے کر کر ول چھلا، کوکر سوکر وکھ دکھا رہیا۔ آپے
 و سیا نہچل دھام اٹلا، گرکھ سوئے آپ اٹھا رہیا۔ جگت جگدیش دپیک ایک بلا، اگیان اندھیر گوارہیا۔ آپے ہو یا رہیا جھلا، جگت ہلونا آپ لگا رہیا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگت سنگھاسن آسن لا رہیا۔ جگت سنگھاسن ہر براجے، پنج تت ہنڈھایا۔ ویس وٹایا دیس ماجھے، ماجھا بھرم بھلایا۔
 لوآں پُریاں رچیا کاجے۔ برہمنڈ کھنڈ وکھ دکھایا۔ آپے چڑھیا اپنے تازے، ایک آسو رہیا دوڑایا۔ سنت سہیلا جگ جگ رکھن آئے لاجے، رام کرشنا روپ
 وٹایا۔ سُن اگئی انحد بانی مارے آوازے، ایک شبد تال رکھایا۔ نام چڑھائے سچ جہازے، ایک چپو اپنا رکھایا۔ پکڑ اٹھائے راجن راجے، شاہ سلطانا دئے ہلایا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سنگھاسن اک سہایا۔ شبد سنگھاسن جگت دور، جگت سنگھاسن آپ ہنڈھایا۔ آپے بنیا کلجگ چور، دس کسے نہ
 آیا۔ لگیا رہیا اندھ گھور، پنج تت دیوار بنایا۔ کسے بھیت نہ پایا گھر گور، گھر گمبھیر سہایا۔ منمکھ جیو اپنے نال رہیا تور، دوس رین سنگ رکھایا۔ گرکھماں دیوے
 ایک نام شبد ساچی ٹور، راگ نادکن سنایا۔ سرب کلا آپے بھر پور، بھو کسے نہ پایا۔ سنت منی سنگھ سد حضور، پر بھ اپنی بوجھ بھجھایا۔ ناتا توڑے کوڑو کوڑ،
 ساچی جوڑی جوڑ جڑایا۔ مستک لائی چرن دھوڑ، آتم برہم جنایا۔ چتر سنگھڑ مورکھ موڑ، جنم جنما لیکھے لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی
 دھار کر پیار وچ سنسار، آپے رہیا دکھایا۔ سنت منی سنگھ اٹھیا جاگ، ہر ساچے آپ جگایا۔ کایا گلے لگا بھاگ، نرمل جوت کرے رُشنا۔ دپیک جوتی جگے
 چراغ، اک پرکاش رکھایا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاگ، کاگی ہنس بنایا۔ دو جہاناں پکڑے واگ، والی دو جہاناں آپ اکھوایا۔ آپے دھوونہارا داغ، امرت جام
 آپ پیایا۔ ساچی ناری میلا کنت سہاگ، پُرکھ ابناشی ایک پایا۔ ایک منگل ایک راگ، ایک دُھن اُجھایا۔ ایک شبد ایک آواز، ایک رہیا لگایا۔ ایک کرنی ایک کاج، ایک
 کرتا آپ اکھوایا۔ ایک دھرنی سازن ساز، دھرت دھول سہایا۔ بھاگ لگائے دیس ماجھے، پُری گھنک ناؤں دھرایا۔ سنگھ شیر شیر دلیر سویا گیا جاگ، جاگنہارا

آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنج تت دیوے ور، کایا مندر اک سہایا۔ پنج تت کر پیارا، اپنا تن سواریا۔ کپڑ بستر اپرا، تن جوڑا اک چُھہا رہیا۔ جگت گھوڑے ہو اسوارا، آپے آپ دوڑا رہیا۔ جن بھگتاں کرے خبردارا مُسکھاں گوڑھی نیند سوارہیا۔ جو جن جننی جنیا چل آئے دوارا، جن جنکا رُپ وٹا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، من منکا آپ پھرا رہیا۔ جگت سَنگھاسن اک ونجارا، کلجگ اتنم آیا۔ اٹھے پہر خبردارا، اپنی سیوارہیا لگایا۔ دوس رین کرے پیارا، ایک دھار دکھایا۔ نہ کوئے جانے میت مُرارا، ساک سین نہ کوئی سمجھایا۔ سنت منی سَنگھ سُن دُلارا، ایک بوُجھ بُجھایا۔ لیکھے لگے اگم اپارا، بھیو کسے نہ پایا۔ اتنم پرگٹ ہو یا جوت سرُپی نہہکنک نرائن ز اوتارا، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ شبد سَنگھاسن ساچاراج، لوک مات کمایا۔ جگت سَنگھاسن آپ براج، بھرم بھلیکھا پایا۔ اگم اگمڑی مارے واج، تن چڑھی ویس وٹایا۔ آپ اپنا سازن ساز، ساچے تت سما۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ آد زرنجن، آد شکت رُپ وٹایا۔ آد پُرکھ ہر ابناشی، پرم پُرکھ سُلطانا۔ پرگٹ ہوئے گھنک پُر واسی، کھیلے کھیل دو جہاناں۔ زرنگن جوت ہر شاہو شاباشی، ہر گھٹ ویکھ دکھانا۔ بھگت دوارے داسن داسی، سیوک سیوکمانا۔ پور کرائے در در گھر گھر آسی، جو جن آس رکھایا۔ گیر چُکائے دس دس ماسی، لکھ چوڑاسی پھند کٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا تن ہنڈھایا۔ جگت تن جگت ہنڈھا، اُلٹی کل ورتائی۔ بونجا سال ونڈ ونڈا، بونجا دیشاں کرے کُڑمائی۔ بونجا اکھر دھار چلا، باؤن رُپ رُگھرائیا۔ باؤن لیکھا آپ گنا، واک بھوکھت جنائی۔ آد شکتی رُپ وٹا، زرنل جوت کرے رُشنائیا۔ بھگتاں بھگتی دئے سہا، بھگون وڈ وڈی وڈیائی۔ جگت جگتی دئے بنا، ایک جوگ سکھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرنگن ایک دھار چلائی۔ زرنگن رُپ ہر زرنکار، آد انت رکھایا۔ جگ جگ لے مات اوتارا، جگ جگ ویس وٹایا۔ ستجگ ساچے کر پیارا، پرم پُرکھ اٹھ دھایا۔ تریتا تیرا کرم وچار، رام راما رُپ وٹایا۔ دواپر تیری بٹھے دھار، ساول سندر مکھ رکھایا۔ کلجگ تیری کر وچار، عیسیٰ موسیٰ لے اُپایا۔ نانک گر کر پیارا، ایک منتر نام درڑایا۔ گو بند گُر ویکھ وچار، پوت سپوتا سیوالایا۔ لکھیا لیکھ اپرا، نہ کوئی میٹ مٹایا۔ کلجگ اتنم پرگٹ ہوئے نہہکنک نرائن ز اوتارا، جوتی جامہ ویس وٹایا۔ سال بونجا کایا تن کر لوک مات پیارا، اتنم اپنا بھانا آپے من، کریا پار اُتارا۔ آپ اپنا بیڑا بٹھ، آپے لائے پار کنارہ۔ اپنی

وڈیائی آپے جانے دھنّ دھنّ دھنّ، نہ کوئی لکھے لیکھ لکھارا۔ اپنا راگ سُنے اپنے کنّ، آپے گا ونہارا۔ اپنی جننی آپے جایا اپنا جن، مات پت نہ کوئی ادھارا۔ کسے نہ دسے چھری چھنّ، نہ کوئی مندر مسجد گرو دوارا۔ جوت سرُپ ہر نرنکار نرگن دھار آپے جانے اپنا جن، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا کرے آپ پسا۔ اپنا پسا آپ کرائے، آپے میٹ مٹا سندا۔ لوک مات جنم دھر، پنج ت ہنڈھا سندا۔ انم اگنی گیا سڑ، ایکا ہون وکھا سندا۔ کایا کوٹ ڈھٹھا قلعہ گڑھ، ترے گن مول چکا سندا۔ ساچے پوڑے آپے چڑھ، سچ سنگھاسن ویکھ وکھا سندا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، نہ کوئی بنت بنا سندا۔ اپنے اندر آپے بیٹھا وڑ، پُرکھ ابناشی پُرکھ منا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگت سنگھاسن سال بونجا، لوک مات ہنڈھا سندا۔ جگت سنگھاسن کلجگ دھار، پر بھ ساچے چرناں ہیٹھ دبا سندا۔ جیواں جنناں کرے خوار، گرکھاں دے وڈیا سندا۔ مورکھ گدھ لائے پار، جو جن رسنا رہے گایا۔ ایکا دوجا بھیو نوار، ایکا دوجا بھیو گوا سندا۔ جوتی جامہ بھیکھ نیا، دس کسے نہ آ سندا۔ شبد ڈنکا پر اپار، ہر نرنکار اپنا رہیا و جا سندا۔ وید ویاسا بن لکھار، لیکھا گیا لکھا سندا۔ پرگٹ ہوئے نہکلنک نرائن ز اوتار، پوت سپوتا براہمن گوڑا آپے جانے لما چوڑا نہ جانے کوئی گھر بار، پڑھ پڑھ تھکی سرب لوکا سندا۔ مٹھا کوڑا نہ کرے وچار، ۳۲۵ آتم برہم نہ کوئی جنایا۔ دُھر در گاہی آیا دوڑا بے عیب پروردگار، جوتی نور کرے رُشنا سندا۔ سرشٹ سبائی سانجھیا، چار ورنناں اک پڑھا سندا۔ ایکا اکھر دے وچار، دُھر در گاہی ساچا ماہیا۔ بحر کپائی پاڑے پتھر، دُئی دوتی پرے ہٹا سندا۔ پنج وکارا ہوئے ستھر، گوڑھی نیند سوا سندا۔ سنت سہیلے کرے وکھر، نرمل جوت کرے رُشنا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی دھار چلا سندا۔ جگ جگ بھیکھ کرنیہارا، اپنی کل ورتا سندا۔ چارے ویداں پاوے سارا، پُران اٹھاراں پھول پھولا سندا۔ کھانی بانی اندر باہرا، گپت ظاہرا آپ اکھوا سندا۔ برہما وشن شو دیوت سر دے ہلارا، لوآں پُریاں پھیرا پاندا۔ رو س کرے نمسکارا، دوئے جوڑ سیس جھکا سندا۔ گگن گگنترا ادھو چکارا، تارا منڈل آپ اکھوا سندا۔ اگم اگمرا دتے اگمڑی دھارا، اگمڑی دھار آپ چلا سندا۔ اگھ نرنجن لیکھ لکھ نہ سکے کوئی جیو جنت وچارا، بھیو ابھیدا بھیو کوئے نہ پاندا۔ آپے جانے اپنی کارا، اچھل اچھیدا آپ اکھوا سندا۔ کلجگ انم لے اوتارا، نہکلنکا ناو رکا سندا۔ شبد کھنڈا تیز کٹارا، دو دھارا آپ چلا سندا۔ نو کھنڈ پر تھی کرے خبردارا، راج راجاناں آپ اٹھا سندا۔ سمت پنڈراں اک وچارا، ویہہ

صد بکرمی نال رلا سندا۔ پنچم جیٹھ دن دہاڑا، خوشیاں نال رلا سندا۔ جگت سنگھاسن ہر اکھاڑا، دہ دشا پھول پھولا سندا۔ پنچ تت تجایا پنچ تت مگر لگائی دھاڑا،
 اگنی دھار وہا سندا۔ لگے اگت بہتر ناڑا، لکھ چوراسی جیو گرا سندا۔ لیکھ لکھائے ستاراں ہاڑا، والی ہند اٹھائے سندا۔ سادھ سنت پکڑ اٹھائے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ،
 ڈوگھے کندر اُچے ٹلے پر بت پھول پھولا سندا۔ ترے گن مایا تیر ات اگنی ساڑا، اپنا مول چکا سندا۔ سٹ شبد ساچا لاڑا، پاربرہم پر بھ آپ مٹا سندا۔ سوہنگ
 شبد سیس بٹھے دستارا، سچا نام تلک لگا سندا۔ چار ورنناں کرے اک پیارا، اُوچاں نیچاں میٹ مٹا سندا۔ لوک مات دکھائے اک دوارا، ورن گوت نہ کوئی
 مٹا سندا۔ نور الہی پاوے سارا، انا الحق جنا سندا۔ مقامے حق خدی خدائی نہ کوئی لائے نعرہ، نہ کوئی دوجا بھيو رکھا سندا۔ ایکا ایک ہر کرتارا، ایکا رُوپ
 درسا سندا۔ اللہ رانی تیرا نعرہ، ہو ہو آپ دکھا سندا۔ تُوں تُوں ہوئے پار کنارہ، پاربرہم پر بھ آپ کرا سندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 کلج تیری اتم وار، پنچم جیٹھا ایکا دوس سہا سندا۔ پنچم جیٹھ ہر وڈیائی، پاربرہم جنایا۔ لکھ چوراسی کرے کُڑمائی، لاڑی مَوْت کرے کُڑمائی۔ ایکا مہندی
 ہتھیں لائی، لال چوڑا تن پہنایا۔ ہاڑ ستارا دیکھے چائیں چائیں، لہندی دشا پھیری پائی۔ اُمت نبی رسول اٹھائے تھاواں تھائیں، سویا کوئے رہن نہ پائی۔
 انجیل قرآن در دوارا آگے ہو ہو کہندی، امام مہندی جوت جگائی۔ لوک مات بھانا ایکا سہندی، بھلی سرب لوکائی۔ اتم ویلے ایکا گاہے کہندی، نہ دیسے کوئی
 سہائی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم جیٹھ دشا لہندی کھ بھوئی۔ لہندی دشانیر کھول، ہر اپنا کرم کمایا۔ محمد تیرا کیتا قول، پورا رہیا
 کرایا۔ صدی چودھویں وچا ڈھول، اک نگار وجایا۔ نہ کوئی جانے پنڈت پاندھارول، ملا شیخ بھيو نہ رایا۔ پرگٹ ہویا ہر کلا سولھ، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔
 چرن دھرے اُپر دھول، دھرت مات خوشی منایا۔ چرن دھوڑی کھ لگائے ساچی پاہل، سائک ست کرایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 سولاں کلیاں شبد سنگھاسن ولیا چھلیا پُرکھ ابناش دیکھے کھیل جگت تماش، چاروں کُنٹ اٹھ اٹھ دھایا۔ دہ دشا کالی رین، چاروں کُنٹ رین اندھیری چھایا۔ دشا
 لہندی دیکھے لاڑی مَوْت ڈین، تن شنگار کرایا۔ ناتا توڑے بھائی بھین، ساک سجن سین اک پیار رکھایا۔ لگیا کوئی نہ دیوے رہن، پیر فقیر شاہ حقیر دستگیر
 قُطب غوث نہ کوئی سہایا۔ کسے ہتھ نہ آئے نیر، بستر چیر نہ کوئے ہنڈھایا۔ چٹے اُپر کچھی جائے لکیر، کوئی نہ میٹے میٹ مٹایا۔ اُمت نبی رسول تیری کوئی نہ

نبھے دھیر، تیرِ نرالا اک چلایا۔ ویہ صد اُنی ہوئے اخیر، روزہ بانگ نہ کوئی رکھایا۔ حق حقیقت دیکھے پھیر، بغل قرآن نہ کوئی اٹھایا۔ شرع شریعت ساچے
 لوں، جگت مصلّا دئے چکایا۔ سچ سنگھاسن کوئے نہ سوئے، پُرکھ ابناشی اپنا آسن دئے اٹھایا۔ جو اُتجے سو ہوئے وِناسن، تھر کوئے رہن نہ پایا۔ نہ کوئی دیسے
 مدرامسن، گھنک پُر واسن ڈنک وجایا۔ پرگٹ ہوئے شاہو شتاباشن، راج راجانا دئے اٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا رنگ ہر کرتار،
 سرشٹ سبائی ویکھ وچار، اپنے آپ اُپایا۔ اپنا رنگ ہر اُپا، اپنی رچن رچایا۔ اپنی جوتی آپ جگا، آپے کرے رُشنائیا۔ اپنی گوتی آپ بنا، آپے ناؤں دھرائیا۔
 کوئی کوٹ رہے دھیا، گرگھ سنت سہیلے ورلے بوُجھ بُجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان
 ناؤں دھرائیا۔ ایک ناؤں شبد جیکارا، چار گنٹ کرایا۔ دیس پردیسا پاوے سارا، نوست ویکھ وکھایا۔ لوآں پُریاں دئے ہلارا، ایک رنگ رنگایا۔ آپے وسیا سب
 توں باہرا، سگلا سنگ آپ نبھایا۔ نام مردنگ اپر اپارا، ہر ہر رہیا وجایا۔ سچ دوارے آپے لگھ سچ وِنجارا، ساچا وِنج رہیا کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، کلجک تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، نرگن کرے رُشنائیا۔ نرگن نور جوت اکالا، آدانت اکھوایا۔ پرگٹ ہوئے دین دِیالا، دِیاندھ سمایا۔
 سنت سہیلا سدا رکھوالا، آد جگادی پھیرا پایا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکالا، سچ دوارا دئے سہایا۔ کایا مندر وکھائے سچی دھر مسالہ، پر بھ ابناشی ڈیرہ لایا۔ توڑنہارا
 جگت جنجالا، مایا ممتا موہ چکایا۔ چار ورنناں ایک دسے شبد سکھالا، سو پُرکھ نرنجن آپ الایا۔ ہوئے ہنگتا کرے کرائے جگت گھ کالا، ساچی سنگتا میل ملایا۔
 بُجھانگتا شاہ کنگالا، ایک رنگ رنگایا۔ ایک جوتی ہر جوالا، ایک نور سواپا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر،
 جگت سنگھاسن وقت چکایا۔ جگت سنگھاسن آپ اٹھایا، اپنی کل ورتاریا۔ آوندناں جاندا نظر نہ آیا، دیکھے سرب سنساریا۔ ساچا حصّہ اک وندایا، پون پونی
 دئے ہلاریا۔ دہ دِشا پھیرا ایک پایا، کرے اپنی کاریا۔ سنت منی سنگھ تیرا لیکھا پور وکھایا، بونجا چوڈاں جوڑ کرارہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، اپنا بھار آپ اٹھا رہیا۔ اپنا بھار آپ اٹھائے، دو جہاناں والی۔ سنت سہیلے سنگ رکھائے، چلے چال نرالی۔ اپنا تلک اپنا سیس دھرائے، گرگھ کرے
 رکھوالی۔ اپنی چالی آپے پائے، دو ہتھھاں دسے خالی۔ اپنا پالی آپ ہو جائے، نہ کوئی سنگ رکھائے لیف نہالی۔ چوڈاں لوک چوڈاں ہٹ چوڈاں طبقاں پار

کرائے، اک محمد منگے وچ دلالی۔ تیر تھ تٹ ویکھ دکھائے، کسے پت نہ دسے نہ ڈالی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے چلے چال نرالی۔
 شبد سنگھاسن ہر اُپا، جگت سنگھاسن مات تجایا۔ شبد سنگھاسن جوت جگا، جگت سنگھاسن دئے بُجھایا۔ شبد سنگھاسن رنگ رنگا، جگت سنگھاسن دئے مٹایا۔ شبد
 سنگھاسن مردنگ وجا، جگت سنگھاسن سُن کرایا۔ شبد سنگھاسن انگ لگا، جگت سنگھاسن مول نہ بھایا۔ اپنا بھانا آپ ورتا، اپنے بھانے وچ سمایا۔ پنچم جیٹھی
 جامہ پا، پنچم رُت سہایا۔ پنچم جیٹھ جوت جگا، پنچم لئے اُپایا۔ ورن گوت میٹ مٹا، ایکا سرن دھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگت
 پوجا دئے مٹایا۔ جگت پوجا مٹے بھو، ہر ساچے آپ مٹاونا۔ لیکھا جانے چارے وید، نہ بھو کسے چھپاونا۔ آپے جانے جگت کتیب، وید ویاس سنگ رکھاونا۔
 انجیل قرآن نہ کرے فریب، عیسیٰ موسیٰ آپ جگاونا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم جیٹھا پنچم مینا پنچم موہ چکاونا۔ پنچم ناتا جگت توڑ،
 ایکا گھر سہا سندا۔ شبد چڑھائے ساچے گھوڑ، ساچا در دکھائندا۔ دُھر در گاہی آیا دوڑ، داتا دانی آپ اکھوائندا۔ دو جہانی لائے ایکا پوڑ، دُونگھی بھوری پار
 کرائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، سمت پندراں ویکھ دکھائندا۔ سمت پندراں ہر لاکارا، چار کُنٹ
 اُٹھ دھایا۔ برہما رووے زارو زارا، نیتز نیر وہایا۔ شو شکر ویکھے اک دوارا، ہتھ ترسول اُٹھایا۔ کروڑ تیتیس کڈھے ہاڑا، ویلا اتم آیا۔ نو کھنڈ پر تھی مارے
 دھاڑا، نو در پھول پھولایا۔ ستاں دیپاں اک اکھاڑا، پر بھ ساچا رہیا بنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سمت پندراں تیری پائے ونڈ، ویکھ
 دکھانے ہر برہمنڈ، لکھ چوراسی جیرج کھانی اُتبیج سیج انڈ ونڈ ونڈائی۔ پنچم جیٹھا شبد کھنڈا دو دھارا، منمکھاں کُنڈ وڈھائی۔ مگر لگے اگئی دھاڑا، پر بھ ہتھ چنڈ
 پر چنڈ اُٹھائی۔ پرگٹ ہو یا ساچا لاڑا، بھیکھ پکھنڈ دئے مٹائی۔ اک اکلا ایکنکارا، دوہاگن نار رنڈ سرب دکھائی۔ نہ کوئی سوئے پیر پسارا، جن بھگتاں ایکا ونڈ
 ونڈائی۔ رسنا ہر ہر ناواں اُچارا، بے مکھ بیٹھے کُنڈ وڈھائی۔ اگے ڈگے مونہہ دے بھارا، سر بانہیاں ہیٹھ دباہیا۔ دُکھ لگا اتم بھارا، کام کرو دھ لو بھ موہ ہلاکایا۔
 پنچ تت چلیا مات وکارا، مات جگت پر نائی۔ نہ کیا سچ وپارا، جوٹھ جھوٹھ ہوئی کُڑمائی۔ کلج مایا کنت بھتارا، رین اندھیرا ایکا چھائی۔ دیپک ہوئے نہ کوئے
 اُجیارا، نہ کوئی ساچا مارگ لائی۔ نہ کوئی دیسے پار کنارا، بھرم بھرمی رہے بھلائی۔ بھرم بھرمے گڑھ ہنکارا، ایکا دوجا دیوے نہ کوئی مٹائی۔ تیجے نیتز نہ درس

دکھائے ہر نرنکارا، چوتھے گھر نہ کوئی سمائیا۔ چوتھا پد نہ دے سہارا، پنچم میلانہ کوئی ملائیا۔ ملے میل نہ گر اوتارا، چھیواں گھر نہ کوئی سہائیا۔ اُتے شبد سٹی
دھنکارا، ستویں ست پرکھ نرنجن نہ میل ملائیا۔ ایکا دیکھے دُھر دربارا، تھر گھر تھاؤں نہ کوئی بہائیا۔ نرگن نرگن نہ رنگ کرتارا، پر بھ اپنی رچن رچائیا۔
کَلجک اتم لے اوتارا، شبد ڈنکا رہیا وجائیا۔ کھیلے کھیل اپرا، گھر ساچے وجدی رہے ودھائیا۔ ملیا میل میت مُرارا، آتم سیجا آئے چائیں چائیا۔ کنت کنتوہلا
ہر بھتارا، آپے پھڑے اٹھ اٹھ بانہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن جوتی ویس کر، ملیا در اک دوارا۔ ایکا ملیا ہر دروازہ، ایکا گھر
سہائندا۔ ایکا ہر غریب نوازا، ایکا در دکھائندا۔ ایکا رکھے آسوتازا، ایکا آپ دوڑائندا۔ ایکا ایک پھرے بھاجا، ویس انیکا آپ کرائندا۔ پرگٹ ہوئے دیس
ماجھا، پُری گھنک دھام سہائندا۔ بھگت جناں پر بھ مارے واجاں، اندر مندر کھوج کھجائندا۔ لوک مات رچیا کاجا، کَلجک اتم پھیری پائندا۔ اک چلائے سچ
جہازا، سوہنگ ناؤں دھرائندا۔ دُرمت میل دھوئے داغا، نرمل نیر پائندا۔ شبد جنائی بودھ اگادھا، دُھن آتمک آپ سناائندا۔ رسنا جہوا جس جن ارادھا،
۳۴۹ ہر گن ویکھ دکھائندا۔ میل ملاوے موہن مادھو مادھا، وچھڑ کدے نہ جائندا۔ سنت سہیلا سادھن سادھا، صدق صبوری اک رکھائندا۔ پنچم وجائے ساچا
نادا، انحد تال وجائندا۔ انحد وجائے ساچا واجا، راگ رگنی سچ کماائندا۔ ویکھ دکھائے دو دو آہ، آب حیات آپ پائندا۔ بھاگ لگائے مکھ کایا ساچا کعبہ،
ساچا جج کرائندا۔ سُر ت سوانی دیوے داجا، ساچا سگن منائندا۔ شبد ملاوا دُھر در گاہی ساچا دعوا، شاہو بھوپ وڈ راجن راجا، آپ اپنا سنگ رکھائندا۔ اپنا
سنگ ہر رکھنڈا، نہ کوئی توڑ تڑائے۔ بجر کپائی توڑے جنڈا، جو بیٹھا آپ لگائے۔ دُئی دوتی ڈھاہے کندھرا، بھانڈا بھرم بھنائے۔ آپے ہوئے سدا
بخشندرا، بخشنہار ہر ہر رائے۔ ممتکھ جیو مایا اندھرا، بھینو نہ جانے رائے۔ مدراماسی گنڈرا، نو در پھرے ہلکائے۔ گرگھ ورا آتم دُھن سنے سنائے سہاگی
راگ چھنڈرا، سنگر پورا آپے گائے۔ جوتی جوت پرکاش آپ رکھنڈرا، اگیان اندھیر مٹائے۔ اک دکھائے دیا کمائے پرمانڈرا، پرماند سمائے۔ جوتی جوت
سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کَلجک تیری اتم ور، پنچم جیٹھا ہر بھگوانا، جوت سرُپی پہرے بانا، جیواں جنتاں دیوے مانا، سادھاں سنتاں دیوے دانا،
ایکا رنگ رنگائے۔ ایکا رنگن رنگ رنگائے، رنگنہار کرتارا۔ دوسر در نہ منگن جائے، بھریا رہے بھنڈارا۔ جگا جگنتر پھیری پائے، آدن انتا ایکنکارا۔ سادھاں

سنتاں لئے جگائے، دیوے نام ادھارا۔ مہتمکھ در توں دئے دُرکائے، بھوونہ پائَن گر کرتارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم
ور، جگت سَنگھاسن پُرکھ ابناشن کھیل کرائے دیا کمائے پار کنارہ۔ پار کنارہ آپ کرائے، ایکا ایک دکھایا۔ اک کنارہ ایکا تٹ، ایکا در سہایا۔ ایکا وسیا گھٹ
گھٹ، ایکا رُپ سمایا۔ ایکا کھیل بازی گر نٹ، نٹ نوآ سانگ ورتایا۔ ایکا ویکھے ساچا ہٹ، چوڈاں لوکاں پھول پھولایا۔ شبد ورو لے ساچا پٹ، تندن نام
بندھایا۔ ہر جن جن ہر ساچے ویکھ وکھائے کایا مٹ، ساچا مندر سہایا۔ پنچ تت تن جن جانا ڈھٹھ، تھر کوئے رہن نہ پایا۔ کلجگ تپایا ایکا مٹھ، جگ چوٹھا
کھیل وکھایا۔ سمت سولاں کرے اکٹھ، ہر ساچا شبد جنایا۔ کسے نہ مکنا پینڈا نٹھ نٹھ، چاروں گنٹ واہو داہیا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں کوئی نہ رکھے ہٹھ، نہ
کوئی دھیر دھرایا۔ پنچم جیٹھ کرے چٹھ، تیر نشانہ ایک لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سرب کل آپے سمرتھ، سمرتھ پُرکھ اکھوایا۔
سرب کلا آپے سمراتھا، ہر وڈ وڈی وڈیائی۔ پرگٹ ہو تریلوکی ناتھا، اپنی رچن رچایا۔ ایکا شبد ایکا گاتھا، ایکا کرے پڑھایا۔ ایکا جوتی ایکا نور حاضر حضور
کوئٹک نیا مستک ٹکا لائے ماتھا، ایکا جوت کرے رُشنائیا۔ پرگٹ ہوئے جوں راما گھر دسرتھا، لکا گڑھ تڑایا۔ آپے ویکھن جائے تماشا، پندراں کنگ رُت
۳۵۰ سہایا۔ شاہ ^{بھبھیکھن} ہوئے اُداسا، راجندر پرشاد آپ اٹھایا۔ نو کھنڈ پر تھی خالی کاسہ، گھر گھر بیٹھے کرن صلاحیا۔ لکھ چوڑاسی ہاری بیٹھی پاسا، دھرم
دھیر نہ کوئی دھرائیا۔ مکھ لگایا مدراماسہ، عیسیٰ موسیٰ پہلے مٹایا۔ چیناروسا ویکھ خلاصہ، پر بھ ساچا آپ گھلایا۔ لاڑی موت کرے ہاسا، اٹھ اٹھ ویکھے چائیں
چائیا۔ کیٹری کوٹے پہلے جاسا، رائے دھرم لڑ پھڑایا۔ رائے دھرم دئے بھروسا، پھڑائے اپنی باہنیا۔ جگت ادھار کیا ویلے انت نہ جھٹے تولہ ماسہ، اٹھائی
گنڈاں دئے بھرائیا۔ پرگٹ ہو یا ہر شاہو شاہاباشا، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ بونجا سال رکھیا گھنک پُر واسا، جگت سَنگھاسن سیج وچھانیا۔ ویہہ سو بکرمی
انت وناسا، پنچ تت تن دیہہ تجایا۔ نرمل جوت کر پرکاشا، گرگھ ساچے وچ گیا سمایا۔ آپے ہو یا داسی داسا، سیوک سیوا رہیا کمایا۔ ویکھ دکھانے پر تھی
آکاشا، گگن پاتالاں پھیرا پانیا۔ ساچے منڈل پاوے ساچی راسا، گوپیاں کاہن آپ نچایا۔ اپنی قُدرت آپے بل بل جاسا، آپے ویکھ وکھایا۔ اپنی سرتی
دئے آپ دلاسا، لکھ چوڑاسی وچ لکایا۔ کلجگ بخشے چرن کول اک بھروسا، دو جہاناں ہوئے سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ

تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان ناؤں دھرائیا۔ ناؤں دھرائے ہر نرنکار، نہچل دھام سہایا۔ نہچل دھام اپرا، دیپک جوتی اک جگایا۔ اٹھے پہر ہوئے اُجیار، دوس رین نہ کوئے بنایا۔ نہ کوئی مندر چار دیوار، چہر چھن نہ کوئی سہایا۔ اک اکلا اک ایکنکار، بیٹھا ڈیرہ لایا۔ جگ جگ لوک مات لے اوتار، سنک سندن نام دھرایا۔ ساتن سنت کمار، ایکاروپ وٹایا۔ براہ تیراروپ اپرا، اپنا ویس کرایا۔ گئے پُرش تیری ست ست دھار، ست ست ورتایا۔ حیگرپو کر داتار، برہے مان دویا۔ نر نرائن کر وچار، بدری نرائن ویکھ وکھایا۔ کپل من دتاترتے بٹھے دھار، یادو بنسی اک دھرایا۔ رکھو دیو پاوے سار، جینی روپ وٹایا۔ پرتھو تیری اک وچار، دھرت مات رڑک وکھایا۔ کچھ ویکھے اک سنسار، کھ مچھ وٹایا۔ دھنتر وید وڈ دھنکار، سرشٹ سبائی رہیا سناپا۔ موہنی روپ کر اپرا، مہا دیو بھلایا۔ کروڑ تیتسا ویکھ وچار، سراسر لیکھے لایا۔ باون بھیکھا اک اپرا، بل دوارے منگن آیا۔ ہنسا روپ ویکھ وچار، شبدری شبد اپایا۔ نر سنگھ نہ تت کوئی پیار، بالک لیکھے لایا۔ ہری ہر ہر اپرا، گج تمدن توڑ تڑایا۔ نارد من تیری سن پکار، نر نرائن اٹھ اٹھ دھایا۔ بالک دھرو دے پیار، ساچے دھام بہایا۔ سنجگ تیرا پارکنار، تریتا ویس وٹایا۔ پرسرام روپ اپرا، اپنی بنت بنایا۔ کوروش کشیترا دھام نیار، پتا سیس کٹایا۔ جگت جگدیش پاوے سار، آتم تت جنایا۔ آتم تت کر وچار، کشتری ویکھ وکھایا۔ رام رام لے اوتار، گھر ساچے بھاگ لگایا۔ لکا گڑھ دے ہلار، راون راون وچ سہایا۔ ایکاروپا کرکنار، شاہ بھیکھن لئے ترایا۔ شاہ بھیکھن رووے زاروزار، انتم نیر وہایا۔ راج تاج نہ موہے پیار، توہے چرن پریت اک رکھایا۔ رگھپت بو لے کھوں اچار، ویلا وقت اچے نہ آیا۔ کلجگ ورتے وچ سنسار، تیرا لیکھا دے چکایا۔ مات لوک آونا جنم دھار، بھارت کھنڈ بھاگ لگایا۔ پاوے ونڈ گر کرتار، نہ کوئی میٹ میٹ وٹایا۔ نرگن کرے اک پیار، تیرا میرا روپ وٹایا۔ مرے نہ جنمے وچ سنسار، آون جاون کھیل رچایا۔ جگت جگت بھیکھن کر وچار، ایکاتلک لگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تریتا تیرا روپ وٹایا۔ تریتا بیڑا ہویدا دور، ہر ساچے کل ورتایا۔ دواپر آئے حاضر حضور، اپنا بھیکھ وٹایا۔ وید ویاسا نہ کایا تن تیا تندور، نہ روگ سوگ جنایا۔ ایکاروپا ایکاروپا، ایکاروپا ایکاروپا، نارد من کرے بھرپور، چار سلوک جنایا۔ باراکھر حاضر حضور، نش اکھر ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی بوجھ اپنے اندر آپے آپ لکایا۔ آپ اپنا بھیکھ لکھلا، اپنا راگ

سُنا یا۔ نارد من سنگ رلا، ساچا مارگ لایا۔ چارے ویداں حصے دے ونڈا، لیکھا لیکھ آپ کرایا۔ پُران اٹھاراں دے لکھا، لکھ چار ہزار ستاراں سلوک گنایا۔ اپنی کرنی آپ کما، اپنا بھیکھ وٹایا۔ ساول سُندر رُوپ وٹا، مورکٹ کول نین آپ ہو آیا۔ ارجن مینا ساچا سجن آپ اکھوا، ایکا گیتا گیان درڑایا۔ دُشت ہنکاری رہن نہ پان، بن کاہنا کنسا میٹ مٹایا۔ سہنس سہنسا سربنس سربنسا کھائے لاڑی موت ڈان، آپ اپنا سھم چلایا۔ سنت بھگت جٹا جوٹ ایکا دھام اکٹھے رہن، وچھڑ کدے نہ جایا۔ پیر سُداے چکائے لہن دین، دروید لجیا پردہ پایا۔ ہر ہر بھيو کوئے نہ سکے رسنا کہن، نہ کوئی لیکھا لیکھ لکھایا۔ کلجک ویکھے کالی رین، اپنا رنگ رنگایا۔ گیان بودھا بودھ وکھائے ایکا نین، ایکا دھار وہایا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی اپنا بھانا آپے ویکھے اپنے نین، نہ کوئی دوسر سنگ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم وار، اپنی دھار وہایا۔ عیسیٰ موسیٰ کر پیارا، اپنی کل ورتایا۔ اک اتھر بن کر پیارا، ایڑا اتھر بن اک وڈیایا۔ اللہ رانی نُور اُجیارا، نُور الاهی رہیا کرایا۔ سنگ محمد چار یارا، چار یاری اک دکھایا۔ اللہ رانی کر پیارا، آپے رہیا پرنا یا۔ ایکا دیوے جگت پیارا، جوٹھ جھوٹھ کرے کُرمایا۔ ویلے اتم دے ہلارا، اپنا بھيو چُکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، آپے لیکھا لکھنہارا ۳۵۲

آپے میٹے چھاہیا۔ آپے لیکھ لکھاون آیا، آپے لکھنہارا۔ آپے بھیکھ وٹاون آیا، کھیلے کھیل نیارا۔ آپے در درویشی نام دھراون آیا، منگے بھگت دوارا۔ آپے برہما وشن مہیش گنیش راہ تکاون آیا، آپے بھرے بھنڈارا۔ آپے کھونڈی موڈے بھوری اٹھاون آیا، نانک ناؤں دھرایا۔ آپے در دوارا منگن آیا، ڈھیہہ ڈھیہہ پئے چرن دوارا۔ نام ست کر اُجیارا، لوک مات رہیا جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نانک گر ملیا دھر دھر سنجوگ ملایا۔ ملیا دھر سنجوگ، ہر بھگوانیا۔ جیواں جنناں کٹے روگ، دیوے نام نشانیا۔ دھر درگا ہی دیوے ساچا جوگ، ہر داتا وڈ مہربانیا۔ درس دکھائے اک اموگھ، آپ اپنا رُوپ وٹانیا۔ اک سنائے ساچا جوگ، سوہنگ سو ساچی بانیا۔ سرشٹ سبائی کلجک اتم ہوئے وجوگ، چاروں کُنٹ روئے جیرج کھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد جنائی آپ جنائے، دھر درگا ہی بیٹھا بے پرواہی دُھن انادی سُن سادھی انحد ساچی بانیا۔ انحد بانی آپ وکھانی، رسنا ہر ہر گانیا۔ پرا پسنتی پُنی چھانی، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ مدھم بیکھری ہوئے تنانی، جیواں جنناں رہی سمجھایا۔ اتم انتر ایکا پانی، امرت اتم رہی پیایا۔ پاونا پد اک زربانی،

پرم پڑکھ ملانیا۔ گر شبد ملے ساچا ہانی، ساچی تیج سہانیا۔ آون جاون چھکے کانی، رائے دھرم نہ دے سزائیا۔ چرن کول اک دھیانی، ناتا جوڑ جڑائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نانک دتا ایکا ور، نرمل جوتی آتم گھر، دوس رین اٹھے پہر رہے رُشنائیا۔ نانک نام ست ورتایا۔ چار گنت اٹھ دھایا۔
 دہ دشا جیو جنتاں سمجھایا۔ ایکا مارگ لایا۔ سادھ سنت ایکا لھم جنایا۔ ایکا اکھر ویکھ وکھایا۔ پورن بھگونت جوت کرے رُشنائیا۔ کلجک ویلا دے سہایا۔ آپ اپنا
 ناؤں دھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا جوت نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، ایکا دوجا بھو چکایا۔ تیجا لوئن کھول وکھایا۔ چوتھا گھر اک
 سہایا۔ پنچم میلا سہج سہایا۔ چھیواں چھپر چھن تباہا۔ ستویں جوت پرکاش سماہا۔ اٹھویں اٹھاں تتاں وچ نہ آیا۔ نوویں نو در پھیرا نہ پایا۔ دسویں بیٹھا آسن
 لایا۔ گرگھ ورلے درشن پایا، جس جن اپنی دیا کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دسویں گر لیکھا دھر شبدی ست اپایا۔ شبدی ست گر
 گوہند، گوہند روپ سماہا۔ آپے میٹنہارا سگلی چند، چنتا روگ وچ نہ آیا۔ آپے بخشے گنی گہند، داتا دانی آپ ہو جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، اپنا لیکھا آپے جانے، بھرم بھلیکھا ویکھ وکھانے، دھاری کیسا مونڈ منڈایا بھو نہ رایا۔ گر گوہند بن لکھارا، اپنا لیکھ لکھائندا۔ کلجک انتم پرگٹ ہوئے
 نہکلنک نرائن نر اوتارا، نر نرائن جوت جگائندا۔ چار ورنان کرے اک پیارا، ورن گوت میٹ مٹائندا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی سوہن اک دوارا، بیس پیسا
 راہ نکائندا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں اوچاں نیچاں بھرے نام بھنڈارا، اپنی دست آپ ورتائندا۔ سمت سولاں کر خوارا، منمکھ جییاں آپ اٹھائندا۔ سمت
 ستاراں مارے مارا، نہ کوئی دھیر دھرائندا۔ اٹھ اٹھاراں وہندی دھارا، جل جل آپ سمائندا۔ اُنی اُنیا پار کنارہ، عیسیٰ موسیٰ آپ گرلائندا۔ بیس پیسا نر
 اوتارا، چھتر سپس آپ جھلائندا۔ کھیلے کھیل دئی دربارا، سچ سنگھاسن اک وچھائندا۔ نو کھنڈ پر تھی بٹھے ساچی دھارا، اک گیان درڑائندا۔ ستجگ سوہے
 تیرا دھرم جیکارا، دہ دشا آپ لگائندا۔ بھگت وچھل آپ گردھارا، گرور روپ وٹائندا۔ کلجک تیرا پار کنارہ، لوک مات پار کرائندا۔ ستجگ ساچالے
 اوتارا، دھرت مات گود سہائندا۔ بھگت جنان کرے پیارا، ایکا کرم کمائندا۔ ایکا بھرے نام بھنڈارا، برن اٹھاراں ویکھ وکھائندا۔ ترنی ترن سچّی سرکارا،
 ساچی دھار چلائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، پنچم جیٹھا گرگھاں رکھے چھایا بیٹھا، نام چھتر سپس جھلائندا۔ پنچم جیٹھا

جگت سنگھاسن، ہر ساچے مول چکایا۔ پارکنارہ پر تھی آکاشن، اپنا آپ دکھایا۔ آپ اٹھائے شاہو بھوپ ہر شاہ شتابشن، شاہاں شاہ ہو جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم جیٹھا دتا ور، ہر سنگت میل ملایا۔ سنگت میلا ہر ہر ناتا، سنگت پُرکھ جڑایا۔ ملے میل ہر پُرکھ بدھاتا، پاربرہم سرنایا۔ اتم ہوئے سنجگ ذاتا، ورن گوت نہ کوئی رکھایا۔ اکال پُرکھ ہوئے ساچا پتا آد شکت ہوئے ساچی ماتا، گرگھ ساچے گود اٹھایا۔ گھر چوتھے دیوے سوہنگ داتا، ساچا نام جپایا۔ اک چلائے ساچا راتھا، رتھ رتھوا ہی بنکے آیا۔ آپے ہوئے تریلوکی ناتھا، ترے بھون سمپ سمایا۔ آپے جانے پوجا پاٹھا، ہون اہوتی آپ کرایا۔ آپے امرت سر سرور مارے ٹھاٹھا، آپے تال بھرایا۔ آپے چارے کُٹ دہ دشا لو آں پُریاں گنگن پاتالاں پھرے ناٹھا، چاروں کُٹ پھیرا پایا۔ آپے جانے اپنی واٹا، آپے پندھ مُکایا۔ آپے چڑھے اپنے گھاٹا، آپے راہ دکھایا۔ آپے جوتی نور اُپائے ایکا لائا، آپے اگنی تت جلایا۔ آپے اپنا رس اپنے اندر آپے چاٹا، رسنا جہوانہ کوئی ہلایا۔ اپنا لاہا آپے کھاٹا، دس کسے نہ آیا۔ آپے اپنا جگ جگ پور کرائے گھاٹا، سنت سہیلے سنگ رلایا۔ لیکھا کھے مستک جوتی نور لائا، لہنا دینا مول چکایا۔ آپ گھلائے ساچا ہاٹا، آپے ہٹو ہٹ وکایا۔ گر سنگت تیرا ساچا ناتا، ہر ساچے آپ بندھایا۔ کلجک رین اندھیری راتا، چاروں کُٹ اندھیرا چھایا۔ من مت نار ہوئی کمذاتا، منمکھ جیواں لئے پر نایا۔ ویلے انت نہ چھے کوئی واٹا، رائے دھرم دئے سجایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، ہر سنگت مان دوایا۔ ہر سنگت ہر ساچا مان، ایکا در دواریا۔ اک جنائی دھر فرمان، اپنی آپ جنا رہیا۔ ساچا ڈھولا سارے گان، کایا مندر آپ وسا لیا۔ اپنا گر آپے پان، آپے گھر چھپا لیا۔ اپنا پردہ آپے لاہن، مکھ گھنگھٹ نہ کوئی رکھا لیا۔ دُئی دوتی پردہ پڑائن، بجر کپائی قلعہ ٹڑا لیا۔ انحد سنے ساچا گان، پنچم سیوالا لیا۔ دسم دواری سچ مکان، پر بھ ساچے آپ بنا لیا۔ نیڑ نہ آئن پنج شیطان، نہ کوئی موہ دکھا لیا۔ گرگھ ورلے لوک مات پائن، جس جن چرن دھیان لگا لیا۔ اتم امرت انتر دیوے پین کھان، ترسنا بھکھ مٹا لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکلنک نرائن نر، پنچم جیٹھا گن ندھانا، ہر سنگت کرے در پروانہ، ایکا دیوے نام نشانہ، نہ دوسر کوئی ویکھ دکھا لیا۔ شبد گر سرب دیوا، دیو دیوا اھوایا۔ پاربرہم پر بھ الکھ اھیوا، بھیو کسے نہ پایا۔ جن بھگتاں دیوے امرت اتم ساچا میوہ، ایکا پھل کھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ میلا آپ ملایا۔ میلا

میلنہار بنواری، نرمل نور نورانہ۔ بھگت وچھل شبد گردھاری، دیوے راگ ترانہ۔ در دوارے بیٹھایچ جائے سواری، ویکھ وکھائے گئی نیدھانا۔ ہر سنگت ہر
 آگے پیاری، بردھ بال نہ جانے ہر نوجوانا۔ ایک رنگ رنگے کرتاری، لوک مات اتر نہ جانا۔ جو جن ڈھیہہ پیا دواری، دو جہانی پار کرانا۔ توڑ وچھوڑا اپنی
 کرے کاری، ہر کا بھو کسے نہ جانا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت وکھائے ایک گھر نہ کوئی دوسر محل اٹاری۔ ایک ہر ایک در، ایک گھر
 سہایا۔ ایک دیونہارا در، ایک جھولی نام بھرایا۔ ایک چکائے جگت ڈر، دھرم رائے نہ دے سزایا۔ ایک کھیل رہیا کر، کر نہار آپ ہو جایا۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، ایک اگی ساچی سکھی ساچی دھار بندھایا۔ ایک اگی کر آکار، اپنا روپ در ساند۔ نرگن روپ وس گھر بار، وید کتیب نہ کوئی جن ساند۔ نو
 دوار وچ سنسار، پنج تت سہا ساند۔ دسواں محل اک اُسار، کایا مندر ڈیرہ لاساند۔ اٹل محل اُچ مینار، آپ اپنا ویکھ وکھاساند۔ گر سکھ نہ لائے کوئی کسے سل،
 طعنہ میہنا نہ کوئی دھرا ساند۔ پرکھ ابناشی جس ہو یا ول، پھڑ بانہوں پار کر ساند۔ جگت بڑھیا پھل لگا ڈال، امرت کھ چوائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، آتم دیوے ساچا سکھ سچھل کرائے مات کھ، مانس منکھ لیکھے لاساند۔ ہر سنگت ہر ناتا جوڑ، ایک مارگ لایا۔ کیا کوئی کرے توڑ وچھوڑ،
 ۳۵۵ پر بھ ساچے آپ جڑایا۔ چڑھیا رہنا شبد گھوڑ، پر بھ ساچے آپ چڑھایا۔ در دوارا ویکھے دوڑ دوڑ، دوس رین سیو کمایا۔ پنچاں تتاں مارے پہلا پوڑ، پنچم چور
 دے مٹایا۔ گر کھ آتم لگی اوڑ، امرت میگھ دے برسایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت دیوے ایک در، جگت سنگھاسن مول چکایا۔
 جگت سنگھاسن گیا تچ، اپنا موہ چکایا۔ شبد سنگھاسن چڑھیا بھج، نرگن ویس وٹایا۔ جگت سنگھاسن پردہ کج، اگنی تت جلا یا۔ شبد سنگھاسن بیٹھاسج، نہہکسی جامہ
 پایا۔ جگت سنگھاسن تال گیا وچ، شبد سنگھاسن ویلا آیا۔ جو گھڑیا سو گیا بھج، تھر کوئی رہن نہ پایا۔ گر سکھاں سمت پندراں کجگ تیری پار کرائے پنچم جیٹھی
 حد، اوکھا گھاٹ ویکھ وکھایا۔ گھر گھر آپ سنائے انحد و اجا ساچا ناد، ناد انادی دھن اُپجایا۔ کھوج کھجائے ہر برہما، پار برہم اکھوایا۔ آپے بیٹھا وچ ادھ،
 گر کھ ساجن راہ تکایا۔ وشنوں ونسی ویکھے ساچی جد، بنسا بنس سہایا۔ گر کھ وکھائے ایک پد، چوتھا در سہایا۔ شبد نشانہ لئے گڈ، جھنڈا دھرم جھلایا۔ من
 مت وکارا بنے ڈونگھی کھڈ، اُپر پردہ پایا۔ نرمل کرے تن ماس ناڑی رت ہڈ، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت دیوے اک در، مہاراج

شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، گھر ساچا دیا کمایا۔ گھر سبیا شبد سنگھاسن، جگ تجیا پُرکھ ابناشن، پرگٹ ہویا گھنک پُر داسن، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر ستن دیوے ایکا ور، ایکا گھر شاہو شباشن۔

★ ۱۸ جیٹھ ۲۰۱۵ بکرمی گردھارا سنگھ دے گھر شبد لکھائے بلووال ضلع امرتسر ★

سرنگت سرب سکھ پایا، پاربرہم سرنائی۔ پاربرہم گُر اک بُجھایا، گُر پورے ہتھ وڈیائی۔ ایکا تت شبد جنایا، شبدی شبد اُپائی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا دیوے نام ور، ہر جن میلا ایکا گھر، ایکا دیوے نام وڈیائی۔ آتم گھر ہر ہر میلا، ہر ہر آپ کرایا۔ آپے ہوئے سجن سہیلا، جگ جگ ویس وٹایا۔ آد جگادی اک اکیلا، عقل کلا اکھویا۔ اپنا کھیل ابناشی کرتا آپے کھیلا، نہ کوئی دوسر سنگ رلایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھگتن میلا ساچے گھر، گھر سہنجنا اک سہایا۔ سہنجنا گھر ایکا ہر، نرگن ویس وٹا سندا۔ گرگھ جوتی نور دھر، نورو نور سماندا۔ شبد سرُوپی دیوے ور، ست سنتو کھ سماندا۔ آپے پُرکھ ناری نر، نر نرائن آپ ہو جائندا۔ نہ جنمے نہ جائے مر، آپ اپنی رچن رچا سندا۔ اپنی کریا آپے کر، کرنی کرتا آپ اکھواندا۔ نام بھنڈارا دیوے بھر، جو در منگن آسندا۔ لکھ چوراسی جائے ہر، رائے دھرم کھ شرمائندا۔ امرت آتم نہائے ساچے سر، چرن چرنو دک اک دکھائندا۔ کایا توڑ ہنکاری گڑھ، سچ محلے کُنڈا لاہندا۔ سرت سوانی آپے پھڑ، اُچے ٹلے آپ بہائندا۔ جوت جگائے بہتر ناڑ، اگیان اندھیر مٹائندا۔ اگنی ہون نہ جائے سڑ، مڑھی گور نہ کوئی دبا سندا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھر، گرگھ ساجن ویکھ دکھائندا۔ لوآں پُریاں کھنڈاں برہمنڈاں جیرج انڈاں اُتھج سیتج ویکھ دکھائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن میلا ساچے گھر گھر ساچا اک سہائندا۔ ساچا گھر آد نرنجن، ایکا ایک رکھایا۔ آپے بیٹھ درد دکھ بھے بھنجن، سگلا سنگ نبھایا۔ جن بھگت کرائے ایکا مجن، تیرتھ تٹ اک دکھایا۔ نیتز لوچن پائے ساچا کجل، نام ندھانا آپ اُپایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگت ویکھے ساچے گھر، گھر ساچا اک سہایا۔ ہر مندر ہر وسیا، پورن گر بھگونت۔ جن بھگتاں راہ ساچا دسیا، میل ملاوا

ساچے سنت۔ در ساچے بہہ بہہ ہسیا، کھیلے کھیل ہر بے انت۔ منتمکھ جائے در توں نسیا، در دُرکائے جیو جنت۔ تیرِ نرالا ایکا کسیا، کھیلے کھیل جُگا جگنت۔ کلجک ویکھے رین اندھیری مِسیا، نہ کوئی نیا نہ کوئی منت۔ پنچ وکارا گھر گھر اندر وسیا، مایا بھلے بھرمی سنت۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں میلا ساچے در، در میلا ایکا کنت۔ ایکا کنت سہاگی مِتا، پر م پُرکھ سلطانا۔ جُگ جگ چلائے اپنی ریتا، جن بھگتاں دیوے نام ندھانا۔ نہ کوئی مندر گرو دوارا نہ کوئی مسیتا، آتم جوتی آتم برہم دُھن انادی شبد ترانہ۔ ایکا راگ سنائے گیتا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن میلا ایکا در، در ایکا ٹھانڈا سیتا۔ ٹھانڈا سیتا ہر دربارا، ہر ہر آپ اپایا۔ آپے بیٹھا اینکارا، اونکارا رُپ وٹایا۔ زرگن نُوَر جوتی دھارا، سرگن بھيو نہ رایا۔ شبد اگئی کرے کارا، لیکھا لیکھ نہ کوئی لکھایا۔ تھر گھر بیٹھ آپ نرکارا، نچ اپنا ویس وٹایا۔ کرے کرائے کرنہارا، کرتا پُرکھ اکھوایا۔ رُو سس نہ کوئی ستارا، پرتھی آکاش نہ کوئی رکھایا۔ نہ کوئی برہما وید لکھارا، ترے گن مایا نہ ویس وٹایا۔ پنچ تت نہ کرے پیارا، من مت بُدھ نہ نال رلایا۔ کھانی بانی نہ کوئے وچارا، گر پیر اوتار سادھ سنت نہ کوئی اپایا۔ سچ محلہ اُچ اٹلا آپے بیٹھ سرجنہارا، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ نرمل جوتی جوت اُجیارا، پرکاش پرکاش سمایا۔ نہ کوئی پون پانی نہ جل دھارا، اپ تیج وائے نہ کوئی رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر بھگتن میلا ایکا گھر، گھر ساچا اک بنایا۔ ساچا گھر ہر اُپا، زرگن جوت جگایا۔ جوت سرُپ ڈمگا، اٹھے پھر رہے رُشانیا۔ نہ کوئی دوسر ویکھ وکھا، نہ کوئی تیجا در کھلایا۔ چوتھا پد نہ لئے گنا، پنچم میل نہ کوئی ملایا۔ چھپر چھن نہ لیا کوئی اُپا، چھپواں گھر نہ کوئی سہانیا۔ ستویں ست ستوادی آپ اکھوا، گھر ساچے بیٹھا آسن لایا۔ اٹھاں تتاں بھيو نہ را، نہ کوئی گنت گنایا۔ نو در نہ لئے کھلا، ترسنا تانس نہ کوئے ودھایا۔ دس دس لیکھا آپ جنا، اپنی رچنا آپ رچایا۔ پاربرہم پر بھ بے پرواہ، لیکھا کھ نہ سکے کوئی رانیا۔ وید کتیب کوئی جانے نہ، پڑھ پڑھ تھکی سرب لوکانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنتن میلا ساچے ہر، گھر ساچا اک سہانیا۔ ساچا گھر غریب نوازا، ایکا ایک اپایا۔ چار کنت وہ دشانہ کوئی جانے در دروازہ، ندري ندر نہ کوئی دسایا۔ سچ محلے سازن سازا، سرجنہار وڈی وڈیایا۔ آپے رچیا اپنا کاجا، آپ اپنی بنت بنایا۔ کلجک کھیل بھگتن میل جوت جگائے دیس ماجھا، پُرکھ اگم اگمڑی دھار چلایا۔ شبد انادی مارے واجاں، نادی سُنٹ اٹھایا۔ بھگت سہیلا رنگ نویلا آپے

رکھنہارا لاجا، لاجونت ہر رگھرائیا۔ اک رکھائے آسو تازا، سولائ کلیاں آسن پائیا۔ دُھر درگاہی بے پرواہ نورِ الٰہی لوک مات آیا بھاجا، پروردگار اپنی کھیل
 کھلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ستن میلا ساچے در، در ساچا اک دکھائیا۔ ساچا گھر ہر دکھاؤنا، اپنی کل کل دھاریا۔ گرگھ سویا مات
 آپ اٹھاؤنا، لوٹنا لوٹن کھلارہیا۔ پورب لہنا جھولی پاؤنا، پچھلا قرض اُتاریا۔ ساچا مارگ اک دکھاؤنا، نرگن میلا جوت نرکاریا۔ سرگن بھرم بھلیکھا مات مٹاؤنا،
 ست پُرکھ وڈ وڈا سکداریا۔ کوڑ کڑیارا جگت جنجالا گلوں کٹاؤنا، دیوے نام شبد سچّی خُماریا۔ ایکا دیپک جوت نرنجن آپ جگاؤنا، کرے پرکاش محل اٹاریا۔ اندھ
 اندھیرا میٹ مٹاؤنا، آپ اپنی کرپا دھاریا۔ ساچے مندر کُندا آپے لاہنا، بجر کپائی سلا پاڑیا۔ پنجاں دُشٹاں مار مُکاؤنا، نیڑ نہ آئے کام کرودھ لوبھ موہ ہنکاریا۔
 ساچا لڑ اک پھڑوٹا، دُنگھی بھورے ویکھ دکھائے پار کُناریا۔ سوچھ سرُپی درس دکھاؤنا، آپ اپنی کل دھاریا۔ اندرے اندر ہر جن ساچے میل ملاؤنا، نہ
 دے کوئی چار دیواریا۔ سرتی شبدی ناتا اک جُڑاؤنا، نہ کوئی توڑے جیو سنساریا۔ گر پورے سگن اپنی ہتھیں آپ کھلاؤنا، رسنارس نہ جانے سچ دواریا۔
 امرت آتم اک پیاؤنا، ہومے روگ بیماریا۔ تیجا لوچن اک کھلاؤنا، دوئے نیز بند کواڑیا۔ اگے پچھے آپ اپنا درس دکھاؤنا، والگے نہ تتی ہاڑیا۔ اٹھے پہر
 دوس رین سیوادر ساچی سیو کماؤنا، گر پورا وڈ سکداریا۔ دسم دواری گرگھ ساچے تیرا گھر سہاؤنا، جوتی نور کر اُجیاریا۔ اپنی ہتھیں کُندا آپے لاہنا، کھولے
 تاک اُلٹی باریا۔ آتم سیجا شبد سگھاسن اک وچھاؤنا، پھولن برکھا اپر اپاریا۔ رت بسنتی اک کھڑوٹا، کھڑی رہے سچّی گلزاریا۔ جوت نرنجن تیل چڑھاؤنا، ساچا
 ویلا آپ سہاریا۔ پنچم سناں منگل گاؤنا، دُھن انادی تال وجالیا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی اپنا آپ پرگٹاؤنا، آتم برہم ویکھ دکھالیا۔ پاربرہم پرہم وچ
 سماؤنا، ایکا دُجا بھيو چکالیا۔ تیجے لوچن درشن پاؤنا، گھر چوتھے ہر سوالیا۔ پنچم میتا آپ اکھواؤنا، جوتی نور اک اکالیا۔ گر سیکھ ساجن تیرا گھر سہاؤنا، در آیا بن
 سوالیا۔ پنچ تت تیرا لیکھے لاؤنا، پھل لگے کایا ڈالیا۔ ایکا مت ہر سمجھاؤنا، جگ چلے اولڑی چالیا۔ چرن پریتی ساچا ہٹھ رکھاؤنا، سچا جوگ ابھياس وڈ گھالن
 گھالیا۔ رسن سواس لیکھے لاؤنا، جہوا جپ جپ ہوئی بے حالیا۔ نو دوارے پار کراؤنا، کر کرپا گن ندھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 ہر جن میلا ساچے گھر، ساچا گھر ملیا ہر چکلیا ڈر، دیپک جگے مستک ساچی تھالیا۔ ہر ستن گھر وسیا سنگر پُرکھ سُبجان۔ راہ اپنا آپے دسیا، گر پورے ہو مہربان۔

گھٹ بھیتز آپے وسیا، دیوے شبد دُھر فرمان۔ ہوئے پرکاش کوٹن کوٹ روَسسیا، سورج چن سرب شرمان۔ اگم اگمڑا در دوارے آوے نسیا، جن بھگتاں در دربان۔ بھگت بھگونت جگا جگنت آد انت ایگا گھر وسیا، وچھڑ کدے نہ جان۔ آپے رووے آپے ہسیا، کھیلے کھیل جی جہان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنتن میلا ساچے گھر، گھر سنت کرے پروان۔ سنتن گھر سنگر پیتا، ست ستواد سمایا۔ لکھ چوراسی آپے پر کھنہار انیتا، لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ آپے جانے ہست کیٹا، راج راجانا شاہ سلطانا ویکھ وکھایا۔ جس جن ہر ہر نام لاگا میٹھا، رسنا جہوا گایا۔ دیوے شبد جگت اک اندیٹھا، لیکھا لکھت وچ نہ آیا۔ مٹھا کرے کایا کوڑا ریٹھا، انرس ایگا مکھ چوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنتن میلا ساچے در، در دوار ہر بھگھار، ایگا الکھ جگایا۔ ایگا الکھ الکھ زرنجن، اگم اگمڑے دھام جگایا۔ اپنا در آپے آیا منگن، در درویش آپ اکھوایا۔ اپنی چولی آپے چاڑھے رنگن، نہ کوئی دوسر رہیا رنگایا۔ اپنے گھوڑے آپے کیا تنگن، آپے بیٹھا بے پرواہیا۔ لوآں پریاں آپے رہیا لنگھن، برہما وشن شو دیوت سر رہے نین اٹھایا۔ جن بھگتاں تن پہنایے ایگا کنگن، لوک مات وڈی وڈیایا۔ آپ رکھایا اپنے انگن، ایگا گود سہایا۔ آکاش پرکاش ویکھے گگن، گگن گگنتر پھول دکھایا۔ گرگھ دیپک آتم جوتی جگن، زرنجن باقی ایگا لایا۔ منمکھ جیو پھردے نگن، کلجگ کوڑا دے دہایا۔ گرگھ ورلے نام لگایا ساچا سگن، جس ملیا بے پرواہیا۔ مانس جنم نہ ہو یا بھگن، لکھ چوراسی چھند کٹایا۔ گرگھ گرگھ سنت سہیلے اک اکیلے در دوار گھر ساچا منگن، ملے میل پر بھ ساچے ماہیا۔ ساچا ماہی بے پرواہ، دیناں ناتھ انا تھا۔ آپے بخشے صفت صلاح، سدا سہائی سکلا سا تھا۔ لوک مات جگت ملاح، کھیلے کھیل تریلوکی نا تھا۔ ہر جن دکھائے ساچا راہ، نام جنائی ساچی گا تھا۔ لیکھے لائے پون سواسی ساہ، سرب کلا سمر تھا۔ اک دکھائے ساچا تھا، لہنا دینا چکائے سیاں ساڈھے تن تن ہا تھا۔ آپے پتا آپے ماں، آپے لیکھا لکھائے مستک ماتھا۔ آپے دیونہارا ٹھنڈی چھاں، آپ چڑھائے ساچا راتھا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنتن میلا ایگا گھر، گھر ملیا پُرکھ سمر تھا۔ سمر تھ پُرکھ سرب گردیوا، گر منتر نام درڑایا۔ لیکھا جانے رسنا جہوا، انتر منتر اک رکھایا۔ کوسٹک نیاں مستک لائے تھیوا، للاٹ للاٹ سمایا۔ میل ملاواں الکھ ابھیوا، بھید ابھیدا بھیبو لکھایا۔ برتھا جائے نہ ہر جن سیوا، سیوک سیوا پور کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنتن ویکھے ساچا گھر، گھر مندر کایا اندر اک سہایا۔ کایا مندر ہر

گھر وسیرا، گھر گھر آپ سمائے۔ آپے دُور آپے نیڑا، حاضر حضور آپ ہو جائے۔ جس جن چُکائے میرا تیرا، تیرا میرا نظر نہ آئے۔ آپے ڈھاپے بھرماں ڈیرہ، بھرمی بھرم گڑھ تڑائے۔ کرے کرائے حق نبیرا، حق حقیقت دیکھ دکھائے۔ ہر جن ہر ہر وسے کایا کھیڑا، مندر اندر اندر مندر دیکھ دکھائے۔ بن گر پورے دکھائے کیہڑا، نہ کوئی پار کرائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن میلا ساچے گھر، گھر گھر وچ رہیا لُکائے۔ گھر وچ گھر گھر وچ دیوا گھر وچ باقی، گھر وچ جوت زرنجن جوتی، آد زرنجن آپ جگا ملیا میل ہر سجن پر بھ کملاپاتی، نار سُہاگن سوبھاؤنتی تن شنکار سولاں کلیاں اک ہنڈھائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ستن میلا ساچے گھر، گھر محل اٹل اُچ منارا، اپنا آپ وسائے۔ اُچ منارا اُچا مندر، ہر ہر آپ اپایا۔ آپے چڑھیا اندرے اندر، دس کسے نہ آیا۔ اُچے ٹلے پھر پھر تھکے گورکھ مچھندر، ہتھ کسے نہ آیا۔ کلجگ انتم چار کُنٹ دہ دشا لکھ چوراسی مایا متا وچا جندر، سادھ سنت نہ کوئی تڑایا۔ اٹھسٹھ تیر تھ بھیکھ پکھنڈی پھردے بندر، بن بن وچ ڈیرہ لایا۔ آد جگادی شبد برہمادی بھگت سُہیلا اک بخشنڈ، جگ جگ ویس وٹایا۔ جس جن در سائے پر م پُرکھ پر بھ پرمانندن، نج گھر دیکھ دکھائے۔ کایا ہوئے سچ ساچی چندن، نم واس رہن نہ پائے۔ سنگر پورا توڑنہارا جگت جنجالا بندھن، بندی توڑ آپ اکھوائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ستن میلا ساچے گھر، گھر دیکھ اک جگائے۔ گھر دیکھ پرکاش، اندھیر وناسیا۔ ملیا میل پُرکھ ابناش، ہر پایا شاہو شتاباشیا۔ ہوئے ڈکھڑا ہویا ناس، مانس جنم ہویا راسیا۔ میل ملائے پر تھی آکاش، آکاش آکاشا آپ نواسیا۔ لہنا دینا چُکائے مات گربھ دس دس ماس، رکت بوند نہ لگے تولا ماسیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ستن دیکھے ساچا گھر، گھر ساچا گرچرن بھرواسیا۔ گرچرن رنگ محلہ، پر بھ ساچا اک وسا لیا۔ آپے دیکھے اک اکلا، نہ کوئی دوسر سنگ رلا لیا۔ آپ دکھانے جلاں تھلاں، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑا ڈونگھی کندر ڈیرہ لا لیا۔ گر سکھ تیری کایا مندر سچا دوارا ایک ملا، ایک در گھلا لیا۔ درس دکھائے گھڑی گھڑی پل پلا، چارے کُنٹ دہ دشا اٹھ اٹھ تیرا راہ تکا لیا۔ آپ پھڑایا اپنا پلا، پوڑی پوڑی آپ چڑھا لیا۔ سو پُرکھ زرنجن آگے کھلا، ہنگ ہنگتا میٹ مٹا لیا۔ جوتی شبدی آپے رلا، سوہنگ ساچا جاپ جپا لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ستن میلا اک گھر، گھر ساچا جیو پنڈ کاجا تھر کوئی رہن نہ پالیا۔ کایا تن جگت جگ ناتا، تھر رہن نہ پایا۔ نہ کوئی پتا

نہ کوئی ماتا، بھین بھائی ساک سین کوئی دس نہ آیا۔ نہ کوئی ذات نہ کوئی پاتا، دین ایمان نہ کوئی رکھایا۔ نہ کوئی دوس نہ کوئی راتا، رُو س نہ کوئی سہایا۔
 ایک شبد دُھر درگاہی ساچی داتا، گر پورا جھولی پایا۔ اک دکھائے چو داں لوک ساچا ہاٹا، ہر ساچے آپ گھلایا۔ ویکھ دکھائے دیا کمائے کایا ہاٹا، کنجن گڑھ اک
 سہایا۔ آپ لپیٹے کایا آن ہاٹا، آپے پھند کٹایا۔ کلجگ انتم نیڑے آئی واٹا، رہیا پنڈھ مُکایا۔ مٹمکھاں مائس مانکھ پیا گھاٹا، نہ کوئی پلے گنڈھ بندھایا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن جن ہر گرگھ گرگھ سدا ایک گھر گھر بارا، ہر زنگارا اپنا آپ دکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہ ہکنک
 نرائن نر، نر سیوا رہیا کمایا۔

ہر ساجن جگ میتڑا، پاربرہم کرتار۔ کایا چولی رنگے چیتڑا، چاڑھے رنگن نام اپار۔ دیوے نام سدا انڈیٹڑا، دس نہ آئے وچ سنسار۔ جگ جگ
 جانے اپنی ریتڑا، آپ اپنی کر وچار۔ سنت سہائی ساچا میتڑا، جوت سروپی کھیل اپار۔ اک سنائے سہاگی گیتڑا، سو پڑکھ نرنجن کرپا دھار۔ گرگھ ورا مائس
 دیہی جیتڑا، جس پایا سرجنہار۔ کرے کرائے پتت پنیٹڑا، پتت پاپی دئے اُدھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن کھیل اپر اپار۔ ہر
 ساجن جگ میت ہے، آد انت اکھوایا۔ پڑکھ ابناشی اک اچت ہے، رُوپ رنگ رکھ نہ رایا۔ آپے ماتا پت آپے سوت ہے، اپنی گودی آپ اٹھایا۔ آپ
 سہائے اپنی رت ہے، در اپنا ویکھ دکھایا۔ گھر اپنا آپے رہیا لٹ ہے، آپے آپ بھنڈار بھرایا۔ جگا جگنت نہ جائے کھٹ ہے، نام دھن خزانہ اک ورتایا۔
 اپنی جڑ آپے دیوے پٹ ہے، آپے رہیا لگایا۔ آپ اپنا آپے رہیا لٹ ہے، ہر آپے دئے سزایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن ویس
 ویس وٹایا۔ ہر ساجن جن سنگیا، سگلا سنگ نبھائے۔ کھیلے کھیل بؤہ بؤہ رنگیا، بھویو ابھیدا بھویو نہ رائے۔ سکھا سہیلا انگ سنگیا، سگلا سنگ نبھائے۔ بیٹھا شبد
 رنگیلے سچ پلنگیا، نیتز نیناں دس نہ آئے۔ سنت سہیلے گرو گر چیلے ایک منگن منگیا، نینی نین درشن پائے۔ میل ملاوا داتا سورا سرنگیا، سرب کل اکھوائے۔
 امرت دھار نہائے ساچی گنگیا، سر سروور اک دکھائے۔ انحد وجائے سچ مردنگیا، راگ انادی اک سنائے۔ لیکھے لائے مٹی دندیا، جو جن رسنا رہے گائے۔

میٹے رین اندھیری اندھیا، اندھ اندھیرا دئے مٹائے۔ لکھ چوراسی پار کرائے پندھیا، آون جاون پھند کٹائے۔ دھرم رائے توڑے بندیا، بندی خانہ نہ کوئی سزائے۔ گرگھ ورلے پر بھ چرن دوار ایک منگ منگیا، پورن اچھیا آپ کرائے۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نرگن نرادھار اکھوائے۔ ہر ساجن جگ پیکھیا، پر م پڑکھ سلطان۔ نہ کوئی روپ نہ کوئی رکھیا، نہ کوئی صورت وچ جہان، آد جگادی شبد برہادی جگ جگ دھارے اپنا بھیکھیا، اپنی کل آپ ورتان۔ سیوک سیوالائے برہا وشن مہیش گنیشیا، در درویشا آپ کہائے۔ شاہو بھوپ نریشیا، سچ سنگھاسن آسن لائے۔ اک سنائے نام سندیشیا، گرگھ ساجن لئے جگائے۔ آتم برہم کرے پرویشیا، پار برہم سرنائے۔ ویکھ دکھائے دھاری کیسیا، مونڈ منڈائے گنت گنائے۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن کھیل رنگ نویل ایک در سہائے۔ ہر ساجن ہر مانیا، سنگر دین دیال۔ نہ کوئی جانے سنگھڑ سیانیا، نہ کوئی پرکھے پار کھو لال۔ کسے ہتھ نہ آئے راجے رانیا، جگ جگ چلے اولڑی چال۔ جن ہر ہر جن اپنا آپے آپ پچھانیا، دیوے نام سچا دھن مال۔ توڑنہارا جگت جنجالیا، آپے شاہ آپے کنگال۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن کھیل کایا مندر سچ دھرم سچ دھر مسال۔ ہر ساجن گھر وسیا، اُچ محل مینار۔ راہ اپنا آپے دسیا، آپ اپنی کر وچار۔ شبد سرپ پھرے نسیا، دوس رین ایک دھار۔ اپنا تیر نرالا آپے کسیا، اپنیاں بھجیاں رہیا سوار۔ گرگھ میٹے رین اندھیری مسیا، پنچ وکارا دیوے مار۔ کوٹن کوٹ کرے پرکاش رو سسیا، سورج چن کرے نمسکار۔ ہر گھٹ اندر آپے وسیا، روپ اگم اگڑی کار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن کھیل اپر اپار۔ ہر ساجن ہر روپ ہے، ایک رنگ سمائے۔ ویکھ دکھانے چارے کوٹ ہے، وہ دشاسنگ نبھائے۔ تیر نرالا رہیا چھوٹ ہے، ایک نشانہ رہیا لگائے۔ میٹ مٹائے جوٹھ جوٹھ ہے، مایا ممتا موہ مٹائے۔ لکھ نرنجن آپے رہیا توٹھ ہے، اپنی آپ لکھ جگائے۔ منمکھاں ہتھ پھرائے خالی ٹھوٹھ ہے، نام بھچھیا کوئی نہ پائے۔ دھر درگا ہی گیا روٹھ ہے، بیٹھا لکھ بھوائے۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن دھار اپر اپار، نج گھر اپنی رہیا چلائے۔ ہر ساجن ہر پایا، گھر میل سہاگی کنتا۔ آپ اپنا موہ چکایا، ملیا میل سری بھگونت۔ ایک دو جا بھو گویا، ایک شبد منیا منتا۔ تیجا لوچن آپ گھلایا، دھن سبھاگی ساچا سنتا۔ چوتھے آپ سما، ملیا میل اک اکتا۔ پنچم میل سچ سبھایا، میلنہار آدن انتا۔ چھیویں چھپر چھن نہ کوئی رکھایا، بیٹھا آپے اک

اکتنا۔ ستوں ست ستوادی ڈیرہ لایا، نہ کوئی جانے جیو جنتا۔ اٹھاں تتاں بھيو نہ رایا، نہ کوئی بنائے بنتا۔ نو در آپے رہیا تجایا، آپ اپنی چھڈ سنگدھتا۔ در ساچا ویکھ وکھایا، پھل پھلو اڑی اک بسنتا۔ جن ہر ہر جن در گھر ساچا پایا، میٹ مٹائے سگلی چنتا۔ چنتا روگ رہن نہ پایا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن میلا وچ سنسار، پاربرہم گر ہر کرتار، کرتا پڑکھ روپ وٹنتا۔ ہر ساجن ہر دھن ہے، ہر ہر رنگ سمائے۔ ہر جن بیڑا دیوے بنھ ہے، آپ اپنی دیا کمائے۔ نرل دیپ جوت جگائے تن ہے، آکاش پرکاش سمائے۔ دھن انادی راگ سنائے کن ہے، تال تلواڑا اک وجائے۔ بھرم بھلیکھا کڈھے جن ہے، جن جننی ویکھ وکھائے۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن میل سچ گھر گھر سہنجنا، جگے جوت آد نرجننا، دیا باقی نہ کوئی رکھائے۔ ہر ساجن ہر ساتھ ہے، سرب کلا سمرتھ۔ آپے رکھے دے کر ہتھ ہے، سگل وسورے دیوے متھ۔ ایکا نام چلائے ساچی گاتھ ہے، دو جہانی ساچا رتھ۔ لہنا دینا چکائے سیاں ساڈھے تن ہتھ ہے، پرگٹ ہو تریلوکی ناتھ۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن میلا ایکا در، گرگھ ساجن ساچے گھر، آپ کرائے ہر رگھناتھ۔ ہر ساجن ہر میل ہے، میلا دھر درگاہ۔ آپے سجن سہیل ہے، دیوے سچ صلاح۔ آپے گرو گرو گر چیل ہے، آپے جگت ملاح۔ آپے وسیا رنگ نویل ہے، آپے دستہارا راہ۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن میلا ایکا در، اک وکھائے ساچاناں۔ ہر ساجن سچ جوگ ہے، جوگی جوگ کمائے۔ آتم رس ساچا بھوگ ہے، بھوگی بھوگ وکھائے۔ پورن گر دھر سنجوگ ہے، دھر سنجوگی میل ملائے۔ کٹنہارا ہوئے روگ ہے، ہوئے ہنگتا روگ گوائے۔ دیوے درس اک اموگھ ہے، اگم اگمڑا روپ وٹائے۔ نام چکائے ساچی چوگ ہے، ترسنا بھکھ گوائے۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن سیوا سیوادار لکھ چوراسی ڈیرہ لائے۔ لکھ چوراسی ڈیرہ لا، اپنا لکھ چھپایا۔ آپے ہویا بے پرواہ، بھيو کوئی نہ رایا۔ آپے جانے اپناناں، نہ کوئی لیکھا لیکھ لکھایا۔ آپے جانے اپنا تھاں، گھر اپنے ڈیرہ لایا۔ آپے جانے اپنی ماں، پتا پوت آپ جنایا۔ آپے مانے اپنی چھاں، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ دوسر کوئی وکھانے نہ، بھيو ابھیدا اچھل اچھیدا بھيو کوئی نہ رایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن روپ شاہو بھوپ، دس کسے نہ آیا۔ شاہو بھوپ ہر سلطانا، پاربرہم بھگونتا۔ آپے وسیا سچ ٹکانا، آپے جانے آدن انتا۔ آپے چڑھے نام بانا، ویکھ وکھانے ساچے سنتا۔ آپے دیوے

جیسا دانا، نام نامہ نیا نیا۔ آپے دیکھے گوپی کاہنا، آپ اپنا ویس وٹننا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرُگن کھیل آپے کھیلے جگا جگنتا۔ جگ
 جگ کھیل کھیلنہارا، عقل کل اکھوایا۔ سنجگ ساچے پاوے سارا، آپ اپنا ویس وٹایا۔ تریتا تیرا میت مُرارا، تیرا رنگ رنگایا۔ دوپر تیرا پار کنارا، وچ
 سنسار رہن نہ پایا۔ کلجگ اتتم آئی وارا، ہر ساچا ویکھ وکھایا۔ نانک گوہند بن لکھارا، لیکھا گیا لکھایا۔ وید ویاسا پاوے سارا، پورن برہم جنایا۔ پوت سپوتا اُج
 منارا، اوچے ٹلے آسن لایا۔ سمبل نگری دھام نیارا، دھرنی دھول سہایا۔ پرگٹ ہوئے اینکارا، ایک کل ورتایا۔ جیو جنت نہ پائے سارا، لیکھا لیکھ نہ کوئے
 جنایا۔ آپے جانے اپنی کارا، کرتا قادر آپ ہو آیا۔ کھیلے کھیل اپرا، کھیلنہار سرشٹ سبایا۔ شبد کھنڈا تیز کٹارا، آپ اپنا رہیا اٹھایا۔ دو جہاناں پاوے
 سارا، لوآں پُریاں رہیا ہلایا۔ برہما وشن شو دیوت سُر دے ہلارا، برہمنڈ کھنڈ ونڈ ونڈایا۔ اک اکلا اینکارا، اُتہنج سیتج جیرج انڈ ایکا ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرُگن کھیل آپے کر، اپنا کھیل ویکھن آیا۔ اپنی کھیل کھیلنہارا، آپے کھیل کھلاندا۔ اپنا میل میلنہارا، آپے میل
 ملائندا۔ گروگر چیلے دیکھے اک دوارا، ایکا گھر سہائندا۔ پنجم میتا کر پیارا، پنجم موہ چکا سندا۔ چوتھے در پاوے سارا، ساچا در سہائندا۔ تیجے لونن کھیل اپارا،
 ۳۶۲ نرُگن روپ سائندا۔ دوئے میلا اک گھر بارا، سرتی شبدی گھر بہائندا۔ ایکا گھرن بھنہنہارا، سمرتھ پُرکھ نام دھرائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، کلجگ تیری اتتم ور، نرُگن کھیل رہیا کر، دس کسے نہ آئندا۔ کلجگ تیری اتتم دھار، ہر ساچے ویکھ وکھایا۔ چاروں گنٹ کوڑ گڑیار، دہ دشا
 اندھیرا چھایا۔ نہ کوئی دیسے میت مُرارا، سگلا سنگ نہ کوئی نبھایا۔ مایا بھلے جیو گوار، مایا متا موہ رکھایا۔ ہوئے رُلے وچ سنسار، ہنگ ہنگتا کری گڑمائیا۔
 پھلے بھلے سمل دھار، پھل کوئی دس نہ آئی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرُگن ویس آپے کر، آپ اپنا روپ وٹایا۔ نرُگن ویس ہر اول،
 اپنا آپ کرایا۔ آپے بیٹھا سچ محلہ، سچ سنگھاسن آسن لایا۔ ویکھ وکھانے جلا تھلا، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ پھیرا پایا۔ جن بھگتاں میٹے دُئی دوتی سلا، ایکا رنگن نام
 رنگایا۔ شبد پھڑائے ساچا پلا، سو پُرکھ نرُجن دیا کمایا۔ منمگھ بھلائے کر کر ول چھلا، ول چھل دھاری آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، نرُگن ویس رہیا کر، ویس انیکا آپ ہو جایا۔ ویس انیکا ہر گردھارا، عقل کل اکھوائندا۔ کلجگ اتتم لے اوتارا، جوتی جامہ بھیکھ وٹائندا۔ پنچ تت نہ

کرے پیارا، من مت بُدھ نہ کوئی رکھائندا۔ نہ کوئی بستر تن شنگارا، نہ کوئی شستر تن سجاندا۔ اک اکلا کر نیہارا، کرتا پُرکھ آپ اکھوائندا۔ اک اکلا شبد گھوڑا چٹا آسو ہو آسوارا، سولائ کلیاں آسن لائندا۔ اُپر چاڑھے ساچا لاڑا، دو جہاناں دیکھے ایکا اکھاڑا، نو کھنڈ پر تھی پاوے سارا، ستاں دیپاں دیکھ وکھائندا۔ آپ اُٹھائے اپنی اگئی دھاڑا، اگن لگائے بہتر ناڑا، لُٹی جائے دِن دہاڑا، منمکھ جیواں دس نہ آسیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نرگن دھار ہر کرتار وچ سنسار، اپنی آپ چلائندا۔ نرگن دھار ہر کرتار، اپنی آپ چلائیا۔ اپنی جوتی کر اُجیارا، آپے دیکھ وکھائیا۔ شبد سروپی جے جے جیکار، جے جیکارا رہیا کرایا۔ لکھ چوڑاسی سانجھیا، سگلا سنگ نبھائیا۔ آپے دیکھے اندر باہر، سگیت ظاہر بھینو نہ رانیا۔ پر کھنہارا پرکھے کلج تیری اتم وار، نام کسوٹی اک اُٹھائیا۔ سو پُرکھ نرگن دیا دھار، دیا ندھ دیا کمانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج اتم کھیل کر، نرگن نرگن ویس وٹائیا۔ نرگن ویس ہر وٹایا، اچرج بنت بنائیا۔ گوہند میلا اک کرایا، گھر میلا سچ سبھائیا۔ گھر وچ گھر رہیا سہایا، گھر بیٹھا آسن لائیا۔ گھر وچ جوتی رہیا ڈکایا، گھر گھر کرے رُشنائیا۔ گھر وچ گھر چوٹی چڑھ وکھایا، ایکا ڈنڈا اُپر لائیا۔ کوٹی کوٹ پھڑ وکھایا، پھڑنہارا دس نہ آئیا۔ اپنا گھاٹن گھڑ جگت گھڑایا، بھننہار آپ ہو جائیا۔ کلج تیری اتم وار، لکھ چوڑاسی لٹن سمرتھ پُرکھ آپ آئیا۔ کھنڈا تیر کٹار، بستر شستر نہ کوئی اُٹھائیا۔ شبد سروپی مارے مار، آپے جانے اپنی کار، کرے کرائے کر نیہارا، کارج کرتا آپ اکھوائیا۔ گرگھ سہاگن ہوئے نار، ملے میل ہر کنت بھتار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن رنگ نرگن سنگ نرگن روپ نرگن وچ سمائیا۔

★ ۱۹ جیٹھ ۲۰۱۵ بکرمی اجیت سنگھ دے گھر چاہ طوطی والا فیزپر ★

نرگن روپ اپار، نرگن سمایا۔ نرگن روپ ادھار، نرگن ڈکایا۔ نرگن روپ کرتار، نرگن ناؤں دھرایا۔ نرگن کر پیارا، نرگن دیکھ وکھایا۔ نرگن کر اُجیارا، نرگن سیوالایا۔ نرگن پاوے سارا، نرگن دیکھ وکھایا۔ نرگن بنھے دھار، نرگن مول چکایا۔ نرگن ایکا کار، ایکا ایک اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنالئے اُپایا۔ آپ اپنی بنت بنا، اپنی بنت بنایا۔ اپنا لیکھا آپ لیکھا، اپنی گنت گنایا۔ اپنا ویسا آپ وٹا، اپنا رُوپ درسایا۔ اپنا
 پیشہ آپ کما، آپے دیکھ دکھایا۔ اپنا سندیسہ آپ سنا، آپے کرے جنایا۔ اپنی ریکھا آپ اُپا، آپے دیکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، آپ اپنا سنگ رکھایا۔ آپ اپنا کر وچار، اپنی کل دھاریا۔ آپ اپنالئے اُبھار، آپ اپنی پاوے ساریا۔ آپ اپنی بنیانا، آپ اپنا کنت بھتاریا۔ جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اپراپریا۔ آپ اپنا رنگ رنگایا، عقل کلا کل دھاری۔ آپ اپنا سنگ رکھایا، کھیلے کھیل اپراپری۔ آپ
 اپنی منگ منگایا، آپ اپنا بنے بھکھاری۔ آپ اپنا ننگ کجایا، آپ اپنا پردہ پائے بھاری۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے ورتے اپنی
 کاری۔ آپ اپنی درِشٹ گھلا، اپنی کرے جنایا، آپ اپنا اِشٹ منا، آپے دیکھ دکھایا۔ آپ اپنی سرِشٹ اُپا، اپنے وِچ لُکایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، جوتی نُور کرے رُشانیا۔ جوتی نُور کر آکار، اپنا آپ اُپاندا۔ آپ اپنی بھے دھار، آپ اپنا در سہاندا۔ آپ اپنا دیکھ وچار، سرب کل
 ۳۶۶ سمرتھ آپ ہو جائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زِگن رُوپ زِگن دھار، زِگن رنگ زِگن وِچ سماندا۔ زِگن پایا زِگن جایا، زِگن
 جوت جگایا۔ زِگن دائی زِگن دایا، زِگن رہیا اُپایا۔ زِگن پتا زِگن مایا، زِگن پوت گود اُٹھایا۔ زِگن رُوپ زِگن مایا، زِگن دیکھ دکھایا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا وار کرایا۔ زِگن اپنا آپ وریا، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ نہ کوئی دوسر دسے گھریا، نہ کوئی بنت بنایا۔ اپنا کیتا
 آپے بھریا، اپنی رچنا آپ رچایا۔ اپنی ترنی آپے تریا، ترنہار آپ اکھوایا۔ اپنی کرنی آپے کریا، کرتا پُرکھ ناؤں دھرایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، زِگن کھیل رنگ نویل کرے بے پرواہیا۔ زِگن کھیل ہر کھلنتا، اپنا رُوپ وٹایا۔ اپنا نام دھرے بھگونت، بھو کوئے نہ رایا۔ اپنی کرے آپے
 منتا، آپ اپنا پُوچ پُجایا۔ اپنی کرے آپ بے منتا، سُننہار آپ ہو جایا۔ اپنی مہما جانے اگنتا، لیکھا لیکھ نہ کوئی لکھایا۔ اپنا آپ دکھائے سہاگی کنتا، ناری رُوپ
 آپ درسایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زِگن کھیل کھیلنہار بھو نہ رایا۔ زِگن کھیل ہر کھلارا، اپنا آپ کھلا سندا۔ رُوپ اگتا کر اُجیارا،
 نُور و نُور سماندا۔ اگم اگمڑی کرے کارا، الکھ الکھنا ناؤں دھرا سندا۔ ست پُرکھ زِجن کھیل اپارا، ست ستوادی دھام سہاندا۔ پاربرہم بھو نیارا، پر م پُرکھ

اکھواسندا۔ جوتی جوت کر اُجیارا، جوتی جوت جگاسندا۔ سرب گناں بھرے بھنڈارا، اپنا در سہاسندا۔ اپنا بنے آپ درتارا، اپنی بھچھیا آپے جھولی پائندا۔
 آپ اپنا کر پیارا، آپ اپنا میل ملاسندا۔ آپ اپنا کر شنگارا، آپ اپنا روپ سہاسندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نرگن وچ
 درسا سندا۔ نرگن روپ ہر کرتارا، اپنا آپ اپنا۔ آپ اپنی بٹھے دھار، اپنا بیڑا رہیا چلایا۔ نہ کوئی دوسر میت مرار، نہ کوئی سنگ رکھایا۔ اک اکلا ایککار، ایک
 کار کمایا۔ آپے پُرکھ آپے نار، آپ اپنی سیج ہنڈھایا۔ آد انادی ہوتیار، آپ اپنا لئے انگڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نرگن
 لئے اپنا۔ نرگن روپ جوت جگا، جوتی نور سواپا۔ ایک نور ڈمگگا، پرکاش پرکاش سماپا۔ آپ اپنا سگن منا، اپنے کھ لگایا۔ آپ اپنا لگن سدھا، آپ اپنا ساہ
 رکھایا۔ آپ اپنا بندھن پا، آپ اپنا لئے پرناپا۔ آپ اپنے انگن لگا، آپ اپنا میل ملایا۔ آپ اپنا وچ ٹکا، آپ اپنا لئے اپنا۔ آپ اپنا ناؤں دھرا، آپ اپنا
 ویس وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نرگن آپ اکھوایا۔ نرگن رنگ ہر کرتارا، ایک ایک اکھواسندا۔ کھیلے کھیلے گم اپارا، بھو
 ۳۶۷ ابھیدا بھو چھپا سندا۔ ست سروپی ایک کارا، بن رنگ روپی آپ کراسندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن روپ ایک ہر، جوتی جوت
 سما سندا۔ جوتی جوت کر اُجالا، اپنا رنگ رنگایا۔ آپے ہویا ہر گوپالا، دین دیالا نام دھرایا۔ آپ اپنا توڑ جنجالا، آپ اپنا ویکھ رکھایا۔ آپ اپنا بن رکھوالا، اپنی
 سیوا رہیا کمایا۔ آپ بنائے اپنی دھر مسالہ، تھر گھر ناؤں دھرایا۔ جگے جوت اک اکالا، نہ کوئی دوسر سنگ رکھایا۔ کھیلے کھیلے آپ نرالا، کھیلنہار آپ
 رگھرایا۔ آپے چلے اپنی چالا، چال اولڑی اک رکھایا۔ اپنا پھل لگائے اپنے ڈالا، آپے ویکھ رکھایا۔ آپے شاہ آپے کنگالا، در بھکھاری آپ ہو جایا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن روپ ویس کر، گھر ساچا اک اپنا۔ تھر گھر ساچے بنت بنا، نرگن وڈی وڈیاپا۔ اپنی سیوا آپ کما، آپے رہیا
 اپنا۔ آد پُرکھ ہر کر نیہارا، کرے کرائے کھیلایا۔ آپ اپنا بھنڈارا بھر نیہارا، آپ سہائے اپنا ویلا۔ آپ اپنے گھر چڑھنیہارا، آپے ہوئے سجن سہیلا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن ویس ایک گھر، گھر ساچے دئے سہارا۔ تھر گھر ساچا ہر دوار، چھپر چھن نہ کوئے رکھایا۔ نہ کوئی باڈی رہیا
 اُسار، نہ کوئی سیوک سیوک کمایا۔ اک اکلا کر پیار، آپ اپنا رہیا اپنا۔ اُچ محل اٹل مینار، پُرکھ ابناشی دئے سہایا۔ اُچ گم ہر نرکار، گم گمٹرا دھام سہایا۔

دیکھے وگسے پاوے سار، دس کسے نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرِگن و سیا ساچے گھر، تھر گھر ناؤں دھرایا۔ تھر گھر ناؤں محل
 اٹاری، ہر ساچی بنت بنائیا۔ ایکا و سیا ایکنکاری، عقل کل اکھوائیا۔ آد زرِجن جوت اُجیاری، آد پُرکھ سمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر
 ساچے دئے ودھائیا۔ ساچے گھر دیوے مانا، ہر وڈی وڈیائیا۔ اپنا تنیا آپے تانا، آپے ویکھ دکھائیا۔ آپے بنیا ساچا رانا، شاہو بھوپ آپ ہو جائیا۔ آپے کھیلے
 کھیل مہانا، کھیلنہار بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر دیکھے ساچا گھر، گھر ساچا اک سہائیا۔ تھر گھر ساچا ہر اُپایا، ہر ہر آپ
 برابے۔ آپ اپنی بنت بنایا، آپ رچیا اپنا کاجے۔ آلس نندرا وچ نہ آیا، ہر ساچا سازن سازے۔ اپنے اندر اپنا چندر آپے لایا، کھیلے کھیل غریب نوازے۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر محلہ اُج اٹلا، ایکا ایک سہایا۔ تھر گھر ساچا ہر وسیرا، ہر ہری من بھایا۔ پُرکھ ابناشی نگر کھیڑا، اپنا آپ
 اُپایا۔ آپ اپنا رکھیا کھلا ویہڑا، لیکھا گنت نہ کوئی گنایا۔ آپ اپنا دیوے گیڑا، آپے رہیا بھوایا۔ آپ اپنا کرے نسیرا، ثالث وچ نہ کوئی رکھایا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر اپنا اک سہایا۔ اپنے گھر بیٹھ زرنگار، اپنا رنگ اُپایا۔ جوت سرُپی کر اُجیار، چاروں کُنٹ ویکھ دکھایا۔ دہ دشا ایکا دھار،
 ایکا رُپ نظری آیا۔ پائے حصہ اپر اپار، آپ اپنی ونڈ ونڈایا۔ نیتز پیکھا ہر زرنگار، نچ گھر دیکھے کھیل سبایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 اپنی رچنا آپ رچایا۔ اپنی اچھیا آپے دھر، آپے پور کرائندا۔ اپنی بھچھیا پائے در، اپنی جھولی آپ بھرائندا۔ اپنی رچھیا آپے کر، اپنا ڈر چُکائندا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر دیکھے ساچا در، گھر ساچے بھاگ لگائندا۔ ساچے گھر لگے بھاگ، پر بھ زرگن جوت کرے رُشنائیا۔ ایکا دیپ
 جگے چراغ، ایکا رنگ دکھائیا۔ نہ کوئی دوسر دسے داغ، نہ کوئی کالی شاپییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی اچھیا آپے رہیا ویاہیا۔ اپنی
 اچھیا آپے کر، آپے بنت بنائندا۔ چارے کُنٹاں دیکھے گھر، کون دھام سہائندا۔ زرگن رُپ آپے کھڑ، اپنا رُپ وٹائندا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، نہ
 کوئی بنت بنائندا۔ اپنی اچھیا آپے لئی پڑھ، اپنا حکم آپ سناائندا۔ شد سَنگھاسن ڈٹھا تھر گھر، گھر ساچے آپے ڈائندا۔ زرگن بیٹھا اُپر چڑھ، سچ سکدار
 بنائندا۔ آپ سہایا اپنا گڑھ، اپنی نگری بھاگ لگائندا۔ اپنے اندر آپے وڑ، آپے دیکھ دکھائندا۔ اپنی اُنگی آپے پھڑ، چاروں کُنٹ پھرائندا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر دیکھے ساچا گھر، گھر ساچا اک سہا سندا۔ ساچے گھر شبد سینگھاسن، ہر ساچے آپ سہایا۔ اُپر چڑھ پُرکھ ابناشن، اپنا
 متا آپ پکایا۔ آپے ہویا داسی داسن، چوہدار آپ ہو جایا۔ اپنے اندر آپے رکھیا واسن، آپ اپنا گھر سہایا۔ ناؤں دھرایا شتاباشن، شاہ سلطانا ہر رگھرایا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچے ڈیرہ لایا۔ شبد سینگھاسن اپرا پارا، ہر ساچا آپ سہا سندا۔ تھر گھر سہائے محل منارا، اندر مندر آپے
 ڈاھندا۔ اُپر بیٹھ سرجنہارا، ساچی بنت بنا سندا۔ اپنے رنگ رَوے کرتارا، اپنی کرنی آپ کرا سندا۔ اپنے گھاٹن گھڑے گھڑنیہارا، سمرتھ پُرکھ اکھوا سندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سینگھاسن اک سہا سندا۔ شبد سینگھاسن ساچا موں، دھر درگاہ لکایا۔ نہ کوئی پاوانہ کوئی چول، نہ کوئی بندھن
 پایا۔ اُپر بیٹھ کنت کتھول، اپنا ہلارا اک رکھایا۔ اپنی سیجا آپے چاڑھے پھول، اپنی برکھا آپے لایا۔ آپ چُکائے اپنا موں، لہنا اپنی جھولی پایا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سینگھاسن دے سہایا۔ شبد سینگھاسن ساچی راس، تھر گھر ساچے آپ لکایا۔ کریا کھیل پُرکھ ابناشن، وڈ وڈی وڈیایا۔ آد
 انت نہ ہوئے وناس، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ آپے وسیا اپنے پاس، آپ اپنا سنگ رکھایا۔ اپنے اندر آپے کریا واس، اندر باہر آپ ہو جایا۔ اپنا دیوے
 آپ دھرواس، آپ اپنی دھیر دھرایا۔ تھر گھر بیٹھ نہ ہوئے کدے نراس، سرب گناں بھر پور وڈ داتا بے پرواہیا۔ نہ کوئی پون نہ سواس، نرگن جوت
 اک رکھایا۔ نہ کوئی پر تھی نہ آکاش، گگن منڈل نہ کوئے جنایا۔ نہ کوئی منڈل منڈپ راس، سورج چن نہ کوئی چڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، تھر گھر ساچا اک سہایا۔ تھر گھر ساچا سچ منارا، ہر ساچا آپ سہا سندا۔ ساچا گھر سچا دربارا، سچ سلطانا آسن لاسندا۔ اُچ اٹلا ایکنکارا، عقل کلا
 اکھوا سندا۔ کرے کھیل اپرا پارا، پاربرہم بھینو نہ پانندا۔ آد آد اک پسارا، ایکا ایک کرا سندا۔ آپ اپنا دے ادھارا، آپ اپنا وچ لکاسندا۔ آپ اپنا کر
 اُجیارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر دیوے ساچا ور، سچ محلہ شبد سینگھاسن آد پُرکھ کھیل ابناشن، سچ گھر واس آپ رکھاسندا۔ وسیا
 گھر ہر مہربان، وٹی سچ ودھایا۔ پرگٹ ہو سری بھگوان، اپنی بنت بنایا۔ آپ جھلایا اپنا ست نشان، جوتی نور کرے رُشانیا۔ ستاں رنگاں ویکھ وکھان،
 نرگن وڈی وڈیایا۔ گھر بیٹھا آپ آپ مہربان، آپ اپنی دیا کمایا۔ کریا کھیل اک مہان، اپنی کل ورتایا۔ اپنے اندر اپنا دھر گیان، اپنی بوجھ بوجھایا۔

شد تخت بیٹھ سلطان، ساچا حکم جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر کریا ساچا ویس، اپنی کرے آپ ادیس، آپے صفت صلاحیا۔
 صفت صلاح پٹی سرکار، گھر ساچے ڈیرہ لایا۔ اپنا بنیا آپ ملاح بے عیب پروردگار، ناؤں نرکار نام دھرایا۔ اک اکلّا ایککار، ایکا بنھے اپنی دھار، ایک مارگ
 رہیا دکھایا۔ اک سکار اک پیار، اک وہار ایک رہیا درڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ سنگھاسن ساچا میتا، تھر گھر چلائے اپنی ریتا،
 آپے بیٹھا سدا اتینا، ست سنتو کھ رکھایا۔ سدا اتیت گھر شکھ ساگر، گھر ساچے آسن لائندا۔ اپنا کرے آپ اُجاگر، آپ اپنی دیا کماندا۔ اپنا بنے آپ
 سو داگر، اپنا ونج آپ کرا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا گھر آپے ویکھ دکھایا۔ اپنا گھر آپے پھول، اپنا گڑھ کھلایا۔ اپنی ہتھیں
 لگا تولن تول، شد سنگھاسن ڈیرہ لایا۔ اپنا واک آپے رہیا بول، ایک ایک وڈی وڈی لایا۔ آپ اپنا کریا چول، آپ اپنا سکھا سکھایا۔ آپ اپنے اندر گیا مول،
 آپ اپنے وچ کھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر ساچا اک سہایا۔ اپنا گھر آپ بنایا، اپنی دیا کماندا۔ در دروازہ نہ کوئی رکھایا، نہ
 کوئی بند کرا سندا۔ اپنا راج آپ ہو جایا، آپ اپنا عدل کماندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ سنگھاسن شاہو بھوپ ساچا نام دھرا سندا۔ ۳۷۰
 آپ اپنا نام دھر اپنا ویس وٹایا۔ اپنی کرنی آپے کر اپنی کریا ویکھ دکھایا۔ اپنا بھانا آپے جر، اپنے بھانے وچ سمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، تھر گھر بیٹھ نرگن آسن لایا۔ نرگن آس آساوند، ایک آس رکھایا۔ اپنا ہویا آپ بخشند، اپنی بخشش آپ کرایا۔ اپنا خوشی کرایا بند بند، اپنی آپ
 کرے وڈی لایا۔ اپنا آپ سنایا سہاگی چھند، ساچا ناؤں دھرایا۔ شبدی شبد گیا پندھ، جوتی جوت جگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر
 دیوے مان وڈی لایا۔ تھر گھر ناتا پُرکھ بدھاتا، اپنا آپ کرایا۔ آپے بنیا پتا ماتا، آپ اپنی گود سہایا۔ آپے بخشے اپنی داتا، آپ اپنی جھولی پایا۔ آپ رکھائے
 اپنی اتم داتا، اک اکلّا ناؤں دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا لہنا اپنی جھولی پایا۔ آپے جوتی آپے ناری، آپے جوگ کماندا۔ آپے
 کتنا کنت بھتاری، آپے سچ ہندھاندا۔ آپے میلا ادھو چکاری، آپے جوڑ جڑا سندا۔ آپ اپنا بن بھنڈاری، اٹ نام رکھاندا۔ اپنی کرے کھیل نیاری،
 جوگ جگت اک جناندا۔ اپنا شبد اپنی دھنکاری، اپنی آپ لائندا۔ جوتی ماتا کر پیاری، ساچی گود بٹھاندا۔ آد پُرکھ پھریاری، سیوک سیو کماندا۔

دیکھنہارا نر نرنکاری، نرگن ویس وٹائندا۔ چوگ چگائے سرجنہاری، ساچا سیر پلائندا۔ آد شکت جائے داری، ساچا سگن منائندا۔ آپے ویسا سب توں
 باہری، بھيو کوئی نہ پائندا۔ تھر گھر تیری سچ اٹاری، شبد سگھاسن آپ سہائندا۔ شبد سٹ اٹھائے وڈ بکاری، گھر ساچے جنم دوائندا۔ امرت دیوے ٹھنڈی
 ٹھاری، چرنودک گھ رکھائندا۔ ایکا بخشے سچ سکداری، ساچے مارگ لائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی سکھیا اپنا لیکھا آپے لکھیا، شبد
 سٹ ڈلار کر پیار ہر نرنکار ایکا جھولی پائندا۔ شبد سٹ کر ڈلارا، ہر ساچے خوشی منائیا۔ تھر گھر سہایا سچ منارا، جوتی مات سگن کرائیا۔ آد انت دیوے اک
 پیارا، ایکا گھ صلاحیا۔ ایکا رنگ رنگے رنگنہارا، اتر کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے سٹ دیوے ور، سار شبد ناؤں
 دھرائیا۔ سار شبد تیری دھار، ہر ساچے آپ بنائیا۔ نہ کوئی دوسر کرے وچار، بھيو کوئی نہ پائیا۔ ایکا دو آ اک پیار، ایکا گھر سہائیا۔ ایکا پُرکھ ایکا نار، ایکا
 گوت ہوئی کُرمائیا۔ ایکا پوت ہو یا اجیار، ایکا سوت تند بندھائیا۔ چارے کوٹ ویکھ وچار، دہ دشا پھیری پائیا۔ پُرکھ ابناشی گیاٹھ، تھر گھر سچی سرنائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے نام آپے دے وڈیائیا۔ شبد سٹ ساچا لاڑا، پر بھ ساچے آپ بنایا۔ تھر گھر ویکھے سچ اکھاڑا، پُرکھ ابناشی منگل
 ۳۷۱ گایا۔ ایکا گھر ایکا ور ایکا ہر ایکا اندر وڑ، نہ کوئی دو جا گھ بھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا دتا ساچا ور، ساچے سٹ شبد سلطان، پُرکھ
 ابناشی ہو مہربان، اپنا دیوے ہر فرمان، آپ اپنی دیا کمایا۔ آپے دیوے دھر فرمانا، آپے کرے جنائیا۔ تھر گھر بیٹھ سری بھگوانا، سٹ شبد رہیا سٹائیا۔ ایکا
 بٹھے ساچا گانا، ساچا سگن منائیا۔ ایکا راگ اک ترانہ، ایکا رہیا سٹائیا۔ ایکا داتا پینا دانا، ایکا کھچھیا جھولی پائیا۔ ایکا رکھے ٹھانڈا سپنہ، ساتک سٹ ورتائیا۔ سٹ
 پُرکھ نرنجن ایکا رنگ بھینا، ایکا روپ دکھائیا۔ آد جگاد جگ ایکا ناؤں رسنا چینا، ایکا ہوئے سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اگم
 الکھ نرنجن سٹ سٹے ہتھ وڈیائیا۔ سٹ پُرکھ ہر کرنے جوگ، کرنہار اکھوایا۔ اک دکھائے ساچا جوگ، ساچے سٹ سمجھایا۔ میرا تیرا دھر سنجوگ، وچھڑ
 کدے نہ جایا۔ ہر دوارے درس اموگھ، درسی درس پایا جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ ابناشی دتا ور، ساچا شبد ہوئے سرنایا۔ شبد سٹ
 کر نمسکار، نیتز نیر وہائندا۔ پُرکھ ابناشی تیرا سچ پیار، ایکا دھار چلائندا۔ وچھڑ نہ جائے روپ کرتار، دوئے دھار نہ ہو رکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی جوت دھر، شبد سُت دیوے ور، تیری ونڈ ونڈا سندا۔ شبد سُت ونڈی ونڈ، ہر ساچے آپ ونڈا سندا۔ اپنا رنگ آپے کریا کھنڈ، اپنا آپ کٹایا۔ اپنی سیجا آپے گیا ہنڈھ، اپنا مان دھرا سندا۔ اپنی دیکھنہارا آپے کنڈ، آپ اپنا کھ بھوایا۔ شبد سُت وسیا سچکھنڈ، سچکھنڈ وڈی وڈیا سندا۔ سچکھنڈ ہر دوارا، ایک ایک رگھرایا۔ شبد سُت کر پیارا، ساچی سیوا لایا۔ ایک ناد ایک دھنکارا، ایک منگل گایا۔ ایک سُنے سُنہیہارا، سمرتھ پُرکھ ناؤں دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ دوارا بھر بھنڈارا، آپ اپنا رہیا ورتایا۔ بھریا نام ہر بھنڈارا، شبد گیان درڑایا۔ سچ گیان کر پردھان، اپنے اندر آپ وسایا۔ اپنی پائے آپے آن، آپ اپنا رہیا منایا۔ اپنا راک سُنائے اپنے کان، آپ اپنی رسنا گایا۔ آپ اپنا دیوے دُھر فرمان، دُھر دی بان رکھایا۔ آپ اپنا کر پردھان، آپ اپنا حکم چلایا۔ شبد سُت اُٹھ بلوان، پر بھ ساچا رہیا جگایا۔ تیرا رُپ سچ نشان، سَت سَت اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زِرگن کھیل آپے کر، کر نہار کرتا آپ اکھوایا۔ سد بلہار ہر بھگوان، بھگوان ناؤں دھرایا۔ سچکھنڈ سچ نشان، ساچا آپ اُٹھایا۔ سچکھنڈ سچ دھیان، ہر ساچے آپ لگایا۔ سچکھنڈ سچ گیان، ہر ساچے آپ درڑایا۔ سچکھنڈ سچ ودھان، ہر ساچے آپ بنایا۔ سچکھنڈ کر پروان، ہر ساچے حکم سُنایا۔ سچکھنڈ سچ دیبان، ہر ساچا رہیا چلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زِرگن میلا میل ملایا۔ سچکھنڈ ساچا زور، ہر ساچے وچ سمایا۔ سچکھنڈ سچ گھنکھور، ہر ساچا رہیا سُنایا۔ سچکھنڈ اور نہ دیسے ہور، ہر ساچا نظری آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زِرگن رُپ ہر زِرکارا، اپنا رُپ سمایا۔ سچکھنڈ ساچی جوت، ساچے سچ ورتایا۔ نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، نہ کوئی بندھن بندھ بندھانیا۔ سچکھنڈ ساچی چوٹ، شبد نگارے آپ لگایا۔ سچکھنڈ نام بھنڈار سدا اتوٹ، ہر ساچا رہیا بھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ ورتتا ہر بھگونتتا، ایک ایک اکھوایا۔ سچکھنڈ سچ بھنڈارا، ہر ساچے آپ بھرایا۔ سچکھنڈ سچ ورتارا، سچ سچا رہیا ورتایا۔ سچکھنڈ سچ داتارا، سرجنہار آپ اکھوایا۔ سچکھنڈ سچ وہارا، ساچی سیوک سیوکمایا۔ سچکھنڈ رُپ اگم اپارا، سَت سرُپ سمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچا اک وسایا۔ سچکھنڈ سچ پرکاش، ہر ساچا آپ کرا سندا۔ آپے جانے اپنی راس، آپے ویکھ وکھاندا۔ سچکھنڈ ہر شاہو شاباش، سچ سَنگھاسن آسن لاسندا۔ آدانت نہ ہوئے وناس، ایک رنگ رنگا سندا۔ سچکھنڈ سرب گن تاس، سرب کل دھرا سندا۔ آپے پوری کرے

اپنی آس، اچھا پورن آپ ہو جائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچھنڈ سچ محلہ آپے وسیا اک اکلآ آپ اپنا سنگ نبھائندا۔ اک اکلآ ایکا دھار، ایکا رنگ رنگائیا۔ سچھنڈ ہر کر پیار، سچ سمگری رہیا لکائیا۔ سچ سمگری اپر اپار، آپ اپنی رہیا اپائیا۔ آپے دیکھے دیکھنہار، مہما گنت گنی نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن راگ آپے رہیا الایا۔ سچھنڈ سچ دھنکارا، ہر ساچا ناد و جائندا۔ پُرکھ ابناشی سُننیہارا، اک دھیان جنائندا۔ اپنے گن آپے سُننیہارا، گنوتنا ناؤں دھرائندا۔ آپ اپنا چُننیہارا، آپ اپنی چون کرائندا۔ آپ اپنا چھان پُن کر نیہارا، آپ اپنا دیکھ وکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا لیکھا آپے کڈھے بھرم بھلیکھا آپے لیکھ لکھائندا۔ اپنا لیکھا آپے لکھ، اپنی رچن رچائیا۔ اپنی ودیا آپے سکھ، آپے کرے پڑھائیا۔ اپنی ندھیا آپے پائے بھکھ، آپے رہیا بھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچھنڈ دوارا ہر نرکارا ایکا گھر وسائیا۔ اپنی بھکھیا آپے پا، اپنا در سہایا۔ اپنا لکھیا دیکھ وکھا، واہ واہ منگل گایا۔ آپ اپنی رچن رچا، آپ اپنے وچ لکایا۔ آپ اپنا گڑھ سہا، آپ اپنا آسن لایا۔ آپے بیٹھا بے پرواہ، بے انت نام دھرایا۔ اوچ اگم اگم اتھاہ، پاربرہم بے انت روپ وٹایا۔ آپ سہائے اپنا تھاں، آپ اپنا آسن لایا۔ سچھنڈ رکھائے ساچا ناں، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا نام اپایا۔ آپ اپنا ناؤں اپائے، اپنی آواز لگائیا۔ آپ اپنا کام کرائے، آپے رہیا سُنائیا۔ آپ اپنا راج کمائے، آپے بیٹھا شہنشاہیا۔ آپ اپنا سیس سہائے، ایکا تاج رہیا سہائیا۔ آپ اپنی ریچھ کرائے، اپنا شنگار اپنے ہتھ رکھائیا۔ آپ اپنی در دلیمز سہائے، سچھنڈ دوارا کھولے بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر بیٹھا لکھ جگائیا۔ سچھنڈ دوارا پر اپارا، ایکا لکھ جگائندا۔ آپے منگے بن بھکارا، در درویشا ناؤں دھرائندا۔ آپے ہو یا دیونہارا، آپے ونڈ ونڈائندا۔ آپ اپنا سیونہارا، آپ اپنا ناؤں دھرائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچھنڈ پسارا کر نرکارا، اپنی دھارا آپ چلائندا۔ سچھنڈ ساچی رت، ہر ساچے آپ سہائیا۔ آپے دیکھے پاربرہم ابناشی اچت، پر م پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ میل ملاواں ساچے سٹ، سویا پوت اٹھائیا۔ آپے گیا گھر ساچے سٹھ، ایکا وست جھولی پائیا۔ ایکا نام ایکا مٹھ، ایکا رہیا ورتائیا۔ ایکا پیائے ساچا گھٹ، امرت گھ چوائیا۔ آد انت ناتا نہ جائے تٹ، ہر جوڑی جوڑ جڑائیا۔ جوتی شبد میل نہ جائے چھٹ، کری نام سچی گڑمائیا۔ اپنا گھر آپے لٹ، اپنی

کھیل کرائیا۔ اپنے اندروں آپے باہر رہیا سٹ، اک اُچھالا لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ دوارا ساچا بنک، بنک دوا ری آپ سہایا۔ ساچا در ہر ہر بنک، ایک ایک سہائندا۔ آپے راؤ آپے رنک، راج راجان آپ اکھوائندا۔ آپ اپنی لائے تنک، آپے حکم سنا سندا۔ آپے کھیلے کھیل انیک انک، انک کل دھاری آپ ہو جائندا۔ آپے میٹے اپنی شنک، اپنا سنسا آپ چکا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ واسی پُرکھ ابناشی گھر اپنا ویکھ وکھائندا۔ ساچے گھر سچ ٹکانا، ہر ساچے آپ سہایا۔ شبد سٹ کر پردھانا، نامہ نام چلایا۔ اپنی ہتھتھیں بدھا گانا، ساچا سگن منایا۔ ایک دتا دھر فرمانا، ایک راگ سنا یا۔ ایک راگ ساچا گانا، ایک تال وجایا۔ ایک پد پد زربانا، ایک دھام سہایا۔ ایک دھرم دھر نشانہ، ایک رہیا چلایا۔ ایک گیان چرن دھیانا، ایک ایک لو لایا۔ ایک ایک کر پروانہ، ایک حکم سنا یا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ ہر لیا ور، سٹ ساچا سیوا لایا۔ ساچا سٹ اٹھ بلوان، ہر ساچے تن شنکاریا۔ اٹھے پہر رہنا نوجوان، گر پورا دئے سہاریا۔ ایک دیوے سچ بان، دھر درگا ہی کاج سواریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے دیونہارا ور، اپنا کارج آپ کر رہیا۔ سٹ شبد کر پروانہ، ایک سیس نوا سندا۔ پُرکھ ابناشی ہو مہربانا، ایک راہ وکھائندا۔ تیرا میرا کھیل مہانا، نہ کوئی ویکھ وکھائندا۔ ایک گھر اک ٹکانا، ایک دھام سہائندا۔ ایک گن ہر پچھانا، اوگن نہ کوئی جنا سندا۔ ایک داتا پینا دانا، دانا پینا آپ اکھوائندا۔ ایک دیوے پینا کھانا، امرت جام پیا سندا۔ ایک کرے ٹھانڈا سینہ، ایک لو دھرا سندا۔ ایک جل ایک مینا، اک پیار سماندا۔ ایک اکھر وکھ کینا، ایک وچ ٹکاندا۔ ایک نام ایک چینا، ایک گن وکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سٹ کر پروان، ایک ایک راہ وکھائندا۔

★ ۲۰ جیٹھ ۲۰۱۵ بکرمی حکیم کاشی رام دے گھر پنڈ سنیا تحصیل بٹالا ضلع گرداس پُر ★

سچکھنڈ سچ دوارا، ہر ساچے آپ سہایا۔ آپے بیٹھ ہر زرنکارا، اپنا کھیل کھلایا۔ آپے جانے اپنی دھارا، آپے رہیا بندھایا۔ آپ اپنا کر پسارا، آپے ویکھن آیا۔ لوک ماتی کر اُجیارا، دیبا باقی نہ کوئی رکھایا۔ چند سورج نہ کوئی ستارا، گگن منڈل نہ کوئی اُپایا۔ پُرکھ اگڑا اگڑی دھارا، اگڑے دھام سہایا۔

جوتی نُور پُرکھ کرتارا، کر نہار اکھوایا۔ لوک مات لے اوتارا، جُگ جُگ ویس وٹایا۔ لکھ چوڑاسی پاوے سارا، اندر مندر ڈیرہ لایا۔ آتم سیجا کر پیارا، شبد سنگھاسن اک وچھایا۔ جوت نرنجن سیوادارا، انحد تال وجایا۔ اپنا منگل گائے اپنی وارا، نہ کوئی دوسر سنگ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے وسیا ساچے گھر، گھر ساچا اک سہایا۔ سچکھنڈ ہر ورتنتا، ہر ہر آپ اکھواندا۔ آپے جوتی نُور بھگونتتا، آپے رُپ وٹاندا۔ آپ بنائے اپنی بنتا۔۔۔۔۔ بنا سندا۔ آپے ویکھے ساچے سنتا، ست سرُپ سماندا۔ کھیلے کھیل آدن اتنا، جُگ جُگ ویس وٹاندا۔ گرگھ ناری میلا ساچے کنتا، سچ سہاگ ہنڈھاندا۔ بھيو چھپائے جيو جنتا، مایا پردہ اک رکھاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارا دیوے ور، ہر ساچا کھیل کھلاندا۔ کھیلنہار سرب گن ٹھاکر، پاربرہم اکھوایا۔ دیوے نام رتی رتناگر، ڈونگھا ساگر اک بھرایا۔ نرمل کرم کرے اجاگر، جو جن سرنائی آیا۔ کرے ونج سچا وپار سوڈاگر، نام وست اک ٹکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارا ہر نرنکارا، ایک مارگ رہیا دکھایا۔ ایک مارگ ایک دھار، اینکار چلاندا۔ پرگٹ ہو وچ سنسار، اپنا رنگ رنگاندا۔ گرگھ ساچے کرتیار، ساچی سیو کماندا۔ اٹھے پہر خبردار، دوس رین ویکھ دکھاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن میلا ساچے در، در دروازہ غریب نوازا اک اکلا اُچ محلہ، ساچا گھر سہاندا۔ اُچ محلہ شبد سنگھاسن، تھر گھر آپ وسایا۔ اُپر بیٹھ پُرکھ ابناشن، دُھر درگا ہی راج کمایا۔ کھیلے کھیل جگت تماشن، آپ اپنا ویس وٹایا۔ گرگھاس سدا سدا سد بل بل جاسن، بلہاری گر پورا پایا۔ آدانت نہ کدے وناسن، ہر جوتی میل ملایا۔ پایا پُرکھ شاہو شاباشن، وچھڑ کدے نہ جایا۔ لیکھے لائے رسن سواسن، واہ واہ سنگر پورا گایا۔ گر گوبندا ہو یا داسن، لوک مات پھیرا پایا۔ جن بھگتاں مٹائے سگلی چندا، برہم گیان دویا۔ متمکھ لگائے اپنی نندا، نندک نندیا جھولی پایا۔ گرگھ ساچا ست انادی نادی بندا، اپنا آپ لئے اپایا۔ گھر گبھیرو ڈگنی گھندا، داتا دانی نام دھرایا۔ دو جہانی سدا بخشندا، ایتھے اوتھے ہوئے سہایا۔ ایک وست نام ساچی دیندا، چرن پریتی رہیا سکھایا۔ بجر کپائی توڑے چندا، شبد کھنڈا ہتھ اٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارے دیوے ور، ور ایک جھولی پایا۔ ایک نام بھر بھنڈارا، کایا رنگ رنگاندا۔ لوک مات بن ورتارا، اپنا کرم کراندا۔ ساچا دھرم وچ سنسارا، ساچی ریت دکھاندا۔ لکھ چوڑاسی اک پیارا، جيو جنت نہ کوئی

رکھائندا۔ برہم پاربرہم ہر پسارا، برہم برہم اکھوائندا۔ آپے وسیا ایکنکارا، اونکارا ناؤں دھرائندا۔ آپے وسیا سب توں باہرا، بھيو ا بھیدا بھيو چھپائندا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیوے بھگتی ور، بھگت بھنڈارا اک ورتائندا۔ بھگت بھگونت ساچا میلا، جگ جگ آپ کرایا۔ آپے گرو
 گرو گر چیل، گر چیل نام دھرایا۔ آپے ہویا سجن سہیلا، سگلا سنگ نبھایا۔ آپے وسیا رنگ نویلا، آپے ہر گھٹ آسن لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، گرگھ ساجن لئے جگایا۔ گرگھ ساجن اٹھ اٹھ جاگ، پر بھ ساچا آپ جگائندا۔ لوک مات لگا بھاگ، بھيو کوئی نہ پائندا۔ دیک جوتی جگے چراغ،
 اندھ اندھیر مٹائندا۔ پور کرائے اپنا واک، گو بند لیکھ لیکھائندا۔ گر سکھ بنائے سجن ساک، جگ ناتا آپ رکھائندا۔ نہ کوئی ذات نہ کوئی پات، ورن برن
 نہ کوئی بنائندا۔ نہ کوئی دوس نہ کوئی رات، نہ کوئی سورج چن چڑھائندا۔ نہ کوئی پوجا نہ کوئی پاٹھ، نہ کوئی دھیان لگائندا۔ نہ کوئی سر سرور مارے ٹھاٹھ،
 تیرتھ تٹ نہ کوئی جنائندا۔ گر سکھ تیرا اک رکھائے ہاٹھ، بن گر پورے دوجا در نہ کوئی سہائندا۔ امرت رس لینا چاٹ، نچھر دھارا آپ وہائندا۔ مانس
 دیہی لاہا لینا کھاٹ، ماجھا دیس راہ تکائندا۔ ماجھا دیس گر گو بند وچھائی کھاٹ، ہر گو بند ڈیرہ لائندا۔ بجر کپائی گئی پاٹ، دھام اولاک سہائندا۔ اک کھلایا
 ساچا ہاٹ، ساچا ونج کرائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساجن لئے ور، سویا کوئی رہن نہ پائندا۔ گر سکھ جاگ ست ڈلارے، ہر
 ساچے شبد جنائیا۔ پر بھ اپناشی لے اوتارے، بھیکھادھاری بھیکھ وٹائیا۔ جگی جوت اگم اپارے، پنج تت رہی سمائیا۔ من مت بدھ نہ کری کارے، نرگن
 وجدی رہے ودھائیا۔ نرگن سے جگت مینارے، ونج بیٹھا بے پرواہیا۔ گر گو بندا واجاں مارے، بیٹھا راہ تکائیا۔ پاربرہم پر بھ پاوے سارے، دو جہاناں
 رتھ رتھواہیا۔ آیا چل جگت دوارے، اپنی سیوارہیا کمائیا۔ جن بھگتاں ڈھیہہ پئے دوارے، جوں سداما کرشن رگھرائیا۔ گر سکھ ساجن پار اتارے، بیڑا اپنا
 آپے رہیا چلائیا۔ نہ کوئی دوسر ونجھ مہانے، نہ کوئی دوسر آس رکھائیا۔ ویکھ وکھانے دو جہانے، دو جہانا ناؤں رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، ایکا ایک رکھے سک، ساچی سکھیا سکھ ساکھیاں ایکا روپ درسائیا۔ ساچی سکھیا ساکھیاں، پاربرہم سرنایا۔ گرگھ ہوئے پارذات، پر بھ پورا
 دیا کمایا۔ اتم ویلے پچھے وات، دھرم رائے نہ دے سزایا۔ لاڑی موت نہ کرے نات، دیوے در ڈرکایا۔ چتر گپت نہ کھولے کھات، نہ لیکھا کوئے رکھایا۔

جم ڈنڈ نہ کرے کوئی گھاٹ، گرسکھ نیڑ نہ آیا۔ پر بھ ایکا بخشے نام دات، مانس مانکھ لئے ترايا۔ اندر مندر وکھ مار جھات، بیٹھا مکھ چھپایا۔ اپنی ہتھیں
 کھولے تاک، گرسکھاں سمت سولاں راہ نکایا۔ مسمکھاں اڈائے خاکی خاک، چاروں کُنٹ دئے وہایا۔ شبد گھوڑے چڑھیا ساچے راکى راک، سچ سگھاسن آسن
 لایا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں نکیل پائے ناک، شبد ڈنڈا اک اٹھایا۔ وکھ وکھائے پاکی پاک، پتت پُنیتا دیا کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، جن بھگتاں دیوے امرت آتم بوند سوانت، نَجھر دھارا اک چوایا۔ سچھنڈ سچ گھر بارا، ساچا در سہا سندا۔ گرسکھ ورا پاوے سارا، جس جن دیا کما سندا۔
 بھرے بھلے چو گوارا، بھرم گڑھ نہ کوئی تڑا سندا۔ مایا ممتا کرے پیارا، ایشٹ دیو نہ کوئی مناسندا۔ ملیا میل نہ میت مُرارا، ہوئے ہنگتا نہ کوئی گوا سندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیوے نام ور، تن شنکار اک کرا سندا۔ تن شنکار کایا رنگ، ہر آپ کرا سندا۔ گرسکھ منگے ساچی
 منگ، آتم برہم جنا سندا۔ کٹنہارا بھکھ ننگ، اک دوشالہ گرسکھ گوپالا دین دیا نام پردہ اُپر پان سندا۔ اپنا دوارا آپے جانا لگھ، ملے میل سورا سربنگ اٹھے پہر
 راہ نکا سندا۔ امرت نہاونا ساچی گنگ، شبد سناونا سچ مردنگ، انحد تال وجا سندا۔ آپ وچھایا شبد رنگیلا سچ پلنگ، گرسکھ تیرا اوتھے ہوئے سنگ، نہ کوئی
 وچھوڑا سسے اُپر لگا ہوڑا نرگن سرگن دھار چلا سندا۔ سسے تیرا ست ستواد، ست پُرکھ نرنجن آپ بنایا۔ اوڑا اوانگ کر، ہا ہر ہر ناؤں دھرایا۔ چو تھے گھر ہو
 وساد، اپنی بنت بنایا۔ سسا قلعه بنایا آد جگاد، وچ اپنا آسن لایا۔ اُپر بیٹھ شبد گرسکھ برہما، لوآں پُریاں رہیا رچایا۔ آپے جانے اپنی یاد، نہ کوئی بھرم بھلایا۔
 جگ جگ سنت سہیلے کر کر میلے آپے لئے لادھ، آپ اپنا در سہایا۔ دوس رین رین دوس جو جن رہے ارادھ، اک مت چت ہوئے لو لایا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے پائے اپنے کھات، اپنا لیکھا آپ جنایا۔ لیکھا لکھنہار بے پرواہیا۔ بھگت سہیلا میت مُرار، جگ جگ دیوے سچ
 صلاحیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرسکھ وکھائے ایکا گھر، نہ کوئی دوجا راہ نکا نیا۔ ایکا گھر اک کانا، ایکا ایک سہا سندا۔ دوجا دیوے شبد
 بنانا، گرسکھاں آپ چڑھان سندا۔ تیجے نیز اک گیانا، آتم درسی درس دکھا سندا۔ چو تھتا پد پد نربانا، اپنا میل ملا سندا۔ پنچم کر ہر پروانہ، ایکا دھار چلا سندا۔
 چھیویں گھر شبد ترانہ، اپنا ناد وجا سندا۔ ستویں جوت نور مہانا، عقل کلا اکھوا سندا۔ اٹھاں تتاں لوک مات نشانہ، اپ تیج وائے پرتھی آکاش من مت بدھ

نال رلا سندا۔ نو در کھیلے کھیل مہانا، بھرمی بھرم بھلا سندا۔ جن بھگتاں بھتھے ہتھیں گانا، ساچا سگن مناسندا۔ دیوے نام دھر فرمانا، اپنا کرم کماندا۔ آپے
 ویکھے مار دھیانا، اُچے ٹلے ڈیرہ لاسندا۔ نہ کوئی پون نہ مسانا، دھواں دھار نہ کوئی رکھاسندا۔ نرمل دیپک جوتی اک جگانا، پرکاش پرکاش کراسندا۔ ٹیڈھی
 بنک پار قرانا، ایکا گھاٹ وکھاسندا۔ آپ سہائے اپنا گانا، پنچم راگ لاسندا۔ ساچا ناد سچ ترانہ، ساچے در سہاسندا۔ کرے کھیل آپ بھگوانا، اپنے نیتز اپنا در
 گھلا سندا۔ گرگھ ساجن کر پروانہ، اپنیاں بھجیاں اٹھاسندا۔ جودھا سوربیر بلی وڈ بلوانا، مرد مردانہ گر پورا آپ اکھواسندا۔ آتم سیجا ساچا دھام سہانا، سچ
 سنگھاسن ڈیرہ لاسندا۔ ناری کنت ایکا رنگ رنگانا، سچ سنت آپ وکھاسندا۔ دسم دواری تیرا رُوپ مہانا، چاروں کُنٹ بند کرانا، سنا قلعه لوک مات در، ساچا
 چھلا پر بھ ساچی بنت بناسندا۔ سنا قلعه چار دیوار، تیجے اکھرمات وڈیاں۔ تنان لوکاں و سیا باہر، نہ لیکھا لیکھ کسے لکھائیا۔ برہما وید چارے رہیا اُچار، چارے
 جگ رچن رچائیا۔ پُران اٹھاراں کر وستھار، وید ویاسا بنت بنائیا۔ شاستر سمرت اک وچار، ایکا منو آدے دُہائیا۔ گیتا گیان دُھر کرتار، ایکا ایک سمجھائیا۔
 ۳۷۸ انجیل قرآن کر وچار، بخشے جلوہ نور الاہیا۔ مقامے حق ساچا یار، ہر بیٹھا بے پرواہیا۔ کرن آیا لوک مات خبردار، نانک نرگن رُوپ وٹائیا۔ پنچ تت کر پیار،
 وچ بیٹھا آسن لائیا۔ اپنا منگن گیا آپے دوار، در آگے الکھ جگائیا۔ آگوں اٹھ سچّی سرکار، آپ اپنا لئے اٹھائیا۔ آپ اپنا کر پیار، آپ اپنی کرے رُشائیا۔
 آپے اپنا کھول کواڑ، نانک رہیا در سائیا۔ نانک گر کہے تیرا انت نہ پارادار، تُوں داتا بے پرواہیا۔ تیرا میرا ناتا وچ سنسار، ایکا دھار چلائی۔ پُرکھ ابناشی کرپا
 دھار، سچ سنسہرا رہیا گھلائی۔ ایکا دیوے نام بھنڈار، ستنام نام دھرائیا۔ نرگن دیوے نرگن پیار، نرگن نرگن آپ رکھائیا۔ لوک مات ہوئے ادھار، تن
 کاچے رچن رچائیا۔ ایکا شبد اک دھنکار، ایکا سیوا لائیا۔ اینکارا کر پیار، نام ست رہیا چلائی۔ کرتا پُرکھ تیرا رُوپ اپار، بھيو کوئی نہ پائیا۔ نر بھے سچّی سرکار،
 بھے وچ کدی نہ آئی۔ نر ویر تیری جگ جگ دھار، نہ سکے کوئی بدلائیا۔ اکال مورت تیرا اک پیار، ایکا رہیا در سائیا۔ اجونی رہت نہ پھڑے کوئی وچ سنسار،
 بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نانک میلا اک گھر، ایکا تال ایکا سُر، ایکا شبد دیوے دُھر، دُھر فرمانا آپ جنائیا۔
 نانک ور گھر ساچا پایا، ساچی وڳی ودھائیا۔ ساچی ناری تن شنکار کرایا، ایکا نیناں کجل پائیا۔ دوئے نیناں بند کرایا، نہ کوئی ویکھ وکھائیا۔ سولاں کلیاں کنت

ہنڈھایا، چھیل چھیل ساچا ماہیا۔ رنڈ رنڈیپا دُور کرایا، ساچی مینڈھی سیس گندا ئیا۔ جگت بڑھیا رہن نہ پایا، اٹھے پہر ایک اُرت سہا ئیا۔ مات پت جنیپا نہ
 کوئی کرایا، شبدی سٹ آپ اٹھائی۔ پاربرہم ابناشی اچت دیا کمایا، بھو ابھیدا بھو کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نانک میل سچ
 سبھائی۔ پُرکھ ابناشی دیا کمایا، گر نانک ایہہ سمجھایا۔ تیرا میرا بھو نہ را، ہوں سیوک رگھرایا۔ اپنا روپ تیرے تن رہیا چھپا، سچ سنگھاسن آسن لایا۔ بہتر ناڑا
 تیری ستار رہیا وجا، تال تلواڑا نہ کوئی رکھایا۔ ساچا شبد ایک گج رہیا ہلا، دس کسے نہ آیا۔ نانک آکھے مردانا مٹے اک رضا، نانک تُوہی تُوہی پایا۔ مسمکھاں
 دیون آیا سزا، گر کھیاں لئے ترا یا۔ آپے بنیا جگت گدا، در در پھیری پایا۔ نام تیرا ست تیری سدا اک لگا، سوئے رہیا جگایا۔ سچا راہ اک دکھا، چارے
 ورنایا رہیا دکھایا۔ اوچاں نیچاں رہیا سمجھا، ایک برہم جنایا۔ ایک دھرم رہیا دکھا، سچ سچ درڑایا۔ دھیرج جت ست سنتو کھ دیوے جھولی پا، جو جن سرنائی آیا۔
 انتم موکھ دئے کرا، مکت داتا نام دھرایا۔ ہوئے ہنگتا دکھ دئے مٹا، چنتا سوگ رہن نہ پایا۔ آتم سکھ دئے اچھا، پنچم پنچاں دئے سزایا۔ اک سلوک شبد
 انادی دئے سنا، سوہنگ اپنی رسنا گایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا میل آپے آپ کرایا۔ نانک گرمت گر روپا، ست ستواد اکھوائندا۔
 لوک مات بنیا ساچا بھوپا، سچ سکدار اکھوائندا۔ آپے دیکھے چارے کوٹا، دہ دشا پھیری پائندا۔ جیو جنت سدھارے جوٹھا جھوٹھا، مایا لوٹھا پار کرائندا۔ شبد گر
 آپے تھھا، شبد شبدی گیان درڑائندا۔ لگیا رہن نہ دیوے کوئی گٹھا، انھو درشی اک کھلئندا۔ جو جن جائے راہ پٹھا، انتم کھنڈا شبد نشان اک لگائندا۔
 گرگھ گرگھ جو جن جگت جگت جگ رٹھا، دے مت آپ سمجھائندا۔ اپنا آپ اٹھایا ستا، اپنے انگ لگائندا۔ انت سہائی ساچی رتا، سچ بھلوڑی لوک مات
 آپ اپائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی جوتی آپے ور، گرگھ ساچے وسیا گھر، دس کسے نہ آئندا۔ ہر گھٹ آپے وسیا، کھنڈ برہمنڈ
 ہر لو۔ اپنا مارگ آپے دسیا، اور نہ جانے کو۔ جگ جگ آوے نسیا، جن بھگتاں دیکھے ساچی سو۔ گرگھ ورلے بہہ بہہ ہسیا، مسمکھتا رہی رو۔ پر بھ تیر نرالا
 ایک کسیا کرے کرائے سو آگے ہو۔ جگت وکارا چرناں ہیٹھ جھسیا، جن بھگتاں دُرمت میل دیوے دھو۔ میٹے رین اندھیری مسیا، کرے پرکاش جوتی نور چھبی
 پوہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھگت دوار سن پکار کر آکار کرپا دھار آپے آئے وسیا۔ گرگھ تیری سچ صلاح، گر پورے ایک بھائی۔

گر سکھ بنے جگت ملاح، پر بھ بیڑا رہیا اُپائیآ۔ آپے چپے ساچا ناں، اورا رہیا جپائیآ۔ دُھر درگاہی دیوے ساچا تھاں، اٹل محل سہائیآ۔ کرنہارا سچ نیاں، پردہ اوہلا رکھے نہ رائیآ۔ کلجگ اتم پکڑن آیا بانہہ، پرگٹ ہویا بے پرواہیآ۔ سدا سہیلا اک اکیلا گرو گر چیلدا دیوے ٹھنڈی چھاں، چھپر چھن نہ کوئی رکھائیآ۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاں، کاگوں ہنس بنائیآ۔ سکھا سہائی پتا ماں، آپ اپنی گود اٹھائیآ۔ آون جاون کوئی جانے نہ، جانہار سرشٹ سبائیآ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن کرپا دیوے کر، جنم جنم دی میٹے لگی شاہیآ۔ جنم جنم دا لہنا چکھیا، آئے ہر دوار۔ آون جاون پینڈا کھیا، منگی منگ بن بھگھار۔ گر سکھ راہ وچ کدے نہ رُکیا، کسیرا رہیا اُچار۔ گر نانک تیرا جام کدے نہ مکھیا، بھریا رہے بھنڈار۔ ہریا بوٹا کدے نہ سکھیا، جس پالے آپ کرتار۔ جو جن چرن دوارے آئے جھکھیا، گر پورا پار اتار نہار۔ کلجگ ویلا اتم ڈھکھیا، لکھ چوراسی ہوئے خوار۔ دھرم رائے شیر ایکا بکھیا، سرشٹ سبائی رہیا لکار۔ چتر گپت پرگٹ ہووے لکھیا، لیکھا لیکھ دئے وکھال۔ موت لاڑی کھنڈا اتم اپنا چکھیا، اپنے شستر رہیا سنبھال۔ تیر نشانہ چلیا کدے نہ آکھیا، نہ کوئی جانے شاہ کنگال۔ پانی دے نہ کسے حقیقا، اللہ رانی نہ کرے سنبھال۔ پیر فقیراں بھار جاوے نہ چکھیا، جوٹھا جھوٹھا پھل لگایا کایا ڈال۔ سنگر پورا پار برہم ابناشی کرتا ایکا ایک آپے ۳۸۰ ٹھٹھیا، گرگھیاں پاوے سار۔ نو کھنڈ پر تھی ستاں دیپاں گرگھیاں کرے ایکا مُٹھیا، ایکا شبد نام جیکار۔ ایکا یج دو جہانی پر بھ ساچے آپے سُٹھیا، ایہتھے اوتھے لئے سنبھال۔ جگت وکارا پھڑ پھڑ کھیا، نام کھنڈا اک وکھال۔ ساچے کھنڈے پھڑی مُٹھیا، پر بھ ہویا آپ دلال۔ جیو جنت در گھر مگدھ آپے کُٹھیا، آپے ویکھے حق حلال۔ شتوہ دریائے آپے سُٹھیا، آپے پایا جگت جنجال۔ کلجگ جیو دن دہاڑے جائے لٹھیا، نہ کوئی سمبھالے دھن مال۔ پر بھ دتا خزانہ کایا مندر اک اٹھیا، گرگھ ویکھے راہ سکھال۔ آپے چڑھے اپنی چوٹیا، سرتی شبدی ہو کرپال۔ کسے ہتھ نہ آئے تیر تھ تھیا، کوئی کوٹ کوٹ دھونیاں رہے بال۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم وار، گرگھ ساجن آپے لئے بھال۔ دوس رین ویکھنہارا، اٹھے پہر سوادھانا۔ کرے کھیل اگم اپارا، گونتا گن نہدھانا۔ گرگھیاں در دوارے دیوے پہرہ، نیڑ نہ آئے پنج شیطانا۔ ساچے مندر کرے مہرا، بیٹھا آپ وڈا ودوانا۔ میل ملائے نہ لائے دیرا، جس جن بخشنے چرن دھیانا۔ ممتکھ بھلائے کر کر ہیرا پھیرا، نہ دے سچ نشانہ۔ پنجاں تتاں لایا جھیرا، بھرے بھلے جیو نادانا۔ جن بھگتاں بنھے آپے بیڑا، دیوے نام دُھر

فرمانا۔ گر سکھ تیرا کایا نگر دے کھیڑا، ایک دیپ جوت جگے مہانا۔ آگے پینڈا آیا نیڑا، میلا ہوئے گوپی کاہنا۔ کرن آیا حق نیڑا، شاہو بھوپ سچ سلطانا۔
 دھرتما تیرا کھلا ویڑا، چاروں گنٹ ہوئے ویرانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک مارے شبد تیر رُک نہ جائے ہر نشانہ۔ شبد نشانہ تیر
 چلا، ایک چلہ رہیا اٹھایا۔ نو کھنڈ پر تھی قلعہ دیوے ڈھاہ، بنک دواری رہن نہ پائیا۔ جوٹھ جھوٹھ دے مٹا، خالی ٹھوٹھ دکھایا۔ ہنکار وکار دے سزا، وڈ داتا
 بے گناہیا۔ سچ سچ دے ورتا، ساچی جوت کرے رُشانیا۔ ایک باقی ایک دیک لکھ چوراسی دے جگا، ایک دے بُجھایا۔ گرکھاں شاہ رگ اُپر ڈیرہ لا، اپنا راہ
 جنایا۔ چار ورن پرا اک رکھا، نام دستار سپس بندھایا۔ ساچا سگن اک منا، ساچی سکھیا اک سمجھایا۔ ساچا سگن اک لگا، ایک شبد کرے گڑمایا۔ واہرؤ اللہ
 رام کرشن ایک دے دکھا، بھرم گڑھ تڑایا۔ سمبل نگری ڈیرہ لا، ڈیرہ ڈیرے وچ ٹکایا۔ لوآں پُریاں گھیرا پا، برہما ویتا لے اٹھایا۔ برہما ویکھے اٹھے نیتز
 اٹھا، لوک ماتی راہ تکایا۔ پُرکھ ابناشی بے پرواہ، کیہڑی کوٹے آسن لایا۔ پُرکھ ابناشی دے جنا، شبد سُنسپہرا اک گھلایا۔ ساڈھے تن ہتھ بنت آپ بنا، وچ
 لگیا دس نہ آیا۔ وشنوؤ گنتا رہیا گنا، گھر گھر پھیرا پائیا۔ رازق رحیم کریم دیا کما، ایک بھچھیا رہیا ورتایا۔ سوئے سکھ رہیا جگا، دوس رین سیو کمایا۔ پورن
 اچھیا رہیا کرا، بھگوان ویس وٹایا۔ گر گو بندے لکھیا نہ سکے کوئی مٹا، پر بھ پورا ویکھن آیا۔ کلجک جیواں جگت نیتز مات نہ دسیا، بیٹھے راہ تکایا۔ نیلے والا
 نیلا، نیلی دھاروں پار کرایا۔ کلغی توڑا شبد اپنے سپس ٹکا، جوتی جوڑا میل ملایا۔ اپنا گھوڑا آپ دوڑا، چارے واگاں رہیا اٹھایا۔ مٹھا کوڑا ویکھ دکھا، لکھ
 چوراسی پرکھے بھینو نہ رایا۔ اُچے ٹلے پر بت ڈیرہ لا، بحر کپاٹی سلا آگے رکھایا۔ سسا قلعہ رہیا بنا، وچ بیٹھا آسن لایا۔ شبد چلہ رہیا اٹھا، اک کمان کھچایا۔
 بورا بلاسکا دے ہلا، عیسیٰ موسیٰ کر گڑمایا۔ انجیل قرآنا متا پکا، ایک دے صلاحیا۔ اپنے وٹے اپنا نیج دے بجا، چار یاری ہل چلایا۔ محمد تیری سیوالا، احمد
 سنگ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، بھگتن پیتا اک اتینا سدا سر جیتا، نرگن سرگن ویکھ دکھایا۔ نرگن رُپ ہر
 کرتار، سرگن وچ سمایا۔ سرگن ساچا کر پیار، نرگن میل ملایا۔ نرگن میلا اپر اپار، دس کسے نہ آیا۔ سرگن ویکھے سرب سنسار، پنچ تت اکھوایا۔ آپے بیٹھا
 اندر باہر، گپت ظاہر بھینو نہ رایا۔ گرکھاں جن بھگتاں جگ جگ بنیا ساچا یار، ساچا ستھر ہیٹھ وچھایا۔ پرگٹ ہو رام راما اوتار، رام رُپ اکھوایا۔ کرے کاما

پر اپار، نہ کوئی دیکھے نہ کوئی پیکھے نہ کوئی سکے گنت گنایا۔ میت مُرار رہیا پکار، اک دھیان لگایا۔ سُنئے سُنئیہار، آلس نندرا وچ نہ آیا۔ اٹھے پہر
 خبردار، جودھا سوربیر آپ ہو آیا۔ اپنے کرے تن شنکار، شستر بستر اک سُہایا۔ شبد کھنڈا ہتھ کٹار، تن گاترے وچ لٹکایا۔ آپے کھچے اپنی وار، گر گوبند
 سیوا لایا۔ والی ہند رہنا خبردار، سمت پندراں رہیا جگایا۔ تنکا توڑے گڑھ ہنکار، پُرکھ ابناشی پھیرا پایا۔ لہن دین چکائے ^{بھبھیکھن} یار، کلجک ویلا دئے سُہایا۔
 لکھ چوڑاسی کھڑی کنڈھے منجھدھار، پر بھ ساچا دیکھن آیا۔ سادھاں سنتاں کرے خبردار، تیرتھ تھان پھیرا پایا۔ جگ جگ جانے اپنی دھار، دھار اولٹری
 اک چلایا۔ نانک گر تولا بن سنسار، تیراں تیراں بول سنایا۔ پرگٹ ہووے اتم نہہکنک اوتار، شبد کھنڈا ہتھ اٹھایا۔ بھولا بھالا نہ کوئی پاوے سار، ^{بھیکھی}
 بیٹھا بھيو چھپایا۔ گردر مندر مسجد پیا رولا، نہہکنکی کون اھوایا۔ یاد کرائے سمت سولاں، سویا کوئی رہن نہ پایا۔ دھرت مات کھلائے ہولا، کلجک ہرناکش
 دینت آپ بنایا۔ لاڑی موت چھکے ڈولا، چار کہاں نال رلایا۔ چار یاری بدلے چولا، پنچم لکھ سُہایا۔ پاربرہم پر بھ بنیا تولا، رتی ماشہ نہ کوئی رکھایا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ دیکھے ساچے گھر، گھر ساچا اک بنایا۔ ساچا گھر ہر بنا، ساچے دھام سُہایا۔ ساچے سنتاں دئے جنا، سچ گیان
 درڑایا۔ ساچا راہے دئے پا، پلا نام پھڑایا۔ جم کا کٹنہارا پھاہ، لکھ چوڑاسی میٹ مٹایا۔ دم دمہ لیکھے لائے ساہ، سواس سواس دھیایا۔ جس جن جیوا ایک نال،
 ایک میل ملایا۔ سُنئے پکار بھگت گاں، لوک مات رہی گرلایا۔ دھرت مات مارے ایک ہا، رورونیتزیر وہایا۔ کلجک کوڑے چڑھیا چا، چاروں کُنٹ پھرے ہلکایا۔
 مورکھ موڑے نال رلا، کلجک جیواں رہیا بھرمایا۔ کوڑا کوڑے دھندے رہیالا، کوڑی کار کرایا۔ مدراماسی گندے نام دھرا، بے لکھ نام دھرایا۔ آتم جندے
 لئے لگا، نہ کوئی کُنڈالاہیا۔ خاکی بندے خاک ملا، خاکی خاک دئے سزایا۔ آتم جھاکی نہ سکے کوئی پا، آتم برہم نہ کوئی جنایا۔ بھوکھت واکي سارے رہے گا،
 پڑھ پڑھ رسنا ہوئی ہلکایا۔ گر پورا پھیرا رہیا پا، دس کسے نہ آیا۔ ہیرا پھیرا جگت کرا، ول چھل دھاری نام دھرایا۔ گرگھ ورلے تیرا میرا دئے مُکا، ایک
 رنگ رنگایا۔ درس اموگھ دئے دکھا، ترسنا بھکھ مٹایا۔ دھر سنجوگی میلا دئے ملا، وچھڑ کدے نہ جایا۔ رسنا چوگی نام چُگا، مانک موتی دئے کھوایا۔ آتم بھوگی
 ایک بھوگ کرا، آتم سیجا دئے سُہایا۔ جگت وجوگی دئے کٹا، جو جن سرنائی آیا۔ ساچا جوگی ایک جوگ دئے سکھا، گرچرن دھیان لگایا۔ جوتی جوت سروپ

ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنتن سنت بیٹھ اکت ہر بھگونت ایکا ویکھ دکھایا۔ اک اکلا ہر بھگونت، بھگت رکھے وڈیائی۔ دیوے مان ساچے سنتا، ست ست کرے جنایا۔ آپ بنائے ساچی بنا، لوک مات ترایا۔ جگت مہاگنت اگنتا، جگت جوگ نہ کوئی جنایا۔ جس جن توڑے ہوئے ہنگتا، مایا ممتا رہن نہ پایا۔ آپے میلے ساچی سنگتا، کایا چولی رنگ رنگایا۔ در دوارے ہوئے منگتا، بھگت دوارا اک صلاحیا۔ گرگھ اُدھارے جوں نانک انگدا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر ساجن ہر سرنایا۔ ہر ساجن جگ جانیا، جنم مرن بھوکت۔ گھر سچ کرے پروانیا، سرب کلا سمرتھ۔ دیوے نام ہر مہانیا، پاربرہم الکھنا لکھ۔ گرگھ ساچا ہوئے بلوانیا، پنچ وکارا جائے متھ۔ نیڑ نہ آئے پنچ شیطانیا، لہنا چکھے سیاں ساڈھے تن تن ہتھ۔ انحد نئے ساچی بانیا، اٹھے پہر اکتھنا اکتھ۔ پاوے پُرکھ ہر سلطانیا، سر رکھے دے کر ہتھ۔ آون جاون چکھے کانیا، لکھ چوراسی ہوئے بھٹھ۔ پایا پد اک زربانیا، کایا مندر جائے ڈھٹھ۔ ملے جوت سری بھگوانیا، گھر ساچے سدا اکتھ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ دیونہارا ور، کایا تپے نہ اگنی مٹھ۔ کایا اگن تن تندور، اٹھے پہر تپایا۔ گرگھ کاشد حاضر حضور، ہر دے آپ ٹکایا۔ منمگھ جانن دورن دور، گرگھیاں نیرن نیر بسایا۔ جگت ناتا کوڑو کوڑ، تھر کوئی رہن نہ پایا۔ بھرے بھلے مورکھ موڑ، مایا موہ ودھایا۔ گرگھ ورا مانگے چرن دھوڑ، چرن سرن سچی سرنایا۔ کایا چولی رنگن چاڑھے گوڑھ، رنگ مچھٹھی اک چڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیوے وست انڈیٹھی، جگ جگ جھولی پایا۔ جگ جگ دیونہارا داتارا، جگ جگ جوت جگائندا۔ جگ جگ لے مات اوتارا، جگ جگ بھگت ترائندا۔ ویکھے وگسے کھیل نیارا، جگ جگ ویس وٹائندا۔ جگ جگ بنھے اپنی دھارا، جگ جگ ناؤں دھرائندا۔ جگ جگ بنے آپ سہارا، جگ جگ گھ بھوائندا۔ جگ جگ کرے پار کنارہ، جگ جگ آپے لائندا۔ کھجگ انتم ویکھ کنارہ، پر بھ ساچا روپ درسا ئندا۔ چاروں کُنٹ اندھ اندھیارا، سچ سچ نہ کوئی ورتائندا۔ سادھاں سنتاں خالی دوارا، نام بھچھیا نہ کوئی پائندا۔ راج راجان ہوئے و بھچارا، سچ سہاگ نہ کوئی ہنڈھائندا۔ جوٹھ جھوٹھ کر پسارا، کھجگ ڈنک و جائندا۔ کھجگ جودھا سوربیر بلکارا، اپنا تیج رکھائندا۔ نال رلائے محمدی یارا، چوڈاں چوڈاں ویکھ دکھائندا۔ جوت سروپی ہر زرنکارا، ساچی بنت بنا ئندا۔ ستاں دیپاں پاوے سارا، آپ اپنی کھیل کھلائندا۔ لکھن دیپ ہو اُجیارا، جوتی جوت اُپائندا۔ پشکر تیری بنھے دھارا، دس کسے نہ

آئیندا۔ کروچ کھیلے کھیل اپارا، اپنا کرم کمائندا۔ جنبو دیپ لے اوتارا، نہہکنا ناؤں رکھائندا۔ سلمل ڈوبے ادھوچکارا، نہ کوئی پار کرائندا۔ سان رووے زارو زارا، ویلا گیا ہتھ نہ آئیندا۔ گشا کرے انت پکارا، ایکا نعرہ لائندا۔ پُرکھ ابناشی آپے دیکھے سُننیہارا، سُن سادھ سمائندا۔ نو کھنڈ ہر ہو اُجیارا، اپنی ونڈ ونڈائندا۔ کُلا کھنڈ پر بھ ہو تیارا، شبد پر چنڈ چکائندا۔ الابت ہر کھیل کھلارا، ساچی کھیل کھلائندا۔ کیتمال لائے تاڑا، ایکا راگ الائندا۔ ہر نیمہ تیری سُن پکارا، بھیکھی بھیکھی رکھائندا۔ کن پُرکھ جوت نرنکارا، جوتی نور ڈمگائندا۔ ہر ورکھ ڈوبے ادھوچکارا، پر بھ اپنی رچن رچائندا۔ بھدر رووے زارو زارا، نہ کوئی دھیر دھرائندا۔ بھارت کھنڈ پر بھ کر پیارا، سمبل نگر دھام سہائندا۔ ویہہ صد پندراں کھیل نیارا، سرشٹ سبائی آپ ہلائندا۔ لیکھ لکھے ڈھر کرتارا، نہ کوئی میٹ مٹائندا۔ لہنا دینا چکے نو دوارا، سچ سنگھاسن اک وچھائندا۔ ساڈھے تن ہتھ تیرا پار کنارہ، روداس چمارا آپ کرائندا۔ انتم میلا میت مرارا، ساچی سیو لگائندا۔ آپے بولے شبد جیکارا، روداس چمارا چٹے اُپر لکھے کالا بھيو کوئی نہ پائندا۔ لکھ چوڑاسی تیرا کڈھن آیا انت دوالا، بھیکھا دھاری بھیکھ وٹائندا۔ گرکھ تیری کایا دیکھے سچی پاٹھشالا، ہر مندر ڈیرہ لائندا۔ اندرے اندر میلا گر گوپالا، جوت جوالا سیو لگائندا۔ آد زرنجن ہو رکھوالا، انتم پھیرا پائندا۔ شبد بنایا وچ دللا، دو جہاناں راہ تکائندا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکالا، گر گوہندا در دُرکائندا۔ جن بھگتاں ہوئے آپ رکھوالا، بھگت وچھل ناؤں دھرائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرکھ ساجن دیکھ وکھائندا۔ گرکھ ساجن ساچی سکھ، سکھیا گر ویچار۔ جگت مٹے ترسنا بھکھ، دیوے نام ادھار۔ مات گر بھ نہ ہوئے اُٹا رُکھ، دس دس ماس نہ کھائے مار۔ اُجل کرے ہر جی مکھ، جو جن منگے ہر دوار۔ واہ واہ اندر بیٹھا لگ، گر رُروپ آپ کرتار۔ نیواں ہوکے دیکھے جھک، ملے میل پروردگار۔ سادھ سنگت وچ بہنا ڈھک، لوک مات نہ ہوئے خوار۔ پر بھ کا بھانا نہ جائے رُک، سرشٹ دبی پاپاں بھار۔ کھجک جیواں بھار سکے نہ کوئی چک، دھول دھرم رہیا پکار۔ گیان گر رُپینڈا گیا مک، گیان دھیان ڈگے مُنہ دے بھار۔ کرماں بوٹا گیا سنک، پھل دے نہ کسے ڈال۔ شرم بیڑا گیا ڈب، ست ستونت نہ کوئی جہان۔ سچکھنڈ کھڑے نہ کوئی چک، کھجک جیو ہوئے و بچار۔ گر سکھ ساچے بھگت سہیلے سکھنا رہے سکھ، کد ہوسی تیرا اک ددار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا شبد دیوے ور، جگ جگ جانے اپنی کار۔ کار کراون آیا کرتا، کرن

کراون جوگ۔ جن بھگتاں جگ مایا ہرتا، دیوے نام سچا جوگ۔ ابناشی پُرکھ نہ جنمے نہ کدے مردا، کھیلے کھیل روز روز۔ اپنے بھانے آپے کردا، آپے رکھے اپنا گوہجہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ دیوے اک ور، ور داتا چوجی چوج۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکنک نرائن نر، جن بھگتاں مگر آپے لگا، دھر درگاہی کڈھن آیا کھوج۔

★ ۲۱ جیٹھ ۲۰۱۵ بکرمی سنگھ دے گھر پنڈ کھسرا تحصیل بٹالا ضلع گرداس پُر ★

سرب کل سمرتھ، آپ سکھدایا۔ جن بھگتاں رکھے دے کر ہتھ، ترے گن مایا نیڑ نہ آیا۔ شبد جنائی اکتھنا اکھ، دُھن انادی اک سنایا۔ ہوئے ہنگتا پائے بھٹھ، مایا ممتا دے جلايا۔ چرن دوار اک دکھائے اٹھسٹھ، سر سرور اک نہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن میلا میل ملایا۔ نرگن میلا ہر نرکارا، اپنا آپ کرا سندا۔ جگ جگ لے مات اوتارا، جوتی جامہ بھیکھ وٹا سندا۔ بھگت جتاں جن پاوے سارا، آد جگادی کھیل کھلا سندا۔ دیک ۳۸۵ جوتی کر اُجیارا، اگیان اندھیر مٹا سندا۔ دیوے نام شبد سچّی دھکارا، ساچا راگ الا سندا۔ کایا مندر اندر دکھائے اک سچا گردوارا، گر پورا آسن لا سندا۔ آپے کھولے بند کواڑا، اپنی سیو کما سندا۔ نیڑ نہ آئے پنچم دھاڑا، پنچم میل ملا سندا۔ دھرم دکھائے اک اکھاڑا، ہر ساچا آپ لگا سندا۔ جوت جگائے بہتر ناڑا، تال تلواڑا اک وجا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن میلا ایکا گھر، ایکا گھر سہا سندا۔ ایکا گھر آد نرنجن، آد پُرکھ اپایا۔ آپے ہویا درد دُکھ بھے بھنجن، جن بھگتاں سنگ نبھایا۔ نیتز پائے نام انجن، اک گیان درڑایا۔ دو جہاناں ساچا سجن، لوک مات میل ملایا۔ چرن دھوڑ کرائے ساچا مجن، دُرمت میل رہن نہ پایا۔ گڑھ ہنکاری بھانڈے بھجن، جو جن سرن سرنائی آیا۔ پاربرہم ابناشی کرتا آپے آیا پڑدے کجن، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن میلا ایکا گھر، گرگھ ساچے لے ملایا۔ گرگھ ساچن ساچے میلا، ہر ساچے آپ کرایا۔ آپے گرو گرو گر چیلا، گر گوہند روپ وٹایا۔ آپے وسیا رنگ نویلا، آپے ہر گھٹ آسن لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن ویکھ ساچا گھر، تھر گھر ساچا ناؤں

دھرایا۔ تھر گھر ساچا شبد ٹکانا، ہر جوتی نور جگانیا۔ آپے بنیا شاہ سلطانا، نہ دوسر کوئی دسانیا۔ ایکارو پ شاہو بھوپ، ست سرپ سائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن میلا ایکا گھر، الکھ نرنجن ایکا الکھ رہیا جگانیا۔ اک الکھ گرسکھ جگا، ایکا نام جیکارا۔ ایکا مندر دے دکھا، دوس رین ہوئے اُجیارا۔ ایکا اکھر دے پڑھا، ملے میل ہر میت مرارا۔ بجر کپائی جندا دے تڑا، شبد سرپ لائے پاڑا۔ پنچم وکارا ستھر دے وچھا، نیڑ نہ آئے جھوٹھی دھاڑا۔ گرنکھ ساجن ساچا لاڑا دے نہا، دیوے نام سہارا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرنجن میلا اک در، میل ملائے اک دوارا۔ اک دوارا غریب نواز، اپنا آپ رکھایا۔ لکھ چوراسی آپے ساز، آپ اپنا درس دکھایا۔ جن بھگتاں دیوے ساچا داچ، ڈھر درگاہی نام لیا۔ سیس رکھائے ساچا تاج، ست سنتو کھی دیا کمایا۔ جگ جگ رچنیہارا کاج، آد جگادی نام دھرایا۔ کھوج کھجائے ہر برہما پاربرہم ہر ناؤں دھرایا۔ اک وجائے ساچا ناد، لوآں پریاں رہیا سنا۔ سویا کوئی نہ رہے سنت سادھ، جیو جنت رہیا ملایا۔ شبد جنائی بودھ اگادھ، گرنکھاں ونڈ ونڈایا۔ جو جن رسن رہے ارادھ، نیتز نین لوچن درس دکھایا۔ منمکھ جیواں اک رکھایا واد وواد، ہوئے سنساروگ ودھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرنکھ ساجن لئے ور، وراتا آپ ہو جایا۔ آپے داتا شبد بھنڈارا، آپے ہر ورتا سندا۔ آپے پاونہارا سارا، آپے گیان درڑا سندا۔ آپ کرائے سچ جیکارا، آپے آپ سنا سندا۔ آپ نہائے اپنی دھارا، آپے میٹ مٹا سندا۔ آپے جانے اپنی کارا، آپے کار کما سندا۔ آپ اپنا کر اُسارا، آپے ویکھن آسندا۔ آپ اپنا بن لکھارا، لیکھا اپنے ہتھ رکھا سندا۔ آپ اپنی مارے مارا، مارنہار آپ ہو جائندا۔ آپ اپنا کر پیارا، آپ اپنا مت اکھو سندا۔ آپ اپنا کر اُجیارا، آپ اپنا روپ درسا سندا۔ آپ اپنا ناؤں دھر نرنکارا، نرنران ویس وٹا سندا۔ آپ اپنا کر پیارا، پسر پساری آپ ہو جائندا۔ جگ جگ لئے مات اوتارا، بھيو کوئی نہ پائندا۔ برہما ویتا بن لکھارا، چارے ویداں بول لائندا۔ وید ویاسا پُراں اٹھاراں، پُرانی پُراں جنا سندا۔ ساشتر سمتر کر وچارا، کرپا کرنی آپ کرا سندا۔ گیتا گیان جگت ادھارا، ساچی سکھیا آپ سکھا سندا۔ انجیل قرآنا پاوے سارا، ایکا دھار چلا سندا۔ نانک گر منگیا اک دوارا، ایکا بوجھ بُجھا سندا۔ ایکا شبد اک پیارا، چار ورنان آپ جنا سندا۔ ایکا جوت نرنکارا، اپنا ویس وٹا سندا۔ نانک گوہند اک ادھارا، ایکا روپ سما سندا۔ ایکا لیکھ لکھنہارا، لیکھا لکھت وچ نہ آسندا۔ ساچی سکھیا سکھنہارا، گر چیللا

رُوپ وٹائندا۔ سرشٹ سبائی متھیا، متھنہارا دس نہ آئندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر چیلو سیا ساچے گھر، گھر سہایا پر بھ میل ملایا،
 وچھڑ کدے نہ جائندا۔ ہوئے وچھوڑا آد انت، جگ جگ آپ کرایا۔ جگ جگ دیکھے سادھ سنت، سننگر پورا دیا کمایا۔ منمکھاں مایا پائے بے انت، بے انتا
 ناؤں دھرایا۔ گرگھ میلا ساچی ناری ہر ساچے کنت، ست سہاگن ناؤں دھرایا۔ کایا بھلوڑی دے سے اک بسنت، امرت آتم جھرنارہیا جھرایا۔ جگ جگ مہما
 جانے اگنت، لیکھا لیکھ نہ کوئی لکھایا۔ کلجگ تیرا ویلا انت، پر بھ ساچے ویس وٹایا۔ لکھ چوراسی جیو جنت، چاروں کنت رہے گر لایا۔ نہ کوئی جہوانہ کوئی نیا
 نہ کوئی منت، نہ کوئی پار کرایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ میلا ساچے گھر، گھر ساچا اک سہایا۔ ساچا گھر شبد گر ڈیرہ، پار برہم
 اُپایا۔ کرے کرائے حق نہیرا، لہنا دینا مول چکایا۔ وسدا رہے ساچا کھیڑا، ہر مندر ویکھ وکھایا۔ لکھ چوراسی دیونہارا گیارا، پنج تت رہن نہ پایا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ میلا ساچے گھر، اکوشد ویکھ وکھایا۔ نانک گوہند بن لکھار، لیکھا لیکھ لکھایا۔ کلجگ انتم لئے اوتار، پر بھ ساچا ہوئے
 سہایا۔ نہہکلکی جامہ دھار، شبد ڈنکا اک وجایا۔ راؤرنکاں کرے خبردار، نام ہلونے رہیا لگایا۔ بھیکھ پکھنڈا مارے مار، شبد ڈنڈا ہتھ اٹھایا۔ منمکھ جیو اندر کوئی
 رہن نہ دیوے وچ سنسار، انتم کٹھاپار کرایا۔ ایکار کھے تکھی دھار، نو کھنڈاں ویکھ وکھایا۔ ستاں دیپاں ہو اجیار، ایک نام چپایا۔ چارے کنتاں پاوے سار،
 دہ دشا ویکھ وکھایا۔ برہما وشن شو دیوت سُر لئے اُہار، آپ اپنا ویس وٹایا۔ اک کرائے شبد جیکار، سو پرکھ زرنجن نام دھرایا۔ پاوے ونڈاں اپرا پار، بھيو
 کوئے نہ رایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر ہر جن میلا آپے کر میلنہار آپ اکھوایا۔ ساچا میلا دھر درگاہ، آد جگاد کرایا۔ ساچا شبد سچ ملاج،
 بیڑا بنے لایا۔ نہ کوئی دوسر دے راہ، دیوی دیو نہ کوئی سہایا۔ نہ کوئی کٹے جم کا چھا، برہما شو بیٹھے کھ چھپایا۔ نہ کوئی جپاوے ساچا ناں، سادھ سنت ہوئے
 ہلکایا۔ نہ کوئی دیسے ساچا تھاں، ساچا تھاں نہ کوئی سہایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساجن لئے ور، ایکا ناتا پرکھ بدھاتا، اپنا آپ
 بندھایا۔ ایکا ناتا کملاپات، گرگھ آپ بنایا۔ نہ کوئی ذات نہ کوئی پات، اوچ نیچ نہ کوئی جنایا۔ چار ورنناں اک جماعت، ایک شبد پڑھانیا۔ میٹ مٹائے
 اندھیری رات، ساچا چند چڑھانیا۔ دُرمت میل دیوے کاٹ، ہوئے روگ گوانیا۔ اک وکھائے ساچا ہاٹ، چووداں ہٹ بھوانیا۔ تنناں لوکاں پار واٹ،

چوتھے ملے وڈیا گیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ سہائے ساچا در گھر سہنجنا، جگے جوت نرنجنا، اٹھے پہر رہے رُشنا گیا۔ آٹھ پہر ایک
 چانن، ایک روپ درسایا۔ ایک شبد اک گیانن، ایک جاپ جپایا۔ ایک راگ ایک کانن، ایک رہیا سنا یا۔ ایک سنگر دُھر در گاہی ساچا ضامن، نہ کوئی دوسر سنگ رکھایا۔
 میٹ مٹائے ترسنا تامن، ترسنا بھکھ رہن نہ پایا۔ نیڑ نہ آئے کامنی کامن، کام کرودھ لوہ موہ ہنکار دئے سجایا۔ دُور کرائے اندھیر شامن، سنجھ سویر اک
 کرایا۔ لکا گڑھ توڑے ہنکار رام راما راون، شاہ ^{بھبھیکھن} ہوئے سہایا۔ جن آپ پھڑائے اپنا دامن، وچھڑ کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، گرگھ میلا ایک ہر، ہر ساچا آپ کرایا ہر ساچا ہر سجننا، ہر ہر میت مُرار۔ جو گھڑیا سو بھجننا، انتم وچ سنسار۔ بن گر پردہ کسے نہ کجننا، نہ کوئی
 پار اتار نہار۔ کلج کال نگارہ وجنا، چار کُنٹ دُھندوکار۔ دھرم رائے اٹھ اٹھ گجننا، ایک ایک رہیا لکار۔ لاڑی موت گھر گھر جا جا سجننا، دوس رین کرے
 شنکار۔ چتر گپت اپنا لیکھا کڈھنا، پُرکھ ابناشی آگے کھلار۔ لوک مات منمکھ جیواں تنجا، تئے گڑھ ہنکار۔ جوٹھا جھوٹھا ڈبے جہازنا، کوڑی کریا نہ لاوے پار۔
 سیس دے نہ کسے تاجنا، راج راجاناں کرے خوار۔ نہ کوئی بنیاں شاہ دے مہاجنا، نہ کوئی لیکھا منگے دوار۔ نہ کوئی مُلا شیخ قاضی قاضنا، پیر دستگیر نہ کوئی
 سہار۔ نہ کوئی پنڈت پاندھا مارے واجنا، نہ کوئی پتری رہیا وچار۔ پنتھی پنتھ نہ کوئی نوازنا، بن پورے ہر کرتار۔ انتم پرگٹ ہوئے دیس ماجھنا، گر گوبند رہیا
 پکار۔ سمبل نگری ساچا راجنا، بیٹھے شاہو بھوپ سکدار۔ ساڈھے تن ہتھ سپاں ناپنا، کلج تیری انتم وار۔ نو کھنڈ پر تھی کانپنا، ستاں دیپاں ہاہاکار۔ جیواں
 جنتاں بھلے آپو اپنا، نہ کوئی سکے سرت سنبھال۔ ترے گن مایا چاڑھے تینو تاپنا، اٹھے پہر ہنکار بخار۔ دُئی دویتی کوئے نہ کاٹنا، نہ کوئی بخشے اک پیار۔ ساچا نام
 نہ ملے کسے ہاٹنا، گھر گھر دے ہٹ بازار۔ کایا دے نہ کسے ساچا پٹنا، نہ کوئی کرے شبد شنکار۔ تن چولا انتم پاٹنا، منمکھ جیو جگت وچار۔ نہ کوئی تیر تھ نہ کوئی
 تننا، گنگ گوداوری گئی ہار۔ لہنا دینا نہ چکائے کوئی آن ہاٹنا، لکھ چوراسی مارے مار۔ آگے نیڑے آئی واٹنا، کلج کوڑا رہیا پکار۔ گرگھ ورلے لاہا کھاٹنا، منگے
 منگ در بھکھار۔ امرت آتم ایک چاٹنا، نورس ایک دھار۔ بجر کپائی پردہ پاٹنا، میل ملاواں دسم دوار۔ اُپر بیٹھ سچ سنگھاسنا، آتم سیجا کر پیار۔ پرگٹ ہو پُرکھ
 ابناٹنا، گرگھ ساچے لئے ابھار۔ آپے ہو یا داسی داسنا، سیوک سیوا کرے اپار۔ ویکھ دکھائے پر تھی آکاشنا، چن سورج ویکھ اوتار۔ منڈل منڈپ پاوے راسنا،

کھیلے کھیل پر اپار۔ آپے جانے اپنی واسنا، کرے کرائے کرنہار۔ دو جہانی شاہو شاباشنا، سچ تخت سچی سرکار۔ کلجک دیکھے اک تماشنا، ڈونگھی بھوری چبھی مار۔ جیو جنت مدراماسنا، کریا اک پیار۔ آتم چھڈی ساچی واسنا، پاربرہم نہ کوئی اپار۔ برہم ودیانہ ہوئے پرکاشنا، جگت ودیا ہوئی نار۔ گرگھ ساچے بل بل جاسنا، جس پایا پُرکھ اگم اپار۔ ایکا جیپا ساچا جاپنا، جم دنڈ نہ کھائے مار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، سنت سہیلے لئے ور، اک سہائے بنک دوار۔ بنک دوار ہر سہاؤنا، اپنی رچن رچایا۔ کلجک کوڑا میٹ مٹاؤنا، سنجگ ساچا ناؤں رکھایا۔ بھنڑی رین میل ملاؤنا، ساچا سنگ رکھایا۔ اک انادی تال وجاؤنا، شبد کرے جنایا۔ بودھ اگادھی بھيو گھلاؤنا، بھيو ابھیدا آپ ہو جایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن میلا آپے کر، کر کرپا پار کرایا۔

★ پہلی ہاڑ ۲۰۱۵ یکرمی دربار وچ جیٹھووال ★

زرگن رُپ آد زرنجن، ایکا نُور سما۔ دیناں ناتھ درد ڈکھ بھے بھنجن، آسا پور اکھوایا۔ دو جہانی ساچا سجن، لوک پرلوک سہایا۔ لوک مات آوے جاوے پڑدے کجن، ایکا پردہ اُپر پایا۔ شبد انادی تال ساچے گھر ایکا وجن، وجاؤنا دس نہ آیا۔ جو گھڑے سو اتم بھنجن، تھر کوئی رہن نہ پایا۔ پنج تت پسارا سارے تجن، بن ہر کوئے نہ ہوئے سہایا۔ جگ جگ چلائے سچ جہازن، ایکا چپو نام لگایا۔ آپے رچنہارا کاجن، کرتا پُرکھ اکھوایا۔ شاہو بھوپ ہر غریب نوازن، دیاندھ ہو آیا۔ شبد آسو ساچا تازن، ایکا رہیا دوڑایا۔ نام امام حاجی حاجن، کایا کعبہ وکھ وکھایا۔ دو دو آہ پُن صوابن، سچ ربابا نام دھرایا۔ اک وجائے ہر ربابن آتم تار ہلایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی کھیل رچایا۔ آد پُرکھ شبد انادی، پاربرہم اکھوایا۔ ایکا کلمہ بودھ اگادھی، نام امام اپاندا۔ سرشٹ سبائی رہیا سادھی، آپ اپنی دھار وھاندا۔ پرگٹ ہو یا مادھو مادھی، موہنی رُپ وٹاندا۔ شبدی شبد سدا وسمادی، گھر گمبھیر سماندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا وکھ وکھاندا۔ پاربرہم پر بھ ہر بے انتا، گھر گمبھیر سما۔ آپے وکھے ساچے

سنتاں، بے عیب پروردگار نام دھرایا۔ میل ملائے ناری کنتا، سچ سہنجی سچ ہنڈھایا۔ چاڑھے رنگ اک بسنتا، اتر کدے نہ جایا۔ دوسر در نہ ہوئے منگتا، آپ اپنی جھولی آگے ڈاہیا۔ اپنا در آپے لنگھدا، در دروازہ ویکھ دکھایا۔ نور الای کدے نہ سنگدا، ایکا ناد تور وجایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن نور کرے رُشایا۔ زرگن روپ ہر الہ، بے پرواہ اکھوایا۔ آپے بنے جگت ملاح، آپ اپنا ویس وٹایا۔ ایکا دیوے شبد صلاح، ایکا کلمہ رہیا پڑھایا۔ نبی رسولائے لئے جگا، پیر دستگیر نام دھرایا۔ انا الحق نعرہ لا، حق حقیقت ویکھ دکھایا۔ لاشریک اک خُدا، خُدی خُدائی دے مٹایا۔ اک شرائط دے دکھا، چار ورنائے اک سرنایا۔ ایکا دوجا بھو چکا، تیجے نیزگیان درڑایا۔ چوتھا در دے سہا، پنچم میلا سچ سُبھایا۔ اک اکیلا پھیری پا، عقل کلا اکھوایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پرکھ آدن اتنا، ایکا گن رکھایا۔ ایکا گن ہر زرنکارا، ایکا دھار چلائی۔ ایکا شبد ایکا نعرہ، ایکا رہیا لایا۔ ایکا گھر اک دربارا، ایک دھام دکھایا۔ ایکا روپ کر پیارا، ایکا میل ملایا۔ ایکا ہوئے پروردگارا، آپ اپنی دے صلاحیا۔ ساچا میلا وچ سنسارا، آپ اپنا لئے ملایا۔ برہما وشن شو دیوت سُر دے ہلارا، پُریاں لو آں لئے جگایا۔ تھر گھر بیٹھا کرے وچارا، ایکا سکھیا رہیا سکھایا۔ ایکا منڈل ایکا نعرہ، ایکا روپ درسایا۔ ڈونگھی کندر پاوے سارا، اندر مندر کھوج کھوجایا۔ ویکھ دکھائے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑا، اُچے ٹلے رہیا ملایا۔ شبد سروپی اک اکھاڑا، ہر ساچا رہیا کرائیا۔ چوڑاں لوک چوڑاں طبق ایکا لاڑا، ایکا دھاڑ رہیا اٹھایا۔ ویکھ دکھائے ناڑ بہتر ناڑا، پنچ تت پھول بھلایا۔ ملا شیخ مسائق پیر ہوئے دستگیر، آپ اپنا ناؤں دھرایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا نور کرے رُشایا۔ ایکا نور ہر سلطان، سنگر پُرکھ اکھوایا۔ پرگٹ ہو وچ جہان، آپ اپنا ناؤں دھرایا۔ جودھا سور پیر ملی بلوان، ایکا کھنڈا رہیا اٹھایا۔ نہ کوئی چلہ نہ کوئی تیر کمان، شستر بستر نہ کوئی رکھایا۔ نہ کوئی ہندو مسلم سکھ عیسائی شاہ افگان، نمرود پھرُون نہ کوئی جنایا۔ لیکھائے اک ایران، اک اکلا پھیری پایا۔ میٹ مٹائے جیو شیطان، شرع شریعت اک لکھایا۔ ایکا آنت دے قرآن، اک حدیث پڑھایا۔ ایکا کلمہ اک زبان، ایکا نبی رہیا دکھایا۔ ایکا گھر کر پردھان، پنچم میلا دے ملایا۔ پنڈت پاندھے جگت نادان، کلج انتم دے اٹھایا۔ ویکھ دکھائے ہر بھگوان، آپ اپنی دیا کمایا۔ سرب جییاں ہوئے جانی جان، بھید ابھیدا اچھل اچھیدا بھيو کوئی نہ پایا۔ آپے واپے انجیل قرآن، وید پُران پھول بھلایا۔ گرنتھ پنٹھ ہوئے حیران، پر بھ کا بھيو

کسے نہ پایا۔ پرگٹ ہو یا وچ جہان، مُسلم سُنّی نہ کوئے جنایا۔ کسے ہتھ نہ آئے گوپی کاہن، چاروں گُنٹ ہوئے ہلکایا۔ جوتی نُور ہر مہان، ایکا نُور کرے رُشنا یا۔

میٹ مٹائے جھوٹھ دُکان، لوک مات رہن نہ پایا۔ اک خُدا اک ایمان، ایکا کلمہ دئے پڑھایا۔ ایکا منگل سارے گان، ایکا شبد رہیا جنایا۔ ایکا سیتا ایکا رام،

ایکا کرشنا دئے دکھایا۔ چار یاری کر پچھان، سنگ محمد میل ملایا۔ احمد نام کر پردھان، آپ اپنا کرے رُشنا یا۔ میٹ مٹائے جیو شیطان، شکر برن نہ کوئی جنایا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، آپ اپنا ویس وٹایا۔ ویس وٹایا نُوری اللہ، اللہ ہو الا سند۔ مقامے حق اک اکلا، اپنا آسن

لا سند۔ دو جہاناں پئے تر تھلا، آپ اپنا تیر چلا سند۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹا سند۔ ویس وٹایا ہر بھگوانا، اپنی کل کل

دھاریا۔ نہ کوئی جیو جانے نادانا، نہ کوئی کھئے لیکھ لکھاریا۔ گرگھ وِلا پائے پد زربانا، جس ملیا شاہ آسواریا۔ ایکا بخشے چرن دھیانا، پوجا پاٹھ نہ کوئی وچاریا۔ ایکا

اکھر جگت وکھر آپ پڑھانا، ساچی سکھیا وڈ سنساریا۔ دین مذہب نہ کوئی رکھانا، ذات پات پار کناریا۔ ایکا گھر جگت سہانا، چار ورن سچا یاریا۔ چارے کُنٹاں

پھول پھولانا، اُتر پورب پچھم دکھن اپنی واریا۔ دہ دشا ہر پھیری پانا، زمیں اسمانا پار کناریا۔ ایکا راگ ایک ترانہ، لوآں پُریاں آپ سنا رہیا۔ پرگٹ ہوئے

۳۹۱

جودھا سور مردانہ، آپ اپنا نام دھرا رہیا۔ کھیلے کھیل دو جہاناں، آپ اپنی کل ورتا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہ ہلکنکا ناؤں دھرا

رہیا۔ نہ ہلکنک زِگن دھار، ہر ساچے آپ اُپائیا۔ جوت سرُپ کر آکار، پنج تت سما یا۔ شبد شبدی رہیا وچار، ایکا جوگ کما یا۔ اک اکلا ایکنکار، وڈ وڈی

وڈیا یا۔ نہ کوئی جانے جیو گوار، پڑھ پڑھ تھکی سرب لوکا یا۔ خلق خُدا ئے گئی ہار، نہ دیسے کوئی سہا یا۔ چاروں گُنٹ دھواں دھار، اندھ اندھیر نہ کوئی

مٹا یا۔ جوتی نُور نہ کوئی اُجیار، آکاش پرکاش نہ کوئی سما یا۔ مندر مسجد گُرو دوار کر پیار، شودوالا ونڈ ونڈا یا۔ ہر ہر وسیا سب توں باہر، ہتھ کسے نہ آ یا۔

گر نتھی پننتھی روندے دھاہاں مار، پنڈت پاندھے رہے گر لایا۔ مُلا شیخ رہے پکار، گل مالا تسبیاں پائیا۔ انا الحق تیرا اک دیدار، مقامے حق ملے خُدا یا۔ ساچا

ثالث وچ سنسار، ایکا ایک اکھو ایا۔ طالب طلب رکھے تیری پروردگار، ایکا الف رہیا پڑھایا۔ ایکا نُقطہ کر پیار، ایکا حمزہ رہیا سمجھایا۔ عین اکھ رہیا اگھاڑ،

غین غنیمت بھو نہ رانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، ایکا نُور کرے رُشنا یا ایکا نُور صفت صلاح، ہر ہر آپ اُپایا۔ لکھ

چوراسی بن ملاح، کلجگ انتم آیا۔ ذات پات دے مٹا، ایکا دوجا بھیو چکایا۔ ایکا لیکھا دے لکھا، چار ورن اک سرنایا۔ دھر دا لیکھا دے پڑھا، نہ سکے کوئی
 مٹایا۔ مسلم ہندو سکھ عیسائی ایکا دھام بہا، ایکا مارگ دے لگایا۔ دئی دوتی دے مٹا، آتم پردہ دے مٹایا۔ آتم برہم شبد جنا، پاربرہم سمجھایا۔ ایکا گھاٹی دے
 چڑھا، بجر کپائی کُنڈا لایا۔ ایکا تیرتھ تاٹی دے وکھا، اٹھسٹھ میٹ مٹایا۔ جوت للائی دے جگا، گگن گگنتر کرے رُشنائی۔ لہنا دینا باقی دے چکا، جو جن
 رہے سرنایا۔ ساچا ساقی جام پیا، آب حیات مکھ چوایا۔ ایکا راکی تنگ کسا، سولاں کلیاں آسن پایا۔ شاہ خاکی ڈیرہ لا، خاکی خاک دے سویا۔ عاقی کوئی رہن
 نہ پا، ایکا کھنڈا ہتھ اٹھایا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں، تخت تاج دے گوا، در در منگن بھچھیا کوئے نہ پایا۔ غریب نمانے دے اٹھا، ایکا سکھیا آپ سمجھایا۔
 در دروازہ دے گھلا، غریب نوازا کھیل رچایا۔ انحد واجا اک وجا، دُھن ناد الایا۔ پُن صوابا اک کرا، ایکا ویکھ وکھایا۔ دے عزابا جگت سزا، جیو شیطانا رہن
 نہ پایا۔ ساچا حاجی حج دے کرا، کایا کعبہ کھول وکھایا۔ شاہ نوابا درس دکھا، آپ اپنا لئے وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لوک مات
 ۳۹۲ نرگن جوت کرے رُشنائی۔ نرگن تیرا روپ اگم، آدانت اکھوایا۔ نہ مرے نہ پئے جم، آون جاون وچ نہ آیا۔ نہ کوئی پون سواسی لئے دم، نہ نیتز نیر وہایا۔
 ہڈ ماس ناڑی نہ دے چم، مڑھی گور نہ کوئی دبیایا۔ آپے جانے اپنا کم، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ انتم ویکھن
 آیا۔ کلجگ انتم ڈھول نگارہ، کوڑ کڑیارا وجیا۔ چاروں کُنٹ دُھندوکارا، پنج شیطانا پھرے بھجیا۔ حق نہ دے کسے کنارہ، نہ کوئی رکھے لجیا۔ ایکا دوجا لایا نعرہ،
 تیجا در نہ کسے وسیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لوک مات آوے نسیا۔ لوک مات ہر اُجالا، ایکا ایک اکھوایا۔ پرگٹ ہو یا دین دیا، دیا
 ندھ نام دھرائیا۔ آپے چلے اپنی چالا، چال اولڑی اک رکھایا۔ ہر جن ویکھے کایا مندر سچئی دھر مسالہ، ہر بیٹھا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، جگ کرتا آپ اکھوایا۔ کرنہار ہر سمرتھا، جگ جگ کردا آیا۔ آپ چلائے اپنا رتھا، رتھ رتھوایا ہی نام دھرایا۔ آپ اپناے اپنی گاتھا، آپے رہیا
 سنا یا۔ آپے ہو تریلوکی ناتھا، لوک مات پھیری پایا۔ آپے راما گھر دسراتھا، آپ اپنا ویس وٹایا۔ عیسیٰ موسیٰ سگلا ساٹھا، ہر ساچا آپ نبھایا۔ آپے ویکھے کایا
 باٹا، نو اٹھ ویکھ وکھایا۔ چو داں لوک ساچا ہاٹا، چو داں طبق گھلایا۔ اک جنائے پوجا پاٹھا، ایکا نام اپایا۔ اک سروور ایکا ٹھاٹھا، ایکا دھیر دھرایا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا لئے اُپایا۔ آپ اپنا کر اُجیار، اپنی دیا کمائی۔ ویہ سو بکرمی ہو تیار، لوک مات لئے انگڑائی۔ برہما دیکھے نیر وہائے
 زاروزار، اٹھے نیتز کھول دکھائی۔ شو شکر نہ کوئی دھیر دھرائی سُرپت اند گیا ہار، کروڑ تیتسا رہیا شرمائی۔ پاربرہم پر بھ لے اوتار، لوک مات کرے رُشنائی۔
 کلجگ اتم پاوے سار، کوڑی کر یا دئے مٹائی۔ جوٹھا جھوٹھا جگت پسا، مایا بندھن دئے تڑائی۔ ترے گن مایا تیرا انت وہار، اپنی ہتھیں دئے کرائی۔ ساچی
 سخیاں میت مُرار، ہر میلا سہج سُبھائی۔ گر چیل سو ہے اک دوار، آد زرنجن وڈ وڈیائی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ناؤں دھرائی۔
 آپ اپنا ناؤں دھرا، نہکلنک اکھوایا۔ جوتی جامہ بھیکھ وٹا، شبد ڈنکا اک لگایا۔ راؤ رنکاں رہیا اٹھا، سویا کوئی رہن نہ پایا۔ دوار بنکا دئے سہا، آپ اپنی دیا
 کمایا۔ ایکا اکھر دئے پڑھا، دوئے دوئے جاپ جپایا۔ تیجا نیتز دئے گھلا، اگیان اندھیر مٹایا۔ چوتھے گھر رہیا سما، ورلے گرگھ پایا۔ پنجم منگل ایکا گا، پر م پُرکھ
 منایا۔ چھیویں چھپر چھن کوئی دسے نہ، ہر ساچے آسن لایا۔ ستویں ست پُرکھ زرنجن ساچے تھاں، آپ اپنا آسن لایا۔ اٹھاں تتاں رنگ جانے نہ، اپ تیج
 وائے پر تھی آکاش من مت بدھ نہ سہایا۔ نو در کوئی پچھانے نہ، جیو جنت ہوئے ہلکایا۔ دسویں گھر پایا ہر، ہر ورتے اپنے بھانیا، جاگرت جوت جگایا۔ جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی ونڈ ونڈایا۔ دس گھر دس دس بیس، دس دس آپ سکھائی۔ آپے جانے اپنی حدیث، آپے رہیا پڑھائی۔
 آپے جانے اپنی ریس، آپے رہیا کرائی۔ بھيو نہ پائے راگ چھتیس، تیس بتیس نہ کوئی جنایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے نام
 کرے وڈیائی۔ آپ اپنا نام دھر، اپنا کر م کمایا۔ ویہ صد گیاراں وسیا گھر، ساڈھے تن ہتھ لیکھ چکایا۔ ویہ سو باراں گیا سڑ، اگنی مٹھ تپایا۔ نو دوارے جگت
 آگے کھڑ، آپ اپنا بھيو چھپایا۔ اُچ محلے بیٹھا چڑھ، دس کسے نہ آیا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھر، نہ کوئی توت جنایا۔ نہ کوئی وِدیا اکھر گیا پڑھ، نہ کوئی
 وید پُران الاپا۔ نہ کسے وسیا قلعہ گڑھ، چار دیوار نہ کوئی رکھایا۔ نہ کوئی ناری نہ کوئی نر، رکت بوند نہ کوئی اُپایا۔ اپنا گھاڑن آپے گھڑ، اپنے در سہایا۔ خلق
 خدائی رہیا لڑ، ہر خالق دس نہ آیا۔ آپ اُکھیرے سب دی جڑ، چوڑاں چوڑاں ویکھ دکھایا۔ ویہ صد باراں پھڑایا اپنا لڑ، آپ اپنی دیا کمایا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، سادھ سنگت میل ملایا۔ سمت ویہ صد تیراں تیری دھار، چاروں گنٹ ہوئے رُشنائی۔ سادھاں

سنتاں کرے خبردار، راج راجاناں آپ اُٹھائیا۔ آپے ہويا چوبدار، اٹھے پہر سیو کمائیا۔ در درویشا بن بھکھار، منگے بھچھیا بے پرواہیا۔ ایکا الکھ جگائے ہر
 نرنکار، الکھ ناؤں دھرائیا۔ اگم اگمڑا کرے اگمڑی کار، بھيو کوئی نہ پائیا۔ پیسا دھیلا دمڑی نہ کوئی وچار، خالی ہتھ رکھائیا۔ مات پت بھین بھائی نہ امی امڑا،
 سجن سین نہ کوئی جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویہہ صد تیراں تیری دھار، نانک گائی وچ سنسار، بیٹھا تولا بے پرواہیا۔ سمت
 چوڈاں چوڈاں ہٹ، ہر چوڈاں لوک گھلایا۔ شبد نگارے مارے سٹ آپ اپنا سانگ ورتایا۔ جن بھگتاں دُرمت میل دیوے کٹ، ایکا منتر نام درڑایا۔
 دیک جوتی جگائے لٹ لٹ، اندھ اندھیر مٹایا۔ ہوئے ہنگتا مٹھ جائے ڈھٹھ، ساچی سنگتا میل ملایا۔ لہنا دینا چکائے تیرتھ اٹھسٹھ، جگت نہاؤن کوئی نہ
 نہایا۔ نہ کوئی پوجا شوڈوالا مٹھ، گر در مسجد ویکھ وکھایا۔ آپے گیڑنہارا اُلٹی لٹھ، آپ اپنی کار کمایا۔ ورتے سانگ نوآنٹ، سوانگی سوانگ رہیا رچایا۔ لوک
 مات کھیڑا بھٹھ، گرگھ ساچے مول نہ بھایا۔ تاس ترسنا جیواں جتناں رہی چٹ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ودھایا۔ کوئی نہ پار اتارے ساچے گھاٹ، نام
 جہاز نہ کوئی چڑھایا۔ جوٹھی جوٹھی چولی گئی پاٹ، سچ شبد نہ کوئی تن پہنایا۔ کلج نیڑے آئی واٹ، نہ دیسے کوئے سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، ویہہ صد چوڈاں دیوے ور، ایکا اگی رہیا پایا۔ ایکا اگی اینکارا اپنی آپ پائیا۔ ساچی سکھی کر تیار، نو کھنڈ کرے جنائیا۔ ستاں دیپاں اک آکار، ایکا
 مارگ لائیا۔ لوآں پُریاں کرے خبردار، شبد سنیہڑا اک گھلایا۔ سمت پندراں ہو تیار، ویہہ صد بکرمی نال رلائییا۔ جوت سروپی کر آکار، گوہند گر ویس
 وٹائییا۔ سمبل نگری دھام نیار، بیٹھا آسن لائیا۔ جوتی جوڑا شبدی گھوڑا پر اپار، دوس رین رہیا دوڑائییا۔ کلغی توڑا اک کرتار، نام نامہ سیس ٹکائییا۔ سسا اُپر
 ہوڑا کرے وچار، نرگن سرگن میل ملایا۔ ہنگ ہنگتا دے مار، ایکا ایکا ٹپی رہیا گائییا۔ دوہاں وچولا آپ کرتار، بھيو کوئی نہ پائیا۔ ساچا ڈھولا پر اپار، برہے
 رہیا سٹائییا۔ گرگھ ساچا سچ ڈلار، شو شکر رہیا اُٹھائییا۔ بال انجانا میت مُرار، اند اندراں دے ہلایا۔ سرشٹ سبائی ہو اُجیار، ایکا ڈنکا شبد وجائییا۔ لکھ چوڑاسی
 خبردار، پنکھی پنچھی رہیا اُٹھائییا۔ سمت پندراں ہر نرنکار، آپ اپنی رچن رچائییا۔ پنٹھ خالصہ ہو تیار، پر بھ ساچے جوت جگائییا۔ لیکھا لکھے پر اپار، نہ کوئی میٹے
 میٹ مٹائییا۔ لنکا گڑھ سہائے بنک دوار، رام رانا ناؤں دھرائیا۔ شاہ ^{بھبھیکھن} رہنا خبردار، لوک مات وٹی ودھائییا۔ راشٹریپت جیو نادان، ہر جاگرت رہیا

جگانیا۔ کھیا آوے دھر فرمان، سال بسلا ویکھ وکھانیا۔ رُسا چینا اک گیان، شاہ ایرانا سنگ رلایا۔ کھیلے کھیل ہر افغان، بھيو کوءے نہ پانیا۔ بُو راکا وچ
 میدان، آپے ویکھ وکھانیا۔ مدینہ مکہ دھر فرمان، آپے دے الاہیا۔ بھین بھائی سکا نہ سکے کوئی پچھان، نہ کوئی جانے دین الاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، ویہہ سو پندراں تیری ونڈ ونڈانیا۔ ویہہ صد سولاں سولاں کل دھار، ایکا دھرم جیکارا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، کرے بھيو نیارا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنگ رکھائے تیج پیارا۔ تیج پیارا شبد لکھاری، نر نرائن اکھوایا۔ پہلی چیتر کر تیاری، لاہور شہر ڈیرہ لایا۔ قلعہ شاہی
 جوت اُجیاری، نور الہی آپ کرایا۔ دین اسلام پاوے ساری، ایکا رُپ وٹایا۔ امام مہندی بن پُجاری، مکھ نقاب رکھایا۔ لہندی دشا کر تیاری، کھیلے کھیل ہر
 گھٹ تھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا لیکھا دے چُکایا۔ سمت سولاں لیکھ چُکاون، ہر ساچے وڈ وڈیانیا۔ اُمت اُمتی آپ اُٹھاون، نبی
 رسول ویکھ وکھانیا۔ پیر پینمبر سنگ رلاونا، روٹی سکھر چرن چُھہانیا۔ شاہ ملنگ آپ اُٹھاون، فقیر فقیر منانیا۔ ایکا مردنگ سچ و جاونا، ایکا تال سنانیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا کلمہ دے جنانیا۔ ایکا کلمہ ہر کائنات، اپنا آپ اپنا۔ آپے ویکھے مار جھات، نہ کوئی دوسر سنگ رکھایا۔ ایکا راکي ساچا
 راک، ایکا رہیا دوڑایا۔ ایکا لیکھا ایکا واک، ایکا پور کرایا۔ ایکا پاکي ایکا پاک، پاکي پاک آپ اکھوایا۔ ویکھنہارا خاکی خاک، خلق خالق آپ خُدا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سمت سولاں دیوے ور، نوری اللہ نور سما۔ نوری اللہ نور نور، ہر نور نور اپنا سندا۔ سچ محلہ کر تیار، اپنا آسن لائندا۔
 اک اکلا پروردگار، دس کسے نہ آئندا۔ ساچا پیتا سچ پیار، ساچے گھر وکھائندا۔ ساچی رچنا وچ سنسار، ایکا مارگ لائندا۔ اک گیان ایکا گیتا، ایکا دھار
 وھائندا۔ ایکا مندر اک مسیتا، ایکا گرو دوار وکھائندا۔ ایکا ہست ایکا کیٹا، اُچاں نیچاں ایکا رنگ رنگائندا۔ ایکا بھانا لاگے میٹھا، ایکا در سہائندا۔ دیوے کلمہ
 اک انڈیٹھا، کھن پڑھن وچ نہ آئندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دین اسلام آپ اُٹھائندا۔ آپ اُٹھائے ہر سلطانا، اپنا رنگ رنگایا۔
 امام مہندی کھیل مہانا، کھیلنہار آپ اکھوایا۔ مولی مہندی سچا گانا، تندن تند بندھایا۔ ایکا تیر اک نشانہ، تی دندن لایا۔ تیس بتیس کر پروانہ، اک حدیث
 سنانیا۔ ویکھ ابلیس بھئے خیرانا، بھيو کوءے نہ پایا۔ یامین بی مہروان، ایکا نام دھرایا۔ اعظمتو کسمتو عجبا، تلھے تیرا نام دھیایا۔ مہان بیدو اک خُدا، تیرا نور

سوايا۔ سچ نبی نہ ہوئے جداء، ایکا رنگ رنگايا۔ ملا شیخ مسائق غوث قطب ہوئے فداء، گھر ایکا ایک سہايا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سمت سولاں ونڈ ونڈايا۔ سمت سولاں ونڈ ونڈا، اپنی کل دھاريا۔ اُردو فارسی عربی لئے پڑھا، کھیلے کھیل اپرايا۔ غزنی اپنا چرن ٹکا، چرن چرنو دک آپ ورتاريا۔ ایکا رکتی بوند اُپا، ساچی شکتی کرے اُجباريا۔ بلکہ بکھارا دھام سہا، نورو نور سہاريا۔ احمد محمد اک دکھا، ایکا رنگ رنگے کرتاريا۔ چار یاری بھو چکا، ہر کھیلے کھیل اپرايا۔ پنڈت پاندھے دئے سمجھا، وید پُرانا سہے دھاريا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سمت سولاں کرے کھیل نر ہر نرنکاريا۔ سولاں کلیاں سولاں تن شنگارا، ہر ہر آپ کراؤنا۔ اک دلال ایکا اعلیٰ ایکا اللہ، ایکا رُپ ایکا نعرہ لاؤنا۔ اک اکلا وسے کایا کھلا، اُچ محلہ آپ اپنا گھ چھپاؤنا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، سمت سولاں سچ و ہارا لوک مات کراؤنا۔ لوک مات جگت و ہارا، ہر ساچا آپ کرا سندا۔ سمت سولاں ستاراں ہاڑا، جگت اکھاڑا اک دکھا سندا۔ سرشٹ سبائی اگن لگے بہتر ناڑا، نہ کوئی مات بُجھا سندا۔ پیر فقیر پنڈت پاندھے گرنٹھی پنٹھی پھرن وچ اُجاڑا، نہ کوئی دھیر دھرا سندا۔ مگر لگائے اگئی دھاڑا، ہتھ نیر کسے نہ آسندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوت سرُپ جامہ دھار، بستر کالا چیر تن چُھہا سندا۔ کالا چیر کالا سوسا، پنچ تت سہايا۔ ویکھے کھیل عیسیٰ موسیٰ، جگت جگدیش اکھو ايا۔ چرن چُھہائے چینا رُوسا، ست ستاراں پھیری پایا۔ نال رلائے شاہ ابنوسا، کوہ طور نال رلايا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا نور جلوہ جلال، قادر کرتا کرم کریم اکھو ايا۔ اپنی و دیا آپے پڑھ، اپنا سبق آپ سکھا سندا۔ اپنے شستر آپے لڑ، در آپے ویکھ دکھا سندا۔ اپنے گھوڑے آپے چڑ، اپنا تازی آپ دوڑا سندا۔ اپنے کعبے آپے وڑ، نہ کوئی دوسر چرن ٹکا سندا۔ اپنا لیکھا جانے سیس دھر، نہ کوئی مول مُکا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سمت ستراں ویہہ سو پیار، سرشٹ سبائی مارے مار، دھیرج دھیر نہ کوئی دھرا سندا۔ مارے مار لاشریک، بھو کوئی نہ رایا۔ اک دکھائے سچ تاریخ، لیکھا لیکھ لکھایا۔ اپنا وقت آپے کرے نزدیک، چوڈاں چوڈاں ہوئے سہايا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سمت ستاراں ست ستواد ست سرُپ ہر کرتار، ست زمیں ست اسمان، چوڈاں طبقات اک گیان، ایکا نیز کر پردھان، ایکا کلمہ دھر فرمان، ایکا آنت حق قرآن، لاشریک گہبان، سرشٹ سبائی دئے جنایا۔ اٹھ اٹھاراں ایکا بل دھار، اپنی کار

کماندا۔ خواجہ خضر کر پیار، راجا اندر میل ملائندا۔ دو جہاناں میلا ادھوچکار، آپے وکھ وکھائندا۔ کھیلے کھیل پر اپار، دس کسے نہ آئندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی دھار چلائندا۔ ایک دھار آپ اپائے، ایک کرم کمایا۔ ایک میگھن میگھ برسائے، ایک وکھ وکھایا۔ ایک تیغن تیغ اٹھائے، سمس تبریزن نال رلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوراسی ہوئے لبریز نہ دیسے کوئی سہایا۔ ایک دھار آپ وہا، اپنی کار کماندا۔ پنج شیطانا دئے رُڑا، دس کسے نہ آئندا۔ نو نو نیزے وکھ وکھا، نیرو نیر سماندا۔ آپے آسن ڈیرہ آپے لا، اپنا کرم کماندا۔ بھگت بھگونتی میل ملا، سنت سہیلے آپ اٹھائندا۔ شیخ مسائق لئے رلا، جس جن ایک راہ وکھائندا۔ ایک نورو نور سما، ایک در گھلائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اٹھ اٹھاراں پار کرائندا۔ ایک الف ایک اللہ، ایک نور الاہیا۔ ایک راہ دتے سکھلا، ایک خلق خدائیا۔ ایک وسیا نہیل دھام اٹلا، اُچ منارا ڈیرہ لائیا۔ ایک کرے ول چھلا، بھيو کوئی نہ پائیا۔ ایک کرنہارا ہلا، ایک دئے مٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک اکھر رہیا پڑھائیا۔ ایک اللہ الاہی نور، الفی الف اپایا۔ اٹھے پھر حاضر حضور، بند نہ کسے کرایا۔ تاس ترشنا کرے پور، آلس نندرا وچ نہ آیا۔ ہوئیں سنسا چورو چور، جن کا جنرا دئے تڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک نو لئے ملایا۔ ایک نایا نور، پنج تت ونڈ ونڈائیا۔ نو کھنڈ پر تھی رہی لڑ، برہمنڈ وکھ وکھائیا۔ جیرج انڈ رہی جھڑ، اُتبیج سبتج رہی کھلایا۔ من مت اگنی رہی سڑ، سیتل سیت نہ کوئی کرایا۔ بدھی ڈونگھی کندر ویکھن وڑ، نہ کوئی باہر کڈھائیا۔ منو آگے بیٹھا کھڑ، شاہ شیطانا ناؤں دھرائیا۔ آپ اُکھیر نہارا جڑ، اپنی بنت بنایا۔ ہر جن ورا ایک اکھر جائے پڑھ، ایک الف سکھائیا۔ نور در جھوٹے دیوے تچ، ایک نایا میل ملایا۔ جو گھڑیا سو رہیا بھج، ویلا وقت دئے ڈھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے پڑدے رہیا کج، ایک پردہ اُپر پائیا۔ ایک نایا ایک اُنی، ایک دھار بندھائندا۔ ایک مسلم ایک سٹی، ایک سکھ سماندا۔ ایک پنڈت ایک گنی، ایک گن جنائندا۔ ایک رام ایک کرشن ایک رکھی ایک مٹی، ایک روپ درسائندا۔ ایک نانک گو بند سنی، اک پکار الائندا۔ سرب پکار ہر داتار پروردگار آپے سنی، سُننہار آپ اھوائندا۔ وید پُران انجیل قرآن گرنتھ پنٹھ ہر دیوے چُٹی، ایک پردہ پائندا۔ گھر گھر مندر گھر گھر اندر وجے ناد دھنی، ساچی دھنی ساچا نام سناندا۔ سرشٹ سبائی چھانی پنی، ایک مارگ لائندا۔ نہ کوئی جانے ہر پچھانے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ

اپنی جوت دھر، اک خُدائے سرشٹ سرنائے کائنات آب حیات کلمہ امام ساچا نام دُھر فرمان، جیبا جہان، آتم گیان، اک دھیان، ایکا رُوپ شاہو بھوپ
چارے کوٹ ایکا دھار چار یار سچ محمد ایکا محمد ایک نار ایک احمد ایک اللہ اک محلہ ایک دھار ایک رام اک سنسار ایک کرشنا جیبا ادھار، ایکا نانک سوہے دوار، ایکا
گوہند رہیا وچار، پاربرہم پرہ پریشور سچ خُدا سانجھا یار، حقو حق حقیقت لاشریک ویکھ دکھا جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سمت اُنی
سرشٹ سبائی چوٹی رہیا ننی، بھيو کوئی نہ پائندا۔ ایکا کلمہ دس دس بیس، ایکا ایک وڈیائی۔ ایکا شبد اک حدیث، ایکا کرے پڑھائی۔ ایکا چھتر ایکا سیس، ایکا
رہیا جھلایا۔ ایکا بیس ایکا رہیا بیس، ایکا نام جپایا۔ ایکا جگت اک جگدیش، جاگرت جوت دکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نو کھنڈ
کرے رُشایا۔ نو کھنڈ اک گیان، ایکا شبد درڑایا۔ کُلا کھنڈ مار دھیان، البت اک مکان، کیتمال ویکھ دکھایا۔ ہر نیمہ ہو پردھان، نورو نور کرے رُشایا۔
رک تیرا جانی جان، ہر ساچا آپ خُدا یا۔ بھدر دیوے دُھر فرمان، بھل رہے نہ رایا۔ بھارت کھنڈ جوت سرُوپی ہر بھگوان، امام ہندی ناؤں دھرایا۔ نہکنا
وچ جہان، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ چوڑاں لوکاں ویکھے مار دھیان، اتل و تل ستل پھیرا پایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، رساتل تلاتل
۳۹۸ مہاتل پاتال ویکھ دکھایا۔ ست لوک چرن دبا اپنی دیا کمایا۔ جوت سرُوپی بھیکھ وٹا، نوری نور درسایا۔ نوری اللہ نور الہ، عالم عالماں وچ سمایا۔ جوتی جوت
سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا نین اُٹھایا۔ آپ اپنا نین اُٹھا، بھوا لوک ہر بھو چکا، اپنا کرم کماؤنا۔ دُور لوک ہر بھرم گوا، دھرم جیکار
رکھاؤنا۔ سورگ لوک اک جنا، اک دھار چلاؤنا۔ جپ لوک جاپ جپا، جم پُر میٹ مٹاؤنا۔ تپ لوک تخت سہا دھیرج دھیر دھراؤنا۔ ست لوک ہر پھیری
پا، ست اسمانا اپنے سیس اُٹھاؤنا۔ آپ اپنا نگھ بھوا، اگم اگم اکھواؤنا۔ ایکا چرن لئے اُٹھا، دس کسے نہ آؤنا۔ ساچی سکھیا رہیا سکھا، دس کسے نہ آؤنا۔ کلجگ
لیکھا لکھیا دے مٹا، تقدیر تقصیر میٹ مٹاؤنا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شاہ حقیر اُچ فقیر نیچو نیچ اُوچو اُوچ اک دھام بہاؤنا۔ ایکا ورن ایکا
گوت، ایکا دھام سہا سندا۔ ایکا رُوپ ایک جوت، ایک نور درسا سندا۔ ایک شبد ایک چوٹ، ایک تال وجا سندا۔ ایک کلمہ ایک کوٹ، ایک تن سہا سندا۔ ایک پنجر ایک
پوٹ، ایک تن ٹکا سندا۔ لہدے پھردے کوٹی کوٹ، نور الہی ہتھ کسے نہ آئندا۔ ان پانی پنج تت بھری نہ پوٹ، ترشنا بھکھ نہ کوئی مٹا سندا۔ مایا متا کری

نہ چھوٹ، تن لنگوٹ نہ کوئی رکھائندا۔ اک خُدا نہ رکھی اوٹ، اک رام نہ کوئی منائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک لیکھا دُھر درگاہ
 شبد سرُپی بن ملاح، لوک مات آپ چُکائندا۔ شبد ملاواں سچ گھر، ساچے میل ملایا۔ اک دکھائے ساچا در، سچ سُنہنجا ڈیرہ لایا۔ اک سرور ایک سر ایک
 نہاؤن رہیا نہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بیس پیسا دے وڈیایا۔ بیس پیسا ہر جگدیشا سرشٹ سبائی ہوئے کُرمائیا۔ کھیلے کھیل اک ایکسا،
 ہر ساچا سگن منائیا۔ لیکھے لائے کروڑ تیتتیا، برہما شو ویکھ دکھائیا۔ رسنا گائے دند بتیسا، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ آپے جانے اپنی حدیثا، چارے یار سنگ سمایا۔
 اللہ رانی اک ایکسا، ایک اکھر رہیا دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھ دکھائے راگ چھتتیا، بھو رے نہ رانیا۔

★ ۱۸ ہاڑ ۲۰۱۵ یکرمی دربار وچ جیٹھووال ★

۳۹۹

آدگر اوتارا، ایک ایک اکھوایا۔ ایک روپ اک پسار، ایک رہیا کرایا۔ ایک جوت اک اجیارا، ایک ویکھ دکھایا۔ ایک شبد اک دُھنکارا، ایک رہیا وجایا۔ اک
 محلہ اک گھر بارا، ایک رہیا اُپایا۔ ایک در اک دربارا، ایک آسن لایا۔ ایک شاہ ایک بھوپ ایک سچی سرکارا، ایک رہیا بنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، آپ اپنی دیا کمایا۔ ایک راگ ایک کرتار، ایک رہیا الایا۔ ایک کھیل پر اپارا، ایک رہیا کرائیا۔ اک اکلّا کر پسار، ایک رچن رچائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی دیا کمایا۔ اک سگھاش اک ابناش، ایک پُرکھ اکھوایا۔ ایک شاہو ایک شاباش، ایک نام دھرایا۔ ایک کھیل اک تماش، ویکھنہار
 اک ہو آیا۔ ایک منڈل ایک راس، ایک رہیا پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی دیا کمایا۔ ایک راہ ایک گھر، ایک رہیا اُپایا۔ ایک نام ایک
 ور، ایک رہیا دوایا۔ ایک سر ایک در، ایک رہیا بھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی دیا کمایا۔ ایک راگ ایک ناد، ایک رہیا وجایا۔ اک
 شبد اک برہما، ایک کھوج کھوجائیا۔ ایک آد ایک جُگاد، ایک نام دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک ایک لیا اُپایا۔ ایک ایک ایک دھار، ایک
 آپ چلائیا۔ جوتی نور پر اپار، آپ آپ لائے اُپایا۔ دوویں گھ ویکھ وچار، لیکھا اپنا رہیا لکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلّا ایکنکارا

۳۹۹

کر پسار، اپنی کل ورتائیا۔ اک اگلا اینکاری، ایک نام رکھایا۔ ایک نرگن جوت کر اُجیاری، ایک رُپ وٹایا۔ ایک دُهن ایک دُھکاری، ایک ناد وجایا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک ایک لئے پرنایا۔ ایک ایک آپ پرنا اپنے انگ لگایا۔ اک سَنگھاسن لئے وچھا، ایک آسن لایا۔ اک مردنگ لئے وجا، ایک
 رہیا سُنایا۔ ایک رنگ لئے چٹھا، ایک بھچھیا پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اگلا سچ محلہ رہیا وسایا۔ ایک ایک اک اکلا، آد پُرکھ
 اکھوایا۔ ایک ایک دین دِیالا، بھو کسے نہ پایا۔ ایک ایک چلے اولڑی چالا، چال اپنی چلدا آیا۔ ایک وسیا دھرم سچّی دھر مسالہ، چار دیوار نہ کوئی رکھایا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا در سہایا۔ ایک ایک کر پسار، ایک رُپ سمایا۔ ایک رُپ ہر کرتار، اپنا آپ جنایا۔ ایک کوٹ اک پسار، ایک
 رہیا کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک رنگ ایک انگ ایک سنگ ایک پنگ رہیا وچھانیا۔ اک پنگ ایک آسن، ایک ہر لگائندا۔ ایک داسی ایک
 داسن، ایک سیو کماندا۔ ایک داسی پُرکھ ابناشن، ایک دھام سہائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک اک وچ لگائندا۔ ایک رُپ اک سمایا،
 پاربرہم وڈیایا۔ دوسر کسے بھو نہ رایا، نہ لیکھا کوئی جنایا۔ تیجا در نہ کوئی سہایا، چوتھے گھر نہ کوئی ودھانیا۔ پنجم میل نہ کوئے کرایا، چھیویں چھپر چھن نہ
 کوئی چھانیا۔ ستویں ست ستواد آپ اکھوایا، ست پُرکھاناؤں دھرائیا۔ اٹھائیں تتاں وچ نہ آیا، پنچ تت نہ کوئی کُرمائیا۔ نو در نہ کوئی سہایا، در دسواں نہ دیکھ
 دکھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اگلا اینکار، آپے جانے اپنی دھار، جوت سرُپ کر پسار، آپے رہیا وچ سمایا۔ آپ اپنے وچ
 سمایا، پاربرہم بے انتا۔ نہ کوئی لیکھا لیکھا، نہ کوئی بنائے بنتا۔ نہ کوئی بھید بھو چُکایا، نہ کوئی سنائے سنتا۔ اچھل اچھیدا اپنا ناؤں دھرایا، جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے آپ پچھانے در اپنے راہ دکھانے سدھا، اک پسار ہر رُگھرایا۔ اک پسار ہر رُگھرایا، اپنا آپ کرایا۔ دُجا در
 دے سہایا، تھر گھر ناؤں دھرایا۔ سچ در ملے وڈیایا، گھر ساچے منگل گایا۔ چوتھے گھر ملے ور ساچی سنا، ساچا میل ملایا۔ پنجم میل شبد گر چیلایا، جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ناؤں دھرایا۔ آپ اپنا ناؤں دھر، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ اپنی کرنی آپے کر، کرتا پُرکھ آپ اکھوایا۔ اپنی
 مرنی آپے مر، آپ اپنا لئے جنایا۔ اپنی چرنی آپے پڑ، آپ اپنا سیس جُھکانیا۔ اپنی بانی آپے پڑھ، اپنا اکھر دیکھ دکھانیا۔ اپنی لائے آپے جڑ، نہ کوئی دوسر

سنگ رکھائیا۔ اپنا گھاڑن آپے گھڑ، گھڑنہار رگھرائیا۔ اپنے مندر آپے وڑ، بیٹھا بے پرواہیا۔ اپنے پوڑے آپ چڑھ، کھیلے کھیل سبایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی دیا کمائیا۔ اپنا مندر کر اُسارا، آپے آسن لائندا۔ آپے بیٹھ ہر نرنکارا، آپ اپنا کرم کمائندا۔ آپ اپنی بٹھے دھارا، آپ اپنا لھم چلائندا۔ آپ اپنا ہوئے چوہدارا، آپ اپنا سپیس نوائندا۔ آپ اپنی کر نمسکارا، آپ اپنا آپ منائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن رچائندا۔ آپ اپنا شبد جنا، آپ اپنا لئے اٹھائیا۔ آپ اپنا جھولی پا، آپ اپنا لئے مٹائیا۔ آپ اپنا بھانا سہنا لئے سکھا، بھانے وچ آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ اپنا بھانا آپے من، اپنی دھار چلائیا۔ آپ اپنا دیوے ڈن، ڈنہار آپ اکھوائیا۔ اپنا گھڑیا آپے دیوے بھن، بھنہار دیر نہ لائیا۔ اپنی جننی آپے جن، جن جننی ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ رنگائیا۔ آپ اپنا کر لباس، اپنا آپ ہنڈھایا۔ آپ اپنا کریا واس، آپ اپنا لئے اُپایا۔ آپ اپنی جانے راس، آپ اپنی دست دیکھ دکھایا۔ آپ اپنا جانے برس ماس، لیکھ لیکھ نہ کوئی گنایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا در سہایا۔ آپ اپنا در سہائے، سوہے بنک دوارا۔ آپ اپنا بنس بنائے، ناؤں دھرائے ہر نرنکارا۔ آپ اپنی انس چلائے، شبد چلائے سٹ دُلارا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے کرے کرائے سچ پیارا۔ اپنی انس آپ اُپا، اپنا ناؤں دھرائیا۔ اپنا بنس آپ سہا، آپے بیٹھا آسن لائیا۔ اپنا وِشا آپ کما، وِشورپ وِٹائیا۔ جوتی جوت جوت جگا، نرگن وڈی وڈیائیا۔ ورن گوت نہ کوئی رکھا، ایکا برن بنایا۔ گر پیر نہ کوئی رہیا منا، ایکا اِشٹ رہیا سمجھایا۔ پاربرہم پر بھ بے پرواہ، تھر گھر بیٹھا آسن لائیا۔ شبد سنگھاسن ساچاناں، آپے لیا رکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بنس چلائیا۔ آپ اپنی بنت بنا، اپنا رپ وِٹایا۔ وِشٹنوں ونسی نام دھرا، دھرنی وِچ سما۔ بنس بنسا آپ ہو جا، بھيو کوئی نہ رایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا دیکھ دکھایا۔ آپ اپنا دیکھنہارا، ایکا ایک اکھوائندا۔ رپ انوپ کر پسارا، شاہو بھوپ ناؤں دھرائندا۔ ست سرپ کر اُجیارا، ایکا دھار وِہائندا۔ ایکا رنگ اپرا، ہر اپنا آپ اُپائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک آکار کر پسار، نرگن دھار آپ چلائندا۔ نرگن دھار دھر درگاہ، ہر اپنی آپ چلائیا۔ آپ اپنی دے صلاح،

آپ اپنا متا پکائی۔ آپ اپنا جانے راہ، آپ اپنا مارگ لائی۔ آپ اپنی پکڑے بانہہ، آپ اپنا لئے اٹھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
ایککارا بے پرواہی۔ ایککارا آد زرنجن، ایک ایک اکھواندا۔ آپ اپنا ہوئے درد دُکھ بھے بھنجن، روگ سوگ نہ کوئی رکھاندا۔ آپ اپنا اپنے نیترا پائے انجن،
آپ اپنا گیان درڑاندا۔ آپ اپنی دھوڑی کرے مجن، آپ اپنی میل گواندا۔ آپ اپنا بنیا سجن، گھر ساچے میل ملاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
اپنی جوت دھر، ایک رنگ ساچا سنگ سگلا سنگ رکھاندا۔ آپ اپنا کارج کر، آپ اپنی خوشی منائی۔ آپ اپنے اگے دھر، آپے ویکھ دکھائی۔ آپ اپنا چکائے
ڈر، نہ بھو نام دھرائی۔ آپ اپنا دئے ہر، نہ روپ سامی۔ آپ اپنا جیہا لئے کر، آپ کرے وڈیائی۔ ایک مورتی وسے ایک گھر، اکال پُرکھ ناؤں دھرائی۔
جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی دیا کمائی۔ اک اکال ایک مورت، ایک روپ اکھوای۔ ایک ناد ایک ثورت، ایک ناد وجای۔ ایک نسا ایک
پورت، پر م پُرکھ پاربرہم سدوای۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا انگ کٹای۔ آپ اپنا انگ کٹا، اپنی بنت بناندا۔ آپ اپنی مارے
سٹ، آپ اپنا ہتھ رکھاندا۔ آپ اپنا ویکھے گھٹ گھٹ، آپ اپنا پردہ لائندا۔ آپ اپنا ویکھے ہٹ، آپ اپنا پھول پھولا نندا۔ آپ اپنا ویکھے تٹ، تٹ
کنارہ آپ سہاندا۔ آپ اپنا رس لئے چٹ، رسک رسک وچ سماندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ور وڈیائی گھر وڈیائی
پاربرہم وسے پُرکھ سلطان۔ ایک کرم ایک جرم، ایک ورن رکھان۔ نہ کوئی سنسا نہ کوئی بھرم، نہ کوئی چنتا نہ کوئی سوگ نہ کوئی پُرکھ انجان۔ جوتی جوت
سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کرے پچھان۔ اپنی آپ کر پچھان، اپنا مول چکای۔ آپ اپنا کر دھیان، آپ اپنا کنت کنتوہل منای۔ آپ اپنا کر
گیان، آپ اپنی بھل بخشای۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن رچای۔ رچن رچائے ہر بھگونت، ایک دھار بندھاندا۔ لوک
مات بنائے بنت، جگ جگ ویس وٹاندا۔ میل ملاوا ساچے سنٹا سنٹگر پُرکھ مناندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن رچاندا۔
لوک مات کھیل نیارا، جگ جگ آپ کرایا۔ پاربرہم گر لئے اوتارا، جوتی نور کرے رُشائی۔ ایک شبد ایک دھنکارا، گرگھ ساچے لئے جگایا۔ جوتی جوت سرُپ
ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ جگ جگ میلا میلنہارا، آد پُرکھ اکھواندا۔ گر چولا سوہے اک دوارا، آپ اپنی دیا کماندا۔ بھگتی

بھرے نام بھنڈارا، ہر بھگوان بھگتی رُوپ اکھوانندا۔ آپے منگے منگ دوارا، وشن رُوپ آپ کرائندا۔ کھیلے کھیل اگم اپارا، نر نریشا دِس کسے نہ آئندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لوک مات مار جھات، اپنا حصّہ دہ دشا چاروں گنٹ آپ وندا ئندا۔ چاروں گنٹ دہ دشا، دیونہارا باقی۔ آپ وندا ئے اپنا حصّہ، ہر شاہو پاکن پاکی۔ لوک مات ہر وڈیائی، ہر اپنی آپ کرائندا۔ جگ جگ جوت کرے رُشائی، ہر ہر ویکھ وکھائندا۔ سنت سہیلے لئے جگائی، سننگر دیا کما ئندا۔ بھگتن میلے لئے ملائی، میل وچھوڑا آپ کٹائندا۔ گرگھ اٹھائے پھڑ پھڑ بانہی، در در پھیری پائندا۔ ہر جن ویکھے چائیں چائیں، گھر گھر کُنڈا لائندا۔ نتھاویاں دیوے ساچا تھائیں، دُھر درگاہ سہائندا۔ دو جہاناں دیوے ٹھنڈیاں چھائیں، سد اپنا ہتھہ کائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کرم کما ئندا۔ اپنا کرم کماونہارا، اکال مورت اجوئی۔ جگ جگ لوک مات لئے اوتارا، کھیلے کھیل گن گنی۔ گرگھ ساجن پاوے سارا، لکھہ چوڑا سی چھانی پئی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے لئے ور ایکا ناد وجائے ہر شبد ساچی دُھنی۔ دُھنی شبد ناد انادا، ایکا ایک وجائندا۔ آپ سنائے ہر برہمادا، پاربرہم نام دھرائندا۔ کرنہارا آد جگادا، جگت جگت بنا ئندا۔ آپے سیتا رام کرشنا رادھا، آپے رُوپ وٹائندا۔ آپ اپنا سادھن سادھا، سنجگ تریتا داو پر لیکھے لائندا۔ آپے جانے بودھ اگادھا، تالی تال وجائندا۔ آپ سنائے انحد واجا، انراگی راگ لائندا۔ آپ اپنا رچیا کاجا، آپے ویکھ وکھائندا۔ آپے کلج دیونہارا داجا، آپے جھولی پائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کرپا آپے آپ کرائندا۔ کلج کرپا سادھن جوگ، دھرمی دھرم کما یا۔ کوڑ کڑیا کرپا بھوگ، مایا متائے لائے اُپا یا۔ لیکھا لکھیا دُھر سنجوگ، نہ سکے کوئی تڑا یا۔ پنج تت وکارا ہوئے روگ، کایا مندر تن وسایا۔ منو آچکے جھوٹھی چوگ، گر کا گیان ہتھ نہ آیا۔ مت متی دوس رین رہی سوچ، شبد نشانہ نہ کوئی جھلایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا نیچ بجایا۔ کلج تیرا بوٹا لا، ہر اپنا کرم کما ئندا۔ تیرا لہنا تیری جھولی پا، تیرا درس سہائندا۔ تیرا بستر تیرا گہنا تیرے تن دے پُھہا، تیرا رُوپ وٹائندا۔ تیرا کجل تیرے نینا پا، تیری دھار بٹھائندا۔ تیرا بھانا گرگھ سہنا، دے مت آپ سمجھائندا۔ آپے جانے اپنا کہنا، آپے حکم چلا ئندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج سوسا تن شنکار، ہر ساچے آپ کرایا۔ لوک مات دے پیار، دھرت

مات گود اٹھایا۔ اُتوں پانی دتا وار، تیر تھ تٹ نہ کوئی سہایا۔ آپے دیکھے اپنا در دوار، در دروازہ لئے کھلایا۔ اگم اگمرا کرے اگمڑی کار، اگم اگمڑے دھام
 سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی اچھیا اپنی جھولی پائے کھچھیا منگنہار پروردگار اپنے در رہیا الکھ جگایا۔ اپنے در الکھ جگا، ہر اپنی
 جھولی پائیا۔ سنجگ دیکھے ساچا تھاں، نیز نین اٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی رُت پاربرہم ابناشی اچت، جگ جگ آپ سہایا۔
 ترتیتا تیرا کر پیار، ہر ساچے میل ملایا۔ رام راما کر تیار، رام راما وچ سمایا۔ دوپر تیرا توڑ ہنکار، جھوٹھا گڑ رہن نہ پایا۔ لیکھا لکھے اپر اپار، ایکا نیز گیان درڑایا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد نشانہ ایکا تیر چلایا۔ کلج تیری کوڑی راس، ہر ساچے ونڈ ونڈانیا۔ اک وست تیرے رکھے پاس، دس کسے
 نہ آتیا۔ کھیلے کھیل پر تھی آکاش، لوآں پُریاں پھیرا پائیا۔ لکھ چوراسی وسے آس پاس، بھرمی بھرم بھلایا۔ جن بھگتاں دیوے اک دھرواس، ایکا نام وڈی
 وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر دیکھے در سچا ہر داتا بے پرواہیا۔ گھر مردانہ گھر مہربانا، گھر ہی نشانہ، گھر ہی آپ لگایا۔ گھر
 پروانہ، گھر گن ندھانا، گھر دیکھنہار آپ آیا۔ گھر جو دھا گھر سورا گھر بلوانا، گھر چلہ گھر تیر رہیا چلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج
 تیری اتتم ور، ایکا در ایکا گھر، ہر ساچے دیکھ دکھایا۔ کلج در چار گنٹ، دہ دشا بنت بنایا۔ آپے دیونہارا ور، عیسیٰ موسیٰ لئے اپائیا۔ اپنا نور آپے کر، پنچ
 تت کرے رُشانیا۔ ایکا اندر ایکا مندر بیٹھا وڑ، نہ کوئی لیکھا لیکھ لکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیرا شاہیا۔ کلج تیرا
 ساچا شاہ، ہر ہر نانک رُپ وٹایا۔ نام ست بن ملاح، بیڑا رہیا چلایا۔ ہوئے سہائی بے پرواہ، ایکا مارگ لایا۔ ایکا چچو دئے دکھا، نرگن سرگن رُپ وٹایا۔
 ساچا در دئے سہا، اپنا بھیو چکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک آکار ایکا رُپ اک آکار، اک اینکار اکھوایا۔ ایکا ایڑا
 اللہ الہی یار، ایکا نام دھرائیا۔ ایڑی اشٹ اپر اپار، ایش چو بھیو نہ رانیا۔ سسا قلعہ کر تیار، گر نانک بیٹھا ڈیرہ لایا۔ اپر ہوڑا رنگ کرتار، دوویں گھ
 بھوایا۔ ایکا گھ دسم دوار، دوسر ست پُرکھے وچ سمایا۔ شبد سرُپی چلے دھار، آر پار سہایا۔ ہر وچولا سانجھا یار، دو جہاناں دیکھ دکھایا۔ سرتی شبد اک پیار،
 ایکا رنگ رنگایا۔ اکال مورتی پاوے سار، قادر کرتا دیا کمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا سسا سنگر پُرکھ منایا۔ سسا قلعہ چار دیوار،

چاروں کُنٹ وہائیا۔ اُتر پورب پچھم دکھن کر وچار، ایکا رنگ رنگائیا۔ دکھن دِشا رہیا وچار، ہر اپنا کھ بھوائیا۔ سسے موڑا دیونہار، ایکا کُنڈی لائیا۔ آپے بیٹھا گپت ظاہر، دس کسے نہ آئیا۔ سو پُرکھ نرنجن وڈ سکدار، ہر گھٹ ہوئے سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا در دے سہائیا۔ ایکا در اک دروازہ، ہر ساچے آپ رکھایا۔ سسے میل غریب نواز، ہوڑا اُپر لایا۔ نرنجن رچیا آپے کاجا، سرگن میل ملایا۔ سیوا لائے انحد واجا، تار ستار ہلایا۔ دُھر درگاہی آیا بھاجا، آپ اپنا راہ تکایا۔ اگم اگمڑی مارے واجا، آپ اپنا رُپ وٹایا۔ گر نانک دیوے اک جہازا، سرشٹ سبائی لے چڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سسا اکھڑی وٹھ دے کرایا۔ ایڑی اشٹ اک اکالا، ایڑا اکھ کھلایا۔ اوڑا ویکھے ترے ترے کالا، تریلوکاں پار کرایا۔ اینکارا دین دیا، جن بھگتاں راہ تکایا۔ سسا دسے راہ سکھالا، گھر چوتھے بیٹھا آسن لائیا۔ ہر پُرکھ بنائی پتی دھر مسالہ، جن بھگتاں میل ملایا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکالا، جم دنڈ نہ دے سزائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سو پُرکھ نرنجن دیا کمائیا۔ سو پُرکھ نرنجن کھول دوارا، نانک رُپ درسایا۔ آپ اپنا کر اُجیارا، نورو نور اُپایا۔ جوتی جوت کر آدھارا، جوتی جوت لگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در دوار دے دکھایا۔ سسا گھر سنگر سورا، سرب کلا اکھوائندا۔ آپ بنائے سرب کل بھرپورا، نہ کوئی میٹ مٹائندا۔ آپے نیڑے آپے دُورا، نیرن نیر آپ ہو جائندا۔ گر نانک پایا حاضر حضورا، وچھڑ کدے نہ جائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سسے تیرا سہائے در، اُپر اپنا آسن لائندا۔ سسا تیرا ساچا گھر، ساکھیات درسایا۔ گر نانک ملیا ساچا ور، پاربرہم سرنایا۔ دو جہاناں چُکیا ڈر، تیرا میرا بھینو نہ رایا۔ نہ کوئی ناری نہ کوئی نر، کرتا پُرکھ بھینو نہ رایا۔ نہ جنمنے نہ جائے مر، آون جاون نہ کوئی رکھایا۔ سسے قلعہ جو گیا وڑ، لوک مات نہ پھیرا پایا۔ نہ کوئی سپس نہ کوئی دھر، پنج تت نہ کوئی رکھایا۔ جگت ودیا نہ جائے پڑھ، گیان دھیان نہ کوئے جنایا۔ جس جن پھڑایا اپنا لڑ، پھڑ باہوں پار کرایا۔ نہ کوئی گور نہ کوئی مڑھ، نہ کوئی جل دھار رُڑھایا۔ پاربرہم سنگر پورے سرن سرنائی جائے پڑ، پر بھ اپنی گود اُٹھایا۔ لہنا دینا چُکائے بہتر ناڑ، تن سوسٹھ ہاڈی میٹ مٹایا۔ چتر گپت لاڑی موت نہ سکے آگے اڑ، گر سکھ بیٹھے سپس جھکایا۔ ساچے پوڑے جانا چڑھ، ہر ساچے آپ چڑھایا۔ ساچے اندر جائے وڑ، سسا قلعہ بنایا۔ پُرکھ ابناشی پہرہ دیوے آگے کھڑ، نرنجن رُپ وٹایا۔ نہ کوئی چوٹی نہ کوئی

جڑ، نہ کوئی آکار درسایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سسا ستادے جگایا۔ سسا ساجن میت، سنگر آپ کرایا۔ آپے بیٹھارہے اتیت، گھر
 اپنا آپ سہایا۔ نہ کوئی مندر نہ مسیت، گردوارا شودوالا مٹھ نہ کوئی بنایا۔ آد جگادی سدا اتیت، نٹھ نٹھ ہتھ کسے نہ آیا۔ جگ جگ آپے جانے اپنی ریت،
 ہرجن ساچے اک اکلھ چرن دوار سمجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا راہ دکھایا۔ سسا قلعہ کرتیار، ہاہا بنت بنایا۔ ہاہا رُپ آپ
 کرتار، ایکا الف رہیا کھچانیا۔ اگوں موڑا آدھوچکار، نہ توڑ کوئی چڑھانیا۔ جوڑا جوڑے وچ سنسار، آپ اپنا انگ کٹانیا۔ پنج تت کر پیار، نرگن جوت کرے
 رُشانیا۔ اپ تیج وائے پر تھی آکاش پاوے سار، من مت بدھ نال رلانیا۔ پار برہم پر بھ کر پا دھار، برہم برہم وچ سمایا۔ برہم برہم کر پیار، لکھ چوڑاسی
 لئے اپانیا۔ اگم اگم آپ کرتار، اکلھ اکلھ اکھوائیا۔ نہ مرے نہ پئے جم، جگ جگ وڈی وڈیانیا۔ نہ کوئی پون سواسی لئے دم، نیتزیر نہ کوئی وہانیا۔ نہ کوئی
 خوشی نہ کوئی غم، لکھ چوڑاسی آپ بنائے آپے لئے مٹانیا۔ آد جگادی شبد برہمادی آپے جانے اپنا کم، نہ دسے کسے صلاحیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، سسا اگے اکھر دھر، ہاہا رُپ وٹانیا۔ ہاہا تیرا ہر گن گا، ہر ہر نام دھرایا۔ آپ اپنی ونڈ ونڈا، تیری جھولی پایا۔ تیرا میرا بھو نہ را، تیرا میرے
 وچ سمایا۔ اُتے پٹی دیواں لا، آپ اپنا بند کرایا۔ ہیٹھاں کھ کھلا دیاں رکھا، پنج تت ہوئے ہلکایا۔ من مت نال رلا، جھولی دے بھرایا۔ گومت اپنے شبد
 رکھا، اپنا کھ لئے بھوایا۔ گرکھ ساچے لئے جگا، جگ جگ وڈی وڈیانیا۔ اک اکلا جانے اپنے ناں، دوجا دیکھ نہ کوئی پایا۔ تیجا در نہ دے سہا، چوتھے گھر نہ
 ملے وڈیانیا۔ پنجویں گائے نہ ساچا ناں، چھیویں وجے نہ کوئی ودھانیا۔ ستواں در دسے نہ، اٹھ تت رہے گرلانیا۔ نو نو ہر دیکھ دکھا، اپنی دھار بندھانیا۔
 دوہاں میلا دے ملا اپنی کل ورتانیا۔ ایکا الف دے کھچا، ایکا کوٹ وسانیا۔ اُپر موڑا دیوے پا، آدھ وچکارے بند کرائیا۔ دو دو نہ دیکھ ، نو نو کرے
 کُرمایا۔ ایکا چوکا سنگ رلا، چارے کُنٹاں پھول بھلانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے ہتھ رکھے وڈیانیا۔ نو نو کر آکار، ہر چوکاں نال
 رلایا۔ نو نو سوہے دوار، دوار بنکا اک سہایا۔ نو نو کر وچار، چار یاری میل ملایا۔ چار یاری سُن پکار، نو دوار پھیرا پایا۔ نو دوار ہاہاکار، نو کھنڈ ہوئے ہلکایا۔ نو
 کھنڈ رہیا لکار نرگن رُپ وٹانیا۔ نو در ملے نہ میت مُرار، منمکھ ہوئے ہلکایا۔ چوتھے جگ پاوے سار، ایکا چوکا نال رلایا۔ چار نو ایکا دھار، ایکا رُپ وٹانیا۔

نو در و سیا باہر، دس کسے نہ آیا۔ نو نو کرے پار، پار برہم روپ اکھوایا۔ چوتھا پد سچی سرکار، گرکھاں رہیا دویا۔ آپے بیٹھا ادھوچکار، ایک چپو نام لگایا۔
 کلج بیڑا کرتیار، آپ اپنا رہیا چلایا۔ ہا ہا تیری سُن پکار، ہنگتا دے مٹایا۔ پار برہم روپ کرتار، چپو برہم ہوئے سہایا۔ آتم برہم پاوے سار، میل وچھوڑا
 دے کٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نو نو آگے دھر، چوکا ویکھ دکھایا۔ نو صد نو چار، ہر ہر روپ وٹایا۔ اکادھ بودھ لیکھ اپار، لیکھا
 کھت وچ نہ آیا۔ سادھ سنت رہے وچار، پر بھ کا بھیو کسے نہ پایا۔ جگا جگنتا آپے جانے اپنی کار، جگ جگ کردا آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، سنا ہا میل ملایا۔ سنا سوہے ہر نرنکار، ہا ہا ہنگ اکھوایا۔ انگ سنگ آپ کرتار، اپنا رنگ رنگایا۔ اپنی منگ منگ دوار، اپنی اچھیا پور کرایا۔
 کلج منگ بنے بھکھار، رووے کوکے دے ڈھایا۔ کالا سو ساتن شنکار، عیسیٰ موسیٰ نال رلایا۔ سنگ محمد چار یار، اللہ رانی اٹھ اٹھ دھایا۔ نیز رووے زارو
 زار، کھلڑے کیس سپس لٹکایا۔ چار کٹناں ویکھے ہر نرنکار، بھل رہے نہ رانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نانک دکھایا اک گھر، ام گمرا
 دھام سہایا۔ نانک گیا ہر دوار، ہر ساچے آپ بلایا۔ پُرکھ ابناشی کھول کوڑا، اپنا درس دکھایا۔ لیکھا کھ نہ سکیا کوئی چپو گوار، گر نانک اپنی ہتھیں نہ لیکھ
 لکھایا۔ دھن سو بھاگ دھاڑ ستاراں ہاڑ، نانک نرگن روپ سمایا۔ پُرکھ ابناشی اپنے گھر لیا واڑ، آپ اپنا بھیو کھلایا۔ اگنی نبجھی بہتر ناڑ، ایک ات سمایا۔ لہنا دینا
 چکیا پنچم دھاڑ، شبدی شبد رکھایا۔ ست نام کا یا مندر اندر دیوے واڑ، اپنی ہتھیں بند کرایا۔ پر بھ ہوئے سہائی جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ، اچے ٹلے پر بت پھیرا
 پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا مول چکایا۔ نانک درس ہر ہر پا، ایک گن الاسندا۔ تیرا روپ تے وڈ کوئی جانے نہ، نہ کوئی لیکھ
 لکھاسندا۔ نہ نین لئے کھلا، نین نین سماسندا۔ بمل پد ایک پا، ایک دھار چلا سندا۔ ہوئے بے حد بے پرواہ، برہم ویکھ دکھاسندا۔ آد جگاد تیرا ایک تھاں، ایک
 دھام سہاسندا۔ جگ جگ تیرا تیراناں، تیرا جاپ جپاسندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک نیز اک گیان، ایک چرن اک دھیان ایک شبد
 اک نشان، ایک راہ چلا سندا۔ ایک شبد اک نشانہ، ایک گر پایا۔ ایک ہر دھر فرمانا، ایک ہر رکھایا۔ ایک راگ ایک گانا، ایک رہیا سنا یا۔ اک ستار اک مردانا، نانک
 نرنکار نرنکار سمایا۔ پار کرائے دو جہاناں، جس جن درشن پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا دے سمجھایا۔ نانک سنگر کر وچار، چپو

جنت سمجھائندا۔ نام ست دے اپار، ست ست وچ سمائندا۔ رت تت کر پیار، ایکا مت رکھائندا۔ رکھی پت انتم وار، دوئے جوڑ سیس جھکائندا۔ کملاپت
 میت مرار، کر پیار گلے لگائندا۔ شبد وتھ وچ سنسار، ساچا رتھ چلائندا۔ سرشٹ سبائی دے متھ، چاروں گنت پھرائندا۔ لہنا دین چکائے سیاں ساڈے تن
 ہتھ، آپ اپنی ونڈ ونڈائندا۔ تیرا نام تیری پوجا تیرا پاٹھ، چار ورنناں آپ جنائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اتم ویکھ وکھائندا۔ تیرا
 نام جگت سہارا، ہر ساچا آپ بناائندا۔ سوہنگ شبد ہوئے جیکارا، کلجگ انتم راہ تکائندا۔ چار ورنناں کرے اک پیار، ایکا دھام بہائندا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا ور جھولی پائندا۔ اپنا شبد آپے گا، اپنے تن سہایا۔ اپنا ڈھولا آپے الا، اپنا آپ سنایا۔ اپنا تولا آپ اکھوا، اپنا تول تلیا۔ اپنا
 بولا آپ بلا، آپ اپنے کن سنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر نانک دتا ایکا ور، ایکا شبد سنایا۔ سوہنگ شبد ساچا تال، گر نانک تن
 وجائندا۔ اپنی گھال آپے گھال، آپے پور کرائندا۔ اپنی دست آپ سنبھال، اپنی جھولی پائندا۔ آپے شاہ آپے کنگال، دھن دھناڈھ آپ ہو جائندا۔
 آپے چلے اپنی چال، چال زالی اک رکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویکھ وکھائندا۔ سسا ہاہا کر اُجیارا، سوہنگ جوڑ جڑایا۔
 سو پُرکھ زرنجن پروردگارا، ہنگ ہنگت دے مٹایا۔ ایکا دوجا بھو نوارا، ساچی سنگتا میل ملایا۔ جو در آئے بھکھانگتا، ہر شبدی شبد بھنڈار بھرایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا نیر اک گیان، اک پُرکھ اک دھیان، ایکا نام درڑایا۔ سوہنگ شبد نانک گر گا، اپنی الکھ جگایا۔ پاربرہم پر بھ لیکھے
 لوے لا، کلجگ انتم وجے ودھایا۔ نو کھنڈ پر تھی دے سنا، ستاں دیپاں کرے جنایا۔ برہما پھڑ پھڑ لئے اٹھا، شو شکر جاگ کھلایا۔ سُرپت راجا اند جاگ دے
 کھلا، کروڑ تیتیس ویکھ وکھایا۔ لکھ چوراسی لئے پرنا، ایکا گانا تند بندھایا۔ ایکا دوجا دے پڑھا، ساچی سکھیا نور الاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، ایکا شبد کرے وڈیایا۔ ایکا شبد اک جیکارا، ایکا ہر اپائندا۔ ایکا گر اک اوتارا، ایکا دھار بندھائندا۔ ایکا راگ ایکا تلوڑا، ایکا تال وجائندا۔ ایکا دھرت
 اک اکھاڑا، ایکا دھرم دھرائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا شبد مات وڈیائندا۔ سوہنگ شبد ہر بھگوانا، اپنا روپ درسایا۔ آپ اپنی
 کر پچھانا، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ گرگھ ساچا چتر سُبانا، ویلے انتم لئے اٹھایا۔ ایکا مارے تیر نشانہ، بجر کپائی پار کرایا۔ ایکا بخشے چرن دھیانا، نام ہائی سچ وکایا۔

آپے ہویا جانی جانا، جانہار سرشٹ سبایا۔ سرشٹ سبائی کرے مان ابھمانا، گڑ ہنکاری رہن نہ پایا۔ جن بھگتاں بخشے جییاں دانا، سر اپنا ہتھ لکایا۔ مہربان مہربان مہربان ہر مہربانا، مہربانا نام دھرایا۔ دیک جوتی جگے مہانا، پنج تت نہ کوئی رکھایا۔ گر گوہندا کر پروانہ، شبد سنگھاسن آسن لایا۔ سمبل نگری اک لکانا، پُرکھ ابناشی ویکھ وکھایا۔ کسے ہتھ نہ آئے وڈ وڈوانا، پڑھ پڑھ تھکے دھیان لگایا۔ بہہ بہہ کرن گوجھ گیانا، من کا منکانہ کوئی بھوایا۔ اٹھسٹھ تیرتھ کر اشنانا، دُرمت میل نہ کوئی گویا۔ راگی نادی بہہ بہہ گان گانا، گا ونہارا دس نہ آیا۔ سادھ سنت ہوئے بے پچھانا، ساچا در نہ کوئی سہایا۔ بھرے بھلے راجارانا، بھرم گڑ نہ کوئی تڑایا۔ جیو جنت ہوئے خیرانا، جیو برہم نہ کوئی جنایا۔ گرگھ ساچا ہوئے نمانا، پر بھ چرنی سیس نوایا۔ دیوے شبد دھر فرمانا، سوہنگ جاپ جپایا۔ گر نانک آتم بدھا گانا، نہ کوئی سکے توڑ تڑایا۔ پاربرہم پُرکھ سلطانا، لوک مات ویکھن آیا۔ سال بونجا مکھ چھپانا، اُپر پردہ پایا۔ ہڈ ماس ناڑی چٹرا رکت بوند کر پروانہ، شیر سنگھ نام دھرایا۔ ویہ سو بکرمی ہو پچھانا، آپ اپنے گھر سدھایا۔ تھر گھر بیٹھال لکانا، ترے گن وچ نہ آیا۔ آپے اچھیا آپے دسانا، آپ اپنا بھیکھ وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ سال بونجا کالی دھار، کھ کالی شاہیا۔ پاربرہم لے اوتار، پنج تت کری گڑمائیا۔ بھرم بھلیا سرب سنسار، سویا سٹ اک جگائیا۔ منی سنگھ ڈھیہہ پیا چرن دوار، ہر منہ دے بھار سٹائیا۔ اُپر پایا اپنا بھار، اون گون پرے ہٹائیا۔ جگی جوت اک نرنکار، اٹھے پہر رہے رُشنائیا۔ آئے شبد دھر دی بان، ہر جگ جگ آپ کرائیا۔ کھانی بانی نہ سکے کر کوئی پچھان، پر بھ تیری وڈ وڈیائیا۔ ست سنگر ملے ہانیاں ہان، شبد وچولا اک بنائیا۔ ساچی سوانی ہو پردھان، گھر ملیا بے پرواہیا۔ ملیا کنت بے پچھان، نہ سکے کسے وکھائیا۔ اٹھے پہر رنگ رہیا رنگان، ایکا سیج ہنڈھائیا۔ پُرکھ ابناشی وڈ بلوان، ساچی نار کرے گڑمائیا۔ ساچی نار ہو پردھان، گھر بیٹھی سیج وچھائیا۔ اپنے در اپنا منگل آپے گان، ایکا ریت چلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی دئے جنایا۔ سال بونجا کلج چولا، پنج تت ہنڈھایا۔ سوہنگ شبد وچ وچولا، گر پورے آپ رکھایا۔ سنت منی سنگھ سنے ایکا ڈھولا، ایکا لوچت لایا۔ چرن دوارے ہویا گولا، سیوک سیوکمایا۔ پاربرہم پر بھ بنیا بھولا، جیواں جنتاں وچ ڈیرہ لایا۔ آپ اپنا رکھیا اولہا، مات پت بھائی بھین بھرا سجن ساک کسے ہتھ نہ آیا۔ گر سکھ بھاگ لگایا کایا چولا، اندر بہہ بہہ آپے بولا، جوں نانک بنیا ساچا تولا،

تیراں تیراں دھار چلایا۔ ساچی دھرتی آپے مؤلا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سال بونجا لائے لیکھے، بھرم لیکھے دھاری کیسے دیکھے، دھاری کیسا بھینو نہ رایا۔ سنت منی سنگھ کر جنائی، اپنا بھینو کھلایا۔ اپنا گھ رہیا چھپائی، سنتن سیوالایا۔ سنتاں دیوے اک ودھائی، ایک راگ الایا۔ اٹھے پہر قلم چلائی، بھل رہے نہ رایا۔ آپے دیونہار سزائی، آپے پھند کٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا شبد آپے بند کر، بندی خانہ اپنا آپ کٹایا۔ شبد رکھایا خانے بند، بھینو نہ راج راجانا۔ سنت منی سنگھ دیکھے چڑھیا چند، ہوئے رُشنائی دو جہاناں۔ متمکھ جیو بھاگاں مند، نہ کرے کوئی پچھانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلانا۔ اپنی لکھت آپ لکھا، آپے بند کرایا۔ سرشٹ سبائی متھیا دے جنا، ویلا وقت سہایا۔ لیکھا لکھیا دے پچا، شاہ سنگرور اٹھایا۔ انتم ویلا نیڑے رہیا آ، پر بھ دیونہار سزایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کھیل آپے رہیا کھلایا۔ اپنی کھیل آپ کھلا، اپنی کار کرایا۔ اپنا میلا آپ ملاء، توڑ وچھوڑا آپ جنایا۔ سنت منی سنگھ لیکھے لا، لہنا لہن جھولی پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے در سہایا۔ سال بونجا جگت سنگھاسن، پنج تت ہنڈھایا۔ انتم تھیا پُرکھ ابناشن، برہمنڈ پار کرایا۔ چرناں ہیٹھ دبائے پر تھی ۴۱۰ آکاش، رُوس رہے شرمایا۔ اپنے گھر کریا واسن، گھر ساچے ہوئے رُشنا یا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رُپ وٹایا۔ رُپ وٹاؤنہار نرنجن، سدا سدا مہربانا۔ جن بھگتاں آیا پڑدے کجئن، کھیلے کھیل دو جہاناں۔ جگت نگارے گھر گھر وچئن، وچھڑیا بھگوانا۔ جو گھرے سو انتم بھجئن، ہر مارے تیر نشانہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پرگٹ ہو یا جو دھا سور پیر بلی بلوانا۔ جو دھا سور پیر بلی بلوان، جوتی جامہ پائندا۔ اک لیائے دُھر فرمان، دُوبے در سنا سندا۔ تینا لوکاں کر پروانہ، چوتھے گھر گائندا۔ پنچم میلا دو جہاناں، چھیواں در سہا سندا۔ ستھویں دیکھے گوپی کاہنا، نام بنسری اک وجا سندا۔ اٹھ ترے کر پردھان، پنج تت اپا سندا۔ نو در کھیلے کھیل مہان، سگلی سرشٹ بھلا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دس دسویں دیکھ وکھا سندا۔ ویہہ صد اک اکلا، اپنا رُپ وٹا سندا۔ ویہہ صد دو کرے ہلا، گرگھ ساجن آپ اٹھا سندا۔ ویہہ صد تین اپنی جوتی آپے رلا، اُسوتن دوس سہا سندا۔ ویہہ صد چار کر ہلا، آپ اپنی بنت بنا سندا۔ ویہہ صد پنج اک اٹھائے بھلا، چاروں کُنٹ پھرا سندا۔ ویہہ صد چھ دیکھے نہیل دھام اٹلا، گرگھ

سويا آپ جگائندا۔ ويہہ صد ست اپنی جوتی آپے رلا، آپے شبد اپائندا۔ ويہہ صد اٹھ پنج تت ويكھے كايا كلا، كون گھر سہائندا۔ ويہہ صد نو دوتی ميٹے
 سلا، گرسكھ ساچے ميل ملائندا۔ ويہہ دس ہوئے اچھل اچھلا، ول چھل دھاری ناؤں ركھائندا۔ ويہہ صد گياراں گھر ايك ملا، ايك ونڈ ونڈائندا۔ ساڈھے تن
 ہتھ تيرا بھارا پلا، لكھ چوراسی تول تلائندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ويہہ صد گياراں تيرا وبارا ہر نرنكارا لوك مات چلائندا۔ لوك مات
 سچ وبارا، ہر ساچے آپ چلایا۔ ويہہ صد گياراں كر پيارا، پہلا پوڑا اِك اٹھایا۔ چھوٹا بالا ساچا لاڑا، ساچے پوڑے آپ چڑھایا۔ ويہہ صد دس تيرا جگت دہاڑا،
 پر بھ ساچے آپ منایا۔ ويہہ صد گياراں ستاراں ہاڑا، كلج كورادے اٹھایا۔ رائے دھرم اٹھ اٹھ ويكھے لوك مات اكھاڑا، سمبل نگرى دھام سہایا۔ جوتی
 جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، كلج تيرا مٹھ تپایا۔ كلج تيرا انتم مٹھ، ساڈھے تن ہتھ ونڈ ونڈاینا۔ ہر سنگت ہر كر اكھ، لہنا جھولی پایا۔ سنگھ
 منجیت آيا نٹھ، لوك مات وئی ودھایا۔ جیواں جنناں سادھاں سنتاں ساڈھے تن ہتھ بُرج جانا ڈھٹھ، انت كوئی رہن نہ پایا۔ پر بھ گيرن آيا اُلٹی لٹھ،
 جوتی جامہ بھيكھ وٹایا۔ ليكھ چكا ونا تير تھ اٹھسٹھ، گنگا گوداوری نہ كوئی نہایا۔ ہاڑ ستاراں كرى چٹھ، پر بھ سچ گھر وئی ودھایا۔ گركھ ساجن ركھنا ہٹھ، پر بھ
 ۴۱۱ كٹن آيا جم كى پھایا۔ شبد پہنائے تن ساچا پٹ، اِك دوشالہ ہتھ اٹھایا۔ چوڑاں لوكاں كسے ہتھ نہ آئے ہٹ، تریلوك بیٹھے كھ بھوایا۔ برہما شو دیوت سُر
 منگن نٹھ نٹھ، پر بھ نٹھ نٹھ كھ چھپایا۔ ہر سنگت تيرا كر اكھ، جگ كرن آيا كڑمایا۔ سرشٹ سبائی تپیا مٹھ، پنج تت وكارا گنى تھلے ڈاھیا۔ انتم نكلے ايك لاٹ،
 جوتی لنبو لایا۔ كوئی نہ اترے پورے گھاٹ، دھواں دھار سرشٹ سبایا۔ ہر جن تیری نیڑے واٹ، ويكھن آيا دھر درگاھیا۔ زمیں اسمانا پردہ گيا پاٹ، جوتی
 نور كرى رُشنائیا۔ روسس ليٹے اپنی كھاٹ، نيتز رہے نير وھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ويہہ صد گياراں دے وڈیایا۔ ايك ساتا اِك
 پيار، ايك گھر بنايا۔ ايك ساتا كر وبارا، ايك ميل ملايا۔ ايك ساتا ہر نرنكارا، پورب لہنا رہيا چُكایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہاڑ ستاراں ويكھ
 وكھایا۔ ہاڑ ستاراں دھر دايكھا، ملے دھر درگاھ۔ ہر كڈھن آيا بھرم بھلكھا، جن بھگتاں كٹے جم كا پھاہ۔ مستك لائے ساچى ميخا، اِك چپائے ساچاناں۔ نہ
 كوئی جانے دھاری كيسا، مونڈ مُنڈائے نہ ويكھ وكھا۔ آپے كريا اپنا ويسا، آپے وسيا اپنے تھان۔ آپے ہوئے دس دسميسا، دہ دشا پھیری پا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا دئے جنا۔ آپ اپنا ہر جنایا، نرگن جوت کری رُشنا۔ باراں راسی دیکھ دکھایا، باراں ماس پھرائیا۔ دوس دوس ہر لیکھ لکھایا، رین رین جُدا۔ گھڑی پل نہ کوئی جنایا، نہ کوئی گنت گنایا۔ دل چھل کر کر کھیل کھلایا، ہر وڈ وڈی وڈیایا۔ نو اٹھاراں میل ملایا، نو اٹھاراں پار کرائیا۔ ویہہ صد باراں خوشی منایا، گھر گھر منگل گایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی درِ شئی اپنے اُپر آپے پائیا۔ ویہہ صد باراں باراں راس، ہر سنگت وڈ وڈیایا۔ ہر سنگت ہر وسیا پاس، ہر سجن میت اکھوایا۔ ہر ہر پورن کر نہارا آس، جگ جگ وڈی وڈیایا۔ لوک مات بُجھاؤن آیا پیاس، ترسنا بُکھ مٹایا۔ کرے کھیل پُرکھ ابناش، پر تھمی آکاش ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کجگ تیری اتم ور، سنجگ ساچی نیہہ دھر، ہاڑ ستاراں خوشی منایا۔ ویہہ صد باراں کر پیار، ہر اپنا کرم کمایا۔ لوک مات دوس وچار، ساچا سگن منایا۔ لوآں پُریاں کرے خبردار، برہمنڈ کھنڈ لئے جگایا۔ سادھاں سنتاں دئے ہلار، سویا کوئی رہن نہ پایا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں رہیا لکار، نہہکنکا ناؤں دھرایا۔ جوتی جامہ بھیکھ نیا، شبد ڈنکا رہیا وجایا۔ چاروں کُنٹ کر پسا، آپ اپنا شبد الایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا نور اُپایا۔ آپ اپنا نور اُپا، نرگن جوت کرے رُشنا۔ گوہند لیکھا ویکھ دکھا، سال بسالا پور کرائیا۔ بھرم بُھلیکھا دئے کڈھا، بُھل رہے نہ رانیا۔ ایکا مارگ رہیا پا، نو کھنڈ سرشٹ سبایا۔ ایکا ورن رہیا بنا، اوچ نیچ بھيو چُکایا۔ ایکا ایشٹ رہیا منا، ایشٹ دیو ہر رُگھرائیا۔ ساچی سکھیا رہیا سکھا، ساکھیات جوت جگایا۔ دھر داکھیا جھولی دیواں پا، پورب کرماں لیکھے لایا۔ بھانا سہنا دیوے سھم سنا، ہر جن بھانے وچ سمانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہاڑ ستاراں دئے وڈیایا۔ ہاڑ ستاراں اٹھنا جاگ، ہر ساچا آپ جگائندا۔ لوک مات لگا بھاگ، جوتی جامہ بھیکھ وٹائندا۔ دُرمت میل دھوئے داغ، جو جن سرنائی آسیندا۔ میل ملاوا کنت سہاگ، شبدی شبد پرنا سندا۔ آپ اپنے ہتھ رکھے واگ، چاروں کُنٹ پھرائندا۔ چرن دھوڑ کرائے مجن ماگھ، دُرمت میل گوائندا۔ کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار بُجھائے آگ، ساتک ست ورتائندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاگ، سوہنگ چوگ چُکائندا۔ دیپک جوتی جگے چراغ، اگیان اندھیر مٹائندا۔ شبد چڑھائے ساچے راک، لوآں پُریاں پار کرائندا۔ گر گوہند تیرا پورا واک، بھوکھت ویکھ دکھائندا۔ گر کھ لہے سجن ساک، جو سر سے وچ رُٹھائندا۔ گھر گھر بیٹھیاں کھولے تاک، سمبل نگری

راہ نکا سندا۔ آپے بیٹھا دُور دُراڈا رہیا جھاک، اپنی کرت کرا سندا۔ ایک شبد نکیل پائے ناک، در دوارے کھچ لیا سندا۔ کوئی نہ آگے رہے عاق، اپنی کرنی
 آپ کرا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا دھرم دھرا سندا۔ ہاڑ ستاراں وٹی ودھائی، تریلوک اُٹھ دھایا۔ برہما ویتا لئی انگڑائی،
 لوک مات راہ دکھایا۔ شو شکر لئی اک انگڑائی، ہتھ ترسول اُٹھایا۔ سرپت راجا اند دئے ڈہائی، چھوٹے بال آن بلایا۔ پاربرہم تیری وڈ وڈیائی، بھو کسے نہ
 پایا۔ گر نانک کری اک گڑمائی، سو پڑکھ زرنجن ساچا کنت ہنڈھایا۔ گر گو بندے گھر وٹی ودھائی، ایک منگل گایا۔ ماچھو واڑے نہ ہوئے جدائی، ساچی سچ
 ہنڈایا۔ پڑکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری اتم ور، تیرا لہنا تیرا گہنا تیرے تن پہنایا۔ کھج تیرا کایا
 گہنا، تیرا تن شنگارنا۔ پاربرہم پر بھد ویکھے اپنے نینا، جگ نین نہ کوئی چترنا۔ لکھ چوڑا سی کسے نہ منیا ہر ہر کہنا، من مت پھرے ہنکارنا۔ اتم بھانا سب نے
 سہنا، ہر شبد کرے لکارنا۔ کھج وہن اتم وہنا، نہ کسے پار اُتارنا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر کھماں بخشے ایک چرن پیارنا۔ چرن پیار
 ساچا ناتا، ہر سنگت آپ بندھایا۔ نہ کوئی ویکھے ذاتا پاتاں، اوچاں نیچاں ایک رنگ رنگایا۔ ایک ایک ایک ساکا، دو جہانا جوڑ جڑایا۔ کھج رین اندھیری نار کمذاتا،
 ۴۱۳ مُمکھاں رہی پرنا۔ گر کھماں ملی ہاڑ ستاراں بھنڑی رین دیوے سچ سوغاتا، سوہنگ نام جھولی پایا۔ ملیا در دوار ہر پڑکھ بدھاتا، ماتا پتا آپ اکھویا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیرا ویکھے گھر، کون سُنھنا گھر سُنھایا۔ کھج ویکھ گھر سُنھنا، ہر ساچے جوت جگایا۔ ہر سنگت دوار زرنجا، آد انت
 وچ سمایا۔ ہر سنگت ہر کرن آیا تیری چرن دھوڑ مجنا، پنچ تت تیرے چرن ہیٹھ دبا یا۔ اپنے تال آپے وچنا، تار ستار آپ ہلایا۔ ہر سنگت تیرا پیار ہر پی پی
 رچنا، اپنی ترشنا بھکھ مٹایا۔ اتم پردہ تیرا لوک مات پر بھ کچنا، نام دو شالہ اُپر پایا۔ اک چلائے سچ جہازنا، ایک چپو رہیا اُٹھایا۔ ایک شبد مارے آوازنا، رسنا
 جہوانہ کوئی ہلایا۔ ہاڑ ستاراں رچیا کاجنا، جن بھگتاں ہوئی گڑمائی۔ پر بھد کریا کھیل دیس ماجھنا، ویہ صد بکرمی خوشی منایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، ایک امرت دھار چلا یا۔ گر گو بند تیرا امرت پان، گر پورے آپ کرایا۔ آپے ویکھے پنچ نشان، ویکھنہار آپ ہو جایا۔ آپے کرے پنچ
 پردھان، آپے پنجاں وچ سما یا۔ آپے پنجاں میل وچ جہان، پنچ پنچائیں اک بنایا۔ گر سیکھ تیری کایا بنائے نام رسائن، سچ کٹھالی اک تپایا۔ سوہنگ شبد پہن

ساچا گھن، پر بھ ساچے آپ گھڑایا۔ کلجگ اتم دیکھن آیا اپنے نین، کون ناری رہی ہنڈایا۔ کون کجل پیا نین، کون دھار بندھایا۔ کون تچ آج آیا ساک
 سجن سین، مات پت بھائی بھین ہر سنگت میل ملایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، سنجگ ساچا راہ چلایا۔ سنجگ تیرا
 ساچا راہ، ہر ساچا آپ چلایا۔ شبد سرپ بن ملاح، ایک مارگ لایا۔ ایک دھام دے سہا، ایک جاپ جپایا۔ ایک پوڑے دے چڑھا، ایک ڈنڈا ہتھ پھرایا۔ ایک
 گوڑے دے ملا، ایک برہم جنایا۔ مٹھے گوڑے دیکھے تھاؤں تھاں، لگیا کوئی رہن نہ پایا۔ پھر پھر ہنس بنائے کاں، جس جن اپنی چوگ چنگایا۔ جوتی جوت
 سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ تیرے اتم در، آپ اپنا بھوگ کرایا۔ آپ اپنا بھوگی بھوگ، اپنی دیا کماندا۔ میل ملایا کھیا دھر سنجوگ، نہ کوئی
 میٹ مٹاندا۔ در آیا کٹے ہوئے روگ، چنتا سوگ گواندا۔ ایک بخشتے ساچا جوگ، گر منتر نام در ڈاندا۔ درس دکھائے آپ اموگھ، گھر گھر پھیری پاندا۔
 جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، امرت دھار ایک رہیا دکھاندا۔ ہر سنگت ہر ناتا جوڑ، اپنی دیا کماندا۔ آپے چڑھیا اپنے گھوڑ، آپے رہیا دوڑایا۔
 آپے آیا واگاں موڑ، نیلے والا بے پرواہیا۔ سبیل نگر ساڈھے تن ہتھ لما چوڑ، ساچا دھام سہانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، امرت دھار
 ایک رہیا دکھانیا۔ امرت اتم ساچی دھار، گر کھیاں آپ پاندا۔ نچھر رس اپر اپار، نجاند سماندا۔ پرمانند کر آدھار، پر پڑکھ اکھواندا۔ دئی دوتی ڈھاپے
 کندھ، بھانڈا بھرم بھناندا۔ اک سنائے سہاگی چھند، منگلاچار کرائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت ایہہ سمجھاندا۔ ہر سنگت ہر
 میلیا، بھنڑی رین اپار۔ آپے گر گروگر چیلیا، آپ سہائے بنک دوار۔ آپے سجن آپ سہیلیا، آپے میت مرار۔ اپنا کھیل آپے کھیلیا، کلجگ تیری اتم
 وار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے دیکھنہارا سرب سنسار۔ سرب سنسار لکھ پوراسی، ہر ہر پھول پھولاندا۔ جن بھگتاں کرے بند
 خلاصی، آپ اپنی دیا کماندا۔ در ڈرکائے مدراماسی، در دوار رہن نہ پاندا۔ جو جن کرن آئے ہاسی، مسمکھتا وچ کماندا۔ جو جن گان سواس سواسی، پھر
 پھر بانہوں پار کرائندا۔ آپے کٹنہارا جم کی پھاسی، رائے دھرم آپ سمجھاندا۔ چتر گپت ہر لاپے اداسی، لیکھا لیکھ نہ کوئی دکھاندا۔ جس جن درسن پایا
 ہاڈ ستاراں گھنک پراسی، مات گر بھ پھیر نہ آئندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک جل ایک نر، ایک دھار اپنا روپ سماندا۔ ہر کارو پ

بھانڈا نیر، ہر اپنے ہتھ اٹھایا۔ گرگھیاں کٹن آیا بھڑ، بھیکھی بھیکھ وٹایا۔ منمکھاں لاون آیا تیر، نیر دس نہ آیا۔ سوہنگ چلے نرالا تیر، سورسنا چلہ اک اٹھایا۔ ویکھ دکھائے پیر فقیر، شاہ حقیر پھول پھولایا۔ سادھاں سنتاں چوٹی چڑھے اخیر، اندر مندر کُنڈا ویکھ دکھایا۔ ہر سنگت تیری بٹھے بیڑ، ہر بیڑا اپنا آپ اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک نرمل نیر دکھایا۔ نرمل نیر نخبھر دھار، آتم انتر درسائیا۔ سنگر پورا کرپا دھار، گرگھیاں پیاس رہیا بُجھائیا۔ منمکھ تے پیر پسا، کلج گورھی نیند سوائیا۔ سنجگ ساچا ہوتیار، لوک مات آیا کرکے دھائیا۔ لیا جنم وچ سنسار، دھرت مات گود سہائیا۔ سادھاں سنتاں کرے پیار، اک سنہڑا رہیا گھلائیا۔ پُرکھ ابناشی کرپا دھار، دوئے جوڑ پڑے سرنائیا۔ ہاڑ ستاراں دوس وچار، ہر ساچا میل ملایا۔ سنجگ سوہے بنک دوار، ہر سنگت ویکھے چائیں چائیا۔ پُرکھ ابناشی پھریدار، سیوک سیوارہیا کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی دیا کمائیا۔ گر سنگت تیرا ساچا روپ، ہر ساچے آپ درسایا۔ سیوادار ہر ساچا بھوپ، جگ جگ کرا آیا۔ ہوئے سہائی چاروں کوٹ، دہ دشا ویکھ دکھایا۔ جگ جگ جو گئے روٹھ، کلج اتم لئے منایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در اپنا آپ سہایا۔ سنگر تیرا ست سنتو کھ، ہر سنگت آپ دھرا سندا۔ گر در نہ منگنی کدے موکھ، گر کرتا اپنی کرپا کر اپنی دیا کمائدا۔ ہر چرن دوار نہ ہر کھ نہ سوگ، آون جاون وچ نہ آئندا۔ اک پریتی لینی جگت بھوگ، مول چکائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تیرا روپ تیرے آگے دھر، تیرا رنگ وٹائندا۔ سنجگ رنگ ست سفید، سچ سچ وڈیائیا۔ ایک شرع ایک آنت، اک حدیث پڑھائیا۔ اک سرشٹ اک کانتات، اک مکان سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نو دس گیاراں بیس تیس چار لکھ جوڑ جڑائیا۔ لکھ چوراسی جڑیا جوڑا، ہر ساچے آپ جڑایا۔ کلج ویکھے کوڑ گڑیا، چاروں کُنٹ اندھیرا چھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دکھائے اک گھر، میٹ مٹائے دُرمت مایا۔ کلج مایا دُور کنارہ، در دوار دُرکائندا۔ ہر ہر شبد جس جن گایا، جن جننی لیکھے لائندا۔ اند اند اند منگل اک رکھایا، انحد تال وجائندا۔ لکھ چوراسی سنگل دے کٹایا، شبد ہتھوڑا ایک لائندا۔ ہر سنگت تیرا روپ وٹایا، چٹا دُودھ سنجگ بنت بنائیا۔ پر بھ مات کرے اُجل بُدھ، پورن بوجھ بُجھائیا۔ جگت وکارا بھلے سُدھ، سار رہے نہ رانیا۔ شبد آسو چڑھے کُد، سولاں کلیاں آسن پائیا۔ کام کرودھ نہ کرے یدھ،

اٹھے پہر نہ تن لڑائیا۔ کرے پرکاش اندھیری کھڈ، نرمل جوت جگائیا۔ گرکھ اپنے آپ لئے بُجھ، نہ کوئی دوسر میل ملائیا۔ چرن پریتی جو جن رہے جھونج، وڈ بھگتی بھگت رکھائیا۔ ہر سنگت میلا اک در، بھنڑی رین دیکھ دکھائیا۔ بھنڑی رین چڑھیا چا، پایا ہر دوار۔ سنگت ہر میلیا بے پرواہ، پرگٹ ہو یا وچ سنسار۔ دوہاں میلا ایکا تھاں، سوہیا بنک دوار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے بھرے امرت گھر بھنڈارا۔ ساچا امرت ہر ورتائے، امرت برکھا لائیا۔ امرت نیر آپ ہو جائے، گرکھ ددھ وچ سمائیا۔ گرکھ ددھ نظری آئے، گر پورا نیر دس نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہاڑ ستاراں ہر سنگت ایکا رنگ رنگائیا۔ ہر سنگت ہر رنگ راتا، اپنی دیا کما سندا۔ دوس رین جنائی اک پر بھاتا، ایکا وقت سہا سندا۔ ایکا نام ایکا داتا، ایکا جھولی پائندا۔ ایکا دکھائے پوجا پاٹھا، سوہنگ منتر نام درڑا سندا۔ ایکا امرت مارے ٹھاٹھاں، آتم جام پیائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیہہ سو باراں بکرمی تیری دھار، پُرکھ ابناشی کرتیار، امرت جل اپر اپار گرکھ کھ چوائیندا۔ امرت آتم ہر ہر چو، اپنا نیچ بجایا۔ ہر سنگت دُرمت میل دھو، نرمل سریر کرایا۔ درس دکھائے آگے ہو، ایکا دوجا بھو چکایا۔ جگت ناتا توڑے موہ، ایکا ناتا گھر بندھایا۔ ہر جن دُور نہ جانے کو، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت تیرا میل در، در دوار دئے سہایا۔

۴۱۶

۴۱۶

ہر پُرکھ سمرتھ، سرب کل سمایا۔ ہر پُرکھ سمرتھ، سنگر روپ وٹایا۔ ہر پُرکھ سمرتھ، روپ انوپ درسایا۔ ہر پُرکھ سمرتھ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جیون داتا نام دھرایا۔ ہر پُرکھ سمرتھ، ساچا پیٹھرا۔ ہر پُرکھ سمرتھ، ہر جن رنگے کایا چولی چیتھٹھا۔ ہر پُرکھ سمرتھ، دیوے نام شبد گن انڈ پیٹھرا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نام ندھانا پیالہ ایکا پیٹھرا۔ ہر سمرتھ ہر نام پیالہ، ہر جن آپ پلا سندا۔ سنگر پورا دین دیا لا، دیا ندھ اکھوائندا۔ کرے کرائے سدا پرتپالا، پرتپالک نام دھرا سندا۔ آد پُرکھ ہر جوت جوالا، آد شکت ویس وٹا سندا۔ آد انت اک اکالا، اکال پُرکھ ویس وٹا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے میل ملاؤن یوگ، جوگ جگیشٹر اک اکھوایا۔ اک چکا ونہارا چوگ،

ایکا جوگ سکھایا۔ ایک بھوگنہارا بھوگ، ایک تیج ہنڈھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا بھانا آپ فرمایا۔ اپنے بھانے ہر بھگونت، اپنی رچن رچایا۔ آپے ہویا بے انت بے انت، بے انتا آپ اپنی بوجھ بُجھایا۔ آپے ساجن آپے سنت، آپے سائتک ست ورتایا۔ آپے نار سہاگن ہوئے کنت، آپے منگل گایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت ویکھ دکھایا۔ ہر سنگت تیرا کایا گھاٹ، ہر ساچے ویکھ وچاریا۔ آپے اُتریا اپنے گھاٹ، آپے کرے پار کناریا۔ ویکھنہارا تیر تھ تاٹ، تھ کنارہ پھول بھلارہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی دھارا اپنے وچوں باہر کڈھارہیا۔ اپنی دھار آپے کڈھ، آپے رنگ رنگیا۔ آپ لڈایا اپنا لڈ، آپ اپنی گود اٹھایا۔ نہ کوئی ماس نہ کوئی ہڈ، نہ کوئی ناڑی رکت رکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت ہر ویکھ گھر، گھر بار دے سہایا۔ گھر دوارا لوک مات، دھرت دھول سہایا۔ لوآں پُریاں ویکھے مار جھات، آپ اپنی رچن رچایا۔ وشنوں ونسی لے برات، آیا کر دھایا۔ گر سیکھ کچھی بنے نات، ایکا بھوشن گل پوایا۔ لال رنگ دھر سوغات، گھر ساچے ویکھ دکھایا۔ ملے میل کملاپات، کنت کنتوہل وڈی وڈیایا۔ اندر ویکھ مار جھات، ہر بیٹھا جوت جگایا۔ الکھ زرنجن آپ جنائے اپنی واٹ، دھر دھام سہایا۔ سکھنڈ ایکا ہاٹ، ملے وست نام خدایا۔ امرت رس لینا چاٹ، دُرمت میل گوایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وشنوں ویس رہیا وٹایا۔ وشنوں ویس ہر کرتار، اپنا آپ اپایا۔ کچھی تیرا سچ پیار، مایا موہ چکایا۔ لال رنگ پر اپار، تیرا رنگ رنگیا۔ اُپر بیٹھ سچی سرکار، ساچا آسن لایا۔ نہ کوئی ویکھے وچ سنسار، دس کسے نہ آیا۔ نیتزنین نہ سکے اگھاڑ، دوئے لوچن رہے کھلایا۔ مایا اگنی کلج رہی ساڑ، دوس ری رہی تپایا۔ گر کھھاں ونڈ ونڈائی ستاراں ہاڑ، اُجل گھامات کرایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہار آپ وڈیایا۔ ہاڑ ستاراں ساچی ریتا، ہر ساچے آپ چلایا۔ نہ کوئی مندر نہ کوئی مسیتا، گرودوار نہ کوئی بنایا۔ شبد سنگھاسن بیٹھا اک اتپتا، زرنجن جوت جگایا۔ اٹھے پہر ٹھانڈا سیتا، ہر سنگت سائتک ست ورتایا۔ جس جن گلیا کایا مندر اچنتا، دیوے درس بے پرواہیا۔ آپے کرے پت پُنیتا، پُن چھان آپ کرایا۔ گر کھ ساجن لکھ چوراسی جیتا، گر پورا سپس اٹھایا۔ لیکھے لائے ہست کپٹا، جو آئے چل سرناہیا۔ دیوے نام شبد اندیٹھا، دس کسے نہ آیا۔ جنم جنم جن بھگتی پیسن پیٹھا، پھل کلج دے کھوایا۔ مٹھا کرے کوڑا ریٹھا، جوں نانک انگ لگایا۔ کایا چولی

چاڑھے رنگ مچھٹھا، اتر کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لوک مات آیا کر کر دھائیا۔ لوک مات ہر چرن چھہایا، چار کُنٹ ودھائیا۔ دھرت مات رہی گر لایا، نیز رو رو نیر وہائیا۔ کلجگ کوڑا اٹھ اٹھ دھایا، چاروں کُنٹ پھیرا پایا۔ جوٹھ جھوٹھ نال رلایا، پھر دا واہو داہیا۔ کرم دھرم کوئی رہن نہ پایا، ست ستواد نہ کوئی رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویہہ صد باراں دیوے ور، ہر سنگت نام ودھائیا۔ ویہہ صد باراں ہر سنگت لیکھے لا، اپنا کرم کمایا۔ اپنا لیکھا اپنے لہنے پا، اپنا مول چُکایا۔ سمت تیراں ویکھے تھاں تھاں، سادھ سنت رہیا اٹھایا۔ راج راجاناں دے جنا، گھر گھر پھیری پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سمت سمتی لیکھے لایا۔ سمت تیراں تیری دھار، تیرے ہتھ رکھائیا۔ سادھاں سنتاں مارے مار، جو بیٹھے مکھ بھوایا۔ گرگھ ساجن لئے اُبھار، جو جن رسنا گایا۔ کوئی کوٹ ڈبے منجھ دھار، کوئی کوٹ خاک سماپا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لئے تراپا۔ سمت چوڈاں ویکھے ہٹ، ہر ساچے آپ گھلایا۔ ایک تیر تھ ایک تٹ، ایک گھاٹ پار کرایا۔ ایک کایا ایک ہٹ، ایک (پار) کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساجن لئے ور، ایک اگی پایا۔ ایک اگی اپنی پا، اپنا سگن منائندا۔ ساچی سکھی نام دھرا، ساچا مارگ لائندا۔ رکھی مُنی کوئی جانے نہ، پنڈت پاندھانہ کوئی دیکھ وکھائندا۔ گرنتھی پنٹھی کوئی پچھانے نہ، پر بھ ساچا کھیل کھلائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چوڈاں چوڈاں ویکھ وکھائندا۔ چوڈاں لوک چوڈاں ہٹ پسارا، چوڈاں طبقات رہیا اٹھایا۔ کرے کھیل اپرا، ہر ہر وڈی وڈی پایا۔ جن ہر ہر جن دیوے اک پیارا، ایک روپ سماپا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویہہ صد پندراں آپ اپنا راج کمایا۔ ویہہ صد پندراں ہر پہلی چیز، چیتن روپ ہو آیا۔ سرشٹ سبائی ویکھے کھیتن، لوآں پُریاں پھیرا پایا۔ شبد کھنڈا ہر نیت نیتن، نت نوت ویس وٹایا۔ جن بھگتاں کر کر ہیتن، ہاڑ ستاراں ونڈ ونڈایا۔ اپنے نیز آپے آیا ویکھن، بدھنا ریکھ دے مٹایا۔ آپے ویکھے دھاری کیسن، دھر دھرنی اک کمایا۔ آپے ہوئے دس دسمیسن، داتا دانی نام دھرایا۔ سیو لگائے برہما وشن مہیش گنیشن، سیوک سیوا آپ کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آدیس آدیس اپنا آپ کرایا۔ امرت ویلا امرت رس، امرت نام اپایا۔ ہر جن ہر ہویا وس، جن ہر دوارے آیا۔ ایک رہیا راہ دس، دوسر در نہ کوئی سہایا۔ نرمل جوت کرے پرکاش کوٹن رو

س، نرگن جوت کرے رُشنا یا۔ جگت اندھیرا جائے نس، اندھ اندھیر رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر ہر نام آپ رکھایا۔ ہر امرت ہر بانی آ، ہر رُپ کرتار۔ ہر شبد ہر بانی آ، ہر بولے اپر اپار۔ ہر کتھا کتھ کہانی آ، کتھنی کتھ نہ سکے وچ سنسار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اپر اپار۔ نام وست انمول گرکھاں دیوے اک دوارا، ہر ساچے کنڈے تول۔ بھریا رہے اک بھنڈارا، بھنڈار انٹ اتول۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے کھیلے اپنا ہول۔ گا ونہارا گا رہیا، گیت گو بند اپار۔ پاونہارا پارہیا، در سچے دربار۔ گا ونہارا گا رہیا، پر م پڑکھ کرتار۔ پاونہارا پارہیا، آتم انتر کر وچار۔ گا ونہارا گا رہیا، گائے گن کرتار۔ پاونہارا پارہیا، ملے میل سچی سرکار۔ گا ونہارا گا رہیا، ہر سنگت در بھکھار۔ پاونہارا پارہیا، ہوئے روگ نوار۔ ساچا میلا آپ ملا رہیا، لوک ماتی لے اوتار۔ گر چیلار رُپ وٹا رہیا، کھیلے کھیل سرب سنسار۔ اک اکیلا پھیری پارہیا، نرگن نور کر اُجیار۔ اپنا ویلا آپ سہا رہیا، سہائے بنک دوار۔ جن بھگتاں تیلآ آپ چڑھا رہیا، جوت نر نجن سیوادار۔ گیت سہاگی آپے گا رہیا، دُھن انادی وجائے اک دھنکار۔ برہمادی کھوج کھجا رہیا، آد جگادی ایکا کار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سجن سنگ نبھا رہیا۔ ہر ساجن ہر ہر جانیا، ہر بن اور نہ کوئی۔ ہر کرپا ہر من مانیا، ہر جن دُرمت میل دھوئی۔ ہر کرپا ملے میل ہر بھگوانیا، گرگھ سویا رہے نہ کوئی۔ ہر کرپا ملے نام دانیا، دیونہارا ہر ترے لوئے۔ ایکا شبد دُھر فرمانیا، سنے سنائے نہ جگ کوئی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، جن بھگتاں دیوے ساچے ڈھوئے۔ ہر شبد ساچا ڈھوآ، پر بھ ساچالے کے آئے۔ گرگھ سویا رہے نہ کویا، پھڑ بانہوں آپ اُٹھائے۔ ایکا امرت ایکا آتم ایکا انتر ہر ہر چویا، ایکا دُجا بھو مٹائے۔ تیجانین ویکھ وکھائے، چوتھے پد آپ سمائے۔ اپنا نیچ آپے بویا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے بھانڈے کاچے، ویکھے ساچے ہاٹے، ایکا تاگا ایکا سوت چاروں کُنٹ لئے پروئے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں جگ آپے میلے، دُسر اور نہ ویکھے کوئی۔ جن بھگتاں ہر بھگتی میلیا، بھگتی بھر بھنڈارا۔ سچ بھگتی سجن سہیلیا، سوہے چرن دوارا۔ اپنا کھیلے آپے کھیلیا، کریا ونج سچا وپارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیوے نام بھنڈارا۔ ہر بھنڈار سدا بھر پور، آد جگاد رکھایا۔ دیونہارا نہ نیڑے نہ دُور، جن جاگرت وچ سما یا۔

آسانسا جگ پور، پورن آسا آپ کرایا۔ سد سہیلا حاضر حضور، ہر شبی شبد سمایا۔ ناتا توڑے کوڑو کوڑ، کوڑی کریا رہن نہ پایا۔ جس جن بخشے چرن دھوڑ، نام چرنودک رسناکھ چوایا۔ پتر بنائے مورکھ موڑھ، اک گیان درڑایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت در ہوئے منگت، ایک بھچھیا منگ منگایا۔ ہر سنگت ہر وڈ وڈیائی، دیکھے دو جہاناں۔ وجدی رہے شبد ودھائی، گائے نام ترانہ۔ سخی سا جن ہوئے کڑمائی، بٹھے ساچا گانا۔ دھام نر نتر دے سہائی، بیٹھا ہر بھگوانا۔ آتم انتر میل ملائی، کھیلے کھیل مہانا۔ جگت بسنتر دے بھجائی، اگنی مٹھ نہ کوئی تپانا۔ ایک منتر دے پڑھائی، ہر سوہنگ جاپ جپانا۔ لکھ چوراسی کرے لڑائی، مارے تیر اک نشانہ۔ گرکھ ساچے لئے ترائی، آپ اپنا لڑ پھڑانا۔ در در گھر گھر دیکھے چائیں چائیں، آپ اپنا پنڈھ مکانا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لئے ور، لکھ چوراسی پھند کٹانا۔ لکھ چوراسی پھندی پھند، دھرم رائے درویشا۔ رسن لگائے مدرا ماس گند، نہ اوہ موڈ نہ دھاری کیسا۔ شبد انادی گائے چھند، ملے میل دس دسمیسا۔ خوشی کرائے بند بند، کرے کرائے سچ ادیسا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنا ویسا۔ کلج جیو اٹھ جاگ، جاگن ویلا آیا۔ لوک مات لگا بھاگ، ہر ساچے کھیل رچایا۔ ایک جوتی جگے چراغ، دیوا پتی نہ کوئی رکھایا۔ ڈھر در گاہی نکلے ایک لائٹ، لائٹ لائی دے دکھایا۔ پار کرائے اوکھا گھاٹ، ایک پوڑے دے چڑھایا۔ سرور نہائے ساچا تاٹ، تٹ کنارہ اک سہایا۔ ونج کرائے ساچے ہاٹ، نام ونجارا نام دھرایا۔ ڈرمت میل دیوے کاٹ، دھونہار سرشٹ سبایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سجن لئے وڈیایا۔ کلج جیو اٹھ بل دھار، اندھ اندھیری چھائی۔ کوڑی کریا رہی لکار، چاروں گنٹ پی ڈہایا۔ مایا متارہی مار، دوس رین لڑایا۔ ہوئے ہنگتا رہی ساڑ، بچیا کوئی رہن نہ پایا۔ پنچم لگی مگر دھاڑ، دوس رین ستایا۔ کامن اگنی بہتر ناڑ، کرودھ لو بھ ہلکایا۔ در گھر ساچے نہ دیوے کوئی واڑ، نہ کوئی پار کرایا۔ کلج جوہ ہوئی اُجاڑ، چاروں گنٹ اندھیرا چھایا۔ لکھ چوراسی آپ چباون آیا اپنی داڑھ، اپنا کھ گھلایا۔ کال مہاکال دیکھے اک اکھاڑ، کالا ویس وٹایا۔ سرشٹ سبائی لہنا دینا چکنا ستاراں ہاڑ، جوٹھی جھوٹھی گنڈھ بندھایا۔ گرکھ بناونے ساچے لاڑ، ساچے گھوڑے آپ چڑھایا۔ ڈھر در گاہ دیوے واڑ، چال بہنگم اک چلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سجن سچ سکھدایا۔ سچ سکھ ہر جیون داتا، جاگرت جوت جگاندہا۔ کلج مٹے اندھیری راتا،

سَیجِگ ساچا چند چڑھائندا۔ گُرمکھاں پُچھے ایکا آپے واتا، ایکا وطن دکھائندا۔ لوآں پُریاں بہہ بہہ مارے جھاکا، دس کسے نہ آئندا۔ ہاڑ ستاراں کھولے تاکا، گُرمکھاں در سہائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا سُرَت ایکا شبد اک دُلا ر ایکا شبد چھوٹا کاکا، سوہنگ نام دھرائندا۔ سوہنگ شبد ساچا کاکا، ہر ساچے بال پُنیا۔ زرِگن جوتی بنی ماتا، تھر گھر بیٹھا جنیا۔ پتا بنیا پُرکھ بدھاتا، آپ اپنا آپے نیا۔ رُپ بنایا سائتک ست، نہ گھڑیا نہ بھنھیا۔ نہ کوئی رکھی ذاتا پاتا، ورن گوت نہ کوئی جنیا۔ نہ کوئی ویکھے دوس راتا، نہ پکھ رکھائے سورج چنیا۔ جن بھگتاں میلا اک اکانتا، دیوے نام سچا دھن دھنیا۔ انتم دیون آیا لہنا دینا باقا، اپنی ڈھائی پہلوں چھپر چھنیا۔ امرت جام پیائے بن بن ساکا، انحد راگ سنائے کنیا۔ اپنا لیکھا آپے جانے بھوکھت واکا، وید پُران کوئی نہ نیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری انتم ور، لکھ چوراسی دیوے ڈنیا۔ کھج جیو نیز کھول، انت اندھیرا چھایا۔ پُرکھ ابناشی رہیا بول، کرتا پُرکھ ناؤں دھرایا۔ شبد اگمی وجے ڈھول، نو کھنڈ رہیا سنایا۔ زمیں اسماناں ویکھے پول، دہاں پردہ پھول بھلایا۔ لوآں پُریاں پیا گھول، نہ سکے کوئی چھڈایا۔ لکھ چوراسی لئے وِروں، نام مدھانا ایکا پایا۔ سوہنگ کنڈے رہیا تول، جن بھگت دوارے آپ گڈایا۔ آپے بولے ہوئے ہول، آپ اپنی دھار سنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سجن لئے وڈیایا۔ کھج جیو اکھ اگھاڑ، ہر ساچا دئے دُہایا۔ سرشٹ سبائی دیکھے اُجاڑ، جنگل جوہ پھرائیا۔ جییاں جنتاں لہنا دین چکنا ستاراں ہاڑ، منمکھ کوئے رہن نہ پایا۔ گُرمکھ بنائے ساچے لاڑ، ست ستاراں دئے دُہایا۔ ہر سنگت گھڑیا آپے گھاڑ، آپے بنت بنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سنت لئے اپنایا۔ ساچا سنت سو جن پورا، جس ہر ہر درسن پایا۔ مانس جنم نہ ہوئے ادھورا، جس گھر اپنا ویکھ دکھایا۔ ناتا ٹٹے موہ کوڑا، ہو میں روگ جلا یا۔ مستک لائے چرن دھوڑا، ساچا جوگ کمایا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ گوڑھا، اتر کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا رنگن رہیا رنگیا۔ کھج جیو جگت بلاس، مایا بھرم بھلایا۔ ویلے انتم ہوئے اداس، کرمی کرم سجایا۔ جن بھگتاں ہر وسیا پاس، جو جن رسنا رہے دھیایا۔ میل ملائے شاہو شاہاش، شاہ سلطانا وڈ وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سجن ویکھ دکھایا۔ سجن ویکھے ٹھگ چور، اپنی دیا کماندا۔ آپے چڑھیا ساچے گھوڑ، چاروں کنٹ پھیری پائندا۔ گُرمکھاں لہے دوڑ دوڑ، دہ دشا ویکھ دکھائندا۔ نہ کوئی

نگر جانے لما ڈونگھا چوڑا سوڑ، آپ اپنا پنڈھ مُکائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، لوک مات جوت دھر، جوتی جوت نُور رکھائندا۔ جوتی نُور ہر اُجالا، اپنا آپ رکھایا۔ کریا کھیل دین دِیالا، دِیاندھ نام دھرایا۔ شبد مارے اک اُچھالہ، ساگر سِندھ سُکایا۔ گرگھ اُپجائے ساچے لالا، جگت ہٹ نہ کوئی وکایا۔ آپے ہویا سدا رکھوالا، سیوک سیوار ہیا کمایا۔ کلجک چلی اولڑی چالا، بھو کسے نہ رایا۔ جن بھگتاں دتے راہ سکھالا، جوگ ابھیاں نہ کوئی کرایا۔ توڑنہارا جگت جنجالا، در دوار نراس نہ کوئی کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پورن آس آپے کر، آسا منسا پور کرایا۔ نرگن رُپ کر آکار، ہر ہر رچن رچایا۔ دھرت دھول کر پیار، دھرنی ناؤں دھرائیا۔ ایکاشتر مارے مار، سری اسکیت ناؤں دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا چرن ٹکایا۔ بھگون وشنوں کر آکار، ویسی ویس وٹایا۔ کچھی ویکھے چرن دوار، ساچی سیوالایا۔ سمند ورو لے کرپا دھار، بلکھ بُخارا پھیری پایا۔ دھرنی دھرت ادھوچکار، آپ اپنا چرن ٹکایا۔ کچھی منگے اک پیار، چتر بُج رُپ وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا چرن چُھہایا۔ برہم برہما کھیل کھلایا، کھلائے ہر داتارا۔ کپال موجن میل ملایے، سپس سپس اپارا۔ جگت حرصن نہ کوئی مٹایے، رو رو کرے پکارا۔ ۴۲۲

پر بھ ابناشی دیا کمائے، دھر دھرنی دسے دھام نیارا۔ برہما ویتا چل کے آئے، پائے پُرکھ اپارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک سُبھائے سچ دوارا۔ شو شکر میلا جگت ناتا، پاربتی گُرمائیا۔ بھولا ناتھ اک اکانتا، چل آیا واہو داہیا۔ ویکھے کھیل پُرکھ ابناشا، نیرنن اُٹھایا۔ پاربتی سنگ ملائی نبھائے سگلا ساٹھا، سگلا سنگ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دھر دھرنی اک دکھایا۔ راج سُت اندر ڈلار، در در پھیرا پایا۔ ماتا آگے رووے کر پیار، بل راجا چھل چھلایا۔ دھر دھرنی سوہے بنک دوار، ہر پورے لیکھ لکھایا۔ آیا دھرو سُت ڈلارا، کٹیاریں وسیرا۔ پُرکھ ابناشی دے ہلارا، شبد انادی پایا گھیرا۔ بھرم چُکائے میرا تیرا، ڈھایا بھرماں ڈیرہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیون ہرا ساچا ور، دو جہاناں کریا نبیرا۔ رام راما رُپ دھر، انتم ویکھ دکھایا۔ اپنے سُت آپے لڑ، اپنا بان چلایا۔ بالمیک ویکھے انتم کھڑ، اپنا چرن ٹکایا۔ سو سو کرم ایکا گھر، ایکا گڑھ سُبھایا۔ جگت کتاب لیکھا لکھ نہ سکی نہ کوئی ودیا مات پڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا دھام سُبھایا۔ اپنا دھام سُبھائے بنواری، دواپر ویکھ وچارایا۔ ارجن آئے

جودھا بھاری، کھیلے کھیل یشکاریا۔ براٹ نگری کر اُجیاری، مکھ گھڑاکھ چھپا رہیا۔ شبد سروپی ملیا میل کرشن مُراری، ساچا دھام سُہا رہیا۔ ایکا گیان ایکا واری،
 ایکا بھگت جنا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دھام اولّا اک اکالا، آپے ویکھ دکھا رہیا۔ آیا نانک بن درویش، اپنی دشا دکھائیا۔ ہتھ
 کھونڈی موڈھے بھوری کھیس، پریم سیج وچھائیا۔ گتیاں گنے راہ ویکھے دس دسمیس، انتم ہوئے سہائیا۔ پر بھ دا بھانا مٹنا مندرا ہے ہمیش، جگ جگ وڈی
 وڈیائیا۔ جودھا سورازر نریش، نرگن ناؤں دھرائیا۔ بیخ ت وکھائے دھاری کیس، سمبل نگری ناؤں اُپائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 دھر دھرنی ویکھ دکھائیا۔ گر گوہندا ہو اُجیارا، اپنا کرم کما سندا۔ ملیا میل ہر کرتارا، ایکا لو لگا سندا۔ ایکا شبد اک دھنکارا، ایکا راگ الا سندا۔ ایکا ونج اک
 وپارا، اک ونجارا آپ اکھوا سندا۔ ایکا ویکھے پار کنارہ، آپ اپنا نین اُٹھائندا۔ پُرکھ ابناشی کہے لکارا، اُچی کوک سنا سندا۔ تیرا لہنار ہے ادھارا، کلجگ انتم پور
 کرا سندا۔ پار نہ کرنا بیاس کنارہ، ایکا اکھر پڑھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دھر دھرنی ویکھ دکھائندا۔ گر گوہندا بھانا من، ہر ہر
 اک دھیائندا۔ اپنا بٹھ آپے بٹھ، اپنی ونڈ ونڈائندا۔ اپنے تن دیوے ڈن، اپنے تن دھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، رکت بوند
 لیکھے لائندا۔ رکت بوند سُت دُلا، ساچے لیکھے لایا۔ خاکی خاک کر پیار، نیناں وچ ٹکایا۔ پتھر لائے اپر اپار، نہ کوئی سکے توڑ تڑایا۔ آپے بیٹھا ادھو چکار،
 دے مت رہیا سمجھایا۔ ایکا تت ہر نرکار، ہر شبدی شبد اُپایا۔ بیجی رت کھلے بھلے بھل بھلوڑا، باغ بغیچہ مات لگایا۔ چھوٹا بالا ہو تیار، پہلوں اپنا سیس کٹایا۔
 اگنی جوت جو الانینا دیوی رہی دھاہاں مار، ویلا وقت نہ کسے سُہایا۔ پر بھ ابناشی کھیلے کھیل اپر اپار، چھوٹا وڈا میل ملایا۔ دوہاں میلا ہر دوار، وچھڑ کدے نہ
 جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اکھڑے جڑ، ستجگ ساچی نیہہ رکھایا۔ ساچے سُت آپے وار، اپنی خوشی منائندا۔ پُرکھ
 ابناشی تیرا اک پیار، تیرا میرا رُپ درسائندا۔ لہنا دینا دتا قرض اتار، تیرا تیری جھولی پائندا۔ پُرکھ ابناشی کہے پکار، تیرا بوٹا مات لگا سندا۔ ستجگ ساچے
 دے ہلونا، چار ورنناں اک ہلار رکھائندا۔ ڈنک وجائے چارے کوٹاں، پُریاں لو آں آپ اُٹھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دھر دھرنی
 ویکھ دکھائندا۔ دھر دھرنی ہر جوت جگا، اپنی دیا کما ئیا۔ چھ جوجن ونڈ ونڈا، پُری گھنک سُہائیا۔ تریلوک ویکھ دکھا تریلوکاں ویکھ دکھائیا۔ تیجا حصہ آپ اپنا

رہیا ونڈا، لوک مات وٹی ودھائیا۔ پُرکھ ابناشی جوت جگا گر گو بند ملیا چائیں چائیا۔ دوہاں میلا ہو یا سہج سُبھا، لیکھا لکھ نہ سکے کوئی رانیا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، دھر دھرنی دے وڈیائیا۔ گر گو بندا ہر ہر میلا، اپنا آپ کرائیا۔ پاربرہم ہو یا ساچا گر گو بند ہو یا چیلہ، ایکا رُپ وٹائیا۔ اپنا سگن
 آپ منایا اپنی ہتھیں چاڑھے تیلہ، آپے منگل گائیا۔ اپنیاں سخیاں آپے بہہ بہہ پائے ویلا، اپنا منگل گائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 دھر دھرنی دے سُبھائیا۔ دھر دھرنی سُبھانہارا، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ کلجگ انتم لے اوتارا، نہہکنکا ناؤں رکھائیا۔ گر گو بند کر پیارا، میل ملاواں ساچے
 ماہیا۔ ملیا میل سُت ڈلارا، گھر ساچے وٹی ودھائیا۔ لاہن آیا پچھلا قرضہ بھارا، باقی رہیا چُکائیا۔ لوک مات نہ کیا ادھارا، ہر سنگت سنگ رکھائیا۔ سولاں گھڑ
 دوس وچارا چھوٹا بالا بھیٹ چڑھائیا۔ ساڈے تن تن ہتھ بنایا اک منارا، روداس چمارا لیکھے لائیا۔ نانک سُرنگا وجائے ستارا، نرنکار نرنکار نرنکار گائیا۔ جنک
 کرے جگت ادھارا، لہنا دینا ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، تیری انتم بنت بنائیا۔ ساڈے تن ہتھ جگت
 منارا، ہر ساچے آپ کرایا۔ اپنی ہتھیں لایا اٹاں گارا، ایکا دھام سُبھایا۔ لوآں پُریاں پاوے سارا، کروڈ تیتسیا دے ہلایا۔ سُرپت راجا اند رووے زارو زارا،
 نہ دھیرج دھیر کوئے دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا دھام سُبھایا۔ دھام سُبھائے ہر نرنکار، اپنی دیا کمائیا۔ لکھ چوراسی پاوے
 سار، سادھاں سنتاں رہیا اٹھائیا۔ جگت جگدیشا دیوے وار، جن بھگتاں بھیٹ چڑھائیا۔ ساچا سپسا لیکھا لائے نو در دربار، لیکھا لکھت وچ لکھائیا۔ آگے بیٹھ
 سچی سرکار، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ سمبل نگر اپر اپار، گر گو بندا آسن لائیا۔ رکت بوند ناڑی ماس چم بنائی چار دیوار، اُپر چھپر چھائیا۔ آپے کیتا اپنا بند
 کواڑ، دس کسے نہ آئیا۔ گرگھیاں بھیو کھلائے ستاراں ہاڑ، آپ اپنی بوُجھ بُجھائیا۔ بھاگ لگایا وچ اُجاڑ، ہر سنگت وڈ وڈیائیا۔ شبد سَنگھاسن بیٹھ سچ سچی سرکار،
 لکھ چوراسی دے مٹائیا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں کرے خوار، در در بھچھیا کوئی نہ پائیا۔ سادھاں سنتاں مارے مارے، جوٹھے جھوٹھے رہے جو دھونیاں تائیا۔
 گرگھ ساجن لئے اُبھار، جو جن ہر ہر نام رسنا رہے اُچار، ہر ساجن میل ملائیا۔ پُرکھ ابناشی کرتا سرشٹ سبائی سانجھا یار، سگلا سنگ نبھائیا۔ ہندو مُسلم سکھ
 عیسائی اک دکھائے جگت پیار، جگت ناتا اک بندھائیا۔ آپے ہو یا خبردار، سویا کوئی رہن نہ پائیا۔ شبد کھنڈا ہتھ داتار، چاروں کُنٹ رہیا پھرائیا۔ تیر تَنگ نہ

کوئی کٹار، خالی ہتھ رہیا دکھایا۔ لشکر شاہی نہ کوئی فوج گھوڑا آسوار، ایک شبد رہیا دوڑایا۔ توپ طبق نہ مارے مار، رسنا چلہ رہیا چلایا۔ جر جابر سب جانہار، گوہند سیس اٹھایا۔ مڑھی گور بھرے دوار، دھرت مات بیٹھی گود وچھایا۔ اُتوں پاوے ڈاڈھا بھار، جوٹھ جھوٹھ سیس لکایا۔ گرگھیاں رکھائے اک دوار، نرگن جوت کرے رُشایا۔ گر پیر نہ دے کوئی اوتار، نہ کوئی سہایا۔ پاربرہم ابناشی کرتا سچ سچ سرکار، دو جہاناں اک اکھوایا۔ کلغی توڑا سیس دستار، نام کھنڈا اک چکایا۔ جن بھگتاں ونڈائی ساچی ونڈا، ہر ساچا دھام سہایا۔ گر سکھ نار ہوئے کدے نہ رنڈا، ساچا کنت ہنڈھایا۔ پر بھ میٹن آیا بھیکھ پکھنڈا، دُھر درگاہی ساچا ماہیا۔ نہ کوئی پوجے کریر جنڈا، نہ کوئی مڑھی مسانی جایا۔ کھج تیرا پار کنڈھا، دیوی دیو نہ ایشٹ رکھایا۔ انجیل قرآن وید پُران کھانی بانی نہ کوئی پائے ونڈا، نہ کوئی بانئیل رہیا پڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک دکھائے دُھر درگاہی اُپر لال رنگ درسایا۔ شبد نشانہ سچ دکھاؤنا، لال لال رنگایا۔ پُرکھ ابناشی در سہاؤنا، دُھر دھام دیکھ دکھایا۔ ایک کارج آپ کراؤنا، نہ وچولا کوئے جنایا۔ سمبل نگری دھام اُچاؤنا، ساچا دھام دیکھ دکھایا۔ نو دوارے در کھلاؤنا، گرگھیاں بیڑا پار کراؤنا، سنگھ تارہ ساڈا چھوٹا ایہہ سمجھاؤنا، وڈا لیکھ نہ کوئی لکھایا۔ بُدھی لیکھا اپنا پاؤنا، جگت مت نال رلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک دیکھے ساچا گھر، ہر سنگت آپ سہایا۔ سنگت سہائے ہر دوارا، لیکھے ہر ہر لگا۔ ہر ہر آپ ہوئے بھگھارا، جن بھگتاں پھرے پچھے اگا۔ آؤ سنتو کرونج وپارا، چرن سیس دیکھے ساچا پگو۔ نہ کوئی منگو ہور دوارا، ہنس ہو گلو۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ میلے ساچے گھر، درس دکھائے اُپر شاہ رگو۔ اوانگ روپ آپ کرتارا، نرگن نام دھرایا۔ نرگن جوتی کر اُجیارا، نورو نور کرے رُشایا۔ ایک وسے دھام نیارا، دس کسے نہ آیا۔ اُچ محل اٹل اگم اپارا، اُچو اُچ رکھایا۔ اُپر بیٹھ سچ سرکارا، سچ سنگھاسن آسن لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اونکارا نام دھرایا۔ اونکارا کر آکار، اپنا ناؤں دھرایا۔ اپنا دیکھے آپ پسار، دیکھنہار دس نہ آیا۔ آپے بنھے اپنی دھار، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ نرگن جوتی کر اُجیارا، ایک نور سمایا۔ ست پُرکھ نرنجن ساچی کار، آپ اپنی رہیا کمایا۔ اگم اگمڑا کھیل اپارا، الکھ الکھنا رہیا کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اوانگ ایک ایک اکھوایا۔ اک اگلا اینکارا، ایک در سہایا۔ اک وسایا سچ محلہ، بھو کسے نہ پایا۔ جوتی دیک ایک بلا، پرکاش

پرکاش سما۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در ساچا اک سُہایا۔ اونکار کر پرکاشا، اپنا رنگ رنگا سندا۔ کھیلے کھیل پُرکھ ابناشا، پر م پُرکھ
 اکھواندا۔ جن سنتاں دیوے نام بھروسا، شبدی شبد اُپا سندا۔ شبد دُھن ہر شاہو شاباشا، انحد تال وجا سندا۔ کایا منڈل ویکھے ساچی راسا، ساچی ستیا آپ
 اکھواندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنتن آتم انتر رکھے واسا، دوس رین ایکا رنگ رنگا سندا۔ ایکنکار سرب پرکاسی، سنت پُرکھ
 اکھواندا۔ ہر سنتن لاپے جگت اُداسی، ایکا نام ورتا سندا۔ میل ملاوا شاہو شاباشی، گھر منگل ساچا گاندا۔ نچ آتم کر سچ نواسی، نچ گھر ساچا ویکھ وکھا سندا۔
 کھیل کرائے پر تھمی آکاشی، پر تھمی آکاش پھول پھولا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نور دھرا سندا۔ جوتی نور سرب گھٹ انتر، ہر
 گھٹ آپ ٹکایا۔ جن سنتاں میلا پُرکھ زرنتر، زرن گن میل ملایا۔ پنج تت بُجھائے لگی بسنتر، امرت آتم جام پیایا۔ آپے پدھ جانے انتر، سرتی شبدی میل ملایا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن میلا ایکا در، در سُہنجنا جگے جوت زرنجنا، آد زرنجن ویکھ وکھایا۔ آئے در سنت سُہیلے، ہر ہر منگلاچار۔
 ۴۲۶ ملے میل گر گر چیلے، سوہے بنک دوار۔ وسے دھام اک اکیلے، زرن گن کھیل اپار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، میل ملاوے سرجنہار۔
 سنت کنت بھگونت، ایکا دھام سُہاندا۔ بھیمونہ جانے کوئی جیو جنت، لیکھا کھت وچ نہ آسندا۔ ایکا سیجا ایکا ناری ایکا کنت، ایکا سنت ہنڈھا سندا۔ کایا چولی
 چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جا سندا۔ رسن جیو نام رساُن نیا منت، من منکا پھیر وکھا سندا۔ جگ جگ مہما گنت اگنت، لیکھا کھت وچ نہ آسندا۔
 دھن وڈیائی ہر جن ساچے سنت، جن ہر ہر میل ملا سندا۔ کلجگ مایا پائے بے انت، ممتکھ جیواں دس نہ آسندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، بھگت بھگون روپ سما سندا۔ سنتن گھر سچ سُہنجنا، نرمل جوت آکارا۔ ملے میل پُرکھ آد زرنجنا، ناتا ٹٹے سرب سنسارا۔ آتم دُھن انادی ایکا تال وچنا،
 آپ وجائے وجا ونہارا۔ شبد برہمادی کھوج کھجائے ساچے سجننا، لو آں پُریاں پاوے سارا۔ ہر جن ہر دوار کرے کرائے ساچا منجا، دُرمت میل پار کنارہ۔ کایا
 بھانڈا جو گھڑیا سو بھجنا، گرگھ ورلے مات وچارا۔ جیو پنڈ سب نے تنجا، میل ملے گھرن بھنہنہارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنتن میلا
 ایکا گھر، کرے کرائے ایکا ایکنکار۔ ایکا ایکنکار عقل کل دھار، عقل کل سما۔ کھیلے کھیل اپر اپار، اچھل اچھل چھلایا۔ ول چھل کرے وچ سنسار، گرگھ

ورلے بوجھ بُجھایا۔ جو جن آتم انتر کایا مندر اندر ایک اگن رہے اُچار، رسنا جہوانہ کوئے ہلایا۔ آپے کھولے بند کواڑ، بجر کپاٹی کُنڈا لایا۔ پار کرائے نو
 دوار، سکھمن ناڑی ویکھ وکھایا۔ جوت نرنجن کر اُجیار، انحد تال وجایا۔ پنچم سخیاں گاون دارو وار، اپناراگ الایا۔ آپے ویکھے ویکھنہار، گھر مندر بیٹھا آسن
 لایا۔ شبد سنگھاسن اپر اپار، آتم سیجا آپ وچھایا۔ نرنجن جوتی کر اُجیار، اُتے بیٹھا بے پرواہیا۔ امرت آتم بھر بھنڈار، نچھر دھار وہایا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنتن میلا ساچے در، کاگوں ہنس ہنس کاگ دئے بنایا۔ کاگ ہنس موتی چوگ، ایک نام رکھائندا۔ میل ملاوا دُھر سنجوگ، ہر جن
 میل ملائندا۔ آتم بھوگے ساچا بھوگ، رس رسیا آپ اکھوائندا۔ اک وکھائے ساچا جوگ، جگت جگت اپنے ہتھ رکھائندا۔ نام جنائی دُھر سلوک، سو پُرکھ
 نرنجن آپ اپائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنتن ویکھے ساچا گھر، گھر ساچا کون سہائندا۔ کون گھر کون دوار، کون رہیا اپایا۔
 کون رُپ ہر کرتارا، بیٹھا آسن لایا۔ کون میل ملائے وچ سنسارا، سنت سہیلے ویکھ وکھایا۔ کون کرائے آر پار کنارہ، کون منجھدھار رُڑھائیا۔ ہر سنتن پایا
 پُرکھ اپارا، ایک دُجا بھو چُکایا۔ تیجا نیز کر اُجیار، آتم برہم جنایا۔ چوتھے گھر پاوے سارا، ایک پد سمجھایا۔ پنچم میلا میت مرارا، میلنہارا بے پرواہیا۔
 چھویں چھپر چھن نہ کوئی محل اُسارا، شبدی شبد بنت بنایا۔ اٹھال تتال وسے باہرا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش من مت بدھ نہ کوئے وڈیایا۔ نو در نہ کوئے
 کواڑا، جگت واسنا سرب تجایا۔ اُپے ٹلے بیٹھا چڑھ پہاڑا، بجر کپاٹی اگے ڈاہیا۔ گرگھ وِلا ویکھے سچ اکھاڑا، ہر ساچا رہیا لگایا۔ نیڑ نہ آئے پنچم دھاڑا، در
 دوار دئے دُرکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنتن میلا وچ سنسارا، سہج سہج گن گایا۔ سنتن بولے نام جیکارا، آتم دُھن اُپجایا۔
 میل ملائے کنت بھتارا، ساچی ناری لئے پرناہیا۔ ایک سیجا کر پیارا، ایک رت سہائیا۔ ایک ویکھے دھرم دوارا، دھرم دھرمی اک جنایا۔ نہکرمی ہر پاوے سارا،
 کرم کانڈ وچ نہ آہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنتن ویکھے ساچا گھر، گھر ساچے نام وجدی رہے ودھایا۔ وجے نام شبد مردنگا، سنتن
 گھر سہائندا۔ جس جن لگائے اپنے انگا، انگیکار آپ اکھوائندا۔ مانس جنم نہ ہوئے بھنگا، جس جن دیا کمائندا۔ وڈ داتا جو دھا سورا سربنگا، ایک ایشٹ دیو
 منائندا۔ شبد سنگھاسن بیٹھ پلنگا، سرشٹ سبائی ویکھ وکھائندا۔ برہما وشن شو دیوت سُر در دوار رہے منگا، بھکھک بھچھیا ایک پائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،

آپ اپنی جوت دھر، ستن دیکھے ایگا گھر، دُھن اناد ایگا ایک وجائندا۔ ناد دُھن وجے تلواڑا، ستن منگل گایا۔ آپ وجائے بہتر ناڑا، ساچا تال رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر ستن میلا ساچے گھر، گھر ساجن ویکھ دکھایا۔ درشن پیکھت درس کر، درسی درس دکھایا۔ در ساچا روپ نہ ریکھتا ویکھ ہر، نرگن نور کرے رُشایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ستن منگے اک گھر، در دوار اک سہایا۔

آد نرنجن مورت اکال، پاربرہم اکھویا۔ درد دکھ بھے بھنجن دین دیال، دیندھ نام دھرایا۔ نرگن روپ سرب پرتپال، گھر سجن بیٹھا آسن لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کرے رُشایا۔ آد نرنجن پُرکھ ابناشا، نرگن نور سمایا۔ اپنا دیکھے آپ تماشا، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ آپ پائے پرتھمی آکاشا، روس سیوالایا۔ منڈل منڈپ پاوے راسا، آپ اپنا روپ وٹایا۔ کھیلے کھیل شاہو شاباشا، شاہ سلطانا نام دھرایا۔ ہر گھٹ اندر رکھے واسا، دس کسے نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن جوت کرے رُشایا۔ آد پُرکھ سرب گر داتا، ہر گھٹ آپ سمایا۔ اتم رکھے اپنی ذاتا، ایگا ورن بنایا۔ ایگا رکھے نام سوغاتا، اپنی جھولی پانیا۔ ایکا پتا ایکا ماتا، ایکا بال سکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نرگن وچ سمایا۔ نرگن نور کر اُجاگر، اپنا کرم کمایا۔ آپ اپنا بن سوڈاگر، آپ اپنا ونج کرایا۔ آپ اپنا کرم کرے اُجاگر، آپ اپنا لیکھ لکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نرگن ویس وٹایا۔ نرگن ویس شاہ نرنکار، سچ تخت سلطانا۔ جوتی نور کر اُجیار، بیٹھا آپ سری بھگوانا۔ نہ کوئی مندر چار دیوار، نہ کوئی دسے ہور نشانہ۔ اک اکلا اینکار، کھیلے کھیل مہانا۔ اپنا دیکھے آپ پسار، اپنی بنت بنانا۔ آپ سہائے اپنا بنک دوار، تھر گھر ساچا اک ٹکانا۔ محل اٹل اُچ مینار، ہر ساچے ویکھ دکھانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نور کرے پروانہ۔ نرگن نور کر پروان، اپنا مول چُکایا۔ آپے ویکھے مار دھیان، آپ اپنا ویکھ دکھایا۔ اپنا دیکھے آپ نشان، اپنا نیز آپ گھلایا۔ آپے جانے جنائے اپنا اک گیان، ایکا گیان درڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن ساجن ویکھ دکھایا۔ نرگن ساجن ہر ہر میتا، ہر ہر نام دھرا سندا۔ آپے ویا اپنے چیتا، آپ اپنا کرم کما سندا۔ آپے

بیٹھا اک اتینا، ایکاروپ سماندا۔ آپے ٹھانڈا آپے سینا، ساتک ست آپ ہو جائندا۔ آپے جانے اپنی ریتا، آپے دھار چلا سندا۔ نہ کوئی مندر گودوارا
 دے مسیتا، ہر ساچا جوت جگائندا۔ نہ کوئی ہست نہ کوئی کیتا، شاہ سلطان نہ کوئی اکھوائندا۔ ہر کا دھام سدا انڈیٹھا، دس کسے نہ آسیندا۔ اپنے گھر آپے
 بیٹھا، اپنا آسن آپ لگائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن دھار اک وھائندا۔ نرگن دھار ہر نرکار، اپنی آپ چلائیا۔ کھیلے کھیل اپر
 پار، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ اپنی اچھیا اپنی بھچھیا آپے منگے بن بھکھار، آگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ آپے دیونہار داتار، اپنی ونڈن رہیا ونڈاییا۔ ساچا شبد کرتار،
 اپنا گھر سہاییا۔ ایکار ناد وجائے وجا ونہار، بودھ اگادھ جنایا۔ شبد ودھائی وجے در نرکار، ایکار رہیا سناپیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن
 ویکھے نرگن وچ لکایا۔ نرگن نرگن اپنا ویکھ، اپنا روپ وٹایا۔ آپ اپنا کھے لیکھ، لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ آپ اپنی لائے میخ، آگم آگمرا دھام سہایا۔ اکھ
 اکھنا کرے اک آدیس، اکھ نرنجن ناؤں دھرایا۔ تھر گھر بیٹھ کرے آدیس، آپ اپنا ویس وٹایا۔ سچھنڈ کر پریش، جوتی نور کرے رُشایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے شبد کرے وڈیایا۔ ساچے شبد کر جنائی، ہر اپنا آپ اُپایا۔ ایکار روپ ہر رُگھرائی، عقل کلا اکھوایا۔ شاہو بھوپ سچ
 سگھدائی، بھو کوئی نہ رایا۔ جوتی جوت کر رُشائی، اندھ اندھیر نہ کوئی دسایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا انگ کٹایا۔ آپ اپنا
 انگ کٹا، اپنا روپ وٹائندا۔ آپ اپنی سیوا آپے لا، سیوک سیوانام دھرائندا۔ اپنا ایشٹ آپ منا، آپے سیس جھکائندا۔ اپنی دریشٹ آپ گھلا، آپے در
 سہائندا۔ اپنا ویس آپ وٹا، وشنوؤں ونسی ناؤں دھرائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد ملاوا ساچے گھر، ساچا در سہائندا۔ شبد سوت وڈ
 بلوانا، ہر ایکار ایک اُپایا۔ ایکار دیوے دھر مانا، ایکار سیوالایا۔ کھیلے کھیل دو جہاناں، بھو کسے نہ پایا۔ پار برہم برہم آپ پچھانا، برہم برہم سماپا۔ ترے گن مایا کر
 پردھانا، ایکار ت وکھایا۔ تیخ ت مٹائے ہر نشانہ، سیوک سیوالایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے شبد دیوے ور، لوآں پُریاں رچن
 رچایا۔ لوآں پُریاں بھے دھار، اپنی بنت بنایا۔ شبد سنگھاسن بیٹھ سٹی سرکار، ویکھ وکھائے تھاوں تھانیا۔ برہما ویتا کرتار، کول کولاکھ بھوایا۔ ایکار شبد اک
 گیان، ایکار کرے پڑھایا۔ ایکار داتا دانی دان، ایکار جھولی رہیا بھرائیا۔ ایکار گھر ایکار مندر ایکار دسے سچ مکان، ایکار بیٹھا آسن لایا۔ ایکار راگ ایکار کان، ایکار منگل

ایکا گان، ایکا رہیا گانیا۔ اک انادی دھر فرمان، برہادی کھوج کھوجانیا۔ آد جگادی ہر بھگوان، آپ اپنی رچن رچانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ آد نرنجن، آپ اپنی کل ورتانیا۔ اپنی کل آپ ورتنا، پاربرہم ابناشی۔ کھیلے کھیلے جگا جگنتا، نرگن جوت کرے پرکاشی۔ ترے گن مایا بنت بننتا، پنچ تت پون سواسی۔ من مت بدھ سنگ رکھنتا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنی راسی۔ اپنی راسی آپ اُپا، آپے ونڈ ونڈانیا۔ پاربرہم برہم سیوالا، سیوک سیولگانیا۔ وشنوں ونسی نام دھرا، دیوے رزق سبایا۔ ایکا لہنادے چکا، دھواں دھار سمانیا۔ بھولا ناتھ لے اُپا، ایکا در سہانیا۔ ایکا سیوادے لا، انت وچھوڑا میل ملانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ترے گن تیرا ساچا گھر، ترے دیساں ونڈ ونڈانیا۔ ترے گن تیرا ساچا روپ، ہر ساچے آپے اُپایا۔ آپ ورتائے چارے کوٹ، دہ دشا پھیری پایا۔ آپ اپنا آپے گیا ٹٹھ، آپ اپنا لے منایا۔ آپ اپنا آپے لیا لٹ، آپ اپنا گھر سہایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوراسی بنت بنایا۔ لکھ چوراسی تیری دھار، ہر ساچے مات چلانیا۔ لوآں پُریاں کر وچار، برہما وشن شو سیوک سیوارہیا کمانیا۔ پنچ تت کر پیار، ترے گن رنگ رنگانیا۔ پنچھی میلا وچ سنسار، پنچم موہ ودھانیا۔ پنچ دس ایکا گھر، پنچ دس رہیا دسانیا۔ وڈ داتا سورا سربنگ، آپ اپنا رنگ رنگانیا۔ نرگن جوتی چاڑھے رنگ، نورو نور سمانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوراسی رہیا اُپانیا۔ لکھ چوراسی تیرا ناتا، ہر ساچے آپ بندھایا۔ اندر بیٹھا اک اکانتا، دس کسے نہ آیا۔ اٹھے نیر مارے جھاتا، اندر مندر اک سہایا۔ دوس رین پُچھے واتا، آپ اپنا کرم کمایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر گھٹ میلا سبھایا۔ ہر گھٹ میلا ہر نرنکار، اپنا آپ کرایا۔ آپ سہایا بنک دوار، بنک دوارا نام دھرایا۔ آپ اپنا کر پسا، پسر پسا رکھ وکھایا۔ اپنا محل لے اُسار، آپے اتم ڈھانیا۔ بھو نہ پائے جیو سنسار، لیکھا لکھت وچ نہ آیا۔ برہما ویتا کر وچار، پر بھ چرنی سیس جھکایا۔ پر بھ ابناشی کر پادھار، ایکا شبد جنایا۔ ایکا شبد گن وچار، ایکا کرم کمایا۔ پُرکھ ابناسی تیرا سوہے در دربار، در دوارا اک سہایا۔ غریب نوازا بے عیب پروردگار، ایکا نام الایا۔ میرا روپ تیرا سازن سازا، سگلا سنگ رکھایا۔ ایکا بخش انحد واجا، اندر مندر ستار وجایا۔ شبد گر در آئے بھاجا، تیرا دھر فرمان سنانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، ور ساچا جھولی پایا۔ شبد گر کر تیار، برہمے شبد جنانیا۔

برہما برہم رہیا وچار، پاربرہم وڈی وڈیا۔ دیکھے وگسے کرے وچار، نیتز نین کھلایا۔ بھو نہ پائے ہر نرنکار، دوویں نین رہے شرمایا۔ اتم ڈھیہہ پیا دوار،
 مستک ٹکا لائے چرن دھوڑ ساچی چھاپیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے بخشے نور الاہیا۔ نور الاہی نرگن جوت، برہمے برہم اپایا۔ نہ
 کوئی ورن نہ کوئی گوت، ذات پات نہ کوئی جنایا۔ نہ کوئی قلعہ نہ کوئی گڑ نہ کوئی کوٹ، نہ کوئی مندر مسجد دے سہایا۔ شبد نرالی مارے چوٹ، دوس رین
 رہے جگایا۔ دے بھنڈارا اک اتوٹ، ہر ساچے گھر بھرایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہار آپ اکھوایا۔ دیوے نام شبد بھنڈارا، گھر
 ساچے وٹی ودھایا۔ برہما میلا ہر نرنکار، شبد شبدی رہیا ملایا۔ ذھن انادی دے ڈھنکارا، انحد تال وجایا۔ سچ سنائے سُننیہارا، ساچی سکھیا اک سمجھایا۔ لیکھ
 لکھائے اپرا، آپ اپنا گن جنایا۔ اپنا ورتے آپ ورتارا، اپنے ہتھ رکھے وڈیا۔ کھیلے کھیل وچ سنسارا، اپنی وڈیا آپ چلایا۔ برہمے بخشے نام پیارا، سو
 پُرکھ نرنجن دیا کمایا۔ تیرا رپ اک اپارا، میرا انگ کٹایا۔ نرگن سرگن دوویں دھارا، دوہاں وچ سمایا۔ سسا پُرکھ آپ کرتارا، ہاہا ہنگ برہم سمایا۔ ہنگ
 برہم آپ اکھوا، سنگر پُرکھ اکھوایا۔ پاربرہم پر بھ بھو نہ را، وید کتیب نہ کوئی جنایا۔ چارے ویداں رہیا لکھا، سوہنگ مول منتر اکھوایا۔ لیکھا کوئی نہ سکے
 گنا، بے انت ہر بے پروہیا۔ آپے وسے اپنے تھاں، پُرکھ اکٹرا اکٹرا دھام سہایا۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی ماں، بھائی بھین نہ کوئی جنایا۔ ہڈ ماس ناڑی چھرا کوئی
 دے نہ، پنج تت نہ ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن ویس ساچے ہر، شبد شبدی شبد اپایا۔ شبدی ڈھولا ڈھر درگاہ، اپنا آپ
 وجایا۔ آپ اپائے اپنا بولا، آپے رہیا سنایا۔ اپنا نام آپے تولا، اپنا کنڈا آپے رہیا اٹھایا۔ نہ کوئی دوسر وچ پائے رولا، وچ وچولا نہ کوئی جنایا۔ اپنی شکتی آپے
 مولا، آد شکت نام دھرایا۔ برہما کولا آپے کھولا، آپے لکھ بھوایا۔ آپ اپائے جگت دھولا، دھر دھرنی ناؤں دھرایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، آپ اپنا مارگ لایا۔ اپنا مارگ آپے لا، آپے ویکھ وکھایا۔ اپنا در آپ سہا، آپے دے وڈیا۔ اپنا مندر آپ بنا، آپے لئے ڈھاپیا۔ لوک مات رچن
 رچا، لکھ چوراسی ویکھ وکھایا۔ لکھ چوراسی گیا سما، دس کسے نہ آیا۔ مانس مانگھ لیکھے لا، اپنا کرم کمایا۔ ایک شبد گیان دوا، اگیان اندھیر مٹایا۔ ایک وڈیا ست
 پڑھا، ساتک ست سمایا۔ ایک تت آپ اکھوا، مت گت آپ جنایا۔ ایک رت دے سہا، ایک بوند کٹایا۔ ایک ہٹ دے وکا، ایک کھول کھولایا۔ ایک تیر تھ تھ

دے نہا، سر سرور اک جنایا۔ ایک پٹ تن دے پہنا، ہر شبد وڈی وڈیایا۔ دیک جوتی لٹ لٹ دے جگا، ہر ساچے ہتھ وڈیایا۔ شبد اگمی سٹ دے لگا، آپ اپنا کرم کمایا۔ دُرمت میل کٹ دے دکھا، نرگن نور کرے رُشانیا۔ امرت آتم چٹ سچ پیالہ دے پلا، ہر ساقی بے پرواہیا۔ دین دیالا دیا کما، دیوے درس ہر گھٹ تھانیا۔ جوت اکالا نام دھرا، عقل کلاگن گانیا۔ آد نرنجن سیوک لا، سیوارہیا کمایا۔ آد شکت رہی منا، ایک اشٹ بے پرواہیا۔ پُرکھ پُرکھوتم آپ اکھوا، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ نر نرائن نام دھرا، نر نرائن آپ ہو جائیا۔ شبد گہنا تن سجا، آپ اپنا تن سہانیا۔ نام نیناں کجل پا، نیتز دھار بندھانیا۔ ساچا سجن ویکھ ہر چڑھیا چا، برہے خوشی منایا۔ چرن دھوڑی کریا مجن بے پرواہ، چرن چرنودک مکھ چوانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لوک مات کری گڑمائیا۔ لوک مات کر گڑمائی، لکھ چوراسی آپ پرنا۔ گھر گھر وجدی رہے ودھائی، دوس رین منگل گایا۔ جیو جنت نہ سنے لُکائی، مایا سنگل اک بندھایا۔ پر بھ ابناشی اپنی ڈوری اپنے ہتھ رکھائی، دوسر لڑ نہ کوئی پھڑایا۔ اپنا نور آپے کر رُشائی، آپ اپنا ناؤں دھرایا۔ ہر بھگونت وڈی وڈیائی، سنتن اندر ڈیرہ لایا۔ ساچا سنت رہے سرنائی، ہر ساچے میل ملایا۔ ایک دوجا بھو چُکائی، تیجا لونن آپ گھلایا۔ چوتھے پد دے سمجھائی، ایک دھام رکھایا۔ پنچم میلا چائیں چائیں، ہر ایک راگ الایا۔ چھیویں میل ملائے دیا کمائے چھپر چھن کوئی دے نہا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنتن میلا ساچے گھر، آپے ویکھے سبئی تھائیں۔ لکھ چوراسی جیو جنت اُپا، نرگن جوت کرے رُشانیا۔ اپنی جوتی آپے رہیا سمجھا، آپ اپنا ویس وٹانیا۔ اپنا نام آپے لئے دھرا، پنچ تت کرے گڑمائیا۔ شبدی شبد شبد جائے سما، شبدی دُھن الاہیا۔ ساچا سٹ آپ ہو جا، ہر سنتن آپ ہو جائیا۔ ناری کنت آپ اکھوا، آپ اپنی تیج ہنڈھانیا۔ اپنی جوتی رنگ دے چڑھا، رنگنہارا آپ ہو جائیا۔ اپنا لڑ آپے لئے پھڑا، آپ اپنا لئے پرنا۔ اپنی سیجا آپے رہیا ہنڈھا، وڈ داتا بے پرواہیا۔ سنت سہیلے میل ملا گم اتھا، جگ جگ وڈی وڈیایا۔ میل ملاوے دھر سنجوگی، سچ سنجوگ دھرایا۔ پاربرہم پر بھ ہو یا بھوگی، ایک بھوگ دکھایا۔ جن بھگتاں دیوے نام چوگی، مانک موتی مکھ رکھایا۔ آپے دیوے درس اموگھی، اندر مندر پھیرا پایا۔ لکھ چوراسی جیو جنت جن ہوئے روگی، نہ کوئی دیوے روگ کٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ ویکھے اپنا گھر، لوک مات پھیرا پایا۔ لوک مات ہر کا دوار، سرگن کرم کمایا۔ سرگن روپ کر کرتار، جگ جگ

ویس وٹایا۔ برہما لکھے بن لکھار، چارے ویداں گیا گنایا۔ چارے وید اپر اپار، دے مت رہیا سمجھایا۔ ونڈے ونڈ وِج سنسار، ایکا کچھ تکایا۔ رَوَس لے
 اوتار، ہو پر تکھ رُوپ وٹایا۔ گنگن پاتالاں بٹھ دھار، دھرت دھول ٹکایا۔ جل بنب ہر کر پیار، اُپر آسن لایا۔ لکھ چوراسی پاوے سار، پُرکھ ابناشی ڈیرہ لایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ سمایا۔ رنگ سمائے لال گُلا، آد شکت بنوارا۔ آپے ہوئے جگت دللا، کرے کرائے وِج
 واپارا۔ پھل لگائے کایا ڈالا، امرت آتم اک ادھارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کرے اُجیارا۔ اپنا آپ اُجیار آپ کرا، آپے
 چوچ وڈانیا۔ اپنی مہما آپ جنا، آپے ورتے اپنے بھانیا۔ اپنا تخت آپ سہا، آپے ویکھے راجے رانیاں۔ اپنا ڈنک آپ وجا، لوآں پُریاں آپ اُٹھانیا۔ راؤ
 رنک آپ بنا، راؤ رنکاں کرے پچھانیا۔ برہما شو سیوالا، سیوک سیوک کرے پروانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے پرگٹ کرے نام
 نشانیا۔ نام نشانہ مات دھر، دھرت دھول سہاندا۔ مانس مانکھ جوگ کر، ایکا جوگ وکھاندا۔ اک سنجوگ ساچے گھر، ساچا دھام سہاندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لوک مات ونڈ ونڈاندا۔ لوک مات ونڈے ونڈ، ونڈنہار داتار۔ سنجگ ساچی بٹیہ گنڈھ، ملیا نام آدھارا۔ تریتا منگے ایکا
 ۲۳۳ ٹھنڈ، سیتل سیتل دھارا۔ دوپر توڑے آپ گھمنڈ، کھیلے کھیل اپارا۔ کلج نار دُہاگن رنڈ، چاروں گنٹ ہاہاکارا۔ گھر گھر ویکھے بھیکھ بکھنڈ، نہ ملیا میت
 مُرار۔ جوٹھ جھوٹھ چچی پنڈ، منمکھ جیو ہووے گوارا۔ آپے ستا دے کر کنڈ، نہ دے کوئی کنارہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ
 لے مات اوتارا۔ سنجگ ساچے لے اوتار، اپنا کرم کمایا۔ وار اٹھاراں کر پیار، نرگن جوت کرے رُشایا۔ تریتا تیرا رُوپ اپار، ہر کرتار وِج سمایا۔ دوئے
 دوئے ویکھے ایکا دھار، ایکا دھار بندھایا۔ دوپر تیرا کھیل نیار، کھیلنہار آپ ہو جایا۔ ایکا دُجا کر پیار، دُجا ایکا لیکھ لکھایا۔ پُران اٹھاراں بٹھے دھار، چار لکھ
 ہزار ستاراں سلوک گنایا۔ گیتا دیوے اک گیان، بھگتن بھگتی لایا۔ کلج ویکھے مار دھیان، دُور دُراڈاراہ تکایا۔ جوٹھ جھوٹھ ہون پردھان، پر بھ ساچا دیا
 کمایا۔ کالا سوسا بے پچان، تن چولی اک رکھایا۔ عیسیٰ موسیٰ کر پردھان، اللہ رانی نال پرنایا۔ اک محمد اک گیان، اک الہ ایکا نعرہ لایا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا آنت اک شریعت ایکا شبد سنایا۔ ایکا شبد شرع حدیث، ایکا کلمہ رہیا پڑھانیا۔ ایکا گائے دند بتیس، ایکا رہیا سنایا۔ اک اُپائے

سپارے تیس، ایک لوٹکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی ونڈ ونڈایا۔ کلجگ ونڈ ونڈا اکھوایا۔ کلجگ منگے منگے
 دوارا، دیونہار ہر رگھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک مارگ رہیا دکھایا۔ کلجگ منگے دانی دان، پر بھ اگے جھولی ڈاہیا۔ نال رلا پنچ
 شیطان، من مت میل ملائی۔ جوٹھ جھوٹھ ہوئے پردھان، مایا ممتاموہ ودھائی۔ ورن برن ہوئے گیان، ساچی سرن نہ کوئے تکائی۔ اپنا اپنا راہ چلان، نبی
 رسولان راہ پائی۔ دھر درگا ہی نہ دکھائے کوئی سچ نشان، دین الہی رہے بھلایا۔ مکہ کعبہ ویکھ قرآن، کایا گرہ دئے سمجھایا۔ دو دو آہ ہر نگہبان، پُن صو ابا
 ویکھ دکھایا۔ تن رباب نہ وجائے کوئی احبابا، نہ کوئی راگ الایا۔ نہ کوئی مارے ساچی آوازا، نہ کوئی ساچی سدا سنائی۔ نہ کوئی چلے تیری رضا ہر ساچے راجا،
 کلجگ منگے خلق خدایا۔ دیوے ور غریب نوازا، بھل رہے نہ رایا۔ ایک دیوے جھوٹھا جوٹھا تاجا، کلجگ اُپر رہیا چڑھایا۔ لوک مات پھرے بھاجا، نو کھنڈ
 پر تھمی ستان دیپاں پیراں ہیٹھ دبا یا۔ چوڈاں لوکاں سازن سازا چوڈاں طبقاں ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ جھولی اک
 بھرائیا۔ کلجگ کالے چڑھیا چا، ملیا در اپار۔ اک محمد بنے ملاح، کل بیڑا رہیا تار۔ اللہ رانی دئے صلاح، ساچا کر پیار۔ کلمہ امام ایک راہ، کائنات کرے وچار۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک دئے نام ادھار۔ ایک نام جگت ادھارا، ہر ساچے آپ رکھایا۔ جو جن منگے منگ دوارا، دیونہارا ناؤں
 دھرایا۔ کھیلے کھیل اپر اپارا، سرشٹ سبائی ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک نبی اک رسول، ایک حج کر قبول، حاجن حاجی آپ
 کرایا۔ ایک حاجی ایک حج، ایک رہیا کرائیا۔ ایک تازی ایک تچ، ایک رہیا دوڑایا۔ ایک مارے ساچی واجا، ایک رہیا سنائی۔ نیر اچھالے خضر خواجہ، خیر خدی خدایا۔
 بی پہر میہبان محوان راجا، نرمان نام دھرائیا۔ رچنہارا آپے کاجا، اک نشان جھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری ونڈ ونڈایا۔
 کلجگ ونڈ ایک دھار، ایک نعرہ لایا۔ و سریا نام رام مُرار، کرشنا کوئے نہ گایا۔ ایک اللہ کر پیار، بسمل روپ سما یا۔ ایک چھلا کٹیا ساچے یار، ایک حیلہ رہیا پایا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک کلمہ رہیا پڑھایا۔ ایک کلمہ انا الحق، مقامے حق خدایا۔ قطب غوث پیر فقیر شاہ حقیر راہ رہے تک، دستگیر ہتھ
 نہ آئی۔ کھیلے کھیل بے نظیر، تقدیرِ تقصیر نہ کوئی مٹائی۔ کلجگ کالے چٹے اُتے کالی کھچی جائے لکیر، نہ کسے کوئی مٹائی۔ سنگ محمد و جنانت زنجیر، صدی

چودھویں دئے دُہائیا۔ اللہ رانی وہائے نیر، رو رو رہی گر لائیا۔ نہ کوئی سہانک پیر فقیر، مُسلم سُنّی نہ کوئے بچائیا۔ پاربرہم پت پر میثور ایکا مارن آیا تیر، رسنا
 چلے آپ چڑھائیا۔ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ چوٹی ویکھے اک اخیر، ڈوگھی کندر پھیرا پائیا۔ چوداں طبقات آب حیات ورو لے ساچا نیر، نیر اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، اک محمد ایکا راہ دکھائیا۔ اک محمد اک اللہ، الہی نور سمایا۔ پاربرہم پر بھ دئے صلاح، تیرا
 تیری جھولی پایا۔ تیرا لہنا دئے چکا، مول رہے نہ رایا۔ اتم بوٹا رہیا سکا، نہ سکے کوئی جل پیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری
 ونڈ ونڈایا۔ اللہ رانی ونڈی ونڈ، کلمہ نبی رسولیا۔ اپنی ہتھیں دتی گنڈھ، شرع شریعت اک قبولیا۔ ویکھے کھیل جیرج انڈ، اُتہج سیج دُوھو دُوھیا۔ رچن
 رچائے ہر برہمنڈ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، میٹ مٹائے جگت بے اصولیا۔ جگت ناتا جگ جگ جوڑا، اپنا کرم کما سندا۔ آپے آئے مات
 دوڑا، اپنا روپ وٹا سندا۔ دُھر درگاہی لائے پوڑا، ایکا ڈنڈا ہتھ رکھا سندا۔ نہ کوئی جانے لما چوڑا، لیکھا لکھت نہ کوئی جنا سندا۔ کریا بھیکھ براہمن گوڑا، اُچے
 ۲۳۵ ٹلے پر بت آسن لائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چارے ورن پھیرا پائندا۔ چارے ورن پھیرا پا، برہمن برہم جنا یا۔ ویش کھتری
 دئے سمجھا ایکا ونج کرائیا۔ شوڈر لہنا دیوے پا، کوڑی کریا رہیا میٹ مٹائیا۔ چار ورن اک سمجھاؤنی، ہر ایکا بنت بنائیا۔ ایکا ودیا مات پڑھاؤنی، ایکا روپ
 درسائیا۔ ساچا برہم اک سناؤنی، پاربرہم سچی سرنائیا۔ کھتری تیغ اک اٹھاؤنی، رسنا نام ہر ہر گائیا۔ ویش کھیتی اک بجائونی، ساچا ونج واپار کرائیا۔ شوڈر سکھیا
 اک دواؤنی، دُرمت میل گوائیا۔ چار ورن ایکا جوت جگاؤنی، ایکا دھام کرے گڑمائیا۔ ستاراں ہاڑی ساچی نیہہ رکھاؤنی، سبجگ تیری وڈ وڈیائیا۔ کلج تیری
 کوڑی کریا آپ مٹاؤنی، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پائیا۔ بھنڑی رین نال رلاؤنی، ہر سنگت سنگ نبھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اتم ونڈ
 ونڈائیا۔ ونڈے ونڈ شبد گیان، پاربرہم بے انتا۔ پنج تت کر پردھان، نانک گر بنائے بنتا۔ شبد گر ہو پردھان، میل ملاوے ساچے سنتا۔ شبد جنائی دُھر
 فرمان، ویکھے کھیل آدن انتا۔ ملیا میل گوپی کاہن، سہائی رت بسنتا۔ سنیاراگ ساچے کان، بھیو نہ پاوے جیو جنتا۔ کایا پنڈ جاتا فنا مکان، سرن سرنائی ہر
 بے انتا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا راگ ناد اک وجنتا۔ راگ ناد سُن تلواڑا، نانک گر گایا۔ گایا شبد ستاراں ہاڑا، سوہنگ نام الایا۔

دُھر درگاہی گایا ساچا لاڑا، پاربرہم بلایا۔ جوتی نور ویکھے اک اکھاڑا، ست سرپ سمایا۔ نہ کوئی دیسے پنج تت ہڈ ماس ناڑی ناڑا، پون سواس نہ کوئی چلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نانک گر ملیا ہر، گھر مندر ویکھ وکھایا۔ ویکھے مندر ہر دوار، نانک وٹی ودھایا۔ تجیا ناتا نو دوار، ملیا بے پرواہیا۔ اک اکاتاں پاوے سار، امرت پیالہ پیائے سچ صراحیا۔ اک وجائے نام ستار، نام ست آپ چلایا۔ اک کرائے ونج واپار، ایکا دست جھولی پائیا۔ گنوتا ہر گن نرنکار، نرگن گن کرے وڈیائیا۔ سرگن میلا ونج سنسار، اٹھے پہر رکھایا۔ نانک گر گر ڈھیہہ پیا دوار، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ نام ست کر پیار، ست ست ونج سمایا۔ ست ست کر اُجیار، ست ست کرے رُشانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر نانک ونڈ ونڈائیا۔ نانک گر ونڈ ونڈائی، ملیا نام ست نامہ۔ لوک مات آیا کر کے دھائی، لے کر دُھر پیغام۔ غریب نمائیاں رہیا جنائی، میٹے رین اندھیری شاما۔ کایا تن نگارہ وجائے اک دامہ۔ اٹھے پہر رہے رُشائی، آپے ہویا انترجاما۔ گر نانک سیو کمائی، چار ورنان دیوے اک گیانا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی رہیا سمجھائی، ایکا شبد اک ترانہ۔ ایکا ہر لولائی، ایکا راگ ایکا گانا۔ ایکا رہیا سنائی، اک دکھائے پد زبانا۔ گھر چوٹھا میل ملائی، پنچم ہر ہو پردھانا۔ ویکھ دکھائے تھاؤں تھائیں، جن بھگتاں ہتھیں بٹھے گانا۔ ۲۳۶

آپ اپنا سگن منائی، میل ملاوا گونپي کاہنا۔ کاہنا گونپي آپ ہو جائی، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نانک گر دتا ور، لوک مات وٹی ودھایا۔ لوک مات منگلا چار، گر پورے آپ کرایا۔ چارے کوٹاں دہ دشامارے اک آواز، شبد گھوڑا رہیا اڈایا۔ شبد کھنڈا تیز کٹار، تن گاترے آپ لٹکایا۔ رسنا کھچے بار بار، ہتھ نہ کوئی لایا۔ نیز بند کر نہ مارے مار، نہ کوئی نشان تکایا۔ اندرے اندر کر رہیا وچار، دس کسے نہ آیا۔ ڈو گھی کندر پاوے سار، بیٹھا آسن لایا۔ جن بھگتاں دتے چرن پیار، ساچا راہ اک دکھایا۔ اوجاں نیچاں بھیو نوار، رنک راجاناں شاہ سلطاناں ایکا دھام سکھایا۔ ایکا برہم پاربرہم کرے پکار، پورن گن آپ جنایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر نانک دتا نام ور، سرگن نرگن میل ملایا۔ نرگن سرگن ساچا میلا، لوک مات کرا سندا۔ سرت شبد گرو گر چیلا، ساچا دھام سہا سندا۔ اکال مورت ہوئے سجن سہیلا، انھو پرکاش کرا سندا۔ آپے جانے اپنا وقت ویلا، جوتی شبد ناؤں دھرا سندا۔ شبد سٹ چھیل چھیل، آلس نندرا ونج نہ آسندا۔ جن بھگت بنائے لوک مات اک قبیلہ، ساچی گوتی اک رکھا سندا۔ آو سنو چل دوار جوتی نور

اگنی نام لاؤتیلہ، اگیان اندھیر مٹا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، تیری ونڈ ونڈا سندا۔ ونڈے ونڈ وڈ سنسار، سِکدار
 آپ اکھوایا۔ لکھ چوڑا سی بھرے بھلے جیو گوارا، ہر کا بھیو کسے نہ آیا۔ چاروں گنٹ مار اڈارا، گر نانک رہیا سمجھایا۔ پنڈت پاندھا شیخ مسائق پیر تیرتھ تٹ
 کنارہ، آر پار پھیرا پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نانک گر دتا نام ور، میرا تیرا رُپ وٹایا۔ نانک گر کرم کم، انتر ہر لولا لایا۔ جیواں
 جنتاں رہیا سمجھا، بھرے بھلی لوکائی۔ بھر م گڑھ نہ سکے کوئی تڑا، کلجگ ونڈ ونڈائی۔ گر گھ ور لے جوڑی دے جڑا، جوڑی جوڑے ہر رگھرائیا۔ ساچی پوڑی
 دے چڑھا، ایک سگن منایا۔ ایک پوڑا دے لگا، تھر گھر دھام سہائی۔ کوڑی ویل مٹھی دے بنا، جس جن اپنی دیا کمائی۔ لہنا لہنا دے چکا، انگد انگ لگایا۔
 انگد لیکھا آپ سمجھا، پنچ تیس کرے رُشنائیا۔ پینتیس اکھر رہیا بنا، گر مورت نام وڈایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بھیو آپے رہیا
 چھپایا۔ پینتیس اکھر کر اُجیار، پنچ تہ سہایا۔ ترے گن مایا ونڈ ونڈے کرتار، تریلوکاں ویکھ وکھایا۔ پُریاں لو آں بٹھے دھار، برہما وشن شو نال رلایا۔ بھگت
 جناں سنے پکار، بھگت بھگتی ویکھ وکھایا۔ سادھاں سنتاں کر پیار، ست سنتو کھی نام دواوا۔ کلجگ گن آپ وچار، گر پورا پورا کرم کمایا۔ پر بھ ابناشی بھیو نیار،
 ابھیدا ابھیدا اپنا رہیا چھپایا۔ بونجا اکھر نرگن دھار، ایش جیو آپ اکھوایا۔ پُرکھ ابناشی لے اچار، کلجگ ویلا انتم آیا۔ پہلی ہاڑی پاوے سار، ستاراں ہاڑی پور
 کرایا۔ ستاراں اکھر جگت وکھر کر پیار، جگت و دیا نہ کوئے لکھایا۔ وید کتیب گئے ہار، پُران انجیل قرآن دس نہ آیا۔ آپے و سیا سب توں باہر، ہر گھٹ
 آپے آسن لایا۔ ونڈی ونڈ ہر نرکار، کلجگ لہنا جھولی پایا۔ انگی انگ لائے کرتار، نانک انگد رُپ سمایا۔ نرگن جوت کر اُجیار، شبدی شبد دھار بندھایا۔
 مورکھ موڑھا کایا چولی چڑھیا رنگ گوڑھا، مستک لائی گر نانک چرن دھوڑا، دُرمت میل ناتا توڑیا کوڑو کوڑا، گھر مندر ایک پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، آپ اپنی دھار بندھایا۔ انگد لہنا گیا چک، ہر ساچے آپ چکایا۔ انتم پینڈا گیا تک، گھر ساچا اک سہایا۔ امر و نتھاواں نہ گیا سک، امرت
 سنج ہریا آپ کرایا۔ اپنی کایا آپے لیا بھنج، سر سروور اک نہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک جوتی دیوے ور، ایک منگل گایا۔ ایک جوتی
 نور اپار، امر امر کرا سندا۔ امر اپد وچ سنسار، گر پورا دھام سہا سندا۔ سیوک سیوا کرے اپار، بنس بنسی ویکھ وکھائندا۔ ویدی سوڈھی کر اُجیار، تک للاٹ

اک لگا سندا۔ اوکھی گھاٹی پار کنار، ہر کرتا آپ کرا سندا۔ نیڑے واٹی ہر کرتار، راہ بھیرا پندھ دکھائندا۔ جوت للائی اپرا، ہر مستک آپ دکھائندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کر کرپا میل ملا سندا۔ گر کرپا گر میلیا، گر ڈھیہہ ڈھیہہ پیا دوار۔ گر ہویا سجن سہیلیا، پھر بانہوں لائے پار۔
 گر ہویا ساچا چیلیا، چیلاروپ گر کرتار۔ آپے وسیارنگ نولیا، نرگن کھیل کرے اپرا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے ہوئے سجن
 سہیلیا، رام داس ہر درس دکھاسا، ایک ایک اکھوایا۔ ملیا میل پُرکھ ابناشا، ایک در سہایا۔ لیکھے لگے رسن سواسا، سواس سواسا رہیا دھیایا۔ نام کنڈے تلانہ رتی
 نہ تولہ ماسہ، نہ کوئی بھار گنایا۔ ایک ایک ملیا دھر بھروسا، ہوئے روگ جلا یا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک گھر ایک اور ایک ہر ایک سر
 نہایا۔ رام داس پائی ونڈ، ایک ونڈ ونڈا سندا۔ متمکھ جیواں سر چگی پنڈ، چار ورنناں ویکھ دکھائندا۔ سر سروور دکھائے ایک کنڈ، امرت تال سہائندا۔ بھٹھ
 کرائے بھیکھ پکھنڈ، متوت جلا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اچھال لگا سندا۔ اک اچھالہ شبد جنائی، گر منتر نام درڑایا۔ ارجن
 گر سیوالائی، ایک بوجھ بُجھایا۔ پُرکھ ابناشی میل ملائی، ہوئے گڑھ تڑایا۔ کایا مندر وٹی ودھائی، نر بھے پد پایا۔ پُرکھ ابناشی کرپا کر، آپ اپنا لہنا لین لیونہار
 آپ اکھوایا۔ ارجن گر کر پرکاش، ہر جوتی جوت جگائیا۔ شبدی شبد چلے سواس، رسنارس دکھائیا۔ ویکھ دکھائے پر تھی آکاش، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں
 جیرج انڈاں اُتھج سیتج ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک دیونہارا ور، نام شبد بودھ اگادھا، ہر ہر آپ اُپایا۔ گر پورے ہر ساچا
 لادھا، ہر مندر نام دھرایا۔ تیج تت وکارا ایک بادھا، ایک سیوالایا۔ کارج کرے سنتاں سادھاں، جگ جگ وڈی وڈیائی۔ سپس اُٹھایا اٹاں گارا، دس کسے نہ
 آیا۔ ارجن گر ڈھیہہ پیا دوارا، ہوئے سیوک رگھرایا۔ پُرکھ ابناشی کر پیارا، اپنے گلے لگایا۔ تیرا میرا روپ اپرا، ایک روپ درسایا۔ ارجن گر منگے منگ
 بھگھارا، تیرے در ہوئے رُشایا۔ کون دوس کون ویلا کون گر ویکھے دھر، کون میل ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک شبد گیان
 درڑایا۔ ارجن گر شبد جنائی، اپنی بوجھ بُجھائندا۔ ایک انتر ایک لو ایک جوت کرے رُشائی، ایک گن جنائندا۔ ایک شبد اک گُرمائی، ایک ڈھول وجائندا۔ ایک داتا
 بے پرواہی، ایک منگل گائندا۔ ارجن گر تیرا تھاں ویکھے چائیں چائیں، اپنا ویس وٹائندا۔ سر رکھائے ٹھنڈیاں چھائیں، تن اگنی تت جلا سندا۔ ہر کا بھانا نہ

سکے کوئی مٹائی، ارجن گر لוחاں اُپر بیٹھ خوشی منائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی بوجھ بُجھائندا۔ ارجن گر ویکھ وچار، ہر ہر سیس جھکایا۔ پر بھ ابناشی تیری دھار، بھو نہ کوئی رایا۔ جگ جگ ہووے سانجھ یار، ورن برن نہ کوئی رکھایا۔ کون س ویلا پائن سار، دیویں درس ہر گھٹ تھانیا۔ پُرکھ ابناشی کر پادھار، آپ اپنا بچن الایا۔ کلجگ انتم ہوئے دھواں دھار، چاروں کُنٹ اندھیرا چھایا۔ گر در مندر ہوئے ویسوا دربار، دھیاں بھیناں رہے تکایا۔ مدراماس کرن آہار، لو بھی لو بھ ہوئے ہلکایا۔ من مت ہوئے و بچار، گرمت ساچی دئے گویا۔ نانک شبد بُھلے سنسار، نرگن بھو چکایا۔ پرگٹ ہوئے آپ نرکار، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ ارجن تیرے آئے دوار، پنچم جیٹھارت سہایا۔ ایکا چرن اندر باہر، اگا پچھا ویکھ وکھایا۔ مورکھ مگدھ نہ پائن سار، ہوئے ہنگتا روگ ودھایا۔ ساچی سکھی کر تیار، ایکا ائی میل ملایا۔ دھاروں تکھی وچ سنسار، نہ کوئی ویکھے سرشٹ سبایا۔ ڈھر دا لیکھ اپنی ہتھیں ہر ساچارہیا لکھی، نہ کوئی سکے میٹ مٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر ارجن ایہہ سمجھایا۔ گر ارجن سُن شبد امولا، ہر ہر رنگ رتڑا۔ اپنا پردہ آپے کھولا، آپے چڑھیا اپنے تکرڑا۔ آدانت کدے نہ ڈولا، میرامادھو آپ اپنی مت متڑا۔ پنچ تت کایا ہوئے چولا، ہر مندر آوے نھڑا۔ منتمکھ جیو ہوئے گولا، ہر ستادے کر پٹھڑا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا روپ آپے جانے، اپنا آپ ہر پچھانے، چلائے شبد اک انڈھڑا۔ جوتی جامہ ہر ہر پا، ہر مندر در سہاوننا۔ نانک انگد امر رام داس میل ملا، گر ارجن گر اٹھاوننا۔ منتمکھاں نہ دے کوئی تھان، انتم دنڈ لگاونا۔ گھر گھر اڈنے جھوٹھے کان، ہنس پنکھی کوئی دس نہ آونا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، جوتی جامہ بھیکھ وٹاوننا۔ جوتی جامہ بھیکھ اپار، ہر کرتار آپ کرائندا۔ نرگن روپ سچّی سرکار، سرگن وچ سمائندا۔ سرگن ویکھے سچ اُدھار، سچ سمگری اک وکھائندا۔ جوت انگری اک آکار، ایکا روپ در سائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر مندر ویکھ وکھائندا۔ ہر جو ہر مندر آیا، دس کسے نہ آئیندا۔ منتمکھ جیواں بھرم بھلایا، نیتزنین درس کوئی نہ پائندا۔ کوڑا کوڑے دھندے لایا، کوڑا موہ رکھائندا۔ کایا چولی رنگ گوڑھانہ کسے چڑھایا، نہ کوئی لال لال وکھائندا۔ نہ کوئی بنی ساچی مالن، پھولن کھاری نہ سیس اٹھائندا۔ من مت وکارا کڈھے گالن، واہوا ہر رنگ اٹھائندا۔ اپنا کیتا آپے پالن، در دوار ڈرکائندا۔ دھرم رائے در گھال گھالن،

نہ کوئی انت چھڈا سندا۔ نہ ہوئے سہائی دھر مسالن، اٹاں گارا جو سیو کما سندا۔ آئی در جوت اکالن، گر ارجن منگ منگا سندا۔ ساچی وست نہ کوئی سنبھالن،
 مایا موہ رکھا سندا۔ بیچ وکارا بہہ بہہ ہر ہر بھالن، گر گر رسنا گائندا۔ جوٹھ جھوٹھ رکھیا وچ دلالن، تخت اکال نہ کوئی سہا سندا۔ مایا رانی تنیا تانن، ہر ساچا
 جال وچھا سندا۔ کوڑی کریا کریا پالن، بیچ تت جلا سندا۔ کال نگارہ وجے تالن، مہاکال ڈور وواہندا۔ اپنی سرت نہ سکن سنبھالن، کھنڈا کھچ نہ کوئی ڈھاہندا۔
 واہو داہی نٹھن جگت چالن، نہ کوئی سنگ نبھا سندا۔ گر کاشد نہ کوئی پالن، من متی راہ چلا سندا۔ رام داس گر نہ بنے انت دلالن، اپنا نگھ بھوا سندا۔ آد
 نرنجن جوت اکالن، کالی دھار وکھا سندا۔ پھل نہ کسے دے ڈالن، سمل رُکھ ہلا سندا۔ خالی کھاری ویکھے مالن، کلیاں ہار گند نہ کوئی لٹکا سندا۔ کلجگ اپنی چلی
 چالن، واہ واہ اپنا تال وچا سندا۔ گر کھھاں چڑھیا پر بھ آپے بھالن، جگ وچھڑے جگ ملا سندا۔ اک رکھائی اوٹری چالن، شبدی گھوڑا آپ دوڑا سندا۔ چرن
 پریتی ساچی گھالن، لکھ چورا سی پھند کٹا سندا۔ دیوے نام سچا دھن دھن مالن، سوہنگ جھولی پائندا۔ آتم انتر برہم گیانن، ایکا برہم وکھا سندا۔ نیڑ نہ آئے
 کامنی کامن، کام کرودھ لو بھ موہ ہنکار مٹا سندا۔ میٹ مٹائے اندھیری شامن، ساچا چند چڑھا سندا۔ جن بھگتاں پھڑائے اپنا دامن، ستاراں ہاڑی تھت
 ۲۴۰ سہا سندا۔ دھر درگا ہی بنیا ضامن، دو جہاناں ویکھ وکھا سندا۔ آپے ہو یا کرشنا رامن، نام بنسری اک وچا سندا۔ سیتا سرتی دیوے چانن، ایکا گھر سہا سندا۔ رادھا
 ملے گوپی کاہنن، ہر ساچا کاہن آپ ہو چا سندا۔ ایکا مارے تیر بانن، راون گڑھ تڑا سندا۔ رتھ رتھو ہی چال نرالن، آپ اپنی کل ورتا سندا۔ نانک گر شاہ
 سلطانن، ایکا پُرکھ منا سندا۔ انگد امر رام داس سچ سکھ بھانن، دوسر در نہ کوئی وکھا سندا۔ گر ارجن بدھامات بانھن، گر گرنتھ ساچا پنتھ اک جنا سندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن ویس رہیا کر، نراہار نراکار اک آکار کرا سندا۔ ارجن گر وڈ وڈیا، ہر ہر لیکھ لکھایا۔ ایکا گھر مارگ دوئے
 لا، دوہاں ویکھ وکھایا۔ تیجا بنیا بے پرواہ، بے انت نام دھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر گو بند دے سہایا۔ ہر گو بند میلا ہر کرتار،
 دوویں رنگ رنگا تیا۔ آپ اپنی کرپا دھار، اپنا رنگ وکھایا۔ کھڑگ کھنڈا پھڑ کٹار، دو تاں دُشٹاں دے مٹا تیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 آپے جانے وڈ وڈیا تیا۔ ہر رائے ہر ہر پائے، ہر ہر مول چکایا۔ ہر ہر کرشنا ہر ویکھ وکھائے، آپ اپنے لیکھے لائے، بردھ بال جوانی نہ کوئے جنائے، تیغ بہادر

تیغ اٹھائے، ایک کھنڈا واہیا۔ ست سنتو کھی ڈھال جنائے، ظالم ظلم روک رکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک وار چلایا۔ تیغ بہادر نام تیغ، ایک ہتھ اٹھایا۔ ملیا میل کھیل شمس تبریز، تبریز سیوار رہیا کمایا۔ لکھیا لیکھا فرنگی انگریز، بھارت کھنڈی پھیرا پائیا۔ شبد سُننہ ہڑا ہر ہر ساچا رہیا بھیج، گر تیغ بہادر رہیا سنایا۔ گر پورے وچھائی آتم تیغ، اُتے ستا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے رہیا جنایا۔ تیغ بہادر بن لکھارا، لکھیا لیکھ شاہ فرنگی۔ پُرکھ ابناشی کھیل نیارا، کرے کٹار ننگی۔ مورکھ مگدھاں پاوے سارا، دو دھڑ کرائے جنگی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک دیوے نام ور، گر تیغ بہادر انتم منگ منگی۔ گر تیغ بہادر منگے منگ، پر بھ اگے جھولی ڈاہیا۔ پُرکھ ابناشی تیرا رنگ، کایا چولی تن رنگایا۔ سدا وسنا ساچے سنگ، چرن سرن سچی سرنایا۔ میرا لہنا نہ ہووے بھنگ، بن تیرے نہ سکے مول چُکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سروپی دے گواہیا۔ تیغ بہادر رکھنا یاد، ہر ساچے لیکھ لکھایا۔ تیری انتم سنے فریاد، شاہ فرنگی دے کڈھایا۔ ایک ڈھنیا رکھ نیا، ساچا سُنیا ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا لہنا اپنے ہتھ رکھایا۔ انتم کلج پھیرا پاؤنا، پُری گھنک و سیرا۔ تیرا لکھیا مول چُکاؤنا، شاہ فرنگی لائے ڈیرہ۔ سنت منی سنگھ ۲۲۱

سنگ رلاؤنا، کرے حق نہیرا۔ اپنے اُپر پردہ پاؤنا، چُھپاؤنا کایا کھیڑا۔ سویا سُنٹ اک جگاؤنا، پنجاں تتاں چکے جھیرا۔ راج راجاناں آپ سمجھاؤنا، دکھائے کھلا ویہڑا۔ بھرم بھلکھے آپ بھلاؤنا، دیوے اُٹا گیڑا۔ انتم جوتی جامہ بھیس وٹاؤنا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا نام رکھاؤنا۔ اپنا نام آپے رکھ، آپ آواز لگایا۔ نہ کوئی ویکھے رُپ پر تکھ، ساکھیاں نہ کوئی جنایا۔ نہ کوئی قیمت پائے کروڑی لکھ، نہ کھوں ککھ دکھایا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں کرے دوارے سکھ، جگت بھنڈار نہ کوئی ورتایا۔ پر بھ شبد چلائے اک اکھ، چار ورتاں کرے جنایا۔ سرب کلا آپے ہووے سمرتھ، نہ کوئی دوسر ہور رکھایا۔ جن بگتتاں رکھے دے کر ہتھ، جوگ ابھیاں نہ کوئی جنایا۔ آون جاون لکھ چوراسی کرے بھٹھ، جم کی پھاسی دے تڑایا۔ لہنا دینا چُکائے تیرتھ اٹھسٹھ، گنگا گوداوری نہ کوئی نہایا۔ نہ کوئی پوجا نہ کوئی پاٹھ، ایک چرن سرن سرنایا۔ گر سکھ تیرا رکھنہارا ہتھ، اندر بیٹھا رتھ رتھوہیا۔ آپے میل ملائے نٹھ نٹھ، گھر گھر پھیرا پائیا۔ ہاڑ ستاراں کر اکھ، اپنا سس گرسنگت تیرے پیراں ہیٹھ دبایا۔ تیرے چرن اپنے سر لے رکھ، لے کے جائے

دُھر در گاہیا۔ رائے دھرم نیتر رو رو نیر وہائے اٹھ، پتر گپت مارے دھائیا۔ اندر پُری ہوئے بھٹھ، کروڑ تیتیسار ہے گر لایا۔ شو شکر کھولے مالا کنٹھ گٹھ،
 باسک تشکا گلوں لاہیا۔ برہما نیتر اٹھے کھولے آتم انتر اپنے بولے دس نہ آئے ہر سمرتھ، چاروں گنٹ ویکھ دکھائیا۔ ہر سنگت تیرا کر اکٹھ، ہاڑ ستاراں خوشی
 منایا۔ لکھ پور اسی پینی بھٹھ، کلجگ رہیا آپ تپایا۔ شاہ سلطاناں راج راجاناں دو جہاناں نہ کوئی سکے رکھ، گر پیر نہ کوئی سہایا۔ ترے گن مایا تیرے اڈنے
 کلھ، پلے گنڈھ نہ کوئی کرایا۔ ہر سنگت ہر کرے دکھ، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ درس دکھائے ہو پرگٹ، ہو پر تکھ پنج تت ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سرپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر تیغ بہادر تیرا ور، اتم پور کرایا۔ گر تیغ بہادر جھولی ڈاہ، ایک آس رکھایا۔ پر بھ ابناشی تیرا راہ، نت نوتا رہیا تکایا۔ کلجگ
 اتم بن ملاح، میرا بیڑا بنے لایا۔ جوٹھی جھوٹھی لگی ڈھاہ، نہ دسے کوئی سہایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے دیونہارا ور، آپے میل
 ملایا۔ دیوے ور میل ملایا، پایا پُرکھ اپارا۔ شبد شبدی رنگ رنگیا، چھٹ گیا سنسارا۔ ساچا در اک سہایا، سوہے بنک دوارا۔ راگ انادی اک وجایا، چھٹی
 ۲۴۲ راگاں وسے باہرا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے کرے وارا۔ سگلا سنگ سرب نبھاؤنا، ہر ساچے وڈ وڈیایا۔ پوت سپوتا اک اُچاؤنا،
 گر گوبند جنایا۔ ایک مارگ جگت لاؤنا، ایک راہ چلایا۔ ایک سکھیا دے سمجھاؤنا، ایک کرے پڑھایا۔ ایک شبد تن پہناؤنا، اک دستار سجایا۔ ایک روپ ہر درساؤنا،
 نہ کوئی مونڈ منڈایا۔ دھیرج یت دا بندھن پاؤنا، دوئے بند کرایا۔ ساچا نیر اک دکھاؤنا، نرمل نیر دھرایا۔ آپ اپنا وچ ٹکاؤنا، دس کسے نہ آئی۔ شبد
 انادی ایک گاؤنا، ارجن گر جنایا۔ بھگت پیار وچ پاؤنا، مٹھارس دکھایا۔ نام کھنڈا وچ پھراؤنا، لوہار ترکھان نہ کوئی گھرایا۔ ساچی سنگت ہر سمجھاؤنا، آپ اپنی
 رسن لایا۔ سنگر ساچا جس جن پاؤنا، در آؤنا ہو گمراہیا۔ آپ اپنا بھیٹ چڑھاؤنا، گرمت ایہہ دکھایا۔ ایک شبد اک رسن اک الوہنا، ایک آؤنا کرے دھایا۔
 پنجم میلا آپ ملاؤنا، پنجم ڈیرہ لایا۔ پنجم راگ آپ سناؤنا، پنجم کھوج کھوجایا۔ ہر درس آپ دکھاؤنا، پر تکھ درس گوسانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، اپنی سکھیا رہیا سمجھایا۔ گر گوبند کھیل اپار، نینا ہون کرایا۔ ایک اشٹ رکھ کرتار، دیوی دیو منایا۔ سرشٹ سبائی نہ پاوے سار، نہ کوئی لیکھا لیکھ
 لکھایا۔ پُرکھ ابناشی ہو تیار، لوک مات اٹھ دھایا۔ کیشو پنڈت گیا ہار، اپنا کھ بھوایا۔ جوت اکالا پاوے سار، دین دیالا نام دھرایا۔ نام کھنڈا کھچ کٹار، گر

گوہند تن چُھہایا۔ ہر ساچا کرے اک پیار، ساچی سکھیا دے سمجھایا۔ ساچا شستر ساچا بستر وچ سنسار، ساچا استرنال رلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپے دیونہارا ور، آپے ویکھ وکھایا۔

نام کھنڈا پر اپارا، ہر ساچے تن پہنایا۔ سننگر پورا کر پیارا، تن شنکار وکھایا۔ ایک امرت ٹھنڈی ٹھارا، ڈھدر گاہی جام پیایا۔ میل ملائے پنچم پیارا، پنچم ہوئے سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر ساجن ویکھ وکھایا۔ ایک ساتا کر پیار، گر گوہند ویکھ وکھایا۔ ایک ساتا کر اجیار، سگلی چند مٹایا۔ ایک ساتا بھے دھار، گنی گہند وڈ وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک ست مکھ رکھایا۔ ایک ساتا ست ستارا، سننگر رُپ سہایا۔ سننگر کھیلے کھیل نیارا، بھيو کوئی نہ رایا۔ پنچم میتا پنچم کر پیارا، ایک پانچا آگے لایا۔ چھیواں گھر سوہے بنک دوارا، چوتھا مکھ اٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک ساتا پانچا چھیکا ایک ڈور بندھایا۔ اک اکلا ایکنکار، ساتا ست پُرکھ اکھوایا۔ ایک ساتا بن ستار، ستاراں ناؤں دھرائیا۔ پنچم پیارے کر پیار، پنچم موہ چُکایا۔ چھیواں ویکھے سچ دربار، گر گوہند بیٹھا ڈیرا لایا۔ ستاراں سو چھینجا بکرمی کر وہار، پنتھ پنتھا دے اُپجایا۔ گرُو گرنتھ رکھ سنسار، دے مت گیا سمجھایا۔ پُرکھ ابناشی آد جُگاد پنچ تت بدلے چولا، نہ کوئی سکے بند کرایا۔ ڈھدر گاہی شبد سرُپی گائے ڈھولا، آپ اپنا ناد وجایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سننگ تیری ساچی نیہہ لوک مات دھرائیا۔ ایک ڈھنیا لائے ڈھاہ، کلجک پار کنارہ۔ سننگر پورا بن ملاح، لوک مات لئے اوتارا۔ کھانی بانی کوئی جانے نہ، وید پُران نہ جانن سارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر گوہند وڈ مرگند، ایک دیوے نام سہارا۔ گر گوہند نام وٹا، سننگھ رُپ اکھوایا۔ سننگھ گر آپ ہو آ، گوہند سننگھ مول چُکایا۔ سچ سننگھاسن ویکھ وکھا، نرگن آسن لایا۔ پاوا چول نہ کوئی لئی بنا، نہ کوئی باڈی بنت بنایا۔ کسے مندر گر دوار مسجد مٹھ شو دوالے نہ بیٹھا ڈاہ، ہتھ کسے نہ آیا۔ گر سکھ تیرا دوس رین کا یا مندر اندر بیٹھا تنکے راہ، اک دھیان لگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک دیونہارا ور، ایک مارگ لایا۔ چار ورن مارگ لاء، اک دستار بندھایا۔ ایک امرت جام پیا، ایک گن جنایا۔ ایک بستر تن چُھہا، اوچاں نیچاں بھيو چُکایا۔ ایک گہنا ہتھ پا، نام کنگن ونڈ ونڈایا۔ دھیرج یت ست سننو کھ رہیا وکھا، ایک بندھن پانیا۔ مچھ داہری کیس لئے ودھا، ساچا رُپ درسایا۔ آپ

اپنا وچ لیا کھا، آپ اپنا بھیو چکائیا۔ پنچم مینا نام دھرا، پنچم رہیا سیو کمائیا۔ پنچم آگے جھولی ڈاہ، منگے منگ سچ نیا کیا۔ میرا بخشو جگت گناہ، ایک اسکھیا رہیا پڑھائیا۔ امرت پینا ساچے تھاں، دُئی دویتی دے گوائیا۔ ایک پتا ایک ماں، ایک گر سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا مارگ لائیا۔ اپنا مارگ آپے دس، آپے بو جھ بھجھایا۔ آپے ہر دے رہیا وس، آپے درس دکھایا۔ آپے تیر نرالا رہیا کس، آپے بان اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمت ایہہ سمجھایا۔ تیر نرالا وجے بانا، گر شبدی پنجن الایا۔ ہر کا سادھو مننا بھانا، ہر ساچا وچ سما یا۔ ڈھر درگا ہی ساچا رانا، ایک ایک اکھوایا۔ اکال پُرکھ ایک گانا، نہ کوئی دوسر گرو منایا۔ گرو گرنتھ ضامن وچ اک کانا، دے مت رہیا سمجھایا۔ بھل رُل نہ وقت گوانا، کلج کوڑ اندھیرا چھایا۔ شبد کھوج ویکھ پد نربانا، ہر شبدی کھوج کھوجایا۔ کھیلے کھیل دو جہاناں، بھیو کوئی نہ پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا در سہایا۔ گر گو بند سنگھ روپ، سنگر ناں دھرایا۔ منگے منگ شاہ بھوپ، بھکھیا بھکھک پایا۔ کلج کوڑ پسارا جوٹھ جوٹھ، ٹھگ چور یار ہوئے ہلکایا۔ پار برہم پر بھ آپے جائے ٹٹھ، لوک مات ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر سنگر پنجن الایا۔ سُنیا شبد گر گو بند، آتم وئی ددھائیا۔ پر بھ آپ اُچائی ۲۲۲

ساچی بند، پوت سپوتا ناؤں دھرائیا۔ وڈ داتا شاہ گنی گہند، تیری اوٹ تکائیا۔ انتم مٹاؤنی کلج چند، تیرے ہتھ تیری وڈیائیا۔ تیرا تیری کرے بند، تیرا میرا بھیو نہ جانے کوئی رائیا۔ تُوں سدا داتا بخشند، سرشٹ سبائی ہوئے سدا گناہیا۔ جن بھگتاں مٹی سگلی چند، جو بیٹھے راہ نکائیا۔ لہنا دینا چکاؤنا سرپت راجے اند، کروڑ تیتیسے میٹے شاپییا۔ شو شکر مٹاؤنی سگلی چند، انتم لیکھا پور کرائیا۔ برہے ملاؤنا آپ اپنی بند، آپ اپنے وچ سمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کھیل کرنہارا آپ ہو جائیا۔ پُرکھ ابناشی دے صلاح، گر گو بند ہر سمجھایا۔ تیرا بیڑا ہر ملاح، کلج انتم دے چلایا۔ شبد وچولا کرے صلاح، دو جہاناں پھیری پایا۔ ایک ڈھولا لینا گا، سوہنگ نام دھرایا۔ سو پُرکھ نرنجن ہر آپ اکھوا، ہنگ تیرا روپ وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک دو آدو آدو ایک ایک رنگ رنگایا۔ میری دھار تیرا رنگ، شبد وجے ددھائیا۔ تیرا نام میرا مردنگ، لو آں پُریاں کرے جنائیا۔ تیری سچ میرا پلنگ، بیٹھا آسن لائیا۔ شبد سُنیہڑا آپے بھیج پوری کرے تیری منگ، انتم میل ملایا۔ چرن دھوڑ نہائے ساچی گنگ، سرور اک دکھایا۔ ساچے آسو کسے

تنگ، نیلا نیلی دھاروں پار کرایا۔ اتم منگنا ساچی منگ، پر بھ پوری دے کرایا۔ داتا جودھا سورا سربنگ، سرب کل اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تیرا سنگ نبھایا۔ گر گوہند ملیا ور، رسنا شبد الایا۔ اک وساونا ساچا گھر، سمبل نگری دھام سہایا۔ بن ہر ہور نہ کوئی سکے گھر، نہ کوئی باڈی بنت بنایا۔ بن ہر ہور نہ سکے کوئی چڑھ، نہ پوڑا دس دسیا۔ بن ہر کوئی نہ سکے اندر وڑ، نہ کوئی کُنڈا لایا۔ اتم تیرا لڑ لئے پھڑ، نہ سکے کوئی تڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی بوجھ نبھایا۔ کلجک اتم ہر ہر آوئا، اپنا ویس وٹا۔ جوتی نور کھیل کھلاوئا، نہکلنکا نام دھرا۔ شبد ڈنکا اک وجاونا، چوٹ تن نگارے لا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں جگت اٹھاوئا، دیوے شبد سنا۔ سادھاں سنتاں مول چکاوئا، جوٹھی جھوٹھی ڈھیری ڈھاہ۔ اتم گند میٹ مٹاوئا، کلجک اتم دے نہ۔ جیرج انداں پھول بھلاوئا، اُتہج سیج چھڈے نہ۔ برہمنڈاں ہر پھیرا پاوئا، نو کھنڈ پر تھمی ویکھاں تھاں۔ ستاں دیپاں آپ ہلاوئا، آپ جنائے اپنا ناں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، جن بھگتاں دیوے ٹھنڈی چھاں۔ نہکلنک نام دھر، شبدی ڈنک وجاونا۔ ویکھنہارا ساچا گھر، نہ کوئی بھيو چھاپوئا۔ لکھ چوراہی جائے ہر، اتم کھ بھواونا۔ گرگھ ورا جائے تر، جس چرنی سیس نو اونا۔ درس دکھائے آگے کھر، پور کرائے بھاون۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھر، توڑے لکا گڑھ راونا۔ نہ کوئی ویدا کھر گیا پڑھ، بھیکھا دھاری دھرے بھیکھ باونا۔ جگت اگنی گیا سڑ، امرت برکھے سیٹل ساونا۔ پنج وکارا وگے ہڑ، منمکھ جیو سرب رڑھاونا۔ گرگھ ورا ساچے پوڑے جائے چڑھ، پورن برہم کرے پچھاننا۔ ساچے اندر جائے وڑ، نہ چھٹے ہر کا دامن۔ ہر سہائے کنجن گڑھ، دھر درگا ہی ہوئے ضامن۔ کوئی نہ سکے آگے اڑ، پر بھ مارے تیر نشاننا۔ کلجک اُکھیرے لگی جڑ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، نر نرائن آپ اکھواونا۔

نرگن روپ جوت اُجالا، آد نرنجن داتا۔ پار برہم پر بھ پُرکھ گوپالا، سرب جییاں پت ماتا۔ لکھ چوراہی ہوئے رکھوالا، اتم بندھائے ناتا۔ چلے چال اک نرالا، پورن پت پُرکھ بدھاتا۔ جوتی نور اک جوالا، آد شکت اک اکاتا۔ تھر گھر رکھ سچّی دھر مسالہ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنی داتا۔ نرگن روپ پُرکھ اکال، آد انت اکھوایا۔ ست سروپ سدا دیال، ناری کنت سمایا۔ اپنی سرت آپ سنجال، اپنا منت چلایا۔ اپنے انتر

آپے مارے چھال، اپنارس چوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرُگن نُوَرُو نُوَر اُکھوایا۔ نُوَرُو نُوَر ہر نرُنگار، نرُگن دھار چلائیآ۔ اک اُکلا کر
 پسار، عقل کلا اُکھوایا۔ کھیلے کھیل اپر اپار، کھیلنہار آپے بے پرواہیا۔ آد انادی بے عیب پروردگار، پاربرہم پُرکھ اُکھوایا۔ ست سرُپ سچی سرکار، ست
 ستواد اُکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرُگن نُوَر کرے رُشنائیآ۔ نرُگن نُوَر ہر پرکاش، پرَم پُرکھ اُکھوایا۔ آد جگاد نہ جائے وناس، آدن
 انتا نام دھرایا۔ کھیلے کھیل پر تھی آکاش، لو آں پُریاں پھیرا پایا۔ منڈل منڈپ پاوے راس، رُوَس سیوالایا۔ لکھ چُو راسی وسے پاس، دس کسے نہ آیا۔
 پون چلائے اک سواس، آپ اپنی دیا کرایا۔ ہر گھٹ آپے رکھیا واس، گھر گھر مندر ڈیرہ لایا۔ پاربرہم پر بھ ہو یا داس، پنچ تت سمایا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ جگ جگ دھارے بھیس اولّا، پاربرہم بے انتا۔ آپے وسیا اک اُکلا، میل ملاو ساچے سنتا۔ ویکھ دکھائے
 جل تھلاں، ڈُو نگھی کندر پھول پھولنتا۔ کرے کرائے ایکا ہلا، ایکا کام کرتا۔ اپنے پھل آپے پھلا، آپے توڑ تڑنتا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، نرُگن ساچا دھام سُننتا۔ ساچا دھام ہر بنواری، ایکا ایک سہانندا۔ نرمل جوتی کر اُجیاری، آکاش پرکاش چلائیآ۔ شبد سَنگھاسن ایکا بھاری، تھر گھر ڈیرہ
 لائیآ۔ تخت بیٹھا سچا سکداری، سچا شاہ سلطان آپ اُکھوائندا۔ اُٹھیا شبد پہریداری، در دربان اُکھوائندا۔ اٹھے پہر خبرداری، آلس نندرا وچ نہ آئیآ۔ ہر
 ہر کرتا دیوے محکم وارو واری، لوک ماتی راہ تکائیآ۔ جگ جگ کھیلے کھیل نیاری، کھیلنہار ویس وٹائیآ۔ آدن انتا ایکا ایکنکاری، اونکارا نام دھرائندا۔ جن
 بھگتاں پنچ رہیا سواری، ایکا آتم برہم جنائیآ۔ وجائے دُھن سچی دُھکاری، انحد ساچا تال رکھائیآ۔ جوت نرُنجن کر اُجیاری، اگیان اندھیر مٹائیآ۔ بجر کپائی
 دیوے پاڑی، دُئی دویتی پردہ لائیآ۔ نو دوارے پار کِناری، گھر دسواں ویکھ وکھائیآ۔ آتم سیجا کر پیاری، سچ سَنگھاسن ویکھ وکھائیآ۔ نرُگن جوت کر
 اُجیاری، چٹی دھار وھائیآ۔ اٹھے پہر رہیا وچاری، ہر جن سرتی راہ تکائیآ۔ جس جن بخشے چرن پیاری، اکال مورتی میل ملائیآ۔ آپے پُرکھ آپے ناری،
 ناری کنتا آپ ہو جائندا۔ سرُگن میلا وڈ سنساری، ہر ساگر گھر گمبھیر سمائیآ۔ ویکھنہارا وارو واری، جگ جگ ویس وٹائیآ۔ لوک مات کر تیاری، پنچ تت
 سمائیآ۔ برہما وشن شو دیوت سُر دے آدھاری، ایکا دھیر دھرائندا۔ آپے وسیا سب توں باہری، بھيو کونے نہ پائیآ۔ کرے کھیل اپار اپاری، جوتی نُوَر

ٹکائندا۔ سبجگ ساچے دئے ادھاری، اٹھ اٹھاراں مول چکائندا تریتا تیرا بھر بھنڈاری، دوئے دوئے ویکھ وکھائندا۔ دوپر تیرا میت مَراری، لہنا دینا جھولی
 پائندا۔ کلجگ تیری کھیل کھلاری، ہر اپنی ونڈ ونڈائندا۔ پائے حصّہ ہر گردھاری، ورن برنی راہ چلائندا۔ ایک دوجا کر سکداری، تیرا راہ وکھائندا۔ چوٹھے
 در ہاباکاری، نہ کوئی پنچم میل ملائندا۔ چھوواں مندر ہوئے اجاڑی، ستوے ست پُرکھ نرنجن نہ کوئی دھیائندا۔ اٹھاں تتاں مگر لگائے پنچم دھاڑی، کام
 کرودھ لو بھ موہ ہنکار سنگ رلائندا۔ نو در ویکھے اگ لگی بہتر ناڑی، نہ کوئی مات بُجھائندا۔ دسویں بیٹھ جوت نرنکاری، آپ اپنا بند کرائندا۔ مایا پردہ پائے
 بھاری، جیو جنت نہ کوئے لائندا۔ کایا گڑھ بنا ہنکاری، اُپر چڑھ ویکھ وکھائندا۔ محل اٹل اُچ مناری، در ساچا آپ سہائندا۔ شبد ڈنکا مارے وارو واری، لکھ
 چوراسی آپ اٹھائندا۔ عیسیٰ موسیٰ کرتیاری، ہر جوتی نور رکھائندا۔ سنگ محمد چاریاری، ایک متا پکائندا۔ اللہ رانی کر پیاری، ناتا جوڑ جڑائندا۔ کلمہ امام شاہ
 سواری، اپنا آپ سنائندا۔ اعظمتو کستو کھیل نیاری، احباب رباب وجائندا۔ دو دو آہ تیج سواری، پُن صواب نہ کوئی رکھائندا۔ کول نابھا امرت دھاری،
 اپنا کھ اٹھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی ونڈ ونڈائندا۔ شبد ونڈ کرے بلوانا، پاربرہم اکھوائندا۔ کھیلے کھیل دو جہاناں، بھو کوئی
 نہ پائندا۔ کلجگ کوڑی کریا کر پردھانا، جوٹھ جوٹھ سنگ رلائندا۔ مایا ممتا بدھا گانا، ہوئے ہنگتا میل ملائندا۔ پنچ رلائے نال شیطانا، اٹھے پیر اٹھائندا۔
 من مت کر پردھانا، سر اپنا ہتھ ٹکائندا۔ بدھی بالی ہوئے نادانا، گیان گوجھ نہ کوئی جنائندا۔ کھیلے کھیل سری بھگوانا، سری دھر نام دھرائندا۔ جن
 بھگتاں دیوے نام ندھانا، انتر آتم ویکھ وکھائندا۔ شبد وکھائے سچ نشانہ، دھر درگا ہی آپ چلائندا۔ اُپر لکھے لیکھ مہانا، سوہنگ ناواں رکھائندا۔ مارے تیر اک
 نشانہ، ایک چلہ آپ اٹھائندا۔ کھیلے کھیل گوپی کاہنا، نام بنسری اک وجائندا۔ سینا سرتی کر پروانہ، رام رام گھر پرنائندا۔ ارجن دیوے اک گیانا، ایک شبد
 الائندا۔ کلجگ رکھیا نوجوانا، ہر ساچا ویکھ وکھائندا۔ ایک شرع اک شریعت دئے دھر فرمانا، ایک کلمہ آپ پڑھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، ہر نرگن کھیل کھلائندا۔ نرگن کھیل ہر کھلنتا، عقل کلا کل دھاریا۔ کلجگ اپنا ویس وٹنتا، سنگ محمد چاریا۔ اللہ رانی میل ملنتا، سہائے بنک دواریا۔
 ایک نعرہ آپ سُننتا، ہو ہو تیری واریا۔ ایک ساچا دھام سہننتا، مقامے حق میلا ساچے یاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن کھیل

پروردگاریا۔ نرگن رُوپ پروردگار، ایکا نام خُدائیا۔ خالق خلق خُدائی کر پسار، دین الاهیہا۔ دین الاهی کر وچار، اک شریعت سنائیہا۔ اک شریعت بنھے دھار،
 ایکا آنت الائیہا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن ونڈن ونڈ ونڈائیہا۔ نرگن اپنا کر پسار، جگ جگ کھیل کھلائیہا۔ کلجگ کھیلے کھیل نیارا،
 وید کتیب نہ کوئی رکھائیہا۔ پُران اٹھاراں پائے سارا، ہر ساچا گھ بھوائیہا۔ انجیل قُرآنا کر نیارا، اپنا راہ وکھائیہا۔ گھ چھپایا کرشن مُراہ، راما رام نہ کوئی
 دھیائیہا۔ گنپت گنیشا گیا ہارا، شو شکر نہ ترسول اٹھائیہا۔ برہما ویکھے نہ نین اگھاڑا، اٹھے نیز بند کرائیہا۔ کروڑ تیتیسانہ کوئی لکارا، سُرپت راجا اند گھ
 چھپائیہا۔ پُرکھ ابناشی ایکا شبد کر تیارا، لوک مات رکھائیہا۔ پنچ تت کر پیارا، نانک نام رکھائیہا۔ جوت سرُوپ کر آکارا، نرگن ویس وٹائیہا۔ شبد شستر
 اک پیارا، تن گاترے آپ لٹکائیہا۔ من مت مارے وارو وارا، گرمت اک پرنائیہا۔ جیواں جنتاں کر پیارا، سادھاں سنتاں سمجھائیہا۔ داتا دانی کھیل
 نیارا، کھیلنہار دس نہ آئیہا۔ مات پتا نہ پاوے سارا، نہ کوئی بھیو جنانیہا۔ پُرکھ ابناشی کر پیارا، اپنے در ملائیہا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، نرگن اپنی ونڈ ونڈائیہا۔ اپنے در آپے سد، آپے دیا کمائیہا۔ نام پیائے ساچی مد، اک نمار رکھائیہا۔ بھاگ لگائے شبدی پد، وشنوں ونسی آپ
 اکھوائیہا۔ اک جنائی بودھ اگادھا، دُھر دی دھار سمجھائیہا۔ پُرکھ اکالا دین دِیالا آتم انتر اک وجائے ساچا نادا، انحد سیوا لائیہا۔ رسنا گائے نہ کوئی صدا، بتی دند
 نہ کوئی جنائیہا۔ اجپا جاپ ملے مادھو مادھا، ایکا سچ پڑھائیہا۔ میٹ مٹائے واد ووادا، جس گھر بوجھ بُجھائیہا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن
 اپنی ونڈ ونڈائیہا۔ ونڈے ونڈ نام ست، لوک مات جیکارا۔ لیکھے لائے پنچ تت، جس جن دیوے کر پیارا۔ بہتر ناڈ نہ ابلے رت، پنچ چور نہ کرے خوارا۔ آتم
 نیچے ساچے وت، بیجنہار آپ کرتارا۔ پُھل پُھلواری ویکھ پت، پُھل امرت لگے ڈالا۔ ست سنتو کھی دیوے دھیرج جت، کایا مندر سچّی دھر مسالہ۔ ہر کا
 مندر کدے نہ جائے ڈھٹھ، دیک جگدی رہے جوالا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے کھیلے کھیل نرالا۔ نام ست پائی ونڈی، ہر ساچا
 ونڈ ونڈائیہا۔ کھیلے کھیل وچ ورجنڈی، پاکھنڈی میٹ مٹائیہا۔ گر نانک ہتھ پھرائی کنڈی، ایکا تول تُلائیہا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 ایکا دتا ساچا بولا، سوہنگ رسنا گائیہا۔ نانک سوہنگ رسنا گا، اپنا مول چکایا۔ تیرا میرا بھیو نہ را، نرگن سرگن اک اکھوایا۔ سرگن تیرا ساچا تھاں، نرگن

ڈیرہ لایا۔ زرگن تیرا ساچا ناں، سرگن ساچا دئے چپایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی ونڈ ونڈایا۔ نام ست ونڈ ونڈا، اللہ ہو
 وچاریا۔ انا الحق ویکھ وکھا، میل ملائے دسم دواریا۔ مقامے حق اک خُدا، سچکھنڈ میل ملا رہیا۔ دواں وچولا بے پرواہ، بھیو کوئی نہ پارہیا۔ ست پُرکھ زرگن
 آپ اکھوا، نورو نور آپ اُچا رہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن جوتی نور ہر، شبدي ناد تال و جا رہیا۔ شبدي ناد تال وجے تلواڑا،
 گھر ساچے وجے ودھانیا۔ پاربرہم پر بھ ویکھے اک اکھاڑا، دُھر درگا ہی بیٹھا لایا۔ سچ سنگھاسن بیٹھ سچا لاڑا، آپ اپنا رہیا سہانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، جوتی نور دھر جگ جگ ویکھے اپنا گھر، لوک مات کھیل کر، کلج کرے کنت کُرمائیا۔ کلج کری ہر کُرمائی، کام کرودھ پر نایا۔ لو بھ
 موہ کرے لڑائی، ہتھ ہنکار اٹھایا۔ مایا متا دھی جوائی، نہ سکے کوئی بچایا۔ من مت نیتز نین کجلا رہی پائی، متمکھ چو کرے ہلکایا۔ جوٹھ جھوٹھ وٹی ودھائی،
 چاروں گنٹ اندھیرا چھایا۔ دھرت مات نیتز رو رو نیر رہی وہائی، پر بھ آگے سپس جھکایا۔ کلج پکڑ پچھاڑے دوویں بانہی، اُپر اپنا بھار اٹھایا۔ جیو جنت
 غریب نمانے رہے گُرائی، کریا کرم نہ کوئی جنایا۔ سادھاں سنتاں ملیا میل نہ ہر ساچے ماہی، جوٹھے جھوٹھے بیٹھے دھونیاں تیا۔ کوٹی کوٹ بٹھ لنگوٹ
 پھر دے تھائیں تھائیں، یت ست نہ کوئی رکھایا۔ کوئی نہ دیوے سر ٹھنڈیاں چھائیں، گُردر مندر مسجد ڈیرہ لایا۔ شو دوالا مٹھ پئی دُہائی، پنڈت پاندھے رہے
 گُرایا۔ ملا شیخ کرن لڑائی، قُطب غوث نہ کوئی سہایا۔ پیر فقیر نہ کرے جنائی، دستگیر نظر نہ آیا۔ امرت سر سرور ہنس بنائے نہ پھڑ پھڑ کائیں، بھر پیالہ نہ
 کسے پیایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نانک گر دتا ور، ایک شبد آگے دھر، ایک راہ دکھایا۔ نانک گر پراپکارا، چار ورن پرنا سندا۔ چارے
 کُٹھاں پاوے سارا، دہ دشا اٹھ دھاندا۔ جیواں جنتاں سادھاں سنتاں ویکھے وارو وارا، مورکھ مگدھ گڑھ ہنکار تڑا سندا۔ ایک کنڈا ہتھ دو دھارا، شبدي ناؤں
 دھرا سندا۔ اُچے ٹلے پاوے سارا، گورکھ مچندر پھول پھولا سندا۔ ملا شیخ مسائق قاضی اک سنائے ساچا نعرہ، حق حقیقت اک سنائے۔ پنڈت پاندھے گیان
 دھیان کر اُجیارا، ایک برہم دکھاندا۔ پاربرہم پر بھ بھیو نیارا، اگم اگمڑا روپ وٹا سندا۔ ہڈ ماس ناڑی چڑا نہ کوئی کرے کل آکارا، دس کسے نہ آسندا۔ جگ
 جگ اپنا لے اوتارا، جوتی جامہ بھیکھ وٹا سندا۔ کلج تیری انتم وارا، عیسیٰ موسیٰ کر تیارا، نال رلائے سنگ محمد چار یارا، لوک ماتی ویکھ دکھاندا۔ نانک گر کر

پیارا، ایک دیوے شبد ادھارا، جوتی نور کر پیارا، پنج تت سماندا۔ اک گیان اک دھیان، اک چرن اک اشان، اک دھوڑ ایک مستک ایک ٹکا اک للاٹ ایک
 گھاٹ پار کراندا۔ گرگھاں دسے نیڑے واٹ، مٹمکھاں در دُرکاندا۔ چوڈاں لوک دکھائے ساچا ہاٹ، چوڈاں طبقات پھول پھولا سندا۔ زمیں اسمانا پاڑا
 جائے پاٹ، گر پورا نیتز اپنا آپ اٹھاندا۔ کدے نہ ستا خاکی خاک کھاٹ، نور وچھونا اک وچھاندا۔ وچ نہ آئے آن ہاٹ، مات گربھ نہ پھیرا پاندا۔
 ایک جوتی نور للاٹ، اپنی آپ رُشاندا۔ اتم کا یا چولی جائے پاٹ، تھر کوئی رہن نہ پاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن رُپ کھیل
 کر، جگ جگ اپنی ونڈ ونڈاندا۔ نانک چولا ہر گھر پایا، گھر ساچے وٹی ودھانیا۔ ایک ڈھولا نام رکھایا، دوس رین رہیا گانیا۔ سوہنگ ڈھولا ساچا گایا، ایک دوجا
 بھو چُکانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ دکھائے ساچا گھر، گھر ساچا آد نرنجن بیٹھا بے پرواہیا۔ آد نرنجن ہر بے انت، پر م پُرکھ اپارا۔
 کھیلے کھیل جگا جگنت، لوک مات اوتارا۔ گرگھ اٹھائے ساچے سنت، جن بھگتاں میت مُرا۔ جہوا رسنا چپائے نیا منت، شبدی شبد ادھارا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک نور ہوئے اوتارا۔ ایک گر اک اوتارا، ایک رُپ وٹانیا۔ ایک شکتی بھر بھنڈارا، آد شکت نام وڈیانیا۔ اک ویکتی پُرکھ اگم
 ۲۵۰ اگم اپارا، اگمڑی دھار چلائیا۔ نہ مرے نہ پئے جم وچ سنسارا، آون جاون رچن رچانیا۔ آپ اپنا کر اُجیارا، آپے لئے مٹانیا۔ آپے وسیا دھواں دھارا،
 دھندوکار دکھانیا۔ سگل سرشٹی کر پیارا، بیٹھا آسن لائیا۔ اک اکلا اینکارا، کرتا پُرکھ ناؤں دھرانیا۔ نرگن رُپ سچی سرکارا، پاربرہم وڈی وڈیانیا۔ شبد
 سرُپی مارے ایک نعرہ، گھر گھر آواز لگائیا۔ کلجگ اتم ہوتیارا، آیا بھیس وٹانیا۔ ایک ات اک پیارا، ایک بوجھ بُجھانیا۔ ترے گن مایا پار کنارہ، تتوت اکھوانیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نرگن وچ لگائیا۔ نرگن رُپ اور نہ دوآ، گرُ گرُ گرُ دیوا۔ آلس نندر وچ کدے نہ سویا، پاربرہم پر بھ
 الکھ ابھیوا۔ اُپائے کھپائے نہ کدے ہسے نہ کدے رویا، آد انت نورو نور۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ لوک مات اپنا شبد لے
 کے آوے ساچا ڈھوآ۔ نام ست شبد چلا، ہر نامے وچ کرایا۔ ایک مت گیا سمجھا، ایک رُپ درسایا۔ ایک پت گیا رکھا، پت پر میثور ہوئے سہایا۔ ایک بیت
 گیا بنا، دھیرج دھیر دھرایا۔ ایک ست گیا دکھا، ست سنتو کھ نام اُپایا۔ ایک ات ایک یج گیا بجا، بن انگد پھل کسے نہ کھایا۔ سرشٹ سبائی ہوئی ننگت، نہ پردہ

کوئی پایا۔ نو دوار گھر گھر پھردی منگت، ترشنا بھکھ نہ کوئی مٹایا۔ ملیا دھام نہ ساچی سنگت، بن گر پورے کوئی نہ ساچا راہ دکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جوت ویس وٹایا۔ جوتی شبدی ویس وٹا، پنج تت سماندا۔ انگد گھنا دیوے پا، دس کسے نہ آسیندا۔ لہنا دینا مول چکا، کایا ترپت کرا سندا۔ مٹھتا دے مٹا، اگم اگتا شبد پڑھاندا۔ بھکھا ننگتا لیکھے لا، شاہ سلطان بنا سندا۔ نام دھن سچ خزانہ جھولی پا، اٹھ بھنڈار چلا سندا۔ اپنا اکھر آپ سکھا، آپ لیکھ لکھاندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک دوجا کر وہار، تیجا نیتز آپ گھلاندا۔ تیجا نیتز امرپد، گر پورے ایک پایا۔ رام داس وٹی صد، ساچا نام سنا یا۔ پار کرایا کوٹ برہم، پار برہم ملایا۔ آپ لیکھے اپنی جد، اپنا روپ وٹایا۔ گر ار جن شبد ڈوری بندھ، ایک چرن دسایا۔ جوت سرپ چاڑھے چن، لوک مات کرے رُشنا یا۔ روس دیوت سر برہما شو کرن دھن دھن، گن گندھرب بھل برسایا۔ پُرکھ ابناشی ایک گیا من، گر نانک راہ دکھایا۔ ایک شبد سنائے کن، تال تلواڑا اک وجایا۔ لیکھے لایا جننی جن، جن جنکا آپ بنایا۔ بھاگ لگایا کایا تن، پنج تت کرے رُشنا یا۔ سرشٹ سبائی بیڑا بٹھ، ہر کا بھو گھلایا۔ جیواں جنناں کڈھے جن، ایک شبد الایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک منتر اک گیان، اک دھیان ایک شبد درڑایا۔ ایک گیان دیا گر نیتز، ہر وڈ وڈی وڈیا یا۔ کھیلے کھیل کایا کھیتز، بھل بھلواڑی دیکھ دکھایا۔ رت بسنتی مہینہ چیتز، سد ہی رنگ رنگا یا۔ شبدی شبد بنیا ہیتر، ساچا ہت کما یا۔ سنت دلارا جیٹھی جیٹھر، جیٹھ اگنی رہیا بھجایا۔ بودھ اگادھا شبدی لیکھر، گر گرنٹھ اپا یا۔ گر تیغ بہادر لائے پلیتھر، اُپر پوچ پُچا یا۔ سادھا سنتاں گر کھتاں رکھے چھایا، پیٹھر، مٹھکاں دے ڈرکایا۔ مستک لگا لائے رتی کیسر، ساچے قلعہ سگن منایا۔ کلجگ اتم میلا ہوئے تھنسیسر، کاہنا کرشنا گیا سمجھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن رہیا ونڈ ونڈا یا۔ زرگن ساچی ونڈ ونڈا وئی، ہر گو بند ہر داتا۔ ہر رائے ہر کھیل کھلا وئی، ہر کرشنا میل ملاتا۔ تیغ بہادر ایہہ سمجھا وئی، سیس دھر توڑے ناتا۔ گر گو بند اک کمان تیر اٹھا وئی، میٹے رین اندھیری راتا۔ چار ورنناں ایک دھار بنا وئی، ایک ہوئے پتا ماتا۔ دُرمت میل کٹ دکھا وئی، اتم ہوئے ذاتا۔ امرت دھار گھ پچا وئی، ورن برن کرائے ایک ذاتا۔ ایک سکھیا سکھ سمجھا وئی، امرت اتم بوند سوانتا۔ اپنی لاج آپ رکھا وئی، نہ کوئی دوسر بھین بھراتا۔ سچ سچ سنجم تیرا ہتھ اٹھا وئی، جو رو زر ظلم نیڑ نہ آئے کمذاتا۔ پلے نام گنڈھ بنھا وئی

دُھر درگاہی ساچی داتا۔ اکال مورت اک دھیاونی، گر پیر نہ ہور پچھاتا۔ ایشٹ دیو دیوا اک دکھاؤنی، نرمل جوت جگے اکاتا۔ اپنی پچھان آپ سمجھاؤنی، اک گیان اک جماعتا۔ شبد سر تال اک کھڑکاؤنی، راگ رنگ نہ کوئی پچھاتا۔ نرگن اپنی ونڈ آپ ونڈاؤنی، کلجگ اتم ناتا توڑے پت ماتا۔ شبد کٹار ہتھ اٹھاؤنی، لوآں پُریاں مارے جھاکا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم لہنا دین چکائے باقا۔ کلجگ اتم جوت جگا، ہر نور کرے رُشناییا۔ نہکلنکا ناؤں رکھا، اپنا کرم کماییا۔ شبد ڈنکا دے وجا، نو کھنڈ دے سناییا۔ راؤ رنگاں دے اٹھا، سادھاں سنتاں دے ہلاییا۔ دوار بنکا دے سہا، گرگھ ساچے لئے جگاییا۔ جن جنکا میلانے ملا، ہر بھگت وڈی وڈیاییا۔ جوتی تنکا دے لگا، کھچی جائے واہو داہیا۔ واسی پُری گھنکا دیا کما، ہر جن ساچے لئے اٹھاییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، ایکا ونڈی رہیا ونڈاییا۔ شبد سروپی ونڈے ونڈ، پاربرہم کرتارا۔ ویکھ دکھائے جیرج انڈ، اُتہج سیج پاوے سارا۔ میٹ مٹائے بھیکھ پکھنڈ، نہ کوئی دے دُھاگن نارا۔ شبد پھڑے چنڈ پرچنڈ، سوہنگ بولے سچ جیکارا۔ لکھ چوڑاسی وڈھے کنڈ، لوآں پُریاں دے ہلارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک لئے اوتارا۔ نہکلنک کل جامہ دھار، نرگن جوت جگاییا۔ سال بونجا کر پیار، پنچ تت ہنڈھاییا۔ ۲۵۲

ویہہ صد بکرمی کر اُجیار، پوہ چھبھی رت سہاییا۔ جوتی جوت میل سچی سرکار، آپ اپنا مول چکاییا۔ نرگن جوتی کر اُجیار، لوک مات کر کر آیا دھاییا۔ ساچے مندر کر پیار، اندر وڈیا بے پرواہیا۔ ساڈھے تن ہتھ محل اُسار، سمبل نگری ناؤں دھراییا۔ گوہنڈ کھیرا کر اُجیار، ہر بیٹھا کھ چھپاییا۔ کلجگ جھگڑا چار یار، چاروں کُنٹ دُھاییا۔ لکھ چوڑاسی رووے زارو زار، سرشٹ سبائی رہی گرلاییا۔ دھرت دھول کرے پکار، گل پلا بیٹھی پائییا۔ دھرم رائے رہیا لکار، آپ اپنی لئے انگڑاییا۔ چترگپت لیکھا رہیا وچار، بہی کھاتا پھول پھولاییا۔ لاڑی موٹ نار ٹیار، سیس اپنا رہی گنداییا۔ بستر پائے تن شنکار، سوہنی بنت بناییا۔ نیناں کجل تکھی دھار، اپنا رہی مٹکاییا۔ پڑھی لکھی اپر اپار، لہنا دینا لئے چکاییا۔ اٹھ اٹھ ویکھے در دوار، اتر پورب پچھم دکھن پھیرا پائییا۔ کلجگ کوڑا رہیا لکار، آگوں بُجھایا اٹھاییا۔ جوٹھ جھوٹھ کھنڈا دو دھار، اپنا رہیا چکاییا۔ مایا ممتا کر ہنکار، بھلیا بے پرواہیا۔ نار دُھاگن ویکھ سنسار، رنگ رلیاں رہی مناییا۔ ترسنا آگن رہی ساڑ، پنچ تت وکارا لنبولاییا۔ گٹیاں گن گن ویکھے ستارا ہاڑ، کون کوٹ ہوئے رُشناییا۔ واہو داہی پھرے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، اُچے ٹلے پھیرا پائییا۔ اُبلے

رت ناڑ ناڑ، اک ابلا رہیا لگائیا۔ نو کھنڈ ست دیپ لگے اک اکھاڑ، ہر ساچے رچن رچائیا۔ کلجگ جودھا اندر دیوے واڑ، اپنیاں بُجھاں رہیا اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ونڈ ونڈائیا۔ ونڈی ونڈ دھرم دوارے، ہر ساچے دھرم کمایا۔ رائے دھرم مارے لکارے، اٹھ اٹھ بول سنایا۔ چتر گپت پیا پکارے، لیکھا لیکھ نہ کوئی لکھایا۔ دھرم سپتری سچ ڈلارے، ساچا کھ دکھایا۔ لاڑی موت کر پیارے، تیرا راہ چلایا۔ کلجگ اتم ویکھ لکھ چوراسی جیو کوارے، ہر ساچا کنت نہ کسے ویاہیا۔ نانک گوہنڈ بن لکھارے، جگ لیکھا ایہہ لکھایا۔ وید ویاسا واجاں مارے، پوت سپوتا براہمن گوڑا اچے ٹلے ساچے پریت کرے جوت اجیارے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن کھیل کرے کرتارے۔ کل جودھا رہیا لکار، چاروں کنت لئے انگڑائیا۔ ملیا میل محمد یار، ایکا متا پکائیا۔ اللہ رانی کرے وچار، سر اپنی چٹھی لاہیا۔ انجیل قرآن رہی لکار، ایکا الف خدائیا۔ ساچا حلف اٹھائے سچ سرکار، صدی چودھویں دے ڈھائیا۔ پرگٹ ہوئے وچ سنسار، ہر نورو نور الاہیا۔ بے عیب اک پروردگار، جگت نقاب کھ رکھائیا۔ سرشٹ سبائی سانجھ یار، سچ امام اک اُپائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم ونڈ ونڈائیا۔ ونڈے ونڈ ہر بے انت، کارج کرتا آپ اکھوایا۔ ویکھ دکھائے ساچے سنت، دھرنی دھرت دھول سہایا۔ اپنی ویدیا آپے پڑھدا، اپنا منتر رہیا چلایا۔ اپنے گھوڑے آپے چڑھدا، آپے رہیا دوڑایا۔ اپنی سرشٹی آپے لڑدا، نہ کوئی دوسر سنگ رلایا۔ اپنے گھاڑن آپے گھڑدا، آپے دے مٹایا۔ لکھ چوراسی اندر آپے وڑدا، آپے باہر ہو جایا۔ اپنی اگنی آپے سڑدا، آپے تیج ودھایا۔ آپے لہنا دین چکائے سیس دھڑدا، آپے لئے کٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم ونڈ ونڈائیا۔ ونڈے ونڈ لوک مات، کلجگ ویکھ دکھائیا۔ رین اندھیرا اندھیری رات، روس نہ کوئی رُشنائیا۔ بھرم بھلیکھا ذات پات، ورن برن پئی لڑائیا۔ ساچی وست نہ دسے کسے ہاٹ، ساچا ونج نہ کوئی کرائیا۔ پڑھ پڑھ تھکے پوجا پاٹھ، پر بھ کاروپ دس نہ آئیا۔ نہا نہا تھکے تیر تھ تاٹ، دُرمت میل نہ کوائے گوائیا۔ امرت رس نہ سکے چاٹ، نجھر جھرنانہ کوئی جھرائیا۔ نیڑ نہ دسے کسے واٹ، دُرو دُور تڑپھائیا۔ جوت نہ جگے کایا ماٹ، ڈونگھی کندر نہ ہوئے رُشنائیا۔ دُئی دویتی پردہ گیا نہ پاٹ، ایکا دوجا بھو نہ کوئی ہٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنکا ونڈ ونڈائیا۔ نہکلنکا نرگن روپ، شبدی شبد ترانہ۔ سرشٹ سبائی ساچا

بھوپ، پاربرہم سری بھگوانا۔ ویکھ دکھائے چارے کوٹ، دہ دشا پھول پھلانا۔ میٹ مٹائے جوٹھ جھوٹھ، مارے تیر نشانہ۔ بھگت وچھل جائے توٹھ، جن
 بھگتاں دیوے جیبا دانا۔ ایکا بھچھیا پائے نام مٹھ، شبد سندیشہ دیوے دھر فرمانا۔ جگت وکارا دیوے کٹھ، آتم انتر بخشہ برہم گیانا۔ پنچ تت وکارا کڈھے کٹ،
 جو دھا سور پیر بلی بلوانا۔ ہر کا تیر نرالا گیا چھٹ، سوہنگ رسنا چلہ تیر کمانا۔ سرشٹ سبائی پائے پھٹ، گھر گھر ہوئے ویرانہ۔ کلجگ انتم لئے لٹ، ہوئے مات
 پردھانا۔ کچا پھل جائے ٹٹ، ڈال پھیر نہ کسے لگانا۔ پُرکھ ابناشی شبد نگارے لائے ایکا چوٹ، لوآں پُریاں آپ سنانا۔ نو کھنڈ پر تھمی ستاں دیپاں کڈھے
 کھوٹ، متمکھ کوئی رہن نہ پانا۔ جیو جنت آلینو ڈگے بوٹ، پھڑ باہوں نہ کسے اٹھانا۔ بن سنگر پورے کوئے نہ دیوے بھنڈارا اتوٹ، اتٹ بھنڈار نہ کسے
 رکھانا۔ در در گھر گھر مندر مسجد گردوارے لبھدے پھردے کوئی کوٹ، کوئی کوٹ برہمنڈاں مالک ہتھہ کسے نہ آنا۔ کوئی کوٹ بھنڈی پھردے تن لنگوٹ،
 تن بستر نہ کوئی چھہانا۔ کوئی کوٹ چھڈی پھردے روٹ، بن ان جل نہ ملے بھگوانا۔ کوئی کوٹ مایا ممتا بھری پھردے پوٹ، نال رلائے پنچ شیطانا۔ گرگھ
 ورلے پاربرہم سرن سرنائی چرن کول جن ایکا اوٹ، میل ملائے دو جہاناں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکنک
 نرائن نر، کھیلے کھیل مہانا۔ کھیلنہار جگت کھلاری، جگ جگ کھیل کھلانا۔ نہہکنکا نر اوتاری، جوتی جامہ بھیکھ وٹا سندا۔ شبد کھنڈا تیز کٹاری، اپنے ہتھ
 رکھانا۔ برہما وشن شو دیوت سر رہیا اُبھاری، سویا کوئی رہن نہ پاندا۔ نوواں کھنڈاں ستاں دیپاں ویکھے وارو واری، چٹے آسو شبد گھوڑے سولاں کلیاں
 آسن لائندا۔ نرگن جوت جگے نر نکاری، پُرکھ ابناشی ناؤں دھرا سندا۔ جن بھگتاں پنچ رہیا سواری، داسن داسی سیو کماندا۔ اندر مندر گپت ظاہری، جوت
 اکالا دین دیالا سرب پر تپالا آپ اکھواندا۔ گرگھ ساچے مار اچھالا، کایا مندر اندر ویکھ اک پٹی دھر مسالہ، دھر ماتم برہم پُرکھ پر ماتم اتم ذاتم اک دکھاندا۔
 اتم ذاتا ہر کرتارا، ایکا ورن رکھایا۔ ایکا پتا ایکا ماتا، ایکا گود اٹھایا۔ ایکا نام ایکا داتا، ایکا جھولی پایا۔ ایکا دوس ایکا راتا، ایکا ویکھ دکھایا۔ ایکا پُرکھ ایکا ناتا، ایکا
 تند بندھایا۔ ایکا بچھنہارا واتا، جگ جگ ویس وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، نرگن روپ ایکا
 کر، ایکا رنگ رنگایا۔ ایکنکار اک اکلا، ایکا کل ورتایا۔ اک دکھائے سچ محلہ، ایکا دھام سہانیا۔ ایکا وسیا جلا تھلا، ڈونگی کندر آپ ٹکانیا۔ سچ سنگھاسن پُرکھ

ابناشن ایکا ملا، تھر گھر ناؤں رکھائیا۔ لوک مات آوے جاوے گھڑی گھڑی پل پلا، نت نوت بنت بنائیا۔ بھگتاں سنتاں دئی دوتی میٹے سلا، ایکا شبد کرے
 کڑمائیا۔ دیک جوتی ایکا بلا، ایکا نور کرے رُشنائیا۔ پنچ تت وکار نہ کرے ہلا، بیٹھے مکھ شرمائیا۔ گرسکھ تیرا پھریا پلا، چل آیا دھر در گاہیا۔ ہر سنگت ویکھیا
 نہچل دھام اٹلا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ جوتی شبدی آپے رلا، اپنی بنت بنائیا۔ ہر سنگت تیرے در دوارے کھلا، دوئے جوڑ سیس جھکائیا۔ پاربرہم شبد
 سُنسہرا پنچ تت اپنی ہتھیں گھلا، سوہنگ ڈھولا ایکا گائیا۔ ہوئے سہائی جلا تھلا، دو جہاناں پار کرائیا۔ چرن دوارا جس جن ملا، دھرم رائے نہ دئے سزائیا۔
 لاڑی موت نیتز مکھ پائے پلا، گرسکھ تیرے در نہ آئیا۔ انتم انت انت کال پاربرہم نرگن رُپ تیرے در دوارے کھلا، پورن پنچ تت در سائیا۔ سرشٹ سبائی
 بھلائے کر کر ولا چھلا، واہ واہ وڈی وڈیائیا۔ گر گوہند دوارا ایکا ملا، ڈھیہہ پیا سرنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، ویہہ
 صد بکرمی کرے رُشنائیا۔ ویہہ صد کر اُجیارا، ایکا رُپ در سایا۔ ایکا دوآ کھیل نیارا، تیجے ویس وٹایا۔ چوتھے سوہے بنک دوارا، پنچم پار کرایا۔ چھیویں چھپر
 چھن نہ کوئی سہارا، ست ستوں آپ در سایا۔ اٹھاں تتاں کر کنارہ، نو در دھکا لایا۔ دسویں میلا پُرکھ اپارا، اپنا آپ کرایا۔ گرگھ ساچے کر وچارا، ویہہ صد
 ادھار بندھایا۔ چھوٹا بالا کر پیارا، پر بھ ساچے آگے لایا۔ ہر سنگت تیرا چکلیا بھارا، پر بھ ساچے گود اٹھایا۔ نردھنا دیوے اک سہارا، نیوں نیوں سیس جھکایا۔
 ساڈھے تن ہتھ بنایا مندر دوارا، لوک مات نشان گڈایا۔ رُو سس کرن نمسکارا، دوئے جوڑ سیس جھکایا۔ سنجگ دھام بنے نیارا، لکھ چوڑاسی ہوئے سرنایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجک تیرا لہنا تیرے آگے دھر، ساڈھے تن ہتھ تیری جھولی پایا۔ تیرا لہنا ساڈھے تن ہتھ، تیری ونڈ ونڈائیا۔
 پرگٹ ہو ہر سمرتھ، گرگھماں گنڈھ گھلائیا۔ سولاں گھڑ کر اکھ، واہ واہ ونڈ ونڈائیا۔ ایکا مندر گیا ڈھٹھ، ہر سنگت سنگ گیا نبھائیا۔ پاربرہم آپ بنایا اپنی
 ہتھیں مٹھ، جوتی لنبو لائیا۔ اُتے چڑھیا آپے نٹھ، سجا چرن لکائیا۔ بال انجانا گودی وڈیا جھٹ، اپنا مول چکائیا۔ سچھنڈ دوارا ویکھیا ساچا ہٹ، پر بھ بیٹھا
 بے پرواہیا۔ بنیا کھیل نوؤ آنٹ، کھجک سانگ ورتائیا۔ کھجک کایا ہوئے بھٹھ، انت رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن
 نر، ویہہ صد بکرمی گیاراں دھار نال رلائیا۔ ایکا جوت اک پیار، ایکا رنگ رنگایا۔ ملیا میل میت مرار، منجیتا میل ملایا۔ بیٹھا آپ سچے دربار، سنجگ ساچی

ریت دکھایا۔ کایا سیت وچ سنسار، مات پت نہ ہوئے کوئی ہلکایا۔ اٹھیں مینٹ تچ گیا گھر بار، گھر انڈیٹھ ایکا پایا۔ جاندی واری کہہ گیا پکار، ہر سنگت ایہہ سمجھایا۔ ہر کاسکھ چھڈے سنسار، ہر ہر روپ سما۔ مات پتا نہ نیتز وہائے کوئی دھار، گھر ستھر نہ کوئی وچھایا۔ گاؤگیت گوہند کرتار، جس دا لہنا اُس دی جھولی پایا۔ ریت چلائی وچ سنسار، گر گوہند راہ دکھایا۔ بھرے بھلے جیو گوار، پنتھ خالصے بھو نہ آیا۔ اتم جوتی جامہ لئے اوتار، اپنی کار کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ستجگ ساچا مارگ لایا۔ ستجگ ساچا مارگ لا، ہر سنگت ایہہ سمجھائندا۔ مات پت بھائی بھین ساک سجن جھوٹھا ہت، ساچا سنگ نہ کوئی نبھائندا۔ بن ہر ویراگ نہ ہوئے کسے جت، آون جاون کھیل کھلائندا۔ گرگھیاں درس دکھائے نہ کوئی ویکھے وار تھت، گھر گھر پھیری پائندا۔ مانس جنم جن لئے جت، جو جن پچنی پچن کمائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ستجگ ساچا راہ چلائندا۔ ساچا راہ جوت اکالن، ایکا ایک چلائی۔ گرگھ تیریاں ہڈیاں نہ جائے کوئی اٹھالن، جل دھار نہ کوئی رڑھائی۔ تیری کرے آپ پرتپالن، جس دتی بنت بنائی۔ دُوبے در کیوں ہوئے سوالن، جس ملیا بے پرواہیا۔ پُرکھ ابناشی ساچی مالن، دُھر درگاہی لے کے آوے کھاری سر اٹھائی۔ گرگھیاں کرے آپ سنبھالن، سر سرور اک نہائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا مارگ رہیا لگائی۔ ستجگ ساچا مارگ لاؤنا، چار ورن جنایا۔ مڑھی گور نہ کسے دباؤنا، نہ کوئی خاک خاک دبا۔ ایکا مٹھ ہر تپاؤنا، لہنا دینا باقی دے چکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویہہ سو گیاراں نیہہ دھر، ستارا ہاڑی دوس سہایا۔ ساڈھے تن ہتھ تیرا مول چکا، اپنی بنت بنائی۔ پہلی چیتر لیکھ لکھا، گرگھیاں در پُجائی۔ پُرکھ اگم اگمڑی کار کما، دے مت رہیا سمجھائی۔ ہاڑ ستاراں چڑھیا چا، ویہہ سو باراں بکرمی دے دُہائی۔ پرگٹ ہو یا بے پرواہ، سادھاں سنتاں رہیا ہلایا۔ ویہہ سو دس گیاراں ایکا راہ، باراں مول چکائی۔ نو در سہائے ساچا تھاں، ایکا اگی سیوا لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ہر رگھرائیا۔ ویہہ صد باراں کر پیار، ہر سنگت میل ملایا۔ لنگر چلایا وچ سنسار، ہر مندر پھڑ پھڑایا۔ اُنی ہاڑ ویکھ وچار، ساچا سماں سہایا۔ گرگھ بنائے ساچے لاڑ، ساچے گھوڑے دے چڑھایا۔ ساچے مندر دیوے واڑ، ایکا گنڈا لاہیا۔ اگ نہ لگے تتی ہاڑ، سیتل ست ورتایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، امرت آتم جام پیایا۔ گرگھیاں امرت جام پیاء، اپنی دیا کمائندا۔ سادھاں سنتاں رہیا اٹھا، ویہہ

صد تیراں ویکھ وکھائندا۔ پہلی چیتر چرن اٹھا، راج راجاناں آپ ٹھکرائندا۔ دس چیتر مڑ کے آ، دہ دشا بھوگ بھگائندا۔ دسواں گھر کوئی جانے نہ، سادھ سنت راہ وچ سرب تڑپھائندا۔ ہر کنت سچا رنگ کوئی جانے نہ، موہن مادھو کوئی نہ پائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھا اپنے ہتھ رکھائندا۔ پہلی آسوکر تیری، راون گڑھ تڑائندا۔ دوجی آسوز نرنکاری، بھیکھ پکھنڈا کھ بھوائندا۔ تیجی آسوکھیل نیاری، اپنی بنت بنائندا۔ شاہ سلطانا کرے خبرداری، راشٹریٹ آپ اٹھائندا۔ پنج نشانہ دیوے جودھا سورپیر بلی بلکاری، دے مت آپ سمجھائندا۔ بھل نہ جانا جیو گواری، ہر ساچا کھیل کھلائندا۔ نرگن جوتی اک اُجیاری، بھارت کھنڈی ڈیرہ لائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویکھ وکھائندا۔ سمت چوڈاں ہر بھگوتنا، ویہہ صد کھیل کھلایا۔ گرگھ ویکھے ساچے سنتاں، ایک اگئی پایا۔ آپ بنائے ساچی بنتا، نکھی دھار دھرایا۔ بھو نہ پائے جیو جنتا، منی رکھی بٹھے کھ چھپایا۔ میل ملاواناری کنتا، گھر ساچے میل ملایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک اگئی وار ایک سکھی کر تیار، چار ورنناں اٹھاراں برناں ایک راہ چلایا۔ ویہہ صد پنڈراں ہر نرنکار، اپنی بنت بنائندا۔ پہلی چیتر ہو تیار، سچھنڈ اٹھ دھائندا۔ ترے ترے ونڈے ونڈ اپار، برہم لوک شولوک اندلوک ویکھ وکھائندا۔ چوڈاں لوکاں دے ہلار، ست ست مول چکائندا۔ انتم ویکھے ستاراں ہار، ہر سنگت در سہائندا۔ لہنا دینا چھکے اُنی ہار، لہنا دینا جھولی پائندا۔ کھیلے کھیل ہر گردھار، نواں ستاں ویکھ وکھائندا۔ بھارت کھنڈ کر پیار، پہلی کنگ چرن نکائندا۔ پٹنا نواسی کر وچار، پٹ پٹنا ویکھ وکھائندا۔ پپا پڑکھ اپار، ٹینکا ٹٹی گنڈھ بندھائندا۔ ننا نرگن کھیل اپر اپار، دس کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک ساتا بھارت ونڈ اپنی دھار بندھائندا۔ اٹھ کنگ ہر نرنکار، اپنی دھار چلائندا۔ شبد سرپوٹی ہو تیار، گرگھ سنگ رکھائندا۔ کھیلے کھیل اپر اپار، آپے ویکھ وکھائندا۔ لنکا ویکھے سچ سچا گھر بار، گر ہنکاری توڑ تڑائندا۔ تیرتھ تھان پاوے سار، چھٹی جگاں مول چکائندا۔ سولاں کلیاں تن شنگار، ہر ساچا آپ لگائندا۔ گرگھ ویکھے سچ دوار، ساچی ونڈ کرائندا۔ سولاں کھولے بند کواڑ، گرگھ آپ جگائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چوڈاں گھر گھ دھر، اُنی گھر لیکھ چکائندا۔ اُنی گھر لیکھا چھکے، پنچم پنچ سما۔ چھیویں در لائے لیکھے، پانچا ایک ایک بنایا۔ اک اکونجا رکھی کیشے، گوردھن دھار اٹھایا۔ دس لگائے اپنے لیکھے، ویہہ گھر کر رُشنا۔

اُنتی گھڑ دس دسمیسے، گرگھیاں درس دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، سمت پندراں تیری دھار آپے رہیا چلایا۔
 چھٹی جگ چھٹی راگ، چھٹی دن وڈیایا۔ چھٹی میل ہیرا گھاٹ، ساچا دھام سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔
 سولائ دوس سولائ رات، سولائ پر بھات سولائ پر وٹھے ویکھ دکھائدا۔ گرگھیاں اندر ویکھے مار جھات، درِشٹ درِشٹ آپ کھلائدا۔ آپے بیٹھا اک
 اکانت، ایکاشٹ سمجھائدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنی کرنی آپ کرائدا۔

★ پہلی ساؤن ۲۰۱۵ بکرمی دربار وچ جیٹھووال ★

پریم وچھونا شبد سنگھاسن، گرگھیاں بنک دوار۔ آپ وچھائے پُرکھ ابناشن، سیوک سیوادار۔ کھیلے کھیل شاہو شاباشن، نرگن رُپ نرنکار۔ بھوونہ
 پائے پرتھی آکاشن، گگن پاتال رہے وچار۔ کروڑ تیتیا داسی داسن، شو شکر کرن نمسکار۔ برہما ویتا ہونے اُداسن، نیتر ویکھے کھول اگھاڑ۔ گرگھ ساجن
 ساچے میت گھر سچے تیرا آسن، ملیا پُرکھ اگم اپار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، میلنہار وچ سنسار۔ گھر سیجا ہر ستر، نینن نین مندھار۔
 گرگھ منایا رُٹھرا، سہایا بنک دوار۔ پاربرہم پُرکھ پُرکھ انڈٹھرا، لوک ماتی رہیا تیج سوار۔ لکھ چوراسی رکھے ایکا مُٹھرا، برہمنڈ کھنڈ پاوے سار۔ لگیا رہن نہ
 دیوے کوئی گٹھرا، لیکھا لکھیا دُھر دربار۔ پاربرہم ابناشی اچتر، چیتن رُپ سچّی سرکار۔ کلج انت سہائی رُٹرا، نہہکنکا لئے اوتار۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، ہرجن میلا وچ سنسار۔ آتم سیجا ہر سہاؤنی، ہر مورت اکالا۔ ہرجن پور کرائے بھاونی، پاربرہم پر بھ دین دیالا۔ نیڑ نہ آئے کامن
 کامنی، توڑ تڑائے جگت جنجالا۔ انت میٹے رین اندھیری شامنی، سیوالائے جوت جوالا۔ دُھر درگاہی آپ بندھائے اپنی دامنی، کال مہاکال ہونے رکھوالا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ سہائے دیا کمائے، میل ملائے سچّی دھر مسالہ۔ ساچا مندر ساچا گھر، ہر ہر آپ سہایا۔ گرگھ ساجن ملیا
 ور، گھر ساچے آپ دوایا۔ پُرکھ پُرکھو تم ملیا نر، نرائن نر ناؤں دھرایا۔ آون جاون چکلیا ڈر، سگلا بھو گویا۔ کرتا کرنی رہیا کر، جگ جگ کردا آیا۔ جن

بھگتاں بھنڈارے رہیا بھر، دیونہار سرشٹ سبایا۔ اک سہائے ساچا سر، چرن دھوڑی تال سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن دیکھے ساچے گھر، گھر ساچے میل ملایا۔ میل ملاوا شاہو شاباش، گھر مندر وجے ودھائیآ۔ پور کرائے گھر گھر آس، نراس نہ کوئی رکھائیآ۔ جس جن گایا سواس سواس، دس ماس نہ پھیرا پائیآ۔ ہوئے سہائی جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ پر بھاس، ڈو گھی کندر پھیرا پائیآ۔ ہر گھٹ اندر پاوے راس، نرگن داتا بے پرواہیآ۔ سدا سہیلا وسیا پاس، دس کسے نہ آئیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساجن میل گھر، گھر ساچے وجے ودھائیآ۔ ساچے گھر ناد انادا، ہر ہر آپ وجایا۔ جیو پنڈ کھوج برہمادا، گرگھ میل ملایا۔ ہرجن میلا آد جگادا، ہر کرتا آپ کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن میلا ساچے گھر، گھر مندر اک سہایا۔ گھر مندر ڈھول مردنگا، ہر ساچا آپ وجا سندا۔ رُپ انوپ سورا سر بنگا، سچ ستار ہلا سندا۔ رُپ رکھ نہ کوئی انرنگا، ناد انادی دیکھ وکھائندا۔ جوتی شبدی سدا ہر سنگا، سکلا سنگ نبھائندا۔ گرگھ دان ایکا منگا، نام بھنڈارا جھولی پائندا۔ لیکھے لائے کایا کاجی دنگا، کنچن گرٹھ سہائندا۔ مانس جنم نہ ہوئے بھگا، جو جن آئے درشن پائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن میلا ایکا گھر، گھر ساچا میل ملایندا۔ ساچا میلا ڈھر درگا، ہر ہر آپ کرایا۔ ہر ہر دیوے شبد صلاح، نہ کوئی دوسر وچ رکھایا۔ شبد گر گر بن ملاح، ستگر نام دھرایا۔ پکڑ اٹھائے پھڑ پھڑ بانہہ، گھر گھر پھیرا پایا۔ گر سکھ کرے نہ کوئی نانہہ، داتا بھگھاری ایکا آیا۔ دیکھ وکھائے تھاؤں تھاں، دوس رین سیو کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساجن لئے ور، گھر ساچا اک درسایا۔ ساچا گھر سچ ٹکانا، ہر ساچا آپ سہائندا۔ شبد سرُپی اک بانا، گرگھوں راہ تکائندا۔ ایکا وسے اپنے بھانا، نہ دوسر دیکھ وکھائندا۔ ہرجن ساچا شاہ سلطانا، دو جہاناں مان رکھائندا۔ در دربان پھرے دربانا، در درویش اکھوائندا۔ گر سکھ بھھے ہتھیں گانا، ساچا سنگن منائندا۔ سوہنگ دیوے تیر کمانا، گر گوہند سنگ رلا سندا۔ پرگٹ ہو یا جو دھا سور ملی بلوانا، پرکھ اکالاناؤں دھرائندا۔ لکھ چوراسی لو آں پریاں اک نشانہ، نہ کوئی میٹ مٹائندا۔ ہر بھگتن دیوے نام گیانا، برہم گیان جنا سندا۔ ہر ہر شبد ڈھر فرمانا، ہر ہر آپ سنا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ میلا ساچے گھر، گھر ساچا اک وڈیائندا۔ پنچ تت پنچ مکانا، ہر ساچے آسن لایا۔ اندر وڈیا گن ندھانا، گنوتنا نام دھرایا۔ آپے جانے پینا کھانا، دانا پینا آپ اکھوایا۔

آپے کرے ٹھانڈا سپنہ، سیتل دھار دھار وھایا۔ اپنا نام آپے چینا، اپنی رسنا آپے گایا۔ اپنا رنگ آپے مانے بھینا، بھنڑی رین سہایا۔ آپے مرنا آپے چینا، جیوت مرت نام دھرایا۔ آپے رتے لوکاں تیناں، تیناں لوکاں ویکھ وکھایا۔ آپے اپنا آپ وگھ کینا، ہتھ کسے نہ آیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن میلا آپے کر، گھر ساچا ویکھ وکھایا۔ ساچا گھر رت بسنت، پھل پھلی بھلوڑی آ۔ گرگھ ناری ہر ہر میلا ساچا کنت، ملیا میل ستاراں ہاڑی آ۔ مانس لگا لیکھے جیو جنت، جس چرن پھہائی داہڑی آ۔ سوہنگ شبد ہو یا نیاں منت، لکھ پھوڑا سی آر پاری آ۔ پاربرہم آد پڑکھ گرگھ تیرا ساچا سنت، آوے جاوے نہ وچ سنساری آ۔ چوتھے جگ آپ بنائی اپنی بنت، جوتی جامہ نہکلنک نرائن نر اوتاری آ۔ پورن جوتی جگے بھگونت، پاربرہم سچا سکداری آ۔ کھیلے کھیل آد انت، ایکا ایک ایکنکاری آ۔ جگ جگ مہما ہر بے انت، نہ کوئی کھے لیکھ لکھاری آ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ تیرا ویکھے در دواری آ۔ گرگھ تیرا ٹھانڈا دوار، ہر آیا بنک دواری آ۔ پرگٹ ہو نر اوتار، کھیلے کھیل اپر اپاریا۔ نانک گوہند پائے سار، نرگن جوت کری اُجیاریا۔ چند چندکا خبردار، ہر سنگھ کرے آسوریا۔ آد شکت وارو وار، کھیلے کھیل نیاریا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ تیرے ساچے گھر، کلجگ آیا اتم ۲۶۰ واریا۔ کلجگ تیرا اتم لہنا، ہر ساچے آپ چکایا۔ گرگھ گل پایا گہنا، آپ خالی تن رکھایا۔ اپنے بند کرائے نیناں، گرگھان نین کھلایا۔ گرچرن پریتی ساچا بھانا سہنا، ساچی سیو کمایا۔ پڑکھ اکال دی گودی بہنا، دوسر دھام نہ کوئی بنایا۔ گرگھ بند بنیا ساچا ساک سجن سینا، مات پت آپ اکھوایا۔ پوت سپوتے ساچے رہنا، ساچا راہ وکھایا۔ چارے کنٹاں اُچے مندر در در گھر گھر ڈھہنا، گرگھ تیرا گھر سہایا۔ تیرا مندر قلعہ کوٹ چار جگ لوک مات رہنا، پر بھ ساچے لیکھ لکھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن تیرا ایکا گھر، ایکا دھام سہایا۔ گرگھ تیرا دھام اولا، پنج تت مکانا۔ ملے میل پر بھ اک اکل، نہ دوسر کوئی نشانہ۔ دئی دوتی میٹے سلا، دیوے نام ندھانا۔ پنج تت نہ کرے ہلا، مارے تیر کمانا۔ دیپک جوتی ایکا بلا، اگیان اندھیر مٹانا۔ امرت آتم دیوے ساچا چلا، ترسنا بھکھ گوانا۔ شبدی جوتی جوتی شبدی گرگھ رلا، ملیا میل بھگوانا۔ در دوار ہر نرنکار ایکا ملا، وچھڑ نہ جائے دو جہاناں۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ تیرا ساچا گھر، کرے مات پروانہ۔ گھر مندر ہر وسیا، ناؤں نرنجن روپ۔ سچ سنگھاسن بہہ بہہ ہسیا، شاہ سلطانا وڈا

بھوپ۔ راہ سچا ایک دسیا، ایک پروئے دھاگے سوت۔ دھردر گاہی آئے نسیا، پکڑ اٹھائے گوبند پوت سپوت۔ کلجک مٹے رین اندھیری مسیا، ویکھ دکھائے چاروں کوٹ۔ مایا رانی جگت ڈسیا، ڈنگ لگایا جوٹھ جھوٹھ۔ کلجک مندر اتم ڈھٹھیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ تیرا ساچا گھر، ایک ویکھا ساچا سوچ۔ گرگھ دھام دھرت نرالا، دھرتی دھرت سہایا۔ ملیا میل پُرکھ اکالا، جگتی جگت تریا۔ دیا کمائے دین دیا، بھگتی ناں شکت دکھائے۔ سچ مندر سچّی دھر مسالہ، کایا اک درسائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ تیرے ساچے گھر، بیٹھا آسن لائے۔ کایا ساچا مٹھ، ہر ساچے آپ بنایا۔ جگت تت نہ جائے ڈھٹھ، من مت نہ کوئے درڑایا۔ پنچم وکار کرے نہ اکٹھ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نہ ہوئے ہلکایا۔ نہ کوئی ترسنا تیر تھ تھ، اٹھسٹھ نہ پھیری پایا۔ نہ کوئی پوجا نہ کوئی پاٹھ، نہ کوئی ہون کرایا۔ جس جن سنگر پورا جائے ٹھ، جرم کرم دھرم لیکھے لایا۔ درس دکھائے دیا کمائے دھردر گاہی ایک دتھ، دوسر ہتھ کسے نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ مندر ویکھے گھر، آپ اپنا ڈیرہ لایا۔ مندر ڈیرہ سچ سلطان، اپنا آپ کرایا۔ نرگن بیٹھ سری بھگوان، ست سروپ سروپ سما۔ دس نہ آئے کوئی نشان، نہ ہتھ کسے پھڑایا۔ کھ لکھ تھکے وید پُران، کھانی بانی گایا۔ ۴۶۱
 گرگھ ساچے سد قربان، جس سنگر پورا پایا۔ سنگر پورا سد مہربان، ہر ساچے دئے ملایا۔ ہر ساچا دیوے جیبا دان، داتا دانی آپ اکھوایا۔ اک جنائی دھر فرمان، بودھ اگادھ شبد سنایا۔ آپے بیٹھ کایا مندر سچ مکان، دھن انادی ناد وجایا۔ پنچم شبد راگ اک سنان، انحد سیوا لایا۔ سرتی سرتی اٹھی نوجوان، آپ اپنا تن سہایا۔ بستر بھوشن پایا اک مہان، تامس ترشنا مگروں لاہیا۔ نیتز کھولے وڈرکان، نیناں کجل پایا۔ پرے ہٹائے پنج شیطان، ایک ڈنڈا لایا۔ سیوا لگی پون مسان، اک سوگندھ رکھایا۔ ایک جوتی جگی مہان، جوت نرنجن ویکھ دکھایا۔ جوت نرنجن ہو پردھان، آگے لگی واہو داہیا۔ اک دکھائے سچ نشان، ہر کا شبد پھڑایا۔ دوہاں میل سچ مکان، کایا مندر اک سہایا۔ کایا سرتی کر قربان، اپنی بھیٹ چڑھایا۔ آگے ویکھے ہر بھگوان، کون کوٹے ڈیرہ لایا۔ امرت جل ملیا پین کھان، آدھ وچکارے آپ سہایا۔ اپنا کیتا آپ اسنان، دُرمت میل گویا۔ بدلایا چولا کھیل مہان، کاگی ہنس سہایا۔ چکیا ڈولا گن ندھان، راہ اپنا آپ چلایا۔ آگے بیٹھ تخت سلطان، کھ کھنگھٹ اپنا لاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ تیرا ویکھ گھر، ساچا سگن منایا۔ گھر ساچے منگلاچار،

سَنگَر آپ کرائندا۔ گرکھ ناری کرتیار، گر پورا آپ پرنا سندا۔ سولاں کرے تن شنکار، ساچا ویس وٹا سندا۔ ہتھیں مہندی لال اپار، چوڑا پریم کھڑک سندا۔
 شبد بھوشن کرتیار، شبدی سیہرا سپس لٹک سندا۔ چٹے آسو ہو آسوار، دکھن دشا پھیرا پائندا۔ پورب پچھم بند کواڑ، اتر دیکھ دکھ سندا۔ کایا دیکھے سچ اکھاڑ،
 راگ راگنی اک الا سندا۔ دُھر درگا ہی ساچا لاڑ، ہر ساچا آپ اکھو سندا۔ گرکھ تیری بجر کپاٹی جائے پاڑ، تیرے اندر ڈیرہ لا سندا۔ وانہ لگے تتی ہاڑ، ستاراں
 ہاڑی خوشی منا سندا۔ آپے ہوئے بچھے اکاڑ، گر سکھ لاڑی آپ پرنا سندا۔ ساچے پوڑے دیوے چاڑھ، سوہنگ ڈنڈا ہتھ پھڑا سندا۔ ناتا توڑے پیخ تہ ہڈ ماس
 ناڑی ناڑ، نرگن سرگن وچ سما سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر سکھ تیرا دیکھن گھر، لوک مات پھیرا پائندا۔ دیکھن آیا گر سکھ ڈیرہ،
 کون مکانے لایا۔ رکت بوند پایا گھیرا، پیخ تہ محل بنایا۔ منو آ بیٹھا ہو دلیرا، اپنا ڈنک وجایا۔ بدھی وسی نیرا نیرا، نج گھر راہ تکایا۔ مت سوانی ڈھاہیا ڈیرہ،
 نہ بیڑا کوئی اٹھایا۔ پیخ وکارا چھڑیا جھیرا، مایا موہ ودھایا۔ کسے نہ دسے کایا کھیڑا، نہ کوئی دے وسایا۔ کلج گیرے اپنا گیرا، ویلا تم آیا۔ پاربرہم کرے حق
 نیرا، جگ جگ کرا آیا۔ گر سکھ تیری کایا مندر تیرا کھلا ویڑا، ہر ساچا دیکھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچا دے سہایا۔ ساچا
 گھر سچ صلاح، ہر ساچے اک رکھایا۔ ایک اکھ دے پڑھا، ایک نام چپایا۔ ایک پتھر دے تڑا، ایک کھنڈا لایا۔ ایک ستھر دے وچھا، ایک کرے صفایا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن تیرا دیکھے گھر، نرگن جوت کرے رُشنا یا۔ نرگن جوت کر اُجالا، جاگرت جوت جگا یا۔ درس دکھائے گر
 گوپالا، ہر گوبند میل ملا یا۔ ایک دیوے نام سکھالا، سو پڑکھ نرنجن وڈ وڈیا یا۔ توڑی آیا جگت جنجالا، ہنگ ہنگتا دے مٹایا۔ بھاگ لگائے سچّی دھر مسالہ،
 دھرم دھرمی رہیا کمایا۔ پھل لگائے کایا ڈالا، امرت میوہ اک کھوایا۔ شبد گر بن دلالا، لوک مات آیا کر دھایا۔ سیو لگائے پڑکھ اکالا، گر گوبند لیکھ
 لکھایا۔ شکتی منگے جوت جوالا، آد شکت گر لایا۔ وشنوؤں ونسی ہوئے بے حال، ایک کرے سنا یا۔ برہما وجائے اپنا تالا، اپنا راگ الا یا۔ بھولے ناتھ دیکھے
 کھیل نرالا، باسک تشک گل لٹکایا۔ کروڑ تیتیسا حال بے حال، سُرپت راجا اند دے دھایا۔ لوک مات اولڑی چالا، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ کسے ہتھ نہ آئے
 مندر مسجد مٹھ شودوالا، تیر تھ تٹ نہ درشن پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے تیرے گھر، آپے رہیا سما یا۔ ہر سما یا سچ سکھ

ساگر، انند اندگنی گھیرا۔ بھاگ لگائے گرسکھ تیری کایا گاگر، امرت بھریا نیرا۔ نرمل کرم ہوئے اُجاگر، سیس بندھایا سوہنگ ساچا چیرا۔ نام کرایا ونج
سوداگر، کٹی ہوئے پیڑا۔ دیوے سچ رتی رتناگر، لیکھے لائے ہست کیرا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، آپے چکن آیا
بیڑا۔ اپنا بیڑا آپے چک، اپنے کندھ اٹھائندا۔ کلجک پینڈا رہیا مک، نہ کوئی دھیر دھرائندا۔ چاروں کُنٹ پئے ٹھک، سچ سچ نہ کوئی ورتائندا۔ جوٹھ جھوٹھ
رہیا سک، امرت سچ نہ ہریا کوئی کرائندا۔ بھگت نہ جننی رکھے گکھ، بھگونت نہ میل ملائندا۔ اُجل ہووے نہ کسے مکھ، کلجک سنگ رلائندا۔ پاربرہم ابناشی
کرتا آد نرنجن لوک مات جوتی جامہ بیٹھا لگ، دس کسے نہ آئندا۔ گرکھ ورلے سنت سہیلے اک اکیلے لگی بھکھ، نیتز لوچن نین درشن پائندا۔ در دوار در
دربار ہرجن ساچا جائے بھک، بے مکھ در دُرکائندا۔ اتم انت کال اپنی گودی لئے چک، چتر بھج اپنی سیوا لائندا۔ گرسکھ بھیو رہے نہ گجھ، گو بند لیکھ
لکھائندا۔ چرن کول جو جن جائے بھک، اک پریت سکھائندا۔ سو جن میرا میرا لئے بھج، میرا تیرا بھیو چکائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
دھر، گرسکھ تیرے ساچے گھر اپنا آپ چھپائندا۔ اپنا آپ ہر چھپا، چوری چور کمائندا۔ مورکھ موڑھے دھندے لاء، جھوٹھی کرایا اک دکھائندا۔ پاپی
گندے دئے کھپا، دھیرن دھیر نہ کوئی رکھائندا۔ مایا دھاری اتم اندھے دئے مکا، راج راجاناں خاک ملائندا۔ سد بخشندے نام دھرا، گنو غریب نمانے
آپ اٹھائندا۔ ایک الفی ایک چولی گل دیوے پا، ایک بستر تن سچائندا۔ ایک ڈولی دئے سہا، ایک کندھ اٹھائندا۔ ایک گولی دئے بنا، ایک گھر وسائندا۔ ہوئی ہوئی
اپنی بولی دئے سمجھا، لکھن پڑھن وچ نہ آئندا۔ گرسکھ چولی رنگ رنگا، رنگنہار آپ ہو جائندا۔ مولی ہندی سگن منا، ساچا سیس گندائندا۔ اپنی کروٹ
آپ بدلا، ویکھنہار آپ ہو جائندا۔ اپنی سکھی آپ بنا، سکھا سکھائی ناؤں دھرائندا۔ دھر دی لکھی رکھ دئے مٹا، جو جن سرنائی آئندا۔ نیتز نین جائے
درشن پا، دھرم رائے مکھ چھپائندا۔ چرن کول مستک لئے لگا، برہما ہوئی ہوئی سیس بھکائندا۔ وشنوؤں ونسی تگے راہ، گرسکھ تیرا راہ تکائندا۔ پاربرہم پر بھ
بے پرواہ، شبد شبدی سیوا لائندا۔ کلجک اتم بنیا ملاح، سوہنگ ناؤں دھرائندا۔ ساچے پوڑے دئے چڑھا، ایک چپو رکھائندا۔ چوٹھے پد جائے سما، ہر سنگت
وڈ وڈیائندا۔ کاگوں ہنس دئے بنا، ہنسا ہنسا آپ اکھوائندا۔ سوہنگ چوگ دئے چگا، آپ اپنی جھولی پائندا۔ درس اموگھ دئے دکھا، جوتی نور درسائندا۔

جگت روگ دے کٹا، آون جاون پھند کٹائندا۔ سنساروگ دے مٹا، سنگر پورا دیا کمائندا۔ لوک پرلوک ہوئے سہا، سدا سہانک نام دھرائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرسکھ تیرا ویکھ گھر، سر اپنا چیر بندھائندا۔ اپنے سر بدھا چیرا، پنج تت سہایا۔ گرسکھ ساچا ویکھن آیا ویرا، سر سے جوڑھایا۔ میل ملایا امرت نیرا، نیر نیر سمایا۔ بہتر کروڑ سٹایا ساچا ہیرا، ارب کھرب نہ کوئی لکھایا۔ گر گوہند گایا وڈ پیرن پیرا، پڑکھ اکال منایا۔ کلج اتم دیوے دھیرا، تیری آس تکایا۔ اک رواد سے بھیٹ چڑھایا کسیرا، کنگن ہتھ پھڑایا۔ سرسا تیری پی وھیرا، تیرا تیری جھولی پایا۔ لاڑی موت نہ بنیا کلیرا، نہ کوئی سگن منایا۔ نال رکھایا بھتھا تیرا، تن کٹار سجایا۔ کرے عرضوی خواجہ خضر پیرا، دوئے جوڑ سپس نواپا۔ سُرپت راجا اند آئے کر کر وھیرا، رو رو نیر وھایا۔ گر گوہندا جو دھا سوربیرا، سب دی آسا پوری رہیا کرایا۔ آپ اپنا کر وھیرا، بیڑا پار لنگھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرسکھ تیرا ویکھن گھر، کلج اتم آیا۔ کلج تیرا تیرا مول، تیرے ہتھ رکھایا۔ سنگر پورا کدے نہ جائے بھول، آون جاون کھیل کھلایا۔ گرسکھ سوائے ساچی سچ نہ کوئی پاوانہ کوئی چول، نہ کوئی بستر ہیٹھ وچھایا۔ گر گوہند ایکار سنا برکھے پھول، پھولن برکھا ایکا لایا۔ اتم پرگٹ ہوئے کنت کنتھول، تیرا میرا لہنا دینا دے چکایا۔ گرسکھاں کرے سولیوں سول، سر میرے بھار اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرسکھ تیرا ویکھن گھر، دُور دُراڈا نیڑے آیا۔ گرسکھ تیرا وڈا بھار، ہر میرے سر ٹکایا۔ پوت سپوتا کر تیار، میرا ناؤں دھرایا۔ ولیا چھلیا آپ کرتار، ول چھل رہیا کرایا۔ سپس بن سچی دستار، شستر دھاری نام دھرایا۔ پنج گلے کر تیار، کرماں ویکھ وکھایا۔ سکا کرتا کر نیہار، بھو کسے نہ آیا۔ کلج اتم لے اوتار، کلج کریا دے مٹایا۔ کوڑ گڑیا راندھ اندھار، چاروں گنت اندھیرا چھایا۔ پار برہم پر بھ پاوے سار، مہاسار تھی آپ اکھوایا۔ رتھ چلائے اپر اپار، دو جہاناں آپ چلایا۔ سرب کلا سمر تھ پرگٹ ہووے وچ سنسار، نہ کھنکا ناؤں دھرایا۔ میٹ مٹائے تیر تھ اٹھسٹھ، پوجا پاٹھ نہ کوئی کرایا۔ ایکا پلے بھے نام گٹھ، گاستری منتر نہ کوئی گایا۔ سبجگ ساچی کرے چٹھ، در در سنگر پورا ہوئے سہایا۔ گرسکھ میل ملائے نٹھ نٹھ، تیرا میرا جھولی پایا۔ اتم کرے ہاڑ ستاراں اکٹھ، ساچی ہاڑی آپ وڈھایا۔ کلج اُلٹی گیرے لٹھ، گیر نہار آپ اکھوایا۔ لکھ چوراسی ہوئے بھٹھ، تھر کوئی رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرسکھ تیرا ویکھن گھر، جوت

اکالا رُوپ وٹایا۔ گر گوہند سیوالا، اپنی رسن الایا۔ پُرکھ ابناشی تیراناں، تُوہی رہیا جپایا۔ تیرا بھانا ورتے ہر ہر تھاں، کوئی میٹ نہ سکے رانیا۔ تُوہی پتا تُوہی ماں، تُوہی بھین بھراتا سرب سکھدایا۔ تیری ماناں سدا چھاں، تیرے ہتھ وڈیایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے دیونہارا ور، ایکا بُوچھ بُجھایا۔ ایکا بول ہر جیکارا، گر گوہند آپ سمجھایا۔ فتح ڈنک اپر اپارا، پُرکھ اکالا رہیا وجایا۔ واہ واہ گرُو چرن بلہارا، چرن کول چت لایا۔ کرے کھیل اپر اپارا، کھیلنہار آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا شبد ایکا کن، ایکا ناد ایکا دُھن، ایکا راگ الایا۔ ایکا راگ ہر الا، اپنا بھوؤ گھلا سندا۔ گر گوہند دے صلاح، ساچا شبد جنا سندا۔ تیرا نام ہوئے ملاح، جگت وچولا آپ کرا سندا۔ اک سہائے ساچا تھاں، تھان تھنتر ویکھ وکھائندا۔ آپے پکڑے تیری بانہہ، ساچے مندر ڈیرہ لائندا۔ ساڈھے تن تن ہتھ کرے نیاں نیوں نیوں ویکھ وکھائندا۔ وکھ وکھ کرے ہنس کاں، کاگوں ہنس اڈائندا۔ آپے دیونہارا ٹھنڈی چھاں، سر اپنا ہتھ رکھائندا۔ آپ چپائے اپنا ناں، اپنا ناؤں آپ دھرا سندا۔ سو پُرکھ زرنجن سو سو رہیا جنا، سو ست ست اکھوائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گوہند میلا ایکا گھر، گر سکھ ویکھ وکھائندا۔ گر سکھ بول شبد جیکارا، گوہند نام دھرایا۔ گوہند پوت سٹ دُلا را، ساچے گھر وسایا۔ ساچے گھر میل اپارا، وچھڑ کدے نہ جایا۔ نانک گر دے ہلارا، اک ہلار دکھایا۔ آپے ویکھے پار کنارہ، دوسر دس کسے نہ آیا۔ ایکا اکھر کر وچارا، ایکا دوجا رہیا پڑھایا۔ ایکا نام ایکا دھارا، ایکا رہیا جنایا۔ لکھ چوراسی کر وچارا، ایکا کرم کمایا۔ ایکا کلج انتم لے اوتارا، آپ اپنا لئے وٹایا۔ شبد کھنڈا تیز کٹارا، شبد شبدی لئے اٹھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گوہند میلا ساچے گھر گرگھ میلا سہج سُبھایا۔ گوہند پایا پار بہم، گھر ساچے وٹی ودھایا۔ ساچے گھر گیا جم، نہ مرے نہ جانیا۔ گگن پاتالی دتا تھم، نہ سکے کوئی ہلایا۔ لکھ چوراسی پُرکھ اکال دین دیال آپ چپائے دما دم، نہ دوسر کوئی رسنا گانیا۔ دو جہانی اپنا آپے کرے کم، نہ دوسر ویکھ وکھایا۔ اپنی آپے کھائے تم، ترسنا بھکھ مٹایا۔ ہڈ ماس ناڑی نہ کوئی چم، رکت بوند نہ کوئے اپایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، گرگھ دیوے وڈ وڈیایا۔ گرگھ تیرا در دروازہ، ہر ہر آپ مُکایا۔ در درویشا آپ غریب نوازا، نیوں نیوں سیس جھکایا۔ گر گوہند سازن سازا، ساچا مارگ لایا۔ نانک کبیر وجائے انحد واجا، راگ راگنی رہے الایا۔ نو کھنڈ پر تھی سرشٹ سبائی

کھولے پاجا، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پایا۔ سنجگ چلائے سچ جہاز، چار ورنال لئے چڑھایا۔ پرگٹ ہوئے دیس ماجھا، سمبل نگری ناؤں دھرایا۔ کرتا پڑکھ وڈ راجن راجا، شاہ سلطان ہو آیا۔ گرسکھاں سوارے آپے کاجا، جوگ ابھیاں نہ کوئی کرایا۔ راتی ستیاں گھر گھر جائے مارے واجاں، رٹھیاں رہیا منایا۔ شبد اگئی چڑھیا تازا، چارے واگاں رہیا اٹھایا۔ لوآں پڑیاں پھرے بھاجا، نوست پھیرا پایا۔ نال لیایا سوہنگ داجا، گرمکھ تیری جھولی پایا۔ کلجگ انتم رچیا کاجا، اند منگل اک گایا۔ در دوارے جو بھل بھل آئے بھاجا، پر بھ ساچا لئے اٹھایا۔ چاروں کُنٹ گرسکھ گرمکھ اُچی بانہہ کر مارو واجاں، پاربرہم پر بھ آیا۔ آپے جانے روزہ بانگ نمازا، جگت مصلا ہتھ اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن روپ ویس کر، اک اکلا گرمکھ تیرا سچ محلہ، ڈھر درگاہی ویکھن آیا۔ ڈھر درگاہی ساچا لاڑا، پاربرہم پر میثور۔ گرمکھ تیرا ویکھن آیا اکھاڑا، جگت پت جگتیشور۔ دیوت سُر من جن گن گندھرب لوچن منگن دن ستاراں ہاڑا، پر بھ ساچے مول نہ بھایا۔ برہما شو گنیش کڈھن ہاڑا، لوک مات راہ تکایا۔ گر پورا مہربان مہربان مہربان جن بھگتاں دیوے جییا دان، ڈھر فرمان جوت جگائے بہتر ناڑا، اندھ اندھیر مٹایا۔ ترے گن مایا تیرا ات گرسکھ دوارے اپنی ہتھیں ساڑا، اگئی جیٹھ دوس سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرسکھ تیرا ویکھن گھر، گھر اپنا کھول دکھایا۔ پہلا گھر اپنا کھول، دوجا گرمکھ راہ تکا سندا۔ پہلوں گھر اپنے بول، دوجے گرمکھ پھیر سنا سندا۔ پہلوں اپنے گھر تولے تول، دوجے گرمکھاں پھیر تلا سندا۔ پہلوں گھر اپنے بدلایا چول، گرمکھاں چولا پھر بدلایا سندا۔ پہلوں گھر اپنے اپنی جوتی گیا مول، دوجے گرمکھاں جوت جگا سندا۔ پہلاں اپنا گھر سہائے اتے دھرتی دھول، دوجا گرمکھاں گھر دھرت دھول سہا سندا۔ پہلوں اپنے گھر اپنے کول گیا آپے پھل، دوجے گرمکھاں گھر پھل بھلو اوڑی آپ لگا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرسکھ تیرا ویکھن آیا گھر، گھر سہنجنا اک رکھا سندا۔ گھر سہنجنا ہر کرتارا، ایک ایک سہایا۔ نرگن جوتی نور اجیارا، نورو نور رکھایا۔ شبدی دھن شبدی راگ اپرا پارا، شبدی تال وجایا۔ شبدی گر سُننیہارا، سُننیہار آپ ہو جایا۔ گرمکھ ساچے سنت کر پیارا، کریا کرما دئے مٹایا۔ رسنا ناؤں جس اچارا، کر کرپا پار کرایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان تیرا دوارا، بن سنگر پورے کسے ہتھ نہ آیا۔ کوٹن کوٹ برہما شو وشن مہیش منگن در دوارا، بیٹھے سیس جھکایا۔ کوٹن کوٹ رام کرشن لے اوتار، آون جاون کھیل

رچایا۔ کوٹن کوٹ سادھ سنت رہے پکارا، دوس رین رسن الایا۔ کوٹن کوٹ رکھ من رہے دھیا، دھیان وچ کسے نہ آیا۔ کوٹن کوٹ کر رہے گیان، گیان نام منتر نہ کسے درڑایا۔ کوٹن کوٹ کر رہے اشان، ہر چرن اشان نہ کوئے دکھایا۔ کوٹن کوٹ رسنا رس کرن پان، امرت رس نہ کسے چکھایا۔ کوٹن کوٹ جو دھے سور بلی بلوان، بیڑا دھرم کرم نہ کسے اٹھایا۔ کوٹن کوٹ جھلدے پئے نشان، پاربرہم تیرا نشان نہ کسے جھلایا۔ نانک گو بند دتا اک گیان، ایکا منتر درڑایا۔ ایکا ایک سری بھگوان، گر گو بند رہیا سیس جھکایا۔ آد جگاد رہے نشان، دو جہان نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ سد ابناش نہ بردھ بال جوان، ایکا رنگ سمایا۔ گھٹ گھٹ اندر رکھے واس، نہ مرے نہ جایا۔ گر گھٹاں جن بھگتاں ہوئے داسی داس، سیس اپنا بھیٹ چڑھایا۔ منڈل منڈپ پاوے راس، گوپی کاہن روپ وٹایا۔ گر سکھ گر سکھ انتم پوری کرے آس، نہکنا ناؤں دھرایا۔ ہوں سیوک سدا وسال پاس، وچھڑ کدے نہ جایا۔ سنگر سرنائی گر گھ نہ ہوئے کدے نراس، ہر ساچا ویکھ دکھایا۔ سنگھ گو بند سد بل بل جاس، گر پورے میل ملایا۔ انتم آیا کرن بند خلاص، لکھ چوراسی گیر کٹایا۔ ساچی بھگت رکھائی رسن تجاونا مدراماس، بھگت بھگتی لیکھے لایا۔ نج گھر آتم رکھے واس، جگت ترسنا چاہ مٹایا۔ آپے ہویا سواس سواس، اجپا جاپ آپ ہو جایا۔ سدا سہیلا سہائی ۲۶۷

پر تھی آکاش، تیاں لوکاں پار کرایا۔ سچ دوارے کر نواس، گر گھ ساچے لئے ترایا۔ جوتی جوت کرے پرکاش، انتم جوتی میل ملایا۔ کرنہار سرب گن تاس، اپنی کرنی رہیا کرایا۔ جگ جگ پورن کردا آس، کلج انتم دئے کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر سکھ تیرا ویکھن گھر، پوڑی پوڑی چڑھدا آیا۔ پہلے پوڑے آپے چڑھ، اپنا راہ تکیا۔ دوجے پوڑے گر گھ سرتی لئے پھر، چرن دوار دکھایا۔ تیجے پوڑے آگے کھڑ، ہر سنگت میل ملایا۔ چو تھے پوڑے پھرایا لڑ، وچھڑ کدے نہ جایا۔ اپنا گھاڑن آپے گھڑ، اپنا رنگ رنگایا۔ اپنی لڑائی آپے لڑ، اپنا شترو آپ مٹایا۔ اپنی پڑھائی آپے پڑھ، اپنا ناؤں رہیا الایا۔ اپنی جوتی اپنی اگنی اپنے ہون آپے سڑ، آپے دھواں دھار مٹایا۔ اپنا سیس اپنا دھڑ، آپے لئے کٹایا۔ آپے چوٹی آپے جڑ، ادھوچکار آپ سمایا۔ آپے گر سکھ سیا تیری کایا گڑھ، پنچ تت ڈیرہ لایا۔ پنچ وکار در دوار نہ سکے اڑ، ایکا کھنڈا رہیا دکھایا۔ کلج وہن وہائے ہڑ، مستمکھ مایا دئے رڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر سکھ تیرا ویکھن گھر، نراکار اٹھ اٹھ دھایا۔ نرنکار شبد اڈول، سنگر روپ سماندا۔ پورا کرن آیا کیتا قول، پورن

کرم کماندا۔ جوتی جامہ اُپر دھول، پنج تت سماندا۔ سرشٹ سبائی کرے مخول، دس کسے نہ آسندا۔ گرکھاں اندر وجے مردنگا ڈھول، پر بھ ساچا آپ
 وجاندا۔ ہوئی ہوئی آپے رہیا بول، آپ اپنا نام چپاندا۔ تولنہارا ساچا تول، تولامشہ نہ کوئی گھٹاندا۔ کسے ہتھ نہ آئے پنڈت پاندھے رول، جگت ودیا
 بھو نہ پاندا۔ ہرجن کا یا گیا مول، مولاً روپ اکھواندا۔ ساول سندر ہوئے سول، موہن مادھو لیکھ لکھاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 گھر ساچا بنک دوارا، ہر وسیا اینکارا، گھرن بھننہارا سمرتھ پُرکھ آپ اکھواندا۔ سمرتھ پُرکھ سرب گنوتا، گیان بودھ گیاتا۔ میل ملائے گرگھ ساچے سنتا،
 دیوے نام سچی سوغاتا۔ سچ سہائی ناری کنتا، مٹی اندھیری راتا۔ دھی جوئی بنائے بتا، سرتی شبدی ناتا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے
 کھیل پُرکھ بدھاتا۔ کھیلے کھیل سرب گھٹ انتر، کرن کراون جوگ۔ سوہنگ شبد سچا گر منتر، امرت آتم رسنا بھوگ۔ اندر رووے ویکھ منوتر، شو برہما
 پیاسوگ۔ ہر ہر کھیل جگا جگنتر، کھیلے کھیل سدا تریلوک۔ سرب تھان آپ زرنتر، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ویکھے ساچا گھر،
 دیوے درس اموگھ۔ درس اموگھ اجوئی رہنا، زربھے روپ سما۔ اپنی بانی آپے کہنا، اپنا نام دھرایا۔ اپنا بھانا آپے سہنا، سہن جوگ آپ ہو جایا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ تیرا ویکھن گھر، کلجک رین اندھیرا رہیا مٹایا۔ کلجک میٹ اندھیری راتا، سنجگ چند چڑھاندا۔ گرکھاں دیوے
 ساچی داتا، دھر درگاہی ونڈ ونڈاندا۔ نادی درس اک اکانتا، نادی ست روپ وٹاندا۔ کھیلے کھیل بوہ بدھ بھانتا، بھرمی بھرم بھلاندا۔ کوڑی کریا ذات
 پاتا، ذات ذاتی ویکھ وکھاندا۔ من مت نار کمذاتا، گھر گھر تال وجاندا۔ گرگھ ورلے مات پچھاتا، جس جن اپنی بوجھ بوجھاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، گرکھاں دتے ساچا گھر گھر ساچا اک وکھاندا۔ ساچا گھر اک اپار، ایکا ایک سہایا۔ نہ کوئی دیسے چار دیوار، چھپر چھن نہ کوئی جنایا۔
 رواس نہ کوئی چیتکار، تارا منڈل نہ کوئی دسایا۔ گنگن پاتال نہ کوئی آکار، پُری لوء نہ کوئی دسایا۔ برہما شو نہ کوئی سہار، وشنوں ویس نہ کوئی وٹایا۔
 ترے گن مایا نہ کوئی بھنڈار، راجس تاجس ساتک نہ میل ملایا۔ نا بھی کول نہ کوئی اجیار، پار برہم نہ برہم اپایا۔ دھرت دھول نہ کوئی پسار، جل بنب نہ کوئی
 اپایا۔ لکھ چوراسی نہ کوئی دھار، نہ کوئی روپ درسایا۔ اک اکلا اینکار، ایک گھر وسایا۔ جگ جگ اپنی دھار، شبدی شبد لئے اپایا۔ شبد ونڈ سرجنہار، برہمنڈ

کھنڈ اُپایا۔ برہمنڈ کھنڈ ویکھ وچار، اپنی رچن رچایا۔ سیوک سیوالائے سیوادار، جوتی جوت کرے رُشنايا۔ اکھ اگم اتھاہ سرجنہار، سر سر دیوے رزق سبايا۔
 آپے وسيا سب توں باہر، ہر گھٹ آپ سمايا۔ لوک ماتى لے اوتار، جگ جگ ویکھ دکھایا۔ سنت سہیلے لائے پار، اپنا نام درڑایا۔ کلجگ انتم ویکھ وچار، گرسکھ
 ساچے لئے جگایا۔ ایکا بخشے چرن پیار، چرن پریتی اک سکھایا۔ ذئی دوتی گھنگھٹ دے اتار، مستک کالی شاہی ڈکا دے گویا۔ نورو نورو جوت چتکار، مستک
 مستک بھاگ لگایا۔ مستک پھوڑ کھول کواڑ، بندرابن درسایا۔ گوکل متھرا کر وچار، کاہنا بنسری اک وجایا۔ نام بنسری اپر اپار، ذھن آتمک رہیا اُپجایا۔ اُتجے
 ذھن نئے سُننیہار، جس جن اپنی بوجھ بُجھایا۔ گرسکھ ساجن گن اوگن نہ رہیا وچار، جو جن سرنائی آیا۔ چھان پُن ویکھ سرشٹ سبائی سنسار، ہیرا لال امولک
 گرسکھ اک ساچے ہٹ وکایا۔ گھر گھر وچدے ڈھولک چھینے، انحد تال نہ کوئی وجایا۔ گردر مندر گرو گرنٹھ اگے رکھی گوک، سچ بھنڈار نہ کسے بھرایا۔ گرسکھ
 ارجن دتا نام امولک، ذھر خزانہ نانک ہتھ پھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، گرسکھ ویکھن آیا گھر، جگت وچھوڑا
 دے تجایا۔ جگت وچھوڑا دتا تچ، ہر ساچے شبد جنایا۔ گرسکھ ہر سنگت گھر اپنے آونا بھج، گھر بیٹھا رہیا راہ نکایا۔ لوک لچیا سنگھ زین دینی تچ، پر بھ ہتھ
 وڈی وڈیايا۔ دو جہاناں پڑدے رہیا کج، سر اپنا ہتھ لکایا۔ جھوٹا تال رہیا وچ، جوٹھ جھوٹھ ڈنکا لایا۔ گرسکھ گوبند سنگھ سورا حاضر حضورا گرسکھ مندر اندر
 بیٹھا سچ، دس کسے نہ آيا۔ گھر گھر سنتیاں امرت آتم پیائے رج رج، شبد کرپان سیس جگدیش تن گاترے آپ لکایا۔ ایکا شبد اک حدیث، پُرکھ اکال
 منایا۔ گا گاتھکے راگ چھتیس، بھيو کوئی نہ پانیا۔ پرگٹ ہویا شاہو شاہی، گرسکھ گوبند سنگ رلایا۔ کھیلے کھیل بیس اکیس، سر اپنے چھتر جھلایا۔ مورکھ
 مگدھ اجان نادان گرسکھ تیری کرن ریس، ہتھ اپنے شستر اٹھایا۔ انتم مایا متا جان پیس، کلجگ چچی رہیا چلایا۔ سادھ سنت ہوئے جن خیس، پوجا دھان
 بیڑا رہیا ڈبایا۔ گرسکھ کی سیوا ہر کی پوڑی کسے نہ رکھی سیس، نہ کوئی سیوک سیوک کمايا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور،
 گرسکھ تیرا ویکھن گھر، چوری چوری آيا۔ چوری چور کرے نت چاکر، جگ جگ کردا آيا۔ کلجگ انتم ساچے گھوڑے پائے پاکھر، نیلا نیلی دھاروں پار کرایا۔
 کھیلے کھیل کلجگ تیری انت آخر، نہ کوئی میٹ مٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرسکھ تیرا ویکھن گھر، اپنا کُنڈا رہیا کھلایا۔ اپنا کُنڈا

کھول تاکی، ہر نیتزین اگھاڑیا۔ گرسکھاں دتی لوک مات باقی، لہنا چکھیا ستاراں ہاڑیا۔ لیکھے لاؤنا جنم خاکی، خاکی خاک پار اُتاریا۔ امرت پیالہ دیوے بن بن ساقی، آتم انتر پنج پیاریا۔ پنج رکھے جن جیو جاں کی، جس دتا نام ادھاریا۔ جگ جگ چال رکھی بانگی، ہر سچا شاہ آسواریا۔ کلجگ اتم ساچے آسو ایکا چڑھیا مار پلاکی، سولائ کلیاں آسن پارہیا۔ اپنا جانے آپے بھوکھت واکے، آپے لیکھا لکھا رہیا۔ اپنا پردہ آپے رہیا ڈھاکے، آپے گھ چھپا رہیا۔ دُھر درگا ہی اچھل اچھید کلجگ اتم کرن آیا اک چلاکی، بے کھھاں دس نہ آرہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرسکھ تیرا دیکھ گھر، سویا سٹ اٹھا رہیا۔ سویا سٹ آپ اٹھایا، دتا دُھر فرمانا۔ پھڑکے بانہوں راہے پایا، ماریا تیر نشانہ۔ جو دھا سورا لڑنے آیا، رام داس تیرے وچ میدانا۔ ساچا کھنڈا ہتھ پھڑکے آیا، کدھیا باہر میانا۔ ایکا اکھ پڑھ کے آیا، بولے نوجوانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرسکھ تیرا دیکھن گھر، کھیلے کھیل مہانا۔ ایکا اکھ رسنا بول، جگت ہنکارا چھایا۔ تیرا کھولن آیا پول، ہر مندر دیکھ دکھایا۔ گربانی گرب کرے مخول، گرب کا بھو نہ پایا۔ ہر ہر آگول کہندا بول، ہر ہر شبد سنایا۔ ہر پورا تولن آیا تول، اگم اتھاہ بے پرواہ نام دھرایا۔ آدانت نہ جائے کدے ڈول، ڈولنہار سرشٹ سبایا۔ سنگھ سنگت تیرا پورا کرن آیا کیتا پچھلا قول، گڑھی چمکور جو کرایا۔ اپنا تاج تیرا سیس اُپر دھول، میرا تیرا روپ وٹایا۔ ہوئی ہوئی پردہ دیوے کھول، پچھلا جنم دے درسایا۔ تیرے اندر تیرا آپے پئے بول، تیرا تیری جھولی پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرسکھ تیرا دیکھن گھر، ہر بال انجانا لئے دُھر فرمانا، ہسدا کھنڈا دیکھدا وکھندا لوک مات آیا۔

★ ۱۸ ساؤن ۲۰۱۵ بکرمی منگل سنگھ دے گھر پنڈ دھاڑ ضلع امرتسر ★

پُرکھ اگم نرگن دھار، جوتی جوت اُپا سندا۔ کرتا پُرکھ آپ کرتار، کرنی کرتا نام دھرا سندا۔ پاربرہم روپ اپار، پریم پُرکھ سدوا سندا۔ نورو نور نور اُجیار، آکار آکار سما سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلا اک اکھوا سندا۔ جوتی نور ہر اُجالا، ہر ہر ناؤں دھرا سندا۔ دینا بندھپ دین دیا لا، بھو کوئی نہ پاندا۔ مورت اکال جوت اکالا، عقل کلا اکھوا سندا۔ اپنی کرے آپ پرتپالا، پرتپالک سدا اکھوا سندا۔ اپنی شکتی جوت جوالا، آپ ناد

اُٹھائندا۔ اپنا دھپک آپے بالا، پرکاش پرکاش آپ ٲکائندا۔ اپنی آپ اُپا سٲی دھر مسالہ، تھر گھر ناؤں دھرائندا۔ اپنے سر سرور مار اُچھالہ، امرت دھار پیا ئندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نرگن ویس وٹائندا۔ نرگن رُپ ہر کرتار، ابھید بھیو رکھائندا۔ آپ اپنی پاوے سار، نہ کوئی لیکھا لیکھ لکھائندا۔ اک اکلّا ایکنکار، ایکا گھر سہائندا۔ سچ محلہ اُچ مینار، دس کسے نہ آئیندا۔ اپنے اندر کُپت ظاہر، آپ ہو جائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ناؤں دھرائندا۔ آد پُرکھ آد انا، ایکا ایک اھوایا۔ کھیلے کھیل آد جُگاد، جُگ وٹایا۔ بنت بنائے برہم برہما، بے انت بے انت نام دھرایا۔ شبد چلائے بودھ اگادھ، ایکا نیتز نام درڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نرگن رُپ وٹایا۔ نرگن دھار ہر الکھ، الکھ پرویسیا۔ آپ اپنا کر پرتکھ، اپنی کرے آپ ادیسیا۔ آپ اپنا کر نہارا وکھ، بھیو نہ جانے برہما وشن مہیش گنیسیا۔ آپ اپنا جانے پکھ، اپنا لیکھا آپے لیکھیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن اپنی دیوے آپے سیکھیا۔ نرگن سکھیا پُرکھ اکال، اپنی آپ جنایا۔ پرگٹ ہو دین دیال، دیاندھ دھار چلائی۔ اک اُپجائے ساچا لال، جوتی ماتا گود سہائیا۔ ساچا سٹ کر دلال، آپ اپنا لئے اُٹھایا۔ اک بٹھائے سٲی دھر مسال، چار دیوار نہ کوئی رکھایا۔ چھپر چھن نہ کوئی پسار، نہ کوئی باڈی بنت بنایا۔ اگم اگمڑے کری ایکا کار، اگمڑا دھام سہائیا۔ تھر گھر تیرا رُپ اپار، ہر بیٹھا بے پرواہیا۔ چاروں کُنٹ بند کواڑ، دہ دشانہ کوئی کھلایا۔ لوآں پُریاں نہ کوئی آکار، دھرت دھول نہ کوئی سہائیا۔ آکاش پرکاش نہ کوئی وچار، برہمنڈ کھنڈ نہ رچن رچایا۔ برہما شو وشن نہ کوئی پیار، دیوت سُر نہ کوئی اُپایا۔ گر پپر نہ کوئی اوتار، سادھ سنت نہ کوئی رکھایا۔ پنچ تت نہ کوئی آکار، ہڈ ماس ناڑی رت نہ کوئی رلایا۔ رکت بوند نہ کوئی وبار، ناری کنت نہ کوئی ہنڈھایا۔ سورج چن نہ کوئی پسار، تارا منڈل دس نہ آئی۔ جیرج کھانی نہ بٹھے دھار، اُتھج سیتج نہ رچن رچایا۔ اک اکلّا ایکنکار، سچ محلہ بیٹھا آسن لایا۔ ساچے سنت کر پیار، ایکا دیوے سچ صلاحیا۔ امرت پیائے ٹھنڈی ٹھار، چرنودک گکھ چھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مورت اکال مورت عقل کلا سمایا۔ مورت اکال درد دکھ بھے بھنجن، ہر ہر آپ اھوایا۔ اپنا شبد بنایا ساچا سجن، ساچا سنگ رکھایا۔ اپنی دھوڑی آپ کرایا مجن، ساچا تال سہایا۔ انحد ناد انادی وجن، تال تلوڑا نہ کوئی وجایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن

رُوپ ايڪا دهر، تهر گهر ساچا دئ سُهيا۔ تهر گهر ساچا هر سُهيا، نرگن جوت جگائيا۔ اپنا دپيڪ آپ ڳايا، تيل باقی نه کوئی رکھائيا۔ اپنے نيتر آپ وکھ وکھيا،
 دوسر در نه کوئی سُهيا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپنی جوت دهر، نرگن ويس هر کر، کرنی کرتا آپ هو جائيا۔ کرنيهار هر کرتارا، آدانت اکھوايا۔ نرمل
 جوتي نور کر اجيارا، نورو نور سمايا۔ تهر گهر ساچے بھر بھنڌارا، شبد بھنڌاری نام دھرايا۔ آپے بنيا هر ورتارا، نه کوئی دوسر سنگ رلايا۔ کھيلے کھيل اگم اپارا،
 آپ اپنی کل ورتايا۔ نھيل دھام اٺل منارا، در ساچا آپ سُهيا۔ سچ سنگھاسن پُرکھ ابناشن بيٺھ سچي سرکارا، آپ اپنا مارگ لايو۔ اپنے اندر آپے کريا واسن،
 پتا پوت نه کوئی رکھيا۔ نه کوئی پر تھي نه آکاشن، گنگ منڌل نه کوئی اُچيا۔ آپے پرگٹ هويا هر شاهو شتاباشن، شاه سلطانا نام دھرايا۔ اپنے منڌل آپے
 پاوے راسن، آپے اپنی وکھ وکھيا۔ اپنے در آپے هويا داسي داسن، سيوک سيوادار نه کوئی رکھيا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپنی جوت دهر، ايڪا هر
 هری هر دئ اُچيا۔ هری هر هر نور، هر هر آپ اُچيا۔ سرب کلا آپے بھر پور، سمر تھ پُرکھ اکھواندا۔ آپے حاضر سدا حضور، حاضر حضور نام
 دھراندا۔ اپنی منسا آپے پور، آسا پوري آپ کراندا۔ اپنا سنسا آپے کرے دور، ساتنگ ست ورتاندا۔ اپنے گهر آپے وسے نيڙے دور، دور نيڙے نه
 کوئی جناندا۔ ايڪا شبد انادي وجائے ساچي نور، انحد تار ھلاندا۔ تهر گهر تيرا در گهر هر منظور، آد جگادي آسن لائندا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپنی
 جوت دهر، گهر ساچا اک وساندا۔ ساچا گهر هر محلہ، ايڪا ايڪ وسايو۔ نرگن رُوپ بيٺھ اکلا، جوتي جوت جگايو۔ نه کوئی دُئي دُئي دسي سلا، ايڪا دھار
 بندھايو۔ آپے وسيا اُچ اٺلا، اُچ اگم اتھاه بے پرواه ناؤں دھرايو۔ نه کوئی جل نه کوئی تھلا، نه کوئی ساگر سندھ رُڙھايو۔ نه کوئی پنج تت وکارا کرے ھلا، من
 مت بدھ نه دئ سزايو۔ نرگن دھار هر نرنگار اک اکلا، اينکارا ست پُرکھ نرنگن پسر پيسار، پار برهم رُوپ وٺايو۔ تهر گهر بيٺھ آپ کرتارا، سچ سنگھاسن هر
 سجايو۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپنی جوت دهر، جوتي جوت کرے رُشنايو۔ جوتي جوت هر اُپا، اپنی دھار چلايو۔ ناؤں نرنگارا آپ رکھا، نرگن ويس
 وٺايو۔ تهر گهر دربارا دئ وسا، دھر درگاھي بے پرواھيا۔ شبد اکھاڙا دئ لگا، وجے تال واھو داھيا۔ اپنی ستار آپے دئ ھلا، ھلاونھار آپ اکھوايو۔ اپنا نعرہ
 آپے دئ لا، اپنے در اکھ جگائيا۔ اپنی ڳار آپے لئے سنا، آپ اپنا ناؤں اُچيا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپنی جوت دهر، نرگن نرگن دھار نرگن رھيا

آپ دکھائیا۔ نرگن دھار کرنی کرتے، اپنی آپ چلائیا۔ اپنی دھرنی دھرت آپ دھرتے، دھرت دھول سہائیا۔ آپے چرنی اپنی سرنی آپے پڑتے، آپ اپنا سسپس جھکائیا۔ اپنی وڈیا اپنے اکھر آپے پڑھتے، آپے کرے جنائیا۔ اپنا گھاڑن آپے گھرتے، گھر نہار آپ اکھوائیا۔ اپنے سنگھاسن آپے چڑھتے، سچ سنگھاسن اک وچھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ ابناشی ناؤں دھرائیا۔ پُرکھ ابناشی پاربرہم، ایکا ایکنکارا۔ نہ مرے نہ پئے جم، نہ ہوئے کسے سٹ ڈلارا۔ نہ کوئی گنگن پاتال دسے تھم، نہ کوئی پارکنارہ۔ نہ کوئی کھائے پیئے تم، نہ کوئی رسنارس کرے پیارا۔ ہڈماس ناڑی نہ کوئی چم، نہ کوئی تتوت آکارا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر پائے اپنی سارا۔ اپنی سار آپے پا، اپنا مول چکایا۔ اپنی جوتی آپ جگا، آپ اپنا ویکھ دکھایا۔ اپنی گوتی آپ بنا، ورن گوت نہ کوئی رکھایا۔ اپنی سوئی سرتی آپ جگا، اپنی آپ لے انگریا۔ اپنی چوٹی اپنے آپ لے چڑھا، آپ اپنے انتر آسن لایا۔ اپنا کوٹ گڑھ آپے دے سہا، تھر گھر نام دھرایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن رُپ ولس ہر، ہر سجن آپ اکھوایا۔ ہر سجن ہر میتزا، ایکا ایک اکھوائندا۔ آپے جانے اپنی ریتزا، بھيو کوئے نہ پائندا۔ نہ کوئی مندر گرودوار مسیتزا، شودوالا نہ کوئی رکھائندا۔ نہ کوئی راگ ناد نہ گیتزا، نہ کوئی ساز وجائندا۔ نہ کوئی نام شمار مد پیالہ کسے پیتزا، نہ کوئی جوت جوالا جگائندا۔ نرگن رُپ اک اتیتزا، تھر گھر آسن لائندا۔ نہ ٹھنڈا نہ سیتزا، انگی اگ نہ کوئی جلائندا۔ اپنا آپ آپے چیتزا، جودھا سورپیر آپ اکھوائندا۔ اپنا گر سنگر آپے ہویا میٹھل میٹھلا، موہن مادھو نام دھرائندا۔ آپے وسیا اپنے چیتلا، چتوت ٹھگوری آپے پائندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن رنگ ہر کرتار، کرنہار پُرکھ اکھوائندا۔ آد پُرکھ ہر کرنہارا، ایکا ایک اکھوایا۔ ایکا بیٹھ سچے گھر بارا، ایکا تھان سہایا۔ ایکا رُپ اگم اپارا، اگم انگریا ویکھ دکھایا۔ الکھ نرنجن الکھ الکھ لگائے نعرہ، الکھ الکھنا ناؤں دھرایا۔ تھر گھر نر ہر ہو پرتکھ، آپ اپنا رُپ درسایا۔ جوتی شبدی کیتا وکھ، اپنی دھار بندھایا۔ آپے بھرے آپے کرے سکھ، آپے کرنہار ہو جایا۔ آپ اپائے کھپائے لے رکھ، رکھنہار ہر رگھرایا۔ تھر گھر دوارا آدانت نہ جائے ڈھٹھ، ہر ساچے آپ بنایا۔ گھر بیٹھ پُرکھ سمرتھ، اپنا رنگ رنگایا۔ اپنے سورے گھر اپنے گئے لٹھ، آپ اپنا درشن پایا۔ اپنے دوارے آپے گیا ڈھٹھ، اپنا سسپس اپنے چرن ٹکایا۔ نہ کوئی مندر دسے مٹھ، چار دیوار نہ کوئی رکھایا۔ نہ کوئی

تیرتھ اٹھسٹھ، کھانی بانی نہ ویکھ دکھایا۔ جوتی شبدی اک اکھ، تھر گھر ساچے دئے سہایا۔ آپے ویکھے نٹھ نٹھ، اپنا پینڈا آپ مُکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر ساچا لئے اُپایا۔ سچ محل اُچ اٹاری، ہر ساچے آپ بنایا۔ جگے جوت اک نرنکاری، ہر ساچا ویکھ دکھایا۔ پاربرہم پر بھ لے اوتاری، آپ اپنی کل ورتایا۔ ست پُرکھ نرنجن بٹھے دھاری، آدانت اک رگھرایا۔ اکال مورت ہو نیاری، ساچی صورت لئے پرگٹایا۔ جوتی کرتا کرے کھیل اپنی کاری، کرن کراونہار بھو نہ رانیا۔ سچ تخت سچ سلطان بیٹھا ہر سیکداری، ساچی سکھیا اک جنایا۔ ایک شبد شبد گُر اپاری، گُر سنگر ناؤں دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن رُپ ایک ہر، تھر گھر بیٹھا آسن لایا۔ تھر گھر ساچا شبد سنگھاسن، ہر ساچا آپ براجیا۔ جگے جوت پُرکھ ابناشن، اپنا رچیا آپے کاجیا۔ کھیلے کھیل شاہو شباشن، اپنی مارے آپے واجیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا سازن آپے سازیا۔ اپنا سازن ہر آپے ساز، اپنی رچن رچایا۔ آپے کرے کرائے غریب نواز، اپنی دیا آپ کمایا۔ آپ اپنی رکھے لاج، آپ اپنا پردہ پانیا۔ آپ اپنا رکھے تاج، آپ اپنے سپس ٹکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے گھر آپ وجائے شبد سچی ددھانیا۔ شبد ددھائی ہر گھر واجا، انحد تال وجایا۔ تھر گھر تیرا سازن سازا، ہر ساچے تال سہایا۔ سچ سلطان وڈ راجن راجا، رازق رحیم آپ اکھوایا۔ پاربرہم سلطان نوبا، ایک نام دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کاج رچایا۔ تھر گھر ساچے رچیا کاج، ہر ساچے خوشی منایا۔ آپ اپنی مار آواز، آپ اپنا لئے اٹھایا۔ آپ اپنے در دیون آیا داج، اپنے گھر کرے گڑمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ نرنجن تھر گھر بیٹھ خوشی منایا۔ ساچا سگن تھر گھر لگا، ہر ساچے آپ لگایا۔ جوتی ست شبد ڈلارے بدھا تگا، ایک تند بندھایا۔ ایک جیکارا ایک گھر ایک وقت لگا، ایک رہیا سنایا۔ ایک رُپ شاہو بھوپ وڈ سورا سربگا، ایک نام دھرایا۔ ایک جوتی ایک نور ایک شاہ سرب کلا بھر پور اک اکھاڑا ساچا لگا، ایک ناد سنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر ساچا دئے سہایا۔ تھر گھر تیری ساچی دھار، ہر ساچے آپ چلایا۔ جوتی ست کر پیار، شبدی ناؤں دھرایا۔ شبد رُپ آپ کرتا، نرگن ویس وٹانیا۔ دُھن انادی اپر اپار، آپ اپنی رہیا سنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا انگ آپے رہیا کٹایا۔ تھر گھر بیٹھ ہر نرنکار، اپنا آپ کٹایا۔ ساچا ست کر تیار،

دُلھا اِک سجايا۔ ایکا پائے ساچا ہار، دِس کسے نہ آيا۔ سولاں کلیاں تن شنکار، ست سرُپا آپ دکھایا۔ اِک اِکلا اِینکار، ایکا رنگن رنگ رنگیا۔ سیس سیہرا نام دستار، مستک للائی اوکھی گھائی تھر گھر دربار، سچ محلے آپ بٹھایا۔ جوتی ماتا کر پیار، امرت اُتوں وار دکھایا۔ پایا گہنا ہر شنکار، نیتز نین سہایا۔ ساچے کنت کر پیار، پُوت سپتتری ایہہ سمجھایا۔ ایکا پُرکھ ایکا نار، ایکا گھر وسایا۔ ناتا بنیا اپر اپار، نہ کوئی توڑے توڑ تڑایا۔ سو پُرکھ نرنجن کرپا دھار، اپنا دینا مول چُکایا۔ ہنگ رُپ ہو نرنکار، شبد شبدی وِچ سمايا۔ سوہنگ شبد اپر اپار، پار برہم اپنا آپ اُپایا۔ سو پُرکھ نرنجن بنیا کر نیہار، ہنگ رُپ انوپ سمايا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر بیٹھا ایکا ساچے سْت دیوے ور، لوآں پُریاں رچن رچایا۔ لوآں پُریاں کر آکار، ہر ساچی رچن رچایا۔ شبد ڈلارا خبردار، اٹھے پہر سیو کمايا۔ نرگن ویکھے وارو وار، اپنی جانے وڈ وڈی وڈیايا۔ آد انت اِک اِینکار، اپنی کل رکھایا۔ سادھ سنت نہ پاوے سار، بھيو ابھیدا بیٹھا بھيو چُھپایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ اپنا ویس وٹایا۔ جُگ جُگ ویس کر نیہارا آپ، اپنا رہیا کرایا۔ آپ اپنا دھر دھرواس، دھیرج دھیر دے دھرایا۔ ترے گن رُپ شاہو شاباش، آپ اپنا لے وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کول کولا نام دھرایا۔ آپ اپنی رچن رچا، اپنی بنت بنايا۔ برہما وِشن مہیش سیوالا، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ شبد سندیسہ دے سنا، بودھ گیان اِک جنایا۔ نرگن سرگن میل ملا، ترے گن کھیلے کھیل پنچ تت کرے کُڑمایا۔ آکاش پرکاش گیا سما، جل دھارا دھول اِکایا۔ سیوک سیوا آپ لگا، دے سکھیا مت سمجھایا۔ مہما اگنت گنت آپ گنا، وید کتینبا رہیا لکھایا۔ پار برہم برہم جھولی پا، برہم برہم درسایا۔ لکھ چوراسی ویکھ دکھا، نج بیٹھا ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ کھیل کھیلنہارا، آد انت اِینکارا، نرگن داتا پُرکھ بدھاتا گھر گھر بیٹھا سچ وچھایا۔ لکھ چوراسی آسن لایا، پار برہم انرُپا۔ گرگھ ورلے درشن پایا، جس ملیا شاہو بھوپا۔ بجر کپائی کُنڈا لاہیا، پار کرائے نو دوارے دہ دِشا چارے کوٹا۔ ایکا ساچا در سہایا، سنگر پورا آپے تھھا۔ ہرجن ساچے لے ملایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ اپنا ویس کر، نرگن سرگن میل ملایا۔ نرگن میلا جوتی دھار، شبدی دھار چلايا۔ پرگٹ ہو وِچ سنسار، آد جُگادی کھیل کھلایا۔ اِک اِکلا اِینکار، لوآں پُریاں رہیا سنايا۔ برہما ویتا لے اُبھار، برہم وِدیا اِک پڑھایا۔ شو شکر بخشے اِک پیار، ترسول ہتھ پھڑایا۔

وِشَنُوں وِسی کھیل اپار، رازق رِزق سبائیا۔ آپے وِسیا سب توں باہر، ہر گھٹ بیٹھا آسن لائیا۔ جوگ جگت جگ جگنتر پاوے سار، مَن مُنیشور بے پرواہیا۔
سادھ سنت گر پیر لے اوتار، آپ اپنا ناؤں دھرائیا۔ وِسیں انیکا کرے کرائے ہر جن یار، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
دھر، اپنی ونڈن آپ ونڈائیا۔ نرگن اپنی ونڈ ونڈا، اپنا رُپ درسایا۔ لوک مات کنڈھا ویکھ وکھا، پنچ تت وِسیرا پایا۔ برہمنڈ ساچے کھوج کھجا، جیرج انڈ
لئے تریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ جگ جگ لیکھا کھنہارا، ساچی چلت چلا سندا۔ سنجگ ساچا کر پسارا، ساچا
دھرم دھرا سندا۔ تریتا تیرا کھیل نیارا، تریا وِسیں وٹا سندا۔ رام رُپ رام کرتارا، رکھپت ناؤں دھرا سندا۔ توڑے گڑھ لکا ہنکارا، ایکا بان چلا سندا۔ دوپر
تیرا کھیل نیارا، دھرت دھول سہا سندا۔ مگند منوہر کھمی نرائن ہر کرتارا، مورمگت سِیس ٹکا سندا۔ غریب نمانے پاوے سارا، جن بھگتاں پنچ رکھا سندا۔
بے مکھ مارے پکڑ پچھاڑا، رتھ رتھوا ہی نام دھرا سندا۔ دھرت مات تیرا اک اکھاڑا، انتم انت رکھا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج
آپ وِسیں وٹا سندا۔ کھجک وِسیں ہر اولا، اپنی کھیل ورتائیا۔ عیسیٰ موسیٰ وِسیں محلہ، ویکھے سچ سُبھائیا۔ سنگ محمد نال رلانی رانی اللہ، ایکا نعرہ لائیا۔ جوٹھ
جھوٹھ ول چھلا، مایا ممتا کری گڑمائیا۔ لوک ماتی پھلیا پھلا، ایکا منگ منگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ کھیلے کھیل کھیلنہار، کھیلے
کھیل سرشٹ سبائیا۔ جگ جگ کھیل ہر کھلنتا، کھیلنہار اکھوایا۔ نرگن جوت سری بھگونت، آپ اپنا وِسیں وٹایا۔ آپے پُرکھ ناری کنتا، نانک گوہند رُپ
سُہایا۔ نام ست جنائی جیواں جنتا، دُھر فرمان الایا۔ گڑھ تڑایا ہوئے ہنگتا، مایا موہ چُکایا۔ میل ملایا ساچی سنگتا، در ساچا اک سُہایا۔ انگ لگایا نانک انگدا،
نرگن جوت جگایا۔ امر داس در ایکا منگدا، ہر جھولی نام بھرایا۔ رام داس گھر ساچا لنگھدا، نج گھر اپنے درشن پایا۔ گر ار جن کھیل سور سربنگ دا، آپ اپنا
بھیو کھلایا۔ ہر گوہند تنگ ایکا کسدا، شستر بستر تن سجایا۔ ہر رائے بھکھ ننگ کدا، جو جن سرنائی آیا۔ ہر کشن جگت دوارے مول نہ سنگدا، پنچ تت لیکھے
لایا۔ تیغ بہادر گڑگھاں کایا چولی اپنی رنگدا، سِیس اپنا بھیٹ چڑھایا۔ گر گوہند پیار ایکا منگدا، گر سنگت میل ملایا۔ در دوار جو جن آئے بھکھا ننگتا، داتا دانی
نام دان جھولی پایا۔ کھیلے کھیل جگت جنگ دا، جگت وکارا دے مٹایا۔ کھجک انتم منگ ایکا منگدا، ماچھو واڑے ڈیرہ لایا۔ تیرا درشن ہر پلنگ دا، نیتر لوچن

نظری آیا۔ کھیڑا جھٹے لوک مات سیال جھنگ دا، یار یارڑے میل ملایا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی شبد سُننہرا ایکا گھلدا، میرا تیرا تیرا تیرا تیری جھولی پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد شبد برہما گُر پیر اوتار سنت سادھ نام دھرایا۔ گُر گوہند سچ صلاح، ہر ساچے شبد جنایا۔ کلجگ انتم بن ملاج، پر بھ بیڑا بنے لائیا۔ عیسیٰ موسیٰ رہنا نہ، سنگ محمد دے دُہایا۔ صدی چو دھویں لگے ڈھاہ، کلجگ دیکھے بے پرواہیا۔ نو کھنڈ پر تھمی وجے ہا، ستاں دیپاں اک دُہایا۔ لکھ چوراسی پت کوئی رکھے نہ، راج راجاناں میٹ مٹایا۔ پاربرہم ابناشی کرتا جن بھگتاں پکڑے انتم بانہہ، نرگن جوت کرے رُشٹایا۔ شبد سہیلا اک اکیلا سر رکھے ٹھنڈی چھاں، تتی وانہ لگے رانیا۔ آپے بنے پتا ماں، آپ اپنی گودی لئے اٹھایا۔ ہر ہر بھو کوئی جانے نہ، جگ جگ وڈی وڈیایا۔ نہہکلکی جوتی جامہ کوئی پچھانے نہ، سمبل نگری اک سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گوہند دتا ساچا ور، کلجگ میلا سچ سُبھایا۔ گُر گوہند سُننہرا، سُنیا نام امولا۔ پر بھ ابناشی بولنہرا، نہ کوئی وسیا پنج تت چولا۔ پورے تول تولنہرا، نانک بنیا در گھر گولا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکلک نرائن نر، پرگٹ ہووے ویہہ سو بکرمی سولاں۔ سمت سولاں تیری دھار، ہر گوہند مات رکھایا۔ ۴۷۷

پرگٹ ہوئے ہر نرنکار، چاروں گنٹ وجے ودھایا۔ شبد ڈنکا پر اپار، راؤ رنکاں رہیا سُنایا۔ سادھاں سنتاں کرے خبردار، سویا کوئی رہن نہ پایا۔ توڑے گڑھ لنکا ہنکار، پندراں کنگ پھیرا پایا۔ والی ہند رہیا وچار، نہ دیسے کوئی سہایا۔ لہندی دشا پاوے سار، لیکھا لکھے بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، لیکھا گوہند پور کرایا۔ گُر گوہند سُننگر ساچا، دُھر فرمان سُنایا۔ جیو پنڈ تن جیو کاچا، تھر رہن نہ پایا۔ پنج تت نو دوارے ناچا، ہر کاشد دس نہ آیا۔ نام ست نہ ہر دے واچا، مایا موہ چلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکلک نرائن نر، ایکا ڈنکا فتح وجایا۔ فتح ڈنک ہر نرنکار، اپنا آپ وجا سندا۔ کھیلے کھیل اپر اپار، سرشٹ سبائی دس نہ آئیندا۔ گُرگھ ساچے کر پیار، آپ اپنی بوجھ بُجھائندا۔ نرمل جوتی کر اُجیار، اگیان اندھیر مٹائندا۔ سچ دھرم اک جیکار، سو پُرکھ نرنجن نعرہ لائندا۔ ہنگ ہنگتا دے مار، ایکا کھنڈا چلا سندا۔ ساچی سنگتا کر وچار، سُننگر سکھیا اک بُجھائندا۔ کایا چولی رنگ کرتار، نام محن اک رنگائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، اپنا بھانا ساچا رانا اپنے

ہتھ رکھائندا۔ آپ اپنی کل ورتا، اپنے رُپ سمايا۔ سرشٹ سبائی لئے اٹھا، چاروں کُنٹ پھیرا پایا۔ شبد کھنڈا اک چکاء، آد شکت ویس وٹایا۔ نام بھگوتی دئے رکھا، دس کسے نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، لکھ چوراسی بھرم بھلایا۔ لکھ چوراسی بھرم بھلا، ہر ہر مول نہ بھائندا۔ مایا متا جوٹھا جھوٹھا رُلا، سچ سچ نہ کوئی درڑائندا۔ بھاگ لگایا نہ کایا کھلا، بُدھ بیک نہ کوئی رکھائندا۔ من مت نہ ہوئی صلح، گُرم ت نہ کوئی درسا ئندا۔ پانی پیا جھوٹھی چلھا، امرت دھار نہ کوئی پیا ئندا۔ کام کرودھی دیس بھلا، ہر کا نام نہ کوئی دھیا ئندا۔ چاروں کُنٹ اندھیرا جھلا، اندھ اندھیر نہ کوئی مٹائندا۔ کھج اتم پھلیا بھلا، سمل رُکھ ہلار رکھائندا۔ اپنے کُنڈے آپے تلا، سننگر نانک تیراں تیری دھار چلا ئندا۔ پاربرہم در دوار جو جن آئے بھلا، گر گو بند میل ملا ئندا۔ پُرکھ اکال در دوار تیرا سدا گھلا، نہ کوئی بند کرا ئندا۔ کھج اتم پھل ہلا، بھل کوئی دس نہ آئندا۔ سمت سمتی پینا ملا، پرکھے پرکھنہار نام سوئی اک لگا ئندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، نرگن جامہ جوتی نور درسا ئندا۔ نہہکنک جوتی نور، شبدی ڈنک وجایا۔ شبد انادی وجے تُو، دھر فرمانا رہیا سنایا۔ کھج مٹے پسارا کوڑ، کوڑی کریا رہن نہ پایا۔ کامی کرودھی مایا متا نہ دسے موڑھ، وکار ہنکار رہن نہ پایا۔ پاربرہم جو جن مانگے تیری دھوڑ، سو جن رہے سرنايا۔ سننگر پورا کایا چولی رنگن چاڑھے گوڑھ، اتر کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ایکا شبد ڈنک وجایا۔ شبد ڈنک دھر درگاہ، ہر ساچے سچ جنایا۔ سننگر پورا بن ملاح، جن بیڑا بنے لایا۔ سچکھنڈ دوارا ایکا راہ، ایکا مارگ رہیا دکھایا۔ چار ورنان پکڑے بانہہ، اوچاں نیچاں بھيو نہ رایا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی چھنٹو بنائے بھین بھرا، فارسی یونانی کرے گڑمایا۔ ایکا ناتا دئے سکھا، برہم جوتی برہم دھی جوایا۔ پُرکھ بدھاتا دیا کما، ساچا سگن رہیا منایا۔ کھج اندھیری راتا دئے مٹا، سنج ساچا چن چڑھایا۔ ایکا گاتھا دئے سنا، ایکا کرم کمایا۔ ایکا راتھا دئے چلا، رتھ رتھوا ہی بے پروا ہیا۔ سگلا ساتھ دئے نبھا، جو ملیا وچھڑ نہ جایا۔ لہنا دینا مستک ماتھا دئے چکا، لکھ چوراسی پھند کٹایا۔ رائے دھرم لیکھا دئے مُکا، پتر گپت نہ حساب دکھایا۔ لاڑی موت نہ لئے پرنا، جس ملی ہر سرنايا۔ تھر گھر بہائے ساچے تھاں، ہر جوتی جوت ملايا۔ ناتا توڑے پتا ماں، ساک سجن نہ بھین بھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ

اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہکلنک نرائن نر، سچ سچ دے ورتائیا۔ سچ سچ ہر ورتارا، گھر ساچے ہر پایا۔ جوتی جامہ لے اوتارا، نہکلنکا ناؤں دھرایا۔ چار ورنال پاوے سارا اوچال نیچال میل ملایا۔ راؤ رنک دکھائے اک دوارا، ایکا دھام سہایا۔ ایکا جاپ ایکا اکھر آپے آپ، ایکا ناؤں اُپایا۔ میٹ مٹائے تینو تاپ، ترے گن رنگ رنگایا۔ راجس تامس تیرا پرتاپ، کلجگ جھولی پایا۔ ساعتک ست کر ورتانت، ستجگ ساچے ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہکلنک نرائن نر، ایکا در ساچے ہر لوک مات آپ کھلایا۔ لوک مات کھلایا در، ہر ساچے جوت جگائیا۔ چار ورنال ملے ور، ورتاتا اک اھوائیا۔ آون جاون چکے ڈر، مات گربھ پھند کٹائیا۔ امرت آتم نہائے ساچے سر، دُرمت میل گوائیا۔ آپ گھلائے بند کواڑ، بجر کپاٹی سلانٹڑائیا۔ اندر مندر ویکھے آپے چڑھ، در ساچے پھیرا پائیا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، گر پورے وڈ وڈیائیا۔ پنچاں چوراں آپے لڑ، آپے کرے صفایا۔ ہون مڑھی گور نہ جائے سڑ، گنی اک نہ اک جلائی۔ گرگھ ساچے لئے پھڑ، دس کسے نہ آئی۔ اُچے ٹلے ویکھے چڑھ، ایکا در کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہکلنک نرائن نر، گھر سہنجنا جگے جوت آد نرنجا، پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی ہر گھٹ بیٹھا آسن لائیا۔ ہر گھٹ ہر سجنن وسیا، پاربرہم بے انت۔ جن بھگتاں در دوارے پھرے نسیا، میل ملاوا ساچے سنت۔ شبد نرالا تیر کسیا، رسنا جہوا نیا منت۔ کایا چولی مندر اندر بہہ بہہ ہسیا، گرگھ وری ناری پایا ہر ساچا کنت۔ مٹے رین اندھیری مسیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہکلنک نرائن نر، جوت جگاتا ہر رگھراتا، گرگھ ساچے وٹی ودھائی، گھر پایا ور پایا ہر ہر بے انت۔

★ ۱۸ ساؤن ۲۰۱۵ بکرمی گرگھ سنگھ دے گھر بھلائی پُر ★

ہر ٹھا کر ابناش، ہر ہر نام دھیایا۔ آد انت نہ جائے وناس، ایکا رنگ سمایا۔ آپ اپنے وسیا پاس، نہ کوئی دوسر سنگ رکھایا۔ آپ اپنی ویکھے راس، آپ اپنا منڈل آگے ٹکایا۔ آپ اپنے گھر کریا واس، شاہو بھوپ نام دھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن جوتی نور جگایا۔ جوتی نور ہر کرتار، عقل کلا سماندا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، ابھیو ابھیدا بھیو چھپا سندا۔ آد نرنجن نر نرنکار، ویس اوسیا ویس وٹا سندا۔ پاربرہم کھیل اپار، کھیلنہار دس نہ

آئیندا۔ جگ جگ جانے اپنی دھار، دھرنی دھار آپ چلا آئیندا۔ اک اکلا اینکار، اپنی کل ورتا آئیندا۔ سچ گھر ہو تیار، سچ سنگھاسن آسن لا آئیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے در اپنا منگل اپنی رسنا آپے گا آئیندا۔ اپنا در ہر آپ سہا، آپ اپنی جوت جگائیا۔ اپنا درس آپے پا، آپے کرے صفت صلاحیا۔ اپنا تخت اپنا چرن لگا، آپے بیٹھے بے پرواہیا۔ اپنا بچن آپے دے سنا، شبد شبدی ناؤں دھرائیا۔ ایکا گڑھ لئے رچا، تھر گھر ویکھ دکھائیا۔ روپ رنگ کوئی جانے نہ، لیکھا لکھت وچ نہ آئیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن کھیلے کھیل کھیلنہار آپ اکھوائیا۔ کھیلنہار سرب ہر ٹھاکر، ایکا ایک اکھوایا۔ اپنا کرم آپے کرے اجاگر، نہ کوئی دوسر لیکھ لکھایا۔ اپنے بنے آپ سو داگر، آپ اپنا ونج رکھایا۔ اپنی جوت آپ جگائے اپنی گاگر، اپنا دیک اپے ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن ویس آپے کر، آپ اپنا روپ درسایا۔ زرگن ہر آپ آد زرنجن، آد پُرکھ اکالا۔ آپ اپنا بنیا درد دکھ بھے بھنجن، کرے کرائے سدا رکھوالا۔ آپ اپنا ہویا سجن، پاربرہم پر بھ دین ڈیالا۔ اپنے گھر آپے آیا پڑدے کجن، آپ سہائے سچی دھر مسالہ۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ چلے اولڑی چالا۔ جگ جگ چال چلنیہارا، ہر ہر آپ اکھوایا۔ لوک مات لے اوتارا، ۲۸۰

بھیکھا دھاری بھیکھ وٹایا۔ کھیلے کھیل اگم اپارا، لیکھے لیکھ نہ کوئی لکھایا۔ سنجگ تریتا دوپر پار کنارہ، کلجگ ویلا انتم آیا۔ نانک گو بند بن لکھارا، ایکا منگ منگایا۔ منگی منگ دھر دربارا، دیونہار ہر رگھرایا۔ آد جگادی شبد برہادی پاوے سارا، دھن انادی تال وجایا۔ بودھ اگادھی اک جیکارا، اپنا نام سنایا۔ ستنام کر پیارا، لوک مات ورتایا۔ ایکا شبد ایکا دھارا، ایکا مارگ پایا۔ بھرے بھلا سرب سنسارا، ہر کا بھو دس نہ آیا۔ مایا ممتا موہ کر پیارا، ہوئے ہنگتا روگ ودھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن ویس آپے کر، آپ اپنا ناؤں دھرایا۔ آپ اپنا رکھیا ناؤں، اپنی کل ورتایا۔ آپے وسیا اپنے نگر گراؤں، تھر گھر ساچا تھان سہائیا۔ آپ اپنی دیوے ٹھنڈی چھاؤں، چھپر چھن نہ کوئی جنائیا۔ آپ اپنا کرے نیاؤں، لوک مات پھیرا پائیا۔ پھڑ ورو لے ہنس کاؤں، اپنے ہتھ رکھی وڈیائیا۔ گر پورے بلہار بلہار سد بل بل جاؤں، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل سجن سہیل، اک اکیل بے پرواہیا۔ کھیلنہار جگت کھلاری، پاربرہم اکھوایا۔ کلجگ انتم لے اوتاری، اپنا ناؤں دھرایا۔ شبد ڈنکا وڈ سنساری، ایکا رہیا وجایا۔ جوتی نور کر اجیاری، اندھ

اندھیر دئے مٹایا۔ چار ورن اٹھاراں برن اٹھائے وارو واری، سویا کوئی رہن نہ پایا۔ مندر مسجد گرو دوار بولے اک جیکاری، اپنا نعرہ لایا۔ پُرکھ اکالا دین دِیالا
 کر تیاری، جوتی جامہ پھیرا پایا۔ نو کھنڈ ست دیپ کرے سچی سکداری، ساچا تخت سُہایا۔ برہما وشن شو ہوئے سیواداری، سیوک سیوا اک رکھایا۔ کروڑ
 تیتیس کر پنہاری، آپ اپنا لئے سُہایا۔ اپنے تن کر سنگاری، اپنا بستر لئے سجا یا۔ ایکا کھنڈا ناؤں نرنکاری، ہر اپنے ہتھ اٹھایا۔ لوآں پُریاں پاوے ساری،
 لوک ماتی اٹھ اٹھ دھایا۔ کلجگ انتم کر خواری، لکھ چوڑا سی دئے سزایا۔ گرگھ ساچے لئے اُبھاری، جس جن ایکا بوجھ بُجھایا۔ ہوئے ہنگتا روگ دئے نواری،
 ایکا منتر نام درڑایا۔ امرت آتم دیوے ٹھنڈا ٹھاری، سیئل ست سنتو کھ ورتایا۔ کام کرو دھ لوبھ موہ نیڑ نہ آئے ہنکاری، جوٹھ جھوٹھ میٹ مٹایا۔ سچکھنڈ
 دیوے سچ سچی سکداری، ہر سچا شاہ ہو آیا۔ کھیلے کھیل وارو واری، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ رام کرشن جوت اُجیاری، کلجگ رنگ رنگایا۔ وید ویاسا بن
 لکھاری، آپ اپنا مول چُکایا۔ اُچاٹلا گڑھ اپاری، پوت سپوتا براہمن گوڑا ڈیرہ لایا۔ سمبل نگری کھیل نیاری، شبد سنگھاسن آسن ڈاہیا۔ جگے جوت ایک
 اینکاری، ایکا روپ درسایا۔ چار کُنٹ دہ دشا پاوے ساری، رواس ہوئے سرنایا۔ پرتھی آکاش کرے نمسکاری، منڈل منڈپ سیس جھکایا۔ گر پیر اوتار
 ۴۸۱ سادھ سنت ڈھیہہ پئے دواری، چرن دھوڑ مستک لایا۔ پاربرہم بے عیب پروردگاری، اولیا پیر شیخ مسائق لیکھا کھ سکے نہ رایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، کھیلے کھیل جوت نرنکاریا۔ جوت نرنکاری جوت اُجالا، جوتی جوت جگایا۔ پُرگٹ ہو یا دین دِیالا،
 دِیاندھ اکھوایا۔ سرب جییاں کرے پرتپالا، گھٹ گھٹ بیٹھا آسن لایا۔ آپے آد شکت جوتی نور اُجالا، آپے آپ ڈگمگایا۔ آپے ناؤں دھرائے پُرکھ اکالا،
 پُرکھ اکال ناؤں دھرائیا۔ آپے بیٹھا اپنی دھرم سچی دھر مسالہ، چار دیوار نہ کوئی رکھایا۔ جگ جگ آد جگاد جن بھگتاں دتے راہ سکھالا، جگت و دیا نہ کوئی
 پڑھایا۔ نام پہنائے تن ساچی مالا، اٹھ اٹھو تر پار کرائیا۔ اجپا جاپ رسن سکھالا، سوہنگ رسنا گایا۔ کلجگ آیا توڑن جگت جنجالا، لکھ چوڑا سی پھند کٹایا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، ہر جن لہنا دینا مول چُکایا۔ ہر جن لہنا ہر در لینا، ہر ساچا آپ چُکائندا۔ تن
 پہنائے بستر گہنا، ایکا کپڑ ویکھ وکھائندا۔ ہر ہر بھانا لکھ چوڑا سی سر تے سہنایینا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائندا۔ گھر گھر مندر مسجد گرد رہے بہہ بہہ سب نے کہنا،

پاربرہم دس نہ آئیندا۔ گرگھ وِلا نیتز لوئن نین درشن پیکھے نینا، جس جن اپنی دیا کما سندا۔ مٹمکھاں کھائے لاڑی موت ڈینا، دھرم رائے لھم چلا سندا۔
 گرگھ گرگھ دھام اولے ایکا بہنا، ہر ساچا دھام سہا سندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، جوتی جامہ
 بھیکھ وٹا سندا۔ جوتی جامہ ہر نرنکار، گوبند سیوالا نیا۔ شبد کھنڈا تیز کٹار، ایکا ہتھ پھڑا نیا۔ لوآں پڑیاں مارے مار، نہ سکے کوئی بچا نیا۔ برہما وشنوں شو دیوت
 سُر کروڑ تیتیساروون زارو زار، نہ دسے کوئی سہا نیا۔ نو کھنڈ ہاہاکار، ست دیپ رہے گرلا نیا۔ ترے گن مایا کر شنکار، بیٹھی کجلا پانیا۔ پنج تت کرے پیار،
 جوٹھ جھوٹھ گڑمانیا۔ مایا ممتا کر پیار، ہوئے روگ گود اٹھانیا۔ کلج کوڑے مارے مار، چاروں کُنٹ ڈنک وجانیا۔ سادھ سنت ہوئے وبچار، ہر ہر درس کوئی
 نہ پانیا۔ تیرتھ تٹاں کر وچار، ساچا ہٹ نہ کوئی جنانیا۔ ہر کاشد نہ کرے کوئی وچار، گھر گھر بیٹھے کرن پڑھانیا۔ گرنختی پنختی گئے ہار، نانک گوبند درس نہ
 پانیا۔ اک اکلا اینکار، اٹھے پہر جوتی جوت ڈمگائیا۔ مرے نہ جمے وچ سنسار، مڑھی گور نہ کوئی دبانیا۔ شبد اناد سچی دھنکار، دُھر دربارے رہیا وجانیا۔ سُنے
 سُنائے سُننہیار، سمرتھ ہتھ وڈیانیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، کتھنی اکھ کتھا اپنی آپ کرے جنانیا۔ کتھنی اکھ کتھا
 ۴۸۲ ہر جنائے، بھيو کوئی نہ پانیا۔ سرب کلا سمرتھ آپ اکھوائے، دیوی دیونہ کوئی منانیا۔ سرشٹ سبائی متھ دکھائے، اپنی کل ورتانیا۔ سیاں ساڈھے تن ہتھ
 وقت چکائے، روادسے ونڈ ونڈانیا۔ لکھ چوراسی بھٹھ کرائے، گرگھ ساچے لئے ترانیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور،
 نہہکنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ وٹا نیا۔ جوتی جامہ ہر نرنکار، نرگن جوت جگانیا۔ نہہکنکا لے اوتار، شبدی ڈنک وجانیا۔ شبد ڈنک اپر اپار، جیواں جنٹاں
 رہیا جگانیا۔ سادھاں سنتاں دے ہلار، سویا کوئی رہن نہ پانیا۔ تیرتھ تٹاں پاوے سار، سر سرور ویکھ دکھانیا۔ مٹمکھ جیواں ویکھے نو دوار، گرگھان آتم بوُجھ
 بُجھانیا۔ آپے کھولے بند کواڑ، اپنی ہتھیں کُنڈالاہیا۔ میٹ مٹائے پنچم دھاڑ، اپنی ہتھیں جوت جگانیا۔ جوت جگائے ناڈ ناڈ، اگیان اندھیر مٹانیا۔ در گھر
 ساچے دیوے واڑ، گر پورے ہتھ وڈیانیا۔ دسم دواڑی محل اٹل اُچ مینار، جوتی جوت ڈمگائیا۔ پنچم گائن وارو وار، ساچی سخیاں ایکا منگل سنانیا۔ ساچی سیجا
 کر پیار، ہر بیٹھا بے پرواہیا۔ گرگھ ساجن لئے ابھار، گھر ساچے میل ملا نیا۔ وچھڑ نہ جائے سنسار، میل وچھوڑا اپنے ہتھ رکھانیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر،

آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، گرگھ میلہ سچ گھر، منمکھاں دے سزایا۔ گرگھ سنگر پایا، آتم وٹی ودھایا۔ مانس مانگھ لیکھے لایا، سرتی سرت پرنا یا۔ بھرم بھلیکھا دُور کرایا، جو جن آئے سرنا یا۔ منمکھ ویکھا ویکھی وقت لنگھایا، ویلا گیا ہتھ نہ آیا۔ اولیا پیر شیخ قطب غوث رہیا گر لایا، پیر دستگیر پی لڑایا۔ پنڈت پاندھے گرنتھی پننتھی مستک میخ نہ کوئی لگایا، آتم برہم نہ کوئی جنایا۔ گر دسمیسے جوت جگایا، لوک مات ہوئے رُشنا یا۔ برہما وشن شو رہے سرنا یا، جگ جگ کھیل رچا یا۔ نرگن جوت کری گڑمایا، واہ واہ ساچا سنگن منایا۔ سمبل نگری رُت سہایا، سچ سنگھاسن آسن ڈاہیا۔ اُتے بیٹھا بے پرواہیا، دس کسے نہ آیا۔ گر ارجن دے گواہیا، ہر پورا ہر ہر جن ہر مندر ایکا ایک دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتنم ور، گرگھ ساچے لئے جگایا۔ گرگھ ساچے اٹھ اٹھ جاگ، ہر ساچے جوت جگایا۔ سمبل نگری لگا بھاگ، گر گوبند میل ملا یا۔ اپنی ہتھیں پکڑے واگ، گر چیلاروپ درسا یا۔ ساچے چیلاناری کنت سہاگ، آتم سیجا اک وچھایا۔ سو پُرکھ نرنجن دے ویراگ، ہنگتا ہنگ میٹ مٹایا۔ پنچتت وکارا بھجے آگ، جو رسنا ہر ہر گایا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاگ، کاگوں ہنس بنایا۔ دیک جوتی جگے چراغ، اندھ اندھیر مٹایا۔ آپ جنائے اپنا بھوکت واگ، وید کتیب نہ کوئی جنایا۔ شبد گھوڑے چڑھیا ساچے راک، شاہ آسوار ناؤں دھرایا۔ ویکھ دکھائے خاکی خاک، چوڈاں لوکاں پھیرا پائیا۔ چوڈاں طبقاں پاکی پاک، نبی رسولاں دے اٹھایا۔ در دوارے بیٹھا رہیا جھاک، دس کسے نہ آیا۔ لوک مات کلج اتنم کھولیا اپنا تاک، اپنے گھر کرے رُشنا یا۔ ترے گن تیرا چکے باقی باقی، بچھلا مول چکایا۔ کلج تیرا ناتا توڑے جوٹھا جھوٹھا ساک، کوڑی کریا دے مٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، کلج ویکھے اتنم راہ، کون دوارے ہر بے پرواہ بیٹھا آسن لایا۔ کون دوارے ہر ہر بیٹھ، اپنا رنگ رنگایا۔ ویکھ دکھانے راج راجان شاہ سیٹھ، لیکھا کوئے رہن نہ پایا۔ اتنم بھنے کوڑے رہے، شبد ہتھوڑا ایکا لایا۔ جن بھگتاں رکھے چھایا ہیٹھ، سر اپنا ہتھ لگایا۔ منمکھ جیواں ویکھے کایا کھیت، امرت پھل نہ کوئی کھوایا۔ گھر گھر رونا پئے پنچم جیٹھ، کھیا لیکھ نہ کوئی مٹایا۔ اٹھ اٹھ ویکھن دھاری کیس، گر گوبندا کون کوئے بیٹھا ڈیرہ لایا۔ جو دھا سوربیر بیرا گر دسمیسا، نیلا نیلی دھاروں پار لئے کرایا۔ بستر شستر کریا ویس، آپ اپنا روپ وٹایا۔ کلج مایا تیری کوئی نہ چلے پیش، شبد کھنڈا ہتھ اٹھایا۔ تخت تاج نہ بیٹھے کوئی نریش، سیس مکٹ نہ کوئی

سُہایا۔ اپنے نیز اپنی اکھیں لینا دیکھ، پر بھ ساچا دے دکھایا۔ بھیکھ پکھنڈا مٹے بھیکھ، بھیکھادھاری کوئی دس نہ آیا۔ پُرکھ اکال تیری ایکا رکھ، لکھ چوراسی دے پڑھایا۔ گرکھماں مستک لائے میخ، جوتی للاٹ کرے رُشایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، تیرا لہنا بستر گھنا تیری جھولی پایا۔ کلجگ تیرا لہن چکاونا، ہر ساچے ہتھ وڈیایا۔ سنجگ سویا پُت اٹھاونا، دے مت رہیا سمجھایا۔ کلجگ تیرا رنگ مٹاونا، کالی رکھ رہن نہ پایا۔ سنجگ تیرا ساچا چند چڑھاونا، زرگن جوت کرے رُشایا۔ دوہاں وچولا شبد بناونا، ہر شبدی دے گواہیا۔ کلجگ تیرا بھیکھ پکھنڈا، چاروں کُنٹ پاریا۔ سادھ سنت اتم رنڈا، تیر تھ تھ پھرے ہنکاریا۔ گیانی دھیانی ہوئے گھنڈا، جگی جوت نہ اتم پاریا۔ نظر نہ آیا پار کُنڈھا، ڈبے وچ منجھدھاریا۔ چوتھے پد نہ ملیا ڈنڈا، نہ چڑھے سخر مناریا۔ پاربرہم پر بھ لے کے کھنڈا، لوک مات لے اوتاریا۔ لکھ چوراسی وڈھے کُنڈاں، جو اڑیا سو کریا پار کناریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیرا ویس تیرے در سُہا رہیا۔ سنجگ ساچے اٹھ بل دھار، ہر ساچا آپ جگائندا۔ دھرت مات دی سنی پکار، تیرا راہ دکھائندا۔ بھگتاں میلا وچ سنسار، ساچا سنگ نبھائندا۔ اک اکیلا پاوے سار، نام مردنگ وجائندا۔ گر چیللا سوہے اک دوار، گر گوہند لیکھ لکھائندا۔ سدا سہیلا ہر زرنکار، وچھڑ کدے نہ جائندا۔ ساچا میلا پر اپار، جوتی شبدی آپ جڑائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ دیکھے تیرا در، سنجگ اٹھائے ساچے گھر، در ساچا آپ سُہائندا۔ سنجگ ساچے لے انگڑائی، دوئے جوڑ کرے نمسکارا۔ پاربرہم تیرے گھر وچدی رہے ودھائی، تیرا انت نہ پاراوارا۔ جن بھگتاں سنگ کرے کڑمائی، ایکا سوہے بنک دوارا۔ ایکا گھر سے دھی جوائی، سرتی شبدی کر پیارا۔ کلجگ اتم نیز رو، اپنا نیر وہایا۔ دُرمت میل کوئی نہ سکے دھو، چاروں کُنٹ اٹھ اٹھ دھایا۔ چاریاری سنگ محمد آگے ہو، اپنا ڈکھڑا رہیا سنیایا۔ انجیل قرآنا ٹٹاموہ، اللہ رانی نین شرمایا۔ جوٹھا جھوٹھا کریا دھرو، تیرا سنگ نہ کوئی رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، تیرا مول تیری جھولی پایا۔ سنجگ ساچا کر شنگار، اپنا گھر سُہائندا۔ بستر پائے پر اپار، سچ سچ ناؤں دھرائندا۔ ست سنتو کھ کر پیار، دھیرج بیت سماندا۔ اتم موکھ اک کرتار، تیرا نام جپائندا۔ ہرکھ سوگ توں وسیا باہر، سو پُرکھ منائندا۔ سو پُرکھ گپت ظاہر، دس کسے نہ آئندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنجگ ساچے دیوے ور، در ساچا اک

دکھائندا۔ کلج تیری کوڑی راس، ہر ساچا میٹ مٹائندا۔ سچ دست نہ تیرے پاس، نہ کوئی تتر تول تلائندا۔ تیرا سنگ تیرے سنگ ہونا ناس، نہ کوئی دھیر
 دھرائندا۔ کوڑ گڑیارا بن ملنگ، چاروں کٹ نچائندا۔ مایا متا مد پیتی بھنگ، امرت رس نہ کوئی چکھائندا۔ جھوٹا نہاؤن نہایا گوداوری گنگ، سر سرور نہ
 کوئی دکھائندا۔ گدر مندر مسجد وجائے جھوٹے مردنگ، اند تال نہ کوئی وجائندا۔ ت رت کپڑے رنگ اپنے رنگ، رنگ مچھی نہ کوئے چٹھائندا۔ مایا
 متا پتر دھیاں منگی منگ، ہر کا نام کوئی نہ جھولی پائندا۔ سدا سہاگی منگی سچ منگ، کامنی نار اک ہنڈھائندا۔ آتم سچ نہ چڑھیا سچ پلنگ، ساچا سجن نہ کوئی
 دکھائندا۔ اپنا اندر نہ آپے ویکھیا لنگھ، کوٹن کوٹ گردوارے چار دیواری ویکھ دکھائندا۔ شبد گھوڑے نہ کیا تنگ، شاہ آسوار ناؤں دھرائندا۔ اک اکلا نہ لایا
 اپنے انگ، لکھ چوراسی ویس ہنڈھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیرا توڑے گڑھ، پُرکھ ابناشی اُپر چڑھ، سوہنگ کھنڈا ہتھ پھڑ،
 نہ کوئی میٹ مٹائندا۔ سوہنگ کھنڈا ہتھ پر بھ پھڑیا، تکھی دھار رکھائیا۔ لوآں پُریاں آپے چڑھیا، برہمنڈ کھنڈ ویکھ دکھائیا۔ جیرج انڈ اندر وڑیا، اُتھج سیتج
 ۴۸۵ وچ سائیا۔ کھنڈ کھنڈ پر بھ آپے کریا، کھنڈ نہار آپ ہو جائیا۔ سرشٹ سبائی رنڈ کریا، کنت سہاگی نہ کوئی ہنڈھائیا۔ گرگھ ساجن آپے پھڑیا، آپ اپنا میل
 ملائیا۔ وکھ کرائے سیس دھڑیا، پنج ت نہ کوئی سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، تیرا گھر ویکھے تھاؤں تھائیا۔
 سنجگ ساچا سٹ ڈلارا، ہر ساچے آپ اٹھایا۔ ایک دسے راہ نیارا، ایک منتر نام درڑایا۔ چار ورنال کر اک پیارا، اوچال نیچاں بھو نہ رایا۔ اک سہاؤنا بنک
 دوارا، ایک در سہایا۔ راؤ رنک راج راجن شاہ سلطان نہ کرے کوئی وچارا، ایک مان جنایا۔ ایک شبد اک جیکارا، ایک نعرہ لایا۔ ایک بستر کر پیارا، ایک تن سجایا۔
 ایک کجل پائے دھارا، نیتز نیناں نور سواہا۔ ایک کرے سچ شنگارا، سولاں کلیاں ویس وٹایا۔ ایک گھر ایک ور ملے کنت بھتارا، ساچی سخیاں میل ملایا۔ چھٹیا جگ
 وچھڑیا سنسارا، گھر ساچا اک سہایا۔ سنجگ ساچے تیری پاوے سارا، پتت پاؤن نام دھرایا۔ لوک مات کر اجیارا، تیرا روپ تیری درشٹ تیرا اشٹ سرشٹ
 سبایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک زرائن ز، سنجگ ساچے شبد سناہا۔ سنجگ ساچا سٹ صلاح، چرن کول بلہاریا۔ پر بھ ابناشی بن
 ملاح، بیڑا لوک مات وچ تاریا۔ اک جپاؤنا اپنا ناں، دینا سچ سہاریا۔ ویلے اتم پکڑے بانہہ، لائیں پار کناریا۔ ٹوہی پتا ٹوہی ماں، ہوں بالک سٹ ڈلاریا۔

تیری مانی ٹھنڈی چھاں، سمرتھ پُرکھ کرتاریا۔ بن تیرے چرن نہ دسے کوئی تھاں، ڈھیہہ پئے تیرے دواریا۔ دین دیاں سدا کرپال کدی کریں نہ ناہ، تیرا
 نکلیا اک سہاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، سنجگ ساچے دیوے ور، آپ اپنی کرپا دھاریا۔ سنجگ ساچے دیوے
 مت، پرہہ ساچے ہتھ وڈیاںیا۔ ایک نام ایک جپ، ایک پوجا پاٹھ سکھایا۔ ایک تہو ایک ات، ایک اگن سمانیا۔ ایک رکھنہاراپت، پت پریشور ناؤں دھرایا۔ ایک
 وسے گھٹ گھٹ، بیٹھا آسن لایا۔ ایک کھولے چوڈاں ہٹ، چوڈاں لوک گھلایا۔ ایک وسیا تیرتھ گھٹ، ایک گھاٹ نہایا۔ ایک کھیلے کھیل ہر نوٹ آنت، سوانگی
 سوانگ ورتایا۔ ایک مندر ایک مٹھ، ایک مسجد رہیا اپایا۔ ہر کا مندر کدے نہ جائے ڈھٹھ، اٹ گارانہ کوئی لگایا۔ جوتی جوت جگے لٹ لٹ، تیل باقی نہ کوئی
 رکھایا۔ ڈھولک ڈھول نہ مارے کوئی سٹ، انحد وجے واہو داہیا۔ گرگھ ورلے لاہالین کھٹ، سنجگ تیرا سنگ نبھایا۔ تیرا ناتا جوڑے درمت میل پہلوں
 کٹ، سوہنگ ساچا جاپ جپایا۔ اک رکھائے ساچا ہٹھ، مدراماس رسن تجایا۔ کوٹن کوٹ کوٹ جنم جنم کرے پوجا پاٹھ، ہر ہر کوئے نہ میل ملایا۔ سنجگ
 ایک کنڈھا ایک گھاٹ، ایک رہیا چڑھایا۔ اگے نیڑے دسے واٹ، ہر دوس رین پنڈھ مکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنجگ ساچے
 دیوے ور، جن بگتاں بجر کپائی جائے پاڑ، اٹھے پہر سوچھ سروپ جوتی نور کرے رُشناںیا۔ کلجگ انتم کالا کالا سوسا، اپنے ہتھ اٹھائندا۔ درگھر دیکھے عیسی
 موسیٰ، کالی کفنی نہ کوئی سرکائندا۔ چوڈاں طبقات پھریا رُسا، سنگ محمد چار یار نہ کوئی منائندا۔ اللہ رانی چڑھیا غصہ، گھگھگھٹ نین شرمائندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، تیرا بھار تیرے سیس آپ چکائندا۔ کلجگ بھار لینا چک، انتم وار آئی۔ چاروں گنٹ پیا گھ ٹھک،
 نہ دیسے کوئی سہایا۔ سرشٹ سبائی بوٹا رہیا سک، نہ ہریا کوئی کرایا۔ کام کرودھ رہیا بک، گھر گھر پئی لڑایا۔ گرگھ کوئی گھر ساچے نہ جائے جھک، جگت
 ودیا کرے پڑھایا۔ سادھ سنت جوٹھے جھوٹھے بیٹھے لگ، مایا پردہ اُپر پانیا۔ ہر کا بھانا کدے نہ جائے رُک، نانک گوہند لیکھ لکھایا۔ پرہہ دیکھنہارامات
 گربھ اندر لکھ، نہ کوئی سکے بھیو چھپایا۔ بندکاں انت کرے کالے لکھ، لکھ کالی شاہی لایا۔ گرگھ گرگھ جنم جنم سکھنا رہے سکھ، ملے داتا بے پرواہیا۔ بوٹا
 ہریا کرے اٹا رُکھ، لیکھا لیکھے لئے لایا۔ سنگھ گرگھ دوارے گیا جھک، ہر سچ سچ سچ سرنایا۔ چتر بھج اپنی بھجائے لئے چک، لوآں پریاں پار کرایا۔ نہ ایہہ

مانس نہ ایہہ منگھ، نہ کوئی ماتا پتا جنمے گکھ، نہ کوئی ترسنا نہ کوئی بھکھ، نہ کسے مندر گردوارے بیٹھا لگ، گرکھ ساچے تیرے ساچے اندر، آپے توڑیا اپنا
 جندر، کسے ہتھ نہ آئے منی مچندر، در ساچا اک سہایا۔ ساچا گھر اک محلہ، سبج رنگ رنگایا۔ پاربرہم چڑھیا اک اکلا، ایکا آسن لایا۔ آپے وسیا جلا تھلا،
 جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈونگھی کندر سمندر ساگر ڈیرہ لایا۔ جوت جگائے گھڑی گھڑی پل پلا، برہما وشن شو اند اندران ویکھ وکھایا۔ کلجگ اتم تیرا ویکھے خالی پلا،
 سچ دست نہ کوئی گنڈھ بندھایا۔ پیچ تت وکارا کرے ہلا، ہر ساچا رہیا اٹھایا۔ نہ کوئی تیر کمان نہ شستر پھڑیا بھلا، ایکا کھنڈا نام اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، منمگھ جیواں دئے سمجھایا۔ منمگھ جیو جنم امولا، مانس مات گویا۔ گر ناک بنیا ساچا تولا، نام کنڈا اک لگایا۔
 سوہنگ رکھیا ساچا بولا، نام ست منتر درڈایا۔ منمگھ جیواں کایا مندر ہویا پولا، ہر کا نام نہ کسے وسایا۔ کوڑی کریا کھیلیا ہولا، کایا کپٹی رنگ چڑھایا۔ اتم
 لاڑی موت چکے ڈولا، گھر گھر پھیری پایا۔ پاربرہم پر بھ بدلیا چولا، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ پرگٹ ہوئے سمت سولاں، سرشٹ سبائی دئے اٹھایا۔ آپے
 ہٹائے اپنا پردہ اوہلا، ایکا شبدی ڈنک وجایا۔ منمگھ جیو گھر گھر پاؤن رولا، آگے کوئی دس نہ آیا۔ ہر کاشد جھوٹھ نہ ہوئے رتی چولا، نہ کوئی تولا تول ٹلایا۔
 رانے دھرم چتر گت ہویا گولا، دوس رین سیس جھکایا۔ جن بھگتاں اندر جوت سروپی آپے مولا، آپ اپنی بوجھ بھجھایا۔ امرت بھرے نابھ کولا، اٹلا کولا
 گھ بھوایا۔ دیوے وڈیائی اُپر دھولا، گرکھ پال نام دھرایا۔ پرگٹ ہویا ساول سولا، کاہنا کرشنا روپ وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 کلجگ تیری اتم ور، تیرا لیکھا تیرے در تیرا پور کرایا۔ کلجگ کوڑا کر نمسکار، ڈھیہہ پئے سرناٹیا۔ جھوٹھے دسے میت مرار، نہ سکے کوئی بچایا۔ وید کتیب
 رہے وچار، مستک تلک لگایا۔ تھکے ماندے وچ سنسار، اگلا پندھ نہ کوئی مُکایا۔ انجیل قرآنا آئی ہار، سچ مصلا نہ کوئی وچھایا۔ اللہ رانی کرے پکار، نیتز
 رووے نیر وہایا۔ سنگ محمد چار یار، چو داں طبقال کرے ڈھایا۔ عزرائیل جبرائیل پاوے سار، میکائیل اسرافیل ویکھ وکھایا۔ حق حقیقت نہ کوئی وچار، شرع
 شریعت نہ کوئی سمجھایا۔ مقامے حق جگت دلیل نہ بھجھے گوار، انا الحق نعرہ کوئی نہ لایا۔ صدی چو دھویں اُمت رسول گئی تھک، نہ سکے قدم اٹھایا۔ منمگھتا
 پھل گیا پک، پر بھ ساچا جھاڑن آیا۔ سنگھ شیر شیر دیر بکے وچ لوک مات ڈھک، چاروں کُنٹ رہیا کُرا لایا۔ جپ تپ کوئی نہ سکے کسے رکھ، کلجگ کوکے

دے دہانیا۔ نو کھنڈ پر تھی اڈنے کھ، جوتی اگنی اگ لگایا۔ جوت اکال سرب پر تپان پر گٹ ہوئے پر تھ، گو بند سنگ رکھایا۔ گرسکھاں گرسکھاں جن بھگتاں رکھے دے کر ہتھ، سمر تھ پڑکھ ہتھ وڈیایا۔ سمت ویہ سو پندراں کرن آیا وکھ، گر گو بند جوڑ جڑایا۔ قیمت کرتا کوئی نہ پائے تیری کروڑی لکھ، نہ کوئی لوک مات چکایا۔ راج راجانا شاہ سلطانا گھر گھر بھانڈے دسن سکھ، ترسنا بھکھ نہ کوئی مٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، تیرا نانا پڑکھ بدھاتا آپے جوڑے آپے توڑے آپے بندھن لاہیا۔ کلجگ تیرا بندھن توڑ، ہر ساچا آپ اکھوایا۔ پنٹھ خالصہ ہلے جوڑ، جوڑ نہ کوئی جڑایا۔ نیلے والا چڑھیا نیلے گھوڑ، دس کسے نہ آیا۔ آپے مارے پہلا پوڑ، لہندی دشا ویکھ وکھایا۔ سبمل نگری ویکھے پرکھے مٹھا کوڑ، دو جہان ویکھ وکھایا۔ شبدی داتا ڈھردر گا ہی آیا دوڑ، آوند ا جاندا دس نہ آیا۔ گرسکھاں اندر آپے بہر، آپ اپنا میل ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہ ہنکنک نرائن نر، کلجگ تیری اتم ور، تیری راس تیرے رکھے پاس، نہ دوسر کوئی چڑایا۔ کلجگ تیری جھوٹھی راس، تیری جھولی پانیا۔ جس جن کھایا مدراماس، لوک مات رہن نہ پانیا۔ نانک گر نہ چھے وات، در دوار دے ڈرکایا۔ گر ار جن نہ ویکھے مار جھت، ہر مندر جو بیٹھے سیج وچھایا۔ گر گو بند نہ میلا ہوئے نیلے راک، جو کھنڈے رہیا چکایا۔ سو جن ملے جس میلے آپ، میل وچھوڑا اپنے ہتھ رکھایا۔ رام داس تیرا گھر جوت باقی باق، پنت پاؤن آپ کرایا۔ سمت ستاراں سکھ سکھایا نانا توڑے ساک، راون ہنکاری دے مٹایا۔ گر گو بند تیرا پور کرائے بھوکھت واک، آپ اپنا سنگ نبھایا۔ جس جن کھولے اپنا تاک، دھاری کیس سیو کمایا۔ پنچ تت ملاؤنا خاکی خاک، شبد شہیدی کوئی نہ پانیا۔ کلجگ تیرا لہنا دینا چلیا باقی باق، پر بھ ساچا آپ چکایا۔ سنجگ ساچا ست ڈلارا، گھر ساچے آپے وسیا۔ ایک مانگے منگ بھکھارا، در دوارے پھرے نسیا۔ ملے میل وچ سنسارا، گر گھر ساچے قلعہ سسیا۔ ہنگ ہنگتا توڑے گڑھ ہنکارا، تیر نرالا ایک کسیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنجگ ساچے دیوے ور، تیرے اندر تیرا روپ آپے ہر ہر وسیا۔ سنجگ ساچے ملیا ور، لوک مات وٹی ودھانیا۔ دھرت مات تیرا سہائے ساچا گھر، نو ننکھ اک رکھایا۔ ست سرور مٹائے ایک گڑھ، سمند ساگر آپ پر نایا۔ آپے اندر بیٹھے وڑ، ویکھے سرشٹ سبایا۔ اپنی چوٹی آپے چڑھ، آپے ادھو چکار کایا۔ آپے بنیا بہتر نر، تن سو سٹھ ہاڈی جوڑ جڑایا۔ رکت بوند ہڈ ماس ناڑی گھاڑن گھڑ، اپ تیج

وائے پر تھی آکاش پنج تت رکھائی۔ اگنی پون نہ جائے سر، مڑھی گور نہ کوئی دباہیا۔ اپنا اکھر آپے پڑھ، اپنی موکھ مُت رکھائی۔ اپنے دوارے آپے چڑھ،
 اپنا بنک سُہائی۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھر، نرگن جوت وڈی وڈیائی۔ سنجگ پھریا اپنا لڑ، نہ کوئی توڑے توڑ تڑائی۔ سوہنگ شبد سرشٹ سبائی جائے پڑھ،
 ویہہ سو ویہہ پکرمی پندراں کنگ دے وڈیائی۔ نہ کوئی پیوے حقہ نڑ، مدراماس نہ رسن لگائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنجگ ساچے
 دیوے ور، شبد وچولا وچ رکھائی۔ ہر کاشد بن وچولا، لوک مات اٹھ دھایا۔ کلجگ سنجگ سنائے اپنا ڈھولا، اپنا راگ الایا۔ اک جیکارا ایک بولا، دو جہاناں
 رہیا سنایا۔ دوہاں بنیا آپے تولا، ایک کھنڈا ہتھ اٹھایا۔ کلجگ کوڑا ہویا پولا، ہولے بھار تلایا۔ سنجگ ساچا اتریا کلا سولہ، سولاں رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ سنجگ دیکھے در، در اپنا اک سُہایا۔ ساچے کنڈے تولے تول، کلجگ آپ تلایا۔ چوتھے جگ چارے اکھر ایک رسنا بول،
 واہرُ جاپ جپایا۔ واہ واہ گر دیوے ساچی پائل، پُرکھ اکال منایا۔ آدانت نہ جائے ڈول، اڈول اڈل نام دھرایا۔ آپے اپنا پورا کرے قول، کیتا قول پور
 کرایا۔ کلجگ انتم چار اکھر گر سکھ ہر دے گیا مول، انتم لہن لہن چکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیرا گیار لوک مات چکے جھیرا،
 لکھ چوراسی ہوئے نیرا، اپنی ہتھیں رہیا کرایا۔ سنجگ ساچا ساچی دھار، ایک رہیا چلائی۔ دوجی رکھی شبد کٹار، اپنے تن سزائی۔ آپے دیکھے دیکھنہار، اپنی دیا
 کمائی۔ لیکھے لائے وچ سنسار، وڈ داتے وڈی وڈیائی۔ بے عیب ہویا پروردگار، خدی خدائی نیڑ نہ آئی۔ سرشٹ سبائی سانجھ یار، نرگن جوت کرے رُشائی۔
 رام کرشن نانک گوہند واہرُ اللہ کر پیار، ایک دھام بہائی۔ چوتھے جگ تیرا لہنا قرض دے اتار، چوتھے اکھر وچ لگائی۔ پرگٹ ہوئے ہر کرتار، اپنی کھیل
 کھلایا۔ پہلے پنج تت کر پیار، سنگھ شیر ناؤں دھرائیا۔ دوجی واری جوت نرکار، اپنا ویس وٹائی۔ گر چیلے کر اک پیار، ایک رنگ رنگائی۔ آپے اندر آپے باہر،
 سرشٹ سبائی رہیا بھلایا۔ نرمل جوتی نور اُجیار، دوس رین ڈمگائی۔ سنجگ ساچی کرے وچار، ساچی دھار چلائی۔ دوئے رُپ آپ کرتار، دوئے اکھر لئے
 اُچائی۔ سو پُرکھ نرنجن کرپا دھار، اکال پُرکھ آپ اکھوائیا۔ اکال مورت نرکار، نرور آپ ہو جائیا۔ اجوئی رہت سرجنہار، ورن گوت نہ کوئی بنائی۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک اکھر لئے اُپائی۔ ایک اکھر شبد اُجالا، ہر ساچے آپ کرایا۔ سیوالائی جوت جوالا، آد شکت نال رلایا۔ اونکارا گل

پائے مالا، اینکارا ویکھ وکھایا۔ پاربرہم پر بھ لے اوتار، نرگن ویس وٹایا۔ نرگن ویس ہر کرتار، کرنی رہیا کمایا۔ آد نرنجن بھیو نیار، جوت نرنجن جوت جگایا۔ سجن میت مرار، تھر گھر ساچے ویکھ وکھایا۔ ایکا جودھا سوربیر ملی بکار، لوک مات اٹھ دھایا۔ ایکا رنگ رنگائے سگھنڈ سچی سرکار، پورن پورن تت سمایا۔ پنج تت کر پیار، گر گوہند ویس وٹایا۔ ماجھا دیس کرے خبردار، کلجک ویلا اتم آیا۔ جوت سروپی کر پرویش، سوہنگ ساچا ڈنک وجایا۔ ست پڑکھ کو سدا آدیس، نانک نرگن آپ کرایا۔ آد جگاد کھیلے کھیل بھیس، نہ کوئی بندھن بندھ بندھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دو اکھر دوآ جاپ، میٹ مٹائے تینو تاپ، گرگھ پچھانے اپنا آپ، ایکا دو جا بھیو چکایا۔ ایکا دو جا بھو چکاؤنا، ہر ساچے ہتھ وڈیایا۔ گرگھ ساجن میل ملاؤنا، جگ وچھڑے میل ملایا۔ جنم جنم دا لیکھا لیکھے پاؤنا، بھل رہے نہ رانیا۔ شاہ سلطاناں گھر در مندر کسے نہ ملے سونا، جنگل جوہ نہ لیف تلالیا۔ گرگھیں میٹے اونا گونا، پوری بھونا آپ کرایا۔ امرت آتم میگھ بر سے سادنا، ساتک ست کرایا۔ کلجک دُشت ہنکاری مارے راون، ایکا چلہ نام اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھیں وکھائے ساچا قلعہ سنا سنگر نام دھرایا۔ اوڑا، اینکارا ترے بھونی، ترے بھون ترے بھون سہایا۔ ایڑا اپنی اٹھ آپ اگھاڑ، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ ایڑی اشٹ روپ کرتار، نرگن جوت کرے رُشایا۔ سنا، سنگر ہو تیار، چار دیواری قلعہ اک بنایا۔ شبد گر پہریدار، چوتھے گھر ویکھ وکھایا۔ چوتھا اکھر ہر نرنکار، تھر گھر نام دھرایا۔ ہا، ہر ہر وچ سنسار، پنجم اکھر پنجم مینا پنجم میل ملایا۔ نرگن روپ ہر داتار، ترے گن مایا وچ لکایا۔ لکھ چوراسی کر پسار، جوتی جوت کرے رُشایا۔ آپ اپائے آپ کھپائے آپے پاونہارا سار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، کلجک ویکھے ساچا گھر، اتم چکیا جگت ڈر، جگ ناتا توڑ ٹڑایا۔ جگت ناتا جائے ٹٹ، سمتی سمت نیڑے آیا۔ دیناں مذہباں بندھن جائے چھٹ اللہ واکرورام کرشن نہ کوئی دھیایا۔ سنجگ ساچا لکھ چوراسی چار ورن اٹھاراں برن ایکا لاہا لین لٹ، سوہنگ جاپ جپایا۔ پنجاں چوراں اندروں کڈھے کٹ، من مت رہن نہ پایا۔ امرت سوما پیا پھٹ، نخبھر دھار وہایا۔ بھر پیالہ پینا گھٹ، گر پورے ہتھ پھڑایا۔ منمکھ جیواں بھاگ گئے نکھٹ، ویلا گیا ہتھ نہ آیا۔ پنجاں چوراں پاؤنی لٹ، بند کوٹھڑی ویکھ وکھایا۔ اتم شتوہ دریائے دیوے سٹ، بیڑا کوئی نہ بنے لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، سنجگ

ساچے وسیا گھر، گرگھ ساچے لئے جگایا۔ گرگھ ساچے نیتز کھول، جگت اندھیرا چھایا۔ اگم اگمڑا رہیا بول، اگمڑا دھام سہایا۔ ہڈ ماس ناڑی اندر وجے ڈھول،
 انحد مردنگ سنایا۔ اپنا پردہ اپنے مندر اندر آپے کھول، کیوں بیٹھانین شرمایا۔ سچ دست ہر ساچے کول، آدجگادی جن بھگتاں دیندا آیا۔ جو جن منگے رسنا
 بول، رس رسنا دئے چکھایا۔ پری اندکیتا قول، سمبل نگری پور کرایا۔ شبدی گر گرگھیاں اندر آپے گیا مومل، جوتی نور درسایا۔ بھو نہ پائے کوئی پنڈت
 پاندھا رول، گیانی دھیانی وڈ ودوانی ویکھ نہ سکے رایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کایا گرگھیاں اتوں آپے گھول، گھولی گھول گھمایا۔
 منتمکھ جیواں کلجگ انتم ویاہون آیا بولی، جو بیٹھے ہر بھلایا۔ نال رلائے لاڑی موت گولی، پھر انگلی راہ وکھایا۔ لال رنگائے ہتھ بندھے سر ائی موی، سوہنا
 سیس گندایا۔ راہ وکھائے ہوئی ہوئی، اپنا پردہ آپے لاہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ انتم کریا ویس، پاربرہم در درویش، گرگھ
 ساچا نریش، جس در بیٹھا آسن لایا۔ گرگھ تیرا سچ دوارا، ہر ہر ساچا وسیا۔ بھریا رہے شبد بھنڈارا، کلجگ مٹے رین اندھیری مسیا۔ نرگن روپ بن
 ورتارا، لوک مات آوے نسیا۔ کرے کرائے کرنہارا، جگ جگ راہ ساچا آپے دسیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور،
 ہر جن ساچے لئے ور، ہر ہر دے اندر وسیا۔ کایا مندر ہر وسیرا، گرگھ کھوج کھوجایا۔ جوٹھا جوٹھا ڈھاہیا بھرما ڈیرہ، سچ سچ سمایا۔ درشن پایا نیرن نیرا، نج گھر
 ویکھ وکھایا۔ ہر سنگت چڑھیا چاؤ گھنیرا، پرہبہ ابناشی پھیرا پایا۔ آپ چکائے میرا تیرا، تیرا میرا رہن نہ پایا۔ گرگھ تیرا وسدا رہے ساچا کھیرا، ہر ساچے آپ
 تریا۔ اپنا بدھا آپے بیڑا، سگلا بھار اٹھایا۔ کرے کرائے حق نہرا، داتا دانی ایکا آیا۔ کلجگ انتم دیوے گیرا، چرن دھوڑا اشنانی لئے بچایا۔ جوتی جوت سرپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، سرشٹ سبائی چکائے ڈر، نر بھو نر ویر روپ آپ ہو آیا۔ نر ویر پڑکھ اکال، اکال پڑکھ
 اکھویا۔ گرگھ بٹھائے سچ دھرم سچی دھرمسال، دوجات نہ کوئی وکھایا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکال، آپ اپنی گود رکھایا۔ سرب سکھ داتا سدا سدا کرے
 پرتپال، پرتپالک نام دھرایا۔ گرگھ ڈلارے ساچے لال، مانک موتی آپ اُپایا۔ آپے رکھے اپنے تھال، گگن گگنتر اُپر لکایا۔ روس سورج چن کرن
 نمسکار، تارا منڈل سیس جھکایا۔ برہما ویکھے نیتز نین اگھاڑ، گرگھ تیرا راہ تکایا۔ وشنوں ہووے سیوادار، تیری سیوارہیا کمایا۔ شو شکر تیرا کر پیار، باسک

تشکا گلوں دیوے لایا۔ کروڑ تیتیا کرے نمسکار، سُرپت راجا اند نال رلایا۔ نو کھنڈ تیرے نام جیکار، بھگت بھگوتی میل ملایا۔ ستاں دیپاں ایکا دھار، سادھ سنت ویکھ وکھایا۔ گرگھ تیرا اک پیار، برہمنڈ وچ ہور نہ کوئی رکھایا۔ جیرج انڈا تیبھج سیج نہ کوئی پائے ونڈ، کھانی بانی نہ لیکھ لکھایا۔ گرگھ برہم گیان گیان برہم بدھی پنڈ، پاربرہم رہیا اٹھایا۔ سنگر پورا نرگن روپ ستا دے کر نہ کدی کنڈ، حاضر حضور آپ اکھوایا۔ سدا سہاگن شبد ویراگن گرگھ ناری ہوئے کدے نہ رنڈ، کنت کنٹولا سچ سہاگ ہنڈھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ہر ہر سہائے ساچا در، در دروازہ ویکھ وکھایا۔ در دروازہ غریب نواز، گرگھ ویکھ وکھائندا۔ آپ اپنا سازن سازا، ساجنہار نام دھرائندا۔ جگ جگ رکھن آیا لاجا، بال انجانے گود اٹھائندا۔ پُرکھ اکمڑا دُھن انادی شبد شبدی مارے واجا، جوتی جوت جگائندا۔ نام جنائی بودھ اگادھا، سچ وست جھولی پائندا۔ گرگھ در دوارے بنیا پاندھا، دو جہاناں پنڈھ مکائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ناؤں سہاگی چھنت، گیت گوہنڈ ایکا گائندا۔

۲۹۲

۲۹۲

★ ۱۹ ساؤن ۲۰۱۵ بکرمی اودھم سنگھ دے گھر جلال آباد ضلع امرتسر ★

ہر سبجن ہر میلیا، ہر ہر کرپا دھار۔ ہر پایا سبجن سہیلیا، سوہے بنک دوار۔ ہر ویکھے رنگ نویلیا، کرتا پُرکھ کرتار۔ اپنا کھیل آپے کھیلیا، پورب لہنا کرم وچار۔ گھر میلا گروگر چیلیا، میل ملاوا سرجنہار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ویکھے اک دوار۔ گھر دوار سہنجنا، میلا گوہنڈ رائے۔ جگے جوت آد نرنجا، ایکا دیپ کرے رُشنائے۔ در پایا ساچا سبجن، وچھڑ کدے نہ جائے۔ پی امرت آتم رجننا، ترسنا بھکھ مٹائے۔ پنج تت وکارا پردہ کجنا، شبد دوشالہ اُپر پائے۔ انحد تال انادی وچنا، ہر ساچا رہیا وجائے۔ جو گھڑیا سو بھجنا، تھر کوئی رہن نہ پائے۔ گرگھ ورلے سنت دوار گرچرن دوارے بہہ بہہ سبجن، پایا پریم پُرکھ کرتار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا بخشے چرن پیار۔ چرن پیار ساچا ناتا، گر پورا آپ بھجائندا۔ اتم کرے ہر جن ذاتا، ذاتی میٹ مٹائندا۔ مٹے رین اندھیری راتا، ایکا ساچا چند چڑھائندا۔ دُھر درگا ہی دیون آیا نام انملی ایکا داتا، ساچی جھولی آپ بھرائندا۔

سوہنگ شبد سنائے ساچی گاتھا، ساچے مارگ لائندا۔ لوک مات بنیا ہر رگھناتھا، سگلا سنگ رکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ
 ساجن پار کرائندا۔ گرگھ ساجن بنھیا بیڑا، اپنی دیا کمائیا۔ بھاگ لگایا کایا کھیڑا، گگن گگنتر ویکھ دکھائیا۔ حق حقیقت لاشریک اک خدائیا۔ نو کھنڈ
 پر تھی تیرا کھلا ویڑا، جن بھگتاں وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے میل ملایا۔ ہر جن میلا دھر درگاہ، ہر ساچا
 آپ ملائندا۔ کھیلے کھیل اگم اتھا، بے پرواہ نام دھرائندا۔ پھڑ پھڑ اٹھائے اپنی بانہہ، دوس رین سیو کمائندا۔ انتر آتم چپائے ایک ناں، اجپا جاپ چپائندا۔
 پھڑ پھڑ ہنس بنائے کان، ایک چوگ چُگائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساجن میل ملائندا۔ ہر جن ساجن سچ دوارا، ہر ایک ایک
 سہایا۔ جوت سرُپی کر اجیارا، نورو نور درسیا۔ اگم اگوچر الکھ اپارا، الکھ الکھنا بھو نہ رایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگت وچولا شبد
 امولا ایک نام چلایا۔ شبد امولا ساچی دھارا، ہر ساچے آپ چلایا۔ پرگٹ ہو وچ سنسارا، اپنی بنت بنایا۔ ناؤں دھرایا نہکٹک نرائن ز اوتارا، ماتا پتا نہ کوئی
 رکھایا۔ آپ اپنا بنیاست دُلا، آپ اپنا گود اٹھایا۔ آپ اپنا کر پیارا، آپ اپنی دیا کمائیا۔ آپ اپنا بن و نجارا، آپ اپنا ونج کرائیا۔ آپ اپنا بھر بھنڈارا،
 آپے رہیا ورتایا۔ گرگھ ساجن لوک مات نہ ہوئے خوارا، پر بھ پورا رہیا جنایا۔ دیوے وست تھر گھر سچے دربارا، توٹ رہے نہ رایا۔ دیونہار آد انت جُگا
 جگت ہر سر جنہارا، سادھ سنت رہیا ترایا۔ زرگن سرگن کھیل اپارا، جوتی شبدی رچن رچایا۔ پار برہم پر بھ بھو اپارا، آد زرنجن وڈ وڈیایا۔ جوت زرنجن
 پاوے سارا، ہر ساجن ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے لئے ور، ہر شبد کرے گڑمائیا۔ ہر شبد ہر ساچا ناتا، ہر جن
 آپ بندھایا۔ آپے بنیا پتا ماتا، پتا پوت آپ اکھوایا۔ آپے بچھنہارا واتا، دوس رین ویکھ دکھایا۔ چارگنٹ دہ دشا آکاش پرکاش پھرے ناٹھا، گگن پاتالاں
 پھیرا پایا۔ سر سرور سمنند ساگر مارے ٹھاٹھا، گھر گمبھیر نام دھرایا۔ ویکھ دکھائے تت آٹھا، نو در پھول پھولایا۔ گرگھ پلے بنھے ساچی گاتھا، چور یار کوئی
 لٹ نہ جایا۔ بچھلا پورا کرن آیا گھاٹا، ایک جوتی جوت سمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لئے اٹھایا۔ گرگھ ساچا آپ اٹھاؤنا،
 اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ آتم برہم گیان داؤنا، آتم برہم کرے جنایا۔ ایک اکھر جگت وکھر ہر شبد پڑھاؤنا، ساچی بو جھ بھجھایا۔ ایک مارگ ایک مگ ایک پنٹھ

لگاؤنا، ایکا راہ دکھایا۔ ایکا پوجا ایکا پاٹھا ایکا گرنتھ رکھاؤنا، نہ کوئی دوجی ہور جنایا۔ آتم انادی دُھن انحد ساچا سنکھ و جاؤنا، نہ جھوٹھی کرے سنایا۔ چرن کول پیار روزہ بانگ کراؤنا، نہ مصلا ہیٹھ وچھایا۔ انا الحق نعرہ ایکا لاؤنا، مقامے حق ملے خدایا۔ گرگھ ساچے میل ملاؤنا، اندر مندر کرے رسایا۔ ساچے مندر آپ بہاؤنا، آپے ویکھے چائیں چانیا۔ لہنا دینا مول چکاؤنا، بھل رہے نہ رانیا۔ ایکا راگ ایکا شبد رسن گاؤنا، گن گات رین و ہانیا۔ رین دوس ایکا رنگ رنگاؤنا، اٹھے پہر کرے جنایا۔ گرگھ ساجن آپ اٹھاؤنا، ہر ساچا آپ جگایا۔ سیو لگائے پون پونا، گر گوہند ویکھ دکھایا۔ جن بھگتاں امرت آتم میگھ برکھے سونا، ایکا دھار چلایا۔ ہر جن تیری مہما ہر بن جانے کونا، بھرے بھلی لوکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوراسی مرنا جمن، جمن مرنا کھیل رچایا۔ مر مر جے جیو گوار، جگ جگ کھیل رچایا۔ آوے جاوے وچ سنسار، لکھ چوراسی گیر بھوایا۔ گرگھیں میلا سچ دربار، دُھردی بان تکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ وچھڑے جگ میل ملایا۔ سنج تریتا دوپر وچھڑیا، کلج میلا ہر گوہند۔ گرمت ساچی سکھ سکھی سکھڑیا، ملے میل گر گوہند۔ دُھر دا لیکھ لاٹ جو ہر لکھڑیا، میٹ مٹائے سگلی چند۔ راہ دُھر دا سدا بکھڑیا، بن گر پورے پار نہ کراوے کوئی ساگر سندھ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساجن ساچے در، آپ مٹائے سگلی چند۔ ہر سجن جگ میترا، ہر ہر آپ اکھوایا۔ دیوے نام شبد انڈیٹھرا، نہ کوئی ویکھے ویکھ دکھایا۔ کرے پوت پت پت پت پت پت نام دھرایا۔ کایا ماٹی کوڑا ریٹھرا، پنچ تت وکار بھرایا۔ رس رسنا ساچا پیٹھرا، ہر ہر شبد سنایا۔ گرگھ گائے سہاگی گیترا، گھر میلا سچ سبھایا۔ کلج چلی اولی ریترا، وید پُران بھید نہ رایا۔ نہ کوئی مندر گردوار مسیترا، شودوالا مٹھ نہ کوئی رکھایا۔ پاربرہم ابناشی کرتا جوتی نور بیٹھا تیترا، دس کسے نہ آیا۔ اپنا کھیل آپے کیترا، جگ جگ کرا آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سجن لئے ملایا۔ ہر سجن گھر پیکھیا، نیتز نین اکھاڑ۔ گر پورا پت پر میثور سوامی ویکھیا، کایا جنگل جوہ اُجاڑ۔ گھر مندر بہہ بہہ لکھے لیکھیا، بجر کپائی سیلا پاڑ۔ متمگھ بھلے بھرم بھلیکھیا، واگے تتی ہاڑ۔ کسے ہتھ نہ آئے دھاری کیسیا، جوتی اگنی ناڑ ناڑ۔ جوتی جامہ سری بھگوانا میل ملاواں سری دس دسمیسیا، دھرت مات سچ اکھاڑ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساجن ساچا لاڑ۔ آپ بنائے ساچے لاڑ۔ گرگھ ساجن ساچا لاڑا، ہر ساچے آپ سچایا۔ شبدی گھوڑے

آپ چاڑھا، آپے راہ نکایا۔ لوک مات ویکھے دھرم اکھاڑا، کل دھرمی دھرم کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساجن ایکا در، در
دوارا ویکھ دکھایا۔

★ ۱۹ ساؤن ۲۰۱۵ بکرمی بلونت سنگھ دے گھر جلال آباد ★

ایکا اگی ایکا کار، ایکاکرم کمایا۔ ایکاسکھی سکھ وچار، ساچی سکھیا دے مت سمجھایا۔ لیکھا لکھیا دھر کرتار، مستک لہنا پورب رہیا چکایا۔ نہ کوئی میٹ
مٹائے وچ سنسار، بھرم بھلیکھا رہے نہ رایا۔ دس دسمیسا کر پیار، چرن چرنودک مکھ چویا۔ بالی بالا میت مرار، گوہند گوپالا ویکھ دکھایا۔ مت بدھ پائے سار،
من منسا پور کرایا۔ دھرم یدھ تت وچار، آتم پردہ لاہیا۔ کرم بستر تن شنکار، ساچا ویس وٹایا۔ نام شستر تیز کٹار، انگیکار اکھویا۔ نیتز نینا درس اپار، ترسنا
بھکھ مٹایا۔ بھگت بھگونت ایکا دھار، ایکا مارگ لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن جننی ویکھ دکھایا۔ جن جننی جن جانیا، جانہار داتار۔

۲۹۵

گھر اپنا آپ پچھانیا، ویکھے در سچا دربار۔ امرت ملے ٹھنڈا پانیاں، آتم ترسنا دے نوار۔ شبد ملادا ساچے ہانیاں، ایکا رنگ رنگے کرتار۔ شبدی شبد سنائے ساچی
بانی، اٹھے پہر رہے نمار۔ لیکھے جیرج کھانیاں، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرپا کرے پروردگار۔ کرپا بندھ سرب جیبا داتا، جیبا دان
بخشند۔ آتم برہم سرب گیاتا، نام سکھائی سدا بخشند۔ دو جہانی پتا ماتا، داتا دانی گنی گہند۔ میٹے رین اندھیری راتا، جگت مٹائے سگلی چند۔ چرن کول
بندھائے ساچا ناتا، سوت اُپجائے ساچی بند۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، میل ملاواں نریش نرند۔ نریش نرند شبد سلطانا، مہربان اکھویا۔
جگتی بھگتی کر پروانہ، شکتی شکت سمایا۔ ایکا بٹھے ساچا گانا، ویلا وقت نہ کوئی رکھایا۔ پورن بھگتی کر پروانہ، لہنا دینا جھولی پایا۔ آتم مارے تیر نشانہ، تیر نرالا
اک لگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بالی بالا گود اٹھایا۔ بالی بالا سوت ڈلارا، سچن سچ گھر وسیا۔ ملیا میل پُرکھ اپارا، نیت نوت اک
ادیسا۔ ڈھیہہ ڈھیہہ پئے چرن دوارا، لیکھے لگے سیس کیسیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیوے نام شبد سندیشیا۔ نام سندیشہ کایا مندر، ہر
ساچا آپ جنائند۔ توڑے گڑھ ہنکاری چندر، نام کڈا اک دکھائند۔ بھاگ لگے ڈونگھی کندر، اگیان اندھیر مٹائند۔ منمکھ جیو بھوندے بندر، ہر ہر

۲۹۵

رُوپ دس نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، میل ملاوا اندرے اندر، گھر ساچا بنک سہا سندا۔ بنک دوارا ساچا گھر، گھر گھر آپ ٹکایا۔
 آپے دیونہارا ور، آپے ویکھ دکھایا۔ گرگھ مینا ساجن پھر، گیت سہاگی اک الایا۔ جوت پرکاش ناڑی نڑ، آکاش آکاش دکھایا۔ آپے بیٹھا اندر وڑ، دس کسے
 نہ آیا۔ پوڑی پوڑی گیا چڑھ، اپنا پنندھ مکایا۔ درس دکھائے آگے کھڑ، در دروازہ کھول دکھایا۔ سرن سرنائی سرنگت جو جن گئے پڑ، چرن پریتی اک دکھایا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لال ڈلارا کر پیارا، گھر ساچے دئے سہایا۔ گھر ساچا ہر وسنڈا، پاربرہم کرتار۔ گرگھ لیکھے لائے مائی چڑا، ہڈ
 ماس ناڑی رت اپار۔ کریا کھیل اگم اگمڑا، سرتی شبد ملاواں وچ سنسار۔ منتمگھ جیونہ جانے اندھڑا، ہوئے ہنگتا ڈبا وچ سنسار۔ جوٹھا جھوٹھا ناتا مات پت بھائی
 بھین ساک سین امی امڑا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن دیوے نام ادھار۔ نام ادھار نچھر رس، آتم گھ چوایا۔ ہر کنت ملاوا ہس
 ہس، ساچی ناری بیج سہایا۔ اُچ اٹل منارا اپنا راہ آپے رہیا دس، دوسر دس کسے نہ آیا۔ میل ملائے نس نس، آد جگادی پھیرا پایا۔ ہر جن ہر دے آپے
 ۴۹۶ وس، آپ اپنا گھ دکھایا۔ سچھل کرائی مات گھ، جن جننی ویکھ دکھایا۔ اُلٹا مات گر بھ نہ ہوئے رُکھ، لکھ چوڑا سی پھند کٹایا۔ جگت جیون جیون داتا کٹے
 دُکھ، روگ سوگ نہ کوئے مٹایا۔ اٹھے پہر بخشے اپنا درس، نیتز لوچن نین کھلایا۔ آپ مٹائے جھوٹھی حرص، تاس ترسار ہن نہ پایا۔ ایکا میگھ دیوے برس،
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بالی بدھ بدھ بیک پایا۔ شبد شبد گر ہر ایک، ایکا نام درڑایا۔ نام شبد گر بنا، ایکا ایک رکھایا۔ گرگھ ساچا
 چتر سگھڑ سیانا، گر پورے آپ بہایا۔ جانے جنائے اپنا بھانا، بھانا رانا آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ تنیا اپنا تانا، آپے
 تندا آیا۔ جگ تانا آپے تن، تندی تند بندھایا۔ سگھڑ سیانا آپے بن، اپنا راہ دکھایا۔ گرگھ جگائے ساچے جن، جن جنکا دئے کڈھایا۔ جوت جگائے نزل
 تن، دیک باتی اک رکھایا۔ پھیر پھرائے منکا من، من منوآ لئے سمجھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے لئے ترایا۔ گرگھ
 ملاواں ہر ہر کنت، ساچی بیج سہاوانی۔ کایا چولی چڑھے رنگ بسنت، پر بھ پور کرائے بھاونی۔ سکھا سکھائی سدا سہیلا آدانت، دُھر درگا ہی دیوے ضامنی۔ ملیا
 میل بال نادھان بلی بلونت، سنگھ پھڑائے اپنی دامنی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، میٹے رین اندھیری شامنی۔

★ ۱۹ ساؤن ۲۰۱۵ بکرمی نرین سنگھ دے گھر پنڈ کنگ ضلع امرتسر ★

آد پڑھ ہر نرنکار، نرگن روپ سمايا۔ نرگن جوتی کر اُجیار، نج گھر ویس وٹایا۔ آپ اپنی بٹھے دھار، نہ کوئی دوسر سنگ رکھایا۔ اک اگلا کر پیار، ایکا اینکارا نام دھرایا۔ کھیلے کھیل کھیلنہار، اپنی رچنا رہیا رچایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن ویس ایکا کر، ایکا اپنا رنگ رنگایا۔ نرگن ہر ہر اوتارا، اپنی جوت جگایا۔ جوتی جوت نور اُجیار، ایکا ایک رُشانیا۔ نہ کوئی دوسر ہور پسار، نہ کوئی تھان سہایا۔ نہ کوئی دپسے در دوارا، در دربار نہ کوئی لگایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ جوت سرؤپی جوت اکالی، ایکا جوت جگایا۔ ایکا جوت بن دلالی، ایکا ونج کرایا۔ ایکا کرے حق حلالی، حق حلال ہو جایا۔ ایکا شاہ ایکا کنگالی، شاہ کنگال ناؤں دھرایا۔ ایکا دھرم ایکا دھرمسالی، ایکا در دکھایا۔ ایکا کھیلے کھیل نرالی، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ اگنی جوتی جوت جوانی، آپے رہیا جگایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن جوت کرے رُشانیا۔ نرگن جوت نور نشانی، نورو نور سمايا۔ آپ اپنا بنائے آد بھوانی، آد شکتی نام دھرایا۔ اپنی کر آپ قُربانی، آپ اپنا بھیٹ چڑھایا۔ آپ اپنا بنیا دانی، داتا دانی منگن آپے آیا۔ آپ اپنی مارے کانی، آپ اپنا نشان رہیا رکھایا۔ آپ اپنی چڑھیا جوانی، آپ اپنا جو بن رہیا ہنڈھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا دیکھ دکھایا۔ آپ اپنا دیکھنہار، ایکا ایک اینکارا۔ آپ اپنا کر پسار، آپے دیکھے سچی سرکارا۔ آپ اپنا لا در دربارا، آپ سنائے حکم اپر اپارا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نور ایکا نورو نور ہوئے اُجیارا۔ جوتی نور ہر اُجالا، اچرج کھیل کھلایا۔ آپے ہویا گر گوپالا، گو بند ناؤں دھرایا۔ اپنی کرے آپ پرتپالا، پرتپالک ناؤں دھرایا۔ اپنی اگنی آپے لائے جوت جوالا، اپنا ت آپ رکھایا۔ ایکا پھل دیکھے اپنے ڈالا، آپے لئے اُپایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا ویس وٹایا۔ ویس وٹائے اک اگلا، ایکا کار کما سندا۔ آپ اپنا میٹے سلا، آپ اپنا دکھ وندا سندا۔ آپ اپنا کرے ہلا، آپ اپنا میٹ مٹا سندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نرگن ویس وٹا سندا۔ نرگن ویس ہر ہر نرنکارا، ایکا ایک کرایا۔ اک اگلا پاوے سارا، ایکا در سہایا۔ نہ کوئی گرو پیر سادھ سنت دے اوتارا، نہ کوئی سگلا سنگ رکھایا۔ کھیلے کھیل کھیلنہار، عقل کلا آپ ہو جایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی

جوت دھر، آپ اپنا ناؤں دھرایا۔ ناؤں دھر ہر نرنگار، اپنی کرے آپ وڈیائی۔ آپے کر در جیکار، اپنا نعرہ لائی۔ اپنا آپ کرے خبردار، آپ اپنا لئے اٹھائی۔ آپ اپنا بنے پہریدار، آپ اپنی سیو کمائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن ویکھے ویکھنہار آپ ہو جائی۔ نہ کوئی دوسراوتھے کرے سوال، نہ کوئی منگے منگ بن سوالی۔ پنج تت نہ کوئی وجے تال، تھر گھر لگا اک درباری۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن روپ شاہو بھوپ سچ سنگھاسن بیٹھا سچ سکداریا۔ سچ سکدار ہر نرنگار، ایکا ایک اکھوایا۔ کھیلے کھیل اپرا، بھو کوئے نہ پایا۔ لوآں پڑیاں نہ کوئی آکارا، برہمنڈ کھنڈ نہ کوئی رچایا۔ روس نہ کوئی ستارا، منڈل منڈپ نہ کوئی سہایا۔ پر تھی آکاش نہ دسے پاڑا، نہ کوئی ویکھن ویکھ وکھایا۔ ترے گن مایا نہ لائے کوئی اکھاڑا، نہ کوئی سنگ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن وسیا ایکا گھر، آپ اپنا کرم کمایا۔ نرگن ویس پڑکھ ابناش، اپنا آپ کرایا۔ اپنے چرن کرے آپ آدیس، آپ اپنا سیس جھکایا۔ اپنی جوتی آپے کر پریش، آپے ڈمگایا۔ نہ کوئی مجھ داہڑی نہ دسے کیس، نہ کوئی مونڈ منڈایا۔ نہ کوئی ناک گوہند بال جوانی اڑ وریس، ہر جوتی نورو نور سواپا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا تھان سہایا۔ تھان سہائے پڑکھ انادا، ایکا دھار چلانی۔ نہ کوئی برہم دسے برہماد، پاربرہم وڈی وڈیائی۔ اک اکلا آد جگاد، اپنی رچنارہیا رچانی۔ نہ کوئی مات پت نہ کوئی بھین بھرانہ کوئی دادی دادا، ساک سین نہ کوئی رکھائی۔ نہ کوئی سرتال وجائے واجا، نہ کوئی تار ستار ہلانی۔ نہ کوئی اندر مندر بہہ بہہ مارے واجا، اچی کوگ نہ دے ڈہانی۔ اپنے گھر آپے وسیا غریب نوازا، اپنی دیا کمائی۔ آپ اپنی آپے رکھے لاجا، لاجانت آپ ہو جائی۔ اپنے سیس اپنا رکھے تاجا، سیس جگدیش اک لکائی۔ آپے شاہو بھوپ سلطان وڈ راجن راجا، شاہ سلطانا ناؤں رکھائی۔ اپنا رچیا آپے کاجا، آپے کار کمائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن ویس ایکا ہر، ایکا نور کرے رُشانی۔ ایکا جوتی جوت جگا، ہری ہر ہر ڈمگایا۔ اپنا سگن مکھ لگا، اپنا بندھن پایا۔ اپنا تندن آپ بندھا، بندی چھوڑ نام دھرایا۔ اپنا چندن آپ لگا، آپے ویکھ وکھایا۔ اپنے پرماندن آپے گیا سما، آپ اپنا رس وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن ویس ایکا دھر، ایکا شکت نام رکھایا۔ ایکا شکت ہر بلوان، اپنی آپ کرائی۔ اٹھے پہر نوجوان، نہ مرے نہ جائی۔ آدانت وچ میدان، رہیا پھیریاں پائی۔ کھانی بانی نہ کر

سکے کوئی پچھان، وڈ داتا بے پرواہیا۔ آپے جانے اپنا آون جان، نہ کوئی لیکھا لیکھ لکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرُگن ویس ایکا کر، ایکا نُور کرے رُشنائیا۔ نرُگن رُپ ہر کرتار، اپنا آپ اُپایا۔ آپے بیٹھ سچ سچے دربار، اپنا دُھر فرمان جنایا۔ اپنی کرے آپے کارا، ایکا دھندے لایا۔ ایکا نام کر پیارا، آپ اپنا لئے اُپایا۔ جوتی ماتا سٹ دُلارا، شبدی شبد جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹایا۔ نرُگن رُپ جوت جگا، شبدی سٹ اُپائندا۔ اپنا شستر آپ گھڑا، اپنے ہتھ اُٹھائندا۔ نہ کوئی دُوسر سکے ویکھ وکھا، دس کسے نہ آئندا۔ اپنا لیکھا آپے رہیا لیکھا، لیکھا لکھت وچ نہ کوئی گنا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا کھنڈا کرتار، آپے ویکھے ہر سکدار، اپنے ہتھ اُٹھائندا۔ ساچا کھنڈا نام دھار، ہر ساچے آپ اُپایا۔ ویکھے وگسے کرے وچار، آپ اپنی دیا کمائیا۔ سچ سنگھاسن بیٹھ سچّی سرکار، آپ اپنا متا پکائیا۔ لوآں پُریاں محل اُسار، منڈل منڈپ دے سہائیا۔ شبد سٹ کر پیارا، دے مت رہیا سمجھائیا۔ شبد سٹ گر کرتار، اپنا ناؤں دھرائیا۔ رُپ رنگ نہ کرے کوئی وچار، دس کسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رُپ درسائیا۔ جوتی نُور جوت اُجاگر، ہر اپنا کرم کمایا۔ ایکا شبد کرائے سو داگر، ایکا ونج رکھایا۔ برہمنڈ سہائے ساچی گاگر، اپنا تال سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ آپ اپنا رنگ رنگا، آپ اپنی دیا کمائیا۔ آپ اپنی منگ منگا، اپنی اچھیا پور کرائیا۔ آپ اپنا سنگ رکھا، سگلا سنگ نبھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن رچنایا۔ اپنی رچن رچنہارا، ترے گن ویس وٹایا۔ پاربرہم پُرکھ کرتار، رُپ انوپ درسایا۔ پنج تت کر اُجیارا، تتوت بندھایا۔ نرُگن بیٹھ وچ کرے کھیل اپر اپارا، دس کسے نہ آیا۔ لوک مات کر پسارا، لکھ چوراسی ویس وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رُپ درسایا۔ پنج تت کرتار، لکھ چوراسی رہیا اُپایا۔ مائس مانگھ دیوت سُر لئے اُبھار، گن گندھرب ویکھ وکھائیا۔ پچھ کز ہو اُجیارا، اُتبھج سیتج جیرج انڈ کر وچار، کریا کرنی کرت کمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی ونڈ ونڈائیا۔ اپنی ونڈ ونڈنہارا، ایکا ایک اکھوایا۔ آپ اپنا ڈنہارا، ویس انیکا لئے وٹایا۔ اپنی کنڈ وڈھنہارا، اپنا کھنڈا لئے اُٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ ویکھے کھیل سبایا۔ کھیل سبایا ویکھنہارا، جگ جگ ویکھ وکھائندا۔ لوک مات لے اوتارا، بھیکھی بھیکھ وٹائندا۔ جیو جنت

نہ پائے سارا، ہوئے گڑھ بھرائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگت دھار کر وچار، دوئے ویکھ دکھائندا۔ جگت دھار ساچی گکھ، ہر ہر
 بنت بنائندا۔ مانس دیوت کرے منکھ، مورکھ دھندے لائندا۔ اپنی کھیل آپے جانے ابناشی اچت، بھيو کوئی نہ پائندا۔ آپ اپائے ساچے ست، سنبھ
 نسنبھ ناؤں دھرائندا۔ اپنی نگری آپے لٹ، آپے شور مچائندا۔ آپ اپنا کڈھے کھوٹ، آپ اپنا گکھ بھوائندا۔ آپ اپنے نگارے لائے چوٹ، آپ اپنا
 تال وجائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن ویس مات کر، نرگن ویس وٹائندا۔ نرگن ویس ہر نرکار، اپنی جوت جگائیا۔ اپنی شکتی
 کر پیار، اپنا حکم سنائیا۔ اپنی بھگتی دے ادھار، بھگونت ناؤں رکھائیا۔ جوگ جگتی کر اجبار، ایکا جوت کرے رُشائیا۔ نہ کوئی جانے ناری نار، نرزان ویس
 وٹائیا۔ اپنے گھر اپنا کر تیار، آپ اپنا ویکھ دکھائیا۔ اپنا کھنڈا پھڑ دو دھارا، اپنے ہتھ رہیا چکائیا۔ چتر بھج بھيو نیارا، چارے بھجاں رہیا پھر کائیا۔ اپنا روپ
 وٹائے وچ سنسارا، دوجا لیکھ لکھائیا۔ ا شنبھج دے لکارا، اپنی کھیل کھلائیا۔ کھیلے کھیل ایکنکارا، نہ کوئی دوسر سنگ رکھائیا۔ تیر کٹار برچھا پھڑ تکھا آرا، دو دھر
 رہیا چرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کھیل کرے رُگھرائیا۔ ا شنبھج اشٹ جوالا اپنا ناؤں دھرایا۔ پرگٹ ہو گر گوپالا، لوک مات
 اٹھ دھایا۔ اپنا بنیا آپ رکھوالا، اپنا شستر آپ اٹھایا۔ اپنی جوتی آپ جوالا، اپنا ناؤں رکھایا۔ دُرگا درگاہ ویکھے کھیل اکالا، کال مہاکال نیڑ نہ آیا۔ دو جہانی
 توڑ جنجالا، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن ویس مات کر، آپ اپنا اشٹ اپایا۔ اپنا اشٹ اپنی درشٹ، آپے آپ
 کھلائیا۔ بھيو نہ جانے جیو سرشٹ، بھرے بھلی لوکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی آپ لئے انگڑائیا۔ آپ اپنا کریا ویسا، اپنا تن
 شنکاریا۔ اپنی چرنی کر پروسیا، آپے اٹھ لکاریا۔ مات لوک ویکھیا جگت ویسا، کامی کرودھی جیو ہنکاریا۔ جگت نرند جھوٹھ نریشا، برہما وشن شو دیوت سر کرے
 خواریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لوک ماتی جوت دھر، اپنی شکتی آپے دکھا رہیا۔ آد شکتی جوت بھوانی، لوک مات اٹھ دھائیا۔ ایکا
 پھڑیا تیر کانی، شستر اپنے ہتھ اٹھائیا۔ شبد دلیر بن رکانی، بیٹھی آسن لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دُھر درگاہی بخششی ساچی دات،
 سگلی جھولی پائیا۔ جگت شیر شبد گر، ہر ہر آپ اپایا۔ جوت جوالا اُتے گئی چڑھ، دُرگا اشٹی ناؤں دھرایا۔ سنبھ نسنبھ مارے پہلا پوڑ، اٹھونجا لکھ پدم دل

کھپایا۔ پاربرہم ابناشی لوک مات آپے جائے بہڑ، آپ اپنا ویس وٹایا۔ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ دیکھے دوڑ دوڑ، دوس رین سیو کمایا۔ دینت کیکھ رہن نہ دیوے کوئی کوڑ، کوڑی کریا دئے مٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی شکتی آپے لئے اپایا۔ اپنی شکتی نام دھرا، اپنی کل دھاریا۔ چاروں گنٹ دیکھ وکھا، دہ دشا پاوے ساریا۔ برہما وشن شو دیوت سر لئے منا، بخشے سچ سچی سکداریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ سہائے اپنا بنک دواریا۔ بنک دوارا ہر براجے، ہر ہر دھام سہایا۔ آد جگادی رچیا کاجے، جگ جگ کردا آیا۔ گر گوبند مارے واجے، ایک شبد سُنایا۔ پاربرہم پر بھ سازن سازے، نام کھنڈا ہتھ پھڑایا۔ ایک چڑھیا ساچے تازے، ایک آسو رہیا دوڑایا۔ انتم لہنا دینا پور کرائے دیس ماجھے، نہہنگی جامہ پایا۔ نو کھنڈ پر تھی رچیا کاجے، ستاں دیپاں ویکھ وکھایا۔ لکھ چوڑا سی کھولے پاچے، مورکھ موڑھے دئے کھپایا۔ جن بھگتاں رکھنہارا لاجے، جگ جگ رکھدا آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر اپنا ناؤں رکھایا۔ ہر جوت ہر روپ ہے، ہر ہر وچ سمائے۔ ہر جوت چاروں کوٹ ہے، دہ دشا ڈیرہ لائے۔ ہر جوت شاہو بھوپ ہے، سچ سکدار اکھوائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی جوت جگائے۔ ہر جوت ہر رنگ ہے، رنگ روپ اپار۔ ہر جوت منگے اپنی منگ ہے، بن اپنے در بھکھار۔ ہر جوت دیکھے اپنے سنگ ہے، پرگٹ ہو نوری نور سنسار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اگم اتھاہ بے پرواہ، ایک ایک اینکار۔ ایک جوت ہر اُجالا، اپنی آپ کرائندا۔ سنجگ ساچا بن رکھوالا، سنک سندن سناتن سنت کمارا ناؤں دھرائندا۔ براہ روپ کھیل نرالا، اپنا ویس وٹائندا۔ اپنی چلے اولڑی چالا، یکے پُرش اکھوائندا۔ جوتی جوت نور گوپالا، حیگرپو اکھوائندا۔ نر نرائن عقل اکالا، آپ اپنا ویکھ وکھائندا۔ کپل من مار دھیان، دُھنی ناد و جائندا۔ دتاترے میل ملاؤنا، دیک اک کائندا۔ رکھبہ دیو کر پروانہ، اپنی بوجھ بُجھائندا۔ پرتھو میلا گن ندھانا، گن دانک آپ اکھوائندا۔ متس کھیلے کھیل ندھانا، آپ اپنی کل ورتائندا۔ کچھ روپ وڈ پردھانا، مندراپٹھ اٹھائندا۔ دھنتر وید اٹھ جوانا، اوشدھ میٹ مٹائندا۔ باؤن بھیکھ کر گن ندھانا، بل راجا چھل چھلائیندا۔ ہنس بنیا کھیل پروانہ، ایک گیان دھیان درٹائندا۔ موہنی روپ ہر بھگوانا، موہن مادھو آپ درسائندا۔ نر سنگھ جوت جگت جہاناں اپنی آپ جگائندا۔ ہری ہر وڈ بلوانا، گج بیڑا پار کرائندا۔ نر نرائن کھیل مہانا، بالک دھرو ترائندا۔ وار اٹھاراں جوت جگانا، سنجگ بیڑا

پار کرائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے دیکھ دکھائندا۔ تریتا تیری نبھے دھار، تیرا رنگ رنگایا۔ پرس پرسا کر پیار، کورُ کُشیتر دھام
 سہایا۔ رام راما پائے سار، آپ اپنی جوت جگایا۔ راون توڑے گڑھ ہنکار، لہنا دینا مول چُکایا۔ پرگٹ ہو وِچ سنسار، سیتا سرتی لئے پرنا یا۔ اکال مورتی کر
 پیار، ایکا اشٹ منایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تریتا تیرا لہنا تیری جھولی پایا۔ دوپر اُٹھ لگا بھاگ، ہر ساچے جوت جگایا۔ وید ویاسا لگا
 داغ، آپے رہیا دھوایا۔ پُران اٹھاراں ایکا واک، چار لکھ ہزار ستارا سلوک لکھایا۔ کرشن کرشنا پورا کرے واک، کاہنا کرشنا رُپ وٹایا۔ مکند منوہر لکھی
 نرائن اپنے اندر آپے دیکھے مار جھاک، اپنا کُنڈا آپے لاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی ونڈ آپ ونڈایا۔ دوپر تیری ونڈی ونڈ، ہر
 ساچی جوت جگایا۔ کاہنا کرشنا کھیل برہمنڈ، تریلوکی ناتھ اکھوایا۔ آپے کرے کھنڈ کھنڈ، آپے میٹ مٹایا۔ آپے دیکھے نار دُہاگن رنڈ، گرگھ آپے لئے
 بچایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا ویس آپے رہیا کرایا۔ جُگ جُگ ویس ہر اولاء، بودھ گیان درڑایا۔ کلجک بیٹھا اک اکلا، پروردگار
 اکھوایا۔ عیسیٰ موسیٰ ہر دیوے پلا، اپنا لڑ پھڑایا۔ سرشٹ سبائی رانی اللہ، ایکا نعرہ لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ ویس اپنا کر،
 جوں بھاوے تیوں رہیا کرایا۔ جوں بھاوے تیوں کرا آیا جگ، جُگ وڈی وڈیایا۔ لہنا دینا کسے نہ در، در آیاں نہ ڈن لگایا۔ اپنے امرت اپنا تال آپے سر،
 سرور بھردا آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن اپنا ویس وٹایا۔ اپنا ویس ہر وٹا، پنج تت کرے کڑمایا۔ بوند رکت لیکھے لاء، ماتا پتا
 دے ودھایا۔ ہڈ ماس ناڑی جوڑ جڑا، ساچی بنت بنایا۔ اپ تیج وائے پر تھی آکاش گیا سہا، من مت بدھ نال رلائی۔ مات گر بھوں باہر گیا آ، ہر ساچا دیکھ
 دکھایا۔ اپنی دھار آپ بندھا، آپے بوجھ بُجھایا۔ مات پتا گھر چٹھیا چا، نانک نام دھرایا۔ ہر کا بھانا کوئی جانے نہ، بھرے بھلی سرب لوکایا۔ بال انجانے
 کوئی پچھانے نہ، نیز نیناں بند کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر نانک دتا ایکا ور، شبد بھنڈارا دیوے بھر، جوتی وِچ لُکایا۔ شبد بھنڈارا
 ہر بھر پورا، اپنا آپ بھرایا۔ نانک آگے ہر حضورا، ہر ہر نظری آیا۔ آپے وسے نیڑے دُورا، بھانڈا بھرم بھٹایا۔ ناتا توڑے کوڑو کوڑا، لڑ اپنا آپ پھڑایا۔
 منمکھ جیو نہ جانے مورکھ موڑا، ہر کا بھیو کسے نہ پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نانک سدیا اپنے گھر، گھر ساچا آپ سہایا۔ شبد سُنہیہرا

ہر ہر گھل، نانک در بلایا۔ نانک چڑھیا نہچل دھام اٹل، دوسر کوئی نہ راہ تکایا۔ دو جہاناں مٹیا سل، پُرکھ ابناشی پایا۔ آد زرنجن تیرے چرن بیٹھال، وچھڑ
 کدے نہ جایا۔ نہ کوئی دیسے کایا مائی کھل، شبدی شبد سمایا۔ جوتی جوت گئی بل، ہر جوتی جوت جگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر نانک
 میل ملایا۔ نانک ڈھیہہ پئے دوار، گھر ساچے وٹی ودھائی۔ میل ملاوا ہر زرنکار، رسنا ہر گن گائی۔ لیکھا لکھ نہ سکے کوئی وچ سنسار، بھیو ابھید گیا چھپائی۔
 درشن پایا گر کرتار، ایک دوجا رہیا مٹائی۔ سوہنگ شبد لیا اچار، پاربرہم وڈی وڈیائی۔ تیرا میرا اک پیار، نہ کوئی دوسر ہوئے سہائی۔ میری چولی رنگ وچ
 سنسار، ایک رنگن رنگ رنگائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی اچھیا نانک گر پائے بھچھیا آتم جھولی رہیا بھرائیا۔ ہر ہر دیوے ہر بھنڈارا،
 گر نانک جھولی بھرائیا۔ ایک شبد آپ اچار، رسنا بول سنسار۔ ستنام کر ورتار، تیرا میرا رنگ رنگا سندا۔ کوڑا ناتا تھے سنسار، جو جن تیرا درشن پائندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچھنڈ دوارا اک سہائندا۔ الکھ زرنجن دیا کما، اگڑا دھام سہایا۔ سچھنڈ دوارا جوت جگا، نانک میل ملایا۔ شبد
 گہناتن پا، اک شنگار دکھایا۔ پریم پیالہ جام پیاء، اٹھے پہر خمار رکھایا۔ ایک سُر تال دے وجا، نانک زرنکار زرنکار زرنکار گایا۔ لوک مات اٹھ آوے دھا، آ
 اپنا رُپ وٹایا۔ جیو جنت کوئی جانے نہ، جلدھارا پھول پھلایا۔ ہر کاشد ہر کارُپ بن ہر جوت کوئی پچھانے نہ، لیکھا لکھت وچ نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، نانک جوت ایک دھر، شبد بھنڈار ورتایا۔ شبد بھنڈار ہر ورتنا، آتم کرے جنائی۔ پورن جوگ دیوے ساچے سنتا، جس جن درشی
 پائی۔ غریب نمائے میلے ہر ہر ساچے کنتا، ساچی ناری رُپ منائی۔ آتم سیجا اک سہنتا، بند کواڑا دے کھلایا۔ کایا چولی تن رنگتا، نام مچھٹی اک رنگائی۔
 غریب نمانا ہو ہو گر گھاں در دوارے پھرے منگدا، اپنی آگے جھولی ڈاہیا۔ ہوں سیوک بھکھانگتا، در درویش آپ اکھوائیا۔ مان دیوے ساچی سنگتا، ستنام
 جو جن رہے درڈرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر نانک بوجھ بھجھائی۔ نانک گر شبد جنائی، ہر ساچا آپ کرائندا۔ ایک دھار دھر درگاہ
 آپ رکھائی، اک ستار ہلا سندا۔ شبد سُنہیہڑا دیوے بے پرواہی، پراپنتی نام دھرائندا۔ نانک گائے چائیں چائیں، مدھم بیکھری ویکھ وکھائندا۔ جن بھگتاں
 میل ملائے تھاؤں تھائیں، گلیا کوئی رہن نہ پائندا۔ پھڑ پھڑ اٹھائے باہیں، در در گھر گھر ویکھ وکھائندا۔ چار ورنان دیوے ٹھنڈی چھائیں، اوچاں نیچاں بھیو

۵۰۳

۵۰۳

مٹائند۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر نانک میلا ایک گھر، ایک گھر درسا ئند۔ نانک گر دیا کما، اپنی کار کما ئیا۔ اپنا گھنا ویکھ وکھا، اپنا نیتز رہیا اٹھائیا۔ گر گھ ساچا میل ملا، اپنے رنگ رنگائیا۔ انگد انگ گیا سما، جوتی جوت کائیا۔ شبد گر بے پرواہ، لوک مات کری گڑمائیا۔ ناتا توڑے بھین بھرا، پتر دھیاں نہ کوئی دسائیا۔ امر داس ہر سیو کما، امر اپد پائیا۔ رام داس ویکھ وکھا، جوتی جوت کرے رُشنائیا۔ ار جن گر دے لکھا، اگادھ بودھ شبد چلا ئیا۔ ہر گوبند نام دھرا، میر پیر آپ اکھوائیا۔ ایک کھنڈا لئے اٹھا، دُشٹاں کرے صفائیا۔ دُجا کھنڈا ہتھ چکا، گرُ گرنتھ تیری رچھیا اپنی سیوا لائیا۔ ہر رائے ہر ہو سہا، لیکھا لیکھ مکائیا۔ ہر کرشن ہر ہر رُپ گیا سما، بال بالا وڈ وڈیائیا۔ گر تیغ بہادر اپنا آپ بھیٹ چڑھا، گر گھ ساچے گیا بچائیا۔ گر گوبند اکال پُرکھ اک منا، پُوت سپوتا نام دھرائیا۔ ایک شستر تن لیا سجا، ملیا دُھر درگا ہیا۔ پنچم پنچاں جوت جگا، پنچم آگے جھولی ڈاہیا۔ اشٹ دیو گر آپ اکھوا، آپے سیوک رُپ ہو جائیا۔ گرُ گرنتھ گر بنا، سرشٹ سبائی گیا سمجھائیا۔ جیو جنت کوئی بھلے نہ، اکال پُرکھ وڈ وڈیائیا۔ آد انت کرے کدے نہ نانہہ، نہ کوئی سکے ڈلا ئیا۔ لوک مات ترے گن مایا کدی رُلے نہ، پنچ تت نہ ڈیرہ لائیا۔ مات گر بھ کدی پھلے بھلے نہ، دس دس ماس نہ سبج وچھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نانک گوبند ویکھ وکھائیا۔

۵۰۴

۵۰۴

پنچم گھ پنچم تاج، پنچم آپ سہائیا۔ پنچم دیوے ساچا راج، پنچم سیو کمائیا۔ پنچم رچیا آپے کاج، پنچم وڈ وڈیائیا۔ پنچم رکھنہارا لاج، گر گوبند ویس وٹائیا۔ پنچم ساجن رہیا ساز، دلی تخت کرے رُشنائیا۔ پنچم کھیل کھیلے دیس ماجھ، سمبل نگری دھام سہائیا۔ والی ہند اٹھایا مار آواز، اسوتن رُت سہائیا۔ پر بھ گر گھیاں رکھن آیا لاج، جوتی نور کرے رُشنائیا۔ کسے سپس نہ دسے کوئی تاج، راج راجاناں دے کھپائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم بنایا ساچا گھر، در دربار دلی سہائیا۔ پنچم گھ پنچم تاج، ہر ساچے بنت بنائیا۔ ست رنگ نشانہ مارے آواز، ستاں دیپاں لئے اٹھائیا۔ لکھن پشکر کروچ جنبو آپے بھاج، ڈھیہہ ڈھیہہ ہوئے سرنائیا۔ سلمل سان کھولے پاج، دیوے پردہ لایا۔ کُشا تیرا کریا کاج، پر بھ ساچے ہتھ وڈیائیا۔ پنچم نشانہ پنچم سپس، ہر ساچا

آپ بندھائیں۔ کھیلے کھیل جگت جگدیش، آپ اپنی رچن رچائیں۔ سچ و ہارا کرائے وہیہ سوہیں، بکرمی پندراں کنگ رت سہائیں۔ شاہ سلطاناں نو کھنڈ
پر تھی خالی کرے کھیس، خاکی خاک اڈائیں۔ نہ کوئی پڑھے قرآن انجیل حدیث، شرع شریعت نہ کوئی لائیں۔ اللہ رانی جائے پیس، موسیٰ عیسیٰ سنگ
تڑائیں۔ نہ کوئی گائے سپارے تیس، بتیس دند نہ کھ ہلائیں۔ لہنا دینا چکے سمت انیس، ہر ساچا آپ چکائیں۔ مسلم ہندو سکھ عیسائی ایک دس سچ تاریخ،
اوہلا پردہ بھیو چکائیں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچ نشانہ پنچم سکھ پنچم دھار چلائیں۔ شبد ڈنڈا ہتھ کرتار، اپنا آپ اٹھایا۔ آپے رکھی
کھی دھار، چند پر چند سمایا۔ جوتی جامہ بھیکھ نیار، نو کھنڈ پر تھی ونڈ ونڈایا۔ کلا کھنڈ تیری پاوے سار، الابت ڈیرہ لایا۔ کیتمال تیری سن پکار، ہرن میر
اٹھ دھایا۔ کنپر کھ رووے زاروزار، بھدر رہیا گر لایا۔ بھارت کھنڈ تیرے جوت کر اجیار، نہ کنگنا ناؤں دھرایا۔ گر گوہند ہو یا خبردار، گر کھ ساچے لئے جگایا۔
انتم میلادٹی دربار، سیس گنج تھان سہایا۔ سچ نشانہ دیوے چاڑھ، دھرمی دھرم کمایا۔ نو کھنڈ پر تھی ایک اسکھی ایک دھار، رکھے تھی نہ کوئی موڑ مڑایا۔ ہر کا
بھیو کوئی نہ جانے منی رکھی، وید پوران شاستر سمرت کھانی بانی رہی گایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم دیوے کھ سہایا۔ پنچم ناتا ہر ہر
جوڑ، اپنا کرم کمانا۔ گر گوہند چڑھیا شبد گھوڑ، سرشٹ سبائی آپ اٹھوانا۔ پریاں لوآں دیکھے دوڑ دوڑ، برہما وشن شو دیوت سرب گر لاونا۔ دیکھے پرکھے
مٹھا کوڑ، کوڑا ریٹھا رہن نہ پاونا۔ دھر درگاہی لائے ایک پوڑ، گر سکھ ساچا آپ چڑھوانا۔ گر کھ گر سکھ گر پورا انتم کجگ جائے بہڑ، شبد ڈنک جس وجوانا۔
جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سرشٹ سبائی لئے ور، چرن ناتا اک وکھوانا۔ پنچم پیتا کر پیار، پنچم موہ چکائیں۔ سرشٹ سبائی بٹھے دھار، ایک
مارگ لائیں۔ ایک نام اک جیکار، سکھیا اک سکھائیں۔ ایک دھرم اک دوار، اک دربار سچائیں۔ چار ورنان کر پیار، اوچاں نیچاں میٹ مٹائیں۔ راؤ رنگاں
پاوے سار، راج راجاناں دیکھ وکھائیں۔ گر سکھ ساچن کر تیار، پنچم مستک ٹکا آپ لگائیں۔ ساچا بستر تن شنگار، آتم کھنڈا اک پہنائیں۔ ماری جائے وارو
وار، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار رہن نہ پائیں۔ ساچا کرے جگت و ہار، امرت آتم جام پیائیں۔ آپ اپنا اتوں وار، گر گھاں بھیٹ چڑھائیں۔ خاکی تن نہ
کیا کوئی پیار، شبدی شبد سمائیں۔ جوتی جوت کر اجیار، اپنا کرم کمائیں۔ آد جگادی ایک اینکار، عقل کلا اکھوائیں۔ وہیہ صد پندراں گر گھاں کرے خبردار،

۵۰۵

۵۰۵

سویا کوئی رہن نہ پائندا۔ پندراں کنگ چرن چھہائے لکا توڑے گڑھ ہنکار، والی ہند اٹھائندا۔ سمت سولاں پینی مار، لوک مات نہ کوئی بچائندا۔ سمت ستاراں ہاباکار، گھر گھر دیکھ دکھائندا۔ سمت اٹھاراں دیکھے جل دھار، جل جل روپ سائندا۔ اُنی اُنیا کھیل کرتار، سنگ محمد دیکھے چار یار، چوڑاں لوکاں پھیری پائندا۔ بیس بیس پرگٹ ہو وچ سنسار، جگت جگدیشا ناواں دھرائندا۔ اک اکیسا کر وچار، ایکا اکی ساچی سکھی تیرے در پائندا۔ گر گوہند گیا لیکھ لکھی، نہ کوئی میٹ مٹائندا۔ زرگن دھار رکھی تکھی، آد جگاد چلائندا۔ جس جن اپنے نیتز پیکھی، سنسار وگ مٹائندا۔ لوک مات رہن نہ دینا کوئی بھیکھی، پنج تت کوئی نہ سیس نوائندا۔ اکال پُرکھ گر ہر کردا اک آدیسی، آون جاون چلت چلائندا۔ کوٹن کوٹ در دوار منگن برہما وشن ہمیشی، لیکھا گنت نہ کوئی گنائندا۔ مکھ سہنسر گائے شیشی، دوئے سہنسر رسن ہلائندا۔ سنگر پورا گر دس دسمیس بھرم نہ بھلے دھاری کیسی، ہر ساچا ویکھ دکھائندا۔ ہر سنگت کرے آپ آدیسی، دوئے جوڑ سیس جھکائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہہلنک زرائن نر، سرشٹ سبائی ایکا دیوے کر، ایکا خالص شبد گر بن ثالث پنتھ دے رچایا۔ شبد گر ساچا ثالث، دھر درگاہی آیا۔ گر مکھ دیکھے اتم خالص، گھر گھر پھول پھولایا۔ کون دوارے ترسنا آلس، کون دوارے جوٹھ جھوٹھ ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن ویس مات کر، گر گھاں رہیا سیو کمایا۔ ہر سیوک سیوادار، جگ جگ آپ اکھوائندا۔ جن بھگتاں پاونہارا سار، نیت نوت ویس وٹائندا۔ جوتی رہت آپ کرتار، مات گر بھ نہ پھیرا پائندا۔ نر بھو سرب کہت، بھے وچ نہ کوئی رکھائندا۔ اکال مورت تیری ایکا پتی رہت، تیرا روپ گر گوہند ساچا پائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچاں دیونہارا ور، پنچاں راہ چلائندا۔ پنچم مارگ ساچا لاونا، ساچی کری جنایا۔ سچ سندیسہ اک سناونا، نہ کوئی میٹ میٹ مٹایا۔ جوٹھا جھوٹھا گڑھ تڑاونا، کلج اتم رہن نہ پایا۔ بھیکھا دھاری سنت کھاونا، ساچے سنت لئے ترایا۔ بھگت بھگونت میل ملاونا، سرتی شبدی کر گڑمایا۔ نو دوارے پار کراونا، ڈو نگھی بھوری پھیرا پایا۔ سکھمن تیرا الامہ لاہنا، آگے ہو ہو درس دکھایا۔ شبد سروپی لڑ پھڑاونا، اُچے پوڑے دے چڑھایا۔ بجر کپائی پتھر تڑاونا، شبد کھنڈا ایکا لایا۔ پنچم ناتا مکھ بھوونا، سگلا سنگ نہ کوئی نبھایا۔ انحد راگ اک سناونا، دُھن انادی تال وجایا۔ پنچم سخیاں منگل گاونا، گھر ساچے وٹی ودھایا۔ سر سروور اک نہاونا، کاگوں ہنس بنایا۔

سُرتی شبدی میل ملاؤنا، دسم دواری اک سہائیا۔ آتم سیجا پھولن برکھا لاؤنا، نرگن روپ وڈی وڈیائیا۔ ناری کنتا ایک دھام بہاؤنا، گھر ساچے دے سہائیا۔ ساچا راگ اک الاؤنا، گیت سہاگی آپے گائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم سخیاں دیوے ور، آتم دُھن شبدی شبد وجدی رہے ودھائیا۔ پنچم سکھ کر تیار، اپنی دیا کماندا۔ ہوئے ہنگتا توڑ ہنکار، کایا گڑھ سہائندا۔ نرمل جوتی کر اُجیار، دیا باقی آپ اُکائندا۔ امرت بوند دیوے سوانتی، نچھر دھار آپ وہائندا۔ درس دکھائے اک اکانتی، سوچھ سرؤپی ناؤں دھرائندا۔ کلجگ انتم گرکھاں درس دکھائے بوہ بوہ بھانتی، ویس انیکا آپ کرائندا۔ پکڑ اٹھائے ستیاں راتیں، شبد ہلونا ایک لائندا۔ نہ کوئی جانے ذاتی پاتی، اوچاں نیچاں ایک دھار دکھائندا۔ اٹھے پہر رکھے پر بھاتی، جو جن چرن دھیان رکھائندا۔ انتم ویلے بچھے واتی، در آئے پھیری پائندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرکھاں بھنڈارے رہیا بھر، بھر نہار سمر تھ جگ جگ مہما جگت اکھ، کتھنی کتھناہ کوئی کتھائندا۔ امرت آتم گر گر دیا، نچھر دھار وہائیا۔ سنگت ساری نام ندھانا پیا، جی ہرا کرائیا۔ لہنا دینا چکھے ساڈھے تن تن ہتھ سیاں، آون جاون پھند کٹائیا۔ آتم انتر و سیا گر گو بند ساچا پیا، گر چیلایا ایک روپ اکھوائیا۔ گر سکھاں میلے کر کر اپنا ہیا، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ سنجگ ساچی رکھے نیاں، پہلے کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار گوائیا۔ نرمل کرے ہر جن جییا، ترسنا بھکھ مٹائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی سکھیا آپے رہیا سکھائیا۔ ہر سنگت ہر آپ سمجھائے۔ مایا موہ تجاؤنا، کام کرودھ نیڑ نہ آئے۔ لوبھ موہ ہنکار دس نہ آؤنا، ساچی سکھیا اک سکھائے۔ غفلت نیند کسے نہ سونا، دُھر دا لیکھا آپ جنائے۔ نہ کوئی میٹے نہ کسے میٹ مٹاؤنا، ویہہ سو ویہہ پکرمی ساچی سکھی امرت اک پیاؤنا، ساچی ریت جنائے۔ رسنا جوٹھ جھوٹھ نہ کسے مکھ لگاؤنا، جو امرت مکھ لگائے۔ اٹھے پہر ہر گو بند گو بند رسنا گاؤنا، دوسر راگ نہ کوئی کڈھائے۔ وڈی خور نہ کوئی پنٹھ رکھاؤنا، دُئی دوتی میٹ مٹائے۔ اکال پُرکھ تیرا دُھن انادی ایک سنکھ وجاؤنا، لوآں پُریاں دے دکھائے۔ گرکھاں اندر گرو دوارا سچ دکھاؤنا، گر گو بند نظری آئے۔ امرت پیالہ بھر پیاؤنا، اپنی ہتھیں آگے ڈاہے۔ ساچا رس اک رسونا، رس رسنا نام دھرائے۔ چار ورنان ایک مارگ پاؤنا، ہندو مسلم سکھ عیسائی نہ کوئی جنائے۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرکھاں ویلا رہیا بتائے۔

پوت سپوتا کر پردھان، مات لوک اُپایا۔ دُشت دمن نوجوان، سیوک سیوالایا۔ اکال پُرکھ دے گیان، ایکانام درڑایا۔ اٹھے پہر بخش دھیان، اپنا درس دکھایا۔ آپے ہویا جانی جان، گر چیلانام دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنج تت کرے کڑمایا۔ گر گوبند ساچا سور، ہر ہر آپ اُپایا۔ آپے بخشے اپنا نور، اپنی جوت جگایا۔ اپنی کل کرے بھرپور، اپنا رنگ رنگایا۔ آپے وسے نیڑے دُور، حاضر حضور آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی بوجھ بُجھایا۔ آپ اپنا بول جیکارا، اپنی دیا کمائیا۔ آپ اپنا کر پیارا، لیکھا رہیا لکھائیا۔ آپ اپنا کر اُجیارا، اپنا نور رہیا درسائیا۔ آپ اپنا کر شنگارا، آپ اپنا درس دکھائیا۔ امرت دیوے ٹھنڈی دھارا، ساچا جل پیائیا۔ شبد کھنڈا تیز کٹارا، ایکا بھگوتی رہیا چکائیا۔ گر گوبند کر پیارا، پورن بوجھ بُجھائیا۔ لوک مات بنھے دھارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ گر گوبند درس دکھا، ہر اپنا درس دکھایا۔ مچھ داہری کیس لئے ودھا، شبد گھوڑا ہیٹھ رکھایا۔ نیلانلی دھاروں پار کرا، لوک مات دیکھ دکھایا۔ کلغی توڑا سیس ٹکا، شبدی چیرا اک بندھایا۔ نام تیرا تن سجا، رسن کمان ہلایا۔ دو جہان وہیراں دے پا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ شاہ کنگال فقیر دے منا، راج راجاناں خاک رلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سُنیہہرا اک گھلایا۔ شبد سُنیہہرا ہر کرتار، گوبند رہیا گھلایا۔ تیرا رُپ میرا سنسار، لوک مات دیکھ دکھائیا۔ کرنا کھیل اپر اپار، اکھر وکھر کرے پڑھائیا۔ اک لگائے ساچا نعر، واکرُو فتح گجائیا۔ واکرُو خالصہ کر تیار، چار ورنان پھول بھلایا۔ اوچاں نیچاں بن پیار، نانک گیا سمجھائیا۔ بنھے سیس سیہرا دستار، رُپ انوپ دے درسائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سُنیہہرا دیوے گھر، گر گوبند بوجھ بُجھائیا۔ گوبند سُنیا ہر ہر راگ، آتم وٹی ودھائیا۔ لوک مات جگے چراغ، خالص خالصہ دے بنایا۔ ساچا ساجن دیوے ساز، ساچی رچن رچائیا۔ اک پنج دو چھ، چوڈاں لوکاں پھرے دھائیا۔ اک ست پنج چھ، اُنی اُنیا اللہ رانی دے مٹائیا۔ ستاراں سو چھپنجا بکرمی لگا نینہہ، نہ کوئی توڑے توڑ تڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر گوبند سنگھ رہے سرنائیا۔ سنگھ گوبند گوبند سنگھ، گرُو گر نام دھرایا۔ اپنی میٹے آپے چند، اپنا موہ چکایا۔ گر سکھاں بنائے اُپجائے ساچی بند، سیس سیس لیکھے لایا۔ پرگٹ ہو گئی گہند، ایکا کھنڈا ہتھ اٹھایا۔ آپے داتا دانی ہویا بخشند، آپ اپنے گلے لگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،

دے مت رہیا سمجھایا۔ ساچی مت شد گُر منتر، ایکا ایک درڑایا۔ سچ بسنتر لگی بسنتر، نہ سکے کوئی بچایا۔ ہر بن کوئی نہ جانے انتر، گُر پورا ہوئے سہایا۔ ویس وٹائے جگا جگنتر، جگ جگ کردا آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک دکھائے ساچا شستر، شستر دھاری نام دھرایا۔ شستر دھاری ساچا کھنڈا، پنچ تت شنکاریا۔ پہلے ونڈائی اپنی ونڈا، پنچم موہ چکا رہیا۔ دُو بے میٹ بھیکھ بکھنڈا، ساچی سکھیا اک سمجھا رہیا۔ تیجے گُر سکھ نیز ہوئے نہ اندھا، اٹھے پہر درس دکھا رہیا۔ چوتھے دیکھے وچ برہنڈا، اپنا نام دھرا رہیا۔ پنچویں بنیا آپے کھنڈا، گُر مت ایہہ جنا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مہینہ چیتز پہلی وساکی رت سہا رہیا۔ گُر گھ تیری ساچی مت، گُر پورے آپ بندھائی۔ ٹٹ نہ جائے تیرا جت، کوٹن کوٹ پد منی ناچ کرائیا۔ تیری کایا تن نہ ابلے رت، نو اٹھاراں ویکھ دکھائی۔ تیری دھیرج میرا چرن ہٹھ، نہ کسے کوئی تڑائی۔ دُھر درگا ہی کراں اکھ، راہ وچ نہ کوئی اٹکائی۔ مانس جنم نہ ہوئے بھٹھ، گُر گو بند جو رہیا دھیائی۔ میل ملاواں نٹھ نٹھ، چار ورنان کر گڑائی۔ لہنا دینا چکاواں تیر تھ اٹھسٹھ، امرت آتم تال بھرائیا۔ ایکا پوجا ایکا پاٹھ، واگرو فتح گجائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گو بند میلا سچ سبھائی۔ ہتھیں کنگن تن شنکار، گُر پورے آپ بندھایا۔ بندھن پائے اپرا، جیو ۵۰۹ جنت نہ کوئی تڑایا۔ گُر سکھ نہ ہوئے ٹھگ چور یار، دوسر دھن نہ کوئے چرایا۔ دو ہتھیاں رکھے سانجھ یار، ایکا ونڈ ونڈایا۔ غریب نمائیاں پاوے سار، ساچا کھنڈا لئے چکایا۔ جو جن ڈھیہہ پئے دوار، پھر بانہوں گلے لئے لگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُر گو بند دتا ساچا ور، گُر سنگت رہیا سنا۔ ساچے کیس دس دسمیس، دُھر دی دھار پار کرائیا۔ سپس بیٹھ ہر جگدیش، تیرا پردہ پائی۔ تیری کرے نہ کوئی ریس، تیرا لیکھ نہ کوئی لکھائی۔ تیری قیمت پائے بیس بیس، دُور دُرڈا بیٹھا راہ تکائی۔ تیرے چھتر جھلائے سپس، اپنے ہتھ آپ اٹھائی۔ جگت وکارا جائے پیس، گُر گھاں رہیا سمجھائی۔ گُر سکھاں ناتا چھڈنا راگ چھتیس، من کعبیاں کرے پڑھائی۔ بدھی بنائے اپنی حدیث، گُر مت دئے بھلائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گو بند میلا ساچے گھر، گُر مت گُر رہیا سنا۔ ساچا کنگھائی دند، مکھو مکھ لگایا۔ سپس جگدیش چڑھیا چند، اپنے ہتھ لکایا۔ خوشی کرائے بند بند، دُرمت میل گویا۔ آتم اُتے پرمانند، جس جن اپنی کیسی واہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا حکم جنایا۔ پنچم دھار ناتا، پنچم رہیا جنائی۔ تن

رکھائے بستر چھاتا، بستر شستر آپ سجاویا۔ دھیرج یت پائے کاچھا، کامن نیڑ نہ آویا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا دسے ساچا گھر، ساچی سکھیا ایکا سکھائیا۔ ساچی ریت گر دستار، شبدی چیر بندھایا۔ پائی تن ہر کٹار، گر گوہند ویکھ دکھایا۔ کنگھا کیس کر پیار، دوئے میل ملایا۔ دس دسمیسا خبردار، سوئے رہیا جگایا۔ گنپت گنیشا نہ کوئی پوجے گر گھ وچار، پڑکھ اکال ایکا منایا۔ اپنا آپ کر تیار، گر سکھ ساچا تیار کرایا۔ اپنی رکھیا کر وچ سنسار، دے مت آپ سمجھایا۔ آپے ڈھیہہ پیا دوار، گر رکھاں آگے جھولی ڈھیہا۔ پنجم سیوک ہو یا سیوادار، مکھ امرت آپ چوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگت ویلا رہیا سہایا۔ جوں بھادی تیوں بھاون، ہر کرن کر اون جوگ۔ دوتی ڈشٹ کھپائے جوں راما راون، گر گھ میلا دھر سنجوگ۔ نیز بخشے ساچا چاننا، آتم رس ساچا بھوگ۔ گر سکھ تیرا برہم گیاننا، ایکا پڑھنا سچ سلوک۔ میرا تیرا روپ ایکا جاننا، میری تیری ایکا دوارے موکھ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگت جگ آپے جانے اپنا ہر کھ سوگ۔

۵۱۰ ایکا در ہر بھگوان، مانگن کوئی کوٹ۔ دیونہار جیوا دان، آدانت اتوٹ۔ جس جن بخشے چرن دھوڑ سچا اشان، جگت ترشنا بھری پوٹ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن میل اپنے در، جنم جنمانتر کڈھے کھوٹ۔ ماما مول پچھان، من پیرا گیا۔ سنگر پورا ہو مہربان، مانس جنم دھووے داغیا۔ دیوے درس درس مہان، پھڑ پھڑ ہنس بنائے کا گیا۔ آتم انتر بخشے برہم گیان، ہتھ اپنے پکڑے وا گیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیوے نام شبد سبھا گیا۔ ماما میلا میل کر، ملیا پڑکھ اگم۔ گر گھ سجن سہیل در، نہ مرے نہ پئے جم۔ آپ اپنے جیہا کر، لکھ پورا سی توڑے بندھن بن۔ ایکا نہائے ساچے سر، تھر گھر بہائے نہ کوئی رکھائے چھپر چھن۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھے لائے کایا تن۔ تن خاکی چڑا، پنچت سجا یا۔ دھن جنیندی امی امڑا، پوت سپوتا لکھ رکھایا۔ میل ملاوا اگم اگمڑا، اگمڑا تھان سہایا۔ ہر ہر گر گھ در نہ کوئی لائے پیسا دمڑا، قیمت کرتا نہ کوئی رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آسا منسا پورن دے کرایا۔ من منسا من مانیا، آتم بھیا انند۔ گر پورا ہو مہربانیا، شبد سہاگی سنائے چھند۔ جوتی نور پرکاش کرے کوٹن کوٹ بھانیا، میٹ مٹائے اندھیرا اندھ۔ ایکا دکھائے دھر فرمانیا، تن مندر اندر نجانند۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ

اپنی جوت دھر، دُئی دویتی ڈھاپے دوجی کندھ، مات پت پتا پوت بندھی بندھ۔ ایک تاگا ایک سوت، ایک تند رکھایا۔ جڑیا جوڑا شبد گھوڑا، ہر ساچے آپ جڑایا۔ دہ دشا اتر پورب پچھم دکھن ویکھ وکھائے چارے کوٹ، کھنڈ برہمنڈ اُتبیج سیتج ہوئے سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک اکھر جگت وکھر سو پڑکھ نرنجن آپ درڑایا۔ سو پڑکھ ہر کرنیہار، سنگروروپ سماندا۔ جن بھگتاں دیوے نام بھنڈارا، ڈھر دربارا آپ سہاندا۔ کھیلے کھیل اپر اپارا، دس کسے نہ آئیندا۔ ننا نرنجن روپ اپارا، نج گھر بیٹھا آسن لائندا۔ جوت سروپی جوت اُجیارا، شبدی شبد چلائندا۔ پاربرہم گر اوتارا، آد انت اکھواندا۔ نہ کوئی روپ ناری نار، نہ کوئی تت اُجیاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دوہاں وچولا ایک اُگن، شبدی ناؤں رکھاندا۔ نرنجن روپ نرنجن دھار، نرنجن رنگ رنگایا۔ نرنجن چیل نرنجن گر، نرنجن سوہے بنک دوار، سچ دوارا اک گھلایا۔ نرنجن میلا وچ سنسار، وچھڑ کدے نہ جایا۔ ماتا پتاست پیار، پوت سپوتا دھرمی جایا۔ بوند رکت کر ادھار، ناڑی چڑی ویکھ وکھایا۔ من مت بڈھ دے سدھار، نام بیسی آپ رکھایا۔ شبد ٹیکسی اک نرنکار، نہ کوئی دوسر سیس جھکایا۔ اپنی کرنی آپے ویکھی، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لئے ترایا۔ موکھ کُت نہ گرکھ مگے، سوہے بنک دواریا۔ کایا چولی اپنی رنگے، اتر نہ جائے وچ سنساریا۔ دُرمت میل دھوے دانے، گھر پاوے ساچے ساریا۔ جگت ترسانجھے آگے، درشن پائے گر کرتاریا۔ چرن کول کول چرن پریتی ساچی لاگے، دو جہانی ہو اُجیاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے دیوے ور، آپ اپنی دیا کما رہیا۔ سنگر مہربان، ساکھیات اُٹھ دھایا۔ گرگھ ساچے کر پچھان، پارجات لئے بنایا۔ ایک دیوے ڈھر فرمان، وید کتیب نہ کسے جنایا۔ شبدی شبد برہم گیان، پاربرہم سمایا۔ جگت نیتز بند کران، دوئے لوچن نہ ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا لیکھا آپے لیکھا، کھنہار نام دھرایا۔ گھگا گھر وچار، گھر گھر ویکھیا۔ گھر گھر پاوے سار، گھر گھر لکھے لیکھیا۔ گھر گھر محل اُسار، گھر گھر بیٹھا دیوے اپنی سیکھیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری اتم ور، آیا کرن سچی پرکھیا۔ لکھ چوڑا سی پرکھنہار، پاربرہم بے انتا۔ گرگھ ساچے جگت جلندار کھنہار، پار اُتارے ساچے سنتا۔ ایک مارگ جوت نرالی شبد دوارا دسنہار، کھیلے کھیل آدن انتا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن میلا ساچے در، میل ملاوا ساچے کنتا۔ مان

سَنگھ من لائی چوٹ، ہر ساچے وڈ وڈیائی۔ دُرمت میل کدھیا کھوٹ، نچ آتم کرے جنایا۔ شبد بھنڈارا بھرے اتوٹ، توٹ رہے نہ رانیا۔ کلجک جیو
 بھرے بھلے کوٹی کوٹ، کوٹی کوٹ پھرن ہلکائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جنم جنم لیکھے لائی۔ مانس جنم ساچا لہنا، گھر ساچے اک
 وسائندا۔ درشن پائے نیتز نیناں، آون جاون پھند کٹائندا۔ تھر گھر ساچن ساچے بہنا، جوتی جوت سائندا۔ اکال مورٹ گر ایکا کہنا، نرگن نرگن رنگ
 رنگائندا۔ شبدی بھانا ہر ہر سہنا، ہر ساچا لیکھ لکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچن دیوے ور، پنچ تت وکارا میٹ مٹائندا۔
 پنچ تت وکارا کایا گڑھ، ہر ساچے آپ وسایا۔ اندرے اندر لئے پھر، دس کسے نہ آیا۔ اپنے اندر آپے جائے چڑھ، ایکا پوڑا رہیا رکھایا۔ نہ کوئی سپس نہ
 کوئی دھر، نہ کوئی ویدا اکھر گیا پڑھ، گر پیر نہ کوئی منایا۔ نہ کوئی اگنی ہون گیا سڑ، جل دھار نہ کوئی چڑھایا۔ ناڑ بہتر گھاٹن گھاڑ، آپ اپنا تند بندھایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچن لئے جگایا۔ گرگھ ساچن آپ جگایا، اپنی دیا کمائی۔ ہوئے ہنگتا روگ گویا، ممتا نیڑ نہ آئی۔ جوں
 نانک انگد انگ لگایا، انگیکار آپ اکھوئی۔ ساچی سنگتا میل ملایا، سگلا سنگ نبھایا۔ بھگت دوارے پڑکھ ابناشی جوت سروپی سنگتا منگن آیا، اپنی جھولی آگے
 ۵۱۲ ڈھایا۔ چرن پریتی ساچی ریتی آتم ایتی ایکا مارگ دس نہ آیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن میلا ساچے در، در دروازہ اک کھلایا۔
 گرگھ ساچن من چاؤ گھنیرا، ہر ہر درشن پایا۔ دُور دُراڈا سے نیڑا، نچ گھر بیٹھا آسن لایا۔ آتم سیجا ایکا ویکھے سنجھ سویرا، دوس رین نہ کوئی جنایا۔ لیکھا
 چکے میرا تیرا، تیرا میرا روپ درسایا۔ آپے بھنہنہارا بیڑا، بیڑا اپنے کندھ اٹھایا۔ گر سکھ تیرا سے کایا کھیڑا، ہر ساچے بھاگ لگایا۔ بن گر پورے اور نہ
 کوئی جانے کیہڑا، کون دوار ہوئے رُشایا۔ آد جگادی شبد برہمادی کرے حق نبرہا، لہنا دینا مول چکایا۔ سَنگھ مان من لینا جت، من مت جگت تجایا۔ ہر
 ساچن کرے ساچا ہت، آوے جاوے پھیرا پائی۔ نہ کوئی جنائی وار تھت، اٹھے پھر رنگ رنگایا۔ آپے ماتا آپے پت، اپنی گود لئے اٹھایا۔ پنچ وکارا لینا
 جت، ہر سچ سچ سرنایا۔ کھیلے کھیل بوند رت، مات گکھ سچھل کرائیا۔ میل ملاواں نت نوت، آد جگادی رچن رچایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، آپ اپنا سنگ رکھایا۔ جگ جگ آوے جوت جگا، ہر سچ وڈی وڈیائی۔ بھگت سہیلے نال رلا لوک مات کرے گڑمانیا۔ مانس مانس لئے اُپجا، مانس

جوت جگایا۔ چرن کول پریتی ناتا لئے بندھا، اپنے ہتھ رکھی وڈیایا۔ سرشٹ سبائی مورکھ موڑ گدھ جیو جنت دے سمجھا، ہر سنتن دے وڈیایا۔ جوٹھ
 جھوٹھ کوڑو کوڑ دے کھپا، سچ سچ کرے پڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ آئے دیا کمائے بھگت سہیلا سنگ نبھائے، سگلا سنگ
 نبھایا۔ مات پتا گھر جییا لال، لوک مات وٹی ودھایا۔ گر پورے حاضر حضورے آپے لیا بھال، جگت وچولانہ کوئی بنایا۔ کایا مندر وکھائے سچی دھر مسال،
 جوتی نور ڈمگایا۔ ساچا دیپک ساچے تھال، گنگن منڈل آپ ٹکایا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکال، در دوارے رہیا ڈرکایا۔ ایک مارے سچ اچھال، سچ دوارا ویکھ
 وکھایا۔ پُرکھ ابناشی زرگن رُوپ چلے نال نال، گرکھ وڈی وڈیایا۔ کلجگ انتم بنیا آپ دلال، بھیکھادھاری بھیکھ وٹایا۔ گرکھ بنایا سچا شاہ در بنیا آپ کنگال،
 پریم بھچھیا مگے واہو داہیا۔ گر سکھ تیری جگت اولڑی چلے چال، ملیا میل بے پرواہیا۔ مات پت گھالنائی گھال، انتم لیکھے لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، سُن بننتی اک اکتی، ایک ویکھ وکھایا۔ گر سکھ ساجن کر بننتی، اپنا آپ درسایا۔ پورن جوت سری بھگوانتی، بھگوان ویس وٹایا۔ نہ کوئی جانے
 سادھن سنتی، لکھ چوراسی نہ ویکھ وکھایا۔ ہرجن ناری ور پایا ساچا کنتی، گھر مندر اک سہایا۔ ساچا ویس رنگ بسنتی، کنچن رُوپ وٹایا۔ لال بھوشن رنگ
 رگنتی، ساچا سگن منایا۔ سوہا ویس اک وکھنتی، اپنا منگل گایا۔ چٹی دھاری دھار بدھنتی، بندھنہار آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، گرکھ تیرا تیرے در، تیرا لہنا جھولی پایا۔ جگت ناتا جگت بنس، جگت موہ رکھایا۔ گرکھ ساجن ساچا ہنس، ست سروپ سمایا۔ ستگر پورا بنائے اپنی
 انس، سہنس سہنسی ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنگھ مان بال نادان، بالی بدھ لئے ترایا۔

★ ۲۰ ساون ۲۰۱۵ بکرمی مکھن سنگھ دے گھر نورنگباد ضلع امرتسر ★

ہر پُرکھ اکال اگمڑا، پاربرہم بے انت۔ نہ ہڈ ماس ناڑی چمڑا، نہ رُوپ سادھ سنت۔ نہ ملے کوئی دمڑا، نہ کوئی دھناڈھ دھن ونت۔ نہ مرے نہ
 کدے جمڑا، ہر ایک آد انت۔ آپے جانے اپنا کمڑا، مہماگنت اگنت۔ آپے امی امڑا، آپ بنائے اپنی بنت۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،

آپے کھیلے کھیل بھگونت۔ ہر جوت ہر ہر دسیا، ہر ہر رُپ اپار۔ ہر گھر ہر دسیا، محل اٹل نہ کوئی چار دیوار۔ ہر گھر ہر پرکاسیا، رُو سس نہ کوئی اُجیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے کھیلے کھیل تَماسیا۔ کھیلے کھیل ہر بھگوان، اپنی کل ورتائیا۔ دیک جوتی جوت مہان، اک اکیلا رہیا جگائیا۔ نہ کوئی دُوسر ہور نشان، نہ کوئی رچن رچائیا۔ نہ کوئی قلعہ کوٹ مکان، کچن گڑھ نہ کوئی سہائیا۔ نہ کوئی راج شاہ سلطان، در دربان نہ کوئی دکھائیا۔ نہ کوئی گُپی نہ کوئی کاہن، منڈل راس نہ کوئی رچائیا۔ نہ کوئی مات پتا نہ بال نادان، ساک سین نہ کوئی جنائیا۔ نہ کوئی کرم نہ کوئی دھرم نہ کوئی گیان، نہ کوئی سکھیا رہیا سکھائیا۔ نہ کوئی اکھر نہ کوئی نشان، نہ کوئی رسنا رہیا الایا۔ نہ کوئی مایا گن ترے پردھان، پنج تت نہ کوئی وڈیائیا۔ نہ کوئی بُدھ مت من شیطان، رکت بوند نہ کوئی دکھائیا۔ نہ کوئی نین نیتز نک کان، مکھ دند نہ کوئی دکھائیا۔ بُجھا شستر نہ کوئی جوان، سُر پیر نہ کوئی جنائیا۔ چرن کول نہ کوئی دھیان، نہ کوئی بیٹھا سپس جھکائیا۔ نہ کوئی برہم کرے گیان، نہ کوئی وشنو رُپ وٹائیا۔ نہ کوئی شکر دیکھے مار دھیان، باسک تشکا گل لٹکائیا۔ نہ کوئی اند اند راسن بیٹھ ہوئے پردھان، کروڑ تیتپسا امرت جام نہ کوئی پئیائیا۔ چار وید نہ کوئی نشان، چار جگ نہ وند وندائیا۔ پُران اٹھاراں نہ کوئی دکھان، وید ویاس نہ قلم چلائیا۔ نارد مَن نہ کوئی جوان، راگ چھتیس نہ کوئی الایا۔ رُپ رنگ نہ کوئی دکھان، آکار ساکار نہ کوئی جنائیا۔ راج جوگ نہ کوئی ابھمان، مان موہ نہ کوئی ودھائیا۔ تریا تیج نہ کوئی سوان، انگیکار نہ کوئی کرائیا۔ پنچم ناتانہ کوئی جہان، پنچم موہ نہ کوئی ودھائیا۔ گر داتانہ دیوے کوئی بلیدان، نام منتر نہ کوئی جنائیا۔ دُرگا گائتری نہ کوئی رکان، انس بنس نہ کوئی سرنائیا۔ شیش سہنس مکھ نہ کوئی کھلان، دوئے سہنس نہ جہوا ہلایا۔ دھرت دھول نہ جل ٹکان، جل بنب نہ رچن رچائیا۔ کھیلے کھیل سری بھگوان، کھیلنہار آپ اکھوائیا۔ اک اکلا ہو پردھان، آپ اپنا رنگ رنگائیا۔ نہ کوئی گیتا نہ گیان، نہ کوئی کرشنا بنسری وجائیا۔ نہ کوئی راما رام پردھان، سینا سرت نہ کوئی رکھائیا۔ نہ کوئی عیسیٰ موسیٰ کرے گیان، محمد یار نہ کوئی جنائیا۔ اللہ رانی نہ ہو پردھان، نیتز کجل کوئی نہ پائیا۔ ابلیس نہ دسے نال شیطان، علی شاہ نہ نعرہ لایا۔ حق حقیقت نہ کوئی گن ندھان، شرع شریعت نہ کوئی دکھائیا۔ مُقامے حق نہ کوئی سکے چچان، انا الحق نہ کوئی الایا۔ نہ کوئی انجیل نہ کوئی قرآن، بنس بنسا نہ کوئی گائیا۔ نہ کوئی نانک پنج تت پھرے وچ جہان، نیتز نین درس نہ پائیا۔ نہ گوہند

تیر کمان، نہ کوئی بھٹھا پٹھ اٹھائیا۔ نہ کوئی ارجن کرے گیان، بودھ اگادھ نہ شبد جنائیا۔ گرو گرنٹھ نہ دے کسے مکان، نہ کرے کوئی پڑھائیا۔ اک اکلا ایک اینکار اپنے گھر آپے بیٹھا مہربان، دوسر کوئی دس نہ آئی۔ اپنی کرے آپ پچھان، آپ اپنا ویکھ وکھائیا۔ اپنا دیوے آپ گیان، اپنی کرے آپ پڑھائیا۔ آپ اپنے وسیا مکان، نہ کوئی باڈی بنت بنائیا۔ لال کنجن سوہا چٹانہ دے سے کوئی نشان، پیلا رنگ نہ کوئی وکھائیا۔ نیلی دھار نہ کوئی جہان، کالا سوسا دس نہ آئی۔ نرمل جوت جگے مہان، گھر ساچے ڈمگائیا۔ شاہو بھوپ سچا سلطان، پاربرہم آپ اکھوائیا۔ آپے ہوئے منتری پردھان، آپ اپنی دے صلاحیا۔ آپے جوگ راج جوگ کرے پروان، آپ اپنی کار کمائیا۔ اپنا آپے دیوے حکم فرمان، آپے نیوں نیوں سپیس جھکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے وسیا اپنے گھر، گھر ساچا اک سہائیا۔ ساچا گھر ہر نرنکار، اپنا آپ اُپایا۔ آپے بیٹھ سرجنہار، ساچا تخت سہایا۔ نرگن جوت جگے اگم اپار، نورو نور درسایا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، اگم اگمڑا ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا در آپ سہایا۔ اپنا در آپ سہا، اپنی دیا کمائیا۔ در دروازہ نہ کوئی لیا لگا، نہ کوئی اُپر چھن ٹکائیا۔ بند کواڑ نہ لیا رکھا، نہ کوئی کُنڈا لایا۔ اتر پورب پچھم دکھن دشانہ لئی کوئی جنا، دہ دشانہ ونڈ ونڈائیا۔ گگن پاتال منڈل منڈپ نہ بیٹھا گھ چھپا، پردہ اوہلا نہ کوئی رکھائیا۔ نرگن داتا بے پرواہ، الکھ نرنجن ناؤں دھرائیا۔ اپنے در اپنی الکھ جگا، آپ اپنی منگ منگائیا۔ اپنی بھچھیا اپنی جھولی آپے پا، دیونہار داتار آپ اکھوائیا۔ سچ بھنڈار لیا اُپا، توٹ رہے نہ رائیا۔ ہر دوار ہر اپنے لیا لگا، دس کسے نہ آئی۔ جوتی پہرہ لیا لگا، جوت حکم جنائیا۔ شبد سوت سنگ رکھا، اٹھے پہر ویکھ وکھائیا۔ اپنا لیکھا آپ گنا، آپے پور کرائیا۔ اپنی جننی اپنا آپ لے جنا، آپ اپنا ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر ساچا دھام سہائیا۔ ساچا دھام پُرکھ اکال، اپنا آپ سہایا۔ آپے ہویا دین دیاں، اپنا بندھپ نام دھرایا۔ آپے شاہ آپے کنگال، راج راجان آپ ہو جایا۔ آپے پُرکھ آپ سلطان، سچ سکدار نام دھرایا۔ آپے جوتی دیپ مہان، آپے شبد گیان درٹایا۔ آپے بوجھے آپے کرے پروان، آپے ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر محلہ دے وسایا۔ وسیا گھر سچ محلہ، ہر جوتی جوت جگایا۔ ابناشی کرتا بیٹھا اک اکلا، پاربرہم اکھوایا۔ آد پُرکھ نہ جنمے نہ کدے مرتا، جوت نرنجن ویس وٹایا۔ آپے اپنا گھاٹن گھڑتا، گھڑنہار سمرتھ پُرکھ آپ دھرایا۔ اپنے ڈنڈے

اپنے پوڑے آپے چڑھدا، آپے ویکھ وکھایا۔ اپنی اچھیا آپے لڑدا، اپنا شستر آپ اٹھایا۔ اپنا اکھر آپے پڑھدا، نہ کوئی وِ دیا ہور رکھایا۔ اپنی جوتی آپے سڑدا، نہ کوئی ہون ہون تپایا۔ گھر سچ سجھنڈ دوارے آپے وڑدا، گھر بہہ بہہ منگل گایا۔ نہ کوئی ناتا سیس دھڑدا، نرگن جوت کرے رُشایا۔ ----- اپنے اگے آپے میٹ مٹایا۔ آپے کھیلے کھیل چوٹی جڑدا، آپے ادھوچکار رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچا ویکھ وکھایا۔ گھر در ساچا بُرج منارا، ہر ہر آپ اُپایا۔ ایک دیک کر اُجیارا، پرکاش پرکاش رکھایا۔ ایک دُھن شبد جیکارا، ایک گھر الایا۔ ایک سُنے سُننہارا، سُننہار آپ اکھوایا۔ ایک گاوے گاونہارا، ایک تال وجایا۔ ایک پاوے پاونہارا، گھر اپنے اپنا ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچا دے سہایا۔ ساچا گھر سد وڈ بھاگا، ہر ہر آپ اُپا سندا۔ ایک نور جگے چرخا، نہ کوئی میٹ مٹا سندا۔ ایک راگ ایک نادا، ایک دُھن وجا سندا۔ ایک شبد ایک واجا، ایک تال رکھا سندا۔ ایک ہر غریب نوازا، ایک دھرم دھرا سندا۔ ایک رکھنہارا لاجا، لاجاوت آپ ہو جا سندا۔ در دروازہ آپے کھول، اپنا کھ وکھایا۔ اپنے مندر آپے بول، اپنا ڈکھ مٹایا۔ اپنا وجائے آپے ڈھول، اپنا مردنگ آپ اٹھایا۔ اپنے ویکھے آپے گھول، اپنا ویس آپ وٹایا۔ اپنی شکتی آپے گیا مول، آد شکت نام دھرایا۔ اپنا کرے آپے قول، گھر اپنے متا پکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے ویکھے ساچا در، در ساچا اک سہایا۔ بنک دوارا ہر نرائن، ایک اک گھلایا۔ مہما کوئی نہ سکے کہن، وید کتیب کسے نہ جایا۔ نہ کوئی لین نہ کوئی دین، حساب کتاب نہ کوئی پُچھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی شبدی لئے ور، دھام اکٹھے ایک بہن، گھر ساچا دے سہایا۔ ساچا گھر ہر ہر ایک، ایک ایک وکھایا۔ آپ سہائے دوار بنک، بنک دوا ری نام دھرایا۔ نہ کوئی بھگت نہ کوئی منک، نہ کوئی شبدی سینتا جایا۔ نہ کوئی راون مارے ڈنک، کال نگارہ نہ کوئی رکھایا۔ نہ کوئی رائے دھرم پائے شک، چتر گپت نہ کوئی جنایا۔ نہ کوئی راؤ رنک، رگھپت نہ کوئی منایا۔ پاربرہم پر بھ بے انت، بے انت گھر بیٹھا آسن لایا۔ اپنی کرے آپے منت، آپ اپنی پوج پُجایا۔ اپنا بنے آپے سنت، اپنی ستیا وِج کُکایا۔ آپے شبد آپے دھر چلنتا، آپے تال وجایا۔ اپنا آپ آپے کھوج کھوجنتا، کھوجت کھوجت اپنا مول آپے پایا۔ اپنا مان آپے رکھنتا، در اپنا مان رکھایا۔ اپنا گھر آپ سہنتا، آپ اپنا آسن لایا۔ اپنی جوت آپ جگنتا، نرگن نور کرے رُشایا۔ اپنا ناؤں آپ دھرائے بھگونتا، اپنا آپ

ناؤں صلاحیا۔ آپ بنائے اپنی بنتا، اپنی اچھیا وچ سمایا۔ اپنی بھچھیا پائی بھچھیا آپے بنے ناری آپے کنتا، آپ اپنا میل ملایا۔ آپے داتا آپ بھکھاری آپ
 اپنی جنتا، آپے پوت سپوتتا جایا۔ آپے نام آپے نیا آپے متا، آپے رہیا الایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک وسیرا ساچے گھر، گھر ساچا
 اک سہایا۔ سو در سوہے، جس ہر سہایا۔ سہایا گھر اپنا، دوسر کوئی نہ بھایا۔ نہ کوئی پوجا پاٹھ جپانیا، تیرتھ تٹ نہ کوئی رکھایا۔ نہ کوئی پتا پوت بانی بانیا، نہ
 کوئی بالک گود جنایا۔ نہ کوئی ترے گن مارے طعنیا، پنج ت نہ کوئی ستایا۔ نہ کوئی پاپ پُن کرانیا، نہ کوئی اشٹ درشٹ منایا۔ اپنا پرگٹ کیتا آپے آنیا، آپے
 پتا آپے مایا۔ آپے دیوے ور سراپیا، آپے رہیا بھگتایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر گھر وسیا ساچا ہر، ہر سجن آپ اکھوایا۔ آپے
 ساجن آپے میتا، آپے پریم پیارا۔ آپے ٹھانڈا آپے سینا، آپے ساگر دھارا۔ آپے راگ راگنی ہوئے گیتا، آپے شبد ہلارا۔ آپے دیہرا آپے مندر آپے
 گرو دوارا ہوئے مسیتا، آپے اپنا نام چپایا۔ آپے مریا آپے جیتا، آپے مڑھی گور دبا یا۔ آپے ہست آپے کیتا، اوچاں نیچاں وچ سما یا۔ آپے ہوئے کوڑا
 ریٹھا، امرت رس آپ چکھایا۔ آپے ستادے کر پیٹھا، آپے کھ بھوایا۔ ہر کارؤپ سدا انڈیٹھا، ہر گھر بیٹھا آسن لایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، گھر ساچا منگل گایا۔ منگل گائے انادی دھن، اپنی تار ہلایا۔ آپ اپنا راگ رہیا سُن، سُن ساد کھلایا۔ اپنے پرکھے آپے گن، اوگن اپنا دیکھ
 دکھایا۔ اپنا آپ آپے لیا چُن، آپ اپنا سگن منایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے وسیا ایک گھر، ایک گھر وجے ودھایا۔ ساچے گھر
 وجے ودھائی، پرکھ انادی آپ وجا سندا۔ ایک منگل رہیا گائی، ایک راگ الا سندا۔ ایک تھان رہیا سہائی، ایک رنگ رنگا سندا۔ ایک دان جھولی رہیا پائی، ایک
 بھنڈارا آپ بھرا سندا۔ دیونہار داتار گوسائیں، آپ اپنا کھیل کھلا سندا۔ نرگن رُپ بے پرواہی، بے پرواہ نام دھرا سندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، آپے وسیا اپنے گھر، اپنی سیوا آپے لاسندا۔ آپے حکم دھر فرمانا، آپے کرے جنایا۔ آپے بنے شاہ سلطانا، آپے رعیت نام دھرایا۔ آپ اپنا
 لکھ پروانہ، اپنی ہتھیں آپ پھڑایا۔ اپنا کھیا آپ سنانا، آپے کرے شنوایا۔ اپنا کیتا آپے جانا، جانہار دیا کمایا۔ اپنا ورتے آپے بھانا، لوآں پُریاں رچن
 رچایا۔ روس کر پروانہ، منڈل منڈپ دے ٹکایا۔ ایک جوتی دیوے نور دھیانا، نورو نور چکایا۔ ترے گن مایا کر پردھانا، اپنی شکت دکھایا۔ اپنا رُپ کر

جڈانا، کوئی کول ٹکائی۔ کایارنگ سری بھوانا، اپنی ونڈ ونڈائی۔ پاربرہم پر بھ دتا دانا، برہم لیا اُچائی۔ برہما دیوے اک گیانا، شبدی شبد گڑمائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن رچائی۔ آپ اپنی رچن رچا، اپنا آپ کٹایا۔ نرگن اپنا انگ کٹا، اپنی ونڈ ونڈائی۔ لکھ چوراسی اندر گیا سما، دس کسے نہ آیا۔ آون جاون جانے اپناراہ، بندھن کوئی نہ پایا۔ پنج تت آکارا ویکھ وکھا، نو در دے سہایا۔ نرگن مت نرگن بدھی، نرگن من جوتی جوت اپایا۔ نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، نہ کوئی دین مذہب نہ کوئی ڈکھ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ نرگن رُپ کر پرویس، پنج تت سواریا۔ برہما کرے ہر آدیس، چرن کول نمسکاریا۔ آدانت ہر رہے ہمیش، کھیلے کھیل نیاریا۔ مات پاتال آکاش ویکھے دیس پردیس، لو آں پُریاں پھیرا پارہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی سیوا آد پُرکھ الکھ ابھیو لوک ماتی آپے لا رہیا۔ لوک مات ہر سیوالائی، اپنا حکم جنایا۔ لکھ چوراسی رچن رچائی، ترے گن بندھن پایا۔ راجس راج وکھایا۔ تانس ترسنا پھرے تسائی، ترکھانہ کوئی بُجھایا۔ تنہاں نہ ملیا سچا گوسائیں، اپنا کھ رہیا چھپایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا کھیل ہر ہر کرتو، اپنے ہتھ رکھایا۔ ہر کرتا ہر کرنہارا، عقل کلا کل دھاریا۔ اپنی جوت کرے اُجیارا، کرے کھیل اپاریا۔ لوک مات لے اوتارا، ناؤں دھرائے سادھ سنت گر پیر وڈا سکداریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن کھیل سرگن میل، کھیلے کھیل پر اپاریا۔ نرگن میلا پنج تت پیارا، جوتی جوت جگائندا۔ آپ اپنا کر اُجیارا، اپنا ناؤں دھرائندا۔ آپے گرو گرو دیو اشٹ بن وچ سنسارا، آپے سپس جھکائندا۔ آپے کرے کرائے نمسکارا، نیوں نیوں مستک چرن دھوڑی آپے لائندا۔ آپے مورکھ مگدھ موڑہ ہوئے گوارا، آپے ہنکار وکار ناؤں دھرائندا۔ آپے شبد چنڈ ہوئے تیز کٹارا، آپے کھنڈا واہندا۔ آپے رن بھومی ستا پیر پسارا، آپے پٹھ وڈھائندا۔ آپے مارے اپنا نعرہ، چاروں کُنٹ سٹائندا۔ آپ اپنا بول جیکارا، لو آں پُریاں آپ جگائندا۔ آپے بٹھے اپنی دھارا، نکھی دھار وکھائندا۔ کھیلے کھیل وچ سنسارا، آد جگادی ناؤں رکھائندا۔ اک اکلا ایکنکارا، اپنی کل ورتائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن سرگن ویکھ وکھائندا۔ سرگن میلا ہر کرتا، لوک مات کرایا۔ گر چیللا سوہے اک دوار، سجن سہیلا ناؤں دھرایا۔ اک اکیلا کھیلے کھیل اپارا، خلق خدائی ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ

اپنا ویس وٹایا۔ جگ جگ ویس وٹاؤنہارا، ہر ہر ساجن میت۔ آپ اپنا روپ درساؤنہارا، آد جگادی سدا اتیت۔ اپنا مارگ آپے لاؤنہارا، جگ جگ چلائے ریت۔ سبج تریتا دواپر کھیل کھلاؤنہارا، کھیلے کھیل سدا انٹیٹھ۔ ہر جوتی جوت جگاؤنہارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے دیکھے اپنی پیٹھ۔ اپنی پیٹھ آپے لیٹ، آپے لئے انگڑایا۔ مایا متا ہوئے ہنگتا دبی ہیٹھ، نہ سکے کوئی اٹھایا۔ راج راجان شاہ سلطان وڈ وڈ سیٹھ، ہر ہر نامہ گئے بھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کجگ تیری اتم ور، اپنا نہکاما، نہکرمی رہیا کماہیا۔ کجگ جھوٹھ جگت پسارا، چاروں کٹت پساریا۔ نہ کوئی مندر مسجد گروڈوارا، من متی جیو پھرے ہنکاریا۔ نہ کوئی رام کرشن نانک گوہند میلا وچ سنسارا، نیتز درشن کوئی نہ پارہیا۔ گھر گھر پوجا اندر باہرا، آتم دھن نہ کوئی اُجبارہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کجگ تیری اتم ور، تیرا اتم ویکھ وکھا رہیا۔ چاروں کٹت جھوٹھا گڑھ، کجگ آپ اُپایا۔ مایا رانی ویکھے چڑھ، تن شنکار کرایا۔ کجل دھار ہوئے بن، لکھ جوڑاسی رہی بھرمایا۔ کامن چیشٹا بدھا من، چتوت تھگوری پایا۔ سچ نہ دسے چڑھیا چن، دہ دشا اندھیرا چھایا۔ ہر کاراگ نہ سنائے کوئی کن، راگی راگ رہے شرمایا۔ نہ کوئی میل ملاوا کرائے جن، ہر دھن نہ پلے گنڈھ بندھایا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ۵۱۹ ہنکارا دیوے ڈن، ویلا اتم آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کجگ تیری اتم ور، در تیرے پھیرا پایا۔ کجگ بھریا اک ہنکارا، ایکا چوگ چگایا۔ چاروں کٹت لائے نعرہ، اپنی لکھ جگایا۔ پنڈت پاندھے کر خوارا، تلک للائی دئے بھجایا۔ ملا شیخ نہ کوئی کنارہ، پیر دستگیر ویکھ وکھایا۔ گرنٹھی پنٹھی پاوے نہ سارا، آتم برہم نہ کوئی پڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کجگ ویکھے تھاوں تھانیا۔ نہ کوئی پوجانہ کوئی پاٹھ، نہ کوئی برہم درڑایا۔ کام کرودھ مارے ٹھاٹھ، گر مندر اک ٹکایا۔ سادھ سنت کسے رہیا نہ ہاٹھ، تن لنگوٹ نہ کوئی بھٹایا۔ نہ کوئی تیرتھ نہ کوئی تاٹ، تٹ کنارہ دس نہ آیا۔ گنگا گوداوری رو رو ڈگی اپنے کھاٹ، مکھ نیتز نیر وہایا۔ رام داس تیرا سر سروور کجگ جییاں لیا چاٹ، مکھ وٹشاک رکھایا۔ کوئی نہ اُتریا تیرے ساچے گھاٹ، دھیاں بھیناں رہیا تکایا۔ مستک جوت نہ جگے کسے للاٹ، ہیڈ گرنٹھی نام دھرایا۔ دُرمت میل نہ اپنی لئی کاٹ، دوس رین پڑھ پڑھ گرو گرنٹھ سنایا۔ گرو نانک تیرا رس نہ لیا چاٹ، رسنا لوبھ موہ ہنکار ہوئے ہلکایا۔ بجر کپاٹی پردہ نہ گیا پاٹ، دئی دوتی نہ گلوں لاہیا۔ گر گوہند تیرا نام تیرا گھر نہ لیا

گھاٹ، بستر شستر تن سجایا۔ کھیلے کھیلے نوٹا ناٹ، ہر کا سوانگ دس نہ آیا۔ پنچم جیٹھ نیڑے کیتی واٹ، منمکھاں دُور کرایا۔ چار ورن چار دروازے چاروں گنٹ دیکھے مار جھات، دیکھنہارا آپ رگھرایا۔ اتم لہنا دینا چکاؤن آیا باقی باق، تیغ بہادر گیا لکھایا۔ گر سکھاں گر گوبند تیرا بنایا جھوٹھا ساک، تیرا جھوٹھا رُوپ وٹایا۔ اندروں ہوئے نہ پاکی پاک، نرگن جوت نہ کرے رُشَنیا۔ لیکھے لگا نہ تن خاکی خاک، ہر کی پوڑی ڈیرہ لایا۔ سمت ستاراں کوئی رہن نہ دینا عاتی عاق، پھڑ باہوں باہر کڈھایا۔ منمکھ جیو تیرے اُچ دوارے سر سرور کوئی نہ سکے جھاک، جس مدرا ماس کھ رکھایا۔ پار برہم ابناشی کرتا اپنا لکھائے بھوکھت واک، گر گوبند گیا لکھایا۔ شبد سروپی نکیل پائے ناک، چاروں گنٹ دے پھرایا۔ جوتی نور جوتی گھر ہر مندر وڑ رہے برانج، جوتی جوت کرے رُشَنیا۔ ہر کا مندر ہر آپے رکھنہارا لاج، کھنڈا تیر کمان کوئے نہ ہتھ اٹھایا۔ جوٹھے جھوٹھے جائن بھاج، آگے ٹھہر کوئی نہ پایا۔ کلجک تیرا رچیا کاج، دس دسمیسا سیوا لایا۔ جن بھگتاں اٹھائے مارے آواز، جو سر سے گیا رُڑایا۔ اتم دیون آیا شبد سروپی ساچا راج، تھر گھر ساچے دے بہایا۔ آپے رچیا اپنا کاج، سمبل نگری دیکھ وکھایا۔ کرے کھیل دیس ماجھ، بھيو کوئی نہ پایا۔ نام چلائے سچ جہاز، ایکا چپو لایا۔ چار جگ چوتھے گھر تیرا چوتھا گیا راج، نہ دیوے کوئی بچایا۔ اتم پینی ۵۲۰

لوک مات بھاج، پر بھ ساچے کھنڈا ہتھ اٹھایا۔ دُھر در گاہی لائے اک آواز، لو آں پُریاں برہمنڈ کھنڈا اُتھج سیتج جیرج انڈ دے سَنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چار اکھر چار جگ چار گر اپنا رُوپ درسایا۔ کلجک تیرا دیکھن گھر، جوتی جامہ بھیکھ وٹانیا۔ جوتی جامہ بھیکھ دھر، کرے کھیل ہر خیرانیا۔ پنڈت پاندھے لئے پھر، جو کرن جگت شیطانیہ۔ تیر تھ تنناں دیکھے کھڑ، پائے پھاس بے ایمانیا۔ چو داں ہٹاں اُکھیرے جڑ، نہ کوئی دیسے جیو شیطانیہ۔ قلعہ ہنکاری توڑ گڑھ، مارے تیر شبد کانیا۔ لکھ چوڑا سی اندر مندر بیٹھا آپے رہیا لڑ، جو دھا سور پیر بڑا بلوانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، مارے دُشٹ جگت دُرانیا۔ جگت دُشٹ پنچ دُرانی، پنچم تیر چلا سندا۔ منو آ رلیا نال اپرانی، ساچا سنگ رکھاندا۔ اللہ رانی دیوے پانی، جگت کٹورا اک وکھاندا۔ مدینہ مکہ کر پچھانی، ساچا راہ تکا سندا۔ منکا تسبیح پائے گانی، مولا مُصلا ہتھ اٹھاندا۔ شرع شریعت انجیل قرآنی، نور الہی آپ جناندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، لوک ماتی پھیرا پاندا۔ لوک مات ہر ہر آ، اپنا ویس وٹایا۔ جو جن پڑھ پڑھ

بہہ بہہ رہے گا، دس کسے نہ آیا۔ جو جن لڑ لڑ منگن تھاں، بھيو کوئی نہ پایا۔ جو جن وچولا رکھے سور گاں، پار نہ کوئے کرایا۔ جو جن پچھانے ایکا ہر ہر
 ناں، ہر ساچا ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، آپ اپنے لئے جگایا۔ اپنے آپ جگاؤن آیا، ہر ساچا سچ صلاحی۔
 منمکھ جییاں سواؤن آیا، نہ سکے کوئی اٹھائی۔ کلج تیرا انت کراون آیا، لکھ پوراسی پکڑ سادھ سنت جیو جگت گناہی۔ گر ساجن میل ملاؤن آیا، انتر بُجھے
 چائیں چائیں۔ کوڑی کریا میٹ مٹاؤن آیا، سچ سچ رہیا ورتائی، چار ورنان ایکا راہ دکھاؤن آیا، آپ بنائے بھیناں بھائی۔ ایکا ساچا نام جپاؤن آیا، اکھر وکھر رہیا
 لکھائی۔ سو پُرکھ نرنجن دیا کماؤن آیا، لوک مات کر کے دھائی۔ ہنگ ہنگتا میٹ مٹاؤن آیا، ایکا دوجا بھو چکائی۔ برن اٹھاراں ساچی سنگتا آپ بناؤن آیا، نو
 کھنڈ پر تھی بہائے ایکا تھائیں۔ ایکا نام ونڈ ونڈاؤن آیا، جن بھگتاں جھولی رہیا بھرائی۔ بھیکھ پکھنڈا مٹاؤن آیا، لوک مات کوئی دیسے ناہی۔ ایکا نام چند پر چند
 چکاؤن آیا، دُرگا شنبھج ویکھ دکھائی۔ کلج سنبھ نسنبھ آپ کھپاؤن آیا، اپنیاں بُجھاں آپ اٹھائی۔ گرکھ گر سکھ کسے نال نہ لڑاؤن آیا، دے مت رہیا
 سمجھایا۔ ساچی سکھیا اک سکھاؤن آیا، ایکا رنگن رنگ رنگائیا۔ دھر داکھیا لیکھا آپ ورتاؤن آیا، نہ کوئی دوجا سنگ رلائیا۔ سوہنگ شبد ہر ساچا اپنا آپ
 جپاؤن آیا، سنجگ ساچی کرے گڑمانیا۔ جوٹھ جھوٹھ کلج ہنکاری مارن آیا، رام راما روپ وٹائیا۔ دُریودھن کنسا کیسی پکڑ گراون آیا، کاہنا کرشنا بے پرواہیا۔
 کلج جیواں جییا دان دے سمجھاؤن آیا، نانک نرنگن نور الاہیا۔ گوہند بستر تن سجاؤن آیا، چار ورنان بنے ملاہیا۔ ایکا روپ سرب درساؤن آیا، ایکا اشٹ
 اکال منائیا۔ جوڑو زر غریب منانیاں آپ بچاؤن آیا، بل رکھیا اپنی باہنیا۔ جگت ظلم آپ مٹاؤن آیا، بلیدان اپنا آپ کرائیا۔ دے مت گرمت آپ
 سمجھاؤن آیا، ایکا دھرم ایکا جرم ایکا کرم ساچا ورن ہر سرناہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، چاروں کُنٹ پھیریاں پائیا۔
 چاروں کُنٹ پائے پھیرا، کھیلے کھیل نرالا۔ سادھ سنت کرن ہیرا پھیرا، ہتھ پھڑی اٹھوتر مالا۔ نہ کوئی گرو نہ کوئی چیلہ، نہ کوئی ہوئے کسے رکھوالا۔ تیرتھ
 تئاں گر در مندر لگا میلا، دھرم نہ جانے کوئی سچی دھرمسالہ۔ ہر گھٹ ہر مندر ہر اندر وسیا اک اکیلا، آپے چلے اپنی چالا۔ نہ کوئی سجن نہ کوئی میت نہ
 کوئی سہیلا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، کھیلے کھیل آپ نرالا۔ کھیل نرالی جوت اکالی، چاروں کُنٹ اٹھ دھائیا۔

پُریاں لو آں دیکھے خالی، کلجگ کوکے دئے دُہانیا۔ لوک مات نہ دیوے کوئی دُھر دلالی، برہا شو دیوت سُر رہے مکھ چُھپانیا۔ کسے نظر نہ آئے جوت جوالی،
 دُرگا اشٹی کالی رہے منانیا۔ کسے نہ دے گئو آں رکھوالا پالی، گھر گھر دھئے بن بن بیٹھے دھیان لگانیا۔ سُر ترقی گاں نہ مری کسے جوالی، کوٹن کوٹ نام دیو رہے
 اکھوانیا۔ کسے نہ ملیا دُھر دا والی، آپ اپنے بوٹے بیٹھے لائیا۔ کلجگ ہوئے سرب بے حالی، نہ سچ سچ دیوے کسے گواہیا۔ کلجگ گرو آں صدی چو دھویں مستک
 لگی شاہی، نہ سکے کوئی دھوانیا۔ اپنی آتم ہوئی اندھی، جیواں جنناں گرو گیان درڑانیا۔ سادھ سنت جگت پاندھی بھلے راہی، دوسریاں رہے راہ بتانیا۔ اپنی
 سوانی کسے نہ باندھی، پنچاں نال رنگ رلیاں رہی منانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری دیکھن آیا چاروں گنٹ جھوٹھی شاپیا۔
 چاروں گنٹ جھوٹھی شاہ، سلطنت رکھانیا۔ سادھ سنت چلاؤن اپنا راہ، جگت ونڈ ونڈانیا۔ بے پرواہ نہ سکے کوئی ملا، بیٹھے دھونیاں تانیا۔ ویلے انتم سارے کر
 جان نانہہ، رائے دھرم دئے سزایا۔ بن گر پورے کوئی نہ پکڑے بانہہ، پھڑ بانہوں نہ پار کرانیا۔ گدیدار بنے ہنس کاں، کاگ اوستھانہ ابے تجانیا۔ سچ
 ۵۲۲ دوارے نہ ملے کسے تھان، اٹھے پہر رہے راہ تکانیا۔ جوگ ابھیاں آسن سدھ نیولی کرم رہے رکھا، ساچی کریا نہ کرم کمانیا۔ نو ندھاں اٹھاراں سدھاں
 رہے منا، روپ انوپ نہ کوئی درسانیا۔ منمکھ جیو نہ دیوے کوئی سمجھا، گر منتر نہ کوئی پڑھانیا۔ گردر مندر ہر دوار تٹ وسیرا وسیرا گھر لیا بنا، چور یار وڈی
 پترانیا۔ جگت کوڑیاں حصے بیٹھے پا، مستک جھوٹھے تلک لگانیا۔ ساچے سر آتم سروور امرت سر نہ سکے کوئی نہا، رام داس داس رام نہ درشن پانیا۔ کاگ ہنس
 دُرمت میل دھو چٹا رنگ نہ سکے دکھا، نت نوت تاریاں لائیا۔ اپنا آپ نہ سکے بنا، گھر بیٹھے سچ وچھانیا۔ سنگر پورا پار برہم نرگن جوت گر ار جن گھر دیکھن
 آئے ہو کے نیرا، اگوں پہرے دیون لائیا۔ سنگر پورا کرے انت نیرا، حق حقیقت دیکھ دکھانیا۔ ویہہ سو پندراں پر بھ چھیڑنہارا چھیڑا، سوئے رہیا جگانیا۔
 سمت ستاراں دیوے گیرا، اُلٹی لٹھ پھڑانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیرا دیکھے سر، کوں سر کوں ہر کوں در کوں گھر کوں نہ رہیا
 نہانیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنی سیوا آپے رہیا کمانیا۔

★ ۲۱ ساؤن ۲۰۱۵ بکرمی مسائنگھ دے گھر پنڈ نورنگا باد ضلع امرتسر ★

ہر جوت گر نورانیا، شبد بھوپ گر دیو۔ پاربرہم پر بھ کھیل مہانیا، آدانت الکھ اھیو۔ سنگر پڑکھ گن ندھانیاں، جگا جگنت سدا نہکیو۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنی سیو۔ جوت دھار گر پیار، شبدی تند بندھایا۔ رنگ رُپ اگم اپار، ویس انیک کرایا۔ کھیل کھلنتا سرجنہار، نر نریش اکھوایا۔ جگا جگنتا وچ سنسار، جگت جگت آپ بندھایا۔ بھيو کھلنتا گر کرتار، سرگن میل ملایا۔ تال وجنتا دُھن ستار، نادی راگ اک الایا۔ بول بلنتا اک جیکار، انحد منگل گایا۔ دھام سُننتا اپر اپار، نورو نور کرے رُشایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنگر پورا ناؤں دھرایا۔ جوتی نور سنگر دھار، گر گر دے اُپانیا۔ ہر ہر کھیل اپر اپار، شبدی شبد جنانیا۔ شبد گر انت نہ پاراوار، لیکھا لکھت وچ نہ آنیا۔ بھيو ابھیدا جانے اپنی سار، اپنی قیمت اپنے ہتھ رکھانیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگر ویس وٹانیا۔ سنگر رُپ ہر ابناشا، گر رُگ نام دھرایا۔ نرگن کھیلے کھیل تماشنا، سرگن کارے لایا۔ جوت سرؤپی پاوے راسا، کایا منڈل دے سہایا۔ آدانت ایکا نور پرکاشنا، پرم پڑکھ اکھوایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنگر ساچا نام دھرایا۔ سنگر ساچا ساچا سکھ ساگر، گر گر تال بھرایا۔ ہر ہر کرم کرے اُجاگر، دھرمی دھرم دھرایا۔ سنگر دوار گر سو داگر، ہر ہر نامہ ونج کرایا۔ نامہ نام رتی رتناگار، کر کرتے جھولی پایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا شبد اُپایا۔ ہر کاشد سنگر دھار، گر وچ آپ اُکائیا۔ گر کاشد جگت پیار، گر گھماں لے جگائیا۔ گر گھم میللا میت مُرار، آتم بوجھ بُجھانیا۔ منمنگھ ڈبے و ہندی دھار، دھیرج دھیر نہ کوئی دھرائیا۔ کلج کپڑ کوڑ کڑیاری، تن بیٹھا بستر پانیا۔ جھوٹھی شاہی مستک چھار، ایکا اُکا لائیا۔ نار دُہاگن جگت و بھچار، کوڑی کریا رہی کمائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ ہر ڈنک نام اپارا، سنگر پڑکھ منائندا۔ سنگر پڑکھ رُپ اپارا، گر گر ویکھ دکھائندا۔ گر گر سوہے بنک دوارا، گر گھماں پردہ لائندا۔ گر گھم ساجن پاوے سارا، جس جن دیا کمائندا۔ منمنگھ تے پیر پسارا، گوڑھی نیندے سوائندا۔ سنگ رلایا کام کرودھ لوبھ موہ ہنکارا، مایا ممتا پردہ پائندا۔ جوٹھا جھوٹھا ونج واپارا، پنچ تت کرائندا۔ من مت دے سہارا، اپناراہ دکھائندا۔ بڈھ بیکی کر کنارہ، اپنا کھ بھوائندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر،

آپ اپنی جوت دھر، ہر اپنا شبد چلا سندا۔ شبد گر دُھن شبد انا، ہر ہر آپ جنایا۔ گر کا شبد بودھ اگادھ، گر کھماں بوُجھ بُجھایا۔ گر کھ ساچے رہے ارادھ، آتم انتر اک لولاٹیا۔ منمکھاں ونڈ ونڈائی واد وواد، رسنا رسک ہوئی ہلکائی۔ رسنا لا نہ سکے سواد، امرت جام نہ کوئی پیائی۔ ملیا میل نہ مادھو مادھ، من اچھیا پور نہ کوئی کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے دیکھے سرشٹ سبایا۔ ہر جوت ہر شبد، سننگر نام ادھاریا۔ گر شبد سدا آدیس، گر کھ کرے نمسکاریا۔ گر کھ ساچا جانے ویس، جن کھولے بند کواڑیا۔ منمکھ بھلے جگت نریش، بھرم بھلیکھا چو گواریا۔ کسے ہتھ نہ آئے دھاری کیس، پھڑ سکے نہ مونڈ منڈا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ رنگا رہیا۔ جوتی ہر سننگر داتا، پاربرہم اکھواسندا۔ گرُو کا رُپ نام گیاتا، گیان دھیان درڈا سندا۔ گر کھ ورلے ساجن مات پچھاتا، جس جن بھیو چکا سندا۔ منمکھ ستے اندھیری راتا، کالا گھنٹکھ رکھ سندا۔ مات پت بدھانا تا، بھائی بھین کُٹب اکھواسندا۔ اُتم ہوئی نہ مات ذاتا، ورننا برناں ونڈ ونڈا سندا۔ نہ کوئی نبھائے سگلا سا تھا، سگلا سنگ نہ کوئی رکھ سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلا سندا۔ ہر اگم پُرکھ سلطان، آد نرنجن نام دھرایا۔ سننگر پورا ہو مہربان، گر گر لئے تریا۔ گر گر دیونہارا دان، ایکا نام جھولی پایا۔ گر کھ ساچا کر پروان، آپ اپنے رنگ رنگایا۔ منمکھ بھلے جیو نادان، سچ داتا دس نہ آیا۔ کوڑی کریا جگت گیان، جاگرت جوت نہ کوئی جگایا۔ سُن سُن تھکے راگی کان، انحد راگ نہ کوئی الایا۔ دئے سُننہرا پون مسان، گر کا شبد نہ کوئی الایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیرا ویس وٹایا۔ نرنکار شبد گر دینا، ست سرُپ سمایا۔ سننگر پُرکھ سدا پرینا، پر م پُرکھ اکھوایا۔ گر مورت اکال چینا، نرگن دیکھ وکھایا۔ گر کھ ساجن ٹھانڈا سپنہ، سوچھ سرُپی درشن پایا۔ منمکھ تڑپھے جوں جل پینا، امرت نیر نہ کوئی پیایا۔ ملے وڈیائی نہ لوک تیناں، سچکھنڈ نہ کوئی سہایا۔ لیکھا چکے نہ مرنا چینا، رائے دھرم دئے سزایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری انتم ور، آپ اپنا ویس وٹایا۔ ہر نور پرکاش، ہر ہر آپ کرا سندا۔ سننگر ناؤں پُرکھ ابناش، اپنا آپ دھرا سندا۔ گر گر کرتا ہو یا داس، سیوک سیوک کما سندا۔ گر کھماں اندر رکھے واس، دس کسے نہ آسندا۔ منمکھ جیو سدا نراس، نج گھر تاڑی کوئے نہ لا سندا۔ کایا جنگل جوہ اُجاڑ ہوئی پر بھاس، چندن نم نہ کوئی مہکا سندا۔ بن ہر نامے خالی دسن سواس، رسنا جہوا کوئی نہ گا سندا۔ انتم پوری کوئی

نہ کرے آس، نہ کوئی بندھن بندھائیں۔ رائے دھرم گل پائے پھاس، اٹھائی کُنڈاں آپ پھرائیں۔ جس جن کھایا مدراماس، لکھ چوراسی وچ رکھائیں۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری اتم ور، آپ اپنا راہ چلائیں۔ ہر کانور جوت اُجالا، جوتی جوت سمایا۔ سنگر پورا دین دیا، دیندھ
 نام دھرایا۔ گر گر روپ ہوئے اکالا، اکال پُرکھ منایا۔ گرگھیاں ہوئے سدا رکھوالا، دوس رین سیو کمایا۔ منمکھاں مکھ کرے کالا، مکھ کالی شاہی لایا۔ کسے
 ہتھ نہ آئے سچی دھرم دھرمسالہ، نہ کوئی اندر مندر کُنڈا لایا۔ اُچے ٹلے کسے ہتھ نہ آئے جوت جوالا، ہون پون نہ کوئی سمایا۔ سر سرور امرت اتم کوئی
 نہ نہائے ساچا نالہ، کاگ ہنس نہ کوئی بنایا۔ پھل نہ دسے کسے ڈالا، کھج جیو سمل رہے لہرایا۔ اتم ہوئے حال بے حال، جس جن ہر ہر اک بھلایا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری اتم ور، آپ اپنا سنگ رکھایا۔ ہر الکھ الکھنا روپ، اگم اتھاہ اکھوایا۔ سنگر پورا سچا بھوپ، سچ سلطان
 پایا۔ گر گر ویکھے چاروں کُنٹ، دہ دشا ویکھ وکھایا۔ گرگھیاں آپے جائے تھ، آپ اپنا میل ملایا۔ منمکھ جیو گئے رُٹھ، بیٹھے مکھ بھوایا۔ خالی دسن ہتھ وچ
 ٹھوٹھ، نام وست کوئی نہ پایا۔ کایا بھنڈارا اگیان جوٹھ جھوٹھ، مایا ممتا رہی ورتایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری اتم ور، آپ
 اپنا کھیل کھلایا۔ ہر بھگوانا دھر فرمانا، ایک ایک جنائیا۔ سنگر پورا ہو مہربانا، آپے رہیا سنائیا۔ گر گر کر پروانہ، دوئے جوڑ سیس جھکائیا۔ گرگھیاں دیوے
 ست نشانہ، ست ستواد ویکھ وکھائیا۔ منمکھاں نہ دسے کوئی ٹکانا، چاروں کُنٹ رہے گر لائیا۔ اپنا آپ نہ کسے پچھانا، برہم برہم رہے اکھوائیا۔ جگت وکارا تیا
 تانا، پیچ تت رہے بندھائیا۔ ویلے انت نہ کسے چھڈانا، گرمت جنہاں بھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری اتم ور، آپے
 ویکھن آیا اپنی جگت لوکائیا۔ ہر آدیس نمسکار، در کرے پروانیا۔ سنگر پورا ہو خبردار، کھیلے کھیل دو جہانیا۔ گر گر منگے منگ بھکھار، شبد بھنڈار بھرے
 خزانیا۔ گرگھیاں دیوے بن ورتا، آپ اپنی دیا کمائیا۔ منمکھ جیو جھکھ رہے مار، نہ ٹکے کوئی کسے ٹکانیا۔ چاروں کُنٹ رین اندھیار، ساچا چین نہ کوئی وکھانیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری اتم ور، لکھ چوراسی کرے پچھانیا۔ ہر رنگ رتڑا ہر رنگ، ہر ہر رنگ امول۔ سنگر پورا سدا سنگ،
 سد تولنہارا تول۔ گر گر منگے ایک منگ، انادی دھن ایک بول۔ گرگھیاں کایا چولی چاڑھے رنگ، اندر مندر جائے مول۔ منمکھ جیو پھرن ننگ، چاروں کُنٹ

۵۲۵

۵۲۵

رہے ڈول۔ کلجگ کوڑا بن ملنگ، پھیرا پائے اُپر دھول۔ چرن چُھہائے گوداوری گنگ، اٹھسٹھ تیرتھ کرے مخول۔ کوڑی کریا چڑھی کنگ، آپ رُڑھائے پنڈت پاندھے رول۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، پورا کرن آیا قول۔ ہر اند مرگند، شاہو شاباشیا۔ سنگر پورا ساگر سندھ، پورن بھرواسیا۔ گر گر سدا بخشند، ہوئے سہائی پر تھی اکاشیا۔ گرگھاں لاہے آپے چند، دو جہان دیوے دلاسیا۔ منتمکھ لگائے اپنی نند، ہر ویکھے کھیل تماسیا۔ دھرم رائے کڈھے چند، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، تیرے مندر کریا واسیا۔ ہر نرائن ایکا ایکیا، ایکا ایکنکار۔ سنگر پورا ایکا ویکھیا، پاربرہم روپ اپار۔ گر گر کرتا کھے لیکھیا، لکھنہار سرب سنسار۔ گرگھ ورلے نیز پیکھیا، جس کھولے بند کواٹ۔ منتمکھ جیو رہے بھرم بھلیکھیا، واگلی تتی ہاٹ۔ مات لوک پھریا دیس پردیسیا، نظری آئی جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ۔ ملیا میل نہ گر دس دسمیسیا، جوت جگی نہ ناڑ ناڑ۔ پایا درس نہ اک وشیشیا، شد ڈنک نہ وچا کاڑ کاڑ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، ویکھن آیا تیری دھاڑ۔ ہر بے انت بے پرواہ، بے پرواہ اکھوایا۔ سنگر پورا اک ملاح، جگ جگ بن دا آیا۔ گر گر دیوے ساچاناں، نام منتر اک درڑایا۔ گرگھاں دکھائے ساچا تھاں، تھر گھر ناؤں رکھایا۔ منتمکھ جیو در در اُدے کاں، وشٹاکھ چُگایا۔ ویلے انت نہ پکڑے کوئی بانہہ، سنسا ڈکھ ودھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، مانس مانٹھ ویکھ وکھایا۔ ہر راجن وڈ راج، شاہ راجانیا۔ سنگر پورا سیس رکھے ایکا تاج، سکدار دو جہانیا۔ گر گر رکھنہارا لاج، سیوک سیو کمانیا۔ گرگھاں مار اٹھائے اپنی وانج، دیوے دھر فرمانیا۔ منتمکھ جیو در توں جائے بھانج، مارے تیر نکھی کانیا۔ کلجگ کُڑیارے چڑھے جہاز، سچ ملاح نہ کوئی پچھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیریاں ویکھن آیا جگت نشانیاں۔ ہر ساچا سکدار، ساچے تخت سہاندا۔ سنگر پورا پہریدار، آپ اکھواندا۔ گر گر مارے مار، تحکم چلا سندا۔ گرگھ ساچے لئے اُبھار، کرم کماندا۔ منتمکھ ڈوبے ادھو چکار، نہ بنے کوئی لاسندا۔ کرے کھیل اگم اپار، بھيو کوئی نہ پاندا۔ مرے نہ جنمے وچ سنسار، آون جاون چلت چلا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھاں دیونہارا ور، جگ جگ میل ملا سندا۔ گرگھ چیللا گرگھ میلا، گر گر آپ کرایا۔ گر گر ساچا سجن سہیلا، گر گر لئے ترایا۔ گر گر ویکھے اک اکیلا، گر گر منتر نام درڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی

جوت دھر، کلج تیری اتم ور، گرکھ ساچے دیکھ دکھایا۔ گر ملایا سنگر پایا، آتم وٹی ودھایا۔ آون جاون گیر کٹایا، لکھ چوراسی رہن نہ پانیا۔ تھر گھر ساچے منگل گایا، ملیا میل ساچے ماہیا۔ ساچی ناری ساچا کنت ہنڈھایا، ناتا جڑیا بے پرواہیا۔ اپنی سیج پنگ رنگیلے لئے سویا، اُپر پھولن برکھا لایا۔ زمیں اسماناں چرناں ہیٹھ دبا، گر پورے وڈ وڈیاں۔ گر سکھ جوتی جوت ملایا، ایکا دوجا بھو چکایا۔ اپنی گوتی آپ رکھایا، اکال مورت وچ سماں۔ ساچی چوٹی آپ چڑھایا، اتر کدے نہ جانی۔ ہر ہر کوٹن کوٹی دیکھ دکھایا، گرکھ تیرے تل نہ رانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، گرکھاں لہنا دینا نیز نیناں رہیا چکایا۔ لہنا دینا مول چکاونا، سر ہتھ رکھی وڈیاں۔ سنگر پورے بھو کھلاونا، پورن برہم جنایا۔ گر گر میلا اک وکھاونا، ایکا دھام سہانیا۔ گر سکھ چولی رنگ رنگاونا، اتر کدے نہ جانی۔ برہما شو دیوت تیرا ناں گاونا، رسنا جہوا ہلایا۔ وشنوں تیرا درشن پاونا، دھن تیری وڈیاں۔ پون مٹانہ تیری چرن دھوڑی سیس جھکاونا، انجا پون سیو کمانیا۔ ہر ہر زرگن روپ تیرا پھریدار اکھواونا، ہتھ شستر نہ کوئی اٹھایا۔ سچھنڈ دوارا اک سہاونا، گرکھاں ونڈ ونڈایا۔ کوٹن برہمنڈ گرکھ تیری بھیٹ چڑھاونا، اپنی دیا کمانیا۔ تیرا رنگ اپنا روپ وکھاونا، جوتی نور نور سماں۔ برہم پار برہم اک وکھاونا، پنچ تت نہ کوئی جنایا۔ ۵۲<

درگاہ ساچی ساچا دھام سہاونا، اچل اٹل محل اک دکھایا۔ ہر گودی گورھی نیند سواونا، چار جگ نہ سکے کوئی اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، گرکھاں دیون آیا، لوک مات سچی ودھایا۔

★ ۲۱ ساون ۲۰۱۵ بکرمی سیوا سنگھ دے گھر پنڈ گولے والی پنڈوری ضلع امرتسر ★

ہر سنگر پُرکھ منایا، آتم بھیا اند۔ گر منتر نام درڈایا، مٹائی سگلی چند۔ گرکھ ساجن بوجھ بھجھایا، ہر جن بنائی بنت۔ مٹکھاں دس نہ آیا، جگ مایا پائی بے انت۔ ہر جوتی نور اپایا، شبد ملاو ساچے کنت۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل آدانت۔ گر سنگر پورا سیویا، نام زرنجن دیو۔ گر پایا لکھ ا بھویا، گھر لگا ساچا نیہوں۔ کلج گایا رسنا جہویا، در پایا ساچا تھاؤں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن میلا ساچے در،

گھر ساچے گھنیرا چاؤ۔ ہر سنگر ساچا پاربرہم، آد پُرکھ ابناشا۔ آد جُگادی جانے کرم، آوے جاوے دیکھے کھیل تماشہ۔ لکھ چوڑاسی تیرے کرم، تیرے کرم بل بل جاسا۔ نو کھنڈ دیکھے چارے ورن، کون دوار داسی داسا۔ بھگتن میلا اک پیار، ہر شبد سچا بھروسا۔ منمکھ بھلے جیو گوار، نرمل جوت نہ دیپ پرکاشا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، آپے دیکھے اپنی راسا۔ ہر سنگر ساجن پایا، گھر گھر وٹی ودھائی۔ گر پورے میل ملایا، وچھڑ کدے نہ جانی۔ گرگھ ساچے منگل گایا، دُھن انادی اک وجانی۔ منمکھ موڑھے جنم گویا، نیتز نین درس نہ پانی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، کھیلے کھیل ہر گھٹ تھانیا۔ پاربرہم ہر بے انت، گر پورے راہ ساچا دسیا۔ میل ملاو ساچے سنت، گر سکھ دوارے آوے نسیا۔ بھرم بھلیکھا جیو جنت، منمکھ دیکھے رین اندھیری مسیا۔ لے میل نہ ساچے کنت، مایا متا بہہ بہہ ہسیا۔ جھوٹھ وکارا بنیا سنت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، اپنی مہما آپے جانے کھیلے کھیل آد انت۔ ہر ہر سنگر ساجن پیتا، پر م پُرکھ اکھویا۔ گر گر بھانا لاگا میٹھا، دُھر فرمانا رہیا جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در دوارا اک گھلایا۔ ہر دوارا ساچا در، ہر ساچا آپ گھلا سندا۔ سنگر پورا دیونہارا ور، پورن اجھیا ۵۲۸

آپ کرا سندا۔ گر گرو گر میلادے کر، وچھڑ کدے نہ جائندا۔ گرگھ چکائے آون جاون ڈر، لکھ چوڑاسی بچند کٹا سندا۔ منمکھ جیو اپنا کیتا لین بھر، رائے دھرم دیکھ وکھا سندا۔ چاروں گنت آوے ڈر، دہ دشا سرب گر لائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور تیرا کھیل کھلا سندا۔ ہر سنگر ہر پاربرہم، ہر ہر پُرکھ ابناشا۔ گر کرتا گر سچ کرم، گر کھیلے کھیل تماشہ۔ گر سکھ ساچا نہ جنم نہ مردا، ملیا میل شاہو شاباشا۔ منمکھ جیو لہنا دینا اپنا آپے بھردا، نہ کوئی گھٹائے تولہ ماشہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، کھیلے کھیل پر تھی آکاشا۔ ہر کا کھیل ہر اولا، سنگر آپ کرایا۔ گر گر دیکھے اک اکلا، درس درسی کسے نہ آیا۔ گرگھ ساچے در گھر ساچا ملا، تھر گھر ناؤں رکھایا۔ منمکھ جیو گھ پایا پلا، نیتز نین نہ کوئی گھلایا۔ پنچ وکارا مارے ہلا، دوس رین رہیا تڑپھایا۔ بھاگ نہ لگا کایا کلا، اندھ اندھیرا چھایا۔ اتم ویلے نہ پے کوئی ملا، رائے دھرم دے سزایا۔ گرگھ ساجن سنت سہیلا پورے تول ایکا تلا، تولنہار آپ رگھرایا۔ لوک مات پھلیا پھلا، بھگت بھگتی دیکھ وکھایا۔ ملیا دھام نہیل اک اٹلا، اوچو اوچ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ

ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری انتم ور، ہرجن ساچے ویکھے دکھایا۔ ہرجن ویکھے اپنے نیتز، اپنی دیا کمائیا۔ بھاگ لگائے کایا کھیتز، دوس رین وٹی
 ودھایا۔ رت بسنت رہے چیتز، پھل بھلوڑی اک مہکایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لئے ور، جوتی شبدی میل ملایا۔
 جوتی شبد ہر پیارا، نرگن روپ سمایا۔ سرگن میلا وچ سنسارا، اپنا آپ کرایا۔ آپے ویکھے پرکھے پرکھنہارا، نام کسوٹی اک لگایا۔ گرگھ ساچے رکھے رکھنہارا،
 جگ جگ رکھا آیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری انتم ور، ہرجن تیرا لہنا دینا مائس دیہی مول چکایا۔ مائس دیہی مانکھ جت، من
 تن ہوئے بیرا گیا۔ ہر چرن پریتی ساچا ہت، سویا اٹھے جا گیا۔ سنگر پورا ساچا مت، دُرمت میل دھوئے داغیا۔ درس دکھائے نت نوت، سرن سرنائی جو
 جن لا گیا۔ آپے ماتا آپے پت، آپے ناری کنت سہا گیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری انتم ور، نہکلنک نرائن ز، جوتی جامہ
 بھیکھ دھر، شبد گرگر شبد سرپ پھرے بھاجیا۔ چرن کول سچ دوارا، گرگھ ورا پائندا۔ جو جن منگے بن بھکھارا، دیونہار دیا کمائندا۔ گر کا شبد اپرا،
 کسے ہٹ ہتھ نہ آئندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن دیوے اپنا ور، نام ندھانا جھولی پائندا۔ گر کا چرن جگت بھرواسا، گر پورا
 آپ درڑائندا۔ جو جن تجائے مدرا ماسا، ہر ساچا درس دکھائندا۔ کایا مندر اندر ویکھے نرمل جوتی کر پرکاشا، نورو نور ڈمگائندا۔ شبد بھنڈارا بھرے ماٹی دیہی
 کاسہ، اتوٹ اتھ رکھائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن اپنی بو جھ بھجائندا۔ سنگر ساچن پیتا، ایکا ایک اکھوایا۔ اٹھے پہر پرکھے
 پیتا، انگ سنگ ہو جایا۔ نہ مرے نہ کدے جیتا، ایکا رنگ رنگایا۔ ویکھے وگسے ہست کیٹا، اوچاں نیچاں دیا کمایا۔ نام ندھانا جس جن پیتا، گرچرن چت لایا۔
 جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن دیوے اپنا نام ور، لکھ چوراسی بندھن توڑ ٹڑایا۔ چرن پریتی ناتا جوڑ، ہر شبدی شبد سنائندا۔ شبد
 چڑھائے ساچے گھوڑ، لوآں پریاں پار کرائندا۔ دھر درگا ہی آپے بھر، آپ اپنا کرم کمائندا۔ جیو جنت ویکھے مٹھا کوڑ، آتم رس اک چکھائندا۔ جوتی جوت
 سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن دیوے نام ور، سوہنگ منتر اک سنائندا۔ بھوساگر جن اترے پار، ملے ہر میت۔ کایا گاگر ڈونگھتال، گر
 بیٹھا اک اتیت۔ گر سکھ ورو لے مار اچھال، کرے پت پت پت۔ سوہنگ شبد سچ دلال، آپ چلائے اپنی ریت۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت

دھر، گرگھ ساجن لئے ور، ایگا گھاٹ اُتارے ہست کیٹ۔ کلجگ ساگر پار کنارہ، دس کسے نہ آیا۔ منتمکھ ڈبے وچ منجھدھارا، نہ کوئی پار چڑھایا۔ گرگھ ورلے ملیاگر کرتارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن دیوے نام ور، پھڑ بانہوں پار کرایا۔

★ ۲۱ ساون ۲۰۱۵ بکرمی چرن سنگھ دے گھر ترن تارن امرتسر ★

زرگن پھول زرگن رنگ، زرگن آپ رنگیا۔ زرگن سیج زرگن پلنگ، زرگن آسن لایا۔ زرگن ویکھے زرگن سنگ، زرگن سنگ نبھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر پھولن روپ سمایا۔ ہر پھولن بھلوڑیا، نام شبد انمول۔ پت ویکھے سچی ڈالیا، گھٹ گھٹ آپے ٹول۔ کون شنگارے ساچی لاڑیا، کون دوارے کرے چول۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا پردہ آپے کھول۔ زرگن ڈالی زرگن پاتی، زرگن پھول مہکایا۔ زرگن میلا کملاپاتی، ساچا کنت منایا۔ زرگن میٹے اندھیری راتی، زرگن جوت کرے رُشانیا۔ زمل دیوا زمل باقی، زمل امرت پیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی پکھڑی آپ سمایا۔ آپے پھول آپے بھلائے، زرگن کھیل کھلا سندا۔ ویکھنہارا دس نہ آئے، اچرج بنت بنا سندا۔ اپنا حصہ آپ ونڈائے، اپنی منگ منگا سندا۔ دہ دشا ہر پھیری پائے، چاروں کُنٹ پھرا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی مہک مہکا سندا۔ اپنا نور آپ نورانہ، آپے ڈمگائیا۔ آپے کھیلے کھیل دو جہاناں، کھیلنہار آپ اھوئیایا۔ اپنا سگن آپ منانا، اپنے تندن تند بندھائیایا۔ آپے بٹھے اپنا گانا، آپ اپنی خوشی منایا۔ آپے انتر ویکھے مار دھیانا، گھر مندر اک سہائیایا۔ زرگن سروپ سدا نوجوانا، بردھ بال نہ کوئی جنایا۔ زرگن ناری کر پروانہ، اپنی سیج دکھائیایا۔ ہر ہر ہوئے مہربانا، اپنی کرپا پھولن برکھا لائیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھل مالا تن سہایا۔ کریا تن شنگار، کملاپاتی اک منایا، ڈھیہہ ڈھیہہ پئے دوار۔ اندر جھاکئی اک دکھایا، کھولے بند کواڑ۔ ساچا ساقی نام دھرایا، جام پیائے امرت دھار۔ شبد راکئی اک دوڑایا، زرگن روپ شاہ آسوار۔ مانس ماٹی ویکھ دکھایا، ویکھے وگسے کر وچار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن اپنے رنگ سمایا۔ پھولن ہار ساچی مالن، ہر ہر ایکا ایک اٹھائیایا۔

سیوا لگی جوت اکالن، اپنی اچھیا پور کرائیا۔ گرکھ ساجن چلی بھالن، آپ اپنا ویس وٹایا۔ نہ کوئی رکھیا وچ دالان، نہ کوئی بچھ بچھائیا۔ نوری جوت اک جمالن، اٹھے پہر ڈگمگائیا۔ ساچی ویکھے اک دھرم دھر مسالن، ہر بیٹھا بے پرواہیا۔ دوس رین ایک چانن، اندھ اندھیر دس نہ آئیا۔ در اپنے گھر اپنے رنگ اپنا مانن، آپ اپنی خوشی منائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پھولن کھاری اک دکھائیا۔ پھولن کھاری ساچا۔۔۔۔۔ ہر ہر ہر رنگ رنگایا۔ نرگن روپ کر پیارا، نرگن تن پھہایا۔ نرگن ویکھے اندر باہرا، گپت ظاہرا آپ ہو آیا۔ نرگن کھیل اینکارا، عقل کلا ورتایا۔ نرگن روپ پاربرہم کرتارا، کرتا پُرکھ ناؤں دھرایا۔ نرگن بھرے اک بھنڈارا، وڈ بھنڈاری نام دھرایا۔ آدن اتا ہو ورتارا، جگ جگ ورتاؤدا آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر مالا ویکھ دکھایا۔ گھر مالا پھولن بھلیا، ویکھے ہر بسنت۔ ساچے کنڈے ساچا ٹلیا، مہماگنت اگنت۔ لکھ کروڑی پائے نہ کوئی ملیا، بھینو نہ جانے کوئی جیو جنت۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن کھیلے کھیل بھگونت۔ نرگن ہار ہر شبد شنکارا، ہر جوتی بھیت چڑھایا۔ کلی کلی پاوے سارا، پنکھڑی ویکھ دکھایا۔ کون کوٹے بھور اٹھے ہلارا، اپنی گونج گنجائیا۔ آپے ویکھے ویکھنہارا، نرگن وڈ وڈیائیا۔ کھیلے کھیل اگم اپارا، اگڑے دھام سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے لڑگندایا۔ لڑگندایا دیا کمایا، ایکا دھار چلا سندا۔ نرگن سیوک سیوا لایا، نرگن سیوکما سندا۔ نرگن ناری نال پرنا یا، نرگن کنت ہنڈھا سندا۔ نرگن کجا دھار بندھایا، نرگن ویکھ دکھائندا۔ نرگن اپنا شبد چلایا، نرگن راگ الا سندا۔ نرگن سیجا دے سہایا، نرگن پھول برسائندا۔ نرگن نرگن وچ دے لکایا، نرگن نرگن آپ اچھائندا۔ نرگن دائی نرگن دایا، نرگن پوت سپوتا ناؤں دھرا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا سیہرا اک دکھائندا۔ ساچا سیہرا ہر جگدیش، ایکا ایک سہایا۔ آپے کرے اپنا آدیس، نہ کوئی دوسر سنگ رکھایا۔ اپنا چھتر جھلائے اپنے سیمس، آپ اپنا چھتر جھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا لئے اچھایا۔ ساچا سیہرا بٹھ ڈور، کلی کلی گندایا۔ آپے چڑھیا اپنے گھوڑ، اپنا سگن منایا۔ آپ اٹھایا اپنا پوڑ، اپنے گھر دے لکایا۔ اپنے گھر آپے بہر، اپنا گندا دیوے لاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے ویکھے گھر بے پرواہیا۔ اپنے گھر آپے آ، اپنا راہ تکایا۔ اپنی ناری آپے ویکھ دکھا، آپ اپنا ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت لئی پرنا، ناتا اک

بندھایا۔ ورن گوتی گیا سما۔ ایکا ایک اھوایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا سیہرا اپنے ہتھ اٹھایا۔ ساچا سیہرا جگت ہار، بھگتی در
 سہا سندا۔ شبد وچولا کر پیار، دوہاں میل ملا سندا۔ ہویا گولا در دربار، ایکا منگ منگا سندا۔ کایا چولا رنگ کرتار، دُرمت میل گوا سندا۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، پھولنہار ویکھ وکھا سندا۔ پھولن مالا جوت جوالا، آد شکت بھوانیا۔ دیونہارا ساچا دانا، وڈ داتا دانی مہربانیا۔ جگ جگ کرے آپ پچھانا،
 آپے ویکھے وڈ نگہبانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن ویس اپنا کر، کھیلے کھیل آپ مہانیا۔ پھولنہار کون مل، کون تول تلیا۔ کون
 دوارے جائے رُل، کون کرتا قیمت پایا۔ کون دوارے جائے بھل، بندھی بندھن توڑ تڑایا۔ کون دوارے پھل بھلوڑی جائے نل، پت ڈالی رہن نہ پایا۔
 بھاگ لگائے کون دوارے ساچی گل، بھگت بھگوتی میل ملایا۔ کون دوارے امرت آتم جائے ڈلھ، ترسنا بھکھ گویا۔ کون دوارا جائے کھل، ہر شبدی شبد
 ورتایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ پھولن ویکھ وکھایا۔ جگ پھولن جگ مولیا، جگت کھری گلزار۔ کون کرے اٹا کولیا، امرت
 بھرے بھنڈار۔ جگت وڈیائی اُپر جھوٹھی دھولیا، تھر گھر ملے نہ کوئی دربار۔ اپنی سرتی اپنی کایا گر کے شبد کول مولیا، کون چاڑھے رنگ اپار۔ جوتی جوت
 سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل کون اپار۔ پھل پھلیا جگ ویکھیا، جگت ہویا اُجالا۔ گرمت گر پورے لکھیا لیکھیا، ہر بیٹھ سٹی دھر مسالہ۔
 لوک ماتى بھرم بھلیکھیا، بھینو نہ جانے جوت اکالا۔ جس جن نیتز لوچن نین اپنے پیکھیا، جس جن ملیا دین دیا۔ دھر درگا ہوں لکھی ریکھیا، جن بخشے پھولن
 مالا۔ مستک لائے میخیا، سہائے در شاہ کنگالا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے چلے اولڑی چالا۔ پھولن پھل کچا تند، جوڑی جوڑ
 جڑا سندا۔ ہر ہر جن میلا ہر ہر خوشی بند بند، ترسنا اگن بھجھا سندا۔ گا گاتھکے بتی دند، بتی دھار نہ کوئی بخشا سندا۔ وسریا جن پرمانند، نجانند نہ کوئی درسا سندا۔
 گگن منڈل نہ چڑھیا چند، سیتل دھار نہ کوئی سما سندا۔ انخر راگی انادی دھن نہ سنیا ساچا چند، تال تلواڑا نہ کوئی وجا سندا۔ دئی دوتی بھرماں کندھ، پردہ
 کوئی نہ لائندا۔ جوٹھ جھوٹھ رسنا گند، سچ سچ جام نہ کوئی پیا سندا۔ گرگھ ورا ملائے اپنا پندھ، گھر اپنے راہ تکا سندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، گرگھ سا جن لئے ور، آپ اپنی دیا کما سندا۔ گرگھ سا جن گھر نج ویکھے، نج گھر وچے ودھانیا۔ گر کرپا کڈھے بھرم بھلیکھے، بھرے گڑھ تڑانیا۔ سترگر

شبد نیتزیکھے، سوچھ سرُوپی اتوں آئیآ۔ مچھ داہڑی نہ دسے کیسے، نہ کوئی موئڈ منڈائیآ۔ سو پُرکھ سدا آدیسے، نیوں نیوں سیس جھکائیآ۔ گرکھاں میل ملائے کر کر ویسے، ہر وچ وڈی وڈیائیآ۔ کوٹن کوٹ نچائے برہا وشن مہیش گنیشے، در بیٹھے الکھ جگائیآ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی مالا اپنے ہتھ رکھائیآ۔ اپنی مالا اپنے ہتھ اٹھا، چاروں کُٹ ویکھ دکھائندا۔ گرکھ جو جن دسے رُٹھا، پھر بانہوں آپ منائندا۔ نرگن رُوپ آپے تھھا، آپے ویکھ دکھائندا۔ لُگیا کوئی نہ رہے گٹھا، ہر گھٹ مندر ڈیرہ لائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پھولنہار وچ سنسار گرکھاں کر پیار، پیار بھیٹ اک چٹھائندا۔

★ ۲۱ ساون ۲۰۱۵ بکرمی سُرین سنگھ دے گھر جنڈیالا گرو ضلع امرتسر ★

ہر ہر رُوپ آپ سما، ہر ہر ناؤں دھرایا۔ سنگر پورا جوت جگا، جوتی نور کرے رُشایا۔ گر گر اشٹ اک جنا، ایکار رُوپ درسایا۔ گر سکھ ساجن لے جگا، جاگرت دشا دکھایا۔ مورکھ موڑھے دے بھلا، منمکھتا نال رلایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل رچایا۔ ہر سلطان تخت تاجا، دھر درگاہ سمائے۔ سنگر ساجن غریب نوازا، اپنی دیا کمائے۔ گر گر رکھنہارا لاجا گر کر نہار کرائے۔ گرکھ ساچے مارے واجا، سوئی سرت اٹھائے۔ منمکھ در توں جائے بھاجا، نیتزین چھپائے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلائے۔ ہر راجن شاہ بھوپ، سچ سچا سکدارا۔ سنگر پوراست سرُوپ، جوتی جوت نور چنتکارا۔ گر گر ویکھے چارے کوٹ، دہ دشا پاوے سارا۔ گرکھ ناتا توڑے جوٹھ جھوٹھ، ایکا شبد کرے پیارا۔ منمکھ جیو گئے رُٹھ، و سربا کرتارا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ سہائے بنک دوارا۔ ہر ساجن ہر بھالیا ہر ہر ویکھ دکھائے۔ سنگر پورا چلے نال نالیا، وچھڑ کدے نہ جائے۔ گر گر شاہ کنگالیا، شاہ کنگالا ناؤں دھرائے۔ گرکھاں دیوے نام دھن سچا خزانا، سچ خزانا اک کھلائے۔ منمکھ بھلے جیو نادانیا، مایا بھرم بھلائے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے کھیلے کھیل کھلائے۔ ہر ہر میت سچ گوہند، رُوپ انوپ درسایا۔ سنگر پورا میٹے

سگلی چند، ہر کھ سوگ رہن نہ پایا۔ گر گر ہوئے سدا بخشند، اپنی بخشش ہتھ رکھایا۔ گر کھماں میلا گئی گہند، گھر ساچا ساجن پایا۔ منتمکھ لگائے اپنی نند، کوڑے دھندے موہ لگایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بندھن پایا۔ ہر بندھن ہر بندھیا، ڈوری نام کرتار۔ ستنگر پورا ویکھے ساچا چندیا، نورو نور ہوئے اجیار۔ گر گر ایک شبد گر ساچا نیا، آدانت لئے اوتار۔ گر کھماں کڈھے تن جنیا، دیوے نام ادھار۔ منتمکھ جائے درتوں بھٹیا، مانس جنم آئی ہار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے کھیلے کھیل اپار۔ ہر ساجن ہر کھیلیا، کھیلے کھیل اگم اپار۔ ستنگر پورے میلن میلیا، ہڈ ماس ناڑی نہ چم۔ گر گر پایا سجن سہیلیا، پون سواسی لئے نہ دم۔ گر گھ میلا اک آکیلیا، آپ سوارے اپنا کم۔ منتمکھاں دسے وقت ڈہیلیا، نیتزیر وہان چھم چھم۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، کھیلے کھیل بھن بھن۔ کھیلے کھیل ہر بھگوانا، جگ جگ کھیل کھلا سندا۔ جوتی جوت جگے مہانا، زرگن روپ ڈگگ سندا۔ آپ اپنا کر چھانا، آپ اپنا ویکھ وکھ سندا۔ آپ اپنا کر پردھانا، آپ اپنا حکم چلا سندا۔ آپ اپنا بن نشانہ، آپ اپنا آپ جھلا سندا۔ آپ اپنا دیوے ڈھر فرمانا، آپ اپنا راج کما سندا۔ آپے اپنا ویکھے تخت شاہ سلطانا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جامہ بھیکھ وٹا سندا۔ جوتی جامہ ہر بھگونت، اپنا آپ اپنا۔ بھو نہ جانے کوئی سنت، دس کسے نہ آیا۔ کلجگ مایا پائے بے انت، چاروں گنت اندھیرا چھایا۔ مایا بھرے جیو جنت، ہوئے ہنگتا روگ ودھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن کھیلے کھیل سرشٹ سبایا۔ زرگن کھیل کھیلنہارا، آد پڑکھ اکھوایا۔ آد زرنجن پاوے سارا، بھو کوئی نہ رایا۔ اگم اگمرا کرے کارا، اگمرا تھان سہایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، جوتی نور کرے رُشایا۔ جوتی نور ہر داتار، اپنا آپ کرایا۔ آپے بیٹھ سچے دربار، ساچا متا پکایا۔ کلجگ ویکھے اتم وار، لکھ چوراسی دے ڈھایا۔ سادھ سنت نار ہوئی وبھار، ہر ہر کنت نہ کوئی ہنڈھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لوک مات آوے کر کر دھایا۔ لوک مات ہر اٹھ اٹھ دھایا، گھر ساچے وٹی ودھایا۔ اگم اگمرا لکھ لکھنا اپنا لیکھا ویکھ وکھایا، دوسر جانے کوئی نہ رایا۔ سچھنڈ دوارا پھول پھولایا، سادھ سنت کوئی نظر نہ آیا۔ اپنا راہ آپ تکایا، لوآں پُریاں پھیرا پانیا۔ برہما بانہوں پھڑ ہلایا، اٹھے نیتز دے کھلایا۔ کلجگ اتم ویلا آیا، ہر ویکھے کالی شاپییا۔ شو شکر نیتز اک کھلایا، لوآں پُریاں پھیرا

پائیا۔ باسک تشکا جس لٹکایا، دیوے گلوں لاہیا۔ بار انکا کھیل کھلایا، جگ جگ وڈی وڈیایا۔ آد جگادی نام دھرایا، آد نرنجن کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا روپ درسایا۔ وشنو روپ وشن آکارا، اپنا آپ کرایا۔ اپنا دے آپ ہلارا، آپے رہیا جگایا۔ اپنی پاوے آپے سارا، اپنا در سہایا۔ اپنی لائے آپے کارا، کرن کراونہار آپ ہو جایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، کھیلے کھیل تھاوں تھایا۔ کروڑ تیتیسائے اٹھا، سُرپت اندسنگ رلایا۔ ایکا اکھر دے پڑھا، بھل رہے نہ رایا۔ ایکا ڈنڈا دیوے لا، دھرت دھول سہایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویکھن آیا۔ آپ اپنا ویکھنہارا، لوک مات اٹھ دھایا۔ کلج ویکھے کوڑ پسارا، چاروں کُنٹ اندھیرا چھایا۔ ناوں دھرائے نرنکارا، نرگن روپ اکھوایا۔ سرگن میلا اپرا، بھو بھو بھو رکھایا۔ کھیلے کھیل وچ سنسارا، لیکھا لیکھ نہ کوئی جنایا۔ چار ورن ہاہاکارا، برنی برن رہے گرلایا۔ گرگھ ورا دسے سنت دلارا، جس ہر ہر رسنا گایا۔ مٹمگھ جیور لے جگت پنچ وکارا، پنچم موہ ودھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، تیرا ویکھے پار کنارہ، ویکھنہار اکال پُرکھ اکالا۔ جگ جگ ویکھے جگت دوارا، دیک جوتی اک جوالا۔ لو آں پُریاں گگن پاتالاں دسے نیارا، کھیلے کھیل ہر گوپالا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، آپے چلے چال نرالا۔ چال اولڑی ہر نرنکارا، لوک مات چلایا۔ وید پُران نہ پان سارا، انجیل قرآن نہ کوئی درڑایا۔ شاستر سمرت ہوئے خوار، لیکھا لیکھ نہ کوئی جنایا۔ کھانی بانی و سیا باہر، وڈ داتا بے پرواہیا۔ آون جان کھیل مہان، آپ اپنی رچن رچایا۔ شبد ندھانی کرتیار، اپنی دیا کمایا۔ دھر فرمانی خبردار، آلس نندرا وچ نہ آیا۔ اپنی کر آپ قُربانی، ہر اپنا بھیٹ چڑھایا۔ گرگھیاں وکھائے پد نربانی، مٹمگھاں دس نہ آیا۔ ہر گھٹ اندر جان جانی، بیٹھا آسن لایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج میٹے کوڑی شاپییا۔ کوڑی شاہی کوڑ پسارا، کوڑو کوڑ کماندا۔ کوڑ راج کوڑ سکدارا، کوڑا کرم کماندا۔ کوڑا گھر کوڑ دربارا، کوڑا تھم سناندا۔ کوڑو کوڑ کر پسارا، کوڑی کر یا وچ ڈکاندا۔ پُرکھ ابناشی پاوے سارا، اُچ اگما ویکھ وکھاندا۔ لوک مات لے اوتارا، لکھ چوراسی دھار بندھاندا۔ نہہکنک نرائن نر جوتی نور کر اُجیارا، شبدی ڈنک وجاندا۔ آپے جانے آر پار کنارہ، منجھدھار آپ رڑھاندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، گر چیلے ویکھ وکھاندا۔

۵۳۵

۵۳۵

گر چیلہا جگ جانیا، ہر ساچے مول پچھان۔ چلے چلائے اپنے بھانیا، دیوے نام ندھان۔ اک سنائے ساچا گانیا، دُھن انادی دُھر فرمان۔ در دوارے دیوے
 مانیا، نمائیاں دیوے مان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، جن ہر کرے پروان۔ ہر سنگت ہر میلیا، ہر جن روپ کرتار۔
 پور کرائے لیکھا گر گر چیلیا، چیلہا گر اک دوار۔ ہر ہوئے سجن سہیلیا، در ٹھانڈے دربار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت میلے وچ
 سنسار۔ ہر سنگت ہر ویکھیا، نیز لوچن کھول۔ ہر سنگت ہر پیکھیا، آپ اپنا ویکھیا قول۔ ہر سنگت لکھے لیکھیا، آدانت نہ جائے ڈول۔ ہر سنگت ہر لائے میخیا،
 جڑ لگائے اُپر دھول۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت جوتی جائے مول۔ ہر سنگت ہر پایا، ساگر گہر گبھیہر۔ ہر سنگت ہر گایا، ٹھانڈا
 تن سریر۔ ہر سنگت در سہایا، کڈھے ہوئے پیر۔ ہر سنگت در منایا، شاہ سلطانا پیرن پیر۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت دیوے
 ساچی دھیر۔ ہر سنگت دھیرج جت، ایک ایک اھوایا۔ ہر سنگت دیونہارامت، ایک بوجھ بُجھایا۔ ہر سنگت ویکھے ایکتت، ایک دھار چلایا۔ ہر سنگت لیکھے لائے
 رت، دس پنج میل ملایا۔ پنج دس بیجے وت، آپ اپنا ہل چلایا۔ ویکھے پھل بھلوڑی پتے، ڈالی ڈالی ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، ہر سنگت لئے تریا۔ ہر سنگت ہر تارنا، ترن تارن سمرتھ۔ ایک بخشے چرن پیارنا، سدارکھے دے کر ہتھ۔ مورکھ گدھ پار اُتارنا، جس جن جنائے اپنی
 گاتھ۔ گھر ساچا اک سوارنا، لہنا چکے ساڈھے تن تن ہتھ۔ کر کرپا پار اُتارنا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت دیوے ساچی وتھ۔
 ساچی وتھ ساچی وکھر، نام گیان درڑایا۔ بجر کپائی پاڑے پتھر، ایک چوٹ لگایا۔ پنج وکارا کرے ستھر، پنچاں موہ ودھایا۔ گرگھ نیز نیر نہ ورو لے اٹھر،
 روگ سوگ نہ کوئی جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرم ت رہیا سمجھایا۔ نہ کوئی ہرکھ نہ کوئی سوگ، ہر سنگت وچ ویایا۔ ایک مانگے
 درس اموگھ، ہر رسنا جہوا جاپیا۔ شبد جگے ساچی چوگ، آپ اپنا تھاپن تھاپیا۔ ناتا توڑے تینو لوک، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت
 کرے وڈ پرتاپیا۔ ہر سنگت ہر تیرا مول، کلج اتم چکاونا۔ مات لوک نہ جانا بھول، لکھیا لیکھ نہ کسے مٹاونا۔ سمت پنڈراں ساون سرتی کرے سولیوں سول،
 ایک اگی پاونا۔ ایک اگی پاوا چول، شبد سنگھاسن آپ اُکاونا۔ اُپر بیٹھ کنت کنتوہل، ساچی سخیاں میل ملاونا۔ ساچی سخیاں برکھن پھول، نیز نیر مانک موتی آپ

و کھاونا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت تیرا مول چکاونا۔ ہر سنگت تیرا سچ پیارا، ہر ساچا آپ نبھائندا۔ ایکا اگی کر تیارا، ساچی سکھی ناؤں دھرائندا۔ دھاوں تکھی وچ سنسارا، نکی نکی دس نہ پائندا۔ لیکھ لکھی دھر دربارا، نہ کوئی میٹ مٹائندا۔ نیتز پیکھی ہر گردھارا، آپ اپنا رنگ رنگائندا۔ مرے نہ جنمے وچ سنسارا، جل دھارا نہ کوئی رڑھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت دیونہارا ور، ایکا بیڑے پار کرائندا۔ ایکا بیڑا کر تیار، ہر سنگت لئے چڑھائیا۔ جگت کھیڑا کر خوار، اُچے مندر دیوے ڈھاپیا۔ کرے نہیڑا سر جنہارا، دو جہاناں بن ملاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت دیوے سچ صلاحیا۔ سچ صلاحی دیونہارا، اپنا کرم کمائندا۔ ویکھے وگسے کرے وچارا، بُھل وچ کدے نہ آئندا۔ بھانا ورتے اپرا، بھيو بھيدا بھيو چھپائندا۔ سنجگ بیڑا کر تیار، گرکھ ساچے آپ چڑھائندا۔ آپے لائے پار کنارہ، ایکا چپو واہندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت ویکھ وکھائندا۔ ہر سنگت ویکھنہارا ڈیالا، ایکا ایک اکھوایا۔ آد جگاد سدا رکھوالا، سچ سچ سیو کمایا۔ نام پائے گل ساچی مالا، اجپا جاپ چپایا۔ دُھن انادی وجے تالا، تال تلوڑا رہیا وجایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت ویکھے ساچا در، در ساچا ہر سہایا۔

۵۳<

۵۳<

پاربرہم گر اوتارا، ہر ہر آپ اکھوائندا۔ کھیلے کھیل اگم اپارا، اگم اگمڑی کار کمائندا۔ اکھ نرنجن جوت اُجیارا، جوتی نور در سائندا۔ جوت نرنجن کر پسارا، ہر گھٹ آپ جگائندا۔ ایکنکارا بنھے دھارا، عقل کلا اکھوائندا۔ آد پُرکھ ہر کرتارا، کرنی کرتا ناؤں دھرائندا۔ آد جگادی کھیل نیارا، آپے کھیل کھلائندا۔ لوآں پُریاں پاوے سارا، برہمنڈ کھنڈ رہائندا۔ اُتہج سیتج جیرج انڈ کر ادھارا، نرگن سرگن میل ملائندا۔ آپے وسے سب توں باہرا، ہر گھٹ آپ لکائندا۔ پنچ تت کر پیارا، ترے گن میل ملائندا۔ من مت بڈھ بنھے دھارا، نور در سہائندا۔ انگ سنگ ہر کرتارا، نج گھر آسن لائندا۔ مندر اندر اُج منارا، ساڈھے تن ہتھ بنت بنائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کرم کمائندا۔ کایا مندر سچ دوار، ہر ساچا آپ سہائندا۔ اندر بیٹھ سچی سرکار، ساچا تخت سہائندا۔ نرگن جوتی کر اُجیارا، نور نور اپائندا۔ اٹھے پہر خبردار، آلس نندرا وچ نہ آئندا۔ آپے ویکھے کھول بند کواڑ، آپے

گھ بھواندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا نُور درسا ئندا۔ پنج تت کر پیارا، جوتی جوت دھرایا۔ شبد دُھن اناد انادی دھارا، آپے رہیا سُنایا۔ جیو پنڈ کھوج نر نکارا، اپنا ویکھ وکھایا۔ وسے گھر سچ دوارا، در دروازہ دس نہ آیا۔ بھرے نام سچا بھنڈارا، شبد بھنڈاری آپ ہو آیا۔ ورتے ورتاوے وچ سنسارا، اتوٹ اٹھ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کایا مندر دے سُنایا۔ کایا مندر ساچا گڑھ، ہر جوت کرے رُشانیا۔ آپے ویکھے اُپر چڑھ، وڈ داتا بے پرواہیا۔ کرے پرکاش بہتر نر، اٹھے پہر ڈمگائیا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، گر شبد وڈی وڈیائی۔ پنجاں چوراں نال رہیا لڑ، آپ اپنی کرے لڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر بھگتن میل ملایا۔ ہر بھگت ہر بھگوانا، ہر ہر رُپ سمایا۔ ستگر کرے پچھانا، اکال مورت ویکھ وکھایا۔ آد شکت دیوے چانا، اندھ اندھیر گویا۔ گر کاشد ہر ہر گیانا، گر گھ ورلے پایا۔ جوتی نُور تیج کوٹن بھانا، رُوس رہے شرمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن ہر ساچے لئے اٹھایا۔ پاربرہم پُرکھ ابناشا شاہ سلطان، گھٹ گھٹ اندر رکھے واسا۔ نہ دیسے کوئی نشان، ساچے منڈل پاوے راسا۔ آپے گوپی آپے کاہن، سیتا سرتی نہ ہوئے اُداسا۔ میل ملے رمیا رام، نج گھر آتم رکھے واسا۔ لیکھے لائے کایا ماٹی چام، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن دیوے ساچا نام۔ ساچا نام دُھر درگا ہی رنگ، ہر ساچا آپ رنگا ئندا۔ جو جن آتم منگے منگ، پورن اچھیا آپ کرا ئندا۔ مانس جنم نہ ہوئے بھنگ، لکھ چوڑاسی پھند کٹا ئندا۔ رسنا گائے بتی دند، دُرمت میل دھواندا۔ آتم اُچھائے پرمانند، پر م پُرکھ اکھواندا۔ جو جن تجائے مدراماس گند، ہر ساچا درس دکھاندا۔ سوہنگ شبد سہاگی چھند، جن بھگتاں جھولی پاندا۔ بجر کپائی توڑے جند، آپ اپنی دیا کما ئندا۔ دُئی دوتی دُھاہے کندھ، ورن برن نہ کوئی رکھاندا۔ داتا دانی سدا بخشنڈ، بخشنہار ناؤں دھراندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کرم کما ئندا۔ ہر نام ہر رنگ راتا، ہر ہر کرے جنایا۔ ہر کاشد پتاما، گر گر رُپ وٹایا۔ گر گھ ہوئے اتم ذاتا، جس جن بوجھ بُجھایا۔ چرن کول بندھائے ساچا ناتا، ساول ستا آپ اکھواندا۔ درس دکھائے اک اکانتا، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ اندر بہہ بہہ مارے جھاتا، گلیا بے پرواہیا۔ آتم تیج سہائی ساچی کھاتا، پاوا چول نہ کوئی رکھایا۔ نہ کوئی تانا نہ کوئی پیٹا، آر پار نہ کوئی جنایا۔ شبد رنگیلے پٹ لپیٹا، سچ سگھاسن اک وچھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت

دھر، ہرجن دیوے نام ہر منتر نام درڑائیا۔ نام منتر شبد گیان، گرگھ ورلے پایا۔ جس جن بخشے چرن دھیان، چرن چرنودک کھ چھہایا۔ اندھ اندھیر
سرب مٹ جان، بھرمی بھرم گڑھ تڑایا۔ دھرم رکھائے اک نشان، ذات پات نہ کوئے وڈیایا۔ چار ورنناں اک بھگوان، اڈچاں نیچاں وچ سمایا۔ جییاں داتا
دیوے دان، داتا دانی نام دھرایا۔ سو پڑکھ نرنجن راگ سنائے کان، انحد تال وجایا۔ کایا مندر بیٹھ مکان، ہر مندر دے سہایا۔ دپیک جوتی جگے مہان،
دوس رین ڈمگایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن دیوے نام ور، نام ندھانا جھولی پایا۔ نام ندھانا ہرجن اٹھ، ایک ایک دکھایا۔ جگت
جگیا سو کھولے درشت، جوگ جگت اپنے ہتھ رکھایا۔ بھرمے بھلی سرب سرشت، ہر کا بھيو کوئی نہ پائیا۔ آپے راما آپے گر وشٹ، آپے سکھیا رہیا سکھایا۔
جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں کرے اپنی آپ پڑھایا۔ ہر کاشد شاہ سلطان، شاہو بھوپ اکھوایا۔ کھیلے کھیل دو جہان، دس کسے
نہ آیا۔ سنگر پورا ہو مہربان، لوک مات اٹھ اٹھ دھایا۔ نرگن نرگن کر پچھان، نرگن کھیل کرے رگھرایا۔ سرگن میلا وچ جہان، آپ اپنالے کرایا۔ کایا
مندر اندر بیٹھ مکان، دسم دواری ڈیرہ لایا۔ دھن انادی دیوے دھر فرمان، انحد سیوالایا۔ جوت نرنجن جگے مہان، اندھ اندھیرا دے مٹایا۔ نیڑ نہ آئن
۵۳۹ پنج شیطان، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نہ ہوئے ہلکایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن ایک نام درڑایا۔ نام جیت جگت سکھ ساگر، گہر
گبھیر اکھواندا۔ بھاگ لگائے کایا گاگر، نرل نیر وہاندا۔ جو جن بنے سچ سوداگر، ہر مانک جھولی پائندا۔ نرل کرم ہوئے اجاگر، لہنا دینا مول چکائندا۔
۵۳۹ ملے نام رتی رتناگر، کایا چولی رنگ رنگاندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی دیا کماندا۔ کایا کنجن نام سہاگا، گر پورے آپ لگایا۔
دُرمت میل دھوے دانغا، ہوئے روگ جلايا۔ اک سنائے ساچا راگا، تار ستار آپ ہلایا۔ اگم اگمی مارے واجا، شبدی شبد اٹھایا۔ لوک مات رکھے لاجا،
جس جن اپنے انگ لگایا۔ کرے کرائے ساچا کاجا، کرتے کارج آپ کرایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد نام جگت انمول، پڑکھ ابناشی
اپنے کنڈے آپے تول، ماسہ تولا رتی نہ کوئی رکھایا۔ نہ کوئی ماشا نہ کوئی تولا، نہ رتی رت دکھایا۔ آپے کنڈے رہیا چڑھایا۔ جن بھگت دوارے ہویا گولا،
در درویشا پھیری پائیا۔ سوہنگ شبد سنائے ساچا ڈھولا، ہنگ ہنگتا دے مٹایا۔ ساچے مندر ساچا بولا، سچ جیکارا رہیا دکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی

جوت دھر، ہر جن دیوے نام ور، ور بھچھیا جھولی پائیا۔ بھچھیا پا ہر ہر نامہ، نامہ ونج کرایا۔ کرے کرائے پورن کاما، جس جن رسنا گایا۔ کوئی نہ لگے ہر گھر داما، نہ کوئی مول چکایا۔ گھٹ گھٹ انترجاما، گھٹ گھٹ ویکھ وکھایا۔ کلج بسنتر پنچ شیطانا، جیواں جنناں رہے ستایا۔ گر پورا مارے تیر نشانہ، شبد چلہ اک اٹھایا۔ گر کھیاں بٹھے ہتھیں گانا، ساچا سگن منایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک دیوے ساچا ور، نام منتر دھر فرمان، آتم برہم پاربرہم ملایا۔ ٹیک ایک رگھناتھ، تریلوکی ناتھیا۔ کرے بدھ بیک، سگلا ساتھیا۔ کایا تن نہ لاگے سیک، لیکھا لکھے مستک ماتھیا۔ اپنے لوچن نیناں ویکھ، سوہنگ گاؤنی ساچی گاتھیا۔ نہ کوئی مجھ داہڑی نہ کیس، جوتی نور پُرکھ سمراتھیا۔ مونڈ منڈائے نہ کدے ہمیش، شبد سروپی چڑھیا ساچے راتھیا۔ جگ جگ کرے اپنا ویس، دو جہاناں پھرے ناٹھیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک دیوے پوجا پاٹھیا۔ ایک ٹیک سگلا سنگ، ہر چرن وڈی وڈیائیا۔ کایا چولی چڑھے رنگ، اتر کدے نہ جایا۔ امرت آتم نہاؤنا ساچی گنگ، ساچی سُرستی ویکھ وکھایا۔ مندر بیٹھ در پلنگ، سیئل سیجا اک وچھایا۔ اپنا دوارا آپے جانے لنگھ، آگے ملے بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن میٹے کالی شاپییا۔ اک ٹیک چرن دوار، ہر جن آپ رکھایا۔ منگے منگ ۵۲۰

بن بھکھار، آگے جھولی اپنی ڈاہیا۔ دیوے نام شبد بھنڈار، کرپاندھ دیا کماپیا۔ سولاں کرائے تن شنگار، سولاں اچھیا پور کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بچھلا کھیا آگے ویکھ وکھایا۔ لیکھا لکھنہار نرنجن، آد پُرکھ اھوایا۔ بھگت سہیلا سدا درد دکھ بھے بھجن، بھو ساگر پار کرایا۔ نیترا پائے ایک انجن، نام نامہ آپ رکھایا۔ ساچا بنے ہر ہر سجن، سچ سننہہرا رہیا گھلایا۔ شبد نگارے بھگت دوارے وجن، ساچا تال وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ نہائے اپنے مجن، تیرتھ ت کنارہ اک وکھایا۔ چرن ٹیک ساچا ٹکا، دھر دیبان رکھایا۔ رسنا رس تجاؤنا بھکا، آتم رس وکھایا۔ نہ کوئی وڈا وڈا نکا، نام نامہ تول تلیا۔ تولا بنیا جی جی کا، جیون داتا ناؤں دھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچا دیوے نام ور، سچی سکھیا اک سکھایا۔

☆ پہلی بھادروں ۲۰۱۵ بکرمی دربار وچ جیٹھووال ☆

در بھکھار در درویش، آد پُرکھ اکھواندا۔ شبد لکھار نر نریش، جوتی جامہ بھیکھ وٹا سندا۔ مچھ داہڑی نہ دسے کیس، مونڈ منڈائے نہ کوئی رکھاندا۔
 اینکارا کر ویس، نرگن دھارا آپ چلاندا۔ آپ اپنے وچ کر پرویش، آپ اپنا رُوپ درسائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد نرنجن
 سیو کماندا۔ در درویش سرب گنوتا، جوتی نور اکالیا۔ پورن پُرکھ سری بھگنوتا، آد شکت جوت جو الیا۔ مہما جانے آپ اگتا، آپ اپنا بھو چھپا لیا۔ بنائے
 اپنی آپ بنتا، اپنے در بنے سو الیا۔ در درویش ہو یا منگتا، اپنی جھولی آگے ڈاہ لیا۔ جوت سرُوپ بھکھانگتا، دوویں ہتھیں پھرے خالیا۔ جوتی جوت سرُوپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد نرنجن ہوئے سو الیا۔ آد نرنجن ہر ہر سجن، ہر گھٹ رُوپ سما سندا۔ کرن آیا اپنا مجن، اپنی دھوڑی آپ رماندا۔ اپنا پردہ آیا
 کجن، ایک پردہ نام پاندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ آپ اکھواندا۔ آد پُرکھ ہر ابناشا، ایک اینکاریا۔ آپے کھیلے کھیل تماشا،
 کھیلنہار آپ اکھوارہیا۔ آپے رووے آپے جانے اپنا ہاسہ، آپ اپنا رنگ رنگا لیا۔ آپ اپنے اندر کریا واسا، آپ اپنا در سہا رہیا۔ آپے شاہ سلطان شاہو
 شاباشا، در دربان آپ اکھوارہیا۔ آپے منڈل پاوے راسا، آپے گوپی کاہن نام دھرا لیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ رُوپ وٹا
 رہیا۔ رُوپ اناد سرب گر دیوا، آد انت اکھوا لیا۔ پاربرہم پرہ کرنا آیا سیوا، بھیکھادھاری بھیکھ وٹا لیا۔ اک لیایا اپنا ساچا میوہ، شبدی شبد ناؤں رکھا لیا۔
 نہ کوئی رسنا نہ کوئی جہوا، بٹی دند نہ کوئی گا لیا۔ نہ کوئی مستک منیاں لائے تھیوا، جوت نرنجن نہ کوئے جگا لیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 آد نرنجن ویس وٹا لیا۔ آد نرنجن کرن یوگ، ایک ایک اکھواندا۔ آپ اپنا کر سنجوگ، آپ اپنا میل ملا سندا۔ آپ اپنا کریا بھوگ، آپ اپنا ست اُچا سندا۔
 آپ اپنا کریا جوگ، جوگ جگت اپنے ہتھ رکھاندا۔ آد انت نہ ہوئے وجوگ، گنوتا گن جناندا۔ نہ کوئی ہرکھ نہ کوئی سوگ، چنتا غم نہ کوئی رکھاندا۔
 اپنا کر آپے درس اموگھ، آپ اپنی حرص مٹاندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد نرنجن ایک چوگ، اپنی گھ رکھاندا۔ پاربرہم پرہ
 بے پرواہ، آد آد اکھوا لیا۔ آپے وسے ہر گھٹ تھاں، تھان تھنتر آپ سہایا۔ آپے بنیا پتا ماں، پوت سپوتا ناؤں دھرایا۔ آپے دیوے ٹھنڈی چھاں، تھر گھر

ساچے آسن لایا۔ آپ اپنی پکڑی بانہہ، آپ اپنالئے اٹھایا۔ در درویش اپنے گھر اپنی کرے ہاں، سیوک سیوارہیا کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، آد زرنجن اپنا لیکھ آپے آپ لکھایا۔ آد زرنجن لیکھ لکھنتا، آپے لیکھ لکھا رہیا۔ آپ بنائے اپنی بنتا، آپے پاوے ساریا۔ آپے ناری آپے کنتا،
 آپے کھیل پیاریا۔ اپنی چولی آپے رنگتا، آپے بنے سچ لاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد زرنجن کھیلے کھیل اپاریا۔ آد زرنجن ہر گھٹ
 واسا، ہر ہر رُپ سمایا۔ آپے اُتجے آپ اپنا کرے وناسا، آپ اپنے وچ کُکایا۔ نہ کوئی پون نہ سواسا، بیخ ت نہ کوئی رکھایا۔ نہ کوئی پر تھی نہ اکاشا، منڈل
 منڈپ نہ کوئی سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ آد زرنجن، ایکا ایک اکھوایا۔ ایکا ایک ہر زرائن، زرنجن رُپ سماندا۔ اپنا ویکھے
 آپے نین، دوئے لوچن نہ بنت بنا سندا۔ اپنا بنے ساک سجن سین، بندھن بندھ نہ کوئی پائندا۔ آپ اپنا بنے مات پت بھائی بھین، پتا پوت آپ
 اکھو سندا۔ آپ اپنا چُکائے لہن دین، لہنا دینا اپنے ہتھ رکھا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ابناشی کرتا کرن کراونہارا ایکا
 ۵۲۲ اینکارا ناؤں دھرا سندا۔ ایکا اینکارا اک اکلا، عقل کلا سمایا۔ پاربرہم پر بھ بیٹھ اکلا، آپ اپنا متا پکایا۔ زرنجن وسائے سچ محلہ، تھر گھر ناؤں رکھایا۔ تھان
 ۵۲۲ سہائے اُچ اٹلا، سگھاسن آسن لایا۔ نہ کوئی جل نہ کوئی تھلا، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ نہ نظری آیا۔ در درویش اپنا دوار آپے ملا، دوارپال نہ کوئی رکھایا۔ اپنی
 جوتی آپے بلا، دیپک اپنا آپ جگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد زرنجن ہر رُگھرایا۔ آد زرنجن ایک اونکارا، ایکا ایک اکھوایا۔ آپ اپنا
 کر پسارا، آپے ویکھ وکھایا۔ آپ اپنی بنھے دھارا، زرنجن دھار آپ چلایا۔ جوت سرُپ کر آکارا، جوتی جوت کرے رُشنائیا۔ شبد سرُپ اک جیکارا، تھر گھر
 لائے بے پرواہیا۔ دہ دشا پاوے سارا، چاروں گنت سنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد زرنجن سوہے در، در درویش ناؤں دھرائیا۔ در
 درویشا دینا ناتھ، درد دُکھ بھے بھنجا۔ آپ اپنا رکھیا ساتھ، آپ اپنے نیز پائے اپنا انجا۔ آپ اپنی جانے گاتھ، آپ کرائے اپنا منجا۔ آپ چلائے اپنا راتھ،
 آپ بنے ساچا سجن۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ آد زرنجن جوت جگائے اک زرنجا۔ آد زرنجن جوت جگا، اپنی دیا کمایا۔ جوت
 زرنجن ویس وٹا، رُپ انوپ سمایا۔ سیوک سیوا اپنی لا، آپے ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ وڈی وڈیائی۔ آد پُرکھ ہر

دین دیا لا، دیندھ اکھوایا۔ کھیلے کھیل جوت اکالا، کل دھاری ناؤں دھرایا۔ تھر گھر وکھائے سچی دھر مسالہ، چار دیوار نہ کوئی رکھایا۔ جوتی نور اک جوالا، لاٹ لاٹ لٹکایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد زرنجن در سہایا۔ در سہنجنا آد پُرکھ، سیوا سیو کماہیا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، چندیا چنتا رہن نہ پائیا۔ اپنی کرنہارا آپے پرکھ، نہ کوئی دوسر سنگ رکھائیا۔ اپنے اُپر آپے کرے اپنا ترس، آپ اپنی دیا کماہیا۔ اپنی میٹنہارا آپے حرص، اپنی اچھیا پور کرائیا۔ آد زرنجن جوت سرپ ہر لوک مات آیا اتے دھرتی خاک فرش، زرنجن جوت کرے رُشناہیا۔ نہ کوئی عرش نہ کوئی قُرس، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نور ڈگگائیا۔ آد پُرکھ بے پرواہ، ایکانام دھرایا۔ آپے جانے اپنا راہ، آپے ویکھ وکھایا۔ اپنا بنے آپ ملاح، اپنا بیڑا رہیا چلایا۔ اپنا چپو آپے دیوے لا، اپنے ہتھ پھڑایا۔ پار کنارہ دے وکھا، منجھدھار نہ کوئی رُٹھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ویس کر، ویس انیکا آپ اکھوایا۔ ویس انیک عقل کل دھاری، جوتی نور کرے رُشناہیا۔ جگ جگ لوک مات لے اوتاری، کرتا پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ سیوک سیوا کرے نیاری، کرنہار آپ اکھوایا۔ برہما شو دیوت سُر نیوں نیوں کرن نمسکاری، دوس رین سس جھکائیا۔ رُو سس آکاش پرکاش چند ستاری، گگن منڈل دے ڈھائیا۔ دھرت مات نیتز نیر وہائے وہندی دھاری، دھیرن دھیر نہ کوئی دھرائیا۔ لکھ چوراسی ہوئے خواری، نہ کوئی کڈھے پیر پرائیا۔ جوٹھی جھوٹھی لگی یاری، مایا ممتا موہ و دھائیا۔ ہوئے ہنگتا وڈ سکداری، چاروں گنٹ ڈور وواہیا۔ نہ کوئی پُرکھ نہ کوئی ناری، ناری پُرکھ نہ کوئی سیج ہنڈھائیا۔ جیو جنت سادھ سنت ہوئے و بھجاری، کریا کرم نہ کوئے جنائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ویکھے گھر، گھر ساچا اک سہائیا۔ ساچے گھر سرب گن گیتا، جوت سرپ سماہیا۔ اپنا بھئے آپے ناتا، آپے توڑ تڑایا۔ آپ اپنی دیونہارا داتا، دیونہار ناؤں دھرایا۔ جگ جگ ویکھے اندھیری راتا، لوک مات اندھیرا چھایا۔ پُرکھ اکال اُچ اگما الکھ الکھنا ویکھے مار جھاتا، دس کسے نہ آیا۔ نہ مریا نہ کدے جتا جن بھگتاں بچھے سدا واتا، آون جاون کھیل بنایا۔ کھیلے کھیل بؤہ بؤہ بھانتا، وید کتیب بھینو نہ رایا۔ زرنجن رُوپ نہ کوئی ذات نہ کوئی پاتا، ورن گوت نہ کوئی اُپایا۔ آپے بیٹھ اک اکلا ایکنکارا سدا اکانتا، ایکا دھار چلایا۔ نہ کوئی جملانہ جماعتا، شرع شریعت نہ کوئی جنایا۔ نہ کوئی پوجانہ کوئی پاٹھا، نہ کوئی ہون کرایا۔ نہ کوئی تٹ تیر تھ سرور مارے

ٹھاٹھا، جل دھار نہ کوئی وہایا۔ نرگن جوتی جوت جگائے گرسکھ تیرے مستک ماتھا، جوت نرنجن سیوالایا۔ انحد شبد سنائے ساچی گاتھا، اندر مندر تال وجایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد نرنجن کھیل کھلایا۔ آد نرنجن کھیل نرالا، اپنا آپ کرائندا۔ آپے جوتی جوت جوالا، آد شکت ناؤں
 دھرائندا۔ آپے پڑکھ اکال اکالا، عقل کلا سماندا۔ آپے اپنا دین دیا، دینا بندھپ آپ اکھواندا۔ آپے وسیا دھرم سچی دھرمسالہ، دھر دھرنی آپ
 سہاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پڑکھ ابناشی کرتا، اپنی کرنی آپ کرائندا۔ کرنی کرتا ہر کرتارا، ایکا ایک اکھوایا۔ جگ جگ لوک
 مات لے اوتارا، نام نامہ لئے وٹایا۔ بھیکھی بھیکھ کرے نیارا، بھيو ابھیدا بھيو چھپایا۔ لکھ چوراسی وسے باہرا، لکھ چوراسی ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، آد پڑکھ ایکا ہر، ہر نام دھرایا۔ ہر ساگرگن گہر گمبھیر، کرتا کرم کماندا۔ پنچ تت وسیرا تن سریر، ترے گن بسترتن پہنایندا۔
 اپنے اندر مندر آپے چڑھے گھت وہیر، اُچے ٹلے پھول پھولاندا۔ گرگھ بجر آپے چیر، دئی دوتی پردہ لایندا۔ امرت آتم بخشے سیر، ایکا جام پیاندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پڑکھ ویس دھر، جگ جگ سیوا کماندا۔ جگ جگ سیوا کرنہار، لوک مات اٹھ دھایا۔ کلجگ وکھ کوڑ پسا،
 کوڑ کوڑا دئے مٹایا۔ چاروں گنٹ دھواں دھار، جگت اندھیرا چھایا۔ نہ کوئی ساجن میت مرار، نہ کوئی سگلا سنگ نبھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، آد پڑکھ ویس کر، آپ اپنا روپ وٹایا۔ روپ وٹایا قادر کرتا، کرنی کرت کمانیا۔ اپنے در اپنے گھر اپنا اکھر ایکا پڑھدا، ایکا کرے پڑھانیا۔ اگنی
 ہون کدے نہ سڑدا، مڑھی گور نہ کوئی دبانیا۔ اُچ محلے آپے چڑھدا، نہچل دھام سہانیا۔ توڑے قلعہ ہنکار گڑھ دا، نام کھنڈا اک اٹھانیا۔ لکھ چوراسی آپے
 لڑدا، آپے پھڑ پھڑانیا۔ گرگھ ساجن تیرے مندر اندر وڑدا، تیری سیوا رہیا کمانیا۔ لیکھا چکائے چوٹی جڑ دا، لکھ چوراسی چھند کٹانیا۔ لہنا دینا مکائے بہتر نڑ دا،
 رکت بوند لیکھے لایا۔ اگے کوئی نہ دسے اڑدا، پر بھ مارے مارے پرواہیا۔ کلجگ وکار اپنی اگنی آپے سڑدا، چاروں گنٹ پئے دھانیا۔ کھیلے کھیل سپس دھڑ دا،
 من مت کرے چڑھانیا۔ کرودھ ہنکاری آپے پھڑدا، لوبھ موہ نال رلایا۔ کامی کریا اپنی کردا، تریا ویس وٹانیا۔ ہرجن اکھر ایکا پردا، دو جہان ملے وڈایا۔
 سو پڑکھ نرنجن گھاڑن گھڑدا، نہ کوئی دوسر سنگ رکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پڑکھ کرپا کر، سوہنگ شبد کرے جنانیا۔ سوہنگ

شبد ست سرُپ، ست ست سما۔ نہ کوئی رنگ نہ کوئی رُپ، نہ کوئی ویس وٹایا۔ پاربرہم جانے مہمانو، نانک رسنا گایا۔ آتم سوگندھی دیوے ساچا
 دھوپ، اچھیا ہون بھرایا۔ کرے جنائی چارے کوٹ، کون کون لیکھ لکھایا۔ ہر کانور ہر مندر آپے گیا پھوٹ، ایکا دوجا ویکھ دکھایا۔ تیجے نیتز پی لوٹ، تیجا
 در سہایا۔ چوتھے گھر سہائی ساچی کوٹ، ایکا پد رکھایا۔ گرگھ کا یا مندر جگت اندھیرے پوہ گئی پھوٹ، ہر ساچا چند چڑھایا۔ لہنا دینا مکائے جوٹھ جھوٹھ، ایکا
 نیتز گیان درڑایا۔ سنگر پورا ست پڑکھ آپے جائے ٹٹھ، آپ اپنا دئے جنایا۔ لکھ چوراسی جگت دلال رکھے ایکا مٹھ، آپ اپنے ہتھ اٹھایا۔ برہمنڈ کھنڈ لوآں
 پریاں اُتھج سیج جیرج اند دیوے تول، کنڈا اپنے ہتھ رکھایا۔ شبد گر ہر سیوالائی سوہنگ وجائے ساچا ڈھول، سویا کوئی رہن نہ پایا۔ جن بھگتاں وسے سدا
 کول، بے کھاں گوڑھی نیند رہیا سوا۔ جوت جگائی اُپر دھول، تریلوک کرے رُشایا۔ گر سکھ تیرا اُلٹا کرے نابھ کول، امرت دھارا کھ چوایا۔ درس دکھائے
 ساول سول، مکند منوہر لکھی نرائن نرائن رُپ وٹایا۔ لکھ چوراسی رہیا مول، مولا مولا وچ سما۔ سادھ سنت رہے انھول، مایا ممتا رہی بھلایا۔ گر گوہند
 کر یا قول، ہر پورا دئے کرایا۔ نانک اپنا آپ گیا پھول، اپنی جوتی جوت جگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پڑکھ ایکا در، در درویشا رہیا
 سہایا۔ در درویش ہر نرکارا، لوک مات اکھوائندا۔ جوتی جامہ بھیکھ نیرا، شبدی ڈنک وجائندا۔ اکال مورت نور اپارا، نورو نور در سائندا۔ دُھن انادی انحد
 دھارا، تال تلواڑا اک وجائندا۔ شبد اگئی سچ جیکارا، ایکا نعرہ لائندا۔ کھیلے کھیل اپرا، پروردگار ناؤں دھرائندا۔ حق حقیقت پاوے سارا، لاشریک اک
 اکھوائندا۔ عظمتو کسمتو پار کنارہ، اتول اٹل تلائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پڑکھ چکائے ڈر، نہ دوسر کوئی ڈرائندا۔ اپنا ڈر آپ
 چکا، اپنی لئے انگڑائی۔ اپنا پینڈا آپ مکا، آپے بیٹھا ساچا راہیا۔ اپنا راہ آپے رہیا تکا، آپے ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 نرگن جوتی نور کرے رُشایا۔ جوتی نور کر اُجیار، نرگن کرم کمایا۔ پاربرہم لے اوتار، لوک مات ڈیرہ لایا۔ گر شبد پہریدار، سیوک سیوا رہیا کمایا۔ جن
 بھگتاں کرے خبردار، جگ جگ وچھڑے لئے ملایا۔ سبج تریتا دواپر ملیا سانجھیا، وچھڑ کدے نہ جایا۔ آئے در بن بھکھار، در درویشا ناؤں دھرایا۔
 گرگھاں چرنی ڈھیہہ ڈھیہہ منگے اک پیار، پیما پریم اگے جھولی ڈھیہا۔ سکھا سہیلا بنیا ساچی نار، گل پھولن مالا پایا۔ ناتا جوڑے وچ سنسار، گرگھ ساچے در

دیکھن آیا۔ جوت نرنجن ہوئی ٹیاری، ہر شبد لئے پرنايا۔ دوہاں وچولا آپ کرتار، کلجگ انتم لئے ملایا۔ سوہنگ ڈھولا سرجنہار، گھر ساچے آپ گایا۔ بدلیا چولا کھیل اپار، دس کسے نہ آیا۔ لہجدے پھردے کلا سولاں، عقل کلا کل دھاری ناؤں دھرایا۔ سرشٹ سبائی کھیلن آیا ہولا، گرگھ ساچے لئے جگایا۔ جگت بھلایا سنگھ پورن بنایا بھولا، پنچ تت کری کڑمایا۔ پر بھ جچی پھردا اپنی کندھی ڈولا، سیوک سیو رہیا کمایا۔ گرسکھاں اپنی ہتھیں بٹھے تند موی مولا، ساچا سنگن منایا۔ مٹمکھاں سر گرسکھ تیری پانہی مارن آیا پولا، کبیر کبیرا ویکھ دکھایا۔ دھرنی دھرت سر ہويا دھولا، انت بڈھیپا آیا۔ نوکھنڈ پر تھی لئے جھکولا، نہ سکے بھار اٹھایا۔ ستاں دیپاں پیارولا، رام رولا نہ کوئے ہٹایا۔ گر گوبند پورا کرن آیا قول، کول قول اقرار جو آپ کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پڑکھ لئے ور، ور داتا نام رکھایا۔ ور منگیا پار برہم، گرگھ وٹی ودھایا۔ پورب ہويا مانس کرم، کرگت جنایا۔ لیکھے لگا پنچ تت جنم، ترے گن سنگ رکھایا۔ چرن دوارے ساچا دھرم، دھرمی دھرم کمایا۔ گرگھ اتم تیرا ورن، جوت نرنجن ویکھ دکھایا۔ جوت نرنجن آئی چرن، آد پڑکھ لئے اٹھایا۔

آد پڑکھ پر بھ کرنی کرن، جگ جگ وڈی وڈیائی۔ ہرجن سیس نوایا ساچے چرن، چرن کول اک سرنايا۔ آون جاون چکے مرن ڈرن، مات گر بھ پھند کٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پڑکھ ایکا نعرہ نرنائن آپ لگایا۔ نرنائن ایکا نعرہ، ایکا تت سہا گیا۔ لکھ چوراسی لئے ور، وڈ داتا وڈ وڈ بھایا۔ اپنی کرنی آپے کر، آپے بنے ویرا گیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، ہرجن ہنس بنائے کا گیا۔ ہنس سروور مانک موتی، گرگھ تال سہایا۔ نرنگن جوت جگائے جوتی، جوتی جوت جگایا۔ شبد پھڑائے ساچی سوٹی، نام سہارا اک رکھایا۔ آپ چڑھائے ایکا چوٹی، ایکا در سہایا۔ گرگھ لہجے وچوں کوٹن کوٹی، کوٹ کوٹی پھول بھلایا۔ کوٹن کوٹ بٹھی پھرن لنگوٹی، تت تیرتھ پھیرا پایا۔ کوٹن کوٹ تن کٹائن بوٹی بوٹی، قیما کباب بنایا۔ بن گر پورے کوئی نہ کڈھے واسنا کھوٹی، دُرمت میل نہ کوئی دھوایا۔ کوٹن کوٹی سادھ سنت منگدے پھرن روٹی، پیٹ کارن تال وجایا۔ کوٹن کوٹ مد پیالے بھنگ پیتی گھوٹی، اتم رس نہ کوئی پیایا۔ کوٹن کوٹی چھپر چھن بنائی بٹھے چھوٹی، من چھوٹا نہ کسے کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، آپ اپنا ویس وٹایا۔ آد نرنجن وڈ بکارا، ست پڑکھ اکھواسندا۔ کلجگ انتم لے اوتارا، نہہکنک ناؤں دھرا سندا۔ وید

ویسا بن لکھارا، بھو اجد کھلا سندا۔ نانک گر کر پیارا، ایک راہ تکا سندا۔ گر گو بند منگ سہارا، اکال پُرکھ منا سندا۔ اکال پُرکھ پاوے سارا، شبدی شبد جنا سندا۔
 ایک چوٹ لگے نگارہ، ایک ڈنک وجا سندا۔ لو آں پُریاں کرے خبردارا، برہما وشن شو دیوت سُر آپ اُٹھا سندا۔ لکھ چوڑا سی توڑے گڑھ ہنکارا، من مت در
 دُرکا سندا۔ شبد کھنڈا تیز کٹارا، نرگن آپ چکا سندا۔ آد شکت سنگ سُت دُلا را، جوڑی جوڑ جڑا سندا۔ ا شنبھج دے لکارا، سنگھ شیر ناؤں رکھا سندا۔ چو تھے
 جگ پاوے سارا، ا شنبھج شستر اک وکھا سندا۔ راون توڑ گڑھ ہنکارا، لکا گڑھ تڑا سندا۔ شاہ ^{بھبھیکھن} کر پیارا، اپنے انگ لگا سندا۔ در یودھن تیرا پار کنارا،
 نہ کوئی دھیر دھرا سندا۔ ار جن تیرا بن لکھارا، گیتا گیان جنا سندا۔ اٹھاراں دھیائے ایک دھارا، ایک رُوپ درسا سندا۔ ایک جوت دس اوتارا، پنج تت پرنا سندا۔
 گر رُوپ وچ سنسارا، گیان گر درڑا سندا۔ شبد شبد شبد کر پیارا، شبدی شبد وجا سندا۔ سَت سَت سَت کر ورتارا، سَت سَت سَت ونج کر ا سندا۔ مت گت
 جانے جیو جنت گوارا، سادھ سنت مارگ لائندا۔ مات پت اک کرتارا، ایک ا شٹ وکھا سندا۔ اٹھسٹھ تٹ کنارا، دُھر دربارا آپ جنا سندا۔ مسجد مٹھ مندر
 گردوارا، گرچرن اک سہا سندا۔ نرگن جوت دیپ کر اُجیارا، اگیان اندھیر مٹا سندا۔ ساچے مندر بہہ نیارا، آپ اپنا رنگ رنگا سندا۔ دُو نگھی بھوری پار کنارا،
 جوتی سیوا لائندا۔ شبد دُھن انادی آتمک گائے وارو وارا، گا ونہار آپ اکھوا سندا۔ سُر تال وجے تلواڑا، راگ چھتی بھو نہ پائندا۔ جوت جگے بہتر ناڑا، بتی
 دند نہ لیکھ لکھا سندا۔ وانہ لگے تتی ہاڑا، جس جن اپنی دیا کما سندا۔ پنج وکارا چبائے اپنی داڑھا، گرگھ میل ملا سندا۔ اپ تیج وائے پر تھی آکاش پاڑے پاڑا،
 بحر کپائی توڑ تڑا سندا۔ بھگتن پیتا سدا اپتا نرگن رُوپ گرگھاں اگے کڈھے ہاڑا، ویلا گیا ہتھ نہ آسندا۔ اچھل اچھل پار برہم لکھ چوڑا سی لٹی جائے دن دہاڑا،
 دس کسے نہ آسندا۔ نو کھنڈ پر تھی لو آں پُریاں ویکھے اک اکھاڑا، آپ اپنی رچن رچا سندا۔ مٹھکھاں کرے بند کواڑا، مایا پردہ ایک پائندا۔ پھرائے دروہی
 جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑا، خدی خدائی میٹ مٹا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد نرنجن سیوک سیوادار آپ اکھوا سندا۔ سیوادار ہر بھگوان،
 پار برہم اہیت۔ گرگھاں وکھائے سچ نشان، دس نہ آئے کسے مندر مسیت۔ پرگٹ ہو یا والی دو جہان، لکھ چوڑا سی جائے جیت۔ ایک راگ سنائے کان، میٹ
 مٹائے ہست کیٹ۔ چرن دھوڑ بختے سچا اشان، آتم رس چکھائے پیٹھ۔ گرگھاں دیوے اک گیان، چرن پریت انڈیٹھ۔ مٹھکھ جیو سرب پچھتان، سٹے

دے کر پیٹھ۔ رائے دھرم منگے ڈھر فرمان، بنا سیت تپائے انگیٹھ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ آد زرنجن جن بھگتاں وسیا چیت۔ چیتن چت وسنڈا، سدا سدا کرپال۔ گرگھ ساجن میل ملنڈا، دینا بندھپ دین دیاں۔ چرن پریتی اک رکھنڈا، کایا گڑھ سچی دھر مسال۔ منمگھ جیو بھاگاں مندڑا، دو جہان رہے کنگال۔ مایا متا آتم اندھرا، پھل دے نہ کسے ڈال۔ دئی دوتی ہوئی کندھرا، آپ اپنا نہ سکے بھال۔ مدراماسی گنڈا، اتم شتوہ دریائے مارے چھال۔ جن بھگتاں ہر بھگوان آپ بخشنڈا، بخشنہار سدا مہربان۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد زرنجن سوہے در بنک دوار اک پروان۔ بنک دوارا ہر بھگوانتا، بھرمی گڑھ تڑایا۔ میل ملایا ساچے سنتا، سننگر پُرکھ ملایا۔ سہاوی سیج ناری کنتا، کنت کنتوہلا پایا۔ چولی رنگے رنگ بسنتا، رنگ مچھٹی اک چڑھایا۔ آپ بنائے ساچی بتا، بیڑا بٹھنہار آپ اھوایا۔ گرگھ لگائے اپنے انگا، انگیکار ناؤں دھرایا۔ ہر سنگت تیری چرن دھوڑی ہر ساچا منگدا، کلجک اٹا وہن وہایا۔ لوآں پُریاں برہمنڈ کھنڈ آکاش پرکاش لوک پرلوک گگن منڈل آپے لنگھدا، ہر جن مندر ڈیرہ لایا۔ جوتی نور حاضر حضور نہکلنک شبد گر کدے نہ سنگدا، بھگت دوارے آوے جاوے پھیرا پایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، نر نرائن رکھی کیش گوردھن دھار، جوت سرؤپی کر آکار، نانک گوپنڈ اک وہار، گرگھ میلا وچ سنسار، آپ اپنا رہیا کرایا۔

۵۲۸

۵۲۸

★ ۱۲ بھادروں ۲۰۱۵ بکرمی پھولا سنگھ دے گھر پنڈ گنڈی وند ضلع امرتسر ★

آد پُرکھ سرب گنوتا، ایکا اینکاریا۔ پورن جوت جگے بھگوانتا، پاربرہم پر بھ پُرکھ اپاریا۔ نرگن نور اک رکھنتا، آپ اپنی دھار چلا رہیا۔ ساچا دھام ہر سہنتا، تھر گھر آسن لا رہیا۔ سیج سنگھاسن اک رکھنتا، پاوا چول نہ کوئی رکھا رہیا۔ کھیلے کھیل ناری کنتا، کنت کنتوہل سیج ہنڈھا رہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ناؤں دھرا رہیا۔ آد پُرکھ ہر بھگوانا، ایکا ایک اھوایا۔ دیک جوتی جگے مہانا، بھيو کوئی نہ پایا۔ کھیلے کھیل دو جہانا، دو جہانا نام دھرایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ آد زرنجن اپنا ویس وٹایا۔ آد پُرکھ ہر بھگوانتا، ہر ہر رُپ سمایا۔ اپنا کھیل آپ کھلنتا،

کھیلنہار آپ ہو جایا۔ اپنی جوتی آپ جگنتا، جوتی جوت کرے رُشایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ و سیا ایکا گھر، گھر ساچا اک سہایا۔ ساچا گھر در دربارا، ہر ایکا ایک سہا سندا۔ اک اِکلا کر پساوا، آپ اپنی دھار چلا سندا۔ نرگن رُپ کھیل نر نکارا، نر ویر ناؤں دھرا سندا۔ سہایا بنک سچ دوارا، تھر گھر ویکھ وکھا سندا۔ اوچ محل اٹل منارا، آپ اپنا آسن لائندا۔ گگن منڈل نہ پاوے سارا، دھرت دھول نہ کوئی رکھا سندا۔ برہمنڈ کھنڈ نہ کرے وچارا، رُوس دس نہ آسندا۔ الکھ اگم بے پرواہ بے عیب پروردگارا، آپ اپنا دھام سہا سندا۔ نورو نور ہو یا اُجیارا، آپ اپنا رُپ وٹا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ آد نہ انتا، ایکا در سہا سندا۔ ایکا در ہر درویش، اپنی الکھ جگایا۔ الکھ نرنجن کر کر ویس، اپنی آگے جھولی ڈاہیا۔ آپے داتا دانی بن نرنیش، اپنی بھچھیا جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ویس کر، آپ اپنی کل ورتائیا۔ اپنی کل آپے دھار، عقل کلا اکھوایا۔ منگی منگ ہر دوارا، ہر ہر بھچھیا پایا۔ غریب نوازا بن بھکھار، در ٹھانڈا منگن آیا۔ سوارے کاجا اپنی کرے کار، کاج کرتا پر بھ ناؤں دھرایا۔ شاہو بھوپ وڈ راجن راجا، شاہ سلطان اک رگھرایا۔ جوتی نور حاضر حضورا اگم اگمڑی مارے واجاں، بھيو کوئی نہ رایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ویس دھر، جوتی نور لئے اپایا۔ جوتی جوت دے دے ور، ہر ساچی بنت بنائیا۔ تھر گھر و سیا ساچا گھر، گھر بیٹھا بے پرواہیا۔ اپنی کرپا آپے کر، گھر اپنے خوشی منائیا۔ اپنی جھولی آپے بھر، اپنا بھنڈار رہیا بھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد نرنجن ایکا کرتا ناؤں دھرائیا۔ کرتا پُرکھ کرنہارا، اپنی کار کما سندا۔ آپے دیوے وڈ بھنڈارا، آپے در سہا سندا۔ اپنی جوتی جوت کر پیارا، جوتی میل ملا سندا۔ آپے پُرکھ آپے نارا، ناری کنت ویس وٹا سندا۔ سچ سنگھاسن اپرا پارا، ہر اپنا آپے ڈا ہندا۔ اُپر بیٹھ نرگن نر نکارا، ساچا ویس وٹا سندا۔ کرپا کھیل اپرا پارا، لیکھا لکھت وچ نہ آسندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی ناری دتا ور، ایکا سٹ اُپچا سندا۔ ایکا سٹ سٹ دُلا را، ہر اپنا آپ اپایا۔ پُرکھ ابناشی کر پیارا، ساچا ناؤں دھرایا۔ شبدی شبد کر جیکارا، شبد شبدی ڈنک وجایا۔ دیوے ور جودھا سور بلی بلکارا، بلی بلوان ناؤں دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ویس دھر، ساچا سٹ لئے اُپچایا۔ شبد سٹ وڈ بلوانا، ایکا ایک اپایا۔ پُرکھ ابناشی کر دھیانا، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ ایکا دُجا ایکا گیانا، ایکا سکھیا رہیا سکھایا۔

ایک تیر اک نشانہ، ایک چلہ رہیا چڑھایا۔ ایک مندر اک مکانا، ایک گھر وسایا۔ ایک دیپک دیپ جگے مہانا، دوس رین ڈمگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سُت دتا ور، گھر ساچے میل ملایا۔ شبد سُت گھر ساچے میلا، ہر ساچے آپ کرایا۔ پاربرہم پر بھ بنیا گر گر چیلا، گر چیلا رُپ درسایا۔ شبد چیلو ملیا میلا، وچھڑ کدے نہ جایا۔ ایک راگ ایک تال، ایک سُر ایک ناد وجایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ وسیا گھر، سُت انادی ایک شبد جایا۔ انادی سُت شبد گر پورا، ہر ساچے آپ اپایا۔ آسانسا کر کر پورا، پوری اچھیا دئے کرایا۔ آد انت حاضر حضورا، حاضر حضورا ناؤں دھرایا۔ سرب گنا آپے بھر پورا، پورن پُرکھ اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد زرنجن ویکھے در، پوت سپوتا لیکھے لایا۔ پوت سپوتا ساچا میت، ہر ہر آپ اپا سندا۔ اک سنائے انادی گیت، سہاگی چھند الاسندا۔ ایک چیتن ایک چیت، ایک چت و سانسندا۔ ایک نیز ایک نین، ایک انت نوت در سانسندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سُت دتا ور، اپنی اچھیا پائے بھچھیا اپنا بھنڈار آپ ورتا سندا۔ اپنی بھچھیا جھولی پا، اپنی دیا کمائی۔ شبد سُت دتا سمجھا، ایک بوجھ بھجھائی۔ لوآں پُریاں بنت بنا، برہمنڈ کھنڈ وچ سمائی۔ برہما ویتا سیوالا، کول کولا کھ بھوائیا۔ شو شکر لیکھا آپ گنا اندھ اندھیر سمائی۔ وشنوں ونسی ویس وٹا، اپنی کل چلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سُت سہائے در، در دروازہ اک گھلایا۔ شبد سُت دروازہ کھول، اپنا کرم کمایا۔ برہمنڈ کھنڈ رہیا بول، دس کسے نہ آیا۔ ترے گن مایا گیا ڈول، بھئیو ابھیدا بھئیو نہ ریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے سُت دتا ور، ور داتا نام دھرایا۔ ور داتا آد زرنجن، ایک ایک اکھو سندا۔ شبد گیان پایا انجن، نیتزنت گھلا سندا۔ بنیا داتا درد دُکھ بھے بھنجن، سگلا سنگ نبھائندا۔ اپنی چرن دھوڑ کرے ساچا مجن، سر سرور اک نہائندا۔ دو جہاناں ساچا سجن، سنگر پورا آپ اکھو سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اکال مورت اک وجائے ساچی تورت، دُھن انادی شبد برہمادی آپے آپ اکھو سندا۔ شبد برہماد ڈنک وجا، ہر اپنی بنت بنایا۔ اگم اگمڑا دھام سہا، اگم اگمڑی کھیل کھلایا۔ الکھ الکھنا اپنی الکھ جگا، اپنی بھچھیا آپے پائی۔ تھر گھر ساچا دئے وسا، آد پُرکھ وڈی وڈیائی۔ جوت سروپی رہیا ڈمگا، اٹھے پھر کرے رُشائی۔ سچھنڈ دوارا سہائے ساچا تھاں، گھر ساچے بیٹھا آسن لائی۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی ماں، بھین بھائی نہ کوئی جنائی۔ اک اکلا آپے جانے اپنا ناں، ایکنکارا ناؤں

دھرائیا۔ شبد شبدی کھیل کھلا، کھیلنہار آپ ہو جائیا۔ لوآں پُریاں ڈیرہ لا، برہمنڈ کھنڈ ویس وٹائیا۔ ترے گن تیل چڑھا، جوت نرنجن سیوا لائیا۔ برہما ویتا
 جھولی پا، پنج تت کرے کُڑمائیا۔ اپ تیج وائے پر تھی آکاش ڈیرہ لا، من مت بُدھ کرے پڑھائیا۔ نو دوارے کھول کھلا، لوک مات وڈی وڈیائیا۔ اپنے
 مندر آپے بیٹھا آسن لا، بجر کپاٹی کُنڈا لائیا۔ پُرکھ ابناشی بے پرواہ، کوئے بھيو نہ جانے رانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سُت دتا
 ور، سُت ڈلارا ہر نرنکارا تریلوک کرے رُشنائیا۔ تریلوک ایک نعرہ، ایک شبد جنائیا۔ لوآں پُریاں دئے ہلارا، ایک کھیل کھلائیا۔ چوڈاں لوک ہٹ پسار، ایک ونج
 وکھائیا۔ گنگن منڈل پاوے سارا، رُو سس میل ملائیا۔ دھرت دھول دئے سہارا، جل بنب آپ کُکائیا۔ آپے وسیا سب توں باہرا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔
 اک اکلا ایکنکارا، عقل کلا سمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سُت دتا ور، در گھر ساچے اک صلاحیا۔ شبد سُت سچ صلاح، ہر ساچا
 آپ سٹائندا۔ لکھ چوڑاسی بن ملاح، ہر گھٹ ڈیرہ لائندا۔ نرنجن ناتا جوڑ بڑا، پُرکھ بدھاتا سگن منائندا۔ اک اکانتا بیٹھا ڈیرہ لا، اندر مندر آپ سٹائندا۔
 جوتی نور ڈنگا، نورو نور اکھوائندا۔ انحد ساچا تال وجا، پنجم راگ لائندا۔ پنجم سخیاں منگل گا، ساچا در سٹائندا۔ ایک رنگن رنگ رنگا، رنگ رنگیلا موہن
 مادھو کایا چولی آپ رنگائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سُت دتا ور، آد جگاد جگ ولس وٹائندا۔ جگ جگ ولس شبد گردیو، ہر
 ہر ولس وٹایا۔ پاربرہم لکھ ابھیو، بھيو کوئی نہ پایا۔ آپ لگائے اپنی سیو، سیوک سیوادار اکھوایا۔ اکال مورت سدا نہکیو، نہچیل دھام سہایا۔ گن نہ جانے
 رسنا جہو، بتی دند نہ کوئے ہلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا تھم چلایا۔ ساچا تھم دھر فرمان، ہر ساچا آپ چلائندا۔ کرمی کرم
 کرے پروان، کرم کرماں ویکھ وکھائندا۔ گر گر مورت اک دھیان، گر گر اشٹ منائندا۔ شبد شبدی شبد گیان، شبدی شبد پڑھائندا۔ آد جگاد ہر بھگوان،
 ہر بھگتن میل ملائندا۔ ہوئے وچولا دو جہان، وچھڑ کدے نہ جائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے وسیا گھر، شبد شبدی ناؤں
 دھرائندا۔ شبد سُت سنگر پورا، اکال پُرکھ اپایا۔ اجوئی رہت سرب گن بھر پورا، نہ مرے نہ جایا۔ آپے وسے دُور نیڑا، نیڑے دُور اک رکھایا۔ ہر جن ناتا
 توڑے کوڑو کوڑا، سچ ساچے مارگ لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد نرنجن آد پُرکھ ابناشی کرتا اپنا کھیل رہیا کھلایا۔ کھیل کھلاو نہار

داتارا، ایک ایک اکھوائندا۔ جگ جگ لئے مات اوتارا، آپ اپنا ویس وٹائندا۔ نت نوت ساچی کارا، ساچا دھرم دھرائندا۔ شبدی شبد لگائے سچ جیکارا،
 ساچا کھنڈا ہتھ اٹھائندا۔ روپ رنگ ہر وسیا باہرا، لیکھا کھت وچ نہ آئندا۔ کوٹن کوٹ کوٹ لکھ تھکے وچ سنسارا، ہر کا بھیو کوئی نہ پائندا۔ برہما ویتا
 رووے زاروزارا، نیزین اٹھائندا۔ شو شکر باسک تشکا گل پایا ہارا، کنٹھ مالا اک لٹکائندا۔ کروڑ تیتیا کرے پیارا، سرپت راجا اند گرا لائندا۔ وشنو وئی
 کھیل نیارا، جگ جگ کھیل کھائندا۔ چتر بھج بھیو اپارا، اپنا روپ وٹائندا۔ آد شکت دے لاکارا، اپنا تیج رکھائندا۔ ست ستواد تھر گھر ویکھے دھر در دربارا،
 بودھ اگادھ شبد جنائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لوک مات ویس وٹائندا۔ آد انت ہر اوتارا، ایکا ایک اکھوایا۔ نرگن روپ کر اُجیارا،
 سرگن وچ سما۔ شبد بولے سچ جیکارا، ایکا نعرہ لایا۔ لوآں پُریاں کرے خبردارا، اُتبیج سیتیج جیرج انڈ لئے دکھایا۔ ویکھ دکھانے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈونگھی
 کندر، سمند ساگر ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے وسے اپنے مندر، ہر مندر ناؤں دھرایا۔ ہر مندر شبد سنگھاسن، ہر ساچا شبد
 ویرا گیا۔ کھیلے کھیل پُرکھ ابناش، لوآں پُریاں بن تیا گیا۔ ویکھ دکھانے پر تھی آکاش، لکھ چوراسی سنے سنائے ساچا را گیا۔ گھٹ گھٹ اندر رکھے واس، آپ
 اپنا سازن سازیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ لوک مات مار جھات، پرگٹ ہوئے سوانگ سوانگیا۔ لوک مات تیری دھار، ہر
 ساچے آپ چلایا۔ سبج ساچا ویکھ وچار، ست پُرکھا ناؤں دھرائیا۔ ایکا ایک ایکنکار اک آکار، اٹھاں تتاں بندھ بندھایا۔ بندھن پاوے پر اپارا، نہ کوئی
 توڑے توڑ تڑایا۔ مانس مانکھ کر پیار، بھگون بھگتی دے جنایا۔ نام شکتی پر اپارا، ہر جن وچ لکایا۔ امرت آتم ٹھنڈی دھار، بھر پیالہ رہیا پیایا۔ نرگن جوتی
 کر اُجیارا، اندھ اندھیرا دے مٹایا۔ نانک جوتی گرگھ وچار، ہنس چوگ چنگایا۔ نہ کوئی ورن نہ کوئی گوتی، ذات پات نہ کوئی رکھایا۔ بھرمی بھرم بھلائے
 کوٹن کوئی، کوئی کوٹ رہیا پھرایا۔ بن گر پورے نہ کوئے چڑھے اُپر چوٹی، گھر مندر نہ کوئی دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ
 جگ اپنا ناؤں دھرائیا۔ سبج ساچے پار کنارہ، وار اٹھاراں برن اٹھاراں ترائیا۔ چار ورنناں کھیل نیارا، اوج نیچ وڈیایا۔ راؤ رنک راج راجن شاہ سلطان بھر
 بھنڈارا، بھرمی بھرم بھلائے۔ آپے توڑے گڑھ ہنکارا، گھٹن بھنہنہار سمرتھ پُرکھ اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن سرگن میل

۵۵۲

۵۵۲

ملائیا۔ سبجک ساچے پارکنارہ، ترتیے وئی ودھائیا۔ رام رمیا کھیل نیارا، ہر کھیلے بے پرواہیا۔ لنکا گڑھ توڑے ہنکارا، دُشٹ ہنکاری دے مٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لوک مات نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ ترتیے تیرا پورا ویس، ہر پورے آپ کرایا۔ برہما وشن شو کرے آدیس، نیوں نیوں سیس بھکایا۔ رکھ مَن کھلڑے کیس، کیسی چور کرایا۔ پوچ پُجائے گنپت گنیش، رام سینا نام دھیایا۔ دواپر ہوئے در درویش، آپ اپنی الکھ جگایا۔ ویکھ دکھانے نر زیش، ہوئے گڑھ تڑایا۔ پرگٹ ہوئے رکھی کیش، گوردھن دھاری ناؤں دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کریا ویس، نام بنسری اک وجایا۔ نام بنسری ساچی پھوک، ہر ساچے آپ سنایا۔ لوآں پُریاں سنائے ساچی کوک، ایک نام وڈیایا۔ مورکھ مگدھ سٹے گھوک، گوڑھی نیند نہ کوئے اٹھایا۔ دواپر کھیل گئی چوک، ہر بھگت نشانہ لائیا۔ ایکاشد رہیا پھوک، گیتا گیان وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ کھیلے کھیل وڈا تا بے پرواہیا۔ دواپر اتم گیا رُٹھ، ویلا وقت چُکایا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں خالی ٹھوٹھ، در منگن بھکھ نہ پایا۔ ہنکاری وکاری ٹنگے پُٹھ، رائے دھرم دے سزایا۔ اپنا دوارا آپے لُٹ، کاہنا کرشناکھ چھپایا۔ گرگھ ورلے امرت آتم پیتا گھٹ، جس جن دیا کمایا۔ آون جاون گیا چھٹ، لکھ چوراسی وچ نہ آیا۔ کلج کوڑ گڑیاری پوہ گئی پُٹھ، چاروں کُنٹ اندھیرا چھایا۔ نال لیا یا جوٹھ جھوٹھ، موہ وکارا بندھ بندھایا۔ پُرکھ ابناشی گیا ٹٹھ، ہوئے ہنگتا گڑھ سہایا۔ سچ دست نہ دتی اک مُٹھ، خالی ہتھ بھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، جگت بھنڈار اک بھرایا۔ جگت بھنڈارا مایا موہ، ہر ساچا آپ بھرا سندا۔ کلج کوڑا گھر گھر مندر اندر رہیا چھوہ، آپ اپنا تن کٹا سندا۔ سادھ سنت جیو جنت پچیا رہے نہ کو، دہ دشا پھیری پائندا۔ چاروں کُنٹ دہ دشا گرگھ آتم پنچ وکارا رہی رو، نیز رو رو نیر وھائندا۔ پاربرہم ابناشی کرتا تھدہ بن کوئی نہ سنے سو، سو پُرکھ نرنجن آپ الا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کل کلج آپ ورتا سندا۔ کلج کوڑا ہو جوان، چار کُنٹ اٹھ دھایا۔ جوٹھ جھوٹھ پھڑ نشان، ایک جھنڈا رہیا جھلایا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار پنچ شیطان، سگلا سنگ نبھایا۔ مایا ممتا کھول دکان، جیواں جنتاں رہیا دکھایا۔ تولا بیٹھا بے ایمان، پورا تول نہ کوئی تلیا۔ کالا چولا وچ جہان، ایک بستر تن چھپایا۔ پُرکھ ابناشی ویکھے مار دھیان، ہر ساچا خوشی منایا۔ کلج ملیا دھر فرمان، لوک مات پورا کرم رہیا کرایا۔

پنڈت پاندھے ملے نہ میل سری بھگوان، جوٹھا جھوٹھا مستک تِلک لگایا۔ پڑھ پڑھ تھکے وید پُران، وید پُرانی دس نہ آیا۔ پاربرہم پر بھ ہو مہربان، آپ اپنا روپ وٹایا۔ شبد سُت کر بلوان، ایکا حکم سنایا۔ لوک مات نوجوان، آپ اپنا درسایا۔ پنج تت کر پروان، عیسیٰ موسیٰ دیکھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگت حدیثا ایکا رہیا پڑھایا۔ اک حدیثا ایکا راگ، ایکا رہیا الایا۔ ایکا سپسا ایکا تاج، ایکا رہیا ہنڈھائی۔ ایکا کرتا ایکا کاج، ایکا رہیا کرائیا۔ ایکا مارنہارا واج، آپ اپنی واج سنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک صدا واحد خدا اپنی آپ الایا۔ اپنی صدا آپ لگا، اپنا در گھلایا۔ اپنا گدا آپ اکھوا، گھر اپنا دیکھ دکھایا۔ اپنا متا آپ پکا، اپنا حکم چلایا۔ لوک مات دیکھے اپنا راہ، آپ اپنا مارگ لایا۔ شبد سروپی بن ملاح، اک محمد لیا اٹھایا۔ ایکا الف لیا پڑھا، ایکا در گھلایا۔ ایکا نعرہ لیا سنا، ایکا آت پڑھایا۔ کائنات ساری دیکھ دکھا، قلمی کلمہ اک سنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد شبدی ویس وٹایا۔ شبد امام کلمہ ایک، ایک نور الایا۔ ایکا نیتز رہیا دیکھ، ایکا دین صلاحیا۔ ایکا اولیا ایکا پیر شیخ، دستگیر اک اکھوائیا۔ ایکا ملا اک مسائق ایکا دھارے بھیکھ، پروردگار اک اکھوائیا۔ ایکا لاؤنہارا مخ، ایکا داتا دُھر در گاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد شبدی دے وڈیائی۔ شبدی شبد کر پسار، شبدی ویس وٹایا۔ مہبان بیو بی خیر یا اللہ ایکنکارا، ایکا کرنی رہیا کرایا۔ آد شکت سیوادارا، آد نرنجن سنگ رکھایا۔ جوت نرنجن میلانکنت بھتارا، ناری پُرکھا روپ وٹایا۔ کھیلے کھیل اگم اپارا، اگم اگمڑے دھام سہایا۔ حق حقیقت دیکھ کنارہ، لاشریک آپ خدایا۔ انا الحق کر پیارا، مقامے حق میل ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد شبدی دتا ور، شبد شبدی رہیا چلایا۔ شبد ڈور ہتھ کرتار، اپنی آپ رکھائی۔ دیکھ دکھانے چاریار، سنگ محمد دے صلاحیا۔ اللہ رانی اک پیار، سر بستر ایکا پائی۔ دیکھ دکھانے ہر پروردگار، چوڈاں طبقات پھول پھولائی۔ چوڈاں ہٹاں ونج واپار، ایکا رہیا کرائیا۔ تولا تول تولے اپر اپار، نام وٹا ایکا پائی۔ بولی بولا بولے شبد جیکار، ایکا نعرہ لائی۔ کھجگ دیکھے تیرا کوڑ پسار، کوڑی کریا کرت کمائی۔ بلیا میل میت مرار، محمد محمدی سنگ رکھائی۔ انتم احمدی پارکنار، چوڈاں چوڈاں دے دہائی۔ چوڈاں روون زاروزار، ست ست پُرکھ وڈی وڈیائی۔ ایکا شرع شریعت کر تیار، شاہ شہانہ دے جنائی۔ تیس بتیسا سیوادار، رسنا جہوا رہیا ہلایا۔ قرآن حدیثا اپر اپار، بیس پیسا آپ گنئی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،

کَلج تیری اتم ور، سنگ محمد دیکھ دکھائیا۔ سنگ محمد چار یار، چار یاری وڈ وڈیائیا۔ چاروں کُنٹ ہاہاکار، جیو جنت رہے گر لائیا۔ دھرت مات کرے پکار، نیتز
 رو رو نیر وہائیا۔ سادھاں سنتاں ہاہاکار، اٹھے پہر دُھن اُججائیا۔ پُرکھ ابناشی پاوے سار، آپ اپنی لئے انگڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 شبد سُت دتا ور، آپ اپنی بوجھ بُجھائیا۔ شبد گر وڈ وڈ گیتا، ہر اپنا آپ اُپایا۔ اُتم رکھنی ایک اذاتا، ورن برن وچ نہ آیا۔ آد شکت بنی ساچی ماتا، اکال پُرکھ
 پتا ناؤں دھرایا۔ جگ جگ لوک مات مٹے اندھیری راتا، ایک ساچا چند چڑھایا۔ دُھر درگاہی دیوے ساچی داتا، ساچی بھچھیا جھولی پایا۔ گو غریباں بچھے داتا،
 آوے جاوے کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دھرت مات دتا ور، ایک دھیرج دھیر بندھایا۔ دھرت مات سُن پکار، ہر ساچے
 نین اگھڑایا۔ نیتز نیر نہ واونا زاروزار، پر بھ پاونہارا ساریا۔ لوک مات کرے وچار، آپ اپنا کھیل کھلا رہیا۔ اپنا انگ کرے بھنگ، چاڑھے رنگ سرشٹ
 سبائی پر اپاریا۔ اتا تھ اتا تھ کٹے بُکھکھ ننگ، دیوے نام شبد سہاریا۔ اک وجائے سچا مردنگ، تال اپنا آپ دکھا رہیا۔ شبد گر لوآں پُریاں آپے لنگھ، لوک
 مات دھرت سہا رہیا۔ نانک آتم سچ وچھائی سچ پلنگ، ہر ساچا آسن لا رہیا۔ نرگن روپ لایا اپنے انگ، نرگن نرگن وچ سما رہیا۔ سرگن ہو یا سورا سرنگ،
 ہر ساچے درشن پارہیا۔ دوئے جوڑ ایک دات لئی منگ، کھما غریبی تیرے چرن دواریا۔ من مت لکھ چوراسی لگا جنگ، نام شستر شبد کھنڈا دے پر اپاریا۔
 پاربرہم در درویش نہ گیا سنگ، رسنا بولے نر نکار نر نکار نر نکاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سُت دتا ور، ساچا در دکھا لیا۔ در درویش
 در پروانہ، نانک نرگن روپ وٹایا۔ نہ کوئی دیسے بیخ تت نشانہ، گھر ساچے آسن لایا۔ ملیا میل سری بھگوانا، تھر گھر ساچا دیکھ دکھایا۔ ایک کھیل کھیل مہانا،
 نرگن نور ہوئے رُشنا۔ ایک شبد اک ترانہ، ایک گانا رہیا گایا۔ چھٹی راگ نہ کوئی پروانہ، راگ راگنی نہ کوئی سنایا۔ پُرکھ ابناشی ہو مہربانا، آپ اپنا ناد رہیا
 وجایا۔ نانک نرگن سُنے کانا، ایک کان رکھایا۔ پایا پد ہر نربانا، ہر ہر وچ سما۔ ملیا نام دُھر فرمانا، نام ست وند وندایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، آپے رکھنہارا پت دو جہانا ہوئے سہایا۔ نانک در گھر ساچا پا، دوئے جوڑ کرے نمسکارا۔ پر بھ ابناشی بے پرواہ، دیوے شبد ہلارا۔ دوہاں وچولا ایک
 تھان، نہ کوئی دوسر پار کنارہ۔ ایک اکھر ایک ناں، چوتھے جگ آپ وچارا۔ چوتھے جگ دسے راہ، چار اکھر کر پیارا۔ چار اکھر رکھے وکھر، ست نام ادھارا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چار اکھر کھولے کوڑا۔ اوڑا اونکار، ہر رگھرایا۔ ایڑا اکھ اگھاڑ، ہر ہر درشن پایا۔ ایڑی اشٹ اپار، نانک گر
 اک منایا۔ سسا سنگر پُرکھ اپار، ست سرُپ سمایا۔ تن تن نہ کرے آکار، نہ کوئی آکار رکھایا۔ ننا نرگن ویس اپار، نچ دھارا رہیا چلایا۔ ماما میلا وچ
 سنسار، نانک نامے نام ملایا۔ گر چیل سوہے اک دوارا، چیل گر ویکھ دکھایا۔ نام ست کر پردھان، چار کُنٹاں چکر چلایا۔ چار ورنناں اک گیان، ایک منتر
 درڑایا۔ ایک آتم ایک ہر ایک دھیان، پاربرہم اک اکھوایا۔ بھرے بھلے جیو نادان، مایا بندھن بندھ بندھایا۔ ایک کلمہ اک ایمان، ایک پوجا پاٹھ وید پُران،
 ایک اشٹ دیو گر منایا۔ ایک جوت سری بھگوان، ایک شبد کرے جنایا۔ جگ جگ کھیلے کھیل مہان، آپ اپنی کھیل کھلایا۔ کھجگ کوڑا کر پروان، کوڑ کوڑے
 نیہوں لگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک وست ہر جن جھولی پائی۔ نانک گر وست انمول، چار ورنناں رہیا ونڈائی۔ تیراں تیراں تولے
 تول، کھجگ کنڈا ہتھ اٹھائی۔ منتمکھ جیو رہے انھول، بھیو کوئی نہ پائی۔ کھجگ اتم و جن ڈھول، چاروں کُنٹ ہوئے ڈھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، گر نانک ایہہ سمجھائی۔ نانک گر کر وچار، سنگر پُرکھ منایا۔ سنگر پورا ہر مہربان، سدا سدا چت لایا۔ سدا سہیلا دو جہان، نت نوت ویکھ دکھایا۔
 ویکھ دکھائے گوی کاہن، راس منڈل ڈیرہ لایا۔ کھجگ تیری کوڑ دکان، سرشٹ سبائی پھول پھولائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد گر دتا
 ور، تیر نشانہ اک سکھایا۔ تیر نشانہ مارے مار، شبد گر وڈیائی۔ نانک گر آر پار، انگد انگ تڑائی۔ انگد ہویا خبردار، امرداسے لئے جگائی۔ امرداس میت
 مرار، ار جن سیو کمائی۔ ار جن ہویا ٹھانڈا دربار، ہر گوبند لئے انگڑائی۔ ہر گوبند جودھا سوربیر بلی دھیر بلوان، ہر ہر دئے بوجھ بُجھائی۔ ہر رائے ہر پائے سار،
 ہر کرشنا دئے وڈیائی۔ ہر کرشنا بال نادان، بال بالا رُپ وٹائی۔ تیغ بہادر ہو مہربان، آپ اپنا بھیٹ چڑھائی۔ گر گوبند کر نشان، پنچم پنچاں کرے پڑھائی۔
 پنچم میلا دو جہان، در دوارے رہیا کرائی۔ مندر ویکھے سچ مکان، کایا کھوج کھوجائی۔ ایک دیوے دھر فرمان، ایک نام پڑھائی۔ اوچاں نیچاں اک گیان، ورن
 گوت اک رکھائی۔ امرت ساچا پین کھان، لوک مات ونڈ ونڈائی۔ شبد کھنڈا تیر کرپان، تن گاترے رہیا لٹکائی۔ کیس سیس ہر جگدیش، میل میلا سچ
 سُبھائی۔ دھیرج یت ست سنتو کھی کچھ گرگھ تن پہنائی۔ نام کڑا توڑ ہنکاری گڑھا، ایک تندن ہتھ بندھائی۔ سچ کنگھا اپنے نام رنگا، دُرمت میل دئے گوائی۔

رنجیت نگارہ وجے مردنگا، انحد ڈھول سیوا لائیآ۔ اندر مندر لے میل سورا سربنگا، نہ مرے نہ جائیآ۔ گرکھ تیری آتم سیجا شبد رنگیلے بیٹھ پلنگا، دوس رین
 نین اٹھائیآ۔ سر سرور دکھائے گوداوری کنڈھا، نادیڑ دیر لائیآ۔ گرکھاں ونڈائی اپنی ونڈا، آپ اپنا بھیٹ چٹھائیآ۔ پاربرہم پرہم دیکھنہارا کوٹن کوٹ کوٹ
 برہمنڈا، برہمنڈ کھوج کھوجائیآ۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رہیا جنائیآ۔ گر گوہند جگت جنا، اپنا روپ وٹائیآ۔ پرکھ ابناشی دے
 صلاح، ساچا مارگ لایا۔ شبدی شبد بن ملاح، ہر جن لئے اٹھایا۔ جو کھوجے سولیوے پا، اپنا بول الایا۔ متمکھ بھلے کوئی جانے نہ، راہ کھیہڑا دس نہ آیا۔
 جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا راہ دسایا۔ گر گوہند ہر کرتار، ایک رنگ رنگایا۔ دوہاں میلا اک دوار، ایک گھر سہایا۔ ایک منگے بن
 بھکھار، آگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ ایک بنے داتا دانی وڈ داتار، اپنی بھچھیا دیوے جھولی پایا۔ سنائے شبد اپر اپار، بھیو ابھیدا بھیو گھلایا۔ جگ جگ کھیل ہر زرنکار،
 لوک ماتی ویس وٹایا۔ آون جاون جگت پیار، گرکھاں لئے تریا۔ گر گوہند بولے لکار، تیرا بھانا موہے بھایا۔ ستھر وچھایا تیرا یار، سولان سچ ہنڈھایا۔ خنجر
 پیالہ کرتیار، گرکھاں لہو چوایا۔ تیرے در دتا وار، تیرا تیری جھولی پایا۔ تیرا میرا رہیا آدھار، میرا قرضہ تیرے سر رکھایا۔ آگون بولے زرنکار، گر
 گوہند آپ منایا۔ گر گوہند تیرا بولا ہوئے جیکار، بے جیکارا ناؤں دھرایا۔ زرنگن جوت جگے آگم اپار، دس کسے نہ آیا۔ گر سکھ اٹھائے جوں آلیوں ڈگے
 بوٹ، آپ اپنی گود اٹھایا۔ تیرے تن شبد نگارے لگے چوٹ، دو جہاناں دے سنایا۔ لکھ چوڑا سی کڈھے کھوٹ، بھل رہے نہ رایا۔ بھیکھ پکھنڈی سادھ
 سنت پکڑ اٹھائے کوئی کوٹ، تیرتھ تھان پھیرا پایا۔ کلج کالا کالی بنھی پھرے لنگوٹ، چاروں کُنٹ اٹھ اٹھ دھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، کلج تیری آتم ور، آپ اپنا لئے وڈیایا۔ گر گوہند ہر در پا، نیتز نین اگھڑایا۔ تیرا تیرے لہنے دتا پا، تیرا کارج تیرے آپ سواریا۔ تیرا بھانا سہنا
 تیرے در رہیا سنا، میرا تیرا اک کناریا۔ ونجھ مہانا ایک چچولا، ایک بیڑا اپر اپاریا۔ ایک کھیوٹ کھیٹ نام دھرا، ایک دھکا لا رہیا۔ پتا پوت مات پت بیٹا گود اٹھا،
 پچھلا مول چکا رہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پرکھ اپنا ویس وٹا رہیا۔ اک اکلا پرکھ آگم اپارا۔ آپے وسیا جلا تھلا، جنگل جوہ اُجاڑ
 پہاڑا۔ اپنی جوتی دیک آپے بلا، اپنا آپ کیا اُجیارا۔ اپنا گھر اپنا در ہر آپے ملا، آپے کرے پسارا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج اپنا

آپ لیا اوتارا۔ ہر اوتار جوت سرُپ، جوتی جامہ پایا۔ راج راجن شاہ بھوپ، وڈ سِکدار اکھوایا۔ ڈنک وجائے چاروں گنٹ، نہہکنکا ناؤں دھرایا۔ میٹ مٹائے جوٹھ جھوٹھ پکھنڈ، سچ سچ دے ورتایا۔ جن بھگتاں آپے جائے تھہ، آپ اپنا میل ملایا۔ اتم کرے ایک مٹھ، پنچم پنچم گنڈہ بندھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، نر نرائن آپ اکھوایا۔ نہہکنک ہر نرائن، نرگن جوت جگایا۔ رسناکسے نہ سکے کہن، وید پُران نہ کوئی الایا۔ انجیل قرآن پاوے وین، اتم رو رو دے ڈھایا۔ کلج کوڑا نانا ساک سجن سین، پر بھ ساچارہیا تڑایا۔ لاڑی موت کرے شنکار دھرم سپتری ڈین، چاروں گنٹ نین اٹھایا۔ رائے دھرم چکائے لہن دین، لکھ چوراسی ویکھ وکھایا۔ چتر گپت کسے نہ دیوے بہن، لکھیا لیکھا آگے لکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، ایک ایک اکھوایا۔ ایک ایک عقل کل دھاری، آد پُرکھ اکھوایا۔ جوتی جامہ بھیکھ نیاری، ایک ڈنک وجایا۔ شبد کھنڈا تیز کٹاری، سو پُرکھ نرنجن ہتھ اٹھایا۔ ہنگ ہنگتا کرے خواری، پنچ تت کرے جنایا۔ مت بُدھ ہوئے پنہاری، من منوآ دے سجایا۔ سرت سرتی کر پیاری، شبد شبدی میل ملایا۔ کھچی جائے وارو واری، ایک دو جا پنڈھ مُکایا۔ تیجانین رہیا آگھاری، اندھ اندھیر مٹایا۔ ۵۵۸

چو تھا پد اک نربانی، پر م پُرکھ سما۔ پنچم میلا ساچے ہانی، سنگر گھر سہایا۔ چھیویں چھپر چھن نہ کوئے وکھانی، مندر مسجد گرو دوار دس نہ آیا۔ ستویں میلا پُرکھ سلطانی، ست پُرکھاں ویکھ وکھایا۔ اٹھویں اٹھاں تتاں کر قربانی، آپ اپنا بھیٹ چڑھایا۔ نویں نو در ہوئے خالی، در ساچا ایک بھایا۔ دسویں میلا ہر شبد پالی، جوتی جوت لئے ملایا۔ امرت نیر سہائے ساچے تالی، سر سرور اک وکھایا۔ امرت پھل لگے کایا ڈالی، رس مٹھا اک چکھایا۔ پاربرہم پُرکھ پُرکھوتم مورت اکالی، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک شبد ایک در ایک ہر ایک گھر ایک دے سہایا۔ ایک در ہر سہاؤنا، گھر ساچے وٹی ودھایا۔ کلج اتم میٹ مٹاؤنا، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پایا۔ سنجگ ساچا مارگ لاؤنا، چار ورنان کرے گڑمایا۔ اوچاں نیچاں راؤ رنکاں، راج راجانا شاہ سلطاناں ایک دھام بہاؤنا، ایک در سہایا۔ ایک راگ سرشٹ سبائی گاؤنا، مسلم ہندو سکھ عیسائی اک پڑھایا۔ سو پُرکھ نرنجن ساچا جاپ جپاؤنا، ہنگ ہنگتا دے مٹایا۔ دھرم نشانہ اک جھلاؤنا، ستاں دیپاں دے رکھایا۔ نو کھنڈ ایک مارگ لاؤنا، نو در ویکھ وکھایا۔ کوٹن کوٹ کایا گڑھ بنک دوار سہاؤنا، آپ اپنی جوت کرے رُشانیا۔ سچ سچ

ست سنو کھ ست ورتاؤنا، ساتک ست سمايا۔ کلج جيو کاگ پھڑ پھڑ ہنس بناؤنا، سوہنگ چوگ چڳايا۔ چرن دوارے آپ رکھاؤنا، سڳھنڈ وڈی وڈيايا۔ لکھ
 چوراہی پھند کٹاؤنا، مات گربھ پھیر نہ آيا۔ رائے دھرم در بند کراؤنا، لاڑی موت نہ کرے گڑمايا۔ سنگر پورے حاضر حضورے ایکا سگن گھ لگاؤنا، ایکا
 گیت سہاگی گایا۔ دھام اولڑے میل ملاؤنا، سرتی شبدی میل ملايا۔ پنچم سخیاں مل مل منگل گاؤنا، انحد ڈھول وجایا۔ نرگن روپ ست ساتک جس جن
 پاؤنا، نہکلنک سڳی سرنايا۔ گوہند گوہند سنگھ ہر درس دکھاؤنا، کلغی توڑا سیس کٹايا۔ مکند منوہر ہر نظری آؤنا، کاہنا بنسری اک وجایا۔ رام راما ویس وٹاؤنا، چلہ
 تیر کمان چڑھایا۔ ا شنبھج ہر سنگ رکھاؤنا، سنگھ شیر وڈی وڈيايا۔ آد شکت ہر کھیل کھلاؤنا، کھیلے کھیل ہر گھٹ تھانیا۔ آد نرنجن اپنا کرم کماؤنا، آد پُرکھ آپ
 اکھوایا۔ اکال مورت ناؤں دھراؤنا، عقل کلا سمايا۔ اجونی رہت اک ست اُپجاؤنا، ہر شبدی ناؤں دھرایا۔ پاربرہم ابناشی اپنی گود اٹھاؤنا، آپے رہیا ہلايا۔
 جس جن اپنا آپ اپنے مندر آپے پاؤنا، آئے چل سڳی سرنايا۔ پرکھنہارا اونا گونا، آون گون پار کرايا۔ جگ جگ پورن بھگونت بھگت پوری کرنہارا بھاونا،
 جو بھاونی من رکھایا۔ بھیس وٹائے جوں بل دوارے باونا، کلج شکر پروہت اپنی اکھ کڈھایا۔ گرسکھ پکڑن آیا دامنا، گر گوہند ہتھ وڈيايا۔ سنگر پورا بنیا
 ۵۵۹ ضامنا، نہ سکے کوئے لڑچھڑايا۔ نیڑ نہ آئے ترسنا تامنا، تاس ترسنا دئے جلايا۔ موہ چکائے کامن کامنا، جس سر اپنا ہتھ کٹايا۔ مٹے رین اندھیری شامنا،
 جوت نرنجن کرے رُشایا۔ گرسکھاں لہنا دینا چکے آہمنو ساہمنا، گھر بیٹھا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور،
 تیری میٹن آیا کالی شاپییا۔ کلج کوڑا لگا داغ، نہ کوئے مات دھوایا۔ جیو جنت بنے کاگ، جوٹھ جھوٹھ وشناگھ رکھایا۔ کوئے نہ سنے آتم انتر انحد راگ، گھر
 گھر واہے رہیا وجایا۔ سرت سوانی نہ گئی جاگ، پنچ وکارا رہیا جگایا۔ گھر ساجن ساچے نہ لایا بھاگ، تن منارا خالی اک دسایا۔ دیک جوت نہ جگے چراغ،
 دیوا بٹی نہ کوئے کٹايا۔ نہاؤن نہائے نہ مبن ماگھ، سر سروور نہ ویکھ دکھایا۔ کلج جیو ہوئے کاگ، دوس رین رہے گرلایا۔ مندر مسجد گرو دوارے گا گا تھکے
 اپنا راگ، نادی راگ کسے نہ گایا۔ گھر گھر ناری سچ ہنڈھائے جگت سہاگ، ساچا کنت نہ کسے ہنڈھایا۔ گھر گھر چلھے اگنی ملے آگ، اگن تت نہ کسے جلايا۔
 مات پت پتر دھیاں ہويا ویراگ، برہوں ویراگ نہ کوئی ستایا۔ اپنی کرنی آپے گئے لاگ، آپ اپنا کرم کمايا۔ اپنا مندر محل اٹل نہ ویکھیا بھاگ، چاروں

کُنٹ اُٹھ اُٹھ دھایا۔ سَنگَر پورے چرنی گیا نہ لاگ، مورکھ موڑھے جنم گویا۔ کایا ماٹی جھوٹھی دیہہ لمبا پاج، جگت کُٹھالی دے تپایا۔ گرکھ نام سورن اُتے لگے سہاگ، کنجن روپ وٹایا۔ ست سنتو کھ تن بدھا کسے نہ تاگ، ماواں پُتراں تن تڑاگ رکھایا۔ انتم کسے نہ پکڑی واگ، بے مہارا اُٹھ اُٹھ دھایا۔ منوآ من نہ لیا سادھ، من کا منکا نہ پھیر پھرایا۔ مت متوالی نہ سُنیا راگ، آپ اپنا متا پکایا۔ بُدھی سوئی نہ گئی جاگ، کلجگ پردہ پایا۔ ناتا جوڑیا جگت سجن ساک، ہر سجن دس نہ آیا۔ گردر مندرا دھیاں بھیناں رہے جھاک، اپنے اندر جھاک نہ کوئی لگایا۔ رین سبائی مورکھ جھوٹھے دھندے کھولن تاک، اپنا تاک نہ کوئی کھلایا۔ ہوئے ہنگتا مایا متا چڑھے راک، شبد آسونہ کوئی دوڑایا۔ سادھ سنت جیو جنت بن بن بیٹھے پاکی پاک، پنت پاون نہ کوئی منایا۔ دُور دُریڈے دیس پردیس لکھ لکھ بھیجن ڈاک، اپنا سُنیہڑا گر گوبند نہ کسے گھلایا۔ گھر گھر بیٹھے کروڑی لکھ، نام ونج نہ کوئی رکھایا۔ رت بسنت ویکھے بھل پھل ڈالی پت، اپنا سمل نہ کسے لہرایا۔ بھین بھراواں پچھدے پھردے بات، اپنی سوجھ نہ کوئی کرایا۔ شاہ بانیا لیکھا کڈھی پھردے باقی باقی، اپنی باقی نہ کوئی جنایا۔ بھر بھر پیالے مد پیاون بن بن ساک، ساچا ساقی دس نہ آیا۔ من مت بُدھ کر کر ویس ہوئے چلاک، گرمت بھو نہ رایا۔ کر کر تھکے پوجا پاٹھ، اشٹ دیو دس نہ آیا۔ نہا نہا تھکے تیر تھ تاٹ، دُرمت میل نہ کوئی گویا۔ ونج کر کر اگے ہاٹو ہاٹ، نام ہٹ نہ کوئی کھلایا۔ کایا بستر انتم جانا پاٹ، تھر کوئی رہن نہ پایا۔ گر سکھ گرچرن دوارا اوکھا گھاٹ، گرکھ ورلے پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، ایک گھر ایک در ایک ہر سہایا۔

★ ۱۳ بھادروں ۲۰۱۵ بکرمی ہندر سنگھ دے گھر پنڈ بستی خلیل ضلع فرورپڑ ★

ہر پڑکھ سمرتھ، ہر ہر ناؤں دھرایا۔ ہر ہر جن رکھے دے کر ہتھ، آد جگادی سیو کمایا۔ ایکا بخشے نام وتھ، دُھر در گاہی جھولی پایا۔ سگل و سورے جائن لٹھ، جو جن در دوارے آیا۔ بھگت جنائی اکتھنا اکتھ، اکتھ کتھنا سنایا۔ شبد چڑھائے ساچے رتھ، رتھ رتھوا ہی ناؤں دھرایا۔ جگت وکارا دیوے متھ،

آپ اپنی دیا کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا میل ملایا۔ ہر پُرکھ سمرتھ سرب گر دینا، سارنگ دھر اکھوایا۔ گر سیکھ میل ملائے
 جوں جل مینا، جل دھارا گھ چوایا۔ نیتز لوچن نین درس اموگھ ٹھانڈا سینہ، ترسنا بھکھ مٹایا۔ تن چولی پنج تت بھینا، بھنڑی رین سہایا۔ سرب جییاں پر بھ
 داتا دانا پینا، پینا دانا آپ ہو آیا۔ ویکھ دکھائے لوکاں تیناں، لوک پر لوک پھیری پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹایا۔ ہر
 پُرکھ سمرتھ گھر گمبھیر، گنونت گن دانا۔ جن بھگتاں دیوے آتم نیر، چرن دھوڑ سچا اشنا۔ کٹنہارا اتم بھیر، دیوے نام گن ندھانا۔ ایک رنگ رنگائے
 ہست کیٹ، اوچ نیچ راج راجانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر بھگتی کھیل کھلانا۔ بھگتی میل ہر نرنکار، ہر ہر آپ کرایا۔ بھگت وچھل
 سچّی سرکار، سچ سچ رہیا ورتایا۔ اچھل اچھل کرے وچ سنسار، بھيو کوئی نہ رایا۔ ہر جن میلا اک دوار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر
 ٹھانڈا ویکھن آیا۔ ٹھانڈا گھر سچ دوار، ہر ہر آپ اپایا۔ آپے ویکھے ایکنکارا، اونکارا ویس وٹایا۔ کرے کھیل اگم اپارا، اگم اگمڑا تھان سہایا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لئے جگایا۔ ہر جن ساچے آپ جگا، اپنی کل ورتایا۔ ایک راگ رہیا سنا، نادی دُھن وجایا۔ لہنا دینا رہیا چکا،
 ہر وڈ وڈی وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لئے جگایا۔ ہر جن ساچے آپ جگا، اپنی کل ورتایا۔ ایک راگ رہیا سنا، نادی
 دُھن وجایا۔ لہنا دینا رہیا چکا، ہر وڈ وڈی وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر میلا میل ملایا۔ گھر میلا ساجن میٹڑا، ہر ہر پُرکھ اپار۔
 گھر آیا اک اتیٹڑا، سوہیا بنک دوار۔ مٹھا کرے کایا کوڑا ریٹھڑا، دیوے نام ادھار۔ دھام دکھائے اک اندیٹھڑا، دس نہ آئے وچ سنسار۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لئے اُبھار۔ ہر جن ساچا بال نادان، ہر ساچا ویکھ دکھائے در دوارا کر پروان، بھگت بھگوان میل ملائندا۔ شبد
 جنائی اک نشان، دو جہاناں ویکھ دکھائے۔ ساچی گوپی میلا ساچے کاہن، ہر ساچا دھام سہائندا۔ نرگن جوت جگے مہان، شبدی ڈنک وجائندا۔ نارد مَن ہو
 پردھان، ایک دوجا راہ دکھائے۔ کھیلے کھیل ہو مہربان، مہربانا ناؤں دھرائندا۔ بال بالے دیوے شبد گیان، اگیان اندھیر مٹائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے ویکھ دکھائے۔ بال انجانا سچ سندیش، ایک شبد جنایا۔ نرگن رُپ سدا آدیس، اندر مندر سیس جھکایا۔ پرگٹ ہوئے

کر کر ویس، آپ اپنا روپ وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن دیونہارا ور، جگ جگ وڈی وڈیائیا۔ بھگتن میلا بھگت دوار، ہر ہر
 آپ کرائندا۔ آپے کھیلے کھیل کھیلنہار، کھیل کھلنتا ناؤں دھرائندا۔ سجن سہیلا میت مرار، آپ اپنا ویس وٹائندا۔ در سہائے بنک دوار، در دوارے
 پھیری پائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے ویکھ وکھائندا۔ ہر جن ویکھنہار بے انتا، ایکا ایک اکھوایا۔ گرگھ اُدھارے ساچے
 سنا، سنگر نام دھرایا۔ بیٹھارے اک اکتا، آد جگادی لیکھ لکھایا۔ لوک مات ہوئے منگتا، بھگت بھگھاری ناؤں دھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، ہر جن ویکھے آئے در، بال انجانا گود اٹھایا۔ دھرو بالا کریار، اپنی دیا کمائیا۔ دیوے در در دوار، ہر ہری وڈیائیا۔ بال پرہلا کر اجیار، نرگن
 جوت رہیا درسایا۔ بل باؤن کھیل اپار، گرگھ ساچے میل ملائیا۔ امریک کریا اک پیار، دُرباشے مکھ بھوایا۔ جنک جن لیا اُدھار، آپ اپنا سر ہتھ ٹکائیا۔
 ہری چند سوہے دوار، رانی تارا نال رلائیا۔ بدر سُداما اتریا پار، نیتز نیناں درشن پائیا۔ دروید لجیا رکھے مرار، ہر وڈ وڈی وڈیائیا۔ بے دیو کرے اُدھار، پت
 پت ڈالی ویکھ وکھائیا۔ کبیر کبیرا سوہے دوار، چرن کول کول چرن ٹیک رکھائیا۔ سین نائی ہویا سانجھ یار، راج دوار سیو کمائیا۔ رکھے پت رِوداس چمار، شب
 ننگن اک پہنایا۔ نامدیو کریا پار، ست دونال رلائیا۔ دھتا دھن وڈبھاگ پایا ایکا یار، گھر ساچے خوشی منایا۔ پُرکھ ابناشی کریا دھار، جگ جگ جن بھگتاں
 دے آپ وڈیائیا۔ بھگتن پتا ہر نرکار، ایکا ایک اکھوائندا۔ کھیلے کھیل ہر اپار، جگ جگ ویس وٹائندا۔ پتت پاپی لاوے پار، جس جن دیا کمائندا۔ گنکا
 اجال نہ ہوئے خوار، رسنا گوہند گائندا۔ پاپن پوتتا دتی تار، آپ اپنے بھار دبا ئندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے ویکھ
 وکھائندا۔ ہر جن ساچا ساک سین، ہر سین آپ تریا۔ ناتا توڑے بھائی بھین، ایکا نیتز نام درڑایا۔ ایکا دھام اکٹھے بہن، گھر ساچے منگل گایا۔ نہ کوئی دوس
 نہ کوئی رین، گھڑی پل نہ کوئی جنایا۔ نہ کوئی مذہب نہ کوئی ذات پات، اوچ نیچ راؤ رنگ نہ ویکھ وکھایا۔ جس جن ملیا ہر کملاپات، سو جن ساچا گھر ساچے
 ڈیرہ لایا۔ ابناشی کرتا آد جگاد جگ جگ جن بھگتاں پچھنہارا وات، لوک مات آوے جاوے پھیرا پایا۔ چرن کول بندھائے ساچا نات، چرن دوارا اک
 وکھایا۔ آپ سنائے اپنی گاتھ، گاونہارا نام دھرایا۔ لہنا دینا چکائے مستک ماتھ، دُھر دا لیکھا رہن نہ پایا۔ نہ کوئی پوجا نہ کوئی پاٹھ، نہ کوئی تیرتھ نہائے

اٹھسٹھ، نہ پلنگ نہ کوئی وچھوٹا نہ کھاٹ، نہ کوئی کنارہ تٹ نہ کوئی گھاٹ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لئے ور، آپ اپنی دیا
 کمایا۔ بھگت ادھاری آپ ہر، اپنی کرنی آپے کر، آپے ویکھن آیا۔ اپنی دھرنی دھرت دھرنی اُپر دھر، آپے دھرت دھول سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لئے وڈیایا۔ ہر جن ساچا وڈ بلکار، ہر ہر آپ اُپایا۔ دیوے نام شبد کٹار، ساچا کھنڈا ہتھ اٹھایا۔ پنچم مارے کام کرودھ
 لوبھ موہ ہنکار، پنچم لئے جگایا۔ پنچم دُھن انادی دھار، پنچم راگ الایا۔ پنچم سُنّ سادھی ڈگے موہ دے بھار، پنچم اپنا ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لئے تریا۔ ہر جن ساچے تیرا لہنا، جگ جگ آپ چکایا۔ آپے بستر پائے گہنا، تن شنکار آپ رکھایا۔ آپے ویکھے نیتز
 نیناں، نیتز اک گھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے دھندے لایا۔ دھندے لائے وڈ بجواڑا، اپنا کرم کماندا۔ ڈاکا مارے دن
 دہاڑا، بالمیک سدا سندا۔ ملے میل جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑا، دے مت آپ سمجھاندا۔ پنچ تت نو در من مت بُدھ اک اکھاڑا، دھرم گت نہ کوئے جناندا۔
 بہتر ناڑ وچے تاڑا، سارنگی سارنگ دھار گومت گرگھ در بہہ بہہ کڈھے ہاڑا، گر پورا سیوالا سندا۔ ہر بھگت بنائے ساچا لاڑا، سیس سیہرا نام گندا سندا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن میلا ایکا در، در ساچا اک سہاندا۔ در ساچا ہر دیاوان، ایکا ایک اکھوایا۔ بھگت وچھل سری بھگوان، بھگت
 بھگتی ویکھ وکھایا۔ جیو جنت نہ جانے جگت نادھان، بھجو ابھیدا بھجو رہیا چھپایا۔ بدھک مارے تیر بان، چرن چرنا پار کرایا۔ بانہوں پکڑ گن ندھان، آپ
 اپنے گلے لگایا۔ تیرا میرا میلا دو جہان، جگ جگ کرا آیا۔ دواپر چکھیا تریتا کان، تیرا تیری جھولی پایا۔ کلجگ اتتم ہو پردھان، میل میل لئے ملایا۔ بالمیک
 چڑھائے اک نشان، روداس چھیارانال رلایا۔ بدر میلا ہر بھگوان، پیر سُداما لئے تریا۔ دھرو بھگت اک گیان، پرہلاد نظری آیا۔ بل دوارا کر پروان، ویس
 ویسی ویس وٹایا۔ گرگھ آتم جنک سُنتری سیتا سرتی لئے ویاہیا۔ ہری چند سچ دُکان، گومت رانی تارا نام دھرایا۔ جید یو دے گیان، گرگھ اٹھائے بال نادان،
 ایکا سوہنگ نام پڑھایا۔ کبیر کبیرا کر پروان، سین سین کر جوان، ایکا گھر سہایا۔ پوتنا میلا وچ جہان، ہر جوڑی جوڑ جڑایا۔ طوطا طمع میٹ نشان، طوئے
 طلب مٹایا۔ الف ایکا کر پردھان، عین اکھ گھلایا۔ غین غفلت ستا سرب جہان، گوڑھی نیند سرب سٹایا۔ گرگھ اٹھائے چتر سُبجان، جس جن اپنی دیا کمایا۔

آپے بخشے چرن دھیان، چرن دوارا اک دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے میل ملایا۔ دُھر دُھر میللا غریب نواز، ہرجن آپ کرایا۔ جُگ جُگ سازن ساچا ساز، گھر ساچے ڈیرہ لایا۔ محل اٹل اُچ مینار، چھڈنے تخت تاج، خاکی خاک ویکھ دکھایا۔ بھگتن مینا لوک مات رکھنہارا لاج، لاجونت آپ ہو جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے ویکھ در، در درویشا پھیری پایا۔ در دربان ہر بھگوانا، ایکا نام دھرایا۔ کلجگ انتم لے کے آیا دُھر فرمانا، سادھاں سنتاں رہیا جنیا۔ ہتھتھیں بٹھے ساچا گانا، نام تندن تند رکھایا۔ کھیلے کھیل جگت مہانا، جگت جلندا لے تریا۔ پار کرائے زمیں اسمانا، گگن گگنتر چرناں ہیٹھ دبا یا۔ رُوس اٹھ اٹھ مارن دھیانا، ہرجن تیرا آسن ہر در پُرکھ ابناشن دس نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لے ور، غریب نمانے گلے لگایا۔ ہر بھگت جگ آسرا، پاربرہم پر بھ اوٹ۔ ہر آپے ہوئے نیاسرا، ہر بھگتی ہرجن پھری ہتھ سوٹ۔ ویکھن آیا جگت تماشرا، بھرم بھلائے کوئی کوٹ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ بخشنہارا ہر، ہرجن تن نگارے لائے شبد چوٹ۔ شبد چوٹ تن نگارہ، گرگھ آپ وجایا۔ محل اٹل اُچ منارا، ہر ساچا ویکھ دکھایا۔ ایکا وسیا اینکارا، دُوسر کوئے نہ سنگ رلایا۔ راج راجانا شاہ سلطانا، نہ کوئی ویکھے ہر دوارا در گھر نہ درشن پایا۔ گرگھ گرگھ ساجن اترے پارا، پر بھ پورے پار کرایا۔ تھر گھر سوہے سچ دوارا، تھر گھر واسی میل ملایا۔ آد انت انت آد ہر نر گر اک اوتارا، ایکا رُپ وٹایا۔ بھگتن بھگتی بھرے بھنڈارا، اتوٹ اٹٹ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے سوہے در، در دوارا اک سہایا۔ کلجگ ڈو گھی دھار، وہندی وہنیا۔ منتمکھ ڈبے وچ سنسار، نہ لائے کوئی بنیا۔ گرگھ اُدھرے پار، جن ہر ہر بھانا نیا۔ درس دکھائے در گھر سچے دربار، بھاگ لگائے چھپر چھنیا۔ گرگھ سوہے بنک دوارا، کلجگ دسے جیو نہ انیھا۔ پنج تت سنگر پورے گرگھیاں دتا اتوں وار، جوت سرُپی چاڑھے ساچا چنیا۔ میٹ مٹائے اندھ اندھیر، در آیا جوں کیارے موڑے دھنیا۔ دیوے درس اگم اپار، رائے دھرم نہ دیوے ڈنیا۔ جن جننی دوویں اُدھرے پار، جن بھگت جس جننی جنیا۔ سنائے راگ اپر اپار، بند کواڑ کھولے کنیا۔ پھڑ پھڑ بانہوں لیا اُبھار، اپنا کیتا آپے نیا۔ گرگھیاں کرے سچ پیار، ماٹی بھانڈا آپے گھڑے آپے بھٹھیا۔ بھو جل اترے ساگر پار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن دیوے ساچا ور، لکھ

چوڑاسی لاوے سنھیا۔ گرکھ منگ اپار، ایکا ایک رکھایا۔ منگے درس اگم اپار، آتم ترسنا ترکھ ودھایا۔ دوئے جوڑ کرے نمسکار، نیوں نیوں سیس جھکایا۔
 زرگن ویکھے ویکھنہار، ویکھنہار دس نہ آیا۔ سرگن کرن آیا سچ پیار، لوک مات وڈی وڈیایا۔ جن بھگت دوارے ہو یا پھیدار، سیوک سیوار ہیما کمایا۔ آد
 جگاد جگ بھر دار ہے بھنڈار، نام بھنڈارا آپ ورتایا۔ دیونہارا سرب سنسار، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ آپ آپے جن بھگتاں ڈھیہہ پئے دوار، سویا
 بھگت آپ اٹھایا۔ جن بھگتن منگن آئے دوار، آپ اپنی بھچھیا پائی۔ اندر مندر کھولے بند کواڑ، نام وستواک رکایا۔ امرت آتم اتوں دیوے وار، جوتی
 ماتا سگن منایا۔ پنچم سخیاں منگل گان وارو وار، انحد ساچی سیوا لایا۔ گرکھ سرتی کرے سچ پیار، گر کاشد ہوئے کڑمایا۔ سوہے در سچا دوار، گھر سہنجنا
 اک سہایا۔ اک اکلا بیٹھ زرنکار، آد زرنجن ویکھ وکھایا۔ کرے کرائے اپنی کار، درد دکھ بھے بھنجن ناؤں دھرایا۔ گرکھ آتم سیجا کر پیار، زرگن جوت
 کرے رُشایا۔ اُپر رکھے پھولنہار، گرکھاں بھیٹ چڑھایا۔ کرے کرائے سانجھا اک پیار، لیکھا کھت وچ نہ آیا۔ وید پُران انجیل قرآن شاستر سمتر جوگ
 جگیشتر لکھ لکھ گئے ہار، ہر جن تیرا لیکھ نہ کوئی لکھایا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی میل ملایا سب توں باہر، محل اٹل اُچ منارا اک وکھایا۔ سنگھ پال منگی
 منگ دوار، پر بھ دیوے سچ وڈیایا۔ ملے میل ہر کنت بھتار، تھر گھر بیٹھا آسن لایا۔ چتر بھج پنییاں بھجاں رہیا پسار، گرکھاں گلو کڑی رہیا پائی۔ جوتی جوت
 کرے پیار، جوت زرنجن آد زرنجن وچ رکایا۔ ورن گوتی پار کنار، ورن برن نہ کوئی رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے ویکھنہارا در،
 جن بھگتاں در سہایا۔ بھگت بھگوت ساچا ناتا، ہر ہر آپ بندھایا۔ کلج ویکھ اندھیری راتا، پاربرہم اٹھ دھایا۔ چار کنت دہ دشا لکھ چوڑاسی بھرم بھلائے
 ذاتا پاتا، ہر ہر روپ دس نہ آیا۔ منمکھ من مت نار ہوئی کمذاتا، گھر گھر ویس وٹایا۔ دُھر دیبان نہ دیوے کوئی سچ سوغاتا، شبد نشان نہ کوئی جھلایا۔ کوڑ
 کڑیاریا پتا ماتا، بھائی بھین بندھپ بندھ بندھایا۔ لہنا مکائے اٹھسٹھ تیرتھ تاٹا، گنگا گوداوری پھیرا پایا۔ دُئی دوتی پردہ کسے نہ پاتا، مایا ممتا موہ ودھایا۔ کر کر
 تھکے پوجا پاٹھا، امرت آتم رس کسے ہتھ نہ آیا۔ سادھ سنت چاروں کنت اٹھ اٹھ ناٹھا، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرایا۔ اُچے پر بت ویکھے جوت للاٹا، جگت جوالا
 رہے منایا۔ گر در مندر مسجد ایکا گھاٹا، ہر کاشد نہ کوئے جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن دیون آیا نام ور، کلج اتم پھیرا پایا۔

کلی کھڑے رین سہنجی، ہر ساچے خوشی منایا۔ جگے جوت درس دکھائے ہو پر تکھ جوت آد زرخنی، لوک مات وڈی وڈیایا۔ ملیا ساک سین ہر سنجی، سادھ سنگت وٹی ودھایا۔ چرن دھوڑ کرایا ساچا مجنی، دُرمت میل گویا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن سہائے ایکا در، در دوارا اک سہایا۔ بھگت دوارا آپے کھول، اپنا بردھ رکھایا۔ شبد انادی آپے بول، اپنا روپ وٹایا۔ پاربرہم برہادی اپنے کنڈے تول، نام تولا تول تُلایا۔ سوہنگ ڈھولا ساچا بول، گرکھاں آکھ سُنایا۔ پیچ تت بدلیا چولا، گر شبدی ویس وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سرشٹ سبائی کھیلن آیا ہولا، گرگھاں لال گلال گوڑھی رنگن رنگ رنگایا۔ گوڑھا رنگ لال انملڑا، ہر ساچے رنگ رتیا۔ در پاؤن آیا ملڑا، تولے نام ساچے وٹیا۔ سد دوارا رکھے کھلڑا، ویکھ وکھائے ایکا ہٹیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن میلے ساچے گھر، گھر میلا ایکا رکھیا۔ دھن سُبھاگی رین، وڈ وڈی وڈیایا۔ جن ویکھے اپنے نین، اپنی اکھ گھلایا۔ اپنی رسناگن اپنا کہن، گنوتاگن ودھایا۔ جگ چکیا جگ لہنا دین، ہر جاگرت جوت جگایا۔ سادھ سنگت ناتا بھائی بھین، پُرکھ بدھاتا آپ بنایا۔ چار ورن سجن سین، برن اٹھاراں میٹ مٹایا۔ راؤ رنگ راج راجان شاہ سلطان اوچ نیچ دھام اکٹھے بہن، دھرم دوارا اک وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن ہر ہر ہر ویکھ وکھایا۔ چار ورن شبد اُپدیش، گر منتر نام درڑایا۔ پاربرہم سچ سندیش، انادی ناد سُنایا۔ جوت سروپی کر پرویش، برہادی کھوج کھجایا۔ آد جگاد رہے ہمیش، نہ مرے نہ جایا۔ مچھ داہڑی نہ دے کیس، نہ کوئی مونڈ منڈایا۔ اپنی بخشش آپے کرے دس دس دسمیس، دس دوارے ویکھ وکھایا۔ اپنی رکھشش آپے کرے نریش، اپنا کھنڈا تیر کمان چلہ آپ اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، لوک ماتی پھیرا پایا۔ لوک مات تیری دھار، تیرا رنگ رنگایا۔ پُرکھ ابناشی کر پیار، گرکھاں ویکھ وکھایا۔ گرگھ ساجن لائے پار، آپ اپنے کندھ اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بھگتی بھگت لیکھے لایا۔ لیکھا لکھیا دُھر درگا، بنیا دُھر لکھارا۔ لوک مات بن ملاح، بیڑا لائے پار کنارہ۔ چار ورن دایوے اک صلاح، سوہنگ شبد سچا جیکارا۔ کلجگ اتم رین اندھیری کسے نہ دے کوئی راہ، چاروں گنٹ دُھندوکارا۔ جرم کرم دھرم گل پائی بیٹھے پھاہ، نہ کرے کوئی ادھارا۔ بن ہر ساچے کوئی نہ پکڑے بانہہ،

نانک گوہند ہر ڈھیہہ پیا دوارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں بنے پتا ماں، آئے در ویکھے گھر سہائے بنک دوارا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، ہر سنگت دیوے جییا دان، جی آتم بھریا رہے بھنڈارا۔ جیو آتم بھر بھنڈارا، اپنی بوجھ بُجھائیا۔ دھرم سنا تن نہ کرے وِچار، سنیاس ویراگ نہ بوجھ بُجھائیا۔ ہر کا بھيو باطن نہ جانے کوئی جمال، نورو نور نہ کوئی درسائیا۔ اندھیری راتن کل کھیل کمال، گرگھ سوئے رہیا اٹھائیا۔ کھٹا کھلی رکھے انملڑے لال، جگت جواہری قیمت کوئی نہ پائیا۔ نہ کوئی رکھیا وِچ دلال، بھگت وِچولا آپ ہو جائیا۔ ویکھے چھیری کایا دھرم پتی دھر مسال، اندر مندر کھوج کھوجائیا۔ پھل لگائے ساچے ڈال، پھل بھلوڑی اک مہکائیا۔ سہایا امرت ساچا تال، کاگوں ہنس بنائیا۔ گرگھ ماری اک اچھال، ترے لوکاں پار کرائیا۔ آپے میل ملاواں دین دیاں، جگ وِچڑے میل ملائیا۔ چلے چلائے اپنی چال، چال نرالی اک رکھائیا۔ گرگھ در دوار دُرکائے کال مہاکال، دوئے بیٹھے نیتز نیر وہائیا۔ انتم انت گرگھ ساجن سنت آپ اپنے لئے بھال، چاروں کُنٹ پھیرا پائیا۔ تھر گھر واسی تھر گھر ساچے رکھے سنبھال، گھر ساچا اک دکھائیا۔ جس جن ہر سنگت سیوا ہر چرن پریتی لئی گھال، نہ مرے نہ جائیا۔ سنگر پورا آپے چلے نال نال۔ آپ اپنا لڑ پھڑائیا۔ دیوے نام سچا دھن مال، چور یار ٹھگ لٹ کوئی نہ جائیا۔ گرگھ سچا نہ شاہ کنگال، گرچرناں اوٹ رکھائیا۔ کرنہار سدا پر تپال، ہر سیوک سیو کمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچا دیوے ور، در دوارا ایکا ایک سہائیا۔ کھلی کھٹ کر وٹھ، جگت محل تجایا۔ جگت محل ہون سکھ، کھٹ کھٹوں لکھ بنایا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں کوئی نہ سکے رکھ، چاروں کُنٹ دین دُبايا۔ گرگھیں درس دکھائے ہو پر تھک، گھر گھر پھیرا پایا۔ لکھ چوراسی چھاچھ وِرو لے گرگھ کڈھے مکھ، نام مدھانا ایکا پایا۔ آد جگاد جن بھگتاں کردا آیا پیکھ، مسمکھاں دئے سزایا۔ کھجگ کوڑ کڑیارا مارے جھکھ، نندک نندیا رہیا لگایا۔ سرشٹ سبائی لاؤدے بھکھ، ہر انگیارا اک تپایا۔ جن بھگتاں پیتا اک اتیتا پڑدے لئے ڈھک، آپ اپنا پردہ پایا۔ بھگت بھگتی پھل گیا پک، انتم جھولی دئے بھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے ساچا میلا ایکا در، در دوارا دئے سہایا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، زرگن جوت سرگن سوئے رہیا اٹھایا۔

★ ۱۴ بھادروں ۲۰۱۵ بکرمی بی بی گرچرن کور دے گھر ہیرا منڈی دروازہ فروز پڑ شہر ★

آد پڑکھ ہر نرنکارا، نرگن روپ سمایا۔ جوتی جوت کر اُجیارا، جوتی نور درسایا۔ کھیلے کھیل اگم اپارا، بھیو کوئی نہ رایا۔ اک دسائے سچ منارا، تھر گھر ساچے ناؤں دھرایا۔ اک اکلا بیٹھ ایکنکارا، عقل کلا اکھوایا۔ ست سروپ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ آد پڑکھ ہر بھگوانا، پاربرہم بے انتا۔ کھیلے کھیل دو جہاناں، آد جگاد جگ جگنتا۔ روپ رنگ نہ کوئی دکھانا، تتوت نہ کوئی بنتا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلنتا۔ آد پڑکھ آد نرنجن، آد انت اکھوایا۔ آپ اپنا بنے سجن، ساجن میت نام دھرایا۔ آپ اپنا کرے مجن، آپ اپنے تیرتھ نہایا۔ آپ اپنا پردہ آپے کجن، آپ اپنا پردہ پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پڑکھ ناؤں دھرایا۔ آد پڑکھ ہر اکالا، عقل کلا اکھوایا۔ جوتی نور دین دیالا، دس کسے نہ آیا۔ آپے ویکھ اپنی دھرم سچی دھرمسالہ، تھر گھر ساچے آسن لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پڑکھ وڈ وڈیایا۔ آد پڑکھ سرب گونتا، ایکا ایک اکھواندا۔ آپے ناری آپے کنتا، آپے اپنا ویس وٹاندا۔ آپ اپنا چاڑھے رنگ بستتا، آپ اپنا در سہاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پڑکھ ناؤں دھراندا۔ آد پڑکھ سرب گھٹ واسی، آد انت اکھوایا۔ پاربرہم پڑکھ ابناشی، ایکا ناؤں دھرایا۔ تھر گھر واسی، تھر گھر ساچے ویکھ دکھایا۔ سچ تخت سلطان شاہو شاباشی، آپ اپنا ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پڑکھ ویس دھر، در دوارا اک سہایا۔ در دوار ہر نرنکارا، اپنا آپ سہاندا۔ نرگن جوتی کر اُجیارا، پرکاش پرکاش رکھاندا۔ نہ کوئی محل اٹل اُچ منارا، چار دیوار دس نہ آسیندا۔ سچ سنگھاسن اپرا پارا، آپ اپنا آسن لاندنا۔ اُپر بیٹھ سچی سرکارا، ساچا حکم اپنا آپ جناندنا۔ آپ اپنی بٹھے دھارا، آپ اپنے وچوں پرگٹاندا۔ آپ اپنی پاوے سارا، آپ اپنا ویکھ دکھاندا۔ آپ اپنا کر اُجیارا، آپ اپنا ناؤں دھراندا۔ ناؤں دھر ہر نرنکارا، آپ اپنی الکھ جگاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پڑکھ اکھواندا۔ اگم اگمڑا بے پرواہ، آد پڑکھ اکھوایا۔ آد نرنجن وسے اپنے تھاں، بھیو کسے نہ پایا۔ تھر گھر واسی شاہو شاباشی راہ اپنا آپے دسٹا، لیکھا لیکھ وچ نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پڑکھ دتاور، آپ اپنی جھولی پایا۔ آد پڑکھ بن بھکھار، آپ

۵۶۸

۵۶۸

اپنی منگ منگائیا۔ آپ اپنے کھڑ دوار، آپ اپنی جھولی بھچھیا پائیا۔ آپ اپنا بھر بھنڈار، آپ اپنا ویکھ وکھائیا۔ تھر گھر بیٹھ در دوار، در دوار اک سہائیا۔
 زرگن زرگن کر پیار، زرگن زرگن بیج ہنڈھائیا۔ زرگن روپ زرگن دھار، زرگن وچ سہائیا۔ زرگن جوت زرگن آکار، زرگن ویس وٹائیا۔ زرگن کھیل اپر اپار،
 زر نکار آپ کرائیا۔ آپ سہائے اپنا بنک دوار، در دوار ویکھ وکھائیا۔ آپ اپنا کھول کواڑ، آپ اپنی خوشی منائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، آد پُرکھ دیوے ور، گھر ساچے وٹی ودھائیا۔ ملیا ور ڈھر درگاہ، ہر ساچے آپ دواوا۔ پار برہم پر بھ بے پرواہ، اپنا لیکھا آپ لکھایا۔ آپ اپنا بنائے
 ملاح، اپنا بیڑا آپ چلایا۔ اپنا مارگ آپے لئے لاء، آپ اپنا راہ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ و سیا گھر، گھر ساچا اک سہایا۔
 گھر وسیرا ہر زر نکار، گھر ساچے وٹی ودھائیا۔ زرگن جوت ہوئی اُجیار، ایکا نور کرے رُشائیا۔ آپ اپنا کر پیار، آپ اپنا ویکھ وکھائیا۔ اپنی اُچیا آپے دھار،
 آپے پور کرائیا۔ پائے بھچھیا بھر بھنڈار، اپنی گھڑی آپ سہائیا۔ اپنے گھر لئے اُتار، آپ اپنا روپ وٹائیا۔ جوتی ماتا کر شنکار، ساچے سٹ ویکھ وکھائیا۔
 ساچا سٹ اپر اپار، ایکا رنگ سہائیا۔ پُرکھ ابناشی کر پادھار، ساچا سگن منائیا۔ جوتی ماتا کرے پیار، پر بھ آگے سیس جھکائیا۔ بالک انجانا کون گن لوواں پکار،
 کون ناؤں دھرائیا۔ پار برہم رہیا اُچار، اپنا گن آپے گائیا۔ شبد سٹ بال بلکار، ایکا ایک سہائیا۔ نہ مرے نہ جنمے نہ آوے جاوے وارو وار، ایکا رنگ رنگائیا۔
 گگن پاتالا آکاش پرکاش آپے ویکھے آپ اپنا دئے سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے سٹ دئے وڈیائیا۔ شبد سٹ آپ اُپا، اپنی
 دیا کمائیا۔ اپنے گھر دئے وساء، آپ اپنی دیا کمائیا۔ اپنی سکھیا دئے سکھا، ایکا سکھیا وڈ وڈیائیا۔ اپنی بھچھیا دیوے پا، ایکا بھچھیا جھولی پائیا۔ دہ دشا دئے دکھا،
 پردہ رہے نہ رائیا۔ تھر گھر ساچا دھام سہا، سٹ شبد کرے گڑمائیا۔ ساچے سٹ سگن منا، ہر پورن خوشی منائیا۔ پت پر میثور آپ اکھوا، اکال مورٹ ویکھ
 وکھائیا۔ اکال مورٹ رنگ رنگا، ناد تورت اک وجائیا۔ ناد تورت اک سنا، دُھن اپنے ہتھ رکھائیا۔ دُھن انادی آپ اُپا، آپے بند کرائیا۔ تھر گھر واسی
 پار برہم بے انت بے پرواہ اپنے گھر بیٹھا ڈیرہ لاء، گھر ساچا بنک سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد زر جنن الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ
 بے عیب پروردگار ناؤں دھرائیا۔ دھام وسیرا اک اکلا، ہر ہر آپ سہایا۔ آپے وسیا سچ محلہ، نج گھر ڈیرہ لایا۔ نہ کوئی جل نہ کوئی تھلا، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ

دس نہ آیا۔ گنگن پاتال نہ کوئی ملا، آکاش پرکاش نہ کوئی دکھایا۔ نہ کوئی رَس نہ سورج چٹا، تارا منڈل نہ کوئی سُہایا۔ نہ کوئی برہمنڈ کھنڈ پائے دند، اُتبیج
 سیتج نہ کوئی رکھایا۔ نہ کوئی برہما شو دیوت سُر دیوے کنڈ، نہ کوئی پوُج گئیش منایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر ساچا اک سُہایا۔
 تھر گھر ساچا سچ دربارا، ہر ساچے آپ دسایا۔ اک اگلا بیٹھ نر نرکارا، آپ اپنی کل ورتایا۔ کرے کرائے آپ پسارا، پسر پساری ناؤں دھرایا۔ نرگن کھیل
 کھیلے کھیلنہارا، سرگن رُپ دس نہ آیا۔ جوتی شبدی ایک دھارا، پوت سپوتا ناؤں دھرایا۔ مات پت اک پیارا، ایک ناتا جوڑ جڑایا۔ پُرکھ اکال ہو یا خبردارا،
 ساچے سُت دئے جگایا۔ آپ اپنا دئے ہلارا، نام ہلارا اک رکھایا۔ آپ اپنا کر پیارا، آپ اپنا بھیو چُکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر
 گھر بیٹھ ساچے گھر، گھر ساچے منگل گایا۔ تھر گھر ساچا شبد اناد، ہر ساچے آپ وجایا۔ آپے کھوجی کھوج کرے برہماد، پاربرہم ناؤں دھرایا۔ آپے دیکھے
 آد جگاد، جگ جگ دیکھ رکھایا۔ آپے جانے اپنا بودھ اگادھ، بودھ اگادھ نام دھرایا۔ آپ اپنا لیا ارادھ، آپ اپنی سیو کمایا۔ آپ اپنا بنیا موہن مادھو مادھ،
 آپ اپنا سیس جھکایا۔ آپ اپنی سُن فریاد، آپ اپنا رُپ وٹایا۔ آپ اپنی دیوے داد، نام داد جھولی پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر
 گھر دیکھے ایک ہر، ایک در سُہایا۔ در دروازہ تھر گھر کھول، ہر ساچے خوشی منائی۔ شبد اگمرا اپنا بول، آپ اپنا رہیا سُنائی۔ دوسر کوئی نہ دسے کول، نہ کوئی دیکھ
 دکھائی۔ گھر اپنے تولیا اپنا تول، تولنہار آپ ہو جائیا۔ اپنا جیکارا آپے بول، آپ اپنی کرے سُنائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر سچا
 دیکھ گھر، نرگن نرگن کرے رُشنائیا۔ نرگن رُپ کر اُجالا، اپنا آپ دسایا۔ آپے بنیا گر گوپالا گر گر رُپ وٹایا۔ آپ اپنا بن دین دیالا، دیا ندھ نام
 دھرایا۔ تھر گھر بنیا دھرم سچّی دھر مسالہ، در دروازہ اک کھلایا۔ آپے چلے اپنی اولڑی چالا، چال نرالی اک چلایا۔ اکال مورت جوت اکالا، نرگن ناؤں
 دھرایا۔ آپ اپنا بن رکھوالا، آپ اپنی سیو کمایا۔ شبد سُت کر دلالا، آپ اپنا بردھ دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر دیکھ ساچا
 گھر، گھر مندر اک سُہایا۔ در مندر سچ انادی، تھر گھر آپ سُہاندا۔ جگے جوت اک نرکاری، ایک رُپ درساندا۔ آپ اپنی پاوے ساری، آپ اپنا بھیو
 چُکائندا۔ آپ اپنا بنیا میت مُراری، آپ اپنا سنگ رکھائندا۔ آپ اپنی تیج رہیا سواری، آپ اپنا کرم کمائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،

تھر گھر ساچا ویکھ گھر، شبد سُت دیوے ور، ور داتا ناؤں دھرا سندا۔ ور داتا ہر بھگوانا، ایکا ایک اھوایا۔ شبد سُت دیوے دانا، آپ اپنی دیا کمایا۔ ایکا بٹھے ساچا گانا، تمدن تند رکھایا۔ میل ملائے دو جہاناں، دو جہاناں ویکھ دکھایا۔ لوآں پُریاں کر پروانہ، گگن منڈل آسن لایا۔ برہمنڈ کھنڈ کر پردھانا، ایکا لحم جنایا۔ شبدی شبد دُھر فرماتا، دُھر دالیکھا رہیا سُنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر ویکھ ساچا گھر، در دروازہ پار کرایا۔ در دروازہ پار کنارہ، شبد سُت اٹھ دھایا۔ لوآں پُریاں پاتال آکاش سُنایا۔ گگن منڈل رُوس ستارا، اپنے بندھ بندھایا۔ برہما وشن شو کر اُجیارا، رُپ رُپ اُتھ در سایا۔ شبد شبدی بھر بھنڈارا، برہم برہم اُپایا۔ پار برہم گر اک اوتارا، اپنا ویس وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر ویکھے ساچا در، در درویشا پھیری پایا۔ در درویشا ہر ہر دھار، در در الکھ جگایا۔ سرب رنگ اپر اپار، دس کسے نہ آئیآ۔ گھٹ گھٹ کرے خبردار، گھر گھر بیٹھا آسن لایا۔ برہما ویتا کر پیار، اپنی بوجھ بُجھائیآ۔ شبد گر بھر بھنڈارا، لیکھ رہیا لکھائیآ۔ پنچت کر پیار، من مت بُدھ لُکائیآ۔ نرگن رُپ ہر کرتار، آپ اپنا ویکھ دکھائیآ۔ شبد ڈنک اپار اپار، آتم دُھن اُچجائیآ۔ نو دوار کھول کواڑ، گھر اپنے بیٹھا کھ چھپائیآ۔ جگے جوت اگم اپار، دوس رین کرے رُشنائیا۔ کرے کھیل اپر اپار، آپ اپنا پردہ پائیآ۔ بحر کپائی لائے تال، نہ کوئی کھول کھلایا۔ ساچی ہائی ایکا کرے ونج پار، اپنے ہٹ آپے بند کرائیا۔ تیرتھ تائی امرت دھار، کایا مندر اک سُنائیآ۔ جوت للائی اپر اپار، پُرکھ ابناشی آپ جگائیآ۔ اوکھی گھائی ادھوچکار، ٹیڈھی بنک سُنائیآ۔ جیو جنت کوئی نہ اترے پار، کھیلے کھیل آپ رُگھرائیا۔ لوک مات کر پسار، الکھ پرتکھ رہیا سُمائیآ۔ چار دھار پنچ پیار ست اُجیار اٹھ گھر بار، نو دوار وڈی وڈیائیآ۔ دسویں جوت جگے اگم اپار، بیٹھا بے پرواہیا۔ مانس دیہی سچ سِکدار، لکھ چوڑاسی ونج بنائیآ۔ دیوت دیوے لئے ادھار، سُر نر من جن ویکھ دکھائیآ۔ گن گندھرب بٹھے دھار، بھل رہے نہ رائیا۔ دھرم رائے دئے اُچار، در دوار اک سُنائیآ۔ چتر گپت بنائے ساچی نار، گھر گھر ویکھ دکھائیآ۔ لاڑی موٹ نار ٹیاری، لکھ چوڑاسی لئے پرنائیا۔ کرے کھیل پر بھ کھیلنہار، دس کسے نہ آئیآ۔ آپ اپنی کرے کار، کرتا پُرکھ ناؤں دھرائیا۔ دھرنی دھرت جل دھار، جل بنب لُکائیآ۔ کرے کھیل پر بھ کھیلنہار، دس کسے نہ آئیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر ساچا ویکھ گھر، شبد سُت دیوے ور، لوآں پُریاں لئے اُسار، مات آکاش دھرت دھول لوک پر لوک اون گون

پھیرا پائیا۔ اون گون پری آکاش، ہر ہر ویکھ دکھایا۔ برہما وشن شو دیوت سُر پائے راس، منڈل منڈپ دے سہایا۔ آپے وسیا پر تھی آکاش، سمنڈ ساگر ویکھ دکھایا۔ داتا دانی سرب گنتاس، گنوتا ناؤں دھرایا۔ ویکھے کھیل دس دس ماس، مائس مانکھ لئے پر نایا۔ نج گھر آتم رکھے واس، نج آتم ناؤں دھرایا۔ پرم پُرکھ پر بھ ہو یا داس، سیوک سیوار ہیا کمایا۔ آپ چلائے پون سواس، پون پونا وچ ٹکایا۔ رکت بوند سہائے ہڈ ناڑی ماس، پنج تت سہایا۔ میل ملائے اپ تیج وائے پر تھی آکاش، ترے گن روپ وٹایا۔ مندر اندر منڈل منڈپ پاوے راس، آپ اپنا سانگ ورتایا۔ کھیلے کھیل پُرکھ ابناش، پُرکھ ابناشی ناؤں دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویکھن آیا۔ جوت دھر پُرکھ اکال، اپنی دیا کماندا۔ دھرت مات ساچی دھر مسال، دھرت دھول سہاندا۔ جگ جگ چلے اولڑی چال، جگ کرتا ناؤں رکھاندا۔ نال رکھائے کال مہاکال، آدانت ویس وٹاندا۔ آد شکت روپ اپار، بھگت بھگوتی اک چکماندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا گیان کر دھیان، لوک مات آپ درٹاندا۔ آپے شبد آپے گیانا، آپے بوجھ بھجھایا۔ آپے رسنا آپے جہوا آپے کاہنا، آپے راگ الایا۔ آپے داتا آپے دانی گن ندھانا، گن کرتا بھيونہ رایا۔ آپے شبد آپے گر آپ اپنا بنے ہانی، آپ اپنا میل ملایا۔ آپے اندج آپے جیرج آپے اُتبیج سبتج کھانی، آپے ویکھ دکھایا۔ آپے پرا آپے پسنتی آپے مدھم آپے بیکھری ہانی، آپے رہیا الایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے شبد دے وڈیایا۔ شبد شاہ سلطان، ہر ہر آپ اُپایا۔ کھیلے کھیل دو جہان، جگ جگ ویس وٹایا۔ برہے دیوے اک گیان، ایک منتر نام درٹایا۔ پار برہم پر بھ مہربان، مہربان اھوایا۔ دھر دا داتا دھر دیبان، دھر درگا ہی جھولی پایا۔ اٹھے نیتز ویکھے کھول نادھان، شبد سنہیڑا اک گھلایا۔ آپے لیکھا کھنہار جیو جہان، جیو جنت لئے اُپایا۔ تیری کھولے مات ڈکان، تیرا ہٹ چلایا۔ کرائے ونج ہر بھگوان، چوڑاں لوک جگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر ویکھ ساچا گھر، لوک ماتی راہ تکایا۔ لوک ماتی بنت بنا، اپنی کل ورتاندا۔ لکھ چوڑاسی رچن رچا، نو دس گیارا بیس تیس لکھ چار ویکھ دکھاندا۔ بھانڈا کچا نو درنچا، نو نو کھیل کھلاندا۔ شبد اگنی انحد واجا آپ وجا، گرگھ ساچے آپ جگاندا۔ آسو گھوڑا رکھے تازا، اُتر پورب پچھم دکھن چارے کُنٹاں پھول پھولاندا۔ پار برہم پر بھ غریب نوازا، گنو غریباں گلے لگاندا۔ دھرت دھول مارے واجاں، پنت پاپی بھار

دبا سندا۔ ویکھن آئے اپنا کاجا، جوتی جامہ بھیکھ وٹا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن جوت ویس کر، لوک مات کھیل کھلا سندا۔
لوک مات کھیل کھلاری، ہر ہر آپ اکھوایا۔ آدانت اک اوتاری، ایکا گر سمجھایا۔ جگے جوت اگم اپاری، نرگن ویس وٹایا۔ شبد کھنڈا تیز کٹاری، جودھا سور
ناؤں دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ رچن رچایا۔ جگ ناتا جگ جوڑیا، اپنی کرپا دھار، جن بھگتاں آپے بھڑیا، لوک مات
لے اوتار۔ دھر درگاہی آئے دوڑیا، کرے ویس نرنکار۔ پھل ویکھے مٹھا کوڑیا، دھرت دھول لکھ چوڑاسی پاوے سار۔ نہ کوئی جانے پینڈا لہما چوڑیا، آپے
وسیا آر پار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے بھے اپنی دھار۔ لوک مات ہر دھیر دھرا، دھیرج ویکھ دکھا سندا۔ جگ جگ اپنا ویس دھرا،
اچھل اچھل چھل کما سندا۔ سنجگ لیکھا آپ لکھا، اپنا مول چکا سندا۔ وار اٹھاراں جوت جگا، جاگرت جوت درسا سندا۔ نیتز نیناں درس دکھا، بھگت بھگونت
ملا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی دیا کما سندا۔ سنجگ ساچے پار کنارہ، سچ سچ گڑمانیا۔ تریتا لئے مات اوتارا، رام راما سنگ
رلا نیا۔ برس برس کر ادھارا، لکا گڑھ تڑانیا۔ گو غریباں پاوے سارا، تال سہاوا اک سہانیا۔ انتم کرے پار کنارہ، دوپر جوت جگانیا۔ دوپر تیرا سچ منارا،
وید ویاسا رہیا لکھانیا۔ ساول سندر روپ اپارا، کاہنا بنسری اک وجانیا۔ گیتا گیان بھو نیرا، ار جن گھ صلاحیا۔ توڑے گڑھ مان ہنکارا، غریب نمانے گلے
لگانیا۔ بدر سدا اترے پارا، دروید لجا آپ رکھانیا۔ اپنے در اپنے گھر اپنا کیا پار اتارا، آپ اپنا لئے منانیا۔ کلج کھیل کرے نیارا، کالی رین اندھیری
چھانیا۔ جوٹھ جھوٹھ کر پسارا، پنچت کرے گڑمانیا۔ مایا ممتا کر پیارا، جوٹھا جھوٹھا بندھن پانیا۔ چاروں کٹ دھواں دھارا، اگیان اندھیرا چھانیا۔ عیسیٰ موسیٰ
کر اُجیارا، ایک حق خدانیا۔ اک دکھائے ساچا نعرہ، ساچا در سہانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی خوشی منانیا۔ کلج تیری کالی
دھار، ہر ساچے رنگ رنگیا۔ نال رلایا محمد یار، ساچا متا پکایا۔ چاریاری کرے خبردار، ایک راہ دکھایا۔ کرم دھرم جرم دتا دکھامار، بیڑا رہیا رڑھایا۔ مدینہ
مکہ کر اُجیارا، مکہ کعبہ گھ رکھایا۔ کھیلے کھیل اپر اپارا، دو دو آہ ویکھ دکھایا۔ پُن صوابا نہ کوئی وچار، انا الحق نعرہ لایا۔ مقامے حق خدائی سانجھ یار، دس کسے
نہ آیا۔ پیر فقیر شاہ حقیر قُطب غوث اولیئے گئے ہار، ہر کا بھو کسے نہ پایا۔ اندر مندر اک دوار، نہ کوئی دیوے پردہ لاہیا۔ پُرکھ ابناشی کرپا دھار، آپ اپنا

کھیل کھلایا۔ نانک گر -----، منتر نام درڑایا۔ نام ست کر وچار، لوک ماتی جھولی پایا۔ چاروں گنت کرے خبردار، سویا کوئی رہن نہ پایا۔ ایک جوت دس گر اوتار، گر گوہند ایہہ سمجھایا۔ پورب لہنا کرم وچار، پُرکھ اکلا مول چُکایا۔ دین دایلا کرے پیار، سولاس ستھر ویکھ وکھایا۔ گلے لگائے دے آدھار، ایک دھام سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ابناشی کرتا جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ ویس وٹا پُرکھ بدھاتا، اپنی کل ورتا سندا۔ میٹ مٹائے اندھیری راتا، اگیان اندھیر گواندا۔ جن بھگتاں دیوے ساچی داتا، دُھر دا کرم کماندا۔ آپے پتا آپے ماتا، گرگھ بال انجانے گود اٹھاندا۔ نہ کوئی ویکھے آؤنا جانا، اوچاں نیچاں راؤ رنکاں راج راجاناں شاہ سلطاناں ایک دھام سہاندا۔ چرن کول بندھائے ساچا ناتا، گر گوہند میل ملا سندا۔ انتم کھج پُچھے واتا، جوتی جامہ ویس وٹاندا۔ درس دکھائے بوہ بوہ بھاتا، رام کرشنا ناؤں دھرا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری انتم ور، آپ اپنی کل ورتا سندا۔ کھج تیرا ویس اولہ، ہر ہر آپ کرایا۔ کھیلے کھیل اک اکلا، نہ کوئی دوسر سنگ رلایا۔ بھیو کھلائے جلا تھلا، ڈو نگھی کندر ویکھ وکھایا۔ ویکھ وکھائے اُچ محلہ، پر بت ٹلے رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری انتم ور، آپ اپنا ویس وٹایا۔ ویس وٹا ہر نرنکار، اپنی کل ورتا سندا۔ برہے کیتا خبردار، ایک شبد جنائیا۔ من منونتر گئے ہار، اکثر چوکری ویکھ وکھایا۔ نو نو چار پاوے سار، نو نو دے سہایا۔ اٹھسٹھ اکھاڑ، چاروں گنت ہوئے رُشنا یا۔ پُرکھ اگئی ویکھ دھاڑ، ایک نعرہ رہی لایا۔ پُری برہم ہوئی اُجاڑ، سنج مسان وکھایا۔ پُرکھ ابناشی ویکھے اک اکھاڑ، جو دھے سور وڈی وڈیا یا۔ نرگن سرگن ٹوہے ناڑ ناڑ، تن سو سٹھ ہاڈی ویکھ وکھایا۔ چٹے آسو چڑھیا ساچا لاڑ، وڈ داتا دُھر درگاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پار برہم برہم رہیا سنا یا۔ برہما سُن شبد جیکارا، اپنی لئے انگڑا یا۔ کون پُرکھ بٹھے دھارا، کون ویکھ وکھایا۔ کون آسو آئے آسوارا، کون کوٹے پھیرا پائیا۔ کون مارنہارا نعرہ، تھر کوئی رہن نہ پائیا۔ سو پُرکھ نرنجن لے اوتارا، جوتی نور کرے رُشنا یا۔ سچکھنڈ کھول دوارا، پُریاں لو آں آیا کر کر دھاہیا۔ برہم ویتا پار کنارہ، بیس بیسا ایہہ سمجھایا۔ جگت جگدیشا کھیل کنارہ، شو شکر دے اٹھایا۔ باسک تشکا گل وچوں لاہے ہارا، ہتھ ترسول سٹایا۔ دوئے جوڑ کرے نمسکارا، پر بھ آئے سپس جھکایا۔ پر بھ کاشد جیکارا، ایک حکم سنا یا۔ انتم چھڈنا پیا دوارا، بھولے ناتھ وڈی وڈیا یا۔ گرگھ سچ گھر سچے

ہوئے سِکدارا، سَنگَر ساچی بنت بنائیا۔ جوتی جوت پر اپارا، جوتی جوت لئے ملائیا۔ سُرپت راجا اند کرے خبردارا، کروڑ تیتیا نال رلائیا۔ کَلجگ انتم آئے پار
 کنارہ، بل باون کوئی نہ سہائیا۔ مات سلکھنی نہ کرے پیارا، نہ رو رو نیر وہائیا۔ پُرکھ ابناشی اپنی بنھے آپے دھارا، ہر در وڈی وڈیائیا۔ جوت سرُپ لے
 اوتارا، نرگن کھیل کرے رگھرائیا۔ برہما سْت نارد من رووے زارو زارا، چوٹی سیس مُنڈائیا۔ وید شاستر کرن پکارا، برہما ایہہ سمجھائیا۔ وید ویاسا بن لکھارا،
 پُران اٹھاراں لکھ چار ہزار ستارا سلوک گیا جنائیا۔ کھیلے کھیل کشن مُرارا، گیان گیتا اک درڈائیا۔ انجیل قرآن ویکھ جہان، بنس بنسا ایک گن وکھائیا۔ نانک
 ارجن کر پچھان، بانی بودھ اک گیان، راگ چھتیا رہیا الایا۔ گر گوبندے امرت آتم دتا پین کھان، بستر شستر اک سمائیا۔ نام کھنڈا تیر کرپان، برہمنڈاں
 ہوئے سہائیا۔ جیرج انڈ ویکھ وکھان جھوٹھ ڈکان، چوڈاں ہٹاں ویکھ وکھائیا۔ اتل وتل ستل ہو مہربوان، تلاتل مہاتل رساتل پاتال لوک کرے رُشائیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کل ورتائیا۔ چوڈاں لوک چوڈاں طبق چوڈاں ہر ہلارا۔ چوڈاں کھیل کھیل تیریز شمس، چوڈاں اللہ رانی
 نعرہ۔ چوڈاں لوک چوڈاں ہٹ، چوڈاں چوڈاں ہوئے خورا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کَلجگ کھیلے کھیل سرجنہارا۔ برہما شو دیوت سُر،
 ۵۷۵ پرہہ ساچے اک سمجھایا۔ رُکھ من سادھ سنت جو بیٹھے جُڑ، تیرتھ تھان لئے اٹھایا۔ گُردر مندر شو دوالے جو رہے رُڑھ، پار کنڈھا دئے وکھایا۔ لکھ چوڑاسی
 ویکھے پرکھے مٹھا کوڑا، اندر مندر کھوج کھوجایا۔ لیکھ لکھائے پوت سپوتا براہمن گوڑا، ویکھ وکھایا۔ کَلجگ انتم جوت اکالی جوت سرُپ لوک ماتى آیا دوڑا، شبد
 ڈنکا اک وجایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کَلجگ تیری انتم ور، آپ اپنا ویس وٹایا۔ ویس وٹایا ہر نرنکار، اپنے ہتھ رکھی وڈیائیا۔ لوآں
 پُریاں بنھے دھار، لوک مات وجے ودھائیا۔ ست ست پار کنار، ست ست ویکھ وکھائیا۔ بھو لوک خبردار، دوور کرے جنائیا۔ سورگ لوک کر پیار، مہرہ نام
 جپائیا۔ جپ لوک پار کنار، تپ تپسوی اک وکھائیا۔ ست لوک ست پُرکھ نرنجن سرجنہارا، بیٹھابے پرواہیا۔ لوک مات آیا سانجھ یار، چار ورنان کرے
 جنائیا۔ نو کھنڈ پر تھی پاوے سار، کلا کھنڈ ڈیرہ لایا۔ الابت مارے مار، کیتمال وٹی ودھائیا۔ ہرنیمہ ویکھ وچار، بھدر کھیل کھلائیا۔ رک رووے زارو زار،
 ہرورکھ پھول پھولائیا۔ کنپڑکھ پاوے سار، بھارت کھنڈ ہوئے بے جیکار، ستاں دیپاں میلا ناری کنت در سہائیا۔ لکھن دیپ ہو اُجیار، کروچ پھیرا پائیا۔ پُشکر

تیری بٹھے دھار، جنبو دیپ آپ اپنا رنگ وٹائی۔ سلمل تیرا اک پیار، بھل رہے نہ رائیا۔ سان تیری بٹھے دھار، ایکا گن رکھائی۔ کُشا ویکھ سچی سرکار، سیس ساچا تاج پہنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، نوست دے مت اک تت رہیا سمجھائی۔ ایکا تت اک گیان، ایکا نام درڑایا۔ ایکا دھیرج ایکا یت اک دھیان، ایکا مارگ لایا۔ اک دوارا اک استھان، گرچرن دوارا اک دکھایا۔ امرت آتم پین کھان، ترسنا بھکھ مٹایا۔ ایکا راگ سنائے کان، ڈھن انادی تال وجایا۔ ایکا مارے ساچا بان، بجر کپائی چیر دکھایا۔ سو پڑکھ ہر مہربان، ہنگ ہنگتا دے گویا۔ ایکا چلہ اک کمان، ایکا تیر رہیا اٹھایا۔ ایکا قلعہ ایکا دھرم نشان، ایکا دے جھلایا۔ ایکا ورن ایکا گوت ایکا گھر اک مکان، ایکا برہم دے جنایا۔ ایکا ناری ایکا کملاپات، ایکا سیج رہیا ہنڈھایا۔ ایکا مندر اندر رہیا جھاک، پردہ اوہلا اک رکھایا۔ ایکا کھولنہارا تاک، اندھ اندھیرا دے گویا۔ ایکا سجن اپنا ساک، ایکا میت مرار بنایا۔ ایکا پاکی ایکا پاک، پتت پاپی پُنیت دے کرایا۔ ایکا جانے جنائے بھوکھت واک، نہ کوئی دوسر لیکھ لکھایا۔ جگ جگ جن بھگتاں پردہ رہیا ڈھاک، شبد دوشالہ اُپر پایا۔ کوئی نہ رہے آگے عاقی عاق، شاہ سلطاناں خاک ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، آپ اپنا ناؤں دھرایا۔ جوتی جامہ ہر ہر اولڑا، ہر ہر جوت جگائی۔ شبدی ڈنک وجے گھر گھرا، گھر گھر وچ کرے جنائی۔ ویکھ دکھائے در در در، در دروازہ کھول کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، آپ اپنا ناؤں اُپائی۔ آپ اپنا ناؤں رکھ، اپنا پردہ رکھایا۔ آپ اپنا کر وکھ، آپ اپنا ویکھن آیا۔ آپ اپنا کر پرتکھ، آپ اپنا سگن منایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ناؤں دھرایا۔ ناؤں دھر ہر نہہکلنک، شبد ڈنک وجائندا۔ لوک مات اٹھائے راؤ رنک، رنک راجانا آپ جگائندا۔ جن بھگت سہائے دوار بنک، بنک دواری ناؤں دھرائندا۔ درس دکھائے وار انک، انک کل ورتائندا۔ پرگٹ ہويا واسی پُری گھنک، سمبل نگری ڈیرہ لائندا۔ گرگھ آتم پینا سپتری جنک، گھر ساچے آپ پرنائندا۔ آپے رُوپ وٹائے سندن سنک، سنان سننٹ کمارا ویکھ دکھائندا۔ رُوپ براہ وجائے ڈنک، یگے پُرش گر لائندا۔ حیگرپو لائے انک، نر نرائن دھار رکھائندا۔ کپل من لائے تنک، دتاترے سمجھائندا۔ رکھجھ دیو کڈھے شنک، پرتھو متھ دکھائندا۔ متسی لیکھا اک اکت، کچھپ بھار اٹھائندا۔ دھنتر اٹھایا ایکا دھنکھ، اوشد میٹ مٹائندا۔ باؤن ہنسا ہری نرائن نر سنگھ

رُوپ اِک اکتا، ایکا دھار بندھائندا۔ موہنی رُوپ کھیل کھلنتا، بل راجا در سہائندا۔ پر سرما ویکھ و کھنتا، کِریا کرم کمائندا۔ وید ویاسا کرشن بھگوانتا، کھھی کھھی کھھی
 صلاحیندا۔ بودھ بودھا دھام سہنتا، جگت گیان درڑائندا۔ انتم کلج نہکلنک وجائے ڈنکا، نانک گوہند لیکھ لکھائندا۔ لکھ چوڑاسی سرشٹ سبائی نو کھنڈ پر تھی
 کڈھے شنکا، آپ اپنی کل ورتائندا۔ جس جن لائے جوتی تنکا، شبدی شبد اٹھائندا۔ آپے پھیر نہارا من کا منکا، من منو آ میٹ مٹائندا۔ بدھی مت وجے
 ڈنکا، سُر تال اِک رکھائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، در در گھر گھر لکھ چوڑاسی جیو جنت سادھ سنت پنچ تت کایا
 رتھ ویکھ وکھائندا۔ کایا رتھ ہر رتھواہی گھٹ گھٹ آپ چلائندا۔ اپنے ہتھ رکھے نتھ، چاروں کُنٹ پھرائندا۔ جن بھگتاں دیوے اپنی وتھ، آپ اپنی بوُجھ
 بُجھائندا۔ سرشٹ سبائی لتھی ستھ، پنچ وکارا ستھر ہیٹھ وچھائندا۔ جوٹھا جھوٹھا بُرج جانا ڈھٹھ، تھر کوئی رہن نہ پائندا۔ نام شبد گُردر مندر مسجد نہ کوئی
 سنگ رکھائندا۔ اکال پُرکھ چرن دوارے اِک اکٹھ، جگ جگ وچھڑے میل ملائندا۔ مان دوائے تیر تھ اٹھسٹھ، جو جن نیتز درشن پائندا۔ اُلٹی گیر نہارا لٹھ،
 لکھ چوڑاسی پھند کٹائندا۔ جوتی اگنی لائے مٹھ، متوت رکھائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، نہکلنک نرائن نر، آپ
 اپنی کل ورتائندا۔ کرن کراون جوگ، ہر بھگوانتیا۔ آدانت جگا جگت نہ ہرکھ نہ کدے سوگ، آپ اپنا کھیل کھلنتیا۔ سرشٹ سبائی کلج چکاوئی جوٹھی
 جھوٹھی چوگ، مان ابھمان جیو نادان جیو جنتیا۔ گرکھ ورلے دیوے درس اموگھ، ساچا میلا ناری کنتیا۔ لیکھا لیکھیا ڈھر سنجوگ، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، آپ اپنی دھار چلنتیا۔ کلج دھار ہر نرالی، اپنی آپ چلائیا۔ کھیلے کھیل جوت اکالی، نرگن رُوپ وٹائیا۔ گرکھاں بنیا ساچا مالی، ڈھر دا والی
 بے پرواہیا۔ دُور دُراڈے کایا مندر اندر بہہ بہہ جائے بھالی، متمکھ جیواں دس نہ آئیا۔ متمکھ جیو سرت سوانی ہوئی بے حالی، دوس رین رہی گر لائیا۔ من
 مت وجایا اپنی تالی، تال تلواڑا نہ کوئی رکھائیا۔ انتم پھل نہ دے کسے ڈالی، سمل بیٹھا گھ بھوائیا۔ مایا متا جگت جنجالی، جگت زنجیر بتائیا۔ ہوئے ہنگتا کایا
 ڈھالی، جوٹھ جھوٹھ کٹھالی تائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، لکھ چوڑاسی ویکھن آیا، آپ اپنا رُوپ وٹایا۔ کون سادھ
 کون سنت، کون جیو کون جنت، کون نیا کون منت، کون رسنا رس رہی پائیا۔ کون رس جگت سنسارا، کون رُوپ درسایا۔ کلج مایا میلا ہس ہس، گھر گھر

سگن منایا۔ من مت پھرے نس نس، آپ اپنا کرم کمایا۔ سچ پرکاش چھپا بیٹھے رُو سس، کھ ایک پلو پایا۔ دھرت مات اپنے اندر آپے گئی دھس، پاپاں بھار
 جھلیا نہ جایا۔ بھائیاں بھیناں مانیا ایک رس، کام کرودھ ہوئے ہلکایا۔ پاربرہم اکال مورت جوت زرنجن آد زرنجن تیرا کسے نہ گایا ساچا جس، رسنا گا گا واد
 ودھایا۔ جہوا لایا مدراماس، گر کاشد بھلایا۔ لیکھے لگا نہ اک سواس، گر گوبند لیکھ لکھایا۔ نہ کوئی سہائی پر تھی آکاش، نانک گر دھکا لایا۔ گر ار جن نہ دئے
 در دھرواس، جس جن ہر ہر دس نہ آیا۔ بن سنگر پورے کوئے نہ کرے بند خلاص، وید پُرانا ایک گایا۔ جن بھگتاں پوری کرے آس، جگ جگ جوتی جامہ
 بھیکھ وٹایا۔ لہنا دین چکائے دس دس ماس، مات گر بھ پھیر نہ آیا۔ نج گھر اپنے آپ رکھائے واس، تھر گھر واسی ناؤں دھرایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، آد زرنجن ابناشی کرتا نہ ہکنک ویس وٹایا۔ نہ ہکنک عقل کل دھار، لوک مات اٹھ دھایا۔ پنج تت نہ کریا کوئی پیار، شبدی ڈنک وجایا۔ کلج
 میٹے کوڑا کوڑ گڑیار، رین ادھیاری رہن نہ پایا۔ ستجک ساچے ساچی بنھے دھار، آپ اپنا مارگ لایا۔ پرگٹ ہوئے وچ سنسار، بھل رہے نہ رایا۔ ویکھ
 دکھائے محمدی یار، اللہ رانی سنگ رکھایا۔ عیسیٰ موسیٰ کر وچار، کالا سوسا تن چھہایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور،
 نہ ہکنک زرائن زر، آپ اپنا بردھ دھرایا۔ کون ہر کون سنگھاسن، کون جوت جگانندا۔ کون پُرکھ کون ابناشن، کون میل ملائندا۔ کون نواسی گھٹ گھٹ
 واسن، گھٹ گھٹ دھام سہائندا۔ کون گر سد بل بل جاسن، بلہاری ناؤں اپائندا۔ کون پر تھی کون آکاشن، کون کھوج کھوجائندا۔ کون داس کون داسی
 داسن، کون سیوک سیوک کمائندا۔ کون پوری کرے کرائے جن بھگتاں ترسنا آسن، آسا ترسنا میٹ مٹائندا۔ پاربرہم پر بھ شاہو شتاباشن، جگ جگ ویس
 وٹائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے میل ملائندا۔ ہر جن ساچا لوک مات، پنج تت سمایا۔ سنگر پورا ویکھے مار جھات، دوسر
 کسے دس نہ آیا۔ جس جن مٹائے اندھیری رات، اگیان اندھیر گویا۔ دپیک جوتی کرے پرکاش، سچ محل درسایا۔ آپ رکھایا اپنا واس، جوتی جوت ڈگمگایا۔
 جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ویکھنہارا در، در دوارا اک سہایا۔ در دوارا گرگھ کھیڑا، ہر ساچے آپ سہایا۔ آپے میٹے پنچم جھیرا، پنچم
 موہ چکایا۔ آپے حق نہیرا، حق حقیقت ویکھ رکھایا۔ آپے بنھنہارا بیڑا، لاشریک خدا اکھوایا۔ بن سنگر پورے جانے کیڑا، کون دوارے ڈیرہ لایا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرکھ ساجن لئے ور، آپ اپنا بندھن پایا۔ بندھن پایا نام ڈور، شبدی تند بندھایا۔ میٹ مٹائے پنج چور، پنچم لئے جگایا۔ پنج سنائے شبد گھنگھور، پنچم سیوالایا۔ انحد وجائے ساچا ڈھول، مردنگا اپنے ہتھ اٹھایا۔ آتمک دُھن انادی بول، بودھ اگادھادے جنایا۔ امرت آتم دیوے ساچی پائل، ایک امرت گھ چوایا۔ اٹا کرے ناہ کول، نہجر دھارا رس بھرایا۔ ملے وڈیائی اُپر دھول، جس جن اپنا موہ چکایا۔ میل ملاواں ساول سول، ثالث نام وچولا اک رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ویکھے اندر وڑ، در مندر اک سہایا۔ کایا مندر سچ دوارا، ہر ہر ویکھ وکھایا۔ گرکھ ساجن میت مرارا، آپ اپنا میل ملایا۔ آپے کھولے بند کواڑا، نچ دھارا دئے چوایا۔ دھرم وکھائے سچ اکھاڑا، پنچم سخیاں منگل گایا۔ آتم سیجا کر پیارا، آپ اپنا ویس وٹایا۔ سولاں اچھیا کر شنکارا، تندن تند رکھایا۔ پائے بھچھیا اگم اپارا، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن میلا ساچے گھر، سرت سوانی لئے ور، ایک گیت سہاگی گایا۔ گیت سہاگی ساچا ڈھولا، انحد راگ وچنتا۔ سرت سوانی بدلایا چولا، پایا ہر بھگوتتا۔ در دوارے ہو یا گولا، مہما گنت اگنتا۔ دوس رین و سیا کولا، میل ملاوا ساچے سنتا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن آتم ویکھ ۵۷۹

گھر ساچا اک سہنتا۔ گھر و سیا ہر نرنکار، گھر گھر وچ وٹی ودھائیا۔ ہر پایا کنت بھتار، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ ساچی سنیا منگلاچارا، انحد راگ الائیا۔ تال سہاوا امرت آتم ٹھنڈی ٹھار، گرکھاں گھ چوائیا۔ پار کنارہ نو دوار، دسواں در سہائییا۔ نرگن جوت کر اُجیار، چٹئی دھارا اک وچھائییا۔ شبد سنگھاسن اپر اپارا، ہر ساچا رہیا ترائیا۔ پاوا چول نہ کوئی کنار، نہ کوئی باڈی بنت بنائییا۔ گر سکھ تیری آتم اپر اپارا، گر ملیا سچ سُبھائییا۔ گر چیل سوہے اک دوار، ایک روپ سہائییا۔ شبدی شبدی کر پیارا، جوتی جوت ملائییا۔ جوت اگئی ہوئی باہر، دسم دوارا دئے تجائییا۔ سُن سادھی ویکھ وچار، نرگن کھیل کھلاییا۔ سچھنڈ کر آکار، سنتاں بھگتاں میل ملائییا۔ الکھ اگوچر اگم اپارا، گھر ساچے الکھ جگائییا۔ اپنا کرے آپے پار کنار، چھپر چھن نہ کوئی جنائییا۔ ایک شبد ایک دھنکار، سُننہار اک اکھوائیا۔ نہ کوئی روپ رنگ نہ کوئی پساہ، نہ کوئی تت وکھائییا۔ پُرکھ اگٹرا اگٹری دھار، اُچ اگٹرا دھام سہائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ آد نرنجن ایک ویکھے ساچا گھر، گھر ساچا اک سہائییا۔ تھر گھر ساچا در دربارا، ہر ساچے آپ سہایا۔ آون جاون کھیل اپارا، نت نوت پھیری پایا۔ کلجک تیرا ویکھ

کوڑ پساہ، آپ اپنا کرم کمایا۔ جوتی نورِ نرگن دھار نہکلنک نرائن لئے اوتارا، گر گوہند میل ملایا۔ سمبل نگری دیکھ منارا، ساڈھے تن ہتھ ڈیرہ لایا۔ ہڈ ماس
 رکت بوند چار دیوارا، پر بھ ابناشی آپ رچایا۔ آپے اندر بیٹھا وڑ، نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، نہ کوئی چوٹی نہ کوئی جڑ، نہ قلعہ نہ کوئی گڑھ، راج راجان
 شاہ سلطان جیو جنت نہ سکے کوئی پھڑ، آپ اپنا کھ چھپایا۔ جن بھگتاں پھڑائے اپنا لڑ، اندر مندر میل ملایا۔ اگنی ہون نہ جائے سڑ، مڑھی گور نہ کوئی دبیایا۔
 نہ کوئی گھاٹن دوجا لئے گھڑ، گھڑ نہار پڑکھ سمرتھ آپ اھوایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، نر نرائن
 ویس وٹایا۔ نر نرائن سری بھگوانا، پیٹھلو پیٹھ اھواندا۔ بھگت سہیلانہ بھے گانا، انڈیٹھلا دس نہ آئیندا۔ نام دکھائے سچ نشانہ، ساچی ریتلا اک چلا سندا۔
 جودھا سور بلی بلوانا، مندر مسیتلا آپے ڈھاندا۔ دو جہاناں مارے اک نشانہ، لکھ چوراسی پار کرائندا۔ جن بھگتاں توڑے بندی خانہ، رائے دھرم نیڑ نہ
 آئیندا۔ اک دکھائے پد نربانا، پر م پڑکھ سدواندا۔ شبد سنائے سچ ترانہ، ایک راگ الا سندا۔ ایک اپنا ایک کھانا، ایک کھ چوانیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، تیرا لہنا تیرے نیناں تیری جھولی پائندا۔ کلج کوڑا لے انگری، رو رو نیر وہاندا۔ چاروں کٹ خلق خدائی، نہ کوئی
 دھیر دھراندا۔ انجیل قرآنی دہائی، اللہ رانی کھ شرماندا۔ چار یار کرن جدائی، نہ محمد منہ دکھاندا۔ نہ کوئی کلمہ امام رہیا پڑھائی، کائنات نہ کوئی
 دساندا۔ نہ کوئی جنائے دین الہی، روزہ بانگ نہ کوئی رکھاندا۔ سچ مصلا نہ کوئی رہیا وچھا، نہ کوئی کوجا ہتھ اٹھاندا۔ نہ کوئی اجا نہ کوئی قضا، مٹاندا۔
 پاربرہم تیری اک رضا، رازق رحیم آپ اھواندا۔ جگ جگ دیونہارا سزا، جگ جگ ویس وٹاندا۔ جگ جگ جوتی جوت جگا، جگ جگ کرم کماندا۔
 جگ جگ ورن گوتی لئے اُپا، جگ جگ دیکھ دکھاندا۔ جگ جگ جنت جیو چوٹی لئے چڑھا، جگ جگ آپے ڈھاندا۔ جگ جگ کوٹ کوٹ لئے بھلا، کوڑ
 کوڑے دھندے لائندا۔ جگ جگ واسنا کھوٹی دئے بھرا، من مت وکار دھراندا۔ جگ جگ گرکھ ساچے سنت سہیلے اک اکیلے لئے جگا، جاگرت دشا اک
 دکھاندا۔ سپن سکھوپت لئے بھلا، تریا میل ملاندا۔ تریا دھام اگم اتھاہ، لیکھا لکھت نہ کوئی جناندا۔ پڑکھ اگما آپے وسیا اپنے گراں، نگر کھیڑا آپ
 سہاندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاں، سوہنگ موتی چوگ چگاندا۔ پار کرائے پھڑ پھڑ بانہہ، ادھوچکار نہ کوئی ڈباندا۔ گر سکھ گرکھ ہر جن ہر بھگت تیرا ناں،

ہر ہر ساچا آپ گائندا۔ آد جگاد سہائے تیرا تھاں، تیری بنت بنائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساجن ویکھ گھر، ہر سنگت میل ملائندا۔ ہر سنگت ہر ناتا جوڑ، اپنا کرم کمایا۔ اک چڑھائے شبد گھوڑ، لوآں پُریاں پار کرایا۔ دو جہانی جائے بھڑ، جوتی جوت کرے رُشایا۔ سنا قلعہ ست پُرکھ نرنجن لایا ایکا ہوڑ، ایکا پوڑا نرگن سرگن میل ملایا۔ دوہاں در دوار آیا دوڑ، ہنگ ہنگتا دے مٹایا۔ لگی پریت نہ سکے کوئی توڑ، گر شبدی ڈور رکھایا۔ ممتکھ جیو در دوار یوں دیوے ہوڑ، در دوارے رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری انتم ور، ممتکھ گرگھ ویکھ رکھایا۔ گرگھیاں ہر پیار، اپنا آپ کرایا۔ ممتکھاں مارے مار، چاروں کُنٹ دے سزایا۔ دوہاں وچولا آپ نرنکار، اپنی کرنی رہیا کمایا۔ گرگھیاں ڈھولا سناے شبد ڈھنکار، سوئے رہیا جگایا۔ بے کھاں رولا پایا وچ سنسار، دوس رین رہے گرلایا۔ کھیلے کھیل انھولا اپر اپار، بھيو ابھیدا بھيو چھپایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا ڈنک وجایا۔

۵۸۱

جرم جرم کرم پر بھ ہتھ، ہر وڈیائیا۔ کھیلے کھیل پُرکھ سمرتھ، بھيو کوائے نہ پایا۔ پنج تت مانس وتھ، کایا مندر اک سہایا۔ جوڑ بڑایا ہڈ ماس ناڑی رت، بنتی بنت بنایا۔ اندر وسیا کملاپت، سچ سنگھاسن لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پورب لہنا ویکھ رکھایا۔ پورب لہنا مانس جگ، ہر ہر آپ چکائندا۔ جگت وچھوڑا ہر چرن پگ، گرگھ مکھ بھوائندا۔ در گویا اپر شاہ رگ، ہر ساچا مول گوائندا۔ اپنی ہتھیں لائے آپے اگت، تگ نہ کوئی تڑائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پورب کھیا ڈھر، ڈھر لیکھ آپے مستک رہیا ویکھ، لیکھا ویکھ رکھائندا۔ ڈھر دامستک لیکھ لہنا، در در ہوئے سُنھنجا۔ پنجم پایا ساچا گہنا، گھر کھیل ساچا سجن۔ درس گویا اپنا نینا، در اپنا آپے تچنا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے ہوئے پڑدے کچنا۔ ایڑا اکھر اکھر وچار، رارارام ڈہایا۔ بجا جن جگ دوار، نہ نیہوں لگایا۔ کمایا دھرو وچ سنسار، بھيو نہ جانے رانیا۔ تیا مٹھ اک انگیار، اپنی ہتھیں بالن ڈاہیا۔ دھواں مٹے دھواں دھار، آسماناں مکھ چھپایا۔ رسن نہ آئی سیتل دھار، نیتزین رہے شرمانیا۔ آتم تیا اک انگیار، ہوئے روگ ستایا۔

۵۸۱

گھر مندر ویکھ محل اٹار، ہویا وڈ گمراہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے ویکھے بے پرواہیا۔ اپنے تن ہو بلوان، اپنا تھم چلایا۔ نہ کوئی لیکھا شاہی دُھر فرمان، نہ کوئی قلم لکھایا۔ اپنی کریا آپے کر اپنا کرے نام پردھان، اپنا تھم چلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پورب لہنا ویکھے در، نیز نیناں دس نہ آیا۔ من ہنکار جگت تت، ہوئے روگ جلايا۔ اپنی ویکھ آپے کار، اپنا کرم کمایا۔ سچ سپتري ہوئی ٹیيار، کول ناتا جوڑ جڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے بھانے وچ سمايا۔

جگ ناتا جگ بندھیا، پر م پُرکھ کرتار۔ دس نہ آئے آتم اندھیا، بھر مے بھلے سرب سنسار۔ شبد دھار سہاگی چھندیا، گاونہار سرجنہار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے لئے اُبھار۔ جگ ناتا جگ جوڑیا، جوگ جگت سمرتھ۔ ویکھے پرکھے مٹھے کوڑیا، پنچ تت کایا جگت رتھ۔ گرگھ ساجن آپے بھڑیا، جس جن رکھنہارا دے کر ہتھ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن ساجن لئے رکھ۔ جگ ناتا جگ پھاس ہے، پھاندک پھند پھندائے۔ گرگھیاں پورن کرائے آس ہے، آس نراسا نہ کوئی جائے۔ چنتا روگ سوگ کرے بند خلاص ہے، بندی توڑ نام دھرائے۔ لیکھے لائے کایا ہڈ ناڑی چم ماس ہے، پنچ تت ہوئے سہائے۔ نج گھر اپنے آتم رکھے واس ہے، آتم برہم جنائے۔ جن گایا رسن سواس ہے، لہنا دینا مول چکائے۔ کسے ہتھ نہ آئے پر تھی اکاش ہے، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ دُنگھی کندر ویکھ وکھائے۔ ہر جن میلا شاہو شاباش ہے، گھر ساچے لئے ملائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا نام دھرائے۔ جگ ناتا جگ پیکھیا، پیکھت پیکھت میت۔ پر بھ لکھنہارا لیکھیا، جگ جگ چلائے ریت۔ نیز لوچن نین گرگھ ورلے پیکھیا، چرن کول وکھائی سچ پریت۔ منمکھ بھلے بھرم بھلیکھیا، ہر دس نہ آیا سدا اتیت۔ لیکھے لگانہ مچھ داہڑی کیسیا، پایا گو بند نہ ہر ہر میت۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لئے ور، آتم اندر پرکھے نیت۔ جگ ناتا جگ ویس ہے، ویس انیک کرائے۔ ہر جن ساچا گھر ساچے کرے اک آدیس ہے، آد جگادی لیکھے لائے۔ جن ہر بال انجانا لھڑ وریس ہے، ہر بھولے بھاؤ ملائے۔ جگت بھلائے نر نریش ہے، نر نرائن دس نہ آئے۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن جگ جگ ویکھ دکھائے۔ جگت ناتا جگت دُکھ، جگت جیو وِہاجیا۔ اُجل ہو یا نہ مات کھ، کوڑا لائے پاجیا۔ سچھل
 نہ کرے مات کُھ، پھرے بھلے نو دروازیا۔ سنگر پورا گرکھ ساچے آپ اپنی گودی لئے چک، کر کرپا غریب نوازیا۔ مسمکھاں کھ پائے ٹھک، اتم پردہ کسے
 نہ کاجیا۔ کایا بوٹا جائے سک، دس نہ آئے جس سازن سازیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے آپ نوازیا۔ جگت دُکھ کایا اگت،
 ترکھا ترسنا رہی تہایا۔ مانس ہنس ہو یا کگ، جوٹھ جھوٹھ چوگ چُکایا۔ پنج تت وکارا سرنی گیا لگ، ڈھیہہ ڈھیہہ پٹھ وڈھایا۔ دیک جوتی نہ گئی جگ، اندھ
 اندھیر نہ کوئی مٹایا۔ ملیا میل نہ سورے سرگ، سرنگت نہ کوئی وڈیایا۔ درس نہ پایا اُپر شاہ رگ، شہنشاہ بے پرواہیا۔ ست سنتو کھ نام سوت نہ بدھا تگ،
 دھیرج دھیر نہ کوئی رکھایا۔ کھنڈا شبد نہ پھڑیا کھڑگ کھگ، چند پر چند نہ کوئی اٹھایا۔ جیو جنت ہوئے ننگ، کھج کوڑی کریا چھایا۔ منو آ پھرے در ملنگ،
 اٹھے پہر الکھ جگایا۔ من مت منگی منگ، گُرمت رہی شرمایا۔ بدھی دیوے نہ کوئی سنگ، نیتز نیر وہایا۔ پنج وکارا لگا جنگ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار اپ
 تیج وائے پر تھی آکاش پنج تت رہے لڑایا۔ مانس جنم ہو یا بھنگ، لکھ چوڑا سی نہ کوئی چھڈایا۔ ہر چرن دوارا جو جن دیکھے لگھ، ملے میل بے پرواہیا۔ سہائے
 ۵۸۳ تھان آتم سیجا پلنگ، تھان تھنتر وڈ وڈیایا۔ امرت دھار وہائے ساچی گنگ، گنگا گوداوری کھ بھوایا۔ نام رنگن چاڑھے رنگ، کایا چولی اک رنگایا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سجن میل لئے کرایا۔ دُکھ بھکھ جگت سنتپ، ہوئے روگ چلایا۔ نہ کوئی جانے اپنا آپ، اپنا آپ نہ کھوج
 کھوجایا۔ ناتا بدھا مائی باپ، بھین بھائی کٹنب رچایا۔ ہر ہر ملیا نہ ساک، سجن سین دس نہ آیا۔ جگت واسنا سنگھے ناک، سچ سوگندھ نہ کوئی سنگھایا۔ رسنا
 رس نہ پایا پاک، پت پوت نہ کوئی کرایا۔ دوئے لوچن رہے جھاک، تیجا لونن نہ کوئے کھلایا۔ بتی دند کڈھن واک، کایا کھ سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، ہر جن دیکھے ساچا در در اپنا ویکھ دکھایا۔ جگت ناتا جگت دُکھ جگت سہیلا، جگ جگ آپ کرایا۔ کھیلے کھیل اک اکیلا، آپ اپنا ویس
 وٹایا۔ آپے گر آپے چیل، چیلگر نام دھرایا۔ سداوسے رنگ نویلا، لکھ چوڑا سی آپ سمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے
 ساچا در، در دروازه اک کھلایا۔ پنج تت ناڑی رت، اگنی تت جلایا۔ پنجم وکارا جگت پیارا پیچے وت، ست سنتو کھ نہ کوئی اُچھایا۔ پنجم کریا اک اکھ، اُلٹی

گہڑے آپے لٹھ، دھرم کرم نہ کوئی جنایا۔ پھر پھر تھکے اٹھسٹھ، گر مندر دیکھے نٹھ نٹھ، آتم ہٹھ نہ کوئی رکھایا۔ جھوٹا بُرج جانا ڈھٹھ، تھر کوئی رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے ایہہ سمجھایا۔ ہرجن ساچے شبد جنا، اپنی بوُجھ بُجھائندا۔ نیتز نیناں نام کجلاپا، اگیان اندھیر مٹائندا۔ شبد سہاگی گیت سنا، انحد تال وجائندا۔ راگ انادی اک اُپا، اپنے در سہائندا۔ سیج سہنجنی دے وچھا، اُپر آسن لائندا۔ جوت نرنجن سیوالا، ہر ساچا کرم کمائندا۔ ڈکھ درد بھجے بھنجن نام دھرا، جن بھگتاں ڈکھ کٹائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اندر مندر دیکھ وکھائندا۔ اندر مندر ڈونگھا آسن، ہر ساچے آپ وچھایا۔ اُپر بیٹھ پُرکھ ابناشن، اپنا ڈیرہ لایا۔ ہرجن میلا شاہو شاہباشن، شاہ سلطانا دیکھ وکھایا۔ نچ گھر آتم رکھے واسن، نچ گھر واسی ناؤں دھرایا۔ اپنے منڈل پاوے راسن، کاہنا گوی روپ وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن مندر دے سہایا۔ ہرجن مندر ہر دوارا، ہر ہر جوت جگایا۔ آپے دیکھے نرنکارا، نرگن روپ وٹایا۔ شبد اگئی ساچی دھارا، انادی ناد وجایا۔ سنے سناے سُننیہارا، دس کسے نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر مندر ڈیرہ لایا۔ ہر مندر گرگھ تیرا کایا گرگھ، ہر ساچے آپ سہایا۔ نرگن بیٹھا اندر وڑ، دس کسے نہ آیا۔ اپنے پوڑے آپے گیا چڑھ، نہ ڈنڈا کوئی رکھایا۔ جوت سرُپ اگے کھڑ، نورو نور کرے رُشنا۔ گرگھ ساچے لئے پھڑ، آپ اپنی گود اٹھایا۔ پنچ وکارا جائے جھڑ، آلس ترسنا ہوئے روگ نیڑ نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے در در اندر مندر کھوج کھجایا۔ اندر مندر سچ دربارا، ہر ساچے اک سہایا۔ اک اکلا کر پسارا، بیٹھا آسن لایا۔ دیک جوتی کر اُجیارا، اگیان گیان سما۔ شبد سرُپ بنھے دھارا، شبدی تال وجایا۔ آپے کھولے بند کواڑا، بجر کپائی کُنڈا لاہیا۔ شاہو بھوپ ہر ساچا لاڑا، آتم سیجا نظری آیا۔ آپے دیکھے سچ اکھاڑا، آپ اپنا دھام سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن تیرے ساچے گھر، گھر ساچا آپ سہایا۔ ہرجن تیرا کایا گھر، اندر اندر جوت جگایا۔ پاربرہم پر بھ دتا ور، اپنی آپ کرے رُشنا۔ نہ اوہ ناری نہ اوہ نر، نرگن وڈی وڈیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن تیرے کایا مندر بیٹھا ڈمگائیا۔ ڈمگائی نرگن جوت، نرنرا نرنکارا۔ نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، نہ کوئی برن پسارا۔ نہ کوئی نگارہ نہ کوئی چوٹ، نہ کوئی گاوے گاونہارا۔ نہ کوئی تن بھوتی بنھے لنگوٹ، نہ پانی دیکھے جل جل دھارا۔ نہ

کوئی پر بت چڑھے چوٹ، نہ کوئی دیکھے محل منارا۔ نہ کوئی درشن پائے کوئی کوٹ، کوئی کوٹ نہ کوئی اُجیارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ تیرا دیکھ گھر، گھر ساچا کرے پسارا۔ ساچے گھر ہر پسارا، اچرج بنت بنائیا۔ پاربرہم ہر کرنیہارا، کرنی رہیا کمائیا۔ دسم دواری کھول دوارا، آپ اپنا دیکھ دکھائیا۔ محل اٹل اُج منارا، چار دیوارا نہ کوئے جنائیا۔ شبد رنگیلا پلنگ نوارا، ہر بیٹھا آپے ڈاہیا۔ گرگھیاں کرے سچ پیارا، اٹھے پہر راہ نکائیا۔ میل ملاوا وارو وارا، کجگ جیواں دس نہ آئیا۔ بھرے بھلے بھرم سنسارا، بھرم گڑھ نہ کوئی تڑائیا۔ گرگھ ورا لا پاوے سارا، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیا۔ کایا مندر اندر دکھائے اک گرو دوارا، گر بیٹھا آسن لائیا۔ اٹھے پہر رہے اُجیارا، دیوا بٹی نہ کوئی کائیا۔ انادی دُھن انحد وجائے سچّی دُھنکارا، ڈھولک جھیننا نہ کوئی کھڑکائیا۔ بودھ اگادھی شبد اپارا، نہ کوئی گرنٹھی رہیا پڑھائیا۔ گرگھیاں کرے آپ پیارا، آپ اپنا میل ملائیا۔ ناتا توڑے جگت سنسارا، جگت پریتی رہن نہ پائیا۔ نہ کوئی ناری نہ کوئی کنت بھتارا، پتر دھیاں نہ دھی کوئی جوائیا۔ جس جن ملیا ہر میت مُرارا، وِسرگئی دات پرائیا۔ چرن کول ڈھیہہ پیا چرن دوارا، پر بھ ساچے لاج رکھائیا۔ منگے منگ بن بھکھارا، آتم جھولی دئے بھرائیا۔ سہائے ہر بنک دوارا، دوار بنک آپ سہائیا۔ زرگن رُپ زرویر زرنکارا، نش اکھر وکھر ڈیرہ لائیا۔ جن بھگتاں کرے لوک مات پیارا، بخشے سچ سچّی سرنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک زرائن زر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نو کھنڈ پر تھی ست دیپ دیکھے پرکھے جن جن ہر ہر ساچے لئے اٹھائیا۔

جنگل جوہ اُجاڑ پر بھاس، ہر ہر رنگ رنگایا۔ جگے جوت پُرکھ ابناش، ساچا تھان سہایا۔ ہر گھٹ سنگر پورا رکھے واس، محل اٹل نہ کوئی جنایا۔ ہر جن ساچے سد سے پاس، دُور نیڑا نہ دیکھ دکھایا۔ کھیلے کھیل پر تھی آکاش، برہمنڈ کھنڈ کھوج کھوجایا۔ سنت سہیلا ہویا داسی داس، داسن داس نام دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن ساجن دیکھ دکھایا۔ جنگل جوہ جگت پہاڑا، ہر ہر آسن لایا۔ ہر بھگت دکھائے سچ اکھاڑا، دھرنی دھرت سہایا۔ میٹ مٹائے پنچم دھاڑا، ہوئے روگ جلا یا۔ ناڈ بہتر و بے تاڑا، انحد راگ الایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ کرمی کرم کمایا۔ جل

تھل جنگل جوہ، ہر ہر جوت جگائند۔ گرکھاں لوک مات دھوائے کھڑا منہ، امرت نیر برسانند۔ کرے مہر ندر آئے توہے توں، توہی توں گیت الا سند۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھل جل ویکھ دکھائند۔ جگت تھل تنکا گھاس، پھولن تیج وچھائی۔ پُرکھ اگما شاہو شاہاش، بیٹھا آسن لایا۔ اپنے منڈل اپنی پاوے راس، گوپی کاہن آپ نچایا۔ ہرجن لیکھے لائے رسن سواس، جہوا ہر گن گایا۔ لہنا دینا چکے دس دس ماس، مات گربھ پھند کٹایا۔ نچ داتا نچ گھر رکھے واس، سوچھ سروپی درس دکھایا۔ گرگھ ساجن میت مرار، جگت جگ نہ ہوئے اداس، گر ساچا دھیر دھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھل تھل رہیا سہایا۔ جگت تھل جگت کھیت، ہر ساچا نچ بجائند۔ ہرجن ویکھے نیتن نیت، نیتر گیان درڑائند۔ بدھ بیسی چیتن چیت، چاترک ترکھا مٹائند۔ بھيو ابھیدا کھول بھیت، انھو پرکاش دکھائند۔ رت بسنتی رہے چیت، پھولن برکھا ایکا لائند۔ آد جگاد جگ جگت ہرجن کردا آیا ہیت، نت نوت ویس وٹائند۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگت تھل دیک جوتی رہیا بل، اگیان اندھیر مٹائند۔ جگت تھل جگت اسگاہ، ہر ہر آسن لایا۔ پاربرہم پر بھ بے پرواہ، گرگھ لئے ترایا۔ سجن سہیلا پکڑے بانہہ، آپ اپنی دیا کمایا۔ تھر گھر واس چپائے ایکا ناں، ایکا منتر گیان درڑایا۔ اک سہائے ساچا تھان، تھان ساچا ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگت جوہ پار کرایا۔ جگت جوہ ڈونگھی کندر، ہرجن پار کرایا۔ آپے توڑے لگا جندر، تن ہاٹی ویکھ دکھایا۔ منمکھ جیو بھوندے بندر، ہر روپ دس نہ آئی۔ اُپے ٹلے چٹھ چٹھ بیٹھے گورکھ مچندر، گر گیان نہ کوئی درڑایا۔ مایا متا بھاگاں مندڑ، بھرے بھلی سرب لوکایا۔ مدراماسی جیو گندڑ، رس رسنا گئے تجایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگت جوہ ویکھ دکھایا۔ جگت جوہ ڈونگھا ساگر، گھر گسہیر سمایا۔ کایا ویکھے ہرجن گاگر، امرت تال بھرایا۔ ونج کرائے نام سو داگر، ایکا دست جھولی پایا۔ نرمل کرم کرے اُجاگر، جو جن آئے سرنایا۔ دیوے نام رتی رتناگر، رتی رت رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگت جوہ ڈیرہ لایا۔ جگت جوہ کاپی دھار، رین اندھیرا چھایا۔ چاروں کٹ دھواں دھار، روس رہے سجایا۔ دیبا بائی نہ کوئی اُجیار، منڈل منڈپ نہ کوئی سہایا۔ کملا پاتی نہ ملیا میت مرار، ناری کنت نہ کوئی ہنڈھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے ویکھ دکھایا۔ جگت لٹا اُچ منارا، ہر ہر جوت جگایا۔ اُپر بیٹھ

بے عیب پروردگارا، بے پرواہ ناؤں دھرائیا۔ ہر جن ساجن پائے سارا، میت مُرارہ سہج سکھدائیا۔ ایکا دیوے نام ادھارا، دست انمول جھولی پائیا۔ جوتی نور کر
 اُجیارا، جوتی جوت کرے رُشنائیا۔ ورن گوتی پار کنارہ، برن برناں نہ کوئی وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن میلا سہج سُبھائیا۔
 ساچا میلا جگت رُکھ، اُلٹی جڑ لگائیا۔ لیکھے لگا مائس منکھ، مایا بھرم گوائیا۔ سُپھل کرائے مات کُکھ، جن جننی لیکھے لائیا۔ روگ نوارے ہوئے ڈکھ، چنتا
 سوگ رہن نہ پائیا۔ جگت مٹائے ترسنا بُکھ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نہ کوئے ستائیا۔ ہر جن بوٹا نہ جائے سُنک، امرت آتم کھ چوائیا۔ مٹمکھاں کھ پائے
 تھک، جو جن بیٹھے ہر بھلائییا۔ سنت سہیلے اک اکیلے جگ جگ سکھنا رہے سکھ، ملے میل سہج سکھدائیا۔ پاربرہم ابناشی کرتا جن بھگتاں اپنی گودی آپے
 لئے چک، دیوے مات وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جرم کرم دھرم گرکھ اتم ذاتی، نام ورن برن شکر نہ کوئی جنائیا۔

★ ۱۵ بھادروں ۲۰۱۵ بکرمی کرنیل سنگھ دے گھر ڈوگر بستی فریدکوٹ شہر ★

نرگن جوت ہر نرنکار، جوتی نور کرے رُشنائیا۔ آدانتا ایکا اینکار، ایکا کل ورتائیا۔ لوآں پُریاں پسر پسار، برہمنڈاں کھنڈاں ونڈ ونڈائیا۔ جیرج انڈاں
 پاوے سار، اُتہج سہج رہیا سائیا۔ چوڈاں لوک ہٹ پار، ایکا ونج کرائیا۔ تئاں لوکاں پہریدار، سیوک سیوکمائیا۔ برہما وشن شو دیوت سُر کرے خبردار، ایکا
 شبد جنائیا۔ سرشٹ سبائی پاوے سار، لکھ چوڑاسی ڈیرہ لائیا۔ ہر کاروپ اگم اپار، دس کسے نہ آئیا۔ ہڈ ماس ناڑی چم نہ کوئی آکار، پنچ تت نہ میٹ مٹائیا۔
 رنگ روپ نہ کوئی سنسار، لیکھا لکھت وچ نہ آئیا۔ جگ جگ کھیلے کھیل اپار، جگ کرتا نام دھرائیا۔ سہج تریتا کریا پار، دوپر دھار بندھائیا۔ کلجگ انتم لے
 اوتار، نہہکنکا ناؤں رکھائیا۔ شبد ڈنکا وچ سنسار، اپنا رہیا لگائیا۔ راؤ رنگاں کرے خبردار، راج راجاناں شاہ سلطاناں دے ہلار، سویا کوئی رہن نہ پائیا۔
 سرشٹ سبائی مارے مار، چاروں کُنٹاں ویکھ دکھائیا۔ نو کھنڈ پر تھی پاوے سار، ستاں دیپاں لئے جگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ
 تیری انتم ور، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ نرگن جوت نور اللہ، ایکا نور درسایا۔ پاربرہم پر بھ اک اکلا، آپ اپنا کرم کمایا۔ ویکھ دکھائے جلاں تھلاں، جل

تھل ڈیرہ لایا۔ آپے وسیا نہچل دھام اٹلا، اوچ اگم سما۔ کرے کھیل گھڑی گھڑی پل پلا، جوتی جوت کرے رُشنائیا۔ سرشٹ سبائی ہر رگھرائی آپ بھلائے کر کر ول چھلا، بھویو ابھیدا بھویو چھپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہہکنا ناؤں رکھایا۔ نہہکنا ہر مہربان، نرگن روپ اکھواندا۔ شبد گر کر پردھان، لوک مات دھراندا۔ چار ورن دیوے اک گیان، اوچاں نیچاں ایہہ سمجھاندا۔ ایکا پُرکھ ہر سلطان، دوسر کوئی دس نہ آئیندا۔ آد جگادی جیواں جنتاں دیوے جیبا دان، داتا دانی نام دھراندا۔ میٹ مٹائے کوڑ نشان، کوڑی کریا ویکھ وکھاندا۔ سرشٹ سبائی ہوئی ویران، چاروں کُنٹ دھواں دھار کراندا۔ مندر مسجد گر در مٹھ سرب گرلان، ہر ہر روپ دس نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہہکنا نرائن نر، لوک مات جوت جگاندا۔ نہہکنا کل جامہ دھار، لوک مات کرے رُشنائیا۔ راج راجاناں دے ہلار، شاہ سلطاناں خاک ملایا۔ شبد کھنڈا تیز کٹار، ہر ساچارہیا اٹھایا۔ منمگھ جیواں مارے مار، چاروں کُنٹ پے ڈھایا۔ در در گھر گھر رووے ناری نار، نیتر نیناں نیر وہایا۔ گرگھ ورلے کرے ہر پیار، جس جن اپنی بوجھ بُجھایا۔ دیوے درس اگم اپار، آپ اپنی دیا کماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، لکھ چوراسی رہیا جنایا۔ لکھ چوراسی جگت محلہ، لوک مات پسارا۔ ہر ویکھنہارا اک اگلا، جگ جگ لئے مات اوتارا۔ گرگھیاں میٹے دئی دوتی سلا، ایکا دیوے نام ادھارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، آپے ویکھے پار کنارہ۔ کلج تیرا پار کنارہ، اتم ویکھ وکھایا۔ چاروں کُنٹ ہاباکار، نہ کوئی دھیر دھرائیا۔ ناتا تے محمدی یارا، چار یاری مگھ بھوایا۔ انجیل قرآنا آئی ہارا، نہ دیسے کوئی سہایا۔ وید پُرانی کرے خبردار، آپ اپنی بوجھ بُجھایا۔ شبد نشانی اک سنسار، ڈھر درگا ہی رہیا دکھایا۔ تیر کانی مارے مار، رسنا چلہ اک چڑھایا۔ دو جہانی کرے وچار، جوت سروپی بے پرواہیا۔ سرشٹ ندھان ہوئی گوار، ہر کا بھویو نہ جانے رایا۔ سکھ ہندو عیسائی مُسلمان، اپنی ونڈ ونڈایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ جوتی جامہ ہر نرنکار، اپنا آپ اپاندا۔ جیواں جنتاں پاوے سار، سادھاں سنتاں ویکھ وکھاندا۔ راؤ رنکاں پار کنار، خاکی خاک سماندا۔ گرگھ ورا جکا لائے پار، جس جن اپنی بوجھ بُجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، سرشٹ سبائی ویکھ

دکھائندا۔ سرشٹ سبائی شبد ہلار، ہر اپنا آپ دوائندا۔ کلجک دکھائے دھندوکار، دھواں دھار نہ کوئی مٹائندا۔ کایا گڑھ ہوئے ہنگتا بھر بھنڈار، کلجک مارگ
 لائندا۔ جوٹھ جھوٹھ وڈ سکدار، ساچے تخت سہائندا۔ دھرت مات کرے پکار، نیترو رو نیرو ہائندا۔ پُرکھ ابناشی پاوے سار، لوک مات دیکھ دکھائندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، ہرجن ساچے آپ اٹھائندا۔ ہرجن ساچا اٹھ اٹھ جاگ، ہر ساچے جوت جگائیا۔ لوک مات
 لگا بھاگ، بھارت وٹی ودھائیا۔ سرشٹ سبائی دیکھے ہنس کاگ، کاگوں کاگ رہے گر لائیا۔ دُرمت میل لگا داغ، نہ سکے کوئی دھوائیا۔ مایا ڈسے ڈسنی ناگ،
 اٹھے پہر ہلکائیا۔ دپیک جوت نہ جگے چراغ، مندر اندر اندھیرا چھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، ایکا جوت کرے
 رُشائیا۔ ایکا جوت سرب گونتا، ہر ہر آپ اکھوایا۔ ہرجن دیکھے ساچے سنتاں، سنگر پُرکھ منایا۔ دیوے وڈیائی جییاں جنتاں، جییا دان جھولی پایا۔ آپ
 بناونہارا بنتا، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیکھ دکھائے ساچے سنت، درگھر ڈیرہ لایا۔ ساچا سنت سنت دلارا، ہر ہر
 آپ اپنا اپنا نام بھنڈارا، لوک مات ورتائندا۔ کرے کرائے کرینہارا، کرتا پُرکھ ناؤں دھرائندا۔ آون جاون کھیل اپارا، آپ اپنی کھیل کھلائندا۔ ۵۸۹
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنکا ڈنک وجائندا۔ نہکلنکا آون نرجن ایکا ایک اکھوایا۔ بھگت سہیلا ساچا سجن، لوک مات دیکھ دکھایا۔ ہرجن
 کرائے ساچا مجن، دھوڑی چرن نہایا۔ گڑھ ہنکاری بھانڈے بھجن، جس جن درشن پایا۔ انحد تال تلواڑے وجن، راگ انادی ایکا گایا۔ نو دوارے جگت
 تجن، گھر ساچا دیکھ دکھایا۔ پاربرہم پر بھ ملیا ساچا سجن، کلجک ویلا انت سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، نو کھنڈ رہیا
 اٹھایا۔ نو کھنڈ شبد جیکارا، ایکا ایک سنائندا۔ ورن برناں پار کنارہ، ذات پات نہ کوئی رکھائندا۔ اک اکلا ایکنکارا، کائنات سمائندا۔ جلاں تھلاں دیکھے سمند
 ساگر ڈونگھی گارا، ٹلے پر بت پھول پھولائندا۔ لکھ چوراسی اندر کر پیارا، آپ اپنا گھ پھپھائندا۔ گرگھ ورا کرے پیارا، آپ اپنا پردہ لائندا۔ جوتی نور کر
 اجیارا، مندر اندر ڈگمگائندا۔ دیوے شبد سٹی ڈھنکارا، دُھن انادی تال وجائندا۔ سنے سنائے سننیہارا، جیواں جنتاں دس نہ آئندا۔ بھگتن مینا کر پیارا، ہر
 بھگتی میل ملائندا۔ بیٹھا رہے اک اپنا نر نرکارا، سچ سنگھاسن آسن لائندا۔ امگم گمرا کرے اکمڑی کارا، الکھ الکھنا ناؤں رکھائندا۔ سچھنڈ سہائے سچ دوارا،

تھر گھر واسی ناؤں دھرا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج جوتی جامہ ویس وٹا سندا۔ کلج تیرا اتم مول، ہر ساچے آپ چکاونا۔ لکھ
چوڑاسی گئی بھول، ہر ایک مارگ لاونا۔ ناری میلا کنت کتھول، ساچا کنت سہاگ وکھاونا۔ سنجگ بھلوڑی لائے پھول، رت بسنتی ویکھ وکھاونا۔ شبد سنگھاسن
ہر برابے نہ کوئی پاوانہ کوئی چول، ساچا دھام سہاونا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، تیری پور کرائے بھاونا۔ کلج
تیری اتم آس، ہر ساچا پور کرائے سندا۔ ویکھ وکھائے جنگل جوہ اُجاڑ پر بھاس، گھر گھر ڈیرہ لائے سندا۔ سادھاں سنتاں ویکھے پون سواس، رسنا جہوا کون گن
گا سندا۔ کون بیراگی ہوئے اداسی، کون تیاگی ناؤں دھرا سندا۔ کون سرت سوانی سوئی جاگی، شبد ہانی میل ملا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
دھر، کلج تیری اتم ور، تیرا کریا کرم ویکھ وکھا سندا۔ کلج تیرا کوڑ پسار، کوڑا ڈنک وجایا۔ چاروں کُنٹ ایک نعرہ، ایک کوک سنایا۔ سرشٹ سبائی ہوئے
خوارا، ویلا نیڑے آیا۔ رانی اللہ لائے نعرہ، چوڑاں طبقات دئے ہلایا۔ سنگ محمد پار کنارہ، نہ کوئی دھیر دھرایا۔ پُرکھ ابناشی کرے کھیل اپارا، کھیلنہار
سرشٹ سبایا۔ آدن اتنا ایک اینکارا، عقل کلا اکھوایا۔ کلج تیری اتم وارا، لوک مات لئے انگڑایا۔ شبد کھنڈا تیز کٹارا، دہ دشا رہیا بھوایا۔ جوتی جوت سرُپ
ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، کرتا پُرکھ آپ اکھوایا۔ چوڑاں لوک چوڑاں ہٹ، ہر چوڑاں ویکھ وکھایا۔ چوڑاں کھیل بازی گر نٹ، سوانگی
سوانگ ورتایا۔ چوڑاں لوک پئے بھٹھ، ہر بھٹھیالا ایک تانیا۔ اتم کرن آیا کٹھ، ایک دوس منایا۔ جھوٹھ منارا جائے ڈھٹھ، تھر کوئی رہن نہ پایا۔ لہنا دینا
چکے تیرتھ اٹھسٹھ، گنگا گوداوری کوئی نہ نہایا۔ سرشٹ سبائی گیزنہارا اُلٹی لٹھ، آپے داتا شبد صلاحیا۔ دھواں دھار چوڑاں ہٹ، پرتھی آکاش نہ کوئی
وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ویکھ وکھانے سرشٹ سبایا۔ اللہ رانی کر پیار، کلج روپ
درسایا۔ نیتزینن ویکھ اگھاڑ، چاروں کُنٹ ہوئے ڈھایا۔ عیسیٰ موسیٰ اک اکھاڑ، ایک محلہ دئے وسایا۔ پُرکھ ابناشی آپ چڑھائے اگئی دھاڑ، دس کسے نہ آیا۔
گلیا رہن نہ دیوے کوئی جھاڑ، دہ دشا پھول پھولایا۔ اگنی لگے ستارا ہاڑ، نہ کوئی لیکھا میٹ مٹایا۔ سرشٹ سبائی آپ چبائے اپنی داڑھ، آپ اپنا حکم سنایا۔
دھرت مات ویکھے اک اکھاڑ، نو کھنڈ روپ وٹایا۔ پھرے دروہی جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، خدی خدائی رہن نہ پایا۔ گرگھ ساجن ویکھے ساچے لاڑ، چاروں کُنٹ

پھول پھولایا۔ شبد گھوڑے دیوے چاڑھ، آپ اپنی دیا کمایا۔ تھر گھر ساچے دیوے واڑ، محل اٹل سہایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ نہکلنکا ہر نرنکارا، ایکارؤپ سمانندا۔ وید ویاسا بن لکھارا، اپنی کار کمانندا۔ نانک گر لایا نعرہ، سرشٹ سبائی ایہہ سمجھانندا۔ گر گوبند بن ونجارا، ہر ہر ونج کرانندا۔ منگے منگ پر اپارا، اکال پُرکھ دھیانندا۔ اکال مورت اجونی رہت درد دُکھ بھے بھنجن پر بھ پاوے سارا، دے مت آپ سمجھانندا۔ کلجگ انتم ویکھے پار کنارہ، پر بھ اپنا راہ تکانندا۔ نہکلنکا لئے اوتارا، سمبل نگر دھام سہانندا۔ سمبل نگر دھام اپارا، پُرکھ ابناشی ڈیرہ لائندا۔ جلگے جوت اگم اپارا، گیان گیان سمانندا۔ شبد دُھن و بے دُھنکارا، انحد سیوالائندا۔ راگ راگنی نہ پائِن سارا، وید پُران نہ بھید چُکانندا۔ آد پُرکھ اپر پیر سوامی کھیل کرے نیارا، جگ جگ ویس وٹانندا۔ کلجگ تیرا در دوارا، ہر ساچا پھول پھولانندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویہہ صد بکرمی آپ وڈیانندا۔ ویہہ صد ہر جوت جگا، جوتی نور کرے رُشانیا۔ ایک ایک آپ اکھوا، ایک ناؤں دھرایا۔ دوجا در ڈیرہ لا، دوار بنک ویکھ دکھایا۔ تیجانیتز نین گھلا، اپنا درس دکھایا۔ چوتھے گھر گیا سما، ویہہ سو چار بکرمی وٹی ودھایا۔ پنچم میلا سہج سُبھا، برہم رہیا کرایا۔ چھیویں چھپر چھن کوئی دس نہ، ہر بیٹھا بے پرواہیا۔ ستویں ست پُرکھ نرنجن آپ چپائے اپنا ناں، اپنے نام کرے وڈیانیا۔ اٹھائیں تتاں ویکھے تھاول تھان، اپ تیج وائے پر تھی آکاش من مت بُدھ ہوئے سہانیا۔ نو در کوئی جیو جنت بُھلے نہ، ویلا گیا ہتھ نہ آیا۔ دسواں گھر بن گر پورے کھلے نہ، ویہہ سو دس بکرمی خوشی منانیا۔ پورے کنڈے ساچے تول کوئی ٹلے نہ، نہ کوئی تولے تول تُلانیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، ویہہ صد گیاراں، ایک دھارا چار ورنان رہیا چلایا۔ چار ورنان ایک رنگ، ہر ساچے آپ رنگایا۔ اندر مندر وجائے سچا مردنگ، ایک ڈھولا گایا۔ امرت آتم نہائے ساچی گنگ، دُرمت میل رہن نہ پایا۔ کٹنہارا بھکھ ننگ، گنو غریباں ہوئے سہایا۔ جلگت ہنکاری بھنے کاپچی ونگ، شبد ہتھوڑا ایک لایا۔ جن بھگتاں خوشی کرائے بند بند، ویہہ صد باراں مول چُکایا۔ سٹ سلطانی آپ بنائے اپنے فرزند، آپ اپنی گود اٹھایا۔ تیراں تیرا چاڑھے چند، نانک تولا تول تُلایا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں سنائے اپنا چھند، سوہنگ ساچا منگل گایا۔ تیجی چیتر ہر آئے گوہند، کوٹ فرید ڈیرہ لایا۔ بھینو نہ پائِن، راج راجان وڈ نرند، نر ہر ساچا دس نہ آیا۔ پاربرہم

پر بھ جوت جگائی وچ ہند، نہہکنکا ناؤں رکھایا۔ شبد چلائے دھار ساگر سندھ، منمکھ جیواں دے رڑھایا۔ گرکھ اُپجائے ساچی بند، آپ اپنا حکم سنایا۔ منمکھ
 لگائے اپنی بند، نندک نندیا لکھ ٹکایا۔ جن بھگتاں میٹے سگلی چند، جگ جگ کرم کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویہہ صد تیراں تیری
 دھار چلایا۔ ویہہ صد چوداں تیری دھار، ایکا اگئی پائی۔ گرکھ ساچے کر پیار، ونڈن ونڈ ونڈائی۔ نکی نکھی ایکا دھار، پاربرہم کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، لوک مات مار جھات، ایکا ڈنکا رہیا وجائی۔ شبد ڈنکا ہر بھگوانا، ایکا ایک وجایا۔ اٹھیا جودھا سوربیر وڈ مردانہ، شاہ
 سلطاناں دے ہلایا۔ سوہنگ چلہ رسنا تیر کمانا، سسا قلعه اک بنایا۔ ہنگ ہنگتا میٹ مٹانا، میٹنہار آپ رگھریا۔ کلجگ تیرا ویکھے کوڑ گڑیارا پردھانا، چاروں
 کُنٹ پھیرا پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، آپ اپنا ویس وٹایا۔ ویہہ صد پندراں ہر ہر نرنکارا،
 اپنی کل ورتا سندا۔ اٹھیا جودھا سور بلی بلکارا، شبد کھنڈا اک چکا سندا۔ کھنڈ برہمنڈ دیوے ہلارا، دس کسے نہ آئیندا۔ لکھ چوڑاسی کرے خوارا، لیکھا لکھت
 لکھا سندا۔ کلجگ راون ہو تیارا، اپنا در سہا سندا۔ دوس رین مارے لکارا، من مت بدھ نال رلا سندا۔ پُرکھ ابناشی کھیل نیارا، آد جگادی کھیل کھلا سندا۔
 آپے راما رام اوتارا، لکا گڑھ تڑا سندا۔ کلجگ تیری انتم وارا، نہہکنکا ناؤں رکھا سندا۔ چرن چھہائے دلی دربارا، شاہ ^{بھبھیکھن} آپ اٹھا سندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سمت پندراں دیوے ور، لیکھا لکھت وچ نہ آئیندا۔ لیکھا لکھت ہر نرنکارا، اپنے ہتھ رکھا سندا۔ وید پُران انجیل قرآن
 شاستر سمرت نہ سکے وچارا، بھيو ابھیدا بھيو چھپایا۔ کھانی بانی پڑھ پڑھ گئے ہار، پار کنارہ دس نہ آیا۔ گیانی دھیانی روون زاروزار، نیتز نیناں نیر وہایا۔ وڈ
 ودوانی ہون خوارا، ہر کا روپ دس نہ آیا۔ پنڈت پاندھے کر وچارا، تک للائی رہے لگایا۔ پنڈت کاشی نہ ہوئے ادھار، ٹھگ ٹھگوری پایا۔ کلمہ امام نہ کوئی
 یار، نبی رسول نہ کوئی سہایا۔ انا الحق نہ کوئی وچارا، مقامے حق نہ کوئی خدایا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی اک دوجے دارا رہے تک، در دوار نہ کوئی گھلایا۔ انتم
 میلا ہونا وچ ڈھک، دھرت مات رہی ہلایا۔ لاڑی موت نکیل پائے نک، دھرم دوارا دے دکھایا۔ کوڑ گڑیارا پھل گیا پک، پر بھ ساچا ویکھن آیا۔ محل اٹل
 نہ سکے کوئی رکھ، راج راجان نہ کوئی سہایا۔ جوگی جتینے ابھیشی ہٹھیے چڑھ چڑھ پوڑے گئے تھک، ہر کا پوڑا دس نہ آیا۔ براہمن گوڑے راہ رہے تک،

پوت سپوتا پھیرا پایا۔ نیلے والا کرے دکھ، نیل دھاری پار کرایا۔ سرشٹ سبائی بھانڈے سکھ، نام بھنڈارا دس نہ آیا۔ پاربرہم ہو پر تکھ، نیتز لوچن نیناں دیکھن آیا۔ دیکھے بھاگ لگا کھی ککھ، کون گرکھ ڈیرہ لایا۔ لکھ چوراسی وچوں لئے رکھ، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ سمت پندراں دیونہارا ساچی وتھ، ایکا نام جھولی پایا۔ سمرتھ کل آپے سمرتھ، جگت نواسی نام دھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، ویہہ صد بکرمی کر وچار، سرشٹ سبائی دے ہلار، نام ہلارا ایکا لایا۔ سمت پندراں پندراں کنگ، لنکا گڑھ چڑھائیا۔ نہ کوئی جانے پاندھا پنڈت، کون کوٹے ہر ساچے جوت جگائیا۔ نہ کوئی جانے جیرج انڈج، پنج تت نہ کوئی رُشنائیا۔ نہ کوئی دکھائے ساچی سنگت، ہر ہر روپ دس نہ آئی۔ گر در مندر مسجد بیٹھے ننگت، ترسنا جھولی آگے ڈاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، آپے دیکھے خلق خدائیا۔ خلق خدائی تیرا روپ، ہر ساچا دیکھ دکھائندا۔ صدی چودھویں چو تھی کوٹ، لہندی دشا پھیرا پائندا۔ زمیں اسمانا پاڑا جائے پھوٹ، نہ کوئی بندھن بندھ بندھائندا۔ دن دہاڑے پئے لٹ، سمت سولاں راہ تکائندا۔ جگت چوگ جائے کھٹ، نہ کوئی آلیوں ڈگے بوٹ اٹھائندا۔ اپنی ہتھیں جڑ دیوے پٹ، نہ کوئی بوٹا مات دھرائندا۔ شوہ دریائے دے سٹ، لہندی دھار دھائندا۔ ۵۹۳ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سمت سولاں سولاں تن شنکار، نہہکھی لے اوتار، جوتی نور ڈمگائندا۔ جوتی نور کر اجالا، سمت سولا کرے رُشنائیا۔ پرگٹ ہوئے گر گوپالا، نو کھنڈ پر تھی وجے ودھائیا۔ ستاں دیپاں جگائے دیپ مالا، جوتی نور ڈمگائیا۔ برہما دیکھے مار دھیانا، نیتز نین کھلایا۔ بھولا ناتھ ہوئے سوادھانا، آپ اپنی لئے انگڑائیا۔ سُرپت راجا اند کروڑ تیتیسا دیکھ دکھانا، نیوں نیوں سیس جھکایا۔ لوآں پُریاں کرے پچھانا، جوتی جوت وڈی وڈیائیا۔ سرشٹ سبائی بٹھے گانا، ہاڑ ستاراں سنگن منائیا۔ راج راجان در دربان نہ کوئی دکھانا، سیس تاج نہ کوئی ٹکائیا۔ جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ ملے ٹکانا، راج محل نہ لیف تلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سمت سولاں دیوے ور، سرشٹ سبائی کرے ہلکائیا۔ سرشٹ سبائی تیری دھار، ہر ساچے آپ چلائیا۔ گھر گھر رووے نر نار، ناری نر رہیا گر لائیا۔ جیو جنت ہوئے گوار، سادھ سنت رسن ہلکائیا۔ مایا مدتے بھرے بھنڈار، نام دست نہ کوئی رکھائیا۔ جگت کامنا کر شنکار، سولاں اچھیا پور کرائیا۔ پاربرہم نہ پائے سار، گر پورا دس نہ آئی۔ ہوئے ہنگتا گڑھ ہنکار، کایا تن سجا ئیا۔ نرگن جوت نہ جگے ام اپار،

بن دینا باقی نہ ہوئے رُشنائیا۔ کوڑی کریا کریا جگت پسار، جھوٹا بندھن بندھ بندھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور،
 نہہکنک نرائن نر، سمت سولاں بدلے چولا سرشٹ سبائی کھیلے ہولا، لال گلالا رنگ چڑھائیا۔ لال گلال رنگ چلوں، ہر خاکی خاک رنگائدا۔ شو شکر سٹے ہتھ
 ترسول، برہما کھ بھوائندا۔ کروڑ تیتیا نہ برسے پھول، نہ کوئی سچ ہنڈھائندا۔ سچ پنکھوڑا نہ کوئی لئے جھول، نام ہلارا نہ کوئی لگائندا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، سمت سمتی دیوے ور، بھانا اپنے ہتھ رکھائندا۔ بھانا ہتھ کرتار، بھو کوئی نہ پایا۔ جگ جگ لہنا دینا رہیا قرض اتار، چارے پگ
 ویکھ دکھایا۔ کلج آبو لکھ چار ہٹی ہزار، پنج پنج وچ سمایا۔ پنج پنج مارے مار، پنچم نرائن میٹ مٹایا۔ پنچم پنچم بھلیا سنسار، ساچا مارگ گئے بھلایا۔ بھرے بھلیا
 جیو گوار، جیو دھرم نہ کوئی دھرایا۔ کرمی کرم نہ کرے وچار، گکرما لیکھ لکھایا۔ ہر داتا بے پرواہ سرشٹ سبائی ویکھنہار، ویکھنہار دس نہ آیا۔ سیوک سیوا
 لائے آپ آپ اپائے دھرم دوار، پتر گپت سنگ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، سمت سولاں دے وڈیایا۔ سمت
 سولاں کر وچار، رائے دھرم اٹھ دھایا۔ پُرکھ ابناشی کریا دھار، نیتز رو رو نیر وہایا۔ خالی بھر میرے بھنڈار، در ساچا دے سہایا۔ پار برہم سُن پکار، دے
 ۵۹۲ مت ایہہ سمجھایا۔ کھول کواڑ ستاراں ہاڑ، سمت سولاں دن منایا۔ دھرت مات ویکھ اکھاڑ، چاروں گنٹ دے لگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، آپ اپنا سگن منایا۔ پتر گپت کر وچار، اپنا متا پکائندا۔ لیکھا ویکھے سرب سنسار، ساچے کنڈے تول ٹلائیندا۔ سچ سچ نہ کرے کوئی ونج واپار، جوٹھ
 جھوٹھ جھولی بھرائندا۔ اتم بیڑا ہویا تیار، کلج کوڑا آپ چلائیندا۔ نال رلایا محمدی یار، چار یاری جیو اک دکھائندا۔ سنسار ساگر نہ دیسے پار کنار، پار کنارہ
 نہ کوئی جنائیندا۔ سمت ستاراں ہلارا دے مار، ایک دھکا لائیندا۔ سرشٹ سبائی دو دو دھار، وکھ وکھ کرائندا۔ ہو پرتکھ وچ سنسار، رُسا چینا چرن چھہائندا۔
 سمت سولاں لائے نعر، لاہور شہر ویکھ دکھائندا۔ اُمتی اُمت ہو تیار، پیر دستگیراں ایہہ سمجھائندا۔ شاہ حقیراں کرے خبردار، شبد سنیہہڑا اک گھلائیندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، ایک ڈنک وجائیندا۔ سمت ستاراں ست رنگ، ست ست آپ سمایا۔ بھیکھ وٹائے شبد ملنگ،
 گر گر رُپ درسایا۔ سرشٹ سبائی کرے ننگ، تن کپڑ رہن نہ پایا۔ سیل سنتو کھ ست رہن نہ پائے راج راجان شاہ سلطان در در منگن منگ، در بھچھیا

کوئی نہ پایا۔ گرگھ ملے میل ہر سورے سربنگ، پورب لہنا جھولی دئے بھرایا۔ چرن پریتی منگے ساچی منگ، چرن ناتا جوڑ جڑایا۔ چٹے آسوکسیاتنگ، سولان کلیاں آسن پایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ست ستاراں ویکھ وکھایا۔ ست ستاراں ویکھ پکار، ست ست جنایا۔ کرتا پُرکھ کرے کرائے اپنی کار، کرنی کرتا ناؤں دھرایا۔ مرنی مرے نہ وچ سنسار، جنم مرن وچ نہ آئی۔ آد جگادی جگ جگ کار، جن بھگتاں ہوئے سہایا۔ کھوجے کھوج شبد - - - برہادی برہادی ڈیرہ لائی۔ بان چلائے بودھ اگادھ، بودھ اگادھی ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اٹھ اٹھاراں دئے اٹھایا۔ ویہہ صد اٹھاراں تیرا لیکھ، ہر ساچے آپ لکھایا۔ نہ کوئی لائے مستک میخ، نہ کوئی بھرم گویا۔ نہ کوئی سہائی اولیا پیر شیخ، پیر فقیر نہ کوئے دسایا۔ نہ کوئی پنڈت پاندھا نیتز لئے پیکھ، گیان نیتز نہ کوئی گھلایا۔ نہ کوئی گرنٹھی پنٹھی جانے دھاری کیس، دس دسمیس پھیرا پایا۔ نہ کوئی وچارے برہما وشن مہیش، گنپت گنیش نہ کوئی دسایا۔ پاربرہم در درویش، لوک مات اپنی الکھ رہیا جگایا۔ مجھ داہڑی نہ دسے کیس، نہ کوئی ونڈ ونڈایا۔ آد جگادی جگ رہے سدا ہمیش، آون جاون چلت چلایا۔ پاربرہم پرہم سدا آدیس، نرگن سرگن وچ سمایا۔ سرگن بنائے رکھی کیش، جگت گوردھن لئے اٹھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، ویہہ صد اٹھاراں ویکھ وکھایا۔ ویہہ صد اٹھاراں گنگا دھار، جل جل روپ سمایا۔ میگھا برسے کر پیار، اندر اندر آسن دئے تجایا۔ خضر روئے زاروزار، خواجہ خوشی منایا۔ نو کھنڈ پر تھی ایکا دھار، جل دھارا دئے رڑھایا۔ گرگھ ساچے لئے اُبھار، ساچے بیڑے نام چڑھایا۔ سوہنگ گائِن رسنا بے جیکار، جل چرن چھوہ مڑ جایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکلنک نرائِن نر، نر نرائِن ویکھن آیا۔ سمت اُنپسا، عقل کل اپنی آپ رکھائندا۔ نہ کوئی پڑھے قرآن حدیثا، تیس بتپسا نہ کوئی سہائندا۔ اللہ رانی خالی کھپسا، خالی ہتھ پھرائندا۔ وقت چکائے موسیٰ عیسیٰ، چوڑاں طبقاں میٹ مٹائندا۔ مایا رانی ترے گن پیسن پیسا، کلج چلی آپ چلائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکلنک نرائِن نر، سمت اُنپسا نہ کوئی دیسے مسلم سٹی، نہ کوئی چوٹی موُنڈ مُنڈائندا۔ سمت بیس بیس صد دھارا، ہر ہر جوت جگائے۔ ویکھ وکھائے جمن کنارہ، آپ اپنا چرن چھہائے دئی دربارا، نو کھنڈ کرے رُشنائے۔ نو کھنڈ ڈھیہ پئے دوارا، پرہم ساچا ویکھ وکھائے۔ شبد سنائے اک جیکارا، سو پُرکھ نرنجن لیکھ لکھائے۔ ہنگ

ہنگتا دُور کنارہ، دُئی دویتی رہن نہ پائے۔ ہوئے منگتا ستّ دیپ وچارا، اگے اپنی جھولی ڈاہے۔ سَنگَر پورا بھرے بھنڈارا، نام بھچھیا اک وکھائے۔ اک سنائے سچّی دھنکارا، ایکا تال وچائے۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی آپ لیائے سچّی دوارا، ایکا کلمہ دے پڑھائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بیس پیسا ہر جگدیشا اپنے چھتر جھلایے سپسا، پنڈراں کنگ ویکھ وکھائے۔ ویہہ صد بیس پنڈراں کنگ پنڈراں سوہے سیس ہر تاجا۔ تخت نواسی پُرکھ ابناشی، نام دھرائے غریب نوازا۔ نہ کوئی دیسے مدراماسی، سرشٹ سبائی ایکا کاجا۔ نہ کوئی بولے پنڈت کاسی، مکہ مدینہ نہ کوئی حاجی جاجا۔ گرگھ ویکھے شبد سواسی، ہر چڑھیا ساچے تازا۔ جوت جگائے گھنک پُر واسی، سَنجگ رکھے ساچی لاجا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، کلجگ تیری اتم ور، آپ اپنا سازن سازا۔ سازن ساز گرو غریب نواز، گوبند روپ وٹایا۔ پرگٹ ہو یا دیس ماجھ، سمبل نگری آسن لایا۔ دو جہاناں رچیا کاج، لو آں پُریاں ویکھ وکھایا۔ سَنجگ چلائے سچّی جہاز، سوہنگ چچو ایکا لایا۔ چار ورن سنائے اک آواز، ایکا گیان درڑایا۔ دُھر درگاہی دیوے ساچا داج، دُھر درگاہی لے کے آیا۔ اوچاں نیچاں راؤ رنکاں آپ بنائے اک سماج، نہ کوئی ونڈن ونڈ وندایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویہہ صد اگّی تیری رکھے دھار نکھی، نو کھنڈ پر تھی نکی سکھی لے بنایا۔ نو کھنڈ پر تھی ایکا سکھیا، ہر ساچا دے سکھایا۔ سرشٹ سبائی دے مستھیا، تھر کوئی رہن نہ پانیا۔ جگ جگ لیکھا لکھنہار پر بھ لکھیا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، سَنجگ ساچی کرے پڑھایا۔ سَنجگ ساچی سَنگَر دھار اپنی آپ چلا سندا۔ چار ورنال اک پیار، ایکا نام سنائندا۔ ذات پات پار کنار، ورن برن نہ کوئی رکھائندا۔ کھتری براہمن ویش شوڈر نہ دیوے کوئی دُرکار، نہ کوئی مکھ بھوائندا۔ نہ کوئی دھن دھناڈ کرے ہنکار، مایا بھنڈار نہ کوئی بھرائندا۔ جگت ویدیا نہ کرے کوئی وچار، برہم ویدیا اک سکھائندا۔ ناتا توڑ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار، ساتک ست وکھائندا۔ دھیرج یت نبھے وچ سنسار، ست سنٹوکھ موکھ رکھائندا۔ دیوے مت آپ نرنکار، گرمت ایہہ سمجھائندا۔ دویتی دوی میٹے پھٹ، دُو نگھی غار ویکھ وکھائندا۔ ایکا ونج ایکا ہٹ، دُو جاہٹ نہ کوئی رکھائندا۔ نہ کوئی تیر تھ نہ کوئی تھ، مندر مسجد نہ کوئی سہائندا۔ پر بھ درس دکھائے نرگن جوت ہو پرگٹ، سرگن وچ سماندا۔ دیپک جگے لٹ لٹ، جوتی جوت اپائندا۔ ویکھ وکھائے گھٹ گھٹ، نہ کوئی پردہ

پائندا۔ ویہ صد اکی تیرے نگارے شب اگمی لگے سٹ، چاروں کُنٹ سٹائندا۔ شب چوٹ سچ نگارے، ہر ساچے آپ لگایا۔ کرے کھیل اگم اپارے، بھیو کوئے نہ پائیا۔ وید کتیب لکھ لکھ تھکے ہارے، ہر کاروپ نہ کوئی درسایا۔ پڑھ پڑھ بھرے بھنڈارے، نام بھنڈارا دس نہ آئیا۔ چڑھ چڑھ بیٹھے اُج چبارے، جگت محل سہایا۔ اندر مندر نہ کوئی ملاوے نر نر نگارے، گھر بیٹھا بے پرواہیا۔ ویہ صد اکی آپ کھلائے بند کواڑے، سوچھ سرؤپی درس دکھایا۔ سنجگ تیری ساچی نیہ رکھے ستاراں ہاڑے، کلجگ لہنا دئے مکایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکنتک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایک اگن وڈی وڈیایا۔

★ ۱۶ بھادروں ۲۰۱۵ بکرمی مکند سنگھ دے گھر پنڈ مہراج ضلع بھنڈا ★

۵۹<

آد نرنجن جوت سرؤپ، ہر ہر نر نگاریا۔ راج راجان شاہ سلطان وڈ وڈ بھوپ، پاربرہم بے انت پرورد گاریا۔ نہ کوئی رنگ نہ کوئی روپ، نہ کوئی رکھہ ویکھ دکھا رہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا آپ اپا رہیا۔ آد پُرکھ ہر بھگوانا، ایک ایکنکارا۔ ایک جوت جگے مہانا، روپ رنگ اپارا۔ کھیلے کھیل ہر مہانا، نہ کوئی لیکھا لیکھ وچارا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کرے پسارا۔ آد پُرکھ ہر بھگوانت، ایک ایک اکھوایا۔ ایک ایک آد انت، ایک رنگ رنگایا۔ آپ بنائے اپنی بنت، آپ اپنی رچن رچایا۔ آپے بنیا اپنا کنت، آپ اپنی سچ ہنڈھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نرگن روپ اپایا۔ نرگن روپ ساچی دھار، ہر اپنی آپ اپایا۔ آپ اپنا کر پیار، آپ اپنا سنگ رکھایا۔ آپ اپنا کر وچار، آپ اپنی بوچھ بچھایا۔ آپ اپنا کر پسار، ویکھنہارا آپ ہو جایا۔ آپ اپنا ناؤں دھر نرنگار، آپ اپنا لئے بلائیا۔ آپ اپنا کرے خبردار، آپ اپنا حکم جنائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن جوت کرے رُشانیا۔ نرگن جوت کر اُجالا، ہر اپنا کرم کمایا۔ آپ اپنا بن دین دیا، دیا ندھ ناؤں رکھایا۔ آپ اپنی سہائے دھر مسالہ، آپ اپنا در دکھایا۔ آپ اپنا توڑ جنجالا، آپ اپنا بند کٹایا۔ آپ اپنا کھیلے کھیل نرالا، کھیلنہار آپ ہو جایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر،

۵۹<

آپ اپنی جوت دھر، زرگن جوت کرے رُشَنیا۔ جوتی نُور بے پرواہ، ایکا ایک اکھوایا۔ آپے جانے اپنا راہ، آپے مارگ لایا۔ آپ اپنا بن ملاح، آپے بیڑا رہیا چلایا۔ آپ اپنی دئے صلاح، صفت صلاح نہ کوئی رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن زرگن ویس وٹایا۔ زرگن جوت پُرکھ ابناش، اپنی کل ورتائی۔ آپ اپنا ہو یا داس، آپ اپنی سیو کمائی۔ آپ اپنی پائے راس، آپ اپنا ویکھ وکھائی۔ آپ اپنا کرے بلاس، آپ اپنی خوشی منائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ وڈی وڈیائی۔ آد پُرکھ گھر گسہیر، ایکا ایک اکھوایا۔ آپے داتا جودھا سوربیر، سوربیر نام دھرایا۔ آپے اپنے گھر چوٹی چڑھے اخیر، دوسر دس کسے نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ناؤں دھرایا۔ آد پُرکھ درد دکھ بھے بھنجن، اپنا روگ مٹا سندا۔ آپ اپنا بنیا سجن، میت مُرا آپ اکھوایا۔ آپے ہو یا پڑدے کجن، اپنا پردہ آپے پائندا۔ آپ اپنا کرے محن، آپ اپنا تال سہا سندا۔ آپ اپنے چڑھے جہازن، آپ اپنا چپو لائندا۔ آپ اپنا بنیا راجن، راجن راجن آپ اکھوایا۔ آپ اپنا رچیا کاجن، کرتا پُرکھ ناؤں دھرا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نُور اک چکا سندا۔ جوتی نُور کر آکار، اپنا کرم کمایا۔ آپ اپنی پائے سار، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ آپ اپنی بنھے دھار، آپ اپنی بنت بنایا۔ آپ اپنا محل لئے اُسار، آپ اپنا آسن لایا۔ آپ سہائے اپنا در دربار، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ آپ اپنا کھیل کر کرتا، کرنی کرتا آپ اکھوایا۔ آپ اپنا گھاٹن گھر اپر اپار، آپ اپنا باڈی ناؤں رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ وسے اپنے گھر، گھر ساچا اک سہایا۔ گھر محل اُچ اٹاری، ہر اپنی آپ بنائی۔ جگے جوت اک زرنکاری، زرگن دھارا اک، وکھائی۔ اک اکلا ایکا اینکاری، ایکا کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ وسیا گھر، آپ اپنا میل ملائی۔ آد پُرکھ ہر ہر میلا، پاربرہم کرایا۔ آپ اپنا بن سجن سہیلا، ساجن میت نام دھرایا۔ آپ اپنا جانے ویلا، آپ اپنا لئے اُپایا۔ اچرج کھیل آپ اپنی آپے کھیلا، کھیلنہار دس نہ آیا۔ آپ اپنے رنگ روے نویلا، رُپ رنگ نہ کوئے جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا در، ایکا ایکا گھر سہایا۔ گھر سہایا آد زرنجن، اپنا کرم کمایا۔ اپنے نیت پائے انجن، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچے بھاگ لگایا۔ ساچا گھر ہر اولاء، ایکا ایک اُپایا۔ ایکا بیٹھا رہے اکلا، ایکا ویکھ وکھایا۔ ایکا جوتی اپنی رلا، ایکا

جوتی نُور کرے رُشایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ابناشی کرتا آپ اپنا دیوے ور، آپ اپنی جھولی اگے ڈاہیا۔ دیوے ور ہر داتارا، اپنا کرم کماندا۔ اپنے در بن بھگھارا، در اپنے سگن مناندا۔ اپنی جوتی آپے کرے نمسکارا، آپے سیس نوانندا۔ اپنا بھرے آپ بھنڈارا، آپے ہر ورتاندا۔ آپ سہائے اپنا بنک دوارا، تھر گھر ساچا ناؤں رکھاندا۔ تھر گھر ساچا سچ منارا، چار دیوار نہ کوئی رکھاندا۔ چھپر چھن نہ کوئی اُسارا، نہ کوئی باڈی بنت بناندا۔ انہو پرکاش کر اُجیارا، نُورو نُور سماندا۔ اگم اگمڑی کرے کارا، اگم اگمڑے دھام اُکھاندا۔ اُپر بیٹھ سچّی سرکارا، سچ تخت سلطان سہاندا۔ ناؤں نرائن نرنکارا، عقل کلا ورتاندا۔ پاربرہم پر بھ بھیو نیارا، بھیو کوئی نہ پاندا۔ آد پُرکھ ہو اُجیارا، اپنی دھار چلاندا۔ اکال پُرکھ کھیل اپارا، اپنی کھیل کھلاندا۔ کرتا کرے کرنی کرنیہارا، قادر کرتا ناؤں دھراندا۔ مرنی مرے نہ پروردگارا، نہ کوئی مول چُکاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر ساچا ویکھ گھر، سچ سنگھاسن آسن لاندنا۔ تھر گھر ساچا دُھر دربارا، ہر ہر آپ اُپایا۔ اُپر بیٹھ پُرکھ کرتارا، آپ اپنا ویکھ دکھایا۔ نرگن جوتی نُور اپارا، نُورو نُور سما۔ اپنی اچھیا پائے بھچھیا بھر بھنڈارا، اپنا لہنا رہیا چُکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ساچے ہر، گھر ساچے آسن لایا۔ تھر گھر ساچے جوت جگا، ہر ساچے خوشی منایا۔ سچ سنگھاسن بیٹھ بے پرواہ، آپ اپنا متا پکایا۔ آپ اپنی دے صلاح، آپے بوجھ بُجھایا۔ آپ اپنا ناری رُپ وٹا، کنت کنتول آپ ہو جائیا۔ اپنی سیجا آپ وچھا، آپے رہیا ہنڈھایا۔ نرگن نرگن وچ دے اُکا، نرگن نرگن کرے کُٹمایا۔ نرگن نرگن دے اُپا، نرگن دے ودھایا۔ نرگن اپنا ناؤں دھرا، آپے رہیا سناہیا۔ نرگن اپنی سُپھل گُکھ آپ کرا، آپ اپنی دے ودھایا۔ شبد سٹ بنت بنا، جوتی مات دے ودھایا۔ پاربرہم پر بھ بے پرواہ، اپنی کرنی رہیا کمایا۔ تھر گھر وسائے ساچا تھاں، شبد سرُپی نعرہ لایا۔ شبد سٹ بدھانانا، ماں پتا پوت وٹی ودھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ وسیا گھر، گھر سُنھنا جگے جوت آد نرنجا، ایکا ایک ڈگگایا۔ تھر گھر ساچا دُھر دربارا، تھاں تھنتر سوہیا۔ آپے ویکھے پُرکھ کرتارا، نہ کوئی دُوسر ہو آ نہ ہو یا۔ کرے کھیل اگم اپارا، آپ اپنا دے ڈھو آ۔ شبد سٹ سچ دُلارا، آد جُگاد ناواں نرو آ۔ ابناشی کرتا کرے کھیل اپارا، ایکا امرت گھ چوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر ویکھے ساچا در، در دوار نہ کوئی سہایا۔ در دوار غریب

۵۹۹

۵۹۹

نواز، ایک ایک سہایا۔ آپ دربان اپنی مارے آپے آواز، آپ اپنا لئے جگایا۔ آپ اپنا رچے کاج، آپ اپنی رچن رچایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دُھر فرمانا سِری بھگوانا، آپ اپنا لحم سنایا۔ ساچا سٹ ہر اٹھا، ایک راگ سنایا۔ ایک دُجا بھو چُکا، ایک مارگ لایا۔ ایک ساچا ناؤں رکھا، ایک ڈنک وجایا۔ ایک بنک دوارا دئے سہا، ایک دھام دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سٹ دیوے ور، تھر گھر ساچے آسن لایا۔ شبد سٹ دے ہلارا، اپنا کرم کماندا۔ شبد اگئی ایک دھارا، ایک آپ سنائندا۔ برہمنڈ کھنڈ لوآں پُریاں کر پِسارا، آکاش پرکاش رکھائندا۔ گنگن منڈل کر تیارا، رَو سس اپائندا۔ دھرنی دھر اُپر جل دھارا، شبدی شبد بندھائندا۔ شبد سٹ وڈ بلکارا، چار کنٹ دہ دشا پھیری پائندا۔ اپنا دئے آپ سہارا، آپ اپنی بنت بنائندا۔ آپے اندر آپے باہرا، گُپت ظاہر آپ ہو جائندا۔ آپے کرتا پُرکھ ہر کرتارا، نر نرکارا آپ اکھوائندا۔ آپ اپنا ویکھ پِسارا، آپے لیکھ لکھائندا۔ آپ اپنے گھر بن و نجارا، آپ اپنا ونج کرائندا۔ اپنا دیوے نام ادھارا، نام ادھاری آپ اکھوائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایک ہر، ایک کرم کماندا۔ ایک ہر اک ورتتا، ایک رہیا کرائیا۔ ایک جوت سِری بھگوتتا، نرگن رُپ سائیا۔ ایک بیٹھا رہے اک اکتا، ایک ویکھ دکھائیا۔ ایک مہما اگت اگتا، ایک لیکھا وچ نہ آئیا۔ ایک کھیلے کھیل آدن اتنا، آد انت وڈی وڈیائیا۔ ایک جوت ہر بھگوتتا، تھر گھر کرے رُشائیا۔ تھر گھر ساچا دھام سہنتا، آپ اپنی بنت بنائیا۔ بنت بنائے ساچا کنتا، جوتی ناری خوشی منائیا۔ پُوت سپوتا وڈ دھنوتتا، شبدی ناؤں دھرائیا۔ اکال پُرکھ ہوئے پت پتونتا، پتت پاؤن نام دھرائیا۔ جانے بھو اگم اگتا، اگم پُرکھ وڈیائیا۔ الکھ الکھنا ہوئے منگتا، آپ اپنی الکھ جگائیا۔ لوآں پُریاں برہمنڈ کھنڈ آپے رنگتا، کوٹن کوٹ دکھائیا۔ اپنا دوارا آپے لنگھدا، آپے پار کرائیا۔ اپنے آسو اپنا ننگ آپے کسدا، شاہ آسوار آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مات پاتال آکاش رہیا سہائیا۔ مات پاتال ہر بنت بنا، شبدی شبد کمایا۔ چوڈاں ہٹ دئے گھلا، چوڈاں لوک جنایا۔ رَو سس لئے لگا، سیوک سیوا لایا۔ برہما ویتا ویکھ دکھا، پاربرہم برہم اُچجایا۔ ترے گن مایا جھولی پا، راجس تامس ساتک ست ورتایا۔ پنچ پنچی میل ملا، کرتی کرت کمایا۔ نرگن اپنا کھیل کھلا، من مت بُدھ لئے پرناہا۔ اپ تیج وائے پر تھی آکاش لئے سہا، آپے کھیل کھلایا۔ اپنی باقی اپنا دیوا آپ جگا، آپے کرے رُشائیا۔ اپنا کلپاتی آپ منا، اپنی سیجے آسن لایا۔

اپنے در دروازے لئے سہا، نو دروازے کھول کھلایا۔ اپنا پردہ آپے لئے پا، آپ اپنا بند کرایا۔ پنج تت ہر ونڈ ونڈا، محل اٹل سہایا۔ گھر وچ گھر لیا بنا، ہر ساچے ڈیرہ لایا۔ جوتی نور ڈمگگا، نرگن ویس وٹایا۔ امرت تال آپ سہا، انتر آپ بھرایا۔ راگ انادی رہے سنا، دُھن انادی رہیا وجایا۔ شبد برہادی کھوج کھجا، انحد ویکھ وکھایا۔ ڈو گھی بھوری دے بھلا، آپ اپنی رچن رچایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لوک مات ویکھ وکھایا۔ تھر گھر سچ دوار دروازہ کھول، ہر اپنی کھیل کھلایا۔ شبد انادی آپے بول، برہادی گیا سمایا۔ آد جگادی وجے ڈھول، لوآں پریاں رہیا سنایا۔ برہا وشن شو تولے اپنے تول، کنڈا اپنے ہتھ رکھایا۔ کروڑ تیتسا سُرپت راجا اند رہیا ایکاکھ صلاحیا۔ لکھ چوراسی گیا مول، پاربرہم وڈی وڈیا یا۔ امرت بھریا ساچے قول، کول نا بھی لکھ بھوایا۔ آپ سہائے دھول دھول، دھر دھرنی ویکھ وکھایا۔ اک اتیتا رہیا ڈول، ڈول کدے نہ جانیا۔ ہر گھٹ اندر وسیا کول، دس کسے نہ آیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لوک مات ویکھ گھر، آپ اپنی بوجھ بھجھایا۔ لوک مات کر اُجیارا، پنج تت سہایا۔ نرگن روپ کر پسارا، سرگن میل ملایا۔ شبد وچولا بن کرتارا، ساچا کھیل کھلایا۔ اندر مندر پاوے سارا، آپے کھوج کھوجایا۔ سرشٹ چلائے اپنی دھارا، دو دو لکھ بھوایا۔ نو دس کر پیارا، ۶۰۱

گیاراں بیس ویکھ وکھایا۔ تیس نور کر اُجیارا، چار کرے کڑمایا۔ مانس دیہی کھیل اپارا، گگن منڈل دے سہایا۔ اندر مندر اک چُبارا، ہر ساچے آسن لایا۔ ایک پردہ پایا بھارا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ آپ اپنا کر اُجیارا، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ سرشٹ سبائی بٹھے دھارا، مارگ راہ چلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لوک مات ویکھ گھر، گھر وسیرا آپ کرایا۔ گھر وسیرا سرب سکھ داتا، آد نرنجن دینا۔ گیان دھیان ہوئے گیاتا، اپنی رسنا آپے چینا۔ آپے رکھے اُتم ذاتا، آپے مذہبی دینا۔ آپے پچھنہارا داتا، آپے اکھر وکھر وکھ کینا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لوک مات مار جھات کھیلے کھیل وڈ ریتا۔ کھیلے کھیل نر نرکارا، آد جگاد سمایا۔ شبد جوت جوت شبد بھو نیارا، ہتھ کسے نہ آیا۔ شبد ڈنکا اک نگارہ، جن بھگتاں ونڈ ونڈایا۔ میٹ مٹائے پنج وکارا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نہ نیڑے آیا۔ آسا ترسنا پار کنارہ، ہوئے روگ نہ کوئی ستایا۔ نیز نین لوچن ایک ہر ہر دِشسا، دوسر دس کوئی نہ پایا۔ ترے گن مایا کوئی نہ چاڑھے وشنا، جگت جنجال نہ کوئی بندھایا۔ سیوک سیولگائے برہا شو وشنا، سیوک سیوارہیا کرایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لوک

مات جوت کرے رُشَنایا۔ لوک مات ہر بنت بنا، جیو جنت اُپایا۔ ساچے سنت بوجھ بُجھا، ست سرُپ درسا یا۔ اپنی مہا آپ جنا، اپنا ناؤں وڈیا یا۔ اپنے
 بھانے آپ ساء، ہر بھانا ناؤں دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لوک مات جوت دھر بھگت بھگونت میل ملایا۔ بھگتن میل سچ دوار، آتم
 برہم جنایا۔ پار برہم لے اوتار، ویکھے کھیل تھاوں تھانیا۔ نرُگن رُپ اپرا، سرُگن کھیل کھلایا۔ سرُگن بدھا موہ پیار، تندن تند بندھایا۔ شبد گر وڈ
 بکار، ہوئے مات سہانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے ناؤں کرے رُشَنایا۔ آد پُرکھ دیا کما، اپنی جوت جگائندا۔ سادھ سنت سیوالا،
 گر سَتگر ویس وٹائندا۔ دھرمی دھرم اک کما، دھرت دھول سہائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا لیکھا کھت بھوکھت آپے آپ
 لیکھائندا۔ اپنا لیکھا بن لکھار، آپے رہیا لکھایا۔ برہما ویتا بن لکھار، چارے ویداں دئے جنایا۔ چارے کرے پار کنارہ، چارے وند وندایا۔ چار چار در
 دربار، در دربان چار رکھایا۔ چار گھر پاوے سارا، چار محل کرے رُشَنایا۔ چار دیوار دئے ادھارا، سرشٹ سبائی پردہ پایا۔ چار جگ کر پسارا، چار یاری اک
 کرایا۔ چارے و دیا کر اُجیارا، ایک شبد پڑھایا۔ چارے کھ گائُن وارو وارا، اٹھے نیتز ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لوک مات
 کھول در، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ چار جگ وند وند، ہر اپنی بنت بنائندا۔ کرم دھرم پلے گنڈھ بنھا، ساچا بھار چُکائندا۔ جیرج انڈ ویکھ وکھا، اُتبھج سیتج پھول
 پھولا ئندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سَتجگ ساچا رُپ وٹائندا۔ جگ جگ ساچے ساچا رنگ، ہر ساچے آپ چڑھایا۔ ایک نام وجے
 مردنگ، نہ کوئی دوسر ہور سُنایا۔ ایک کٹنہارا بُھکھ ننگ، گر پیر نہ کوئے منایا۔ ایک ایک دروازہ بیٹھا لنگھ، کایا مندر اندر ڈیرہ لایا۔ اک سُنائے چھند، انحد
 تال وجایا۔ نام رنگیلے بیٹھ پلنگ، ساچا سگن منایا۔ سنت سہیلے اک اکیلے منگی منگ، ہر نیتز درشن پایا۔ مائس جنم نہ ہوئے بھنگ، کاپچی ونگ نہ کوئی تڑایا۔
 نام تندن بنھے تند ایک ڈوری پایا۔ ناڈ بہتر خوشی خوشی بند بند، تن سَو سٹھ ہاڈی جوڑ جڑایا۔ آتم ڈھائے دئی دوتی کندھ، بجر کپائی پردہ لایا۔ اک اُپجائے
 پرمانند، پر م پُرکھ اکھوایا۔ بھگت سہیلا سدا بخشد، لوک مات کرے رُشَنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹایا۔ جوت نر نکار
 جگت محلہ، آپے ویکھ وکھایا۔ آپے وسیا جلاں تھلاں، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ اُچے ٹلے پر بت رہیا سمانیا۔ آپے جانے نہچل دھام اٹلا، اوج اگم اتھا داتا

بے پرواہیا۔ آپے دو جہانی کرنہارا سچ نیاں، سچ تخت سلطان سچ سکدار اکھوایا۔ آپے جانے جنائے اپناناں، آپ اپنا ناؤں دھرایا۔ آپے دیکھے تھاؤں تھاں، گنگن گنگنتر پھول پھولایا۔ لوآں پُریاں پکڑے بانہہ، پُری شو دیوت سُر سویا کوئی رہن نہ پائیا۔ لوک مات مار جھات، جن بھگتاں دیکھ دکھایا۔ شبد دیوے ساچی دات، وڈ داتا بے پرواہیا۔ سُپھل کرائے کُھ دھرت مات، آپ اپنا ویس وٹایا۔ پنج تت وچھائے ساچی کھاٹ، اُپر اپنا آسن لایا۔ مات گربھ نہ آئے آن باٹ، دس ماس نہ کوئی اٹکایا۔ نہ کوئی دیسے اوکھا گھاٹ، لکھ چوراسی نہ کوئی پھرایا۔ نہ کوئی تیرتھ نہ کوئی تاٹ، تٹ کنارہ نہ کوئی دکھایا۔ نہ کوئی پوجا نہ کوئی پاٹھ، نہ کوئی رسنا رہیا ہلایا۔ آپے جانے اپنی واٹ، گھر اپنا دیکھ دکھایا۔ آد زرنجن جوت سروپ اپنا رس آپے رہیا چاٹ، گھٹ گھٹ اندر بیٹھا آسن لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لوک مات دیکھ گھر، جگ جگ ویس وٹایا۔ جگ جگ ویس ہر مہربانا، اپنا آپ کرایا۔ جن بھگتاں دیوے جیبا دانا، آتم برہم جنایا۔ میل ملائے سری بھگوانا، جگت وچھوڑا دے کٹایا۔ ہتھیں بٹھے نام گانا، ساچا سگن منایا۔ ساچا منگل گائے گانا، انحد سیوالایا۔ سخیاں میلا کر پروانہ، در در دے سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹایا۔ مات لوک ہر جوت جگا، اپنی کل ورتایا۔ ستجگ ساچی سکھیا اک سکھا، ایکا کرے پڑھایا۔ ایکا لہنا جھولی پا، ایکا مول چکایا۔ ایکا دھار انیک ویس کرا، وار اٹھاراں کر رُشٹایا۔ جگت مارگ آپے پا، آپے گیا سکھایا۔ راج بنتر جگت بنا، جوگ جگت وڈیایا۔ کرم آسن دے سکھا، ابھیاں تیگ وڈیایا۔ ناری کنت لئے ملا، سچ سہاگ رگھرایا۔ بھگتن دیکھے ساچا تھاں، ساچا دھام سہایا۔ ویلے اتھ ہوئے سہا، آپ اپنی دیا کمایا۔ رکھے لاج اپنے ناں، نام نامہ جھولی پائیا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاں، جو جن رسنا رہے گایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ستجگ ساچا دیکھ دکھایا۔ ستجگ اُتریا آپے گھاٹ، ہر ساچے تول تُلایا۔ تریتا رہیا اپنے آن باٹ، دھرت مات گود باہر کڈھایا۔ لوک مات رام وکیا اپنے باٹ، رام راماں ناؤں دھرایا۔ دوئے در ایکا کھاٹ، ایکا آسن لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تریتا تیری دیکھے دھار، توڑے گڑھ جگت ہنکار، ہوئے روگ رہن نہ پایا۔ تریتا سٹا پیر پسا، اپنا پلا پایا۔ دواپر اکھ رہیا اگھاڑ، نیز نین گھلایا۔ دیکھ دکھائے سرشٹ سبائی جگت اُجاڑ، کون آسن ہر سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا لیکھا آپ جنایا۔ اپنا لیکھا آپے دیکھ،

آپے کرے جنایا۔ وید ویاسا دھارے بھیکھ، پتا پوت سمجھایا۔ پُران اٹھاراں لکھیا لیکھ، چار لکھ ستارا ہزار سلوک گننایا۔ نارد من رہیا ویکھ، ساچا سنگ
 سمانیا۔ برہما کرے اک سلوک، چار باراں وڈ وڈیایا۔ چار سلوک در درویش، تیجے جگ دے سلاہیا۔ تیجا جگ نیتز پیکھ، باراں اکھری راس بنایا۔ باراں
 کُنڈل کر ادیش، ایکا کُنڈلی پانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا منڈل منڈلی ویکھ وکھایا۔ لوک مات جگت دواپر، ہر ساچے رُوپ
 درسایا۔ منتمکھ سوائے مایا پردہ تھاپڑ، گرکھ لے اٹھایا۔ بھرم بھلایا بھائی باپڑ، ناتا بدھاتا اک رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگت
 دواپر ویکھ گھر، آپ اپنا کاج رچایا۔ جگت کاج ایکا گھاٹ، ہر ساچے بنت بنایا۔ دواہاں وچولا تریلوکی ناتھ، نتھ اپنے ہتھ رکھایا۔ دواہاں دیوے ساچا ساتھ،
 لہنا رہیا چُکایا۔ ایکا مستک لیکھ لیکھائے جوت لاٹ، ایکا لیکھا رہیا مٹایا۔ انت اُتارے اپنے گھاٹ، اپنی کرے آپ وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، اپنے نام کرے وڈیایا۔ اپنا نام بھگت گیان، ایکا ایک درڈایا۔ اٹھاراں دھیائے کر پردھان، ارجن موکھ رکھایا۔ بھگت وچھل آپ بھگوان،
 بھگوان ہت نوت نیت ابناشی اچت کردا آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دواپر تیرا ویکھ گھر، تیرا لہنا تیری جھولی پایا۔ دواپر لہنا گیا چک،
 ۶۰۴
 انتم وٹی ودھایا۔ لوک مات پینڈا گیا تک، گھر ساچے گیا کر دھاپیا۔ کلجگ بھار اپنا رہیا چک، اپنی ونڈ ونڈایا۔ دُھر درگاہوں آیا رُٹھ، ہر ساچا گھ
 بھوایا۔ جوٹھ جھوٹھ پھڑائے ایکا مُٹھ، ایکا بھچھیا پانیا۔ آتم و دیا رہیا لٹ، جگت و دیا کرے پڑھایا۔ گھر گھر پاؤندا جائے پُھٹ، نہ دیسے کوئی سہایا۔ ست
 سنتوکھ کدھیا کٹ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ہلکایا۔ پاربرہم ابناشی کرتا تیری جڑ آپے دیوے پُٹ، عیسیٰ موسیٰ سنگ رلائی۔ ایکا کلمہ امام کائنات لگائے
 چوٹ، چاروں کُنٹ خدی خدایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لوک مات کھیل کھلایا۔ لوک مات ہر اوتارا، جگ جگ کردا آیا۔ کلجگ
 ویکھے کھیل پسار، آپ اپنا رُوپ وٹایا۔ حق محمدی چار یارا، سگلا سنگ رکھایا۔ اللہ رانی کر پیارا، ناتا جوڑ جُڑایا۔ کالا سوسا تن شنکارا، مکھ گھنٹھٹ رہیا وکھایا۔
 نیتز نیناں کجلا بھارا، تانس ترسنا پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا نام آپے جانہار ہو یا خدایا۔ سچ خدا بے عیب پروردگار، نُور و نُور
 الاہیا۔ نُوری اللہ کر پیار، سَمیل گیا سمانیا۔ جگت مصلا کر تیار، دھرت مات اُپر رہیا وچھایا۔ ایکا کلمہ کر تیار، نبی رسولان رہیا پڑھایا۔ جلوہ جلال حق کرتار،

حق حقیقت دیکھ دکھائیا۔ مکہ کعبہ چار دیوار، ساچی دشا آپ لگائیا۔ دو دو آبہ میل وچ سنسار، شاہ نوابا کھوج کھوجائیا۔ پُن صوابا بنھے دھار، اک احبابا دیکھ
 دکھائیا۔ چرن گھوڑے دے رکابا، ہر اٹھے بے پرواہیا۔ آپے دیونہارا عزا، آپے دے سزائیا۔ آپے مارنہارا آوازا، آپے رہیا اٹھائیا۔ آپے شاہو بھوپ وڈ
 راجن راجا، راج راجان آپ اکھوائیا۔ آپے اپنی رکھے لاجا، لاجانت آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس وٹائیا۔
 ویس وٹایا رانی اللہ، نورو نور سمایا۔ کرے کھیل اک اکلا، بھيو کوئی نہ پایا۔ شاہ شمس تبریز تیری لتھی کھلا، رتی رنگ رنگیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹایا۔ ویس اولا پروردگار، اپنا رنگ رنگیا۔ کایا چولا دیکھ سنسار، اپنا بولا رہیا الایا۔ سنائے ڈھولا ہو تیار، ساچا گولہ ناؤں
 رکھائیا۔ بھولا بھالا کھیل اپار، دس کسے نہ آئیا۔ تولن تول تولے جگت سنسار، ایکا کنڈا ہتھ اٹھائیا۔ آپے کرنہار آر پار، منجھدھار آپ رُڑھائیا۔ آپے دیکھے
 سمندر ساگر ڈونگھی غار، آپے ٹلے پھول پھولائیا۔ لہنا دینا چکائے محمدی یار، انحد رانی تال رلائییا۔ چوڈاں طبقات رہیا وچار، نھل رہے نہ رانییا۔ چوڈاں ہٹ
 نہ کرائے ونج وپار، جگت وست جھولی پائییا۔ جوٹھ جھوٹھ بھر بھنڈار، آتم دیکھ دکھائیا۔ من مت رلائی نال کمزات نار، دوس رین دے صلاحیا۔ اللہ رانی
 رہی پکار، اچی کوکے دے ڈھایا۔ انخیل قرآنا آئے ہار، ویلا وقت دے گواہیا۔ کالا سوسادے اتار، کھ نقاب رہن نہ پائییا۔ پرگٹ ہوئے حق جناب، مریا
 سٹ گیا لکھائیا۔ سرشٹ سبائی جائے ہار، لکھ چوراسی دھیر نہ کوئی دھرائیا۔ زمیں اسمانا پاڑا جائے پاٹ، کرے کھیل بے پرواہیا۔ اک اکلا آپ اتارے اپنے
 گھاٹ، نہ دوسر کوئی صلاحیا۔ پرکھ ابناشی اگنی لائے لاٹ، چاروں گنٹ دھواں دھار رکھائیا۔ سر سرور امرت جل کوئی نہ مارے ٹھاٹھ، اگنی تت نہ کوئی
 بھجھائیا۔ کسے نہ سچھے پوجا پاٹھ، نیٹی دھوتی نہ کوئی جنایا۔ نہ کوئی مستک تلک لگائے لاٹ، نہ کوئی جننجوتن لٹکائیا۔ نہ کوئی مصلانہ کوئی قرآن نہ کوئی بانگ
 نعرہ لائے اک صدا اُچ آواز، نہ کوئی کوک دے سنایا۔ نہ کوئی شاہ سلطان مارے آواز، پر بھ بے عیب پروردگار ڈھردر گاہیا۔ لوک مات آوے بھانج،
 بھارت ونڈ ونڈائیا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں جیرج انڈاں اُتھج سیتج ورنناں برناں چلائے اک جہاز، ایکا چپو لائییا۔ کلج انتم کرن آیا اپنا کاج، نہ دوسر
 کوئی صلاحیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی جوتی نور کر الہا، بسمل رہے کرائیا۔ بسمل حق حلال، آپ خدایا۔ آپے

نوری جلوہ حق جلال، نورو نور سمایا۔ آپے وسیا گنگن گنگنتر آپے تھاں، دپیک جوت کرے رُشنایا۔ آپے مندر مسجد کعبہ ہوئے دھر مسال، آپے اپنا درس دکھایا۔ آپے عرش فرش مارے ایک چھال، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ بھگت سہیلے کر لئے سنجال، دوسر کوئی رہن نہ پایا۔ چاروں گنٹ اگنی دیوے برس، اگم اگمرا اگمڑی کار کمایا۔ منمکھ جیواں ناتا توڑے جگت حرص، عزرائیل جبرائیل میکائیل اسرافیل سیوالایا۔ مچان بیدوبی خیر یا اللہہ، ایک نعرہ دے سُنایا۔ پیر دستگیر شاہ حقیر نہ کوئی کرائے اپنا جلوہ، نہ کوئی پلّو رہیا پھڑایا۔ خُدائی حکم الاهی نور ایک بلوہ، کایا ناتا دے کرایا۔ چلھے چڑھیا رہ جائے حلوہ، مکھ کوئے پان نہ پایا۔ سر نیواں کر نہ پڑھے کوئی کلمہ، نہ کوئی سعید مسجد سیس جھکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹایا۔ ویس وٹا ہر نرنکار، نانک جوت جگایا۔ پنج تت کیا خبردار، لوک مات وٹی ودھایا۔ مات پتا گھر سٹ ڈلار، بھیو کوئی نہ پانیا۔ پاربرہم پر بھ پاوے سار، ایک دھار رکھایا۔ نرگن سرگن ساچی کار، کرتا پُرکھ رہیا کرایا۔ ایک شبد وچولا نظر نہ آئے وچ سنسار، نیتزیناں دس نہ آیا۔ اکال پُرکھ ہر میت مُرار، گر نانک دے صلاحیا۔ اُجل رُوپ سچ دربار، ملے میل ساچے ماہیا۔ مارے غوطہ اپر اپار، پایا گھر بے پرواہیا۔ نرگن رُوپ کھڑا در دوار، دوئے جوڑ سیس جھکایا۔ ابناشی کرتا سُنے دھنکار، کون در دروازہ رہیا کھڑکایا۔ کوئی نہ آیا پھیدار، نہ سویا کوئی جگایا۔ کرنہارا آپے ہو یا خبردار، اپنی اُٹھ لئے اگمرا یا۔ نرگن رُوپ کر پسار، اپنا تاک کھلایا۔ نانک گر ویکھے نیتزین اگھاڑ، بیٹھا داتا بے پرواہیا۔ ساچی ناری پایا کنت لاڑ، آپ اپنی خوشی منایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نرگن نور کرے رُشنایا۔ نانک نرگن درشن پا، نرگن وچ سمایا۔ تُوہی پتا تُوہی ماں، تیرا پوت اکھوایا۔ آد جگاد پکڑے تُوں بانہہ، تیرا میرا تیرے ہتھ پھڑایا۔ دو جہانی دیوے ٹھنڈی چھاں، تیرا تیری جھولی پایا۔ تیرے چرن کولاں سد بل بل جاں، چرن دوارا اک سہایا۔ تیرا سنگھان ویکھے ساچے تھاں، دوسر نہ کوئی ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ستگر نانک وکھایا گھر، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ انگیکار نانک کر، نٹھا کتا آپ کرایا۔ نرگن وچ نرگن دھر، سہاری رہیا وکھایا۔ نرگن بیٹھ سرگن وڑ، اوکٹراک ودھایا۔ تے نانک گئے بن، سچ گھر ملی ودھایا۔ تریلوک ترے گن مایا رہی ڈر، نانک نام لیا شرمایا۔ پاربرہم پر بھ دیوے ور، کرتا پُرکھ جھولی رہیا بھرائیا۔ ستنام بھنڈارا دتا بھر، بھکھ رہے نہ رانیا۔ سرشٹ سبائی آگے دھر، ایک حکم جنایا۔ گر

نانک بولے اگے کھڑ، پر بھ تیری وڈ وڈیائیا۔ ایکا دیکھیا تیرا در، سو در سہج سکھدائیا۔ کون اکھڑ لواں پڑھ، شبدی وجے ودھائیا۔ پڑھ ابناشی بولے نہ کوئی
 سیس نہ کوئی دھڑ، ایکا شبد سنائیا۔ سوہنگ اکھڑ کسے بند نہ ہوئے قلعہ گڑھ، چار دیواری نہ کوئی رکھائیا۔ مندر مسجد گردوار کوئی نہ سکے پھڑ، نرگن نرگن وچ
 سمائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی بھچھیا آپے رہیا ورتائیا۔ آپ اپنی بھچھیا پا، اپنی دیا کمایا۔ ساچی سکھیا اک سمجھا، ایکا مارگ لایا۔
 دہ دشا پھیری پا، چارے کوٹاں دیکھ وکھایا۔ ایکا منتر نام دتا درڑا، ست نام جھولی پایا۔ نام ست ہوئے سہا، جس جن رسنا گایا۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹایا۔ ہر جوتی ہر نرنکار، لوک مات رچن رچائندا۔ پنچ تت کر پیار، نانک وچ سمائندا۔ نانک کرتا کرتا، گر کرتا
 گر گر روپ وٹائندا۔ دھرتی دئی پاپاں بھار، کوئی نہ بھار چکائندا۔ کرپا کر اپر اپار، جیواں جتاں ایہہ سمجھائندا۔ نام چچو ست نام ست ست ست ست
 کرتا، ست ست وچ سمائندا۔ ناتا توڑ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار، ساچے پوڑے آپ چڑھائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر نانک دتا
 اک ور، آپ اپنا میل ملائندا۔ آپے گر آپے چیل، آپے سنگر روپ سمایا۔ آپے نرنکار آپے نانک میل، آپے رہیا چھپایا۔ آپے کھیل پنچ تت کھیل، آپے
 پنچ تت کھ بھویا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر جوتی ویس وٹایا۔ ہر جوت گر اجاگر، سنگر وڈ وڈیائیا۔ چار بنائے گھر سچ سو داگر، ایکا
 وست وکھائیا۔ بھاگ لگائے کایا گاگر، جو جن آئے سرنائیا۔ نرگن کرم کرے اجاگر، دُرمت میل کٹائیا۔ دیوے نام رتی رتناگر، کایا رنگن اک چڑھائیا۔
 جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نانک جوت نرگن دھار، سنگر ست پڑھ آپ اکھوائیا۔ ست پڑھ سرب گونتا، سارنگ دھر اکھوایا۔ پورن
 جوت سری بھگونت، نانک ویس وٹایا۔ جگت وچارے ناری کنتا، دس کسے نہ آیا۔ ناد وجایا کنگرے کنگرے، اک مردنگ وکھایا۔ جیو آتم کڈھی پنچ تت وکار
 بدھی پنجرے، ایکا دھیان رکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نانک نرگن دیکھ وکھایا۔ نانک نرگن دھار اولی، لوک مات چلائیا۔ نرنکار
 کرے کھیل جوت جوت اکلے، جوتی جوت ناؤں دھرائیا۔ آدانت ولی چھلی، ولیا چھلیا بھیکھ وٹایا۔ ہوکا دیوے گلیو گلی، چارے کٹاں رہیا اٹھائیا۔ نام ست
 امرت پھلی، گر کھاں کھ لگائیا۔ آتم کھڑے ساچی کلی، اٹھے پنکھڑیاں کھول گھلائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے بنیا نانک ولی، ملا شیخ

پیر مسائق قطب غوث آپ سمجھائی۔ آپ شرع شریعت، آپ کرم کمایا۔ آپ حق حقیقت دیکھے کائنات، آپ کعبہ پھیری پایا۔ آپ بچھنہار وات، آپ لیکھا لیکھ لکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نانک و سیا ساچے گھر، پنڈت پاندھے دے پڑھایا۔ پنڈت پاندھے آتم گیان، نانک گر سمجھائی۔ ایک شبد مارے بان، ایک تیر چلایا۔ ایک امرت دے پین کھان، سچ سنجم اک جنایا۔ ایک دھوپ دیپ اک مکان، ایک کرشن منایا۔ ایک رام پکڑے دام، سیتا رام سیتا سرتی لئے پرناپا۔ ایک گیتا اک گیان، ایک ارجن بھگت سبایا۔ ایک وید اک پُران، ایک رہیا لکھایا۔ ایک کرے آپ وکھیان، ایک کرے پڑھایا۔ جیو جنت کلج کھول بیٹھے دکان، ہر کا نام نہ کوئی وکایا۔ گھر گھر مستک تلک سارے لان، جوت للاٹ نہ کوئی جگایا۔ دے دے چوڑکا بہندے پین کھان، من کریا نہ کوئی صاف کرایا۔ پڑھ پڑھ کر دے رہے جگت گیان، آتم و دیا نہ کوئی پڑھایا۔ پھڑ پھڑ کراؤدے اٹھسٹھ ایشان، ڈرمت میل نہ کوئی گوائیا۔ دُرگا منتر سناؤدے کان، دُئی دویتی پردہ کوئی نہ لاپیا۔ ٹلیاں وجاؤن وچ چار دیوار مائی مکان، کایا مندر اندر انحد تال نہ کوئی وجایا۔ نانک گر ہو مہربان، لوک مات کرے شبد جنایا۔ ایک گر اک دھیان، ایک بوجھ مجھائی۔ ایک داتا سری بھگوان، جییاں دان رزق سبایا۔ ایک دیوے پین کھان، سیوک سیوا رہیا کرایا۔ دین مذہب نہ کوئی ایمان، ذات پات وچ نہ آپا۔ نہ کوئی ہندو نہ مسلمان، ایک برہم رکھایا۔ شوڈر ویش براہمن کھتری نہ کوئی ودھان، ایک بنت بنایا۔ ہر گھٹ بیٹھا ہو پردھان، اپنا تھان سہایا۔ بن سنگر پورے کوئے نہ سکے پچھان، پڑھ پڑھ تھکے سرب لوکایا۔ جس جن ہوئے آپ مہربان، آپ اپنا درس دکھایا۔ ایک منڈل ایک منڈپ ایک گوپی ایک کاہن، ایک راس پوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن ویس مات کر، نانک ناؤں رکھایا۔ نانک دھریا جگت ناں، نرگن دس نہ آیا۔ پوت پکارے پتا ماں، بالک لاڈ لڈایا۔ ہر کا بھيو کوئی جانے نہ، نہ کوئی ویکھ دکھایا۔ نانک نرگن کوئی پچھانے نہ، چاروں کُنٹ دھکے کھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی سیوا آپے رہیا کرایا۔ نانک نرگن کر پیارا، چاروں کُنٹ اٹھ دھاندا۔ پنج تت جگت وکارا، مایا موہ لوبھ ہلکا سندا۔ آسا ترسنا نہ کوئی بھے دھارا، جگت جنجالا نہ کوئی تڑا سندا۔ ستنام دیوے کھنڈا دو دھارا، جن بھگتاں ہتھ اٹھاندا۔ کلج جیو تے پیر پیارا، کوئی نہ اٹھ گھلا سندا۔ نانک گر کر وچارا، پر بھ اگے سیس جھکا سندا۔ پر بھ ابناشی تیری دھارا، تیرے اگے کھاندا۔ اپنا

کرم آپ وچارا، لہنے جھولی پائندا۔ انگد انگ ٹھنڈا کیا انگیارا، جگت ترسن گوائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویکھ در، تیرا در ہر سہائندا۔ نانک گر اگما بول، ہر ہر آپ سنایا۔ جگت تولیا اپنے تول، پورا تول نہ کوئے کرایا۔ ترے گن مایا پایا گھول، پنج تت اکھاڑا لایا۔ جوٹھ جھوٹھ وجے ڈھول، جگت نگارہ رہیا سنایا۔ سچ دست نہ رکھے کوئی کول، بیٹھے مکھ بھوایا۔ تیری کرنی قادر کرتے سرشٹ سبائی کری انھول، بھل بھل اپنا مارگ رہے گویا۔ نانک بلایا تیرا بول، چاروں کُنٹ سنایا۔ من مت کرے جگت مخول، دوئے جوڑ سپس نہ کوئی جھکایا۔ تیرا میرا پورا ہو یا قول، تیرا تیرے آگے ڈاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نانک گر شبد جنایا۔ نانک گر تیری دھار، میرے وچ سہایا۔ تیرا تیرا تولیا وچ سنسار، تیرا بولا پورا دے کرایا۔ کلجگ انتم لکھ چورا سی نار ہوئے و بھچار، نہ کوئی کنت منایا۔ کوار کتیا کرن شنگار، کجل دھار بندھایا۔ پوت مات سچ بھتار، بھیناں بھنیا سنگ رکھایا۔ سُت ڈلاری تگے نار، پتا نین شرمایا۔ دُشٹ ڈرا چاری ہوئے ہنکار، چاروں کُنٹ گڑھ سہایا۔ ورن برن ہا ہاکار، گھر گھر پے لڑایا۔ ناتا تے کنت بھتار، ستھر سچ نہ کوئی ہنڈھایا۔ ویسوا گھر بنے مسجد مندر گرودوار، مت بدھ نہ کوئی رُشنا یا۔ کلجگ رین ہوئی اندھیار، رِوس بیٹھن مکھ چھپایا۔ رکھی مُنی جنگل جوہ ویکھ پہاڑ، سُن سادھ نہ کوئی کھلایا۔ اٹھسٹھ تیرتھ جھوٹھی دھاڑ، تن لنگوٹ نہ کوئی بندھایا۔ سادھاں سنتاں اگنی لگے تتی ہاڑ، سائیک ست نہ کوئی ورتایا۔ جوت نہ جگائے کوئی بہتر ناڑ، لکھ لکھ ناؤں جھولی پانیا۔ بجر کپائی کوئی نہ دیوے پاڑ، نام کھنڈا نہ کوئی اٹھایا۔ نہ کوئی میٹے پنچم دھاڑ، جوٹھے جھوٹھے بیٹھے دھونیاں تانیا۔ سر سرور لگا اک اکھاڑ، ناری پُرش ننگے رہے تاریاں لایا۔ بن مرگ نہ ویکھے کوئی اُجاڑ، پسو پریتاں مول چکایا۔ پنکھی پنچھی سرور ترور ہوئے بھاگ ماڑ، آپ اپنے گھونسے رہے ڈھاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک شبد دیوے ور، گر نانک کرے جنایا۔ گر نانک سُن ہر ہر دھار، گھر گھر خوشی منایا۔ تیرا کھیل ہر زنگار، تیرا توہے بھانیا۔ کون رُپ آویں وچ سنسار، کون ناؤں دھرا یا۔ پاربرہم ابناشی کرتا بولے اک جیکار، ایک ناؤں اپانیا۔ نہکلنکا لے اوتار، زنگن جوت کرے رُشنا یا۔ نو کھنڈ پر تھی ستاں دیپاں اک بنائے بنک دوار، چار ورن اٹھاراں برن رہن نہ پانیا۔ راج راجاں شاہ سلطاناں اوچاں نیچاں دکھائے اک دربار، ایک تھان سہایا۔ شبد کھنڈا پھڑے ہتھ تیز کٹار، سوہنگ ناؤں دھرا یا۔ منمکھ کرے

خوار، گرمھاں چوگ چُگانیا۔ تیرا نام ست ہوئے اُجیار، سبج ساچی بنت بنایا۔ ایکا ت کرے سنسار، توتت اک جنایا۔ ایکا رت بھرے اپر اپار، آپ اپنے انگ لگایا۔ بیچے نام ساچے وٹ سچی سرکار، پھل ساچا اک اُگایا۔ پھل لگائے ست سنتو کھ دھیرج بیت ہٹھ تپ اک دکھایا۔ ایکا گیان ایکا مت، گرمت اک بُجھایا۔ ایکا پوجا ایکا پاٹھ، ایکا کرے پڑھایا۔ ایکا شبد ایکا سوٹی ایکا لاٹھ، لکھ چوڑا سی ہتھ پھڑایا۔ ایکا ونج ایکا ہاٹ، ایکا ہٹ کرایا۔ ایکا تیرتھ ایکا تاٹ، سر سرور اک دکھایا۔ ایکا رس لینا چاٹ، نورس رہے شرمایا۔ نو دوارے پار گھاٹ، نو کھنڈ وڈی وڈیایا۔ نو چار مارے ٹھاٹھ، نانک لیکھا گیا لکھایا۔ نو نو جگ باقی واٹ، چوکا دئے صلاحیا۔ چھٹی جگ تیری نیڑے واٹ، نو صد چرانوے چوکڑی اپنا وقت رہی ونڈایا۔ برہمے منوتر نہ وکے کسے ہاٹ، نہ کوئی مل پوایا۔ لہنا دینا چکے بھولے ناتھ، باسک تشکا گلوں لاہیا۔ کروڑ تیتپسا سُرپت راجا اند اپنا آپے لیا چاٹ، انتم کرے جدایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن نانک ایہہ بُجھایا۔ زرگن سُن ہر صلاح، وڈ وڈا وڈیایا۔ ٹوں داتا دانی بے پرواہ، تیرا انت کسے نہ پایا۔ جگ جگ بنے جگت ملاح، سیوک سیوار رہیا کمایا۔ نتھواویاں دیوے ساچا تھاں، غریب نمائیاں لئے اٹھایا۔ بھگت جنان جن پکڑے بانہہ، جن جنیندی لئے تریا۔ آد جگاد ۶۱۰

دیونہار بھنڈار اتھاہ، سر رہیا ہتھ ٹکایا۔ آپے پتا آپے ماں، سکھا سکھائی نام دھرایا۔ تیرا میرا ایکا تھاں، وچھڑ کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نانک میلا اک گھر، گھر سُنہجنا آد پُرکھ زرنجا، آپ اپنا ویکھ دکھائدا۔ آپ اپنے وچ سما، اپنی کھیل کھلائدا۔ انگد انگی انگ کرا، لہنا لہنے جھولی پائندا۔ جوتی جوت جوت جگا، شبدی شبد اُپجائندا۔ شبدی شبد رچن رچا، شبدی ناد و جائندا۔ شبد ناد مات پرگٹا، شبد گھنا بستر پائندا۔ شبد نیتر کجلا پا، ایکا دھار بندھائندا۔ زرگن نور درشن پا، نانک نانک رسنا گائندا۔ ملیا میل سبج سُبھا، پورا گر دیا کمائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹائندا۔ انگد جوت امر داس جگائی، نورو نور سمایا۔ شبد گر کر گڑمائی، ساچا سگن منایا۔ بال بردھ نہ کوئی جنائی، ایکا رنگ رنگایا۔ ایکا منگل ایکا گیت سہاگی گائی، ایکا چھند الایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، امر امر اپد دکھایا۔ امر اپد پد زربانا، گرمت گر آپ ٹکایا۔ رام داس دھر نشانہ، تیر نشانہ اک چلایا۔ ست سنتو کھی بدھا گانا، آپ اپنا لیا اُپایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، رام داس داس رام ہو آیا۔ رام داس داس گر منتر

، نانک گر جنایا۔ سرشٹ سبائی دیکھے کھیتر، ایکا اگھ گھلایا۔ لکھ چوراسی بھلواری بسنت رت مہینہ چیتر، بھل ڈالی مہک مہکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر ارجن دیکھ دکھایا۔ گر ارجن اک گیانا، ایکا گر درڑایا۔ اٹھے پہر اک دھیانا، ایکا روپ سما۔ ایکا روپ سری بھگوانا، ایکا منگ منگایا۔ ایکا شبد اک ترانہ، ایکا منگل گایا۔ ایکا لیکھا لکھے دھر مہانا، چوتھے انک رلایا۔ چارے گھر ہوئے پردھانا، گر ارجن میل ملایا۔ پنچم میل گنی ندھانا، ہر ہر دیکھ دکھایا۔ ہر ہر کھیلے کھیل مہانا، اپنا تھم جنایا۔ بودھ اگدھا اک گیانا، ایکا مارگ لایا۔ لیکھا کھت جگت جہاناں، ہر منتر نام درڑایا۔ سنت بھگت بھگونت بیٹھن اک مکانا، گر گرنتھ بنایا۔ جگت ودیا ہوئی نادھانا، بھو کسے نہ پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا لیکھا آپ لکھایا۔ ہر کا لیکھا اگم اپار، نانک گر وڈیایا۔ انگد گر بنھے دھار، نانک رسنا گایا۔ امرداس ڈھیہہ پیا دوار، کایا محل اٹل اک سہایا۔ دیکھے اُچ اٹل مینار، جوت جگے بے پرواہیا۔ لیکھ لکھایا اپر اپار، آپ اپنی دئے صلاحیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ درسایا۔ رام داس، اندر مندر لیکھ لکھایا۔ رام داس رسن سواس، ہر ہر ساچا گایا۔ پُرکھ ابناش وسیا پاس، دوس رین سیو کمایا۔ ہر مندر لوک مات کر پرکاش، بھید ابھید ابھو گھلایا۔ سر سروور اک بنایا چارے کونٹاں کھول کواڑ کرے بند خلاص، اُتر پورب پچھم دکھن ایکا رنگ رنگایا۔ نہ کوئی ہڈ ناڑی ماس، چم درشی نہ کوئی رکھایا۔ اٹاں گارا جگت تماش، دے مت رہیا سمجھایا۔ اندر دیکھ مار دھیان ہر بیٹھا شاہو شاباش، نرگن جوت کرے رُشایا۔ گر سکھ رام داس تیرا ہوئے داسی داس، جو جن کاگ ہنس بن جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا تال دکھایا۔ ہر مندر ہر دوار ہر ساچا تال سہایا۔ نرگن جوتی کر اُجیار، گر ارجن دیکھ دکھایا۔ اٹھے پہر رنگ کرتار، اندھ اندھیر دس نہ آیا۔ دوس رین شبد دھنکار، دُھن انادی رہیا وجایا۔ چرن کول ہر کر پیار، گر نانک نظری آیا۔ نانک بولے کر پیار، ارجن دیکھ دکھایا۔ آئے دان دھر فرمان، لیکھا ایہہ سمجھایا۔ چٹے اُتے لکھ کالا نشان، نہ کوئی سکے میٹ مٹایا۔ کلجگ میٹے جھوٹھ ڈکان، بھیکھ پکھنڈ رہن نہ پایا۔ گر کا گیان نہ کوئی وتچے وچ ڈکان، نہ ہٹو ہٹ پھر آیا۔ دو جہان قیمت کوئی نہ سکے چکان، نہ کوئی مل پوایا۔ دھر دی بانی دھر دیبان، دھر کرتا رہیا لکھایا۔ اکال پُرکھ ہویا مہربان، گر ارجن سیوالایا۔ شبد گر آیا وچ میدان، اپنا پردہ لاہیا۔ گر گھ ورا کرے دھیان، جس جن بوجھ بھجھایا۔ جگت گیان نہ سکے پچھان،

پڑھ پڑھ واہ و دھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر ارجن دتا ایک اور، ایک گر اک گرنتھ، ایک رُپ درسائندا۔ ایک سکھ ایک
 سکھیا ایک پنٹھ، ایک مارگ لائندا۔ سرشٹ سبائی دیسے مٹھیا نہ کوئی رہے انت، استھل کوئی رہن نہ پائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد
 گر جنائی لوک مات وجے ودھائی دھام سہائے اک اندیٹھیا۔ گرُ گرنتھ شبد چوٹ، ایک تن لگائی۔ منمکھاں کڈھے کایا کھوٹ، جو جن ہر دے رہیا وسایا۔
 گرنتھی پنٹھی مایا بھرے نہ کوئی پوٹ، نہ کوئی وشٹا وڈھی لے لے کھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنا شبد دھر، شبد گر رہیا صلاحیا۔ شبد گر گر دیناں،
 شبدی لیکھ لکھایا۔ شبدی شبد شبد رس بھینا، شبدی رنگ چڑھایا۔ شبد جل شبد مینا، شبد شبد وچ سمایا۔ شبد بھے لوک تیناں، آکاش پرکاش شبد لکایا۔ شبد دانا
 شبد بینا، دانا بینا شبد اکھوایا۔ شبد کھانا شبد پینا، شبد ترسنا ترپت کرایا۔ شبد مرنا شبد جینا، شبد شبد لے اپایا۔ شبد جو دھاشد پرینا، شبد ڈنک وجایا۔ شبد پنچم نیچو
 نیچ شبد پینا، شبد نیوں نیوں سیس جھکایا۔ شبد راج شبد راجانا، شبد شاہ سلطان اکھوایا۔ شبد کاج شبد ساز، شبد بندھ بندھایا۔ شبد سیس شبد تاج، شبد رہیا لکایا۔
 شبد منتری شبد جوگ راج، شبد رعیت رہیا اکھوایا۔ شبد رکھے جگت سانجھ، شبد ناتا دے تڑایا۔ شبد گر آئے لوک مات بھاج، شبد گر رُپ وٹایا۔ شبد گر
 رکھے لاج، شبد گر ہوئے سہایا۔ نانک سنائی نو کھنڈ پر تھی اک آواز، گر ارجن لیکھ لکھایا۔ گر ارجن مارے اک آواز، ہر مندر دے سہایا۔ ہر جو سوارے
 اپنا کاج، گر ارجن ایہہ سمجھایا۔ کلجگ انتم آوے بھاج، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ بھاگ لگائے دیس ماجھ، چھ یوجن ونڈ ونڈایا۔ چھ شاستر کھولے پاج، چار
 وید پھول پھولایا۔ کلجگ راون گرٹھ ہنکاری توڑے جگت سماج، کوڑی کریا دے مٹایا۔ سجا چرن بچھہائے دلی دلپیز، آر پار آپ ہو جایا۔ گرُ گرنتھ اُپر بانی
 کلجگ جیواں اک نقاب، پردہ اک رکھایا۔ اکال تخت اکال مورت نرگن سنائے نہ کوئی آواز، ڈھڈ سارنگے رہے وجایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، گر ارجن ویکھے تیرا در، ہر مندر سوہے ساچا گھر، گرُ گرنتھ ملے ور، بھيو چکائے ناری نر، ہر ساچا ڈھاڈی دو جہانی بنے گاڈی، دُئی دوتی جائے
 واڈی، ایک در رکھایا۔ گر گوہند ہر بھگونت، اپنی دیا کماندا۔ اکٹھے کرائے ساچے سنت، واگ ارجن ہتھ پھرائندا۔ میل ملاواناری کنت، لوک مات کاج
 رچائندا۔ دے مت سمجھاوے جیو جنت، گیان گر منتر درڑائندا۔ کلجگ مایا نال رلائے بے انت، سگلا سنگ رکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی

جوت دھر، آپ اپنا گھر سہا سندا۔ ہر جو ہر مندر پھیرا پا، اپنا مول چکوانا۔ چاروں کنتاں دے ہلا، ایک ڈنک وجوانا۔ رسنا چلے لئے چڑھا، ایک تیر اٹھوانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر ارجن ویکھیا ساچا گھر، گھر ساچا اک سہاوانا۔ ساچا گھر ہر سہائے، ہر گو بند وجے ودھائیا۔ پیر فقیر آپ ہو جائے، بستر چیر بندھائیا۔ شاہ فقیر اک بنائے، ہوئے گڑھ تڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے نام کرے وڈیائیا۔ ہر گو بندا جودھا بلوانا، کھنڈا کھڑگ کھڑک سندا۔ دھرمی دھرم رکھے نشانہ، دھرت دھول سہا سندا۔ پکڑ پچھاڑے بے ایمانہ، ہنکاری گڑھ تڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹا سندا۔ ویس وٹائے ہر ہر رائے، رائے رام سمایا۔ اکتھنا اکتھ کتھنا، اکتھ کتھا سمجھایا۔ سمرتھ پڑکھ سر ہتھہ لکا، ساچا میل ملایا۔ نانک جوتی ایک راہ، نہ سکے کوئی اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹایا۔ ویس کرائے ہر کرشنا، بال نادانا ناؤں دھرائیا۔ جوتی جگے نور مہانا، گیانیاں گیان جنایا۔ گرگھ کر پروانہ، پورن بوجھ بُجھائیا۔ انتم لیکھ چکایا جگت جہانا، ایک راہ دکھائیا۔ لگ لگ بیٹھا کرے پچھانا، کون سیوک سیوارہیا کمائیا۔ سنگر سنگر کون اکھوانا، کون گر نام دھرائیا۔ گھر گھر بیٹھے ہو پردھانا، بیٹھے آسن لائیا۔ بن سنگر پورے نہ کوئی چکے و نچھ مہانا، نہ کوئی پار کرائیا۔ اک اکلا گر سکھ مکھن ہوئے شاہ لبانا، ایک ونج کرائیا۔ انتم منے تیرا بھانا، تیرے بھانے ونج لکائیا۔ تیرا سیس ہر جگدیش تیری بھیتا آپ چڑھائیا۔ تیرا گر تیرے گھر کر پردھانا، تیرے ہتھ رکھی وڈیائیا۔ اکال مورت روپ پچھانا، گر گو بند ونج سمایا۔ ست دوارا کر پیارا ہر مہرانا، ایک بوجھ بُجھائیا۔ ایک وسے دھام نیارا، ہون پون اک جنایا۔ ایک اگنی ایک جوت جوالا، ایک درگاہ ویکھ دکھائیا۔ ایک کال ایک مہاکالا، ایک کریا رہیا کرائیا۔ ایک تخت اک دھر مسالہ، ایک بیٹھا آسن لائیا۔ ایک بستر اک دوشالہ، ایک تن پہنائیا۔ ایک کھنڈا ہوئے رکھوالا، ایک کرے سہائیا۔ ایک کڑا کر نشانہ، ہنکاری گڑھ تڑائیا۔ ایک کچھ کر پردھانا، تن ڈھکن کو پت آپ اکھوائیا۔ ایک کیس دس دسمیش، ساچی صورت اک دکھائیا۔ پرگٹ ہوئے درس دکھایا اکال پڑکھ نرنیش، آپ اپنا ویس وٹایا۔ گر گو بند اپنے نیتز پیکھ، لوک مات راہ چلائیا۔ نانک گر موڈھے اٹھائی بھوری کھیس، تیرے ہتھ کٹار پھڑائیا۔ تیرے در بھکھار ہوئے اکال پڑکھ در درویش، تیری سیو کمائیا۔ دور دراڈے تلکن برہما وشن مہیش گنیش، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ رام کرشن نہ کوئی آدیس، گر پیر نہ کوئی منایا۔ پاربرہم پر بھ نظری

آئے ہمیش، اٹھے پہر وکھ وکھانیا۔ تیرا رُوپ مُچھ داہڑی کیس، کلجگ انتم ونڈ ونڈانیا۔ دُھر درگاہی رہیا وکھ، دُوسر کوئی بھيو نہ پانیا۔ برہما کھ کھ تھکا وید، ہر کا لیکھ نہ لکھیا جانیا۔ جگ جگ آپے جانے اپنی کتیب، آپے کرے پڑھانیا۔ نہ کوئی اِشٹ نہ کوئی تیرا دیو، نہ کوئی پُوچ پُجانیا۔ اک اکلا اکال پُرکھ سدا نہکیو، تیرے سنگ سمانیا۔ برتھا جائے نہ تیری سیو، پرہ ساچا رہیا کروانیا۔ تیرے کایا پھل لگا ساچا میو، سرشٹ سبائی دئے کھانیا۔ ایکا کوسٹک نیا مستک لاؤنا تھیو، ایکا کرے رُشنانیا۔ داتا دانی الکھ ابھیو، تیری جھولی رہیا بھرانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد کھنڈا وچ برہمنڈا ناؤں پرچنڈا رہیا چکائیا۔ نام پرچنڈا کھچ کٹار، نیناں رُوپ وٹایا۔ پایا پُرکھ اگم اپار، ہر ساچے درس دکھایا۔ کیشو پنڈت گیا ہار، ساچا ہون نہ کوئی کرایا۔ گر گوہند تیری کوئی نہ پائے سار، تیرا بھيو تیرے وچ چھپایا۔ اکال پُرکھ تیرا پہریدار، اٹھے پہر رہیا جگایا۔ دوس رین ہو یا خبردار، آلس نندرا وچ نہ آیا۔ بن بندرانہ کوئی پیار، مکند منوہر لکھی نرائن گھر ساچے ویکھن آیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر گوہند دتا ور، آپ اپنا رُوپ درسایا۔ آپ اپنا رُوپ وٹا، گوہند گر درساندا۔ مُچھ داہڑی کیس لیا لگا، تن چولا اک دکھاندا۔ تن گاترے کھنڈا لیا لکا، مُٹھ اپنے ہتھ رکھاندا۔ ایکا کنگن رہیا پہنا، دو جہاناں پار ۶۱۲

کراندا۔ دھیرج یت رہیا سکھا، ماں بھین سرب جناندا۔ ایکا ناری کنت لئے ہنڈھا، سو سکھ میرا اکھواندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر گوہند ایہہ سمجھاندا۔ گر گوہند ور گھر پایا، آتم وٹی ودھانیا۔ اپنا بانا آپ رنگایا، اپنی چولی وکھ دکھانیا۔ اپنا ویلا آپ سہایا، اپنی آپ کرے کڑمانیا۔ اپنا ڈیرہ آپے لایا، آپے وکھ دکھانیا۔ اپنی سنگت آپ بنایا، آپے وچ رہیا سمانیا۔ آپے منگت در درویشا بن کے آیا، در دوارے جھولی آگے ڈاہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر گوہند وکھ دکھانیا۔ گر گوہند سورا داتا، ہتھ کھڑگ اٹھاندا۔ گر کھھاں کرن آیا پچھانا، آپے بچھ بچھاندا۔ چار ورن بنائے اک جماعتا، اُوچاں نیچاں میٹ مٹاندا۔ لوک مات دُھر دی دیون آیا ساچی داتا، جو جن سیس بھیٹ چڑھاندا۔ اپنے سکھ آپے کرے گیاتا، آپے پھڑ اٹھاندا۔ اپنے اندر آپے مارے جھاتا، نہ کوئی دُوسر وکھ دکھاندا۔ پنج پیارے پھڑ پھڑ اندر مندر کھولے تاکا، اگیان اندھیر مٹاندا۔ واگرو شبد چڑھائے ساچے راکا، واہ واہ گر پورا دیا کماندا۔ کلجگ تیرا لہنا دینا چکاؤنا باقا، آپ اپنی بنت بناندا۔ کسے ہتھ نہ آؤنا خاکی خاکا، تن ماٹی کھیہ رکھاندا۔ ہر سنگت

بناؤنا ساچا ساکا، ساک سبجَن آپ سمجھائندا۔ اوچاں نیچاں امرت پیایا ایکا باٹا، بھانڈا بھرم بھنائندا۔ ایکا امرت آتم مارے ٹھاٹھا، سر سرور اک سہائندا۔
 گر گوبند گرسکھ تیرے گھر آئے ناٹھا، دُئی دویتی پردہ لائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر گوبند دتا ور، پنچ پیارے پنچ پیار پنچ موہ
 چکایا۔ پنچم گر پنچ شنگار، پنچم تن سجایا۔ پنچم بٹھ سیس دستار، اپنا روپ درسایا۔ پنچم تن رکھ کٹار، شستر ہتھ پھڑایا۔ پنچم پنچم رکھ در دربار، پنچاں تاج
 سہایا۔ پنچم میتا ہو یا خبردار، سوئے رہیا جگایا۔ اوچاں نیچاں اک پیار، چار ورنان رہیا سمجھایا۔ سانجھی ونڈ کرے کرتار، نہ کوئی حصہ ونڈ ونڈایا۔ آپے گرو
 روپ ہو کرتار، گرگھ ساچے لئے سجایا۔ گرگھان کرے اک پیار، گرگھ ناؤں دھرایا۔ سنگھ شیر شیر کہے لکار، ایکا بُرقع تن پہنایا۔ تیرا روپ ویکھ کرتار،
 پنچم تن سجایا۔ آپے پنچاں ڈھیہہ پیا دوار، گرگھ آپ اھوایا۔ منگے منگ بن بھکھار، آپ اپنا آگے ڈھایا۔ گرگھان اتوں پہلاں اپنا آپ دتا وار، سیس
 چرناں ہیٹھ دہایا۔ ساچی سکھی کر پیار، ساچی سیوا رہیا کمایا۔ دھاروں تکھی کرے وچار، اپنے تن پار کرایا۔ کسے قلم نہ لکھیا وچ سنسار، نہ کوئی لیکھا دئے
 جنایا۔ کرے کھیل جوت دس دسمیسی، گر نانک ویس وٹایا۔ در دوارے آئے ترسن برہما وشن مہیش گنیش، امرت چلؤ نہ کوئی پیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، گر گر روپ وٹایا۔ گر چیلار گر کرتار، گر گرگھ وچ سماںیا۔ گر سبجَن سہیلا ہر نرنکار، گر سیوک سیو کمایا۔ گر میلا اپر اپار، گر کھیلے
 کھیل کھلایا۔ وقت ڈھیلا آپے جانے نرنکار، نہ دوسر کوئی جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اکال پُرکھ دتا ور، گر گوبند سنگ نبھایا۔
 اکال پُرکھ اکال مورت، عقل کلا اھوایا۔ اجونی رہت گر گوبند وکھال اپنی مورت، اپنا روپ وٹایا۔ ناد وجایا ساچا تورت، واہگرو فتح گجایا۔ آسا نسا جگ جگ
 پورت، جگ جیون داتا نام دھرایا۔ سدا حضور نہ نیڑے دورت، دُور نیڑے نہ کوئی رکھایا۔ کلجگ انتم ناتا توڑے کوڑو کوڑت، کوڑی کریا دئے مٹایا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر گوبند دتا ور، ایکا مارگ لایا۔ ایکا مارگ ہر نشان، پنچ تت سجایا۔ پنچ تت کر پردھان، پنچم میل ملایا۔ پنچم جودھا
 سوریر بلوال، پنچم ویکھ وکھایا۔ پنچم دھرم نشان، پنچم رہیا اٹھایا۔ پنچم پائے ایکا آن، ایکا تند بندھایا۔ پنچم گیت ایکا گان، پنچم راگ الایا۔ پنچم بیٹھ
 اک مکان، ایکا تھان سہایا۔ لوک مات کر دھیان، گر پورے ہو مہربان، آپ اپنا نشان تڑایا۔ پنٹھ خالصہ کر پردھان، اپنا حکم جنایا۔ امرت آتم پین

کھان، نہ کوئی دوسرے دست نکایا۔ دھی بھین نہ کوئی دھیان، ٹھگ چور یار نہ کوئی اکھوایا۔ کایا کپڑ نہ کوئی شنگار، رُوپ ویسوانہ کوئی بنایا۔ گرگھ ساچے سوہے گرُو دوار، گرچرن دھیان رکھایا۔ پنچم مارے پنچاں مار، پنچم کٹارا ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگوہند دتا ور، ایکا کرم کمایا۔ اپنا کرم آپ کما، گرگوہند وڈ وڈیایا۔ انند انند گیا سما، پوری بنت بنایا۔ گرگھ کیس ڈیرہ لا، گرگھی دے وڈیایا۔ سیس دھر لیکھے لا، گرگھیاں خوشی منایا۔ انتم لیکھا دے چکا، بھانا اپنے ہتھ رکھایا۔ اپنی بھینٹا آپ رہیاٹھا، سر سے وچ نکایا۔ گرگھ ساچے سنت سہیلے سیوالا، شبدی شبد سمایا۔ آپے ویکھے اپنا تھاں، جائے اٹھسٹھ دھایا۔ کچی گرگھی ڈیرہ لا، پورب لہنا بھار چکایا۔ چارے چار گھر دے سہا، سُنجا کوئی رہن نہ پایا۔ آپے ستا بے پرواہ، سولائ سٹھر ہیٹھ وچھایا۔ ایکا سناوے ساچا راہ، تیرا راہ نکایا۔ تیرا لہنا تیری جھولی دتا پا، تیرا تیرے وچ نکایا۔ دوویں ہتھ چارے کانیاں خالی رہیا وکھا، پلے گنڈھ نہ کوئی بنایا۔ گرگھیاں گیا ایہہ سمجھا، ونڈ کھانا ریت چلایا۔ گرگوہند لہنا منا، ایکا گرگھیاں گھر گھر در در ایہدی قیمت نہ دینی پا، ایہدی موکھ نہ کوئی چکایا۔ ایکا موکھ گیا سمجھا، دوے جوڑ سیس جھکایا۔ کلجک جیو انتم بھلنا میرا ناؤں، ہٹو ہٹ وکایا۔ کرن آواں سچ نیاں، بھل رہے نہ رایا۔ پھڑ داہڑی دیاں ہلا، جو میرا انگ کٹایا۔ دو جہاناں نہ دیوا تھاں، جو رہے ونج کرایا۔ وچ وچولا کوئی دے نہ، نہ وڈیا کوئی سکھایا۔ دھر دا گولا آپ اکھوا، گرگھیاں سیو کمایا۔ ساچا تولا تول تلاء، ایکا تول تلاءیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگوہند دتا ور، ہویا میلا ایکا گھر، ایکا در سہایا۔ سٹھر سولائ جگت وچھونا، گوہند آپ وچھایا۔ نیز نیناں درشن پاؤنا، ایکا راہ نکایا۔ دھام اکٹھے ایکا بہنا، میرا ڈکھ تیری ونڈ ونڈایا۔ تیری سچھل ہونی ککھ، پوت سپوتا گوہند جایا۔ اکال پُرکھ میری اتری بھکھ، تیرا درشن پایا۔ سرشٹی ویکھے میتوں منکھ، میں تیری نار اکھوایا۔ ماتا گجری گر بھ نہ ہویا اٹارکھ، باہر آیا جوت جگایا۔ گر تیغ بہادر منگی منگ سٹھنا سٹھ، گھر ساچے میل ملایا۔ دُشت دمن بوٹا نہ جائے سُنک، ہم کُنٹ تپ تپایا۔ کلجک پینڈا اچے نہ گیا ٹک، پر بھ تیرا راہ نکایا۔ لکھ چوراہی چار کُنٹ ککھ پینا ٹھک، کوئے نہ ہوئے سہایا۔ پاربرہم ابناشی کرتا جوت سرُوپ زرگن دھار گرگوہندے اپنی گودی لئے چک، اپنے دھام سہایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا حکم چلایا۔ اٹھ گرگوہند ہو بلوان، تیرا رنگ رنگایا۔ چاروں کُنٹ اک نشان، تیرا رہیا جھلایا۔

گوداوری ویکھ مار دھیان، کنڈھا رہیا ترسیا۔ گر نانک لایا اک نشان، تیرا لہنا تیرے ہیٹھ دایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ور داتا آپ
 اکھوایا۔ آپے داتا در بھنڈارا، آپے دیونہارا۔ آپے وسے دھام نیارا، آپے دیوے شبد ہلارا۔ آپے کرے جوتی نورُ اُجیارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، گر گوہند دیوے پیارا۔ گر گوہند اُٹھ اُٹھ دھا، اپنا کرم کمایا۔ اپنی بنت آپ بنا، آپ اپنا ویکھ دکھایا۔ دیس مالوے چرن ٹکا، راہ ندیڑ رہیا تکایا۔
 بندہ بندی خانیوں دتا جھڈا، اپنا بندہ آپ بنایا۔ ایک امرت جام پیا، دے مت سمجھایا۔ گوداوری کنڈھا چرن چھہا، ایک گھاٹ اُپایا۔ ایک تیر لیا چلا، اک کمان
 کسایا۔ ایک دشا لیا اُٹھا، ایک تند کھچایا۔ چھ چھ چھیاٹھ گیا لگا، اٹھسٹھ میٹ مٹایا۔ ایک مٹھ لیا تپا، ساچا دھام سہایا۔ نیلے گھوڑے تنگ کسا، اُتے آسن لایا۔
 چرنی جوڑا اک چھہا، چرن کول منایا۔ جگت کناتا رہیا دکھا، اگنی ہون تپایا۔ آپ اپنا وچ لیا ٹکا، آوندنا جاندا دس نہ آیا۔ گر سکھاں ایہہ گیا سمجھا، میرا
 پردہ کوئی نہ لایا۔ گر سکھ کلج مایا کرے گمراہ، گر کا حکم بھلایا۔ اپنی ہتھیں پھولی جگت سواہ، سر اپنے رہے پوایا۔ سنگر پورا کدے نہ ہووے داہ، نہ
 مرے نہ جایا۔ شبد سرُپی گر گوہند اگوں رہیا سنا، منمکھاں دواں سزایا۔ میرا میرے جو گئے بھلا، میں میرا وچ سبایا۔ ہوئے ڈیرہ دیوے ڈھاہ، گرٹھ ہنکار
 رہن نہ پایا۔ سمبل نگری ویکھاں ساچا تھاں، آپ اپنا آسن لایا۔ اکال پُرکھ لواں منا، ساچا سنگ نبھایا۔ دوہاں میلا ہووے ایک تھاں، سُدھاسر ڈیرہ لایا۔
 سُدھاسر دکھائے امرت آتم ساڈھے تن ہتھ بنت بنا، اُج محلے آپ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گوہند میلا ساچے گھر، ساچا گھر
 آپ سہایا۔ گر گوہند کہے لکار، کلج ہوئے کڑمایا۔ پاربرہم پرہ لے اوتار، گر گوہند وچ سمانیا۔ دوہاں میلا ہوئے سنسار، بھيو کوئی نہ پانیا۔ سمبل نگری
 دھام نیار، بیٹھے آسن لایا۔ نو کھلائے جگت کواڑ، بے کھاں دے سزایا۔ دسی جوت جگے اگم اپار، ہر داتا بیٹھا آسن لایا۔ گر سکھ آئے در دوار، نو در
 کرے پار، اگے جانا سیس جھکایا۔ کلج انتم لائے پار، پھڑ بانہوں لے ترانیا۔ شبد کھنڈا پھڑ، تیز کٹار، دوس رین سیو کمایا۔ گر سکھ لڑ نہ مرے وچ
 سنسار، چرن پریتی گھول گھمایا۔ شبد یدھ کرے گر کرتار، لوآں پُریاں پھیرا پانیا۔ من مت بدھ نہ کوئی وہار، نہ کوئی جگت کرے پڑھانیا۔ کارج سدھ
 آپ کرے نرنکار، کلج انتم میٹ مٹانیا۔ نہکلنکالے اوتار، گر گوہند کرے پیار، سمبل نگری دھام سہانیا۔ سمت سمتی مارے مار، گیرا اپنے ہتھ رکھانیا۔

کھیلے کھیلے گرو روپ گر کرتا، کرتا پڑکھ وڈ وڈیائیا۔ دھرمی دھرم دھرم کرے جیکار، کرماں گت نہ ویکھ وکھائیا۔ نو کھنڈ ست دیپ ایکا دھار، ایکا رہیا بندھائیا۔ جگت نشانہ، کرتیا، ست رنگا رنگا۔ سرشٹ دبی اپنے بھار، نہ کوئی سکے پیٹھ اٹھائیا۔ گھر گھر در در روئدے زارو زار، گر گوبند دس نہ آئیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کجگ تیری اتم ور، نہکٹک نرائن نر، گرکھاں رہیا سیو کمائیا۔

★ ۱۶ بھادروں ۲۰۱۵ بکرمی ودھاوا سنگھ دے گھر پنڈ مہراج ★

ہر سجن انڈیٹھڑا، گھر گھر رہیا سمائے۔ گرسکھ پریم پیالہ لگے میٹھڑا، آتم رہیا پیائے۔ سچھل کرائے مات کھڑا، موکھ مکھنتر اک وکھائے۔ ہوئے روگ کٹے ڈکھڑا، درد ڈکھ رہن نہ پائے۔ نیتز نین لوچن جو جن درشن بھکھڑا، دے درس ترسن بھجھائے۔ ہر جن بوٹا کدے نہ سکڑا، پھل بھلو اڑی اک وکھائے۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرسکھ ساجن ویکھ وکھائے۔ ہر ساجن جگ میٹڑا، پر م پڑکھ کرتا۔ کایا رنگے چولی چیتھڑا، رنگن رنگ اپار۔ سائیک سٹ کرائے ٹھانڈا سیٹڑا، اگنی تت نوار۔ مٹھا کرے کوڑا ریٹھڑا، جو جن ڈھیہہ پئے دوار۔ آپ چلائے اپنی ریٹڑا، جگ جگ ویس کرے کرتا۔ پتت پوت کرے پنیٹڑا، پتت پاونہار سرجنہار۔ اک سنائے سہاگی گیتڑا، سوہنگ شبد بے بے جیکار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سجن پاوے سار۔ ہر سجن ہر ساکھیات، ساجن میت مرار۔ گرسکھ بنائے پارجات، دیوے نام ادھارا۔ میل ملاوا کملاپات، ناری کنت پیارا۔ جوت نرنجن دیوے ڈھر سوغات، شبدی شبد دھنکارا۔ میٹ مٹائے اندھیری رات، دیک جوتی کر اُجیارا۔ سچ چٹھائے نام راتھ، رتھ رتھوا ہی گر کرتارا۔ سدا سہیلا سگلا ساتھ، آدانت ہوئے رکھوارا۔ لہنا دینا چکائے مستک ماتھ، جو جن ڈھیہہ پئے دوارا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سجن پاوے سارا۔ ہر ساجن ہر رتیا، رتن نام امول۔ آپے دے سمجھاوے تیا، پت پر میثور وسے کول۔ اک وکھائے تیر تھ تیا، تٹ کنارہ اندر پھول۔ سچ دوارا ایکا وسیا، در دروازہ ایکا کھول۔ میٹے رین اندھیری مسیا، گیت انادی شبدی بول۔ در در گھر گھر پھرے نسیا، گرسکھ رہے نہ کوئی انھول۔ منمٹھ چو ویکھ ویکھ کل

ہسیا، کال نگارہ وجے ڈھول۔ تیرِ نرالا ایکا کسیا، سرشٹ سبائی کھیلے ہول۔ جن بھگتاں ہر دے اندر آپے دسیا، آپے کرے چوہل۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سجن رہیا مول۔ ہر سجن ہر جاگیا، جاگرت جوت جگائے۔ چرن کول جو جن لاگیا، دُرمت میل دھوائے۔ جگت ترسنا مجھے آگیا، آگیان اندھیر رہن نہ پائے۔ پھر پھر ہنس بنائے کاگیا، امرت ایکا جام پیائے۔ میل ملاوا کنت سہاگیا، ست ستونتی نار کرائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سجن ویکھے ساچا در، در مندر اک سہائے۔ ہر ساجن ہر مندر، ہر ہر جوت جگائیا۔ بھاگ لگائے کایا کندر، ڈو نگھی بھوری پار کرائیا۔ آپے توڑنہارا جندر، چنتا سگل مٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سجن میلا سنج سبھائیا۔ ہر سجن ہر میلیا، ہر ہر رُپ گو بند۔ ہر وسے دھام آکیلیا، وڈ داتا گنی گہند۔ ہر ہویا سجن سہیلیا، ہر جن اُپجائے ساچی بند۔ اچرج کھیل پاربرہم کل کھیلیا، سرشٹ سبائی لگائی اپنی بند۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر ساجن ہر جن سدا بخشند۔ ہر ساجن جن جانیا، اپنا مول پچھان۔ چلے چلائے گر گر بھانیا، سنے سنائے دھر فرمان۔ لیکھا پچھے آون جانیا، دھرم رائے نہ کوئی آن۔ پایا پر م پڑکھ سلطانیا، گھر ساچے سچ مکان۔ جوتی نور جگے مہانیا، اُپجے دھن سچی دھنکان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، ہر جن ہر سجن لئے پچھان۔

★ ۱۷ بھادروں ۲۰۱۵ بکرمی گلزار سنگھ دے گھر پنڈ ساہو ضلع فیروز پور ★

آد جوت ہر نرنکار، پاربرہم اکھوایا۔ نورو نور اپر اپار، نورو نور سمایا۔ کرتا پڑکھ کھیل اپار، بھیو کوئی نہ رایا۔ اگم اگمڑے سیا دھام نیار، دھام اولٹرا اک دکھایا۔ ہڈ ماس ناڑی چڑانہ کوئی پنچ تت آکار، رُپ رنگ دس نہ آیا۔ نہ کوئی سادھ سنت گر پیر اوتار، نہ کوئی سجن ویکھ دکھایا۔ لکھ چوراسی نہ کوئی پیار، برہم برہم نہ کوائے ونڈ ونڈایا۔ شو شکر نہ کرے کوئی وچار، کروڑ تیتیا نہ دے سنایا۔ سرب کلا ایکا اینکار، عقل کلا اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا رُپ اُپایا۔ پاربرہم ہر بے پرواہ، ایکا ایک اینکاریا۔ نرگن جوت ہر اتھاہ، بھیو کوائے نہ پارہیا۔ آپ اپنا جانے تھاں، تھان تھنتر

اک سُہا رہیہا۔ نہ کوئی گنگن منڈل کرے چھاں، دھرت دھول نہ کوئی رکھا رہیہا۔ رُو سس نہ کرے کوئی چھاں، تارا منڈل نہ کوئی دسا رہیہا۔ پون ہون نہ کوئی کرا، نہ کوئی اگن ہون کرا رہیہا۔ دیوا بتی نہ کوئی جگا، نہ کوئی تیل دھار بندھا رہیہا۔ کملاپتی آپ اکھوا، آپ اپنا رُوپ وٹا رہیہا۔ نہ کوئی پتاناہ کوئی ماں، نہ کوئی بنت بنا رہیہا۔ نہ کوئی بھین نہ بھرا، ساک سجن نہ کوئی اکھوارہیہا۔ نہ کوئی نگر نہ گراں، نہ کوئی کوچا گلی سُہا رہیہا۔ نہ کوئی راگ دُھنی رہیا سنا، تال تلواڑا نہ کوئی وجا رہیہا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے گھر ڈگمگا رہیہا۔ جوتی نور پُرکھ اکالا، ایکا رُوپ سمایا۔ آپ اپر مپر ہوئے دین دیالا، دیاندھ نام دھرایا۔ پیر پیغمبر نہ کوئی سوالا، نہ کوئی آئے سیس جھکایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ آد زرنجن پاربرہم بے انت کنت آپ اپنے در سُہایا۔ ہر پُرکھ ہر بھگوان، ہر ہر رُوپ سمایا۔ آپے جانے اپنی آن، آپ اپنا دھرم دھرایا۔ آپ بنائے اپنا مکان، آپ اپنا آسن لایا۔ آپ جھلائے اپنا اک نشان، دوسر دس کسے نہ آیا۔ آپے شاہ آپے سلطان، غریب نمنا آپ ہو جایا۔ آپے راج آپ راجان، آپے تاج سیس ٹکایا۔ آپے تیج کوٹن بھان، آپے نورو نور کرے رُشایا۔ آپے کرم آپے دھرم آپے دین مذہب ایمان، ذات پات نہ کوئی رکھایا۔ آپے وید آپ پُران، سمرت شاستر دیکھے مار دھیان، آپ اپنا لیکھ لکھایا۔ آپے گیتا آپے گیان، آپے بھگت وچھل بھگوان، آپ اپنا رُوپ وٹایا۔ آپے انجیل آپے قرآن، آپے بے عیب پروردگار کرے کھیل مہان، کھیلنہار آپ ہو جایا۔ آپے کھانی بانی کرے پچھان، گاونہارا نام دھرایا۔ آپے جودھا سوربیر ملی بلوان، دانی داتا آپ اکھوایا۔ آپے تیر آپے کمان، شستر بستر آپ سمایا۔ آپے راگ آپے کان، آپے ناد ناد و جایا۔ آپے پاربرہم برہم کرے نشان، بھيو کوئی نہ رایا۔ آد انتا ہر بھگونتایا ایک پُرکھ سلطان، ست ستوادی ناؤں دھرایا۔ جگا جگنت کھیلے کھیل مہان، جگ جگ ویس وٹایا۔ جن بھگتاں دیوے نام دان، آتم برہم جنایا۔ ایکا دوجا بھو چکان، تیجانین گھلایا۔ چوتھے پد کر پروان، اپنا میل ملایا۔ پنجم میل دُھر فرمان، وچھڑ کدے نہ جایا۔ چھیویں چھپر چھن نہ کوئی مکان، تھر گھر ساچے ڈیرہ لایا۔ ستویں ست پُرکھ ہو مہربان، آپ اپنا آسن ڈاہیا۔ نرمل جوتی جگے مہان، نورو نور کرے رُشایا۔ نہ کوئی گوپی نہ کاہن، رام راما دس نہ آیا۔ اک اکلا کھیلے کھیل مہان، ایکنارا ناؤں دھرایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ پُرکھ ابناش، آپ اپنا گھر سُہایا۔ پُرکھ ابناش

پاربرہم، آپ اپنا در سہا سندا۔ آپے جانے اپنا ورن، آپ اپنی بنت بنا سندا۔ آپ اپنی لاگے سرن، سرنگت آپ اکھوا سندا۔ آپ اپنی کرنی کرن، کرتا
 پُرکھ ناؤں رکھا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ سدا آدیس، جُگ جُگ ویس وٹا سندا۔ ہر ہر ویس ہر اولاء، ایکا ایک کرایا۔ تھر
 گھر وسائے سچ محلہ، ایکنکارا رُپ وٹایا۔ ایکنکارا کھیلے کھیل اکلا، عقل کل اکھوایا۔ آپے وسیا جلا تھلا، ڈُونگھے ساگر ڈیرہ لایا۔ ویکھ وکھانے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ،
 اُچاں ٹلا پھول پھولایا۔ آد جُگاد جُگ جن بھگتاں رکھے لانج، لوک مات راہ چلایا۔ جوت جگائے بہتر ناڑ، اندھ اندھیر رہن نہ پایا۔ میٹ مٹائے پنجم
 دھاڑ، ہوئے روگ گویا۔ ہوئے ہنگتا دیوے ساڑ، مایا ممتا موہ چُکایا۔ دھرم وکھائے اک اکھاڑ، انحد واجا اک وجایا۔ کایا سہائے گاگر تال، امرت جل
 بھرایا۔ ہر جن مارے اک اُچھال، کاگوں ہنس بنایا۔ میل ملاوا دین دیاں، گر شبدی میل ملایا۔ پایا گو بند ہر گوپال، گو بند رُپ سمایا۔ ویکھ دھرم سچ
 دھرمسال، مندر اندر کُنڈا لاہیا۔ جوتی نور جگے مہان، اٹھے پہر ڈگمگایا۔ گرگھ لیکھے لگے کایا مائی کھال، پنچ تت ویس وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ہر بھگوتتا، کھیلے کھیل جُگا جُگنتا، جُگ جُگ اپنی دھار چلایا۔ ہر نرنکارا کھیل اپارا، اک آکار کرایا۔ کوٹن کوٹی کوٹ نہ پاؤن سارا،
 کوٹ کوٹی ویکھ وکھایا۔ چوٹی جڑ نہ ویکھے کوئی دھارا، کون رُپ ہر سہایا۔ پاربرہم بے انت بے انت آپے گر آپے اوتارا، آپ اپنا لیکھ لکھایا۔ اکھ اگم اگوچر
 بھيو اھید نہ کوئی بھجھے نہ کسے وچارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل اگم اپارا۔ کھیل کھلنتا ہر گو بند، ہر ہر رُپ سمایا۔ آپے میٹ
 اپنی چنت، چنتا چکھا رہن نہ پایا۔ آپ اُپجائے اپنی بند، آپ اپنا ناؤں اُپایا۔ آپے گھر گسپھر ساگر سندھ، ڈُونگھا ساگر آپ اکھوایا۔ آپے داتا دانی آپ
 بخشندا، اپنی جھولی آپ بھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد انت ایکا ایک سمایا۔ آد انت ایکنکارا، ایکا رنگ سما سندا۔ پاربرہم پر بھ لے
 اوتارا، گر گر ویس وٹا سندا۔ گر مورت اکال وچ سنسارا، پنچ تت سما سندا۔ نرگن جوتی شبد دھارا، شبدی ڈنک وجا سندا۔ برہما وید نہ پائے سارا، شو شکر نہ
 گنت گنا سندا۔ کروڑ تیتیس رہیا پکارا، نیوں نیوں سپس جُھکا سندا۔ اکال پُرکھ دین دیاں مارے ایکا نعرہ، لوآں پُریاں آپ جگا سندا۔ مات پاتال آکاش دئے
 سہارا، گگن منڈل ویکھ وکھا سندا۔ رُوس جوتی نور منڈل منڈپ دئے سہارا، ست پُرکھ ناؤں دھرا سندا۔ دھرنی دھرت دھول جل دھارا، جل پنہ آپ

اُپا سندا۔ آپ اپنا کر پیارا، پاربرہم اکھواسندا۔ آپ اپنا کر کنارہ، آپ اپنی ونڈ ونڈا سندا۔ ترے گن مایا کر پسار، پنچ تت اکھواسندا۔ آپ تیج دوائے پر تھی
 آکاش بنھے دھارا، رت بوند ہڈ ماس ناڑی چم بنت بناسندا۔ نو دوارے کھول کوڑا، جگت ویکھ وکھاسندا۔ محل اندر دھر منارا، گھر وچ گھر ٹکاسندا۔ اُج محل
 اٹل چڑھ اُج منارا، اپنا آسن لاسندا۔ ڈو گھگی بھوری پار کنارہ، دس کسے نہ آسندا۔ پنچم گائُن وارو وارا، ساچی سیوا لاسندا۔ جوت نرنجن ہوئے اُجیارا،
 اگیان اندھیر مٹاسندا۔ امرت آتم رکھے ٹھنڈی ٹھارا، ایکا جل بھراسندا۔ بجر کپائی توڑے تالا، اپنی ہتھیں کُنڈا لاسندا۔ دسم دواری بیٹھا دین دیا، جن
 بھگتاں راہ تکاسندا۔ گر شبد آد انت جگو جگنت ہوئے رکھوالا، سدا سد سیو کما سندا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکالا، دھرم رائے مکھ چھپاسندا۔ اگنی ساڑے نہ جوت
 جوالا، مڑھی گور نہ کوئی دباسندا۔ جس جن پایا گر ڈھر پُرکھ اکالا، جوتی جوت سما سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ آد جگاد اپنی
 رچن رچاسندا۔ آد پُرکھ سرب گھٹ دینا، گھٹ گھٹ آپ نوازیا۔ آپے کھانا آپے پینا، آپے سازن سازیا۔ آپے مرنا آپے جینا، آپے کھولنہارا پاجیا۔ آپے
 ۶۲۲ جل آپے مینا، آپے رکھنہارا لاجیا۔ آپے چاڑھے رنگ بھینا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ ویس مات دھر جن بھگتاں سوارے
 کاجیا۔ بھگت وچھل کرتار، اپنی کل دھاریا۔ لوک مات لے اوتار، کھیلے کھیل اگم اپاریا۔ پنچ تت کر پیار، نرگن سرگن میل ملا رہیا۔ سرگن بنھے ساچی
 دھار، شبدی شبد سما رہیا۔ شبدی ڈنک اپر اپار، لوآں پُریاں آپ ہلا رہیا۔ رام راما شاہ سلطانا کرے خبردار، سویا کوئی رہن نہ پارہیا۔ سادھاں سنتاں دے
 آدھار، آد جگادی کرم کما رہیا۔ غریب نمائیاں پاوے سار، کھیا غریبی جھولی پارہیا۔ جیواں جنناں کر پیار، کرتا قیمت اپنی آپ چکا رہیا۔ نو کھنڈ پر تھی
 ویکھے گڑھ ہنکار، نام کھنڈا اک اٹھا رہیا۔ وید ویاسا بن لکھار، پوت سپوتا براہمن گوڑا نام دھرا لیا۔ اُچے ٹلے کرے وبار، ہر کا پر بت دس نہ آرہیا۔ بجر
 کپائی لائی سلا، نہ کوئی پاڑ پار کرارہیا۔ رسنا ایکا چڑھیا چلے، ہر شبدی تیر چلا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی دھار چلا رہیا۔
 آد پُرکھ ہر ہر دیوا، ایکا ایک اکھوایا۔ جن بھگتاں کرے جگ جگ سیوا، آپ اپنا ویس وٹایا۔ امرت آتم دیوے ساچا میوہ، نہچل دھام کھوایا۔ جو جن گائے
 رسنا جہوا، جن جننی لیکھے لایا۔ کوستک نیا مستک لائے تھیوا، جوتی جوت کرے رُشنا یا۔ ملے میل پُرکھ اگم الکھ ابھیوا، ابھیدا وچ سما یا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا ناؤں کرے رُشنایا۔ ناؤں ہر نرنکار، نانک نرگن اکھوایا۔ ترے گن مایا مارے مار، پنج تت دُرکانیا۔ شبد کھنڈا اک کٹار، نام ست رہیا چلایا۔ نیچے نیچ سرب سنسار، کایا کھیت ہل چلایا۔ ڈالی پت لگے بھل بھلوڑا، سنج کیاری امرت اک بھرایا۔ وانہ لگے تتی ہاڑ، اگنی تت نہ کوئی جلا یا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نانک گرگر نانک نرگن روپ نر ہر نر ویر آپ اکھوایا۔ نر ویر مور ت اکال، درد ڈکھ بھے بھنجنا۔ نانک پایا ہر گھر سچی دھر مسال، ملیا میل ساچے سجن۔ اکال پُرکھ بنایا ساچا لال، آپ اپنا پردہ کجنا۔ دوہاں وچولا نام ست دلال، نہ گھڑیا نہ بھجنا۔ لوک مات کرے رکھوال، پنچم وکارا جس جن تنجا۔ آپ دکھائی اولڑی چال، نہ کوئی مکہ کعبہ حاجی حجنا۔ کایا تت پنج منارا بھاگ لگائے ماٹی کھال، انحد شبد نگارہ ایک وچنا۔ آپ اپنا لئے بھال، آپ اپنا کرے مجنا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن ویس نانک دھر، در درویش نر نریش آپے رکھے اپنی لجنا۔ اپنی لجا آپے رکھ، کرنی کرت کما یا۔ نانک روپ ہو پر تکھ، سرشٹ سبائی ڈیرہ لایا۔ سنت سہیلے لئے رکھ، منمکھاں دے سزایا۔ ایک دے سمجھاوے مت، مُسلم ہندو نہ کوئی جنایا۔ ایک نیچ ہر گھٹ اندر دیوے گھت، گر پورے وڈ وڈیا یا۔ پار برہم بندھائے نات، چرن نت نہ کوئی توڑے توڑ تڑایا۔ لہنا دینا چکائے ذات پات، اوچاں نیچاں بھیو نہ رایا۔ سرب جیاں داداتا ہر ہر کملا پات، برہم بھچھیا جھولی پایا۔ اتم ویلے پچھے وات، مات پت بھائی بھین ساک سجن کوئے سنگ نہ جانیا۔ کلج رین اندھیری رات، نرگن جوت کرے رُشنا یا۔ لہنے دتی ایک دات، اگی انگ سہایا۔ ویکھ دکھائے کایا نات، کایا گڑھ محل اٹل لاج رکھایا۔ برہمنڈ کھنڈ جیرج اند اتبھج سیتج مار جھت، گلیا کوئی رہن نہ پایا۔ گر نانک بخششی شبد دات، جوتی سیوا لایا۔ ایک شبد وڈ کرامات، نہ دوسر بوچھ بھجھایا۔ امر ملاوا کملا پات، کنت کنتو بلا سیتج ہنڈھایا۔ لہنا چکلیا تیر تھ اٹھ ساٹھ، تٹ کنارہ نہ کوئی دکھایا۔ گر سیو دکھائی ساچی پوجا پاٹھ، پورن اچھیا آپ کرایا۔ کایا گھلایا ساچا ہاٹ، نام وست وچ رکھایا۔ جوتی نکلے سچ لاٹ، نرگن نور کرے رشنا یا۔ ایک اتریا پورے گھاٹ، پار کنارہ اک دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، رام داس داس رام ہو ہو سیو کما یا۔ رام داس جوت نرنجن، آد نرنجن اکھوایا۔ نیتز پائے ایک انجن، ایک منتر درڑایا۔ ایک ملیا ساچا سجن، ور گھر ساچا پایا۔ ایک تال ایک مجن، ایک نہاؤن نہایا۔ ایک نگارہ ایک دُھن اناد برہماد تال سہاوے وچن، تال تلوڑا اک دکھایا۔ لکھ چوراسی

بھانڈے گھڑے اتم بھجن، تھر کوئی رہن نہ پایا۔ گرو گرو گر آئے پردے کجن، نام پردہ ایکا پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جوت لئے جگایا۔ جوتی جوت ار جن دیو، ہر ہر آپ لگایا۔ نانک جوت ساچی سیو، نرگن رہیا کمایا۔ نرگن روپ سدا نہکیو، نچل دھام ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک سہائے ساچا در، پنچم میلا سچ سبھایا۔ پنچم میلا ہر کرتارا، پنچم روپ سمایا۔ پنچم جوتی کر اجیارا، پنچم ویکھ دکھایا۔ پنچم بٹھے ساچی دھارا، پنچم موہ چکایا۔ پنچم راج جوگ سچا دربارا، پنچم تخت سہایا۔ پنچم شبد شبد ڈھنکارا، پنچم شبدی ناد وجایا۔ پنچم سنے سنائے سننیہارا، دس کسے نہ آیا۔ پنچم وسے دھام نیارا، گر ار جن ویکھ دکھایا۔ پنچم بولے ایکا نعرہ، واہ واہ گرو منایا۔ ایکا ایک دھر فرمانا، پنچم رہیا سنایا۔ ابناشی کرتا وڈ جروانا، لیکھا لیکھ لکھایا۔ سچ تخت ہر بیٹھ سلطانا، تھر گھر ڈیرہ لایا۔ کھیلے کھیل دو جہانا، نانک گر وچولا وچ لگایا۔ ستنام کر پردھانا، ست ست رہیا ورتایا۔ گر ار جن دیوے دھر فرمانا، ایکا بوجھ بھجھایا۔ آد پرکھ سنت سنگر بھگت بھگونت بنے جگت نشانہ، ساچی رچن رچایا۔ لکھیا لیکھ وڈ مہانا، دو جہاناں بھو نہ رایا۔ گر نانک گایا اک ترانہ، اکال پرکھ منایا۔ گر انگد پایا پد نربانا، گر جوتی جوت سمایا۔ امر داس بردھ بال نادانا، شبدی ڈنک اک وجایا۔ امر داس ہو مہربانا، رام داس ویکھ دکھایا۔ رام داسا دھر بھرواسا، ہر ہر میل ملایا۔ کھیلے کھیل پر تھی آکاشا، آکاش پرکاش سمایا۔ گر ار جن دیوے ہر دلایا، تیرا لکھیا لیکھ نہ سکے کوئی مٹایا۔ چار ورنناں پاوے ایکا راسا، ایکا راہ جنایا۔ نہ کوئی کھائے مدراماسہ، مایا ممتا موہ چکایا۔ جو جن ہوئے امرت اتم پیاسا، نچ نیتز ویکھ دکھایا۔ کایا مندر اندر جوت جگے پرکھ ابناشا، ہر مندر ڈیرہ لایا۔ آپے پون آپ سواسا، آپے رہیا چلایا۔ آپے سرگن نرگن کھیل تماشا، کھیلنہار آپ اکھوایا۔ گر سنگر جائے بل بل جاسا، ہر چرنی سپس بھکایا۔ آپے ویکھے اپنا جگت تماشا، ہر گوہند روپ وٹایا۔ بستر شستر شاہ نوابا، تن شنگار کرایا۔ چرن گھوڑے دے رکاب، سولاں کلیاں آسن لایا۔ سولاں کلیاں گرکھاں اٹھائے مارے واجاں، ایکا شبد الایا۔ واگرو رکھنہارا لاجا، جو جن سرنائی آیا۔ آسو رکھیا ساچا تازا، لوآں پریاں رہیا دوڑایا۔ لوک مات رچیا کاجا، نانک روپ سمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن ویس کر ہر، ہر رائے ڈیرہ لایا۔ ہر رائے ہر ہر جان، اپنا مول چکایا۔ پاربرہم پر بھ کر پچھان، پرماند سمایا۔ ایکا جوتی ایکا شبد ایکا دھن ایکا کان، اک مکان اک تال وجایا۔ ایکا ایک رہیا سن، اک بیراگی نام

رکھایا۔ ایک ایک رہیا چُن، لکھ چوڑاسی دیکھ دکھایا۔ اکال پُرکھ دین دِیال سرب گھٹ واسی کون جانے ہر تیرے گن، تیرا تیرے وچ لکایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت ہر، ہر ہر دیکھ دکھایا۔ ہر روپ ہر بھگوان، ہر ہر رہیا سماںیا۔ ہر جوت ہر شبد ہر پد نربان، پُرکھ بیٹھا آسن لایا۔ ہر گر ہر
 اوتار، ہر نام ہر بھنڈار، ہر ہر رہیا ورتائیا۔ بال کرشنا کر پیار، سیوک سیوا رہیا کمائیا۔ بالی بُدھ ہو اُجیار، پنڈت پاندھے رہیا پڑھائیا۔ اتم لیکھا لکھیا دئی
 دربار، ہنکاریاں جڑ گوائیا۔ ملے میل سانجھیا، ایک گیا راہ دکھائیا۔ دو دو دھار کر خوار، گر تیغ بہادر جوت جگائیا۔ چٹئی چادر کر تیار، اپنی رت نال رنگائیا۔
 رتی رت کر اُجیار، گر گھماں وچ رہیا سماںیا۔ گر گھ ورا اترے پار، بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ لائی میخ دئی دربار، سپس اپنا بھیٹ چڑھائیا۔ کلج اتم سوہے
 بنک دوار، نہکلنکا ڈنک وجائیا۔ چاروں گنٹ ہوئے خوار، دہ دشا دئے ڈھائیا۔ تیرا لہنا تیرے اُتوں دتا وار، اپنا مول چُکائیا۔ تیرا سوت ہر گوبند دُلا، تیری
 جھولی پائیا۔ اکال پُرکھ کر پیار، لوک مات دئے وڈیائیا۔ سنگھ روپ بھر بھنڈار، شیرا شیرا وچ بنائیا۔ سکھ سنگھ کر تیار، ساچی سکھیا گیا سمجھائیا۔ پنچ تت اک
 آکار، پنچ کرے گُرمائیا۔ پنچے گلے کرے خبردار، پنچاں موہ چُکائیا۔ بھگھے ننگیاں کر تیار، سر سپس تاج بندھائیا۔ مچھ داہڑی کیس اپر اپار، اکال مورت اک
 درسائیا۔ سپس بدھی اک نام دستار، تن گاترا شبد اک لکائیا۔ کچھا کڑا کرپان وچ میدان، گر گھماں ہوئے سہائیا۔ دھرم جھلاؤنا اک نشان، نہ دوسر سپس
 جھکائیا۔ دھرم ہیئت مرنا وچ میدان، نہ سکھیا اور کوئی پڑھائیا۔ امرت پینا آتم پین کھان، دُرمت میل گوائیا۔ میرا روپ تیری دھار، گر سکھ وڈی وڈیائیا۔
 پنچم ناتا جوڑ سنسار، گر نانک جوت کرے رُشنائیا۔ آپے پنچاں ڈھیہہ پیا دوار، آپ اپنا بھیٹ چڑھائیا۔ بنس سربنسا دتا وار، پوت سپوتا سیو کمائیا۔ ساچی
 سکھی کر تیار، والوں تکھی دھار چلائی۔ مُنی رکھی نہ پائن سار، وید کتیب نہ کوئی جنائیا۔ گرو گرنٹھ سچا سکدار، دو جہاناں آپ بنائیا۔ اکال پُرکھ بن تیرے
 چرن گر سکھ نہ کرے کسے نمسکار، گر گوبند سپس نہ کوئی جھکائیا۔ چنڈی چمکے اپر اپار، چنڈ پرچنڈ ناؤں رکھائیا۔ پائے ونڈ برہمنڈ آپ کرتار، نو کھنڈ بھیکھ
 پکھنڈ دئے مٹائیا۔ پُری انند ہو یا اڈ، سر سے بھیٹ چڑھائیا۔ شبد دات رکھی چھڈ، ویلے اتم لئے کڈھائیا۔ گر سکھاں لیکھے لایا ہڈ، جو سیو گئے کمائیا۔ اپنی
 گودی آپ لڈایا لڈ، ساچے پوت بنائیا۔ لکھ چوڑاسی وچوں کڈھ، ایک بخشش ہر سرنائیا۔ دھرم رائے دی کوئی نہ ڈگے ڈو نگھی کھڈ، چتر گپت نہ حساب دکھائیا۔

لاڑی موت نہ جھولی رہی آگے اڈ، نہ بچھی شنگار کرائیا۔ والی ہندا گئی گہندا پھڑ پھڑ باہوں باہر لئے کڈھ، اپنے انگ لگایا۔ ایک لو ہر کرتار، دوجا در نہ رکھایا۔ اکال مورت روپ اپار، ہر گھر بیٹھا آسن لایا۔ انہو پرکاش ہر اُجیار، پورب لہنا جھولی پائی۔ میرا سانجھا اک پیار، ایک دوجا بھيو چکایا۔ جوتی جوتی سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گوہند گوہند وچ سمايا۔ گوہند گر ہر کرتار، کرتا پُرکھ اکھوایا۔ پوت سپوتا کر اُجیار، سیوک سیوا رہیا کمایا۔ ہوں سیوک چاکر گرگھاں در، گر گر اپنا بچن سُنایا۔ پاربرہم بے عیب پروردگار، ایک نام خُدايا۔ سرشٹ سبائی سانجھا یار، نہ کوئی ونڈ ونڈایا۔ اک اِکلا کھیلے کھیل، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نانک گوہند ایک گھر، ایک ڈیرہ لایا۔ ایک گھر اک لکانا، ایک جوت جگایا۔ ایک شبد اک بانا، ایک رہیا چڑھایا۔ ایک چرن اک دھیانا، ایک بوجھ بُجھایا۔ ایک گر اک گیانا، ایک نام درڑایا۔ ایک راج جوگ جگت کمانا، سچ سچ وڈی وڈیایا۔ ایک دھیرج بیت رکھانا، آتم ترشنا میٹ مٹایا۔ پیر فقیر نہ کوئی منانا، نہ کوئی سیس جھکایا۔ برہما وشن مہیش گنیش در دوار نہ کوئی رکھانا، نہ کوئی بھچھیا جھولی پائی۔ شبد راگ انادی دُھن سنا ساچا گانا، ہر انحد دُھن وجایا۔ جوتی جوت ڈمگانا، جوتی جوت کرے رُشنايا۔ اکال پُرکھ اجوئی رہت اک منانا، پنج تت نہ کوئی گر آيا۔ شبد گر وڈ بلوانا، جگ جگ آوے ویس وٹایا۔ کھیلے کھیل دو جہاناں، دو جہانی کھیل کھلایا۔ کلجگ انتم ویکھے مار دھیانا، آپ اپنی بوجھ بُجھایا۔ سٹاں دیپاں مٹے نشانہ، نو کھنڈ کرے جنایا۔ کھ پوراسی بھیر بھڑانا، کھڑگ کھنڈا اک اٹھایا۔ تیر کمان شستر بستر اک رکھانا، دس کسے نہ آيا۔ ایک چلہ اک اٹھانا، اک کمند کھچایا۔ لوآں پُریاں ویکھ وکھانا، برہما وشن شو دیوت سر دے ہلایا۔ چار ورنان دیوے اک گیانا، برن اٹھاراں دے مٹایا۔ پنچم گھر پنچ پردھانا، پنچم موکھ رکھایا۔ سرشٹ سبائی بٹھے گانا، آپ اپنا سگن منایا۔ بھرے بھلے جیونادانا، کلجگ رین اندھیری چھایا۔ ہر کا بھيو کسے نہ جانا، گھر گھر پئے لڑایا۔ پڑھ پڑھ تھکے وید پُرانا، انخیل قرآنا کھوج کھوجایا۔ دس نہ آیا ہر بھگوانا، نورو نور نہ کوئی رُشنايا۔ مکہ کعبہ ویکھ دکانا، حاجی حج رہے دکھایا۔ پنڈت پاندھے پڑھ سناؤن کانا، آتم برہم نہ کوئے جنایا۔ گرنتھی پنٹھی لائن ترانہ، نانک گوہند دس نہ آيا۔ نانک روپ نرگن دھار سدا مہربانا، ہر گھٹ بیٹھا آسن لایا۔ جو جن اپنی کرے آپ چھانا، ہر جوتی جوت ڈمگایا۔ کلجگ کوڑا ہو پردھانا، سرشٹ سبائی رہیا بھوایا۔ دھرم نہ جھلائے کوئی نشانہ، ونڈیاں رہے ونڈایا۔ گر گوہند مارے اک دھیانا، سنگھ روپ

وٹایا۔ سنگھ شیر سوربیر آپ اکھوانا، سگلی چنت مٹایا۔ پھرے کھنڈا نام پر چنڈا کھھی دھار وکھانا، آر پار آپ کرایا۔ ناؤں رکھائے نہہکنک نرائن زوالی دو جہان، دس کسے نہ آئی۔ جن بھگتاں گرگھاں گرگھاں ہتھیں بٹھے گانا، ویہہ صد سولاں سگن منایا۔ سویا کوئی نہ رہے جیو نادانا، ہر شبدی ڈنک اٹھایا۔ تخت تاج نہ دسے کسے راج راجانا، خاکی خاک سمائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کرنی آپے کر، پنچم دیوے راج جوگ بھکت بھگوت، انت کنت سنت وڈی وڈیایا۔

ہر ہر کھیل ابھیدا، ہر ہر آپ گھلا سندا۔ بھيو نہ پائن چارے ویدا، نہ کوئی ویکھ وکھاسندا۔ بھيو نہ پائے ویدکتیبا، نہ کوئی پڑھ پڑھ بوجھ بھجاسندا۔ بھيو نہ پائے رسنا جہوا، من مت بدھ نہ کوئی جنا سندا۔ پاربرہم ابناشی کرتا جگ جگ جانے اپنا ویسا، آپے ویس وٹاسندا۔ ہر اوتارا ہر ہر روپ، ہر ہر آپ کرائسندا۔ کھیلے کھیل ست سرپ، ست پُرکھ اکھواسندا۔ داتا داتار شاہو بھوپ، شاہ شہانا آپ اکھواسندا۔ ویکھ وکھائے کھنڈ برہمنڈ جیرج انڈ، اُتبیج سیتیج ۶۲<

آپ اپنی بنت بناسندا۔ نرگن دھار آپے جانے اپنی ونڈ، آپ اپنی رچن رچاسندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا روپ وٹاسندا۔ نرگن جوت نرگن دھار، لوک مات کرے کڑمائی۔ پنچ تت کر پیار، نورو نور کرے رُشائی۔ ورتے ورتاوے وچ سنسار، اپنی بوجھ بھجائی۔ گیان گوجھ دیوے بھيو نوار، انتر راگ سمجھائی۔ گر روپ اپرا، بے انت آپ ہو جائی۔ سنت ساجن لئے ابھار، ہر پُرکھ وڈی وڈیایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر اوتار آپ اکھوائیا۔ گر اوتارا ہر نرکارا، شبدی شبد ڈنک وجایا۔ ویکھے وگسے سرب سنسارا، ہر گھٹ پھول بھلایا۔ آد جگادی ایکا کارا، ایکا کرم کمایا۔ نت نوت بٹھے دھارا، وار تھت اپنے ہتھ رکھایا۔ کدی ناؤں رکھائے مات پت، پتا پوت آپ ہو جایا۔ کدے آپے کرے اپنا ہت، شبدی شبد کرے جنایا۔ آپے ہوئے اپنے گھر اُپت، آپ اپنا ویس وٹایا۔ نہ کوئی بوند نہ کوئی رت، مات گر بھ نہ پھیرا پایا۔ کرے کھیل ابناشی اچت، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ ہر اوتار سدھار، گر گر مارگ لایا۔ سادھاں سنتاں کر پیار، ایکا بوجھ بھجائی۔ مورکھ گدھ بال انجانے

کرے پار، آپ اپنی دیا کمائی۔ ڈونگھا ساگر ویکھ سنسار، سننگر ویس وٹائی۔ بھوساگر جل کرے پار، وہندی دھار نہ کوئی رڑھائی۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، گر کرتا آپ اکھوئی۔ گر کرتا قادر کریم، کرنہار اکھوئی۔ آپے ہویا خدی خدائی غنیم، غفلت وچ رہن نہ پایا۔ آپے عین اکھ مٹا ڈنڈا
 بنیا میم، آپے الف الفی پایا۔ آپے کھ رکھائے تنو سین، سنساروگ گویا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ مارگ ویکھ دکھایا۔ جگ مارگ
 جگ رچن، ہر ہر آپ رچا سندا۔ آپ جنائے اپنا بچن، اپنا ناؤں دھرا سندا۔ آپ ساچو ساچ ہوئے سچن، سچ سچ آپ ورتا سندا۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، گر گر روپ ہر اوتار، پاربرہم ویس وٹا سندا۔ گر اوتارا ہر نرکارا، لوک مات وجے ودھائی۔ ہر کا بھو رہے نیارا، بھو کوئی نہ پایا۔
 کھیلے کھیل آگم اپارا، جگ وڈی وڈیائی۔ جس جن بھجھائے سو جن بو جھے، اور بھو نہ رانی۔ سرشٹ سبائی اوٹ رکھائی ایکا دوجے، پڑھ پڑھ رہے سنائی۔
 بھو نہ پان درشن نہ نین تیجے، نیترا اکھ نہ کوئے کھلانی۔ راگ ناد نہ ہر ہر بھجھے، پاربرہم بے انت آپ سمجھائی۔ آد جگادی اپنی کھیل آپے کیجے، اپنا برد
 دھرائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنت سننگر ناؤں رکھائی۔ سنت سننگر جگت ملاح، ایکا مارگ لایا۔ بھگت بھگونت بن ملاح، اپنا ویس
 ۶۲۸ وٹایا۔ تھت وار کوئی جانے نہ، نیت نیت ہت کرایا۔ بے انت بے پرواہ اتھا، ویس انیکا لئے کرایا۔ آپ اپائے آپ مٹائے جگ چلائے اپنا ناں، جگ
 جگ ویس وٹایا۔ اکال پڑکھ اکال مورت اجونی رہت پرگٹ ہو، جوت سرپ ہر بھگتن لئے تریا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ
 اپنا ویس وٹایا۔ بھگتن پیتا اک اتیتا، عقل کلا کل دھاریا۔ دھرو پرہلا دکرے ٹھنڈا سیتا، نرگن جوت کرے اجیاریا۔ کسے نہ وسیا مندر مسیتا، گردوار بند نہ
 چار دیواریا۔ پرگٹ ہویا پت پنیتا، ہر ساجن پار کرائے بھوساگر پار اتاریا۔ آپ چلائے اپنی ریتا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لوک مات
 آوے جاوے کھیلے کھیل اپر اپاریا۔ کھیلے کھیل ہر بھگوانا، وڈ وڈا سکدارا۔ آپے جانے اپنا دھر نشانہ، دھر بیٹھ ساچے دربارا۔ گر سنت سنائے سچ ترانہ، کھے
 لیکھ وچ سنسارا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنی بنت، کون روپ لئے اوتارا۔ دو دھار دو جہان، دوئے دوئے روپ سمایا۔
 نرگن سرگن کر پچھان، سننگر وڈی وڈیائی۔ شبد دیوے دھر فرمان، لوک مات کرے کٹمائی۔ دشت ڈراچار بھیکھ پکھنڈ کرے قربان، آپ اپنا کھنڈا واہیا۔

سنت ساجن گرسکھ گرسکھ میل وچ جہان، آپ اپنا میل ملائیا۔ کرے کرائے کرینہار نگہبان، کرنی کرتا ناؤں رکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ جگت اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔

ہر روپ نہہکنک ہے، نرگن جوت سمائے۔ شبد سرؤپی ڈنک ہے، نہ کوئی دوسر تال وجائے۔ ہر گھٹ و سیا راؤ رنک ہے، گھٹ گھٹ بیٹھا آسن لائے۔ پاربرہم بے انت، ہر ٹھا کر کل نہ لکھیا جائے۔ گرسکھ ویکھے ساچے سنت، نرگن دھار چلائے۔ کلجگ مایا پائے اپنی بے انت، نیتز نین نہ کوئی گھلائے۔ آد جگاد جگ مہاگنت، اگنت نہ لیکھا کوئی لکھائے۔ گا گا تھکے سادھ سنت، کھانی بانی رہے سنائے۔ نانک گایا ہر بے انت، سو نہہکنک اکھوائے۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نانک جوتی وچ لکائے۔ گر برہم پاربرہم، ایکا ایک اکھوایا۔ نہ مرے نہ پئے جم، جوئاں وچ کدے نہ آیا۔ نہ کوئی ترشنا بھکھ نہ کوئی تم، آلس نندرا نہ کوئی رکھایا۔ نیتز نیر وہائے نہ کوئی چھم چھم، ماتا گود نہ کوئی اٹھایا۔ پون سواسی لئے نہ دم، رسنا جھوانہ کوئی چپایا۔ اپنے گھر پر بھ آپے پئے جم، جوتی ماتا شبد ست بنایا۔ دو جہاناں رکھے ایکا تھم، نام سہارا دئے لگایا۔ وید ویاسا لکھیا لیکھ پر بھ انتم پورا کرے کم، بھوکھت پُران نو ہزار سلوک جنایا۔ ہڈ ماس ناڑی نہ کوئی چم، رکت بوند نہ کوئی رکھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا برہم لئے اپایا۔ برہم روپ آپ جگت سہارا، پاربرہم اکھوایا۔ شبدی شبد پئے جم، شبدی شبد ڈنک وجایا۔ جوتی نور حاضر حضور جانے اپنا کم، قادر کرتا آپ اکھوایا۔ آد جگاد نہ خوشی نہ غم، نہ کوئی جگت ترشنا بھکھ نہ رہایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گوڑ براہمن پوت سپوتا اچاٹلا ساچا پربت ایکا رہیا رکھایا۔ اچاٹلا جگت پہاڑ، دس کسے نہ آئیندا۔ پنج تت جوڑ جڑایا بہتر ناڑ، تن سو سٹھ ہاڈی ویکھ وکھائندا۔ ناؤں دھرائے نو دوار، سرگن ویس وٹائندا۔ بجر کپاٹی لائے تال، نہ کوئی توڑ تڑائندا۔ برہم سرؤپ آپ زرادھار، اپنا روپ چھپائندا۔ اپنی جانے کار، آپ اپنا رنگ رنگائندا۔ پاربرہم پر بھ پاوے سار، برہم پاربرہم سمائندا۔ برہم پاربرہم ہوئے اُجیار، شبدی دھار چلائندا۔ ڈنکا وجے وچ سنسار، نو کھنڈ آپ اٹھائندا۔ ستاں دیپاں دئے ہلار، ایکا نعرہ لائندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن روپ شاہو بھوپ ست سرؤپ ہر مہربان، گوڑ براہمن پاربرہم ایکا ایک اکھوائندا۔ تھان تھنتر سیا، پاربرہم براہم گوڑ۔ گھر اپنا

آپے دسیا، نہ کوئی جانے لما چوڑ۔ ساڈھے تن ہتھ لما چوڑ اندر مندر پھرے نسیا، دھر در گاہی آیا دوڑ۔ تیر نرالا ایکا کسیا، لوآں پُریاں گنگن پاتالا کھنڈا
 برہمنڈاں ایکا لایا سچا پوڑ۔ ترے گن مایا ناگنی جگت ڈسیا، سرشٹ سبائی ہوئی کوڑ۔ کلجک رین اندھیری مسیا، کوئی نہ سکے کسے ہوڑ، سرتی سرت شبد راہ کسے نہ
 دسیا، سرت سوانی ہوئی پیاسی ہوئے لگی اوڑ۔ پاربرہم برہم اندر نرگن روپ ہو ہو اندر دھسیا، جڑیا جوڑا جوڑی جوڑ۔ کوٹن کوٹ برہمنڈ پرکاش کرے رو
 سسیا، شبد سروپی چڑھیا ساچے گھوڑ۔ جن بھگتاں پورن سنتاں راہ پورا دسیا، کلجک مایا اگوں نہ سکے موڑ۔ سادھ سنگت ہر رنگت، نام منگت آئی دوڑ۔ ہر
 جوتی نور حاضر حضور، ہر سنگت کرے نمسکار۔

گر گوہند لیکھ لکھایا، لوک مات ودھایا۔ بھرم بھلیکھا سرب کڈھایا، بھل رہے نہ رانیا۔ سرشٹ سبائی ایہہ سمجھایا، دے مت گیا سمجھایا۔ راؤ
 رنکاں آکھ جنایا، ہر وڈ وڈی وڈیایا۔ ایکا جوتی نور کرے رُشایا، جوتی جوت ڈگگایا۔ سگلا میرا سنگ رکھایا، وچھڑ کدے نہ جانیا۔ کلجک ویلا انت دسیا،
 نہہکنک وجے جگت ودھایا۔ گر گوہندا سیوا لایا، پر بھ ہتھ وڈی وڈیایا۔ نانک گر دیکھن آیا، نیر نین اٹھایا۔ گر ار جن ساچا بھیکھ وٹایا، شبدی شبد رہیا
 سمانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر گوہند تیرا لیکھا ساچے در، آپے پور کرانیا۔ گر گوہند لیکھیا لیکھ اپارا، ہر جوتی جوت جگاند۔ سمبل
 نگرے دھام نیارا، پورن بوچھ بُجھاند۔ ساڈھے تن ہتھ بنایا اک منارا، ہر ساچا آسن لاند۔ نہ کوئی لایا اٹاں گارا، نہ کوئی باڈی بنت بناند۔ چھپر چھن نہ
 لیا سہارا، نہ کوئی سیس ٹکاندا۔ گھر وچ گھر کر اُجیارا، آپ اپنا آسن لاند۔ گر گوہند پنج تت پیارا، ہر نرگن روپ سماندا۔ جوٹھ جھوٹھ نہ کوئی کنارہ، مایا
 ممتا نہ کوئی رکھاند۔ ٹھگ چور یار نہ کوئی ٹھھیارا، ٹھگ ٹھگوری نہ کوئی پاند۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی کوئی نہ لائے اپنا نعرہ، ہر ایکا راگ لاند۔ آپے
 وسیا اُچ محل اٹل منارا، سمبل نگرے دھام سہاند۔ دپیک جوتی کر اُجیارا، دیبا باقی نہ کوئی جگاند۔ اک اکلایا نکارا، پاربرہم اکھواندا۔ نام کھنڈا ہتھ کٹارا،
 ہر ساچا آپ اٹھاند۔ ویہہ سو بکرمی ہو اُجیارا، لوک مات جوت جگاند۔ ویہہ سو اک پار کنارہ، ویہہ سو دو رچن رچاند۔ ویہہ سو تن کھیل اپارا، ویہہ

سو چار جگت ہلائندا۔ ویہہ سو پنج دھرم جیکارا، ویہہ سو چھ اپنے اندر ویکھ وکھائندا۔ ویہہ سو ست کھیل نیارا، ست پُرکھ ناؤں دھرائندا۔ ویہہ سو اٹھ اٹھاں تتاں وسے باہرا، تتوت نہ کوئی رکھائندا۔ ویہہ سو نو ویکھے دوارا، سرشت سبائی کھوج کھجائندا۔ ویہہ سو دس دسویں گھر کر پیارا، گرگھ ساچے آپ اٹھائندا۔ ویہہ سو گیاراں ہو ظاہرا، ساڈھے تن ہتھ بنت بنائندا۔ ویہہ سو باراں کھول کواڑا، نو دروازے جگت رکھائندا۔ ویہہ سو تیراں خبردار کرائے راج راجاناں، شاہ سلطاناں سادھاں سنتاں آپ اٹھائندا۔ ویہہ سو چوداں گرگھیاں کر پیارا، گھر گھر اپنی اگی پائندا۔ ساچی سکھی کر تیارا، گر گوہند درس دکھائندا۔ سمت پندراں بنھے دھارا، لکا گڑھ تڑائندا۔ پندراں کنگ دوس وچارا، اپنا چرن چھہائندا۔ کلجک راون ویکھے دُشت دُراچارا، شاہ بھہیکھن میل ملائندا۔ سمت سولاں ہو تیارا، چٹے آسو آسن لائندا۔ سولاں کلیاں تن شنگارا، شبد کھنڈا اک چکائندا۔ لوآں پُریاں مارے مارا، بچیا کوئی رہن نہ پائندا۔ سرشت سبائی بنے اکھاڑا، اچے ٹلے پر بت پھول بھلائندا۔ لکھ چوراسی لگے اک بہتر ناڑا، نہ کوئی تت بھجائندا۔ سمت ستاراں مارے مارا گمی دھاڑا، دُھر درگا ہی کھیل کھلائندا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں آپ پھرائے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑا، محل اٹل نہ کوئی سہائندا۔ گھر گھر رووے ناری نارا، دھیرج دھیر نہ کوئی دھرائندا۔ ناری میل نہ ہوئے بھتارا، بھیناں بھینا نہ سنگ نبھائندا۔ چاروں کٹ ہوئے خوارا، کلجک اپنا رنگ رنگائندا۔ اللہ رانی مارے نعرہ، رو رو نیر وہائندا۔ ہر ویکھ وکھائے سنگ محمد چار یارا، چوداں طبقاں پھول بھلائندا۔ پرگٹ ہوئے بے عیب پروردگارا، امام مہندی ناؤں دھرائندا۔ گل چولی پائے شنگارا، کالا سو سا ویکھ وکھائندا۔ ہتھ تسبیح گل کنٹھ مالا، کاسہ ایک ویکھ وکھائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن ویس آپے کر مکہ کعبہ ویکھ وکھائندا۔ سمت اٹھاراں بیس، ہر ساچے کھیل کھلاونا۔ مسمکتا تیری پار حد، شوہ دریا رُٹھاونا۔ کوئی نہ لائے رسنا مد، جام کسے ہتھ نہ آونا۔ ساک سجن نہ کوئی بہائے گھر سد، نہ کوئی میل ملاونا۔ نہ کوئی ہندو مسلم سکھ عیسائی دیسے جد، نہ کوئی ورن سہاونا۔ اپنا اپنا بھار سب نے جانا لد، کلجک بیڑا اپنا آپ چلاونا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لوک مات ایکا جل دھار رُٹھاونا۔ ویہہ صد یسا جگت ربتا، ہر ساچا کھیل کھلائندا۔ عیسیٰ موسیٰ خالی کھیسا، کوئی نہ در سہائندا۔ چرن لگائے چینا رُسا، شاہ ابوشامول چکائندا۔ انجیل قرآن کوئی نہ گائے تیس بتیسا، ناں کوئی بانگ سنائندا۔ نہ کوئی کلمہ

نہ نبی رسول پڑھے حدیثا، نہ کوئی امام اکھوائندا۔ اللہ رانی مارے چیساء، نہ کوئی دھیر دھرائندا۔ پرگٹ ہوئے ہر شاہو شہابشا، بیس بیسا خوشی منائندا۔
 چھتر جھلائے اپنے سیسہ، دلی دربار سہائندا۔ پندراں کنگ کرے کھیل اک اکیسہ، ایک اکی پائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن روپ
 ہر نرنگار، آپ اپنی بٹھے دھار، ساچی سکھی چلائندا۔ ویہہ صد اکی ساچی دھار، ہر ساچے سچ وڈیایا۔ نوکھنڈ پر تھی اک پیار، ایک شہد جنایا۔ ایک راج جوگ
 سچا سکدار، پنچم بوچھ بھجایا۔ لکھیا لیکھ دلی دربار، راج اندر پرساد سمجھایا۔ پرگٹ ہو یا نہ ہکنک نرائن ز اوتار، راج راجاناں شاہ سلطاناں کرے انت جدایا۔
 پنچم میتا پنچم کرے پیار، پنچم دیوے ہتھ وڈیایا۔ ست رنگاں نشانہ چڑھے وچ سنسار، ستاں دیپاں آپ ہلایا۔ لکھن دیپ پاوے سار، کروچ رہیا سمجھایا۔
 پشکر تیرا کر پیار، جنبو دیپ کرے رُشانیا۔ سمل ساچا اک آدھار، سان رکھے وڈیایا۔ کُشا کھیل ہر کرتار، کالی دھارا دئے مٹایا۔ لال رنگ اپر اپار، کنجن
 ہیٹھ بندھایا۔ سوہا ویس اپر اپار، چٹے نال صلاحیا۔ نیلا نیلی دھاروں کرے پار، پیلا ویس وٹایا۔ کلج تیری کالی مٹے دھار، ست رنگ نشان وکھایا۔ ساڈھے
 ۶۳۲ تن ہتھ رکھیا چار دیوار، چاروں کُنٹ کرے رُشانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہ ہکنک نرائن ز، کرنی کرتا کرنی رہیا
 کمایا۔ پورب دشا پورن پرکاش، پر بھ پورن رہیا کرایا۔ چڑھدیوں آیا وچ پر بھاس، کایا مندر ڈیرہ لایا۔ گوبند پوری کرے آس، اٹھے پہر رہے رُشانیا۔
 لہندی دشا چلے سواس، اپروں ہیٹھاں دھار چلایا۔ آپے وسے آس پاس، دس کسے نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اتر دشانانک لکھیا
 بول، آپے گیا سمجھایا۔ مہابلی ہوئے اترسی، نانک لیکھ لکھائے۔ پتر دھیاں کوئی نہ جسمی، مات پتانہ کوئی اکھوائے۔ وار تھت نہ جانے اشٹی، نہ نومی ویکھ
 وکھائے۔ جوت جگائے دشا دسی، برہم پار برہم ملائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک دشا پورب حصہ پورب لہنا نیتز نیناں گرگھاں جھولی
 پائے۔ انحد شہد اناہد بانی، دھنی دھن سمایا۔ بودھ اگادھ آپے جانی، آپے بوچھ بھجایا۔ پراپسنتی ساچی رانی، ساچی سیو کمایا۔ گرگھ ورا جانے جان جانی،
 جس جن بوچھ بھجایا۔ امرت وارے ٹھنڈا پانی، ساچا سگن منایا۔ شہد ملائے ساچے ہانی، وچھڑ کدے نہ جانیا۔ آتم سیجا اک سہانی، ساچا راگ الا یا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے ویکھے اپنے گھر، انحد اناہد آپ اکھوائیا۔

★ ۱۸ بھادروں ۲۰۱۵ بکرمی حاکم سنگھ دے گھر پنڈ سماں سر ضلع فرور پُر ★

ترے گن مایا روپ اپار، ہر ہر بنت بنائیا۔ برہما وشن شولائے سیوادر، سیوک سیو کمائیا۔ پنچ تت کر پیار، پنچم جوڑ جڑائیا۔ رکت بوند ہڈ ماس ناڑی
 چم میل اپار، ہاڈی ہاڈی جوڑ جڑائیا۔ من مت کرتیا، بدھی سنگ رلائی۔ نورو نور ہر اجیار، جوتی جوت جگائیا۔ نو در کھولے آپ کوڑ، دسواں بند کرائیا۔
 مانگھ مانس میل سنسار، مات لوک وڈیائیا۔ آلس نندرا دے وچار، جاگرت ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم دیوے دھرت
 وڈیائیا۔ پنچم تت تن بنا، ہر ہر جوت جگائیا۔ جیو جنت اگنت گنا، بھيو ابھید بھيو چھپائیا۔ ساچے سنناں حصہ دے وندا، اپنی وند وندائیا۔ دہ دشا چارے
 کٹناں پھیرا پا، دوس رین کرے رُشائیا۔ رُوس سورج چن رہے شرما، نیتز نین بند کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر ستن ویکھ
 وکھائیا۔ گرگھ ساجن تیری راس، ہر ساچے آپ بنائیا۔ ویکھ وکھانے پر تھی آکاش، گگن منڈل وڈ وڈیائیا۔ کھیلے کھیل سرب گنتاس، گن داتا بے پرواہیا۔
 آد جگاد جگت تماش، ویکھنہار ہر گھٹ تھانیا۔ لیکھا جانے پون سواس، اپنی جہوا ویکھ وکھائیا۔ واسنا ویکھے ناسکا ناس، سرون کن سنے شنوائیا۔ دند تپسا کرے
 ۶۳۳ ہاس، کھڑا کھ بگسائیا۔ نیتز نیناں وسے پاس، نج نیتز ڈیرہ لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سجن ویکھ وکھائیا۔ گرگھ ساجن تیری دھار،
 ہر ہر آپ چلائی۔ پنچ تت کر پیار، آتم برہم جنائیا۔ ہوئے ہنگتا روگ نوار، چنتا سوگ مٹائیا۔ مایا ممتا دے ڈرکار، در دوار رہن نہ پائیا۔ آسا منسا ترشنا
 دیوے مار، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نہ ہوئے بلکائیا۔ من منسا نہ کہے لکار، ایکا کھنڈا رہیا وکھائیا۔ مت متوالی کرے وچار، ایکا وڈیا سچ پڑھائیا۔ بدھ بیکسی
 وچ سنسار، ایکا ایکی رہیا کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ سجن ساچے تیری رہیا بنت بنائیا۔ پنچ تت ہر سمر تھ، اپنا آپ ٹکائندا۔
 ہر جن راکھے دے کر ہتھ، ہر آپے ویکھ وکھائندا۔ شبد جنائی اکتھنا اکتھ، کتھنی کتھ کتھ نہ کوئی سنا سندا۔ نام چڑھائے ساچے رتھ، رتھ رتھو ہی آپ
 اکھوائندا۔ پنچ وکار پائے نتھ، ایکا ڈوری نام بندھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سجن ویکھ وکھائندا۔ گرگھ سجن کایا چولا، گر سنگر
 آپ رنگایا۔ پنچ تت دوارے ہو یا گولا، دوس رین ویکھ وکھایا۔ نادی شبد وجائے ساچا ڈھولا، ایکا منگل گایا۔ در دوارا ایکا کھولا، ایکا بھچھیا پایا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سجن وکھ وکھایا۔ گرسکھ ساچے تیری پریت، ہر ہر آپ اُپایا۔ آپے ویکھے ہست کیٹ، اوچاں نیچاں آپ سمایا۔
 آپے جانے اپنی ریت، ہرجن ساچے رہیا سمجھایا۔ سدا سہیلا ہوئے پت پُنیت، پت پاون پت پاپی رہیا ترایا۔ اک وکھائے دھام انڈیٹھ، ہر ساچے جوت
 جگایا۔ دوس رین اٹھے پہر لکھ چوراسی پرکھے نیت، لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سجن ویکھے سچ سُبھایا۔ گرسکھ
 ساجن تیرا بنا، ہر ہر آپ سہایا۔ کوٹن کوٹ کوٹی ترے راجا رانا، ہتھ کسے نہ آیا۔ کوٹن کوٹ وسن جگت مکانا، اُچ محلہ نظر نہ آیا۔ گرسکھاں دیوے نام
 بنا، گھر گھر پھیرا پایا۔ مورکھ موڑ مگدھ بنائے پتر سنگھڑ سیانا، ایکا منتر نام درڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن تیری سیوا سیوک
 آپ کمایا۔ گرسکھ ساچا سجن شاہ، ہر سوہے بنک دوار۔ در در منگے بے پرواہ، بھیکھی بھیکھ اپار۔ صفتی صفت کرے صلاح، لیکھا لیکھ لکھے وچ سنسار، دو جہانی
 بن ملاح، بیڑا کرن آیا پار۔ نتھوایاں دیوے ساچا تھاں، ساچا دھام چرن دوار۔ آپے پتا آپے ماں، گرسکھ اٹھائے بال انجان۔ سدا سہیلا دیوے ٹھنڈی
 چھاں، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرسکھ تیرا ویکھے در، در ساچا گھر ساچا ہر ہر کرے پروان۔ گرسکھ تیرا ساچا راج، ہر ہر چرن دواریا۔
 کلجگ انتم دھرو پرہلا د آوے لاج، نیوں نیوں ویکھن نین اگھاڑیا۔ پاربرہم پرہم لوک مات رچیا کاج، کون دوارے جوت جگا رہیا۔ کون بھگت کون گرسکھ
 کون سنت کون گرسکھ مارے واج، سوئے آپ اٹھا رہیا۔ دھر درگاہی سوہنگ شبد دیوے ساچی دات، داتا دانی جھولی پا رہیا۔ ہر سنگت بنائے سچ برات،
 گرسکھ آتم ناری اک پرنا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کملاپاتی سگن منا رہیا۔ کملاپاتی ساجن ہر، ہر رچن رچا سندا۔ آپے پھولن مالا ہار
 پائے گل، آپے ویکھ وکھایا۔ آپ سپس سیہرا لئے دھر، آپ واگ گندا سندا۔ آپے رنگی مہندی ہتھ لال لئے کر، آپے گانا تند رکھایا۔ شبد وچولا
 ویکھے دوویں در، ایکا دُوبے گھر پھیری پائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا درس دکھایا۔ شبد رنگیلا ساچا لاڑا، ہر ساچے آپ
 سجايا۔ اپنے گھوڑے آپے چاڑھا، آپے ویکھن آیا۔ بہتر ناڑی وجے تاڑا، ساچا واکا اک وجایا۔ پنچم سخیاں لایا اکھاڑا، گیت سہاگی گایا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا سگن منایا۔ سرت سوانی کر پیاری، گرسکھ گھر ودھایا۔ چڑھیا تیل ہانیاں ہانی، ایکا وٹنا لایا۔ ہتھ کلیرے بیٹھی بٹھ سوانی،

ساچا سگن منایا۔ ماتا اتوں وارے پانی، امرت دھارا اک دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر اپنا آپ سہایا۔ ساچا لاڑا ہو تیار، سپس
 دستار کھاندا۔ پُرکھ اگتا کر پیار، اپنے راہے پائندا۔ آپے ہو یا آسو آسوار، شاہ آسوارا ناؤں دھرائندا۔ لوآں پُریاں آیا باہر، لوک مات ویکھ دکھائندا۔ گرگھ
 ویکھے تیرا اک دوار، در دوارے ڈیرہ لائندا۔ شبد وچولا خبردار، گھر ننتیاں جا جگائندا۔ باہر بیٹھا ہر نرنکار، اپنے نور سمائندا۔ جوتی چمکے اپر اپار، بھيو کوئی
 نہ پائندا۔ لشکر فوج نہ کوئی شاہی دربار، در دربان نہ کوئی دکھائندا۔ برچھی تیر نہ کوئی کٹار، کھنڈا کھڑگ نہ کوئی چکائندا۔ اک اکلا ایکا ایکنکار، آپ اپنی
 کل ورتائندا۔ آد نرنجن لے اوتار، جوت نرنجن ویکھن آئندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد وچولا ایہہ سمجھائندا۔ شبد وچولا دُھر
 سندیشہ ایکا ایک سنایا۔ در دوار آیا ہر نرنزیشا، سپس سیہرا اک بندھایا۔ سربالا بنیا گر دسمیشا، دوہاں جوڑ جڑایا۔ لکھ چوڑاسی کسے نہ دیکھا، نہ کوئی
 سپس جھکایا۔ پنڈت پاندھانہ کوئی دسے ریکھا، نہ کوئی دوس سہایا۔ نہ کوئی مچھ داہڑی نہ رکھے کیسا، نہ کوئی موئڈ منڈایا۔ تس پُرکھ کوسدا آدیسا، نرنجن
 جوت جگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دے سنسپہرا کایا گھر، گھر ساچا آپ سہایا۔ کایا گھر ویکھ محلہ، سرتی سرت جگایا۔ ورن آیا اک
 اکلا، باہر بیٹھا بے پرواہیا۔ اپنے تن وٹنا آپے ملا، آپے میل گویا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی سخیاں رہیا اٹھایا۔ ساچی سخی اٹھ
 نادھان، شبدی شبد جنایا۔ بستر کرتن پروان، سولاں شنگار دکھایا۔ نیتز کجلا نام دان، ایکا دھار بندھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سرت
 سوانی دے دکھایا۔ سرت سوانی لے انگڑائی، اپنا نین اگھاڑیا۔ ساچے گھر ہوئی کڑمائی، کنت ویکھیا ہانی ہانیاں۔ ماییاں گھر بیٹھی دھی باہر بیٹھا اک جوائی، نہ
 منگے پینا کھانیاں۔ نہ بولے کسے نال چاچی تائی، بھین بھائی نہ کوئی سیانیاں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگت وچولا ویکھ دکھانیاں۔ جگت
 وچولا شبد گر، ایکا ایک رکھایا۔ دوہاں ملاوا کرے دُھر، ساچا راہ جنایا۔ ساچی جوڑی جائے جڑ، وچھڑ کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، آپ اپنا ویکھ دکھایا۔ کنت بھتارا ہر بھگونت، ویکھے در دروازیا۔ کون دوارے ساجن سنت، گرگھ غریب نوازیا۔ آپے جانے اپنی کھیل بھيو نہ جانے
 جیو جنت، کھیلے کھیل آد جگادیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے پار برہم برہم ہما دیا۔ سرت سوانی کر شنگار، نیتز نین رہی شرمایا۔ اپنے

اندروں آئی باہر، نو دوارے دئے تجایا۔ ملے میل میت مرار، ایکا آس رکھایا۔ پُرکھ ابناشی پاوے سار، آپ اپنی بُجھیا اُٹھایا۔ اندر مندر کھول کواڑ، ایکا دھام رکھایا۔ ساچی سیجا کر پیار، آتم دیکھ رکھایا۔ میل ملاوا ہر میت مرار، کنت کنتوہلا ناؤں دھرایا۔ شبد جھولا جھلائے اپر اپار، اک ہلارا رہیا دواہیا۔ نرمل جوتی جگے اگم اپار، دیبا باقی نہ کوئی رکھایا۔ گرگھ ناری کر پیار، ہر ہر کنت رہی ہنڈھایا۔ ملیا میل وچ سنسار، لوک مات وٹی ودھایا۔ کلجگ انتم لے اوتار، نہہکنتک وڈی وڈیایا۔ گرگھاس سہائے بنک دوار، در دوارا دیکھ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرپاندھ ناؤں رکھایا۔ ہر چرن دوارا سچ ہے، ساچو ساچ سمائے۔ کایا ماٹی بھانڈا کچ ہے، تھر رہن نہ پائے۔ نو دوارے رہیا نچ ہے، من منوآ ہو ہلکائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساجن لے ترائے۔ ہر چرن دوارا ہر رنگ، ہر ہر رنگ رنگا سندا۔ گرگھ منگی ساچی منگ، پر بھ پورن بھچھیا پائندا۔ آتم دکھائے سچ پلنگ، سچ سنگھاسن آسن لائندا۔ ایکا شبد اک ترنگ، ایکا دھار وھائندا۔ ایکا تیرتھ ایکا تٹ، ایکا گوداوری ایکا گنگ، ایکا جل سمائندا۔ ایکا رُپ ایکا رنگ کٹنہارا بھکھ ننگ، جن بھگتاں دیا کما سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چرن دوار اک دکھائندا۔ چرن دوار ہر رنگ راتا، گرگھاس گھہ سالاحیا۔ میٹ مٹائے اندھیری راتا، ایکا چند چڑھایا۔ چرن کول بندھائے ساچا ناتا، دو جہاناں دیکھ رکھایا۔ درس دکھائے اک اکانتا، ایکا رُپ سمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چرن دوارا ایکا بوُجھ بُجھایا۔ چرن دوار ہر ساچا سچن، گرگھاس میل ملا سندا۔ نیترنین پائے کجل، اندھ اندھیر گوانندا۔ دُرمت میل دھوائے کرائے مجن، ساچا دھام سہائندا۔ آدجگادی آیا پردے کچن، نام پردہ ایکا پائندا۔ کال نگارے گھر گھر سر سر وچن، دھرم رائے ڈورُ وائندا۔ کسے نہ میل کوئی سچن، نہ کوئی میل ملا سندا۔ لاڑی موٹ چارے گنٹ آئے نچن، لوک مات دیکھ رکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چرن دوار ہر نرنگار ایکا بوُجھ بُجھائندا۔ چرن دوار ہر گوہند، ہر ہر نظری آیا۔ میٹ مٹائے سگلی چند، چنتا چکھا گویا۔ گرگھ اُپجائے اپنی بند، آپ اپنی رکت تریا۔ امرت دھار وھائے ساگر سندا، گھر گبھیر سما۔ متمکھ لگائے اپنی نند، نندک نندیا کھ بھرایا۔ جودھا سوروا وڈ مرگند، گرگھ لے اُٹھایا۔ داتا دانی دیوے دان گنی گہند، نام جھولی دئے بھرایا۔ پرگٹ ہوئے دھرت دھول ہند، بھارت کھنڈی دیکھ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ

اپنی جوت دھر، چرن ناتا اک بندھایا۔ چرن ناتا دھر سنجوگ، گرگھ وڈ وڈیایا۔ آد جگاد نہ ہوئے وجوگ، نہ کوئی گھ بھوایا۔ آتم رس ساچا بھوگے بھوگ، رس رسیا آپ اکھوایا۔ شبد چگائے ساچی چوگ، مانک موتی ہنس سہایا۔ ایکا دیوے ساچا جوگ، چرن پریتی اک سکھایا۔ پرگٹ ہو درس دیوے ہر اموگھ، گرگھوں وجے ودھایا۔ دئی دوتی ہوئے ہنگتا کٹے روگ، محل اٹل اچل اُچ کرے رُشٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چرن کول اُپر دھول، جن بھگتاں میل ملائیا۔ دھرت دھول سہارا، برہمنڈاں راہ تکایا۔ گگن منڈل رووے زارو زارا، نیتز نیر وہایا۔ برہما چارے گھ کرے پکارا، اٹھے پہر گایا۔ شو شنکر منڈیاں پاوے ہارا، سپس اپنا بھیٹ چڑھایا۔ کروڑ تیتیا کرے وچارا، سُرپت راجا اند ویکھ وکھایا۔ نوکھنڈ پر تھمی کرے کارا، کرن کارن آپ ہو جایا۔ لکھ چوراسی جنم ہارا، جوئے جنم گوانیا۔ گرگھ ورلے پاوے سارا، جس جن بوُجھ بُجھایا۔ چرن کول کول چرن ڈھیہہ پئے دوارا، موکھ مُت گرچرن بیٹھاں رہی شرمایا۔ گرگھ تیرا اُچ منارا، دس کسے نہ آئی۔ بھریارہے ہر بھنڈارا، پر بھ ساچا آپ درتایا۔ دپیک جوتی جگے اپارا، نورو نور سہایا۔ اک اکلا بیٹھا ایکا اینکارا، گرگھوں راہ تکایا۔ آد جگاد جگا جگنتر جگ جگ پاوے سارا، در در گھر گھر ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چرن دوارا ساچا گھر، گھر ساچا اک سہایا۔ چرن دوار ہر جن ویکھ، اپنا مول چکایا۔ نیتز لوچن نین پیکھ، ترشنا ترپت کرایا۔ میٹنہارا بدھنا لیکھ، لیکھا لیکھے لئے لگایا۔ ویکھ وکھائے دیس پردیش، دُور نیر نہ کوئی جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے ویکھ وکھایا۔

پاربرہم پُرکھ ابناشا، گھٹ گھٹ آپ سما۔ کھیلے کھیل پر تھمی اکاشا، اکاش اکاشا وچ سما۔ بھگت سہیلا ہوئے داسن داسا، لوک مات پھیرا پایا۔ نچ گھر آتم رکھے واسا، در دروازہ ویکھ وکھایا۔ شاہو بھوپ ہر غریب نوازا، شاہ سلطانا آپ اکھوایا۔ شبد انادی دُھن وجائے انحد واجا، راگ راگنی سیوا لایا۔ شبد رکھے چٹا آسو تازا، سچ سنگھاسن آسن لایا۔ جن بھگت سوارے آپے کاجا، پُرکھ ابناشی ڈیرہ لایا۔ شبد شبدی مارے واجا، دوس رین رہیا جگایا۔ کلجگ جوت اتم پرگٹائے دیس ماجھا، سمبل نگری دھام سہایا۔ دُھر درگا ہی آیا بھاجا، رام راما روپ وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا لیکھ لکھایا۔

پاربرہم پر بھ پُرکھ سلطانا، ایکا ایکنکاریا۔ جوتی نور جگے مہانا، جوتی جوت ڈمگا رہیا۔ شبدی شبد اک ترانہ، ایکا ناد و جا رہیا۔ لوآں پُریاں ویکھ وکھانا، برہمنڈاں
 کھنڈاں آپ سما رہیا۔ برہما وشن شو دیوت سُر دیوے دانا، نام بھچھیا جھولی پا رہیا۔ لکھ چوراسی کر پچھانا، گرگھ سوئے مات اٹھا رہیا۔ آد جگاد جگ جن
 بھگتاں ہتھیں بٹھے گانا، بھگت وچھل نام دھرا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ رنگا رہیا۔ پاربرہم ہر داتار، نرگن رُپ
 سما۔ نرگن کھیل اپر اپار، وید کتیب بھو نہ رایا۔ اک اِکلا ایکنکار، عقل کلا سما۔ آوے جاوے وِج سنسار، آپ اپنا ویس وٹایا۔ جلاں تھلاں پاوے سار،
 جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈونگھی کندر پھول بھلایا۔ لکھ چوراسی میت مُرار، گھٹ گھٹ بیٹھا آسن لایا۔ بھرم بھلائے جیو گوار، مایا ممتا موہ رکھایا۔ ہوئے ہنگتا
 گڑھ ہنکار، تن اندر اک اُکایا۔ گرگھ ساچے کر اُجیار، من منو آ بندھ بندھایا۔ مت بُدھ کر پیار، ایکا بوجھ بُجھایا۔ شبد دُھن سچّی دُھنکار، اندر منگل ایکا گایا۔
 گوت گائے میت مُرار، پنچم پنچم ویکھ وکھایا۔ جوت نرنجن سیوادار، جوتی نور کرے رُشایا۔ آپے کھولنہارا بند کواڑ، آپے کُنڈا لایا۔ گرگھ ساجن سنت
 ۶۳۸ سہیلے کر پیار، آپ اپنا راہ رکھایا۔ جگ جگ جوتی جگے اپار، دسم دواری ڈیرہ لایا۔ اکھ اگوچر بھو نیار، ہتھ کسے نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، آتم سیجا اک سہایا۔ آتم سیجا سَنگھاسن، ہر ساچی جوتی جوت جگایا۔ بیٹھا اک پُرکھ ابناشن، پاربرہم وڈی وڈیائی۔ ساچے منڈل پاوے راسن،
 گوپی کاہن آپ اکھوایا۔ کھیلے کھیل شاہو شاباشن، تخت تاج اک سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آدن انتا ہر بھگوتتا، بھگون رُپ
 آپ ہو جایا۔ آد پُرکھ شاہ سلطانا، نر نرائن اکھوایا۔ کھیلے کھیل دو جہاناں، پنت پاؤن نام دھرایا۔ نو کھنڈ پر تھی ویکھے مار دھیانا، ستاں دیپاں ڈیرہ لایا۔ لکھ
 چوراسی کر پردھانا، ترے گن مایا جوڑ جُڑایا۔ پنچم میلا کھیل مہانا، پنچم پنچم ویکھ وکھایا۔ درگھر بیٹھا ہر بھگوانا، دس کسے نہ آیا۔ گرگھ وِلاچتر سُبانا، جس
 جن اپنی بوجھ بُجھایا۔ آتم انتر دیوے نام ندھانا، رسنا جھوانہ کوئی ہلایا۔ ایکا راگ اک ترانہ، ایکا کان سنایا۔ ایکا گھر اک اُکانا، ایکا ایک ہر ہر نظری آیا۔
 ایکا شبد اک بانا، ایکا رہیا چڑھایا۔ بھو نہ پائے کوئی راجا رانا، راج راجاناں دس نہ آیا۔ میل ملائے غریب نمانا، غریب نوازا ناؤں رکھایا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد جگ جگ آپ اپنا ویس وٹایا۔ ویس وٹائے ہر نرنکار، عقل کلا اکھوایا۔ جگ جگ لوک مات لے اوتار، آپ اپنی

رچن رچایا۔ نرگن سرگن کر اُجیار، دھرت مات ویکھ وکھایا۔ چار کُنٹ دہ دشا پاوے سار، اگم اتھاہ بے پرواہ کھیلے کھیل ہر گھٹ تھانیا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ آد نرنجن داتا دانی درد دُکھ بھے بھنجن، سگلا سنگ نبھایا۔ سگل سنگ سگل ہر ساتھا، اپنی کل ورتایا۔ آپے پوت سپوت
 راما دسرا تھا، لکا گڑھ آپ تڑایا۔ آپے ہوئے گند منوہر لکھی نرائن رتھ رتھو ہی آپ اکھوایا۔ آپے نانک گوہند گائے گا تھا، گر گر وڈی وڈایا۔ آپے
 پوجا آپے پاٹھا، آپے منتر نام درڑایا۔ آپے سر سرور مارے ٹھاٹھا، جل دھارا آپ وہایا۔ آپے کھیلے کھیل بازی گر ناٹا، نوٹ آسانگ ورتایا۔ آپے جوت
 جوالا اگنی لٹ لٹا، آد شکت آپ اکھوایا۔ آپے جگ جگ پورا کر نہارا گھاٹا، جیواں جنٹاں ویکھ وکھایا۔ ویکھ وکھانے تیر تھ تاتا، تٹ کنارہ ویکھ وکھایا۔
 چوڈاں لوکاں کھولے ہاٹا، گلیا کوئی رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ کرتا آپ اکھوایا۔ جگ کرتا ہر کر نہارا، ایکا ایک
 اکھونتیا۔ آد انت لے اوتارا، کھیلے کھیل سور سرنگیا۔ چلے چلائے اپنی دھارا، آپے شاہ کنگال آپے بھکھا ننگیا۔ آپے راج جوگ شاہ سلطان سچ سکدرا، اپنا
 در آپے منگیا۔ آپے لوآں پُریاں آپے کھنڈ منڈل برہمنڈ جیرج انڈ اُتبیج سیتج دے سہارا، آپے ویکھ وکھنتیا۔ آپے جانے اپنا آر پار کنارہ، ڈونگھا ساگر
 کھوج کھجنتیا۔ جوتی نور کر اُجیار، کھیلے کھیل سری بھگونتیا۔ بھگتن پیتا وچ سنسارا، دیوے نام سچ سنگنتیا۔ کلج تیری انتم وارا، سرشٹ سبائی ویکھ وکھنتیا۔
 چار ورن لگان اپنا نعرہ، ایکا شبد نہ کوئی رکھنتیا۔ پاربرہم پر بھ لے اوتارا، لکھ چوراسی بوجھ بھجنتیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھو
 کھلائے ساچے سنتیا۔ ساچا سنت ہر رنگ راتا، دوس رین پر بھات۔ ہوئے سہائی پتاما، میٹ مٹائے ذات پات۔ شبد دیوے ساچی داتا، بیٹھا رہے اک
 اکانت۔ چار ورن بندھائے ایکا ناتا، امرت آتم پیائے بوند سوانت۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنی واٹ۔ کلج اتتم
 اندھیری رین، جگت اندھیرا چھایا۔ رسنا کسے نہ سکے کہن، نہ کوئی لیکھ لکھایا۔ گرگھ آتم پائے وین، نیز رو رو نیر وہایا۔ ناتا ٹٹامات پت بھائی بھین ساک
 سجن سین، سنگر پورا دس نہ آیا۔ مندر مسجد گرودوارے سارے بہن، گر کاشد نہ کسے کمایا۔ کھانی بانی ویکھے نین، نین نیناں اک درسایا۔ کلج مایا متا
 لوبھ موہ ہنکار کسے لین نہ دیوے چین، چاروں کُنٹ پھرے ڈھایا۔ ور ویکھے لاڑی موت ڈین، اُچے ٹلے ڈیرہ لایا۔ دھرم رائے چکائے لہن دین، لیکھا اپنا

وکیہ دکھایا۔ چتر گپت آگے ہو سارے کہن، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ کلج تیری اتم دھار، کلج ورتی وچ سنسار، پُرکھ ابناشی آیا لین، جوتی جامہ بھیکھ
 وٹایا۔ جوتی جامہ ہر بھگوانا، جوتی جوت جگایا۔ شبد کھنڈا شبد تیر کمانا، شبد گر رہیا اٹھایا۔ شبد جو دھاشد سوربیر بلوانا، شبد شبدی ناؤں اُپایا۔ شبدی آئے وچ
 میدانا، شبد شبد کرے کڑمانیا۔ نو کھنڈ پر تھی لکھ چوراسی ہوئی نادھانا، کلج کوڑا رہیا سوائیا۔ راج راجانا شاہ سلطانا بھلے پینا کھانا، مدراجام اک پیانیا۔ اندر
 مندر نہ سنیا گانا، راگ تال رہے وجایا۔ پایا پد نہ اک زربانا، بھرے بھلی سرب لوکایا۔ جگت بھیکھ نہ پار کرانا، بن گر پورے نہ کوئی سہایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہ ہکنک نرائن ز، ایک ڈنکا رہیا وجایا۔ ایک ڈنکا ہر زرنکار، اپنا آپ وجا سندا۔ لوآں پریاں کرے
 خبردار، برہما وشن شو دیوت سُر سویا کوئی رہن نہ پاسندا۔ ستاں دیپاں ناؤں کھنڈاں بھئے دھار، ایک نعرہ لاسندا۔ ورنناں برناں رہیا ویکھ وچار، چار یاری پھول
 بھلا سندا۔ سنگ محمد چکنا پئے بھار، ویلا اتم آسندا۔ اللہ رانی کرے وچار، نیتز رورونیر وہا سندا۔ پرگٹ ہو یا بے عیب پروردگار، حق حقیقت ویکھ دکھاسندا۔
 خلق خدائی سانجھ یار، خالق خلق وچ سانسندا۔ انا الحق نہ کرے کوئی پکار، مقامے حق نہ کوئی دکھاسندا۔ پڑھ پڑھ تھکے انجیل قرآن، کایا کرہ نہ کوئی پار
 کراسندا۔

★ ۱۹ بھادروں ۲۰۱۵ بکرمی سادھو سنگھ دے گھر پنڈ روڈے ضلع فروز پور ★

ہر داتا مہربان، آد جگاد سمایا۔ جوتی نور ہر بھگوان، ایک ایک اکھوایا۔ پاربرہم پُرکھ سلطان، سنگر نام دھرایا۔ آد زرنجن اک نشان، ایک رہیا جھلایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا نور اُپایا۔ جوتی نور ہر کر کرتار، کرتا پُرکھ ناؤں دھرایا۔ لکھ اگوچر اگم اپار، اگڑے دھام سہایا۔
 محل اٹل اُچ مینار، نہچل دھام سہایا۔ کرے کھیل کھیلنہار، کھیل کھلنتا آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر ہر روپ سمایا۔ ہر
 روپ ہر رتڑا، ہر ہر پُرکھ سُبجان۔ وسے ایک دھام انڈیٹھڑا، نہ لیکھ لکھے کوئی جہان۔ داتا دانی ہر بسیٹھڑا، پر م پُرکھ سلطان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، آدانت ایک کاہن۔ آد پُرکھ ہر ابناشا، پر م پُرکھ سلطانیا۔ جوتی نور کھیل تماشنا، نور نور کرے مہانیا۔ اپنا ویکھے آپ تماشنا، اپنا منڈل آپ

سہانیاں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوت اُپائے جگائے اک بھگوانیا۔ جوتی نُور کرے اُجالا، ہر نُور کرے رُشائیا۔ دیناں بندھپ دین
 دیالا، دیندھ اکھوائیا۔ تھر گھر ویکھ سچّی دھر مسالہ، بیٹھا آسن لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جوت ڈمگائیا۔ جوتی جوت ہر گوہند،
 اپنی آپ اُپائندا۔ آپ اپنی میٹے چند، آپ اپنا ڈکھ گوانندا۔ آپ اپنا بنے بخشند، آپ اپنی بھچھیا جھولی پائندا۔ آپ اپنی اُپجائے بند، جوتی جوت سچ
 ہنڈھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ناؤں دھرائندا۔ آد پُرکھ ہر پُرکھ اکالا، نرگن رُپ سمائیا۔ آپے چلے اپنی چالا، چال
 اولٹری اک رکھائیا۔ اپنے پھل لائے ڈالا، پھل بھلواری آپ سہائیا۔ اپنے در سہائے تالا، امرت تال بھرائیا۔ اپنے در دکھائے جوت جوالا، آد شکت رُپ
 وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نرگن وچ سمائیا۔ نرگن رُپ ہر کرتار، ایکا ایک اکھوائیا۔ اک اِکلا ایکنکار، ایکا نام دھرایا۔ ایکا
 وسے دھام نیار، دھام اولٹرا آپ سہایا۔ نہ کوئی دوسر دسے میت مُرار، سگلا سنگ نہ کوئی رکھایا۔ گر پیر نہ کوئی اوتار، سادھ سنت نہ کوئی جنایا۔ برہما وشن
 شو نہ کرے کوئی پیار، کروڑ تیتیس نہ ویس وٹایا۔ برہمنڈ کھنڈ نہ کوئی ادھار، اُتبیج سبتج نہ بنت بنایا۔ رَس نہ کوئی اُجیار، منڈل منڈپ نہ کوئی سہایا۔ لکھ
 چوراسی نہ پسر پسا، ترے گن مایا نہ کوئی اُپایا۔ پنج تت نہ کوئی ادھار، نہ کوئی پنچھی میل ملایا۔ اپ وائے تیج پر تھی آکاش نہ کوئی کرے خبردار، من مت
 بدھ نہ کوئے ٹکایا۔ نو دوار نہ پار کنار، دسواں گُپت نہ کوئی رکھایا۔ نہ کوئی رسنا جہوا گائے راگ ملار، بتی دند نہ کوئی ہلایا۔ نہ کوئی سر سرور تیر تھ تٹ
 کنار، نہ کوئی نہاؤنی نہاؤن جایا۔ چوڑاں لوک چوڑاں طبق نہ ہٹ بازار، نہ کوئی ویسی ویس وٹایا۔ کھانی بانی نہ کوئی رہیا اُچار، وید پُران نہ کوئی لکھایا۔ شاستر
 سمتر نہ بنھے دھار، انجیل قرآن نہ کوئی گایا۔ مندر مسجد نہ کوئی گرو دوار، شو دوالا مٹھ نہ کوئی رکھایا۔ تھر گھر بیٹھ سچّی سرکار، آپ اپنا کرم کمایا۔ اک
 اِکلا ایکنکار، ایکا رہیا راہ دکھایا۔ جوتی جوت کر اُجیار، جوتی نُور کرے رُشائیا۔ دھریا ناؤں نر نرنکار، نرگن ویس وٹایا۔ جوتی سیجا کر پیار، آپے رہیا ہنڈھایا۔
 شبد سٹ جن ڈلار، اپنا ویس وٹایا۔ آپ سنائے کرے خبردار، ایکا بوجھ بُجھایا۔ پتا پوت اک پیار، پار برہم سمجھایا۔ اکال پُرکھ تیری بنھے دھار، اکال مورت
 نظری آیا۔ ناد تورت وچ اپر اپار، ہر ساچا رہیا وجایا۔ آپے نیڑے دورت در گھر سچ دربار، در دروازہ اک دکھایا۔ آسا منسا پورت ہر نرنکار، سر اپنا ہتھ

ٹکایا۔ شبد سُت اُٹھ بکار، اپنا سبب رہیا جھکایا۔ پاربرہم پر بھ ڈھیہہ پیا دوار، تیرا تیری سیو کمایا۔ کرتا پُرکھ کرے خبردار، ایکا حکم سنایا۔ سچ تخت بیٹھ سلطان، ست سرُپا ویکھ وکھایا۔ نادی سُت دیوے دُھر فرمان، لیکھا لکھت وِچ نہ آیا۔ رچنا آپ کرے ہو مہربان، برہمنڈ کھنڈ رہیا اُپایا۔ لوک پر لوک کر پردھان، پت پر میثور ویکھ وکھایا۔ ویکھے کھیل دھرت دھول جل بِنب زمیں اسمان، آکاش آکاش پرکاش رکھایا۔ ترے گن مایا کر پروان، ترے ترے ویس وٹایا۔ آپ اپنا در پچھان، در ساچے ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے سُت دتا ور، شبد سُت اک اُپجایا۔ شبد سُت وڈ بکارا، ایکا ایک اکھواندا۔ اپنا کرے آپ وہارا، آپ اپنی رچن رچاندا۔ کول کولا دیوے دھارا، امرت گھ چوانیندا۔ پاربرہم برہم کر پسارا، برہے جھولی پاندا۔ لکھ چوراسی کر اُجیارا، آپ اپنا وِچ ٹکاندا۔ کھیلے کھیل وِچ سنسارا، ہر گھٹ آسن لاندنا۔ آپے جانے اپنی کارا، آپ اپنا دھرم دھراندا۔ شبد سُت بن لکھارا، برہے اے سمجھاندا۔ وید ویدا کر اُجیارا، چارے جگ ونڈاندا۔ سنجگ تیرا سوہے دوارا، ہر نرنکارا وار اٹھاراں میل ملاندنا۔ تریتا تیرا رُپ اپارا، دوئے دھارا آپ رکھاندا۔ جن بھگتاں کرے پارکنارہ، ہنکاری گڑھ تڑاندنا۔ دواپر تیری بنھے دھارا، پُران اٹھاراں ویکھ وکھاندا۔ وید ویاسا میت مُرارا، ایکا گن سناندنا۔ کاہنا کرشنا کھیل نیارا، نام بنسری اک وجاندنا۔ دووتاں دُشاں کر سنگھارا، بنس سرنسا آپ اپنا میٹ مٹاندنا۔ کھجگ ویکھے تیری دھارا، تیرے رنگ سماندا۔ عیسیٰ موسیٰ کر پیارا، ایکا بوجھ بُجھاندا۔ ویکھ وکھاوے محمدی یارا، چار یاری سنگ رکھاندا۔ آپے لائے اپنا نعرہ، حق بحق آپ جناندنا۔ آپے پاونہارا سارا آپے ویکھ وکھاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی دھار بندھاندا۔ کھجگ تیری کالی دھار، چاروں کُنٹ اندھیرا چھانیا۔ نانک گر ہر کر پیار، پنچ تت کرے گڑمانیا۔ شبد کھنڈا تیز کٹار، نام ست ہتھ پھرانیا۔ ہوئے ہنگتا کر خوار، ذنی دویتی میٹ مٹانیا۔ رنگن رنگ چاڑھے جگت اپار، رنگنہارا آپ اکھوانیا۔ چاروں کُنٹ دہ دشا کرے وچار، در در پھیری پانیا۔ ایکا جوتی نور دس کر اُجیارا، گو بند دھار اک بندھانیا۔ شستر بستر کر تیار، تن گاترا اک سجانیا۔ ایکا رکھے کھنڈے دھار، تکھی سکھی بنت بنانیا۔ لیکھا لکھے اپر اپار، انتم سر سے گیا رڑھانیا۔ دیوے سنہیہڑا ساچے یار، ستھر ہیٹھ وچھانیا۔ اکال پُرکھ پر بھ سُن پکار، ویکھے راہ واہو داہیا۔ تیرا میرا اک پیار، پوت سپوتا ایکا جانیا۔ تیرا سوہے بنک دوار، در دوارا ویکھ

دکھائیا۔ بھریا رہے جگت بھنڈار، نہ خالی کوئی کرائیا۔ پھریدار آپ کرتار، تیری سیوار ہیا کمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری
 اتم ور، در ساچا ویکھ دکھائیا۔ ساچا گھر دُھر دربارا، ہر ایکا ایک دکھائیاں۔ آد پُرکھ آد نرنجن جگے جوت اگم اپارا، جوتی نورو نور مہانیاں۔ شبد سُت وڈ
 سکدارا، کھیلے کھیل وچ جہانیاں۔ آد جگاد جگ آوے وارو وار، لوک مات ہو پردھانیاں۔ گر گوبند لکھیا لیکھ اپارا، لیکھا لکھت نہ کوئی مٹانیاں۔ پرگٹ
 ہوئے نہہکنک نرائن نر اوتارا، شبد کھنڈا اک چکانیاں۔ لوآں پُریاں برہما وشن شو دئے ہلارا، سرشٹ سبائی پُن چھان کرانیاں۔ لکھ چوراسی ویکھے پرکھے جیو
 جنت گوارا، اندر مندر پھول بھلانیان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، ایکا جوت شبد سنائے سچ ترانیاں۔ شبد گانا ساچا
 راگ، ہر ساچا آپ گائیا۔ ہر جن سوئے جائن جاگ، من مت گوڑھی نیند سوائیا۔ جن بھگتاں بُجھائے ترشنا آگ، منمکھاں رہی ستائیا۔ گر سکھ بنائے پھڑ
 پھڑ ہنس کاگ، گر پورے ہتھ وڈیائیا۔ دیک جوتی جگے چراغ، اندھ اندھیر گوائیا۔ شبد کواڑا کھولے تاک، اپنی بوجھ بُجھائیا۔ بھگت سُھیلا ویکھے مارے
 جھاک، ایکا دوجا پردہ لاہیا۔ تیجے نین ملے پائی پاک، چوتھے پد رہیا سامیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ کھیلے کھیل سرشٹ سبائیا۔
 سرشٹ سبائی تیرا کھیل، ہر ساچے سچ کھلایا۔ آد جگادی کریا میل، جگت وچھوڑا آپ کٹایا۔ آپے ہوئے سجن سُھیلا، آپے بیٹھا کھ بھوایا۔ آپے وسیارنگ
 نویل، ہر گھٹ آپے ڈیرہ لایا۔ آپے گرُگر چیل، گر چیل نام دھرایا۔ آپے کٹنہارا دھرم رائے دی جیل، پھندن پھندن نہ کوئی رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ڈنک وجایا۔ شبد ڈنک ہر نرنکار، جگ جگ آپ وجائندا۔ کلجگ اتم ہو تیار، جوتی جامہ بھیکھ وٹائندا۔ نرگن رُپ کھیل
 اپار، نرگن دھارا اک چلائندا۔ نرگن کھنڈا تیز کٹار، نرگن اپنے ہتھ اٹھائندا۔ نرگن برہمنڈاں پاونہارا سار، جیرج انڈاں ویکھ دکھائندا۔ نرگن بھیکھ
 پکھنڈا دئے نوار، ایکا کھنڈا آپ اٹھائندا۔ نرگن اچا ڈنڈا لائے اپر اپار، سو پُرکھ نرنجن سیو کمائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا
 شبد اُپجائندا۔ شبد گر جگت اوتارا، ہر ہر آپ کرایا۔ ہر ہر بنیا میت مُرارا، ایکا دھام سُھایا۔ دوہاں میلا وچ سنسارا، بھيو کوئی نہ رایا۔ وید کتیب نہ کسے
 وچارا، نہ کوئی لیکھا لیکھ لکھایا۔ رسنا جہو کسے نہ گایا، نہ پایا دُھر دربارا۔ کلجگ مایا پایا چھایا، بُھلیا سرب سنسارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،

آپے ویکھنہار پسارا۔ جوتی نوری ہر داتار، اپنی آپ جگایا۔ کلج کوڑا ویکھ سنسار، لوک مات کرے رُشانیا۔ من مت ہوئی خوار، بدھی رہی شرمایا۔ دھیرج
یت ست سنتو کھ نہ کوئی ادھار، ساتنک ست نہ کوئی کرایا۔ ہوئے ہنگتا گڑھ ہنکار، جیواں جنتاں ونڈ ونڈایا۔ سادھ سنت ہوئے نار و بھچار، ہر ہر کنت نہ
کوئی ہنڈھایا۔ خالی ہوئے نام بھنڈار، نام بھنڈار نہ کوئی ورتایا۔ در در منگن بن بھکھار، سادھ سنت نہ کوئی وڈیایا۔ ملیا میل نہ ہر میت مرار، نیتزنین نہ
درشن پایا۔ مانس جنم نہ لیا سوار، لکھ چوراسی پھند نہ توڑ تڑایا۔ گر کاشد اپر اپار، گر گھماں پار کرایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج
تیری اتتم ور، نہہکنک نرائن نر، ایک ڈنک وجایا۔ نہہکنک ڈنک اپار، ہر ہر آپ وجایا۔ راو رنگاں کرے خبردار، سویا کوئی رہن نہ پایا۔ واسی پری گھنکا ہو
تیار، سمبل نگری ڈیرہ لایا۔ جننی جن جن گائے ادھار، بھگت وچھل آپ اکھوایا۔ جوتی شبدی تنکا اک ہلار، سرشٹ سبائی دے ہلایا۔ جوتی جوت سرپ
ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا مردنگ رہیا وجایا۔ شبد مردنگا وجایا ڈھول، سنگر پورا آپ وجا سندا۔ سرشٹ سبائی پردے کھول، لگیا کوئی رہن نہ پائندا۔
لکھ چوراسی کھیلے ہول، ہوئی ہوئی بنت بنا سندا۔ نام کنڈے دیوے تول، تولنہار آپ اکھوایا۔ راج راجان شاہ سلطان ستے انھول، مایا پردہ ایک پائندا۔
سمت سولاں رچیا گھول، ویکھنہارا ویکھ وکھائندا۔ نام وست جس جن ساچے کول، آگے ہو ہو درشن پائندا۔ من مت مایا جگت کرے مخول، ہر کا بھو کوئی
نہ پائندا۔ نانک گوبند کیتا قول، ہر جوتی پور کرائندا۔ جن بھگتاں آتم انتر پردے دیوے کھول، بجر کپائی کُنڈا لائندا۔ انحد شبد انادی دُھن وجائے ڈھول،
انحد ویکھ وکھائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، برہم برہم پھول بھلا سندا۔ پار برہم ویکھ برہماد، اپنا روپ وٹایا۔ شبد
وجائے ساچا ناد، انادی دُھن رکھایا۔ لیکھ لکھائے بودھ اگادھ، بودھ اگادھ آپ اکھوایا۔ جیواں جنتاں لکھ چوراسی دیوے داد، کلج اتتم ونڈ ونڈایا۔ جوتی
جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتتم ور، نہہکنک نام رکھایا۔ نہہکنک ہر اکلا، ایک ایک اکھوایا۔ دوجا وسائے سچ محلہ، تیجا در سہایا۔
چوتھے پد آپے ملا، نرگن نور کرے رُشایا۔ پنچم میٹے دوتی سلا، ثالث نام رکھایا۔ چھیویں وسیانہ چھپر چھنٹا، چھپر چھنٹا نہ کوئی سہایا۔ ست پرکھ نرنجن ست
ست ست کر آپ اپنا آپے مٹاں، نہ کوئی دوسر ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتتم ور، نہہکنک نرائن نر، ہر جن

ساچے لئے جگایا۔ ہرجن ساچے جگاونہارا، ایک پُرکھ اکالیا۔ آوے جاوے وچ سنسارا، دیناں بندھپ دین دیا لیا۔ دیوے نام سچا سہارا، شبد سہارا دو جہانیاں۔
 اک دکھائے پار کنارا، منجھدھار نہ کوئی رُڑھانیاں۔ چار ورن سہائے اک دوارا، اوچاں نیچاں بھیو مٹانیاں۔ راؤ رنکاں راج راجاناں شاہ سلطاناں بھیکھ
 منگائے، گھر گھر پھیر پھرانیاں۔ گرگھ سہائے بنک دوارا، بنک دواہی ہر بھگوانیا۔ نام کھنڈا شستر بن کٹارا، امرت آتم اک پینانیاں۔ کایا کرے ٹھنڈی ٹھارا،
 سیتل ساتک دھار وہانیاں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، کھیلے کھیل جگت جہانیا۔ جگت جہاناں ہر
 بھگوانا، آپ اپنا کھیل کھلا سندا۔ شبد چلہ تیر کمانا، رسنا آپ چلا سندا۔ جودھا سور بلی بلوانا، بل دھاری آپ اکھواندا۔ لوآں پُریاں کرے اک نشانا، راہ
 وچ نہ کوئی اٹکاندا۔ سرشٹ سبائی ویکھ وکھانا، ویکھنہار دس نہ آسندا۔ گرگھاں ویکھے کایا مندر اندر سچ مکانا، گھر گھر وچ آپ بنا سندا۔ جوتی نور جگے مہانا،
 جوت نرنجن سیوالا سندا۔ پنچم سخیاں ایک گانا، ایک راگ الا سندا۔ آتم سیجا دھام سہانا، سچ سہنجنی سچ وچھاندا۔ شبد سروپی گر بنھے گانا، دس کسے نہ آسندا۔
 امرت آتم سر سروور اک کرائے اشانا، دُرمت میل گواندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، آپ اپنی رچن رچاندا۔
 کلج تیرا کالا ویس، ہر ساچا ویکھ دکھاندا۔ چاروں گنٹ در درویش، در در پھیری پاندا۔ بھرے بھلے نرنیش، راج راجان نہ کوئی اٹھاندا۔ جوتی جوت
 جگے دس دسمیش، دھسر راون کلج رامیٹ مٹاندا۔ آد جگاد جگ جگ کھیلے کھیل ہمیش، آد جگادی ناؤں دھرا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، جوتی نور آپ چکاندا۔ جوتی نور ہر چتکارا، جگ چوتھے آپ چکایا۔ سرشٹ سبائی ہوئے اجیارا، نہ کوئی پردہ سکے پایا۔ نو کھنڈ پر تھی ستاں دیپاں
 بنھے دھارا، ایک دھرم دکھایا۔ ایک رنگ رنگے کرتارا، کرتا کرنی رہیا کرایا۔ ایک در بھرے بھنڈارا، چار ورن منگن آیا۔ اٹھاراں برن پار کنارا، پنچ اوچ نہ
 کوئی دکھایا۔ برہم برہم کر پسارا، ہڈ ماس ناڑی چم اٹاں گارا لایا۔ آد پُرکھ ابناشی کرتا نہ مرے نہ پئے جم، جگ جگ ویس وٹایا۔ نہ کوئی ترشانا کوئی تم، نہ
 کوئی آلس نندرا رہیا دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، دوئے دھار ویکھ دکھایا۔ دوئے دھار ہر نرنکار، اپنے ہتھ
 رکھانیا۔ کلج کوڑا میٹ پسار، کوڑی کریا دئے گوانیا۔ سنجگ ساچے کر پیار، سویا سٹ لئے اٹھانیا۔ دواں میلا وچ سنسارا، اتم دئے کرائیا۔ کلج رووے

زارو زار، نیتز نیناں نیر دہانیا۔ سنجگ ساچا ہو اُجیار، دھرت مات گود سہانیا۔ دوہاں وچولا میت مُرار، ہر شبد آپ اکھوانیا۔ کلجگ کوڑا نیتز کھول، چاروں
 کُنٹاں ویکھ دکھانیا۔ سنجگ ساچا بولے بول، اک جیکارا لائیا۔ گر کاشد تولنہارا تول، وچ وچولا اک رکھانیا۔ کلجگ کوڑا کوڑا پسارا، چاروں کُنٹ ویکھ وچاریا۔
 سنجگ ساچا ہو تیار، اندروں نکلیا باہریا۔ ہر کاشد تیز کٹارا، دے مت آپ سمجھا رہیا۔ کلجگ تیری اتم رین، لوک مات جگ آئیا۔ سنجگ اٹھیا ساچا سین،
 سجن میت سنج سکھ دایا۔ گر کاشد گر گر رسی کہن، رسنا جھوانہ کوئی ہلایا۔ کلجگ تیرا کوڑا پسارا، اتم روپ وٹایا۔ سنجگ ساچا ہو اُجیار، لوک مات کرے
 رُشایا۔ گر کاشد کرے پیارا، گر گر ویس وٹایا۔ کلجگ تیرا کوڑا ناتا، ہر ساچے توڑ تڑاونا۔ سنجگ تیری اتم ذاتا، لوک مات آپ دھراونا۔ دوہاں وچولا پُرکھ
 پدھاتا، ویلا انت سہاونا۔ کلجگ پینڈا جائے مک، ہر ساچا آپ مُکانیا۔ چاروں کُنٹ مکھ پینے ٹھک، سکلا سنگ نہ کوئی رکھانیا۔ سُپھل نہ ہوئی دھرت مات
 مکھ، کوڑا ناتا جوڑ جڑانیا۔ جگت ترشانا اتری بُکھ، جوٹھ جھوٹھ نہ مات تجانیا۔ اتم بوٹا جانا سک، ہریا سنج نہ کوئی کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، در در گھر گھر ویکھ دکھانیا۔ سنجگ ساچا بال نادانا، ایکالے انگرانیا۔ ہر کاشد کر پروانہ، نیتز رہیا کھلایا۔ جن بھگتاں بنھے ہتھیں گانا، لوک مات
 سگن منانیا۔ اتم دیوے جیبا دانا، اتم برہم جنانیا۔ در دوار دکھائے اک مہانا، ایکا گھر سہانیا۔ ایکا جوت سری بھگوانا، پُرکھ اکال اک منانیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم سنجگ ویکھے ساچا در، در دربارا آپ سہانیا۔ در دربارا ہر ہر لا، اپنا تخت سہانیا۔ کلجگ کوڑا لیا بلا، ایکا حکم
 جنایا۔ جھوٹھا جگت جھوٹھا ملاح، جھوٹھا بیڑا رہیا چلایا۔ جھوٹھا دھندھا جھوٹھا راہ، جھوٹھا مارگ ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 کلجگ اتم دے سزایا۔ بیٹھ تخت ہر سلطان، اپنی بوجھ بُجھانیا۔ سنجگ ساچے دیوے دان، ایکا وست جھولی پانیا۔ چار ورن اک گیان، ہندو مسلم سکھ عیسائی
 نہ کوئی جنانیا۔ ایکا مندر اک مکان، ایشٹ گردیو اک منانیا۔ ایکا پین ایکا کھان، ایکا بستر تن پہنایا۔ ایکا راگ ایکا ناد سارے گان، گاوت گاوت مکھ سہانیا۔
 چوڑاں ہٹ وکھائے دُکان، چوڑاں طبق اک در بنانیا۔ ویکھ دکھانے لوآں پُریاں زمیں اسمان، کھنڈاں برہمنڈاں اک وڈیانیا۔ ایکا گوپی ایکا کاہن، ایکا سینا رام
 جنانیا۔ ایکا اللہ رانی کر پرنام، پروردگار اک خدانیا۔ ایکا برہم کر پچھان، برہم ویدا دے پڑھانیا۔ سنجگ ساچے ہو مہربان، ہر ساچی بھچھیا جھولی پانیا۔ اٹھ

بالک بال نادان، بالی بُدھ وڈیاںیا۔ دھرت دھول منگے اک نشان، دھرم نشانہ اک دکھایا۔ ست رنگ رنگے مہان، ست ستوادی آپ رنگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ستجگ ساچے بوجھ بُجھایا۔ کلجگ نیتزیر وہا، رو رو در پکاریا۔ کوئی نہ پکڑے میری بانہہ، نہ کوئی دسے میت مُراریا۔ نہ کوئی دیوے ٹھنڈی چھاں، نہ کوئی سگلا سنگ نبھا رہیا۔ جیو جنت بُدھی ہوئی کاں، کاگ کاگ وانگ گرلا رہیا۔ کسے ہتھ نہ آئے ساچاناں، نام بھنڈارا نہ کوئی رکھا رہیا۔ مکھ لگائی بیٹھے سور گاں، انتم کوئی نہ لڑ پھڑا رہیا۔ ناتا تھاپتراں ماں، بھین بھائی نہ کوئی ملا رہیا۔ درگاہ ساچی نہ ملے سچا تھاں، رائے دھرم راہ اٹکا رہیا۔ چتر گپت کرے سچ نیاں، لکھیا لیکھ کھول آپ دکھا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ ساچا ویکھ دکھا رہیا۔ ستجگ ساچے تیری ساچی ریت، ہر ساچے مات چلایا۔ نہ کوئی مندر نہ مسیت، دیہرا مٹھ نہ کوئی دکھایا۔ نہ کوئی ہست نہ کوئی کیٹ، ورن برن نہ ونڈ ونڈایا۔ دیوے دھام اولاک انڈیٹھ، دھام انڈیٹھڑا ڈیرہ لایا۔ سنت سہیلے رکھنے چیت، چتوت ٹھگوری نہ پانیا۔ سوہنگ شبد سناونا سہاگی گیت، ستجگ ساچے وجے ودھایا۔ پاربرہم آپ چلائے اپنی ریت، شبد گر وڈی وڈیاںیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کھیلے کھیل سرشٹ سبایا۔

★ ۲۰ بھادروں ۲۰۱۵ بکرمی ناظر سنگھ دے گھر ناتھیوال ضلع فروزپور ★

ہر رُپ اپار، ہر ہر سمایا۔ ہر بھوپ سیکدار، شاہو بھوپ اکھویا۔ رنگ رُپ اپار، رنگ رنگن ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا درس دکھایا۔ پاربرہم ہر داتار، ہر ساجن شاہو شاباتا۔ نرمل دیا کر اجیار، گھر اپنے کرے واسا۔ شبد شبدی بھے دھار، شبد شبدی کھیل تماشا۔ شبد شبدی کر شنگار، شبدی شبد پاوے راسا۔ شبد کھٹگ کھنڈا کٹار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا دے آدھار۔ اپنا میت ہر بھگوانا، پاربرہم بے انتا۔ شبد گر وڈ بلوانا، ایک ایک سنگ رکھنتا۔ آپ اٹھائے سچ نشانہ، ساچے دھام آپ سہنتا۔ لیکھ لکھائے آپ مہانا، نہ کوئی ویکھ

وکھنتا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا دھام سہنتا، دھام سہنتا دُھر دربارا، ہر ہر تھان سہایا۔ گھر مندر بیٹھ ہر نرنکارا، آپ اپنا
 کھیل کھلایا۔ شبدی ڈنک اپر اپار، شبد شبدی رہیا وجایا۔ لوآں پُریاں کرے خبردار، گھٹ گھٹ اندر ویکھ وکھایا۔ کایا چڑھ اُچ مینار، در ساچا ویکھ وکھایا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد کھنڈا اک چکایا۔ شبد کھنڈا کھڑگ کھگ، پُرکھ اکال رکھائندا۔ اُپر کائے شاہ رگ، آر پار آپ کرائندا۔ ویکھ
 وکھائے سرشٹ جگ، لکھ چوراسی پھول بھلائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی دھیر دھرائندا۔ کھڑگ کھنڈا تیز کٹاری، شبدی
 دھار چلائیا۔ گر گوبند بن ٹھھیاری، ساچی بنت بنایا۔ کھیلے کھیل وڈ بلکاری، جودھا سورناؤں دھرائیا۔ کھلگ انتم کھیل نیاری، آپ اپنا تھان سہایا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سجن ویکھ وکھایا۔ ہر سجن سائیں مینڈڑا، نڈھری شاہو نال۔ لہنا دینا چکائے تینڈڑا، گر شبدی سرت سنبھال۔
 لوک مات چکے پینڈڑا، لوآں پُریاں کرے خال۔ اک جیکارا لکھ لکھ آپے کھنڈڑا، ایک جلوہ نور جلال۔ دھام اولے آپے رہنڈڑا، نہ کوئی ویکھے جیو جہان۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی چلے چال۔ سخی مینڈی سکھیا، ساجن پوری آس۔ آس ایکار رکھیا، ملے میل سرب گنتاس۔ کایا چولی
 لائی پکھیا، چھپر چھن نواس۔ اندر بہہ بہہ آپے ہسیا، آپے کرے ہاس بلاس۔ اپنے آپ آپے آوے نسیا، ویکھ وکھائے پر تھی آکاش۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر شبد کرے بند خلاص۔ سخی مینڈڑا رنگیلا کنت، نڈھڑا رُپ اپار۔ دس نہ آوے جیو جنت، جگت کھیل کرتار۔ لہ لہ تھکے
 سادھ سنت، ملیا میل نہ میت مُرار۔ کھلگ مایا پائے بے انت، چاروں گنٹ اندھ اندھیار۔ بوچھ بھجھائے پورن سنت، نرمل جوت کر اُجیار۔ سنائے اک
 سہاگی چھنت، ہر شبدی رسن اُچار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر گھر ویکھے در دوار۔ ہر سجن انڈیٹھڑا، رنگ رنگیلا رام۔ آپے ستادے
 کر پٹھڑا، چھیل چھیلانو جوان۔ ساچا دھام اک سہنڈڑا، نہ دسے کوئی نشان۔ گرگھ ساچے ویکھ وکھنڈا، شبدی دیوے دُھر فرمان۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، آپے ویکھے مار دھیان۔ سائیں میرا ساکھیا، سخی سہیلی سنگ۔ ویکھ وکھائے کائنات، گھر گھر وجائے مردنگ۔ سچ سوانی ویکھے مار
 جھات، کون رنگیلے بیٹھا اک پنگ۔ کون گھ گائے واک، کون منگ رہی منگ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سجن ساچا ساک۔ ناری

کنت پچھانا، گھڑا گھنٹ کھول۔ گھر مندر ہوئے چانا، شاہو سجن سچا پے بول۔ نام پھڑائے ایک دامن، تن کا یا جائے مَوَل۔ دُھر در گاہی ہوئے ضامن، پور کرائے اپنا قول۔ پوری کرے ترشا کامن، چرن پریتی جن جن گھول۔ میل ملاوا رام رامنا، رام راما سے کول۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر شبد کنڈے رہیا تول۔ ہر سجن ویکھ وکھانیاں، پر م پڑھ کرتار۔ جھیل جھیل نوجوانیاں، بردھ بال نہ کوئی آکار۔ ایک جو بن رنگ مستانیاں، ایک نیناں کجل دھار۔ بستر بھوشن اک وکھانیاں، گھڑے گھڑائے نہ کوئی سنیا۔ پنگ رنگیلا اک پروانیاں، رُوپ رنگ اپر اپار۔ دیک جوتی سچ مکانیاں، جگے اگم اپار۔ اپنا گھر آپے کرے پروانیاں، گر شبدی وڈ سکدار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنی دھار۔ سخی سہنجنی زرنجی جوت، اپنا ویس وٹایا۔ اپنا ویکھ قلعہ کوٹ، بیٹھے گھر سہانیا۔ شبد رنگیلے لائے چوٹ، کرے آپ گڑمانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی سخی ساچا منگل، گھر ساچے آپ گانیا۔ در سچا شاہ سلطان، ہر ہر اکھوایا۔ ہتھیں گانا نام نشان، سوہنا سگن منایا۔ آسو گھوڑے چڑھیا ہو مہربان، چرن رکابے لئے ٹکایا۔ نام پلانا صفت مہان، سولاں کلیاں ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا در سہایا۔ ساچی سخی کر شنکار، اپنا آپ سواریا۔ اپنے گھر ہو تیار، سخیاں میل ملا رہیا۔ سخیاں میلا اپر اپار، ایک راگ الا رہیا۔ ایک تند بنھ کر وہار، ایک گھر سہا لیا۔ گایا چھند ہر زرنکار، ایک منگل آپ وکھا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در سجن ویکھ وکھا لیا۔ پڑھ سلطان ساچا کنت، کنتا رُوپ وٹایا۔ اپنی چولی رنگے بسنت، ایک رنگ رنگایا۔ ملے میل کھیلے کھیل آد انت جگ جگ کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر سجن سچا آیا۔ سخی سہیلی منگلاچار، شبدی گاون گایا۔ در دوارے آئے کنت بھتار، نیتز نین رہے شرمایا۔ اٹھ اٹھ ویکھے مار دھیان، کون کوٹے ڈیرہ لایا۔ گر کاشبد دئے گیان، گر گر بھو گھلایا۔ اٹھی سخی نوجوان، آپ اپنا پلو اپنے لڑ بندھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در ساچا اک سہایا۔ ساجن ہر کرتار، مندر ڈیرہ لایا۔ آپے کرے اپنی کار، کرتا پڑھ ناؤں دھرائیا۔ چرن ٹکائے در دلیز اندر باہر، در ساچا دئے سہانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل ہر رگھرائیا۔ آیا کنت ساچے مندر، سخی نین اگھارایا۔ بھاگ لگا ڈونگھی کندر، ناتا ٹٹا جنگل جوہ اُجاڑ پہارایا۔ لہنا دینا چکیا جو جنت، ہوئے تن اگنی اگ ساڑیا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے لڑ بندھا لیا۔ اپنا لڑ آپ پھڑا، اپنا سگن منایا۔ اپنا آسن آپے ڈاہ، آپے آسن لایا۔ پُرکھ ابناشی دیا
 کما، آپ اپنے گرد رہیا پھرایا۔ پہلا گیڑا دئے دوا، جگت ناتا توڑ تڑایا۔ دوجا گیڑا دسے راہ، کایا کھیڑا رہن نہ پایا۔ تیجا گیڑا جھیرا دئے چکا، نیتز لوچن اک
 دکھایا۔ چوتھا گیڑا چوتھے پد پُرکھ ابناشی دئے ملا، ساچا در سہایا۔ ساچے گھر سبج سہنجی دئے وچھا، پھولن برکھا لایا۔ نادانادی پُرکھ اگتا دُھن اناہد دئے وجا،
 ساچا تال رکھایا۔ زرگن جوتی کر رُشنا، نورو نور ڈگمگایا۔ سخی سہیلی لئے ملا، ساچا سگن منایا۔ جوتی جوت لئے کُکا، جوتی جوت سمایا۔ کلجگ انتم بے پرواہ، نہہکنکا
 ناؤں رکھایا۔ گوہند ناری آپ بنا، لوک مات اٹھ دھایا۔ جوڑی وسے ایکا تھاں، ایکا پلنگ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا در
 سہایا۔ ہر کنت پُرکھ ابناش، ساچا حکم سنایا۔ کھیلے کھیل پر تھی آکاش، دے مت رہیا سمجھایا۔ لوآں پُریاں ویکھ راس، گنگن منڈل پھول بھلایا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی ناری ایہہ جنایا۔ گوہند ناری سُن دُھر فرمانا، دوئے جوڑ کرے نمسکارا۔ کنت مینڈڑے تیرا دُھر فرمانا، لگے
 موہے پیارا۔ کھیلے کھیل دو جہاناں، لوک مات کراں اُجیارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیوے نام دُھر کرتارا۔ پُرکھ سلطان ست
 ستوادی، اپنا حکم جنائدا۔ نام رکھائے بودھ اگادھی، اپنی بوُجھ بُجھائندا۔ ساچے گھر ہوئے شادی، ساچا سنگ رکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، گھر ساچا اک سہائندا۔ ناری گوہند کر پیار، ایکا کرے سنایا۔ سبج مینڈڑے میت مُرار، تینڈڑے چرناں گھول گھمائیا۔ نین منگیڈڑے درس
 اپار، رو رو نیروہایا۔ دوہاں میلا ہویا اپر اپار، گھر ساچے وٹی ودھایا۔ اُچیا سٹ نہ کوئی ڈلار، میری گود نہ ہری کرائیا۔ تیرا ناؤں زرنکار، تیری سیوا
 برتھانہ جائیا۔ کھڑگ کھنڈا کھڑکایا وچ سنسار، دُشٹ دمنا سیو کماہیا۔ ہڈ ماس نارٹی چم تیرے اتوں دتا وار، پوت سپوتا ویکھ دکھایا۔ پنچت نہ کریا کوئی پیار،
 مات پت نہ ویکھ دکھایا۔ ایکا منگی منگ دوار، ہوں نار توں کنت کنتوہلا ساچا سائنیا۔ نہ زور اور سنگھ فتح نہ اجیت جُجھار، رکت بوند سٹ نہ کوئی رکھایا۔ پنچ
 تت استری نہ کر وہار، نہ کوئی سبج ہنڈھایا۔ انتم منگیا کر پیار، تیرا درس ساچے ماہیا۔ ڈھیہہ ڈھیہہ پئی چرن دوار، چرن داسی نام رکھایا۔ کرپا کر اینکار،
 لکھ چوراہی جوُن تجایا۔ ویکھیا در سچا دربار، اگے بیٹھا جھولی ڈاہیا۔ ناری کنت اک پیار، ایکا گھر سہایا۔ ساچا بخش سٹ ڈلار، نہ مرے نہ جائیا۔ پاربرہم

ابناشی کرتا کرے سچ وہاں، ایک رنگ رنگا گیا۔ پاربرہم ہر کھیل نیارا، اپنا آپ کرایا۔ ساچی ناری کر پیارا، ساچا دھام سُہایا۔ بھاگ لگائے محل اٹل اُچ منارا، اُوچو اُوچ سُہایا۔ شبدی شبد آپ اُپائے سُت دُلا را، ساچا ناؤں دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے ویکھ دکھایا۔ اُپجیا پُوت سُت دُلا را، گھر ساچے وجے ودھائی۔ گوہند ناری کرے پیار، اپنی گود اُٹھائی۔ پاربرہم پر بھ پائے سار، دیوے سچ صلاحیا۔ کلجگ اتم لوک مات کرنا اک وہاں، تیرے ناؤں وڈی وڈیائی۔ ہر کا سُت سچ جیکار، سوہنگ ناؤں رکھائی۔ پرگٹ ہوئے وچ سنسار، گر گوہند خوشی منائی۔ ساچا سُت پھر دُلا را، اپنی ہتھیں گھوڑی دتا چاڑھ، چاروں کُنٹ ویکھ دکھائی۔ لکھ چوڑا سی ٹوہے ناڑ ناڑ، پجیا کوئے رہن نہ پائی۔ جن بھگتاں پھرے پچھے اگاڑ، اٹھے پہر سیو کمائی۔ لوک مات میل ملایا ستاراں ہاڑ، ویہہ صد باراں خوشی منائی۔ اتم انت ہوئے سہائی جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ سُت دُلا را ساچا سوہیرا، لوک مات اُٹھ دکھایا۔ ویکھ دکھانے ہست کپٹا، اُوچ نیچ بھیو کھلایا۔ ترے گن مایا جوٹھا جھوٹھا پیسن پیٹھا، کلجگ چلی رہیا چلایا۔ منمکھ ہو یا کوڑا ریٹھا، امرت رس نہ کوئے دکھایا۔ ماتا پتراں سُتی دے کر پچھا، چھاتی نال نہ کوئی لگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد رکھائے ساچا دیبا بائی، بائی دیوانام رکھایا۔ شبد دیوا شبد بائی، شبد کرے رُشنا ئیا۔ شبد شاہ شبد ملاح شبد گر کملا پاتی، شبد کول کول وچ سما ئیا۔ شبد امرت بوہند سوانتی، شبد گھڑا رہیا کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، پُوت سپوتا اک دکھائی۔ پُوت سپوتا نوجوانا، چاروں کُنٹ لئے انگڑائی۔ پُریاں لوآں ویکھے مار دھیانا، آپ اپنا نین اُٹھائی۔ شستر اُٹھائے تیر کمانا، رسنا چلہ تیر چڑھائی۔ مارے مار شاہ سلطانا، شاہ افغانا میٹ مٹائی۔ دین مذہب نہ کوئی دکھانا، ورن برن کرے صفائی۔ لکھ چوڑا سی بٹھے گانا، لاڑی موٹ سیو کمائی۔ گرگھ ویکھے مار دھیانا، جو جن بیٹھے راہ تکائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا سُت و سیا گھر، گھر مندر اک سُہائی۔ مندر گھر و سیا کھیڑا، بھگتن میل ملایا۔ پنچ وکارا چکے جھیرا، جگت نہیرا آپ کرایا۔ گھلا رکھائے اپنا ویڑا، در دوار نہ کوئی رکھایا۔ آپے دُور آپے نیڑا، حاضر حضور نام دھرایا۔ آپے اُلٹا دیونہارا گیڑا، آپے چاروں کُنٹ رہیا پھر آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، ناری کنت دتا ور، شبد سُت سُت دُلا را کر پیار، جن بھگتاں رہیا جگایا۔

★ ۲۱ بھادروں ۲۰۱۵ بکرمی گردیال سنگھ دے گھر رامووالا ضلع فرور پُر ★

ہر جوت نُوں آکار، پُرکھ اکالیا۔ نرگن جوت کرے اُجیار، دین دِیالیا۔ پاربرہم اک اوتار، آد انت کھیل نرالیا۔ آد پُرکھ پُرکھ اپار، جوتی جوتی اکالیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی آپ کرے پرتالیا۔ ہر اگم اگم، اگم سہایا۔ نہ مرے نہ پئے جم، آون جاون کھیل رچایا۔ آپے جانے اپنا کم، کارج کرتا اکھوایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا نُوں اُپایا۔ نُوں اُجالا ہر کرتا، اپنا آپ کرائندا۔ آپ اپنی پاوے سار، آپ اپنا ویکھ دکھاندا۔ آپ اپنی بٹھے دھار، دھار اپنے ہتھ رکھاندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک جوتی نُوں اُپاندا۔ جوتی نُوں پُرکھ ابناش، اپنا آپ کرایا۔ آپ اپنے منڈل پاوے راس، آپ اپنا تھان سہایا۔ آپ اپنا کھیلے کھیل تماش، ویکھنہار آپ ہو جایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نرگن وچ کُکایا۔ نرگن رُوپ اپر اپار، ہر اپنا آپ اُپاندا۔ جوتی جوت پسر پسر، جوتی جوت جگاندا۔ ورن گوت نہ کر وچار، ایک ایک دساندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا گھر سہاندا۔ جوتی نُوں ہر گھٹ واس، ہر ہر رہیا کرایا۔ آپے پرتھی آپ آکاش، گگن منڈل آپ سمایا۔ آپے اُتجے آپے ہوئے وناس، آپے آپ اپنا لئے ترایا۔ آپے جوتی آپ سواس، پون سواسا آپ چلایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نورو نُوں سمایا۔ ہر کانور ہر ہر دھار، ہر ساچے آپ اُپایا۔ ہر سچ سنگھاسن بیٹھ سچی سرکار، آد پُرکھ ویکھ دکھایا۔ آد نرنجن کرنہار، ہر کرتا ناووں دھرائیا۔ ایک گھر سوہے بنک دوار، گھر ساچا اک سہانیا۔ جوت نرنجن اپر اپار، ایک رُوپ ڈمگائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے گھر کرے رُشائیا۔ گھر دیوا گھر باقی، گھر دست رُشائیا۔ گھر میل ہر کملا پاتی، گھر بیٹھا آسن لایا۔ گھر ویکھے مار جھاتی، آپ اپنا پردہ پایا۔ آپے اپنی دیونہارا باقی، لہنا دینا اپنے ہتھ رکھایا۔ پاربرہم ساچا ساتی، نرگن اپنا جام آپ پیایا۔ آپے جانے اپنا واکی، لیکھا کھت نہ آیا۔ آپے چڑھے اپنے راکی، نیتز نین دس کسے نہ آیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا در سہایا۔ گھر ساچا پُرکھ ابناشی، اپنا آپ اُپایا۔ اک اکل سرب گن تاس، آپ اپنا ویکھ دکھایا۔ آد شکت نہ ہوئے نراس، آس نراسا آپ ہو جایا۔ آپے کرے اپنی بند خلاص، بندی چھوڑ آپ اکھوایا۔ آپ اپنے گھر رکھے واس، گھر

ساچا اک سہایا۔ تھر گھر تخت ہر شاہو شاباش، ہر ساچا ناؤں دھرایا۔ آپ اپنے وسایا پاس، سجن سہیل آپ اکھویا۔ آپ اپنا ہویا داس، داسی داس نام دھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نور کرے رُشنایا۔ نرگن نور ایکا دھار، ایکا کار کماندا۔ تھر گھر بیٹھ سچے دربار، در دروازہ کھول وکھاندا۔ نہ کوئی دے سے چار دیوار، چھپر چھن نہ کوئی اپاندا۔ محل اٹل اُچ مینار، کرتا پُرکھ ویکھ وکھاندا۔ آد نرنجن جگے جوت اگم اپار، تیل باقی نہ کوئی پاندا۔ نورو نور ہر کرتار، نورو نور دھراندا۔ شاہو بھوپ سچی سرکار، سچ سنگھاسن ویکھ وکھاندا۔ نہ کوئی دیسے جیو گوار، نہ کوئی ویکھ وکھاندا۔ راج جوگ نہ کوئی دوارپال، نہ کوئی سپس جھکاندا۔ گرو پیر نہ کوئی اوتار، سادھ سنت نہ کوئی رکھاندا۔ لکھ چوراسی نہ پہریدار، ترے گن ویس وٹاندا۔ پنچ تت نہ کوئی آکار، رکت بوند نہ کوئی تراندا۔ تیرتھ تٹ نہ کوئی کنار، سر سروور نہ کوئی نہاندا۔ وید پُران نہ کوئی رہیا اچار، برہما مکھ نہ کوئی کھلاندا۔ شو شکر باسک نہ کوئی پاوے ہار، گل مالانہ کوئی رکھاندا۔ کروڑ تیتیسانہ کوئی آدھار، سُرپت راجا اند نہ مکھ وکھاندا۔ وشنوں ونسی نہ کرے آکار، چتر بھجانہ انگ رکھاندا۔ آد شکت نہ ہوتیار، سنگھ شیر نہ آسن لاندا۔ شستر بستر نہ کوئی کٹار، نہ کوئی مٹھ ہتھ پھڑاندا۔ نہ کوئی شتر و نہ میت مُرار، ہار جت نہ کوئی وکھاندا۔ نہ کوئی پسر نہ پسا، پہاڑ اُجاڑ نہ کوئی وکھاندا۔ کندر مندر نہ ڈو نگھی غار، اُچے ٹلے نہ کوئی رکھاندا۔ گر در مندر مسجد نہ کوئی چار دیوار، نہ کوئی بنت بناندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن دھار ہر نرنکار، ایکا گھر ساچے ویکھ وکھاندا۔

★ پہلی آسو ۲۰۱۵ بکرمی ٹھاکر سنگھ دے گھر پنڈ جیٹھووال ضلع امرتسر ★

آد پُرکھ ہر ابناش، جوت سروپ سمایا۔ کھیلے کھیل پر تھی آکاش، آکاش آکاشاں ڈیرہ لایا۔ اپنے منڈل پاوے راس، منڈل منڈپ دے سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نور روپ اپایا۔ آد پُرکھ دین دیالا، پار برہم اکھواندا۔ نوری جوت اک اکالا، عقل کلا سماندا۔ آپ اپنا بن رکھوالا، آپ اپنی سیو کماندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد نرنجن ناؤں دھراندا۔ آد نرنجن ہر بے انت، پار برہم اکھویا۔ آد جگاد

مہما اگنت، بھیو کسے نہ پایا۔ ویکھ دکھائے ساجن سنت، ساجن میت آپ ہو جایا۔ میل ملاو ناری کنت، کنت کنتھلا نام دھرایا۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، نرگن نور کرے رُشایا۔ نرگن نور ہر اگم، ایکا ایک اکھواسندا۔ نہ مرے نہ پئے جم، آون جاون کھیل کھلا سندا۔ آد جگادی جانے اپنا
 کم، گر پیر اوتار سیوا لاسندا۔ گنگن پاتال رہائے بن بن تھم، شبدی شبد سماندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اگلا آپ اکھواسندا۔
 اک اگلا اینکار، عقل کلا کل دھاریا۔ نرگن جوتی کر اُجیار، پاربرہم رپ اپاریا۔ نادی پوت کرے پیار، آپے نر ناریا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، آپ اپنا پھل کھلاریا۔ آد پُرکھ ہر بھگونت، ایکا ایک اکھوایا۔ کھیلے کھیل جگ جگنت، جگ جگ ویس وٹایا۔ آپ بنائے اپنی بنت، تتوت نہ کوئی
 رکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا در سہایا۔ در سہنجنا پُرکھ اکال، ایکا بنک دواریا۔ جوتی نور اک جمال، نورو نور وکھا رہیا۔ نہ
 کوئی دوسر وچ دلال، سگلا سنگ نہ کوئی نبھا رہیا۔ آپے چلے اپنی چال، چال نرالی آپ رکھالیا۔ اپنی گھال آپے گھال، آپ اپنا تھان سہالیا۔ جوتی جوت
 سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن رپ وٹالیا۔ نرگن دھار ہر نرنکار، اپنی آپ کرائیا۔ آپ اپنا کر پیار، آپ اپنی سچ ہنڈھانیا۔ آپے ناری کنت
 بھتار، پت پر میثور آپ سمانیا۔ آپے راگی نادی ویکھے وگسے کرے وچار، آپے گاوے شبد دُھن وجانیا۔ آپے پاربرہم برہم برہما، کھوجت کھوجت بھیو نہ
 پانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ آپ اکھوایا۔ آد پُرکھ ہر بھگوانا، ایکا دھام سہاندا۔ دیک جوتی جگے مہانا، تیل باقی نہ کوئی
 ٹکاسندا۔ نہ کوئی پون نہ مسانا، نہ کوئی ہونی ہون کراسندا۔ نہ کوئی راگ نہ کوئی گانا، نہ کوئی تال وجاسندا۔ نہ کوئی شبد نہ بانا، نہ کوئی اڈان رکھاسندا۔ نہ
 کوئی جنائے پد نربانا، ہنگ برہم بھیو نہ پاندا۔ اک اگلا سچ تخت بیٹھ سلطانا، آپ اپنا تھان سہاندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا
 تھاو سہاندا۔ اپنا تھان آپ سہا، اپنی جوت جگایا۔ آپے داتا بے پرواہ، بیٹھا بے پرواہیا۔ رپ رنگ کوئی جانے نہ، لیکھا کھت وچ نہ آتیا۔ جوتی جوت
 سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ تخت سچ سلطان، بیٹھا نور الاہیا۔ سچ تخت ہر سلطان، بیٹھا بے عیب پرورد گاریا۔ آپ اپنا ہو مہربان، آپ اپنی
 کرے سکداریا۔ آپ اپنا کر چچان، آپے ویکھے اندر باہریا۔ نرگن جوتی اک مہان، نرگن نور ہوئے اُجیاریا۔ نہ کوئی دوسر دسے نشان، نہ کوئی بنت بنا

رہیا۔ پُرکھ اگم اگمڑے دھام بیٹھا نوجوان، ایک اپنا جو بن ہنڈھا رہیا۔ آپ اپنا دیکھے مار دھیان، اپنی کل ورتا رہیا۔ نرگن جوتی اک رکان، اکال پُرکھ میل
 ملا رہیا۔ دیناں بندھپ دین دیاں، دیندھ دیا کما رہیا۔ کارج کرے سدھ ہر بھگوان، بھگوان بھگوان میل ملا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، نرگن دھام ہر اولّا، نچ گھر آسن لا لیا۔ دھام اولّا پُرکھ ابناش، ایک ایک رکھایا۔ نہ کوئی پرتھی نہ آکاش، گنگن منڈل نہ کوئی دکھایا۔ نہ کوئی منڈل
 منڈپ پاوے راس، جل بنب نہ کوئی دھرایا۔ آپ اپنے وسیا پاس، آپ اپنا در سہایا۔ آپ اپنا دیکھے کھیل تماش، کھیلنہار آپ ہو جایا۔ آدانت نہ جائے
 وناس، آد جگادی بھیو چکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در ایک ایک سہایا۔ ایک گھر اک نرنجن، آد پُرکھ اکھوایا۔ آپ اپنا بنیا سجن،
 ساجن میت نام دھرایا۔ آپ اپنا کریا مجن، آپ اپنے در نہایا۔ آپ اپنا ہو یا پردے کجن، اپنا پردہ آپے پایا۔ آپ چلائے اپنا جہازن، آپ اپنی دھار
 بندھایا۔ آپ اپنا بنیا شاہ راج راجن، شاہو بھوپ آپ اکھوایا۔ آپ اپنا کرے کاجن، کرتا پُرکھ ناؤں دھرایا۔ آپ اپنی رکھے لاجن، آپ اپنا سنگ نبھایا۔
 آپ اپنے چڑھے تازن، آپ اپنا آسو رہیا دوڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نور کرے رُشایا۔ نرگن نور ہر داتار، اپنا آپ
 کرائندا۔ آپے کھیلے کھیل اپار، کھیلنہارا دس نہ آئندا۔ تھر گھر بیٹھ سچے دربار، دُھر درگا ہی ناؤں دھرائندا۔ بے عیب ہووے پروردگار، خدی خود خدا
 مٹائندا۔ اک اگلا ساچا یار، حق حقیقت دیکھ دکھائندا۔ آپے اللہ رام روپ اپار، بسمل وچ سائندا۔ جوتی جوت کر آکار، نرکار آپ ہو جائندا۔ اگم اگمڑا
 اگمڑی کرے کار، بھیو کوئی نہ پائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا ناؤں دھرائندا۔ تھر گھر بیٹھ ہر ہر ہر، اپنی آپ کرے وڈیائی۔
 اپنی جوتی نور آپے ور، آپے کرے گڑمائی۔ اپنا نام سُت دُلا را آپے دھر، آپ آواز لگائی۔ آپے وسیا اپنے گڑھ، چار دیوار نہ کوئی رکھائی۔ سچ محلے رہیا
 چڑھ، سچ سنگھاسن آسن لائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نور کرے رُشایا۔ نرگن نور ہر اُجالا، کھیلے کھیل اپاریا۔ پاربرہم پر بھ گر
 گوپالا، گو بند نام دھرا رہیا۔ دکھائے دسائے سچی دھر مسالہ، تھر گھر ڈیرہ لا رہیا۔ آد شکت دیکھے جوت جوالا، للاث للاثی ڈگمگا رہیا۔ دیناں ناتھ پُرکھ اکالا،
 سرب کلا سمرتھ نام دھرا رہیا۔ ہر کا مندر تھر گھر ناؤں، آد جگاد جائے نہ ڈھٹھ، نہ کوئی بنت بنا رہیا۔ نہ کوئی شودوالا مندر مسجد دے مٹھ، گرُو دوار نہ

کوئی دکھا رہیا۔ نہ کوئی لکھ چوڑا سی مائس دیہی چار چار کرے اکٹھ، پنج تیت نہ کوئی اپا رہیا۔ نہ کوئی پوجانہ کوئی پاٹھ، اشٹ دیونہ کوئی منارہیا۔ نہ کوئی تیرتھ نہ کوئی تٹ، سادھ سنت نہ کوئی دھونیاں تاء رہیا۔ نہ کوئی چوڑاں لوک دسے ہٹ، تریلوک نہ دیکھ دکھا رہیا۔ نہ کوئی برہما وشن شو کرے ہٹھ، نہ کوئی رُوپ انُوپ وٹا رہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر دیکھے ساچا گھر، پُرکھ اکالا دین دیا لا جوتی نُور ڈگمگا رہیا۔ جوت سرُوپ ہر سمرتھ، وڈ وڈی وڈیاں۔ آپ اپنا آپے متھ، آپ اپنا لے اپنا۔ آپ اپنے چاڑھے رتھ، آپ اپنا رتھ چلایا۔ آپ اپنی دیوے آپے وٹھ، آپ اپنی جھولی آگے ڈاہیا۔ آپ اپنی مہا جانے اکٹھ، اکٹھ کتھا اکھوایا۔ جگ جگ چلائے اپنی گاتھ، ہر داتا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نُور نُور و نُور دھراں۔ دھریا نُور ایشی اچت، اپنی کرپا دھاریا۔ آپ سہائے اپنی رُت، آپ سہائے در دواریا۔ آپ اُپجائے اپنا سُت، شبدی ناؤں دھرا رہیا۔ آپ اپنا سیر لیا گھٹ، آپ امرت کھ چوارہیا۔ آپ اپنا لاہا لیا لٹ، اٹھ بھنڈار بھرا لیا۔ آد جگاد نہ جائے کھٹ، گھر ساچے آپ بھرا لیا۔ سیوا کرے آد نرگن سرُوپ جوت، جوتی جوت جگا لیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن دھارا دھار و ہا رہیا۔ نرگن دھار آپ چلا، نرگن ویس وٹایا۔ نرگن اکھاڑا آپ لگا، نرگن دیکھ دکھایا۔ نرگن لاڑا آپ سجا، آپے تیل چڑھایا۔ نرگن ساچا سگن منا، ساچا منگل گایا۔ نرگن وچولا وچ رکھا، نرگن پھیرا پایا۔ نرگن جوتی لے منا، لال گُلا رنگ چڑھایا۔ نرگن کجلا دیوے پا، نام دھارا اک چلایا۔ نرگن بستر بھوشن دے سجا، نرگن دیکھ دکھایا۔ نرگن نرگن میلادے کرا، گھر سُنھنا اک رگھرایا۔ نرگن کنت نرگن ناری نرگن جوتی لے پرنا، نرگن نرگن رنگ رنگایا۔ نرگن سیجا مانے نرگن تھان، دس کسے نہ آیا۔ نرگن پتا نرگن ماں، نرگن پوت سپوتا شبدی جایا۔ پاربرہم پر بھ پکڑی بانہہ، سر اپنا ہتھ رکھایا۔ اک دکھائے تھر گھر گراں، دوسر در نہ کوئے سہایا۔ بن ہر بھيو کوئی جانے نہ، ہر بیٹھا بھيو چھپایا۔ آد پُرکھ کوئی پچھانے نہ، آد انت رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا سنگ رکھایا۔ سنگ رکھایا پتا پوت، نرگن جوت جگایا۔ آپے تاگا آپے سوت، تانا پیٹا آپ اکھوایا۔ آپے دہ دشا آپے چارے کوٹ، ہر گھٹ آپ سماں۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے سُت دتا ور، شبد شبدی رچن رچانیا۔ شبد سُت ہر دُلا را، ہر ساچے آپ اٹھایا۔ کرپا کرے ہر کرتارا،

کرتا کرنی رہیا کمایا۔ لوآں پُریاں کر اُسارا، برہمنڈاں کھنڈاں بنت بنایا۔ برہما وشن شو کر اُجیارا، جوتی جوت جگایا۔ ترے گن مایا بٹھے دھارا، تیرا میرا رُوپ
 وٹایا۔ سو پُرکھ نرنجن کر آکارا، آپ اپنا راہ چلایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے سُنّت دتا ور، سیوک سیوا رہیا کمایا۔ شبدی سُنّت
 سیوادار، برہمنڈ کھنڈ رچن رچانیا۔ پاربرہم کھیلے کھیل اپرا پار، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ ترے ترے دیسا دیس آکارا، ترے ترے رنگ رنگانیا۔ ترے ترے
 دیسا رنگ کرتا کرے کر نیہار، اکال پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ دھرنی دھرت دھول دھرے سنسار، جل بنب آپ دھرائیا۔ آتم برہم برہم گئے وچار، کولا کول
 رُوپ وٹایا۔ شبد انادی دُھن سُنّے سُنّے اک دُھنکار، اپنا تال وجایا۔ آپے کیا خبردار، آپ اپنی بوجھ بُجھایا۔ لیکھ لیکھائے ہر نرنکار، شبدی چوٹ نگارے
 لائیا۔ ونڈی ونڈ کرے کرتا، ایک ونڈ ونڈائیا۔ لوک مات ہو یا خبردار، پنچ تت کرے کُڑمائیا۔ آپ اپنا کر آکارا، من مت بدھ نال رلائیا۔ نو در کھول اک
 کواڑ، نو کھنڈ بنت بنایا۔ ست دیپ پاوے سار، جوت نرنجن سیو کمائیا۔ دسم دوا ری ادھو چکارا، پر بھ ساچے آپ رکھایا۔ نرن گن بیٹھ سچّی سرکار، چٹّی دھارا
 اک وھانیا۔ نورو نور کرے اُجیارا، آسن سَنگھاسن اک وچھانیا۔ آپے کریا بند کواڑ، آپے لئے گھلائیا۔ آپے پھرے پچھے اگاڑ، گر شبدی ناؤں دھرائیا۔ جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرن گن رُوپ نرن گن دھارا، لوک مات وٹی ودھانیا۔ شبد ڈنک ایکنکارا، اپنا آپ وجایا۔ برہما ویتا کیا خبردار، وید وداتا
 رہیا لکھایا۔ چارے کھ گئے ہار، اٹھے نیتز دے ترسایا۔ پایا پُرکھ نہ اگم اپارا، آون جاون نہ مول چُکایا۔ نیتز رووے زارو زار، دوس رین نیر وھایا۔ لکھ چوڑاسی
 کر تیار، تیرا بھيو کوئی نہ پایا۔ ونڈے ونڈ وچ سنسار، نو دس گیاراں بیس تیس چار لکھایا۔ آپے و سیا سب توں باہر، ہر گھٹ آپے ڈیرہ لایا۔ مائس مانکھ کر
 اُجیارا، ہر پورن بوجھ بُجھایا۔ پورن پُرکھ کرپا دھارا، ساچے سنت لئے جگایا۔ جن سنتاں دیوے نام ادھارا، اندر مندر گیان درڈایا۔ میٹ مٹائے اندھ
 اندھیار، نرن گن جوت کرے رُشنا۔ نرن گن جوت ہو اُجیارا، اگے بیٹھی سپس جُھکایا۔ آد نرنجن پاوے سار، آپے ویکھے ویکھ وکھایا۔ شبد جنائی اپرا پار، بودھ
 اگادھ نام دھرایا۔ انحد و بے ساچا تال، تال تلواڑا اک وکھایا۔ پنچم گان وارو وار، ساچی سخیاں میل ملایا۔ کر کرپا ہر جن لئے اُبھارا، آپ اپنی بوجھ بُجھایا۔
 آپے کھولنہار بند کواڑ، بجر کپائی توڑ تڑایا۔ میٹ مٹائے پنچم دھاڑ، کام کامی نیڑ نہ آیا۔ ترے گن مایا دیوے ساڑ، پنچم تت نہ تت جلا یا۔ جوت جگائے بہتر

ناڑ، تن سوسٹھ ہاڈی ویکھ دکھایا۔ اگنی تپے نہ تتی ہاڑ، سیتل دھار نہ کوئی ٹھرایا۔ آپے ہوئے پچھے اگاڑ، آپ اپنا بردھ رکھایا۔ ستن دوکھی آپ چبائے اپنی
 داڑھ، ویس انیک نت نوتا کردا آیا۔ ہوئے سہائی جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ، اُچے ٹلے پر بت پھول بھلایا۔ آد جگادی ڈھردر گاہی ساچا لاڑ، آد نرنجن نام دھرایا۔
 جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مورت اکال، اکال مورت وچ ٹکایا۔ مورت اکال رہت اجونی، ایکا ایک اکھواندا۔ داتا دانی وڈ گن گئی، گنوتا
 نام دھراندا۔ آپ اپنا آپے چھانی پئی، پُن چھان آپ کرائندا۔ اپنی پکار آپے سنی، سُننہار آپ اکھواندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 جگ مات ویس کر، آپ اپنا ناؤں دھراندا۔ لوک مات ویس اولہ، کرے ہر نرنکاریا۔ آوے جاوے اک اِکلا، کھیلے کھیل وڈ سنساریا۔ شبد رکھائے ایکا
 بھلا، تکھی رکھے دھاریا۔ بھگتن پیتا کرے ہلا، ہلائے نام جیکاریا۔ دھام سہائے نہچل اک اٹلا، اُچ محل مناریا۔ اپنی جوتی آپے ہلا، نورو نور اپاریا۔ اپنا در
 آپے کھلا، ہر ساچا سر جن ہاریا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد انت گر اوتاریا۔ آد انت ہر اوتارا، جگ جگ ویس وٹایا۔ وید کتیب نہ
 پائے سارا، نہ کوئی لیکھ لکھایا۔ پڑھ پڑھ تھکے جیو گوارا، پڑھ پُستک بھو نہ رایا۔ چوٹی چڑھ چڑھ تھکے جیو انجانا، در ساچا دس نہ آیا۔ کسے ہتھ نہ آئے راجا
 رانا، شاہ سلطان نہ ویکھ دکھایا۔ گرگھ وِلا سنت سہیلا در ہوئے نمانا، ڈھیہہ ڈھیہہ چرنی سیس نوایا۔ دیوے درس سری بھگوانا، آد جگادی میل ملایا۔ سبج
 ساچا ویکھ دکھانا، دوپر مول چکایا۔ کلج لوک مات ہو پردھانا، اپنا ڈنک رہیا وجایا۔ جوٹھ جھوٹھ اک نشانہ، مایا متناں رلایا۔ کام کرودھی بدھا گانا، ہوئے
 سگن منایا۔ جگت وکارا کر اشنا، پنچ تت سہایا۔ اپنا مول نہ آپ پچھانا، ہر کا بھو نہ رایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس
 وٹایا۔ کلج جودھا سور بلکار، چار گنٹ اٹھ لکاریا۔ دتا ور پروردگار، نال رلایا چار یاریا۔ اللہ رانی کر پیار، ایکا دھام دکھایا۔ ایکا کلمہ رسن اچار، ایکا نعرہ لا
 لیا۔ ایکا کعبہ کر پیار، ایکا حاجی حج دکھایا۔ دو دو آہ میل وچ سنسار، پُن صوابا آپ جنا لیا۔ شاہ نوبا آپ کرتار، اپنا ویس وٹا لیا۔ چرن گھوڑے دے
 رباب، دلدل اعلیٰ آپ سہا لیا۔ مارے واجاں مکھ نقاب، دئی دوتی پردہ پا لیا۔ انتم کسے ہتھ نہ آوونا آب حیات، بھر پیالہ نہ کوئی پیا رہیا۔ چوڑاں لوک
 ویکھے کائنات، چوڑاں طبقال ہٹ کھلا لیا۔ پُرکھ اگما ویکھے مار جھات، شبد سنگھاسن لا لیا۔ جگت مصلیٰ ویکھ جماعت، پنچم سیس جھکا لیا۔ رین اندھیری وسے

رات، ساچا چند نہ کوئی چڑھا لیا۔ آگے دُور نہ کوئی واٹ، لیکھا محمد آپ گنا لیا۔ صدی چو دھویں چڑھیا گھاٹ، گھاٹا کسے نہ پور کرا لیا۔ لہنا دینا چکے دھرت مات، تیری گکھ آن باٹ آپ اپنا بھار اٹھا لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیرا سنگ نبھا لیا۔ کلجک سورا وڈ بلوان، چاروں گنٹ ہنکاریا۔ جوٹھ جھوٹھ لے نشان، پھرے وچ سنساریا۔ چاروں گنٹ پائے آن، ہوئے گڑھ پساریا۔ سادھ سنت نہ کرن پچھان، مایا پردہ اُتے پارہیا۔ مُلا شیخ مسائق پھر بغل قرآن، جگت کلمہ اک پڑھا لیا۔ سچ نہ دسے کوئی ایمان، نام امام نہ کوئی دکھا رہیا۔ ہوئے پیئے جگت جام، آب پیالہ نہ مکھ لگا لیا۔ دُھر درگاہی نہ دیوے کوئی دات، جگت جھولی سرب بھرا رہیا۔ ویلے انت نہ کوئی بچھے وات، اک محمد لیکھ لکھا لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری دھیر دھرا لیا۔ کلجک تیرا رنگ چلول، چاروں گنٹ رنگیا۔ سرشٹ سبائی گئی بھول، بھرم گڑھ نہ کوئی تڑایا۔ نہ کوئی پھل نہ کوئی پھول، امرت میوہ نہ کوئی دکھایا۔ شبد پنگھوڑا نہ کوئی رہیا جھول، زمیں اسمانا دیکھ دکھایا۔ نہ کوئی چکائے آد جگاد جگ جگ مول، لہنا لہنے جھولی پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک محمد دیکھ دکھایا۔ ہر محمد شبد جنا، اپنا آپ درسائندا۔ کلمہ امام اک بنا، کائنات وسائندا۔ انا الحق نعرہ لا، حق حقیقت آپ جنائندا۔ لاشریک آپ خدا، خود خدی وچ نہ آئندا۔ بندہ بندگی دے بھلا، خالق خلق وچ لکائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیرا دیکھ رنگ، آپ اپنا رنگ رنگائندا۔ چار یاری رنگیا رنگ، ہر ساچے آپ رنگیا۔ چاروں گنٹ وچا مردنگ، مردنگا اک دکھایا۔ سچ سچ ہوئی ننگ، نہ کوئی پردہ پایا۔ ورن برن وہے گنگ، کلجک دُنگھی دھار وہایا۔ کوئی نہ دسے کسے سنگ، جیو جنت رہے گر لایا۔ دھرت مات منگی منگ، پر بھ آگے سیس جھکایا۔ نام رتڑا چولی دینی رنگ، تیرا چیتھرتن پُھہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی دیا کمایا۔ دیا کما ہر کرتار، اپنا کرم کمایا۔ نرگن اپنا کرم کما، اپنا ویس وٹایا۔ نانک نرگن کرم وچار، کرمی کرم کمایا۔ پنج تت کر پیار، جوتی نور درسایا۔ شبدی دُھن اپرا پار، انحد تال وجایا۔ اک محل اک اُسار، ساڈھے تن ہتھ بنت بنایا۔ اُپر چڑھ آپ کرتار، گھر ساچے ڈیرہ لایا۔ دس نہ آئے وچ سنسار، نانک گرو در در پھیرا پایا۔ ڈھولا گایا ہر نرنگار، گھر ساچا اک سہایا۔ پُرکھ ابناشی کر پیار، گھر اپنا اک سہایا۔ سوہے دوارا بنک دوار، پر بھ ابناشی ڈیرہ لایا۔ جگے جوت اگم اپار، نورو نور درسایا۔ گگن منڈل

نہ کوئی سنسار، چند سورج دس نہ آیا۔ نانک گر ڈھیہہ پیا دوار، در درویشا ناؤں دھرایا۔ ابناشی کرتا پاوے سار، پھڑ باہوں گلے لگایا۔ سچکھنڈ ساچی دھار،
 ہر ساچا رہیا چلایا۔ پنج تت نہ کوئی پیار، نانک نرگن نرگن وچ سمایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نانک ننا نام نرگن نرگن آپ کرایا۔ نناکنتا
 نرگن دھار، چرن دوار سہائند۔ ننا سہاری کر پیار، چرن سیس نوانند۔ ننا اوکٹ ہر وچار، پر بھ جھولی نام بھرائند۔ ست نام بھرے بھنڈار، ترے گن
 وچ نہ آئند۔ ترے لوکاں وسیا باہر، نانک نام دھرائند۔ پایا ور پڑکھ کرتار، ساچی ناری سیو کمانند۔ دوئے جوڑ کرے نمسکار، نیتز نیناں نیر وہائند۔ تیرا
 گھر تیرا در ہری ہر ملے ور وچ سنسار، میں تیرا توں میرا میرا تیرا روپ وٹائند۔ پاربرہم ابناشی کرتا کرپا دھار، ایکا شبد جنائند۔ سوہنگ شبد رسن
 اچار، نانک جھولی پائند۔ نانک یلیا وچ کرتار، وچھڑ کدے نہ جائند۔ ہنگ ہنگتا دیوے مار، سو پڑکھ نرنجن جو جن گائند۔ نانک گر پائی سار، اپنا بھيو
 چکائند۔ سچکھنڈ سہایا ایکا تھان، تھان تھنتر ویکھ وکھائند۔ نرگن جوتی ہر بھگوان، جوتی جوت ڈگگائند۔ ست سرؤپی دسے نشان، ست رنگا آپ
 جھلائند۔ ستے جوتی اک مکان، آپے روپ وٹائند۔ پنج تت کر پردھان، دیوا دیوا اک جگائند۔ گھر گھر وچ گھر محل اٹل اک مکان، محل اٹل آپ
 رکھائند۔ آپے جانے جانی جان، بھيو کوئی نہ پائند۔ نانک گر نانک نانک ہر دیوے دان، دے مت آپ سمجھائند۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، آپ اپنا روپ درسائند۔ نرگن نانک درشن پا، اپنا مول چکایا۔ سو پڑکھ نرنجن ایکا گا، ہنگتا روگ مٹایا۔ سوہنگ شبد اجپا چاپ رکھا، جیت
 جیت سکھ پایا۔ اپنے اندر گیا چھپا، نہ دوسر کسے ہتھ پھڑایا۔ پڑکھ ابناشی تیری امانت تیرے آگے دے لگا، تیرا تیری جھولی پایا۔ آگوں بولے داتا بے پرواہ،
 نانک تولا آپ بنایا۔ سوہنگ کنڈا ہتھ پھڑا، مودی خانہ اک چلایا۔ ست نام ڈنڈا دتا لگا، جگت جیواں آپ دکھایا۔ کلجگ پار کنڈھا دے کرا، جس جن رسنا
 گایا۔ کلجگ انتم اپنی ونڈا لے ونڈا، لکھ چوڑاسی پھول بھلایا۔ پاربرہم بے پرواہ، انتم کھیلے کھیل سرشٹ سبایا۔ نانک تیرا جیکارا سوہنگ شبد لوآں پریاں لوک
 مات دے لاء، جو اندر کھ رکھایا۔ گیت سہاگی ایکا گا، ایکا ڈھولا دے جنایا۔ تال انادی اک وجا، ایکا راگ الایا۔ شبد برہمادی کھوج کھجا، برہمادی ویکھ دکھایا۔
 سوہنگ چوگ جن بھگتاں انتم دے چگا، کاگوں ہنس بنایا۔ نہکلکی جامہ پا، نرگن نور کرے رشنایا۔ ایکا ڈنک دے وجا، لکھ چوڑاسی دے اٹھایا۔ ہندو مسلم

سکھ عیسائی ورن برن دے سمجھا، ایکا منتر نام درڑایا۔ انجیل قرآن وید پُران شاستر سمرت لیکھ لیکھا، لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ کھانی بانی دے پڑھا، لہنا لہنے جھولی پایا۔ تن بستر دیوے اک سجا، انگد انگیکار کرایا۔ شبد وچولا وچ ٹکا، جوتی جوت کرے رُشایا۔ ساچا بولا اک بلا، بول بلارا اک رکھایا۔ ساچی دھارا اک وہا، نرگن رُپ درسایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سیوک سیوا ویکھ وکھایا۔ سیوا ویکھ بال جوانی بردھ بڑھیا، اک وکھایا۔ پنچ تت کٹیا رنڈ رنڈیا، نار سوانی رہی گر لایا۔ اپنا چھڈیا آپے پیکا، گھر سوہرے آئی گھر گھر دھایا۔ امر و نتھاواں آپے ویکھا، آپے لئے پر نایا۔ آپے مستک لائی ریکھا، آپے جوت جگایا۔ آپ اٹھایا اپنا ویسا، جوتی جوت کرے رُشایا۔ اکال پُرکھ پر بھ سدا ادیسا، پار برہم وٹی ودھایا۔ وٹی ودھائی ساچے مندر، کایا گڑھ سہایا۔ آپ تڑایا وچا جندر، قلعہ کوٹ گھلایا۔ جوتی شبدی میلا اندرے اندر، اپنا آپ کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، میل ملاوا ساچے ہر، ہر مندر آپ سہایا۔ ہر مندر ہر کایا، گھر ایکا ایک وکھائندا۔ امر داس نہاتا ساچے سر، سچ سرور اک جنائندا۔ رام داس کرپا کر، اپنی بو جھ بُجھائندا۔ کنچن سوہے ساچا گڑھ، اتر پورب پچھم دکھن چارے دشا بھوائندا۔ امرت سرور تال بھر، دسم دواری دھام وکھائندا۔ گر کرپا ہر کی پوڑی گیا چڑھ، ہر ہر رُپ نظری آئندا۔ اپنے اندر آپے وڑ، اپنا پُرکھ منائندا۔ اگنی ہون نہ گیا سڑ، سو سنگر نظری آئندا۔ نانک گر لائی جڑ، ویدی سوڈھی میل ملائندا۔ نہ کوئی ویدیا اکھر گیا پڑھ، چرن دھیان اک جنائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر کا رُپ آپ درسائندا۔ ہر کا مندر ہر دوار، ہر ہر آپ سہایا۔ رام داس گر کر پیار، گھر اپنا آپ وکھایا۔ محل اٹل سوہے اک مینار، گھر گھر وچ گھر ٹکایا۔ شبد دُھن ناد انادی وجے دُھنکار، انحد ویکھ وکھایا۔ سخیاں منگلپار، دوس رین کرایا۔ امرت برکھے ٹھنڈی ٹھار، جل دھارا اک وہایا۔ سرتی شبدی اک پیار، ایکا رُپ سمایا۔ ایکا گر کرتا کرنیہار، کرتا پُرکھ نظری آیا۔ اندر باہر پاوے سار، گپت ظاہر بھیونہ رایا۔ امر داس کرپا دھار، رام داس ویکھ وچار، نیتز نین درشن پایا۔ درشن پایا ہر داتار، ہر گھر وٹی ودھایا۔ سنیاشد اگم اپار، اگٹری دُھن رکھایا۔ ایکا رنگ روے کرتار، آد جگادی بنت بنایا۔ نرگن جوتی کر پیار، سرگن وچ سمایا۔ سرگن ساچا میت مرار، نرگن ڈیرہ لایا۔ دوہاں ملاوا وچ سنسار، پنچ تت ویکھ وکھایا۔ راگ راگنی نہ پاوے سار، راگ چھتیسار ہے گایا۔ وید کتیب نہ کوئی لیکھ لکھار، برہما وشن شو

بیٹھے سیس جھکائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، رام داس دکھایا اک گھر، گھر سہنجننا جگے جوت نرنجا، دوس رین ڈمگائی۔ ساچا گھر غریب
 نوازا، ایک ایک رکھایا۔ آپے کھولے بند دروازہ، آپے بند کرایا۔ آپے بیٹھا راجن راجا، شاہو بھوپ نام دھرایا۔ آپے مارنہارا واجاں، شبدی شبد رکھایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، رام داس ملیا ایک در، گھر ساچا دئے درسایا۔ ہر مندر ہر کرتار، گر گر دئے سمجھائی۔ گر گر پورا پاوے سار،
 سنکر ویکھ دکھائی۔ لوک مات کر اجیار، اٹاں گارا رچن رچائی۔ پنچم شبدی بنھے دھار، شبد کرے کڑمائی۔ ارجن میلا میت مرار، پڑکھ ابناشی پایا ساچا ماہیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی بوجھ بھجھائی۔ آپے دیوے شبد گیانا، آپے بوجھ بھجھائی۔ آپے دیوے نام ندھانا، آپے جام پیاندا۔
 آپے دیوے دو جہاناں مانا، مان نمائیاں آپ اکھواندا۔ آپے بنھے ہتھیں گانا، آپے سگن مناندا۔ آپے لکھے لیکھ مہانا، اپنا لیکھا آپ جناندا۔ سنت بھگت
 بھگونت ہو پردھانا، میت مرارا ناواں دھراندا۔ گر گر گرنتھ اک دکھانا، اکونجا بونجا دھار دکھاندا۔ شبد گر گر شبد نہ کوئی دوسر ہور منانا، ایک حکم مناندا۔
 کلجگ اتم ہو پردھانا، ساچا مارگ لاندنا۔ چار ورنان اک دھیانا، ایک رنگ رنگاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بودھ اکادھ اکادھ بودھ
 شبد شبدی آپ اپاندا۔ شبد انادی دھر ترانہ، گر ارجن ہر ہر گائی۔ پایا پد اک نربانا، نربھے وچ سمائی۔ اکال مورت ویکھ دکھانا، انہو پرکاش کرائیا۔ اجونی
 رہت دیوے دانا، اکال پڑکھ وڈی وڈیائی۔ لیکھ لکھایا جگت مہانا، دھر دی بان چلائی۔ ایک گر گر اک بچھانا، ایک گوبند ویکھ دکھائی۔ نہ کوئی دسے ہور ٹکانا، نہ
 کوئی سیس جھکائی۔ کلجگ اتم پرگٹے نہکلنک بلی بلوانا، ہر مندر پھیرا پائی۔ ہر مندر ہون جیو شیطانا، مدراماس مکھ لگائی۔ امر داس تیرا بھلیا امرت پینا کھانا،
 ساچا جام نہ کوئی پیائی۔ ارجن تیری بانی نہ لائے بانا، مورکھ موڑے گئے بھلائی۔ اکال تخت بہہ بہہ گان گانا، اکال پڑکھ نظر نہ آئی۔ وڈیا پڑھ پڑھ ہوئے
 ودوانا، برہم ودیا نہ کوئی جنائی۔ سرشٹ سبائی سنائن کر کر دکھیاں، اپنی ویاکھیا نہ کوئی کرایا۔ ساڈھے تن تن ہتھ پہن کرپانا، ساڈھے تن ہتھ رچھیا نہ کوئی
 کرائیا۔ ملیا میل نہ سری بھگوانا، دھر دھام نہ کوئی جنائی۔ گر گر گرنتھ گر اشٹ اک منانا، اکال پڑکھ گیا سمجھائی۔ گر گر گرنتھ اک دکھانا، بن ہر ہوئے نہ
 کوئی سہائی۔ نانک انگد امر داس وٹھو قربانا، نیوں نیوں رہے سیس جھکائی۔ رام داس کر پروانہ، ہر مندر آپ ٹکائی۔ گر ارجن دیوے جگت گیانا، شبدی شبد

جنائیا۔ زرگن جوت اک بھگوانا، کھانی بانی جس رچن رچائیا۔ سو پُرکھ سیو و سدا مہربانا، انت جوتی جوت میل ملائیا۔ آپے گوپی آپے کاہنا، سیتا رام آپ
 اکھوائیا۔ کھیلے کھیل دو جہاناں، دو جہاناں کھیل کھلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر گوہند ویکھ وکھائیا۔ ہر گوہند جڑیا جوڑا، جوتی جوت
 جگائندا۔ نام رکھائے ساچا گھوڑا، شبدی شبد دوڑائندا۔ بھگت جنان جن آپے بھڑا، آپ اپنا بردہ رکھائندا۔ ویکھے پرکھے مٹھا کوڑا، میری تیری تیری میری
 آپ مٹائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر رائے ایک نیا نام چڑھائے، ایک مارگ لائندا۔ ایک مارگ ایک دھار، زرگن آپ چلائیا۔ نانک
 سرگن کر پیار، جوتی جوت لکائیا۔ جوتی کھیل اگم اپار، ہر کرشن لئے اٹھائیا۔ ہر کرشن پایا ہر دوار، بال بالی بدھ وڈیائیا۔ گرکھاں ایہہ گیا پکار، ایک راہ وکھائیا۔
 دو دو کر خوار، جگت پکھنڈا دے مٹائیا۔ پرگٹ ہو وچ سنسار، گرکھاں بھار اٹھائیا۔ انتم لہنا دینا دیوے قرض اتار، سیس اپنا بھیٹ چڑھائیا۔ دلی وکھائے
 اک دربار، کلجک ونڈ ونڈائیا۔ گوہند سوت اک ڈلار، ایک ایک اُچھائیا۔ ابناشی اچت کرپا دھار، اپنا سنگ رکھائیا۔ ماتا گجری جگت سہائے رت پھل بھل کھڑی
 ۶۶۳ گلزار، لوک مات ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا روپ درسائیا۔ اپنا روپ آپ درسائ، اپنی کل ورتائندا۔ نیناں نیناں
 ہون کرا، ایک منگ منگائندا۔ اکال پُرکھ لیا دھیا، اکال مورت نظری آئندا۔ پاربرہم پر بھ بے پرواہ، اپنی دیا کمائندا۔ اپنا روپ آپ درسائ، تن شستر اک
 لٹکائندا۔ مچھ داہری کیس اُپا، ست سروپ بنائندا۔ گوہند گوہند گوہند بنا، سنگھ اسوار کرائندا۔ تیر کٹار ہتھ پھڑا، ایک دھار وہائندا۔ لوک مات جوت
 جگا، پنچم پنچم اٹھائندا۔ پنچم میلا آپ ملا، پنچم موہ چکائندا۔ پنچم کھنڈا بھیٹ چڑھا، پنچم آپ اٹھائندا۔ پنچم چولی رنگ رنگا، رنگنہار آپ ہو جائندا۔ پنچم
 امرت مکھ چوا، پنچم جام پیائندا۔ پنچم بانی دے پڑھا، پنچم روگ کٹائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گوہند دتا اپنا ور، ہر گوہند روپ
 وٹائندا۔ گوہند سنگھ سنگھ روپ، ہر ہر نام دھرایا۔ آپے امرت سوما گیا پھوٹ، آپے دھار وہایا۔ آپے برچھ لگایا پنچ بھوت، آپے ویکھ وکھایا۔ آپے بھر
 پیالہ پیایا ٹھوٹھ، اڈچاں نیچاں میٹ مٹایا۔ چڑھیا رنگ اک انوٹھ، کایا چولی رنگ رنگایا۔ سنگر پورا آپے گیا توٹھ، آپ اپنی دیا کمایا۔ چار ورن کرائے ایک
 مٹھ، دلی دوتی پردہ لاہیا۔ کلجک دوارے اگے بیٹھا رٹھ، نیتز رو رو نیر وہایا۔ گر گوہند میں جاواں کیہڑی گٹھ، میرا ویلا انت نہیں آیا۔ سنگ محمد نہ کیتا

اے خالی ٹھوٹھ، چار یاری نہ پردہ پایا۔ پنچ جیکارا نہ لائن دہ دشا چارے کوٹ، ہر کا بھانا نہ کوئی مٹایا۔ امرت دے دے ایک گھٹ، تیرا ڈھنیا دیکھ دکھایا۔
 تیری رسنا تیر جائے چھٹ، نہ کوئی روکے سرشٹ سبایا۔ تیرا روپ تیرا سکھ میٹوں کڈھے نہ کٹ، میں واستہ تیرے آگے پایا۔ گر گوہندا گیا ٹٹھ، آیا در
 نراسا کوئی نہ جایا۔ تیرے بلاں لاواں ایک گھٹ، اندر بوند نہ کوئی کرایا۔ پنٹھ خالصے اندر پئے پھٹ، تیرا لہنا دیواں چکایا۔ گردر مندر بہہ بہہ دھیاں
 بھیناں رہے لٹ، ویسوا گھر بنایا۔ ایک ڈھنیا رکھی اوٹ، کلجک تیرا تیرے آگے رکھایا۔ امرت پی نہ بھرے کسے پوٹ، ترشنا آگت ودھایا۔ ارجن شبد نہ
 لائے تن چوٹ، بانی بان نہ کوئی دکھایا۔ ویہ سو بکرمی آلیوں ڈگنے بوٹ، نہ سکے کوئی اٹھایا۔ کوئی کوٹ بٹھی پھر دے سادھ لنگوٹ، دھیرج یت نہ کوئی
 رکھایا۔ کوئی کوٹ مننی پھر دے چوٹ، چوٹی چڑھ درس کسے نہ پایا۔ کوئی کوٹ بھنگی بھنگ رہے گھوٹ، نام گھوٹا نہ کوئی لگایا۔ کوئی کوٹ در در منگدے
 پھرن روٹ، آتم ترشنا نہ کوئی بُجھایا۔ کوئی کوٹ جیواں جنناں کڈھدے پھرن کھوٹ، اپنا کھوٹ نہ کوائے گویا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، گر گوہندا دیکھیا گھر، کلجک منگن آیا در، در درویشا جھولی پایا۔ گر گوہندا بے پرواہ، پُرکھ اکال منائندا۔ دوسر نہ کوئی دے تھان، نہ کوئی دھام
 ۶۶۲ سہائندا۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی ماں، گجری لال نہ کوئی جنائندا۔ آپے دیونہارا ٹھنڈی چھاں، دُشٹ دمن سہائندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کال، گرمتی آپ
 سمجھائندا۔ امرت جام دئے پیا، پی امرت دُکھ مٹائندا۔ کلجک انتم گیا سمجھا، اپنارہا دکھائندا۔ سنگ محمد اللہ رانی کر کر کوکے اچی بانہہ، اُچے ٹلے بانگ
 سنائندا۔ جگت سمیرو دیکھے تھان، کوہ طور پھرائندا۔ امام مہندی نام رکھا، نورو نور در سائندا۔ دشا لہندی گھیرا لئے پا، پیر فقیر اولیا قطب شیخ مسائق دستگیر
 نہ کوئی سہائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری ونڈ ونڈائندا۔ کلجک ورگھر ساچا پا، آیا بنک دوار۔ سنگھ گوہندا تیرا ناں، رسنا رہیا
 اُچار۔ فتح ڈنک اک وجا، واگرو فتح جیکار۔ راؤرنک دینیں بھلا، من مت بھر ہنکار۔ جگت اکھاڑا دینیں دکھا، گر مندر ہر دوار۔ سیاست لاڑا گھوڑ چڑھا، سیس
 کرے شنکار۔ سنگھ تارا بھینو نہ را، پرگٹ ہوئے ہر اوتار۔ گر گوہندا لیکھ لکھا، لکھایا لیکھ دھر دربار۔ مات لوک نہ سکے کوئی مٹا، نہ کوئی مارے تیر کٹار۔
 شبد گر اٹھیا داتا بے پرواہ، چاروں کُنٹ رہیا لکار۔ لکھ چوراسی دینی پھاہ، سہائے دھرم رائے دا اک دوار۔ سنت سہیلے لئے جگا، آپ اپنی کرپا دھار۔ شبد

کھوجی لئے بچا، گر گوہند کر وچار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، تیرا دھر پیار۔ گر گوہند سنگھ تیری بنت بنا، پنٹھی پنٹھ چلا سندا۔ گھر بار در دربار گیا تجا، سولاں ستھر ہیٹھ وچھائندا۔ اکال پُرکھ اک منا، اک سنہیرا ساچے ماہی آپ سنا سندا۔ تیرا تیری جھولی دتا پا، میرا میرا مول چکا سندا۔ اتم میلا کیہڑے تھاں، کون کوٹ سہائندا۔ پاربرہم پر بھ رہیا جنا، شبدی شبد اپنا سندا۔ کلج اتم میلا لواں ملا، تیرا وچھوڑا جھلیا نہ جائندا۔ تیری نگری ڈیرہ لا، سمبل ناواں رکھائندا۔ ساڈھے تن ہتھ بنت بنا، اندر مندر اک دکھائندا۔ نہ کوئی باڈی بنت دے بنا، اٹاں گارا کوئی نہ لائندا۔ نہ کوئی دوتی دُشت دے وسا، ٹھگ چور یار نہ کوئی دس آسندا۔ نہ کوئی کھانی بانی انجیل قرآنی وید پُرانی تیتوں لئے پڑھا، جگت و دیا نہ کوئی رکھائندا۔ نہ کوئی پوڑی ڈنڈا لئے لگا، نہ کوئی سکھمن راہ تکائندا۔ ایک دھام دے دکھا، سچ سنگھاسن پھولن آسن آپ وچھائندا۔ پُرکھ ابناشی میل ملا، برہم پاربرہم اکھوائندا۔ پورن گوتی اک کرا، جوتی جوت جگائندا۔ شبد سوئی ہتھ پھڑا، لوآں پُریاں آپ پھرائندا۔ کوئی کوٹ برہنڈاں دے جگا، تیری سیوا لائندا۔ جیرج انڈاں ویکھ دکھا، اُتبیج سیتج پھول پُھلا سندا۔ کلج بھیکھ پکھنڈا دے مٹا، ایک کھنڈا آپ چکائندا۔ نار دُھاگن رنڈا کوئی دے نہ، منمکھ نہ کوئی دکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گوہند گر دتا ور، کلج تیرا میرا گھر ایک گھر سہائندا۔ اکال پُرکھ سُن سندیش، گر گوہند و جی ددھائیا۔ سمبل نگری کون ویس، کون کوٹ وسائیا۔ کون راجا ہوئے نریش، کون سلطان اکھوائیا۔ کون ویکھے مہیش گنیش، شو شنکر کون جنائیا۔ کون برہما کرے ادیس، کون کروڑ تیتیا سپس جُھکائیا۔ کون دوارے ہو پرویش، اپنی بوجھ بُجھائیا۔ منگے منگ دس دسمیش، آگے جھولی ڈاہیا۔ پاربرہم پر بھ سدا ادیس، سنگر پُرکھ اک اکھوائیا۔ آپے ہوئے نریش، آپے بیٹھے تخت سہائیا۔ آپے سیوالائے برہما وشن مہیش گنیش، آپے کروڑ تیتیا ویکھ دکھائیا۔ آپے ہوئے در درویش، لوک مات پھیرا پائیا۔ آپ پکڑ اٹھائے دس دسمیش، سمبل نگری دھام سہائیا۔ میل ملاواں رکھی کیس، جگت گوردھن بھار چکائیا۔ دھرت مات پکارے رووے گل وچ کھلڑے کیس، دوس رین رہی گر لائیا۔ کلج کوڑ گڑیارا چلن نہ دیوے پیش، بھرے بُھلی لوکائیا۔ گھر گھر ہو یا ویسوا ویس، نار دُھاگن سرشٹ سبائیا۔ سکھ نہ جانے مجھ داہری کیس، مونڈ منڈائے بھيو نہ رائیا۔ اتم ویلے کر کر ویس، اپنا ویس لئے وٹائیا۔ شبد ڈنک وجائے دیس پردیس،

نہہکنکا ناؤں رکھائیا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں کوئی نہ چلے پیش، سادھاں سنتاں رہیا اٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتتم
 ور، آپے ویکھے ویکھنہار آپ اکھوائیا۔ کلجک اتتم کوڑ ہلارا، ہر ہر آپ لگایا۔ سنگ محمد چار یارا، اللہ رانی ویس وٹایا۔ چوڈاں طبقاں ایکا نعرہ، ایکا کلمہ رہیا
 پڑھایا۔ ساچا سبق نہ کرے پیارا، مقامے حق نہ ویکھ وکھایا۔ امام مہندی کر اوتارا، ویسی ویس وٹایا۔ مکہ مدینہ پاوے سارا، مکھ نقاب رکھایا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک اتتم دے سمجھایا۔ کلجک اتتم جگت پاندھے، ودیا رہے پڑھائیا۔ پار کنارہ دے نہ تھکے ماندے، نو در بیٹھے ڈیرے
 لایا۔ ڈھولک پچھینے گیت آگاؤندے، گیت انادی نہ کوئی سنایا۔ تلک للائی بہہ بہہ لاؤندے، جوت للائی نہ کوئی جگایا۔ نیڑے وائی سرب وکھاؤندے،
 اوکھی گھاٹی نہ پار کرایا۔ براہمن گوڑ پوت سپوتا اوچے ٹلے پر بت کسے نہ پاؤندے، پڑھ پڑھ دھیر دھیرایا۔ لکا گڑھ نہ کوئی تڑاؤندے، رام راما رہے
 دھیائیا۔ کلجک کنس نہ کوئی مٹاؤندے، رادھا کرشن مکھ الایا۔ مایا ڈسنی جگت ناگ گلوں نہ لاہندے، شو شکر آس رکھایا۔ برہما برہم گھر گھر دھیواؤندے،
 برہم برہم نہ کوئی سنایا۔ جپ جی صاحب رسنا دھیواؤندے، جی جاپ نہ کوئی کرایا۔ رہرا س نت ویکھ وکھاؤندے، اپنی راس نہ کوئی بنایا۔ کیر تن سولہ کہہ
 کہہ سٹوندے، تن کیر نہ کوئی کھچایا۔ سادھ سنت جگت زنجیر تڑاؤندے، اپنا زنجیر نہ کوئی تڑایا۔ گھر گھر پوجا پاٹھ سٹاؤندے، اپنا من نہ کوئی سمجھایا۔
 جگت پاٹھ اکھنڈ کراؤندے، اکھنڈ رہت نہ کوئی وکھایا۔ من مت نار رنڈ ہنڈاؤندے، گر در بیٹھے آسن لایا۔ اپنا بھار نہ آپ وندؤندے، ویلے انت نہ چکایا
 جانیا۔ پوجا دھان نہ پار کراؤندے، وچ سرے رہیا رڑھائیا۔ سندھیا اٹھ اٹھ سنکھ وجاؤندے، آتم ناد نہ کوئی وجایا۔ گر در مندر بہہ بہہ دھوپ
 دھکھاؤندے، گھر سوگندھی کسے نہ پائیا۔ جیواں جنتاں دی واتی ہٹاؤندے، مکھ اپنے لگی شاپییا۔ گیت سہاگی سارے گاؤندے، گر مکھ ورلے ملیا ساچا ماہیا۔
 لکھ چوڑاسی اوندے جانے، آون جاون بنت بنایا۔ گر سکھ ساچے ہر دوار اپنی بھل بخشوئندے، دوئے جوڑ سپس جھکایا۔ متمکھ در توں مکھ بھواؤندے،
 اٹھن کر کر دھائیا۔ نانک ڈھولا جو جن گاؤندے، لکھ چوڑاسی کٹی پھایا۔ گر گوہند جو درشن پاؤندے، سکھنڈ وجے ودھایا۔ سوہنگ شبد جو جن ہتی دند
 گاؤندے، نانک گوہند میل ملایا۔ ساچے گر ڈھر در گاہ گرکھاں آپ بخشاؤندے، پھڑ پھڑ دوویں باہنیا۔ متمکھ جیو جگت شرماؤندے، لوک لاج مگر لگایا۔

نِدیا گیت ایکا گاؤندے، آندھ گوانڈھ ونڈ ونڈا نیا۔ دھرم رائے نوں اتم بھاؤدے، لاڑی مَوّت خوشی منایا۔ چتر گُپت دا لیکھ لکھاؤندے، لیکھا چھپیا رہے
 نہ رانیا۔ سمت سولاں راہ تکاؤندے، گھر گھر ہندی لایا۔ اوسیاں پا پا سگن مناؤندے، پوری دی دسن جھوٹھی چھاہیا۔ سمت ستاراں ویکھے کاگ اڈوئندے،
 جنہاں بھلیا بے پرواہیا۔ پنتھ خالصہ در آئے گراؤندے، نیوں نیوں سیس نو اؤندے، ہر بیٹھا مکھ بھوانیا۔ چار ورن چوتھے جگ ایکا تت بناؤندے، ورن
 برن میٹ مٹانیا۔ جیو جنت سادھ سنت اٹھاؤندے، جن کنارہ دھام سہانیا۔ سیس گنج دوارا اک وکھاؤندے، گو بند میلا ساچے ماہیا۔ دلی تخت چرن
 ٹکاؤندے، زرگن جوت کرے رُشانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن ز، ایکا ڈنک رہیا وجانیا۔ نہہکنک
 پر بھ پرگٹ ہویا، گر گو بند جیکارا۔ ورن برن کوئی رہے نہ سویا، اٹھیا سور پیر بلکارا۔ اٹھے پہر نواں زونیا، ایکا چند پر چند چکائے چمک چکارا۔ جن بھگتاں
 گرگھاں دیوے ساچا ڈھو آ، سوہنگ شبد کر پیارا۔ بن ہر تیرے اور نہ جانے کو آ، سرشٹ سبائی دھواں دھارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 نہہکنک نرائن ز، آپے ہوئے کلکی اوتارا۔ کلکی اوتار دس دسمیش، آپے آپ اکھواندا۔ آپے بنیا ز نریش، لوک مات پھیرا پائندا۔ گرگھ دوارے در
 درویش، سیوک سیوک کماندا۔ نانک ہتھ اٹھائے موڈھے بھوری کھیس، ساچی بنت بنائندا۔ گرگھاں بھار اٹھایا دس دسمیش، بال انجانے نہیاں ہیٹھ دباندا۔
 اپنے نیز آپے رہیا پیکھ، جگت لوچن بند کرائندا۔ دھرت دھول گرائے نیر وہائے شیش، سہنسر مکھ دو سہنسر رنا گائندا۔ اکال پُرکھ پر بھ سدا آدیس،
 جگ جگ ناؤں دھرا ئندا۔ کلج اتم ناؤں ز نکار، نہہکنک رکھایا۔ شبد کھنڈا تیز کٹار، تن گاترے آپ لٹکایا۔ سولاں کر تن شنگار، چٹے آسو آسن لایا۔ چٹا
 آسو ہوتیار، دکھن دشا باہر کڈھایا۔ پورب آوے پہلی وار، اتر پھیرا پایا۔ اُپر بیٹھ سچی سرکار، سنگھ سنگھاسن آسن لایا۔ لواں پُریاں پاوے سار، برہما ویتا
 رہیا اٹھایا۔ دیوے سنہیڑا ایکا وار، ایکا سیوک سیوا لایا۔ وشنوں و نسا ہوتیار، باسک تشکا شو شکر گل لٹکایا۔ ہتھ ترسول ویکھ کٹار، اپنا مول چکایا۔ سُرپت
 راجا اند کروڑ تیتیا پُری اندر نہ بٹھے دھار، نیتز نیر وہایا۔ دھرو بالا بال انجانا رووے زارو زار، ویلا انت انت نظری آیا۔ سپت رکھی نہ کرے وچار، ساتک
 ست نہ کوئی رکھایا۔ گن گندھرب رہے پکار، لیش سیو نہ کوئی کرایا۔ ابچھراں نہ لائے کوئی شنگار، استھول دیہ نہ ویکھ وکھایا۔ پار برہم پر بھ لے اوتار، اپنا

ویس وٹایا۔ نہہکتک کل جامہ دھار، پُریاں رہیا جگایا۔ ایک کھنڈا اک کٹار، ایک رہیا چکایا۔ ایک مارنہارا مار، ایک رُوپ درسیا۔ اشٹُ بھجباں کر پیار، اشٹُ دیو
 رکھایا۔ سنبھہ نَسنبھہ ہوئے ہنکار، کلجگ رُوپ وٹایا۔ چاروں کُنٹ دھواں دھار، راون گڑھ سہایا۔ ایک پاونہارا سار، رام رانا ناؤں دھرایا۔ پکڑ اٹھائے
 بھجھیکھن یار، لہنا لہنے جھولی پایا۔ غریب نمانے لئے آدھار، بھیلنی بھوگ در دوار لگایا۔ گوتم اہلیا دیوے تار، اپنا چرن چھہایا۔ سیتا سرت سوانی کر پیار،
 گرگھ لئے پرناہا۔ میل ملاوا ہانیاں ہانی وچ سنسار، آپ اپنا دئے کرایا۔ بالمیک بجواڑا تن شنگار، ایک رُوپ وٹایا۔ تریتا تیرا کر وچار، تیرے رنگ سماہا۔ دواپر
 بھے اپنی دھار، دھرت دھول سہایا۔ وید ویاسا کر تیار، کواری کتیا جایا۔ نارد من کر پیار، ایک سنگ رلایا۔ چار سلوک برہما اچار، رسنا دئے الایا۔ باراں اکھر
 وچ سنسار، ایک جاپ جپایا۔ پُران اٹھاراں لیکھ لیکھار، چار لکھ ہزار ستاراں سلوک گننایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی دھار
 چلایا۔ دواپر تیرا ست سروپ، ہر ساچے ویس وٹایا۔ آد جگاد مہما انوپ، بھو کسے نہ پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے ویکھے اپنے
 ساتھ، پرگٹ ہو تریلوکی ناتھ، تریلوکی نندن نام رکھایا۔ تریلوکی ناتھ تریلوکی نندن کرشنا کاہنا، موہن رُوپ وٹایا۔ موہن مادھو کھیل مہانا، کھمی نرائن آپ
 ۶۶۸ اکھواندا۔ سندر کُنڈل گٹ نین مٹکانا، پریم کلا ایک پائندا۔ گوکل متھرا ہو پردھانا، بندرا بن سہائندا۔ ساچی سخیاں کھیل کھلانا، ساچی راس رچائندا۔ گند
 منوہر آپ اکھوانا، نام بنسری اک وجائندا۔ گوالا بن گنو چرانا، بن کھنڈ ڈیرہ لائندا۔ جمن کنارے جل دھار آپ دکھانا، کالی نتھ دکھائندا۔ دروپد لجیا آپ
 جگت رکھانا، نام پردہ پائندا۔ پیر سدا ماگلے لگانا، الوناساگ بھوگ لگائندا۔ دلدری سدا ما کر پردھانا، سچ سنگھاسن آپ بہائندا۔ آپے ہو نمائیاں نمنا، چرنی
 سیس جھکائندا۔ بھگت وچھل آپ بھگوانا، پھڑ تندل گھ چبائندا۔ کھیلے کھیل جگت مہانا، دواپر اتم بنت بنائندا۔ پنچاں دیوے ہر ہر گیانا، سد سد گھ
 بھوائندا۔ رن بھومی ویکھے اک میدانا، ایک در دکھائندا۔ جودھے سور وڈ وڈے بلوانا، پھڑ پھڑ آپ اٹھائندا۔ ارجن بنیا اک ندھانا، ہر کا بھو نہ پائندا۔
 چھڈیا تیر چلہ کمانا، آگے سیس جھکائندا۔ کون شتر وچ جہانا، کون سنگ تڑائندا۔ کہے بول کرشن بھگوانا، تیرا کوئی نہ نہ توں کسے بن جائندا۔ میرا میرے
 وچ سمانا، میرا میری دھار دھرائندا۔ چوڈاں لوک کر پردھانا، وراٹ رُوپ دکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک دیوے اپنا ور، اک

گیان درڑا سندا۔ ایک منتر اک گیان، ایک بھگت درڑایا۔ ایک تیر نشان، ایک چلے چڑھایا۔ ایک مندر اک مکان، ایک گڑھ تڑایا۔ اک سنائے دھر فرمان، اٹھاراں دھیائے دئے لکھایا۔ اٹھیا رجن بال نادان، اپنی بھل بخشایا۔ ست گیاراں دیکھ وچ میدان، اٹھ اٹھاراں لیکھ چکایا۔ یدھشتر مگے اک دان، آگے جھولی ڈاہیا۔ کون وقت تیرا میلا ہوئے وچ جہان، پنج تت سہایا۔ تریلوکی ناتھ بولے کرشنا کاہن، ایک شبد سنایا۔ کلجگ انتم میلا ہوئے وچ جہان، ویلا اپنے ہتھ رکھایا۔ وید کتیب بھو نہ پان، لیکھا لیکھ نہ کسے لکھایا۔ جوت سروپی پرگت ہوئے ہر بھگوان، ویہ سو پندراں بکرمی دیکھ رکھایا۔ چل کے آئے کورو کرشیترا وچ میدان، پندراں گھر رت سہایا۔ پرس رام تیری دیکھے لگی جگت دکان، اک کہاڑا ہتھ اٹھایا۔ خالی ہتھ اٹھے ہر نوجوان، رتھ رتھو ہی نہ روپ وٹایا۔ نہ کوئی بھتھانہ کوئی تیر نہ کوئی چلہ نہ کمان، نہ کھنڈا رہیا رکھایا۔ نہ کوئی جودھا سورپیر نہ رکھے بلوان، گر سکھ سکھ نمانے نال رکھایا۔ نو کھنڈ پر تھی تیرا لہے گھان، شبد کھنڈا سیوا لایا۔ راشترپت اٹھائے آپ نادھان، پندراں کنگ لنگا گڑھ لیکھ رکھایا۔ چرن چھہائے ہر مہربان، پہلی کنگ رت سہایا۔ گر گوبند کوئی نہ سکے پچھان، مٹمکھاں دئے سجایا۔ تن دن دیکھے بھومکا استھان، تنان لوکاں باہر رکھایا۔ چوتھے دوس اپنا گھر آپ پچھان، اپنا سندیشہ جائے سنایا۔ ۶۶۹

پنتھ خالصہ ستارہ نہ نادھان، نہہکنک کلغی دھر آیا۔ جس دا جھلنا دھرم نشان، سرشٹ سبائی رہیا رکھایا۔ راؤ رنگاں دیوے دھر فرمان، دیس پردیشا پھیرا پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، لوک مات نرگن جوت کرے رشنایا۔ پنچم کنگ پنچم پیار، پنچم مول چکایا۔ چھیویں بٹھے ساچی دھار، چھپر چھن لکایا۔ ستویں ست پرکھ نرنجن آپ کرتار، نانک دوارا دیکھ رکھایا۔ جگت پری پاوے سار، جگن ناتھ نام دھرایا۔ اٹھویں گھروں ہوئے باہر، آپ اپنا راہ تکایا۔ پندراں کنگ ہو مہربان، لنگاپتی دئے سمجھایا۔ سوہنگ شبد لکھت اپار، اک نشانہ دئے رکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بے بے کار آپ سمجھایا۔ بھل رہے نہ وچ سنسار، بھرم بھلیکھا رہیا کڈھایا۔ انتم آونا چل دئی دربار، ویہ سو بکرمی لیکھ رکھایا۔ جگے جوت آگم اپار، پرکھ ابناشی سچ سنگھاسن ڈیرہ لایا۔ نو کھنڈ پر تھی ڈھیہہ ڈھیہہ پئے دوار، در دوارا اک گھلایا۔ ایک شبد ایک دھنکار، ایک منگل ایک گیت ایک راگ اک سنگیت، ایک کان سنایا۔ نو کھنڈ سرشٹ سبائی آپے لئے جیت، ہار جت اپنے ہتھ رکھایا۔ دھرم نشان ست رنگ رکھائے سنگھ منجیت، پر بھ

ساچے سیوا لایا۔ نو دوار ناتا تھے جگت جگدیش، جگ ساچے ویکھ دکھایا۔ نہ کوئی پڑھے قرآن حدیث، بائبل انجیل نہ کوئی سنایا۔ اللہ رانی نہ گندائے اپنا
 سیس، سر پلو نہ کوئی رکھایا۔ نہ کوئی گائے راگ چھتیس، چھتی راگاں بھونے پایا۔ وید پُران پینارہے پیس، کلج چھلی رہیا چلایا۔ نانک شبد اک حدیث،
 سرشٹ سبائی دے سنایا۔ سوہنگ گاؤنا دند بتیس، رسنا جہوا ہلایا۔ مارگ لگے تیرا بیس پکرمی وچ اکیس، سنجگ ساچا سچ ورتایا۔ ایکا چھتر جھلے پرہہ ساچے
 سیس، راج راجان کوئی دس نہ آیا۔ ترے گن مایا خالی کھیس، جگت بھنڈار نہ کوئی بھرایا۔ سادھو سنتو اٹھو گاؤ سہاگی گیت، ہر ساچی جوت جگایا۔ تھر نہ
 رہنا وسیرا مندر مسیت، گر دوار نہ ویکھ دکھایا۔ آپے وسیا ہست کیٹ، اوچاں نیچاں ایکا رنگ رنگایا۔ جس جن بخشے چرن پریت، چرن چرنودک مکھ چوایا۔
 بیٹھا رہے سد انیت، ایکا ایککارا نام دھرایا۔ جگ جگ چلائے اپنی پریت، اپنے بھانے وچ سمایا۔ اپنا شبد جانے جنائے انڈیٹھ، لکھن پڑھن وچ نہ آیا۔ جن
 بھگتاں کایا چولی چاڑھے رنگ میٹھ، اتر کدے نہ جایا۔ مٹھکھاں ستادے کر پیٹھ، گھر مندر دس نہ آیا۔ ہر جن مٹھے کرے کوڑے بیٹھ، امرت آتم مکھ
 چوایا۔ ہر ساجن بیٹھلو بیٹھ، سیوک سیوا رہیا کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، ایکا ڈنکا رہیا وجایا۔ وجے ڈنکا خبردار،
 چاریاری رہیا اٹھایا۔ لہندی دشا ہاکار، آپے ویکھ دکھایا۔ ڈونگھی کندر مارے مارے، اچے ٹلے گورکھ مچندر لئے لاہیا۔ لکھ چوراسی جیو جنت من متی بھوندے
 بندر، دوس رین ہوئے ہلکایا۔ کلج مایا کیتے اندھڑ، اندھ اندھیر نہ کوئی مٹایا۔ مدراماسی پاپی گنڈڑ، وشٹاکھ رکھایا۔ نانک گوہند نہ ہوئے بخشندڑ، گرو
 ارجن نہ دے گواہیا۔ پھر پھر بھلے بھاگاں مندر، گر واک مکھ گواہیا۔ مایا رانی جھوٹھا دھندھڑ، تھر رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، نہہکنک نرائن نر، ملا شیخ مسائق پیر پنڈت، پاندھے ویکھ اخیر، گرنتھی پنٹھی آون آیا سمجھایا۔ اکال پُرکھ بودھ اگادھا، شبدی شبد بھنڈاریا۔ شبد
 چلائے آد جگادا، جگ جگ لئے اوتاریا۔ مان رکھائے سنتن سادھا، غریب نمائیاں گلے لگا رہیا۔ ڈھردر گاہی دیوے داداں، نام وست جھولی پارہیا۔ سرت
 بنائے ساچی رادھا، سوامی کرشن دکھا رہیا۔ سرتی رام ایکا لادھا، سینا سنگ نبھا رہیا۔ نانک گر نام ست اک پچھاتا، ایکا بو جھ بچھا رہیا۔ واہ واہ گرو دیوے
 داتاں، واگر واپ وٹا رہیا۔ چوتھے اکھر چوتھے جگ وڈ کراماتا، کرم کرم مٹا رہیا۔ سنجگ ساچے دیوے سچ سوغاتا، دو دو میل ملا رہیا۔ سو پُرکھ نرنجن

اُتم ذاتا، پاربرہم اکھوارہیا۔ ہنگ رُوپ برہم پچھاتا، برہم برہم آپ سمارہیا۔ آپے پتا آپے ماتا، پتا پوت نام دھرا رہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، پٹ پٹنا ویکھ دکھا رہیا۔

★ پہلی آسو ۲۰۱۵ بکرمی ہر مندر صاحب پٹنا نوں شبد بھجیا ★

پٹنا جوت جگے اکالی، پہلی کنگ وڈ وڈیاہیا۔ گر گوہند آیا پنتھ دا والی، پنتھ مارگ ویکھ دکھایا۔ آپے جلوہ نور جلالی، جلوہ جلال آپ اکھوایا۔ آپے کرے کرائے سدا پرتپالی، پرتپالک ناؤں دھرائیا۔ اپنا گنگ بنائے اپنی تھالی، اپنا دپیک وچ لکایا۔ اپنی جوتی آپ جگالی، آپے کرے رُشانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی خوشی منایا۔ اپنی جوت آپ جگا، اپنا گھر سہائندا۔ اپنی مات آپ اُپا، آپے ویکھ دکھائندا۔ اپنا پتا آپ بنا، آپے ناؤں دھرائندا۔ اپنی سیجا آپ ہنڈھا، آپے وچ سماندا۔ اپنا جنم آپ دوا، آپے ناؤں رکھائندا۔ نہہکنک ناؤں رکھا، گر گوہند سنگ دکھائندا۔ پٹنے کرے سچ نیاں، ساچا کرم کمائندا۔ نرگن ویکھے ساچا تھان، بھرم بھلیکھا دُور کرائندا۔ دُوبی وار گوہند نہ جنمے گجری ماں، تیغ بہادر نہ گود اٹھائندا۔ رانی گھر نہ دیوے بھوگ لگا، پنڈت پاندھانہ کوئی سمجھائندا۔ مُسلم سجدہ نہ رہیا کرا، نہ کوئی سیس جھکائندا۔ سب توں بیٹھا گھ چھپا، دس کسے نہ آسیندا۔ پہلی کنگ چرن لکا، ساچی جڑ لگائندا۔ چاروں گنٹ کنگ اٹھا، اپنی دھار بنائندا۔ مورکٹ سر لکا، لکا گڑھ سہائندا۔ شاہ شہانہ جوتی تنکا دے لگا، راج راجانا آپ اٹھائندا۔ واسی پُری گھنکا آپ اکھوا، سمبل نگری ڈیرہ لائندا۔ نتھوایاں دیوے ساچا تھان، غریب نمائے سنگ رکھائندا۔ لہنا دینا جھولی دیوے پا، جوں نانک انگ لگائندا۔ سکھاں اندر سکھ سکھ گر جائے سما، گر چیلو روپ وٹائندا۔ گر گوہند تیرا لیکھا لکھیا پورا دے کرا، نہ کوئی میٹ مٹائندا۔ پُرکھ اکال ساچا سٹ کلج اتم لیا منا، شبدی ناؤں دھرائندا۔ دُشٹ دمن دی سیوالا، گر گوہند ناؤں رکھائندا۔ گر گوہندے گھال گھالی خوشی ہو یا بے پرواہ، بنس سر بنس ویکھ دکھائندا۔ سنجگ چلائے ساچا راہ، گر گوہندا آگے لائندا۔ اکال پُرکھ بن ملاح، جوتی جامہ پائندا۔ پٹنے ڈنک دے وجا، سویا کوئی رہن نہ

پائندا۔ اکال تخت لیکھا دئے لکھا، ہر مندر آپ جگائندا۔ ندریڑ بھلیکھا دئے کڈھا، گوداوری کنڈھا ڈیرہ لائندا۔ اند پری دئے چھڈا، ویلا انتم آئیندا۔ جو سر سے روڑے سولے جگا، آپ اپنا میل ملائندا۔ ایکا اکی ساچی سکھی جھولی دتی پا، اپنا پلو آگے ڈاہندا۔ والوں کی دھاروں سکھی، کلجگ انتم دیکھ وکھا ئندا۔ سوہنگ کنڈے تول تلاء، نانک تیراں دھار چلا ئندا۔ بدلایا چولا کھیلے کھیل دو جہاں، دو جہاں آپ اھوائندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاں، جو جن سرنائی آئیندا۔ کوٹ کوٹ جنم پو جاپاٹھ تپ سنجم نیم ایکا اکھر لیکھے لئے لا، جو جن ستمکھ رسنا گائندا۔ لکھ چوراسی دیوے چھند کٹا، دھرم رائے نیڑ نہ آئیندا۔ لاڑی موت رہی شرما، گرسکھ در نہ دیکھن پائندا۔ دھرم دوارے چتر گپت اپنا لیکھا کھول نہ رہیا وکھا، نہ آگے کوئی کائندا۔ سدا سہیلا دیون آیا ٹھنڈی چھاں، کلجگ انتم دیکھ وکھا ئندا۔ آپے پتا آپے ماں، گرسکھ بال انجانے گود اٹھائندا۔ کلجگ جیو اٹھ اٹھ جاگ، رین اندھیری چھائیا۔ پاربرہم پر بھ چرنی لاگ، دُرمت میل دھوے شاپییا۔ پنچ وکارا جگت تیاگ، دُرمت میل گوائیا۔ چرن دھوڑ کرائے مبن ماگھ، اٹھسٹھ مول چکائیا۔ آتم انتر اُپجائے اک ویراگ، آتم برہم جنائیا۔ دُھن انادی وجائے ایکاناد، انحد تال اٹھائیا۔ شبد جنائی بودھ اگادھ، کایا مندر جنائیا۔ جو جن رسنا رہے ارادھ، سیوک سیوا دیکھ وکھائیا۔ سنگر پورا ساجن میت جس جن ساچے لیا لادھ، ایکا دو جابھیو چکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرسکھاں دیکھے ساچے گھر، گھر مندر دیکھ وکھائیا۔ گرسکھ سچ دوار، ہر سہایا۔ ہر سنگت کر پیار، ڈیرہ لایا۔ وجے شبد سچی دھنکار، انحد منگل ایکا گایا۔ دُھر دی گائے ساچی وار، آسانسا پور کرایا۔ جو جن آئے چل دوار، نراسا کوئی نہ در توں جایا۔ بھرے نام شبد بھنڈار، اٹھ بھنڈارا آپ رکھایا۔ ورتے ورتائے وچ سنسار، سنساروگ دئے چکایا۔ اندر مندر گپت ظاہر پاوے سار، نہ کوئی سکے بھیو چھپایا۔ لکھ چوراسی دیکھے ساچی نار، ساچا کنت کون رہی ہنڈھایا۔ کون دُہاگن ہوئی و بھچار، در در نین رہی مٹکایا۔ بن ہر سچ نہ سوئے کوئی پیر پیار، سہنجنی سچ سرب وکھایا۔ کنت کنتوہلا کر پیار، شبد جھولا دئے جھلایا۔ آسخی اک دوار، ہر ساچے آپ سہایا۔ منگل گائے وارو وار، پنچم در وکھایا۔ چوتھے گھر پاوے سار، پرمانند سمایا۔ تیجانین دئے اگھاڑ، آپا مول چکایا۔ دوئے دوئے لوچن نہ دیکھنا پاڑ، ہر کاروپ دوئے نیز نظر نہ آیا۔ دوئے نیز دیکھن اگھاڑ، مایا ممتا موہ ہلکایا۔ پنچ وکارا رچیا ناڑ ناڑ، دوس رین رہی نچایا۔ کلجگ کوڑا گھڑیا گھاڑ، سچ ٹھٹھیارا دس نہ آیا۔ انتم بھانڈا بھجننا

وِج اُجاڑ، مندر اندر رہن نہ پایا۔ لکھی تھتی ستاراں ہاڑ، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ سنت سہیلے گرو گُر چیلے اپنے مندر دیوے واڑ، شبد دواری اک دکھایا۔
 ہر سنگت ہر پچھے اکاڑ، سیوک سیوارہیا کمایا۔ گرگھ ساچے ساچے گھوڑے دیوے چاڑھ، ایکا آسونال رکھایا۔ درگاہ ساچی دیوے واڑ، دُھر دھامی دُھر داماں
 رکھایا۔ جس جن چرن چُھہایا داڑھ، ادھ وِج رہن نہ پایا۔ گنگن پاتالاں پردہ دیوے پاڑ، گر سیکھ تیرا راہ بنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 گرگھیاں دیوے نام ور، کلجگ انتم ویکھ دکھایا۔ گرگھیاں بھے نام ڈوری، گر پورے ہتھ وڈیایا۔ آدجگاد جگ جگ کردا آیا چوری، سٹے رہیا جگایا۔ کلجگ انتم
 رین اندھیر گھوری، مورکھ گوڑھی نیند سوائیا۔ ہر سنگت اپنے نال جائے توری، نٹھا جائے واہو داہیا۔ سوہنگ شبد چُکائے موری توری، تورا مورار رہن نہ پایا۔
 پاربرہم چڑھائے ساچی گھوڑی، جوتی جوت سیوالایا۔ گر سیکھاں گھال گھالی رہ گئی تھوڑی، ویلا انت مُکایا۔ ویکھ دکھائے پوت سپوتے براہمن گوڑی، اُچے
 ٹلے پر بت پھیرا پایا۔ چاروں کُنٹ ہوئے بہڑی بہڑی، دھیرج دھیر نہ کوئی دھرایا۔ اُچے مندر راں جو لالا تھکے پوڑی، بستر خاک رلائی۔ کسے یاد نہ آئے
 راگ گوڑی، دھناسری جیجیوتی نہ کوئی گایا۔ وار آسانہ پڑھے کوئی سلوک پوڑی، سُدھاسر اشان نہ کوئی کرایا۔ سمت پندراں سب نوں رہیا ہوڑی، اُٹھو
 جاگو داتا آیا بے پرواہیا۔ رام داس سرور منگھ منس کاگ ہنس کرے کوہڑی، گر سیکھ دُرمت میل نہاونی کوئی نہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، نہہکنک چُکاپا ڈر، نہ لگیا کسے اندر وڑ، شبد ڈنکا رہیا وجایا۔ ساچے سیکھ سنت دُلا، پایا پُرکھ ابناشا۔ ملیا میل ہر کنت بھتار، جگت دُکھڑا ناسا۔ ساتک
 ست ہویا سنسار، نبجھی ترشنا پیاسا۔ رتی رت اک اپار، تلیا تول نہ تولہ ماشہ۔ مت گت جانے کرتار، جس جن کیا اندر واسا۔ گرچرن ہت سچ پیار، چرن
 کول بھرواسا۔ جو جن ڈھئے چرن دوار، میل ملاوا شاہو شاباشا۔ آد زرنجن ہر کرتار، نہہکنک جوت سرُپ ویکھن آیا جگت تماشہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، گرگھیاں دیوے ایکا ور، رسن تجاؤنا مدراماسا۔ مدراماس رسن تجاؤنا، گرمت وڈ وڈیایا۔ پُرکھ ابناشی گھر میں پاؤنا، گر ارجن گیا
 سمجھایا۔ ایکا پد اک نشان رکھاؤنا، ایکا تیر چلائی۔ ایکا مد جام پیاؤنا، بھر پیالہ امرت سچ صُراحیا۔ اپنی جد بھاگ لگاؤنا، کلونت نام دھرایا۔ نو دوارے ہوئے
 پار کرانا، گھر دسواں ویکھ دکھایا۔ جوتی دیپ اک جگاؤنا، اندھ اندھیر مٹایا۔ ست پُرکھ زرنجن درشن پاؤنا، ست ست سمائی۔ الکھ زرنجن الکھ جگاؤنا، گھر

آوے دے دُہانیا۔ اگمّ اگوچر اتھاہ، بے پرواہ ساچاسنگ نبھاؤنا، وچھڑ کدے نہ جانیا۔ سنجگ ساچے دسے راہ، چار ورنناں اک پڑھانیا۔ ایکا شبد بنے ملاح، گر شبد ہوئے سہانیا۔ نرگن روپ نر نرائن اپنے نین دیکھے تھاؤں تھا، تھان تھنتر دیکھ دکھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کلجگ تیری اتم ور، اپنی کرنی کرت رہیا کمائیا۔

★ ۲۱ ★ اَسو ۲۰۱۵ بکرمی جیٹھووال دربار وچ ★

آد جگاد جگ دھار، ہر ہر آپ چلایا۔ نرگن روپ کر آکار، نرکار سہانیا۔ عقل کل کھیل اپار، اکال پُرکھ اکھوانیا۔ آد شکت روپ اپار، انہو پرکاش سہانیا۔ الکھ اگمّ بے عیب پروردگار، نور نور نور رُشانیا۔ رام روپ اپار، روپ رکھ نہ کوئی جنانیا۔ آپے وسیا دھام نیار، دھام اولٹرا اک سہانیا۔ آد نرنجن پُرکھ کرتار، اجونی رہت نام رکھانیا۔ شوئے شکت جوت نرکار، روپ انوپ درسانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد کھیل کھلایا۔ آد جگاد ہر نرکار، ایکا ایک سہانیا۔ پاربرہم پرہم ہر اوتارا، ہر ہر جوت جگایا۔ کوٹن کوٹ کوٹ کر پسار، آپ اپنا رہیا چھپایا۔ محل اٹل اُچ منارا، ایکا ایک سہانیا۔ آپے بیٹھ سرجنہارا، سچ سمگری لئے اپایا۔ جوتی جوت دھر پیارا، جوتی جوت میل ملایا۔ شبد انادی اُتجے باہرا، دُھن اناد وجایا۔ گائے گوائے گاونہارا، سُننہار آپ ہو جایا۔ دیکھے وگسے کر وچارا، دیکھنہارا دس نہ آیا۔ برہمنڈ کھنڈ کر پسار، لوآں پُریاں بنت بنایا۔ لوک پرلوک دے سہارا، چوواں ہٹ کھلایا۔ برہما وشن شو سیوادارا، اپنا انگ کٹایا۔ ترے گن میل اپار، پر تھی آکاش کٹایا۔ پنچ تت کھیل نیارا، من مت بُدھ میل ملایا۔ نرگن برہم کر پسار، اتم آپ درسانیا۔ پاربرہم پرہم کھیل نیارا، بھو کسے نہ پایا۔ جگ جگ چلے اپنی دھارا، دھار اولیٰ اک رکھایا۔ گر پیر سادھ سنت سیوک لائے سیوادارا، مارگ پنٹھ چلایا۔ جوگ تپ ہٹھ سنیاں ویراگ تیاگ دسے وچ سنسارا، تن لنگوٹ بندھایا۔ کپڑ کوڑ کر یا کر اُجیارا، مان موہ بندھایا۔ پنچ تت کر پتکارا، ہوئے گرھ سہانیا۔ رکت بوند میل کنت بھتارا، ناری نارادیس وٹایا۔ اُتجے سَت جگت دُلارا، دھرت مات گود سہانیا۔ دیکھ دکھائے رواس سورج

چن ستارا، منڈل منڈپ سہایا۔ الکھ اگوچر اگم اپارا، بھيو کسے نہ پایا۔ پڑھ پڑھ تھکے جيو جنت گوارا، ليکھا لکھت وچ نہ آيا۔ برہما ویتا بن لکھارا، چارے کھ رہیا کھلایا۔ پر بھ ابناشی کھیل نیارا، بھيو ابھیدا بھيو چھپایا۔ کرے کرائے کر نیہارا، قادر کرتا آپ اکھوایا۔ گھرن بھننہار سمر تھ پڑکھ اپارا، سارنگ دھر نام دھرایا۔ مرے جے وچ سنسارا، آون جاون کھیل رچایا۔ بن تھمے گنگن دے سہارا، دھرت دھول جل بنب ٹکایا۔ تھر گھر سہائے نہ کوئی لائے اٹاں گارا، ہر مندر ناؤں رکھایا۔ نرمل جوتی کر اجیارا، دیک اک سہایا۔ نادى شبد وجے ڈھنکارا، راگ راگنی نہ کوئی گایا۔ بودھ اگادھ شبد جیکارا، سُن سادھ سُنایا۔ ویکھے کھیل آپ نر نکارا، زرویر نام دھرایا۔ نورو نورو نور چنکارا، آپ اپنا رہیا دکھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ جگ جگ ویس ہر اولاء، ہر اپنی جوت جگایا۔ کھیلے کھیل سرشٹ سبائی اک اکلآ، گھٹ گھٹ بیٹھا آسن لایا۔ سہائے نہیل دھام اٹلا، اُچ محلہ ڈیرہ لایا۔ پاوے سار جلاں تھلاں، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ پھیرا پایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پڑکھ آد زرنجن اپنے ہتھ رکھی وڈیایا۔ آد پڑکھ ہر دین دیا، عقل کلا اکھواندا۔ آد شکتی جوت جوالا، ایکا ایک ڈگگائندا۔ آپے کال آپے مہاکالا، مہاکال آپ کھائندا۔ آپے دھرم رائے دھر مسالہ، دھر دھرنی آپ سہائندا۔ آپے پر تھی کرے پرتپالا، آکاش پرکاش آپ رکھائندا۔ آپے کھیلے کھیل نرالا، کھیلنہار کھ چھائندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد جگ جگ ویس ست پڑکھ سدا ادیس، جوئی رہت بھيو کوئی نہ پائندا۔ مورت اکال جوت زرنجن، جوئی رہت اکھوایا۔ داتا دانی درد دُکھ بھے بھنجن، سگلا سنگ نبھایا۔ لکھ چوراسی نیتز گیان دیوے انجن، نرت سرت ویکھ دکھایا۔ کایا گڑھ سہائے کنجن، اُپر چڑھ ڈیرہ لایا۔ آپ کرائے آتم سر اپنا مجن، سر سرور اک نہایا۔ آتم انتر شبد انادی ایکا بھجن، دوس رین رہیا سُنایا۔ انخدا نہت تال آپے وچن، تال تلواڑا اک رکھایا۔ سیوا کرے پر بھ ساچا سجن، پنج تت ڈیرہ لایا۔ ہوئے گڑھ ہنکاری بھجن، نام کھنڈا اک چکایا۔ نو دوار گرگھ ساچے تجن، در دوارا اک سہایا۔ کایا کعبہ ساچا حاجن، حاجی حج دکھایا۔ شبد اگمی چڑھیا تاجن، لوک مات پھیرا پایا۔ پاربرہم پر بھ غریب نوازن، غریب نمانے ویکھ دکھایا۔ جوت جگائے دیس ماجھن، نہہلکنی ناؤں رکھایا۔ گوہند رکھے تیری لاجن، سمبل نگری ڈیرہ لایا۔ سٹ دُلا رے مارے واجن، جو سر سے گیا رُٹھایا۔ منمکھاں کھولن آیا پا جن، ویہہ صد پندراں ویکھ دکھایا۔

پرگٹ ہو یا شاہو بھوپ وڈ راج راجن، راج راجانا دے ہلایا۔ دیکھے شیخ مسائق نوابن، پیر فقیر دستگیر دے اٹھایا۔ جگت مصلا دیکھے ساچا حاجی حاجن، کھ نقاب پردہ لاہیا۔ طالب طلب کرے غالب غلب کرے دیکھے کھیل پُن صوابن، احباب رباب اک وجایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، جوتی جامہ ناؤں دھرایا۔ جوتی جامہ ہر گوہند، سگلی چنت مٹایا۔ پرگٹ ہوئے بھارت ہند، نو کھنڈ کرے رُشنا یا۔ شبد دھار وہائے ساگر سندھ، بے گھاں دے رُٹھایا۔ شبد گرو داتا سورا وڈ مرگند، نام کھنڈا ہتھ اٹھایا۔ پنڈت پاندھیاں میٹے چند، جو بیٹھے مستک تلک لگایا۔ در در گھر کرن نند، نیتز گیان نہ کوئی رکھایا۔ پوج پوج تھکے کروڑ تیتیس سُرپت راجا اند، شو شکر سیس بھیٹ چڑھایا۔ برہما برہما اھوائے اپنی ہند، برہم اسی برہم سما یا۔ پار برہم پر بھ میٹنہارا سگلی چند، کلج اتم میٹ مٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد جگ ویس آد پُرکھ آپ کرایا۔ لوک مات دھر دھر ویس، اپنا کرم کما سندا۔ آپے برہما وشن مہیش، آپے سیس نوا سندا۔ آپے پوجا گنپت گنیش، آپے پاہن گل لٹکا سندا۔ آپے دیونہارا شبد سندیش، بھگت بھگتی آپ کرا سندا۔ آپے رکھ مَن کرے آدیس، آپ اپنا ویس وٹا سندا۔ آپے راج راجانا شاہ نر نریش، بھیکھ بھیکھاری آپ ہو جائندا۔ آپے بنے در درویش، اپنی بھچھیا آپے پائندا۔ آپے مونڈ منڈائے دھاری کیس، آپے مستک تلک لگائندا۔ آپے پنچ کارا دس دسمیش، آپے لباں گھ کٹا سندا۔ آپے کرائے اپنا ویس، آپے دیکھ دکھائندا۔ کسے نہ چلے آگے پیش، حکمی حکم سرب پھرا سندا۔ آپے پاوے سار نو کھنڈ پر تھی ساچے دیس، ستاں دیپاں آپ جگا سندا۔ آپے کھونڈی اوڈے بھوری کھیس، آپے مجھیاں بن چرا سندا۔ آد جگاد آپے رہے ہمیش، آد انت آپ اھوائندا۔ کلج تیری اتم ور پرگٹ ہوئے نر نریش، نہکلنکا ناؤں رکھائندا۔ کسے ہتھ نہ آئے پُستک رکھ، پنڈت پاندھانہ کوئی دکھائندا۔ پھری ڈھائی چار کُنٹ دہ دشا گنگن منڈل سب رہے دیکھ، کون کوٹے کون دھار ہر نر نکار جوتی جوت جگا سندا۔ سادھ سنت اندر وڈ رہے دیکھ، کایا چندا کون ٹڑا سندا۔ پنڈت پاندھے مندر بیٹھ رہے پڑھ، گیتا گیان گائتری دُر گارام کہا سندا۔ گرنتھی پنٹھی رہے پھڑ، ہتھ کسے نہ آئندا۔ پیر فقیر اچے ٹلے رہے چڑھ، جگت محرابے بانگ سنا سندا۔ کسے ہتھ نہ آیا پنچ تت کایا دھڑ، رو رو سرب گرا سندا۔ کلج دکھایا اپنا ہڑھ، کام کرودھ لو بھ موہ ہنکار دھار اک دکھائندا۔ ہوئے ہنگتا گئے سڑ، ترشنا ترپت نہ

کوئی کرائسندا۔ کوئی نہ دیکھے چوٹی چڑھ، نج گھر نہ کوئی سہائسندا۔ سمت پندراں راہ وچ سارے بیٹھے اڑ، آگے دس کچھ نہ پائسندا۔ لگے آگ بہتر نڑ، کایا دھونی مٹھ تپائسندا۔ اپنا مول جان جڑ، ساچا لڑ نہ کوئی دکھائسندا۔ وید کتیبیاں گرنھتاں رہے پڑھ، ہر کی پوڑی چڑھ درس کوئی نہ پائسندا۔ اپنے اندر آپے رہے لڑ، نہ جھگڑا کوئی مٹائسندا۔ ڈو گھی بھوری بیٹھے وڑ، نہ پار کوئی کرائسندا۔ صوفی مت ماری وڑ، سچ نشان نہ کوئی لگائسندا۔ سنا تن دھرم رہیا سڑ، دھرنی دھول نہ کوئی سہائسندا۔ بھگوے ویس گھر گھر کر، داہری مچھ کٹائسندا۔ ویسوا ویس لیا کر، در در گرو پھرائسندا۔ سنیاں آس پوری نہ رہیا کر، سرت گیان نہ کوئی درڑائسندا۔ پنچم وکارا رہیا سڑ، تتوت جلائیسندا۔ پنڈت پاندھاپی پی نڑ، اپنا مول چکائسندا۔ مسلم سنی تیس بتیس اکھڑ پڑھ، سچ آیت نہ کوئی سنائسندا۔ گرنھتی پنھتی بنیا گڑھ، ہوئے گڑھ نہ کوئی تڑائسندا۔ اک اکل پاربرہم کلج انتم لئے پھڑ، لیکھا کوئی رہن نہ پائسندا۔ پہلی کوئے رہیا چڑھ، شبدی ڈنک وجائسندا۔ نہ کوئی سپس نہ کوئی دھڑ، ہر گھٹ آپ سہائسندا۔ گوہند بالا لئے پھڑ، اپنی گود اٹھائسندا۔ مسمکھاں نال رہیا لڑ، مایا پردہ ایکا پائسندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، آد پڑکھ اک اکل، کھیلے کھیل جگت محلہ، آپ اپنا ویس وٹائسندا۔

۶۷۷

۶۷۷

گوہند گر کر پیار، رام روپ سمایا۔ کاہنا کرشنا کھیل نیار، نام بنسری اک وجائیا۔ احمد محمد پاوے سار، انا الحق جنائیا۔ سچ خدائی پروردگار، پاربرہم اکھوائیا۔ کھیلے کھیل وچ سنسار، گرکھاں رہیا اٹھائیا۔ توڑے گڑھ لنکا ہنکار، بجر کپائی اک جنائیا۔ راون رووے دھاہاں مار، من راون رہن نہ پائیا۔ سینتا سرتی کر پیار، شبد راما لئے پرنائیا۔ گرسکھ تیرا سچ پیار، شاہ ^{بھبھیکھن} ناؤں رکھائیا۔ راشترپت میت مرار، سویا سٹ اٹھائیا۔ انتم میلا وچ سنسار، سمت سولاں دئے سمجھائیا۔ تھت وار رہیا وچار، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ ہر سنگت ہر سیوادار، راج راجاناں شاہ سلطاناں دیوے خاک ملائیا۔ جودھا سوربیر وڈ مرد مرد مردانہ، ایکا کھنڈا رہیا چکائیا۔ پہلی کنگ ہتھے گانا، ساچا سنگن منائیا۔ گرسکھ نہ پھڑے تیر کمانا، رسنا سوہنگ ایکا گائیا۔ کھیلے کھیل ہر دو جہاناں، دو جہاناں والی آپ اکھوائیا۔ جن بھگتاں دیوے پد زربانا، دوسر ہتھ کسے نہ آئیا۔ اندر بیٹھے کرن دھیانا، ہر دھیان وچ نہ آئیا۔ گردر مندر مسجد مٹھ، شو دوالے بہہ

بہہ کرن گیانا، گیان دھیان نہ کوئی جنائیا۔ چھٹی راگ گا گانا، ناد دھن کان نہ کوئی سنائیا۔ بھائی بھین ساک سجن سین دھیاں پتر رہے پچھانا، پورا سنگر
 دس نہ آئی۔ اچے مندر بیٹھے وچ مکانا، نچ استھان نہ دیکھ دکھائیا۔ جگت پدارتھ رس بھوگ کھایا کھانا، آتم رس نہ کوئی کھوایا۔ تخت تاج بہہ بہہ سجن راجا
 رانا، راج جوگ نہ کوئی دوائیا۔ کجگ اتتم پرگٹے نہکلک بلی بلوانا، آپ اپنا تیج رہیا چکائیا۔ چاترک ترکھا آپ بھجھانا، چیتن ستا جگائیا۔ ایکا نام دیوے دھر
 فرمانا، لکھن پڑھن وچ نہ آئی۔ بھو نہ پانن انجیل قرآنا، وید پڑان رہے سد گائیا۔ کھانی بانی ہوئے حیرانا، نانک نرگن گیا سمجھائیا۔ ارجن لکھیا لیکھ مہانا،
 بھو کوئے نہ پائیا۔ ہر مندر سہائے اک ٹکانا، گر گوہند لیکھ لکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کجگ تیری اتتم ور، نہکلک نرائن نر، ایکا
 ڈنکا رہیا وجائیا۔ ایکا ڈنک ہر نرنکار، اپنا آپ وجائندا۔ لکھ چوراسی کرے خبردار، سویا کوئی رہن نہ پائندا۔ اک اکلانٹھے دھار، دھرت دھول سہائندا۔
 جگت محلہ دیکھ پیار، کر یا کوڑی میٹ مٹائندا۔ شبد پلا پھڑائے اپرا، آپ اپنی بنت بنائندا۔ جوگ جگت جگ ہر کرتا، لیکھا لیکھ نہ کوئی لکھائندا۔ سورا
 ۶۷۸ سرہنگ سرجنہار، الگ جیوترائندا۔ درس دکھائے اُپر شاہ رگ، نیتز لوچن نین گھلائندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے گگ، کاگوں ہنس بنائندا۔ سیس بندھائے نام
 دستار ساچی پگ، سیس جگدیش لیکھے لائندا۔ سوہنگ بنٹھے تن تگ، لوک مات نہ کوئی تڑائندا۔ جوت نرالی پُرکھ اکالی رہی جگ، نہ کوئی مات بھجھائندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کجگ سنت دیکھے دھرم رائے دا جھوٹا وگ، آتم انتر پھول بھلائندا۔ گیان سنائے شام اتھر بن بیڑ رگ، وید
 ودانتا بھرم بھلائندا۔ اگنی لا لا کاٹھ بہن یگ، تن بھوت رمائندا۔ در در ناد و جاؤندے پھر دے مردنگ، مرگ سنگ سوانگی سوانگ رکھائندا۔ جوگی
 جگیشتر ہتھ اٹھائی پھر دے کنگ، من داکنگرا کوئی نہ ڈھائندا۔ گرنٹھی پنٹھی رہے اڈنگ، ساچا تال نہ کوئی وجائندا۔ صوفی سنت فقیر پوست انیم کھا کھا
 بیٹھے بھنگ، مست آتم نہ کوئی دسائندا۔ نہ کوئی کڈھے دئی دوتی ونگ، سدھی دھار نہ کوئی چلائندا۔ مندر مٹھ پوجن لنگ، شو شنکر درشن کوئی نہ
 پائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے دیکھے سپت سرنگ، ہم گنٹ پھیرا پائندا۔ ہم گنڈ ٹھانڈی دھار، کجگ کرماں بند کرایا۔ شبد
 گنڈ نہ کھولے کوئی وچ سنسار، گر نانک گانا ایکا ہتھ بندھایا۔ اپنی رسنا ہر کا بولا گیا اچار، سوہنگ ڈھولا گایا۔ جامے دس سیوادار، گوہند ویس وٹایا۔ اتتم

ڈھیہہ پئے دوار، پاربرہم تیری اک سرنائیا۔ ابناشی کرتا پاوے سار، سر اپنا ہتھ لکایا۔ نانک گوہند بن بھکھار، ایک منگ منگایا۔ کلجک رین اندھیری اندھ
 اندھیار، تیرا میرا دس نہ آیا۔ چاروں گنت دھواں دھار، سچ چند نہ کوئی چڑھایا۔ رُو سس رہے ہار، پرکاش پرکاش کھ چھپایا۔ دھرت دھول کرے
 پکار، آگے اپنی جھولی ڈھیا۔ تیرے تیری کرن وچار، تیرا راہ نکایا۔ کون گھر کون در کون دربار، کون کوٹے ڈیرہ لایا۔ پاربرہم پرہم رہیا پکار، گوہند ایہہ
 سنایا۔ تیرا دھڑھ میرا گڑھ، سمبل نگری ناؤں رکھایا۔ کلجک انتم دیکھاں اُپر چڑھ، ہر جو ہر مندر بیٹھا آیا۔ آگنی ہون نہ جاواں سڑ، مات گربھ نہ کوئی
 رکھایا۔ ہتھو ہتھیں نہ کوئی لئے پھر، قلعہ کوٹ نہ بند کرایا۔ سرشٹ سبائی آپے لواں اپنے نال پھر، آپ اپنے نال لڑایا۔ کوٹن کوئی کوٹاں وچوں سیس
 چرن لئے دھر، دوسر در نہ کوئی بھایا۔ نہہکنک ناؤں دھر، نانک گوہند تیری پوری آسادی کرایا۔ چار ورن اک دوارے دھر، ایک منتر نام جپایا۔ ایک ورن
 دیوے کر، ایک برن رہیا سمجھایا۔ ساچی سرن ترنی ترن، جگت جگدیش آپ اکھویا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، کرتا
 کرنی کار کلجک تیری انتم وار، وچ سنسار کرنے آیا۔ شبد گردیو ہر ہر راکھا، سکھا سکھائی اکھوائے۔ لہنا دینا مستک ماتھا، ایک جھولی نام بھرائے۔ بھگت بھگتی
 ساچی گاتھا، منتر اک درڑائے۔ جگت چلائے ساچا راتھا، رتھ رتھو ہی سیو کمائے۔ ساچا سنگی سگلا ساٹھا، سگلا ڈکھ مٹائے۔ دوس رین رین دوس اٹھ ساٹھا،
 مینی رین دسائے۔ اتم سکھ کایا ماٹھا، ساتک ست ورتائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سر اپنا ہتھ لکائے۔ جگت سمگری ساچی راس، گرچرن لکایا۔
 ست سنتو کھ رکھیا پاس، سچ سچ وڈیایا۔ پورا پوری کرے آس، نراس رہے نہ رانیا۔ سدا سہیلا وسے پاس، سنگر پورے ہتھ وڈیایا۔ سیوک سیوا وٹھو بل
 بل جاس، بلہاری ہر سرنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کایا منڈل راس سہایا۔ ست دلارا جوت جگا،
 جاگرت دیا کمایا۔ پرہت ٹلے پھول بھلا، پاربرہم اٹھایا۔ لہنا دینا مول چکا، آپ اپنے مارگ لایا۔ شبد سنہیڑا اک سنا، شبدی شبد جگایا۔ لوک مات
 وکھائے جگت راہ، بھگت بھگونت وڈی وڈیایا۔ پنج تت کایا بھاگ لگا، پٹ پٹنا اک سہایا۔ گوہند رُپ دیکھ وکھا، گوہند گھاٹ نہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، پوت سپوتا ناؤں دھرائیا۔ پوت سپوتے منگی منگ، میلا دو جہانا۔ پُرکھ ابناشی چاڑھے رنگ، کھیلے کھیل مہانا۔ آپ لگایا اپنے انگ،

انگیکار سری بھگوانا۔ برہمنڈ وجائے اک مردنگ، پُرکھ اکال گانا۔ آد شکت رووے نیر دھارا گنگ، چرن دھوڑ کرے اشنا۔ وشن ونسی کس تنگ، دیکھے راہ بانا۔ برہما ویتا در اپنا لنگھ، آپے ہوئے بال بردھ، بردھ بال نوجوانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، دیکھے ساچا دھام استھانا۔ دھام استھان جگت گردیو، بھارت ونڈ ونڈائیا۔ پُرکھ اکال کری سیو، دوس رین گائیا۔ اتم محلہ الکھ ابھیو، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھا لیکھے رہیا لگائیا۔ ہر ہر لیکھا آپ چکاؤنا، جوتی نور رُشنا۔ بیچ تن نہ کوئی جناؤنا، شبدی سٹ سمجھائیا۔ زرگن زرگن زرگن سرگن سنگ ملاؤنا، نام ملاوا سچ سُبھائیا۔ ہر سنگت پیار ساچی سچ آسن لاؤنا، سچ سنگھاسن اک دکھائیا۔ چرن کول کول چرن آپ چھاؤنا، جگت نیت دس نہ آتیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہنکنک نرائن نہ، بھيو ابھیدا آپ اپنا دئے گھلائیا۔

★ ۲۲ آسو ۲۰۱۵ بکرمی اندر سنگھ دے گھر کرول باغ نویں دلی ★

ہر جوت ہر نور اپار، ہری ہر ہر آپ اپائیا۔ آد پُرکھ اگم اپار، الکھ اگوچر بھيو نہ رائیا۔ زرگن ناں ہر نرنکار، رُوپ رکھ نہ کوئی جنائیا۔ آد شکت دیکھ وچار، جوتی نور کرے رُشنا۔ بے عیب خدائی پروردگار، نامہ ناؤں رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن نور کرے رُشنا۔ زرگن نور پُرکھ اکالا، عقل کلا اھوایا۔ ٹھاکر کرتا دین دایلا، ایکا ایک ایک روپ درسایا۔ آد شکتی جوت جوالا، جاگرت جوت جگایا۔ حق حقیقت کھیل نرالا، کھیلنہار دس نہ آیا۔ پاربرہم پر بھ بھيو نیار، بھيو ابھیدا بھيو چھپایا۔ ابناشی کرتا گر کرتار، گر گر ویس وٹایا۔ تھان تھنتر سوہے دوار، تھر گھر ڈیرہ لایا۔ شبد سنگھاسن اپر اپار، شاہو بھوپ سہایا۔ راج راجانا ایکا اینکارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا دیکھ دکھایا۔ جوت اکالا پُرکھ کرتار، اپنی آپ جگائیا۔ آد جگادی جانے سار، لکھیا لیکھ نہ کوئی دکھائیا۔ گنوتا ہر گن داتار، گن گن گن وچ سمائدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد انت بھيو ابھیدا اچھل اچھید، اپنا آپ کرائندا۔ اچھل اچھید ہر بھگوانا، ایکا ایک اھوایا۔ ایکا جودھا سور ملی بلوانا، ایکا تیر چلائیا۔ ایکا شستر دو جہاناں،

آپ اپنا رہیا چکائیا۔ ایکا لوآں پُریاں ویکھے مار دھیانا، برہما وشن شو دیوت سُر ویکھ وکھائیا۔ راگ انادی دیوے دُھر فرمانا، شبدي شبد سُنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرُگن ولس در درویش الکھ نرنجن ایکا الکھ جنائیا۔ الکھ نرنجن نام جیکارا، ایکا ایک الائندا۔ سُهائے گھر تھر دربارا، تھر گھر ویکھ وکھائندا۔ نرمل جوتی کر اُجیارا، نورو نور درسا ئندا۔ شبد سَنگھاسن بیٹھ سَپی سرکارا، سچ سلطانا ناؤں دھرا ئندا۔ لوآں پُریاں بٹھے دھارا، برہمنڈ کھنڈ بنت بنا ئندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرُگن نرُگن وچ کُکائندا۔ نرُگن روپ ہر کرتار، اپنی کل ورتائیا۔ آپ اپنا کر پیار، آپ اپنا میل ملائیا۔ آپ اپنا سُهائے بنک دوار، در اپنے الکھ جگائیا۔ مَنگے مَنگ نرکارا، نرُگن جھولی آگے ڈاہیا۔ شبدي بھر شبد بھنڈار، اتوٹ اتٹ رکھائیا۔ ورتے ورتاوے آپ سنسار، ترے گن مایا رنگ رنگائیا۔ ترے گن مایا ولس اپار، پنچ تت کرے کُڑمائیا۔ برہما ویتا کر پیار، ایکا انگ لگائیا۔ لکھ چوراسی پاوے سار، من مت بُدھ نال رلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا انگ کٹائیا۔ آپ اپنا انگ دے کٹ، اپنی دیا کما ئندا۔ ویکھ وکھائے چوڈاں لوک چوڈاں ہٹ، دہ دشا پھیری پا ئندا۔ کھیلے کھیل بازی گر نوآ نٹ، ہر سوانگی سوانگ ورتا ئندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نور لٹ لٹ، پار برہم اکھوائندا۔ پار برہم برہم پیارا، بھید ابھید کرایا۔ پنچ تت کر پسارا، نو در پھیرا پایا۔ نو در ویکھے جگت دوارا، اپنی کھیل کھلایا۔ اُچ محلہ اک اٹلا گھر گھر وچ آپ کُکایا۔ آپے بیٹھ اک اکلّا، آپ اپنی رچن رچایا۔ دیک جوتی ایکا بلا، اگیان اندھیر گویا۔ شبدي دُھن انادی وجائے تالا، تلواڑا اک سُنایا۔ گگن منڈل گگن لگنتر ویکھے دھرم سَپی دھرم سالہ، ساچا سندر روپ سُهائیا۔ بجر کپائی توڑے جندا، دُئی دویتی میٹ مٹایا۔ میل ملاواں اندرے اندر، کر کرپا میل ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد جگ ولس پُرکھ اکالا دین دِیالا، آپ اپنا رہیا کرایا۔ دین دِیال ہر بھگوانتا، ہر ہر آپ اکھوایا۔ آپ اپائے ساچے سنتاں، سنگر میل ملایا۔ ویکھ وکھائے لکھ چوراسی جیو جنتاں، اُتنبھ سیتج جیرج انڈ پھول بھلایا۔ گرگھ ورلے میل ملاواناری کنتا، آتم سیجا اک وچھایا۔ بھل بھلواری نام سُهائے رت بسنتا، ساچا دھام وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی اپنا ولس کرے کرائے نر ہر نرُگن سرُگن ویکھ وکھایا۔ نرُگن سرُگن ساچی دھار، ہر ہر آپ چلائیا۔ آپ اپائے آپ کھپائے وچ سنسار، دوسر دس کسے نہ آئیا۔ ہر گھٹ

بیٹھا دیکھ جوتی کر اُجیار، سچ سنگھاس ڈیرہ لایا۔ چاروں کُنٹ دہ دشاگر در مندر مسجد جیو جنت کرن وچار، ہتھ کسے نہ آیا۔ جس جن بخشے چرن پیار، سو جن بوجھے در ساچا سو جھے، ایک دوجا بھیو گویا۔ تیجے نین آپے لوجھے، چوتھے پد سمایا۔ پنچم پاربرہم پر بھ آپے بوجھے، ملے سچ وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ آد زرنجن ابناشی کرتا ناؤں دھرایا۔ آد پُرکھ سرب گھٹ دیوا، ہر ہر رُپ سمایا۔ اجونی رہت الکھ ابھیوا، زرنگن نور کرے رُشایا۔ ہر ستن ویکھے ساچی سیوا، لوک مات پھیری پایا۔ گن دکھائے رسنا جہوا، جو جن رسنا رہے گایا۔ کوستک نیا مستک لائے تھیوا، لہنا دینا مول چکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آدن انتا ہر بھگونت، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ جگ جگ ویس کرنہارا، کرتا پُرکھ اکھوایا۔ آد شکت کھیل اپارا، کھیلے کھیل سرشٹ سُبایا۔ نام بھگوتی کھنڈا اپارا، برہمنڈاں رہیا چکایا۔ میٹ مٹائے دھواں دھارا، رین اندھیرا رہن نہ پایا۔ رُوس کرن نمسکارا، بیٹھے سیس جھکایا۔ منڈل منڈپ دے سہارا، گنگن پاتالا ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی ونڈ ونڈایا۔ آپ اپنی ونڈ ونڈا، اپنی دیا کماندا۔ اپنا لہنا اپنی جھولی پا، آپے ویکھ دکھائدا۔ بھانا سہنا حکم جنا، گر پیر اوتار لوک مات دھرائندا۔ شبد سنہیرا اک گھلا، جوتی جوت جگائندا۔ نیتز نیناں درس دکھا، آتم ترشنا بھجائندا۔ بستر گھنا ایک پا، شبد شنکار کرائندا۔ ساچے گھوڑے رہیا چڑھا، چٹا آسواک دوڑائندا۔ سولاں کلیاں آسن لاء، نو کھنڈ پر تھی ستاں دیپاں ویکھ دکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، رُپ انوپ شاہو بھوپ ہر بھگوانا، دو جہاناں اپنا آپ وٹائندا۔ بھگوان رُپ بھگتن لیکھا، جگ جگ آپ چکایا۔ لکھ پوراسی پائے بھرم بھلیکھا، دس کسے نہ آیا۔ آپے لکھنہارا مستک ریکھا، آپے دے مٹایا۔ آپے ویکھے مونڈ منڈائے دھاری کیسا، ہر گھٹ بیٹھا آسن لایا۔ آپے جوتی رام کرشنا رُپ وٹایا۔ آپے برہما وشن مہیشا گنپت در درویشا، آپے الکھ جگایا۔ آپے شبد سنگھاسن بیٹھ نر زیشا، آپ اپنا حکم سُبایا۔ آپے لوک مات کرے کرائے ویسا، جگ جگ ویس وٹایا۔ ایک رُپ نہ کوئی داہری مچھ کیسا، پنچت نہ کوئی جنایا۔ سنت سہیلے ورلے ویکھا، در کبیر سُبایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ابناشی کھیلے کھیل گھنک پُر واسی، گھٹ گھٹ واسی نام رکھایا۔ گھٹ گھٹ انتر ہر نرنکارا، گھٹ گھٹ جوت جگایا۔ گھٹ گھٹ کرے آپ پسارا، گھٹ گھٹ بیٹھا ڈیرہ لایا۔ گھٹ گھٹ جوت زرنجن کر اُجیارا، گھٹ گھٹ

آد زرنجن ویکھ وکھائیا۔ گھٹ گھٹ انحد شبد وجائے سچی ڈھکارا، گھٹ انحد تال وجائیا۔ گھٹ گھٹ آتم سیجا کر پیارا، گھٹ گھٹ آپے میل ملائیا۔ گھٹ گھٹ اندر پُرکھ پرکھوتم ناری نارا، گھٹ گھٹ سُہنجنی تیج جنائیا۔ گرگھ ورلے میلے وچ سنسارا، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیا۔ اک اکلّا پاوے سارا، لکھ چوڑاسی ویکھ وکھائیا۔ تریتا تیرا پار کنارہ، ہر ساچا آپ کرائیا۔ وید ویاسا بن لکھارا، لیکھا گیا لکھائیا۔ نانک گوبند بن بھکھارا، منگے منگ بے پرواہیا۔ پاربرہم لے اوتارا، کلجک میٹے جھوٹھی شاپییا۔ شبد کھنڈا تیز کٹارا، دو جہاناں آپ چکائیا۔ سو پُرکھ زرنجن کھیل اپارا، ہنگ ہنگتا دے مٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرنجن زرنجن روپ کرے رُشائیا۔ زرنجن نور ہر کرتار، اپنا آپ کرایا۔ گوبند میلا وچ سنسار، دس کسے نہ آیا۔ پنچم پیتا کر پیار، پنچم موہ چکایا۔ پنچم ڈھیہہ پے دوار، پنچم گلے لگایا۔ پنچم مارے تیز کٹار، پنچم کھنڈا ہتھ اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، ہر زرنکار تیرا تیری جھولی پائیا۔

★ ۲۳ اَسو ۲۰۱۵ بکرمی پریم سنگھ دے گھر ۱۲ اے، ۱۶ ڈبلیو ای ایف کرول باغ نویں دی-۵ ★

سچ دوار سچ سنگھاسن، جوتی نور ڈمگائیا۔ شاہو بھوپ پُرکھ ابناش، اُپر بیٹھا بے پرواہیا۔ شاہ سلطان سرب گھٹ واس، روپ رنگ نہ کوئی جنائیا۔ کھیلے کھیل پر تھی آکاش، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ آد جگاد جگ لو آں پُریاں لوک مات ویکھے کھیل تماش، کھیل کھلاری آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرنجن زرنکار زرویر ناؤں دھرائیا۔ سچ دوار سچ دربارا، ہر ساچا تخت سہایا۔ اُپر بیٹھ ہر زرنکارا، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ آپ سہائے سچا گھر بارا، تھر گھر ساچا اک وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرنجن زرنجن نور اُپایا۔ سچ در سچ دربارا، ہر ساچے وڈ وڈیائیا۔ اکال مورت جوت زرنکارا، آد شکت ویس وٹائیا۔ پاربرہم روپ اپارا، ست سروپ سائیا۔ اک اکلّا اینکار، عقل کلا اکھوائیا۔ راج راجان شاہ سیکدار، بھوپیت بھوپ آپ اکھوائیا۔ در درویشا بن بھکھارا، در اپنے سپس جھکائیا۔ اپنا کھنڈا کرتار، آپ اپنا لے اٹھائیا۔ دوسر کوئی نہ پاوے سارا، لکھت لیکھانہ کوئی لکھائیا۔ آد جگادی

ایکا دھار، جُگ جُگ ویس وٹائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر گھر بارا اینکارا اک دسائی۔ وسیا گھر آد زرنجن، تخت تاج سہایا۔ داتا دانی درد دُکھ بھے بھجن، کل بھر پور اکھوایا۔ اپنے نیتز آپے پائے انجن، گیان نیتز آپ رکھایا۔ اپنی دھوڑی آپے کرے محن، آپ اپنے سر سرور نہایا۔ آپ اپنا بنیا سجن، آپ اپنا سنگ نبھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر دربار دے وڈیایا۔ در دربارا دُھر درگاہ، دُھر دی بان رکھائی۔ بے عیب پروردگار بے پرواہ، بیٹھا آسن لائی۔ سچ سَنگھاسن سچ وچھا، دھام اولاک سہائی۔ نہیل اٹلا آپ جنا، اک اکل کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ابناشی کرتا جُگ جُگ ویس وٹائی۔ شبد سَنگھاسن ہر زرنکارا، تھر گھر آپ رکھایا۔ آپ اپنا پھریدارا، آپ اپنی سیو کمایا۔ آپ اپنا چوہدارا، آپ اپنا رہیا اٹھایا۔ آپ اپنا میت مُرارا، آپ اپنا حکم چلایا۔ آپ اپنی لائے کارا، آپ اپنا موہ ودھایا۔ آپ اپنا کر پیارا، آپ اپنا انگ کٹایا۔ آپ اپنا کر پیارا، برہم برہم رُپ پار برہم دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ دوارا اک رکھایا۔ سچ دوار آد انت، ہر ہر آپ رکھائندا۔ کھیلے کھیل جُگا جُگنت، جُگ جُگ دھار چلائندا۔ شبد جنائی ساچے سنت، آپ اپنا پنجن الائندا۔ میل ملاواناری کنت، گھر ساچی سچ ہنڈھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی کرتا ناؤں رکھائندا۔ جوتی کرتا ہر کرتارا، جوتی جوت جگائی۔ لکھ چوراسی کر پیارا، برہما وشن شو سیوا لائی۔ کھیلے کھیل اپر اپارا، آپ اپنا بھو چھپائی۔ پنچ پنچھی کر پیارا، ترے گن تند بندھائی۔ اٹھاں تتاں وسے باہرا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش من مت بدھ نہ کوئی رکھائی۔ پون پونی پون سواس، ساچی راس چلایا۔ گگن منڈل پر تھی آکاش، کایا کھنڈ برہمنڈ انڈ پنڈ وکھائی۔ جیرج انڈ شاہو شاباش، اُتہج سیتج رہیا سمائی۔ ونڈے ونڈ سرب گنتاس، لیکھا لیکھ نہ کوئی جنائی۔ رُوس منڈل منڈپ ہوئے داس، دوس رین رہیا بھوئی۔ سُرپت راجا اند کروڈ تیتپسا رکھی آس، نیتز نین رہیا اٹھائی۔ سادھ سنت آتم منگن ساچی راس، گوپی کاہن میل ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد دوارا ہر زرنکارا، ایک گھر سہائی۔ ہر دوار ہر اولاء، ہر ہر آپ اپایا۔ آپے وسیا اک اکل، نہ کوئی دوسر سنگ رکھایا۔ پاوے سار جلاں تھلاں، دُونگھی کندر ویکھ وکھائی۔ بھاگ لگائے کایا کھلا، جوت زرنجن کر رُشایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرنجن سرگن میل ملایا۔ سرگن میلا وچ سنسار، ہر ساچے رچن رچایا۔ پنچ

تت کر پیار، پنچھی پر کرتی دیکھ دکھائیا۔ ناتا جوڑا پر اپار، رکت بوئد ملایا۔ ہڈ ماس ناڑی چم کر آکار، ایکا گڑھ دکھائیا۔ نو در کھول کواڑ، ساچی بنت بنایا۔
 اُپر چڑھ پاوے سار، گھر گھر وچ رہیا لکائیا۔ نرگن جوت کر اُجیار، دوس رین ڈمگائیا۔ شبد انادی ساچی دھار، دُھن آتمک رہیا وجایا۔ بودھ اگادھی کھیل
 اپار، کھن پڑھن وچ نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا دیکھ دکھائیا۔ آپ اپنا آپے دیکھ، اپنی بنت بنائندا۔ آپ اپنا لکھے لیکھ،
 لیکھا اپنے ہتھ رکھائندا۔ آپ اپنا دھارے بھیکھ، بھیکھادھاری ناؤں اپائندا۔ آپ اپنے اُپائے مجھ داہری کیس، آپ اپنا موئڈ مُنڈائندا۔ آپے داتا دس
 دسمیس، نانک گوئند روپ درسا ئندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی دھار چلا ئندا۔ جگ جگ دھار ہر نر نکار، اپنی آپ
 چلا ئیا۔ سَتجگ تریتا دو اُپر پاوے سار، کلجگ موکھ وڈیائیا۔ رین اندھیری اندھ اندھیار، دھواں دھار سر شٹ سبایا۔ نو کھنڈ پر تھی رووے زارو زار، لکھ
 چوڑاسی رہی گر لائیا۔ سادھاں سنتاں آئی ہار، سچ گھر نہ کوئی سہایا۔ پڑھ پڑھ تھکے جیو گوار، جگت و دیامات پڑھائیا۔ گر کاشد نہ سکے وچار، گر مورت نظر
 نہ آئیا۔ پھر پھر تھکے ہر دوار، ہری ہر دس نہ آئیا۔ گردر مندر مسجد کر رہے پکار، پوری آس نہ کوئی رکھائیا۔ گیتا گیان رہے اُچار، کاہنا کرشنا نہ کھنک
 ہنڈھائیا۔ سینتا رام بے بے جیکار، سینتا سرت نہ کوئی پر نائیا۔ اللہ ہو لایا نعر، انا الحق نہ کوئی ملایا۔ ملیا میل نہ سانجھے یار، مقامے حق نہ کوئی پچائیا۔ گیانی
 دھیانی گیان دھیان رہے اُچار، نیتز گیان نہ کوئی کھلا ئیا۔ نانک نانک رہے اُچار، نانک نرگن دس نہ آئیا۔ پنچم پنچم رہے سُدھار، پنچم ملیا نہ ساچا ماہیا۔ پنچم
 گلے کر شنگار، تن گاترا رہے لٹکائیا۔ مریا دُشٹ نہ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار، دھیرج دھیر نہ کوئی دھرائیا۔ سیس بنھ کالے دستار، من کالا دُرمت میل نہ
 کوئی دھوائیا۔ واکر و فتح بول جیکار، شبد ڈنک نہ کوئی وجایا۔ در سہایا نہ بنک دوار، نرگن جوت نہ ہوئے رُشنائیا۔ جگت نین ڈبا منجھدھار، کلجگ بیڑا رہیا ڈبایا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ اپنا ویس وٹایا۔ جگ جگ ویس ہر بھگوان، اپنا آپ وٹائندا۔ دھرمی دھرم جھلائے اک نشان، لو آں
 پُریاں پھیرا پائندا۔ برہما وشن شو دیوت سُر سرب گر لان، نیتز نین دیکھ دکھائندا۔ گن گندھرب رسنا گان، یس کنز مردنگ وجائندا۔ بھوت پریت پچاس
 مل مل منگل اک وکھان، دھرم رائے در سہائندا۔ چتر گپت نوجوان، لیکھا لکھیا لیکھ دکھائندا۔ پار برہم پر بھ کر پروان، شبدی شبد جنائندا۔ کلجگ انتم دیکھے

مار دھیان، نانک گوہند لیکھ لکھائندا۔ مٹے نہ لیکھا دو جہان، نہ کوئی مول چکائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، آپ اپنا کرم کمائندا۔ کلج تیری ساچی راس، تیری جھولی پائیا۔ کوڑ گڑیاراتن ماس، تیری ونڈ ونڈائیا۔ جگت لُبھایا ہاس بلاس، بمل روپ نہ کوئی سمایا۔ بیخ تت وکارا ہو یا واس، پنچم موہ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن جوتی نور کر، نورو نور کرے رُشنائیا۔ جوتی نور ہر اجالا، ہر ہر روپ وٹایا۔ پرگٹ ہوئے دین دیالا، دیناں انا تھاں ہوئے سہایا۔ دکھائے دھرم پئی دھرمسالہ، گھر مندر اندر پھیرا پایا۔ پھل لگائے کایا ڈالا، ہر سنگت ویکھ دکھایا۔ ہر سنگت تیرا کھیل نرالا، دس کسے نہ آیا۔ اک سد اک اک کدھیا جگت دوالا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تیرا لہنا تیری جھولی پایا۔ اک سد اک اگے دھر، ہر سنگت چرن نمسکاریا۔ پُرکھ ابناشی کرپا کر، چوتھے جگ چوتھی ونڈ چارے جھولی پارہیا۔ پہلے میٹے بھیکھ پکھنڈ، در دربارے نیہاں ہیٹھ دبارہیا۔ نو دوار جگت جیو دسن رنڈ، دسم دوار نہ کوئی ملا رہیا۔ ہوئے خواری وچ ورجنڈ، ہر بھنڈی ڈاڈی پارہیا۔ نار دُہاگن دسے رنڈ، ساچا کنت نہ کوئی منا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویہہ سو گیاراں تیری دھار، دسویں گھروں کرے باہر، ایکا ایک ایکا کر رہیا۔ دوجی ونڈ ہر نرنکار، اپنی آپ ونڈائیا۔ ہر سنگت تیرا ست پیار، سرشٹ سبائی دے دکھائیا۔ ست رنگ نشانہ کر تیار، ستاں دیپاں دے چڑھائیا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں کریا خبردار، سویا کوئی رہن نہ پائیا۔ پرگٹ ہو یا والی دو جہان سانجھیا، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ شبد ڈنکا وجائے اپر اپار، لوک مات وٹی ودھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، اپنا حصہ آپے رہیا پائیا۔ تیجی ونڈ کر کرتار، کرتے کرم کمایا۔ پنچم مکھ سیس کر شنگار، ساچا تاج سہایا۔ بیخ نشانہ بنھے دھار، پنچم روپ وٹایا۔ ہتھ سوٹا وڈ بکار، شبد ڈنڈا رہیا دکھایا۔ چرن جوڑا چرن کول پسا، چرن چرنو دک اک اپایا۔ آیا چل دلی دربار، اسوتن رت سہایا۔ ویہہ صد تیراں تیری دھار، راشٹریت ایہہ سمجھایا۔ پرگٹ ہو یا نہ ہکٹک نرائن نر اوتار، گوہند ویس وٹایا۔ سرشٹ سبائی لکھ چوراسی راج راجاناں شاہ سلطاناں اتم بازی جانی ہار، پاشا سار نہ کوئی کھیل کھلایا۔ نہ کوئی دسے وڈ سکدار، سیس تاج نہ کوئی کُکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھا لکھت لیکھ ہتھ پھڑایا۔ تیجی ونڈ ہر کر، اپنا کرم کمائندا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں جگت مایا جانا ہر، در در آپ پھرائندا۔ سُننچے

محل آوے ڈر، دیوا بٹی نہ کوئی جگانندا۔ ہر سنگت تیرا بھنڈارا بھر، پنچم پنچم سیوالا سندا۔ چار ورنانا دکھائے ایکا گھر، اوچ نیچ کوئی رہن نہ پائندا۔ اک نہائے ساچے سر، کاگوں ہنس بنا سندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، سرشٹ سبائی رہیا لکھائی، نہ کوئی میٹے میٹ مٹا سندا۔ چوتھی ونڈ کر تیار، ہر جوت سیوالا لایا۔ ہر سنگت آگے کر نمسکار، ہر بیٹھا جودھا سورپیر، وڈ وڈا بھو کوئی نہ پائیا۔ میٹی جائے ڈھر دی لکھی تقدیر، اکسیر نہ کوئی جنایا۔ چٹے اُپر کالی کھچی جائے لکیر، ڈھر داشبڈ ڈھر دی دے گواہیا۔ آپے بنیا شاہ فقیر، شاہ کنگالا آپ اکھوایا۔ جن بھگتاں کٹن آیا ترے گن مایا و جھانجیر، پنچ تت موہ چکایا۔ اٹھسٹھ تیر تھ امرت رہن نہ دیوے کسے نیر، چرن چھہائے دیا کمائے آپ اپنے وچ ٹکایا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی سب دے سرتے آئے بھیڑ، نہ سکے کوئی بچایا۔ لکھ چوراسی اندرے اندر اٹھے پیر، نام دارو نہ کوئی گھ چوایا۔ نہ کوئی سگلا سنگ رکھائے پیر دستگیر، شو شکر برہما وشن دیوت سُر نہ کوئی بھار اٹھایا۔ ڈھر دی بان لایا ایکا تیر، سو پُرکھ نرنجن وڈ وڈیایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، کلج تیری اتم ور، ویہہ سو پندراں تیری رت سہایا۔ ویہہ سو پندراں چوھی آسو چوہیاں اوتار، نرگن روپ وٹایا۔ نوئے سیس دئی دوار، در دربارا سچ سنگھاسن اک وچھایا۔ چوتھی بھینٹا آگے چاڑھ، ہر سنگت سیس تاج اک ٹکایا۔ چوتھے گھر چوتھے پد چوتھے جگ دیوے واڑ، نہ باہر کوئی کڈھایا۔ سوا پنچ خالی کرے قارو گنج، ایکا اگی ایکا پایا۔ نور نورانی شاہ سلطانی نہ سویر نہ سنجھ، رواس سورج چن نہ کوئی چٹھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت ہر سیوارہیا کمایا۔ سوا پنچ کر ارداس، پلے گنڈھ بندھایا۔ پٹ پٹنے کر نواس، سر سر ویکھ دکھایا۔ پری انند کرن آیا تیری پوری آس، منمکھ جیواں اُتے پردہ پائیا۔ ہر وست سچ ہر سنگت تیری رکھی اپنے پاس، انت تیری جھولی پائیا۔ گرسکھ گرسکھ نہ ہوئے کدے اُداس، جس ملیا پورا سترگر وڈ داتا بے پرواہیا۔ پہلی کنگ ساچے گھر کرے واس، نواسا آپ اکھوایا۔ نرگن جوت کر پرکاش، تخت اکال ہر مندر دے جنایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکنک نرائن نر، گوہند گوہند ویس وٹایا۔

☆ ۲۴ اَسُو ۲۰۱۵ بکرمی مکان نمبر ۸۹ء ۹ گلی نمبر ۷ پہاڑ گنج نويس دلی ☆

چو تھے جگ چو تھی دھار، چار ورن چلائیا۔ لوک مات پینڈا رہیا تک، پاندھی پندھ مکائیا۔ منمکھ بوٹا رہیا سک، گرگھ ہرا کرائیا۔ آد نرنجن بیٹھا پرکھ، بھلی سرب لوکائیا۔ لیکھا چکاوے گجری کھ، تیغ بہادر ہر وڈیائیا۔ اپنی گودی رہیا چک، آپے رہیا کھڈائیا۔ نہ کوئی ترشنا نہ کوئی بھکھ، امرت سیر پیائیا۔ نہ مانس نہ دسے منکھ، جوت اگم کائیا۔ ہر سنگت ہر رہیا جھک، آپ اپنا سیس جھکائیا۔ اُجل ہو یا مات کھ، مستک مٹی کالی شاپییا۔ ترشنا مٹے جگت ڈکھ، چنتا روگ گوائیا۔ مات گر بھ نہ اُٹا رکھ، دس ماس کُنڈ نہ کوئی تپائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آیا سنگت سچی سرنائیا۔ بھگت سرن وڈ سرنائی، ہر ہر آپ تکائیا۔ لوک لچیا جگت تبتائی، پنچ تت کرے کُرمائیا۔ مات پتا گھر وجے ودھائی، ساچا منگل گائیا۔ ویکھے کھیل ساچا ماہی، ہر داتا دھر در گاہیا۔ دیونہار ٹھنڈیاں چھائیں، بن چھپر چھن سائیا۔ کاگ ہنس رہیا بنائی، کاگوں کاگ سمجھائیا۔ درس ترس رہیا کمائی، ساتک ست ورتائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لہنا دینا مول چکائیا۔ لہنا دینا ہر ہر بھار، ہر سنگت سیس اُٹھائیا۔ جگ جگ قرضہ رہیا اُتار، آپ اپنی ونڈ ونڈائیا۔ ۶۸۸

بیٹھے تخت سچے دربار، سچ صلاحی سچ کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کر کرپا ویکھ دکھائیا۔ ویکھے کھیل پُرکھ کرتارا، وڈ وڈی وڈیائیا۔ نرگن سرگن میل سنسارا، گر سنگر روپ سائیا۔ سنت بھگت کر دلارا، ایکا در دکھائیا۔ مستک سیہرا سیس دستارا، ساچا سگن منائیا۔ ویکھے گھاٹ جگت کنارہ، شبد گھوڑ چٹھائیا۔ منائے سگن اگم اپارا، جلدھارا وار دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی دئے صلاحیا۔ سچ صلاح صفت گردیو، ساچا جوگ کمائیا۔ آد اناد الکھ اھیو، دیوی دیو اکھوائیا۔ کرتا ابناش سدا نہکیو، نہیل دھام سہائیا۔ رسنا گایا گو بند جہو، جہوانام وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پورب پورب ویکھ دکھائیا۔ پورب کہنا شبد گہنا، تن تت تن شنگاریا۔ نیتز لوچن درشن نیناں، آپا اتوں واریا۔ منگی منگ شبد گہنا، کھیا لیکھ نہ کوئی دکھا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھا ویکھی جگت بھلا رہیا۔ پورب لہنا آگے رکھ، اپنا کرم کمائیا۔ گو بند داتا ہو پرتکھ، گرگھ میل ملائیا۔ ساجن ساچے لئے رکھ، ساچا سنگ نبھائیا۔ سرشٹ سبائی نالوں کرے وکھ، نیتز نام گیان درڑائیا۔ بن کٹار لڑائے سنٹھ، لکھ اک اک نال

لڑائندا۔ چاروں کُنٹ دِن بھکھ، گوبند ساجن رُت بسنتی بھل کھڑائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلائندا۔ بچھلا لہنا ساچی راس، سچ درگاہ آپ ٹکانیا۔ گر گوبند وسے پاس، گھر بیٹھا بے پرواہیا۔ سکھاں گیا دے دھرواس، ویلا انت جنائیا۔ پوری کرے اتم آس، جس جن بنت بنائیا۔ ہوئے سہائی پر تھی آکاش، گنگن پاتالاں چرناں ہیٹھ دبا ئیا۔ رُو سس ویکھ پرکاش، نیناں نین شرمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سجن کھوج کھوجا ئیا۔ سجن سچا شاہو بھوپ، شبد رُپ سکدارا۔ ویکھ دکھائے چاروں کوٹ، جودھا سور بہر بلکارا۔ نت ورو لے جوٹھ جھوٹھ، پھولے گڑھ ہنکارا۔ گر کھاں گر سکھاں اُتے آپے آئے جائے ٹھ، دیوے نام پیارا۔ سکھی سکھی رکھے ایک مٹھ، ایک اگی ایکنکارا۔ رکھی مُنی بیٹھے رُٹھ، سادھ سنتن نہ پائِن سارا۔ پنڈت پاندھے رہے لُٹ، جیو جنت ہاہاکارا۔ گر نتھی پننتھی پیتا مدرا گھٹ، بھلیا نانک در دربارا۔ مندر مسجد پئی لُٹ، دوس رین پُکارا۔ جگت سرور دے نہ امرت اک گھٹ، تٹ تیر تھ بھرے کنارہ۔ نہا نہا تھکے کوٹی کوٹ، نہ کوئی اُترے پارا۔ گر گوبند اک لگائے ساچی چوٹ، سوہنگ وجے رنجیت نگارہ۔ لکھ چوراسی آلیوں ڈگے بوٹ، نہ کوئی دیوے مات سہارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت دیوے نام ور، اتٹ اتوٹ بھنڈارا۔ نام اتوٹ سدا اتٹ، ہر ہر آپ رکھایا۔ گر کھ لاہا لین لُٹ، مٹھکھاں ہتھ نہ آیا۔ پنچ وکارا کڈھے کُٹ، پنچم موہ چُکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک اگی ایک سکھی، ایک دھار چلایا۔ ایک سکھی ایک ونڈا، ایک رہیا کرایا۔ ایک شبد ایک برہمنڈا، ایک کھنڈا رہیا دسائیا۔ ایک جیرج ایک انڈا، ایک سیج اُتھج ناؤں رکھایا۔ ایک بھیکھ ایک بکھنڈا، ایک کل ورتایا۔ ایک نر اک سہاگن ایک رنڈا، ایک خوشی منایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے کھیلے کھیلنہارا آپ اھوئیا۔ ایک اگی ایک راس، ایک نگر اپاریا۔ ایک سکھی کر پرکاش، نو کھنڈ کرے اُجیاریا۔ ایک منڈل ایک راس، سپیس نوائے رُو سس ستاریا۔ دیونہار دُھر دھرواس، دیبا باقی اک جگا رہیا۔ پورن کر نہارا آس، لیکھا اپنا آپ مُکا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا نام اُپا رہیا۔ ایک اگی منگ اپار، گوبند آپ منگایا۔ پنچم پیتا خبردار، شستر بستر تن سجا ئیا۔ سولاں کر در شنگار، سولاں اچھیا ویکھ دکھایا۔ پائے بھچھیا نر نرکار، سولاں پنچم میل ملا ئیا۔ دوہاں میلا وچ سنسار، ایک اگی بنایا۔ اگی سکھی وڈ سکدار، نہہکنک اھوئیا۔ بیس بیسا ڈھیہہ ڈھیہہ پئے دوار، آپ اپنا سپیس جُھکایا۔

گوہند نام سیس دستار، شبدی نام بندھائیا۔ کلغی توڑا اپر اپار، جگت جگدیش سہائیا۔ جوتی جوڑا شبدی دھار، ہر نامہ ڈنک وجائیا۔ جوت نرنجن سیوادار، آد
 شکت پھیرا پائیا۔ کال مہاکال بن بھگھار، در بیٹھن سیس جھکائیا۔ نام بھگوتی لئے ہتھ ہتھیار، بھگون ویس وٹائیا۔ ہوئے سہائی آد گردھار، گروہر روپ
 وٹائیا۔ فتح ڈنک اک جیکار، راو رنگاں رہیا جنائیا۔ خالص خالصہ کرتیار، ایک اگی پائیا۔ جگت ملاح گر اوتار، نانک بیڑا رہیا چلائیا۔ چپو لائے اپر اپار، گوہند
 ہتھ پھرائیا۔ سرسا تیری ٹیڈھی دھار، کلجک جیواں دس نہ آئیا۔ چرن چھہایا شاہ آسوار، نیلے والا بے پرواہیا۔ منگے منگ آگے داتار، در آگے آسن لائیا۔
 پُرکھ اکالا بھر بھنڈار، بھریا رہے توٹ نہ رائیا۔ پاربرہم پر بھ رہیا وچار، آپ اپنے در ویکھے بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے
 جانے اپنے گھر، گھر ساچا اک رکھائیا۔ ساچے گھر ایک اگی، گوہند منگ منگائیا۔ اپنے نیتز پاربرہم پر بھ آپے پیکھی، تیرا روپ سدا سندا۔ رکھی لاج داہڑی
 کیسی، تیرا تیرے آگے کائیا۔ سیوکائی جوت دس دسمیشی، نانک نرنجن وچ سائندا۔ سچ عدالت شاہو بھوپ نرنیشی، ساچا عدل کما سندا۔ بیس صد
 تیرے انتم کلجک لکے ایک پیشی، ایک لیکھ لکھائندا۔ گود رکھائے گنپت گنیشی، نارد شو شکر اپنے نال اپائندا۔ برہما لکھنہارا لیکھی، ہتھ اپنی قلم اٹھائندا۔ دُور
 ۶۹۰ دُرڈا آپے بیٹھا رہیا ویکھی، دس کسے نہ آئندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک اگی دھار لکھی، والوں نکی آپ جنائندا۔ والوں نکی سکھی
 دھار، دس کسے نہ آئیا۔ آتم انتر گر پیار، گر چرن چرن چت لائیا۔ ساچا کٹا روپ کرتار، کرتے وچ سائیا۔ پنچم مایا موہ پیار، پنچم موہ دئے تڑائیا۔ پنچم مینا
 کر شنگار، سولاں کلیاں تن بندھائیا۔ پُرکھ ابناشی شاہو آسوار، گوہند گھوڑ چڑھائیا۔ دوہاں میلا اپر اپار، دس کسے نہ آئیا۔ گر چیلو سیا ایک گھر بار، ایک روپ
 سائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی ونڈ ونڈائیا۔ ونڈے ونڈ ہر برہمنڈ، گوہند سیوا لائیا۔ میٹ مٹائے بھیکھ پکھنڈ، جوٹھ جھوٹھ رہن
 نہ پائیا۔ مسمکھتا دیون آیا دنڈ، گر گھتا کرے پڑھائیا۔ وڈھنہارا سب دی کنڈ، نام کھنڈا اک چکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک رنگ
 رنگ چلوں، ایک بھٹھی رہیا تپائیا۔ آپ تپایا اپنا بھٹھ، اپنی اگنی ڈائندا۔ تٹ اپائے اٹھسٹھ، سینٹل دھار نہ کوئی رکھائندا۔ ویکھ وکھائے نٹھ نٹھ، ہر سنگت
 مول چکائندا۔ ایک اگی تیرا ہٹھ، دھیرج دھرم رکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی سکھی نیہہ رکھائندا۔ ساچی سکھی محل آسار،

اپنی بنت بنائیا۔ کایا مندر کرتیار، شبد سنگھاسن رہیا وچھائیا۔ نو دوارے لاہے کواڑ، آپے وکھ وکھائیا۔ میل ملاواں ستاراں ہاڑ، ساچی رت سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سجن میلے پرواہیا۔ سجن میلے ایک گھر، ایک اگی پائندا۔ اک سہائے ساچا در، ایک سکھی وکھ وکھائندا۔ ایک پڑکھ ایک نر، ایک ناری روپ در سائندا۔ ایک ورنی لئے ور، ور داتا آپ ہو جائندا۔ ایک مرنی سرشٹ سبائی جائے مر، مرن گت اک جنائندا۔ ایک ویدیا اکھر چوڈاں لوک جائن پڑھ، ایک نام چپائندا۔ ایک روپ ایک سپس اک جگدیش ایک دھڑ، روپ انوپ در سائندا۔ ایک کھنڈا ایک شبد ایک ہتھ رہیا پھڑ، چاروں کٹ چکائندا۔ ایک قلعہ ایک گڑھ، در اپنے آپ تڑائندا۔ ایک راما ایک سیتا ایک راون رہیا لڑ، ایک لکا گڑھ تڑائندا۔ ایک ہنونتائے پھڑ، ایک سیو لگائندا۔ ایک چوٹی اُپر گئے چڑھ، اک پاتالی پھیرا پائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سکھی تیری ساچی سکھی جگت وچار، منی رکھی بھینو نہ پائندا۔ من رکھ جپ تپ، سچ سنجم نیم بنایا۔ آپ اُپائے پُٹن پاپ، پاپ پُٹن آپ جنایا۔ آپ رکھائے تینوں تاپ، ترے گن میل ملایا۔ ایک چپائے اپنا چپ، آپ اپنی دیا کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنجم میلے دھر در گاہ، ساچی سکھی جگت ملاح، ایک اگی پایا۔ ایک اگی ایکنار، عقل کلا اکھوائیا۔ سرشٹ سبائی بنھے ۶۹۱

دھار، ساچی جگت چلائیا۔ ورن برن نہ کوئی وچار، اوج نیچ نہ کوئی جنائیا۔ راو رنگ نہ کوئی سکدار، شاہو بھوپ نہ کوئی اکھوائیا۔ مایا لوبھ نہ کوئی ہنکار، کام کرودھ نہ کوئی ستائیا۔ نیتز نین نہ جگت شنگار، نام کجل ایک پائیا۔ شستر بستر اپر اپار، شبد سنجو آ اک سجائیا۔ ساچا کھنڈا تیز کٹار، ہر بھگوتی آپ اٹھائیا۔ فتح ڈنکا اپر اپار، واہ گرو آپ لگائیا۔ واہ واہ گرو گرو گر بلہار، سنگر پورے وڈ وڈیائیا۔ دو جہاناں پاوے سار، تیاں لوکاں وکھ وکھائیا۔ گھر مندر اندر اُچ مینار، بیٹھا جوت جگائیا۔ ہونی پونی کر پیار، سواس سواس نام چپائیا۔ ایک اگی جگت وہار، ساچی سکھی ناؤں دھرائیا۔ نو کھنڈ ہو اُجیار، ستاں دیپاں کرے رُشائیا۔ سولاں ویدیا بھر پور کرتار، چوڈاں لوک کرے جنائیا۔ تیاں لوکاں اک پیار، دو جہاناں رتھ رتھوہیا۔ نو ست سولاں سچ وہار، گھر ساچے رہیا کرائیا۔ چکیا ڈولا گرگھاں آپ کرتار، اپنے کندھ اٹھائیا۔ تیر تھ تھ ویکھے جگت کِنار، اوکھے گھاٹ چڑھائیا۔ چرن چُھہائے سچ دوار، دھام بھومکا اک سہائیا۔ اپنا کرے آپ وہار، دوسر بھینو کوئی نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک اگی ساچی سکھی دیوے نام سچی وڈیائیا۔ ساچی سکھی ساچا درس، ہر ہر آپ رکھایا۔

آپ اپنا کیتاوس، آپ اپنا موہ چُکایا۔ اپنا مارگ آپے دس، اپنا پنٹھ رچائندا۔ آپ کسائے اپنا کمر کس، تیر کمان اپنا ہتھ اٹھایا۔ دوس رین سیو لگائے رو سس، چاروں گنت پھرا سندا۔ دیکھنہارا بیس بیسا، آلس نندا وچ نہ آیا۔ گر کھاں گاؤندا رہیا سدا جس، ساچا وقت سہایا۔ مٹکھاں بیڑا پیراں ہیٹھ رہیا جھس، انت رہن نہ پایا۔ ترے گن تپائے اگنی مٹھ، جوتی لنبو ایکا لایا۔ لہنا دینا چُکائے اٹھسٹھ، تیر تھ تٹ نہ کوئی دکھایا۔ گنگا گوداوری ہووے بھٹھ، شو شکر مول چُکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی سکھی تیری دھار، آپ چلائے وچ سنسار، ساچا مارگ اک دکھایا۔ ساچا در ہر دوارا، ہر ہر آپ جنایا۔ پرگٹ ہو یا ہر نر نکارا، سنگر روپ وٹایا۔ دہ دشا پاوے سارا، انھو روپ سمایا۔ دو جہاناں دے ہلارا، ترے ترے ویکھ دکھایا۔ چوڈاں چوڈاں کر پسارا، دس پنچ بندھایا۔ دس چھ کر شنگارا، اپنا ویس وٹایا۔ رنک راجاناں شاہ سلطاناں اک جیکارا، ایکا رہیا سٹنایا۔ ایکا سجن میت مرارا، ایکا شستر نام وڈیایا۔ ایکا ویکھے مار اڈارا، ایکا مردنگ وجایا۔ ایکا وجے ڈھول نگارہ، ایکا رہیا سٹنایا۔ ایکا اگی سکھی تیرے پھرے دوارا، گھر گھر پھیرا پانیا۔ بند نہ کرے کوئی چار دیوارا، قلعہ کوٹ نہ کوئی رکھایا۔ پاوے سار اندر باہرا، گپت ظاہرا ہر رگھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اگی سکھی ایکا دھار، پرگٹ کر وچ سنسار، شبد گر ہو تیار، آپ اپنا در سہایا۔ شبد گر وڈ بھر پورا، ایکا ایک اکھویا۔ اپنی الائے انادی تورا، اپنا راگ الایا۔ اپنا ناتا توڑے کوڑو کوڑا، سچ سچ سمایا۔ اپنا رنگ آپے چاڑھے گوڑھا، اپنا تن رمایا۔ پتر سنگھ بنائے مورکھ موڑھا، رام نام جام اک پیایا۔ پہلوں لگائے مستک چرن دھوڑا، پھیر پٹنے پھیرا پایا۔ جگت ناتا تٹے کوڑا، کوڑی کریا میٹ مٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی اگی کر، پنچم پنچم ویکھ دکھایا۔ پنچم پنچم سوا پنچ، پنچم دھار چلا یا۔ گر کارو پ نام خزانہ کرے کارو گنج، راج راجانا دے سزایا۔ سرشٹ سبائی نیر وہائے انج، گرگھ خوشی منایا۔ مٹکھتا ہوئی نار بنجھ، سچ سپوت نہ کوئی جایا۔ گرگھتا گر سکھاں نال گئی بھجھ، نہ سکے کوئی تڑایا۔ دھر دربارے بیٹھی سچ، گر گو بند دے گواہیا۔ لاؤن نہ دیوے کسے اج پنچ، گھ گھنگٹ دیوے لاہیا۔ اگی سکھی تیرا پردہ دے کج، پنچ روپ درسایا۔ گر کاشد رنجیت نگارہ رہیا وچ، تال اپنا آپ وجایا۔ نہ گھڑے نہ جائے بھجھ، آر پار چور یار نہ کوئی چرایا۔ اپنے اندر آپے رکھیا لچ، آپ اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ پری انند گیا تچ، سمبل بیٹھا ڈیرہ لایا۔ آپ رکھائی اپنی لچ، لاجونت آپ ہو جایا۔ امرت پیائے رچ

رج، ترشنا بھکھ رہے نہ کائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا اگی اک پیار، ایکا سکھی کر تیار، ایکا لیکھا رہیا لکھائیا۔ اک پیار ایکا ناتا، ایکا رنگ رنگیا۔ ایکا پُرکھ پُرکھ بدھاتا، مات پت اک اکھوایا۔ ایکا ورن ایکا برن ایکا ذاتا، ذات اذاتی میٹ مٹایا۔ ایکا داتی ایکا داتا، دیونہار اک اکھوایا۔ ایکا شبد ایکا گاتھا، ایکا منتر نام سنایا۔ ایکا سجن ایکا ساتھا، ایکا سنگ نبھایا۔ ایکا ہوئے دیناں ناتھا، دیناں غریب نمانے گلے لگایا۔ ایکا جپائے پوجا پاٹھا، ایکا مارگ ایکا مارگ لایا۔ ایکا جپ ایکا تپ ایکا ہٹھ، گرچرن دھیان رکھایا۔ اک سروور مارے ٹھاٹھ، چرن دھوڑی آپ نہایا۔ آپ پھرائے منکا اک سو اٹھ، جس جن رسنا سوہنگ گایا۔ آپے جوت جگائے جوالا لٹ لٹ، آد شکت ویکھ دکھایا۔ گر گوہند اپنا پورا کرن آیا گھٹا، لیکھا اپنا آپ چکایا۔ امرت چھکایا ایکا باٹا، پنچ بانی منتر پڑھایا۔ نال رلایا مٹھا پنچم کیتا کٹھا، پنچم جوڑ جڑایا۔ منمکھتا تپایا اپنا بھٹھا، اگنی تت تپایا۔ اپنا گھر ویکھیا ڈھٹھا، ڈھر درگاہی در دوارا آیا۔ گر سکھ پھرے اٹھسٹھ نٹھا، گر کاروپ دس نہ آیا۔ مایا ممتا تپ چڑھیا مٹھا، دوس رین رہیا ستایا۔ گر نتھی پننتھی کرن چٹھا، سچ ارداس نہ کوئی کرایا۔ نام ویچیا ہٹو ہٹا، قیمت کرتے نہ کوئی چکایا۔ لال رولیا کوڈیاں گٹھا، کوڑی کریا بندھ بندھایا۔ سانگ ورتایا بازی گر نٹا، نٹ نوآ ویکھ دکھایا۔ ترشنا ودھائی کایا مٹا، لوبھ موہ ودھایا۔ نانک شبد نہ بنیا ساچا پیتا، سچ شنگار نہ کوئے کرایا۔ امرت جام نہ کھولیا گٹا، مدراپان دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر گھ ویکھے ساچے در، گر سکھی آپ تریا۔ ساچی سکھی کر اجاگر، اپنا کرم کما سندا۔ نرمل کرم کرے ساچا شاہ سو داگر، نام ونجارا اک دکھائندا۔ رتی نام پتی رتناگر، رت رتن آپ بنا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا اگی ایکا گر ایکا سکھی لکھیا دھر، دھر لیکھا آپ چکائندا۔ لکھیا دھر آپ چکاونہا، ہر وڈ وڈی وڈیائیا۔ گر گھ روپ سچ درساونا، در در الکھ جگائیا۔ لکھیا لیکھ پور کر اونا، گوہند وڈ وڈیائیا۔ ہر ہر سیوا آپ کماونا، سیوک سیوا آپ اکھوایا۔ جھوٹھا داغ جگت مٹاونا، سچ سچ رُشنائیا۔ نام ٹھوٹھا ہٹھ پھر اونا، چار ورن بھکھ مٹایا۔ جگ جگ رٹھا پھیر مناونا، پورے ہٹھ وڈیائیا۔ شبد بھتھا تن سجاونا، نام تیر کمان اٹھایا۔ ساچے نیر نشان اک تکاونا، دوئے نیر جگت بند کرایا۔ چنڈ پرچنڈ اک چکاونہا، برہمنڈ کھوج کھوجایا۔ آپ اپنی ونڈ ونڈاونا، ونڈے ونڈے ہر گھٹ تھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در گھر ساچا ویکھ دکھایا۔

★ ۲۵ اَسُو ۲۰۱۵ ہِکرمی بَشَن سِنِکھ دے گھر گُرگاؤں ★

تخت تاج جگت نشان، تھر رہن نہ پائیا۔ جگ جگ کھیلے کھیل مہان، سمرتھ پُرکھ وڈیائیا۔ شاہو بھوپ ہر مہربان، سچ سِکدار اکھوائیا۔ ست سرُپ
 گہبان، ساتک ست سائیا۔ جوتی نُور نُور مہان، نرِگن دھار بندھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آدن انت اک اکھوائیا۔ جگت نشانہ
 جگت تاج، جگت دس نہ آئیا۔ جگت گُریار رہیا بھان، کوڑی کریا رہن نہ پائیا۔ جگت جگیشتر رکھے لاج، جاگرت جوت جگائیا۔ جگت جگت رچے کاج، جوگ
 جگت اک دکھائیا۔ لکھ چوراسی سازن ساز، ساچی بنت بنائیا۔ اگم اگم مارے آواز، اگمڑا دھام سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ
 اپنی دے گواہیا۔ سچ سلطان شاہو بھوپ، ہر ہر آپ اکھوایا۔ ویکھ دکھائے چاروں کُنٹ، دہ دشا لوآں پُریاں پھیرا پائیا۔ منمکھاں ہتھہ خالی ٹھوٹھا، منگن بھکھ
 نہ پائیا۔ مایا متا جیو جہانی ڈھٹھا، ہوئے ہنگتا گڑھ سہایا۔ دوس رین بھکھا ننگتا، گھر گھر لکھ رہیا جگایا۔ لوبھ ہنکار جولی رنگدا، آساترِشنا نال رلایا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی دھار بندھایا۔ راج تاج جگت آدھار، ہر ہر وڈیائیا۔ جیو جنت سازن ساز، ساچی بنت بنائیا۔ آپے
 رکھنہارا لاج، آپے دے سزائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ کھیلے کھیل ویکھ دکھائے سرشٹ سبائیا۔ سرشٹ سبائی ویکھنہارا، ایکا
 ایکنکاریا۔ جوتی سرُپی بھیو نیارا، بھیت کوئی نہ پارہیا۔ شبدی ڈنک اپر اپارا، دوس رین وجارہیا۔ چاروں کُنٹ ہاباکارا، دھیرج دھیر نہ کوئی دھرا رہیا۔ راج
 راجان شاہ سلطان روون زارو زارا، زر در نہ کوئی سہا رہیا۔ دھرم کرم کرے پکارا، ہر کرتی مکھ چھپا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگنتر
 ویکھ دکھا رہیا۔ جگ جگنتر ایکا میت، ہر ہر آپ اکھوائیا۔ آد جگادی ساچی ریت، ہر ساچا آپ چلائیا۔ کرے کرائے پت پت پنت، جس جن دیا کمائیا۔ مائس
 دیہی جائے جیت، جیوڑا اگن تت نہ جلائیا۔ ایکا گائے سہاگی گیت، ترشنا بھکھ مٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے بوجھ بچھائیا۔
 کرپا کر ہر نرکار، ہر جن آپ جگائیا۔ آتم انتر کر پیار، ایکا بوجھ بچھائیا۔ جگت ترشنا توڑ ہنکار، مایا موہ چکائیا۔ بھرمی بھرم نہ پاوے سار، بھرمی بھرم
 بھلائیا۔ گرکھ سجن ڈھیہہ پے دوار، دئی دوتی میٹ مٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ ویس وٹائیا۔ ویس اولہ ہر کرتارا،

اپنا آپ کرائیا۔ اچھل اچھل کھیل نیا، کھیلے سرشٹ سبائیا۔ کھیوٹ کھیٹ ویکھ پارکنار، ڈوٹگھی بھوری نیا رہیا چلائیا۔ ساگر ڈوٹگھا وڈ سنسار، پارکنارہ دس نہ آئیا۔ سرشٹ سبائی وسے منجھدھار، ساگر سندھ وہائیا۔ گرگھیاں دیوے چرن پیار، آتم برہم جنائیا۔ شبدی دُھن اناہد دھار، انحد رُپ سمائیا۔ ترے لوکاں درسی پاوے سار، تیاں لوکاں ویکھ وکھائیا۔ چوڈاں ہٹاں کھول کواڑ، گرگھیاں ونڈ ونڈائیا۔ لوآں پُریاں پارکنار، ساچے دھام سُبھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت ناتا موہ چُکائیا۔ جگت ناتا جائے ٹٹ، ممتا موہ چُکائیا۔ آسا ترشنا جائے چُھٹ، سگلا سنگ نہ کوئی وکھائیا۔ ہوئے ہنگتا جڑ دیوے پُٹ، سنگر پورے ہتھ وڈیائیا۔ نیز لوچن نین درس لاہا لین کھٹ، مانس دیہہ وڈ وڈیائیا۔ دُئی دویتی کڈھن پھٹ، ایکا دھرم رکھائیا۔ امرت آتم پیناگٹ گٹ، دُرمت میل گوائیا۔ تن نگارے لائے چوٹ، شبدی شبد اپائیا۔ پنچ وکارا کڈھے کھوٹ، نرل دھار چلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھیاں ایکا بوجھ بُجھائیا۔ گرگھ سبجن سچا شاہ، سنگر آپ سما۔ جگت وچولا بے پرواہ، گر شبدی ناؤں دھرایا۔ دیونہارا اک صلاح، دُجا در نہ کوئی وکھایا۔

تچے نیز پاوے راہ، چوتھے پد لکایا۔ پنچم میلا سبج سُبھاء، وچھڑ کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سبجن ویکھ وکھایا۔ ہر سبجن رنگ رتیا، رام رتن اپار۔ آپے دے سمجھاوے تیا، پورن کرپا دھار۔ چرن کول بندھائے نتیا، بخشے اک پیار۔ پنچم وکارا کرے ہتیا، پنچم دیوے مار۔ آپ جگائے چیتن ستیا، چیتن رُپ کرتار۔ نیتن نیتن ہو ہو وسیا، دُور دُراڈا پندھ نوار۔ ہر سنگت دوارے آوے نسیا، آد جگادی ساچی کار۔ تیر نرالا ایکا کسیا، شبد سرُپی نام کمان۔ میٹے رین اندھیری مسیا، سچ سچ کرے پردھان۔ دُھر درگا ہی آئے نسیا، گرگھ ساچے لئے پچھان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت بھگونت بھگتی راہ ایکا دسیا اپنا دیوے نام نشان۔ بھگت پتا آد نرنجن، آد پُرکھ ابناشیا۔ نیز پائے نام انجن، اگیان اندھیر وناسیا۔ سکھا سہیلا ساچا سبجن، ہر گھٹ اندر رکھے واسیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیوے نام دان، چرن کول سچا بھرواسیا۔ چرن کول ساچی اوٹ، ہر جن آپ رکھائیا۔

مایا ممتا کڈھے کھوٹ، دُرمت میل گوائیا۔ اک دکھائے ساچی پوٹ، نام پاس ہتھ پھڑائیا۔ جگت ساگر ترشن کوئی کوٹ، ہتھ کسے نہ آئیندا۔ لکھ چوراسی آلیوں ڈگے بوٹ، پھڑ کوئی نہ وچ لکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر منتر دیوے نام ندھان، جگت ندھانا آپ اکھوائیا۔

جگت ندھانا ہر بھگوئنت، جگت نیتز بند کرایا۔ آپے جانے اپنی بنت، اپنے ہتھ رکھے وڈیا نیا۔ گرگھھاں دھیرج دیوے ساچے سنت، سد بھانے وچ سمایا۔
 مٹھکھاں اپنی مایا پائے بے انت، جیو جنت سرب بھلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا رنگ رنگایا۔ رنگ رنگائے ہر اولاء، رنگے
 رنگ امول۔ کھیلے کھیل اک اگلا، سرشٹ سبائی تولے تول۔ ویکھ وکھائے جلا تھلا، اُچے پر بت ویکھ اڈول۔ کرے کھیل گھڑی گھڑی پل پلا، شبد جیکارا ایک
 بول۔ شبد گر کر نہارا ہلا، سرشٹ سبائی ویکھے کول۔ ہر جن تیرا بھارا پلا، ہر وسیا سدا کول۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن وکھائے ساچا
 در، سچ دوارا آپے کھول۔ گھلا در ہر دروازہ، اپنی دیا کمایا۔ میل ملائے غریب نوازا، غریب نہانے گلے لگایا۔ شبدی دیوے ساچا داجا، سرتی گنڈھ بندھایا۔
 آتم انتر رچیا کاجا، پاربر ہم گڑمائیا۔ اپنی مارے آپے واجا، آپے رہیا سنایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سہنجنا ایک دھام سہایا۔ ایک دھام
 دُھر درگا، ہر ہر آپے سماندا۔ دُسر کوئی دے نانہہ، نہ کوئی سنگ رکھاندا۔ نہ کوئی پکڑے کسے بانہہ، نہ کوئی کول بہاندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ہر جن دیوے نام ور، ور بھنڈی ویکھ وکھاندا۔ ور بھنڈی تیرا جگت تول، ہر کنڈے نام ٹلایا۔ شبد جیکارا ایک بول، چنڈ پر چنڈ آپ اکھوایا۔ نام
 مردنگا وجے ڈھول، ہر گھٹ آپ رہیا سنایا۔ تیرے کھیلے ہوئی ہول، آپ اپنا پنڈھ مکیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا رتھ چلایا۔
 رتھ رتھو ہی ہر سمرتھ، اپنا رتھ چلاندا۔ مہما گنت اگنتا کتھنا کتھ، کتھ نہ کوئی کتھاندا۔ راج راجا پائے نتھ، ایک ڈوری ہتھ رکھاندا۔ کھیلے کھیل
 اٹھسٹھ، اٹھسٹھ پھیری پاندا۔ تخت تاج کرے بھٹھ، جگت سنگھاسن میٹ مٹاندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پاربر ہم پُرکھ ابناشن، کرتا
 پُرکھ آپ اکھواندا۔ کرتا پُرکھ سرب گن ٹھا کر، نربھے رپ سمایا۔ جن بھگت کرے کرم اجاگر، ایک نام ڈررایا۔ ونج کرائے سچ سو داگر، نام خزانہ اک
 لٹایا۔ بھاگ لگائے کایا گاگر، امرت تال سہایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سکھ ساچے لئے جگایا۔ اٹھ جاگ جگت نادھان، ہر ساچے وڈ
 وڈیا نیا۔ کھیلے کھیل دو جہان، بھییو ابھید چھپایا۔ جوتی نور جوت مہان، جوتی جوت اپنایا۔ جودھا سوربیر بلوان، شبدی ناؤں رکھایا۔ سچ سچ اٹھائے اک نشان،
 بھرمی بھرم بھلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھھاں دیوے نام ور، نام دات جھولی پانیا۔ نام ور ساچا پایا، در پایا پُرکھ اگتا۔

دُھر در گاہی ملیا ور، پورن ہویا کما۔ آون جاون چکلیا ڈر، نہ مریا نہ جئا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے ویکھنہارا، گرکھ تیرا طمع۔ طمع ترشنا جگت چاٹھی، دوس رین رہی گر لایا۔ جن بھگتاں کرے ہر ساچا را کھڑی، اٹھے پہر سیو کما یا۔ جگت ترشنا جائے ناٹھڑی، در دوار گھ شرمایا۔ ایکا جانے پوجا پاٹھڑی، پورب دشا دکھایا۔ لال ورو لے کایا گاٹھڑی، اپنی گنڈھ دکھایا۔ آپے ہوئے چاتری، ورن برن نہ کوئی رکھایا۔ مٹے رین اندھیر راتھی، ساچا چن کرے رُشنا یا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا در سہا یا۔ ایکا در ساچا گھر، ساچا آپ رکھائندا۔ ہر جن مگے ایکا ور، دوجا در نہ کوئی پائندا۔ تیجے لوچن درس کر، ترشنا بھکھ مٹائندا۔ چوتھے مندر آپے وڈ، اپنا دھام سہائندا۔ پنچم پینا پنچم پیارا آپے کر، پنچم موہ مٹائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سکھ ویکھے ساچا گھر، کایا کنچن گڑھ سہائندا۔ کنچن گڑھ ساچی لکا، راون من بنایا۔ دوس رین وجائے ڈنکا، پنچاں نال رلایا۔ آوے جاوے بار انکا، انک بار سہایا۔ لکھ چوڑاسی جو جنتا، دوس رین رہیا تڑپھایا۔ نانک گو بند بنیا منگتا، پر بھ آگے جھولی ڈاہیا۔ روگ نوارے ساچی سنگتا، آپ اپنی دیا کما یا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ویکھے تیرا ساچا گھر، راما رام روپ سہایا۔ لکا گڑھ مٹے ہنکار، ہر جن وجے ودھایا۔ راما پیتا سرتی کر پیار، اپنے در دے بہایا۔ اکال مورتی اک نرنکار، نرگن روپ سہایا۔ دھرت دھول نہ کوئی پسا، جل بنب نہ کوئی اپایا۔ کھانی بانی نہ کوئی ادھار، جیرج انڈا تہج سیتج نہ ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن سہائے ساچا گھر، گھر ساچا ویکھ دکھایا۔ کنچن گڑھ ساچا مندر، ہر ہر آپ سہایا۔ رام راما وسیا اندر، اندر مندر کندا لاہیا۔ آپے توڑنہارا جندر، شبد کھنڈا ہتھ اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بنک دوارا اک سہایا۔ بنک دوار سرت گیان، شبدی بنت بنایا۔ شاہ ^{بھبھیکھن} کر پچھان، گرکھ ناواں رکھایا۔ میل ملاواں وچ جہان، ستیا ستیا وچ لکایا۔ دیوے مت دھر فرمان، ایکا تت بھجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچا اک اپایا۔ ساچا گھر اُچ منارا، ہر ہر آپ سہایا۔ رام روپ لئے اوتارا، رگھونسا ناواں رکھایا۔ سمند سی کھائی چار دیوارا، اپنا گڑھ سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ویکھے آگے کھڑ، دُور دُراڈا نیڑے آیا۔ راون گڑھ اپر اپارا، کلجک آپ بنایا۔ چاروں کُنٹ سمند کھارا، چوتھا جگ وڈی وڈیا یا۔ اندر وسیا کام کرودھ لو بھ موہ ہنکارا، سیناپتی من اکھوایا۔

بُدھی رووے کھڑ دوارا، نیتز نینِ نیرِ وہائیا۔ مت متوالی ڈھیہہ پئے دوارا، دھیرج دھیر نہ کوئی رکھائیا۔ شاہ بھجھیکھن میتِ مُرارا، گُرسکھ گُرسکھ آسا آپ
 اٹھائیا۔ پاربرہم پرہم آئے دوارا، ایکاشد الائیا۔ الکھ نرنجن لئے اوتارا، لوک مات ویکھ دکھائیا۔ سمت سمتی پاوے سارا، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی کھیل رچائیا۔ گُرسکھ تیرا سچا پاس، ہر ساچے ہتھ رکھائیا۔ سننگر پورا مسکھتا نہ ہو یا کدے داس، نہ آگے سیس
 جھکایا۔ نج آتم رکھنہارا واس، سو کیوں منوں بھلایا۔ جوتی نور کر پرکاش، لوک مات اٹھ دھایا۔ آدانت نہ ہوئے وناس، لوآں پُریاں پھیرا پایا۔ شبد
 ڈوری وچ آکاش، گنگن پاتالاں ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اُلٹی راس، اپنا منڈل دئے سہایا۔ جگت کنارہ اوکھا
 گھاٹ، ہر ہر آپ رکھائندا۔ گُرسکھ وکے نہ کسے ہاٹ، نہ کوئی مل پوانندا۔ اپنا رس لئے چاٹ، اپنا در سہائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 نہہکنک نرائن نر اوتار ہر داتار، جوتی دھار شبدی پیار وچ سنسار، اپنی رچن رچائندا۔ کون لکا کون گڑھ، کون ڈنک وجائیا۔ کون ویکھے اُپر کھڑ، کون اندر
 ڈیرہ لائیا۔ کون ہونتا گنی گیا سڑ، کون تت جلائیا۔ کون راما لیا پھڑ، کون سیس ٹکائیا۔ کون وڈیا گیا پڑھ، کون وید سنائیا۔ کون شاستر رہیا لڑ، کون بھید
 کھلائیا۔ کون استر توڑے گڑھ، کون چکر چلائیا۔ کون اُکھیرے لگی جڑ، کون میٹ مٹائیا۔ کون لہنا دینا چکائے سیس دھڑ، کون پنج تت مٹائیا۔ کون دُور دُراڈا
 ویکھے کھڑ، کون سنمکھ کرے لڑائیا۔ کون ہتھو ہتھیں لئے پھڑ، کون کمند اٹھائیا۔ کون آگے رہیا اڑ، کون گھ چھپائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، آپے جانے اپنا کھیل، بھيو کوئی نہ پائیا۔ جگت کھیل کر تیار، جگت رہیا بھلایا۔ جگت ویکھے جگت نیار، جگت ساگر جگت ترائیا۔ جگت دُبا وچ
 منجھدھار، جگت رہیا رُڑھائیا۔ جگت دئے نہ کوئی سہار، جگت نہ پار کرائیا۔ جگت رووے زارو زار، بن گُرجگت کسے ہتھ نہ آئیا۔ کلجگ اتم لئے اوتار،
 سمرتھ پُکھ کرے مات لڑائیا۔ شبد کھنڈا تیز کٹار، ہتھ پھڑیا دُھر درگاہیا۔ نئے گڑھ لکا ہنکار، چار دیوار رہن نہ پائیا۔ گُرسکھاں کرے تن شنگار، جو جن
 سنگ نبھائیا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، اک اکلا وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، نرگن نرگن نرگن آپ اکھوائیا۔

زِگن کارے آپے لا، زِگن کرم کمایا۔ زِگن دیکھے تھاؤں تھاں، زِگن ڈیرہ لایا۔ زِگن پکڑنہارا بانہہ، زِگن دس کسے نہ آیا۔ زِگن کرنہارا ٹھنڈی چھاں،
زِگن بیٹھا گھ پُچھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلنہار آپ کرتار، جگ جگ اپنی کھیل کھلایا۔

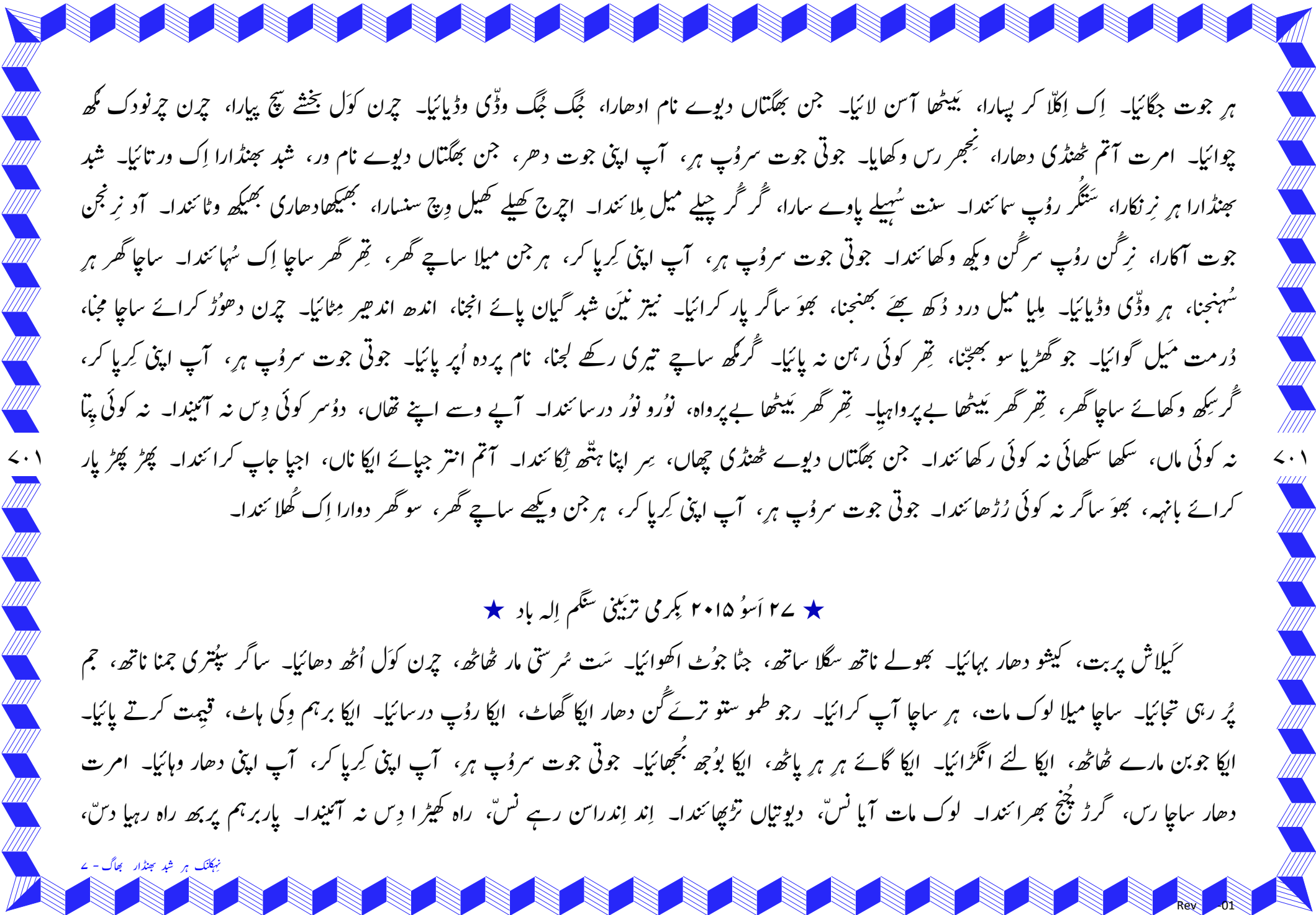
★ ۲۶ اَسو ۲۰۱۵ بکرمی سری وشوناتھ گوپال مندر کان پُر شہر ★

ہر ادیش اگم اتھاہ، دس کسے نہ آیا۔ پاربرہم بیٹھا اک بے پرواہ، جوتی نور کر رُشایا۔ اگمڑا دھام رہیا سہا، اگمڑے دھام سہایا۔ جوتی جوت سرُپ
ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ وشوناتھ جگت و شمبر، پر م پُرکھ اپایا۔ آپ کرایا آپ اپایا مات سویمبر، آپے دیکھ وکھایا۔ آپے دھرت
دھول کر اڈمبر، آپے میٹ مٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، دھارا تیری دیکھ وکھایا۔ جگت ناتھ جگت نرائن، جگ
جگ دیکھ وکھایا۔ پنڈت پاندھے مندر رہن، من پر بودھ نہ کوئی وکھانیا۔ اگٹھے ہو ہو سارے بہن، پاربرہم بھینو نہ رانیا۔ تن پایا کایا ماٹی گہن، دم دم نہ کوئی
جنانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر گوپال دیکھ وکھانیا۔ گر گوپال ہر رگھناتھ، گھٹ گھٹ دیکھ وکھایا۔ وید ودانت آپ چلائی اپنی گاتھ،
جگت راہ وکھایا۔ پُران پُرانا دیوے ساتھ، گیتا گیان درڑایا۔ شاستر سمرت دیکھے ناتھ، ناتھ تریلوکی آیا۔ ہر ہر ناؤں وکے نہ کسے ہاٹ، مندر اندر نہ کسے
ٹکایا۔ کر کر تھکے پوجا پاٹھ، پورن برہم نہ کوئے جنایا۔ آتم جوتی بھجے للاٹ، جگت للاٹ رہن نہ پایا۔ سمت سمتی آوے گھاٹ، ہر ساچامان گویا۔ بیس بیس
نیڑے رکھے ایک واٹ، ایک گھاٹ ہر سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دیونہارا ور، آپے مول چکایا۔ کلج مول جائے چک، مندر چار
دیواریا۔ جگت بوٹا رہیا سک، نہ کوئی دیوے امرت جل سنج کیریا۔ پنڈت پاندھے رہے ٹھک، گھ کھان پان سپاریا۔ اپنا بھار نہ سکے کوئی چک، جیواں
جنتاں کرن خوریا۔ انتم ویلا رہیا ڈھک، خالی کرے در دواریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زِگن نور ہر نرنکار، اچھل اچھل وچ سنسار،
کھیلے کھیل اگم اپاریا۔ مندر اندر کھوے کھوج، جوتی جوت جگانیا۔ جگت وکارا بھجھا بوجھ، نہ سکے کوئی اٹھانیا۔ ہر کا بھینو نہ جانے کوئی گوجھ، گر کا گیان دس

نہ آئی۔ تلک لائی لایا روز، تلک لاٹ نہ کوئے جگائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیکھنہارا در در، جگ مندر پھول بھلانی۔ جگ مندر چرن
 چھہا، ٹھاکر کرتا آیا۔ کلجک ویلا رہیا سہا، اپنی دھار بندھایا۔ ست ست کسے رہے نہ، است است ورتایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 نہکلک نرائن نر، دھر کاہن مار دھیان، وشوناتھ ہر گوپال پراگ مندر بن دلال، نین نیز ویکھ ویکھ دکھایا۔

★ ۲۶ اَسو ۲۰۱۵ بکرمی اوتار سنگھ دے گھر کان پُر ★

تھر گھر ساچا ہر کرتار، اپنا آپ اُپایا۔ چھپر چھن نہ کوئی چار دیوار، در دروازہ دس نہ آیا۔ جوت سرُپی کرپسار، شبدی رچن رچایا۔ اکال مورت
 کھیل اپار، نرگن دھام سہایا۔ پاربرہم پر بھ بیٹھ کرتار، کرنی کرت کمایا۔ ابناشی کرتا میت مُرار، الکھ اگم ویکھ دکھایا۔ رنگ محل اُچ مینار، اٹل اچل
 درسایا۔ دیپک جوتی کر اُجیار، پرکاش پرکاش ٹکایا۔ سچ سنگھاسن اپر اپار، پاوا چول نہ کوئی رکھایا۔ اُپر بیٹھ سچی سرکار، ساچا تخت سہایا۔ سرگن میلا ہر
 نرنکار، ہری ہر آپ اکھوایا۔ گرگھاس کرے مات لوک پیار، آپ اپنا نام درڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ساچا اک سہایا۔ تھر گھر
 ساچا شبد اٹاری، ہر ہر آپ وسایا۔ نرگن جوت جگے نرنکاری، اندھ اندھیر مٹائی۔ گرگھاس دیوے نام نُماری، شبدی شبد اُچائی۔ دُھنی ناد ایکنکاری، ایکارہیا
 وجائی۔ توڑے ہوئے گڑھ ہنکاری، مایا ممتا موہ چکائی۔ دیوے در در داری، در درویشا پھیرا پائی۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں کرے خواری، غریب نمانے
 گلے لگائی۔ آدن انتا سادھن سنتا، سکھا سہیلا جودھا سورپیر اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر گھٹ بیٹھا آسن لائی۔ تھر گھر ساچا سچ
 دروازہ، ہر ساچا آپ گھلا سندا۔ جن بھگتاں مارے انحد واجا، دُھنی ناد وجا سندا۔ اَسو گھوڑا رکھے تازا، لوآں پُریاں آپ دوڑا سندا۔ شاہو بھوپ وڈ راجن راجا،
 سچ سکردار آپ اکھو سندا۔ جگا جگتتر لوک مات رچیا کاجا، بھیکھادھاری بھیکھ وٹا سندا۔ کلجک انتم کھیل کرائے دیس ماجھا، دیس دِسنتر پھول بھلا سندا۔ گرگھ
 ساچے رکھے لاجا، مایا ممتا موہ چکا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن دکھائے ساچا گھر، تھر گھر ناؤں رکھا سندا۔ تھر گھر ہر اپارا، ہر

ہر جوت جگائیا۔ اک اکلّا کر پسارا، بیٹھا آسن لائیا۔ جن بھگتاں دیوے نام ادھارا، جگ جگ وڈی وڈیائیا۔ چرن کول بخشے سچ پیارا، چرن چرنودک کھ چوایا۔ امرت آتم ٹھنڈی دھارا، نہجھر رس دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیوے نام ور، شبد بھنڈارا اک ورتایا۔ شبد بھنڈارا ہر نرنکارا، سنگر روپ سماندا۔ سنت سہیلے پاوے سارا، گر گر چیلے میل ملائندا۔ اچرج کھیلے کھیل وچ سنسارا، بھیکھادھاری بھیکھ وٹائندا۔ آد نرنجن جوت آکارا، نرگن روپ سرگن ویکھ دکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلا ساچے گھر، تھر گھر ساچا اک سہائندا۔ ساچا گھر ہر سہنجنا، ہر وڈی وڈیائیا۔ ملیا میل درد دکھ بھے بھنجنا، بھو ساگر پار کرائیا۔ نیر نین شبد گیان پائے انجنا، اندھ اندھیر مٹایا۔ چرن دھوڑ کرائے ساچا مچنا، دُرمٹ میل گوائیا۔ جو گھڑیا سو بھنجنا، تھر کوئی رہن نہ پائیا۔ گرگھ ساچے تیری رکھے لچنا، نام پردہ اُپر پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ دکھائے ساچا گھر، تھر گھر بیٹھا بے پرواہیا۔ تھر گھر بیٹھا بے پرواہ، نورو نور درسا ئندا۔ آپے وسے اپنے تھاں، دوسر کوئی دس نہ آئندا۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی ماں، سکھا سکھائی نہ کوئی رکھائندا۔ جن بھگتاں دیوے ٹھنڈی چھاں، سر اپنا ہتھ ٹکائندا۔ آتم انتر چپائے ایکاناں، اجپا چپ کرائندا۔ پھڑ پھڑ پار کرائے بانہہ، بھو ساگر نہ کوئی رُڑھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ویکھے ساچے گھر، سو گھر دوارا اک کھلا ئندا۔

★ ۲۷ اَسو ۲۰۱۵ پکرمی تریبئی سنگم الہ باد ★

گیلاش پربت، کیشو دھار بہایا۔ بھولے ناتھ سگلا ساتھ، جٹا جوٹ اکھوائیا۔ ست سُرستی مار ٹھاٹھ، چرن کول اٹھ دھایا۔ ساگر سپتری جمنا ناتھ، جم پُر رہی تجایا۔ ساچا میلا لوک مات، ہر ساچا آپ کرائیا۔ رجو طمو ستوتراے گن دھار ایکا گھاٹ، ایکا روپ درسایا۔ ایکا برہم وکی ہاٹ، قیمت کرتے پائیا۔ ایکا جو بن مارے ٹھاٹھ، ایکا لئے انگڑایا۔ ایکا گائے ہر ہر پاٹھ، ایکا بوجھ بُجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی دھار وہایا۔ امرت دھار ساچا رس، گرڈ چنچ بھرائندا۔ لوک مات آیا نس، دیوتیاں تڑپھائندا۔ اند اندرا سن رہے نس، راہ کھیڑا دس نہ آئندا۔ پار برہم پر بھ راہ رہیا دس،

لوک مات ویکھ وکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی دھار وھائندا۔ گنگا جل اُجل نیر، نرمل آپ کرایا۔ بھگت وچھل گھر گمبیر، گر منتر وچ سمایا۔ سائک کرے ست سریر، دُرمت میل گویا۔ بھگتی کڈھے جکت پیڑ، ایک مارگ لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرایا کر، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ سچ سُرستی ساچی دھار، سچ سچ آپ وھایا۔ چھستی راگاں رہی اُچار، اپنا کھ صلاحیا۔ نیر رووے زاروزار، ہر وچھوڑا بے پروا ہیا۔ کھلی مینہڈی چھٹا شنگار، سچ شنگار نہ کوئی وکھایا۔ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، مینہدی آئے ڈونگھی غار، جل دھار نام رکھایا۔ جمن سپتری ہو تیار، آپ اپنی لئے اگلڑایا۔ منگے منگ ور بھتار، پر بھ آئے جھولی پانیا۔ ویکھیا لوک مات سنسار، دھرت دھول سہانیا۔ سنت سہیلے میت مُرار، در در کھ سہانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا راہ وکھایا۔ گنگا اُٹھی بال نادان، نیر نین اُگھڑایا۔ سُرستی کر ہر پچھان، رووے زارو زاریا۔ جمن ڈھیبہ پئی دوار، کر کرایا ہر کرتاریا۔ تیرا در سوہے اک دوار، ساچا بنک اک سہارہیا۔ لوک مات آوے ڈر، پنچ تت جیو ہنکاریا۔ دُرمت میل دیون بھر، امرت جل نہ کوئی وکھارہیا۔ جکت و بھجان ناری نر، نر نرائن نہ سنگ رکھالیا۔ اپنی کرایا کر، اپنا منتر آپ درڑالیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک دیونہارا ۷۰۲

ور، وراتا آپ اکھوارہیا۔ سو پُرکھ نرنجن دیوے ور، اپنی دیا کمائیا۔ دھرنی دھرت دھول اُپر دھر، دھرت دھول سہانیا۔ جلدھارا نام ساچے بھر، ایک ونڈ ونڈایا۔ برہما وشن ویکھے کھڑ، وشنوں ہتھ وڈیایا۔ چتر بھج رہیا لڑ، چکر گدا اک اُٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرایا کر، آپ اپنی کھیل کھلایا۔ جمن تیرا ساچا رُپ، ہر ہر آپ اُپایا۔ سُرستی تیرا کوٹ، دس کسے نہ آیا۔ گنگا دھار رہی لوٹ، بے کھ رہی رُٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ترے ترے بندھن ایک پایا۔ ترے ترے بندھن ایک پا، ایک رنگ رنگایا۔ ترے گن ویس رہیا وٹا، ایک تھان سہانیا۔ رُوس وچ گیا سما، سائک ست ورتایا۔ جل جلدھارا جائے آپ لٹکا، جل جل نیر وھایا۔ جل تھل پار کنارہ آپ کرا، آپے ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ ساچی کھیل ہر کھلندا، آدانت اینکارا۔ میل ملائے جگا جگنتا، جگ جگ ویکھ کنارہ۔ ساچا بھوگی بھوگ بھگنتا، ساچا گھر کر پیارا۔ ساچا بالک اک بُجنتا، نارد ست ڈلارا۔ برہما ویتا ویکھ وکھنتا، ہوئے مات اُجیارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرایا کر، آپے دیونہار بھنڈارا۔ گنگا گنگوتری بھر

بھنڈارا، ایک دھار چلائی۔ سچ پستری کر تیار، جمن ڈیرہ لائی۔ سُستی اُٹھے ادھوچکار، نیتز نین رہی شرمائی۔ وشنوؤں ونسی کر پیار، اپنا ویس وٹائی۔ کچھی سوہے در دوار، بستر بھوشن لال رنگائی۔ نیتز نیناں کر شنگار، کجل رہی پائی۔ دُور دُراڈی آوے وارو وار، وہندی دھار وہائی۔ انتم میلا وچ سنسار، ایک سنگم رہی بنائی۔ جوگی حتی جنگم گئے ہار، سنیا سی بیراگی تیگی کر ہلکائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کچھیا آپے پائی۔ ساچی کچھیا ہر ہر پاپ، لوک مات وڈیایا۔ پورن اچھیا آپ کر، سنجگ ویکھ دکھایا۔ ہنس رُپ ڈیرہ لا، سنگم ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا در سہایا۔ ترے ترے تیری تریا دھار، ہر ساچے آپ چلائی۔ رام راما ہو اوتار، گیا پھیری پائی۔ وشٹ گرنال پیار، بیٹھا سیس جھکائی۔ ہتھ پھڑتیر کمان، شستر و دیا اک جنائی۔ جودھا سور ہوئے بلوان، سینتا سوانی لئے پرنائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ویکھے تھاؤں تھانیا۔ رام راما ہو تیار، سنگم ڈیرہ لائندا۔ آیا آپا کر پیار، آپا ویکھ دکھائندا۔ تھاپن تھاپا کر اپار، تھاپنہارا بھوونہ پائندا۔ راما ویکھے گڑھ ہنکار، لنکا رُپ وٹائندا۔ راما بولے اک جیکار، شاستر وید بھوونہ پائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت وکارا دیوے ہر، رام راما اک جنائندا۔ رام جنائی ہر کرتار، اپنی آپ جنائی۔ چوڈاں چوڈاں وسن باہر، چوڈاں گھر تجائی۔ ہنومتا میلا میت مُرار، آپے دئے ترائی۔ بالی بنسا کر خوار، انگد انگ سمائی۔ سینتا پستری لئے اُدھال، راون ہتھ وڈیایا۔ جٹا جٹاؤ ہوئے کنگال، اپنا بل دکھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اچھل اچھل کھیل کھلایا۔ گنگا جمن سُستی دھار، راما چرن چھہایا۔ آپ اپنا کر پیار، اپنے رنگ رنگایا۔ توڑنہارا جگت جنجال، رُپ انُپ وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ترے ترے تیرا انتم کھیل، اپنے ہتھ رکھایا۔ جمن جاگی ساری رین، نیتز نین کھلایا۔ نال رلائی سُستی بھین، اپنے انگ اٹھایا۔ گنگا چکے لہن دین، ساچا در سہایا۔ سنت سادھ سارے کہن، نیتز نیناں دس نہ آئی۔ نہا نہا تھکے اپنے وہن، ڈوگھا وہن پار نہ کوئی کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ ویس وٹائی۔ سُستی تیرا سچ پیار، ہر ساچے من بھائندا۔ کاہنا کرشنا رُپ اپار، سنگ رُکنی پھیرا پائندا۔ جمن میلا پہلی وار، چرن کول چھہائندا۔ تیجے گھاٹ اتری پار، گنگا دھیر دھرائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ترینی ویکھ دکھائندا۔ ترینی تیرا نیتز کھول، رُپ وراٹ وٹایا۔ ارجن گپتا ایک بول، نام گیان درڑایا۔ سچ

وجائے ایک ڈھول، کوروں رہیا اٹھایا۔ سرشت سبائی کریا گھول، چھپیا کوئی رہن نہ پایا۔ اپنے کندے تولیا تول، تولنہارا اک اکھوایا۔ رتھ رتھو ہی بیٹھ اڈول،
 ایک رتھ چلایا۔ لکھ چوراسی رہی انہول، بھیو کسے نہ پایا۔ پنچم مینا پنچم وسیا کول، دوس رین کرے رُشایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ
 اپنا پردہ اُپر پایا۔ سوت دروید کر پیار، درویتی لاج رکھائی۔ کپڑ تن ہوئے شنگار، جگت لاج رکھائی۔ کر کرپا جگ جائے تار، ہر ساچے ہتھ وڈیائی۔ سچ سرتی
 ساچی مار، تریا ویس وٹائی۔ کھیا لیکھ وید ویاس، واک بھوکھت گیا جنائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کھیل کھلایا۔ کھیلنہار ہر
 بھگوانا، ہر ہر رُپ سمایا۔ گنگا بٹھے ہتھیں گانا، جمناسگن منایا۔ سرتی میلا وچ جہانا، ادھ وچکارے ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 آپ اپنا راہ تکایا۔ ہتھیں بٹھ گانا، گنگا خوشی منایا۔ جمن اپنا آپ پچھانا، رُپ رنگ سہائی۔ سرتی ویکھ مار دھیانا، ایک ویکھ وکھائی۔ کرے کھیل ہر بھگوانا،
 اپنے ہتھ رکھے وڈیائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، ساچی خوشی منایا۔ کلج اتم ساچی دھار، ہر ساچا آپ وہائندا۔
 جوت سرُپ کھیل اپار، نرگن ویس وٹائندا۔ شبد ڈنکا اپر اپار، اپنا ساز رکھائندا۔ ساچا لاڑا ہو تیار، لوآں پُریاں پار کرائندا۔ دھرت مات ویکھ وچار، آپ
 اپنا رُپ وٹائندا۔ سنت سہیلے میت مُرار، ساچا سنگ نبھائندا۔ گر گوبندا کر پیار، لوک ماتی سگن منائندا۔ چھوٹا بالا بن سربالا ہویا نال تیار، ساچا منگل ایک
 گائندا۔ ساچے گھوڑے چڑھیا شاہ آسوار، سچ سنگھاسن آسن لائندا۔ جوتی جوڑے میل نرکار، پُرکھ ابناشی ویکھ وکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، آپ اپنا رنگ رنگائندا۔ ساچا لاڑا ہر جگدیش، ایک ایک اکھوائندا۔ نام دستار بٹھے سیس، ساچا رُپ سہائندا۔ بھگت پیار سیہرا بیس اکیس، اپنا کھ
 لٹکائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کرم کمائندا۔ ساچا سیہرا ساچے ہتھ، ہر ساچے خوشی منایا۔ آد نرنجن چڑھیا چن، جوت
 نرنجن کرے رُشایا۔ سگن منایا ساچے تن، نام وٹنا ایک لایا۔ راگ سنایا انادی کن، ساچی سنیاں نال سہائی۔ اپنا بستر آپے بٹھ، آپے لئے اٹھایا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، ساچی رچن رچائی۔ ساچا لاڑا ہو تیار، لوک مات ویکھ وکھائندا۔ شبد گھوڑا اک اپار، سولاں کلیاں
 آسن لائندا۔ مینڈھی گندے وچ سنسار، آپ اپنی سیو کمائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا سگن ویکھ وکھائندا۔ ساچا سگن کر کر چائیں،

اپنی خوشی منائیا۔ گرگھ اٹھائے تھاؤں تھائیں، اپنے در بہائیا۔ آپے جانے اپنانائیں، آپ اپنی بوجھ بُجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی جنج سہائیا۔ گرگھ ساجن کرتیار، ساچا رُپ درسایا۔ چٹے بستر کر پیار، دُرمت میل گویا۔ پُرکھ ابناشی پائے سار، اک اکلّا سنگ رکھایا۔ گھٹ گھٹ واسی خبردار، آلس نندرا وِچ نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کُجک تیری اتم ور، آپ اپنا نام دھرایا۔ وِشنوں رُپ ہر کرتار، اپنی کل ورتائیا۔ داتا بھنڈاری خبردار، دیوے رِزق سُبائیا۔ بھگت بھگونت میل سنسار، آپے رہیا کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے لڑ بندھائیا۔ وِشنوں ونسی ہری ہر، ہر ہر رُپ سمایا۔ اپنی کرپا آپے کر، ایک دُجا ویس وٹایا۔ اپنی ناری آپے لئے ور، اپنا دھام سُبھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کُجک تیری اتم ور، بھیو کسے نہ پایا۔ ساچا دُلھا ہو تیار، گرگھ سنگ رکھائیا۔ پھلیا بھلا اپر اپار، پھل بھلواری رہی مہکائیا۔ نام جھولا اپر اپار، گرگھ سس اٹھائیا۔ کنت کنتوہلا ہر بھتار، نار سہاگی ویکھ وکھائیا۔ آئے بیٹھات کِنار، در اپنے ڈیرہ لائیا۔ پہلاں ورے گنگا نار، جمنا پھیر ویاہیا۔ چرن داس سُرستی پیار، ساچی سیو کمائیا۔ تِناں کُچ لیاے چرن دوار، چرن چرنودک اپنا چرن رکھائیا۔ خالی کریا بھریا بھنڈار، نہ پھیر کوئی بھرائیا۔ اگئی سکھ کر اُجیار، آپ اپنا دئے جنائیا۔ گرگھ اُتوں جمنا سُرستی گنگا تے دیوے وار، چرناں وِچ بہائیا۔ چرن کول اک پیار، ایک ایک وکھائیا۔ گھروں چلی پیئی آ چھڈے نیز رووے زارو زار، بھین بھائی مات پت نہ کوئی سہائیا۔ گرگھ اُٹلی چُکنی اپنے بھار، لے چلے کندھ اٹھائیا۔ اگئی سکھ بنے کہاں، لاڑا سوہے دُھر درگاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہرکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، اپنی نینی آپے لئے پرنائیا۔ اگئی سکھ ایک رنگ، ہر ہر آپ رنگایا۔ جمنا سُرستی گنگا منگی منگ، پر بھ درس تیرا اتم پایا۔ میرا پردہ نہ ہوئے ننگ، نہ دُوسر کوئی ویکھ وکھایا۔ وِشنوں تیری لگے تیرے انگ، کُجک بیج نہ کوئی ہنڈھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویلے اتم میل ملایا۔ تزیینی نین رہی اُگھاڑ، گرگھ راہ تکائیا۔ گر گوبند کر پیار، ماتا گُجری لگھ سُبھائیا۔ اُجل لگھ وِچ سنسار، ہر ساچی سکھیا سکھ سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے رکھی دھار تکھی، بھیو کوئے نہ پایا۔ ساچے سکھ ایک اکی، لوک مات رکھائیا۔ اپنے در اپنی کرپا کر آپے رکھے نگی، لوک مات وڈیا سندا۔ جانے لیکھ جن ہر جی کی، گلیا کوئی رہن نہ پائندا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائندا۔ تٹ کنارہ تیرتھ گھاٹ، ہر ہر ویکھ وکھائندا۔ گرکھاں مستک جوت جگائے للاٹ، نیتزین کھلایا۔ آگے نیڑے دسے واٹ، بچھا دور رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا سنگر آپ اکھوایا۔

وشنوں بھگوان کھیل اپاری، اپنا کھیل کھلایا۔ نہکٹک جوت زرنکاری، لوک مات ویکھ وکھایا۔ تیرتھ تٹاں پاوے ساری، تٹ کنارہ ڈیرہ لایا۔ سنگھ درشن بن لکھاری، بچھلا مول چکایا۔ پنج پیارے بخشے پئی سکداری، ساچا تاج سیس نکایا۔ سنجگ تیری ایکا اکی آئی واری، اکی سکھاں بیڑا بنے لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا جھیرا آپے مات چکایا۔ آپے جگت پسارا کر، آپے ویکھ وکھایا۔ آپے جوت جل دھارا دھر، آپے کھچ وکھایا۔ آپے تیرتھ تٹاں اُتے ویکھے کھڑ، آپے کھ بھوایا۔ آپے گنگا جمناسرتی اندر بیٹھا وڑ، آپے باہر نکل نٹھ جائیا۔ آپے دُرگا منتر رہیا پڑھ، آپے ایشٹ دیو اکھوایا۔ آپے ہون پون رہیا سڑ، آپے سوگندھ روپ ہو جائیا۔ آپے وید شاستر رہیا لڑ، آپے راون لنکا گڑھ تڑایا۔ آپے پیر بیتالے رہیا پھڑ، آپے رکھے ہتھ وڈیایا۔ آپ بھگتن لائے دھر درگاہ جڑ، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ گر گوہند لکھیا لیکھ سنجگ اکی سکھ لئے پھڑ، بھارت کھنڈ وجے ودھایا۔ چاروں کُنٹ اُکھیرے جڑ، بوٹا کوئی رہن نہ پائیا۔ کوئی نہ سکے آگے اڑ، شستر شبد نہ کوئی اٹھایا۔ آدگر جگادگر جگ جگ اپنا گھاٹن آپے گھڑ، آپے میٹ مٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ترینی نینی اپنی وست اپنے وچ رکھایا۔ اپنی وست آپے رکھ، آپے لئے کڈھایا۔ آپے کرنہارا وکھ، نہ دوسر سنگ رکھایا۔ روداس کپیرا نہ ہوئے لکھ، نہ لکھوں لکھ بنایا۔ کپیر زنجیر نہ کوئے کٹے ہو پرتکھ، گنگا سپر نہ رہے وڈیایا۔ ہر بھانڈے کرکے چلیا سکھ، چرن چرنو دک وچ وہایا۔ بھگت بھگونت بھگتی کرے بھکھ، بھگوت گیتا رہی جنایا۔ پنڈت پاندھے مارن جھکھ، گنو موتر رہے پیایا۔ گر سنجم رہے رکھ، گیان گوچھ نہ کوئی سنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکٹک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنی دات جگت کرامات، اپنے ہتھ آپے رہے کھچایا۔

★ ۲۹ اَسُو ۲۰۱۵ بکرمی ایدھیا برہم گنڈ سرجو ندی کنڈھے ★

ترے کال درسی ترے گن دھار، ترے ترے روپ سمایا۔ نرگن جوتی نور اپار، شبدی شبد وڈیا نیا۔ وشنوں وشن کر آکار، واستک روپ سمایا۔ ترے ترے ملیا وچ سنسار، ترے ترے دیشا آپ جنایا۔ پر م پڑکھ سدا آدیسا، ساتک ست اکھوایا۔ نرگن روپ نریشا، سچ سچ سکھوایا۔ برہما بھیکھ کھیل ہمیشہ، آدانت کرایا۔ سنک سنت دے گنیشا، ساکھیا وڈیا نیا۔ آپے کرے ویس انیکا، عقل کلا اکھوایا۔ آپے ہوئے جگت بیکا، گیان گرو آپ اکھوایا۔ آپ اپنی بنے ریکھا، آپے دے مٹایا۔ آپے روپ دھارے دھاری کیسا، مچھ داہڑی نہ کوئی رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آدانت اک گن گایا۔ آدانت ہر نرکار، ترے ترے ویس وٹا سندا۔ برہما وشن شو روپ اپار، آد آدی میل ملا سندا۔ نرگن نرگن نئے دھار، نرگن چلت چلا سندا۔ شبدی شبد ڈنک اپار، شبدی حکم سنا سندا۔ تخت تاج بیٹھ سلطان، تھر گھر ویکھ وکھا سندا۔ شاہو بھوپ ہر راج راجان، رام روپ آپ ہو جا سندا۔ آپے ہوئے منتری پردھان، آپ اپنا مارگ لا سندا۔ آپ اپنا پھڑ نشان، آپ اپنے دھام جھلا سندا۔ آپ اپنا ہر دربان، آپ اپنا سیس جھکا سندا۔ آپ اپنا دے فرمان، آپ اپنا حکم سنا سندا۔ آپ اپنا ویکھے مار دھیان، لو آں پریاں پھیری پا سندا۔ آپ اپنا ہوئے جانی جان، لوک مات ڈیرہ لا سندا۔ آپ اپنا بن وید پوران، آپ اپنا کھیل کھلا سندا۔ آپ اپنا دیوے دان، گرو گرو روپ ہو جا سندا۔ آپ اپنا رکھے مان، سادھا سناتاں اک دھیان وکھا سندا۔ آپ اپنا کر پردھان، آپ اپنی کلا چلا سندا۔ آپ اپنا ویکھے ہانی ہان، آپ اپنا پرنا سندا۔ آپ اپنے بیٹھ مکان، آپ اپنا در سہا سندا۔ آپ اپنی سہائے بھومکا استھان، بھو کوئی نہ پا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پڑکھ اپناشی آپ اکھوایا۔ آد پڑکھ ہر مہربان، ایکا ایک اکھوایا۔ ترے گن میٹے جگت نشان، ترے ترے سیوا لایا۔ تنان لوکاں ہو مہربان، داتا دانی جھولی پایا۔ راج جگیشتر جگت گیان، نمو دیو روپ سمایا۔ آد شکت کھیل مہان، ناری نار روپ وٹایا۔ نہ کوئی لنگ نہ کوئی نشان، نہ کوئی چن بنایا۔ آپے ویسا سب توں بھن، گھٹ گھٹ میں ڈیرہ لایا۔ آد جگادی جانے ایکا گن، گنی گہندا آپ اکھوایا۔ کھیل کرائے کھن کھن، ویس انیکا روپ وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پڑکھ آپ اکھوایا۔ آد پڑکھ ہر کرتار، ترے ترے

رنگ رنگیا۔ ایک جوتی کر اُجیار، نورو نور سمایا۔ شبد ڈنکا پر اپار، برہمنڈاں کھنڈاں رہیا سنایا۔ برہم روپ کر پسا، گھٹ گھٹ ڈیرہ لایا۔ نہچل دھام اگم اپار،
 دس کسے نہ آیا۔ دُھر درگا ہی ساچا لاڑ، گھر بیٹھا بنک سہایا۔ ہڈ ماس نہ کوئی ناڑی ناڑ، پنج تت نہ کوئی اُپایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ
 اپنا روپ درسایا۔ ہر روپ اپار، بھیو کوئی نہ پائندا۔ ترے ترے کھیلے کھیل اپار، لیکھا کھت نہ کوئی لکھائندا۔ اکال مورت نرگن دھار، نرویر آپ
 اکھواندا۔ اجوئی رہت سرب پسا، دس کسے نہ آئندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا چلت چلائندا۔ کر نیہار ہر سمرتھ، ہر ہر آپ
 اکھویا۔ آپے جانے اپنی وتھ، اپنے گھر ٹکایا۔ آپے شبد بانی اکتھنا اکتھ، کتھ کتھنی نہ کوئی لکھایا۔ آد جگادی چلائے ساچی گتھ، نام نامہ اک وکھایا۔ ترے
 ترے لوکاں آپے دیوے اپنا رتھ، رتھ رتھو ہی سیوا لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لوک مات کرے رُشایا۔ پار برہم اپناشی کرتا اچت،
 آپ اکھواندا۔ آپ سہائے اپنی رت، ترے گن ویس وٹائندا۔ پنج تت سہائے کایا رت، گھٹ گھٹ ڈیرہ لائندا۔ پار برہم برہم پیا پُھٹ، اپنی دھار
 رکھائندا۔ امرت آپے اپنا سٹ، ہر گھٹ تال بھرائندا۔ آپے چڑھائے بیٹھا چوٹ، گھر گھر وچ آپ ٹکائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، آد جگادی کھیل کھلائندا۔ جگ جگ ویس ہر نرنگار، اپنا آپ کرایا۔ آپے لیکھا لیکھ اپار، اپنا بندھن پایا۔ نرگن جوتی کر اُجیار، نرگن ڈیرہ لایا۔
 سنجگ ویکھے وار اٹھار، تریتا روپ وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ سنجگ تیرا ساچا رنگ، ہر ساچے آپ چڑھایا۔
 پار برہم منگی منگ، سنت کمار لیکھ لکھایا۔ ایک ویکھے ہر ہر رنگ، دوسرا رنگ نہ کوئی بھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ست پلنگ اک
 وچھایا۔ ست رنگ سوتر دھار، ہر ہر آپ روپ وچھایا۔ بستر وچھونا پر اپار، ست سنتوکھ وچھایا۔ سچ سچ کر تیار، تانا پیٹا چلائی۔ لوآں پُریاں ویکھ وچار،
 اپنی ہتھیں بندھ بندھ بندھائی۔ آپے بیٹھا کر شنگار، چوڈاں ہٹاں کھول کھلایا۔ برہما وشن شو کرن وچار، نیز نین رہے اٹھایا۔ کروڑ تیتیس سُرپیت راجا
 اند کھولے ہتھیں ہار، در دوارے ویکھ وکھایا۔ گن گندھرب سُن رہے وچار، پُشپ برکھا رہے لایا۔ برہما بھیو نہ پائے کوئی وچ سنسار، لکھ چوڑاسی دس نہ
 آئی۔ سنت کمار رہیا پکار، ایک دھام سہایا۔ سر جو کنارہ ہر گردھار، لہندی دشا ڈیرہ لایا۔ چڑھدی کوٹے پاوے سار، جوتی جوت کر رُشایا۔ پوت سپوتا

سُت دُلا، مات پتِ ملے وڈیا۔ رام رُپ ہو کرتار، پنچ تت کرے کُرمایا۔ شستر بستر اپرا، تیر کمان اک اُٹھایا۔ ہنکار وکاری کرے خوار، غریب
نمانے لئے ترا۔ راون نوارے گڑھ لکا ہنکار، ہنوتا سنگ پڑھایا۔ ترے ترے ویس کر جائے ہار، اتم اپنی پت گویا۔ دھن دھنوت نہ کوئے سہار،
جس دسرتھ کوئے نہ گایا۔ ڈھیہہ ڈھیہہ پئے محل مینار، اچل اٹل رہن نہ پایا۔ آپ آپ وہائے جل جلدھار، جلدھار رُپ سمایا۔ جگ جگ ویس آپ
کرتار، آپ اپنا رہیا کرایا۔ تریتا تریا ویس اپرا، ہر ساچا آپ کرایا۔ جوتی جامہ دھر دھر بھیس، آپ اپنا ویس وٹایا۔ جگت ایدھیا لگی میخ، بھگت نشانہ دس
نہ آسیندا۔ کلجگ اتم نانک گر ہو درویش، در دوارے پھیری پائندا۔ نیتز کھولے دس دسمیش، آپ اپنا راہ وکھائندا۔ پاربرہم ہر بے انت تیرے در تیرے
گھر کسے نہ چلے کوئی پیش، آد انت نہ کوئی جنائندا۔ لہہ لہہ تھکے رکھی کیس، گوردھن دھاری مکھ چھپائندا۔ دو جہاناں نر نریش، نیتز نین نظر نہ آسیندا۔ جوتی
جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد اگم اگم دھار، نانک گوہند کر پیار، انتر منتر اک جنائندا۔ نانک گر شبد صلاح، ہر ہر آپ جنایا۔ گوہند گر بن
ملاح، بیڑا لئے اُٹھایا۔ پاربرہم پر بھ بے پرواہ، اتم بنے لئے لگایا۔ ایدھیا چرن چھبائے آپے آ، نہہکنکا ناؤں رکھایا۔ مندر اندر کرے خالی تھاں، سچ
دست رہے نہ رایا۔ گھر گھر اڈدے دسن کاں، پنچھی ڈار نہ کوئی دکھایا۔ جن بھگتاں بنے پتاماں، آپ اپنی گود اُٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ایک جوت کرے رُشٹایا۔ نانک گر شبد جیکارا، ہر ہر آپ سنا سنا۔ پاربرہم تیرا بھیو نیارا، تیرا بھیو کوئی نہ پائندا۔ جگ جگ
کرے کھیل اپرا، آپ اپنی سیو کمائندا۔ آد انت اک اوتارا، سو پرکھ نرنجن نظری آسیندا۔ ایک در سچا دربارا، گھر ساچا آپ سہائندا۔ پرگٹ ہوئے وچ
سنسارا، نہہکنکا ناؤں رکھائندا۔ وجائے ڈنکا اپرا، شاہ سلطان آپ اُٹھائندا۔ جگت نشانہ بیٹھے گڈ وچ سنسارا، اپنی دھار آپ چلائندا۔ جوتی جوت سروپ
ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگت کنارہ اک وکھائندا۔ جگت کنارہ کلجگ گھاٹ، ہر ساچا ویکھ وکھائندا۔ پرگٹ ہو نر اوتارا، لوآں پُریاں پھیرا پائندا۔ سرب
کل آپے سمرتھ، عقل کلا ہو جائندا۔ شبد چلائے ایک رتھ، رتھ رتھو ہی آپ دوڑائندا۔ ویکھ وکھائے اٹھسٹھ، تٹ کنارے پھول بھلا سندا۔ مندر اندر
ویکھے پوجا پاٹھ، رسنا جہوا کون گن گائندا۔ کون جوتی جگے للاٹ، اندھ اندھیر کون مٹائندا۔ کون کپاٹی بجر گیا پاٹ، کون مکھ بھوائندا۔ کون کھلے ساچا

ہاٹ، کون گڑھی ڈیرہ لائندا۔ در در دیکھے کھیل بازی گر ناٹ، نٹ نوآ سوانگ ورتائندا۔ کوئے نہ چڑھیا ساچے گھاٹ، جوٹھا جھوٹھا مستک نظری آسیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، جگت سمگری اک اگری اک اکلا دین دایلا کھیلے کھیل جگت نرالا، آپ اپنی جھولی پائندا۔ جگت سمگری کر اکلے، چرن کول لگائیا۔ دیکھ دکھائے اٹھسٹھ، مندر اندر پھیرا پائیا۔ بھگت بھگوانا گیا ٹھٹھ، بھگتن میل ملائیا۔ کلج گیری اُلٹی لٹھ، دھرت دھول وڈیائیا۔ اتم سب نے ہونا بھٹھ، نال کوئی نہ جائیا۔ نہ کوئی سہائی اٹھسٹھ، سر ہتھ نہ کوئی ٹکائیا۔ لیکھا چکے مندر مٹھ، پوجس سلانہ کوئی کرئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں دیوے نام وتھ، ساچا ساچی جھولی پائیا۔ مکے جھیرا تھ کنار، جگت وچھوڑا پائیا۔ رام راما ملیا وچ کرتار، لوک مات نہ پھیرا پائیا۔ کرشنا کاہنا میت مرار، ہر رنگ رنگن وچ سمایا۔ گر ناک لیکھا اپر اپار، لکھیا لیکھ نہ کسے مٹایا۔ گوہند گر دیکھے ساچے گھاٹ، ہر کا روپ نہ کوئے جگت دکھایا۔ دو جہاناں نیڑے واٹ، ایک گھر سہایا۔ اتم کل اپنے تھ آپے اُتے اپنا پڑ جائے پاٹ، دئی دوتی پردہ پائیا۔ لہنا دینا چکائے اٹھسٹھ، اپنا بھار آپ اٹھایا۔ گر سکھاں جن بھگتاں ہر سنتاں میل ملائے نٹھ نٹھ، ایک اکی ساچی سکھی، اپنی ہتھیں لکھی، گر گوہند جل دھار گیا بھیٹ ۷۱۰

چڑھایا۔ مان گوائے مئی رکھی، پنڈت پاندھے جگت بھیکھی، چوٹیاں منن دیکھو دیکھی، چوٹی چڑھ درس کسے نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، اکی سکھاں دیوے جیہا دان، گر گوہند دیکھے مار دھیان، اپنی ہتھیں جو گیا رڑھایا۔ ساچا ملے دھر فرمان، پون پونی سارے گان، سنے سنائے گن ندھان، دھرم جھلائے اک نشان، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ امر اپد گر گھ ساچے سارے گان، جس جن ساچا سنگ رکھایا۔ آون جاون چھٹا وچ جہان، جگت سوانگ گر سکھ چرناں ہیٹھ دایا۔ دھر در گاہی ملے اک مکان، ناتا چھٹے پین کھان، کن نہ سنے کوئی دھنکان، نیتز نہ لائن کوئی دھیان، بدھ نہ جانے کوئی گیان، من نہ دے کوئی شیطان، برہم نہ ہوئے تن پردھان، پار برہم گر سکھ آپ اُپجایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، سچکھنڈ کھنڈ سچ دوار اک سہایا۔

★ ۳۰ اَسُو ۲۰۱۵ بکرمی گردوارا گرو کا باغ کاشی ★

انہو بھگت بھنڈار، جگت گیان ہتھ نہ آیا۔ بھگونت سنت روپ اپار، نہ کوئی ویکھ دکھایا۔ لکھ اگم بے عیب پروردگار، اُچ اتھاہ اکھوایا۔ نرگن جوتی کر اُجیار، نرگن روپ رہیا سمایا۔ سنگر روپ وچ سنسار، سنگر نام دھرایا۔ شبد وچولا پر اپار، ڈنکا نام وجایا۔ لوآں پُریاں کرے خبردار، برہمنڈ کھنڈ جیرج انڈ، اُتبج سیتج ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ ویس وٹایا۔ آد پُرکھ پُرکھ اکالا، ایکا پُرکھ اکھواندا۔ دینا بندھپ دین دیا، دیندھ آپ ہو جاندا۔ لوک مات بن دللا، شبد شبدی ویس وٹاندا۔ چلے چلائے اولٹری چالا، ابھیو ابھیو کوئی نہ پاندا۔ پنخ تت بنائے دھرم سٹی دھرمسالہ، سچ سنگھاسن آسن لاندنا۔ دپیک جوتی کر اُجالا، گر گیان اندھیر مٹاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد نرنجن ابناشی کرتا آپ اپنا ویس وٹاندا۔ آپ اپنا ویس وٹائے، ہر ہر وڈی وڈیائی۔ سنگر ساچا دئے جنائے، آپ اپنے وچ کُکائی۔ ایکا جوتی ڈمگائے، دوسر وست نہ کوئی رکھائی۔ شبد دُھن ناد وجائے، انحد تار ہلایا۔ پنچم گھر بہہ بہہ گائے، ساچا منگل اک سٹایا۔ آد جگادی کھیل کرائے، بھيو کوئی نہ پایا۔ نانک نرگن رہیا دھیائے، پر بھ ہتھ وڈی وڈیائی۔ نرگن میلا سچ سُبھائے، گھر ساچا دئے سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مورت اکال دین دیا، بن گر پورے نظر نہ آیا۔ دین دیاں ہر بے اتنا، ہر ہر روپ اکھواندا۔ کھیلے کھیل جگا جگنتا، جگ جگ ویس وٹاندا۔ میل ملاوا ساچے سنتا، آپ اپنی بوُجھ بُجھاندا۔ لکھ چوراسی پاوے سار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر سنگر روپ شاہو بھوپ تراندا۔ آد پُرکھ ہر نرنکار، ایکا ایک اکھوایا۔ سنگر روپ وچ سنسار، پنخ تت سمایا۔ جن بھگتاں دیوے نام ادھار، شبدی ڈنک وجایا۔ متمکھ تے پیر پسا، دس کسے نہ آیا۔ آپے وسیا سب توں باہر، ہر گھٹ بیٹھا ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن ویکھ دکھایا۔ نرگن روپ ہر اکلا، عقل کلا اکھواندا۔ سنگر ویکھے پنخ تت محلا، آپ اپنا آسن لاندنا۔ جن بھگتاں درس دکھائے جلاں تھلاں، ڈونگھی کندر پھول بھلاندا۔ مٹمکھاں دُئی دوتی میٹے سلا، ہر کا بھيو کوئی نہ پاندا۔ آپے ہوئے اچھلا، اچھلا اچھلا آپ کراندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگ کرتا، کرتا پُرکھ ناووں دھراندا۔ کرتا پُرکھ آد

زرنجن، ہر ہر آپ اکھوایا۔ سنگر پورا درد دُکھ بھے بھنجن، بھوساگر پار کرایا۔ جن بھگتاں نیتراپائے انجن، نام ندھانا اک رکھایا۔ منمکھ جیو در توں بھجن،
 در دوار دس نہ آیا۔ سرشٹ سبائی سانجھا سجن، لوک مات ویس وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دیکھے ساچا ور، لوک مات پھیرا پایا۔
 آد پُرکھ ہر ابناشا، ایکا ایکنکاریا۔ سنگر پورا دیکھے مات تماشاء، آوے جاوے وارو واریا۔ سادھاں سنتاں ہوئے داسی داسا، سیوک سیوا آپ کما رہیا۔ منمکھاں
 آئے ہار پاسا، ساچا در نہ کوئی گھلا رہیا۔ برہمنڈ کھنڈ پاوے راسا، منڈل منڈپ آپ سہا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جوتی آپ
 اکھوارہیا۔ اجوئی رہت آپ کرتار، ایکا ایک زراکاریا۔ سنگر روپ وچ سنسار، کھیل گم اپاریا۔ بھگتی بھگت بھگت ادھار، نام کرائے ونج ونجاریا۔ منمکھاں
 ڈوبے وچ منجھدھار، بیڑا کوئے نہ پار کرا رہیا۔ کھیلے کھیل اپرا پار، بھید ابھیو چھپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا گھراک مکان، ایکا
 ایک رکھایا۔ اجوئی رہت ہر گردھارا، ہر ہر روپ سمایا۔ لوک مات کر اجیارا، سنگر روپ سمایا۔ گرسکھ بہائے سچ دوارا، آپ اپنی دیا کمایا۔ منمکھ نہ جانے
 جیو گوارا، ہوئے ہنگتا گڑھ سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویس وٹایا۔ ہر جو ہر ہر ویس اولاء، ہر ہر آپ کرائندا۔ سنگر پورا اک
 اِکلا، لوک مات دیکھ دکھائندا۔ جن بھگتاں جوتی شبدي رلا، سرتی شبدي میل ملائندا۔ منمکھاں پنچ وکارا کرے ہلا، دوس رین ستائندا۔ وسیا نہیل دھام اٹلا،
 گم اگوچر آپ اکھوائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرنجن میل ملائندا۔ زرنجن داتا بے پرواہ، ایکا ایک اکھوایا۔ سنگر پورا بن ملاح،
 لوک مات اٹھ دھایا۔ گرنکھاں دسے ساچا راہ، نام منتر اک درڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا رنگن رنگ چڑھایا۔ ایکا رنگ اکال
 مورت، اپنا آپ چڑھایا۔ شبد انادی ساچی تورت، دھر درگا ہی آپ وجایا۔ سنگر پورا نانا توڑے کوڑو کوڑت، سچ سنجم میل ملائیا۔ چتر سنگھڑ بنائے مورکھ
 موڑھت، دے مت گیان سمجھایا۔ جس جن بخشے چرن دھوڑت، دُرمت میل گویا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پُرکھ ابناشی کرتا سنگر پورا
 دیوے مات وڈیایا۔ سنگر پورا ست سروپ، ہر ہر آپ اکھوائندا۔ راجن راج شاہو بھوپ، تھر گھر ڈیرہ لائندا۔ دیکھ دکھائے چارے کوٹ، دہ دشا پھیری
 پائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ دھار چلائندا۔ جگ جگ دھار ہر کرتار، اپنی آپ چلائیا۔ سنجگ تریتا پار کنار، دواپر دیکھ

دکھائیا۔ راما کرشنا روپ اپار، روپ انوپ درسا ئیا۔ کلجگ تیری کالی دھار، چاروں گنت اندھیرا چھائیا۔ نانک گر اوتار، آپ اپنی جوت جگائیا۔ برہم برہم
 کرے پیار، پاربرہم سما ئیا۔ ناری کنت ہر بھتار، سچ سچ پڑھائیا۔ مایا پایا ہر ہر نرنکار، ایکا انک سما ئیا۔ نام ست لئے ادھار، لوک مات وٹی ودھائیا۔ لکھ
 چوراسی پاوے سار، جیواں جنتاں لے جنائیا۔ ہوئے ہنگتا توڑ ہنکار، ساچی سنگتا لئے بنا ئیا۔ ویکھے ویکھ کر وچار، ندری ندر آپ کرائیا۔ کرماں کرم رہیا وچار،
 کرتا پڑکھ آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لوک مات ہر جوت دھر، نانک نرگن روپ سما ئیا۔ نانک ورگھر ہر ہر پایا، ساچی وٹی
 ودھائیا۔ ساچی سخیاں منگل گایا، ساچا ڈھولا اک سنا ئیا۔ ساچے در ڈیرہ لایا، ایکا دوجا بھو چکائیا۔ اکال پڑکھ پر بھ نظری آیا، جوتی نورو نور سما ئیا۔ نانک نرگن
 درشن پایا، سوہنگ رسنا گائیا۔ ایکا چولی رنگ رنگیا، پنج تت نہ کوئی ہنڈھائیا۔ اندر مندر ہر بہایا، اٹھے پہر سما ئیا۔ ایکا ڈیرہ سچا لایا، وچھڑکدے نہ جائیا۔ ایکا
 رسنا ایکا گن گایا، ایکا وٹی ودھائیا۔ ایکا انگد انگ لگایا، انگیکار آپ ہو جائیا۔ ایکا امر نتھاواں پار کرایا، امر اپد سما ئیا۔ رام داس سر ہتھ ٹکایا، گھر ساچے رہیا
 جگائیا۔ گر ارجن لیکھا آپ لکھایا، گیان بودھ بودھ رہیا پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم میتا وسیا ایکا گھر، پنچم میلا سچ سبھائیا۔
 پنچم گر ہر ہر گائے، رسنا نام دکھائیا۔ نانک نرگن نظری آئے، چلے چلائے اپنے بھائیا۔ ایکا دوجا بھیس وٹایا، تیجے چوتھے ڈیرہ لائے، پاربرہم آپ پچھائیا۔
 پنچم ساچی بانی گائے، اُتجے راگ دھن ترانیاں۔ لیکھا کھت آپ لکھائے، آپ سنائے دھر فرمائیاں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم میتا
 وسیا ایکا گھر، پنچم میلا سچ سبھائیا۔ سننگر پورا ہر سمرتھ، ایکا اک اکھواندا۔ گرگھال رکھے دے کر ہتھ، اپنی دیا کماندا۔ سگل وسورے جائن لٹھ، جو نیتز
 لوچن درس پائندا۔ شبد جنائی کا یا مندر کتھنی کتھا کتھ، اکتھ کتھا آپ سنا ئندا۔ نام چڑھائے ساچے رتھ، رتھ رتھو ہی آپ اکھواندا۔ پنج وکارا دیوے متھ،
 جس سر ہتھ آپ ٹکائندا۔ آون جاون لکھ چوراسی دھرم رائے گیڑاپائے بھٹھ، دو جہاناں پنڈھ مکائندا۔ گرگھال میلا نٹھ نٹھ، آد جگادی جگ ویس
 وٹائندا۔ شبد برہادی اک رکھائے ساچے رتھ، چرن کول دھیان لگائندا۔ لیکھے لگے جوگ ابھیاں، منتر گیان دھیان اشان پوجا پاٹھ، جس جن اپنی گود
 اٹھائندا۔ کلجگ کوڑ گڑیا مارے ٹھاٹھ، مایا متا دھار وہائندا۔ ست سنوتھک اتم موکھ نہ دے کسے تیر تھ تھ، پنڈت پاندھانہ کوئی پار کرائندا۔ من متوالہ

پھیری اُلٹی لٹھ، بُدھ بیک نہ کوئی دکھائندا۔ جس جن سنگر پورا لوک مات لئے رکھ، ایک ایک ایکانیتر گیان کھلائندا۔ سرشٹ سبائی نالوں کرے دکھ، اپنا درس دکھائندا۔ نانک گوہند پرگٹ ہوئے درس دکھائے آپ پر تکھ، پر یکھیا وچ کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، گوہند دیوے ساچا ور، نانک سوہے بنک دوار، سمبل نگر جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، سوہنگ ساچا ڈنک وجائندا۔ سو پُرکھ نرنجن آپ کرتا، نانک نرگن آپ رسنا گایا۔ ہوئے ہنگتا دیوے مار، جس جن اپنا در بُجھایا۔ جن بھگتاں در ہوئے منگتا، جگ جگ پھیری پایا۔ گرسکھ ملائے جوں نانک انگدا، آپ اپنے گلے لگایا۔ دُھر در گاہی مچھی رنگ رنگ رنگدا، چولی نام رنگ دو جہان اتر نہ جایا۔ آوند ا جاندا کدے نہ سنگدا، لوک لچیا نہ کوئی رکھایا۔ لیکھا چکائے بھیکھ پکھنڈ دا، کوڑی کریا دئے مٹایا۔ نانک دوار گرو باغ سچ سنگھاسن اکال پُرکھ اجونی رہت کرتے پُرکھ سرنگ دا، سرب گھٹ ویکھے ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، پنڈت پاندھا بن ہنکار، سُکر در شئی دئے وچار، گیان رُپ پنچ تت آکار، ست سرُپ آپ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد جگاد ویس انیک آپ کرایا۔

★ ۳۰ اَسو ۲۰۱۵ پکرمی وِشونا تھ مندر کاشی ★

مات گربھ دس دس ماس، ہر ہر آس رکھائی۔ آئے باہر جگت پیاس، ترشنا ہوئے بلکائی۔ ناتا جڑیا رسن سواس، رانا نام بھلایا۔ مات پتا گھر کریا واس، بندھن جگت بندھائی۔ ہویا وچھوڑا پُرکھ ابناش، مات لوک وڈیائی۔ سچ دست نہ کسے پاس، جگت ونج کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بال بالا ویکھ وکھایا۔ بال اوستھا ہو پردھان، جگت جگ وڈیائی۔ پنچ تت نوجوان، پنچ تت گڑمائی۔ پنچم میت ہوئے شیطان، پنچم موہ بندھائی۔ پنچم رُپ ہر پردھان، پنچم رہیا گایا۔ جوٹھا جھوٹھا پھڑ نشان، دھرت دھول رہے بھلایا۔ اچے مندر ویکھ مکان، بھلیا ہر رگھرائیا۔ مایا ممتا کھول دکان، آپ اپنا رہے لٹائی۔ رسنا جہوا پین کھان، ترشنا بھکھ ودھائی۔ بھرے بھلے چو نادان، بھرم گڑھ نہ کوئی تڑائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچ تت بیٹھا

ڈیرہ لائیا۔ پنچ پنہجھی کر پیار، پنچم میل ملائندا۔ من بُدھ کر تیار، متی مت سمجھائندا۔ نو دوارے کھول کواڑ، در دروازے ویکھ وکھائندا۔ دسم محل اُچ
 مینار، گھر گھر وچ آپ لکائندا۔ جوت نرنجن کر اُجیار، دپیک دپاک رکھائندا۔ شبدی دھن اپر اپار، آتم دھن لائندا۔ پنچم گائے وارو وار، پنچم مینا
 آپ ہو جائندا۔ نیز نین کھول کواڑ، آپ اپنا راہ وکھائندا۔ سکھمن ناڑی ڈوگھی غار، ٹیڈھی بنک دھرائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 آپ اپنا بندھن پائندا۔ جگت بندھن ہر ہر پایا، بھیو کوئی نہ پائندا۔ پنچ تت جوڑ جڑایا، ہڈ ماس ناڑی رت ویکھ وکھائندا۔ بھین بھائی ساک سین کٹمب بنایا،
 ناری کنت میل ملائندا۔ دھیاں پتر دے وڈیایا، مایا موہ اکھوائندا۔ آپ اپنا راہ بھلایا، جھوٹھے دھندے سرب لگائندا۔ کلجگ کوڑا کڑیارا ڈنکا رہیا وجایا، اپنا
 ڈورو آپ پھرائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی دھار چلائندا۔ آتم لوچھانا تا، دھرت دھول سہائندا۔ بھلیا در پُرکھ بدھاتا،
 نا بھی کول نہ کوئی بھوائندا۔ انحد ملی نہ ساچی گاتھا، جگت راگ چت لہجائندا۔ ملیا میل نہ ساچے ناتھا، جگت انا تھا آپ ستائندا۔ جگت وکارا مارے ٹھاٹھا،
 ڈوگھی دھار دھائندا۔ ہر کاشد نہ پایا کر تھکے پوجا پاٹھا، پوجا پاٹھ نہ کوئی وکھائندا۔ اٹھ اٹھوتری پھیری مالا ویکھ وکھائے اٹھساٹھا، تیرتھ تٹ کنارہ ڈیرہ
 لائندا۔ چو داں لوک کھول ہاٹا، نٹ نو آراہ چلائندا۔ بن ہر نامے کوئی نہ کرے پورا گھاٹا، لہنا لہنا نہ کوئی چکائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، کلجگ تیری اتم ور، ایک منتر شبد گیان، ایک نیز اک دھیان، نانک گر درڑائندا۔ نانک گر شبد سندیشہ، لوک مات سنایا۔ پنچ تت کر پروسیا، ساچا ڈنک
 وجایا۔ آپے ویکھے دھاری کیسا، گو بند روپ وٹایا۔ آپے ہوئے دس دسمیسا، دہ دشا پھیری پایا۔ آپے ہوئے نرنریشا، ساچے تخت سنگھاسن آسن لایا۔ آپے
 ویکھے گنپت گنیشا، برہما وشن شو سیس رہے جھکایا۔ ست پُرکھ سدا آدیسا، گھر ساچا اک سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا نام چپایا۔
 نام منتر ست کرتار، سرشٹ سبائی جنائندا۔ داتا دانی دھر دربار، آپ اپنا کرم کمائندا۔ ورتے ورتا وے وچ سنسار، اتوٹ اتٹ رکھائندا۔ جگت جگتی رکھے
 اپنے ہتھ کرتار، بھیو کوئی نہ پائندا۔ جیو جنت کرن وچار، جی دان نہ کوئی کرائندا۔ سنت بھگت بھگونت میل اپار، کایا کھیڑا ویکھ وکھائندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نام پیچے ساچے گھر، اپنا وت رکھائندا۔ نام وت شبد کیاری، ہر ہر آپ اپنایا۔ پیچے پیچ اگم اپاری، بھل بھلواری ویکھ

دکھائیا۔ کرپا کر ناک نرنکاری، آپ اپنی دیا کمائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں دیوے نام ور، گھر گھر ویکھے سچ سُبھائیا۔ نام
 انمول سرب گنوتا، ہر ہر آپ رکھایا۔ کر کرپا دیوے ساچے سنتا، جو جن منگن آیا۔ میل ملاواناری کنتا، سرتی شبدی میل ملایا۔ توڑے گڑھ ہوئے ہنگتا،
 نرگن نرگن ویکھ رکھایا۔ چولی رنگن آپے رنگدا، نام مچھی اکر چڑھایا۔ نو دوارے آپ لنگھدا، دسم دوااری ویکھ رکھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، گھر ساچا اکر سُبھایا۔ دسم دوااری کھول دروازہ، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ شبد سینگھاسن بیٹھ غریب نوازا، آپ اپنا روپ درسایا۔ جن بھگتاں
 مارے انحد واجاں، دُھنی ناد سُنائیا۔ ایکا رکھے آسو تازا، چاروں گنٹ رہیا دوڑائیا۔ پورب پچھم اتر دکھن کھیلے کھیل رچیا کاجا، ویکھنہار دس نہ آئیا۔ نام چلایا
 سچ جہازا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دسم دوااری ساچے مندر سجن ساچے لئے ملایا۔ ساچا مندر سچ گنا، ہر ہر آپ
 سُبھایا۔ شبدی شبد دُھر فرمانا، ایکا اکر ایکا گیا۔ اگم اگم گائے ایکا گانا، ایکا تال وجایا۔ اکر دکھائے پد نربانا، دوجا دھام نہ کوئی اپایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، گرکھاں میلا اپنے در، در ساچا آپ سُبھایا۔ ستنام جگت وڈیائی، نانک گر جنائیا۔ سوہنگ شبد رسنا رہے گائی، آپ اپنا وچ گائیا۔ ایکا دوجا
 بھو چکائی، تیجے نین میل ملایا۔ چوتھے گھر وے ودھائی، ست ست وڈی وڈیائیا۔ پنچم میلا چائیں چائیں، چاترک ترکھا بُجھائیا۔ چھویں چھپر چھن نہ کوئی
 رکھائی، تھر گھر بیٹھا آسن لایا۔ ستویں ست پُرکھ نرنجن کھیل رچائی، اجونی رہت انہو پرکاش اکر رکھائیا۔ نرگن جوت کرے رُشنائی، جوتی جوت سرؤپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے اپنا نام ور، جگت ترشنامات گربھ جم کی پھاسی لکھ چوراسی دے مٹائیا۔

★ پہلی کنگ ۲۰۱۵ بکرمی گوردوارا ہر مندر صاحب پٹنا صاحب جنم استھان ★

آد پُرکھ ہر نرنکار، ایکا اکر اکھواندا۔ جوتی نور کر اجیار، جگ جگ ویس وٹاندا۔ اگم اگم کھیل اپار، بھو کوئی نہ پاندا۔ جوتی جوت سرؤپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد نرنجن نام دھرا سندا۔ آد پُرکھ ہر ابناش، ایکا آپ اکھوایا۔ جگ جگ ویکھن آئے جگت تماش، گر گوہند ناؤں رکھایا۔ کرے کھیل

پر تھی آکاش، گنگن منڈل پھیرا پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لوک مات ویکھ دکھایا۔ پاربرہم ہر بے انتا، آدن انتا اک اوتاریا۔ گرگھ ویکھے ساچے سنتا، سہائے بنک دواریا۔ آد جگادی مہما اگنتا، مہما اگنت لیکھا لکھت وچ نہ آرہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا میل ملا رہیا۔ گوہند میت ہر کرتا، لوک مات کرے رُشائیا۔ گوہند میلا گرگھ ساچے لئے ادھار، سر اپنا ہتھ لکائیا۔ ایک دیوے نام ادھار، نانک منتر اک پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا رُپ وٹائیا۔ آد پُرکھ دین دیا، ایک نور سہایا۔ جگی جوت اک اکالا، دہ دشا ویکھ دکھایا۔ دیک جوتی ایک بالا، اگیان اندھیر مٹایا۔ جن بھگتاں توڑن آیا جگت جنجالا، امرت جام پیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سجن ویکھ دکھایا۔ ہر سجن ہر میترا، ایک اینکار۔ جگ جگ جن بھگتاں وسے کایا چولی چیتھڑا، نہ سکے۔۔۔۔۔ کھیلے کھیل اپار۔ دیوے نام شبد انڈ پٹھڑا، دس نہ آئے وچ سنسار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لوک مات دتا ور، گر گوہند کھیل اپار۔ گوہند گر گر کرتا، ہر ہر آپ اکھوایا۔ پنچ تت کر پیار، مات لوک جنم دوا یا۔ نام کھنڈا تیز کٹار، آپ اپنا ہتھ پھڑایا۔ برہمنڈاں کھنڈاں پاوے سار، جیرج انڈ اُتھج سیتج ویکھ دکھایا۔ بھیکھ پکھنڈا دئے نوار، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ناؤں اُپایا۔ ناؤں دھر ہر اپار، گوہند سنگھ وڈیایا۔ شبد کھنڈا تیز کٹار، آپ اپنے ہتھ اٹھایا۔ پنچم میتا کر پیار، پنچم دیوے وڈ وڈیایا۔ اچرج ریتا اک اپار، اپنی آپ چلایا۔ جن بھگتاں میلا وچ سنسار، مایا موہ چکائیا۔ گرگھیاں بخشے چرن پیار، جھوٹھانا تا توڑ تڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گوہند دتی مات وڈیایا۔ گوہند گر دین دیا، ایک ایک اکھوایا۔ گرگھ ویکھے ساچے لال، آپ اپنا ویس وٹایا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکال، جس سر ہتھ لکایا۔ شبد بنائے اک دلال، نام منتر اک پڑھایا۔ گرگھیاں توڑے جگت جنجال، ویلے اتم میل ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گوہند دکھائے ساچا گھر، ہر شبد نام دھرایا۔ گوہند گر شبد جنائی، لوک مات جیکاریا۔ فتح ڈنکا گیا وجائی، نئے سرب سنساریا۔ راؤ رنکاں رہیا سمجھائی، کلج اتم ہوئے اندھ اندھیاریا۔ نرگن جوت ہوئے رُشائی، لوک مات لئے اوتاریا۔ نیلے والا آوے ساچا ماہی، کھیلے کھیل اگم اپاریا۔ جوٹھی جھوٹھی میٹے شاہی، سچ دھرم کرے جیکاریا۔ گرگھ اٹھائے پھڑ پھڑ باہیں، جوڈ بے منجھدھاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سنگھاسن

اک سہا رہیا۔ سوربیر وڈ بلوان، ہر گوبند نام دھرایا۔ دھرم جھلائے جگت نشان، اپنا لیکھا آپ لیکھایا۔ سہمبل نگری دھام مکان، انتم ڈیرہ لئے لگایا۔ ہر شبد
 چلہ تیر کمان، ایکا کھنڈا دئے چکایا۔ نو کھنڈ پر تھی ستاں دیپاں ویکھے مار دھیان، لوآں پُریاں پھیرا پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر
 گوبند دتا ور، سنگھ سنگھ اک اکھوایا۔ گوبند سنگھ سچ سکدارا، دو جہاناں آپ اکھواندا۔ ملیا میل میت مرارا، ایکا رنگ رنگا سندا۔ پنج تت کرے وچارا، وچھڑیا
 سنسارا شبدی شبد اپاندا۔ جوتی نور کر اجیارا، لوک مات ویکھ وکھاندا۔ لکھ چوراسی توڑے گڑھ ہنکارا، اندر وڑ وڑ مکھ وکھاندا۔ بھیکھ پکھنڈا پار کنارہ، کوڑی
 کریا میٹ مٹاندا۔ سچ سچ کرے وبارا، ساچی سکھیا اک سمجھاندا۔ ایکا گر اک اوتارا، اکال پُرکھ آپ اکھواندا۔ نہ کوئی دوسر دئے سہارا، نہ کوئی پار
 کرا سندا۔ اک اکلا اینکارا، عقل کلا ورتاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا دھام دھام اولا، گر گوبند پیتا اک اکلا، گھر ساچا اک
 سہاندا۔ ساچا گھر ہر سنگھاسن، ہر مندر آپ اپایا۔ آپے بیٹھ پُرکھ ابناشن، گر گوبند میل ملایا۔ ساچا شاہو شاہ شاباشن، گر گھماں ویکھن آیا۔ ہر شبد ہوئے
 داسی داسن، نیوں نیوں سیس جھکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر مندر اندر ہر سنگت سنگت در آئی منگت، نام بھچھیا پوری کرے اچھیا، دہ
 دشا ویکھ وکھایا۔

★ ۲ کنگ ۲۰۱۵ بکرمی گردوارا گرو کا باغ پٹنا صاحب ★

پُرکھ اکال عقل کل دھار، لوک مات پروریو۔ جوتی نور جلوہ جلال، پاربرہم ہر کریو۔ ابناشی پُرکھ کھیل کمال، رُپ انوپ ست سرُپ دھریو۔ شبد
 گر بن دلال، آپ اپنا آپے وریو۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا کھیل آپے کریو۔ اکال پُرکھ مورت اکال، اپنی کل ورتانیا۔ اپنی کر
 آپ پرتپال، پر م پُرکھ اکھوانیا۔ اپنی ویکھ وسیا دھر مسال، دھرم دوارے بیٹھا ڈیرہ لائیا۔ اپنی کرنی اپنی چلے چال، جگ جگ ویس وٹانیا۔ اپنی جوت اپنی
 جوتی آپے بال، آپ کرے رُشانیا۔ اپنا ورن اپنی گوتی آپے پال، آپ اپنا بندھ بندھانیا۔ اپنا شبد اپنی سوئی آپ سنبھال، آپے لئے اٹھانیا۔ اپنے گھر اپنی

جوتی آپے بال، آپ کرے رُشائیا۔ اپنے گھر اپنی چوٹی شاہ کنگال، آپے بیٹھا ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، نر
 ہر آپ اکھوائیا۔ نر نرائن ہر بھگوانا، بھگون ویس وٹایا۔ جوتی شبدی سچ ترانہ، دو جہاناں میل ملایا۔ برہمنڈ کھنڈ کھیل کھلانا، بھویو ابھید بھویو چھپایا۔ لوک مات
 کر دھیانا، آپ اپنا ویس وٹایا۔ شبد گر وڈ بلوانا، گوہند ناؤں رکھایا۔ ہر مندر اندر نہ کوئی پہچانا، جگت نیتز بند کرایا۔ بال بالا کھیل مہانا، چرن کول چھہایا۔
 تیرتھ تٹ گھاٹ وکھانا، گھاٹ گھاٹ ڈیرہ لایا۔ باغ بغیچا سگل جہانا، مالک مالی آپ ہو جایا۔ لکھ چوراسی ویکھے جگت دکانا، پنج ت بندی خانہ اک بنایا۔ دپیک
 جوت نہ کوئی جگانا، گھر گھر تیل باقی رہے لکایا۔ امرت جل نہ کسے وکھانا، جگت سرور رہے بھرایا۔ امر اپد نہ کوئی پانا، پڑھ پڑھ سنت ہوئے ہلکایا۔ انحد
 راگ نہ سنیا ساچا گانا، جگت تال رہے وجایا۔ پایا درس نہ ہر بھگوانا، گردر مندر ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد گر رُپ دھر، شبد
 شبدی جنم دوايا۔ شبد گر شبد دسمیش، شبد وٹی ودھائیا۔ شبد مچھ داہری شبد کیس، شبد بستر شستر چولاتن سجايا۔ شبد کھنڈا رہے ہمیش، شبد گاترے آپ
 لٹکائیا۔ شبد کڑا رہیا ویکھ، شبد کرنی کرت کمائیا۔ شبد کنگھا سچ نریش، سیس جگدیش بیٹھا آسن لایا۔ شبد کچھ ہو پرولیش، دھیرج یت ست دھرائیا۔ گر
 گوہند کرے آدیس، پُرکھ اکال منائیا۔ آد جگاد رہے ہمیش، نہ مرے نہ جائیا۔ سرشٹ سبائی رہیا ویکھ، نیتز اک گھلائیا۔ ویکھ وکھائے گنپت گنیش، شو شکر
 پوج پُجائیا۔ برہما وشنوؤں آد شکت ہمیش، در در سیس جھکائیا۔ گوردھن دھار رکھی کیش، جگت جگیشتر پھول بھلائیا۔ رام رمیا سنت سندیش، سرتی سرت
 سنائیا۔ تھر گھر بیٹھا کھیلے کھیل کر کر ویس، ویس انیکا آپ کرائیا۔ کلجگ انتم جوت جگائے مانجھے دیس، سمبل نگر ڈیرہ لایا۔ پٹ پٹنا ویکھے اپنے نیتز آپے
 پیکھ، گھر مندر کھوج کھوجائیا۔ لکھنہارا ساچے لیکھ، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی شبد اپائیا۔ شبد گر ہر بلوان، ایکا
 ایک اپائندا۔ شبد چلہ تیر کمان، شبد شبدی ہتھ اٹھائندا۔ شبد کھنڈا شبد میان، شبد گاترے آپ لٹکائندا۔ شبد بھتھا ہر مہربان، شبد شبدی بھار اٹھائندا۔ شبد
 مارے اک نشان، شبدی چلہ آپ چلائندا۔ شبد شبدی کھیلے دو جہان، دو جہاناں ویکھ وکھائندا۔ شبد راجا شبد راجان، شبد شاہ سلطان اکھوائندا۔ شبد تخت شبد
 سلطان، شبد تاج سیس لٹکائندا۔ شبد داتا شبد جی شبد دان، شبد شبدی جھولی پائندا۔ شبد گوپی شبد کاہن، شبد منڈل شبد راس، شبد دھام سہائندا۔ شبد سینتا

شبد رام، شبد پوجا دو جہان، شبد شبدری آپ کرائندا۔ شبد برہما شبد وشنو شبد مہیش شبد گنیش، شبد شبدری سیوالا سندا۔ شبد پُرکھ شبد نریش، شبد شبدری دیکھ
 دکھائندا۔ شبد ست شبد است شبد من شبد مت شبد ناؤں شبد رت، شبد شبدری اک بوند اپائندا۔ شبد تیر شبد ہتھ، شبد شبدری کھیل سمرتھ، شبد شبدری جوڑ
 جڑائندا۔ شبد دوار نو اکھ، شبد شبدری ساچا ہتھ، شبد شبدری آپ اپائندا۔ شبد دوار دسم گھر بار، شبد کواڑ آپ لگائندا۔ شبد جوت اگم اپار، شبد دُھن پتی
 دُھنکار، شبد نادى ناد وجائندا۔ شبد کول شبد پیار، شبد دھول شبد اُسار، شبد آکاش پرکاش دکھائندا۔ شبد مایا شبد چھایا شبد ہوئے رُوپ وٹایا، شبد ترشنا بھکھ
 اپائندا۔ شبد پتا شبد مایا، شبد جننی جن جایا، شبد گودی آپ لگائندا۔ شبد دائی شبد دایا، شبد گھر منگل گایا، شبد ودھائی شبد وجائندا۔ شبد سگن شبد منایا، شبد
 کنگن شبد بنایا، شبد رنگن شبد چڑھایا، شبد شبدری دیکھ دکھائندا۔ شبد جوڑا شبد گھوڑا شبد گر آپے بہڑا، شبد شبدری ڈنک وجائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، آپ اپنا ناؤں دھرائندا۔ شبد گر شبد داتار، ہر شبد وڈی وڈیائی۔ شبد نام شبد بھنڈار، شبد رہیا ورتائی۔ شبد بنک شبد دوار، ہر شبد رہیا سہائی۔
 شبد رُوپ شبد کرتار، شبد بھوپ سہائی۔ شبد شاہ شبد سکدار، شبد راج کمائی۔ شبد جوگ شبد بھوگ شبد وبار، ہر شبدری شبد کمائی۔ شبد میت شبد مرار، شبد
 گیت سہاگی گائی۔ شبد کنت شبد نار، شبد شبدری تیج ہنڈھائی۔ شبد سُت شبد دُلا، شبد لال لالن ناؤں رکھائی۔ شبد رت شبد بہار، شبد بھل بھلواری آپ
 اگائی۔ شبد رُوپ شبد سنسار، شبد ترے گن بنت بنائی۔ شبد تت شبد پیار، شبد پنج تت اکھوائی۔ شبد پنج شبد وت، ہر پنجے سچ سبھائی۔ شبد نام شبد لٹھ، ہر
 سمرتھ آپ اکھوائی۔ شبد مندر شبد تیرتھ اٹھسٹھ، شبد شبدری وچ سمانی۔ شبد گرودوار شبد دیکھے نٹھ نٹھ، شبد شبدری کھچ لگائی۔ شبد کھیڑا شبد بھٹھ، شبد کرے
 رُشائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد گر دئے وڈیائی۔ شبد گر شبد شاہ، ہر ساچے آپ اپایا۔ شبد گر شبد ملاح، لوک مات آپ رکھایا۔ شبد
 داتا شبد بے پرواہ، بھيو کوئی نہ پایا۔ شبد ناؤں نرنکارا آپ رکھا، واسدو رُوپ وٹایا۔ شبد جیکارا آپ لگا، نیوں نیوں سپس جھکایا۔ شبد بھنڈارا اک بھرا،
 اشٹ درشٹ اک دکھایا۔ شبد ورتارا آپ بنا، سرشٹ سبائی دیکھ دکھایا۔ شبد شنگارا آپ کرا، لکھ چوراسی لئے پرنايا۔ شبد برہم شبد انگ کٹا، شبد شبدری ڈنک
 وجایا۔ شبد ہنگ گیا سما، برہم ہنگ اک کرایا۔ شبد پاربرہم شبد اُچ اگم، شبد بے انت اتھا ناں دھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد گر

کرے رُشَنیا۔ شبد گر داتار، ہر ہر رُوپ سماندا۔ شبد گر ہر نرنکار، ہر ہر رُوپ وٹا سندا۔ شبد گر کھیل اپار، ہر ہر آپ کرا سندا۔ شبد گر تیز کٹار، ہر ہر
 آپ اٹھا سندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر شبدی ناؤں دھرا سندا۔ شبد گر وڈ بکار، ایک اینکاریا۔ شبد گر کھیل نیار، کھیلے کھیل وچ
 سنساریا۔ شبد گر لے اوتار، گر گو بند ویکھ وکھا رہیا۔ شبد گر پاوے سار، برہمنڈاں کھنڈاں پھول بھلا رہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرا پا کر، آپ
 اپنا ویس وٹا لیا۔ ویس اولّا ہر نرنکار، شبدی شبد اُپایا۔ جوتی جوت جگے سنسار، ورن گوتی نہ کوئی رکھایا۔ مانک موتی گر گھ ساچے لئے اُبھار، آپ اپنے کنٹھ
 لگایا۔ چڑھ چڑھ چوٹی پاوے سار، شبد سوٹی لئے جگایا۔ کوٹن کوٹی کر خوار، تیڑ لنگوٹی اک وکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھنہارا گھر
 گھر، ہر در مندر اندر پھیرا پایا۔ ہر نرائن پُرکھ ابناش، جوتی جوت جگایا۔ گو بند ویکھے جگت تماش، ہر ساچے سیوا لایا۔ کھجگ انتم جن بھگتاں دیوے اک
 دھرواس، چرن کول وڈی وڈیا لیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرا پا کر، گھر ساچا اک سہایا۔ شبد گر بالی بالا، ہر ہر آپ اُپایا۔ پار برہم بن مات دلا،
 ساچی سیو کمایا۔ چرن رکھائے کال مہاکالا، دوس رین رہے سیس جھکایا۔ گر سکھاں توڑے جگت جنجالا، جگت جواری ایک آیا۔ پھل لگائے کایا ڈالا، باغ بغیچے
 اک سہایا۔ ہوئے ہنگتا توڑے تالا، تریبئی نیئی درس سر سوور اک نہایا۔ ہر مندر اندر مارے چھالاں، گر گھ ساچا ہر ہر گایا۔ سنکر پورا آپے بھالا، ہٹھ
 جوگ نہ کوئے کمایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرا پا کر، کھجگ تیری انتم ور، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ کھجگ تیری انتم ور، ہر ہر جوت جگایا۔ ویہہ سو
 پندراں کر پیار، تیرتھ تھان ویکھ وکھایا۔ مندر اندر ہو اُجیار، اکال مورتی مورتی وچ سمانیا۔ گنگا جمنا سستی کر پنہار، چرناں وچ بہانیا۔ شودوالے مٹھ کر
 پسار، رگھونسا جوت ملا لیا۔ نانک گو بند اک ادھار، ایک رُوپ در سمانیا۔ پنڈت کاشی کر خوار، سرشٹ سبائی کرے ہلکایا۔ پٹنا ویکھ سچا گھر بار، ہر مندر چرن
 چھہایا۔ پہلی کنگ دوس وچار، اپنا سگن منایا۔ بھرے بھلا بھرم سنسار، مایا پردہ ایک پانیا۔ گر گھ ساچے لئے اُبھار، آپ اپنی دیا کمایا۔ پھیرا پائے دوجی
 وار، ویہہ صد اگی رت سہانیا۔ جوتی نور ہوئے اُجیار، ساڈھے تن ہتھ جیو جنت کوئی نیڑ نہ آیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرا پا کر، شبد گر مات دھر،
 ساچی بنت بنایا۔ شبد گر سچ صلاح، ہر ہر آپ کرا سندا۔ دھر در گاہی بن ملاح، در گھر ویکھ وکھایا۔ نہ کوئی پتہ نہ کوئی ماں، نہ کوئی گود اٹھا سندا۔ نہ کوئی

پھرے پھر پھر بانہہ، نہ انگلی کوئی لگائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کجگ تیری اتم ور، جوتی شبدی بھیکھ دھر، نہہکٹک نرائن نر،
آپ اپنا کرم کمائے۔

★ ۳ کنگ ۲۰۱۵ بکرمی یعنی صاحب گردوارا پٹنا صاحب ★

پر پُرکھ ہر کرتار، آد انت اھوائے۔ جوتی نور کر اجیار، نرگن ویس وٹائے۔ اگم اگمرا اگمڑی کار، لوک مات کرائے۔ نام ونڈ اپرا، برہمنڈ
کھنڈ آپ ونڈائے۔ جیرج انڈ ویکھ وچار، اُتبیج سیتج پھول پھلائے۔ شبد انادی بول جیکار، ہر جن مات اٹھائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
دھر، آد پُرکھ ابناشی کرتا گھر مندر اک سہائے۔ گھر مندر ہر نرکارا، ہر ہر جوت جگائے۔ دوس رین کر اجیارا، نورو نور ڈگمگائے۔ میٹ مٹائے اندھ
اندھیارا، جس جن اپنی دیا کمائے۔ نو دوارے پار کنارہ، محل اٹل اچل اک سہائے۔ انحد شبد سچّی دھنکارا، آتم انتر آپ سنائے۔ امرت آتم ٹھنڈی دھارا،
نچھرکھ چوائے۔ بجر کپاٹی کھول کواڑا، گھر مندر اک سہائے۔ دسم دواڑی کھیل نرالا، نرگن بیٹھا بے پرواہیا۔ آتم سیجا کر شنگارا، کجل دھار اک وہائے۔ الکھ
اگوچر اگم اپرا، آپ اپر پیر ساچا ماہیا۔ ہر سجن ویکھے میت مرار، گرکھاں راہ تکائے۔ بھرے بھلے بھرم سنسارا، مایا ممتا موہ ہلکائے۔ بن سنکر پورے کوئے نہ
کرے پار کنارہ، لکھ چوراسی پھند نہ کوئی تڑائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ابناشی کرتا سمرتھ پُرکھ آپ اھوائے۔ سمرتھ پُرکھ آپ
کرتار، ہر ہر روپ سمائے۔ ہر جن رکھے دے کر ہتھ وچ سنسارا، جس جن اپنی دیا کمائے۔ لہنا دینا چکائے مستک ماتھ جوتی نور کر اجیارا، اندھ اندھیر
مٹائے۔ نام چڑھائے ساچے رتھ آپ کرائے پار کنارہ، منجھدھار نہ کوئی رڑھائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد نرنجن اگم اتھا بے پرواہ
آپ اھوائے۔ بے پرواہ پُرکھ ابناشا، پار برہم اھوایا۔ جگ جگ ویکھے جگت تماشا، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ منڈل منڈپ پاوے راسا، برہمنڈ کھنڈ ویکھ دکھایا۔
ویکھ دکھائے پر تھمی آکاشا، گنگن پاتالاں وچ سمایا۔ گرکھ ساچے بل بل جاسا، بلہاری گر راسا پایا۔ لیکھے لگے سواس سواسا، ہر جن ہر ہر رسنا گایا۔ انت نہ

آوے ہار پاسا، دھرم رائے نہ دے سزایا۔ ہوئے ہنگتا روگ ڈکھڑا ناسا، سو پڑکھ نرنجن نظری آیا۔ پر بھ پورن کرنہارا آسا، آد جگادی ویکھ وکھایا۔ بھکت
 وچھل داسی داسا، سیوک سیوارہیا کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا روپ وٹایا۔ روپ اولہا ہر کرتار، اپنا آپ کرایا۔ اچھل اچھل
 وچ سنسار، جگ جگ ویس وٹایا۔ نہچل دھام اٹل محل اُسا، نرنجن بیٹھا آسن لایا۔ نرنجن میلا میت مرار، ست پڑکھ وڈی وڈیایا۔ سنگر پورا ہو اُجیار،
 لوک مات کرے رُشانیا۔ غریب نمائیاں پاوے سار، ہنکاریاں گڑھ تڑایا۔ نام کھنڈا تیز کٹار، تن گاترے اک لٹکایا۔ امرت آتم ٹھنڈی ٹھار، نہجھر دھارا
 مکھ چوایا۔ چرن کول کر پیار، اُپر دھول دے وڈیایا۔ ساول سول کرشن مرار، رام راما آپ اکھوایا۔ نانک گوہند جوت اُجیار، پورن برہم جنایا۔ پاربرہم
 سچی سرکار، سچ سنگھاسن بیٹھا آسن لایا۔ آدن انتا اینکار، گہر گمبھیر سمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد نرنجن ناؤں دھرایا۔ آد نرنجن ہر
 بھگوتنا، ہر ہر روپ سامندا۔ ہر جن ویکھے ساچے سنتا، در ساچا ویکھ وکھاندا۔ میل ملاواناری کنتا، آتم سیجا ڈیرہ لاسندا۔ کایا چولی رنگ چاڑھے بسنتا، اُتر
 کدے نہ جائندا۔ توڑے گڑھ ہوئے ہنگتا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار، نیڑ نہ آسندا۔ جو جن دوارے آئے منگتا، برہم پاربرہم میل ملاندا۔ گرسکھ انگ
 لگائے جوں نانک انگدا، انگیکار آپ اکھوایا۔ ساچے مندر اندر آپے لنگھدا، دسم دواہی گنڈا لایندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جوتی جامہ
 بھیکھ دھر، جوتی جوت ڈگگانددا۔ جوتی نور ہر اُجالا، روپ انوپ سمایا۔ پاربرہم پر بھ گر گوپالا، بھيو کوئی نہ پایا۔ گرسکھاں گرسکھاں جن بھگتاں ویکھے کایا
 مندر اندر سچی دھر مسالہ، اندر بیٹھا ڈیرہ لایا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکالا، جگت جنجالا توڑ وکھایا۔ آپے شاہ آپے کنگالا، ہر بھگتن میل ملایا۔ جگ جگ چلے
 اولڑی چالا، کلجگ ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت دیوے نام ور، نام بھنڈارا ہر نرنکارا، پڑکھ اگم اتھاہ بے پرواہ اکال مورٹ
 اجونی رہت جن جن تن تن انھو پرکاش کرایا۔

★ ۳ کنگ ۲۰۱۵ بکرمی پچھن سنگھ دے گھر دانا پڑ پٹنا ★

ہر سنگت ہر نام پیار، پھولن برکھا لائیا۔ پاربرہم پر بھ روپ کرتار، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ سنت سہیلا میت مُرار، ایکنکار آپ اکھوائیا۔ نرگن کھیل اگم اپار، بھيو ابھيد بھيو چھپائیا۔ سرگن ميلا وچ سنسار، جگ جگ دیکھے بے پرواہیا۔ ساجن میت جوت ادھار، گھٹ گھٹ ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت ویکھ دکھائیا۔ پھولن برکھا دھر درگاہ، ہر ہر آپ سہائیا۔ شبدی شبد شبد ملاح، گر گر روپ وٹائیا۔ نام امولا سچ صلاح، ہرجن مات وڈیائیا۔ پُرکھ پُرکھوتم بن ملاح، بیڑا رہے چلائییا۔ جاگرت جوت اک جگا، اندر مندر کھوج کھوجائیا۔ اندھ اندھیر دے مٹا، جو جن درشن پائیا۔ سنجھ سویر اک کرا، ایک جوت کرے رُشنائیا۔ انحد ساچا تال وجا، دُھن آتمک نام سنائیا۔ پنچم سخیاں منگل گا، ایک راگ الائیا۔ بجر کپاٹی دے تڑا، دُئی دوتی میٹ مٹائیا۔ دسم دوا ری آسن لا، شبد سنگھاسن سچ وچھائیا۔ آتم انتر میل ملا، مایا ممتا موہ چکائیا۔ جگت بسنتر دے بُجھا، ترشنا بُکھ گوائیا۔ گگن گگنتر پار کرا، گگن منڈل اک دکھائیا۔ آتم انتر بے پرواہ، ہرجن ہر مندر بیٹھا ڈیرہ لائیا۔ دیونہارا ساچا تھاں، وڈ داتا بے پرواہیا۔ آپے پتا آپے ماں، گرگھ ساچے گود اٹھائیا۔ جوں نانک انگد انگ لیا لگا، انگیکار کرے سچ سکھدائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت میل ملائییا۔ پھولن برکھا نچھر دھار، ہرجن ویکھ دکھائیا۔ الکھ اگوچر اگم اپار، پاربرہم اکھوائندا۔ جوتی جوت کر اجیار، در ساچے توٹ نہ کوئی رکھائندا۔ آپے وسیا سب توں باہر، ہر گھٹ آپے آسن لائندا۔ برہمنڈ کھنڈ پاوے سار، اُتہج سیتج جیرج انڈ پھول بھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت ویکھے ساچے گھر، گھر ساچا ویکھ دکھائندا۔ پھولن برکھا ہر دوار، ہرجن مات لگائیا۔ آپ سہائے بنک دوار، در دوار کھول دکھائیا۔ غریب نوازا پاوے سار، غریب نمانے گلے لگائیا۔ آسو گھوڑا تازا دُھر درگاہی ہو آسوار، لوک مات ویکھ دکھائیا۔ لو آں پُریاں پھرے بھاجا، برہما وشنوں شو دیوت سُر آپ الائیا۔ لکھ چوڑا سی رچیا کاجا، نو کھنڈ وٹی ودھائیا۔ ستاں دیپاں ایک دھار گاجا، ایک شبد سنائیا۔ دُھن اگم مارے واجا، دس کسے نہ آئییا۔ شاہو بھوپ وڈ بلوانا راجن راجا، شاہ سلطان آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت ویکھ دکھائیا۔ پھولن برکھا اُپر دھول، ہرجن مات لگائیا۔ میل ملاوا ساول سول، رام

رمیا نظری آئی۔ اُلٹی کرے نابھ کول، امرت آتم کھ چوایا۔ سُرَت سوانی ہوئے بول، ہر شبدی ویکھ دکھایا۔ شبدی جوتی جائے مول، ایکا رنگ رنگایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت میل ملائی۔ پھولن برکھاشد شنکار، ہر ہر آپ کرائندا۔ بھگت سہیلا میت مرار، جگ جگ ویس وٹاندا۔
 اک اکلا اینکار، عقل کلا اکھواندا۔ جگ جگ کھیلے کھیل سرب سنسار، سرشٹ سبائی ویکھ دکھاندا۔ ہوئے ہنگتا توڑے گڑھ ہنکار، مایا متا موہ چکاندا۔
 گرگھاں بخشے چرن پیار، آدجگادی دیا کماندا۔ بھگت وچھل ہر گردھار، بھگت بھگتی سیوالاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت ویکھ
 دکھاندا۔ ہر پھولن برکھا اند اندراسن، ساچے دھام لگایا۔ کھیلے کھیل پر تھی آکاشن، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ گن گندھرب ویکھ تماشن، لوک مات وٹی
 ودھایا۔ پرگٹ ہوئے شاہو شتاباشن، نرگن جوت کرے رُشانیا۔ جن بھگتاں لیکھے لائے رسن سواسن، جو جن رسنا رہے گایا۔ لہنا دینا چکائے دس دس ماسن،
 مات گر بھ رہن نہ پائیا۔ پور کرائے در در آسن، آپ اپنی اکھ جگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت میلا سہج سُبھایا۔ پُرکھ اکال
 جوت اکالن، ہر ہر آپ اٹھاندا۔ جن بھگتاں دیوے نام دانن، بھگت بھنڈارا آپ ورتاندا۔ شبدی شب بن سولن، ایکا بھچھیا منگ منگاندا۔ آد انت
 کرے سدا پرتپالن، پرتپالک نام دھراندا۔ توڑنہارا جگت جنجالن، لکھ چوراسی پھند کٹاندا۔ دیوے نام سچا دھن مالن، دھن دھنوتا، آپ ہو جاندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت ویکھ دکھاندا۔ پھولن برکھا ہر بھلوڑی، ہر ہر آپ لگایا۔ آپے کھیلے کھیل نیاری، جگ جگ ویس وٹایا۔
 اک اکلا اینکاری، رُپ انوپ سمانیا۔ جل تھل مہیئل پاوے ساری، جل تھل اک درسایا۔ کھیلے کھیل جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑی، ڈوگھے ساگر پھول بھلایا۔
 جن بھگتاں گرگھاں رکھے لاج، چرن پُھہائی داہڑی، سر اپنا ہتھ لگایا۔ آپے پھرے پچھے اگاڑی، دو جہاناں پار کرائیا۔ کرماں پھل پلے ہاڑی، دھرمی
 دھرم اک جنایا۔ جوت جگائے بہتر ناڑی، دوس رین کرے رُشانیا۔ متا ترشنا دیوے ساڑی، اگنی تت نہ کوئی جلائی۔ ساچے مندر دسم دواڑی، بیٹھا کُنڈا
 لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت ویکھ دکھایا۔ پھولن برکھا کنت سہاگ، ہر ہر ویکھ دکھاندا۔ جن بھگتاں دیوے نام ویراگ، آتم
 انتر اک جناندا۔ پھڑ ہنس بنائے کاگ، مانک موتی نام چوگ چکاندا۔ دیک جوتی جگے چراغ، اندھ اندھیر گواندا۔ بند کواڑی کھولے تاک، بجر کپاٹی توڑ

تڑا سندا۔ لیکھے لائے تن خاک، خاکی خاک سماندا۔ پنچ تت وکارا نہ ہوئے عاق، نام کھنڈا اک چکائندا۔ سجن سہیلا ساچا ساک، پاربرہم میل ملا سندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت ویکھ دکھائندا۔ پھولن برکھا اُج اتھاہ، ہر ہر آپ لگائیا۔ شبد سنگھاسن شبد بے پرواہ، تھر گھر ساچا رہیا
 سہائیا۔ جوتی نور اک کرا، نورو نور ڈگمگائیا۔ شبد نادى آپ سنا، دُھن انادى اک سناييا۔ نہکرمى کرم کما، لوک مات وٹی ودھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ہر سجن لئے جگائیا۔ پھولن رت ہر بسنت، اپنی آپ لگائیا۔ گرگھ میلا ناری کنت، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ سہنجنی رین میل ملاوا ساچے
 سنت، گھر ساچے منگل گائیا۔ منمکھاں مایا پائے بے انت، جگت رین اندھیری چھائیا۔ بھرے بھلے جیو جنت، ہر کا بھيو کوئی نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیوے نام وڈی وڈیائیا۔ پھولن برکھا ہر داتار، اپنی آپ لگائندا۔ بھگتن میت وچ سنسار، نت نوت جوت جگائندا۔ وار تھت نہ
 کوئی وچار، آد جگادی کھیل کھلائندا۔ سرشٹ سبائی ساچاپت، اپنا ناؤں دھرائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سجن ویکھے ساچا گھر، گھر
 ساچا اک سہائندا۔ ساچا گھر ہر سہنجنا، ایکا ایک سہایا۔ جگے جوت آد زرخنا، زربھے روپ اکھوایا۔ گرگھاں چرن دھوڑ کرائے ساچا مجنا، دُرمت میل گویا۔
 جو گھڑیا سو بھجنا، تھر رہن نہ پایا۔ بن سنگر پورے تیرا پردہ کسے نہ کجنا، لکھ چوراسی دئے کٹایا۔ کال نگارہ سرتے وچنا، دھرم رائے ڈور وواہیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، ہر سجن ویکھ دکھایا۔ سجن ساچا میترا، ملیا میل کرتار۔ کایا چولی رنگے چیتھڑا، رنگن رنگ
 اپار۔ دیوے نام شبد انڈیٹھڑا، لیکھا لکھ نہ سکے کوئی وچ سنسار۔ آد جگاد جگ جگ جانے اپنی ریترا، اک اگلا اینکار۔ مندر مسجد دکھائے دیہرا سچ مسیترا، نو
 دوارے کر کر پار۔ مٹھا کرے کوڑا ریٹھڑا، جس جن بخشے چرن پیار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھگتن میلا سجن سہیلا اک اکیلا پاوے
 سار۔ اک اگلا اینکار، ایکا دھار چلائیا۔ آد زرخن کھیل اپار، جگ جگ ویس وٹایا۔ آد زرخن پُرکھ گردھار، ابناشی کرتا ناؤں رکھایا۔ آد شکت جوت
 اجیار، انھو پرکاش کرائیا۔ اگم اگمرا کھیل اپار، اگمڑی کار کماييا۔ ہڈ ماس ناڑی چڑا پنچ تت نہ کوئی آکار، من مت بدھ نہ کوئی رکھایا۔ محل اٹل اُج مینار،
 تھر گھر بیٹھا آسن لائیا۔ شبد شبدی سٹ دُلا، پوت سپوتا ایکا جائیا۔ لوآں پُریاں پاوے سار، ترے گن ویکھ دکھایا۔ پنچ تت توڑ ہنکار، ساتک ست

ورتائیا۔ جن بھگتاں دیوے نام ادھار، نام نامہ جھولی پائیا۔ اک کرائے ونج وپار، سچ دست اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت دیوے ور، پھولن برکھا ہر جن اُپر لائیا۔ گرگھ درس اپار، ہر ہر دواریا۔ جھٹھیا سرب سنسار، پایا پُرکھ اگم اپاریا۔ سہائے گھر سچا گھر بار، بنک دواری تیج رکھا رہیا۔ نرگن میلا وچ سنسار، سرگن چیلاروپ وٹالیا۔ سجن سہیلا ہر نرنکار، اک اکیلا پھیری پارہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج انتم ویکھ وکھا رہیا۔ گرگھ ساجن ساچا میت، ہر در ملی وڈیائیا۔ گایا نام سہاگی گیت، ملیا داتا بے پرواہیا۔ نام نرائن و سیاچیت، چتوت ٹھگوری نہ پائیا۔ آپ جنائی اپنی ریٹ، کایا کوری پھول بھلائییا۔ ساچا دیہرا گرو دوار مندر مسیت، کایا مندر اک وکھائیا۔ شبد انادی گائے گیت، انخر راگ الائییا۔ ایک رنگ رنگیا ہست کیٹ، اوچ نیچ نہ کوئی وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ دیوے نام وڈیائیا۔ نام رتن رتن امول، گرگھ جھولی پائند۔ شبد کنڈے آپے تول، نام بول سنا سندا۔ چرن پریتی جو جن رہیا گھول، گھولی گھول ویکھ وکھائند۔ اگم اگمٹرا و سیا کول، دوس رین درس دکھائند۔ اپنا مندر آپے کھول، سوچھ سروپی نظری آئند۔ آتم انتر رہیا مول، ایکا دوجا بھو چکا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ سجن ویکھ وکھائند۔ گرگھ سجن سچ دوار، پایا ہر نرنکار۔ ایکا دوجا بھو نوار، سوہے بنک دوار۔ نین تیجا اک اگھاڑ، نرگن جوت کرے اجیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ سجن لائے پار۔ گرگھ سجن جگت میت، ہر جی آپ اُجیایا۔ آپے پرکھنہار نیت، نت نوت پھیرا پایا۔ وسنہارا جگت مسیت، دوس رین ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کایا نگر کھیٹا ویکھے گھر، گھر ساچا اک سہایا۔ لا: لکھت اپار، لیکھ لکھایا۔ چھچھا: چھل سنسار، جگت بھلائییا۔ ماما: موہ پیار، چرن کول چت لایا۔ ننا: نرگن روپ اپار، نر ہر سچا ویکھ وکھایا۔ سسا: ساکھیات جوت اجیار، سائک ست ورتایا۔ سہاری ٹیڈھی بنک دوار، پار کنارہ دے کرایا۔ پٹی اُپر ڈونگھی غار، آپ اپنی ویکھ وکھایا۔ گھگھا: گھوڑا شبد اپار، پر بھ ساچے اک رکھایا۔ جوتی جوڑا نام نرنکار، دو جہاناں ویکھ وکھایا۔ لوک مات آئے دوڑا اپنی وار، گرگھ ساچے لئے چڑھایا۔ پچھن سنگھ دے پیار، پر بھ اندرے اندر میل ملایا۔ جگے جوت اگم اپار، تیل باقی نہ کوئے رکھایا۔ نام شبد بھنڈارا بھرے بھنڈار، چور یار لٹ کوئی نہ جایا۔ درس دکھائے آپ کرتار، نرگن سرگن ویس وٹایا۔ ناک گر گوہند ویکھے اک دوار، ایک ستر نظری

آیا۔ امرت آتم برکھے ٹھنڈی ٹھار، نچھر دھارا گھ چوایا۔ لکھ چوڑاسی اترے پار، آون جاون پتت پاؤن گیکڑ کٹایا۔ اک دکھائے سچ سچا دوار، تھر گھر بیٹھا آسن لایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نت نوت گرگھ ہت، آد جگاد جگ ویس وٹایا۔ سنگھ سکھ گرگھ سجان، ہر نامے ہر لو لایا۔ آتم انتر اک دھیان، ایکا بوجھ بھجھایا۔ پاربرہم پر بھ کر پچھان، پورب ویکھ دکھایا۔ ساچا میلا گوپی کاہن، سیتا سرتی رہیا پرناٹیا۔ چیلار گر در دربان، ایکا دھام سہانیا۔ سنگر پورا سد مہربان، گرگھان دے وڈیاٹیا۔ جیواں جتاں جییا دان، اینکارا جھولی پانیا۔ جگی جوت پڑکھ سلطان، دو جہاناں کرے رُشانیا۔ برہما نیت کھول مارے دھیان، کون کوٹ ہوئے رُشانیا۔ شو شکر باسک تشک گل لٹکان، آپ اپنی لئے انگرٹایا۔ وشنو کھیلے کھیل مہان، روپ انوپا ویس وٹایا۔ سُرپت راجا اند ہوئے حیران، کروڑ تیتیس دے صلاحیا۔ کھیلے کھیل سری بھگوان، لوک مات وٹی ودھایا۔ نو ست ہو پردھان، دھرت دھول سہانیا۔ کھیلے کھیل دو جہان، آپ اپنی رچن رچانیا۔ ساڈھے تن ہتھ ویکھ اک مکان، سمبل نگری آسن لایا۔ جودھا سور پیر نوجوان، پوت سپوتا برہمن گوڑا ناؤں رکھانیا۔ اچے ٹلے پر بت ویکھے مار دھیان، بجر کپاٹی سلاٹکانیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، زرگن جوت کرے رُشانیا۔ زرگن جوت نوری اللہ، رام رحیم اکھوایا۔ پروردگار اک اکلا، ایکا رچن رچایا۔ کھیلے کھیل جلا تھلا، جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ ڈیرہ لایا۔ لکھ چوڑاسی دئی دوتی میٹے سلا، آپ اپنا کرم کمایا۔ پنج تت وکارا مارے ہلا، نو در ہوئے ہلکایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ہویا اچھل اچھلا، بھيو کوئی نہ پایا۔ گرگھ ساچا سوہے بنک، پایا پڑکھ اتھاہ۔ لیکھا چکے راؤ رنگ، نہ کوئی دے راج راجان شاہ۔ نام وجے ساچا ڈنک، آپ سہائے تھاول تھان۔ کھیلے کھیل واسی پری گھنک، نہہکنا ناؤں رکھا۔ گرگھ اٹھائے جوں جن جنک، آپ اپنی پکڑے بانہہ۔ شبد شبدی لائے تنک، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر دیوے ٹھنڈی چھاں۔ سر ہتھ سرتھ، گر سکھ آپ رکھایا۔ دیوے نام ساچی وتھ، اندر مندر اک بھرایا۔ کایا چلائے جگت رتھ، رتھ رتھواہی نام دھرایا۔ بودھ اگادھ اگادھ جنائی اکھ، کتھنی کتھ نہ سکے رایا۔ سگل وسورے جان لٹھ، نیتزین جس جن درشن پایا۔ لہنا دینا چکے ساڈھے تن ہتھ، روداس چمارے مول چکایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھان دکھائے تیر تھ تھ اٹھسٹھ، امرت آتم سہایا۔ امرت آتم ساچا تال، گر گر آپ

بھرائندا۔ گرکھ ساچا مارے چھال، دُرمت میل گوائندا۔ آپ بنائے انملڑالال، گت مت نہ کوئی جنائندا۔ چوڑاں لوک بن دلال، چوڑاں طبقاں پھیری
 پائندا۔ کھیلے کھیل حق حلال، حق حقیقت ویکھ وکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، گرکھ گرکھ سجن میت مُرار
 کر پیار، درس درس سیوک سیوا لیکھے لائندا۔

★ ۴ کنگ ۲۰۱۵ بکرمی بودھ اوتار دے مندر گیا شہر ★

ابناش ابناشی آد جگاد، نرگن نور نورانیاں۔ پرتھی آکاش کھیل برہما، جگ جگ ویس وٹانیاں۔ سرب گھٹ واس شبد ناد، پُریاں لوآں آپ
 وجانیاں۔ نام واس بودھ اگادھ، اکال پُرکھ سری بھگوانیاں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلاناں۔ پُرکھ ابناش ہر ہر
 کرتارا، کرنہار اکھوائندا۔ نورو نور نور جوت اُجیارا، دیپک دیپک آپ جگائندا۔ شبد شبد دُھنکارا، اگم اگم آپ اُپائندا۔ الکھ الکھ کھیل نیارا،
 پرتکھ پرتکھ رُپ وٹائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی دھار بندھائندا۔ نرکار نرکار نرکار، ہر آپ اکھوائندا۔ نرکار نرکار
 نرکار، نرگن ویس وٹائندا۔ نرادھار نرادھار نرادھار بھیس اپار، بھيو کوئی نہ پائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اجونی رہت نام
 رکھائندا۔ نام سَت نام سَت نام سَت، نامے نام وڈیائیا۔ آد سَت آد سَت آد سَت، سَت سَت اکھوائیا۔ جگاد سَت جگاد سَت جگاد سَت، سَت سرُپ
 سمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ناؤں دھرائیا۔ کرتا پُرکھ کرتا پُرکھ کرتا پُرکھ، کرنہارا اکھوائیا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ،
 چنتا چکھانہ کوئی ستایا۔ آد جگاد جگ جگ نہ سکے کوئی پرکھ، پرکھ پرکھیا وچ نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ناؤں دھرایا۔
 ناؤں دھر ہر اپار، اپنا آپ اُپائیا۔ جوتی نور کر اُجیارا، نرگن جوت کرے رُشائیا۔ شبدی ڈنک ہر اپار، دو جہاناں آپ سَنائیا۔ شاہو بھوپ سَٹی سرکار، شاہ
 اَسوار آپ ہو جائیا۔ کھیلے کھیل جگت دوار، لوک مات وٹی ودھائیا۔ انتر اتم اک پیار، برہم برہم جنائیا۔ پاربرہم پرہم بھيو نیارا، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ناؤں دھرائیا۔ ناؤں دھر ہر اپار، اپنا آپ اپنایا۔ جوتی نور کر اُجیار، نرگن جوت کرے رُشائیا۔
شبدی ڈنک ہر اپار، دو جہاناں آپ سنائیا۔ شاہو بھوپ سچی سرکار، شاہ آسوار آپ ہو جائیا۔ کھیلے کھیل بھگت دوار، لوک مات وٹی ودھائیا۔ انتر آتم اک
پیار، برہم برہم جنائیا۔ پاربرہم پرہم بھو نیا، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیوا بتی اک رکھائیا۔ دیوا بتی ایکنکار،
اپنا آپ اپنایا۔ کملاپاتی کھیل اپار، آپے کھیل کھلایا۔ اتم ذاتی وچ سنسار، جن بھگتاں آپ کرایا۔ پتاما تی میت مُرار، پر م پُرکھ اکھوایا۔ بوند سوانتی ٹھانڈی
ٹھار، سنجھر مکھ چوایا۔ مٹے رین اندھیری راتی، پرکاش پرکاش کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ جگ جگ بھیکھ اول،
اپنی دھار چلائیا۔ تھر گھر بیٹھ اک اکلا، ترے ترے لوکاں ویکھ وکھائیا۔ سچ دوارا آپے ملا، لوک مات خوشی منایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
کر، جگ جگ اپنا ناؤں چلائیا۔ نام چلنتا ہر ہر داتار، ایکا ایک اکھواندا۔ کھیل کھلنتا پر اپار، جگا جگنتر ویس وٹائندا۔ نام دھرتا آپ کرتار، سنجگ تریتا
دوا پر پار کرائندا۔ کلجگ تیری نیہہ اُسار، تیرا مارگ لائندا۔ دھرت دھول دے سہار، ایکا دان جھولی پائندا۔ دوسر ویکھے کھیل مہان، کلجگ کوڑا ونڈ
ونڈائندا۔ دھر درگاہی کھول دکان، اپنی بھچھیا آپے پائندا۔ ساچے مندر بیٹھ مکان، آپ اپنی دیا کمائندا۔ لیکھا چکائے گوپی کاہن، نام بنسری نہ کوئی
وجائندا۔ گیتا پڑھ پڑھ سرب سنان، ہر ہر میل نہ کوئی ملائندا۔ پنت پنت سری بھگوان، سرشٹ سبائی ویکھ وکھائندا۔ کلجگ بالا ہو جوان، آپ اپنا رنگ
وٹائندا۔ جوٹھ جوٹھ کر پردھان، لکھ چوراسی نال پرنائندا۔ خالی دے جیونادان، آتم برہم نہ کوئی جنائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
آپ اپنا روپ وٹائندا۔ روپ انوپا ہر کرتار، ایکا جوت جگائیا۔ جگ جگ کھیلے کھیل اپار، کھیلنہار بھو نہ رانیا۔ آدن انتا ایکنکار، عقل کلا اکھوایا۔ کلجگ
تیرا ویکھ اندھیارا، آپ اپنا ویس وٹائیا۔ گیان نام کر اُجیار، من مت سمجھائیا۔ بدھ بیک ایکا دھارا، پنج تت وڈیائیا۔ ست سرُپی کھیل نیارا، ست ست
اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی بدھ رکھائیا۔ بدھی بل ہر نرنکار، ایکا ایک کرایا۔ دیوا دیوا کر اُجیار، باقی باقی میل ملایا۔ دوس
رین پر بھاتی کر پیار، ایکا رنگ رنگایا۔ ڈونگھی گھاٹی کایا غار، آپے ٹلے پھڑ بہایا۔ مارے جھاتی نرگن دھار، آتم تاکی آپ کھلایا۔ کلجگ ساتی بن سنسار، نام

پیالہ ہتھ اٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچ تت کرے رُشایا۔ پنچ تت بالی بال، بندھن بندھ بندھائندا۔ کھیلے کھیل گر گوپال، چندن چند چڑھائندا۔ اپنے پھل لائے ڈال، پھل پھلوڑی دیکھ وکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے اپنا ور، آپ اپنی بوجھ بُجھائندا۔ آپے بوجھے کر وچار، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ مات پتا گھر سٹ ڈلار، سیوک سیوار ہے کمائیا۔ سپر پیایا کر پیار، سائتک ست نہ کوئی رکھائیا۔ تن کرایا جگت شنگار، نام دوشالہ نہ کوئی پہنائیا۔ نین وکھایا جگت دربار، ہر دوار دس نہ آیا۔ بال اوستھا ہوئی پار، جگت جوانی رُپ وٹایا۔ ودوانی نہ لکھے کوئی لکھار، ہر کا بھو نہ کوئی جنایا۔ بدھیمانی بھر بھنڈار، بودھ گیان جنایا۔ اک گیانی ایک دھار، ایک راگ سنایا۔ چو داں بھومکا پاوے سار، در درویشا دیکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا مارگ لایا۔ جگت بدھی مایا موہ، جگت جنجال تڑایا۔ اپنی جوتی آپے چھوہ، اپنا میل ملایا۔ اپنے مندر آپے آگے ہو، آپ اپنا رُپ درسایا۔ اپنے اندھیرے آپے کرے لو، اندھ اندھیر آپ مٹایا۔ اپنی میل آپے دھو، آپ اپنا دیکھ وکھایا۔ اپنا پنچ آپے بو، آپ اپنا پھل لگایا۔ ہر بن اور نہ جانے کو، سرشٹ سبائی بھو نہ رایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا درس دکھایا۔ بدھی بدھ بیک اک کرایا۔ ایک نیترا اپنے دیکھ، ایک بوجھ بُجھائیا۔ ایک لکھیا سچا لیکھ، وید ویاسا گیا سمجھائیا۔ کھیلے کھیل رکھی کیش، خاکی خاک خاک رمائیا۔ الکھ نرنجن دیکھے در درویش، دھام بھومکا اک سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی جوتی جوت جگایا۔ اپنی جوتی جوت جگا، منتر نام درڑایا۔ اندھ اندھیرا جگت مٹا، پرکاش پرکاش سمایا۔ رُپ انوپ اک درسا، نیترا نیناں ترکھا بُجھایا۔ اپنا حصہ آپ وندا، ایک حکم سنایا۔ دہ دشا پھیری رہیا پا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا لیکھ لکھایا۔ شبد منتر نام گیانا، دھر فرمانا ہر جنایا۔ ایک اکھر وڈ وودوانا، جیواں جنتاں رہیا بھلایا۔ ایک تیر اک نشانہ، کوٹن کوٹ گھائل کرایا۔ ایک راج اک راجانا، شاہ سلطان اک اکھوایا۔ ایک بھوپ اک مہربانا، دیناں ناتھ اک ہو جائیا۔ ایک گوپی ایک کاہنا، ایک منڈل راس رچایا۔ ایک کھیلے کھیل دو جہاناں، دو جہاناں پھیرا پائیا۔ ایک داتا گن ندھانا، گونتا ناؤں دھرایا۔ ایک ایک وکھائے پد نربانا، پر م پرکھ اک اکھوایا۔ ایک ایک وکھائے سچ ٹکانا، ایک ایک شبد جڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گیان بودھ وڈی وڈیائیا۔ بودھ گیان جگت جیکارا، ہر ہر آپ لگائندا۔ نام نامہ بن ورتارا،

نر نرائن ویس وٹائندا۔ پنچ تت کر اُجیارا، دھرت دھول سہائندا۔ اُچے ٹلے پر بت چڑھ، جنگل جوہاں پھیری پائندا۔ وشنو دیکھے اک اکھاڑا، شو شکر نام
 دھرائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہم پاربرہم اکھوائندا۔ برہم برہم کر اُجیارا، پاربرہم وڈی وڈیاٹیا۔ ترے ترے دیساں کھیل کرتار،
 ترے ترے لوکاں کھیل نہ راتیا۔ نر نریش سچی سرکار، تخت تاج اک سہائیا۔ سرشٹ سبائی کرے خبردار، جیواں جنتاں ہوئے سہائیا۔ بدھ بیکسی اپر اپار،
 گیان گر رہیا سمجھائیا۔ ساچی ٹیک ہر نرنکار، ہر بن اور نہ کوئی درسائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی سکھیا آپ پڑھائیا۔ سکھ مت بدھ کر
 ہر وچار، اپنا آپ درسایا۔ مدراماس تاج آہار، ہر ہر وچ لکایا۔ غریب نمانے پاوے سار، اتاتھ اتاتھاں میل ملایا۔ نام سننہڑا اپر اپار، سگلا ساٹھا آپ اُچایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ آد کھیل کلج روپ، ہر ہر وڈیاٹیا۔ بودھ بودھ است سروپ، ست پُرکھ بھو نہ راتیا۔
 مٹے اندھیر اندھ کوپ، میٹے رین اندھیری چھائیا۔ اپنا پنکھوڑا آپے جھوٹ، کرے درس بے پرواہیا۔ کلج انتم چکے لہنا دینا جوٹھ جھوٹھ، وکار ہنکار رہن نہ
 پائیا۔ ابناشی کرتا آپے آئے ٹٹھ، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ لکھ چوڑاسی ترے گن مایا لئے لٹ، پنچ وکارا رہن نہ پائیا۔ گرگھاں امرت آتم دیوے ایکا
 گھٹ، جگت ترشنا بھکھ گوائیا۔ ہرجن آون جاون جائے چھٹ، لکھ چوڑاسی پھند کٹائیا۔ کلج کوڑ گڑیارا لوک مات دی گودی وچوں کڈھے کٹ، نام کھنڈا
 ہتھ اٹھائیا۔ لہنا دینا چکائے پوجا پاٹھ، پنچ تت نام رت اک سہائیا۔ شبدی شبد رکھائے ساچا ست، لوآں پُریاں آپ وڈیاٹیا۔ آپے نبے لکھ چوڑاسی وچوں
 لگ، دس کسے نہ آتیا۔ اپنا آپ اپنی چک لئے لکھ، مات پت نہ کوئی اکھوائیا۔ ناتا رکھے مائس مانکھ، اندر وسے بے پرواہیا۔ آدانت نہ ہریا نہ جائے سک،
 ایکا رنگ رہے ہر ہر سچا ماہیا۔ گر سکھ سجن پیت مرار ہرجن بھگت سہیلے اپنی گودی لئے چک، جگت گیان نہ کوئی وڈیاٹیا۔ اپنا بھانا ساچا رانا آپے دیکھے لوک
 مات نہ جائے رُک، نہ کوئی میٹ مٹائیا۔ من مت سرشٹ سبائی لکھ پائے ٹھک، جو جن ہر ہر گئے بھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے
 کرے اُجل لکھ، جگت چنھ نہ کوئی دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہلنک نرائن نر، نرگن نرگن نرگن دھار، سرگن سرگن سرگن
 دھار کر پیار، ادھ وچکارے بیٹھا ڈیرہ لائیا۔

۵ کنگ ۲۰۱۵ بکرمی تیجا سنگھ دے گرہ وکھے سی آئی ٹی روڈ کلکتہ شہر

زرگن ہر ہر میلیا نامہ، ہر ہر روپ اپار سجایا۔ جوتی جوت جوت جوت مہانا، جوتی جوت جوت جگایا۔ شبد شبد ترانہ، ہر ہر آپ سنایا۔ جگ جگ کھیلے
کھیل مہانا، دین دیلا ناؤں رکھایا۔ اکال مورت سری بھگوانا، آد جگادی ویس وٹایا۔ اینکار کھیل دو جہاناں، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
آپ اپنی دھار چلایا۔ ناؤں زرنکار پُرکھ ابناش، ایکا ایک انخواندا۔ کھیلے کھیل سرب گنتاس، گنوتا بھو نہ آسیندا۔ پُرکھ پُرکھو تم شاہو شاہباش، دھن دھنوتا
ناؤں رکھاندا۔ ویکھ وکھائے پرتھی آکاش، گگن پاتالاں پھیری پاندا۔ منڈل منڈپ پاوے راس، برہمنڈ کھنڈ ڈیرہ لانددا۔ آد انت نہ ہوئے وناس، جوئی
رہت ناؤں دھراندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا روپ درساندا۔ اکال مورت ہر زرنکار، ایکا اینکاریا۔ پرم پُرکھ اگم اپارا،
جوتی نورو نور اُجیاریا۔ نہ مرے نہ پئے جم، آوے جاوے وارو داریا۔ لکھ چوراسی جانے کم، پاربرہم برہم اپا رہیا۔ برہم برہم ایکا نام، ایکا ناؤں دھرا رہیا۔
جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچ تت آپ اپا رہیا۔ پنچ تت کر آکار، ہر ساچے بنت بنایا۔ برہم برہم روپ اپارا، پاربرہم وڈی وڈیا۔ اپ
تیج وائے پرتھی آکاش کھیل نیار، من مت بدھ جوڑ جڑا۔ آپے ویسا سب توں باہر، دس کسے نہ آئی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ
اپنا ناؤں دھرا۔ ناؤں دھر ہر زرنکار، لوک مات ویکھ وکھاندا۔ شبدی شبد جیکارا، ایکا ڈنکا آپ رکھاندا۔ راج راجان شاہ سلطان کرے خبردارا، سویا
کوئی رہن نہ پاندا۔ جن بھگتاں دیوے نام پیارا، آتم برہم جناندا۔ ایکا دوجا بھو نیارا، تیجے نیتز درس دکھاندا۔ چوہتا در سچا گھر بارا، ساچے میل ملاندا۔
پنچم پیتا ہر زرنکار، پنچم موہ چکاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سجن ویکھ وکھاندا۔ ہر سجن ہر میترا، پاربرہم کرتار۔ جگ جگ جانے
اپنی ریترا، اک اکل اینکار۔ لکھ چوراسی پرکھے نیترا، مندر اندر بیٹھا دس نہ آئے نو دوار۔ ہر جن کرے پت پت پت پت، بخشے ایکا نام ادھار۔ مٹھا کرے کایا
کوڑا ریٹھرا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ کھیلے کھیل اپرا۔ کھیل کھلنتا ہر زرنکار آد زرنجا، جگ جگ ویس وٹاندا۔ داتا دانی
درد دکھ بھے بھنجا، بھوساگر ویکھ وکھاندا۔ جن بھگتاں دیوے نیتز گیان انجا، اندھ اندھیر مٹاندا۔ چرن دھوڑ کرائے ساچا منجا، ایکا میل گواندا۔ دو

جہانی پردے کجنا، نام پردہ ایک پائندہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس کر، ہر سجن میل ملائندہ۔ جگ جگ ویس ہر کرتار، اپنا آپ کرایا۔ سنجگ ساچے پاوے سار، ست ستوادی ناؤں دھرایا۔ تریتا تیرا کر شنگار، آپ اپنا تن بندھایا۔ رام راما روپ اپار، لیکھا لیکھ نہ کوئی لکھایا۔ دوپر تیری بٹھے دھار، تیرا میرا موہ چکایا۔ بھگتن پتا ہر کرتار، روپ انوپا روپ درسایا۔ شاہو بھوپ سچی سرکار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ آپ اپنا ویکھنہارا، بھو کوئی نہ پائندہ۔ آد انتا ایکنکارا، جگ جگ ویس وٹائندہ۔ نام کھنڈا تیز کٹارا، آپ اپنے ہتھ اٹھائندہ۔ دو جہاناں پاوے سار، سرشٹ سبائی ویکھ وکھائندہ۔ نو کھنڈ پر تھمی اک ادھارا، ستاں دیپاں سیو کمائندہ۔ چوواں لوکاں کھول کوڑا، ہٹو ہٹ پھرائندہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلائندہ۔ دوپر تیری تیری دھار، تیری جھولی پائیا۔ کھیلے کھیل اپرا، کلجگ کالا رنگ رنگائیا۔ سرشٹ سبائی ہو اجیار، آپ اپنا کھ چھپائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد انتا ایک ہر، ایک بنت بنائیا۔ ایک ہر اک کرتار، ایک روپ وٹائیا۔ ایک کر جگت پسار، ایک ہٹ وکائیا۔ ایک کھیلے کھیل نیارا، ایک ویکھ وکھائیا۔ ایک رنگ روے کرتار، ایک دس نہ آئیا۔ ایک بو جھے چو گوارا، ایک برہم جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک ایک اکھوائیا۔ ایک پُرکھ اک ابناش، ایک دھار چلائندہ۔ ایک شاہو اک شاباش، ایک تاج رکھائندہ۔ ایک پون اک سواس، ایک دھیر بندھائندہ۔ ایک منڈل ایک راس، ایک گوپی کاہن اکھوائندہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، آپ اپنا ویکھ وکھائندہ۔ کلجگ تیری کالی دھار، ہر ساچے آپ چلائیا۔ عیسیٰ موسیٰ کر تیار، سنگ محمد ویکھ وکھائیا۔ اللہ رانی تن شنگار، جوتی رنگن اک رنگائیا۔ نانک گو بند کر ادھار، ایک شبد کری گڑمائیا۔ جوت زرنجن کر اجیار، آد زرنجن ویکھ وکھائیا۔ دوہاں میلا وچ سنسار، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ لیکھا لکھیا اپرا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ کلجگ تیری اتم وار، زرنجن جوت کرے رُشنائیا۔ سرشٹ سبائی نہ پاوے سار، لکھ چوڑا سی بھرم بھلائیا۔ سادھ سنت تے پیر پسار، مایا پردہ ایک پائیا۔ گیان دھیان نہ کوئی وچار، جگت و دیا ہوئی ہلکائیا۔ بھگت بھگونت نہ پاوے سار، آتم برہم نہ کوئی جنائیا۔ ناری کنت نہ کوئی پیار، سہنجی سچ نہ کوئی وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ ویکھے کالی شامییا۔ کلجگ تیرا کوڑ پسار، چاروں کُنٹ اندھیرا چھایا۔ سرشٹ سبائی اندھ

اندھیارا، ست پرکاش نہ کوئی کرایا۔ منمکھ جیو ہوئے ہنکارا، کام کردھ لوبھ موہ ہنکار وسایا۔ من مت ایکا جگت پسارا، گُرم ت گئے بھلایا۔ اک ترشنا کھیل نیارا، ہوئے ہنگتا نال رلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، تیرا لہنا تیری جھولی پایا۔ کلجگ کوڑ گڑیارا ڈنک، چاروں گنٹ وجائندا۔ جوٹھ جھوٹھ راؤ رنک، راج راجان نہ کوئی دساندا۔ کر کر بھیکھ ویکھے وار انک، دھرت مات مکھ شرمائندا۔ گرگھ کوئی نہ دسے جوں جن جنک، جنک پُتری سیتا نہ کوئی جنائندا۔ رام نام نہ اٹھائے کوئی دھنکھ، تیر پار نہ کوئی کرائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، تیری دھار وچ سنسار، آپے ویکھ وکھائندا۔ کلجگ کوڑ ناتا، جگت راس چلایا۔ دس نہ آیا پُرکھ بدھاتا، رین اندھیری چھایا۔ لکھ چوراسی بھرے بھلے ذاتا پاتا، اتم برہم نہ کوئی جنایا۔ نظر نہ آئے اک اکانتا، ہر بیٹھا آسن لایا۔ دیونہارا جیوا داتا، جیوا دان جھولی پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، زرگن جوت کرے رُشانیا۔ زرگن جوت پُرکھ اک اکلا، ایکا ایک اکھوائندا۔ سرشٹ سبائی ویکھے جگت محلہ، نو کھنڈ پھیرا پائندا۔

میل ملاو رانی اللہ، انا الحق میل ملائندا۔ ویکھ وکھائے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈونگھی ڈلا، جل تھل ورول وکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، تیرا ڈورُ تیری دھار، تیرے ہتھ رکھائندا۔

۳۵

۳۵

سنگر شبد دین دیال، سرب گناگن بھر پوریا۔ آد جگاد کرے پرتپال، ہرجن حاضر حضوریا۔ کایا بیٹھ سچی دھر مسال، جوتی ویکھے نورو نوریا۔ دُھن انادی وجائے شبد تال، انحد سیوا لا رہیا۔ دیوے نام سچا دھن مال، سچ خزانہ اک وکھا رہیا۔ توڑنہارا جگت جنجال، جاگرت جوت اک جگا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، انتر منتر اک وکھا رہیا۔ انتر آتم شبد گیان، گر پورے ہتھ وڈیایا۔ جس جن دیوے ہو مہربان، سو جن بوجھ بُجھایا۔ بھرے بھلے جیونادان، مایا ممتا موہ ہلکایا۔ ناتا نہ چھٹے پنچ شیطان، پنچم میل نہ کوئی ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن دیوے اپنا ور، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ اپنا رنگ ہر کرتار، ہرجن آپ رنگائندا۔ پہلے بخشے چرن پیار، ساچا راہ وکھائندا۔ دُوجے میل اپرا، گھر مندر اک سہائندا۔

تیجے نیز کھول کواڑ، نج درس درس دکھائندا۔ چوتھے گھر دیوے واڑ، پرمانند سمانندا۔ پنچم وانہ لگے تتی ہاڑ، جس جن ہتھ سمرتھ ٹکائندا۔ دھرم دکھائے
 اک اکھاڑ، نام بنسری اک وجائندا۔ ڈھردر گاہی ساچا لاڑ، ہر سجن میل ملائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک منتر نام درڑائندا۔ ایک
 شبد اک گیان، ایک گر وڈیائیا۔ ایک چرن اک دھیان، ایک ہر لو لائیا۔ ایک جوتی برہم گیان، ایک پاربرہم سرنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 دے مت رہیا سمجھائیا۔ دیوے مت پڑکھ اکالا، ہر ہر وڈ وڈی وڈیائیا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکالا، جو جن نیز لوچن درشن پائیا۔ شبدی گر بن دللا، آپ اپنا
 ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک ایک آپ اھوائیا۔ ساچی مت جگت سنسار، ہر جن ہر جنائندا۔ ایک تپ اپرا، ایک در نہ کوئی
 دکھائندا۔ تیرتھ تپ پارکنار، تھر گھر ڈیرہ لائندا۔ مسجد مندر مٹھ گردوار، کایا گڑھ سہائندا۔ دیبا باقی کر اجیار، پرکاش پرکاش دکھائندا۔ امرت آتم بھر
 بھنڈار، سر سروور اک جنائندا۔ آپے بن جگت ورتار، نام پیالہ اک پیائندا۔ بھرے بھلے نہ جیو سنسار، جیون مرن پھند کٹائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، ایک اکھر جگت وکھر، ساچی سکھیا سکھ سمجھائندا۔ نام اکھر نام وکھر، پرہ نام میل ملایا۔ اپنے ڈنڈے نہ کوئی جائے چڑھ، ہر ساچے
 آپ دکھایا۔ درس دکھائے نہ کوئی سیس نہ کوئی دھر، نرگن جوت کرے رُشائیا۔ گرگھ اپنے آپے لئے پھڑ، آپ اپنا میل ملایا۔ اگنی ہون نہ جائے سڑ،
 مڑھی گور نہ کسے دایا۔ آپ بندھائے اپنے لڑ، نہ کوئی توڑے توڑ تڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سو پڑکھ نرنجن ایک ایک نام درسایا۔ سو
 پڑکھ نرنجن ہر بھگوان، سر سروور اک سہایا۔ ہنگ برہم پاربرہم کر دھیان، اوانگ سوہنگ ایک رنگ رنگایا۔ کرم دھرم جرم مٹے نشان، جس جن اپنا نام
 درڑایا۔ کرپا کرگن ندھان، لیکھا لیکھ دے مٹایا۔ جگت دکھائے سچ نشان، سچ وست جھولی پایا۔ جودھا سوربیر ہوئے بلوان، سٹ ڈلارا آپ اپایا۔ دوجا
 دیوے جیبا دان، جگت جوڑی جوڑ جڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن دیوے شبدی ور، پوت سپوتا میل ملایا۔ ماتا سیرتی دند،
 پتا پوت وڈیائیا۔ ساچے در چڑھے چند، جگت ہوئے رُشائیا۔ خوشی کرے بند بند، سنساروگ گوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت روگ
 ڈھاپے کندھ، شکھ شکھ سچ سچ سہایا۔ نرگن روپ نرکار، ہر ہر آپ اھوائیا۔ سنگر روپ اپرا، شبدی شبد دھرایا۔ بھگتن میت مرار، نامہ نام درڑایا۔

گرمکھاں میل سنسار، گُرمِت اِک جنایا۔ منمکھ تے پیرِ پَسار، کھجک اندھیرا چھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، عقل کل اکھوایا۔ ہر ہر
 رُپ اپار، جوتی عقل کل آپ اکھوایا۔ ہر ہر رُپ اپار، جوتی جوت رُشَنایا۔ سَنگَر شبد ادھار، پارِ برہم جنایا۔ گرمکھاں چرن پیار، ایکا بوجھ بُجھایا۔ منمکھ جیو
 گوار، نیز نین نہ درشن پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، داتا دانی سورا سربگ، ایکا ایک اکھوایا۔ ہر ہر ہر بھگوان، نرگن رُپ اپاریا۔
 سَنگَر داتا مہربان، آپ اپنا ناؤں دھرا رہیا۔ گرمکھاں دیوے جیبا دان، آتم برہم جنالیا۔ منمکھ بھلے جیو نادان، بھرے گڑھ نہ کوئی تڑا رہیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلا رہیا۔ کھجک جیو جگت نادان، مایا موہ رکھایا۔ گرمکھ ساچے ہر ہر گان، ہر نامے لولایا۔ سَنگَر پورا ویکھے
 مار دھیان، آلس نندرا وِج نہ آئیا۔ ہر جن میلا دو جہان، ہر ہر ساچا آپ کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ ہر
 داتا بلوان، ایکا اینکاریا۔ سَنگَر پُرکھ سلطان، شاہ شہانہ آپ اکھوارہیا۔ گرمکھ سگھڑ سیان، گھر ساچے منگل گارہیا۔ منمکھ گدھ انجان، ہوئے روگ ودھا
 رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجک تیرا مول چکا رہیا۔ منمکھ جیو جگت اندھیار، کام کرودھ ہلکایا۔ گرمکھ بوجھے گر وچار، گر منتر نام
 درڑایا۔ سَنگَر پورا پاوے سار، گھر ساچے میل ملایا۔ نر نرائن آپ کرتار، نرگن جوت کرے رُشَنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجک
 اتم ویکھ وکھایا۔ ہر نرائن ہر کرتار، ایکا اینکاریا۔ سَنگَر پورا وِج سنسار، لکھ چوراسی دے ادھاریا۔ گرمکھاں بھرے نام بھنڈار، جگت ترشنا میٹ مٹا رہیا۔
 منمکھاں مارے اتم مار، دھرم رائے ہتھ پھرا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجک تیری اتم ونڈ ونڈایا۔ منمکھ جیو آتم اندھ، جگت
 اندھیرا چھایا۔ گرمکھ گان سہاگی چھند، ہر ہر نام دھیایا۔ سَنگَر پورا سد بخشنڈ، بخشنہار آپ ہو جایا۔ ہر ہر لکھی نرائن گند، بھگون بھگوان رُپ سَمایا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجک کریا آپ مٹایا۔ نر نرائن دیناں ناتھ، ایکا جوت اکالیا۔ سَنگَر پورا سگلا ساتھ، دیناں بندھپ دین دیا لیا۔ گرمکھ
 سگل و سورے جان لاتھ، تٹا جگت جنجالیا۔ منمکھ کچھ نہ آیا ہاتھ، انت کھائے جم کالیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجک کھیلے کھیل
 نرالیا۔ منمکھ جیو رہے رو، کھجک رین اندھیری چھایا۔ گرمکھاں دُرمِت میل دھو، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ سَنگَر پورا آگے ہو، دیوے درس ہر گھٹ تھانیا۔

پُرکھ اکال اگم اتھاہ آپے وسے پُریاں لوء، گگن پاتالا آپ سمائیا۔ ہری ہر ہر آپے ونڈ، برہمنڈ کھنڈ ونڈ ونڈایا۔ سَنگَر پورا دیکھے جیرج انڈ، اُتبیج سیتیج ڈیرہ
 لائیا۔ گرگھ نار نہ ہوئے رنڈ، کنت سہاگی اک ہنڈھایا۔ مَنگھاں ستا دے کر کنڈ، دس کسے نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک
 تیری اتم ور، ایک جوتی نور کرے رُشنایا۔ جوتی نور ہر اُپا، اپنا کر م کمایا۔ ستن ساجن میل ملا، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ راجن راج آپ اکھوا، شاہ سلطان ویس
 وٹایا۔ دیس ماجھن دھام سہا، سمبل نگری ڈیرہ لایا۔ گو بند گر دے وڈیا، نام کھنڈا ہتھ اُٹھایا۔ پوت سپوتا براہمن گوڑا رُپ وٹا، آپ اپنا ناؤں رکھایا۔ وید
 ویسا گیا لکھا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ اُچے ٹلے ڈیرہ لا، بیٹھا لکھ چھپایا۔ سسا قلعہ اک بنا، سَنگَر رُپ سمایا۔ اُپر ہوڑا دے لگا، زرگن سرگن دیکھ وکھایا۔
 جوتی جوڑا میل ملا، شبدی ڈنک وجایا۔ اَسو گھوڑا آپ دوڑا، برہما وشن شو سیوالایا۔ دو جہانی پوڑا اک لگا، ایک مارگ دے وکھایا۔ چار ورنناں بنائے بھین بھرا،
 ہوئے ہنگتا روگ گویا۔ کلجک ناتا کوڑا دے تڑا، تھر کوئی رہن نہ پایا۔ سرشٹ سبائی ایک اکھر دے پڑھا، نام منتر اک جنایا۔ ایک مارگ دے لگا، ایک چند
 رہیا وکھایا۔ ایک قادر کرتا کریم آپ اکھوا، بے عیب پروردگار نام دھرایا۔ اک مقامے حق خدائے دے وکھا، حق حقیقت پھول بھلایا۔ ایک کلمہ دے پڑھا،
 کائنات آپ سمجھایا۔ گانتری منتر اک سکھا، ایک وید پُران اُپایا۔ شاستر سمرت اک جنا، ایک رُپ درسایا۔ ایک ایشٹ دیو دے وکھا، دیوی دیوا آپ ہو جایا۔
 لکھ زرنجن آپ اپنی جوت جگا، ہر گھٹ دیکھے تھاوں تھایا۔ کھانی بانی ڈیرہ لا، دُئی دوتی پردہ دے چُکایا۔ میرا تیرا بھیو چُکا، سنجھ سویرا اک وکھایا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوڑاسی دیوے ور، چار ورنناں اٹھاراں برناں راج راجاناں شاہ سلطاناں ایک رنگ رنگایا۔ ایک رنگ ہر رنگ، چار
 ورن پرنا سندا۔ جمناسرتی دیکھے گنگا، چرن دوار اک سہا سندا۔ اٹھسٹھ تیرتھ وجے مردنگا، انحد سیوالا سندا۔ لکھ اگوچر سوربیر سور سربنگا، آپ اپنا ناؤں
 رکھا سندا۔ آکاش پاتالاں گگن منڈل لوک پرلوک چوڑاں ہٹ پر تھمی آکاش آپ لنگھا، لکھ چوڑاسی ڈیرہ لا سندا۔ چٹے اَسو کسیتنگا، سولاں کلیاں آسن
 پاندا۔ جیو جنت دیکھے بھکھا ننگا، نو کھنڈ پھول بھلا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، جوتی دپیک اک جگا سندا۔ جوتی
 دپیک اک اُجیارا، ہر ساچی جوت جگایا۔ سرشٹ سبائی پاوے سارا، چاروں کُنٹ دیکھ وکھایا۔ دہ دشا میٹے اندھ اندھیارا، رُو سس اک رُشنا ئیا۔ پنچم مینا پنچم

کر پیارا، پنچم موہ چُکائیا۔ گن گندھرب تیخ گائُن سب وارو وارو، دوس رین سیو کمائیا۔ اند اندراسن وسیا باہرا، کلجگ کوکے دے دُہائیا۔ شو شکر رووے زارو
 زارا، باسک تشکا گلوں لاہیا۔ برہمانیتز رہیا اگھاڑا، چاروں کُنٹ گھ بھوائیا۔ لوک مات لئے اوتارا، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ چوواں طبقاں ویکھے پاڑا، خلق
 خدائے پھول بھلائییا۔ منگی منگ محمدی یارا، اتتم پور کرائییا۔ گوہند میلا میت مُرار، گھر ساچے وٹی ودھائییا۔ نہہکنک پُرکھ کرتارا، آپ اپنا ناؤں دھرائیا۔
 رُوپ رنگ نہ کوئی وچارا، ورن گوت نہ کوئی رکھائییا۔ مات پتا گھر نہ سُت ڈلارا، بتی دند نہ سیر لگائییا۔ رتی رت نہ کوئی رکت بوند گارا، اٹاں نہ بنت کوئی
 بنائییا۔ ہڈ ماس ناڑی چم نہ کیا تیار، نہ کوئی بنت بنائییا۔ من مت نہ کوئی آدھارا، بُدھ بیک نہ کوئی وکھائییا۔ جوت نرنجن نہ ہوئے اُجیارا، برہم برہم نہ کوئی
 سرنائییا۔ پاربرہم ہر لئے اوتارا، آپ اپنا ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نہ آپ اھوائیا۔ نہہکنک پُرکھ ابناشا،
 ایکا ایک اھوائندا۔ ایکا ویکھے کھیل تماشا، سرشٹ سبائی کھیل کھلائندا۔ مات گربھ نہ آئے دس دس ماسا، جننی جن نہ کوئی رکھائندا۔ کسے تول نہ تُلے
 تولے ماشہ، من سیر نہ کوئی رکھائندا۔ بھو نہ پائِن پر تھی آکاشا، جل تھل آپ سائندا۔ اپنے مندر آپے کریا واسا، سمبل نگری اک اُپائندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نہہکنک نرائن نہ، نر نرائن آپ اھوائندا۔ نر نرائن مورت اکال، نہ بھو رُوپ سایا۔ پرگٹ ہو دین دیاں، ایکا دوجا بھو چُکایا۔
 تیجے نین ویکھے سچی دھر مسال، ساچے مندر ڈیرہ لایا۔ چوتھے پد رہیا سال، پنچم میلا سہج سُبھایا۔ چھیویں چھپر چھن نہ کوئی وکھال، چار دیوار نہ کوئی رکھایا۔
 ستویں ست پُرکھ نرنجن کھیل نرال، دیپک جوت اک جگایا۔ گوہند پھل لگائے ساچے ڈال، امرت میوہ دے کھوایا۔ نانک نرگن آپے پال، نام ندھانا ویکھ
 وکھایا۔ گرگھ ساچے بال انجان، آپ اپنی گود اُٹھایا۔ شبد جنائی دھر فرمان، بودھ اگادھ آپ سُنایا۔ ایکا دُھنی راگ سُنائے ساچے کان، انحد ویکھ وکھایا۔
 پنچم میلا میت جہان، میل ملاوا آپ کرایا۔ رکھی کیس سری بھگوان، در دوارکا دے سُبھایا۔ سیتا سرتی کر پروان، رام راما گھر وسایا۔ گرگھ ساچا چتر سُبجان،
 گھر ساچے منگل گایا۔ پایا پُرکھ شاہ سلطان، وچھڑ کدے نہ جایا۔ لیکھا چھکے وچ جہان، آون جاون پنڈھ مُکایا۔ سنگر پورا ہو مہربان، غریب نمانے رہیا گلے
 لگایا۔ سہج بھلائے ست نشان، ست رنگ آپ وکھایا۔ پنچم سپس سوہے تاج مہان، پنچم کھی اُپایا۔ پنچم راگ جوگ سلطان، شبد کھنڈا ہتھ اُٹھایا۔ پنچم

جودھا سُو رِ بلوان، پنچم چرن کول دھیان رکھایا۔ پنچم رکھائے اک نشان، پنچم ایک راہ چلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتتم
ور، نہکلنک نرائن نر، شبد ڈنک راؤ رنک، ایک ایک رہیا سنایا۔ شبد ڈنکا دھر درگاہ، ہر ساچا آپ وجائندا۔ اگم اگمٹرا بے پرواہ، بھیو کوئی نہ پائندا۔ سرشٹ
سبائی بن ملاح، لوک مات ویکھ دکھائندا۔ درگھر چپائے ایک ناں، سو پڑکھ نرنجن دیا کماندا۔ چار ورنال بہائے ایک تھاں، ایک دھرم رکھائندا۔ پھڑ پھڑ ہنس
بنائے کاں، دُرمت میل گوائندا۔ آپ اٹھائے پھڑ پھڑ بانہہ، دوس رین سیو کماندا۔ کرنہارا سچ نیاں، ساچے تخت آپ سہائندا۔ تھر گھر بیٹھا ایک تھاں،
دو جا در نہ کوئی دکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سرشٹ سبائی آپے پتا ماں، پتا پوت آپ ہو جائندا۔ مات پتا میت ست دُلا را،
ہر جن ہر اکھوائندا۔ بھگتن مپتا ہو اُجیارا، ست لوک پھیرا پائندا۔ شبدی شبد دھنکارا، نادی ناد وجائندا۔ باقی دیپ جوت اُجیارا، مندر اندر کرائندا۔ کھنڈا
کھڑگ تیز کٹارا، چنڈ پرچنڈ ورتائندا۔ تیر کمان رسنا چلہ اینکارا، اک کمان کھچائندا۔ پنچ تت وکارا مارے مارا، بجر کپائی چیر چرائندا۔ جوٹھی جھوٹھی میٹے
دھاڑا، سچ سچ اک در سائندا۔ سبجگ تیرا سچ اکھاڑا، گھر ساچے آپ لگائندا۔ دوس سہائے ستاراں ہاڑا، ہر سنگت میل ملائندا۔ جگے جوت بہتر ناڑا، آکاش
پرکاش کرائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، نرگن سرگن کھیلے کھیلے گرگمھ میل جوت نرنجن چاڑھے تیل، آد نرنجن
سگن منائندا۔

★ ۵ کنگ ۲۰۱۵ بکرمی میہر سنگھ دے گھر کلکتہ ★

الکھ گردیو نموست، نمونمو نمسکار۔ پاربرہم برہم اُتپت، برہما وشن شو ادھار۔ نام بیچے ساچے وت، لکھ چوراسی ویکھ گلزار۔ ایک دات کملاپت،
اشٹ دیو سرشٹ سنسار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نرگن سرگن سرگن کھیل اپار۔ آد شکت جوت بھوانی، ا شنبھج بوریایا۔ نام شکت چنڈ ندھانی، کھنڈ
برہنڈ پھرایا۔ گدا چکر تیر نشانی، سنگھ نام وجایا۔ آد جگادی کھیلے دو جہانی، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا

ویکھ دکھایا۔ نرگن جوت جوت اُجیار، نرکار سماںیا۔ سرگن نرگن کھیل اپار، بھيو کوئی نہ پانیا۔ چنڈ پر چنڈ کھیل برہمنڈ لوک مات پسار، چار کُنٹ دہ دشا ویکھ
 دکھانیا۔ کھرگ کھنڈا تیز کٹار، اُپر شاہ رگ مارے مار، دھرت دھول وڈیاںیا۔ سیس پگ دھرنی دھار، جگت جگ مٹے سنسار، بھگوت بھگوتی نام وڈیاںیا۔
 اگنی اگت کھ انگیار، ترے ترے لواں رہی ساڑ، جوالا جوت رُشانیا۔ سنگھ شیر ہر آسوار، رُپ انوپ سرگن دھار، ناری نر آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد شکت آد ایشٹ آپ اپنا ویکھ دکھانیا۔ آد رُپ انجو پرکاش، نورو نور سماںیا۔ کھیلے کھیل پر تھی آکاش، دھرت دھول ویکھ
 دکھانیا۔ لکھ چوراسی لیکھا ویکھے ہڈ ناڑی ماس، رکت بوند پھول بھلانیا۔ بھيو گھلائے پون سواس، رسنا جہوا کھوج کھجانیا۔ آپ اپنی پاوے راس، برہمنڈ کھنڈ
 جیرج انڈا تہج سیتج ہوئے پردھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شکت رکت ویس وٹانیا۔ شکت رکت ہر ہر، سرگن رُپ سماںیا۔ سرگن
 کھیل وچ سنسار، نرگن کھ چھپانیا۔ شستر دُھج اپر اپار، بستر تن سجانیا۔ محل اٹل اُچ مینار، بیٹھا بے پرواہیا۔ جل تھل پاوے سار، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ساگر
 سندھ ویکھ دکھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد انت ہر بھگونت، آپ اپنی جوت جگانیا۔ جاگرت جوت ڈگمگا، نیناں نین شنگاریا۔ بائی دیوا
 اک کاکا، اگیان اندھیر مٹالیا۔ امرت آتم بوند سوانتی اک پیا، ترشنا بھکھ گوارہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کجگ ویکھے جگت پوجا، بھيو
 چکائے ایکا دوجا، نین گھلائے ہر جن تیجا، چوتھے پد ملا رہیا۔ چوتھے پد بھگت وڈیاں، بھگوان میل ملایا۔ پنچم گھر سہج سکھدائی، ہر ہر منگل گایا۔ چھیویں چھپر
 چھن نہ کوئی دکھائی، نرگن سرگن وچ سماںیا۔ ستویں ست پُرکھ نر نجن ابناشی کرتا اکال مورت اجونی رہت، آد شکت اک پرکاش دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے جگایا۔ جگت پُستک پوجا پاٹھ، گیان دھیان وڈیاںیا۔ سرشٹ سبائی ناتا اٹھساٹھ، تیرتھ تٹ ویکھ دکھانیا۔ چاروں
 کُنٹ کٹو گھاٹ، گاوت گاوت رین وہانیا۔ نو کھنڈ جگت ہاٹ، لکھ چوراسی رہی گھلانیا۔ تریلوک آن باٹ، آون جاون رچن رچانیا۔ بن ہر ساچے نہ کوئی
 چکائے لہنا دینا مستک ماتھ، جوت للاٹ نہ کرے رُشانیا۔ سنگر پورا سکھا سہیلا سدا سہیلا ساتھ، وچھڑ کدے نہ جانیا۔ آد چکاد جگ جگ گرکھاں ہر بھگتاں
 ہر جنان دیوے نام دات، آپ اپنی بوجھ بھجھانیا۔ چرن کول اُپر دھول راکھ، پرم پُرکھ دیا کمانیا۔ آپ بندھائے سچانات، سچ سچ سمگری جھولی پانیا۔ اندر

مندر آپے کھولے تاک، گھر ساچا وکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے نام ور، در گھر ہر مندر اندر وڑ، اُپر چوٹی چڑھ، محل اٹل دسم دوار ہر نرنکار جوت اگم اپار، ست سرُپ شاہو بھوپ میل ملائیا۔

★ ۶ کنگ ۲۰۱۵ پکرمی کھتار سنگھ دے گھر کلکتہ ★

نرگن جوت ہر نرنکار، آد پُرکھ اکھوایا۔ اک اگلا ایکنکار، اکھ اکھنا ناؤں دھرائیا۔ جوتی نور کر اُجیار، جوتی جوت کرے رُشائیا۔ لوآں پُریاں وکھ وچار، آپ اپنی بنت بنائیا۔ برہما وشن شو دیوت سُر کر پسار، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ جگ جگ مات لے اوتارا، رُپ انوپ ہر درسائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد نرنجن آپ اکھوایا۔ آد نرنجن ہر کرتار، ایکا انک سمایا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، وید کتیب بھيو نہ رایا۔ دو جہاناں پاوے سار، مات پاتال آکاش وکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ابناشی کرتا آپ اپنی کار کرایا۔ کرنہار ہر سمرتھ، اپنی کل ورتائندا۔ سرشٹ سبائی چلائے رتھ، رتھ رتھو ہی آپ اکھوایا۔ شبد جنائی اکتھنا اکھ، بودھ اگادھ شبد جنائندا۔ لکھ چوراسی دے متھ، نام مدھانا ایکا پائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اگلا سرشٹ سبائی وکھ محلہ، جوت سرُپ جوت جگائندا۔ نرمل جوتی نرنکار، ایکا نور رُشائیا۔ پُرکھ ابناشی کرپا دھار، لوک مات وکھ وکھایا۔ کلجگ تیری انتم وار، نہہکنکا ناؤں رکھایا۔ شبد ڈنکا اپر اپار، برہمنڈاں کھنڈاں دے سنائیا۔ سیوک سیوا کرے اپار، دوس رین کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پاربرہم آپ اکھوایا۔ پاربرہم ہر پُرکھ بدھاتا، پرم پُرکھ اکھوایا۔ کھیلے کھیل اک اکانتا، عقل کلا اکھوایا۔ سرشٹ سبائی پتاما، لکھ چوراسی بال اٹھایا۔ اتم رکھے اپنی ذاتا، ورن برن نہ کوئے رکھایا۔ جس جن دیوے ساچی داتا، نام پدارتھ جھولی پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد نرنجن ویس وٹایا۔ آد نرنجن ہر نرنکار، نرگن رُپ سمایا۔ کھیلے کھیل کلجگ تیری انتم وارا، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ رُپ اکھ اگم اپار، مات پت نہ کسے جایا۔ نہ کوئی سجن میت مرارا، بندھن بندھ نہ کوئی بندھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا

کھیل کھلایا۔ اپنا کھیل کھلائے ہر بھگونت، ہر ہر وڈی وڈیائی۔ دیکھ دکھائے جگا جگت، جگ جگ وڈ وڈیائی۔ گرگھ اٹھائے ساچے سنت، آپ اپنی بوجھ
 بُجھائی۔ مسمکھاں مایا پائے بے انت، گوڑھی نیند سوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، لوک مات کرے
 رُشنائیا۔ نرگن جوتی نور اکالا، ہر ہر آپ اھوایا۔ دیناں بندھپ دین دیا، ہر ساجن میل ملایا۔ آون جاون توڑے جگت جنجالا، لکھ چوراسی پھند کٹایا۔ اک
 دکھائے دھر مسالہ، کایا مندر اک سہایا۔ دیک جوتی جگے نرالا، نام باقی ایکا پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، ہر نامہ ناؤں
 دیکھ دکھایا۔

★ ۶ کنگ ۲۰۱۵ بکرمی ہر بھجن سنگھ دے گھر کلکتہ ★

دھن بھاگ ہر پایا، اتم موکھ دوار۔ جگت نیتز دس نہ آیا، اتم انتر اک پیار۔ کایا کھیڑا دیکھ دکھایا، آپ اپنی کرپا دھار۔ کرم کگرماں لیکھ لکھایا،
 مائس مانکھ آپ ادھار۔ پورب لہنا جھولی پایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جنم جنم کرم وچار۔ پورب جنم پورب لہنا، پورب جھولی پائیا۔ پورب
 درشن پائے نیناں، کرم کگرم گنائیا۔ لکھ چوراسی لہنا دینا، رائے دھرم دے سزائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آون جاون دیکھ دکھایا۔
 پورب جنم مائس راسی، ہر ہر دیکھ دکھائیا۔ مائس جنم پنڈت کاشی، تنک للاٹ لگائندا۔ مندر اندر بہہ بہہ کھادا ماسی، ہر ہر ندر نہ آئیندا۔ پنج تت وکارا کایا
 دیہی انت وناسی، دھرم رائے دنڈ لگائندا۔ نو نو نو جنم کاگ کاگ گرلاسی، کاگی کاگ گرلائی۔ اتم میلا بھگت اداسی، سنتن دیکھ دکھائندا۔ سنتن پوری کر
 آسی، در دوار سہائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پورب جنماں دیکھ دکھائندا۔ پورب جنم جگت ناتا، ہر ہر آپ بندھایا۔ ساچے سنت
 بخشئی ایکا داتا، امرت جل کھ چوایا۔ کاگی کاگ آپ پچھاتا، نیتز رورونیر وہایا۔ کون میٹے اندھیری راتا، کون بنس روپ جنایا۔ کون پیائے امرت بوند سوانتا،
 آون جاون گیڑ کٹایا۔ ہر شبد جنائے بوہ بوہ بھانتا، آپ اپنا راگ الایا۔ اتم میلا کملاپاتا، مانک مائس دیکھ دکھایا۔ درس دکھائے اک اکانتا، ایککارا روپ وٹایا۔

آپے ویکھے مار جھاتا، ویکھنہار دس نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پُرب لہنا لکھیا لیکھ، دُھر مستک ویکھ وکھایا۔ دُھر مستک لیکھا ہر نرنکار، جیو جنت پچھانیاں۔ نرگن جوتی کر اُجیار، ویکھے کھیل دو جہانیاں۔ جگت نین اندھ اندھیار، ہر ہر بھيو کوئی نہ پانیا۔ آتم ترشنا اک پیار، ایکا منگ منگانیا۔ چرن کول جن ویکھے ڈھیہہ پئے دوار، کر کرپا دیوے مت ہر مہربانیاں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرب کرماں ویکھ وکھانیا۔ پُرب کرماں ناتا جوڑ، ہر ساچا دیا کما سندا۔ اک چڑھائے ساچے گھوڑ، رتھ رتھو اہی شبد اکھواسندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرب اکم اگمڑی کار کما سندا۔ اگمڑی کار ہر کرتار، اپنی آپ کرائیا۔ لیکھے لائی ہڈ ماس ناڑی چم وچ سنسار، جو جن ڈھیہہ پئے سرنایا۔ نو نو نو جنم اترے پار، رنگ راتا رنگے رنگ ساچا ماہیا۔ کرمی کرم کرے وچار، امرت گھ کھوایا۔ گات گات ہوئے ادھار، رسنا جہوا ہر گن گانیا۔ پات پات میت مرار، پت پت پت کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نیتز لوچن نین اندر مندر ویکھ وکھانیا۔ اندر مندر ساچا نیتز، ہر ہر آپ سہایا۔ گرگھ بھلوڑی کایا مہینہ چیتز، سچ سوگندھی آپ دھرایا۔ آپے میت مرارا میتر، در در بارے پھیری پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستن لیکھا ہر دوار، منگی منگ بن بھکھار، کاگی کاگ روپ وٹایا۔ کاگی کاگ ہسا بول، آتم رنگ ترانیاں۔ رنگ مھٹھی کایا چول، ویکھے کھیل سری بھگوانیاں۔ نام کنڈے ساچے تول، دیوے داتا دانی دُھر فرمانیاں۔ اپنا در آپے کھول، اپنے گھر کرے پروانیاں۔ آپے مایا ممتا ہوئے ہنگتا لئے وِول، ست سنتو کھ اک وکھانیاں۔ ساجن میتا اک اتیتا دوس رین وسے کول، آپ اپنا بھیکھ وٹانیا۔ شبد انادی دُھن آتمک انحد وجائے ڈھول، راگ سنائے ساچے کانیا۔ گھر گھیر دیوے نام شبد اڈول، کر کرپا وچ جہانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بردھ جوانی اوستھا بال، بال جوان بیڑا نیتز نین وکھانیا۔

چرن دھوڑ ہر دوار، ہر جن وڈ وڈیایا۔ منگے منگ بن بھکھار، دوئے جوڑ سپس جھکانیا۔ نیتز درس اگم اپار، اتتم ہر لو لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بخشنہار سچ سرنایا۔ آپے پتا آپے ماتا، بالک انجانے گود اٹھاسندا۔ آپے دیونہار نام داتا، آپ اپنا نام جپاسندا۔ ایکا میٹے اندھیری راتا،

اگیان اندھیر مٹائندا۔ امرت آتم پیائے بوند سوانتا، امرت آپ ورتائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن دیوے نام ور، بھگت بھنڈار
 آپ بھرائندا۔ نام وست جگت امول، گرگھ ورلے پائیا۔ اکھر وکھر شبد بول، دو اکھر جوڑ جڑائیا۔ آپ اپنا پردہ کھول، آپ اپنا درشن پائیا۔ پرکھ اگتا بیٹھا
 کول، دوس ریّن ویکھ وکھائیا۔ نام مردنگا وجائے ڈھول، انحد راگ الائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن دیوے نام چرن کول پتی
 سرنائیا۔ چرن کول جن دھیان، ہر ہر آپ رکھائندا۔ آتم جوتی برہم گیان، پاربرہم وکھائندا۔ امرت آتم پین کھان، بھکھ مٹائندا۔ ڈھنی راگ سنائے
 کان، راگ انادی آپے گائندا۔ جگ جگ ہو یا جانی جان، گھٹ گھٹ ڈیرہ لائندا۔ سرشٹ سبائی سنج مسان، لکھ چوراسی پھول بھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، چرن کول کول چرن آپ اپنا رنگ رنگائندا۔ رنگ رتا ہر کرتار، نج گھر ویکھ وکھائندا۔ دیوے مت جگت سنسار، در مندر اک
 سہائندا۔ ہوئے ترشنا روگ نوار، ہوئے ہنگتا گرھ تڑائندا۔ نام دیوے سچ خمار، دوس ریّن اک وکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس
 جن دیوے نام ور، بھگت بھگوتا دو جہاناں ایک ایک، ایک میل ملائیندا۔ ہرجن ہر ہر پیکھیا، پاربرہم کرتار۔ جگ جگ کرائے اپنا ویسیا، آدانتا ایکنکار۔ سچ
 سنگھاسن نر نریشیا، روپ انوپا اگم اپار۔ تھر گھر بیٹھا لیکھیا، گونتا گن وچار۔ جوتی شبدی آپ پروسیا، نظر نہ آئے روپ کرتار۔ سیوک سیوالائے برہما
 وشن مہیش گنیشیا، لکھ چوراسی کرے خبردار۔ جن بھگتاں کرے بدھ بیکیا، دیوے نام ادھار۔ چرن کول جن سچی ٹیکیا، آتم انتر اک پیار۔ ویکھ وکھائے
 دھاری کیسیا، مونڈ منڈائے سچ دربار۔ نانک گوہند داتا دس دسمیسیا، راما کرشنا روپ اپار۔ سنگ محمد لکھ لیکھیا، میل ملاوا چار یار۔ عیسیٰ موسیٰ کر ادیسیا،
 دوئے جوڑ چرن نمسکار۔ دھرم رائے نیز پیکھیا، نیز نین اگھاڑ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سجن لائے پار۔ ہر سجن ہر رنگ مانیا، پایا
 پر م پرکھ کرتار۔ ایک دو جا بھو چکانیا، ہوئے ہنگتا روگ نوار۔ تیجا نیز اک گھلانا، میٹ مٹائے اندھ اندھیار۔ چوتھے پد انت سماں، گھر میلا میت مرار۔
 پنچم شبد اناہد بانیاں، سنے سنائے اپر اپار۔ چھپر چھن نہ کوئی وکھانیا، جوتی نور ہر اجیار۔ ست پرکھ سلطانیا، اکال مورت بھیونیا۔ اٹھان تان وچ نہ آنیا،
 من مت بدھ نہ کوئی سنگار۔ نو دوار نہ ویکھ وکھانیا، لکھ چوراسی گئی ہار۔ دسے میل سری بھگوانیا، ہرجن میلا میت مرار۔ شبد سنگھاسن اک مہانیا، شبد

سنگھاسن اپر اپار۔ آتم سبجا آپ وچھانیا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ ساجن لائے پار، کایا مندر ہر دوار ہر ساچا آپ سہانیا۔ درس دان آتم منگ، جو جن در منگ منگانیا۔ دوس ریّن وسے سنگ، وچھڑ کدے نہ جانیا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ، نام رنگن اک رنگانیا۔ امرت دھار وہائے گنگ، سمرتھ پُرکھ ہتھ وڈیانیا۔ انگیکار لائے انگ، آپ اپنی دیا کمانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن دیوے نام ور، آتم درسی درس دکھانیا۔ آتم درس ترشنا پیاس، ہر جن اک دکھاندا۔ نرگن جوتی کر پرکاش، اگیان اندھیر مٹاندا۔ ستنام سواس سواس، رسنا جہوا آپ ہلاندا۔ ویکھ دکھائے پرتھی آکاش، کایا منڈل منڈپ پھیرا پاندا۔ مانس جنم کرے زہراس، برن ورنی ویکھ دکھاندا۔ بھگت جن داسی داس، آد جگادی آپ اکھواندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن دیوے نام ور، گھر ساچے درس دکھاندا۔ ساچے گھر درس اپار، نرگن جوت کرے رُشانیا۔ میٹ مٹائے اندھ اندھیار، دُئی دوتی رہن نہ پانیا۔ دیبا باقی اک اُجیار، ایکا آپ جگانیا۔ کملاپاتی میت مُرار، نر نرائن آپ اکھوانیا۔ امرت بوند سوانتی دیوے ٹھنڈی ٹھار، گُرقھاں دیا کمانیا۔ اُتم ذاتی منگے منگ سنسار، جس جن بوجھ بُجھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیوے درس در دوار، آتم ۴۶

انتر اک پیار، ایکا ویکھ دکھانیا۔ درس نیز نین ہر نرنکار، ملے میل ساک سجن پار برہم گر اوتاریا۔ ناتا توڑے مات پت بھائی بھین، سگلا سنگ آپ نبھارہیا۔ آپ چُکائے لہن دین، مانس مانکھ لیکھے لا رہیا۔ رسنا کسے نہ سکے کہن، جو جن سوچھ سرُپی درشن پالیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے آتم ور، نیز نین درس دکھا رہیا۔ درشن ویکھ نیز پیکیھ، نین نین سنگاریا۔ آپ اپنا آپے ویکھ، آتم برہم کرے وچاریا۔ پار برہم پر بھ دھرے بھیکھ، لوک مات جوت اُجیاریا۔ ویکھ دکھائے دھاری کیس، مؤنڈ مُنڈائے میل ملا رہیا۔ آپے داتا دانی دس دسمیش، راما کرشنا آپ اکھوارہیا۔ آپے برہما وشن مہیش، در دوارے پھیری پارہیا۔ آپے ہوئے رکھی کیش، جگت گوردھن آپ اٹھارہیا۔ گُرقھ سجن میت اپنے نیز آپے پیکھ، آپ اپنا درس دکھا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے بھگتی ور، نام بھنڈارا جھولی پارہیا۔ آتم درس ساتک ست، ست سرُپ سمایا۔ ہر جن دے سمجھاوے مت، پورن برہم جنایا۔ یج یجے ساچے وت، پھل بھلوڑی نام لگایا۔ تن نہ اُبلے رتی رت، مایا ممتارہے نہ رایا۔ میل ملاوا کملاپات، کام کرودھ

لوبھ موہ ہنکار نہ ہوئے ہلکایا۔ ایک دیوے ست سنتو کھی دھیرج جت، گیان دھیان اک دکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے ساچا ور، در در درشن دکھایا۔ درشن پیکھت ہر کرتا، آتم ترشن بُجھایا۔ ہوئے روگ جگت نوار، ایک دو جا بھو چکایا۔ پنچم لیکھ اگم اپار، شبدی شبد چلایا۔ ابناشی کرتا اینکار، عقل کلا ورتایا۔ آد شکت روپ اپار، درد دکھ بھے بھجن ناؤں رکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن دیوے نام ور، نیترا نجن ایک پائی۔ نیترا نجن نام گیانا، ہر ہر جن ہر ہر پایا۔ ایک دیوے دھر فرمانا، بودھ اگادھی شبد جنایا۔ آتم انتر اک ترانہ، انحد تال وجایا۔ پنچم سخیاں میل جہاناں، ساچا منگل گایا۔ بجر کپائی توڑ تڑانا، آپ اپنی دیا کمایا۔ آتم سیجا ویکھ دکھانا، پر بھ بیٹھا آسن لایا۔ جوتی نور ڈمگانا، دوس رین کرے رُشٹایا۔ گرگھ ساچے وچ سمانا، ور گھر ساچا ایک پایا۔ چاروں کُنٹ سری بھگوانا، نر نرائن آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن دیوے نام ور، در در درشن سیو کمایا۔ ہر درشن گھر دوار، تھر گھر آپ وسایا۔ اُچ اگم بے عیب پروردگار، نورو نور رکھایا۔ خلق خدائی سانجھیا، خالق خلق وچ سمایا۔ اک اکلا اینکار، ویس انیکا رہیا وٹایا۔ رام راما کر پیار، بھگت بھگونت ویکھ دکھایا۔ کاہنا کرشنا میت مرار، مگند منوہر لکھی نرائن آپ اکھوایا۔ نانک گوہند پاوے سار، ایک جوت کرے رُشٹایا۔ ست پُرکھ نرنجن کھیل اپار، بھو کوئی نہ پایا۔ اکال مورت ہو تیار، آکاش پرکاش کرایا۔ اجونی رہت آوے جاوے نہ مرے نہ جے، مرن جنم نہ کوئی رکھایا۔ گر بھ نہ آئے لیا واس، دس دس ماس نہ ڈیرہ لایا۔ شبدی ڈنک اپر اپار، جگ جگ اپنا رہیا وجایا۔ سادھاں سنتاں کرے خبردار، جیواں جنتاں رہیا سمجھایا۔ برہما وشن شو دیوت سُر دے ہلار، لوآں پُریاں پھیرا پایا۔ گرگھ ساچے لئے اُبھار، ساچی وست جھولی پایا۔ نرمل باقی جوتی کر اُجیار، ڈوگھی بھوری ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن بخشے ساچا گھر، گھر ساچے ہر جن درشن پایا۔ ساچا گھر آد نرنجن، ایک ایک رکھایا۔ جن بھگتاں میلا ساچے سجن، ساجن میت آپ ہو جایا۔ گرگھ ہنکاری بھانڈے بھجن، ہوئے روگ رہن نہ پایا۔ انحد تال تلواڑے وجن، مندر اندر کھوج کھجایا۔ چرن دھوڑ جس جن بخشے ساچا مجن، دُرمت میل گویا۔ کایا دِسائے مکہ کعبہ حاجی حجن، دو دو آہ ویکھ دکھایا۔ چٹے آسوشد گھوڑے چڑھیا تازن، گنگن پاتالاں پھیرا پایا۔ شاہو بھوپ وڈ راج راجن، شاہ سلطان آپ اکھوایا۔ آپے رچیا اپنا کاجن، آپے

وکھ دکھایا۔ شبد اگئی مارے آوازن، اگم اگڑے دھام سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن بخشے اپنا ور، در درشن سوئی پایا۔ پایا درس
 لوچن نین مندھار، ہر ہر وکھ دکھایا۔ لکھ چوڑاسی پائے سار، ہر گھٹ بیٹھا آسن لایا۔ گوہند سا جن دے ہلار، آپ اپنی بوجھ بُجھایا۔ جیو جنت سٹے پیر
 پسار، دس کسے نہ آئی۔ کھج رین اندھیری رات، چاروں کُنٹ اندھیرا چھایا۔ آتم برہم نہ کوئی اجیار، نرگن نور نہ وکھ دکھایا۔ سرگن میلا کایا موہ پیار،
 پنچ تت کری گڑمایا۔ گر کاشد نہ میت مُرار، انتر لو نہ کوئی لگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے بھگتی ور، ساچے مارگ لایا۔
 آتم درشن نام انمل، نر ہر جھولی پائندا۔ گرگھ ساچے لائے بھل، پھل بھلوڑی وکھ دکھایا۔ ویکھنہار ساچی گل، کلوٹا ناؤں دھرا پائندا۔ لکھ چوڑاسی
 پائن ہار بھل، کھج کریا نہ کوئی رکھایا۔ جو جن در دوارے آئے بھل، آپ اپنی دیا کما پائندا۔ سادھاں سنتاں اندر مندر جائے مول، کول نابھ آپ
 اٹائندا۔ دیوے وڈیائی اُپر دھول، دھرت دھول آپ سہائندا۔ میل ملاوا ساول سول، ساول سندر رُپ وٹائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، جس جن دیوے نام ور، در دروازہ آپ کھلا پائندا۔ در دروازہ آتم تاک، گرگھ ولامات کھلا پائندا۔ پُرکھ اگما ویکھے مار دھیان، اندر مندر ڈیرہ لائندا۔
 آپے ہوئے پاکی پاک، نورِ اِلاہی آپ اکھو پائندا۔ ایکا آسو گھوڑا راک، دُھر درگا ہی آپ دوڑائندا۔ پنچ وکارا نکیل پائے ناک، در دوار رہن نہ پائندا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن بخشے ساچا گھر، گھر ساچے سو جن بہائندا۔ ساچے گھر ساچا شبد شنگار، ہر ساچا آپ کرائیا۔ پنچ تت نہ کوئی
 آکار، رکت بوند نہ کوئی جنایا۔ ہڈ ماس ناڑی چم نہ کوئی پیار، من مت بدھ نہ کوئی وڈیایا۔ نو دوار نہ کوئی کواڑ، نہ کوئی وکھ دکھایا۔ اک اگلا اینکار، اک
 دکھائے دھرم اکھاڑ، ہر بیٹھا بے پرواہیا۔ شبدی شبد ساچا لاڑ، آپ اپنا تھان سہایا۔ گرگھاں پھرے پچھے اگاڑ، در در گھر گھر پھیرا پائیا۔ جوت جگائے بہتر
 ناڑ، اٹھے پہر کرے رُشائیا۔ وانہ لگے تتی ہاڑ، مایا موہ نہ رایا۔ سچ سچ نچ گھر آتم دیوے واڑ، جگت ترشنا میٹ مٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، جس جن دیوے نام ور، در درشن سو جن پائیا۔ درشن پا سو بھاؤنت، آتم برہم جنایا۔ ہر ہر میلا ساچے سنت، سنت کنت ایکا رنگ رنگایا۔ کھیلے کھیل

جُگا جُگنت، ایکا ایک پورن پچھانیاں۔ ہر جن ناتا سِری بھگونت، جوڑ جڑائے دو جہانیاں۔ میل ملاوا آد انت، آد انت اک دکھانیاں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن دیوے نام ور، میل ملائے سِری بھگوانیا۔

★ ۹ کنگ ۲۰۱۵ بکری جگن ناتھ پُری مندر شبد لکھائے ★

اکتھ کتھا ہر مہربان، ہر ہر آپ رکھانیا۔ آد انت سِری بھگوان، نرگن جوت کرے رُشانیا۔ دو جہاناں ویکھ دکھان، لوآں پُریاں پھول بھلانیا۔ لکھ چوراسی ویکھے مار دھیان، نو کھنڈ کھیل کھلانیا۔ جیرج انڈ کر پچھان، گرگھ ساچے لے جگایا۔ اُتبیج سیتج کر پروان، آپ اپنے چرن چُھہانیا۔ نرگن سرگن کھیل مہان، آد انت وڈی وڈیانیا۔ جُگا جُگنت دکھائے اک نشان، آد پُرکھ نرنجن آپ بُجھانیا۔ سنجگ تریتا رُپ مہان، دوپر ویس وٹانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد انت ہر رُگھرانیا۔ اک اکلادین دِیالا، ایکا ایکنکاریا۔ جگ جگ کھیلے کھیل نرالا، آد انت اک اوتاریا۔ کلجک چلے اولڑی چالا، بھیکھ کوئی نہ پارہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلا رہیا۔ آپے ہر ہر کھیل کھلندڑا، آپے ویکھ دکھائے۔ آپے بھیکھی بھیکھ وٹندڑا، بھیکھ دھاری نام دھرائے۔ آپے جگ جگ دھار چلندڑا، آپے میٹ مٹائے۔ آپے مندر مسجد مٹھ شو دوالے دھام رچندڑا، آپے لیکھے لائے۔ آپے رُپ انوپ کُرنڈا، شاہو بھوپ بھو نہ رائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کرم کمائے۔ آد پُرکھ ابناشی کرتا، کرنہار اکھوایا۔ سرشٹ سبائی ویکھے دھرنی دھرتا، دھول سہایا۔ جانے بھو لوآں پُریاں در در گھر گھر دا، در در گھر گھر بیٹھا ویکھ دکھائے۔ کھیلے کھیل ناری نردا، نر نرائن رُپ وٹائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلایے۔ کھیلنہار ہر نرنکارا، ایکا ایکنکاریا۔ کلجک تیری دھار دکھانا، رُپ انوپ وچ سنساریا۔ کاہنا کرشنا جوت مہانا، جوتی جوت اُجیاریا۔ ول چھل سرشٹ سہانا، جیو جنت ویکھ دکھا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیوی دیوار رُپ وٹا رہیا۔ آتم آتما واسدیو، نرگن ہر نرنکاریا۔ پاربرہم الکھ ابھیو، وید کتیب بھیکھ کوئی نہ پارہیا۔ آپے جانے اپنی پوجا سیو، آپ اپنی سیو کما

رہیا۔ آپے سے نہچل دھام نہکیو، نرگن سرگن ویکھ وکھا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی رچن رچا رہیا۔ رچنہار ہر رگھناتھا، ایک
 ایک اکھواندا۔ آپ چلائے اپنا راتھا، رتھ رتھو ہی آپ ہو جائندا۔ پرگٹ ہو تریلوکی ناتھا، ترے لوکاں ویکھ وکھاندا۔ برہما وشن شو گائن گاتھا، کروڑ
 تیتیسارن الاندا۔ راج راجان شاہ سلطان نیوں نیوں ٹیکن ماتھا، سرن سرنائی اک وکھاندا۔ سرب کلا آپے سمرا تھا، بھيو کوئی نہ پاندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا نام دھراندا۔ آپ اپنا نام دھرا، اپنی کلا ورتائیا۔ ججا: جگ گیا سما، جاگرت دس نہ آئیا۔ سگا: گوہند ویس وٹا،
 روپ ریکھ نہ رائیا۔ ننا: نرگن پھیری پا، نر ہر وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی لگن لگائیا۔ ننا: نام نرگن دھار، نر ہر آپ
 اپائیا۔ تھتھا: تھر گھر بیٹھ دربار، کھیلے کھیل ہر گھٹ تھانیا۔ جگن ناتھ جگت بھگھار، در در پھیرا پائیا۔ بلدیو سُبھدرا کرشن مُرار، نیتز رو رو نیر وہائیا۔ لہنا
 دینا وچ سنسار، لوک مات ویکھ وکھائیا۔ جیو جوت جگت ادھار، دے مت سمجھائیا۔ ناری نر نہ ہوئے خوار، نارد من ویکھ وکھائیا۔ سکھدیو بولے کر پیار،
 برہم سلوک چار جنائیا۔ باراں اکھر بنھے دھار، دوپر وڈ وڈیائیا۔ کلجگ کوڑا ویکھ پسا، کوڑا ٹکا کالی مستک چھاپیا۔ آپ اپنے نین اگھاڑ، آپ اپنی بو جھ بھجھائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت کریا ویکھ وکھائیا۔ جگت کریا چار جگ، ہر ناتا جوڑ جڑایا۔ سل پوجس پانہن بُت، در درویش ویکھ وکھایا۔
 کرے بھیکھ ابناشی روپ، آپ اپنا بھیکھ وٹایا۔ آپ اپنا اپنا سٹ، آپے دے مت سمجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ انتم ڈیرہ لایا۔
 اپنا سٹ ڈلار، دھرمی دھرم جیکاریا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، پنڈت پاندھا بھيو کوئی نہ پارہیا۔ راج راجان سٹے پیر پسا، آتم برہم گیان نہ کوئی وکھالیا۔ آد
 نرنجن ویکھے مار دھیان، در دوار اک سہا رہیا۔ جوت نرنجن مہربان، بھل بھلاوا آپ کرارہیا۔ بھگت بھگتی کر پروان، بھگوان درس دکھا رہیا۔ اک دکھائے
 سچ نشان، ترے ترے ویس وٹالیا۔ ایکنکار رنگ مہان، اونکارا سنگ رکھالیا۔ شبد شبد جیکار، ترے ترے لوک وکھالیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، آپ اپنا بندھن پارہیا۔ جگن ناتھ کریا گر میتا، پر م پُرکھ وڈیائیا۔ سیوک سیوالائے راما سیتا، کاہنا کرشنا ویکھ وکھائیا۔ لیکھا جانے اٹھاراں دھیانے
 گیتا، پُران اٹھاراں پھول پھلایا۔ رکھ مَن ویکھ اتیتا، برہم برہم پھول پھلایا۔ واسدیو ہست کیٹا، اوچ نیچ سمائیا۔ کرے کھیل اک اندیٹھا، دس کسے نہ

آیا۔ جن بھگتاں کھ رس لگائے پیٹھا، منمکھ ہوئے ہلکایا۔ کلجگ کایا کوڑا ریٹھا، مٹھا پھل نہ کوئی کھوایا۔ اپنا من نہ کسے جیتا، جوٹھا جھوٹھا مستک تلک لگایا۔ نام ندھان کسے نہ پیتا، آتم اتینا نہ کوئی جنایا۔ ہر ہر ملیا نہ ساچا پیتا، گھر گھر بیٹھے ٹلیاں رہے کھڑکایا۔ آپ اپر پرت پنت پُنیتا، بھیکھا دھاری باؤن روپ وٹایا۔ لکھ چوڑا سی پر کھنہارا نیتا، اک گیان درڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی بوجھ بُجھایا۔ ایکا بوجھ شبد گیان، ہر جن آپ جنائدا۔ ویکھ وکھائے مار دھیان، نیتراک گھلائدا۔ ایکا ایک سری بھگوان، ورن برن نہ کوئی جنائدا۔ دھرم جھلائے اک نشان، دو جہانا ویکھ وکھائدا۔ چوڑاں لوکاں ہر پردھان، چوڑاں ہٹ گھلائدا۔ پُرکھ اگتا ہر مہربان، آپ اپنی کل ورتائدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہارا در در، مندر مٹھ شو دوالا دینا بندھپ دین دیا، گر گوپالا آپ اپنا میل ملائدا۔ جگت مٹھ کر تیار، کلجگ بنت بنایا۔ چرن رکھائے اٹھسٹھ، ہر وڈی وڈیایا۔ کروڑ تیتیا کر اکٹھ، اندر مندر بندھن پانیا۔ برہما وشن شو گنپت گنیشا ویکھن نٹھ نٹھ، دوس رین سیو کمایا۔ روس چھڈیا ہٹھ، بیٹھی گھ چھپایا۔ دھرم رائے بٹھے گٹھ، آپ اپنا پنڈھ مکایا۔ پاربرہم پر بھ کر اکٹھ، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت کریا بند کرایا۔ کلجگ کریا جگت پسار، ہر ساچا ویکھ وکھائدا۔ مندر مٹھ کر تیار، اندر مندر ڈیرہ لائدا۔ نٹھ نٹھ ویکھ دوار، نانک زرگن پھیرا پائدا۔ منگی منگ مٹھ ڈھیہہ دوار، راجس تانس ساتک لیکھے لائدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا شبد اک گیان، ایکا منتر ہر بھگوان، ایکا تیر اک نشان، ایکا چلے آپ چڑھائدا۔ نانک گر جگت تیاگ، زرگن وچ سما۔ آئے چل بن بھکھار، ویس انیکا اک کرایا۔ پنڈت پاندھے مارے مار، بھيو اھیدا بھيو چھپایا۔ اتر پورب پچھم دکھن چارے دشا وچار، پورب ڈیرہ لایا۔ آپ اپنی کرپا دھار، نیترا نین آپ گھلایا۔ ایکا ویکھے میت مُرار، سرشٹ سبائی کوڑ کوڑا دھندا ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ نانک گر شبد ورتار، ایکا شبد جنایا۔ سارنگ بولے زرنکار زرنکار، زرگن ویکھ وکھایا۔ مٹھ شو دوالا خبردار، مندر اندر پئے ڈھانیا۔ راج راجان چرن دوار، دوئے جوڑ سیس جھکایا۔ گر گر مہربان، آپ اپنی دیا کمایا۔ اندر باہر اکیو جان، ایکا رنگ سما۔ گھٹ گھٹ ویکھ سری بھگوان، دے مت رہیا سمجھایا۔ کایا مندر سچ مکان، گھر بیٹھا بے پرواہیا۔ اتر دشا کر پردھان، آپ اپنا چرن کڈھایا۔ ویکھے راہ دو

جہان، آپ اپنا گھ صلاحیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک شبد دتا ور، ایک تال وجایا۔ شبد ہر جگت ملاح، نانک میل ملائندا۔ نرگن سرگن
 اک صلاح، ایک رُپ سمائندا۔ ایک اکھر ایک ناں، ایک جاپ جپائندا۔ ایک پتا ایک ماں، سرشٹ سبائی اک رکھائندا۔ ایک دیونہارا ٹھنڈی چھاں، ایک دھار
 چلائندا۔ نانک نرگن دیکھے تھاں تھاں، ہر گھٹ ہر ہر نظری آئندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا شبد جپائندا۔ نانک نرگن جیکار،
 شبدی شبد جنایا۔ تیرا میرا اک پیار، ایک رُپ سمایا۔ تیرا چرن سچا دربار، تھر گھر اک دکھایا۔ تیرا تیری پاوے سار، کلجگ انتم دیکھ دکھایا۔ نہہکلنک لئے
 اوتار، جوتی نور درسایا۔ جوتی کچھ لیائے چرن دوار، پوجا پاٹھ نہ کوئی جنایا۔ کروڑ تیتیساروے زارو زار، برہما وشن شوگر لایا۔ سیوک لایا مندر مٹھ نہ کوئی
 دھار، پنڈت پاندھانہ کوئی جنایا۔ اٹھسٹھ لیکھا چکے اگم اپار، نٹھ نٹھ پھیرا پایا۔ تٹ کنارہ نہ کوئی وچار، سر سروور نہ کوئے نہایا۔ جوت لٹ لٹ لٹ جگے
 کرتار، نرگن نر نرائن ہر پھیرا پایا۔ گھٹ گھٹ میل میت مُرار، برہم پاربرہم ملایا۔ دُرمت میل کٹ کٹ، ہرجن ساچے دیکھ دکھایا۔ نیتز لوچن دتے
 دھیرج ساچا جت، چرن کول ست سنتو کھ دکھایا۔ گُرمت دیوے ساچی مت، جھوٹھی رت رہے نہ رایا۔ ایک ایک ملاوا کملاپت، ناری کنتا رُپ سمایا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، تیرا لہنا تیرا بھیکھ، آپے دیکھے دیکھنہار دس کسے نہ آیا۔ مٹھ دوالا جگت مندر، ہر ہر جوت
 کھچائیا۔ جاگرت جوتی رہے نہ کسے اندر، پنڈت پاندھانہ کوئی وڈیائیا۔ دسم دواڑی مارے جندر، نہ کوئی کھولے کھول کھلایا۔ نو دوارے نچے بندر، ہر قلندر
 آپ نچایا۔ بیس بیس آپے کرے کرائے کھنڈر، جگت ڈھیر نہ کوئے اٹھایا۔ لیکھا چکائے بکرمی بیس سو پندراں اندرے اندر، بھو نہ رانیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکلنک نرائن نر، اپنے ہتھ رکھی وڈیائیا۔

★ ۱۶ ستمبر ۲۰۱۵ بکرمی پچھن گنڈ رامیشورم سری رام چندر جی ★

ایکناکار پُرکھ ابناش، ہر ہر رُپ سمایا۔ آد پُرکھ جوت پرکاش، آد نر نجن ناؤں دھرایا۔ عقل کلا کل کھیل تماش، اکال مورت صفت صلاحیا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اجوئی رہت نام دھرایا۔ اینکار پُرکھ اناد، پاربرہم بے انتا۔ لیکھا جانے بودھ اگادھ، آد جُگاد آدن انتا۔ آپ اپنے
 وچ رہے وساد، آپ اپنا بھیو کھلنتا۔ آپ اپنی رکھے داد، آپ اپنی بھیٹ چھنتا۔ آپ اپنا آپے ارادھ، آپ اپنا تھان سہنتا۔ آپ اپنا سادھن سادھ،
 آپ اپنا جوگ کرتا۔ آپ اپنا آپے لادھ، آپ اپنا رُپ وکھنتا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا نُور ہر بھگونتا۔ اینکار پُرکھ بھگوانا،
 پاربرہم اکھوایا۔ آد انت اِک نشانہ، ایکا مارگ ویکھ وکھایا۔ ایکا دھام بھوم استھانا، اگم اگمڑے ڈیرہ لایا۔ جودھا بیر اِک سُلطانا، راج راجان اِک اکھوایا۔
 رُپ رنگ نہ کوئے وکھانا، انھو پرکاش سمایا۔ کھیلے کھیل دو جہانا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ اینکار اِک اِکلا، عقل
 کلا سمایا۔ ایکا وسیا سچ محلہ، دوسر در نہ کوئی سہایا۔ اپنی جوتی آپے رلا، جوتی جوت کر رُشانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اینکارا اوانگ
 آپ ہو جانیا۔ اوانگ رُپ پُرکھ ابناش، ریکھ رنگ نہ رایا۔ نہ کوئی پون نہ سواس، رسنا جہوانہ کوئی ہلایا۔ آون جاون نہ کوئی لکھ چوراسی واس، بندھن
 بندھ نہ کوئی بندھایا۔ دیوت دیو برہما وشن شو نہ داسن داس، دوار پال نہ کوئی رکھایا۔ نہ کوئی پر تھی نہ آکاش، گگن منڈل نہ کوئی سہایا۔ جوتی جوت جوت
 ابناش، آد انت آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا لیکھ لیکھایا۔ اوانگ کرتا ہر نرنکار، نر نرور سمایا۔ نرگن رُپ پسر پسر،
 پرم پُرکھ اکھوایا۔ ست سرُپ ساچی دھار، ست ست ویس وٹایا۔ متگت نہ کوئی وچار، رتی رت نہ کوئی وکھایا۔ ابناشی اچت کھیل اپار، آپ اپنا ویکھ
 وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بھیکھ وٹایا۔ اوانگ رام رنگ نہ ریکھیا، نرگن نرگن اونکاریا۔ ست پُرکھ نرنجن ساچا بھیکھیا،
 شبد ہنگ آپ اپا رہیا۔ ہنگ برہم کریا ویسیا، پاربرہم بھیو نیاریا۔ آپ اپنا کر پروسیا، نرگن جوتی جوت اُجیاریا۔ اپنی اگنی آپ اُججائے شو ہمیشا، شنکر برن نہ
 کوئی جنا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی دھار چلا رہیا۔ شو شنکر آپ اپا، مستک ویکھ وکھایا۔ ترے ترے لیکھا میٹ مٹا، ترے
 ترے دھار بندھایا۔ پنچ تت تت سہا، نام نام چولا پایا۔ اگی انگ آپ کرا، رنگن تن چھہایا۔ رنگن رنگ اِک رنگا، رنگ چلول چڑھایا۔ در بھکھاری آپ
 جنا، ایکا شبد الایا۔ منگے بھکھیا اگے بے پرواہ، دوئے جوڑ سپس جھکایا۔ کرنہارا سچ نیاں، آپ اپنا رہیا کرایا۔ تیرا تیری پکڑی بانہہ، لکھ چوراسی جھولی پایا۔

ویکھ وکھائے ساچا تھاں، تھر گھر ڈیرہ لایا۔ کرے کرائے آپ نیاں، نچ گھر ویکھ وکھایا۔ جگا جگنتا دیوے ٹھنڈی چھاں، چار چار پار کرایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ برہے دست ہر ہر گھت، شو شو آپ اُچھائی۔ ایکا جوتی نور لٹ لٹ، کایا مٹ سہائی۔ اپنی میل آپے
 کٹ، پتت پُنت آپ ہو جائیا۔ آپ پہنائے شبد پٹ، بستر اک سہائی۔ لیکھا چُکائے آن باٹ، مات گربھ نہ کوئے تکائی۔ اک سہایا ساچا ہٹ، ایکا در
 گھلایا۔ کھیلے کھیل نوآ نٹ، سوانگی سوانگ ورتائی۔ پار برہم پر بھ لگا پھٹ، دو دو دھار وکھائی۔ اپنا امرت آپے جھٹ، آپے سنج وکھائی۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ اپنی جوتی آپے دھار، اپنا آپ سہایا۔ لکھ چوڑاسی جیو اُبھار، گودی گود بہایا۔ اتم سندھیائے جے
 جیکار، پوجس پوج وکھایا۔ ایکا روپ آپ کرتار، انوپ روپ درسایا۔ شاہو بھوپ سچی سرکار، سچ سنگھاسن ویکھ وکھایا۔ برہما شو سیوادار، آپ اپنی رچن
 رچایا۔ اگم اگوچر لکھ اپار، لکھ زرنجن بھو نہ رایا۔ ہوئے پرتکھ ہر گھٹ روپ اپر اپار، آپ اپنا ویس وٹایا۔ چتر بھج کھیل نیار، دہ دشا ویکھ وکھایا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی رچن رچایا۔ اگم اتھاہ جوت زرنکار، زرنگن روپ سما لیا۔ آپ اپنا بل آپے دھار، آپے کھیل کرے زرایا۔
 آپ اپنا کر اُپکار، آپ اپنی کرے پرتپالیا۔ آپ اپنا لئے سنبھال، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ آپ اپنا کرتن شنکار، پنچ تت نہ روپ وٹالیا۔ مت گت نہ کوئی
 وچار، لیکھا کھت وچ نہ آرہیا۔ لوآں پُریاں پسر پسا، گگن پاتالاں ڈیرہ لایا۔ سمند ساگر ڈوگھی دھار، گھر گبھیر سما لیا۔ سیوک سیوا پر اپار، آپ اپنا
 رنگ رنگ لیا۔ اپنی جوتی آپے دھار، کرتا پُرکھ ناؤں دھرا لیا۔ لیکھا لکھ نہ سکے وید چار، برہما بھو نہ پالیا۔ وید ویاسا گیا ہار، پُران اٹھاراں ہوئے خالیا۔
 منوآ رووے زاروزار، شاستر سمرت کڈھے دوالیا۔ انجیل قُرآنا کرن وچار، اگم اگم دس نہ آرہیا۔ نانک لیکھا پر اپار، بے انت بے انت در سنا
 لیا۔ ارجن ایکا شبد ادھار، ایکا لکھ صلاح لیا۔ گوہند ڈھیہہ پیا دوار، ہر ہر بھو سدا زرایا۔ جوت اکالی جگے اپار، نورو نور نورانیا۔ آپے کھیلے کھیل سرکار، سچ
 تخت شاہو سلطانیا۔ آد پُرکھ ایکا اینکار، عقل کلا اھوانیا۔ بھیکھ ریکھ نہ کوئی دھار، نہ کوئی روپ وٹانیا۔ آپے باسک ہو اپار، آپے اپنا ناؤں دھرانیا۔ آپے
 لکھ سہنسر کھول اگھاڑ، دو سہنسر جہوا آپ ہلانیا۔ آپے سٹا پیر پسا، آپ اپنا در سہانیا۔ آپ اپنا ویکھ کرے وچار، جودھا پیر وڈ بلوانیا۔ آد پُرکھ زرنکار،

رُوپ رکھ نہ کوئی دکھانیا۔ وشو رُوپ پر اپار، بھگون بھگون کھیل کھلانا۔ وشنو بھگوان جوت آکار، جوتی جوت سماںیا۔ آد انت کر پسا، ساگر دھار اک
 دکھانیا۔ جل جل بیج کر آکار، دھرت دھول سہانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ابناشی کرتا کر نہار، کھیلے کھیل آپ مہانیا۔ کرتا کر نہار
 سمرتھ، سمرتھ پُرکھ اکھوایا۔ اپنی مہما جانے اکھ، وید کتیب بھیونہ رایا۔ لکھ لکھ گئے تھک، لکھیاں لکھ نہ سکے کوئی رایا۔ محل اٹل اُچ مینار، چڑھ چڑھ گئے
 اک، نرگن نرگن نرگن دس نہ آیا تیرتھ تھان لکھ چوراسی پانی رہے جھٹ، ہر ہر رُوپ نہ کوئی دکھایا۔ جگا جگنتر کھیلے کھیل نٹو آنت، آپ اپنا سانگ
 ورتایا۔ سنجگ تیرا کھیل ہر ہر میل، میل ملاوا اک رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد انادی ایکا ناد وجایا۔ ایکا ناد ہر کرتار، اپنا آپ
 وجاندا۔ جوتی دُھن شبد پیار، شبدی راگ اک سناندا۔ لو آں پُریاں ایکا دھار، برہمنڈاں کھنڈاں ویکھ دکھاندا۔ اینکار کر پسا، اوانگ رُوپ سماندا۔ سو
 پُرکھ نرنجن سچ پیار، ہنگ برہم اک سناندا۔ تتوت کر پیار، رتی رت جناندا۔ چرن کول نت کھیل اپار، بھیو ابھیدا بھیو چھپاندا۔ آتم نام بیج بیج
 ساچے وت، بھل بھلواری ویکھ دکھاندا۔ آد جگادی کملاپات، کنت کنتول نام دھراندا۔ سنجگ ساچا ویکھے کھے، آپ اپنا کھیل کھلاندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا در سہاندا۔ سنجگ ساچے ساچی دھار، ست پُرکھ آپ چلانا۔ اینکارا کر پسا، اونکارا رُوپ سماںیا۔ سوہنگ دھارا
 ہر نرنکار، ہر نرنکار ساچے سچ وڈیاںیا۔ نام ست پر اپار، نرگن وچ ٹکانیا۔ اکال مورت بھیو نیار، دس کسے نہ آںیا۔ کھیلے کھیل وچ سنسار، دھرت دھول
 سہانیا۔ دھرتی دھرت کر پیار، کول کولا اک اپانیا۔ ایکا میت اک مرار، ایکا نام وڈیاںیا۔ ایکا شبد اک کٹار، ایکا ہتھ اٹھانیا۔ ایکا کھنڈا دو دو دھار، دو جہاناں
 لئے ہلانا۔ برہمنڈاں پاونہارا سار، آدن انتا اک رگھانیا۔ ویس انیکا کر اپار، لوک مات آوے کر کر دھانیا۔ بھگت بھگونت میل اپار، سادھاں سنتاں لئے
 جگانیا۔ جگ ناتا بندھن چار، چارے کٹھاں لئے بندھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس وٹانیا۔ جگ تریتا تریا ویس،
 ترے گن رُوپ سماںیا۔ آپ اپنا کریا دیس، آپ اپنا لکھ چھپایا۔ آپ اپنے رکھے کھلڑے کیس، مچھ داہڑی نہ کوئی جنایا۔ آپ اپنا ویکھ ہمیش، اشٹ دیوگر
 منایا۔ وششٹ من شاہو سائیش، شو شکر مول رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بھیو کھلایا۔ کھیلے کھیل ہر ہر رام، نام رام

وڈیائی۔ بھگت بھگونت پیایا ایک جام، ایک ترش بُجھائی۔ اک کھوایا ساچا تام، بُکھ رہے نہ رانی۔ آپے پورن کرنہارا کام، آپے کھیل کھلانی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ابناشی کرتا اپر پیر سوامی آد زرنجن الکھ الکھنا لیکھ نہ رانی۔ لکھ لکھ شاستر پُران، جگ جگ لیکھ لکھائندا۔ بھید ابھید ہر بھگوان، دس کسے نہ آئیندا۔ اچھل اچھل وچ جہان، آپ اپنی کھیل کھلانی۔ ماتا پتاست ڈلار، بندھن بندھپ آپ رکھائندا۔ سرگن رُپ کر آکار، زرنجن ڈیرہ لائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تریا تیرا ویکھ وکھائندا۔ پر بھ ابناشی کر پیار، جوتی نور کر اجیار، آپ اپنا رنگ رنگائی۔ اپنا انگ آپے کٹ، اپنی جوت جگائی۔ پنج تت پئے بھٹھ، اٹھ اٹھ رہن نہ پائی۔ کایا گڑھ ساچا ہٹ، ساچا دھام سہائی۔ ایک جوتی لٹ لٹ، جوتی جوت کرے رُشائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا آپ سہایا۔ ساچا در آپے لیکھ لکھایا، اپنے بھانے آپے رکھ، آپے ویکھ وکھائندا۔ آپے بھانڈے کرے سکھ، آپے آپ بھرائندا۔ آپے پرگٹ ہو پرکھ، آپ اپنی چلت چلائندا۔ آپے وسیرا کرے کُلی لکھ، مندر محل اٹل، آپے ڈیرہ لائندا۔ آپ اپنا کرے وکھ، آپ اپنے وچ سمانندا۔ آپ اپنی وست دیوے وتھ، آپ اپنی جھولی ڈاہندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا آپ پرنائندا۔ اپنا آپ پرنا، اپنی دیا کمائی۔ آپ جنائے اپنانا، اپنی بوجھ بُجھائی۔ آپ رکھائے اپنا تھاں، نگر کھیڑا نہ کوئی وسائی۔ آپے ویکھے ٹھنڈی چھاں، سر اپنا ہتھ لکائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلانی۔ آپ اپنا کھیلے کھیل، اپنی دیا کمائندا۔ آپے سینا کرے مہر، آپے ساچا سنگ بُجھائندا۔ آپے وسے رنگ نویل، آپے گھٹ گھٹ ڈیرہ لائندا۔ آپے کٹنہارا دھرم رائے دی جیل، سچکھنڈ آپ سہائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت لائے تک جنک سنتری آپے ویکھ، رام راما آپ پرنائندا۔ چرن کول وسی کولی، دوس رین سیو کمائی۔ جگت جاگت وٹی بولی، گھر بار تجائی۔ اپنا بھيو آپے رہیا کھولی، مکھ پردہ ایک پائی۔ ساچے کنڈے نام تولی، رام نامہ ونج کرائی۔ در دروازہ گیا کھولی، آپے جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ ڈیرہ لائی۔ آپے سینا رام مولی، رام راما رُپ سمانی۔ ساچا تند بدھا مولی، چچمن گنڈھ بندھائی۔ دوسر کوئی نہ سکے کھولی، نہ کوئی ہتھ بُجھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تریتا تیرا تریا ویس، آپے پھیرا پائی۔ تریتا ویس کر اپار، اپنا کھیل کھلایا۔ آپے رام رُپ ہو اوتار، آپے گوردھن ڈیرہ لایا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے پھڑتیر کمان، شستر دھاری نام دھرایا۔ آپے جودھا سورِ پیر بلوان، آپ اپنا ویکھ دکھایا۔ آپے اپنا ویکھے مار
 دھیان، آپے چرن کول اپنا آپ دھیان لگایا۔ آپ اپنے بیٹھ بان، ہر کاشد سُنے دوس رین سُنایا۔ تریتا تیری کرن کلیان، رام راما رُپ وٹایا۔ دوسر در
 ویکھ مہان، وشنو وِسی کھیل کھلایا۔ راون لکا جیو شیطان، شکر برن اک جنایا۔ ول چھل کھیل نادھان، اپنی کل ورتایا۔ آیا در بن بھکھار، بھیکھا دھاری
 رُپ وٹایا۔ ست ستوتی اک ادھار، اپنے کندھ اٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مرگ نیناں مرگچھالا مرگ مرگاولی بھو نہ رایا۔ آپنے
 کندھ آپ اٹھا، آپے لئے انگڑائیا۔ جٹ جٹاؤ رہیا ڈھاہ، اپنا بل دکھائیا۔ راون ریکھ نہ سکے کوئی مٹا، رام رامے وڈ وڈیائیا۔ در در سہنجنا اک کرا، در اپنے
 لیکھ جگایا۔ اک نگارہ لیا وجا، سرشٹ سبائی رہیا سُنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تریتا تیرا تریا ویس تیرے در ویکھ دکھایا۔ رام رُپ کر
 اپار، اپنی کھیل کھلائندا۔ لہنا دینا کھیل اپار، شاہو بھوپ ویکھ دکھائندا۔ انگد انگ انگیکار، بالی سٹ اُپچائندا۔ منگی منگ دُھر دربار، تریتا جھولی پائندا۔
 آپے ویکھے ہو تیار، دو جہاناں پھیری پائندا۔ مات پوت اک جیکار، ایکا نعرہ لائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تریتا تیرا تریا ویس،
 ترے گن رنگ رنگائندا۔ ترے گن تیرا ناتا جوڑ، ہر ساچے کھیل کھلایا۔ پنج تت وکارا چڑھیا اپنے گھوڑ، چاروں گنٹ پھرے ہلکایا۔ دہ دشا ویکھے دوڑ دوڑ،
 چاروں گنٹ پھیرا پایا۔ رس مٹھا ہویا کوڑ، رسنا رس نہ کوئی جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ اپنا کھیل آپے کر،
 اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ اپنی کرنی آپے پھر، آپے پھول بھلایا۔ اپنی دھرنی آپے ویکھے کھڑ، دھرت دھول سُنایا۔ اپنی لگی آپے اُکھیرے جڑ، اپنے ہتھ
 رکھے وڈیائیا۔ اپنی اگنی آپے جائے سڑ، رتی رت آپ جلائیا۔ اپنا اکھر آپے پڑھ، آپے رہیا سُنایا۔ اپنے مندر آپے وڑ، آپے بھو کھلایا۔ اپنے شستر آپے
 لڑ، مورچھا گت آپ ہو جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہنوتنا انگد سیوالائیا۔ ہنوتنا انگد ویکھ وچار، اپنی بوجھ بھجائندا۔ لکا لکاسا کر پیار،
 خالی کاسہ اک دکھائندا۔ پرتھی آکاش ہاہاکار، جے جے نہ کھ چھپائندا۔ بھریا تن لوبھ ہنکار، مان موہ ودھائندا۔ دمودری ڈھیہہ ڈھیہہ پئے دوار، کھ
 صلاحی صلاح نہ کوئی رکھائندا۔ انتم میلا وچ سنسار، انتم لیکھ لکھائندا۔ شاہ ^{بھیکھ} میت مُرار، در دربار درشن پائندا۔ کھلیا در سچا دربار، گھر ساچے ڈیرہ

لاسندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تریتا تیرا ویس دھر، تیرا لیکھ چُکائندا۔ تریتا تیرا لکھیا لیکھ، ہر ساچا آپ دکھائندا۔ آپ اپنا دھر دھر
 بھیس، شاہ ^{بھبھیکھن} سنگ رکھائندا۔ راون رام کر ادیس، لکا گڑھ سہائندا۔ ایکا جودھانر نریش، دوہاں دھار بندھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، آپ اپنا میل ملاسندا۔ اپنا میل آپے کر، آپے دیا کمائیا۔ دوہاں دھراں دیوے ور، ساچی دھرنی ویکھ دکھائیا۔ اک دُوجے دے اگے کر، آپے
 کرے لڑائیا۔ آپ چُکائے اپنا ڈر، آپے بھے رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی رچن رچائیا۔ اپنی رچنا آپے رچ، آپے کھیل
 کھلائندا۔ کھیل کھیلنہار سچ، سچ سچ ورتائندا۔ آپے رن بھومی رہیا سچ، آپے کھ چھپائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تریتا تیرا ویس کر، در
 دوار سہائندا۔ تریتا تریا در درویش، ہر ہر آپ اکھوایا۔ دتا ور برہما مہیش، راون رام دکھایا۔ آپے پوجے گنپت گنیش، سل پاہن رہیا منایا۔ آپے پائن نر
 نریش، آپے نچھر دھار چلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے یدھ آپے کد، اپنی بدھ آپے لڑ پھڑایا۔ جگت بدھ جگت جیکارا، دوہاں
 دھراں جڑائیا۔ ایکا کھنڈا ایکا دھارا، ایکا نام دکھائیا۔ ایکا گڑھ سہائے دوارا، ایکا روپ وٹائیا۔ ایکا ویکھے پسر پسارا، ایکا بندھن پائیا۔ میٹ مٹائے جودھا سورپیر
 بلکارا، مورچھاگت آپ کرائیا۔ رن بھومی سٹے پسر پسارا، کنبھ کرن میگھ ناتھ نہ کوئی سہائیا۔ راون آئے وچ اکھاڑا، آپ اپنی کرچٹرائیا۔ سیس دھڑ پار
 اتارا، لیکھا کھت وچ نہ آئیا۔ انتم لائے ایکا نعرہ، رام راما رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت کھیتراک دکھائیا۔ جگت کھیترا ساچا
 کھیت، ہر ہر آپ اپایا۔ آپے شتر کرن آیا ہیت، نت نوت ویس وٹایا۔ آپے کھنہارا لیکھ، آپے لیکھا رہیا چُکایا۔ اپنے نیترا آپے پیکھ، آپ اپنا درس
 دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، رام راون دتا ور، لہنا دینا جھولی پایا۔ راون انت کر وچار، اپنا آپ چٹاریا۔ رام راما تیرا سچ پیار۔ تیرا در
 سہا رہیا۔ انتم میلا وچ سنسار، تریتا کھ بھوایا۔ جگ جگ کھیل کرتار، ساچا سنگ نبھالیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا در ایکا ور سہالیا۔
 ایکا شبد شبد اگما، ہر ہر آپ سنایا۔ اکال پُرکھ نہ مرے نہ کدے جماء، اجوئی رہت نام دھرایا۔ ماتا سپر نہ چٹنگھے منما، بال گود نہ کوئی ہنڈھایا۔ گگن پاتال
 رہائے بن بن تھما، پنچ تت نہ کوئی رکھایا۔ شبد دھار اک دامہ، مردنگا ناؤں دھرایا۔ آپے کرنہارا ، کرنہارا اک رگھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، ایک شبد دتا ور، راون راما رام آپ سمجھایا۔ راون راون ہر آپ سمجھا، چار وید ہر جنایا۔ چھ شاستر جگت پڑھا، سمرت دیکھ دکھایا۔ کال کلو آویس کرا، مہاکال بھیو نہ رایا۔ شبد کھنڈا آپ چکا، نرگن بان چلایا۔ دھرت دھول لیکھا دئے چکا، برہمنڈاں دیکھ دکھایا۔ نرک گنڈاں نہ بھرا، تیری وڈ وڈیایا۔ تیری اتم ونڈا نہ دیکھ دکھا، ساچا کنت اک ہنڈھایا۔ تیرا میرا سچ نیاں، میری تیری بنت بنایا۔ جگ جگ دیکھیا تھاؤں تھاں، تیرا در سہانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیونہارا ور، ایک شبد جنایا۔ شبد بھیو آپ کھلا، اپنی دُھن وجایا۔ راون بولا ہر سنا، آپ دئے سمجھایا۔ ایک تولا اک ملاح، ایک بیڑا رہیا چلایا۔ اپنا بولا دئے سمجھا، پنچ تت نہ کوئی وڈیایا۔ اپنی کھیلا رہیا کھلا، جگ جگ بھیو نہ رایا۔ کھجگ اتم میلا دئے ملا، نر ہر روپ سرشٹ سُبایا۔ لکھ چوراسی تیری ونڈ ونڈا، پنچ تت دئے کُکایا۔ جوٹھ جھوٹھ پلے گنڈھ بٹھا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار کرے ہلاکایا۔ آسا ترشنا سنگ رلا، تیرا سنگ رکھایا۔ تیرا در تیرا گھر دیاں سہا، کالکھ ٹکا مستک شامییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دتا ساچا ور، شبد شبد آپ سناپا۔ شبد سُن ساچے میت، راون نیر وہایا۔ پاربرہم پرہ سدا اتیت، تیرا بھیو کوئے نہ پایا۔ میری کایا کون کرے ٹھنڈی سیت، پنچ تت در تپایا۔ جگ جگ تیری اولڑی ریت، تیرا لیکھا نہ کوئی لکھایا۔ کون سنائے سہاگی گیت، تیرا میرا میل ملایا۔ کون بندھائے چرن پریت، جگت ناتا توڑ تڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دتا اپنا ور، آپ اپنی بوٹھ بھجھایا۔ راون تیرا تیرا در، ہر ساچے آپ سہاونا۔ کھجگ اتم جوتی جامہ بھیکھ دھر، نہکھنک نام رکھاونا۔ لکھ چوراسی لئے پھر، اندر مندر کھوج کھجاونا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھر، پنچ تت نہ کوئی سہاونا۔ تیری اگنی آپے پہلوں جائے سڑ، گرکھاں پھیر اٹھاونا۔ گرکھ ساچے ایک اکھر جائن پڑھ، ہر ساچے آپ پڑھاونا۔ سوہنگ شبد آگے دھر، دُئی دویتی پردہ لاہونا۔ دسم دوا ری ملے ور، ساچا گھر ساچا رنگ رنگاونا۔ ساچا بھانا رہے جر، جر نہ ویس وٹاونا۔ چرن چرن لاگ جائن تر، سر سروور نہ کوئی نہاونا۔ اپنی بانہہ آپے لئے پھر، آپے ہوئے دُھر درگا ہی ضامن۔ آپے توڑے ہنکاری قلعہ گڑھ، رام راما دیکھ دکھاونا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھ چکائے بل بل باونا۔ بل بل باون ہر لیکھ چکاونا، ہر ساچے وڈ وڈیائی۔ کروڑ تیتپسا میٹ مٹاونا، لکھیا لیکھ دکھائی۔ ہرجن ساچے جوت جگاونا، جوتی جوت رُشائی۔ ورن گوت نہ کوئی

رکھاونہ، ایک مارگ لائیں۔ لکھ چوراسی ایک شبد پڑھاونہ، ایک ایشٹ اک جنائی۔ اکال پڑکھ نظری آونہ، نرویر نام دھرائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تیرا لیکھ دئے چکائی۔ تریتا راون انت کل، نیتز نین مندھاریا۔ پر بھ ابناشی تیرا اول چھل، انت نہ پاراواریا۔ تیرے آگے نہ چلے کوئی بل، تٹا گڑھ ہنکاریا۔ تیرا بھانہ جائے ٹل، نہ کوئی میٹ میٹ مٹا رہیا۔ تیرا دتا تیرے در رہیا نہ بل، دسے اندھ اندھیاریا۔ اک اکلا ویکھے کھڑ، دوسر کوئی دس نہ آرہیا۔ آپے وسے نہچل دھام اٹل، جل تھل سما رہیا۔ پاوے سار جل تھل، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دیونہارا ور، آپے ویکھ وکھالیا۔ پر بھ ابناشی کرپا کر، اپنی دیا کمائی۔ راون تیرا سچا در، کلجگ انتم وجے ودھائی۔ نرگن روپ جوتی آکار کر، سرشٹ سبائی ویکھ وکھائی۔ گرگھاں اندر جائے وڑ، آپ اپنا دئے ٹکائی۔ کایا مندر لئے پھڑ، جگت مندر نہ کوئی جنائی۔ بہتر ناڑی ویکھے ناڑنا، آپ اپنا پھول بھلایا۔ تیرا تٹے لنکا ہنکاری گڑھ، رام راما اک ودھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انتم لہنا دینا دئے چکائی۔ راون رورو کرے پکار، پر بھ آگے سیس جھکا لیا۔ لہنا دینا دیوے قرض اُتار، کون کرے پار اُتارنا۔ سچجگ تریتا دواپر ملیا میل اپار، ترے لیکھا لکھیا ویکھ وکھاونہ۔ ہرناکش ہرن کسپ ہو اُجیار، دھرت دھول سہا لیا۔ جگ دواپر آئے وار، بھید ابھید چھپا لیا۔ چوتھے لیکھا لکھیا اپر اپار، کلجگ ویس وٹا لیا۔ ناتا چھٹے سرب سنسار، لوک مات نہ کوئی وکھا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد اگم اگم دھار، شبدی شبد جنالیا۔ شبد سندیش ہر نرکار، اپنا آپ سنایا۔ کلجگ انتم لہنا دینا چکے برہما وشن مہیش گنیش اپر اپار، لیکھا لکھیا رہن نہ پایا۔ نر نریش سچی سرکار، کروڑ تیتیس دئے مٹایا۔ در درویش بھگت بھنڈار، نام نامہ جھولی پایا۔ کوڑی کریدا دئے نوار، بھیکھ پکھنڈا میٹ مٹایا۔ ایک نام کرے جیکار، سو پڑکھ نرنجن وڈ وڈیایا۔ ہنگ ہنگتا کرے خوار، ساچی سنگتا لئے ملایا۔ راون بھکھیا منگدا آئے دوار، گرگھاں آگے سیس جھکایا۔ پر بھ ابناشی کھول کواڑ، گرگھاں ایہہ سمجھایا۔ نیڑ نہ آئے پنچم دھاڑ، نیتز نیر نہ کوئی وہایا۔ ہوئے سہائی جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، آپ اپنا ڈیرہ لایا۔ لیکھا لکھیا ستاراں ہاڑ، ہر جو ہر ہر راون شبد سنایا۔ تریتا جگ کیتا پار، دواپر ویکھ وکھایا۔ کلجگ تیری پاوے سار، رام رامیشور بھو نہ رایا۔ رام رامیشور کھیل نیار، شو شکر لئے اٹھایا۔ شو شکر رووے زاروزار، نیتز نیناں نیر وہایا۔ پاربتی کرے پکار، کھلڑے کیس وکھایا۔ چھمن جودھا چھڈ ہنکار، یت ست توڑ تڑایا۔ نام

رتی کر پیار، گرگھ ساچے لئے تریا۔ سنگر پورا ہو مہربان، لوک مات پھیرا پایا۔ ایک شبد اک گیان، ایک منتر رہیا درڑایا۔ ایک چرن اک دھیان، ایک لو لگایا۔ ایک پینا ایک کھان، ایک تربت کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، رام رامیشور ویکھ دکھایا۔ رام رام بل دھار، دسر تھ سٹ اھوایا۔ پاربرہم پر بھ انت نہ پاراوار، پتا پوت نہ کوئی جنایا۔ دوہاں میلا وچ سنسار، شبدی بنت بنایا۔ راون ہر کر پیار، سچ سندیش سنایا۔ جگت ویلا لئے وچار، تیرا اپنا مول چکایا۔ نیتز نیناں کر شنگار، کجل دھار بندھایا۔ بستر گھنا اپر اپار، ہر ہر شبد پہنایا۔ گرگھ ساچے کر تیار، ساچا سنگ رلایا۔ سمند سی کھائی کری پار، ست ساگر ویکھ دکھایا۔ آئے در سچے دربار، در در لیکھا رہیا مکایا۔ انت نہ دے کوئی مینار، تلک لاٹ نہ کوئی لگایا۔ سمت پندراں ویکھ وچار، ہر ساچا ویکھ دکھایا۔ تریتا تیرا بھیکھ، تیرا تیرا رہیا مٹایا۔ تیری ستیا پُرکھ ابناشی اپنی چرنی کھچ بہایا۔ پنڈت پاندھے بہہ بہہ کردے رہن کتھیا، ساچا متا نہ کسے پکایا۔ نام یج نہ بیجیا ساچے وتیا، رام راما دس نہ آیا۔ غریب نمانے کردے رہے ہتیا، ہر کے پوڑے کوئی نہ چڑھیا۔ اپنے پیٹ بندھایا نتیا، اپنی جھولی آگے ڈھیا۔ کواری کٹیا نہ کوئی دے ستیا، لچ پت نہ کوئی دکھایا۔ مندر اندر تیر تھ تھناں ٹھنڈا پانی ہووے تنیا، ٹھنڈا ٹھار نہ کوئی بنایا۔ گرگھ سینتا سرتی ہر سچا کرے رکھیا، رام راما رُپ وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، رامیشور رام ایش چرن لگایا۔

★ ۱۶ کنگ ۲۰۱۵ بکرمی راشٹر پتی راجندر پرساد پر تھائے رامیشور شبد لکھائے ★

مگند منوہر لکھمی نرائن، ہر ہر جوت جگایا۔ والی ہند کھول نین، رین اندھیری چھایا۔ پاربرہم کھیلے کھیل ساچا سجن سین، ساکھیات رُپ وٹایا۔ کلج اتم چکائے لہن دین، لوک مات رہن نہ پایا۔ گنگا گوداوری ویکھے ترین، سرتی چرناں وچ لگایا۔ ایدھیا کاشی پن پن وین، پری جگن نہ کوئی سہایا۔ رامیشور چکایا لہن دین، رام رام ہتھ وڈایا۔ سرشٹ سبائی لیکھا مگے لاڑی موت ڈین، جھولی اپنی آگے ڈھیا۔ راج منتری سارے کہن، سرب رکھیا نہ کوئی کرایا۔ اتم وھنا جھوٹھا وھن، نہ سکے کوئی چھڈایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، دے مت رہیا سمجھایا۔ جیونادان اٹھ

بلدھار، ہر ساچے جوت جگایا۔ نہہکنک لئے اوتار، زرگن جوت کرے رُشانیا۔ نو کھنڈ پر تھی ستاں دیپاں پاوے سار، لوآں پُریاں پھول بھلایا۔ برہما وشن
 شو دیوت سُر دئے ہلار، گنپت گنیش آپ اٹھایا۔ تیرتھ تتاں پارکنار، اٹھسٹھاں پھول بھلایا۔ چوڑاں ہٹاں ونج وپار، لوک پرلوک آپ جنایا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، پندراں پندراں رہیا سنایا۔ سمت پندراں پندراں کنگ، کرنی کرم کمایا۔ شبد سروپنی چڑھیا کنگ،
 نہ کوئی ویکھے ویکھ دکھایا۔ سرشٹ سبائی نہ سکے اٹک، نہ کوئی روکے روک رکایا۔ شاہ سلطان راج راجان سارے رہے لٹک، نہ کوئی دھیر دھرایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، ایکا کھنڈا رہیا اٹھایا۔ شبد کھنڈا ہر بلوان، اپنے ہتھ اٹھاندا۔ ویکھ دکھائے زمیں اسمان، پاربرہم بھو نہ
 پاندا۔ لیکھ چکائے انجیل قرآن، وید پُران پھول بھلایا۔ پنڈت پاندھے سرب پچھتان، ویلا گیا ہتھ نہ آئیندا۔ جگت ویدیا ہوئی نادان، ہر کا بھو کوئی نہ
 پاندا۔ پرگٹ ہو یا شاہ سلطان، سچ سنگھاسن اک دکھاندا۔ دلی تخت راج راجان، راج بھوپ آپ اٹھاندا۔ انتم چھڈنا پئے مکان، سپس تاج نہ کوئی
 ٹکاندا۔ زرگن جوت جگے مہان، بھگت بھگونت لیکھ لکھاندا۔ کھیلے کھیل رمیا رام، رام رانا ناؤں دھراندا۔ کاہنا کرشنا نوجوان، رتھ رتھوا ہی آپ ہو
 جاند۔ کلج انتم مار دھیان، نہہکنک ڈنک وجاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آتم انتر کڈھے شنک، بھرم بھلیکھا دُور کراندا۔
 بھرم بھلیکھا جگت شاہ، ہر ہر آپ چکاندا۔ انتم ویلے کون ملاح، کون بئے لائندا۔ جگت سیاست جھوٹھ صلاح، ساچا مارگ نہ کوئی دکھاندا۔ بن ہر
 پکڑے نہ کوئی بانہہ، نہ کوئی توڑ نبھاندا۔ محل اٹل اڈنے انتم کاں، سپس چھتر نہ کوئی جھلاندا۔ بن ہر چرن نہ کوئی تھاں، نہہکنک شبد سمجھاندا۔ سمبل
 نگری سچ گراں، ساڈھے تن ہتھ پردہ تیرا لائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی بوجھ بُجھاندا۔ سمبل نگری شبد سنگھاسن، ہر ہر
 جوت جگایا۔ پاربرہم بیٹھا پُرکھ ابناشن، زرگن نور کرے رُشانیا۔ کھیلے کھیل پر تھی آکاشن، لوآں پُریاں پھیرا پانیا۔ لکھ چوڑاسی کریا واسن، شاہ سلطانا رہیا
 اٹھایا۔ شاہ ^{بھلیکھن} انتم لہنا دینا چکنا دس دس ماسن، پنج تت رہن نہ پانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی گت مت آپے رہیا جنایا۔ سمبل
 نگری جوت پرکاشن، ہر ہر آپ کرایا۔ آپے ہو یا داسی داسن، جن بھگتاں میل ملایا۔ تریتے جگ لگی پیاسن، کلج انتم دئے بُجھانیا۔ رامیشورم لکھیا شاہو

شباباشن، دلی تخت سہایا۔ ویہ سو بیس کسے ہتھ نہ آئے اپنا گراسن، اپنی ترکھانہ کوئی بُجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا بخشے چرن دھرواسن، جو جن آئے سرناٹیا۔ ہر سرنائی سچ ٹکانا، ہر ہر آپ جنا سندا۔ راشٹرپت پت نہ بن انجانا، ویلا وقت نہ ہتھ گوائیا۔ کوئی نہ رہنا راجا رانا، شاہ سلطان نہ کوئی اکھوائیا۔ پاربرہم پُرکھ بھگوانا، سیس جگدیش اک ٹکایا۔ دلی تخت ہو مہربانا، بیس پیسے وڈ وڈیایا۔ پندراں کنگ کھیل مہانا، نو کھنڈ کرے رُشٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا لکھیا ساچے در، در دوارا ویکھ وکھایا۔ لنکا گڑھ جگت ہنکار، کام کرودھ ہلکایا۔ رام راما رُپ اپار، نیتز نیناں دس نہ آیا۔ جوٹھے جھوٹھے ہوئے سکدار، سچ سکدار نہ کوئی کرایا۔ انتم کھج پینی مار، مارنہارا آپ ہر آیا۔ راؤ رنکاں کرے خبردار، سویا کوئی رہن نہ پایا۔ سوہنگ ڈنکا وجے سرب سنسار، سرشٹ سبائی دئے سنایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکنک نرائن نر، سمت سولاں سولاں دھار سولاں سولاں ویکھ وکھایا۔ سمت سولاں رکھنا یاد، ہر ساچے سچ وڈیایا۔ راج منتری نہ سنے کوئی فریاد، سگلا سنگ نہ کوئی نبھایا۔ ایکا ڈھنی ایکا وجے ناد، سرشٹ سبائی دئے اٹھایا۔ کھیلے کھیل آد جگاد، جگ جگ ویس وٹایا۔ کھج کوڑی دیوے داد، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سمبل نگری شبد سنگھاسن پُرکھ ابناشن، بیٹھا ڈیرہ لایا۔

★ ۲۱ کنگ ۲۰۱۵ بکرمی ٹوپن رام دے گھر کرکی پونہ ★

سنگم تیرتھ تٹ کنار، ساگر دھرنی دھرت سہایا۔ الکھ اگوچر اگم اپار، بے انت بے انت ہر ہر رُگھرایا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپار، آد نرنجن ویس وٹایا۔ ہری ہر جوت اُجیار، آد پُرکھ اکھوایا۔ لوآں پُریاں پسر پسار، مات پاتال آکاش ویکھ وکھایا۔ انڈج جیرج اُتہج سیٹج پائے سار، چوواں ہٹ ویکھ وکھایا۔ ساگر سندھ رُپ کرتار، انھو رُپ درشٹایا۔ جوتی جوت کر اُجیار، ترے بھون ویکھ وکھایا۔ مورت اکال اینکار، عقل کل ورتایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو کھنڈ ویکھ وکھایا۔ نو کھنڈ ساگر ست، ست ست اکھو سندا۔ انڈ پنڈ برہمنڈ کھنڈ، نرگن ونڈ ونڈا سندا۔ ویکھے رنگ ہر برہمنڈ، پاربرہم بھیو

چھپائندا۔ آد جُگاد اپنی ونڈ، اپنے ہتھ رکھائندا۔ لکھ چوڑاسی تنگی کنڈ، سمرتھ ہتھ نہ کوئی دکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ
 ابناشی کرتا، اینکارا ویس وٹائندا۔ اینکارا اکال مورت، نورو نور سمایا۔ اجونی رہت ناد تورت، نام ناد وجایا۔ ابناشی کرتا ساچی صورت، ایکات دکھایا۔ آپے
 وسے نیڑے دورت، نیڑا دور نہ کوئی جنایا۔ سدا سہیلا حاضر حضورت، ہر ہردے ڈیرہ لایا۔ ہرجن آسا نسا پورت، مسمکھاں دے سزایا۔ ناتا توڑے کوڑو
 کوڑت، کایا گڑھ سہایا۔ بخشنہارا چرن دھوڑت، مستک ٹکا تک لگایا۔ پتر سگھڑ بنائے مورکھ موڑھت، آپ اپنا رُپ درسایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، اینکار کر پسا، ابناشی کرتا ایک دھار، ایک رنگ رنگایا۔ رنگ رنگیلا اینکار، ایک رُپ درسائندا۔ آدن انتا لے اوتار، جگ جگ ویس
 وٹائندا۔ دھرنی دھرت دے سہار، آکاش پرکاش ٹکائندا۔ آپے وسے سب توں باہر، لکھ چوڑاسی دس نہ آسیندا۔ نام کھنڈا تیز کٹار، سمرتھ ہتھ اٹھائندا۔
 کھنڈا تیر اپرا، جیو جنت نہ بھار چکائندا۔ اگم اگمڑا بھو نیار، ناڑ چڑانہ ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک شستر ایک بان، برہمنڈ کھنڈ
 ویکھے مار دھیان، ایک راہ نکائندا۔ نام دھنکھ شبد چلہ رسن کمان، نام نامے اٹھایا۔ پاربرہم جودھا سور پیر بلی بلوان، رام راما ویکھ دکھایا۔ سرشٹ سبائی ساچا
 کاہن، اکال مورت اک درسایا۔ ہرجن ساچے لے پچھان، آد انت وڈی وڈیایا۔ آتم جوتی برہم گیان، ایکا بوجھ بُجھایا۔ امرت آتم پین کھان، ترشنا
 بُجھکھ گوانیا۔ نیز لوچن نین درس مہان، ساتک ست وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ویکھے ساچا گھر، گھر مندر کایا اندر آتم سیجا
 شبد سنگھاسن پُرکھ ابناشن، نرنکار دھار اینکار بیٹھا آسن لایا۔ نرگن رُپ آد نرنکار، آد جُگاد سمایا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپرا، بھو کوئی نہ رایا۔ اک اگلا اینکار،
 عقل کلا اھوایا۔ جوتی نور کر اجیار، نورو نور ڈگمگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ آد پُرکھ ہر کرتارا، ایک اینکاریا۔ آد
 جُگادی لے اوتارا، کرے پسر پسا ریا۔ ایک شبد اک جیکارا، ایک نعرہ لایا۔ آپے ویکھے ویکھنہارا، دوسر کوئی دس نہ آ رہیا۔ پاربرہم برہم گر اوتارا، آپ اپنا
 ناؤں دھرا لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ آپ اھوارہیا۔ آد پُرکھ آد نرنجن، ہر ہر آپ اھوائندا۔ آپ اپنا ساچا سجن، آپ
 اپنا سنگ نبھائندا۔ آپ اپنا پردہ کجن، آپ اپنا ویکھ دکھائندا۔ آپ اپنا کرے مجن، آپ اپنی میل گوائندا۔ آپ اپنا چلائے جہازن، آپ اپنا ویکھ

دکھائندا۔ آپ اپنا رچیا کاجن، لیکھا لکھت نہ کوئی مٹائندا۔ آپ اپنا راج راجن، شاہ سلطان آپ اکھوائندا۔ آپ اپنا غریب نوازن، آپ اپنی دیا کمائندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کھیل کھائندا۔ اک اکلّا اینکار، عقل کلا اکھوایا۔ پُرکھ اگم اگمڑی کار، بھو کوئی نہ رایا۔ ہڈ ماس ناڑی
 چھڑانہ کوئی آکار، رکت بوند نہ کوئی اُپایا۔ مات پت بھین بھائی نہ کوئی وچار، ساک سجن نہ کوئی رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد
 زرنجن ابناشی کرتا، آپ اپنا ناؤں دھرایا۔ ابناشی کرتا ہر گوپال، ایکا ایک اکھوائندا۔ دیناں بندھپ دین دیاں، دیندہ نام دھرائندا۔ جگ جگ چلے اولڑی
 چال، بھو کوئی نہ پائندا۔ دپیک جوتی آپ اپنا بال، اپنا گھ وکھائندا۔ تھر گھر بیٹھ سچی دھر مسال، گھر ساچا اک سہائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، آپ اپنی بنت بنائندا۔ اپنی بنت ہر بنواری، آپے آپ بنائندا۔ زرنجن جوت کر اُجیاری، دپیک اک جگائندا۔ اٹل محل اُچ اٹاری، سچ
 سنگھاسن ڈیرہ لائندا۔ پر بھ ابناشی کھیل نیاری، آپ اپنی کرت کمائندا۔ جودھا سورُ پیر بلکاری، شاہ سلطانا آپ اکھوائندا۔ ایکا کھنڈا تیز کٹاری، آپ اپنے
 ہتھ اٹھائندا۔ لوآں پُریاں پاوے ساری، برہمنڈاں کھنڈاں جیرج انڈاں ویکھ وکھائندا۔ آوے جاوے وارو واری، جگ جگ ویس وٹائندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ناؤں دھرائندا۔ آد پُرکھ پُرکھ بدھاتا، ایکا ایک اکھوایا۔ اتم رکھے اپنی ذاتا، ورن برن نہ کوئی جنایا۔ نہ کوئی پتا
 نہ کوئی ماتا، بالک گود نہ کوئی اٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا نور کرے رُشایا۔ اپنا نور آپ اُپا، اپنی کل ورتایا۔ اپنی جوتی آپ
 جگا، آپے ویکھ وکھایا۔ اپنے مندر آپ اُکا، آپے ویکھے بے پرواہیا۔ اپنا سگن آپ منا، اپنا گیت آپے گایا۔ اپنی رنگن آپ رنگا، اپنا رنگ رنگایا۔ اپنی
 منگ آپ منگا، اپنی جھولی اگے ڈاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کرے کُڑمائیا۔ آپے جوتی نور دھر، آپے کرم کمایا۔ آپ اپنا
 لیاور، آپ اپنا گھر سہایا۔ آپ اپنی دھرنی لیا دھر، آپ اپنا در گھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا میل ملایا۔ اپنا میل آپے
 میل، آپے میل ملایا۔ آپ اپنا کھیلے کھیل، اچرج کھیل کھلایا۔ آپ اپنا سجن سہیل، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 آپ اپنی بنت بنایا۔ آپ اپنی بنت بنا، اپنا انگ کٹایا۔ جوتی جوت جوت جگا، جوتی جوت رُشایا۔ ورن گوتی نہ لیا اُپا، رُپ رنگ نہ کوئی جنایا۔ مہما گنت

گنا، بے انت بے پرواہیا۔ اینکارا گیا سما، نرگن سرگن ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا روپ درسایا۔ جوتی جوت ہر جگا، اپنی کل ورتایا۔ اپنی وست آپے پا، آپے دے وڈیایا۔ اپنی شکت آپ بھرا، آد شکت ناؤں دھرایا۔ اپنی تھت آپ سہا، آپے ویکھ دکھایا۔ نت نوت کھیل کھلا، جگ جگ وڈی وڈیایا۔ آد جگادی بھیس وٹا، تھر گھر بیٹھا بے پرواہیا۔ شبد انادی سوت اُپا، ایک ناؤں دھرایا۔ اپنے در آپ بہا، اپنی کھوج آپ کھجا، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ ایک راگی راگ سنا، ایک تال وجایا۔ دوجا تھر گھر ڈیرہ لیا لا، دوسر در نہ کوئی سہایا۔ شبد سنگھاسن لیا سجا، نرگن جوت کرے رُشٹایا۔ پاربرہم بیٹھا شہنشاہ، رام راما روپ اکھوایا۔ اپنا متا آپ پکا، آپے دے صلاحیا۔ ساچا سوت در بلا، در دربان دکھایا۔ اک اکلّا سجن سہیلا رہیا سنا، بھل رہے نہ رانیا۔ لوآں پُریاں رچن رچا، برہمنڈ کھنڈ ڈیرہ لایا۔ گگن پاتالاں ویکھ دکھا، رُوس کرے رُشٹایا۔ ترے گن تت جھولی پا، ایک مارگ دکھایا۔ کول کوئی آپ اٹا نا بھی پھول بھلایا۔ نرگن سرگن ویس وٹا، پنچ تت کرے کُرمایا۔ من مت بدھ وچ ٹکا، دس کسے نہ آیا۔ اپ تیج وائے پر تھی آکاش دے سجا، رکت بوند اُپایا۔ نو دوارے دے لگا، بنک دوارا اک دکھایا۔ بجر کپاٹی پردہ پا، بیٹھا کھ چھپایا۔ ڈھول مردنگا اک رکھا، انحد رہیا

وچایا۔ آتم بیٹھا بے پرواہ، بھو نہ جانے کوئی رانیا۔ دسم دوا ری محل سہا، نرگن جوت کرے رُشٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن رچایا۔ پنچ کر پیارا، اپنا آپ اُپایا۔ شبدی شبد سوت دلارا، شبد شبدی دُھن اُچایا۔ سنے سنائے سُننیہار، دوسر کوئے نہ سنگ رکھایا۔ اک اکلّا اینکار، عقل کلا اکھوایا۔ روپ اگم اگمڑی کار، بھو ابھید چھپایا۔ رنگ محل اٹل اُچ مینار، بیٹھا ڈیرہ لایا۔ پاربرہم لئے اُبھار، برہم برہم ناؤں دھرایا۔ برہم برہم کر وچار، پاربرہم ویکھ دکھایا۔ پاربرہم کھیل اپر اپار، برہم برہم بھو کھلایا۔ برہم برہم نیتز نین اُگھاڑ، لوچن نین درشن پایا۔ پاربرہم ویکھ دکھائے اک اکھاڑ، ہر ہر ساچا منگل گایا۔ برہم برہم نیتز رووے زاروزار، رو رو اگے سپس جھکایا۔ پاربرہم پر بھ پاوے سار، آپ اپنی دیا کمایا۔ دوہاں وچولا اپر اپار، ہر شبدی میل ملایا۔ ہر کاشد ہر جیکار، لوآں پُریاں دے سہایا۔ برہما ویتا کر خوار، آپ اپنی بوجھ بُجھایا۔ چاروں گنٹ پاوے سار، چارے کھ گھلایا۔ وجائے ڈنک اپر اپار، اند منگل ایک گایا۔ اوچ اگم اپار پروردگار، محل اٹل اک سہایا۔ نرگن جوتی کر اُجیار، دیا باقی اک جگایا۔ کھیلے کھیل اپر اپار، ویکھنہار

دس نہ آیا۔ شبدی دُھن پر اپار، انحد ساچی سیوکمایا۔ کندر دُونگھی نہ پائن سار، بہتر ناڈ تلواڑا نہ کوئی گایا۔ گوت گائے نہ کوئی سنسار، رسنا جھوانہ کوئی ہلایا۔ بٹی دند نہ کوئی آکار، مکھ گنگ نہ کوئی دسایا۔ پاربرہم کرتا کرنہار، آد جگاد اک اکھوایا۔ پورن برہم ہر وچار، برہم ایہہ سمجھایا۔ شبد شبدی سچ ڈلار، ساچا مارگ لایا۔ ایک شبد نام آدھار، دوسراوٹ نہ کوئی تکایا۔ سرشٹ سبائی بٹھے دھار، مات پاتال آکاش ویکھ دکھایا۔ تیرا روپ اپار، شو شکر دے اُہار، وشنوں روپ نرگن دھار، سرگن ویس وٹایا۔ تیناں میلا آپ کرتار، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ آپے ویسا سب توں باہر، نیتز نیناں دس نہ آیا۔ برہما سیوک سیوا کرے اپر اپار، ہر ساچے شبد جنایا۔ لیکھا کھے نر نرکار، نر نرائن نظری آیا۔ اٹھے نیتز لے اگھاڑ، چارے مکھ چارے جگ پرنا یا۔ پنچ تت لے اُسار، باہو بل دکھایا۔ کھیلے کھیل ہر کرتار، تتوت سما یا۔ رتی رت نہ ہوئے اُجیار، ساچی دست ست ستواد اک اُکایا۔ شبد ناد اپر اپار، پاربرہم وجایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل کرنی کر، کرتا پُرکھ ناؤں دھرایا۔ کرتا پُرکھ ہر ابناش، ایک ایک اکھواندا۔ آد جگاد کھیلے کھیل تماش، جگ جگ ویس وٹاندا۔ منڈل منڈپ پاوے راس، گوپی کاہن ناؤں دھراندا۔ آپے وسے پون سواس، آپ اپنا میل ملاندا۔ آپے کرنہار وناس، اُتیت آپ کراندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ اپر مپر سوامی، آد جگادی ناؤں دھراندا۔ آد جگادی ناؤں دھر، ایک جوت کرے رُشنا یا۔ جگ جگ ویس مات کر، لوک مات کرے کُڑمائیا۔ چو داں لوک ویکھے کھڑ، ترے ترے وٹی ودھائیا۔ گگن پاتالاں پھڑائے لڑ، دُور دراڈا بے پروا ہیا۔ ساچے گھوڑے آپے چڑھ، نو کھنڈ ہوئے سہائیا۔ ستاں دیپاں لائے جر، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ اپنی وڈیا آپے پڑھ، آپے کرے پڑھائیا۔ اپنی اگنی آپے سڑ، جوتی جوت سما یا۔ اپنا گھاڑن آپے گھڑ، گھڑن بھننہار آپ اکھوایا۔ آپے توڑنہارا اپنا گڑھ، آپے کرے چڑھائیا۔ اپنی سرشٹی آپے رہیا لڑ، آپے مکھ بھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ آپ اکھوایا۔ آد پُرکھ پر بھ ہر نرائن، ایک ایک اکھوایا۔ رسنا کوئی نہ سکے کہن، لیکھا لکھت وچ نہ آیا۔ نہ کوئی ساک سجن دسے سین بھائی بھین، مات پت نہ کوئی اکھوایا۔ نہ کوئی دوس نہ کوئی رین، رو سس نہ کوئی رُشنا یا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ اپنا رنگ رنگ کرتار، اپنی کار کما یا۔ ول چھل اپر اپار، جگ جگ ویکھ دکھائیا۔ نہچل دھام اٹل مینار، بیٹھا بے پروا ہیا۔

شبد ساچی مارے مارے، دس کسے نہ آئی۔ نرگن جوت نہ مرے نہ جمے وچ سنسار، دو جہاناں بنت بنائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد انت جگا جگنت، اپنے ہتھ رکھے وڈیائی۔ جگا جگنت ہر ہر کھیل، اپنا آپ کرائندا۔ آپ اپنا کر میل، آپ اپنا بھو کھلائندا۔ آپ اپنا چاڑھے تیل، جوت نرنجن سیوالائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارا اک سہائندا۔ سچھنڈ سچ دربار، ہر ہر جوت جگائی۔ اک اکلا کر آکار، بیٹھا آسن لائی۔ لو آں پڑیاں پاوے سار، برہما وشن شو ویکھ وکھائی۔ کروڑ تیتیسار در بھکھار، سُرپت راجا اند بیٹھا جھولی ڈاہیا۔ لکھ چوراسی ڈھیہہ پے دوار، پشو پریت نہ کوئے وڈیائی۔ سادھ سنت بھگت بھگونت ایکا پیار، نیوں نیوں سیس جھکائی۔ سنج تریتا روپ اپار، ساچی بنت بنائی۔ پنج تت کر اجیار، پاربرہم برہم نکائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سو پرکھ نرنجن دتا ور، ہنگ ہنگتا وچ سمایا۔ سو پرکھ نرگن روپ، ہر ہر آپ اکھوایا۔ سچ سلطان شاہو بھوپ، بھو کسے نہ پایا۔ ویکھ وکھائے چارے کوٹ، دہ دشا ڈیرہ لایا۔ اپنا شبد پنکھوڑا آپے رہیا جھوٹ، آپے دے ہلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ سنج ساچے تیری دھار، ہر ساچے مات چلایا۔ سو پرکھ نرنجن کھیل اپار، ہنگ برہم اک وکھائی۔ ہنگ برہم پاوے سار، ایکا دوجا بھو چکائی۔ تیجانین کھول اگھاڑ، اگیان اندھیر مٹائی۔ نیڑ نہ آئے پنچم دھاڑ، مایا موہ نہ کوئی ہلکائی۔ تت اگنی دیوے ساڑ، ترے گن بندھ بندھائی۔ دھرتی لگا اک اکھاڑ، نرگن جوت کرے رُشائی۔ سچ دوارے دیوے واڑ، ہر وڈی وڈیائی۔ شبد گھوڑے آپے چاڑھ، ڈور اپنی رہیا اٹھائی۔ سنت سہیلا ساچا لاڑ، بھگتن پیتا آپ اکھوایا۔ آپے ہوئے پچھے اکاڑ، جگ جگ وڈی وڈیائی۔ ہوئے ہنگتا چبائے اپنے داڑھ، مان موہ رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنج ساچے تیری دھار، ایکا کھ لگائی۔ اک ہلارا اک آکار، ایکا روپ وٹایا۔ ایکا ہر اک جیکارا، ایکا نام دھرایا۔ ایکا ورن اک پیارا، ایکا ایک کرایا۔ ایکا برن ایکا سرن اک پیارا، دوسر ہور نہ کوئی کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد انت سنت بھگونت ویکھ وکھایا۔ چار ورن ایکا ناتا، سنج دھار چلایندا۔ پاربرہم پر بھ پرکھ بدھاتا، ایکا مارگ لائندا۔ ایکا پتا ایکا ماتا، گرگھ انجانے گود اٹھائندا۔ ایکا دیوے نام سوغاتا، ایکا نام جھولی پائندا۔ امرت آتم دیوے بوند سوانتا، نچھر دھار کھ چوائندا۔ درس دکھائے اک اکانتا، ایکا کھ وکھائندا۔ شبد گیانی آپ گیتا، برہم

گیان آپ سمجھائیں۔ آپ بندھائے ساچا ناتا، نہ کوئی توڑ تڑائیں۔ میٹے رین اندھیری راتا، سچ سچ پرکاش دکھائیں۔ لہنا دینا چکائے مستک ماتھا، پورب لہنا
 جھولی پائیں۔ پاربرہم پرہم سگلا ساتھ، تریلوکی ناتھا آپ اکھوائیں۔ آپ چلائے اپنی گاتھا، اپنا نام دھرائیں۔ سبج چلائے ساچا راتھا، رتھ رتھو ہی دیکھ
 دکھائیں۔ ایک پوجا ایک پاٹھا، ایک راگ الاٹھا۔ ایک گیت نہارا لٹی لٹھا، گیت اپنے ہتھ رکھائیں۔ سچ سرور مارے ٹھاٹھا، اک اشان کرائیں۔ ڈھر درگا ہی
 آئے ناٹھا، لوک مات پھیرا پائیں۔ لو آں پریاں گھلائے ایک ہاٹھا، برہما شو دیکھ دکھائیں۔ کروڑ تیتیا دیکھے تاٹھا، در دوارے پھیری پائیں۔ نو کھنڈ پر تھی
 آن ہاٹھا، لکھ چوراسی پھول بھلائیں۔ آپے جانے اپنی واٹھا، دُور نیڑے نہ کوئی رکھائیں۔ جن بھگتاں پورا کر نہا گھاٹھا، نام کنڈے تول تلائیں۔ شبد اگئی
 مارے سٹ، بجر کپائی توڑ تڑائیں۔ دُئی دُئی میٹے پھٹ، ایک رنگ رنگائیں۔ جوت پرکاش کایا مٹ، ایک دھار دکھائیں۔ شبد لپیٹے ساچے پٹ، آپ اپنی
 گود اٹھائیں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سبج تیری ساچی دھار، چار ورنناں اک پیار، ایکناکار پاوے سار، اک خدائی پروردگار، رام راما
 رُپ آپ نرنکار، کاہنا کرشنا دیکھ دکھائیں۔

۷۶۹

۷۶۹

جگ جگ دھار ہر نرنکار، اپنی آپ چلائیں۔ سبج تریتا پاوے سار، دواپر دیکھ دکھائیں۔ کجگ تیرا رُپ اپار، لوک مات وٹی ودھائیں۔ ملیا میل میت
 مُرا، سنگ محمد اک رکھائیں۔ چار یاراں کرتیار، اللہ رانی نال پرنائیں۔ بے عیب پروردگار پاوے سار، مقامے حق دے خدائیں۔ انا الحق رہیا لکار، ایک نعرہ
 لائیں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی بنت بنائیں۔ اپنی بنت آپ بنا، آپے لیکھ لکھائیں۔ اپنا لیکھا آپ گنا، آپے دیکھ دکھائیں۔ اپنی
 جنتا آپ جگا، آپے گوڑھی نیند سوائیں۔ جگ جگ داتے دانی دتا ور، در درویشا پھیری پائیں۔ برہما وشن شو دیوت سُر، گنپت گنیشا آپ اٹھائیں۔ الکھ
 نرنجن اپنی الکھ کر، نام وست جھولی پائیں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کجگ تیری اتم ور، تیری دھار تیرے رنگ رنگائیں۔ تیرا بھیو
 لکھ چار، بتی ہزار بتی دند گنایا۔ بھیو نہ پاوے کوئی سنسار، پاربرہم نہ بھیو گھلایا۔ آدانت ایکناکار، بھانے اپنے آپ سمایا۔ گرگھ ورا پاوے سار، جس

جن بوجھ بُجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا نام دھرایا۔ کلج دھار ہر نرنکار، اپنی آپ چلایا۔ جوت سرُپ کر آکار، نانک گیا
 سمایا۔ نانک سرگن کر وچار، اٹھے پہر دھیایا۔ ایکا لو ایکا دھار، ایکا در اک دوار، ایکا بیٹھا بے پرواہیا۔ ایکا منگن منگ بن بھکھار، آپ اپنی جھولی ڈاہیا۔
 آپ اپنی ابناشی کرتا پاوے سار، نرگن میلا میل ملایا۔ سچ محلے بیٹھا ایکنکار، اپنا تھان سہایا۔ نانک ڈھیہہ پئے دوار، منگے چرن دھوڑ مستک لایا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا پائی بھچھیا، توٹ رہے نہ رانیا۔ ہر ہر بے انت، بے انت آپ اکھوایا۔ سنگر میلا ساجن سنت، ساچا در
 آپ سہایا۔ آد پُرکھ ایکا کنت، ایکا ناروی ویکھ وکھایا۔ اک سنائے سہاگی چھنت، ایکا دھیر دھرایا۔ آد جگادی مہما گنت، بھییو نہ کوئی پایا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، نانک میلا ساچے گھر، گھر ساچا وچھڑ کدے نہ جایا۔

★ ۲۱ کنگ ۲۰۱۵ بکرمی سنپال دے گھر پونہ ★

آسانسا پور کر، ہر جن دیا کمایا۔ پُرکھ بدھاتا ویکھے در، در دوارے پھیرا پانیا۔ اپنی کرپا آپے کر، آپ اپنا میل ملایا۔ آپ نہائے آتم سر، امرت
 گھ چوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ویکھے تھاوں تھانیا۔ ہر جن ہر رنگ مانیا، پر م پُرکھ کرتا۔ چلے چلایے سنگر بھانیا، ساچا میلا وچ
 سنسار۔ درگاہ ساچی دیوے مانیا، چرن کول اک پیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت ڈکھرا دئے نوار۔ جگت ڈکھرا جگت سوگ، جگت
 چنت مٹایا۔ آتم نام ساچا جوگ، ایکا در وکھایا۔ دیوے درس ہر اموگھ، ترشنا بھکھ گوانیا۔ نام جپاوے ساچی جوگ، آپ اپنی بوجھ بُجھایا۔ ہوئے دوئی
 دویتی کڈھے روگ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ میلا ساچے در، ہر سجن ویکھ وکھایا۔ بھگتن پیتا ہر گردھار، نرویر روپ سمایا۔ آپے
 نبھے اپنی دھار، جگ وچھڑے جگ میل ملایا۔ آتم انتر اک پیار، برہم پاربرہم سمایا۔ ساچے مندر کھول کواڑ، دیبا باقی اک جگایا۔ وانہ لگے تنی ہاڑ، پنچت
 نہ ہوئے ہلکایا۔ درگھر ساچے دیوے واڑ، آپ اپنا میل ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن مت نیت نوت ابناشی اچت در درویش شاہ
 نریش، لوک مات آوے جاوے پھیری پایا۔

★ ۲۱ کنگ ۲۱۵ بکرمی ٹھاکر سنگھ دے گھر پونہ ★

ہر سجن ہر در میلڑا، پرم پڑکھ کرتار۔ آبناشی کرتا اک آکیلڑا، کھیلے کھیل سرب سنسار۔ ویکھ دکھائے گروگر چیلڑا، سہائے بنک دوار۔ وسے دھام
سد نویلڑا، اگم اگمڑی کرے کار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لئے اُبھار۔ ہرجن ہر ہر پایا، آتم برہم گیان۔ گر پورا ویکھ
وکھایا، شبدی شبد نشان۔ دُھن آتمک راگ الایا، آپ سنائے ساچے کان۔ در مندر اک سہایا، پنچ تت محل مکان۔ نرگن باقی دیپ جگایا، ویکھنہار گن
ندھان۔ ترے گن مایا بھو نہ رایا، میٹ مٹائے پنچ شیطان۔ پنچم سیوا ساچی لایا، انحد وجائے ساچا تان۔ گھر منگل ایکا گایا، ملیا میل سری بھگوان۔ بجر کپاٹی
توڑ تڑایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے کر پروان۔ ہرجن ہر بھئیٹیا، پاربرہم کرتار۔ سنگر پورا کھیوٹ کھیٹیا، گرگھ ساچے لائے
پار۔ مات پت اپائے بیٹی بیٹیا، بخشنہار چرن کول پیار۔ شبد دوشالے آپ لپیٹیا، لکھ چوراسی اترے پار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ
ساجن لئے اُبھار۔ گرگھ ساچا میترا، ہر ہر میل ملن۔ کایا چولی رنگے چیتھڑا، دیوے نام دھن۔ شبد انادی سنائے گیترا، راگ انادی ایکا کن۔ جوتی جوت
سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن بیڑا دیوے بنھ۔ بیڑا بھنہار سمرتھ، ایکا اینکاریا۔ جن بھگتاں رکھے دے کر ہتھ، جگ جگ لوک مات لئے
اوتاریا۔ آپ چلائے اپنی گاتھ، آپ اپنا مارگ لا رہیا۔ آپ نبھائے اپنا ساتھ، سگلا سنگ آپ رکھا رہیا۔ دیونہارا سچی وتھ، نام دان جھولی پا رہیا۔ پنچ تت
وکارا کر اکلھ، جوتی لنبو لا رہیا۔ ترے گن مایا تیرا بھٹھ، ہر ساچے ویکھ دکھا رہیا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکارا دیوے متھ، جیواں جنتاں آپ ملا رہیا۔ گرگھ
ورلے بخشے ایکا ہٹھ، سچ وست اک بُجھا رہیا۔ درس دکھائے نٹھ نٹھ، آبناشی کرتا کھیل کھلا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے
میل ملا رہیا۔ ملیا میل ہر نرنکار، ہرجن وڈی وڈیاٹیا۔ ناتا میٹے سرب سنسار، کوڑی کریا رہن نہ پائیا۔ کلج میٹے اندھ اندھیار، دیبا باقی اک جگایا۔ شبد
اُپجائے سچی دُھنکار، اندر مندر منگل گایا۔ درگاہ ساچی کر پروان، آپ اپنا سنگ رکھایا۔ دھرم دکھائے اک نشان، گن ندھانا آپ جھلاٹیا۔ جوتی جوت
سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن میلا لئے ملاٹیا۔ دھام اولڑا ہر نرنکار، ایکا ایک رکھایا۔ اک اکلھ کھیلے کھیل اپار، دس کسے نہ آیا۔ سچھنڈ دوارا آپے

ملڙا، شبد سَنگھاسن ڏيرہ لايـا۔ دُور دُراڏا دُهر درگاھي کھلڙا، لوک مات وکيھ وکھايـا۔ گُرمکھاں بھاري کرے پلڙا، هر نام جھولي پايـا۔ کرني کرتا قيمت کوئي نہ لائے
 دمڙا، آپ اپنا انگ کٺايـا۔ ٻڏ ماس ناڙي نہ کوئي چڙا، لهنا دينا مول چڪايـا۔ مات پت نہ امڙا، بھين بھائي نہ کوئي دسيـا۔ جوتي جوت سرُپ هر، آپ اپني
 کريپا کر، هر سڄن لئے ترايـا۔ تارنهار پُرکھ ابناشا، ايڪا ايڪ اڪھواسندا۔ جُگ جُگ ويکھے جگت تماشا، بھيکھادھاري بھيکھ وٽاسندا۔ چوڏاں لوکاں کھولے هاڻا، هٿ
 ونجارا ايڪ اڪھواسندا۔ جوتي جوت سرُپ هر، آپ اپني جوت دهر، هر جن وکھائے ساچا در، در دوارا ايڪ سُهاسندا۔ در دوار پروردگار، ايڪا ايڪنڪاريـا۔ شبد
 سُهيلا ميت مُرار، جُگ جُگ ويس وٺايـا۔ آدن انتا ايڪنڪار، لکھيا ليکھ نہ کوئي مٺايـا۔ بھگت وچھل آپ گردھار، ايڪا ايڪ اڪھويـا۔ داتا داني در بھکھار، در
 دوارے پھيرا پايـا۔ جوتي جوت سرُپ هر، آپ اپني کريپا کر، هر سڄن لئے جگايـا۔ هر سڄن هر جاگرت جوت، ايڪا ايڪ جگاسندا۔ نہ کوئي ورن نہ کوئي گوت،
 دُوسر رنگ نہ کوئي وکھاسندا۔ دُرمت ميل رهيا دھوت، نرمل نير آتم جل پياسندا۔ لھ لھ تھڪے کوئي کوٺ، کوٺن کوٺ نيتز نين درس نہ کوئي پاسندا۔ جس
 تن نڪارے لائے شبد چوٺ، آپ اپني بوجھ بُجھاسندا۔ هوئے ممتا ماما کڏھے کھوٺ، گيان دھيان ايڪ وکھاسندا۔ جوتي جوت سرُپ هر، آپ اپني کريپا کر،
 گُرمکھ ساچا ساچے مارگ لاسندا۔ ساچا مارگ هر کرتار، جُگ جُگ آپ کريـا۔ آپ اپني بنھے دھار، دُوسر سنگ نہ کوئي رلايـا۔ ايڪا دُوجا بھيونوار، تيچے نيتز ويکھ
 وکھايـا۔ چوٽھ پد پڄي سرڪار، آپ اپنا مارگ لايـا۔ پنچم ميلا ميت مُرار، چھويں چھپر چھن نہ کوئي رکھايـا۔ ستويں ست پُرکھ کرپسار، ايڪ اڪلا بيٺھا هر گھٽ
 ڏيرہ لايـا۔ لکھ چوراسي محل اُسار، نرگن دھارا جوت جگايـا۔ منتمکھ سٽے پيرپسار، در گھر ساچا نہ کوئي وکھايـا۔ گُرمکھ وِرا اترے پار، جس جن اپني ديا کمايـا۔
 ميل ملاوا سرجنهار، آتم انتر ويکھ وکھايـا۔ جوتي جوت سرُپ هر، آپ اپني کريپا کر، هر سڄن در سُهايـا۔ آتم در دوارا کھول، اپني ديا کماسندا۔ شبد انادي انحد
 بول، گُرمکھ سوئے اُٺھاسندا۔ ساچا ميتا وسے کول، آپ اپنا مول چڪاسندا۔ آتم انتر جائے مول، بھيد ابھيد بھيو گھلا سندا۔ اُٺا کرے نابھ کول، امرت دھارا
 لکھ چوانيندا۔ سندر ساول سول، رام راما آپ هو جاسندا۔ گو بند ميلا اُپر دھول، دھرت دھول آپ سُهاسندا۔ جوتي جوت سرُپ هر، آپ اپني جوت دهر،
 هر جن ويکھے ساچے در، در دوارا ايڪ وکھاسندا۔ کايا محل اٺل اُچ مينار، هر هر آپ سُهايـا۔ ديبا باتي کر اُجيار، آپ اپني جوت جگايـا۔ کملاپاتي کھيل نيار، گھر

بیٹھا آسن لایا۔ گرگھ وِرا پاوے سار، جس جن دئی دویتی میٹ مٹایا۔ آتم سیجا کر پیار، ساچا میت مُرار نظری آیا۔ ہست کیٹ اوچ نیچ راو رنک راج
 راجان شاہ سلطان ایکا دھام سُہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے ویکھ وکھایا۔ ہر جن ساچا ویکھنہارا، ایکا ایک اکھوانندا۔ آپے
 کرے بند کواڑا، آپے کُنڈا لہندا۔ آپے مندر محل اُسارا، آپے انتم ڈھاہندا۔ آپے دیک جوتی کر اُجیارا، آپے گل کراہندا۔ آپے کھیلے کھیل وِچ سنسارا،
 کھیلنہار دِس نہ آہندا۔ الکھ اگوچر اگم اپارا، بھيو کونے نہ پانندا۔ آد جگادی اینکارا، عقل کلا اکھوانندا۔ لوک مات لئے اوتارا، جوتی جوت جگانندا۔ سنت
 سُہیلا میت مُرار، ہر بھگتی ویکھ وکھانندا۔ گرگھ ساجن سوہے دوارا، ساچا در سُہانندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلا ساچے گھر، در
 ساچا اک وکھانندا۔ ساچا در ہر دروازہ، اپنا آپ وکھایا۔ پرگٹ ہو غریب نواز، نیتز نیناں ویکھ وکھایا۔ شبد گھوڑا آسو تازا، گرگھ ساچے آپ جگایا۔ شبد اگمی
 مارے واجا، انحد سیوا لایا۔ شاہو بھوپ وڈ راجن راجا، سچ سلطان آپ اکھوایا۔ لوک مات رچیا کاجا، لکھ چوراسی ویکھن آیا۔ جن بھگتاں دیوے نام داجا،
 ساچی وتھ ہر سمرتھ ہتھ پھڑایا۔ ویلے انتم رکھے لاجا، رائے دھرم نہ دئے سزایا۔ گنو غریباں آپ نواز، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، گرکھماں دیوے ساچی دادا، گھر ساچا اک سُہایا۔ در گھر ساچا ہر زرنکار، اپنی بنت بنایا۔ گرگھ ناری کر پیار، ہر جن میل ملانیا۔ ایکا سیجا کر
 اُجیارا، ایکا رُپ وٹانیا۔ ایکا میتا میت مُرار، وچھڑ کدے نہ جانیا۔ دھن دھنوتا کھیل اپارا، زرنگن نور کرے رُشانیا۔ ہر جن میلا وِچ سنسار، کرتا پُرکھ وڈی
 وڈیانیا۔ گرکھماں میلا ہونے اک دوار، سچھنڈ دوارا اک سُہانیا۔ تھر گھر بیٹھ سچی سرکار، آپ اپنا ویکھ وکھانیا۔ الکھ زرنجن پاوے سار، لیکھا کھت نہ کوئی
 رکھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن میلا ساچے گھر، گھر ساچے وٹی ودھانیا۔ وٹی ودھائی منگلاچار، ہر ہر سجن پایا۔ سُرت سوانی
 ہوئی خبردار، چرن کول دھیان لگایا۔ شبد گر میت مُرار، آپ اپنا لڑ پھڑایا۔ ڈونگھی بھوری کرے پار، پنج تت نیڑ نہ آیا۔ انحد راگ ساچا تال، تال تلواڑا
 اک وکھایا۔ مندر اندر سچی سرکار، در دروازہ اک کھلایا۔ سُہائے امرت ساچا تال، سر سرودر ویکھ وکھایا۔ گرگھ ساچے لئے سنجال، کاگوں ہنس بنایا۔ مانک
 موتی مار اُچھال، ایکا چوگ چگایا۔ لکھ چوراسی توڑ جنجال، آپ اپنا بندھ بندھایا۔ آپے شاہ آپے کنگال، راج راجان آپ اکھوایا۔ کایا مندر ویکھ مکان، گھر

گھر وچ ڈیرہ لایا۔ سچ دوارے ہو مہربان، نرگن جوت کرے رُشَنیا۔ ہرجن ساچے کر پروان، آپ اپنے در سہایا۔ آون جاون جھٹھی کان، مات گربھ نہ پھیرا پایا۔ ملیا میل سری بھگوان، وچھڑ کدے نہ جایا۔ پاربرہم ایکارُپ مہان، ایکا نُور ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرکھاں دیونہارا ور، آد جگاد پھیرا پایا۔ آد جگاد پُرکھ اگتا، اگٹری کار کما سندا۔ نہ مرے نہ کدے جتا، مات گربھ نہ پھیرا پائندا۔ پون سواس نہ لئے دما، نیتزیر نہ کوئی وہا سندا۔ آپے جانے اپنا کتا، ہرجن ساچے ویکھ وکھایا۔ لیکھے لائے کایا مائی ہڈ ماس ناڑی چتا، نو در سہا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرکھ ساچے لئے ور، ور داتا آپ اکھوا سندا۔ گرکھ وڈ وڈیائی، وڈ وڈا ہر ہر پایا۔ جگت سگلی چنت مٹائی، لہنا دینا مول چکایا۔ تن مندر وٹی ودھائی، سیاں منگل ساچا گایا۔ سرب متھیا جگت لوکائی، پُرکھ بدھاتا نظری آیا۔ گر شبد کری گڑمائی، ساچا منگل گایا۔ ملیا میل ساچے ماہی، وچھڑ کدے نہ جایا۔ نو دوار نہ ٹھنڈیاں چھائیں، ساچا سنگ نہ کوئی جنایا۔ سنگر پورا پکڑے باہیں، آپ اپنا در کھلایا۔ آتم سیجا گرکھ چڑھیا چائیں چائیں، گر پورا نظری آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر وچ دیوا گھر وچ باتی، گھر میلا کملا پاتی، ہرجن ویکھ وکھایا۔ گھر جوتی گھر پرکاش، گھر گھر آپ کرانیا۔ گھر گھر پُرکھ ابناش، اپنا بیٹھا کھ چھپانیا۔ گھر گھر ویکھے سرب گنتاس، ویکھنہارا دس نہ آئیا۔ آد جگاد جگ نہ جائے وناس، کرتے کرنی قیمت کسے نہ پانیا۔ بھگتاں سنتاں گرکھاں گرکھاں سنگ کایا مندر اندر منڈل منڈپ پاوے راس، رُوس ستار، سورج چن سیوا لائیا۔ کھیلے کھیل پر تھی آکاش، گنگن پاتالاں ویکھ وکھانیا۔ برہما وشن شو دیوت سُر دے سرب دھرواس، نرگن جوتی جوت جگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرکھ ویکھے ساچے گھر، گھر ساچا اک سہایا۔

★ ۲۱ کنگ ۲۰۱۵ بکرمی ہر بنس سنگھ دے گھر کرکی پونہ ★

نام دان ہر بھنڈار، جگ جگ آپ ورتا سندا۔ ہرجن دیوے کر پیار، ورن برن نہ کوئی رکھتا سندا۔ چرن کول جگت ادھار، ناتا بدھاتا آپ بندھا سندا۔ بھو ساگر کر نہارا پار، آپ اپنا میل ملا سندا۔ کایا گاگر جوت اُجیار، نرگن رُپ درسا سندا۔ شبد کھڑگ کھنڈا تیز کٹار، سچ گاترے آپ لٹا سندا۔

اٹھے پہر خبردار، دوس رین آپ جگائند۔ بیچ وکارا مارے مار، ہوئے ہنگتا میٹ مٹائند۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن اپنی دیا
کمائند۔ دیا کمائے دین دیا، ہر ہر آپ اکھوایا۔ بھگت وچھل جگت کرپالا، بھگت بھگوتا ویکھ دکھایا۔ توڑنہارا جگت جنجالا، جیون داتا جیواں جنتاں لئے ترایا۔
دیوے نام سچا دھن ملا، ساچی شکتی تن وسایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا رنگ رنگائے شاہ کنگالا، بھو نہ رایا۔ شاہ کنگالا گھر گبھیر، ہر
ہر آپ سہائند۔ جن بھگتاں کرے سانت سریر، امرت آتم مکھ چوانیندا۔ ہوئے ہنگتا کڈھے پیڑ، ہوئے ہنگتا میٹ مٹائند۔ بجر کپائی پردہ چیر، آپ اپنا
مکھ درسائند۔ شاہ سلطانا سچا پیڑ، پیڑ پیڑاں آپ اکھوائند۔ ایکا رنگ رنگائے ہست کیٹ، کیٹ کیٹاں ڈیرہ لائند۔ نہ کوئی دیہرا مندر مسیت، کایا مندر
اندر ویکھ دکھائند۔ جس جن ساجن رکھیا چیت، سوچھ سروپ درس دکھائند۔ جگ جگ چلے اولڑی ریت، آد جگادی ویس وٹائند۔ جوتی جوت سروپ ہر،
آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ورا لئے در، چرن پریت اک رکھائند۔ چرن پریتی ناتا جوڑ، اپنی دیا کمائند۔ جگت جنجالا دیوے توڑ، ایکا نام جپائند۔ شبدا
چڑھائے ساچے گھوڑ، لوآں پڑیاں باہر کرائند۔ پڑکھ اگما آپے بہر، آپ اپنا میل ملائند۔ ویکھے پڑکھے مٹھا کوڑا، لکھ چوڑا سی پھول پھلوائند۔ جوتی جوت
سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے ویکھ در، کر کرپا بھو کھائند۔ کھولے بھو در درویش، آپ اپنی کل دھاریا۔ زرگن جوتی کر کر ویس، کھیلے
کھیل اگم اپاریا۔ آپے وسیا اپنے دیس، آپ سہائے بنک دواریا۔ آپے جودھا داتا سور پیر زر زیش، زر زائن آپ اکھوارہیا۔ آپے زرگن جوتی دس دسمیش،
آپ اپنی کل ورتا رہیا۔ آپے ویکھے ویکھنہارا دھاری کیس، موئڈ منڈائے آپ اپا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساجن ویکھے گھر،
گھر سہنجنا اک سہارہیا۔ سہنجنا گھر ہر گو بند، ایکا ایک رکھایا۔ ایکا میٹے سگلی چند، چنتا چکھا رہن نہ پایا۔ گرگھ اُپجائے ساچی بند، آپ اپنا مول چکایا۔ داتا
دانی گنی گہند، گھر گبھیر ساگر سندھ نام دھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر گر ویس وٹایا۔ گر گر ویس گر گر دانا، گر گر جوت
جگائیا۔ پار برہم پر بھ ویکھ دکھائے لوک تیناں، سرشٹ سبائیا۔ نو کھنڈ پر تھمی پاوے سار، ستاں دیپاں لیکھ لکھائیا۔ لکھ چوڑا سی جوت اُجیار، دیبا باقی آپ
جگائیا۔ آپے کرے اندھ اندھیار، اگیان اندھیر مٹایا۔ آپے میل ملائے میلنہار، میل وچھوڑا آپ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

گر سکھ ساچے لئے ترانیا۔ تارنہار پُرکھ اکال، ایکا اینکاریا۔ گرگھ ویکھے کایا مندر دھر مسال، سچ دوارا اک سہا لیا۔ اندر مندر بیٹھا دین دیاں، دوس رین
 پاوے ساریا۔ جوت نرنجن دیپک بال، دہ دشا ویکھ دکھا لیا۔ انحد وجائے ساچا ڈھول، گرگھ سویا آپ اٹھا لیا۔ نام رتن گل پائے ہار، پھولن برکھا ایکا لا لیا۔
 شبد وچولا بن دلال، اپنا مارگ آپ دکھا لیا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکال، دھرم رائے گھ چھپا لیا۔ پتر کُپت در بہال، لاڑی موت نہ پھیرا پا لیا۔ سنگر پورا لئے
 سنجال، انتم اپنی گود اٹھا لیا۔ لکھ چوراسی توڑ جنجال، آون جاون پنڈھ مکا لیا۔ دو جہاناں بن رکھوال، گرگھ ساجن میل ملا لیا۔ سہائے بنک کایا دھرم سچ
 دھر مسال، ابناشی کرتے ڈیرہ لا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھیں میلا اپنے در، در ساچا اک سہا لیا۔ ساچا در ہر بھگوان، ایکا ایک
 رکھائیا۔ آد جگادی اک نشان، ایکا رہیا جھلا لیا۔ کھیلے کھیل دو جہان، پُریاں لوآں آپ سما لیا۔ لکھ چوراسی مہربان، جیہا دان جھولی پائیا۔ سنت کنت کر
 پروان، آد انت میل ملا لیا۔ جیو جنت جگت نادان، شبد ہلوانے رہیا اٹھائیا۔ گرگھ ساچے کایا چولی رنگے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا شبد نیاں منت، من منوآ بند بندھائیا۔ منوآ بندھے شبد ڈور، گر پورے ہتھ وڈیا لیا۔ لہنا دینا چکائے پنچم چور، کام کرودھ
 لوبھ موہ ہنکار نہ ہوئے ہلکائیا۔ انحد راگ سنائے ساچی گھنگھور، دوس رین شنوائیا۔ اپنے سنگ آپے لئے تور، نام پلا اک پھرائیا۔ ہوئے سہائی اندھ گھور،
 میٹے رین اندھیری شاپییا۔ ہرجن اور نہ دیسے ہور، گرگھ پورے وڈ وڈیا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ سجن لئے ترانیا۔ تارنہار آپ
 اپر پمر، آد پُرکھ اھوایا۔ کھیلے کھیل سرب گھٹ انتر، انتر جامی بھو نہ ریا۔ لکھ چوراسی لگی بسنت، نہ سکے کوئی بھجھایا۔ ہر کا کھیل جگا جگنتر، کلجگ انتم ویس
 وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے لئے جگایا۔ گرگھ ساجن دیا کما، اپنی بوجھ بھجھایا۔ لہنا دینا جھولی پا، پورب گہنا تن پہنایا۔ نیتز
 نیناں درس دکھا، آتم برہم جنایا۔ پار برہم پر بھ بھو جنا، بھید ابھید سما لیا۔ اچھل اچھل جگت بھلا، ول چھل کھیل کھلا لیا۔ ہر سجن ویکھے تھاؤں تھاں، تھاں
 سہنجنا اک وڈیا لیا۔ کایا مندر ویکھے سچ گراں، نو در کرے رُشنا لیا۔ پُرکھ اگما کرے سچ نیاں، درگاہ ساچی در سہا لیا۔ آپے پتا آپے ماں، گرگھ ساچے گود
 اٹھایا۔ شبد سہیلا پھڑنہارا بانہہ، زرگن سرگن کھیل کھلا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ سجن ساچا ویکھ دکھائیا۔ گرگھ سجن سچا شاہ،

شاہ سلطان اکھوایا۔ ملیا داتا بے پرواہ، بھانڈا بھرم بھٹایا۔ اک دکھایا ساچا تھاں، ایکا منتر نام گیان درڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے دے مت رہیا سمجھایا۔ گرگھ ساجن ساچی مت، گر گر آپ دوائیا۔ ایکا برہم ایکا تت، ایکا بھو کھلایا۔ ایکا جوت ست است، ست سروپ سمایا۔ ایکا نیچ نام وت، کایا کعبہ نیچ بجایا۔ ایکا کھولے ساچا ہٹ، چو داں ہٹ کھلایا۔ ایکا ونج لئے کھٹ، نام وپارا اک کرائیا۔ ایکا شبد ایک پٹ، تن شنگار کرائیا۔ ایکا شبد اگئی مارے سٹ، بجر کپاٹ تڑایا۔ بھاگ لگائے کایا مٹ، گر مندر کھوج کھوجایا۔ سچ سروور تیر تھ تٹ، آتم انتر اک ایشان کرائیا۔ ڈرمت میل دیوے کٹ، گر پورے ہتھ وڈیایا۔ دئی دوتی میٹے پھٹ، سگلی چنت مٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ سجن ویکھے چائیں چانیا۔

★ ۲۲ کنگ ۲۰۱۵ بکرمی ٹوپن رام دے گھر کرکی پونہ ★

کھڑگ نواس کھڑگ کڈ، ہر ہر ویکھ دکھائندا۔ جوتی کھیل وچ برہمنڈ، بھو کوئی نہ پائندا۔ اُتبیج سیتج ویکھے جیرج انڈ، لکھ چوراسی ویکھ دکھائندا۔ گرگھیں کرے آپے ونڈ، آپ اپنی دھار بندھائندا۔ ناتا توڑے بھیکھ پکھنڈ، ساچا مارگ ایکا لائندا۔ گرگھ گرگھ آتم ہوئے نہ رنڈ، سرشٹ سبائی میل ملائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی بوُجھ بُجھائندا۔ کھڑگ کوٹ جگت نواس، ہر ہر دس نہ آیا۔ پاربرہم پر بھ ابناش، کھیلے کھیل سرشٹ سبایا۔ جیواں جنتاں ویکھے کھیل تماش، آدانت ویس وٹایا۔ ساچے منڈل پاوے راس، ہر جن ساچے ویکھ دکھایا۔ کایا مندر ویکھ پر بھاس، پھل بھلوڑی دے لگایا۔ لہن دین چکائے دس دس ماس، جو جن منگ منگایا۔ پورن کر نہارا آس، کرنی کرتا نام دھرایا۔ جس جن بخشے چرن دھرواس، دھر دھرنی دے سہایا۔ پار کرائے پر تھی آکاش، گگن پاتالاں ویکھ دکھایا۔ ہر جن ہر مندر کایا گھر، آپ اپنا کر درس، آپ اپنا میل ملائندا۔ ساچا میلا ہر کرتار، ہر ہر آپ جنائندا۔ کایا مندر سچ دوار، گھر سہنجنا اک دکھائندا۔ نو دوارے کھول کوڑا، سرشٹ سبائی سنگ نبھائندا۔ اپنا محل آپ اُسار، اندر مندر اک بنائندا۔ ڈونگھی کندر پاوے سار، اچھل اچھل آپ رکھائندا۔ زرگن باقی کر اجیار، دیکھ جوتی اک جگائندا۔ شبدی دُھن اپر اپار، انحد تال وجائندا۔

ناری نرنہ پاوے سار، گرگھ ساجن میل ملائندا۔ آد جگادی ساچی کار، جگ جگ مات کرائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ویکھے ساچا گھر، گھر مندر اک سہائندا۔ کایا مندر گھر اُجالا، ہر ہر جوت جگائیا۔ گرگھوں میلادین دیا، گھر مندر دے ملائیا۔ ویکھ دکھائے ساچے لالا، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ لہنا نیتز نیناں، آپ اپنا درس دکھائیا۔ نیتز نین آپے کھول، اپنی دیا کماندا۔ شبد اگئی آپے بول، بھید ابھید آپ گھلائندا۔ نام کنڈے ایکا تول، ساچا تولانا نام دھرائندا۔ بھاگ لگائے کایا چول، جو جن منگ منگا کھول، دسم دواری ویکھ دکھائندا۔ آتم سیجا وسے کول، آپ اپنا گھ چھپائندا۔ ہوئی ہوئی رہیا بول، آپ اپنا راگ الائندا۔ کایا دھرتی رہیا مول، دھر دھرتی اک دکھائندا۔ اُٹا کرے نابھ کول، امرت دھارا گھ چوائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا در سہائندا۔ گرگھ میلا سچ دوار، ہر ہر آپ کرائیا۔ میلے میل میلنہار، بھو نہ کوئی رکھائیا۔ گرگھ سوہے اک دوار، بنک دوارا اک سہائیا۔ پُرکھ اگٹرا اگٹری کار، آد جگاد آپ کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بنس سر بنس کوٹن کوٹ سہنس سہنس پار کرائیا۔ کوٹن کوٹی کوٹ، ایکا ایک اکھوانیا۔ گرگھوں کڈھے واسنا کھوٹ، دُرمت میل مٹانیا۔ آلیوں ڈگے جیو جنت بوٹ، آپ اپنی گود اٹھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیکھنہارا ساچا گھر، گھر ساچا اک سہانیا۔ ساچا گھر ہر سہنتا، ایکا ایکنکاریا۔ ایکا جوت سری بھگونت، جگ جگ لئے مات اوتاریا۔ میل ملائے ساچے کنتا، ویکھے بند کواڑیا۔ جو جن در دوارے ہوئے منگتا، منگے نام دان درس اگم اپاریا۔ کایا چولی آپے رنگدا، رنگ مچھئی اک چٹھارہیا۔ اپنے اندر آپے لگھدا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ٹٹی گندھنہار گوپال، گرگھ ویکھے ساچے لال، سنت سہیلا اک اکھوارہیا۔ سنت ساجن ہر ہر میت، سنگر آپ اکھوارہیا۔ آپ اپنی چلے ریت، چال اولڑی اک دکھارہیا۔ آپے ہست آپے کیٹ، آپے پتت آپ پتت، پتت پاؤن نام دھرا لیا۔ گرگھ نہ دیہرا مندر مسیت، گر دوار نہ کوئی جنا رہیا۔ گرگھوں دے شبد انڈیٹھ، کایا مندر اندر تال وجا لیا۔ منگھوں ستادے کر پیٹھ، سنت منی سنگھ لیکھ لکھا لیا۔ آپ اپنے رکھے چھایا ہیٹھ، جس جن اپنی دیا کما لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سنہیہرا دیوے ور، در ساچا اک سہایا۔ شبد سنہیہرا ساچے سنت، ہر ہر جوت جگائیا۔ میل ملاوا ہر ہر کنت، ناری کنت اک

اکھوائیا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جائیا۔ رسنا جہوانیاں منت، نام امولا جھولی پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچے
 دئے ودھائیا۔ ساچا گھر سنت ڈلار، منی سنگھ من مانیا۔ پاربرہم پر بھ لئے اوتار، کھیلے کھیل دو جہانیا۔ لوآں پُریاں پاوے سار، نو کھنڈ ہونے پردھانیا۔
 ستاں دیپاں دئے ہلار، لکھ چوراسی جودھا سور پیر بلی بلوانیا۔ گرگھ ساچے لئے ابھار، جس جن دیوے نام ندھانیا۔ ایکا اکھر کر پیار، دو جا بھو مٹانیا۔ تیجا
 کھولے بند کواڑ، نیز نین اک وکھانیا۔ چوتھے پد دیوے واڑ، دیوے ساچا برہم گیانیا۔ پنچم میلا میت مرار، ہر جن ساچا گھر پچھانیا۔ چھپر چھن نہ کوئی پیار،
 گھر گھر بیٹھا ہر بھگوانیا۔ زرگن جوت کر اجیار، لکھ چوراسی کھیل مہانیا۔ سنت منی سنگھ سانجھ یار، سنگر پورا دیوے مانیا۔ سنگھ یشن کر پیار، محل اٹل اک
 وکھانیا۔ انحد دیوے اک ستار، بہتر ناڑا آپ ہلانیا۔ تن سو سٹھ ہاڈی کھیل اپار، پنچ تت ہونے پردھانیا۔ رکت بوند دئے ادھار، اپ تیج وائے پر تھی آکاش
 وکھانیا۔ من مت پائے سار، بدھ بیک اک وکھانیا۔ نو در رہے وچار، کھیلے کھیل سری بھگوانیا۔ دسویں میلا ہر کرتار، جو در آئے منگے ور، درس درس
 درس اک مہانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنت منی سنگھ در در دوار، سرب وکھانیاں۔ سنت منی سنگھ تیرا در، ہر ہر جوت جگانیا۔ آپ
 اپنا لئے ور، لوک مات کرے گڑمائیا۔ جوتی شبدی کھیل کر، پنچ تت دئے تجانیا۔ اگم اگڑے دھام وڑ، الکھ زرنجن ایکا الکھ جگانیا۔ سرشٹ سبائی رہیا پھڑ،
 دس کسے نہ آئیا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، نہ کوئی آکار جنائیا۔ پنچ وکارا رہیا لڑ، در در دئے سزائیا۔ گرگھ ورا ساچے پوڑے جائے چڑھ، جس آتم برہم
 جنائیا۔ ایکا اکھر جائے پڑھ، دئی دویتی رہن نہ پائیا۔ کلجگ اگنی نہ جائے سڑ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نہ ہونے ہلکانیا۔ پرکھ ابناشی ہر جن ہر گھٹ جائے
 وڑ، آپ اپنی دیا کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مڑھی گور نہ جائے سڑ، خاکی خاک نہ کوئی رکھائیا۔ سنتن پیتا اینکار، عقل کلا
 اکھواندا۔ آد جگادی کر پیار، لوک مات بھیکھ وٹاندا۔ کلجگ تیری کھیل نیار، لیکھا لکھت بھو نہ پاندا۔ ہر جو وسیا سب توں باہر، ہر گھٹ آپے ڈیرہ
 لائندا۔ گرگھاں دیوے نام ادھار، آپ اپنی بوجھ بھاندا۔ ویکھنہار سچ دوار، کون دوار جن سہاندا۔ ایکا دیوے نام بھنڈار، گرگھاں جھولی آپ
 بھراندا۔ سنجگ ساچا بن ورتار، سنت منی سنگھ وچ وچولا آپ رکھاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا شبد ایکا بولا، اک جیکارا لائندا۔

ساچا گھرمات سہاونا، ہر ساچا میل ملنیا۔ آپ اپنا بھیٹ چڑھاونا، دُئی دویتی بھانڈا بھنھیا۔ مدراماس رسن تجاونا، بھاگ لگے کایا چھپر چھنیا۔ کوٹن کوٹ پرکاش رُوس کر اونا، مٹے رین اندھیری مسیا۔ راگ انا داک سناونا، پنچ وکارا جائے بھنھیا۔ محل اٹل اُچ مینار ڈیرہ لاونا، بجر کپائی توڑے جنڈیا۔ گرگھ ساچا سنگ رلاونا، پاربرہم سنگر پورا گھر ساچے آپے نیا۔ ہر سنگت ہر میل ملاونا، کھیلے کھیل دو جہانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہارا ساچا گھر، کھڑگ کھنڈا ہتھ اٹھاونا۔ کھڑگ پُر نواس، ہر کھنڈا تیج چکاریا۔ جن بھگتاں پورن کرے آس، دیوے نام سہاریا۔ جس جن ترشنا لگی پیاس، ترشنا بُکھ نواریا۔ لیکھے لائے سواس سواس، جو جن رسنا گا رہیا۔ پاوے سار پر تھی آکاش، دو جہاناں میل ملا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دے مت آپ سمجھا رہیا۔ گرگھ ویکھ ادھار، گرگھ بوجھ بُجھانیا۔ گرگھ پاوے سار، ممتکھ بھيو نہ رانیا۔ سنگر پورا کر اُجیار، آپ اپنی جوت کرے رُشانیا۔ گرگھ میل میت مُرار، میل ملاوا ساچا ماہیا۔ ممتکھاں دے اندھ اندھیا، ایکا رین اندھیری چھانیا۔ اک اکلاینکار، ایکا رنگ رنگانیا۔ سنت منی سنگھ سچ پیار، ہر ساچے وڈ وڈیانیا۔ مت گت جانے آپ کرتار، پُرکھ ابناشی بھيو نہ رانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھیں دیونہارا ور، آپ اپنی دیا کمانیا۔ دیا کمائے دیاندھ داتا، ہر جن ویکھ دکھاندا۔ سرشٹ سبائی آپ گیاتا، بھيو ابھید نہ کوئی جناندا۔ جس جن بندھائے چرن ناتا، آد جگاد سنگ نبھاندا۔ درس دکھائے اک اکانتا، گھر ساچے پھیرا پاندا۔ کھیلنہار آپے داتا، آپ اپنا کرم کماندا۔ سنج تیری ساچی گاتھا، تیرا نام چپاندا۔ نام چلائے ایکا گاتھا، گرگھ آپ چڑھاندا۔ اک چپائے پوجا پاٹھا، ایکا اشٹ رکھاندا۔ ایکا تیرتھ ایکا تاتا، سر سرور اک نہاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھیں دیوے ساچا ور، سو پُرکھ زرنجن دیا کماندا۔ سو پُرکھ زرنجن ہر مہربان، ہری ہر آپ اھوایا۔ جس جن دیوے جییا دان، نام نامہ جھولی پایا۔ آتم انتر برہم گیان، پاربرہم سمجھایا۔ دھرم جھلائے اک نشان، در ساچے آپ جھلایا۔ نہ کوئی دیسے پنچ شیطان، جگت وکارا نہ کوئی رکھایا۔ ایکا اکر اک گیان، جگت و دیا مول نہ ریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھیں دیونہارا ور، گھر ساچا ویکھ رکھایا۔ گھر ساچا در ساچا، ساچی بنت بنایا۔ جیو پنڈ جن ویکھے کاچا، پنچ تت کری گڑمانیا۔ ترے گن مایا لگی آنچا، دوس رین رہی جلائی۔ من منو آ نو دوارے ناچا، مت متوالی رہی شرمایا۔ بدھ

مت نہ دیوے ساتھ، بیٹھی نین مٹکایا۔ سگل و سورا ہر جن لاتھا، جو جن ہر نیتز درشن پایا۔ سرب کلا آپے سمرتھا، گرکھاں ویکھ وکھایا۔ کھیلے کھیل تریلوکی
 ناتھا، ترے بھون دے مٹایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دیونہارا ور، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ کایا چولی رنگ رنگاونا، رنگنہار کرتار۔ پہلی
 منگ منگ منگاونا، شبدی بھرے بھنڈار۔ دؤبے ترشنا بھکھ گواونا، کھولے بند کواڑ۔ چوتھے چوتھے پد سماونا، والگے نہ تتی ہاڑ۔ پنچم مینا گھر ساچے پاونا،
 پُرکھ ابناشی ساچا لاڑ۔ ناری کنت ایکا دھام سہاونا، ساچا ویکھ اک اکھاڑ۔ شاہ سلطانا ویکھ وکھاونا، میٹ مٹائے پنچم دھاڑ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، ویکھنہارا ساچا در، جس جن درشن پاونا۔

بشن سنگھ ہر تیری یاد، ہر ہر ویکھ وکھایا۔ ویکھنہار پاربرہم برہم برہما، آد جگاد کھوج کھوجایا۔ ہر انادی سٹ وجائے ساچا ناد، شبد سٹ اٹھایا۔
 جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، آپ اپنا کھ چھپایا۔ آپ اپنا کھ چھپا، بھيو ابھید رکھائندا۔ سنت منی سنگھ آپ جگا، ساچی
 سیو لگائندا۔ لیکھا لکھت وچ نہ گیا آ، لکھنہار دس نہ آئندا۔ سنت منی سنگھ اُچی کوکے سرشٹ سبائی دے ہلا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 آپ اپنا بھيو رکھائندا۔ سنت منی سنگھ سٹ دلا، ہر ہر آپ اُپایا۔ شبد شبدی کر پیار، جوتی جوت جگایا۔ ساچے اندر کر اُجیار، باقی دیوا اک ٹکایا۔ کملا پاتی
 کھیل نیار، دوس رین کرایا۔ اتم تاکی کھول کواڑ، اپنا کھ دکھلایا۔ شبد اگئی کر تیار، گر پورے آپ چڑھایا۔ لہنا دینا چکائے باقی وچ سنسار، جوتی جوت کر
 رُشایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سنیہرا دیوے ور، درگھر ساچا آپ دوا یا۔ سنت منی سنگھ ست جنائی، ہر ہر آپ کرائندا۔ اٹھے پہر
 وجدی رہے ودھائی، گیت گو بند الا سندا۔ بشن سنگھ رہیا سبائی، پاربرہم آپ اکھوائندا۔ مایا پردہ بیٹھاپائی، شیر سنگھ شیر نظر نہیں آئندا۔ اتم ویلے پکڑے
 باہیں، سرشٹ سبائی آپ سمجھائندا۔ گرکھاں دیونہارا ٹھنڈیاں چھائیں، جگ جگ ویس وٹائندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کائیں، چنتا سوگ مٹائندا۔ نتھوایاں
 دیوے ساچا تھائیں، سمرتھ پُرکھ اکھوائندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھ چھپائندا۔ سنت منی سنگھ شبد جیکار، بشن سنگھ سٹایا۔

سنگر پورائے اوتار، نر نرائن اکھوایا۔ پنج تت کر پیار، اپنا روپ وٹایا۔ پرگٹ ہووے وچ سنسار، کلجگ انتم ڈنک وجایا۔ جوتی جگے اگم اپار، دو جہان دیکھ
 دکھایا۔ برہما وشن دیوت سُر دئے ہلار، کروڑ تیتیسآ آپ جگایا۔ لکھ پوراسی مارے مار، کوڑی کریا دئے مٹایا۔ گرکھاں کرے اک پیار، ایک نام درڑایا۔ چار
 ورنائ دئے سہار، اوجاں نیچاں میل ملایا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں ایک دھام بہایا۔ نام کھنڈا تیز کٹار، ماری جائے وارو وار، دوسر دس کسے نہ آیا۔
 جودھا سورپیر بلی بلکار، گر گوہند ویس وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنت منی سنگھ دتا ور، لیکھا شبد جنایا۔ شبد جنائی ہر گوپال، اپنی بوہ
 بھجھائندا۔ سنت منی سنگھ ساچا لال، اپنی گود اٹھائندا۔ کرے کرائے آپ پرتپال، پرتپالک ناؤں دھرائندا۔ کایا مندر ویکھ سچی دھر مسال، سچ سنگھاسن
 آسن لائندا۔ شبدی شبد چلائے پُرکھ اکال، پُرکھ اکال روپ وٹائندا۔ سنگھ بشن آپے بھال، آپے سنت میل لائندا۔ سنت وچولا جگت دلال، گر سکھ آپ
 اٹھائندا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکال، دھرم رائے نہ ڈن لگائندا۔ توڑنہارا جگت جنجال، انت کنت پھیری پائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، ہر سنتن وچ سائندا۔ سنگھ بشن آگوں موڑ، سنتن پنچن الایا۔ شیر سنگھ نہ چڑھیا ساچے گھوڑ، واگ نہ کوئی ہتھ اٹھایا۔ اندر مندر نہ لایا اپنا پوڑ، محل
 اٹل نہ ویکھ دکھایا۔ سکھمن ناڑی گلی سوڑ، ڈونگھی بھور نہ پار کرایا۔ جگت ترشنا گلی اوڑ، آتم ترپت نہ کوئی کرایا۔ مٹھا ہو یا ریٹھا کوڑ، جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا گھ چھپایا۔ سنت منی سنگھ نام لکار، ایک ایک لگایا۔ سنگھ بشن تیرا سچ پیار، ساچا در سہائیا۔ پُرکھ ابناشی ایکنکار، اپنی کل
 ورتائیا۔ چرن ڈھیہہ پئے دوار، نیتز نین کھلایا۔ بند نہ ہوئے کھلا کوڑ، جوتی نور نہ کوئی کھچائیا۔ اپنے اندر آپے لئے واڑ، اپنا بندھن پائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنت منی سنگھ دیوے سچ صلاحیا۔ سنگھ بشن آگوں بولا، ایک ایک سنایا۔ گیانی گنی نہ بھالا بھولا، ٹھگ ٹھگوری نہ کوئی
 رکھایا۔ میری بدھ میرا تولا، میرا کڈا میرے تن رکھایا۔ تیری سدھ تیرا ڈولا، تیرا تیری جھولی پائیا۔ سنگھ شیر دوارے نہ ہو یا گولا، آپ اپنا گھ بھوایا۔
 کایا مندر اندر پائے رولا، دوس رین اندھیرا چھایا۔ پھل بھل واڑی کھلی گلزار، روپ بسنت نہ ویکھ دکھایا۔ جھرنا جھریا نہ نابھ کولا، مکھ سوانت بوند نہ
 کوئے چوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنت منی سنگھ دتا ور، میلا گھر گھر ساچا میل ملایا۔ سنت منی سنگھ ساچا گر، سنگھ بشن جنائیا۔ ملیا

میل لکھیا دُھر، گھر ساچے وڈ وڈیاںیا۔ ایک مارگ رہیا تر، ایک راہ چلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستن دیوے ساچا ور، ساچی دھار چلایا۔ ساچی صفت صلاح، آد جگاد ایک ایک اھوایا۔ سنت وچولامات بنا، ساچا سگھ جنایا۔ اتم ڈھولا دئے سنا، آپ اپنے گھ لایا۔ اتم پردہ اوہلا دئے چکا، پوت سپوت وچولا اک رکھایا۔ کایا چولا دئے سہا، پنچ تت کرے رُشنایا۔ رائے دھرم نہ دئے سزا، سنت منی سنگھ سنگ رکھایا۔ چرن کول کول لئے بہا، گر پورے ہتھ وڈیاںیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی مت اپنی گت، اپنے ہتھ رکھایا۔ گت مت ہتھ کرتا، کرنی کرتا آپ رکھایا۔ رتی رت وچ سنسار، رکت بوند میل ملایا۔ پنچ تت کر پیار، ہڈ ماس ناڑی چم ویکھ وکھایا۔ من مت دئے ادھار، بدھ بیکانال رلایا۔ آپ اپنا کرکنار، بیٹھا دھام سہایا۔ گھر محل اٹل اُچ مینار، پُرکھ ابناشی ڈیرہ لایا۔ زرگن جوتی کر اُجیار، نورو نور کرے رُشنایا۔ ستن مینا ہر کرتا، ست ست ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستن سنگ دیوے ور در دوار گھر ہر نر نرائن ایک پایا۔

۷۸۳

۷۸۳

★ ۲۳ کنگ ۲۰۱۵ بکرمی کرکی پونہ ★

تارنہار ہر سمرتھ، آد پُرکھ اھوایا۔ ہر ستن دیوے ساچی وتھ، نام نامہ جھولی پائندا۔ شبد جنائی ساچی گتھ، ایکا بوجھ بُجھائندا۔ سچ چڑھائے اپنے رتھ، رتھ رتھوای آپ اھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد نرنجن ویس وٹائندا۔ آد نرنجن پُرکھ ابناش، ایکا ایکناریا۔ ہر گھٹ اندر رکھے واس، جوتی نورو نور اُجیاریا۔ منڈل منڈپ پاوے راس، تھر گھر بیٹھ پئی سرکاریا۔ ویکھ وکھائے پرتھی آکاش، گگن پاتالاں پھیرا پالیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ابناشی کرتا ویس وٹا رہیا۔ پاربرہم ہر نرنکار، ایکا رنگ سمایا۔ زرگن جوتی نور اُجیار، رُپ رنگ نہ کوئی وکھایا۔ اُچ محل اٹل مینار، تھر گھر واسی ناؤں دھرایا۔ اگم اگمرا بیٹھ کرے کھیل اپار، کھیلنہارا دس نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ناؤں دھرایا۔ دھریا ناؤں ہر نرنکار، اپنی دیا کمایا۔ اپنا محل لئے اُسار، آپے بیٹھا آسن لایا۔ سچ سنگھاسن کھیل نیار، زرگن جوت نور رُشنایا۔ شبدی ست میت

مُرا، در گھر ساچا اک سہانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اکال مورت آپ اکھوانیا۔ اکال مورت عقل کل دھار، اپنی کھیل کھلاندا۔ شبد
 سُت سُت کر پیار، اپنی دھار چلاندا۔ سو پُرکھ نرنجن پاوے سار، آد جگاد ویس وٹاندا۔ بھگت وچھل وچھل گردھار، بھگوان رُپ سماندا۔ سنت کنت
 انت پیار، ایکا در دکھاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی دھار چلاندا۔ دھار چلائے ہر بھگوتا، جگ جگ وڈی وڈیانیا۔ لوک
 مات اٹھائے ساچے سنتا، آتم برہم جنانیا۔ توڑے گڑھ ہوئے ہنگتا، مایا موہ چکانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ تریتا ویکھ وچار، دوپر
 تیری پاوے سار، کھجگ اتم ویکھ دکھانیا۔ کھجگ تیرا اتم رنگ، ہر ہر ویکھ دکھاندا۔ سرشٹ سبائی ہوئی ننگ، ہر ہر نام دس نہ آئیندا۔ مانس جنم ہوئے
 بھنگ، لکھ چوراسی نہ کوئی تڑاندا۔ انگیکار نہ لائے انگ، در دوار نہ کوئی سہاندا۔ پیچ وکارا ہویا جنگ، دوس رین ویکھ دکھاندا۔ امرت دھار نہ دے
 گنگ، سر سرور نہ کوئی نہاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد انت ویس وٹاندا۔ آد انت ایلنکار، ایکا اک اکھوانیا۔ سنجگ سہیلا کھیلے کھیل
 پار، کھیلنہارا رُپ وٹانیا۔ تریتا تیرا بھو نیار، رام راما ویس وٹانیا۔ توڑے گڑھ لکا ہنکار، راون ہنکاری رہن نہ پایا۔ غریب نمانے کرے پیار، آپ اپنے
 گلے لگایا۔ بھو ساگر کرائے پار، سر اپنا ہتھ لکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویس وٹانیا۔ تریتا تیرا رنگ پار، پُرکھ اگمڑا آپ
 چڑھاندا۔ ویس انیکا آپ کرتار، اپنا آپ کرائندا۔ دوپر تیرا میت مُرا، تیرا سنگ رکھاندا۔ اک اکل کر پسا، مکند منوہر نام دھراندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نام بنسری اک وجاندا۔ نام بنسری شبد کاہن، سرتی گوپی آپ نچانیا۔ شبد شبدی ہو بلوان، پیچ تت سمانیا۔ ساول سُندر
 مہربان، مکٹ بین ناؤں دھرانیا۔ نیتز نین ویکھ دکھان، آپ اپنی کل ورتانیا۔ کھیلے کھیل دو جہان، تریلوکی ناتھ وڈ وڈیانیا۔ ویکھ دکھائے جیونادان، نار کنت
 ویکھ دکھانیا۔ بھگت جن بھگت وچھل کر پچھان، سر اپنا ہتھ لکایا۔ برہم جوتی دیوے برہم گیان، اگیان اندھیر مٹانیا۔ چرن دھوڑ کرائے سچ ایشان، جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گڑگھ ساچے ویکھ دکھانیا۔ بھگت وچھل ہر میتا، ایکا ایک اکھوانیا۔ جگ جگ جانے اپنی ریتا، آپ اپنی دھار چلایا۔ اپنی
 سنائے آپ گیتا، گیان گوجھ کھلایا۔ دوس رین ویا چیتا، چتوت نہ ٹھگوری پایا۔ ایکا رنگ رنگائے ہست کیتا، اوچ نیچ لئے تریا۔ اپنا بھانا آپے لائے میٹھا،

اپنے بھانے آپ سمايا۔ کھيلے کھيل جگت انڈيٹھا، ويد شاستر بھيو نہ رايہ۔ جوتي جوت سرؤپ ہر، آپ اپني کرپا کر، کلجگ تيري انتم ور، لوک مات کر پيار، آپ اپنا ويس وٹايہ۔ کلجگ اتھر بن اللہ الہی نور، ہر ہر جوت جگايہ۔ آپے بيٹھ شاہ کوہ طور، ناد اناد دئے وجايہ۔ سرب کلا آپے بھرپور، عقل کلا اکھو ايہ۔ آپے نيڑے آپے دؤر، ہر گھٹ آپے ويکھ وکھايہ۔ عيسی موسیٰ آسا پور، ترشنا بھکھ گوايہ۔ سہنسر مکھ گائے حاضر حضور، نيتز ساچا ويکھ وکھايہ۔ جوتي جوت سرؤپ ہر، آپ اپني کرپا کر، جگ جگ ويس وٹايہ۔ کلجگ ويکھ جگت محلہ، ہر ہر جوت جگايہ۔ سنگ محمد چار يار نال رلائی رانی اللہ، ايکا رنگ رنگايہ۔ جلاں تھلاں پاوے سار، ڈونگھی کندر پھيرا پايہ۔ جوتي جوت سرؤپ ہر، آپ اپني کرپا کر، اپنا اکھر آپے رہيا پڑھايہ۔ اپنا اکھر آپ پڑھا، اپني ديا کما سندا۔ شرع شريعت اک بنا، کلمہ نبی رسول آپ مٹا سندا۔ حق حقيقت ويکھ وکھا، روزہ بانگ اک وکھا سندا۔ لاشريک اک خدہ، کائنات وچ سا سندا۔ مقامے حق ويکھ وکھا، خدی خدائی ميٹ مٹا سندا۔ چو داں طبقال پھيرا پا، زمیں اسمانا آپ کما سندا۔ رواس پرکاش آپ کرا، آپ اپنا رُپ درسا سندا۔ جوتي جوت سرؤپ ہر، آپ اپني کرپا کر، آپ اپنا کھيل کھلا سندا۔ ليکھا کھے آپ کرتار، اپني کھيل کھلايہ۔ آوے جاوے وچ سنسار، پنج تت کرے کڑمايہ۔ شبدي دُھن اپر پار، انادي تُو ر سنايہ۔ اٹھے پھر خبردار، سويا رہن نہ پايہ۔ نيتز نين اک اگھاڑ، آپ اپنا رُپ درسايہ۔ ساچے مندر آپے واڑ، دے مت رہيا سمجھايہ۔ دھرم وکھائے اک اکھاڑ، پاربرہم وڈی وڈيايہ۔ جوتي جوت سرؤپ ہر، آپ اپني کرپا کر، ايکا ديوے ساچا ور، ہر نامے وڈ وڈيايہ۔ نانک ور ايکا پار نکار، ايکا الکھ جگ سندا۔ الکھ زرنجن بھيکھ اپار، بھيو کوئی نہ پائندا۔ زرنجن جوتي جوت اجيار، زرنجن رُپ نہ کوئی درسا سندا۔ اک اگلا کر پيسار، آپ اپنا تھان سہا سندا۔ تھر گھر بيٹھ سچے دربار، سچ سنگھاسن آسن لائندا۔ نہ کوئی دسے چوبدار، بھيو ابھيد نہ کوئی رکھا سندا۔ گر پپر نہ کوئی اوتار، سادھ سنت نہ کوئی جنا سندا۔ دھرت دھول نہ کوئی آکار، آکاش پرکاش نہ کوئی رکھا سندا۔ وشنوں نہ کرے کوئی آکار، کچھی سنگ نہ کوئی رکھا سندا۔ شکر ترسول نہ ہتھ رہيا اٹھا، جٹا جوٹ نہ کوئی جنا سندا۔ پاربتی نہ کوئی دھار، نہ کوئی ميل ملا سندا۔ سرپت اند نہ کوئی وکھان، کروڑ تيتيس نہ کوئی اٹھا سندا۔ زرنجن نہ کوئے پچھان، پنج تت نہ کوئے بنا سندا۔ نہ کوئی پوجا ويد پاٹھ پُران، گيتا گيان نہ کوئی درڑا سندا۔ نہ کوئی انجیل نہ کوئی قرآن، مصلا ہيٹ نہ کوئی وچھا سندا۔ کھانی بانی نہ کوئی پچھان، نہ کوئی

نعرہ نام لگائیں۔ اک اِکلا سِری بھگوان، نانک نِرنِگن درشن پائیںدا۔ منگے منگ در دربان، آپ اپنی جھولی ڈاہندا۔ پاربرہم پر بھ ہو مہربان، نام ست جھولی پائیںدا۔ دیوے شبد دُھر فرمان، سوہنگ رسنا گائیںدا۔ سو پُرکھ بلی بلوان، ہنگ ہنگتا میٹ مٹائیںدا۔ برہم ہنگ پاربرہم رُپ مہان، ایکا دُجا بھو چُکائیںدا۔ ایکا رنگ رنگے رنگنہار، کرنی کرتا پُرکھ ناؤں دھرائیںدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نانک دتا ہر ہر ور، ایکا شبد جنائیںدا۔ نانک شبد ہر جنا، اپنی دیا کمائیا۔ چار ورن بناؤنا بھین بھرا، ذات پات رہن نہ پائیا۔ ہندو مُسلم دھام سہا، ایکا گن گائیا۔ ایکا نام سچ چپا، بن ہر نامے کوئی نہ تھانیا۔ گنپت گنیش رہیا سنا، شو شکر وڈ وڈیائیا۔ وید ویاسا آپ اُپا، پُران اٹھاراں رہیا سنا۔ شاستر سمرت پھول بھلا، گن اوگن جنائیا۔ کرشنا ملے نہ کسے تھان، سادھ سنت رہے گرا لیا۔ بھگت بھگونت کرے سچ نیاں، جگ جگ وڈیائیا۔ کلج جیو جنت ہوئے کاں، جوٹھ جھوٹھ وِشا رہے کھائیا۔ نہ کوئی مات پتا پوت ماں، نہ ناتا کھیل کھلایا۔ نہ کوئی نگر نہ کوئی گراں، سچ دھام نہ کوئی درسایا۔ غریب نمائیاں نہ دیوے کوئی تھان، راج راجاناں جوٹھ جھوٹھ مستک چھاپیا۔ بن ہر کرے نہ کوئی نیاں، درگاہ ساچی سچ ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر نانک دے مت رہیا سمجھایا۔ نانک گر ور گھر پا، دوئے جوڑ کرے نمسکاریا۔ پر بھ ابناشی سچ بھنڈار، تیرے نام سہاریا۔ لوک مات ہر دیکھیا ساچا تھان، چاروں گنٹ پھیرا پارہیا۔ دہ دشا چرن ٹکا، آپ اپنا ڈنک وجا رہیا۔ نام نامہ آپ سنا، ست ست ورتا رہیا۔ پورن کاما ہر کرا، کرنہار آپ اکھوارہیا۔ جگت دامہ آپ وجا، تن نگارہ اک سنا رہیا۔ انحد ڈھولک آپ وجا، سرن سرنائی آپ اکھوارہیا۔ ساچا مارگ اک دکھا، ہندو مُسلم آپ سمجھارہیا۔ پاربرہم ناتا جوڑ جڑا، ذئی دوتی میٹ مٹا رہیا۔ پُرکھ بدھاتا اک خُدا، نام امام اک بنا رہیا۔ دوہاں دسے نہ کوئی جُدا، ایکا رنگن رنگ چڑھا رہیا۔ چرن کول سرن جو ہوئے فدا، خالق خلق وِچ دسا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نانک دتا اک ور، ساچی سیوامات کرا رہیا۔ نانک سیوا سیوادار، کلج کھیل کھلایا۔ کوڑ کوڑا دیکھ اندھ اندھیا، نام ساچا چند چڑھایا۔ گرگھ ساچے لائے پار، آپ اپنی دیا کمایا۔ ممتکھ تے پیر پسا، گوڑھی نیند نہ کوئی اٹھایا۔ شبد ڈنکا رہیا مار، دھرت دھول ملایا۔ نو کھنڈ پر تھی پاوے سار، ستاں دیپاں آپ جگایا۔ کلج جیو ہوئے وِبچار، ہر کا بھو کسے نہ پایا۔ نانک گر کر پکار، پر بھ اگے سیس جھکایا۔ پُرکھ ابناشی تیری دھار، تیرا تیرے وِچ

سہایا۔ لکھ چوراسی پسر پسار، تیرا رُوپ دس نہ آیا۔ سرشٹ سبائی ناتا توڑے گڑیار، جوٹھا جھوٹھا موہ ودھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نانک دتاشد ور، آپ اپنا شبد سنایا۔ پُرکھ ابناشی شبد جنائی، نانک گر کرائیا۔ کلجگ انتم دیکھے کوڑی چھای، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ جگ جگ لوک مات آوے جاوے پھیرا پائی، ابھیو ابھیدا بھو چھپائی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ انتم دیکھے گھر گھر، آپ اپنی کھیل کھلایا۔ کلجگ انتم اندھ گھور، ہر ہر دیکھ دکھاندا۔ سرشٹ سبائی میتا پنچم چور، ساچا شبد نہ کوئی جناندا۔ نام شبد نہ بھے ڈور، گھر منگل کوئے نہ گاندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ اپنی بنت بناندا۔ کلجگ انتم کھیل کھلاونا، ہر ہر وڈی وڈیایا۔ نہہکنکی جامہ پاونا، شبدی ڈنک وجایا۔ راو رنگاں آپ سمجھانا، سادھاں سنتاں دے ہلایا۔ برہما وشن دیوت سُر میل ملاونا، نو کھنڈ کرے گڑمائیا۔ جوٹھ جھوٹھ میٹ مٹاونا، کوڑی کرپا رہن نہ پایا۔ ستجگ ساچا مارگ لاونا، ایک شبد پڑھائیا۔ چار ورنناں اک بناونا، ناتا توڑے بھیناں بھائیا۔ اوج نیچ راو رنگ راج راجاں شاہ سلطان ایک دھام بہاونا، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ سیس تاج کسے نظر نہ آونا، در دربان نہ کوئی رکھائیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل کھلاونا، نو کھنڈ پر تھی ایک نام جپایا۔ ست رنگ نشان جھلاونا، اپنے ہتھ اٹھایا۔ پنچم کھ تاج <۸<

سیس سہاونا، ستاں دیپاں آپ جگایا۔ چرن کول دھیان رکھانا، چرن چرنودک اک پیایا۔ شبد کھنڈا ہتھ اٹھانا، کوڑ گڑیارا میٹے چھاپیا۔ رام رُوپ ہر ویس وٹاونا، ہنوتا میل ملائیا۔ کاہنا کرشنا در سہاونا، نام بنسری اک وجایا۔ سیتا سرتی میل ملاونا، راما کرشنا اک دکھایا۔ سنگ محمد چاری سنگ تڑاونا، اللہ رانی پردہ لاہیا۔ نانک نامے در سہاونا، گھر ساچے وجے ودھایا۔ گوہند لیکھا لیکھ چکونا، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ پوت سپوتا آپ اکھوانا، رُوپ رنگ نہ کوئی جنایا۔ کلجگ ویلا انت سہاونا، بے انت وڈی وڈیایا۔ منی سنگھ مان دواونا، ستجگ دھار چلایا۔ سنگر ساچا آپ بناونا، سمرتھ ہتھ سر لکایا۔ نام رتھ اک چلاونا، چار ورنناں لئے چڑھائیا۔ سوہنگ چپو آپ لگونا، سو پُرکھ وڈی وڈیایا۔ پھڑ پھڑ باہوں پار کرانا، بیڑا بنے لایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنت بھگت جیو جنت آد انت، آپ اپنا میل ملائیا۔ بھگتن میتا ہر بھگونت، ایک ایک اکھواندا۔ دیکھ دکھائے ساچے سنت، ہر سنتن سنگ نہہاندا۔ گرگھ میلا ہر ہر کنت، ساچا دھام سہاندا۔ گرگھاں کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، نام مچھی اک چڑھاندا۔ آپ اپنی سیجا چڑھے کنت، لیکھا لکھن وچ نہ

آئیندا۔ کھیلے کھیل آدانت، جگ جگ ویس وٹائندا۔ بھرے بھلے جیو جنت، کلجک مایا پردہ پائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ وٹائندا۔ جوتی جامہ نور اپار، ہر ہر کرے رُشنائیا۔ سنت منی سنگھ کر کر پیار، ایک برہم جنائیا۔ گرگھ ساچا میت مرار، سگلا سنگ نبھائیا۔ آپے اندر آپے باہر، گپت ظاہر آپ ہو جائیا۔ آپے ناری آپے نار، کرتا پڑکھ آپ اکھوائیا۔ آپے کرے تن شنگار، آپے ویکھ وکھائیا۔ آپے بخشے پھولنہار، اپنی سیجا آپ سہائیا۔ آپ راگ راگنی گائے کر پیار، منگلاچار آپ وکھائیا۔ آپے گن گندھرب پاوے سار، دیوت سُر آپ اکھوائیا۔ آپے شکر برن ہوئے و بچار، آپے وشنوؤں روپ وٹائیا۔ برہما پیتا آپ نرنکار، آپ اپنی کرے رُشنائیا۔ کول کولا ہو اُجیار، دھرت دھول سہائیا۔ ترے گن مایا کھیل اپار، ہر کرتا ویکھ وکھائیا۔ پنچ تت گڑھ ہنکار، آپے لئے وسائیا۔ اُپر چڑھ سچّی سرکار، نرگن بیٹھا ڈیرہ لائیا۔ گرگھ وِولا پاوے سار، بھگتن راہ جنائیا۔ بھگت وچھل آپ کرتار، گرور روپ وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ لوک مات ویس دھر، آپ اپنی دھار بندھائیا۔ کلجک اتم ویس اولّا، ہر ہر جوت جگائیا۔ نرگن و سیا اک اِکلا، سرگن ویکھ وکھائیا۔ پاوے سار جلاں تھلاں، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈونگھی کندر پھول بھلائییا۔ سچ سَنگھاسن ایک ملاء، اُچے پر بت ڈیرہ لائیا۔ وید ویاسا پھڑیا پلا، آپ اپنی دیا کمائیا۔ سمبل نگری کر یا ہلا، گو بند گڑھ سہائیا۔ و سیا نہچل دھام اٹلا، اُچ اپار وڈی وڈیائییا۔ سنت منی سنگھ ہتھ پھڑایا بھلا، ایک قلم چلائییا۔ آپ اپنا کر یا ول چھلا، ول چھل دھاری آپ اکھوائیا۔ جوتی جگے گھڑی گھڑی پل پلا، اٹھے پہر کرے رُشنائیا۔ دیا باقی ایک بلا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کرم کمائیا۔ کرم کر او نہار سنسار، ایک ایک اکھوایا۔ آدانت لئے اوتار، جگ جگ ویس وٹایا۔ بھگتن پیتا کر پیار، ہر ساچے سنت جگایا۔ گرگھوں دیوے نام ادھار، ایک نام بُجھایا۔ گرگھ ساچا پاوے سار، جس جن بھيو گھلایا۔ ایک اندر ایک مندر ایک گھر سچا گھر بار، گھر ساچا ویکھ وکھایا۔ ایک رام ایک نام ایک گُر ایک گو بند اک خدائی بے عیب پروردگار ایک پیتا سانجھ یار، ایک دھام سہایا۔ ایک شبد اک جیکار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سنت وِتا ور، آپ اپنا لیکھ لکھایا۔ نام ست ست جیکار، چار ورنّاں اک پڑھائییا۔ مُسلم ہندو سکھ عیسائی کر پیار، ایک بوجھ بُجھائییا۔ ایک رام اک اوتار، ایک کرشن اکھوائیا۔ ایک محمد احمد سانجھ یار، انا الحق ایک گائیا۔ مُقامے حق ایک نعرہ، ایک در

دکھائی۔ ایک نانک گوہند کر اُجیارا، جوت دس دس روپ وٹائی۔ نہہکنک اک آکارا، کلجگ انتم جوت کرے رُشنائیا۔ سنت منی سنگھ سُت دُلارا، بال بالا آپ
 اُٹھائی۔ ایک شبد سچّی دُھنکارا، ایک راگ الایا۔ گر سکھاں کر یامات پیارا، آپ اپنا راہ چلائی۔ ملیا میل میت مُرارا، گھر ساچے وے ودھائی۔ سوہیا بنک اک
 دوارا، نو دوارے گیا تجائی۔ دُوگھی بھوری پار کنارہ، ہر سنتن ویکھ دکھائی۔ سنتن جوتی کر اُجیارا، جوتی سنت سکھ سمائی۔ سکھ سنت ڈھیہہ پئے دوارا، چرن
 کول بگسائی۔ چرن کول سچّا دربارا، گر پورا آپ جنائی۔ دیوے نام اتل بھنڈارا، توٹ رہے نہ رائی۔ کرائے ونج سچّا وپارا، رام رتن دکھائی۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے سنتن بھو کھلایا۔ کھولیا بھو پُرکھ ابناشا، سنت وٹی ودھائی۔ چرن کول ہو یا داسی داسا، اٹھے پہر رسنا گائی۔ ایک
 ایک بخشے چرن بھروسا، بھرم بھلیکھا دُور کرائیا۔ ملیا بھوپ سرب گنتاسا، ہر گھٹ نظری آئی۔ گر گھاں بنے آپے راکھا، ہر بھگتن لئے ترائیا۔ پیائے جام
 بن بن ساقا، نام پیالہ اک رکھائی۔ اندھ اندھیر اندر مندر کھولے تاکا، ایک جوت کرے رُشنائیا۔ ایک بھوکھت دکھائے واکا، جیو جنت بھو نہ رائی۔ آپے ہو یا
 پائی پاکا، پتت پاپی لئے ترائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنت منی سنگھ دتا ور، گر گھ ساچے میل ملائی۔ میل ملاواں سنت سکھ، ایک گھر
 سہایا۔ پُرکھ ابناشی لیکھا لکھ، گھر ساچے ڈیرہ لایا۔ مستک لائی اپنی میخ، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ آپے وسیا دھاری کیس، موئڈ مُنڈائے آپے گلے لگایا۔ آپے
 ہو یا دس دسمیش، رام روپ آپ سمایا۔ آپے ہوئے نر نریش، در درویش آپ اکھوایا۔ آپے ہوئے رکھی کیش، جگت گوردھن ہتھ اُٹھایا۔ آپے ہوئے
 برہما وشن مہیش گنیش، گنپت آپ اُٹھایا۔ آپے ہوئے بھگت بھگوت اپنے نیز لئے پیکھ، ارجن میلا میل ملایا۔ کلجگ مایا نہ لگے سیک، سنت منی سنگھ ویس
 وٹایا۔ آپ اپنی ویکھ رکھ، آپ اپنا سنگ نبھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنت دوار کر پیارا، آپ اپنا ڈیرہ لایا۔ ارجن رت ارجن پیارا،
 ارجن ہر رنگائی۔ پنچ تت کر اُجیارا، دے مت سمجھائی۔ تیرتھ تٹ اک اپارا، ہر چرن سرنائیا۔ نرگن جوت کر اُجیارا، اندھ اندھیر گوائیا۔ کھیلے کھیل ہر
 نرنکار، چوڈاں لوک وٹی ودھائی۔ وسیا گھر سچّا گھر بار، ذات پات نہ کوئی رکھائی۔ دُئی دوتی میٹ پھٹ، ہنگتا گڑھ تڑائی۔ امرت آتم لیا چٹ، کایا سنج
 کیاری ہری کرائیا۔ چرن کول گیا ڈھٹھ، کھ دھوڑ لائے چرن دھوئی مستک چھاپیا۔ پُرکھ ابناشی گیر نہارا لٹھ، من مت آپ جگائی۔ شبد اگئی مارے سٹ،

دُھنی ناد وجائیا۔ ناتاٹھا اٹھ تت، نو در تجائیا۔ آتم سیجا چڑھیا نٹھ، گھر دسویں پھیرا پائیا۔ جوتی جگے لٹ لٹ، اٹھے پہر رُشنا یا۔ سنت منی سنگھ سُن دُلا ر کرے پیار اپنا پینڈا آپے کٹ، ملیا میل ساچے ماہیا۔ گرگھیاں دیوے ساچی وتھ، ساچی دست جھولی پائیا۔ سَنگَر چڑھائے ساچے رتھ، کلجگ وڈی وڈیا یا۔ ساڈھے تن ہتھ بُرج سرشٹ سبائی جانا ڈھٹھ، روداسے ونڈ ونڈائیا۔ گرگھ اٹھائے نٹھ نٹھ، جگ جگ وڈی وڈیا یا۔ ترے گن مایا تیا مٹھ، کوڑ کڑیا رالنبو لایا۔ کوئی نہ دسے اٹھسٹھ، گنگا گوداوری رہی گر لایا۔ ویکھ وکھائے گردر مسجد مندر مٹھ، شودوالا پھیرا پائیا۔ مد پیالے پیندے گٹ گٹ، جگت ہتیا رہے کرایا۔ بھیکھی سوانگی سوانگ کریا نٹ، ہر ناٹک نہ کوئی کرایا۔ پورا کرے نہ کوئی گھاٹ، دین مذہب رہی لڑایا۔ سرشٹ سبائی سُنئی سولاں کھاٹ، نہ وچھونا کوئی وچھایا۔ آون جاون آن باٹ، لکھ چوراسی پھیرا پائیا۔ ست سنتو کھ نہ دھیرج جت، نہ دسے پوجا پاٹھ، رام نام نہ کوئی ملا یا۔ جگت مالا پھیری اک سو اٹھ، اٹھ تت نہ کرے رُشنا یا۔ گائتری منتر گائی گاتھ، دُرگا اشٹ نہ کوئی منایا۔ شرع شریعت نعرہ ایکا گاتھ، روزہ بانگ نہ کوئی سنا یا۔ ملا شیخ مسائق دستگیر شاہ حقیر ویکھے نو نو ناتھ، سدھ چوراسی آپ اٹھایا۔ کسے در دوارے دسے نہ نام گاٹھ، کلجگ کوڑا بھار اٹھایا۔ جگت وکارا مارے ٹھاٹھ، جیواں جتاں رہیا رُٹھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ انتم ویکھ در، گرگھ ساچے لئے جگایا۔ سنت دُلا ر ایکا سُن، ہر ساچا آپ جگائدا۔ پاربرہم ابناشی اچت، چتر کوٹ ویکھ وکھائدا۔ آپ سہائے اپنی رُت، رنگ رنگیلا مادھو نام دھرائدا۔ پنج تت ویکھے بُت، کنچن گڑھ سہائدا۔ گرگھیاں اُپر رہیا ٹھ، آپ اپنا میل ملائدا۔ لکھا رہن نہ دیوے کسے گٹھ، جو جن نام دھیا سندا۔ انتر آتم رس رہے لٹ، دس کسے نہ آئندا۔ کلجگ جیواں ناتا جوٹھ جھوٹھ، مایا موہ پسا سندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنتن میلا ساچے در، ساچا در سہائدا۔ سنت منی سنگھ سُن پکار، ہر ہر دیا کمایا۔ بستر گہنا تن شنگار، ایکا شبد پہنایا۔ نیتز نیناں کجل دھار، نامہ نام رکھایا۔ سچ سنگھاسن اپر اپار، آتم سچ وچھایا۔ پھولن برکھالائے کرتار، اٹھے پہر سیو کمایا۔ لیکھا لکھے جگ سنسار، کلجگ ویکھ وکھایا۔ سنجگ ساچے کر پیار، دھرت مات رہیا سنا یا۔ دھرت مات رہی پکار، دوئے جوڑ سپس جھکایا۔ کھلڑے کیس دبی پاپاں بھار، نہ کوئی بھار اٹھایا۔ سادھ سنت ہوئے و بچار، سچ کریا نہ کوئی کرایا۔ پُرکھ ابناش کون پائے بن تیرے سار، تیری دھرتی تیرے آگے رہی گر لایا۔

کرتا پڑھ رہیا لکار، آپ اپنی کری جنایا۔ کھجک اتم لئے اوتار، نہکلکا ڈنک وجایا۔ میٹ مٹائے دُشٹ ہنکار، گرگھ ساچے لئے جگایا۔ سنجگ ساچا کر اُجیار،
 ایکاشد کرے پڑھائیا۔ سوہنگ شبد بے جیکار، چار ورنال لئے ترایا۔ بیس یسا خبردار، سمت بکرمی کرے کڑمائیا۔ چرن چُھہائے دلی دربار، نو کھنڈ پر تھی
 کرے اک کڑمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنت منی سنگھ بوجھ بُجھایا۔ سنت منی سنگھ مٹیا من، اتم برہم جنایا۔ جوت زرنجن چڑھیا چن،
 گر ساچا ویکھ دکھایا۔ جوٹھا جھوٹھا بھانڈا بھن، بھرمی گڑھ تڑایا۔ اپنے چوراں آپے دتا ڈن، اپنا کھنڈا ہتھ اٹھایا۔ اپنا راگ سنا اپنے کن، کایا مندر رہے گایا۔
 رسنا کہے دھن دھن، پاربرہم تیری وڈیایا۔ سنت بھگت جننی مات لئے جن، دھن دھن جنیندی مایا۔ سنگر پورا بیڑا دیوے بٹھ، جگ جگ لیکھ لیکھایا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنت سنگ شبد تُرنگ، امرت دھار گنگ ہر ہر آپ وہایا۔ امرت دھار ڈونگھاں ساگر، جل جل آپ رکھایا۔ گرگھ
 ویکھے کایا گاگر، رام رتناگر اک کرایا۔ ونج کرائے سچا سوڈاگر، سچ وست اک کٹایا۔ نرمل کرم ہوئے اُجاگر، جس جن ساچا میل ملائیا۔ میل ملاوے ساچے
 کرتے قادر، کرماں میٹ مٹایا۔ دو جہاناں دیوے آدر، سچھنڈ نواس رکھایا۔ شبد سرُپی دیوے چادر، چٹئی دھار وہایا۔ نرمل کرم کرے اُجاگر، دُرمت
 میل گوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنتن میلا ساچے در، سنتن ڈولا ہتھ پھڑائیا۔ سنتن ڈولی ہتھ کرتار، اپنی آپ پھڑائیا۔ گرگھ ساچے
 کر پیار، اپنا رنگ رنگائیا۔ چھیل چھیلایا وچ سنسار اک نرکار، بھگت قبیلہ کرتیار، نام وسیلہ آپ جنائدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنتن
 سنگ نبھائدا۔ سنتن ناتا سچ دوار، ہر ہر آپ بندھایا۔ سنتن ویکھے وچ سنسار، لکھ چوراسی پھول بھلایا۔ گرگھ ساچن میت مرار، ہر ہر میل ملایا۔ نرگن
 میلا اپر اپار، سرگن بھیونہ رایا۔ سرگن سویا پیر پیار، نرگن لئے اٹھایا۔ لہنا دینا کرم وچار، پورب لہنا جھولی پایا۔ سنت منی سنگھ کر پیار، ساچا سکھ ملایا۔
 سنگھ بٹن کر پیار، پریم پیالہ اک پیایا۔ پریم ست ہو یا اُجیار، ساچی کل ترایا۔ پُرکھ ابناشی پاوے سار، جو بیٹھا گھ چھپایا۔ پرگٹ ہو یا وچ سنسار، نہکلکا
 ڈنک وجایا۔ راؤ رنگاں کرے خبردار، آپ اپنا بھیو کھلایا۔ شبد کھنڈا تیز کٹار، اپنے ہتھ رہیا اٹھایا۔ لکھ چوراسی مارے مارے، بچیا کوئے رہن نہ پایا۔ لکھن
 دیپ ہو اُجیار، کروچ لئے جگایا۔ پُشکر کھیل اپر اپار، جنبو جوت کرے رُشایا۔ سملل دئے نام آدھار، سان بھیکھ وٹایا۔ کُشا کر آپ اُجیار، آپ اپنا در ملایا۔

ست رنگ نشانہ کھیل کرتا، ستاں دیپاں دے دکھایا۔ والی ہند کریا خبردار، شاہ بھجھیکھن رام راما آپ اٹھایا۔ میٹے سنگلی چند ہر داتار، گنی گہند گہر گبھیر اکھوایا۔ آپ لگائے مسمکھاں اپنی نند، گرکھ ساچے لئے جگایا۔ سنگھ بٹن بٹن سنگھ ہر میٹے چند، بٹن سنگھ وچولا وچ رکھایا۔ پریم سنگھ سنگھ پریم دو جہاناں بیچ، بیچ نیز آپ کھلایا۔ رت بسنتی مہینہ چیتر، پھل بھلواری دیکھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کایا گاگر نزل جوت کرے اجاگر، گھر مندر دیکھے مار دھیان، دُھن شبد دُھن انحد ڈھول اپار وجائے بہتر ناڑ، ستار دیکھے پار نو دوار، دسم دوااری ڈیرہ لایا۔

آد زرنجن ہر بھگوان، ایکا ایک اکھوایا۔ جوتی جوت نور مہان، آپ اپنا لئے اپایا۔ آد زرنجن مہربان، بھید ابھیو بھيو چھپایا۔ آد شکت کر پردھان، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ اکال مورت نوجوان، ایکا ایک ایک اکھوایا۔ اینکارا سچ نشان، آپ اپنا لئے تریا۔ آپ اپنا دیکھے مار دھیان، دوسر کوئے نہ سنگ رکھایا۔ آپ اپنا جانی جان، جانہار آپ اکھوایا۔ آپ اپنا جانے دھر فرمان، دیونہار ناؤں دھرایا۔ آپ اپنا کر پروان، آپ اپنا سیس جھکایا۔ آپ اپنا شاہ سلطان، آپ اپنا تخت سہایا۔ آپ اپنی پاوے آن، آپ اپنا بندھ بندھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ ابناشی کرتا ہر زرنکارا، ایکا ایک اکھوایا۔ آپ اپنا کر اجیارا، آپ اپنا دھام سہا سندا۔ آپ اپنا میت مرارا، آپ اپنا سنگ رکھ سندا۔ آپ اپنا کر اجیارا، آپ اپنا بندھن پائندا۔ آپ اپنا دیکھے دیکھنہارا، آپ اپنا درس دکھ سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی جوت جگ سندا۔ جوتی نور ہر اکالا، ایکا ایک اکھوایا۔ آپے ہوئے گر گوپالا، دینا بندھپ نام دھرایا۔ آپ اپنی پھیرے مالا، آپ اپنا نام جپایا۔ آپ اپنی بیٹھ دھر مسالہ، آپ اپنا دھرم کمایا۔ شبد سنگھاسن کھیل نرالا، پُرکھ ابناشی ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کل ورتایا۔ اپنی کل آپ ورتا، اپنا کھیل کھلا سندا۔ اپنی جوتی آپ جگا، اپنا میل ملا سندا۔ اپنی سیجا آپے چڑھ، آپے ویس وٹا سندا۔ اپنا گھاڑن آپے گھڑ، گھرن بھنہار آپ اکھوایا۔ اپنی وڈیا آپے پڑھ، آپ اپنے وچ ٹکا سندا۔ آپ اپنی لائے جڑ، آپ اپنی آپ اکھڑا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد زرنجن ناؤں دھرا سندا۔ آد زرنجن

ہر مہربان، جوتی جوت جگائیا۔ دوسر نہ کوئی ہور نشان، نہ کوئی بنت بنائیا۔ نہ کوئی زمیں نہ اسمان، دھرت دھول نہ کوئی سہائیا۔ رُو سس نہ کوئی پچھان،
 منڈل منڈپ نہ کوئی جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن روپ کرے رُشنائیا۔ نرگن روپ ہر داتار، ایکا ایک اکھوایا۔ آپ اپنی بٹھے
 دھار، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ آپ اپنا میت مُرار، آپ اپنا ویکھ دکھایا۔ آپ اپنی بنیانار، ناری کنت آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، آپ اپنا در سہایا۔ در سہائے ہر داتار، اپنی جوت جگائیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل نیار، کھیلنہار دس نہ آئیا۔ اگم اگمرا اگمڑی کار، اگمڑی کار کمائیا۔ الکھ
 نرنجن اک جیکار، اپنا نعرہ لائیا۔ ہو پرتکھ پاوے سار، جوتی جوت کر رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا گھر سہائیا۔ آد پُرکھ ہر
 بھگوان، ہر ہر کھیل کھلا سندا۔ جوتی نور اک مہان، اک اپنا آپ جگائیا۔ آپے کھیلے کھیل دو جہانا، دو جہاناں والی آپ ہو جائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، اپنا گھر آپ سہائیا۔ گھر سہائے تھر دربار، در مندر آپ سہایا۔ شاہو بھوپ نرگن دھار، نرگن نرگن وچ اپایا۔ محل اٹل اُچ مینار،
 بیٹھا ڈیرہ لایا۔ روپ رنگ نہ کوئی وچار، اکال مورٹ نظری آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا در سہایا۔ آپ اپنا در دوارا کھول،
 اپنی دیا کمائیا۔ شبد اگئی آپے بول، آپے رہیا سنائیا۔ آپ اپنا وجائے ڈھول، آپ اپنا لئے جگائیا۔ آپ اپنے وسے کول، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ آپ اپنے
 اندر آپے مول، آپ اپنے وچ ٹکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر بیٹھا بے پرواہیا۔ تھر گھر بیٹھا بے پرواہ، اپنا در سہایا۔ ساچا
 دھام آپ سہا، آپے ویکھ دکھایا۔ نرگن جوتی اک جگا، ایکا روپ درسایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در مندر اک سہایا۔ ہر مندر ہر
 دوار، اپنا آپ اپایا۔ نہ کوئی دسے چار دیوار، چھپر چھن نہ کوئی رکھایا۔ سورج چن نہ کوئی اجیار، تارا منڈل نہ کوئی دسایا۔ گگن منڈل نہ کوئی پاتال، جل
 بن نہ کوئی تریا۔ اک اکلا اینکار، بیٹھا آسن لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ کھیلنہار ہر بھگونت، اپنی کل
 ورتائندا۔ آپ بنائے اپنی بتا، اپنی دھار چلا سندا۔ اپنا دھام آپ سہنتا، آپے ویکھ دکھائندا۔ اپنے در آپے ہوئے منگتا، آپ اپنی جھولی آگے ڈاھندا۔ اپنی
 کایا آپے رنگدا، روپ رنگ نہ کوئی رکھائندا۔ اپنے در کدے نہ سنگدا، سٹے پرکاش کرائندا۔ اپنا مندر آپے لنگھدا، در دروازہ آپ کھلا سندا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ویکھ ساچا گھر، در دوارا آپ سہا سندا۔ آپے بیٹھ غریب نوازا، اپنا میل ملا سندا۔ آپ اپنی مارے واجا، اپنا آپ
 اٹھا سندا۔ آپ اپنا رچیا کاجا، آپ اپنا منگل گاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ساچے ڈیرہ لاسندا۔ تھر گھر ساچے وڈ وڈیائی، ہر ہر
 جوت جگائی۔ آپ اپنی کرگٹائی، آپ اپنا سنگ نبھائی۔ آپے دھی آپ جوائی، آپ اپنا ویکھ وکھائی۔ اپنی سیجا آپ ہنڈھائی، ناری کنت آپ اکھوائی۔ مات
 پت پوت اپنی گود اٹھائی، شبدی شبد ناؤں دھرائی۔ گھر ساچے وٹی ودھائی، پُرکھ اپناشی خوشی منائی۔ منگلاچار اک کرائی، تھر گھر بیٹھابے پرواہی۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی رچن رچائی۔ شبد سٹ سٹ ڈلار، ہر ہر آپ اُپایا۔ آپے کرے خبردار، آپ اپنا مارگ لایا۔ لوآں پُریاں محل
 اُسار، آپ اپنا وچ ٹکایا۔ ترے گن مایا دے آدھار، پنجم میل ملایا۔ پنجم پیتا ہر نرنکار، کول کول سمایا۔ کول کول کر اُجیار، پاربرہم برہم اُپایا۔ ایکا دوجا کھیل
 اپار، سو پُرکھ نرنجن ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا لیکھ لکھایا۔ اپنی ونڈ آپے ونڈ، اپنی دیا کمائی۔ ویکھ وکھائے ہر برہنڈ،
 آپ اپنے لئے اٹھائی۔ شبد شبدی رہیا ونڈ، ونڈنہار دس نہ آئی۔ آپ اُپجائے لکھ چوراسی جیرج انڈ، اُتبھج سبتج آپ رکھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، برہم برہم کرے رُشنائی۔ پاربرہم برہم گیا سما، عقل کلا دھاریا۔ اوانگ روپ آپ وٹا، سوہنگ نام دھرائی۔ ہنگ ہنگ نام دھرا، نرگن
 جوت کرے اُجیاریا۔ پنچ تت ڈیرہ لا، آپ اپنا کھیل کھلا رہیا۔ من مت بُدھ نال رلا، آپ اپنا ویکھ وکھا رہیا۔ نو دوارے جگت وکھا، دسویں گھ چھپا رہیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لوک مات کھیل کھلا رہیا۔ لوک مات کرپا کر، اپنی دیا کمائی۔ لکھ چُرسی دے ور، گھر ساچے وٹی ودھائی۔
 آپ اپنا ویکھے در، آپ اپنا روپ وٹائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی گاتھا آپے مات چلایا۔ شبد ڈنکا ہر نرنکار، اپنا آپ سنا سندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لوک مات ویکھ وکھ سندا۔ نام رتھ اپر اپار، ہر ساچا آپ چلا سندا۔ پوجا پاٹھ جیو آدھار، جگ جگ مارگ لاسندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی ونڈ ونڈا سندا۔ ونڈے ونڈ ہر نرنکار، اپنی کھیل کھلایا۔ سبتج تریتا دواپر کریا پار، ترے ترے ویکھ
 وکھائی۔ کلج ویکھے کوڑ اندھیار، چاروں گنٹ اندھیرا چھائی۔ بُدھ بیسی نہ کوئی آکار، من مت نہ کوئی وکھائی۔ سنگ محمد چار یار، اللہ رانی نعرہ لائی۔ عیسیٰ

موسىٰ ہو اُجیار، پروردگار بے پرواہیا۔ چاروں کُنٹ اِک اکھاڑ، نو کھنڈ وجے ودھایا۔ جرم کرم دھرم پر بھ رہیا وچار، کلجک تیری کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ کلجک تیرا رنگ امولا، ہر ہر آپ رنگایا۔ جوٹھ جھوٹھ رنگیا چولا، رنگ اتر کدے نہ جایا۔ مایا متا ہٹ ہٹوانا کھولا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ترے گن ولس آپ دھر، پنچ تت وکھ وکھایا۔ پنچ تت کر اُجیار، ہر ہر آپ اُپائندا۔ آپے پاونہار سار، اندر مندر ڈیرہ لائندا۔ دپیک جوتی کر اُجیار، جوت زرنجن آپ جگائندا۔ شبد انادی دُھن اپار، انحد تال وجائندا۔ راگ راگنی ڈھیہہ پئے دوار، پنچم سخیاں سنگ رلائندا۔ گات گائے وار ووار، آپ اپنی دھار چلائندا۔ گرگھاں کھولے بجر کپاٹ، جھوٹھی دھاڑ میٹ مٹائندا۔ امرت آتم دیوے ٹھنڈی ٹھار، سر سرور اِک نہائندا۔ دسم دوا ری میت مُرار، آپ اپنا میل ملائندا۔ آتم سیجا ستا پیر پسار، جن بھگتاں راہ تکائندا۔ دوس ریَن کرے وچار، آلس نندرا وچ نہ آئندا۔ کلجک کوڑا کوڑا پسار، چاروں کُنٹ اندھیرا چھائندا۔ پر بھ ابناشی بنھے دھار، آپ اپنا ولس وٹائندا۔ پنچ تت کر آکار، مات پت گود سہائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک روپ تیری دھار، اتم وکھ وکھائندا۔

۷۹۵

۷۹۵

ٹوپن رام آتم سک، ہر ہر آپ مٹایا۔ جگت میٹے ترشنا بھکھ، سائتک ست ورتایا۔ دُھر در گاہی دیوے ایکا سکھ، نہ سکے کوئی مٹایا۔ وکھ وکھائے دھاری کیس، مُنڈ مُنڈائے لیکھے لایا۔ داتا دانی دس دسمیش، رام راما روپ وٹایا۔ بھار اٹھائے رکھی کیش، گوردھن مکھ بھوایا۔ آد جگاد سنت سہیلا سرشٹ سبائی اندر آپے وکھ، جوتی جوت رُشنا یا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر سکھ دے وڈیایا۔ گر سکھ سجن ساچا میت، ہر ہر آپ بنایا۔ آپ سنائے سہاگی گیت، رسنا جہوانہ کوئی ہلایا۔ کایا مندر اندر گردوار سچ مسیت، شو دوالا اِک وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن بندھائے چرن پریت، ناتا بدھاتا نہ کوئے تڑایا۔ چرن پریتی ساچا رنگ، گرگھ آپ چڑھایا۔ آتم در آپے لگھ، آپے وکھ وکھایا۔ شبد رنگیلی سچ پلنگ، بیٹھا آسن لایا۔ گرگھ ساجن مگے منگ، جھولی نام بھرایا۔ مانس جنم نہ ہوئے بھنگ، آون جاون جگت کٹایا۔ امرت دھار وہائے گنگ، جمنا سُرستی وچ

ملائیا۔ شبد گھوڑے کسے تنگ، سچ سنگھاسن لئے بیٹھائیا۔ سچ دوارا آپے لنگھ، سبکھنڈ اک دکھائیا۔ انگیکار لایا انگ، آپ اپنا درس دکھائیا۔ کایا ماٹی جھوٹھی ونگ، جگت رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نردھن نردھن ویکھ دکھائیا۔ نردھن میتا ہر نرنکار، نرگن رُپ سایا۔ غریب نمانے لئے ابھار، جگ جگ ویس وٹایا۔ آئے در سچے دوار، در دوار بنک سہایا۔ جوں سداما میت مُرار، کاہنا کرشنا ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساجن رنگ رنگایا۔ رنگ رنگیلا مادھو موہن، ہر ہر آپ اکھواندا۔ ہر کا بھیو جانے کون، لیکھا لکھت وچ نہ آسیندا۔ گرگھاں دوس رین دیوے سون، درس اگتا درس دکھاندا۔ آتم چلائے ٹھنڈی پون، سواس سواسی جو دھیاندا۔ پنچ وکارا مارے راون، رام راما ویکھ دکھاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھاں اونا گونامات کٹاندا۔ گرگھ ساچا سجن سہیلا، ایک رنگ رنگایا۔ کلجگ انتم کریا میلا، ہر ہر ویکھ دکھایا۔ ساچے در چڑھیا تیل، ہر سنگت سنگ رلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ گرگھ ہر جن ہر بھگت آتم شبد جوتی نور سرب کلا بھرپور، آپ اپنا رُپ وٹایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوتی نور نور ہر حاضر حضور، کر رُشنایا۔

★ ۲۶ کنگ ۲۰۱۵ بکرمی بی بی امرت دے نوت پریم دھار وچ بمبئی شہر گردوارا سنگھ سبا ★

پُرکھ اکال اینکار، عقل کلا اکھوایا۔ آد جگادی لے اوتار، جوتی جامہ ویس وٹایا۔ الکھ نرنجن اگم اپار، بھیو کسے نہ رایا۔ نرگن جوتی کر اجیار، لوک مات کرے رُشنایا۔ شبد شبدی ڈنک اپار، لوآں پُریاں آپ تجایا۔ سادھاں سنتاں لئے ابھار، ہر جن ساچے ویکھ دکھایا۔ بھگت بھگتی کر پسا، آتم برہم جنایا۔ گرگھاں بخشے چرن پیار، ایک دو جا بھیو مٹایا۔ نیتز نین کھول کواڑ، آتم درسی درس دکھایا۔ میٹ مٹائے پنچم دھاڑ، ہوئے گڑھ تڑایا۔ ایک شبد سچی سرکار، اندر مندر تال وجایا۔ نرگن جوتی دیپ دیوے بال، بھگتاں اندر برہم جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آدن اتنا ہر بھگونت، آپ اپنے رنگ رنگایا۔ گرگھ ساجن سچ دُلا، ہر ہر میل ملائیا۔ آپ سہائے بنک دوار، کایا اندر مندر ویکھ دکھائیا۔ محل اٹل اُچ مینار، بیٹھا بے پرواہیا۔ دس نہ آئے وچ

سنسار، بھرے بُھلی سرب لوکائیآ۔ اک اِکلا کھیل نیار، ہر کنت بیٹھا بے پرواہیآ۔ جلاں تھلاں پاوے سار، اوچے ٹلے پر بت پھول بُھلایآ۔ گرگھیاں ویکھے
 سچ محل منار، گھر ساجن میل ملایآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نرگن جوت کرے رُشنائیآ۔ نرگن جوتی کر اُجیار، ایکا
 ایک اکھوایآ۔ لوآں پُریاں پاوے سار، کھنڈاں برہمنڈاں ویکھ دکھایآ۔ برہما وشن شو دیوت سُر نو کھنڈ پھول بُھلایآ۔ لکھ چوڑاسی پار کِنار، گرگھ ساجن لئے
 تریآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر اپنے میل ملایآ۔ گھر اپنے میل ملایا، پار برہم آتم وٹی ودھایآ۔ لیکھے لائے مائس جنم، جیواں جنتاں بوُجھ
 بُجھایآ۔ جگت وچھوڑا مٹے کرم، کرمی کرم دسایآ۔ ویکھ دکھائے ساچا دھرم، ہر ہر سچی سچ سرنایآ۔ نہ کوئی گوت نہ کوئی ورن، پار برہم وڈی وڈیایآ۔ میٹ
 مٹائے جوٹھ جوٹھ بھرم، بھانڈا بھرم بھٹایآ۔ ترنی ترن، تار نہار آپ اکھوایآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ میلنہار، در دوار اک
 کھلایآ۔ در دربار سچ درگاہ، ہر ہر آپ کھلایآ۔ گر شبد پار کرائے بن ملج، پوت سپوتا گود اُٹھاندا۔ اک چپائے ساچا ناں، سو پُرکھ نر جنن آپ اُپاندا۔
 آپے پتا آپے ماں، آپ اپنی گود اُٹھاندا۔ نتھوایاں دیوے ساچا تھاں، تھان تھنتر اک دکھاندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاں، جو جن رسن دھیاندا۔ سمر تھ
 پُرکھ سر دیونہارا ٹھنڈی چھاں، سر اپنا ہتھ لکھاندا۔ پار کرائے پھڑ پھڑ بانہہ، بھو ساگر پار کرائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن
 دیوے نام ور، ایکا تات ایکا برہم، ایکا رُپ درساندا۔ ایکا برہم اک گیان، ایکا شبد جنایآ۔ ایکا چرن اک دھیان، ایکا کول اکھوایآ۔ ایکا راگ ایکا کان، ایکا
 کان سنایآ۔ ایکا پُرکھ اک سلطان، شاہو بھوپ اک اکھوایآ۔ ایکا پیتا دو جہان، تریلوک کرے رُشنائیآ۔ آد پُرکھ سدا مہربان، اکال مورت آپ اکھوایآ۔
 رُپ رنگ نہ کوئی ویکھ دکھان، سچ سنگھاسن بیٹھا بے پرواہیآ۔ کایا محل اٹل اُچ مکان، گھر گھر وچ جوت جگایآ۔ گر سکھ ساجن کر پردھان، آپ اپنے انگ
 لگایآ۔ داتا دانی دیوے نام گن ندھان، گونتا آپ اکھوایآ۔ دھرم دکھائے اک سچ نشان، سچکھنڈ دوار آپ جھلایآ۔ آون جاون چکھے کان، گرگھیاں لکھ
 چوڑاسی میٹ مٹایآ۔ دھرم رائے نیتز نین شرمان، چتر گپت نہ لیکھ لکھایآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، جس جن اپنی
 بوُجھ بُجھایآ۔ آپ اپنا دیوے ور، اپنے ہتھ رکھے وڈیایآ۔ گرگھیاں دیوے ساچا گھر، چوٹھے پد سمانیآ۔ شبد سرُپ و بے ند، انحد دُھن اُپجایآ۔ میل ملاوا

برہم برہمنڈ، پاربرہم وڈی وڈیائی۔ نو دوارے پار حد، دسم دوار اک سہائی۔ گرسکھ تیری ساچی جد، اکال پُرکھ آپ اپائی۔ لکھ چوراسی وچوں کڈھ، آپ اپنی جوت ملائی۔ دوس رین اٹھے پہر لڈائے لڈ، آپ اپنی گود اٹھائی۔ جگت وکار لوبھ موہ کام کردھ ہنکار دیوے کڈھ، نام کھنڈا اک چکائی۔ لیکھے لائے کایا مائی ماس ناڑی ہڈ، پنج تت کرے کڑمائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرسکھاں دیوے نام ور، ور داتا آپ اکھوئی۔ نام داتا بھگت بھگوان، ایک ایک اکھوئی۔ اینکارا دیوے برہم گیان، پاربرہم ناؤں دھرایا۔ آتم انتر ایک جان، ایک در گھلایا۔ ڈھر در گاہی ساچا ضامن، شبد گر آپ اکھوئی۔ نیڑ نہ آئے کامنی کامن، ترشنا تر کھارہے نہ رایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھاں وکھائے ساچا گھر، گھر ساچا اک سہایا۔ ساچا گھر تھر دربار، ہر ہر وجے ودھائی۔ نہ کوئی دسے چار دیوار، چھپر چھن نہ کوئی رکھائی۔ اینکارا بیٹھا کر پسا، زرگن جوت کرے رُشائی۔ اگم اگوچر الکھ الکھنا الکھ اپار، اگم اگمڑے دھام سہائی۔ ہڈ ماس ناڑی چم نہ کوئی آکار، زراکار آپ ہو جائی۔ پُرکھ زرنجن کھیل اپار، جوتی جوت ڈمگائی۔ ورن گوتی وسیا باہر، برن اٹھاراں نہ کوئی سرنائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن وکھایا ساچا گھر، کایا اندر مندر کھوج کھوجائی۔ کایا مندر ڈونگھا ساگر، ہر ہر تال بھرایا۔ جس جن نرمل کرم کریا اجاگر، آپ اپنا میل ملایا۔ دیوے نام رتی رتناگر، رت رتی رنگ رنگایا۔ چرن دوار بنائے سچ سوڈاگر، سو پُرکھ وڈ وڈیایا۔ نرمل باقی جوت جگی کایا گاگر، آکاش آکاش سمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجک تیری انتم ور، ویکھ وکھائے ساچا گھر، آد زرنجن جگے جوت، جوت زرنجن میل ملایا۔ جوتی میللا شبد ڈھنکار، ہر ہر کھیل کھلا سندا۔ اندر باہر گپت ظاہر، آپ اپنی دھار چلا سندا۔ زرگن سرگن ہو اجیار، لوک مات ویکھ وکھلا سندا۔ کھنڈ برہمنڈ پاوے سار، جیرج انڈ پھول بھلا سندا۔ لوآں پُریاں اک سہار، برہمنڈ کھنڈ ڈیرہ لاسندا۔ گرسکھ ساجن لئے ابھار، آتم انتر ویکھ وکھلا سندا۔ چرن پریتی بخشے اک پیار، دس کسے نہ آسندا۔ لکھ چوراسی وچوں وسیا باہر، ہر گھٹ آپے ڈیرہ لاسندا۔ آپے ساجن میت مرار، سگلا سنگ آپ نبھلا سندا۔ آپے پُرکھ آپے نار، کنت سہاگی آپ اکھوئی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ ساجن لئے ور، گھر ساچا اک رکھلا سندا۔ ور گھر ساچا آد زرنجن، ایک ایک رکھایا۔ گرسکھاں نیڑ پائے نام انجن، اگیان اندھیر مٹایا۔ داتا دانی درد ڈکھ بھے بھنجن، بھو ساگر پار کرایا۔ چرن دھوڑ کرائے ساچا

مجن، دُرمت میل گویا۔ کلجگ اتم آیا پردے کجَن، گرگھ بال انجانے، آپ اپنے گلے لگایا۔ لکھ چوڑاسی بھانڈے بھجَن، تھر کوئی رہن نہ پایا۔ کلجگ نگارے نو کھنڈ دھرت وجَن، جیو جنت ہو یا ہلکایا۔ بنک دوار شاہ سلطان اتم تجن، تخت تاج رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھیاں میلا ساچے گھر، چرن دوار ہر نرنکار، اینکار اک درسایا۔ ایک گھر اک دروازہ، ایک بوجھ بُجھائی۔ ایک ایک غریب نوازا، ایک ایک دیکھ دکھایا۔ ایک آسو ایک تازا، ایک نام درڑایا۔ ایک رکھنہارا لاجا، ایک دیکھ دکھایا۔ ایک شاہو بھوپ سلطان راجن راجا، راجن راج اک اکھوایا۔ اک شاہ اک نوابا، پیر دستگیر اک اکھوایا۔ ایک مکہ ایک کعبہ، تیرتھ تٹ اک جنایا۔ دیکھنہارا دو دو آہ، بھيو کوئی نہ پایا۔ شبد گھوڑے چرن دے رکبا، سولاں کلیاں آسن لایا۔ کھیلے کھیل اتم کلجگ ماجھا، سمبل نگری دھام سُہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سجن دیکھ دکھایا۔ سجن پیتا ہر نرنکار، جگ جگ ویس وٹایا۔ کلجگ اتم لئے اوتار، گرگھ ساچے لئے اٹھایا۔ شبد اگڑی مارے مار، انت رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سنت پاربرہم ابناشی اچت آپے دیکھے اپنی رت، آپ اپنے گلے لگایا۔ بال بردھ نوجوان، ہر ہر رُپ سمایا۔ جس جن بخشے چرن دھیان، ایک ایک رُپ درسایا۔ ایک دیوے دھر فرمان، تیجانن آپ کھلایا۔ چوتھے پد سری بھگوان، برہم پاربرہم سمایا۔ پنچم کھیلے کھیل مہان، پنچم میلا سہج سُہایا۔ چھویں چھپر چھن مہان، نہ کوئی باڈی بنت بنایا۔ اٹھ تہ نہ کوئی نشان، رکت بوند نہ کوئی دیکھ دکھایا۔ نوں دوارے جیو جہان، لکھ چوڑاسی ہوئے ہلکایا۔ دسم دوا ری سچ مکان، گرگھ ساچے ونڈ ونڈایا۔ ملے میل گن ندھان، اتم سیجا دیکھ دکھایا۔ اک سنائے سچی دھنکان، انخر راگ اک سنایا۔ امرت اتم اک ایشان، سر سرور اک سُہایا۔ آون جاون چھٹے کان، لکھ چوڑاسی پندھ مُکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، جس جن دیوے اپنا نام، سو پُرکھ نرنجن آپ جپایا۔ سو پُرکھ نرنجن ہر بھگوان، عقل کلا اکھوایا۔ ہنگ برہم کھیل مہان، دوانگ دوآ بھيو چُکایا۔ ایک رُپ دو جہان، مات پاتال آکاش دسایا۔ لواں پُریاں شبد نشان، برہمنڈ کھنڈ وڈیایا۔ گرگھ اتم سیجا کر پروان، بیٹھا آسن لایا۔ کوٹن کوٹ لا لا دیکھن انتر دھیان، ہر ہر رُپ دس نہ آیا۔ کوٹن کوٹ رسناگان، رس رسنا ہوئے ہلکایا۔ کوٹن کوٹ تیرتھ نہان، اٹھسٹھ پھیرا پائی۔ کوٹن کوٹ بیابان، جنگل جوہ اُجاڑ ڈیرہ لایا۔ کوٹن کوٹ خاکی خاک رہے چھان، سیس

اپنے بھسم پوائیا۔ کوٹن کوٹ نک منہ نین رہے مُندان، جوت زرنجن نظر نہ آئیا۔ کوٹن کوٹ چھڈی بیٹھے پین کھان، سُنّ سادھ نہ اک وکھائیا۔ کوٹن کوٹ بہہ بہہ سُنن کان، انحد تال نہ کوئی وجائیا۔ کوٹن کوٹ بیٹھے مڑھی مسان، کوٹن کوٹ گور پھول بھلائییا۔ کوٹن کوٹ بن دے پھرن پنج شیطان، پنج وکارا نہ کوئی گوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پاربرہم پر بھ داتا دانی وڈ مہربان، گرگھان دیا کمائیا۔ جس جن بخشے چرن دھیان، آتم برہم جنائیا۔ دہ دِش نہ بھرے منو آمن شیطان، شبد ڈور ڈوری ایکا پائیا۔ آتم انتر دیوے اک گیان، ایکا بوجھ بُجھائیا۔ ایکا راگ ایکا کان، نادی دُھن اک وجائیا۔ ملے میل سری بھگوان، زرنجن جوتی جوت سمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھلج تیری اتم ور، گرگھ سجن ساچے میت، جگت اولڑی دے ریت، بیٹھا رہے اک اتیت، ایکا رنگ رنگایا۔

★ ۲۷ کنگ ۲۰۱۵ بکرمی سنت زہری زین سَنگھ پنڈت گوداوری گھاٹ، ناسک شہر ★

آد پُرکھ ایکنکار، عقل کلا اکھوائیا۔ زرنجن جوتی نور اُجیار، نورو نور سمائیا۔ اکال مورت کھیل اپار، انہو پرکاش رکھائیا۔ جُگا جگنت ویکھ وچار، آپ اپنی بنت بنائیا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، ابھید ابھو بُجھائیا۔ لوآں پُریاں بٹھے دھار، گنگن پاتالاں ویکھ وکھائیا۔ رَس کر اُجیار، منڈل منڈپ آپ سہائیا۔ تھر گھر بیٹھ سچّی سرکار، زرنجن روپ اک جنائیا۔ آد جُگادی ایکا کار، عقل کلا اکھوائیا۔ پاربرہم روپ اپار، نیتز نین دس نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کل ورتائیا۔ آد پُرکھ پُرکھ ابناشا، ایکا ایک اکھوائیا۔ جُگ جُگ کھیلنہار تماشا، آپ اپنی بنت بنائیا۔ آپ اپنی پاوے راسا، آپ اپنا ویکھ وکھائیا۔ کھیلے کھیل پر تھی آکاشا، گھر گمبھیر سمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد زرنجن آپ اکھوائیا۔ آد زرنجن ہر کرتار، ایکا ایکنکاریا۔ لوک مات لے اوتار، کھیلے کھیل سرب سناریا۔ پاوے لکھ چوراسی سار، جیواں جنناں ویکھ وکھارہیا۔ جیرج انڈاں کر اُجیار، اُتجھ سیتج روپ وٹا رہیا۔ برہما وشن شو دیوت سُر دے ادھار، کروڑ تیتیس سنگ رلایا۔ آپے وسیا سب توں باہر، ہر گھٹ مندر آپ سہایا۔ جوتی نور کر اُجیار، دیک جوتی

اک جگایا۔ جوت نرنجن کھیل نیار، اندھ اندھیر مٹایا۔ شبدی دُھن سچّی دُھنکار، آتمک آپ اُچایا۔ پنچم گائُن وارو وار، میت مُرارا سیوا لایا۔ بجر کپائی بند
 کواڑ، آپ اپنا بند کرایا۔ ویکھنہار پنچم دھاڑ، پنچم موہ ودھایا۔ ہر سنتاں پھرے پچھے اگاڑ، آپ اپنا رُوپ وٹایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر،
 آپ اپنا رنگ رنگایا۔ آدن اتنا ہر نرنکار، ایکا ایک اکھوایا۔ جگ جگ لئے مات اوتار، آپ اپنا ویس وٹایا۔ سنجگ ساچے بٹھے دھار، ست سرُوپ سمایا۔ تریا
 تریتا تیرا لیکھ اپار، ترے ترے رُوپ درسایا۔ دوپر کھیل اگم اپار، مکند منوہر نام دھرایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔
 کھیلنہار ہر سمرتھ، ایکا اینکاریا۔ جگت مہماکتھنا اکھ، کتھ سکے نہ کوئی جیو گواریا۔ آپ چلائے اپنا رتھ، رتھ رتھواہی نام دھرا لیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی کِرپا کر، جگ جگ اپنی جوت جگا رہیا۔ جوتی جوت ہر اُجیار، ایکا ایک کرا سندا۔ کلجگ انتم لے اوتار، آپ اپنا رُوپ وٹا سندا۔ عیسیٰ موسیٰ کِر پیار،
 سنگ محمد سنگ رکھا سندا۔ چار یاراں کرتیار، اللہ رانی نال پرنا سندا۔ حق حقیقت خبردار، لاشریک ویکھ وکھا سندا۔ بے عیب پروردگار، آپ اپنا رُوپ
 وٹا سندا۔ آپے لائے انا الحق ساچا نعر، مقامے حق خدائے اک جنا سندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ انتم کھیل کھلا سندا۔ کلجگ کوڑ کُڑیار
 ، ہر ہر آپ رکھایا۔ بھرے بھلا ہست کیٹا، اوچاں نیچاں دس نہ آیا۔ اپنا من کسے نہ جیتا، ہوئے ہنگلتا گڑھ سُہایا۔ نیتز درس گرو نہ کیتا، گر منتر نام نہ
 درڑایا۔ پاربرہم اک اتیتا، آد جگاد ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپ اپنی دھیر دھرایا۔ پاربرہم ہر کرتار، اپنی دیا کمائی۔ پنچ تت
 کر اُجیار، نانک جوت کرے رُشنا ئیا۔ میل ملائے در دربار، در درویشا ویکھ وکھایا۔ منگے منگ بن بھگھار، آتم انتر جھولی ڈاہیا۔ نرگن رُوپ پاوے سار، نر ہر
 وڈی وڈیائی۔ دیوے نام ست ادھار، نام نامہ وٹی ودھایا۔ نانک ڈھیہہ پیا دوار، نیوں نیوں سیس جھکائی۔ ساچا میلا میت مُرار، وچھڑ کدے نہ جانیا۔ دو
 جہاناں پاوے سار، ترے گن پھند کٹائی۔ پنچم جوتی کر اُجیار، مایا موہ چُکائی۔ ورن گوتی نہ کوئی پیار، ایکا رنگ رنگائی۔ ساچی سوٹی ہتھ کرتار، لوک مات
 پھڑائی۔ چڑھیا چوٹی اک دوار، دسم دواری کُندا لاہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گر نانک ویکھ وکھایا۔ نانک ملیا ہر ملاح، گھر ساچے وٹی
 ودھایا۔ سنتاں دیوے شبد صلاح، ایکا راگ جنا ئیا۔ اکھر وکھراک سمجھا، ایکا بو جھ بُجھائی۔ بجر کپائی پتھر دئے تڑا، جس جن دیا کمائی۔ ساچے پوڑے دئے

چڑھا، سر ہتھ سمرتھ لکائیآ۔ بھيو ابھیدا دئے دکھا، چار ورنناں اک جنائیآ۔ راؤ رنکاں دے سمجھا، ایکا دھرم بُجھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، شبد شبد گیان، کھیلے کھیل دو جہان، نانک نام وڈی وڈیائیآ۔ نانک گر چار گنٹ، چار ورن جنائیآ۔ سرشٹ سبائی رہی لٹ، من مت ہوئی ہلکائیآ۔ جگت وکارا جوٹھ جھوٹھ، ہوئے ہنگتا روگ جلائیآ۔ گرگھ ورا لاپوے امت آتم گھٹ، نچھر دھار گھ چوائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی بوجھ بُجھائیآ۔ نانک گر سد بلہار، ہر ہر رسنا گایا۔ چاروں گنٹ دہ دشا کر پیار، ایکا منتر نام درڑایا۔ جیو جنت نہ پان سار، کام کرودھ لو بھ موہ ہنکار ہلکایا۔ اتم ویکھے وگسے کر وچار، نو کھنڈ پھیرا پایا۔ پُرکھ ابناشی آگے کرے پکار، تیرا بھانا تیرے سر رکھایا۔ کلجگ کوڑا کوڑا گڑیآ، جوٹھا جھوٹھا رہیا ڈنک وجایا۔ چاروں گنٹ اندھ اندھیار، اندھ اندھیر نہ کوئی مٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سُنیہڑا دیوے ور، ایکا بوجھ بُجھایا۔ پاربرہم شبد جنائی، نانک بوجھ بُجھائیآ۔ جگ جگ کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ نانک تیری سٹی شاہی، چار ورن کرے رُشائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی بوجھ بُجھائیآ۔ کلجگ اتم کالی دھار، ہر ہر ویکھ دکھائیآ۔ نرگن جوتی کر اُجیار، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیآ۔ شبد کھنڈا اپر اپار، سمرتھ ہتھ اٹھائیآ۔ ۸۰۲ برہمنڈ کھنڈ کرے خبردار، لوآں پُریاں آپ اٹھائیآ۔ بھیکھ پکھنڈا دئے نوار، جھوٹھ جوٹھ رہن نہ پائیآ۔ نہکلنک لئے اوتار، آپ اپنا ناؤں جنائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نانک میلا میل ملائیآ۔ نانک نرگن شبد سُن، آتم در صلاحیا۔ کون جانے پر بھ تیرے گن، تیری وڈ وڈیائیآ۔ سرشٹ سبائی چھان پُن، ہر جن ساچے لئے جگائیآ۔ آتم انتر وجائے ایکا دُھن، ایکا راگ سُنائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دوجا بھيو مٹائیآ۔ ایکا جوتی اک اُجیار، دس دس روپ وٹایا۔ گر گوبند میت مُرار، اپنے رنگ رنگایا۔ ساچا میلا سٹ ڈلار، گر چیلار روپ سمایا۔ اکال پُرکھ نرگن جوتی کر اُجیار، جوتی جوت جگایا۔ شبد ڈنک اپر اپار، تن نگارہ رنجیت وجائیآ۔ پنچم پیتا خبردار، پنچم ویکھ دکھایا۔ اچرج ریتا وچ سنسار، آپ اپنی دئے چلایا۔ دیہرا مندر مسیتا نہ کوئی گُردوار، گرگھ کایا مندر اندر دپیک جوتی جوت جگایا۔ اٹھے پہر رہے اُجیار، اندھ اندھیر نہ کوئی دکھایا۔ ملے میل ساچے یار، میت مُرار ساچا پایا۔ ساچی سیجا کر پیار، اپنا رنگ رنگایا۔ ناری کنت بن بھتار، نر نرائن روپ ہو جایا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بستتا، اتر کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،

آپ اپنی جوت دھر، گوہند دتا ایکا ور، گھر ساچے میل ملایا۔ گوہند گر گر وڈیائی، ہر ہر میل ملائندا۔ دوہاں جہاناں ملے ودھائی، لوک مات ویکھ دکھائندا۔
 پنچ تت کر گڑمائی، شبدی شبد پرنائندا۔ ایکا آسن رہیا وچھائی، شبد سنگھاسن ناؤں دھرائندا۔ پکڑ اٹھائے پھڑ پھڑ باہیں، گرگھ ساچے آپ جگائندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، امرت آتم ساچا تال اک سہائندا۔ امرت سروور ساچا تال، ہر ہر آپ بھرائیا۔ بھاگ لگائے کایا کھال، مایا موہ
 چکائی۔ توڑنہارا جگت جنجال، جاگرت جوت اک دکھائی۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکال، پاربرہم پئی سرنائیا۔ گرگھ ساچن آپے بھال، آپ اپنی دئے وڈیائی۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے رنگ رنگائی۔ اپنا رنگ رنگے کرتار، گوہند ویکھ دکھایا۔ گرگھ ساچے کرتار، آپ اپنا سپس جھکایا۔ پنچم
 پتا ہو اُجیار، ٹھانڈا سیتا نام دھرایا۔ ہست کیٹا اک دوار، چار ورنان میل ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گوہند دتا ایکا ور، آپ اپنی بوُجھ
 بُجھایا۔ ور داتا ہر نرنکار، آد پُرکھ اکھوائیا۔ گر گر پائے ساچی سار، سنگر میل ملایا۔ ہری ہر کھیل اپار، ہر ہر رُپ وٹائی۔ جوتی شبدی اک پیار، نرگن
 سرگن ویکھ دکھائی۔ گر چیللا سوہے اک دوار، گر گوہند وڈ وڈیائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن شبد جنائی۔ گر گوہند بھانا من، آپا
 آپ واریا۔ ساچے گھر چڑھیا جن، ویکھ دکھائے سچھنڈ دواریا۔ جوٹھا جھوٹھا بھانڈا بھن، بھرم کڈھ نواریا۔ جگت وکارا دتا ڈن، نام کھنڈا اک چکا رہیا۔ جننی
 جنیا ساچا جن، جن جنیندی لیکھے لا رہیا۔ آپ اپنا بیڑا بٹھ، گرگھوں بھار اٹھارہیا۔ ایکا وست نام دھن، ڈھر درگاہی آپ ورتا رہیا۔ ایکا راگ ساچا کن،
 واہ واہ گرُو آپ لا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے بھانے آپ سما رہیا۔ بھانا ہر بلوان، ہر ہر رُپ سمائیا۔ ہر جو دھا سوربیر بلوان، ہر
 ہر ناؤں دھرائیا۔ ہر ہر میلا دو جہان، دو جہاناں وڈ وڈیائی۔ ہر ہر پائے اپنی آن، ہر ہر پور کرائیا۔ ہر ہر دیوے ڈھر فرمان، اگادھ بودھ شبد جنائی۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گوہند سنگ رکھائی۔ گوہند تیرا ساچا سنگ، ہر ہر آپ نبھائندا۔ نام ڈوری کسیاتنگ، آکاش پرکاش دوڑائندا۔ ایکا
 منگ رہیا منگ، دوئے جوڑ سپس جھکائندا۔ تیرا تیرا نہ ہوئے ننگ، تیری لجا تیرے گھر دکھائندا۔ تیرے نام وجے مردنگ، کلجگ انتم کوڑا منڈپ ماڑی
 آپے ڈھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پوری اچھیا آپ کرائندا۔ آد پُرکھ ہر نرنکار، اپنی دیا کمائی۔ شبد سروپی کھیل اپار، دس کسے نہ

آئیا۔ سنگ گوہند کر پیار، ایکا جوتی جوت جگائیا۔ ورن گوتی و سیا باہر، آلس نندرا وچ نہ آئیا۔ شبد سنہہڑا سچی سرکار، آپ اپنا رہیا گھلایا۔ ننھے بیڑا وچ سنسار، کھجگ انتم ویکھ وکھایا۔ نہہکنک لئے اوتار، نرگن جوت کرے رُشائیا۔ پنج تت نہ کوئی پیار، مات پت نہ کوئی بنائیا۔ بھائی بھین نہ کوئی آدھار، ساک کُٹب نہ کوئی رکھایا۔ گر سکھاں کرے سچ پیار، ساچے سُت ویکھ وکھایا۔ ناری کنتا اک بھتار، ایکنکار آپ اھوایا۔ دھام سہنتا جوت اُجیار، نرگن نور کرے رُشائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گوہند دتا ساچا ور، در ساچا اک سہایا۔ گر گوہند دھر فرمان، ہر گھر ساچے پایا۔ آپ اپنا کر پروان، آپ اپنا در سہایا۔ آپ اپنا جانی جان، آپ اپنی بوجھ بُجھایا۔ آپ اپنا رکھیا مان، نمائیاں مان آپ ہو جایا۔ آپ اپنا ماریا بان، آپ اپنا میٹ مٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجگ تیری انتم ور، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ کھجگ کوڑا کوڑ گڑیا، چار کُنٹ اندھیرا چھایا۔ پاربرہم پر بھ بھو نیار، جگ جگ وڈی وڈیائیا۔ آدن اتنا ایکنکار، عقل کلا اھوایا۔ جوتی جامہ بھیکھ اپار، دس کسے نہ آئیا۔ سمت سمتی کرے خوار، دھرت مات رہی گُرا لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنتن رہیا جگائیا۔ سنت سہیلا ہر نرنکار، ایکا ایک اھوایا۔ آپ اپنا کر اُجیار، لوک مات اُٹھ دھایا۔ اٹھسٹھ تیر تھ ویکھے تٹ کنار، گنگا گوداوری پھیرا پایا۔ اُچ محل اٹل مینار، کون دوارا رہیا سہایا۔ کون گر کون جوت ہوئے اُجیار، کون رُپ وٹایا۔ کون سنے سنائے شبد سچی دھنکار، انحد تال کون وجایا۔ کون کھولے بند کواڑ، بحر کپاٹی کون تڑایا۔ کون نیتز نین لوچن ویکھے دسم دوار، نرگن نرگن وچ سمایا۔ کون سرتی میل ملاوا رام پیار، کون کاہنا بنسری رہیا وجایا۔ کون سیجا ستا پیر پیار، کون لئے انگڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمت سمتی ویکھ وکھایا۔ سمت پندراں اُچ اگم، ہر ہر کھیل کھلایا۔ نہ مرے نہ پئے جم، جگ جگ ویس وٹایا۔ پون سواسی لئے نہ دم، نیتز نیر نہ کوئی وہایا۔ آپے جانے اپنا کم، آپ اپنی بنت بنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجگ تیری انتم ور، نرگن جوت کرے رُشائیا۔ نرگن جوت کر اُجالا، پنج تت رُپ سمایا۔ گر گھ کایا ویکھے دھرم سچی دھر مسالہ، دوس رین ڈیرہ لایا۔ آپے شاہ آپے کنگلا، نیچو نیچ آپ ہو جایا۔ جس جن دیوے نام سچا دھن مالا، چور یار لٹ کونے نہ جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجگ تیری انتم ور، شبد شبدی کھیل کھلایا۔ ویہہ سو پندراں بکرمی ایکنکار، جوتی جوت جگائیا۔ سرشٹ سبائی

کرے خبردار، سویا کوئی رہن نہ پائیا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ آئے چل جگت دوار، گنگا گوداوری پھول بھلایا۔ سنت کنت ویکھ بھتار، ناری رُپ سمایا۔ جیو جنت اندھ اندھیار، اندھ اندھیر نہ کوئی گویا۔ منتمھ سْتے پیر پسا، کلجک پردہ رہیا پائیا۔ منتمھ جھوٹے جیو گوار، شبد گر نہ کوئی منایا۔ جس جن ٹھٹھے آپ کرتار، آپ اپنا درس دکھایا۔ امرت آتم دیوے ایکا گھٹے، دُرمت میل مٹایا۔ ہر کا شبد تیر نرالا ایکا چھٹے، نواں کھنڈاں ستاں دیپاں دئے ہلایا۔ راج راجان شاہ سلطان گُلیا رہے نہ کوئی گھٹے، تخت تاج آپ ہلایا۔ سنت سہیلے کرے ایکا مٹھے، ایکا نام کرے گُرمایا۔ منتمھ در دوار ٹنگے ٹھٹھے، دیوے آپ سزایا۔ لاڑی موت گھر گھر پر بھ لٹے، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویہ سو پندراں رہیا ور، سنت سہیلے ویکھ تھاؤں تھانیا۔ سنت سہیلا ہر گو بند، ایکا ایک اکھویا۔ جن بھگتاں میٹے سگلی چند، چنتا روگ رہے نہ رایا۔ آپ بنائے اپنی بند، مات پت آپ اکھویا۔ داتا دانی گنی گہند، گھر گھیر سمایا۔ منتمھ لگائے اپنی بند، نیتز نیناں دس نہ آیا۔ سمت پندراں شبد گھوڑے آپے چڑھ، چاروں کنت پھیرا پایا۔ شبد گھوڑا ہر داتار، ایکا ایک رکھایا۔ سولاں کلیاں آسن کرتار، سچ سنگھاسن اک وچھایا۔ نرگن جوت کر پسا، نرکار آپ ہو جایا۔ شاہو بھوپ سچّی سرکار، رُپ رنگ نہ کوئی جنایا۔ لو آں پُریاں بنھے دھار، گگن پاتالاں پھیرا پائیا۔ نیلا نیلی چھتوں کرے پار، کلغی توڑا نام جگدیش سیس ٹکایا۔ سمت سولاں کرے خبردار، پہلی چیز رت سہایا۔ دین محمدی دئے ہلار، سنگ محمد اللہ رانی رہی گُر لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھیا لیکھ ویکھ دکھایا۔ سمت سولاں ہر کرتار، اپنی کل ورتایا۔ سرشٹ سبائی ہوئے خوار، راج راجان نہ کوئی سہایا۔ دھرت مات رہی پکار، نیتز رو رو نیروہایا۔ سادھاں سنتاں میت مُرار، ویکھ دکھائے تھاؤں تھانیا۔ نیتز نین اک اگھاڑ، سوچھ سرُپی درس دکھایا۔ شبد اگنی فوج آپے چاڑھ، آپے کرے لڑایا۔ سمت ستاراں اٹھے دھاڑ، چارے کوٹاں دئے ہلار، دہ دشا ہوئے خوار، نو کھنڈ میٹ مٹایا۔ اٹھ اٹھاراں لیکھ کرتار، جلدھارا اک چلایا۔ ویہ سو اُنی میت میت مُرار، میت مُرار بھيو گھلایا۔ مُسلم سْتی نہ ہوئے اُجیار، انا الحق نعرہ کوئی نہ لایا۔ اعلی اللہ آپ چلائے اپنی دھار، نُور الہی وڈ وڈیائیا۔ بیس یسا سانجھ یار، پندراں کنگ رت دئے سہایا۔ پرگٹ ہوئے وچ سنسار، دئی دربارے پھیرا پائیا۔ شاہو بھوپ سچّی سرکار، ایککار آپ اکھویا۔ چار ورنال کرے اک پیار، اُوچ نیچ نہ کوئی دسایا۔

راج راجان شاہ سلطان سوہن اک دوار، راؤ رنگ میل ملائیا۔ نو کھنڈ ست دیپ ہو اُجیار، شبد ڈنکا اک وجائیا۔ ایکا گھر ایکا منگلاچار، ایکا تال وجائیا۔ ایکا چرن کول کر پیار، ایکا اشٹ جنائیا۔ ایکا دیو ایسا ایسا رہے بھگھار، ایکا بھیکھک بھچھیا جھولی پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے وڈیائیا۔ بیس بیسا ہر ہر شاہ، ایکا ایک اھوائیا۔ چار ورن بن ملاح، آپ اپنا روپ وٹائیا۔ ایکا شبد دئے سنا، ڈھر فرمانا ہر الائیا۔ آپ دکھائے نگر گراں، کایا کھیڑا اک دکھائیا۔ مایا متا جھوٹے لئے وسا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ہلکائیا۔ من مت بڈھ ایکا رنگ رنگا، نام رنگن اک چڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویہ سو اگی ساچی سکھی دھاروں سکھی آپ بنائیا۔ نو کھنڈ جانے گڑھی نئی، نیکن نیکا ڈیرہ لائندا۔ بھو گھلائے منی رکھی، کھولنہار آپ ہو جائندا۔ لیکھے لائے دھاری کیسی، مونڈ منڈائے سنگ لائندا۔ آپے ہوئے دس دسمیسی، نانک نرگن آپ اھوائندا۔ سار پائے برہما وشن مہیش گنیشی، کروڑ تیتیا پھول بھلائندا۔ احمد محمد در رویشی، خلق خالق خدا آپ ہو جائندا۔ عیسیٰ موسیٰ نریشی، ایکا رنگ رنگائندا۔ اپنے نیتز اپنی دھار آپے ویکھی، دوسر کوئے سار نہ پائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلج تیری انتم ور، سرشٹ سبائی کر گڑمائی، گرگھ منگھ، منگھ گرگھ دھار چلائندا۔

★ ۲۸ کنگ ۲۰۱۵ پکرمی بابا ہر نام سنگھ نال گردوارا لنگر صاحب بابا ندھان سنگھ ندیر حضور صاحب ★

آد پڑکھ ہر نرنکار، عقل کلا اھوائیا۔ آد جگادی لئے اوتار، سنت سہیلے میل ملائیا۔ گر گر چیلے سوہن اک دوار، ساچا دھام سہائیا۔ نرگن جوتی کر اُجیار، دیپک باقی اک رکھائیا۔ کملاپاتی میت مرار، ہر سجن ویکھ دکھائیا۔ الکھ نرنجن اگم اپار، بھو ابھید بھو نہ رائیا۔ کلج انتم کھیلے کھیل کھیلنہار، لو آں پڑیاں پھول بھلائیا۔ برہما وشن دیوت سُر دئے ہلار، لکھ چوراسی پھول بھلائیا۔ نو کھنڈ پر تھی پاوے سار، ستاں دیپاں کرے رُشائیا۔ گرگھ ساچے لئے اُجیار، آپ اپنی دیا کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کل ورتائیا۔ اک اگلا اینکار، ہر ہر رنگ سمایا۔ کلج انتم لئے اوتار، نرنجن

جوت کرے رُشنایا۔ نانک ہر میت مُرار، ایکا رنگ رنگایا۔ گر گوبند بنھے ساچی دھار، امرت آتم جام پیایا۔ پنتھ خالصہ کرتیار، سر جگدیش ہتھ ٹکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا منگل گایا۔ تھر گھر آد پُرکھ، ایکا ایک رکھایا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، چنتا سوگ نہ کوئی دکھایا۔ اک اکلّا اپنا آپ پرکھ، سنت سہیلے آپ اُپایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا میل ملایا۔ ہر حضور حاضر، ہر ہر جوت جگائندا۔ نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، ذات پات نہ کوئی رکھائندا۔ دُرمت میل گرگھاں دھوت، نرمل نیر پیائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے سوت اٹھائندا۔ ساچا سنت سوت دُلا، ہر ہر میل ملایا۔ سیوک ویکھے سیوادار، کون رُپ سیوکمایا۔ دوس رین سنگت گر گر سنگت کر پیار، آپ اپنا میل ملایا۔ میل ملاوا ہر نرنکار، آد جگاد کرایا۔ ہر جن اپنی کرپا دھار، آپ اپنے رنگ رنگایا۔ گر گوبند کھیل اپار، بھیو کوئی نہ پایا۔ دیوے درس اگم اپار، آپ اپنی دیا کمایا۔ گن ندھانا ہر کرتار، آپ اپنی دیا کمایا۔ سنگھ ندھان کر پیار، آپ اپنے انگ لگایا۔ لیکھے لائے سیو اپار، لہنا موئل چکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کر کرپا میل ملایا۔ سنت ہر نام، ہر نام آتم جھولی پائیا۔ امرت پییا ایکا جام، ایکا برہم جنایا۔ میل ملاواں ساچے رام، رام رُپ درسائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی دیا کمایا۔

★ ۲۹ کنگ ۲۰۱۵ بکرمی گردوارا سنگت صاحب ندریٹ شہر ★

پُرکھ اکال عقل کل دھار، اپنی کل کل ورتائیا۔ گوبند سوت سوت دُلا، جوتی جوت رُشنایا۔ شبد اٹ نام بھنڈار، پورن برہم جنایا۔ پار برہم پر بھ پاوے سار، پنج تت رُشنایا۔ مات لوک کھیل اپار، نرگن سرگن ویکھ دکھائیا۔ دوہاں میلا اپر اپار، گر چیل رُپ وٹائیا۔ تنان لوواں وسیا باہر، چوتھے پد سمائیا۔ پنچم میلا میت مُرار، پنچم تاج پہنائیا۔ چھویں چھپر چھن نہ کوئی محل اُسار، اُچ اٹل نہ کوئی رکھائیا۔ ستویں ست پُرکھ نرنجن آپ کرتار، آپ اپنی کھیل کھلائیا۔ اٹھان تنان کر وچار، من مت بدھ کرے گُرمائیا۔ نو در ویکھ سرب سنسار، مایا ممتا موہ ہلکائیا۔ دسویں بیٹھ آپ کرتار، ست سرُپ جوت جگائیا۔

جاگرت جوت آتم اپار، کوڑی کریا ویکھ دکھایا۔ لشکر شاہی ہاہاکار، شاہ شہانہ دے ڈھایا۔ آب بے تاب نہ پائے سار، پنج پنج آب تجایا۔ دیکھے لیکھ پُن صواب، آب حیات آپ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن رچایا۔ رچن رچائی ہر گوبند، ہر ہر کھیل کھلا سندا۔ میٹنہارا سگلی چند، چنتا بُھکھ گواندا۔ گہر گہیر ساگر سندھ، اڈول اڈل رہا سندا۔ زرگن دیکھے نادی بند، سچ سچ سما سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی کھیل کھلا سندا۔ کھیلنہارا ہر بھگوانا، گر گر شبد جنایا۔ شبد شبدی بٹھے گانا، نام گانا تند رکھایا۔ آتم انتر جوت مہانا، دوس رین کرے کڑمایا۔ کھیلے کھیل وچ میدانا، کھنڈا تیر اک اٹھایا۔ رسنا چلے چاڑھے تیر کمانا، ایک تند کھچایا۔ جودھا سور ویکھ ملی بلوانا، گڑھ ہنکار تڑوایا۔ آپ اپنا جانے بھانا، ہر بھانے وچ سما یا۔ آپ اپنی پائے آنا، آپ اپنا پندھ مکایا۔ آپ اپنا ویکھ دکھانا، آپ دے تجایا۔ گوداوری کنڈھا اک سہانا، گوبند ویس وٹایا۔ گر سنگت گر سنگ رکھانا، سگلا سنگ نبھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرپا آپ نبھایا۔ گر گوبندا جودھا بلکار، ہر ہر کھیل کھلایا۔ آپ اپنی کر وچار، آپ اپنا در سہایا۔ چرن چھہایا وچ اُجاڑ، جنگل جوہ پہاڑ ڈیرہ لایا۔ آپ اپنا نیز لے اگھاڑ، گرگھ ویکھ دکھایا۔ نام دھار کھھی چاڑھ، شبد کھنڈا اک چکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا شبد جنایا۔ گر شبد شبد جنائی، ہر سنگت ہر الایا۔ جگت ناتا بھیناں بھائی، دھی جوائی خوشی منایا۔ ساک کُٹبھ میل ملائی، میل وچھوڑا ساچے ماہیا۔ ورگھر پاؤنا چائیں چائیں، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی بوجھ نبھایا۔ سنگت در رہی بلا، گوبند ویکھ دکھایا۔ پورب لہنات چکا، دینا دینا آگے آیا۔ رسنا کھنا لحم سنا، ہر کا بھار نہ کوئی اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سنگت ویکھ دکھایا۔ گر سنگت ویکھے چرن دوار، نیز نیر وہایا۔ ڈھیہہ ڈھیہہ منگے منگ بھگھار، آتم جھولی آگے ڈھپا۔ درس ترس اپر اپار، وچھڑ کدے نہ جانیا۔ امرت مکھ برس کرپا دھار، اگنی تت نبھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گوبند دیا کمایا۔ گر گوبند ساچا میتا، گر سنگت آکھ سنا یا۔ کایا مائی ٹھانڈا سیتا، ست سنتو کھ رکھایا۔ ہر رکھنہارا ساچا میتا، دیوے وڈ وڈیایا۔ کرے کرائے پتت پُنیتا، پتت پاؤن نام دھرا یا۔ نہ کوئی دیہرا مندر مسیتا، گر چرن پریتی وڈی وڈیایا۔ دیوے نام شبد اک انڈیٹھا، لکھیا لیکھ نہ میٹے کوئی رایا۔ کایا بنے نہ جگت انگیٹھا، متوت سما یا۔ مٹھا کرے کوڑا ریٹھا،

آپ اپنا درس دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی وست آپے جھولی رہیا بھرائیا۔ نام شبد وڈ بھنڈار، گر گر آپ ورتایا۔ گر گھ ساجن کر کر پیار، ساچا در سہایا۔ تھان تھنتر اک نیارا، نرگن سرگن ویکھ وکھایا۔ دیک باقی کر اُجیارا، اگیان اندھیر مٹایا۔ ایکا دیوے چرن سہارا، در در آپ ویکھ وکھایا۔ پنچ پنچ میلا میت مرار، آب حیات پیایا۔ کول ناہ کر اُجیار، جھرن ناہجر جھرایا۔ چرن رکاب دے سہارا، شاہ آسوار آسو گھوڑا آپ دوڑایا۔ نانک میلا میت مرار، سنگر پورا آپ کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، نام دان اک ورتایا۔ نام دان شبد اتھ، نانک گر رکھایا۔ گر گوہند پیائے آتم گھٹ، ترشنا بھکھ مٹایا۔ گر گھ لاہا رہے لٹ، بے مکھ سار نہ رانیا۔ تن نگارے لگے چوٹ، رنجیت نگارہ اک وجایا۔ ویکھنہارا کوٹی کوٹ، برہمنڈ کھنڈ ڈیرہ لایا۔ جیرج انڈ نہ بھری پوٹ، جگت ترشنا نہ کوئی بُجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر گوہند وڈ وڈایا۔ گوہند گر جگت ملاح، پُرکھ اکال منایا۔ گر سنگت دیوے سچ صلاح، نام بھنڈارا جھولی پایا۔ چرن پریتی ساچا تھان، ہر ہر ویکھ وکھایا۔ ویکھ وکھائے نگر گراں، ساچے کھیرے ڈیرہ لایا۔ نمائیاں دیوے ساچا تھان، تھر گھر دوارا اک سہایا۔ میل ملاوا پتران ماں، پتر دھیاں جوڑ جڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ بھنڈار اک ورتایا۔ جگت بھنڈار نام اتھ، گر کھیاں جھولی پایا۔ نانک دوارا سد گھلا، بند نہ کوئے رکھایا۔ سیوک سیوا چرن پریتی جو جن گھول گھلا، خالق خلق خدائی ویکھ وکھایا۔ اتھ ویلے پائے ملا، سنگت دوارا اک سہایا۔ لوک مات گر گھ نہ زلا، آتم وجے ودھایا۔ آپے پھلیا آپے بھلا، بھل بھلواری آپے ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی ڈھال بن دلال، شبدی شبد بھرائیا۔ نام ڈھال وڈ بلکار، مور کھان کولوں چھپائندا۔ گر سکھ ساچے کر اُجیار، سنساروگ مٹائندا۔ نام انملا ونج وپار، نانک در کرائندا۔ ہر ہر ساچا دیونہار، گھر ساچے ویکھ وکھائندا۔ اتھ کلجک پاوے سار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گوہند گر ساچا در، ہر سنگت بنی منگت، ساچی بھچھیا کرے رچھیا، دہ دشا جھولی پائندا۔

★ ۲۹ کنگ ۲۰۱۵ بکرمی گردوارا مال ٹیکری ندیٹ ★

نام خزانہ ہتھ کرتار، گر سنگر آپ ورتا سندا۔ پتھر پاہن دیوے تار، آپ اپنی ندر کرا سندا۔ ماٹی ہاٹی بھر بھنڈار، تیرتھ تاٹی ویکھ وکھائندا۔ اوکھی گھاٹی ہر نرنکار، اپنی آپ رکھائندا۔ سنگی ساتھی نہ پائن سار، گر پورا بھو چھپائندا۔ جگت گاتھی گائے سنسار، سمرا تھی لیکھ نہ کوئی لکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نرگن میل ملا سندا۔ نام خزانہ ہر ورتنت، شبدی شبد بھرایا۔ نانک میلا ہر بھگونت، ہر ہر رسنا گایا۔ ساچی منیا ساچی منت، ساچا تھان سہایا۔ ویکھ دان ندھان دھن ونت، جگت خزانہ اک بھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سنگر ویکھ وکھایا۔ سنگر سچا مہربان، مہربان اھو سندا۔ آپ اپنا دیوے دان، آپ اپنی جھولی پائندا۔ آپ اپنا ویکھ نشان، آپ اپنا آسن لائندا۔ آپ اپنا راگ الان، گیت انادی آپ لائندا۔ آپ اپنا کھیلے کھیل دو جہان، لوک مات ویکھ وکھائندا۔ رام راما کر پروان، تریا ویس وٹائندا۔ کرشنا بالا گن ندھانا، گائے کواڑ سہائندا۔ دروپت سٹ کر پچھان، اک دھیان وکھائندا۔ نانک نرگن ہو پردھان، سرگن ڈیرہ لائندا۔ جپ تپ ہٹھ مہان، ست سنتو کھ رکھائندا۔ آتم برہم بھو مٹان، برہم پاربرہم درسا سندا۔ پاربرہم کھیل مہان، آد نرنجن جوت جگائندا۔ شبدی شبد ساچے کان، آپ اپنا راگ سنا سندا۔ ویکھ وکھائے زمیں آسمان، گنگن پاتالاں پھیرا پائندا۔ برہمنڈ کھنڈ کر پروان، لوآں پریاں جوت جگائندا۔ رَسس بال نادان، منڈل منڈپ آپ سہائندا۔ دھرنی دھرت بان، چاروں گنٹ جنا سندا۔ داتا دانی مہربان، آپ اپنی دیا کما سندا۔ نام اکھنڈ ڈو گھی کان، گر پورے نہ کوئی کھلا سندا۔ گر گوہند نوجوان، دھرت دھول ویکھ وکھائندا۔ تکھا تیر سچ نشان، رسنا چلہ شبد اٹھائندا۔ جیو جنت نہ کرے پچھان، لیکھا کھت وچ نہ آسیندا۔ آپ اپنا ہو یا جانی جان، نانک لہنا جھولی پائندا۔ گر گوہند ہو پردھان، پنچم پیتا ویکھ وکھائندا۔ رتھ رتھو ہی دو جہان، ساچا رتھ چلا سندا۔ دسر تھ وچھوڑا سیتا رام، سکلا سنگ ویکھ وکھائندا۔ گوپی میلا کرشنا کاہن، جگت بنسری نام وجا سندا۔ اک ست اک چھ کر پروان، پندراں پندراں دھار چلا سندا۔ سولاں سولاں جوگ مہان، جاگرت جگت وکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نام خزانہ ہر بھنڈار، نانک شبد پاوے سار، گر گوہند جھولی ڈاھندا۔ گوہند جھولی اپنی بھر، ہر سنگت نام ورتائیا۔ میل ملاواں ساچے در،

گر سنگت ویکھ وکھانیا۔ نانک سو جھے ساچا گھر، گھر ساچے وڻی ودھانیا۔ اگم اگما ویکھے کھر، آپ اپنا نین اُٹھانیا۔ اپنا گھاڑن آپے گھر، گر سنگت سیوا لایا۔
 کھجک اتم ویکھے کھر، گر سنگت سیوا لایا۔ کھجک ویکھے چوٹی چڑھ، شبد جوتی ڈنک وجانیا۔ لکھ چوراسی رہیا لڑ، کروڑ چھیانوے نام ودھانیا۔ ایکا ڈھنیا رہیا پڑھ،
 ڈھیہہ ڈھیہہ ڈھیر دھرن صفانیا۔ اگے کوئی نہ سکے اڑ، پاربرہم وڈی وڈیانیا۔ نانک لائی ساچی جڑ، گوہند ویکھ وکھانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، کھجک تیری اتم ور، شبد بھنڈار ہر نرنکار اینکار ستن بلہار اگم اپار، رپ رپ شاہو بھوپ ست سرپ ساچے در ہری ہر دیوے ور، کرپا کر کرتا
 پُرکھ کرنے جوگ کرنہار جنگم سمرتھ مہما اکھ، لہنا چکائے ساڈھے تن تن ہتھ، ہر سنگت نام منگت نام لہنالائے انگ، انگیکار ہر نرنکار اک اونکار اونکار رپ
 سامانیا۔ اونکار سرب گونتا، نرنکار زوریر اکھوایا۔ کھیلے کھیل جگا جگنتا، جگ جگ ویس وٹایا۔ پورن جوت سری بھگونت، گونتا بھيو نہ رایا۔ ہر جن ویکھے ساچے
 سنا، لوک مات پھیرا پایا۔ دیوے نام دھن دھونتا، اٹ بھنڈار اک ورتایا۔ پت پر میثور پت پتونتا، پاربرہم رپ وٹایا۔ آپے ناری آپے کنتا، ہر سنتاں
 ۸۱۱ اتم سیجا ڈیرہ لایا۔ کایا چولی چاڈھے رنگ بستنا، اتر کدے نہ جایا۔ نانک گر گوہند مہما اگنت اگنتا، لکھیا لکھت نہ لیکھ لکھایا۔ بھيو نہ پانن جیو جنتا، جنت جیو
 بھيو نہ رایا۔ ویکھے کھیل اگم اگنتا، اگم اگم دھام سہایا۔ آپے ہوئے بھکھانگتا، گر سکھاں گر سکھاں نام دھن جھولی رہیا بھرایا۔ لیکھے لائے ساچی سنگت،
 جس جن درشن پایا۔ توڑے گڑھ ہوئے ہنگتا، پنج تت رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھنہارا ساچا در، نانک گوہند گر سنگت
 میل ملایا۔ سنگت پورا ہر بھگونت، ہر ہر جوت جگایا۔ ہر جن میلا ایکا کنت، ایکا رپ نظری آئی۔ جگ جگت جوگ بنائے ساچی بنت، ورن برن نہ ویکھ
 وکھانیا۔ ساچا دھام اک سہنت، نام ٹیکری وڈ وڈیانیا۔ گھر ساچے اُتجے سچ سوگندھ، گر گھر رہی مہکانیا۔ گر سنگت پورا آون جاون چکائے پندھ، جو جن رہے
 سرنایا۔ میٹے رین اندھیری اندھ، دیک جوت کرے رُشانیا۔ سو پُرکھ سنائے ایکا چھنت، ہنگ ہنگتا دے مٹانیا۔ بناونہارا سچ بنت، بال جوان بردھ اوستھا
 اک وکھانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھ وکھائے ساچے گھر، گھر میلا اک اکیلا، آپے ویکھے سچ سبھانیا۔

★ ۳۰ کنگ ۲۰۱۵ بکرمی گردوارا بندہ بہادر گوداوری گھاٹ ندیٹ ★

شبد ہر شبد کرتار، شبد شبد سمائیا۔ شبد کھیل اگم اپار، اگمڑے دھام سہائیا۔ شبد روپ رکھ بھیکھ اپار، دس کسے نہ آئیا۔ شبد کھنڈ برہمنڈ لئے اُسمار، جیرج اند اُتھج سیج سمائیا۔ شبد ونڈ سرجنہار، سمرتھ پر بھ اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد شبدی ڈنک وجائیا۔ شبد ڈنک شبد نگارہ، ہر ہر آپ وجائندا۔ اُج محل اٹل مینار، تھر گھر ناؤں رکھائندا۔ آد پُرکھ زرنجن کر پیار، لوآں پُریاں شبد سہائندا۔ اک اکلایکنکار، ہر ہر شبد وسائندا۔ پورن گر لئے اوتار، شبد شبدی سنائندا۔ راگ ناد نہ پان سار، بھيو ا بھيو رکھائندا۔ رسنا چو نہ کوئی پیار، بٹی دند نہ سنگ رکھائندا۔ آپ سہائے آپے سچے گھر بار، محل اچل اک رکھائندا۔ دسم دواوری نہ کواڑ، پنچم دھاڑا اگے ڈائندا۔ جس جن بخشے آپ اپنا چرن پیار، سو جن پوج پُجائندا۔ سنت کنت بھگونت پُرکھ نار، ناری کنت روپ سمائندا۔ آد انتا ہو اُجیار، لوک مات پھیرا پائندا۔ نانک زرنجن بٹھے دھار، نام ست منتر درٹائندا۔ گر سنگر ہو اُجیار، شبد کھنڈا اک اٹھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سٹ سٹ دُلا، گوہند روپ اپر اپار، پنچ تت سہائندا۔ شبد سٹ شبد دُلا، شبدی شبد جنائیا۔ شبد بستر تن شنگار، کایا ماٹی ویکھ دکھائیا۔ شبد چوٹ تن نگار، آپ اپنی رہیا سنائیا۔ شبد سنگھاسن اُج اپار، شبد گر بیٹھا آسن لائیا۔ نہ کوئی دسے چار دیوار، چھپر چھن نہ کوئی سہائیا۔ شبد داتا بے عیب پروردگار، بے پرواہ نور الہیا۔ شبد رام میت مُرار، شبد کاہنا بنسری اک وجائیا۔ شبد ارجن کھول کواڑ، شبد بھنڈار اک ورتائیا۔ جییاں جتاں سادھاں سنتاں شبدی شبد بٹھے دھار، آد جگاد وڈ وڈیائیا۔ ساچا شبد گر سکھ شنگار، گر پورا آپ کرائیا۔ نیتز نیناں بخشے چرن پیار، نام شبد سچی گڑمائیا۔ شبد سیس بٹھے دستار، جگت جگدیش دیا کمائیا۔ سنت وچولا اپر اپار، گر گر چیللا میل ملائیا۔ سجن سہیلا دُھر دربار، درگاہ ساچی ہوئے سہائیا۔ ہر شبد گر بھيو نیار، بن گر پورے کوئی بھيو نہ پائیا۔ ہر سنتاں میلا میت مُرار، ہر شبد ساچے گھر و بے ودھائیا۔ انحد دُھن دُھنی دُھنکار، اند منگل گائیا۔ پنچم سخیاں ویکھن وارو وار، آپ اپنا دھام سہائیا۔ جس جن کھولے بند کواڑ، بجر کپائی کُنڈا مُزائیا۔ آتم سیجا کر پیار، میل ملائے بے پرواہیا۔ شبدی شبد گر روپ کرتار، کرتا پُرکھ ناؤں دھرائیا۔ نانک گوہند سوہے اک دوار، گر مکھاں راہ تکائیا۔ گوداوری کنڈھا اپر اپار، بندہ بندگی لیکھے

لائیا۔ جگت گندگی اُتریا پار، نو در کری صفائیا۔ سد بخشندگی روپ کرتار، کلنی توڑا سیس لکائیا۔ امرت آتم بخشے پئی دھار، پُرکھ اکال دیا کمائیا۔ غریب نمانے
 بنائے ساچے لال، آپ اپنی گود اٹھائیا۔ دیوے نام شبد پئی تیر کمان، تن گاترا اک سجا ئیا۔ کھیلے کھیل دو جہان، آپ اپنا بھجو چھپائیا۔ گو بند رسنا ساچا چلہ
 مارے جیو جنت بے ایمان، گرسکھاں ہتھ آپ لکائیا۔ آپے جو دھا سور پیر بلوان، گرسکھاں دیوے مات وڈیائیا۔ دھرم اٹھائے اک نشان، گوداوری کنڈھا
 ویکھ وکھائیا۔ گرسکھ آئے در کرے پروان، جو جن در دروازہ ویکھ وکھائیا۔ سچکھنڈ دوارے نام بان، شبدی شبد بنے رتھواہیا۔ مرے نہ جنمے کھیلے کھیل آد
 جگاد آون جان، پنت پاؤن آپ اکھوائیا۔ گرسکھاں گرسکھاں توڑے لکا گڑھ ہنکار، آتم چڑھ ویکھ وکھائیا۔ پنجم پیتا پنجم بخشے چرن پیار، کایا سیتا سرتی لئے
 پرنائیا۔ نام کھنڈا آتم انتر بخشے کھئی دھار، جگت وکارا میٹ مٹائیا۔ کلجگ انتم پاوے سار، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ اکال پُرکھ ہو تیار، لوک مات ویکھ
 وکھائیا۔ گرسکھ خبردار، آلس نندرا وچ نہ آئیا۔ سنت ساجن گرسکھ ساچے لئے ابھار، آپ اپنا درس دکھائیا۔ نیتز لوچن دیوے اک گیان، ایک دوجا بھجو
 چکائیا۔ تیجا نیتز کھلے نظری آئے ہر بھگوان، بھانڈا بھرم رہے نہ رانیا۔ چو تھے پد ملے میل سری بھگوان، گرسکھ پورا ہوئے سہائیا۔ پنجم ہتھ پھڑائے اک نشان،
 نو کھنڈ پر تھی آپ جھلایا۔ ستاں دیپاں پائے آن، فتح جیکارا اک لگائیا۔ برہما وشن دیوت سرنیتز نیر وھا دوس رین گرا لائن، بن سنگر نہ کوئی سہائیا۔ اک اکلا
 ایکنکار، ویکھے وگسے سر جنہار، لوک مات مار جہات اک اکانت، آپ اپنی کل ورتائیا۔ گرسکھاں امرت آتم دیوے بوند سوانت، نہجھر جھرنا اک جھرائیا۔ چار
 ورنناں سنائے ساچی گاتھ، اوچ نیچ راؤ رنک رہن نہ پائیا۔ سگل نبھائے اپنا ساتھ، سگلا سنگی آپ ہو جائیا۔ ایک پوجا ایک پاٹھ، ایک گردیو اشٹ آپ رکھائیا۔
 اکال مورٹ پُرکھ اگما وجائے ساچا ناد، لوآں پُریاں آپ سنائیا۔ سنگر پورا کھوج کھجائے جیو پنڈ برہما، گھر گھر اندر مندر ویکھ وکھائیا۔ لکھ چوراسی جیو جنت
 لہنا دینا چکائے ساڈھے تن تن ہاتھ، جو جن رسنا رہے گائیا۔ ویلے انتم بچھے وات، نہہلنک نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، گرسکھ بوند میلا ساچے گھر، شبدی شبد دیوے ور، گرسکھاں تن بستر آپ پہنائیا۔

سمر تھ پُرکھ دین دیا، عقل کلا اکھوائیا۔ گر گوہند ہر گوپالا، نرگن جوت کرے رُشائیا۔ سنت ڈلارے ساچے لالا، آپ اپنی گود اٹھایا۔ آپے
 چاڑھے رنگ گُلا، اتر کدے نہ جائیا۔ لوک مات بنائے سچ سچ دھر مسالہ، شبد شبدی ڈنک وجائیا۔ گرگھاس پھل لگائے کایا ڈالا، امرت آتم میوہ اک
 کھوائیا۔ توڑنہار جگت ججالا، کلجگ اتم ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر گوہند ہوئے سہائیا۔ گر ستنگر ہر ہر پیتا، ہر ہر میل
 ملایا۔ آپے جانے اپنی ریتا، آپ اپنا ویس وٹایا۔ ایک رنگ رنگائے ہست کیتا، اوچاں نیچاں سنگ رکھایا۔ گرگھاس بخشے چرن پربت، چرن چرنودک مکھ چوایا۔
 نام ندھان جس جن پیتا، آپ اپنا مول چکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھ وکھائے ساچی ریتا، آپ اپنا لیکھ لکھایا۔ گر ستنگر سور بلکار، ہر
 ہر روپ سمایا۔ کلجگ اتم لئے اوتار، بیس یسا وڈ وڈیائیا۔ جگت جگدیشا خبردار، لوآں پریاں آپ اٹھایا۔ برہما وشن شو دیوت سُر دئے ہلار، نو کھنڈ پرتھی
 پھیرا پائیا۔ ستاں دیپاں ہو اُجیار، دیبا بائی اک جگائیا۔ کملا پاتی میت مرار، کنت کنتھلا نام دھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ اتم
 جوت دھر، گر گوہند شبد وڈیائیا۔ سنگھ گوہند شبد بلوان، ہر ہر رنگ رنگایا۔ داتا دانی مہربان، لوک مات ویکھ وکھایا۔ دھرم وکھائے اک نشان، چار ورنان
 ۸۱۲ میل ملایا۔ آتم جوتی برہم گیان، پار برہم سرنایا۔ دُئی دویتی میٹ مٹان، بھیکھ پکھنڈ رہن نہ پایا۔ ویکھ وکھائے انجیل قرآن، وید پُرانا پھول بھلایا۔
 دُھر درگاہی اک فرمان، شبد سندیشہ دئے سنایا۔ نر نریشا دو جہان، گر گوہند ویس وٹایا۔ پنج پیارے کر پردھان، شبد ڈوری تن بندھایا۔ پیلا بستر اک مہان،
 تن شنگار وکھایا۔ اٹھے پہر نگہبان، آپ اپنا سنگ نبھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اُپائے بال نادان، سُر ڈلار روپ وٹایا۔ ہر سُر
 ہر ڈلار، گوہند ویس وٹایا۔ کلجگ اتم لئے اوتار، ہر جن ویکھ وکھایا۔ پوت سپوتا آپا وار، ساچی کار کمائیا۔ پنٹھ خالصہ کر تیار، ایکا گرو گرنٹھ جنائیا۔ ساچی
 سکھیا ہر نرنکار، اکال پُرکھ جنائیا۔ ایٹھے اوتھے پاوے سار، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ اجونی رہت اینکار، عقل کلا ورتائیا۔ آد نرنجن ہو تیار، لوک مات ویکھ
 وکھایا۔ درد دُکھ بھے بھنجن پاوے سار، بھو ساگر پار کرایا۔ گرگھ ساچے لئے اُبھار، جس جن بوجھ نبھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک
 دُجا بھو چکائیا۔ ایک دُجا بھو چکاونا، گر پورے ہتھ وڈیائیا۔ چوتھے پد آپ بہاونا، رنگ محل اک جنائیا۔ پنچم ساچا میل ملاونا، چھتر سپس جگدیش آپ

ٹکائی۔ چھویں چھپر چھن نہ کوئی رچاونا، چار دیوار نہ کوئی بنائی۔ ست پُرکھ نرنجن ڈیرہ لاونا، اکال مورت جوت رُشنائیا۔ اٹھاں تتاں ویس کر اونا، اپ تیج
 وائے پرتھی آکاش من مت بدھ نہ ہوئے ہلکائی۔ نو دوارے رس گواونا، جوٹھ جھوٹھ میٹے چھاہیا۔ دسم دواوی میل ملاونا، گر گوہند وڈ وڈیائی۔ سنگھ سنگھ
 آپ اکھواونا، شیر دلیرا بے پرواہیا۔ نام کھنڈا اک چکاونا، بہنگم چال اک رکھائی۔ اگم اگمرا دھام سہاونا، اگمڑی کار کر اییا۔ ہڈ ماس ناڑی چمرا نہ کوئی رکھاون،
 شبد شبدی ڈنک وجائی۔ ست دوارے آپ پُجاونا، آپ اپنا میل ملائی۔ ساڈھے تن ہتھ تیرا وقت چکاونا، روداس چمارا گیا لکھائی۔ نو دوارے بھیو چکاونا،
 جگت دوارے آپ بھلائی۔ دسم دواوی پنڈھ مٹاونا، اندھ اندھیر ہوئے سہائی۔ دُھن انادی اک وجاونا، انحد سیوا لائی۔ ساچی سنگت منگل گاونا، ایکا منگل
 گایا۔ بجر کپائی توڑ تڑاونا، گرکھاں ملے ودھائی۔ آتم سیجا ہر جی پاونا، ہر ساچا ہوئے سہائی۔ گر گوہند درس دکھاون، نانک میلا سہج سہجائی۔ کایا چولی رنگ
 رنگاونا، اتر کدے نہ جایا۔ ویہ سو پنڈراں بکرمی پھیرا پاونا، لوک مات کرے کڑمائی۔ ویہ سو سولاں ہاڑ ستاراں ویکھ دکھاون، چاروں کُنٹ کرے رُشنائیا۔
 سرشٹ سبائی پھڑ اٹھاون، راج راجاناں دے ہلائی۔ شاہ سلطاناں خاک ملاونا، سیس تاج نہ کوئی رکھائی۔ ویہ سو ستاراں لیکھ چکاونا، نو کھنڈ ہوئے ہلکائی۔
 ستاں دیپاں بھرم گواونا، گر گوہند شبد وڈیائی۔ تیرتھ تتاں ایکا دھار چلاونا، جل دھارا روپ سہائی۔ منمکھ جیواں مات رُڑھاونا، شوہ دریائے دھکا لائی۔ گرگھ
 ساچے آپ جگاونا، آپ اپنا درس دکھائی۔ آتم برہم بوجھ بوجھنا، پاربرہم وڈی وڈیائی۔ کل کلیش نہ کوئی کر اونا، آلس نندرا وچ نہ آئی۔ در درویش آپ
 اکھواونا، وڈ داتا بے پرواہیا۔ ویہ سو اُنی بکرمی تھت لکھاون، اللہ رانی رہی شرمائی۔ مُسلم سنی کوئی رہن نہ پاونا، چار یاراں گھ چھپائی۔ انا الحق نعرہ کسے نہ لاونا،
 ویکھ دکھائے خلق خدائی۔ بے عیب پروردگار نرنکار آپ اکھواونا، اکال مورت جوت رُشنائیا۔ دھرنی دھرت آپ سہاونا، آپ اپنی کھیل کھلائی۔ گوہند لیکھا
 جگت چکاونا، چوتھے جگ پھیرا پائی۔ سہج ساچا آپ سہاونا، سنگر پورا ناؤں دھرائیا۔ بیس بیس لیکھ لکھاون، میٹ مٹائے جھوٹھی شاہیا۔ جن کنارہ اک
 سہاونا، گر تیغ بہادر تیرے دھام وڈیائی۔ اکی اک نشان جھلاونا، نو کھنڈ کرے رُشنائیا۔ اکال پُرکھ میل ملاونا، گر گوہند وجے ودھائی۔ سرشٹ سبائی ایکا مارگ
 لاونا، ایکا روپ در سائی۔ پنڈت پاندھے پکڑ اٹھاون، ایکا ویدا دے پڑھائی۔ عیسیٰ موسیٰ وقت چکاونا، ایکا جاپ جپائی۔ شبد انادی ایکا گاونا، دُھنی ناد اک

وجایا۔ نو کھنڈ پر تھی ساچی سکھی آپ بناونا، تلواروں تکھی دھار چلایا۔ رکھی منی کوئی دس نہ آونا۔ گرکھاں وڈ وڈیایا۔ دھاری کیس لیکھے لاونا، موئڈ
 منڈائے لئے جگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بیس میسا ہر جگدیشا اک اکیسا، آپ اپنی کرے رُشانیا۔ اک اکیسا اینکار، عقل کلا اکھوایا۔
 نام کھنڈا تیز کٹار، گر گوہند تن گاترے اک لٹکایا۔ پنچم پیتا کر پیار، پنچم دیوے جگت وڈیایا۔ سوہے سیس سچی دستار، تخت تخت تاج جگت سرنایا۔ اگم
 اگمڑی کرے کار، اگم اگمڑا ویکھ وکھایا۔ پنٹھ خالصہ کر پیار، ایکار روپ سمایا۔ روپ انوپ شاہو بھوپ اپر اپار، لیکھا کھت وچ نہ آیا۔ بالے اگنی ویکھے جوت
 جوالا جگت انگیٹھا بھگت انڈیٹھا ترے گن مایا پنچ تت، آتم برہم پاربرہم ملایا۔ گر گوہند سنگھ سنگھ یج بیجیا ساچے وت، لوک مات نہ کوئے اُکھڑایا۔ اکال
 پُرکھ تیرے چرن بندھایانت، ناتا بدھاتانہ کوئی توڑ تڑایا۔ سرب کلا آپے سمرتھ، گر گوہند وڈ وڈیایا۔ سنت سہیلے گرور گر چیلے، گر سکھ سجن میت پتت
 پُنیت آپے لئے رکھ، رکھنہار آپ اکھوایا۔ جوتی نور حاضر حضور سرب کلا بھرپور درس دکھائے ہو پرتکھ، سکھنڈ کھیل برہمنڈ جیرج انڈا اُتبیج سیتج کر
 رُشانیا۔ گر سکھاں ونڈائی ساچی ونڈ، اٹھے پہر پاربرہم تیری سرنایا۔ سنگر پورا پائے اتتم ٹھنڈ، اگنی تت نہ کوئی جلایا۔ گرکھاں آتم ہوئے نہ کدے رنڈ، گر
 گوہند ملیا ساچا ماہیا۔ میٹ مٹائے بھیکھ پکھنڈ، ایکار مارگ لائے سرشٹ سبایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پُرکھ اکال دین دیال گوہند گر ساچا
 لال، پوت سپوتا شبد دلال، لوک مات کرے رُشانیا۔ گر گوہند اتتم انت، جوتی جوت جگایا۔ میل ملاوا ساچے کنت، گھر ساچے ملیا چائیں چانیا۔ کایا چولی
 چاڑھے رنگ بسنت، پاربرہم پھڑی ساچی بانہیا۔ ایک شبد منیاں منت، گر سنگت گیا بُجھایا۔ خالصہ گرور گرور خالصہ گر پنٹھ، گر گرنتھ اشٹ دیو منایا۔ نام ناد
 دُھن وچے سنگھ، اکال پُرکھ آپ وجایا۔ میرا شبد نانک گر دُھر کرائے پُرکھ، جوٹھا جھوٹھا در نہ کوئی سہایا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، بنس سرنسا
 گرکھاں اتوں وار، آپ اپنا لیکھا پور کرایا۔ سکھنڈ بنے سچ دوار ہر نرنکار، دوس رین نرگن جوت کرے رُشانیا۔ اسو گھوڑا راکی کر تیار، شبد سنگھاسن پُرکھ
 ابناشن شاہو شباشن بیٹھا ڈیرہ لایا۔ ساچے مندر ساچے اندر پاوے راسن، گرگھ ورا ویکھ وکھایا۔ کھیلے کھیل پر تھی آکاشن، لوک پر لوک ایکار نور رُشانیا۔
 چوڈاں لوک داسی داسن، برہما وشن شو بیٹھے سیس جھکایا۔ گرکھاں ہردے اندر کریا داسن، پورن برہم جنایا۔ پُرگٹ ہوئے سرب گن تاسن، جو جن دوس

رین دھیائیا۔ لیکھ چکائے دس دس ماسن، لکھ چوڑاسی پھند کٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر مندر آپے بیٹھا وڑ، دوس رین رین دوس
ایکا جوتی جوت جگائیا۔ گر گوہند جگت ملاح، ہر ہر روپ اُپایا۔ گر پورا تیرا جگت ملاح، گر نانک آپ ملایا۔ گر سیکھاں نگر کھیڑا کایا نگر دے وساء، آتم سیجا سچ
سنگھاسن اک وچھایا۔ آون جاون پتت پاؤن دو جہان لکھ چوڑاسی گیار دے چکایا۔ جس جن دوئے جوڑ، چرنی سیس جھکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
اپنی جوت دھر، سچھنڈ دوار ہر نرنکار آپ اپنا آپ سہایا۔ سچھنڈ دوارا ہر نرنکار، تھر گھر ناؤں رکھائیا۔ اک اکلا کر پیار، بیٹھا بے پرواہیا۔ جوتی جوت
جوت اُجیار، نورو نور سمائیا۔ نرگن کھیل اپر اپار، بھو بھیدا بھو نہ پائیا۔ نانک نرگن ایک سچ سچ دربار ملایا میل اک نرنکار، آد پڑکھ ایک جوت وچ لکائیا۔ نام
ست پایا انجن، ملیا داتا درد ڈکھ بھے بھنجن، لوک مات جیو جنت سادھ سنت اُہار، مارگ اک دکھائیا۔ چار ورنناں سچ پیار، نام رنگن اک رنگائیا۔ چار کُنٹ دہ
دشا پاوے سار، غریب نمانے گلے لگائیا۔ ایک جوت دس اوتار، گر گوہند کلغی توڑا سیس لکائیا۔ ستگر ارجن ارجن گر بن لکھار، گر وگرنٹھ گر جگت دھرائیا۔
سنت بھگت گر ستگر پڑکھ اکال بیٹھے اک دوار، ساچا دھام اک سہایا۔ سرشٹ سبائی کریا خردار، سویا جیو رہے نہ رایا۔ انتم انت کلجگ پرگٹ ہوئے نرگن
جوت نہہکنک نرائن نر اوتار، گر گوہند رنگ شبد مردنگ سورا سربنگ آپ رکھائیا۔ نہہکنک ہر نرنکار ہے، دوسرناہی کوئے۔ دوار بنک گر و دوار ہے، گر
گوہند ویکھ دکھائے۔ سمبل نگری دھام نیار ہے، ساڈھے تن ہتھ بنت بنائے۔ گھر وچ گھر لئے اُسار ہے، آپ اپنا آسن لائے۔ شبد شبدی ڈنک اپار ہے،
نام ڈنکا اک وجائے۔ آون اتنا اینکار ہے، کلجگ اپنی کل ورتائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گھیاں میل ملائے سچی سرکار ہے، گھر ساچا
اک سہائے۔

★ ۳۰ کنگ ۲۰۱۵ بکرمی بابا ندھان سنگھ دے گردوارے لنگر صاحب ★

آد پڑکھ ہر ابناشا، ایک اینکاریا۔ کھیلنہارا جگت تماشاء، آوے جاوے وارو واریا۔ نرگن جوتی نور پرکاشا، روپ رنگ نہ کوئی دکھا رہیا۔ اپنے منڈل
پاوے راسا، ایک جوتی جوت ڈمگا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس وٹا رہیا۔ جگ جگ ویس ہر نرنکار، اپنا آپ کرائیا۔

سَچّے ساچے پاوے سار، وار اٹھاراں کھیل کھلایا۔ تریتا تریا کر پیار، دوئے دوئے دھار بندھایا۔ دوپر دیکھے کھیل اپار، وید ویاسا سنگ رلایا۔ پُران
 اٹھاراں جگت ادھار، چار لکھ ہزار ستاراں سلوک گنٹایا۔ کاہنا کرشنا رُوپ اپار، لوک مات کرے رُشٹایا۔ تریلوکی ناتھ کھیل نیار، پنچم پیتا آپ اکھوایا۔ کاہنا
 کنسا کھیلے کھیل سہنسا نرگن دھار، پنچ تت کرے کُڑمائیا۔ نام بنسری اپر اپار، ہرجن آپ سٹنایا۔ بھگت سُداما کر پار، غریب نمانا پار ترانیا۔ دروپد لُج رکھ
 دربار، ہنکاریاں گُڑھ ٹُڑانیا۔ انتم کھیل جگت سنسار، دو دھڑ ویکھ وکھایا۔ منتمکھ جیواں مارے مار، دیوے شبد سزایا۔ رتھ رتھواہی بن گردھار، گیتا گیان
 اک جنایا۔ آپ اپنا کر دھیان، انتم ویکھ وکھایا۔ دوپر تیرا پار کنار، کھجگ ہوئی رُشٹایا۔ کھجگ کوڑا ہو تیار، پر بھ آگے سپس جھکایا۔ پُرکھ ابناشی کر پار دھار،
 دیوے سچ صلاحیا۔ لوک مات کر پیار، چوتھے جگ وجے ودھایا۔ دھرم رائے ویکھ دوار، بیٹھا راہ تکایا۔ ملیا میل سچے یار، ایک ات رکھایا۔ بولے بول
 اک ہنکار، من مت نال پرناٹیا۔ جوٹھ جوٹھ بھر بھنڈار، دھرت مات ویکھ وکھایا۔ پار برہم پر بھ بھیو نیار، وید کتیب نہ کوئی جنایا۔ اگم اگمڑا اگمڑی کار،
 جگ جگ آپ کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کر پار کر، کھجگ تیرا بڈھ گیان دیکھے آپ ہر مہان، پنچ تت کر رُشٹایا۔ بڈھ بودھ جگت گیانا، ہر ہر
 جوت جگایا۔ دیوے شبد دُھر فرمانا، سچ سنگھاسن ڈیرہ لایا۔ نرگن جوت سری بھگوانا، تھر گھر بیٹھا بے پرواہیا۔ شبد گیان اک رکھانا، لوآں پُریاں آپ
 اڈانیا۔ عیسیٰ موسیٰ کر پردھانا، دھرت مات کرے کُڑمائیا۔ دیونہارا دُھر فرمانا، آپ اپنا ناؤں وٹانیا۔ ایک کرے در پروانہ، محمدی محمد سہانیا۔ چار یاری کھیل
 کھلانا، چاروں گنٹ وجے ودھایا۔ اللہ رانی بدھا گانا، ہر ساچے کری کُڑمائیا۔ ویکھنہار بیٹھ بانا، آد انت اک اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، کھجگ ویکھے کالی چھاہیا۔ کھجگ کوڑا شاہ سلطان، لوک مات ہنکاریا۔ چار یاری کر پروان، محمد شاہ سِکداریا۔ ویکھے کھیل جگت میدان، پھڑ تیز ظلم
 کٹاریا۔ جیو جنت ہوئے حیران، سادھ سنت نہ کوئی سہاریا۔ کسے ہتھ نہ آئے گوپی کاہن، گُوگھاٹ نہ کوئے وچاریا۔ سرشٹ سبائی سُنج مسان، ہر کارُوپ
 دس نہ آرہیا۔ رام پیتا نہ کوئی گان، کاہنا کرشن نہ کوئی منا رہیا۔ مندر اندر نہ ٹل کھڑکان، پنڈت پاندھانہ کوئی وکھالیا۔ جننجو بودی سرب شرمان،
 ترسول ہتھ نہ کوئی اٹھا رہیا۔ برہما وید نہ ہوئے پردھان، گنپت گنیش نہ کوئی منا رہیا۔ انا الحق خدائی خدایا ہویا مہربان، مہبان بیوہ الاہی نور اک وکھالیا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویکھ وکھا رہیا۔ کلجگ کوڑا کر پردھان، ہر ساچا ویکھ وکھائندا۔ دُھر درگا ہی سِری بھگوان، آپ اپنا
 کھیل کھلائندا۔ سمت سمتی نوجوان، بال بردھ نہ کوئی اکھوائندا۔ پنچ تت ویکھ نشان، گتت نہ کوئی جنائندا۔ نرگن جوتی اک مہان، نانک نام دھرائندا۔
 سرگن میلا وِج جہان، آپ اپنا رُپ وٹائندا۔ شبدی دُھن دُھن مہان، آتم اندر آپ سٹائندا۔ امرت آتم دیوے پین کھان، ترشنا بھکھ مٹائندا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نُر نُر ڈگگائندا۔ نانک جوتی ہر نرنکار، نرگن نُر سمایا۔ ورن گوتی وِسیا باہر، ذات پات نہ کوئی رکھایا۔ شبد
 سوئی ہتھ سچی سرکار، چوڈاں لوک ویکھ وکھایا۔ کوٹن کوئی رہے وچار، ہر کا بھو کسے نہ پایا۔ چڑھ چڑھ چوٹی دھاہاں رہے مار، نیتز نیناں دس نہ آیا۔ بٹھ
 لنگوٹی ڈبے دُگھھی دھار، جلدھارا تیری سار نہ کوئی پایا۔ واسنا کھوٹی نہ کوئی توڑے گڑھ ہنکار، ہوئے روگ نہ کوئی گویا۔ نانک گر لئے اوتار، ہر کا بھو
 کھلایا۔ گیا سچھنڈ سچے دربار، آپ اپنا بھیت چڑھایا۔ پُرکھ ابناشی کرپا دھار، سچ دوار اک کھلایا۔ جگے جوت اگم اپار، پنچ تت نہ کوئے دسایا۔ نانک سٹگر
 ڈھیہہ پیا دوار، میل ملاواں اک رگھرایا۔ ایکا جوتی ہو اُجیار، ایکا شبد سٹایا۔ اکال پُرکھ پر بھ کرپا دھار، نام ست منتر درڑایا۔ نانک گر پاوے سار، ایکا دوجا
 ۸۱۹ بھو چُکایا۔ سو پُرکھ آپ کرتار، ہنگ ہنگتا دے مٹایا۔ لوک مات دے ہلار، آپ اپنا ویس وٹایا۔ چار ورنناں کرے خبردار، پنچاں لئے جگایا۔ ست نام کر
 اُجیار، گر کھھاں ہر دے یج بجایا۔ مُسلم ہندو اک پیار، ساچا وقت سہایا۔ انتم مات لوک نرگن جوتی کر اُجیار، انگد انگ لگایا۔ انگیکار کر کرتار، جوتی جوت
 کرے رُشٹایا۔ شبد ڈنک اپر اپار، انحد تال وجایا۔ برہمنڈ کھنڈ پاوے سار، جیرج انڈ پھول بھلایا۔ اتبھج سیتج کر آکار، آپ اپنا رُپ درسایا۔ بردھ اوستھا
 لئے اُدھار، امر داس میل ملائیا۔ رام داس کر پیار، ساچا در اک وکھایا۔ سوہے در سچا دربار، اندر مندر ویکھ وکھایا۔ لوک مات کر اُجیار، چار در دے کھلایا۔
 چار ورنناں اک پیار، چاروں کُنٹ پھیری پایا۔ امرتسر امرت بھنڈار، ساچا مارگ اک وکھایا۔ گر ارجن سٹگر ہو تیار، گیان بودھ اگادھ جنایا۔ گر گرنٹھ کر
 تیار، سنت بھگت گر سٹگر ایکا دھام بہایا۔ ایکا گر اک اوتار، ایکا اشٹ منایا۔ نام ست بھر بھنڈار، سرشٹ سبائی آپ ورتایا۔ آپے وِسیا سب توں باہر،
 آپے ہر گھٹ ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت کر اُجیار، ہر گوہنڈ ہوئے سہایا۔ شاہو بھوپ سچی سرکار، سچ سگھاسن آسن لایا۔ نام کھنڈا تیز کٹار، اپنا آپے لئے اٹھایا۔

برہمنڈاں مار نہار مار، دوجی دھار کرے رُشنایا۔ ہر رائے ہوئے اُجیار، سرشٹ سبائی دئے ہلایا۔ اٹھواں گر گر اوتار، بال اوستھا کھیل کھلایا۔ گر تیغ بہادر سٹی دھار، سیس جگدیش بھیٹ چڑھایا۔ ویکھ دکھائے سچ دیدار، سچ دوارا اک جنایا۔ پاربرہم پر بھ کرپا دھار، اپنا کھیل کھلایا۔ دُشٹ دمن کر پیار، اُچے ٹلے ویکھ دکھایا۔ شستر بستر تن شنگار، ایکاروپ وٹایا۔ ساچی سکھیا کر پیار، ایکات بُجھایا آتم وت نیج اپار، ہر ہر آپ بجایا۔ چلائے رتھ وِچ سنسار، رتھ رتھوہی آپ اکھوایا۔ لوآں پُریاں پائے نتھ بے عیب پروردگار، نور خدائی لئے جگایا۔ سرب جییاں داسانجھیا، ایکا ایک اکھوایا۔ ماتا گجری سٹ ڈلار، گُھ بھو رہے نہ رایا۔ برہم روپ آپ اُجیار، گر بھواس ڈیرہ لایا۔ باہر گر بھ ہو یا پرکاش، نرگن جوت کرے رُشنایا۔ ایکا شبد ایکا سواس، ایکا دھار چلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گوہند سٹ ڈلار، ایکا ایک اُجیایا۔ سٹ ڈلار گر گوہند، پاربرہم اُجیایا۔ آپ مٹائے سگلی چند، چنتا بُکھ نہ کوئی رکھائندا۔ داتا دانی گنی گہند، گہر گمبھیر سماندا۔ بالی بالا ہوئے بخشند، پٹنا شہر سہائندا۔ پرم پُرکھ ہر سلطان، ایکا ایککاریا۔ ایکا وسے محل مکان، دو جہان پاوے ساریا۔ نرگن کھیل مہان، بھو کوئی نہ پارہیا۔ انگی انگ نہ لائے سنسار، گر گدی نہ کوئی جنارہیا۔ بن وچولا آپ کرتار، پٹنا درس مات آپ کرا لیا۔ ۸۲۰ تیغ بہادر تیرا روپ اپار، گر گھ ساچے ویکھ دکھالیا۔ آپ آپا اتوں وار، آپ اپنا ویکھ دکھارہیا۔ راج راجان کریا خبردار، رانی گود اٹھالیا۔ بالا پریم کھیل اپار، ہندو مسلم آپ ملا رہیا۔ پُری انند ہوتیار، سچ سنگھاسن لایا۔ غریب نمائیاں پاوے سار، بال اوستھا کھیل کھلا رہیا۔ پتا پوت ایکا دھار، ایکا رنگ رنگا لیا۔ ساچا روپ اپر اپار، پاربرہم آپ وٹا لیا۔ نو در و سیا آپے باہر، دسم دواری ویکھ دکھالیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سنگت وِچ سما لیا۔ گر گوہند ساچا گر، گر سنگت وِچ سمایا۔ اکال پُرکھ لیکھا لکھیا ڈھر، نہ کوئی میٹ مٹایا۔ ایکا دھام بیٹھے جڑ، پرمانند سمایا۔ در گھر اٹھ اگھاڑ، ایکا درشٹ گھلایا۔ نندک دیوے مار، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ درد ڈکھ دلدر دئے نوار، گر گھماں ہوئے سہایا۔ پورن گر اوتار، ایکا ایککار آپ اکھوایا۔ رچھیا کرے سرب سنسار، بھیکھ پکھنڈ نہ کوئی جنایا۔ دھاری کیس کر آکار، نہ کوئی موئڈ منڈایا۔ آپ اپنی کر وچار، نرگن ویکھے بے پرواہیا۔ شبد سنسہرا آوے وارو وار، گر گوہند میل ملایا۔ جوتی جوڑ جڑیا ہر نرنکار، گھر ساچے وٹی ودھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت ویکھ دکھایا۔ گر سنگت ہر

ساچا، نام لوک مات دھرایا۔ ملیا میل پُرکھ بدھاتا، نہ کوئی دوسر سنگ دکھایا۔ مٹے رین اندھری راتا، اک پرکاش کرایا۔ کھیلے کھیل ناتھ انا تھا، غریب
 نمانے گلے لگایا۔ سرب جییاں دا سگلا سا تھا، ساچا سنگ نبھایا۔ لہنا دینا چکے مستک ماتھا، پورب جہاں جھولی پایا۔ واہر گھر پوجا پاٹھا، گرو گرنٹھ گر شبد بنایا۔
 آتم مارے ساچی ٹھاٹھا، سر سرور اک بھرایا۔ دھر درگاہی آیا ناٹھا، گوبند ویس وٹایا۔ لہنا دین چکائے تیر تھ تئا، چرن دھیان اک رکھایا۔ نام بٹھے ساچی
 گاٹھا، چور یار لٹ نہ کوئی جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گوبند میلا سچ سُبھایا۔ گوبند ہر سچا سوربیر، ایک ایک درسایا۔ گرگھاں کڈھے
 ہومے پیڑ، ایک جام پیایا۔ ایک بخشے نام نامہ ساچا نیر، بجر کپائی چیر چرایا۔ آپ چڑھائے چوٹی اخیر، سمر تھ ہتھ وڈیایا۔ آپے بٹھے اپنی بیڑ، شستر بستر ویکھ
 دکھایا۔ ایک رنگ رنگائے ہست کپٹ، اوچ نیچ بھو نہ رایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گوبند سچ وڈیایا۔ گر گوبند اُچ اگم، ایک اک
 اکھوایا۔ پُرکھ ابناشی نہ مرے نہ پئے جم، مات گربھ نہ ڈیرہ لایا۔ نہ کوئی رسن سواسی لئے دم، نیتز نیر نہ کوئی وہایا۔ آد جگادی جانے اپنا کم، ویس انیکا انک
 ویس کرایا۔ نہ کوئی خوشی نہ کوئی غم، آلس نندرا وچ نہ آیا۔ اپنا بیڑا آپے لئے بٹھ، جگت جیو بھو نہ رایا۔ نیناں دیوی آپے ویکھ چڑھ تھم، آپ اپنا ڈیرہ
 لایا۔ ست سروپی کریا ہون، ایک جوت کرے رُشایا۔ اک ہلارا اک پون، ایک شبد سمایا۔ بھیکھادھاری پار کرائے پون، پار برہم بھو نہ رایا۔ ویکھے کھیل
 آون گون، دو جہاناں پھیرا پایا۔ دین دیال پُرکھ اکال امرت میگھ بر سے سون، گر گوبند ویکھ دکھایا۔ نیڑ نہ آئے کامنی کمن، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نہ
 ت دکھایا۔ دُشٹ دُشٹ شنگھارے دُشٹ دمن، سچ کھنڈا ہتھ پھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا روپ درسایا۔ اپنا رنگ ہر کرتار،
 گر گوبند آپ درسایا۔ شبد سروپی کر آکار، زرگن سرگن ویکھ دکھایا۔ مچھ داہری کیس اپار، سیس دستار سجا یا۔ کچھ کرپان کڑا کھڑگ ویکھے کھیل مہان،
 زرگن جوت ڈگمگایا۔ تن گاترا اپر اپار، برہمنڈاں وچ چکایا۔ بھیکھ پکھنڈا دے نوار، میٹے جھوٹھی لشکر شاپییا۔ جیرج انڈاں پاوے سار، اُتھج سیتج لئے
 ترایا۔ امرت دیوے ٹھنڈی ٹھار، ساتک ست ورتایا۔ ترے گن مایا نہ کرے خوار، پنچ تت نہ ہوئے ہلکایا۔ گوبند گر کر پیار، ساچے در بلایا۔ سنگھ
 سنگھاسن اپر اپار، اُپر بیٹھا بے پرواہیا۔ کلنی توڑا سیس دستار، ساچا باز ہتھ ٹکایا۔ نیلا ویکھے کر وچار، سولاں کلیاں آسن لایا۔ نو ست دے ہلار، ستاں دیپاں

کر رُشنائیا۔ لکھن دیپ کھیل اپار، پُشکر پھیرا پائیا۔ کروچ تیری سُن پُکار، جنبو کرے رُشنائیا۔ سمل تیری بنھے دھار، سان تیری کرے گُرمائیا۔ کُشارنگ ہر
 کرتار، آپ اپنا دئے چڑھائیا۔ گر گوہند سورا بلکار، سچ سَنگھاسن تیج وچھائیا۔ بستر شستر اپر اپار، تن گاترا اک لٹکائیا۔ نیتر جوت سچی سرکار، درس ویکھ گر
 سنگت بگسائیا۔ آپ اپنا کریا خبردار، آپ اپنی لئے انگڑائیا۔ آپ اپنا کر پیار، آپ اپنا ویکھ وکھائیا۔ آپ اپنا دئے لکار، آپ اپنا لئے اٹھائیا۔ آپ اپنے ہتھ
 پھڑ کٹار، آپ لئے چکائیا۔ آپ اپنی مارے اک آواز، آپ رہیا سنائیا۔ گر سیکھ ہو یا خبردار، پر بھ ساچے کھیل رچائیا۔ گر گوہند بنھے دھار، چاروں کُنٹ
 گُرمائیا۔ اوچاں نیچاں جڑ دئے اُکھاڑ، راج راجان کوئی دس نہ آئیا۔ در گھر ساچے دیوے واڑ، ہوئے آپ سہائیا۔ بھیکھ پکھنڈ چبائے اپنی داڑھ، لوک مات
 رہن نہ پائیا۔ گر سیکھاں اگن نہ ساڑے تتی ہاڑ، امرت جام پیائیا۔ کرے پرکاش ناڑ ناڑ، بہتر ناڑی کر رُشنائیا۔ دُئی دوتی دیوے پاڑ، تیجے نین اک درسائیا۔
 چوتھے گھر سچ اکھاڑ، ہر ساچا آپ کرائیا۔ پنچم میلا میت مُرار، پنچم ویکھ وکھائیا۔ پنچم مارے تن ہنکار، پنچ شبد کرے شنوائیا۔ پنچم میتا ہر نرنکار، کایا مندر
 اندر ڈیرہ لائیا۔ جوت نرنجن سیوادر، دوس رین کرے رُشنائیا۔ نانک گر وکھایا سچ دربار، در دوار اک گھلایا۔ غریب نوازا اندر باہر، گپت ظاہر بھيو نہ
 رائیا۔ انحد وجائے واجا گم اپار، تال تلواڑا اک وجائیا۔ بازاں والا آیا وچ دربار، گر کھیاں دئے سنائیا۔ گر سیکھ گر گھ ہونا خبردار، پر بھ ساچے کھیل رچائیا۔
 تیز کٹار چمکے اپر اپار، تکھی دھار آپ رکھائیا۔ کھڑگ کھنڈا برہمنڈاں مارے مار، لیکھا کوئے رہن نہ پائیا۔ اٹھیا سٹ سٹ ڈلار، دیا دیا آپ کمائیا۔ اپنے پیار
 ماری دھار، آر پار آپ کرائیا۔ چار چارے دتا وار، پنچم سنگ رکھائیا۔ پنچ پیارے کر تیار، شستر بستر تن سبائیا۔ ساچی سکھی رسنا کہنا، گر گر گھ سوہے بنک
 دوار، بنک دوارا آپ سہائیا۔ کیس دسمیش نام اجیار، آپ اپنی بوجھ بُجھائیا۔ امرت ساچا کر تیار، آتم موہ چُکائیا۔ جگت وکارا دیوے مار، ترشنا بُکھ رہے نہ
 رائیا۔ ایکنکار کر پیار، اکال مورت اک سمجھائیا۔ دوجا در نہ دسے کوئی دربار، ایکا گر سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گوہند دتا ساچا ور،
 گھر ساچے وٹی ودھائیا۔ پنچ پیار پنچ پر گھ، گر سنگر روپ وٹایا۔ آپ مٹایا سگلا ڈکھ، چنتا سوگ رہے نہ رایا۔ سچھل کرائی مات لگھ، آون جاون پھند کٹایا۔
 اپنی گودی آپے چک، آپ اپنا پردہ پایا۔ آپے مانس آپے منگھ، آپے ہر ہر روپ سہایا۔ آپ اپنا سپس پنچ پیارے آگے نوائے جھک، آپ اپنا بھیٹ

چڑھایا۔ گرکھاں اندر آپے بیٹھا لگ، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ مٹمکھاں مکھ پائے ٹھک، دیوے انت سزائیا۔ ہر کا بھانا نہ جائے رُک، ہر ساچے آپ ورتایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر گوہند کھیل کھلایا۔ گر گوہند ہو تیار، پنج پیارا اٹھائیا۔ آپ اپنی کر نمسکار، آگے جھولی ڈاھپا۔ امرت منگے ٹھنڈا ٹھار، رسنا جہوا ہلکائیا۔ ساچا گر کر تیار، ساچی سکھ مت سمجھائیا۔ اتیت ہوئے وچ سنسار، اینکارا ویکھ وکھائیا۔ عقل کلا کل آپے دھار، ساچی بنت بنائیا۔ پنتھ خالصہ اپر اپار، گرُ گرنتھ اشٹ وکھائیا۔ دوسر نہ کوئی جانے بنک دوار، پنج تت نہ کوئے گر پائیا۔ گر کاشد جگت بھنڈار، جگ جگ آپ ورتائیا۔ ڈنک نگارہ اپر اپار، اپنا آپ سنائیا۔ راج راجاناں کرے خبردار، شاہ سلطاناں آپ اٹھائیا۔ جیواں جنتاں مارے مار، بھيو کوئی نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی کھیل کھلایا۔ کھیلنہار ہر نرنکار، عقل کلا اکھوائیا۔ گوہند میلا وچ سنسار، سُت دُلا رانام دھرائیا۔ پُری اند کر اُجیار، انتم ونڈ وکھائیا۔ آپے چھڈ سچا گھر بار، آپے کرے چڑھائیا۔ گر سکھ ساجن میت مُرار، سگلا سنگ نبھائیا۔ آپے ویکھے سر سے دھار، آپے جل سمائیا۔ آپے آسو ہو آسوار، آپے پار کرائیا۔ آپ اپنی بھینٹا دیوے چاڑھ، سچ خزانہ آپ بھرائیا۔ اپنا شبد اپنے در دیوے واڑ، گھٹ بھيو نہ کوئے کھلایا۔ آپے ویکھے آر پار، دُونگھی دھار آپ ہو جائیا۔ آپے ویکھے سُت دُلا ر، آپ اپنی واگ بھوائیا۔ آپے جھونج جھجائے سر جنہار، آپ اپنی کٹار پھرائیا۔ آپے گڑی ہو یا باہر، پہریدار راہ تکائیا۔ آپے سُتا پیر پسار، سولائ سنہر ہبھ وچھائیا۔ شبد سنہیہڑا دیوے ساچے یار، آپ اپنی رسن الائیا۔ پار برہم پر بھ پاوے سار، اٹھے پہر ویکھ وکھائیا۔ گوہند تیرا سچ پیار، سچ سچئی سرنائیا۔ اک پُرکھ اک آکار، ایکا نُور جنائیا۔ دینا بندھپ دین دیاں، تیرا سنگ رکھائیا۔ گرکھاں توڑے جگت جنجال، جاگرت جوت اک جگائیا۔ سرشٹ سبائی ہوئے بے حال، ایکا ڈھنیا وقت لنگھائیا۔ کوئی نہ کرے کسے پر تپال، پیر دستگیر مُلا شیخ قاضی عوث بندھن باندھانہ دیوے کوئی گواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سنہیہڑا دیوے ور، گوہند نئے ساچے در، ساچا آسن لائیا۔ شبد ہتھ رنگ، گر گوہند خوشی مناسندا۔ پار برہم تیرا سچ پلنگ، سچ دوارا اک سہائندا۔ تیرا تیری کرے منگ، نہ دوسر ویکھ وکھائندا۔ انگیکار کرے انگ، جگت وچھوڑا موہے نہ بھائندا۔ پنتھ خالصہ منگی منگ، ساچا سنگ نبھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گوہند دیوے ساچا ور، ایکا شبد دُلا ر پار برہم ہر شبد جیکار، گر گوہند آپ

سنايا۔ تيراروپ آپ کرتار، تيرے وچ سمايا۔ تيراپنتھ ميرى دھار، تيرى يادگار رکھيايا۔ پوت سپوتا ايکا وار، نياں بيٹھاں بند کرايا۔ اُچ محل ليا اُسار، نہ کوئی سکے ڈھاييا۔ اٹاں گارا لاييا آپ کرتار، جگت جگديشا سيو کمايا۔ ويکھے کھيل وارو وار، آپ اپنا ويس وٹاييا۔ گوبند جوتى کر اجيار، ساچى سوٹی ہتھ پھڑاييا۔ چوٹی چڑھے پُرکھ کرتار، گرگھ ساچے لئے جگاييا۔ ميراروپ سچى سرکار، سنگر پُرکھ مناييا۔ پنتھ خالصہ رہنا خبردار، گوبند تيرے وچ سمايا۔ اتم ويلے پاوے سار، لوک مات کرے رُشاييا۔ جوتى جوت سروپ ہر، آپ اپنى کرپا کر، آپ اپنا کھيل کھلایا۔ پنچم آپ پنچ پيار، پنچم وڳي ودھاييا۔ پنچم پيتا پُرکھ کرتار، کرتا پُرکھ ناؤں دھرائيا۔ اچرج ريتا وچ سنسار، گر پورے آپ چلایا۔ مٹھا کرے کوٹا ريتھا کرپا دھار، امرت دھار اک کھوآيا۔ ديوے نام جگت انڈيٹھا، محل اٹل کايامينار، سچ محلہ آپ سہاييا۔ جوتى جوت سروپ ہر، آپ اپنى کرپا کر، گر گوبند ميلا ساچے گھر، آپے ديوے شبد صلاحيا۔ پنچم آپ آپے ساز، آپ کرے چڑھاييا۔ آپے نيلے بيٹھا سچ، آپے واگ اُٹھاييا۔ آپے پردہ گرکھاں رھيا کج، دکھن دشا پھيرى پاييا۔ گوداورى کنڈھے بيٹھا سچ، سنگت وڈ وڈاييا۔ سنگت پيار گيا بجھ، وچھڑ کدے نہ جاييا۔ جوتى جوت سروپ ہر، آپ اپنى کرپا کر، گر گوبند وڈ وڈاييا۔ گوبند ڈيرہ سنگھ لا، سنگھ ڈيرہ آپ لگاييا۔ پتا پوت ويکھے بھين بھرا، دارا ست رھيا سنايا۔ لھنادينا دے چکا، ايکا منگ منگاييا۔ گرگھ ساچے دے بُجھا، آپ اپنا بھيو کھلایا۔ نانک سنگر بيٹھا بے پرواہ، نام خزانہ اک بھرايا۔ اپنى دھار آپے ويکھے آ، جگ جگ ڈيرہ لاييا۔ مھربان مھربان مھر درشٹی ديوے پا، پتھر پاهن سورن بناييا۔ گرگھ ساچے رھيا اُٹھا، گر گوبند جھولى رھيا بھرايا۔ آپ اپنا مارگ آپے لا، آپے ہوئے سہاييا۔ جوتى جوت سروپ ہر، آپ اپنى کرپا کر، گر گوبند رنگ رنگاييا۔ مليا گوبند ہر کرتار، سنگھ وڈى وڈاييا۔ سنگر کھيل وچ سنسار، چاروں کُنٹ ويکھ وکھاييا۔ گرگھ ساچے کرے پيار، آئے چل سرنايا۔ اپنى بھيٹا ديوے چاڑھ، گر پورے سيو کمايا۔ گر پورا سچ خزانے ديوے وار، گوداورى بھيٹ کرائيا۔ نگينہ گھاٹ ساچا لاڑ، بيٹھا جوت جگاييا۔ ديوے گڑھ ہنکاري مار، مادھو داس رھيا شرمایا۔ نام پيار اندر ديوے واڑ، پنچ تت کرے رُشاييا۔ ميٹ مٹائے جھوٹھى دھاڑ، نو اٹھاراں رہے شرمایا۔ بير بے تالا مارے مار، اپ تچ وائے پر تھى آکاش گر نانک شبد الايا۔ ساچى موکھشا ڈھر پيار، پنچ پنچ سمايا۔ ايکا رام ايکا کام سچ اکھاڑ، ايکا وجے ودھاييا۔ جوتى جوت سروپ ہر، آپ اپنى کرپا کر، سچھنڈ دوارا پھول

بھلایا۔ سچکھنڈ دوارا سچک دھار، ہر ساچے آپ اٹھایا۔ آپے بیٹھا کر پیار، آپ اپنا دیکھ دکھایا۔ کلجگ انتم پاوے سار، تیر نشانہ کھ چھہایا۔ شاہ سلطانا
 مارے مار، میٹے جوٹھی جھوٹھی چھہایا۔ نام ورتائے سچ بھنڈار، وڈ داتا بے پرواہیا۔ گرسکھاں کرے اک پیار، مغل ملانے دیکھ دکھایا۔ شاہ بہادر پاوے سار،
 ہر ساچا بھو نہ رانیا۔ کرتے قادر کھیل نیار، قادر کریم آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، انتم اپنی بنت بنایا۔ آتم انتر ہر جنائی،
 شبدی شبد اپایا۔ گر گوہند وٹی ودھائی، ہر ہر منگل گایا۔ نانک دیکھے چائیں چائیں، ساچا راگ الایا۔ دو جہاناں دیوے ٹھنڈیاں چھائیں، میل ملاواں
 بے پرواہیا۔ کرے کرائے سچ نیائیں، آپ اپنا ناواں دھرایا۔ گرکھاں پکڑنہارا باہیں، آپ اپنے رنگ رنگایا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کائیں، امرت جام اک پیایا۔
 آپے پتا آپے مائی، آپ اپنی گود اٹھایا۔ آپے بھین آپے بھائی، ساک سجن سین آپ ہو جایا۔ آپے دیوے نتھوایاں تھائیں، تھان تھنتر اک سہایا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سنہیہڑا ساچے گھر، گر گوہند آپ جنایا۔ شبد سنہیہڑا دھر دربار، ہر ساچا ہر سرناہیا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، لوک مات
 دیکھ دکھایا۔ چیلار اک دوار، ایک دھام سہایا۔ ایک رنگ رنگے کرتار، رنگنہار آپ اکھوایا۔ ایک جوتی دیپ اجیار، تیل باقی نہ کوئی رکھایا۔ کملاپاتی آپ
 کرتار، ناری کتنا روپ سماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا دیکھ دکھایا۔ گر گوہند سنے شبد ترانہ، انتر ہر ہر پایا۔ ایک جوتی نور
 بھگوانا، جوتی جوت ڈمگایا۔ ایک دھرم اک نشانہ، ایک رہیا جھلایا۔ ایک پڑکھ شاہ سلطانا، ایک بیٹھا آسن لایا۔ ایک بٹھنہارا گانا، ایک سگن منایا۔ ایک دیکھے مار
 دھیانا، اُچ محل اک درسایا۔ ایک بخشے چرن دھیانا، ایک اپنا آپ جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گوہند اپنے رنگ رنگایا۔ شبد جنائی ہر
 دھنکار، گوہند وچ سماہیا۔ نرگن جوتی کر اجیار، پنج تت پھیرا پایا۔ تیرا میرا اک پیار، جوتی جوت لکایا۔ ساچے آسو ہو آسوار، ساچے گھر دیکھ دکھایا۔ جوتی
 جوڑا سچی سرکار، سپس ساچا چھتر جھلایا۔ اُچ پوڑا ہر گردھار، سچکھنڈ دوارے ایک لایا۔ لمبا چوڑا نہ جانے کوئی سنسار، بھرے بھلی سرب لوکایا۔ بن گر
 نانک نہ دیکھے کوئی دوار، دس جامے ایک جوت جگایا۔ انتم کھیل کیا نرگن دھار، نرگن دیکھ دکھایا۔ سادھاں سنتاں کرے پیار، آپ اپنی کرے جنایا۔ گر
 کرپا گر کھیل اپار، گر گر بوجھ بُجھایا۔ ساچا سجن میت مرار، آپ اپنی رچن رچایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی بنت بنایا۔ اپنی

بنت آپ بنا، اپنا کرم کمایا۔ اپنی گنت آپ گنا، اپنا لیکھا آپ چُکایا۔ اپنی سنگت آپ بنا، آپے دیکھن آیا۔ اپنی رنگت آپ چڑھا، انگیکار آپ اھوایا۔ ساچا
 سنگی جگت ملج، گر گوہند ناؤں دھرایا۔ گر سکھاں دیوے سچ صلاح، گھر ساچا اک سہایا۔ ملن جا کے بے پرواہ، بیٹھا راہ تکایا۔ گر گھ نہ کرے کوئی نانہہ، ہر
 کا بھانا ہر ہر پایا۔ آپے پتا آپے ماں، سر رکھے ہتھ سبایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا سنگن آپ منایا۔ اپنا سنگن آپ منا، آپے خوشی
 منائندا۔ اپنا گیت آپے گا، پُرکھ اکال دھیائندا۔ اپنی جوتی آپ جگا، آپے ڈمگائندا۔ گر گھ ساچے آپ اٹھا، آپے مارگ لائندا۔ امرت ہاٹے آپ چھڑکا،
 بجر کپاٹی آپ گھلائےندا۔ ساچے ہاٹے آپ وکا، ساچا مل پوائندا۔ تیرتھ تاتے لہنا دینا چکا، ایکا گر دوار وکھائندا۔ گر گوہنتھ سپس آپ نوا، گر سکھاں ایہہ
 سمجھائندا۔ ساچا سنگن جگت وکھا، پنجم کھیل کھلائےندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی شبد شبد جوتی، ایکا رنگ رنگائندا۔ ست سرُپ
 گردیو، گر گوہنتھ جنائیا۔ پاربرہم اک سندیش، ہر سنگت گیا سنائیا۔ دو جہاناں نر نریش، ایکنکار آپ اھوائیا۔ گر سکھاں اندر کر رہیا پرویش، جو کھو جے سو
 پائیا۔ دوس رین رہے ہمیش، پردہ اولاک وکھائیا۔ لیکھے لائے دھاری کیس، موئڈ منڈائے جو آئن چل سرنائیا۔ کھ شرمائن برہما وشن ہمیش گنیش، نیتزیر
 ۸۲۶ رہے وہائیا۔ پاربرہم پر بھ سدا آدیس، تیری وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر گوہند دیکھے چائیں چائیا۔ گر گوہند سچ تیار، اپنا
 آپ کرایا۔ گر سکھاں سچ کر پیارا، ایکا منتر نام درڑایا۔ واگر وفتح اک جیکارا، جے جیکار سرشٹ سبایا۔ سچ انگیکھا اک سمایا بنا سبت کر پیارا، انڈیٹھا کھیل آپ
 ورتایا۔ اگنی جوتی دیکھ چنگیڑا، چاروں کنت پھیرا پایا۔ بھید بھید بھو پھوپھایا، کلنی توڑا سپس سجایا۔ شستر دھارا ویس وٹایا۔ گر سکھاں دیوے سچ پیارا، آپ
 اپنا جھولی پائیا۔ نام چپائے ایکا وارا، ایکا رُپ درسایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گوہند ایکا گھر ایکا محل سہایا۔ گر گوہند ایکا نعرہ، اتم انت
 لگائندا۔ میرا محل میرا منارا، نہ کوئی پھول بھلائےندا۔ سنگر پورا مرے نہ جنمے وچ سنسارا، مڑھی گور نہ کوئی دبائےندا۔ سدا سہیلا کھیل نیارا، اک اکیلا ویس
 وٹائندا۔ آد جگادی بھگت ادھارا، بھیکھی رُپ وٹائندا۔ اتم ویلے پاوے سارا، آپ اپنی کھوج کھجائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 گوہند میلا ساچے گھر، گھر ساچا دیکھ وکھائندا۔ ساچے گھر شبد چنتکارا، جوتی جوت جگائیا۔ گوہند گر سٹ ڈلارا، پاربرہم سمائیا۔ شبد سنیہہرا دیوے اتم وارا،

لوک مات وجے ودھائیا۔ سمبل نگری دھام نیارا، ساڈھے تن ہتھ بنت بنایا۔ اُچ محل اٹل منارا، گھر گھر وچ دے اُپایا۔ زرگن جوتی کر اُجیارا، شبد ڈنک
 وجایا۔ شبد گر شاہ آسوارا، ایکا ایک اکھوائیا۔ نہہکنک کل لئے اوتارا، نو کھنڈ پر تھی ستاں دیپاں کرے اک رُشنائیا۔ ساچی سکھی کر تیار، ورن گوتی میٹ
 مٹایا۔ دھاروں تکھی پار کینار، آر پار ویکھ وکھایا۔ گر گوبند سنگھ سنگھ گرسکھاں کرے پیار، حاضر حضور جوت کھنڈ سچ کرے رُشنائیا۔ سادھ سنت کرائے ونج
 ونجار، نام ونج اک وکھایا۔ آون جاون لکھ چوراسی اترے پار، جو جن نیتزین درشن پانیا۔ گرگھ ساجن میت ڈھیہہ ڈھیہہ پین چرن دوار، دوس رین رین
 دوس مستک سیس جھکایا۔ سادھ سنگت تیرا محل اٹل اُچ مینار، سچھنڈ گردھام گوداوری کنڈھا وچ برہمنڈا ہر ہر لنگر سنگت پرساد، آد جگاد سادھ سنت رہے
 ورتایا۔ ستن رنگ ہر کرتارا، آپے آپ سما۔ ویکھنہارا سچ دوارا، جوتی جوت کرے رُشایا۔ سنگھ ندھان کر پیارا، پریم پیالہ اک پیایا۔ ہر نام سنگھ ساچا لالا،
 لال سیوک سیوارہیا کمایا۔ ملیا سنگر پورا دین دیالا، گھر ساچے وچ دھیایا۔ سادھ سنگت بن رکھوالا، آد جگاد جگ جگ سیو کمایا۔ آپے شاہ آپے کنگلا،
 گرگھاں نام وست بھنڈارا آپ بھرایا۔

★ پہلی گھر ویہہ سو پندراں کرمی گوتم رکھی دی کچھا گوداوری تٹ نندیرٹ ★

ست تپ ست ورتار، ست ست سماپیا۔ ست ست کھیل کرتار، ست ست کرائیا۔ ست ست میل سنسار، ست ست اکھوائیا۔ ست ست
 جوت آکار، ست ست کرے رُشائیا۔ ست ست ہر بھنڈار، ست ست ورتایا۔ ست ست شبد جیکار، ست ست سنایا۔ ست ست کرے پیار، ست ست
 بوُجھ بُجھایا۔ ست ست لئے اُبھار، ست ست ویکھ وکھایا۔ ست ست خبردار، ست ست جگایا۔ ست ست میت مُرار، ست ست سنگ نبھایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست سروپ آپ ہو جائیا۔ ست ست ہر بھگونت، ست ست اُپایا۔ ست ست لیکھا جگ جگنت، ست ست ورتایا۔ ست
 ست میلاناری کنت، ست ست دھام سُہایا۔ ست ست بنائے ساچی بنت، ست ست ویکھ وکھایا۔ ست ست آد انت، ست ست روپ وٹایا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست ست میل ملایا۔ ست پُرکھ ست سلطان، ست ست سماییا۔ ست ست ویکھ نشان، ست ست جُھلایا۔ ست ست کھیل
 مہان، ست ست آپ کرائیا۔ ست ست شبد بان، ست ست نام اڈایا۔ ست ست ویکھے مار دھیان، ست پُرکھ وڈی وڈیایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ست ست کرے گڑمایا۔ ست ست ساچارنگ، ست ست آپ چڑھایا۔ ست ست وسیا سنگ، ست ست سگلا سنگ رکھایا۔ ست ست منگی
 منگ، ست ست دھرم اک رکھایا، ست ست نہایا ساچی گنگ، سر سرور اک جنایا۔ ست ست لایا انگ، ست ست انگیکار آپ کرایا۔ ست ست
 وکھائے سچ پلنگ، ست ست آپ وچھایا۔ ست ست وجائے اک مردنگ، سچ مردنگا ہتھ اٹھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست ست ویس
 وٹایا۔ ست پُرکھ ست اکال، ست جوت جگایا۔ ست ست رکھوال، ست میل سچ سکھدایا۔ ست کال ست مہاکال، دین دیال ست اکھوایا۔ ست
 ست ست لئے بھال، ست ست ویکھ وکھایا۔ ست صورت ست مورت ست لال، ست ست سنتو کھ جنایا۔ ست شاہ ست کنگال، ست ونجارا آپ ہو
 جایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست ست دے وڈیایا۔ ست نام ست بھنڈار، ست شبد ورتایا۔ ست رُوپ آپ کرتار، ست ست وچ
 سماییا۔ ست جوگ ست شنکار، ست اک جنایا۔ ست بھوگ ست پیار، ست ویس اک کرائیا۔ ست سو بھاونتی ہوئے نار، ست کنت اک رکھایا۔ ست
 ست ست مرار، ست ست اک ورتایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ست ساجن ہر رُگھرایا۔ ست ساجن ست میتا، ست ست آپ
 اکھوایا۔ ست ہست ست کیٹا، ست ایکنکار رنگ رنگایا۔ ست کوڑا ست پیٹھا، ست ٹھانڈا ٹھار جنایا۔ ست پتت ست پُنیتا، پتت پاؤن ست ہو جایا۔ ست
 چلائے اپنی ریتا، ست ست ویکھ وکھایا۔ سچ مندر سچ اتیتا، سچ بیٹھا آسن لایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست ست ویکھ وکھایا۔ ست رُوپ
 ست مہان، ست ست جنایا۔ ست برہم ست گیان، ست بوجھ بُجھایا۔ ست پار برہم ہو مہربان، ست ست ویکھ وکھایا۔ ستجگ ساچے کر پروان، آپ
 اپنا کھیل کھلایا۔ در درویش سری بھگوان، بھو ابھید چھپایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا اکھر جگت وکھر ایکا ست پڑھایا۔ ست سُر
 ست ندھان، ست جوت جگایا۔ ست بھگت ست برہم، ست رُوپ درسایا۔ ست سوہنگ ست ورت، ست گرو جنایا۔ ست اوانگ ست کرنی کرن،

کر نہار ست بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ست ست دے وڈیا یا۔ ست سنجم ست نیم، ست بنت بنا سندا۔ ست ویکھے ست
 برہم، ست ست میل ملا سندا۔ ست رُپ ست کام دھین، ست دھارا دودھ ست وہا سندا۔ ست دوہن ست موہن، ست ست آپ ہو جا سندا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست ست ویکھ وکھا سندا۔ ست تپ ست جاپ، ست ہٹھ وکھایا۔ ست ویکھے اپنا آپ، آپ اپنی بوجھ بُجھایا۔ ست
 پُن ست پاپ، ست ست میٹ مٹایا۔ ست تھاپنا رہیا تھاپ، ست کرے رُشٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ست ست کرے رُشٹایا۔
 ست جوت ست زرنجن، ست ویس وٹایا۔ ست پُرکھ کھیل اپار، ست سنتن وچ سما یا۔ ست سنت ست کنت، ست ناری رُپ درسا یا۔ ست میلا سری
 بھگونت، ست سیجا اک وچھایا۔ ست کھیلے کھیل آد جگاد انت، ست جگ جگ ویس وٹایا۔ ست بھوگی ست رسیا منیا منت، ست رسک رسک جھرناست
 جھرایا۔ ست جوگی جوگ جگیشتر سنت، ست جگت ست جگت ست موکش پد رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ست ست لئے اپایا۔
 ست دھار ست اُجیار، ست ست ویکھ وکھایا۔ ست رُپ ست سنسار، ست ست بیٹھا آسن لایا۔ ست چرن ست کول ست دھول کھیل نیار، ست ست
 آپ کرائیا۔ ست سنت سادھک لولائے تار، ست نیتز نین ست سما یا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ست ست لئے اُپجایا۔ ست اُتپت،
 ست سما یا۔ ست گنیش گنپت، ست برہما شو ست ویکھ وکھایا۔ ست کروڑ تیتیا اٹھے ست، ست سُرپت راجا اند دے ملایا۔ ست نام چلائے ساچا رتھ،
 ست دو جہاناں ویکھ وکھایا۔ ست جنائی اکھنا اکھ، ست بھو نہ کوئی چھپایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست ست نام ست، ساچا پنج بجایا۔
 نام ست اُتپت، ہر ہر کھیل کھلایا۔ آپے میلا کملا پاتا، اپنی بنت بنایا۔ سپتم میل پُرکھ بدھاتا، سپتم سچ سکھدایا۔ سپتم ہوئے اتم ذاتا، در
 دوارا اک وکھایا۔ ایکا چرن ایکا ناتا، ایکا رہیا بندھایا۔ ایکا دھرت ایکا ماتا، ایکا دھول سہایا۔ ایکا شبد ایکا گاتھا، ایکا نام پڑھایا۔ سوہنگ ساچی پوجا پاٹھا، گوتم
 لکھ رکھایا۔ گگا: گو بند ٹیکے ماتھا، تاطع گوائیا۔ ماما مہما گنت، ملیا میل ساچے ماہیا۔ مارگ لائے جیو پنڈ بنایا تن تن کاچا، نگر کھیڑا اک دسایا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی بوجھ بُجھایا۔ جگت گوداوری جگت گھاٹ، ست ست ورتایا۔ نو نو نیزے ویکھے پاٹ، ڈو نگھی کندر ڈیرہ لایا۔

دھرت مات ساچی کھاٹ، ست وچھوٹا اک وچھایا۔ کایا ویکھے ساچا ہاٹ، مندر اندر کھوج کھجایا۔ سر سرور ویکھے تیر تھ تاٹ، دھرنی اُپر سیس لکایا۔ جوتی
 اگنی اک للاٹ، جوت نرنجن درشن پایا۔ اپنا لاہا آپے کھاٹ، گھر اپنے منگل گایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست میلا سہج سُبھایا۔ نو در
 تیرا ڈونگھا گھاٹ، نو نو نیز وکھائی۔ آپے کھولنہارا تاک، دھرنی جھرنا اک جھرائیا۔ امرت آتم دیوے ماٹ، کایا پوچ پچائی۔ جوت نورانی دسے لاٹ، للاٹ
 ویکھ وکھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بخشے سچ سچئی سرنائی۔ سوہنگ شبد اُجالا، گوتم کھ سُبھایا۔ رسنا گائے گر گوپالا، ایکا دُجا بھو چُکایا۔ ایکا
 پائی ساچی مالا، رتن امولک گل لکایا۔ آپے توڑ جگت جنجالا، آپ اپنا لیکھ چُکایا۔ ستی ست جگت اُبالا، کھیلنہار کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ دھرنی دھول کر پیار، نو نو نور سمائی۔ جوتی نور کر اُجیار، ساچا مندر پھول بھلایا۔ گوداوری تیری ٹھانڈی دھار، سبج
 رُپ سُبھائی۔ رکھی رکھی لنگھ دوار، دوئے جوڑ سیس جھکائی۔ انتم ناتا تھے وچ سنسار، پنج تت رہن نہ پائی۔ منڈل اُپر ہو اُجیار، لکھ چوڑا سی ویکھ وکھائی۔
 ۸۳۰ تتاں لوکاں اک پیار، ساچا وچ اک کرائیا۔ سچھنڈ دوارا کون دوار، کون گھر سچئی سرنائی۔ پُرکھ ابناشی کرپا دھار، تیری جوت میرا ورن اکھوائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکا شبد سُنائی۔ شبد سنہیہرا ہر بھگوان، ہر جن آپ سُنائدا۔ تریتا دواپر تیری نہ کرے کوئی پچھان، نہ کوئی
 میل ملائدا۔ ہوئے سَنگھاسن زمیں اسمان، گگن منڈل ڈیرہ لائدا۔ پُرکھ ابناشی کھیل مہان، بھو کوئی نہ پائدا۔ کجج انتم جوت جگے سری بھگوان، لوک
 مات ویکھ وکھائدا۔ نہکلنک بلی بلوان، لہنا دینا جھولی پائدا۔ ایکا ہر مہربان، اک دھیان لگائدا۔ سوہنگ ساچا نوجوان، ست ست آپ ورتائدا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کوٹن کوٹی ویکھ وکھائدا۔ سوہنگ شبد سَنگھاسن، ہر ہر سچ وچھائی۔ ساچا میلا شاہو شتاباشن، پُرکھ ابناشن ویکھ وکھائی۔
 لہنا دینا چُکے پر تھمی آکاشن، سچھنڈ دھار اک وکھائی۔ چرن کول کول چرن پُرکھ ابناشن، اپنا دھام سُبھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سپتم
 ساچا لئے ترائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، جگ لہنا جگ دینا جگ پور کرائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنا ت نہ کوئی بھجائی۔

اک سہا سندا۔ گر گوہند سٹ دُلا را، ہر ہر رُوپ سما۔ ویکھے وگسے کر وچارا، دو جہاناں میل ملایا۔ سرشٹ سبائی بنھے دھارا، آپ اپنا مارگ لایا۔ چار ورن
 اک پیارا، ایک راہ دکھایا۔ ایک در اک دوارا، ایک میل ملایا۔ ایک نام اک بھنڈارا، ایک رہیا ورتایا۔ ایک شبد اک شنگارا، ایک تن کرایا۔ ایک شبد کر پیارا گرکھاں
 آپ ورتایا۔ پنچم پیتا ہو اُجیارا، پنچم کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر گوہند میل ملایا۔ گر گوہند سوربیر، ہر جوت جگایا۔ شبد
 نشانہ ایک تیر، گرکھاں آتم لایا۔ بجر کپائی دیوے چیر، دُئی دویت میٹ مٹایا۔ امرت آتم دیوے ٹھانڈا سیر، ہوئے رہن نہ پانیا۔ مایا ممتا کڈھے پیر، چنتا
 دکھ رہے نہ رانیا۔ آپے چوٹی چڑھ اخیر، گرگھ ساچے لئے ملایا۔ شاہ شہانہ وڈ پیرن پیر، دستگیر آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 گوہند میلا ساچے گھر، سنگھ وڈی وڈیایا۔ سنگھ گوہند ساچا شیر، شبد کھنڈا ہتھ اٹھاندا۔ دو جہاناں بن دلیر، دو جہاناں ویکھ دکھاندا۔ آپے وسیا نیرن
 نیر، نیڑ دُور آپ اکھواندا۔ شبد سہیلا جائے گھیر، شبد ڈوری بندھ بندھاندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا بندھن پاندا۔ گر گوہند
 ہر ہر پیتا، ہر ہر ویکھ دکھایا۔ پُرکھ اکال اک اتیتا، تھر گھر بیٹھا آسن لایا۔ آد انت ٹھنڈا سینا، ایک رنگ رنگایا۔ اک سنائے سہاگی گیتا، واکر واکھر جاپ
 جپایا۔ کرے کرائے پتت پُنیتا، پتت پاؤن نام دھرایا۔ آپ اپنی چلائی ریتا، آپ اپنا درس دکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گوہند میلا
 ساچے گھر، دُوجا اشٹ نہ کوئی دکھایا۔ اکال پُرکھ اک گردیو، گر گوہند بنایا۔ داتا دانی الکھ ابھیو، آد زرنجن ویکھ دکھایا۔ امرت لایا رسنا جہو، دُرمت میل
 کٹایا۔ پھل کھوائے ساچا میو، پُرکھ اگتا ہتھ پھرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گوہند میلا ساچے گھر، گھر ساچے وجے ودھایا۔ ساچے گھر
 شبد دُھنکار، شبد تال وجایا۔ پنچم میلا میت مُرار، پنچم سخیاں منگل گایا۔ پنچم سچا کر پیارا، گرگھ ساچے لئے جگایا۔ تیر تفتنگ نیزہ جبک کٹار، نام کھنڈا ہتھ
 اٹھایا۔ اندر باہر پاوے سار، گپت ظاہر بھینو نہ رایا۔ کھیلے کھیل وچ سنسار، پُرکھ اکالا ویس وٹایا۔ اسو گھوڑا کر تیار، نیلا نیلی دھاروں پار کرایا۔ جوتی شبدی
 کلغی توڑا، مستک سیس ٹکایا۔ گرکھاں گرکھاں آپے بہڑا، آپ اپنا ویس وٹایا۔ لکھ چوڑاسی جیو پرکھے مٹھے کوڑا، نام کسوٹی ایک ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گوہند میلا ساچے گھر، گر پورا ویکھ دکھایا۔ گر پورا سنگر رُوپ، ست پُرکھ آپ اکھواندا۔ آپے شاہو آپے بھوپ، راو

رنگ آپ ہو جائند۔ دیکھنہارا چارے کوٹ، دہ دشا پھیری پائند۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گوہند در سہائند۔ سنگر گوہند سچ دُلا، ہر ہر جوت جگائیا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، الھ اگوچر بھو نہ رائیا۔ نہ کوئی دسے کئڈھا پار، اِکوَنجا بوَنجا آپے گائیا۔ آپے وسیا سب توں باہر، ہر گھٹ آپے جوت جگائیا۔ گر سکھاں کرے سچ پیار، امرت آتم جام پیائیا۔ کھنڈا ویکھے نکھی دھار، ہوئے روگ گوائیا۔ کچھ کڑا کرپان، کیس سیس جگدیش وٹی ودھائیا۔ رُپ انوُپ سچی سرکار، ست سرُپ سائیا۔ آپ اپنے اگے ڈھیہہ پیا دوار، گر سکھاں دئے وڈیائیا۔ ایکا جوتی نورُ اُجیار، نیچاں وچ گیا سائیا۔ بھر نہار آپ بھنڈار، آپے رہیا ورتائیا۔ جگ جگ کھیلے کھیل نیار، سمرتھ ہتھ وڈی وڈیائیا۔ کلج میٹے کوڑ کڑیاری، کوڑی کرپا رہن نہ پائیا۔ چار ورنائ سہائے اک دوار، شوُدر ویش کھتری ایکا دھام سہائیا۔ ایکا گھر اک دربار، ایکا در دکھائیا۔ اک شبد اک جیکار، ایکا نعرہ لائیا۔ ایکا بستر کرتیار، ایکا نین سائیا۔ ترے گن تیرا دُور کنار، پنچ تت موہ چُکائیا۔ آتم توڑے گڑھ ہنکار، جو جن رہے سرنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گوہند میلا ساچے گھر، آپ اپنا میل ملائیا۔ پُری انند پرمانند، ہر ہر رُپ دکھایا۔ سٹ دُلا چڑھیا چند، ایکا اسمان کرے رُشنائیا۔ گر گھٹاں خوشی کرائے بند بند، ایکا در سہایا۔ مایا ممتا ناتا توڑے گھمنڈ، ۸۳۳

ترکھا ترشنا رہے نہ رایا۔ دُئی دوتی سدا بخشند، بخشنہار ناؤں دھرایا۔ پنٹھ خالصہ میٹے پنڈھ، جو در آئے سیس جھکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گوہند ویکھ دکھایا۔ گر گوہند ہر نرنکار، اپنی کل کل دھاریا۔ ایکا جوتی کر چیتکار، کھیلے کھیل اپر اپاریا۔ انگد کرپا انگیکار، امرداس سوہے بنک دواریا۔ رام داس سچی سرکار، امرت بھرے نام بھنڈاریا۔ گر ار جن کھیل اگم اپار، بودھ گیان آپ جنا لیا۔ گر و گرنٹھ کرتیار، سنت بھگت سنگر میل ملا لیا۔ جیپاں جنتاں دئے آدھار، ایکا اشٹ دکھا لیا۔ دُوجا دسے نہ کوئی دوار، نہ کوئی دھام سہا لیا۔ نرگن جوتی جوت اُجیار، سرگن ویس وٹا رہیا۔ نام کھنڈا تیز کٹار، آپ اپنے گلے لٹکا لیا۔ شتر و مارے توڑے ہنکار، اپنی دھار بندھا لیا۔ ہر رائے ہو اُجیار، ہری ہر کارنگ دکھا لیا۔ بال اوستھا کھیل اپار، جوتی جوت جگا لیا۔ تیغ بہادر سچی سرکار، ساچی تھت سہا لیا۔ آپ اپنا دتا وار، غریب نمانے گلے لگا لیا۔ گر گوہند سٹ دُلا، پُرکھ اکال آپ اُپا لیا۔ نام کھنڈا تیز کٹار، برہمنڈاں ویکھ دکھا لیا۔ بھیکھ پکھنڈا دئے نوار، ساچا ڈنڈا اک اٹھا لیا۔ گر گھ آتم رنڈا نہ رووے زاروزار، امرت جام اک پیالیا۔ کلج انتم پائی تیری

ونڈا، آپ اپنا وچ ٹکا لیا۔ نہ کوئی پوئے کریر جنڈا، مڑھی گور نہ سیس نوا لیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گوبند سنگ نبھا لیا۔ ساچا سجن
ایکنکار، ایکا ایک اکھوارہیا۔ اکھ اگوچر خبردار، آلس نندرا وچ نہ آرہیا۔ جوتی جگے اگم اپار، نورو نور درسا لیا۔ سوہے سچھنڈ سچا دربار، در دوارا آپ کھلا
لیا۔ شبد سنگھاسن اپر اپار، پاوا چول نہ کوئی رکھا لیا۔ پڑکھ ابناشی بیٹھ سچی سرکار، صفتی صلاح اپنا حکم جنا لیا۔ داتا دانی بے پرواہ، بھو ابھید بھو کھلا لیا۔ گر
گوبند دیوے جگت صلاح، پاربرہم آپ سمجھا لیا۔ گر سنگت بنے آپ ملاح، پڑکھ اکال اک منا لیا۔ جگت ناتا لئے تڑا، آپ اپنا کھیل وکھا لیا۔ لہنا دینامات
چکا، دھرت دھول سہا لیا۔ پنچم آپ دئے تجا، پنچم موہ چکا لیا۔ اپنا ویکھے آپے تھان، جگ جگ ویس وٹا لیا۔ سنجگ تریتا پکڑے بانہہ، دواپر گن ہر ہر گا
لیا۔ کلج کرے سچ نیاں، گر نانک لیکھ لکھا لیا۔ گر گوبند بے پرواہ، آپ اپنا آسن لا لیا۔ سچھنڈ سہائے ساچا تھان، ہر سنگت میل ملا لیا۔ سمت سمتی جانے
جیو جہانا، جیواں جنٹاں بھو نہ پا لیا۔ گر گھاس بدھا سچا گانا، نہ کوئی توڑ تڑا رہیا۔ دھرم جھلائے اک نشانہ، برہمنڈاں ویکھ وکھا رہیا۔ اک بھگوتی کر پردھانا،
ساچی سکھیا اک سمجھا رہیا۔ ایکا ایشٹ گردیو رکھانا، نہ کوئی ویکھ وکھا رہیا۔ ہر کاشد سد بلوانا، آد جگادی ویس وٹا لیا۔ دیونہار دھر فرمانا، نام جیکارا ایکا لا لیا۔
واہر و فتح دو جہاناں، ساچا ڈنک و جا لیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سنیہہرا ایکا ایک، انتم انت سنا لیا۔ شبد سنیہہرا ہر ہر آپ، اپنا آپ
اپایا۔ گر گوبند سنگھ سنگر پورے تیرا وڈ وڈ پرتاپ، تیرا تیرا ویکھ وکھایا۔ تیرا نام تیرا جاپ، تیرا سنگ نبھایا۔ کلج کوڑی کرپا رہی کانپ، کھڑگ کھنڈا
اک دسایا۔ اپنی تھاپن آپے تھاپ، پڑکھ اکال اک جنایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سنیہہرا دیوے ور، سرشٹ سبائی دس نہ آیا۔
شبد سنیہہرا سچ ڈلار، ہر ہر دوا یا۔ اجونی رہت مورت اکال، نہ بھو روپ سما یا۔ دیناں بندھپ دین دیال دیاندھ آپ اکھوایا۔ آپے ویکھے گوبند لال، سٹ
ڈلارا آپ اپایا۔ آپے کال آپے مہاکال، جگت نگارہ اک وجایا۔ آپے کھیلے کھیل کمال، کھیلنہار بھو نہ رایا۔ آپے ویکھے دھرم سچی دھر مسال، در دوارا اک
سہایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سنیہہرا دیوے ور، ایکا رنگ رنگایا۔ شبد سنیہہرا دھر درگاہ، ہر ہر گھلا سندا۔ سنگر پورا تکی راہ، ایکا
ایک نظری آئیندا۔ دوسر نہ کوئی دسے تھان، سچھنڈ دوارا اک سہا سندا۔ سنگر نانک پکڑی بانہہ، آپ اپنا میل ملا سندا۔ جوتی جوت جوت و سے اک گراں،

ایکا گھر سہا سندا۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی ماں، بال انجانا نہ کوئی گود اٹھائندا۔ سدا سہیلا دیونہارا ٹھنڈی چھاں، ایکنکارا وچ سماندا۔ انہو پرکاش آپ کرا، آپ اپنا چوج کرائندا۔ شبد سندیشہ اک سنا، ساچا ویس ساچے ماہی، آپ اپنا پھیرا پائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اتم دیکھے ساچا گھر، گھر ٹھانڈا اک سہا سندا۔ سچکھنڈ سچ دوار، سچ دربار، گر گوہند جوت جگائیا۔ اتم ویلے ہو اجیار، گر سکھاں ایہہ بُجھائیا۔ گر گدی بخشے کر پیار، گر گرنٹھ منائیا۔ پنتھ خالصہ رہے تیار، دھر دربار دیکھ وکھائیا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، اگمڑی کار کرائیا۔ ہڈ ماس ناڑی چڑے نہ کرنا کوئی پیار، پتھ ت رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گوہند دیکھے سچ سُبھائیا۔ گوہند گر شبد جیکار، ایکا کر پیار دے مت سمجھایا۔ ایکا شبد گر پاوے سار، پاربرہم بھو نہ رایا۔ ایکنکارا کر پیار، لوک مات دیکھ وکھایا۔ زرگن سرگن بنھے دھار، آپ اپنی جوت جگایا۔ اتم ویلے کر اجیار، آپ سجن میت مرار آپ اپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر پورا دے وڈیایا۔ گر پورا ہر رنگ رتڑا، دیوے نام ودھایا۔ گر گھاں دیوے ساچی متڑا، ساچا شبد جنایا۔ اتم بیجے بیج ساچے ورتڑا، اتم پھل کھوائیا۔ کایا چولا ایکا رتڑا، نام رنگن اک چڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گوہند دیکھے تھاؤں تھانیا۔ گر گوہند ساچا گر، نانک روپ سمایا۔ لیکھا لکھیا آیا دھر، نہ کوئی میٹ مٹایا۔ جوتی جوت جائے جڑ، جوتی جوت وچ سمایا۔ اتم ویلے جائے بہڑ، کلج کوکے دے دھایا۔ کسے ہتھ نہ آئے براہمن گوڑ، اچے ٹلے پھول بھلایا۔ سچکھنڈ دوارا ایکا پوڑ، محل اٹل اک سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ گر گوہند اتم کل، اپنی کھیل کھلایا۔ اپنا کرپا آپے ول چھل، اپنی اگنی آپ جلائی۔ آپے وسیا نہچل دھام اٹل، آپ اپنا بھو کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی رچن رچایا۔ سنگر پورا وڈ بکار، ایکا اک اکھوائندا۔ مرے نہ جنمے وچ سنسار، مڑھی گور نہ کوئی دبا سندا۔ اگنی تہ نہ کرے پیار، ہونی کاٹھ نہ کوئی سڑا سندا۔ ساچے سو ہو اسوار، ساچا گھوڑا نام دوڑا سندا۔ لوآں پریاں وسے باہر، تریلوک چرناں ہیٹھ دبا سندا۔ چوڈاں لوکاں پار کنار، برہما وشن دیوت سُر راہ تکا سندا۔ اتم منگے لیکھ نیار، بھو اہید بھو کھلایا۔ پرگٹ ہو وچ سنسار، دھام نیار اک سہا سندا۔ سمبل نگری کر اجیار، ساڈھے تن بنت بنا سندا۔ شبد گر ڈنک اپار، راؤ رنکاں آپ سنا سندا۔ سرشٹ سبائی کرے خبردار، سویا کوئی رہن نہ پائندا۔ پُرکھ اکال دین

دیال نرگن جوت نہکلنک نرائن نر، لوک مات لئے ور، آپ اپنے سنگ رکھائندا۔ گرگھ گرسکھ سوہن ساچے بنک دوار سچکھنڈ، سنگر پورے پائی ونڈ، منمکھ
گرگھ جو آئے در دئے ور، ایکارنگ رنگائندا۔

★ پرتاپ سنگھ ولوں سنگراں دے گل ہار پاؤن تے ★

نام ہار تن شنگار، گرگھ تن شنگاریا۔ آتم انتر اک پیار، آتم برہم وچاریا۔ پورن گر لئے اوتار، گر گوہند پاوے ساریا۔ درس دکھائے اگم اپار، نیتز
تیجا لوئن اگھڑیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انتم انت ساچا سنت، لائے پار کناریا۔ ساچا ہار ہر جن میلا، ہر ہر آپ کرائیا۔ ایکادھام سہائے
گرگھ چپلا، گر شبد ویکھ وکھائیا۔ دو جہاناں سجن سہیلا، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ آپے وسیا دھام نویلا، گرگھھاں مندر اندر ڈیرہ لائیا۔ اچرج کھیل پار برہم
کجج تیری انتم وار کھیلا، کھیلے کھیل سرشٹ سبائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک ہار ویکھے دھر درگاہیا۔ دھر درگاہ ہر نرنکار، شبدی ہار
پہنایا۔ نرگن جوتی کر اجیار، نیتز لوچن نیناں درس دکھایا۔ آدن انما کھیل اپار، سادھاں سنتاں میت مرار، جگ جگ ویس وٹایا۔ جیواں جنتاں دئے ادھار،
ایک منتر نام درڑایا۔ بھوجل ساگر پار کنار، جس جن درشن پایا۔ آون جاون اترے پار، لکھ چوراسی پھند کٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
سنتن دیوے ساچا ور، پھولن برکھا ایک لایا۔ آتم سیجا ہر جن پھول، ہر جن آپ چڑھائیا۔ سنت پنکھوڑے رہیا جھول، سچ سنگھاسن اک وچھائیا۔ نہ کوئی پاوانہ
کوئی چول، اُپر بیٹھا گوہند ساچا ماہیا۔ سرشٹ سبائی گئی بھول، نیتز نیناں دس نہ آئی۔ انتم کجج آپ چکائے لہنا دینا مول، جو جن رسنا رہے گائیا۔ جوتی
جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے گھر گھر سہنجا، جگے جوت آد نرنجا، گرگھ جوت نرنجن کرے رُشنائیا۔ جوت نرنجن کر اجالا، گرگھ ویکھ وکھایا۔
سنگر پورا دین دیا، دیناں بندھپ ہو جایا۔ ایٹھے اوتھے دو جہانی توڑنہارا جگت جنجالا، دیوے نام آتم تن مندر اندر اک ٹکایا۔ آپے شاہ آپے کنگالا، گرگھ سچ
سلطان مہربان آپ اپنا آپ اُپایا۔ ساچے پھول کر پروان، دھر درگاہی لوک مات ویکھن آیا۔ گرگھ ساچے وٹوں قربان، جس جن سنگر ساچے درشن پایا۔

آتم انتر اک گیان، پاربرہم سچی شرنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہارا ساچا ہار، پھولنہار تن شنگار اپر اپار، چولا رنگن نام محیٹھی اک چڑھایا۔ کایا چولا پنچ تت، ہر ہر بنت بنایا۔ آتم انتر ساتک ست دیوے ساچی دھیر، سنت سنگر اک ورتایا۔ ویکھ وکھائے شستر بستر ساچے تیر، تیر نرالا دین دیالا رسنا ایک لایا۔ گرسکھ ساچی چوٹی چڑھے اک اخیر، کایا مندر اندر سچی دھر مسالہ، ملے میل بے پرواہیا۔ ایک رنگ رنگائے شاہ فقیر، ویکھ وکھائے اولیے غوث فقیر، قطب کوئے رہن نہ پانیا۔ گرسکھاں نانک گر نام شبد پائی سچ زنجیر، نہ کوئی توڑے توڑ ٹڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے بھل پاوے ل، دھر درگاہ بے پرواہ ساچے گھر ویکھ وکھانیا۔ ساچا بھل ساچی بھٹا، ہر ہر روپ سمایا۔ سنگر پورا کھیوٹ کھیٹا، گرسکھ ساچے پار کرایا۔ مات پت آپے ہوئے بیٹی بیٹا، لال دلارا گود اٹھایا۔ اپنے شبد آپ لپیٹا، نام دوشالہ اُپر پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پھولنہار کر پیار، سرجنہار وچ سمایا۔

★ ۲ مگھ ۲۰۱۵ بکرمی گردوارا لنگر صاحب ندیڑ سنت ہر نام سنگھ دے سروپاؤ دین تے ★

ساچی بھٹ در پروان، ہر سنتن میل ملائیا۔ ویکھ وکھائے سری بھگوان، اٹھے پہر ایک رنگ رنگائیا۔ گر گو بند کرے دھیان، گرو گرنٹھ دے گواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنتن ویکھے ساچا گھر، گھر ساچا جگت ملائیا۔ ساچا گھر سچ وڈیائی، ہر ساچا لیکھے لایا۔ ہر سنتن میلا سچ سُبھائی، در منگل ایک گانیا۔ سنگت خوشی اک منائی، نیتز نین درشن پانیا۔ دو جہان ملے وڈیائی، دیونہارا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنتن ویکھے ساچا در، در ساچا اک سُبھانیا۔ ساچی بھٹا ہر دربار، ہر ہر آپ چڑھانیا۔ گرو گرنٹھ آگے نمسکار، نیوں نیوں سپس جھکائیا۔ بھرے رہن سدا بھنڈار، توٹ رہے نہ رانیا۔ سچھنڈ کھنڈ سچ بنے اک دوار، ہر ساچا ویکھ وکھانیا۔ سنت ندھان مہربان، ہر سنگت گرسکھ تیرا پروار، لوک مات پھل بھلواری ویکھ وکھانیا۔ پاربرہم ابناشی کرتا پاونہارا سار، سر ہتھ سمرتھ آپ لکانیا۔ آپ اپنا اپنے اتوں دتا وار، سنگھ ہر نام ہر نام سنگھ ساچی ریت بتانیا۔ جگت تیا تینوں تاپا

ایکا جایا، ساچا جاپ کرایا۔ آپ پچھانیاں اپنا آپ، ہوئے روگ رہیا نہ رانیا۔ سرشٹ سبائی رہی کانپ، پورے سنت وڈی وڈیا نیا۔ جوتی جوت سرپ ہر،
آپ اپنی کرپا کر، ستن کرے وڈ پرتاپ، گھر ساچے نو ندھ شبد وجے ودھانیا۔

★ ۳ مگھ ۲۰۱۵ بکرمی سنت نند سنگھ دے نال بچن بخشش گردوارا منواڑ ★

سوہنگ شبد سنگھنڈ جیکار۔ گرسکھ ساجن رسن اچار۔ پاربرہم پر بھ پائے سار۔ کلجگ اتم جائے تار۔ لکھ چوراسی گیر نوار۔ جوتی جوت سرپ ہر،
آپ اپنی کرپا کر، درس دکھائے گو بند روپ شاہو بھوپ، لکھ اگوچر اگم اپار۔

★ ۳ مگھ ۲۰۱۵ بکرمی بھگت سنگھ دے گھر اٹارسی شہر مدھیہا پردیش ★

آد پڑھ اینکار، عقل کلا کل دھاریا۔ آد نرنجن کھیل اپار، آد پڑھ روپ وٹا لیا۔ نرگن جوتی کر اجیار، نورو نور ڈمگا رہیا۔ آد شکت ویس کرتار،
آپ اپنا کھیل کھلا رہیا۔ اکال مورت ہو تیار، انہو پرکاش سما رہیا۔ اک اگلا پاوے سار، آد جگادی ویس وٹا لیا۔ سچ محلہ اپر اپار، تھر گھر آسن لا لیا۔ سچ
سنگھاسن بیٹھ سچی سرکار، پڑھ ابناشی کھیل کھلا لیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل ورتا لیا۔ کھیلنہار ہر بھگوانا، آد جگاد
اکھوایا۔ کھیلے کھیل دو جہاناں، بھید ابھید چھپایا۔ اک دکھائے دھرم نشانہ، درگاہ ساچی آپ جھلایا۔ جوتی دیک اک مہانا، آپ اپنا کر زشایا۔ آپ اپنا
گائے گانا، آپ اپنا شبد الایا۔ آپ سنائے انادی ترانہ، دُھنی ناد آپ اُپجایا۔ آپے ویکھے مار دھیانا، ویکھنہار آپ ہو جایا۔ آپ سہائے ساچا تھانا، تھان سہاوا
آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا لے اُپایا۔ جوتی نور ہر کرتار، نرگن جوت جگنیا۔ تھر گھر بیٹھ اپنے اندر، لکھ نرنجن
ویس وٹانیا۔ اگم اگوچر بھو نیار، وید کتیب بھو نہ رانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ رنگنیا۔ رنگ رنگائے ہر بھگوانتا، اپنا

آپ رنگایا۔ کھیلے کھیل جگا جگنتا، جگ جگ ویس وٹایا۔ آپے ناری آپے کنتا، آپ اپنی سیج ہنڈھایا۔ آپ بنائے اپنی بتا، مات پت نہ کوئی رکھایا۔ اپنی مہما جانے اگنتا، لیکھا لکھت وچ نہ آیا۔ آپ اپائے جیو جنتاں، جیواں جنتاں وچ سمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹایا۔ ہر ہر ویس ہر اولّا، اپنا آپ کرائیا۔ کھیلے کھیل اک اگلا، اپنی کل ورتایا۔ آپے وسیا جلا تھلا، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ آپے ڈیرہ لایا۔ پاربرہم جوتی شبدی آپے رلا، زرگن سرگن ویس وٹایا۔ آپ اپنا در آپے ملا، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ آپ پھڑائے اپنا پلا، آپے سنگ نبھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن رچایا۔ رچن رچائے ہر نرائن، اپنا روپ سمایا۔ وید کتیب شاستر سمتر سارے کہن، بھیو کسے نہ پایا۔ برہما وشن شو دیوت سُر نام نامہ ہر ہر لین، آپ اپنا سیس جھکایا۔ پُریاں لوآں دھام اولے ساچے بہن، دس کسے نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن سرگن ویس وٹایا۔ زرگن جوتی ہر اُجالا، اپنی کرپا دھاریا۔ دیناں بندھپ دین دایلا، جگ جگ لئے اوتاریا۔ ویکھ وکھائے دو جہاناں، ایکا ایک ہر زرنکاریا۔ آپ توڑنہار جنجالا، جاگرت جوت اک جگا رہیا۔ لکھ چوڑاسی کایا ویکھ دھر مسالہ، ترے گن ویس وٹایا۔ پنچ تت ہوئے رکھوالا، ترے سنگ ملا لیا۔ من مت بدھ کرے پریتلا، ہر ایکا ایک ناؤں دھرا لیا۔ انتم کھیلے کھیل نرالا، گھر گھر وچ آپ ٹکا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی دھار چلا رہیا۔ جوتی دھار ہر زرنکار، اپنی آپ چلا لیا۔ زرگن زرگن کھیل اپار، پاربرہم روپ وٹایا۔ ست پُرکھ زرنجن کرپا دھار، ساچا میترّا آپ ہو جائیا۔ سوہنگ شبد تکھی دھار، ایکا روپ اکھوایا۔ شاہو بھوپ سچّی سرکار، سچ تخت سلطان بیٹھا بے پرواہیا۔ سرشٹ سبائی نگہبان، ایکا ایک اکھوایا۔ نیتز نیناں کر دھیان، درشٹ اشٹ وکھایا۔ آپے وشنو ہو بھگوان، چتر بھج ناؤں دھرائیا۔ برہما پیتا کر پروان، کول کولا آپ کھلایا۔ چارے مکھ سارے گان، ایکا مکھ کھلایا۔ ایکا اکھر کر پچھان، ایکا ویدا دے پڑھایا۔ ایکا برہم برہم گیان، پاربرہم سرنایا۔ پاربرہم ویکھے مار دھیان، نہ کوئی دوسر سنگ رکھایا۔ منڈل منڈپ سارے گان، رو س رہے سرنایا۔ لوآں پُریاں کر پچھان، چوڑاں ہٹاں ویکھ وکھایا۔ تنّاں لوکاں اک گیان، آپ اپنا دے سنا لیا۔ سرب جییاں داتا سیری بھگوان، زرگن جوت کرے رُشانیا۔ آدانت کھیل مہان، بھیو کوئی نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے انک سما لیا۔ آپ اپنے انک سما، اپنی

جوت جگاندا۔ آپ اپنا رنگ رنگا، آپے ویکھ وکھاندا۔ آپ اپنا سنگ نبھاندا، سگلا سنگ نبھاندا۔ آپ اپنی دھارا گنگ وہا، آپ اپنی دھار وھاندا۔ آپ اپنا در سہا، جوت نرنجن دیبا باقی اک جگاندا۔ آپ اپنا آسن لا، اپنی سیجا ڈیرہ لانددا۔ پُرکھ اپناشی کھیل کھلا، نرنجن جوت ڈگمگاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ اپناشی ایکنکارا ناؤں دھرایا۔ کرتا پُرکھ ہر نرنکار، اپنی کل ورتایا۔ جاگرت جوت جگے اپار، ایکا نور کرے رُشانیا۔ ونڈے ونڈ ہر کرتار، آپ اپنا انگ کٹایا۔ برہمنڈ کھنڈ ورجھنڈ جیرج انڈ پاوے سار، اُتبیج سیج کرے جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا ریتا ایکا نیتا ایکا روپ درسایا۔ ایکا نیتراک گیان، ایکا شبد جنایا۔ ایکا چرن اک دھیان، ایکا روپ درسایا۔ ایکا برہم کر پچھان، ایکا برہم جنایا۔ ایکا جوتی جگے مہان، ایکا نور کرے رُشانیا۔ ایکا شبد سنائے کان، ایکا تال سہایا۔ ایکا در میل ملائے سری بھگوان، وچھڑ کدے نہ جانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد انتا ہر بھگونتارو پ وٹایا۔ جگ جگ پُرکھ اپناشا، آپ اپنی کل دھاریا۔ ویکھنہارا جگت تماشاء، نرنجن سرگن ویس وٹا لیا۔ پُریاں لو آں پاوے راساء، منڈل منڈپ آپ سہا رہیا۔ ویکھ وکھائے پرتھی آکاشا، گگن پاتالاں پھیرا پارہیا۔ ہر گھٹ آپے رکھے واسا، آپ اپنا کھ چھپا رہیا۔ آد جگاد نہ کدے وناسا، ۸۴۰

آپ اپنے رنگ سارہیا۔ بھاگ لگائے کایا کاسہ، سنت سہیلے آپ اٹھا رہیا۔ بھگتن مینا درس پیاسا، نام بھگتی اک درڑا رہیا۔ رسن چلائے سواس سواسا، دند بتیسا ویکھ وکھا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا نام دھرا لیا۔ جگ دوہلا ہر گوہند، سگلی چند مٹایا۔ وار اٹھاراں گنی گہند، گہر گبھیر سمانیا۔ میٹنہار سگلی چند، روپ انوپ درسایا۔ ہر سنت بنائے اپنی ہند، آپ اپنے انک لگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سبجگ ساچے دئے ودھایا۔ سبجگ تیرا روپ اولا، ہر ہر جوت جگاندا۔ آپے بیٹھا اک اکلا، تھر گھر ڈیرہ لانددا۔ ایکا رنگ اک محلہ، ایکا شبد لانددا۔ ویکھ وکھائے جلاں تھلاں، ہر گھٹ کھیل کھلا لانددا۔ ایکا دیپک جوتی بلا، اگیان اندھیر مٹاندا۔ سو پُرکھ نرنجن اک اکلا، اپنا کھیل کھلا لانددا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سنہیہڑا ساچے گھر، ایکا ایک سنانددا۔ شبد سنہیہڑا ہر نرنکار، ایکا روپ اپاندا۔ لیکھا لکھ نہ سکے وچ کوئی سنسار، بھید ابھید چھپاندا۔ راگاں ناداں وسیا باہر، رسنا جھوانہ کوئی گاندا۔ بودھ اگادھا شبد اپار، جگ جگ آپ سنانددا۔ آپ سنائے اپنا ناد، آپ اپنی دیا کماندا۔ سبجگ

تیرا ست پیار، سائنک ست ورتائندا۔ ترے گن تیرا ست پیار، دوسر نہ کوئی ویکھ دکھائندا۔ ایکا ایک رہیا وچار، ایکا برہم جنائندا۔ پاربرہم پر بھہ ہیو نیار، اپنی کرنی آپ کمائندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ناؤں دھرائندا۔ آپے پُرکھ ابناشی کرتا، اپنی جوت جگائیا۔ آپ اپنا کھیل آپے کردا، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ نہ جنمے نہ کدے مردا، آون جاون وچ نہ آئیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنا ویس کر، آپ اپنا پھل کھوایا۔ وشنوں مینا ہر بھگوان، ہر ہر رُپ سمایا۔ برہما شو ویکھے مار دھیان، ایکا رنگ سمایا۔ شو شنکر ویکھے ہر مہربان، باسک تشکا گل لٹکایا۔ اک ترسول ہتھ پھران، ایکا ویکھ دکھایا۔ پار کرائے جییاں جتناں جہان، جس جن دیا کمایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی دھار چلایا۔ اپنی دھار آپ چلا، آپے دیا کمائندا۔ آپے دیونہارا ور، آپے ویکھ دکھائندا۔ آپے وسنہارا گھر، آپے پھیرا پائندا۔ آپ چکاوے اپنا ڈر، نہ بھجے آپ ہو جائندا۔ آپ نہائے اپنے سر، آپ اپنا تال سہائندا۔ اپنا بھانا آپے جر، آپ اپنا حکم چلائندا۔ جگ جگ ویسی ویس کر، نہ گن سرگن کھیل کھلائندا۔ سادھ سنت لئے ور، بھگونت بھگت میل ملائندا۔ اپنی ترنی آپے تر، تارنہار آپ اکھوائندا۔ اپنی کرنی آپے کر، کرتا کرنی آپ کمائندا۔ اپنی ورنی آپے ور، ورن گوت نہ کوئی رکھائندا۔ ساچے سنتاں اندر مندر جائے چڑھ، نو دوارے پار کرائندا۔ دسم دوا ری آگے کھڑ، آپ اپنا درس دکھائندا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑھ، پنج تت نہ کوئی رکھائندا۔ توڑنہارا قلعہ ہنکاری گڑھ، جوٹھ جھوٹھ میٹ مٹائندا۔ آگنی ہون نہ جائے سڑ، مڑھی گور نہ کوئی دبائندا۔ لوک و دیا نہ رہیا پڑھ، نہ کوئی نام دھیائندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ستجگ ساچا ویکھ دکھائندا۔ ستجگ ساچی رت بسنتا، ہر ہر ویس وٹایا۔ اپنی سیجا آپے ستا ناری کنتا کنتا ناری رُپ سمایا۔ گرکھاں کایا چولی چاڑھے رنگ بسنتا، اتر کدے نہ جایا۔ سو پُرکھ نہ بنجن بنائے بنتا، اپنا نام آپ درڑایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا لیکھ چکایا۔ اپنا لیکھ آپ چکائے، ہر ہر وڈی وڈیائیا۔ ستجگ ساچا ویکھ دکھائے، شبد ست کرے گڑمائیا۔ یت ست دھیرج آپ رکھائے، آپ اپنی بو جھ بھجائیا۔ چرن کول ناتا آپ بندھائے، تندن تند اک رکھائیا۔ آپے رتھ رتھو ہی رتھ چلائے، آپ اپنا رتھ چلایا۔ مہما اکتھنی اکھ جنائے، لیکھا لکھ نہ سکے کوئی رانیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کھیل کھلائیا۔ کھیلے کھیل کھیلنہارا، ایکا کھیل کھلائیا۔ ایکا دوجا

بھیو کھلاونہارا، تیجے نین درس دکھائی۔ چوتھے پد سچ سکھ دھارا، ساچا در سہائی۔ پنچم میلا میلنہارا، جس جن دیا کمائی۔ چھیویں چھپر نہ کوئی سہارا، نہ کوئی
 مندر سہائی۔ ستویں ست پڑکھ نرنجن آپ کرتارا، کرنی کرتا ناؤں دھرائی۔ اٹھائیں تہاں وسیا باہر، دس کسے نہ آئی۔ نو دوار جگت دوار، بھرے بھلی سرب
 لوکائی۔ دسویں میلا میت مرار، گھر بیٹھا بے پرواہیا۔ راما رام لے اوتار، نرگن جوت کرے رُشنائی۔ پنچ تہاں ہو اجیار، لوک مات ویکھ دکھائی۔ غریب
 نمائیاں پاوے سار، آپ اپنے کندھ اٹھائی۔ آپے بنیا میت مرار، چاروں کُٹ ویکھ دکھائی۔ ساچی سینتا کر پیار، آپ اپنا سنگ نبھائی۔ توڑنہار گڑھ ہنکار،
 آپ اپنی بنت بنائی۔ شستر بستر تن شنگار، ایک بان اٹھائی۔ رسنا چلہ جگ جگ مارنہار مار، آپ اپنی دیا کمائی۔ کرے کھیل اگم اپار، بھیو کوئی نہ پائی۔ آپے
 ہوئے وشٹ گردھار، آپ اپنی بوجھ نبھائی۔ آد جگاد کھیل نیار، کرنی کرتا ناؤں دھرائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی
 دھار چلائیا۔ رام راما ہر اوتار، رام روپ اکھواندا۔ کھیلے کھیل کھیلنہار، ساچی کھیل آپ کھلاندا۔ آپ اپنا کر پیار، ساچا میتا آپ اکھواندا۔ بیٹھا رہے
 اک اپتیا، ویکھنہار دس نہ آئندا۔ نہ کوئی مندر نہ مسیتا، گردوار نہ کوئی رکھاندا۔ رام نام اک اندیٹھا، نام رام اک جپاندا۔ پنچ تہاں نہ تپے انگیٹھا،
 ترے گن نہ اگنی لائندا۔ ہر کا بھانا لاگا میٹھا، ہر بھانا آپ ورتاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلاندا۔ کھیلنہار سرب
 کلونتا، ہر ہر جوت جگائی۔ آپ بھجھائے گئی بسنتر، آپ اپنی دیا کمائی۔ بنت بنائے جگا جگنتر، آپ اپنا سنگ نبھائی۔ ایک نام سچا منمنتر، ایک بوجھ نبھائی۔ پار
 کرائے گگن گگنتر، گگن پاتالاں ویکھ دکھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی بنت بنائی۔ بنت بنائی ہر بھگوان، اچرج کھیل
 کھلاندا۔ جوٹھا جھوٹھا ویکھ نشان، آپ اپنا رنگ رنگاندا۔ ہنکاری ویکھ جگت مکان، لکا گڑھ ٹڑاندا۔ رام راما ویکھ میدان، آپ اپنا تیج دکھاندا۔ لہنا دینا
 چکے کان، برہما شو جو لیکھ لکھاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دوارپال ویکھ دکھاندا۔ پوت سپوتا آپ اپنا، ہر ہر وڈی وڈیائی۔ راون راما
 لیکھے لاونا، ایک برہم رکھائی۔ سرشٹ سبائی ایک مارگ لاونا، ایک نام جپائی۔ ایک بھیو آپ گھلاوانا، بھیو رہے نہ رائی۔ چار ورن سنگ نبھوانا، ساچے سنت وٹی
 ودھائی۔ کایا گھر پھیرا پوانا، آپ اپنا کھیل کھلاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کل ورتائی۔ کل ورتتا ہر ہر میتا، بھیو ابھید سمایا۔

جُگ جگ بنائے ساچی بتا، آپ اپنا ویس وٹایا۔ لکھ چوراسی پنت پُنیتا، پنت پُنیت آپ ہو جایا۔ آپے ہست آپے کیٹا، اوچاں نیچاں آپ سمایا۔ آپے ہوئے کوڑا ریٹھا، رس مٹھا آپ ہو جایا۔ آپے ستا دے کر پیٹھا، آپ اپنا گھ چھپایا۔ آپے دیونہارا نام انڈیٹھا، لکھن پڑھن وچ نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا ایک آپ اکھوایا۔ لیکھا لکھنہار کرتار، آپ اپنی کھیل کھلائندا۔ وید ویاسا کر پیار، نارد من سنگ رکھائندا۔ ساچا میتا میتا مرار، آپ اپنا بھیو چکائندا۔ پُران اٹھاراں کرتیار، لکھ چار ستاراں ہزار سلوک لکھائندا۔ باراں اکھر کر اُجیار، پاربرہم جنائندا۔ بھیو ابھیدا کھیل نیار، دس کسے نہ آسیندا۔ زرگن میلا پنچ تت پیار، کاہنا کرشنا رُپ وٹائندا۔ تریلوکی نندن جیواں جنناں دے ادھار، غریب نمائے گلے لگائندا۔ آپے توڑنہارا گڑھ ہنکار، پنچم میل ملائندا۔ تلک لائے لائے چندن، دُرمت میل گوائندا۔ آتم اُپجائے پرمانندن، آپ اپنا درس دکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بندھن آپے آپ کرائندا۔ اپنا بندھن ہر مہربانا، آپے آپ کرائندا۔ آپے گائے اپنا ہتی دند گانا، رسنا جہوا سرب سائندا۔ مایا متا بیسن دے پیس، دھیرج دھیر نہ کوئی دھرائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرتا کر نیہار آپ اکھوائندا۔ گند منوہر لکھی نرائن ہر بھگونت، کول نین آپ اکھوائیا۔ غریب نمائے کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، بدر سُداما گلے لگائیا۔ آپے جانے مہما گنت، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ پنچم میتا پنچ بنائے ساچے سنت، آپ اپنا بھیو کھلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جگ اپنی دھار چلائیا۔ آپے میت آپ مرار، اپنی کل ورتائیا۔ لیکھا کھے سرب سنسار، آپے گھ چھپائیا۔ آپے رتھ رتھو ہی ہو اُجیار، آپے رہیا چلائیا۔ آپے دیوے تن ہنکار، آپے مور چھار رُپ سائیا۔ آپے دیکھے رووے دھاہاں مار، چاروں کُنٹ پھیرا پائیا۔ دیوے درس اگم اپار، دھیرج یت آپ رکھائیا۔ کرے کرائے کر نیہار، جیو جنت ہتھ رکھے وڈیائیا۔ ایکا شبد دے اُچار، گیتا گیان جنائیا۔ اٹھاراں دھیائے کر پروان، سرشٹ کرے رُشنائیا۔ پنچ تت جیو نادان، پر بھ بیڑا پار کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جگ اپنی دیا کمائیا۔ بھیکھ اولٹا ہر زرنکار، ہر ہر دیکھ وکھائندا۔ سرشٹ سبائی بنھے دھار، آپ اپنا مول چکائندا۔ آپ سہائے جمن کنار، ایکا گھاٹ وکھائندا۔ ساگر ترے ادھو چکار، ڈونگھی غار سائندا۔ پوت سپوتاسٹ دُلا، ساچا کلج وکھ وکھائندا۔ پاربرہم پر بھ کھیل نیار، اپنے رنگ رنگائندا۔ کلج کوڑا ہو

تیار، آپ اپنا سبب جھکا سندا۔ پُرکھ ابناشی کرپا دھار، دھرت مات سنگ کر پیار، ساچی گکھ سہا سندا۔ لوک مات ہو اُجیار، آپ اپنا ناؤں دھرا سندا۔ راج راجانا کرے خبردار، شاہ سلطاناں آپ اُٹھا سندا۔ جیواں جتناں دیوے اک ہلار، مایا ممتا موہ دھرا سندا۔ ہوئے ہنگتا بھر بھنڈار، من مت سنگ رلا سندا۔ ایک اکھر کر اُجیار، لکھ چوراسی وچ کھا سندا۔ جوٹھ جھوٹھ بول جیکار، پر بھ اپنا نام الا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیرا رنگ تیرے رنگ چڑھا سندا۔ کلجک کریا اپنا ویس، اپنی کل ورتا سندا۔ دھرت مات کرے آدیس، در درویشا لکھ جگا سندا۔ اپنے رکھے کھلڑے کیس، پر بھ آگے دئے ڈھا سندا۔ وشنو ویکھے باسک سیج، ساگلوں پانگ ہنڈھا سندا۔ ایک داتا زرنیش، ایک بوٹھ بھجھا سندا۔ ایک برہما وشن مہیش، ایک گنپت رہیا اُپجا سندا۔ ایک رامادئے ادیش، ایک کرشن منا سندا۔ چارے وید ویکھے سدا ابھید، ایک منتر رہیا سنا سندا۔ پُران اٹھاراں لکھے لیکھ، لکھیا لیکھ نہ کوئی مٹا سندا۔ سمتر شاستر رہے ویکھ، من مت نال رلا سندا۔ کروڑ تیتیسرا رہیا ویکھ، سُرپت راجا اند سنگ رلا سندا۔ پاربرہم پر بھ لکھ ابھید، دس کسے نہ آ سندا۔ کلجک کوڑا رہیا ویکھ، نیتز نیناں ڈگمگا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن رچا سندا۔ کلجک کوڑا منگے منگ، آگے اپنی جھولی ڈھا سندا۔ پاربرہم ہر نبھاؤنا ساچا سنگ، وچھڑ کدے نہ جا سندا۔ ویکھ دکھانا سُرستی گنگ، جمن کنارے ڈیرہ لایا۔ لکھ چوراسی اندر مندر ہونا بھنگ، در دوارا کھوج کھو جا سندا۔ جوٹھ جھوٹھ چڑھے کنگ، ست دھرم دئے رڑھا سندا۔ سادھ سنت نہ لائے کوئی انگ، بیٹھن گھ چھپا سندا۔ کوئی نہ چڑھے آتم تیج پانگ، نو در سرشٹ سبایا۔ گھر گھر دسے بھکھ ننگ، تاس ترشاناہ کوئے مٹا سندا۔ بیچ وکارا کرے جنگ، کام کرودھ لو بھ موہ ہنکار ہکا سندا۔ ہوئے ہنگتا وجے مردنگ، چاروں گنٹ رہیا سنا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی بوٹھ بھجھا سندا۔ بوٹھنہارا ہر زرنکارا، اپنی دیا کما سندا۔ من مت کر اُجیار، تیرا سنگ نبھا سندا۔ مت متوالی ہوئے خوارا، نہ کوئی ست رکھا سندا۔ بڈھ بیکسی کر بودھ، بودھ جنا سندا۔ آپ بٹھائے اپنی گود، آپ اپنے رنگ رنگا سندا۔ پاربرہم پر بھ جو دھن جو دھ، سورپیر آپ ہو جا سندا۔ میٹ مٹائے کام کرودھ، کایا گڑھ اک سہا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک گیان سمجھا سندا۔ اک لو اک دھیانا، ایک نیتز دئے گھلا سندا۔ ایک راگ ایک گانا، ایک رہیا سنا سندا۔ ایک نام بٹھے گانا، ایک سگن منا سندا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش نہ کوئی جانا، ایک رنگ رنگا سندا۔ اوچ نیچ بھیو چکانا، ایک برہم جنا سندا۔ ایک برہم پچھانا، ایک

رہیا سائیا۔ پاربرہم پر بھ بھیو کھلانا، ایک دھار چلائی۔ سچکھنڈ وکھائے سچ نشانہ، تھر گھر بیٹھا بے پرواہیا۔ ایک ہر ہر مہربانا، ایک الکھ جگایا۔ اگم اگوچر جوتی
 جوت مہانا، نرگن نور کرے رُشایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، آپ اپنی ونڈ ونڈایا۔ کلج تیری ونڈ ہر برہمنڈ، آپے
 آپ ونڈا سندا۔ ویکھنہارا جیرج انڈ، اُتسج سیتج ڈیرہ لائندا۔ آپے کر نہارا کھنڈ کھنڈ، آپے جوڑ جڑا سندا۔ آپے دیونہارا دنڈ، دے مت آپ سمجھا سندا۔
 آپے میٹنہارا بھیکھ پکھنڈ، آپے میٹ مٹا سندا۔ آپے ہوئے ڈھاگن نار رنڈ، کنت سہاگی آپ ہنڈھا سندا۔ آپے وسے گوداوری گنگ، ساگر سندھ آپ
 سما سندا۔ آپ اپنی منگے منگ، آپ اپنی جھولی اگے ڈاھندا۔ آپ اپنے وسے سنگ، سرشٹ سبائی ویکھ وکھا سندا۔ کلج تیرا جگت مردنگ، ہر ساچا آپ
 وجا سندا۔ اتھر بن ایک مانگے منگ، ایڑا اکھرا کھ گھلا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن سرگن ویکھ وکھا سندا۔ نرگن سرگن ویس اول،
 ہر ہرجن لئے جگایا۔ عیسیٰ موسیٰ سچ محلہ، آپے دے اپنایا۔ سنگ محمد چار یاری رلا، آپ اپنی کل ورتایا۔ آپ اپنا ناؤں رکھایا اللہ، آپے نعرہ لایا۔ آپے
 بے عیب و سیا سچا محلہ، آپے گیا سمجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بے عیب پروردگار خلق خدائی ڈیرہ لایا۔ خلق خدائی بے عیب
 پروردگار، ہر گھٹ ڈیرہ لائندا۔ سرب جییاں داسا نچھایا، ایکارُپ درسا سندا۔ حق حقیقت کر وچار، لاشریک ناؤں دھرا سندا۔ مقامے حق پاوے سار،
 آپ اپنا در سہا سندا۔ نور الہی ہو اُجیار، ایکارنگ رنگا سندا۔ انا الحق کر پیار، ساچا مارگ اک جنا سندا۔ خالق خلق ویکھے وگسے کرے وچار، خالق رُپ آپ
 ہو جا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلا سندا۔ چار یار اک محمد، ایکارہ چلائی۔ ویکھ وکھانے ساچا کرم، ایک دھرم جنائی۔
 آپے دوئے ہوئے سرن، در آپے ورن اپنایا۔ اپنی کار آپے کرن، کر کرپا ویکھ وکھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لہنا آپے دینا آپے
 رہیا مکایا۔ سنگ محمد میت مُرار، الہی نور سما۔ منگے منگ منگ دوار، ساچے کعبے سیس جھکایا۔ دو دوآبہ کھیل نیار، پُن صواب نہ کوئی وکھایا۔ ایک چرن
 رکھائے رکابا، شاہ آسوار آپ اکھوایا۔ ویکھنہارا مکہ کعبہ، آپ اپنا ڈیرہ لایا۔ دیونہارا جگت عزا با، دس کسے نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، آپ اپنا کرے رُشایا۔ جوتی نور ہر ہر انت، نورو نور سما سندا۔ چوڈاں طبقات ویکھے اک محلہ، چوڈاں ہٹاں کھول گھلا سندا۔ تیس بتیس آپے ملا، اک

حدیث پڑھائیں۔ آپے کریا ولا چھلا، آپے کھ چھپائیں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا در کھلائیں۔ در دروازہ اپنا کھول، اپنی
 کرے جنائیا۔ ایک کلمہ ایک بول، نبی رسول کرے جنائیا۔ دھرنی دھرت دھول آپے مول، کول کولا آپ کھلائیا۔ آپے ہوئے پنڈت پاندھا رول، گر پیر
 آپ ہو جائیا۔ آپ اپنا پردہ کھول، آپ اپنا دے درسائیا۔ آپے لہنا چکائے دھول، عرش قرص آپ سنائیا۔ نور قرص رہیا ہول، آپے رہیا ہلائیا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے دین اسلام بے پرواہیا۔ دین اسلامی ساچا ج، ہر ہر آپ کرایا، آپے پردے رہیا کج، آپے بھل
 کھلایا۔ آپے کایا کعبہ ویکھے بھج بھج، دوس رین پھیرا پایا۔ دئی دوتی دیوے تچ، سچ امام ویکھ وکھایا۔ رکھنہارا ساچی لچ، سچ خدائی رُپ وٹایا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی دھار چلایا۔ دھار چلایا شاہ حقیر، نور نور سماندا۔ آپے پیر دستگیر، مساق شیخ ملا آپ اکھوائیں۔ آپے
 دیوے آب حیات ساچا نیر، آپے مصلا ہیٹھ وچھائیں۔ پنچ تت کڈھے پیر، نیوں نیوں سجدہ آپ کرائیں۔ آپے چٹے اُتے کھچی لکیر، حق بحق آپ
 وکھائیں۔ آپے ہوئے دستگیر، آپ اپنا سنگ رکھائیں۔ آپے توڑے جگت زنجیر، بندھن بندھ آپ تڑائیں۔ آپے بٹھنہارا بیر، آپے ویکھ وکھائیں۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک نور نور الہی، دو جہاناں سچ ملاجی، چوڈاں لوکاں چوڈاں ہٹاں و نجا را آپ ہو جائیں۔ دین اسلام کر
 پردھان، کلج ڈنک و جایا۔ ویکھ وکھان راج راجان، شاہ نواب ویکھ وکھایا۔ پُن صواب اک گیان، احباب رباب و جایا۔ ایک کلمہ ایک گان، ایک کن سنایا۔ ایک
 ویکھے مار دھیان، جنم مرن وچ نہ آیا۔ مڑھی گور پون مسان، خاکی خاک رمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ناؤں دھرایا۔
 ناؤں دھر نرگن رُپ نرکار، نانک جوت جگائیا۔ پار برہم پر بھ ہو اجیار، پنچ تت بیٹھا ڈیرہ لایا۔ ست سرُپ سچی سرکار، شاہو بھوپ آپ اکھوائیا۔ مات
 پتا گھر ست ڈار، تریلوک وٹی ودھائیا۔ برہما وشن شو دیوت سُر لائن پھولن برکھا دھار، گن گندھرب کرن شنوائیا۔ غریب نمائیاں جے جیکار، کایا مندر
 سب کرایا۔ توڑنہارا گڑھ ہنکار، لوک مات کرے رُشنائیا۔ ساچے مندر ہو اجیار، پنچ تت سچ وچھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے در
 آپے ویکھ وکھائیا۔ نانک ہر ہر ہر پیتا، ہر ہر آپ سمایا۔ آپے ہویا ٹھانڈا پیتا، سائک ست آپ ورتایا۔ رسنا گایا اک اتیتا، نرگن نور ہوئے رُشنائیا۔ اپنا منوآ

آپے جیتا، مایا موہ چُکایا۔ آپے ہو یا پتت پُنیتا، پتت پاؤن نام دھرایا۔ آپ چلائی اپنی ریتا، آپ اپنا رُوپ وٹایا۔ در دوار ویکھیا اک اندیٹھا، پُرکھ ابناشی
 بیٹھا ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا تھان سہایا۔ نرگن جوت کر اُجیار، شبد سگھاسن ڈیرہ لائی۔ نانک ویکھے سچ دوار، نیوں
 نیوں سیس جھکائی۔ اک اِکلا اینکار، ایکا نُور درسائی۔ نانک مِتا ملیا پیار، ساچا دھام سہائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نانک میلا ایکا گھر،
 گھر سہنجنا جگے جوت آد نرنجا، دوسر در نہ کوئی رکھائی۔ نانک درشن ہر ہر پا، جوتی جوت سما۔ نیوں نیوں سیس جھکا، آپ اپنا بھیٹ چڑھایا۔ پُرکھ ابناشی
 دیا کما، ایکا شبد سنا۔ نام ست جھولی پا، شبدی رنگ رنگیا۔ لوک مات دینا سنا، ساچا مارگ اک دکھایا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاں، جیو جنت لئے ترایا۔
 گرگھاں دیوے ٹھنڈی چھاں، سر اپنا ہتھ لگایا۔ اتم ویلے پکڑے بانہ، تیرا میرا بھیو نہ رایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نانک نام دتا
 و، ایکا نام سمجھایا۔ نانک ور گھر ساچا پا، لوک مات ویکھ دکھائندا۔ چارے ورنال دئے سنا، ایکا دُجا بھیو چُکائندا۔ نام ست منتر درڑا، ہوئے گڑھ
 تڑھائندا۔ اندر چڑھ پھیرا پا، آپ اپنا درس دکھائندا۔ جس جن لڑ دئے پھڑا، کر کرپا پار کرائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہارا
 ساچا در، چار کُنٹ دہ دشا پھیری پائندا۔ نانک گر چار کُنٹ جیکارا، ایکا ایک لگایا۔ پار برہم پر بھ بے پرواہ، تیرا بھیو کسے نہ پایا۔ سادھ سنت گر پیر اوتار
 رہے گا، دوس رین دھیان لگایا۔ کلجگ کوڑ گڑیارا گیا چھا، چاروں کُنٹ اندھیرا پایا۔ راج راجان کرے نہ کوئی نیا، دھرت مات رہی گر لائی۔ نہ کوئی سہائی
 گُو ماں، براہ رُوپ نہ کوئے دھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا شبد دُھر فرمان، ہر ہر آپ جنایا۔ دُھر فرمانا ہر بھگوانا، نانک گر
 جنائی۔ پار برہم پر بھ سد مہربانا، جگ جگ ویس وٹایا۔ ستاں دیپاں بٹھے گانا، لکھ چوڑاسی کرے گرٹائی۔ جوتی نُور پرگٹ ہوئے نہکلنک بلی بلوانا، مات پت نہ
 کوئی رکھائی۔ وید ویاسا ہو پردھانا، ایکا لیکھا گیا لکھائی۔ پُوت سپوتا براہمن گُوڑا، دو جہانا اُچے ٹلے ساچے پرت پھیرا پایا۔ دین الاهی بٹھے گانا، اک امام
 وجے ودھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نانک میلا ساچے گھر، ساچی بوجھ بُجھائی۔ ایکا ت ہر سمجھا، اتم برہم جنایا۔ نانک ستگر لیکھ
 لکھا، آپ اپنا ویکھ دکھایا۔ گرگھ ساچے لئے جگا، انگد انگیکار کرایا۔ ایکا جوتی دئے جگا، دُجا در سہایا۔ تیجانیتز دئے کھلا، اندھ اندھیر مٹایا۔ چوٹھے پد جائے

سما، بھیور ہے نہ رایا۔ پنچم میتا دے سنا، اند تال وجایا۔ امرت جام دے پلا، ترشنا بھکھ مٹایا۔ بجر کپائی دے تڑا، دئی دوتی پردہ لاہیا۔ آتم سیجا دے بہا، سچ سنگھاسن اک وچھایا۔ اپنی جوتی آپے لئے ملا، نانک گر وڈی وڈیایا۔ نظری آئے بے پرواہ، اکھ نرنجن ویس وٹایا۔ سچکھنڈ دوارا ساچا تھاں، نرگن جوت کرے رُشایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جوت جگایا۔ جگے جوت انگد در، اپنا شبد جنایا۔ آپے دیونہارا ور، آپے کرے کڑمایا۔ آپ اپنا اگے دھر، آپے سیس جھکایا۔ امرداس لیا پھر، بردھ اوستھا لیکھے لایا۔ غریب نمانے اندر وڑ، ایکا بوجھ بھجھایا۔ آپے پردہ دیوے پاڑ، ایکا بیٹھا آسن لایا۔ اپنا اکھر آپے پڑھ، آپے کرے پڑھایا۔ امرداس گر پھڑیا لڑ، گھر ساچے وٹی ودھایا۔ رام داس اگے کھڑ، ایکا روپ وٹایا۔ سر سروور ساچا بھر، ساچا تال سہایا۔ چار ورنان وکھائے ایکا گھر، اوج نیچ نہ کوئے جنایا۔ گر ارجن توڑنہارا گڑھ، شبد کھنڈا ہتھ اٹھایا۔ کرے پرکاش ناڑی نڑ، شبدی شبد وڈی وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی جوت جگایا۔ ارجن گر ہر مہربان، ایکا ایک اٹھایا۔ دھردر گاہی وکھائے سچ نشان، سچکھنڈ آپ جھلایا۔ بودھ اگادھ شبد مہان، آتم انتر آپ اُپایا۔ نانک گر ویکھے مار دھیان، انگد انگ لگایا۔ امرداس کر پروان، رام داس نظری آیا۔ ارجن گر کر پچھان، اپنا سیس جھکایا۔ پُرکھ ابناشی دیوے دھر فرمان، ساچا لیکھا لیکھ لکھایا۔ سادھ سنت کر پروان، بھگت بھگوت میل ملایا۔ ایکا دھام بہائے گوپی کاہن، سیتا رام لئے ترایا۔ گر وگرنتھ جگت مہان، بودھ ابودھا آپ لکھایا۔ ساچی سکھیا جیو جہان، اپنی دے سنا یا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی گرلان، انجیل پُران اک پڑھایا۔ آپ کھلائی سچ دکان، چوڈاں ہٹاں ویکھ وکھایا۔ برہما ویتا آپے گان، چارے کھ گھلایا۔ شو شکر اٹھے نوجوان، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ کروڑ تیتیس سنگ پردھان، دوئے جوڑ بیٹھے سیس جھکایا۔ یش گن گدھرب سارے گان، ایکا در سہایا۔ بھگت بھگوت ویکھ وکھائے دو جہان، تریلوکاں پھیری پایا۔ آون گوَن میٹ مٹان، ترے بھون ہوئے سہایا۔ آون جاون چکے کان، جس جن اپنی بوجھ بھجھایا۔ آتم برہم اک گیان، پاربرہم سمجھایا۔ جوٹھا جوٹھا موہ تڑان، ناتا بدھاتا اک بندھایا۔ راگی نادی ایکا گان، دھنی ناد اک وجایا۔ امرت آتم پین کھان، نچھر جھرنا آپ جھرایا۔ نیڑ نہ آئن پنچ شیطان، جو جن نیز لوچن درشن پایا۔ آتم مدھ اک بان، گر پورے جگت دوایا۔ پاربرہم پر بھ کر پچھان، جگ جلندا پار کرایا۔ گھر ساچے سدا مہربان، آپ اپنا رنگ

چڑھایا۔ ویدی سوڈھی جد ستان، ہر ساچا جوت جگایا۔ ہر گوبند نوجوان، بستر شستر تن سجایا۔ ہر رائے ہر مہربان، ہر کاروپ سمایا۔ بال اوستھ بال نادان، نرگن کرے رُشنایا۔ ناواں گر نو در کر پچھان، آپ اپنا بھیٹ چڑھایا۔ دلی دوار کر پردھان، درد دینا آپ ونڈایا۔ پوت سپوتماست دُلا، گوبند ویکھ دکھایا۔ لوک مات کر اُجیار، آپ اپنا میل ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ گوبند گرسٹ دُلا، ہر ہر آپ جگایا۔ آپ اپنا کر پیارا، آپ اپنا میل ملایا۔ سرشٹ سبائی کرے اُجیار، دیوے وڈ وڈیایا۔ ایکا بھئے سیس دستارا، کلغی توڑا آپ دکھایا۔ شاہو بھوپ سچا آسوارا، شاہ آسوار ناؤں دھرایا۔ نام کھنڈا تیز کٹارا، تن گاترے آپ لٹکایا۔ اٹھے پہر دیوے پہرہ، اکال پُرکھ سیو کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن سرگن میل ملایا۔ ایکا نگر ایکا گھر، ایکا جوت جگایا۔ آپے رکھیا گھلا ویہڑا، چاروں کُنٹ پھیرا پایا۔ کرنہارا حق نبیڑا، بھل رہے نہ رانیا۔ جگ جگ دیونہارا گیڑا، آپے لٹھ رہیا بھوایا۔ غریب نمائیاں بھئے بیڑا، ستاں دیپاں گڑھ تڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے نور کرے رُشنایا۔ جوتی نور ہر اُجالا، گوبند روپ سمایا۔ دیناں بندھپ دین دِیالا، دیندھ اکھوایا۔ کلجگ انتم ہوئے کرپالا، آپ اپنا ویس وٹایا۔ سنگ رکھائے کال مہاکالا، آد شکت رنگ رنگایا۔ آد بھوانی بالی بالا، سگلا سنگ رکھایا۔ توڑنہارا جگت جنجالا، نو در کرے رُشنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا سنگ نبھایا۔ سگلا سنگ ہر رکھنا تھ، اپنا آپ نبھائندا۔ آپے ہو تریلوکی ناتھ، تنال لوکاں پھیرا پائندا۔ آپ چلائے اپنی گاتھ، آپ اپنا نام چپائندا۔ آپ چلائے اپنا راتھ، رتھ رتھو ہی آپ اکھوائندا۔ لہنا چُکائے پوجا پاٹھ، آپ اپنا سنگ رکھائندا۔ آپے آپ سر سرور مارے ٹھاٹھ، آپ اپنا تال سہائندا۔ آپ بنائے اپنا ہاٹھ، جگ جگ ویس وٹائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گوبند میلا ساچے گھر، گھر ساچا اک دکھائندا۔ گوبند تیرا میل ملاوا، گھر ساچے وٹی ودھایا۔ ست پُرکھ بندھائے ساچا دعوا، گنو غریباں ہوئے سہایا۔ لہنا دینا چُکائے پُتراں ماواں، گریازاری رہیا کرائیا۔ بل دھارے بھجاں باہواں، بستر شستر اک پہنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گوبند میلا ساچے ماہیا۔ گوبند گرسٹا بلکار، ہر ہر آپ اپایا۔ دیوے درس اگم پار، آپ اپنا در سہایا۔ پنچم مینا پنچم کر پیارا، اپنے رنگ رنگایا۔ پار دکھائے کھنڈے دھار، دھیرج دھیر دھرایا۔ آپ اپنا اتوں وار، آپ اپنا سیس جھکایا۔

پنچم رنگ رنگے کرتار، رنگنہارا دس نہ آیا۔ ساچی سکھیا گر وچار، گومت ایہہ سمجھایا۔ پنچ گنگ لئے رکھ، ہو پر تکھ اپناروپ آپ اُپایا۔ سرشٹ سبائی نیتز
 پیکھ اڈنے لکھ، چاروں گنت بیٹھے راہ تکایا۔ سنت بھگت بھگونت لئے رکھ، بے کھماں دئے سزایا۔ جوٹھ جھوٹھ نیل پائے نک، چاروں گنت پھرایا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گوہند میل ملایا۔ پنچم مینا پنچم شنگار، تن ہر آپ کرائندا۔ شستر بستر اپرا، آپے ویکھ دکھائندا۔ آپے بنھ پٹی
 دستار، تن گاترے آپ لٹکائندا۔ چار ورنان کر اُجیار، ایک دھام سہائندا۔ دوئے جوڑ کر نمسکار، پُرکھ اکال منائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، اتنم لہناجگ جگ دینا، نیتز نیناں آپ رنگائندا۔ گر گوہند ہر رنگ راتا، ایک رنگ رنگایا۔ اپنا گھر آپ پچھاتا، آپے کھیل کھلایا۔ سنگ تجایا پتراں ماتا،
 سرسا پار کیناریا۔ گر کھماں دیونہارا ساچی داتا، گڑھی اندتجا رہیا۔ مٹی رین اندھیری راتا، ساچا چند چڑھا رہیا۔ ساچی سیج اک سجاتا، ستھر سولاں ہیٹھ وچھا
 رہیا۔ آپ سنائے اپنی گاتھا، شبد سنہیرا اک گھلایا۔ مکھی تیر ٹیکے ماتھا، چلہ کمان اٹھا رہیا۔ تیرا نبھیا ساچا ساٹھا، سمرتھ پُرکھ اک دھیا لیا۔ لہن دین ناتھ
 اناتھا، سرن تھاری اوٹ رکھایا۔ تُوہی پتا تُوہی ماتا، ہوں بالک روپ سمایا۔ بیٹھا رہے اک اکانتا، تیرا بھوکے نہ پایا۔ آد جگادی مارے جھاتا، جگ جگ
 ویس وٹایا۔ چرن کول بندھائے ناتا، چار ورنان جوڑ بڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گوہند ویکھے ساچے گھر، گھر ساچے ڈیرہ آپے لایا۔
 پنچ تت ہر گوہند، کایا شبد شنگاریا۔ میٹ مٹائی سگلی چند، پتا پوت آپ واریا۔ پاربرہم تیری ایک انس، دُشٹ دمن ویکھ دکھایا۔ تیری دھار تیرا ساگر سندھ،
 تیری جوت نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، بے انت بے انت نانک رسنا گایا۔ تن نگارے لگے چوٹ، رنجیت نگارہ اک وجایا۔ گر کھماں کڈھے کایا کھوٹ، دے
 مت آپ سمجھایا۔ کلجگ بھری نہ اچے پوٹ، مایا متا موہ ودھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر گوہند ساچا سنگ نبھایا۔ شبد جنائی ہر
 زرنکارا، ایک ڈنک وجائندا۔ گر گوہند سٹ ڈلارا، ایک دُھن سنائندا۔ تیرا میرا اک پیارا، ایک رنگ رنگائندا۔ ہوں پُرکھ تُوں ساچی نارا، ساچی سیج ہنڈھائندا۔
 چار ورنان کرنا اک پیارا، ساچا مارگ لائندا۔ پنٹھ خالصہ کر تیار، ایک روپ درسا ئندا۔ ایک اللہ ایک نعرہ، انا الحق اک دکھائندا۔ ایک رام کر پیارا، سینا سرتی
 آپ پرنا ئندا۔ ایک کرشنا سوہے دوارا، ایک مورمٹ ٹکائندا۔ ایک وشنو مارے نعرہ، چتر بھج اک جنائندا۔ ایک برہما گائے وارو وارا، در دربارے ویکھ

دکھائندا۔ ایک شکر میت مرارا، گر گر آپ اکھوائندا۔ ایک اندر بخشنے دھارا، ایک رنگ رنگائندا۔ کروڑ تینتیس کرے پیارا، تیرا راہ نکائندا۔ اٹھاراں برن پار
 کنار، چوہاں ورنناں ویکھ دکھائندا۔ ایک برہم سرب پیارا، ایک نور درسا ئندا۔ کلجگ اتم کھیل نیارا، بھو کوئی نہ پائندا۔ گو بند گو بند ڈھیہہ ڈھیہہ پے دوارا،
 دوئے جوڑ سیس جھکائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی مت اپنی گت آپے آپ جنائندا۔ متگت پڑکھ کرتار، گو بند بو جھ بھجائیا۔ اتم
 بخشنے سچ پیار، نانک ہتھ وڈیائیا۔ دین اسلام نہ ابلے رت، نور الہی درشن پائیا۔ رام رت جو گئے رت، رتی رت رہے نہ رائیا۔ کرشنا دروپتی رکھیا ست،
 جگت پردہ نہ کوئی ہٹائیا۔ وید ودانتا اےجے بیجے وت، چاروں گنت وجے ودھائیا۔ پُران اٹھاراں بٹھے نت، ناتا بدھاتا ویکھ دکھائیا۔ آپے دیونہارا ست، ست
 سنتو کہ اک جنائیا۔ انجیل قرآن گائے گتھ، بنس بنسا دے سمجھائیا۔ پنچم میتا پنچم ویلا ویکھے وت، جو جن رہے سیس جھکائیا۔ سجدہ دھام ایک بانگ ایک دھام
 اکٹھ، ایک رہیا سنائیا۔ ایک تیرتھ ایک تھ، گنگا گوداوری اک جنائیا۔ ایک پوجا ایک پاٹھ، ایک در سنائیا۔ ایک نہاؤنا ایک نہات، سر سرور اک رکھائیا۔ ایک دیوا ایک
 بات، ایک رہیا جگائیا۔ ایک میتا کملاپات، ایک کنت اکھوائیا۔ ایک پچھنہارا وات، جگ جگ ویس وٹائیا۔ گر مکھاں گر سکھاں ہر جن دیوے ساچی دات، شبد بھنڈار
 آپ ورتائیا۔ ہر کا نام سچی کرامات، پار برہم دے ملایا۔ بند کوڑی کھولے تاک، جو جن رسنا گائیا۔ شبد چڑھائے ساچے راک، دو جہاناں پار کرائیا۔ آپے
 ہو یا پاک، پروردگار سچ ہنڈھائیا۔ لیکھے لائے خاکی خاکی، خاکی خاکی آپ رمائیا۔ آدانت کوئی نہ دے عاقی عاق، میٹ مٹاوے خدی خدائیا۔ جوتی
 جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر گو بند آپ اپنا رہیا بھجائیا۔ گو بند اٹھ ست ڈلار، ہر ساچے شبد جنایا۔ پار برہم ہو یا خبردار، تیرا تیری جھولی پایا۔
 چوہاں طبق ویکھے محمد یار، چار یاری سنگ رلایا۔ انجیل قرآنا بٹھی دھارا، آپے میل ملایا۔ وید پُراناں کر اُجیار، راگ راگنی سیوا لایا۔ نارد من خبردار،
 چاروں گنت رہیا دوڑایا۔ سُرستی سُرست کر اُجیار، نام بینا اک وجایا۔ نو نو ست روپ اپار، بھجاں ویکھ دکھایا۔ چار ست برہم اُتپت، آپ اپنے رنگ رنگایا۔
 براہ تیری پاوے سار، یکے پُرش ناؤں دھرایا۔ حیکریو ہو اُجیار، نرائن نر روپ وٹایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ رنگایا۔
 رنگنہارا ہر بھگوانا، ایک نور الہیا۔ جگ جگ ویکھے مار دھیانا، دُور دُراڈا بے پرواہیا۔ جگت جگ جیو ہوئے نادانا، پنچ شیطانا وسے اپنا آپے رہے گر لایا۔ سچ نہ

ملیا نہ سچ گیانا، سچ سچ نہ کوئی جنائیا۔ کایا پنچم ہو پردھانا، من منو آدہ دشا پھرے واہو داہیا۔ مت متوالی ہوئی نادانا، دوئے نین رہی شرمایا۔ بُدھ بیک نہ
 کوئی رکھانا، سچ نہ کوئی جنائیا۔ شبد گر مہربانا، ایک ایشٹ دیو اکھوائیا۔ گر گوہند منگے منگ دیونہارا دھر فرمانا، اکال پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ اجوئی رت رُپ رنگ
 نہ کوئی پچھانا، نرگن نرگن کھیل کھلایا۔ ساچی مورت ہر دھر، ناد تورت اک وجایا۔ جییاں جنتاں دیوے شبد ور، شبدی شبد کری گڑمائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گوہند دیوے ساچا ور، انت تیرا بیڑا بنے لایا۔ ہر بھگونت ہر مہربانا، ہر ہر میل ملنیا۔ ہر ہر دیوے ساچا دانا، جگ جگ
 ویکھ وکھنیا۔ آپے سیتا آپے راما، آپے بیڑا بنھیا۔ آپے گوپی آپے کاہنا، آپے منڈل راس وکھنیا۔ آپے عیسیٰ موسیٰ ہو پردھانا، آپے سنگ محمد چار یاری
 بیڑا بنھیا۔ آپے نانک گر کر پردھانا، لوک مات دیوے نام دھنیا۔ گوہند سٹ اک پچھانا، دو جہاناں چڑھیا ساچا چنیا۔ ست سنتو کھی بنھے گانا، دس نہ آئے
 آتم انھیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گوہند دتا ساچا ور، گھر ساچا اک سھنیا۔ گھر سھائے دھر دربار، ہر بیٹھا بے پرواہیا۔ نرگن جوتی
 کر اُجیار، شبد سنگھاسن ڈیرہ لایا۔ پاوا چول نہ کوئی تیار، نہ کوئی باڈی بنت بنایا۔ نہ کوئی دے چوہدار، نہ کوئی چور جھلایا۔ پنچ تت نہ کوئی آکار، رکت بوند
 نہ کوئی رکھایا۔ نہ کوئی دھنی ناد وجے دھکار، سرتال نہ کوئی رکھایا۔ برہما وشن شونہ کوئی پیار، کروڑ تیتسا نہ سنگ رکھایا۔ کھانی بانی نہ کوئی اُجیار، انجیل
 قرآن نہ کوئی پڑھایا۔ وید ودانتا نہ کوئی پسا، نہ کوئی رچن رچایا۔ جل تھل جگنل جوہ نہ کوئی پہاڑ، ڈونگھی کندر نہ کوئی نظری آئی۔ لکھ چوڑاسی نہ رنگ
 اپار، ترے گن نہ کوئے گڑمائیا۔ گر پیر نہ کوئی اوتار، سادھ سنت نظر نہ آئی۔ اک اکلا اینکار، اکال مورت اکھوائیا۔ جوت سروپ کر آکار، نراکار بیٹھا
 ڈیرہ لایا۔ ہر ہر کھیل اپار، جگ جگ ویس وٹایا۔ گر گوہند دے سہار، ایک شبد سنایا۔ شبد سٹ دو جہان، جگت دلال آپ بنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، آپے دیونہارا ور، آپے پور کرایا۔ ساچا ور ہر مہربان، ایکا بوجھ بُجھاندا۔ گوہند لیکھا دے جنا، کلجگ انتم ویکھ وکھاندا۔ وید ویاسا گیا
 لکھا، چار لکھ بٹی ہزار کلجگ اودھ چکا سندا۔ آپ اپنی ونڈ ونڈا، آپ اپنا تیج دھرا سندا۔ کھنڈ کھنڈ آپ کرا، ساچا کھنڈا ہتھ اٹھاندا۔ بھیکھ پکھنڈا دے مٹا،
 سویا کوئی رہن نہ پاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گوہند دتا ور، انتم ویلا پرگٹ ہوئے ساچا سجن سھیا، نہہلنک آپ اپنا ناؤں

دھرائند۔ جوت دھرائے انتم ویلا، ہر ہر جوت جگائند۔ سرشٹ سبائی بھلائے کر کر دل چھل، آپ اپنا روپ وٹائند۔ گر گوہند تیرا دھام اولائے مل، دس کسے نہ آئند۔ آپ وسیا نچل گھراٹل، اُج محل سہائند۔ جوتی شبدی رہیارل، نورو نور دکھائند۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا راہ دکھائند۔ کلجگ انتم ویس وٹاونا، ہر ہر وڈی وڈیائی۔ گوہند تیرا سنگ نبھاونا، سمبل نگری ویکھ دکھائی۔ ساڈھے تن ہتھ بنت بناونا، گھر گھر وچ دے لٹکائی۔ جیو جنت کسے دس نہ آونا، لیکھا لیکھا نہ کوئی لائی۔ نیلا نیلی دھاروں پار کراونا، سولاں کلیاں آسن پائی۔ شاہ آسوار ڈیرہ لاونا، کلغی توڑا نام لٹکائی۔ براہمن گوڑا ویکھ دکھاونا، پوت سپوتابے پرواہیا۔ اچاٹلا پار کراونا، بجر کپاٹی آپ تڑائی۔ شبد گر نال رلاونا، ایک ڈنک وجائی۔ لوآں پریاں آپ اٹھاونا، لوک مات ویکھ دکھائی۔ دھرت مات سگن مناونا، نال کچھی کرے گڑمائی۔ وشنوں ونسی کھیل کھلاونا، تن بستر لال چھہائی۔ پیلا ویس نظری آونا، رنگ رنگیلا مادھو ماہیا۔ کچن رنگ ویکھ دکھاونا، ہر کالی دھار مٹائی۔ نوست تیل چڑھاونا، لوآں پریاں ویکھ دکھائی۔ جوت زرنجن سیو لگاونا، انحد سیو رکھائی۔ کاگی کاگ ہنس بناونا، راگی راگ الائیا۔ انادی ناد اک وجاونا، برہما آپ سٹائی۔ بودھ اگادھ شبد چلاونا، وید پُراں بھیونہ رائیا۔ گوہند سٹ آپ اٹھاونا، ہر وڈ وڈیائی۔ ساچا مارگ سرشٹ لگاونا، اوچ نیچ رہے نہ رائیا۔ راؤ رنگ راج راجان شاہ سلطان ایک تھان بہاونا، ایک جاپ جپائی۔ ایک ویدیا گیان درڑاونا، ایک برہم سہائی۔ ایک مندر گرو دوار مسجد آپ رکھاونا، شودوالا مٹھ اک کرائیا۔ لکھ چوراسی کایا چیتھرا آپ رنگاونا، رنگن والا اک ہو جائیا۔ ایک جوتی نور درساونا، گھر گھر پھیرا پائی۔ جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پاونا، کام کرودھ نہ ہوئے ہلکائی۔ ست سنتو کھ دھیرج یت آپ بندھاونا، ہر نام وڈ وڈیائی۔ پُرکھ ابناشی شبد گاونا، اکال پُرکھ اک منائی۔ چرن سروور ساچے تیرتھ سرشٹ سبائی نہاونا، دُرمتم میل گوائیا۔ ایک کٹنہارا آون گونا، لکھ چوراسی پھند کٹائی۔ ایک لیکھ لائے انجا پونا، پون سواسی اک دکھائی۔ آپے مارے منو آراونا، رام نام وڈی وڈیائی۔ ایک دو جا بھیو چکاونا، آپ اپنا لڑ پھڑائی۔ ایک میٹے کامنی کامنا، ایک ترشنا بھکھ گوائیا۔ ایک چنڈی چکائے دیک دامن، ایک کرے جنائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، کلجگ ویکھے جھوٹھی چھاہیا۔ کلجگ جھوٹھا لشکر، ہر ہر ویکھ دکھائی۔ پرگٹ ہوئے بے پرواہ، آپ اپنا بیڑا بنھیا۔ اک دسائے ساچا ناں، چیتن روپ آپ چیتنیا۔ استھول پھڑے آپے بانہ، کارن ہر ہر

مَیَا۔ سوچھ کرے سچ نیاں، وڈ داتا ہر ہر دھنیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھنہارا ساچا ہر، ہر جگ جگ کھیل کھلنیا۔ کلجگ اتم ویس
 وٹاونا، گوہند بوجھ بُجھایا۔ پُرکھ ابناشی جامہ پاونا، آپ اپنا ناؤں رکھایا۔ پنج تت کوئی دس نہ آونا، گوہند سنگ نبھایا۔ شبد ڈنک اک وجاونا، مردنگ ہتھ
 اٹھایا۔ آپ اپنا ناؤں دھراونا، آپ اپنا آپے گایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، لہنا دینا اپنی جھولی آپے پایا۔ کلجگ
 تیرا ست نگارہ، ہر ہر آپ وجا سندا۔ ویکھ دکھائے سرشٹ سبائی چاروں گنٹ دہ دشا دھارا، جیو اندھیارا آپ جگا سندا۔ پاربرہم پر بھ پائے سارا، رُپ
 انُپ درسا سندا۔ نام ڈنک اگم اپارا، ایک ایک وجا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، آپ اپنا ناؤں دھرا سندا۔ ناؤں
 دھر ہر نرنکار، آپ اپنی جوت جگایا۔ نہہکنک لئے اوتار، سرشٹ سبائی ویکھ دکھایا۔ سنت سہیلے لئے اُبھار، ہر بھگت میل ملایا۔ دُشٹاں کرے مات سنگھار،
 دیوے آپ سزایا۔ ساچا در سہائے اک دربار، ایک رنگ رنگایا۔ میل ملاواناری نار، نر نرائن آپ کرایا۔ بردھ بال جوناں لائے پار، جو جن رہے
 سرناٹیا۔ چار ورنناں سچا سکدار، ایک ایک پُرکھ اکھوائیا۔ میت مُرار ہو تیار، آوے جاوے ویس وٹاٹیا۔ گیت سہاگی گائے وارو وار، سو پُرکھ نرنجن آپ سناٹیا۔
 بُکھھا ننگتا اترے پار جو جن درشن پائیا۔ ایک در سہنتا جیو جنت سادھ سنت کر پیار، ایک ایشٹ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ
 تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، اپنی جوت کرے رُشناٹیا۔

ساچے گھر ہر ہر بھوگ، ہر ہر آپ لگایا۔ گر سنگت میلا دھر سنجوگ، جگ وچھڑے جگ میل ملایا۔ دیوے درس در اموگھ، نیتز نین گھلایا۔ ہوئے
 کٹنہارا روگ، امرت اتم جام پیایا۔ گر پرسادی گر پرساد ملے ساچی چوگ، ترشنا بُکھھ مٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت دیوے
 ساچا ور، ور داتا اک ہو جایا۔ ہر سنگت ہر میلیا، پاربرہم کرتار۔ در سوہیا گرو گر چیلیا، گر گوہند میت مُرار۔ رام راما سجن سہیلیا، کاہنا کرشنا آپ مُرار۔
 کٹنہارا دھرم رائے دی جیلیا، بھو ساگر اترے پار۔ اچرج کھیل پاربرہم کل کھیلیا، کل کلکی لئے اوتار۔ آپے وسے دھام نویلیا، دس نہ آئے وچ سنسار۔

جوتى جوت سرُپ هر، آپ اپنى جوت دهر، هر سنگت بخشه چرن پيار۔ چرن پيار هر هر ريت، هر جن آپ چلايَا۔ دو جهانان ساچا ميت، گهر مندر ويكه
 وكهائيا۔ آد جگادى اچرج ريت، آپ اپنے هتھ ركھائيا۔ ديہرا مندر كايا سچ مسيت، گر پورا بيٹھا آسن لايَا۔ هر جن مانس ديہى جائے جيت، چرن كول اُپر
 دھول ساول ساول جو جن دھيان لگايَا۔ جوتى جوت سرُپ هر، آپ اپنى كرپا كر، گرگھ ويكهے ساچے پھل كول، پھل بھلواڙى مات لگايَا۔ هر سجن هر پايا،
 نيز نين اگھاڙ۔ گهر مندر اڪ سھايا، جنگل جو اُجاڙ پھاڙ۔ منگل ساچا گايا، انخد شبد سچي دھنڪار۔ دُنگھي بھوري پار كرايا، كر كراپا پار اُتار۔ جوت نرنجن كر
 رُشايَا، ميٹ مٹائے اندھ اندھيار، دسم دواى كُنڌا لاهيا، گرگھان كرے خبردار۔ آتم سيجا ميل ملایا، سھايا بنك سچا دربار۔ نارى كنتا رُپ وٹايا، ميل مليا
 پُرڪھ بھتار۔ هومے سنساروك مٹايا، جوتى جوت سرُپ هر، آپ اپنى جوت دهر، گرگھ ساجن لائے پار۔ هر سجن هر ميترا، ايك ايكنكار۔ جن بھگتاں كايا
 چولى رنگے چيتھرا، دُرمت ميل اُتار۔ مٹھا كرے كوڙا ريٹھرا، امرت بھرے سچ بھنڌار۔ وسيا دھام اڪ انڌيٹھرا، بن سنگر پورے كوئے نه پائے سار۔
 جوتى جوت سرُپ هر، آپ اپنى جوت دهر، گلج تيرى اتم ور، گرگھ ساجن لائے اُبھار۔ هر ساجن ميت سجن، نرنجن رُپ اپار۔ گرگھ ميلا آد نرنجنا،
 سوہے بنك سچا دوار۔ چرن دھوڙ كرائے ساچا مڃنا، مایا موہ نوار۔ جو گھريا سو بھجنا، تھر رھے نه وچ سنسار۔ سنگر پورے پردہ كجنا، آد جگاد لائے اوتار۔ نام
 چلائے سچ جھاننا، چار ورنان لائے پار۔ آپے رچيا اپنا كاجنا، كرتا پُرڪھ كھيل نيار۔ شبد اگما مارے واجنا، جوتى جوت سرُپ هر، آپ اپنى كرپا كر، هر جن ميلا
 اڪ دوار۔ هر مندر هر پايا، گهر گبھير سرُپ۔ ايك دوجا بھو چكايَا، ميل ملاوا شاھو بھوپ۔ تيجا نين اڪ گھلایا، درس دكھايا چوتھى كوٹ۔ چوتھے پد هومے
 سھايا، پنج تت وڪارا گيا چھوٹ۔ چھويں چھپر نه كوئي جنایا، گرگھان گرگھان آپے گيا توٹھ۔ جوتى جوت سرُپ هر، آپ اپنى جوت دهر، گرگھان ديوے نام
 ور، هر جن ميلا ساچے در، تن نكارے لائے چوٹ۔

★ ۴ گھنٹہ ۲۰۱۵ بکرمی جموننت سنگھ دے گھر اٹارسی شہر مدھیہا پردیش ★

زرگن جوت ہر زرنکار، ایکا رُپ سمانیا۔ آدن انتا کھیل اپار، جگ جگ ویس وٹانیا۔ پُرکھ اکالا ہو اُجیار، آد شکت سمانیا۔ لکھ چوراسی پسر پساہ، آپ اپنا آسن لائیا۔ پاربرہم پر بھ بھو نیا، ایکا ویکھ وکھانیا۔ سو پُرکھ زرنجن خبردار، آلس نندرا وچ نہ آئیا۔ ہنگ برہم کر اُجیار، اوانگ رُپ اکھوانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرنگن نور کرے رُشانیا۔ زرنگن نور بے پرواہ، ایکا ایک اکھواندا۔ جگ جگ لوک مات بن ملاح، جن بھگتاں آپ تراندا۔ شبدی شبد دیوے سچ صلاح، آتم برہم جناندا۔ آپ وکھائے ساچا تھاں، پنچ تت پھول بھلاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن اپنی دیا کماندا۔ پنچ تت کایا گاگر، ہر ہر بنت بنانیا۔ گرگھ ورا بنے نام سوداگر، جیو جنت اپنی بوجھ بھجوانیا۔ دیوے رتی نام رتناگر، رتی رت رہن نہ پانیا۔ زمل کرم کرے اُجاگر، گھر گھر ویکھے سچ سہانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ کھیل کھلانیا۔ جگ جگ ویس اولاء، آپے آپ کراندا۔ کایا مندر اُچ اٹلا، در گھر ساچے آسن لائندا۔ بیٹھا آپے اک اکلآ، دس کسے نہ آسندا۔ آتم سیجا سچ سنگھاسن ایکا ملا، زرنگن جوت جگاندا۔ شبد بھنڈار بٹھے پلا، گرگھ پار کراندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی دھار چلاندا۔ جوتی شبدی ہر ہر ناتا، گرگھ میل ملاندا۔ بھگت وچھل ہر پُرکھ بدھاتا، آپ اپنا ناؤں جپاندا۔ میٹ مٹائے اندھیری راتا، ایکا بوجھ بھجواندا۔ امرت دیوے بوند سوانتا، نبھہر جھرننا اک جھراندا۔ آتم ویلے بچھے واتا، سگلا سنگ نبھاندا۔ آپے پتا آپے ماتا، ہر جن بال انجانے گود اٹھاندا۔ نام اکھر جگت وکھر، اپنی و دیا آپ پڑھاندا۔ بجر کپائی پاڑے پبر، دئی دوتی میٹ مٹاندا۔ پنچ وکارا کرے ستھر، ہوئے گڑھ تڑاندا۔ نیتز نیر ورو لے اٹھر، دھواں دھار میٹ مٹاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن دیوے اپنا ور، ایکا منتر اک سناندا۔ ایکا شبد اک دھیان، ایکا رُپ درسانیا۔ ایکا رُپ ہر زرنکار، زرنگن جوت جگانیا۔ جوت زرنجن کر اُجیار، کایا مندر اندر آپ جگانیا۔ دُھن اناد سچی دُھنکار، انحد تال وجانیا۔ دُرمت میل دے اتار، سر سروور اک نہانیا۔ میل ملاوا ساچے یار، دُونگھی بھوری پھیرا پانیا۔ شبد گر ہو تیار، آپ اپنا رُپ وٹانیا۔ پھڑ پھڑ باہوں لائے پار، جو جن رہے سرنانیا۔ آدن انتا ایکنکار، ایکا گر اکھوانیا۔ سادھاں سنتاں

دیوے درس اپار، اوانگ رُپ اُکھوائیا۔ رام راما ہو اوتار، کاہنا کرِشنا رُپ وٹائیا۔ عیسیٰ موسیٰ خبردار، سنگ محمد چار یار کرے گڑمائیا۔ نانک گوہند وچ سنسار، ایک کنت منائیا۔ آتم سیجا ستا پیر پسار، آلس نندرا وچ نہ آئیا۔ جس جن بخشے چرن پیار، دھول کول دیکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سجن دیکھے سچ سُبھائیا۔ لکھ چوراسی بندھن توڑ، ہر ہر میل ملائندا۔ ہر جن سا جن ساچے لوڑ، آپ اپنے مارگ لائندا۔ نام چڑھائے ساچے گھوڑ، دو جہاناں دیکھ دکھائندا۔ لوک مات دیکھے دوڑ دوڑ، اگم اگمرا اگمرا کھیل کھلائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرمکھ ساچے میل کر، گھر ساچا اک سہائندا۔ جوتی نور ہر اُجالا، گُرمکھ بوجھ بُجھائیا۔ شبد بنائے سچ دلالا، ہر جن پار کرائیا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکالا، رائے دھرم نہ دے سزائیا۔ لاڑی موت نہ دے دوشالہ، نیتز نیر رہی وہائیا۔ انتم توڑے جگت جنجالا، جس جن سر ہتھ ٹکائیا۔ بھاگ لگائے کایا ماٹی کھالا، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ پھل لگائے ساچے ڈالا، امرت پھل اک کھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن دیکھے ساچا در، جگ جگ اپنا ویس وٹائیا۔ میلنہارا ہر گوہند، ایک ایک اُکھوائندا۔ میٹ مٹائے سگلی چند، اپنی بوجھ بُجھائندا۔ سرب جییاں آپے بخشند، ہر جن آپ ترائندا۔ گھر گمبھیر ساگر سندھ، ساچی دھارا ۸۵۷

آپ چلائندا۔ منمکھ لگائے اپنی نند، ہر گوہند ساچا نام درڑائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آدانت سادھ سنت ایک برہم درڑائندا۔ ایک برہم اک وچار، ایک بوجھ بُجھائیا۔ ایک شبد اک آدھار، ایک نام درڑائیا۔ ایک چرن کول پیار، ایک ہر رُگھرائیا۔ ایک دیکھے وگسے کرے وچار، ایک ایک انگ سمائیا۔ ایک ایک دوجا بھو دے نور، آپ اپنی دیا کمائیا۔ ایک نیتز نین دے اگھاڑ، دوئے لوچن بند کرائیا۔ ایک چوتھے پد دیوے واڑ، ایک اپنے انگ سمائیا۔ ایک پنچم میٹے جھوٹھی دھاڑ، ایک شبد کرے شنوائیا۔ اک دکھائے سچ اکھاڑ، گھٹ مندر اک سہائیا۔ جوت جگائے بہتر ناڑ، اندر مندر کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک ایک اکھر جگت وکھر، گُرمکھ جھولی پائیا۔ ہر کا نام جگت اُپدیش، جگ جگ آپ اپائندا۔ آپے پوجا گنپت گنیش، برہما وشن آپ ہو جائندا۔ آپے رام کرشنا کر ویس، آپ اپنا ناؤں دھرایا۔ آپے داتا گوہند دس دسمیش، جوتی جوت آپ جگائندا۔ آد پُرکھ ہر سدا آدیس، آد نرنجن ناؤں دھرائندا۔ مچھ داہڑی نہ کوئی کیس، نہ کوئی موند موندائندا۔ نرگن جوت جوت ہمیش، جوتی جوت جگائندا۔ سنت سہیلے رہے دیکھ، آپ

اپنی بوجھ بُجھائیں۔ لہنا دینا چُکائے مستک رکھ، دست ایک جھولی پائیں۔ شبد سنہیرا سچ سندیش، آپ اپنا آپ الائنڈ۔ کھج انتم کریا ویس، جوتی جامہ
بھیکھ وٹائیں۔ گرکھ ساجن وچ پرویس، الکھ نرنجن الکھ جگائیں۔ اگم اگمڑا در درویش، جن بھگت دوارے پھیری پائیں۔ دو جہاناں نرنیش، دس کسے نہ
آئیں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن آتم برہم اک جنائیں۔ آتم برہم ساچا گھر، ہر ہر بوجھ بُجھائیں۔ میل ملاوا ہری ہر، ہر ہر وچ
سائیں۔ آپے پار کرانور، نورو نور آپ اھوائیں۔ اپنا گھاٹن آپے گھر، آپے ویکھ دکھائیں۔ گرکھاں مندر آپے چڑھ، آپے کُنڈا لہئیں۔ دسم دواہی اندر وڑ،
گرکھ کھوج کھوجائیں۔ جس جن پھڑائے اپنا لڑ، ادھو چکار نہ کوئی ڈبائیں۔ اگنی ہون نہ جائے سڑ، مڑھی گور نہ کوئی دبائیں۔ ایک اکھر جائے پڑھ، سو پڑکھ وڈی
وڈیائیں۔ نہ کوئی سپس نہ کوئی دھر، سگھ سنگھاسن بیٹھا ڈیرہ لائیں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک اکھر شبد گن، گنوتا آپ جنائیں۔ شبد گن
ساچا نام، ہر ہر آپ جپائیں۔ گرکھاں پورن کرے کام، دوس رین ہونے سہائیں۔ امرت پیائے ساچا جام، ٹھانڈا ٹھار دکھائیں۔ نیڑ نہ آئے کامنی کام، لوبھ موہ
نہ ہونے ہلکائیں۔ لہنا دینا چکے ترشنا تام، ایک ناد سنائیں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ویکھے ساچا گھر، برہم برہماد کھوج کھجائیں۔ برہم برہماد آد
جگاد، جگ جگ کھیل کھلایں۔ ویکھنہارا سنت سادھ، سنگر نام دھرایں۔ شبد جنائی بودھ اگادھ، لیکھے اپنے ہتھ رکھائیں۔ جن بھگتاں میٹ مٹائے واد وواد،
ہوئے ہنگتا روگ گوائیں۔ دیونہارا ساچی داد، دھر درگاہی نام لے کے آئیں۔ موہن مادھو مادھ، آپ اپنا ویس کراییں۔ سنے سنائے سرب فریاد، لکھ چوراسی شبد
سنہیرا اک گھلایں۔ دھر درگاہی اک وجائے انحد ناد، اندر مندر تال رکھائیں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پورن برہم آپ اپنا روپ درسایں۔
پورن برہم برہم جنا، پار برہم جنائیں۔ آپے ویکھے بنت بنا، نیڑے دُور نہ کوئی رکھائیں۔ دو جہاناں کھیوٹ کھیٹا، رتھ رتھوہی آپ ہو جائیں۔ بھگت جنناں ہر
ماں پیو بیٹا، آپ اپنی گود اٹھائیں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن دکھائے اپنا گھر، ایک دُجا بھو چکائیں۔ ویکھے گھر ہر نرنکارا، ہر ہر
بوجھ بُجھائیں۔ گرکھاں میلا دین دیالا، وچھڑ کدے نہ جائیں۔ دوس رین کرے پرتپالا، اٹھے پہر سہائیں۔ کایا اندر چلائے سچا ہل، ایک یج بجائیں۔ امرت بھرے
سرور تال، آپ اپنا بھو کھلایں۔ پھولن پائے ساچی مالا، نام ڈوری اک بندھائیں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے ایک ور، پورب

لہنا جھولی پائیا۔ پورب لہنا جرم رکیہ، پورب وکھ دکھائندا۔ اپنے نیر آپے پیکیہ، ہرجن سوئے مات آپ اٹھائندا۔ ہر گھٹ آپے رہیا وکھ، دس کسے نہ
 آئیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے اپنا ور، آتم برہم جنائندا۔ آتم برہم ساچی سک، ہر ہر آپ جنائندا۔ دُھر درگاہی لیکھا
 لکھ، لوک مات وکھ دکھائندا۔ انتر آتم پائی کھچ، جھولی نام بھرائندا۔ جگت وکارا لتھی وس، ایکا رنگ چڑھائندا۔ جس جن دیوے نام انڈٹھ، آپ اپنے
 سنگ نبھائندا۔ مسمکھاں ستا دے کرپٹھ، نیر نین دس نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن اپنا دیوے ور، ایکا راہ دکھائندا۔
 ایکا راہ ہر کرتا، اپنا آپ چلائندا۔ چار ورنناں سچ پیار، دُجا بھو نہ کوئی رکھائندا۔ راج راجاں شاہ سلطان سوہن اک دوار، ایکا وکھ دکھائندا۔ ایکا منگے بن
 بھکھار، نام جھولی آپ بھرائندا۔ جو جن ڈھیہہ پئے دوار، آون جاون پھند کٹائندا۔ لکھ چوڑا سی کرے پار، مات گر بھ پھیر نہ آئیندا۔ دس دس ماس نہ
 کوئی ہلار، اٹاکھ نہ کوئی رکھائندا۔ گھر آئے ہر جی جائے تار، آپ اپنا ویس وٹائندا۔ اک اکلاینکار، نرگن جوت جگائندا۔ نرگن جوت کر پیار، سرگن
 میل ملائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن دکھائے ساچا گھر، ساچا گھر آپ درسا ئندا۔ اکھ اکھ اکھنا، اگم اگم اپار۔ کھیلے کھیل پڑکھ
 سمرتھنا، لیکھا کھے نہ کوئے وچار۔ ہر کا بھو اکھ اکھنا، کتھنی کتھ نہ سکے نہ پائے سار۔ آد جگادی آپ چلائے اپنا رتھنا، رتھ رتھو ہی بے عیب پروردگار۔
 آپے ہوئے اپنی ہتھیں سکھنا، سرشٹ سبائی پائے سار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اندر مندر وکھ دکھایا۔ اکھ ایکیہ ہر ہر جوگ، ہر ہر
 رپ سما۔ دو جہاناں سنجوگ و جوگ، بھوگ آپ کرایا۔ آپے ہوئے ہوئے روگ، مایا متا آپ سما۔ آپ چگائے ساچی چوگ، ترشنا بھکھ مٹائیا۔ آپے
 ہوئے روگ سوگ، چنتا ڈکھ آپ اکھوایا۔ آپے ہوئے تریلوک، چوڈاں ہٹاں آپے پھیرا پایا۔ آپ جپائے سچ سلوک، شبد شبدی ناؤں دھرایا۔ آپے
 دیونہارا موکھ، اجونی رہت آپ ہو جایا۔ اپنی سکھیا آپے لئے گھوکھ، اپنی و دیا آپ پڑھایا۔ نہ کوئی ہر کھ نہ کوئی سوگ، چنتا غم نہ کوئی رکھایا۔ جوتی جوت
 سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اکھ ابھو آپ ہو جایا۔ اکھ ابھو آپ کرتا، لیکھا کھت وچ نہ آئیندا۔ اکھ اگوچر اگم اپار، جوتی نور درسا ئندا۔ ہڈ ماس ناڑی
 چم نہ کوئی پیار، پنچ تت نہ کوئے رکھائندا۔ رکت بوند نہ کوئے سہار، من مت بدھ نہ کوئی درسا ئندا۔ آپے وسیا سب توں باہر، ہر گھٹ آپ اکھوایندا۔

ایکا مندر ہو اُجیار، رُوپ اَنُوپ در سائند۔ در درویش کھیل اپار، جُگا جُگنتر ویس وٹائند۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا راہ چلائند۔ لیکھا الکھ کرتار، بھيو نہ پایا۔ پُرکھ ابناشی بٹھے دھار، دس نہ آیا۔ پورن برہم آپ وچار، پاربرہم سو جن ساچا پایا۔ راگی نادی رہے وچار، ایک شبد الایا۔ برہم برہمادی کھیل اپار، کھیلنہارا دس نہ آیا۔ ایک کرم ایک دھرم وچ سنسار، ایک لیکھا دے چکایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا لیکھ آپ ہو جایا۔ لیکھا دتے ہر بھگونت، بھگون رُوپ سمایا۔ شبد جنائی سادھن سنتا، دوسر کسے دس نہ آیا۔ آپے ناری آپے کنتا، گرگھ ساچی سچ ہنڈھایا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنتا، اتر کدے نہ جایا۔ آپ بنائے اپنی بتا، آپے جہوارہیا ہلایا۔ آپے مہماگنت اگنتا، لیکھا لکھ نہ سکے کوئی رایا۔ آپے وسیا جییاں جنتا، آپے ہر گھٹ ڈیرہ لایا۔ آپ بنائے تیری بتا، آپے میٹ مٹایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا لیکھا آپ ہو جایا۔

★ ۴ گھڑ ۲۰۱۵ بکرمی ہر دت سنگھ دے گھر شبد لکھائے اٹارسی شہر ★

ہر ہر کھیل مہان، ہری ہر وڈی وڈیایا۔ سنگر پورا ہو مہربان، ست پُرکھا ناؤں دھرایا۔ گرگھ ساچا چتر سُبجان، در ساچا وکھ دکھایا۔ آتم انتر اک گیان، ایکا بوجھ بوجھایا۔ منمگھ بھلے جیو نادان، ہر کا بھيو کوائے نہ پائیا۔ پنج وکارا پنج شیطان، پنچم سنگ رکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ویکھے تھاوں تھانیا۔ ہر سبجن سچا پاتشاہ، ایکا ایکنکار۔ سنگر پورا دتے راہ، دو جہاناں کرپا دھار۔ گرگھ ساچے پکڑے بانہہ، میل ملاوا وچ سنسار۔ منمگھاں ملے نہ کوئی تھان، کل نئے پیر پسا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار۔ ہر ساجن ہر جانیا، ہر ہر رُوپ اپار۔ سنگر پورا کرے پچھانیا، الکھ اگوچر اگم اپار۔ گرگھ ساجن دیوے مانیا، آپ اپنی کرپا دھار۔ منمگھ ہوئے جیوانجائیاں، ہر گوہند نہ پائن سار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن دیوے نام ادھار۔ نام ادھار ہر انملا، ایک ایک رکھائند۔ دوسر تول کسے نہ تلاء، نہ کوئی ونج کرائند۔ در دوارے جو جن آئے بھلا، آپ اپنا رنگ رنگائند۔ بھاگ لگائے ساچی کلا، کل کلوئتا ناؤں دھرائند۔ پھل بھلوٹری ویکھے بھلا، رت بسنتی اک سہائند۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کر کرپا ویکھ وکھائند۔ گرسکھ ساجن جگت بھکھار، آتم انتر ویکھ وکھائند۔ کھیلے کھیل پُرکھ کرتا، کرنی کرتا آپ کمائند۔
 نرگن سرگن جوت اُجیار، جوتی جوت ڈمگائند۔ شبد شبدی سچی دھنکار، دُھن انادی تال وجائند۔ محل اٹل اُج مینار، کایا مندر آپ سہائند۔ دیبا باقی اک
 اُجیار، کملاپاتی آپ جگائند۔ بوند سوانتی ٹھنڈی ٹھار، نجر دھارا گھ چوائند۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در ساچا اک سہائند۔ در دوار پُرکھ
 اتھاہ، پاربرہم جنائیا۔ جس جن بنائے شبد ملاح، بھو ساگر پار کرائیا۔ آپ چپائے اپنا ناؤں، آپ اپنی بوجھ بُجھائیا۔ نتھوایاں دیوے ساچا تھاؤں، درگاہ ساچی
 وڈ وڈیائیا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاؤں، مانک موتی چوگ چگائیا۔ اتم ویلے پکڑے باہوں، سوچھ سرُپی درس دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 غریب نمانے ویکھ وکھائیا۔ جگت نمانے ہر لائے انگ، ایکارُپ سما۔ امرت دھار وہائے گنگ، نرمل نیر دھرایا۔ شبدی شبد وجے مردنگ، تال تلوڑا اک
 وجایا۔ کٹنہارا بھکھ ننگ، لوک مات ویکھ وکھایا۔ مانس جنم نہ ہوئے بھنگ، جس جن چرنی سیس جھکایا۔ داتا دانی سورا سربنگ، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ جگت
 دوارا آپے لنگھ، دھرم دوارا آپ گھلایا۔ آتم سیجا سچ پلنگ، بیٹھا آسن لایا۔ نام وست جو جن رہے منگ، دیونہار سرشٹ سُبایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، کر کرپا ویکھ وکھایا۔ ویکھنہارا ہر سمرتھ، آدانت اکھوائند۔ جس جن رکھے دے کرہتھ، دو جہاناں پار کرائند۔ تیج وکارا پائے نتھ،
 شبد ڈوری تند بندھائند۔ آپ اُپائے شبد جنائے پوجا پاٹھ، ایک نام درڑائند۔ سچ سروور مارے ٹھاٹھ، ایک تال وکھائند۔ دُھر درگاہی آیا ناٹھ، لوک مات
 ویکھ وکھائند۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن نام نامہ درڑائند۔ نام نامہ وست انمول، ہر جن جھولی پائیا۔ شبد بھنڈارا آپے کھول، آپے
 رہیا ورتائیا۔ سُن اگنوں آپے بول، آپے کرے جنائیا۔ تولنہارا ساچے تول، نام کنڈا ہتھ اُٹھائیا۔ سچ سچ وجائے ڈھول، جوٹھ جھوٹھ رہے نہ رائیا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرمگھ گُرسکھ دئے وڈیائیا۔ گُرسکھ ساچے سچ دوار، ویکھے کھیل پاریا۔ پُرکھ ابناشی کرپا دھار، سہائے بنک دواریا۔
 آون جاون مٹے سنسار، لکھ چوڑا سی پھند کٹالیا۔ پتت پاؤن آپ کرتا، پتت پاپی پار کرا رہیا۔ وڈ پرتاپی کھیل نیر، بھيو ابھید بھيو چھپا رہیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سجن لیکھے لا رہیا۔ لیکھا لکھنہار ایک اینکاریا۔ آد جگادی پاوے سار، لوک مات ویکھ وکھا رہیا۔ بھگت وچھل آپ گردھار،

مگند منوہر آپ اکھوارہیا۔ در در ویکھے ہو اُجیار، دپک جوتی آپ جگا لیا۔ ہر گھٹ بیٹھا کر پیار، آپ اپنا کھ چھپا لیا۔ گرگھ ساچے کر پیار، آپ اپنے انگ لگا لیا۔ دھرم دوارے دھرم جیکار، پُرکھ نرنجن ایکا نعرہ لا لیا۔ ہنگ برہم ایکا دھار، پاربرہم رُوپ سمارہیا۔ کنت سنت بھگونت دھام نیار، شبد سَنگھاسن آسن لا لیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آون جاون چکائے ڈر، جس در دوارے چرن چھہا لیا۔ مہاراج شیر سَنگھ وشنوں بھگوان، نہکنتک نرائن نر، نرگن جوتی نہ کوئی ورن نہ کوئی گوتی، کوٹن کوٹی جیو تر لیا۔

★ ۴ گھڑ ۲۰۱۵ بکرمی سُرندر سَنگھ دے گھر اٹاریسی ★

پاربرہم سرب گھٹ انتر، ہر ہر جوت جگایا۔ کھیلے کھیل جگا جگنتر، جگ جگ ویس وٹایا۔ آپ جنائے اپنا منتر، ایکا شبد اپنایا۔ آپ بُجھائے لگی بسنتر، سائتک ست ورتنایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن داتا بے پرواہیا۔ جوگ جگت ہتھ کرتار، عقل کلا اکھواندا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، الکھ الکھنا ویس وٹاندا۔ آد جگادی ایکا کار، کرتا پُرکھ آپ کرائندا۔ شبد اناد سچّی دھنکار، پُریاں لوآں آپ سناندا۔ لکھ چوڑاسی پسر پیار، دپک جوتی آپ جگاندا۔ پنج تت کر پیار، نرگن سرگن ویکھ وکھاندا۔ من مت بدھ دئے ادھار، ترے گن رنگ رنگاندا۔ نو در ویکھے بند کواڑ، آپ اپنی بنت بناندا۔ دسویں ساچا گھاٹن گھاڑ، سمرتھ پُرکھ آپ گھڑاندا۔ آپ اپنا اندر واڑ، آپے بند کرائندا۔ آپ سہائے سچ اکھاڑ، سچکھنڈ دوارا تھاواں رکھاندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ کرتا ویس وٹاندا۔ جگ جگ ہر نرنکارا، اپنی جوت جگاندا۔ آد جگادی لے اوتارا، جگ جگ ویس وٹاندا۔ کلجگ انتم کھیل نیارا، نرگن سرگن اکھواندا۔ ہر شبد کھنڈا ہر پاوے سارا، لوآں پُریاں پھیرا پاندا۔ جیرج انڈا ہو اُجیار، اُتسج سیتج ویکھ وکھاندا۔ شبد کھنڈا تیز کٹارا، آپ اپنے ہتھ اٹھاندا۔ نکھی رکھے دوویں دھارا، رُو س سس نواندا۔ آپے جودھا سور پیر ملی بلکارا، آپے ست پُرکھ اکھواندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا نوُر اپاندا۔ نوُر نوُر ہر اُجالا، جوتی جوت جگایا۔ دیناں بندھپ دین دیا، گر گر رُوپ

سماںیا۔ کھیلے کھیل جگت نرالا، ہرجن بھون نہ رائیا۔ چار ورنناں دکھائے اک دوارا، ایکا بوُجھ بُجھائیا۔ ایک نام ایکا جیکارا، ایکا شبد جنائیا۔ ایکا در اک بھنڈارا، ایکا رہیا ورتائیا۔ ایکا شاہو بھوپ اک سکدارا، راج راجان اک اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن داتا بے پرواہیا۔ بے پرواہ ہر نرکارا، شبد سنگھاسن ڈیرہ لایا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپارا، تھر گھر بیٹھا ویس وٹایا۔ شبد سُت سچ ڈلارا، آپ اپنالے جگایا۔ چار گنٹ دے ہلارا، نوست پھیری پایا۔ راج راجاناں کرے خبردارا، شاہ سلطاناں لے ملایا۔ کوڑ گڑیارا میٹ پسارا، جگت اندھیرا دے گویا۔ ست پُرکھ ہو اُجیارا، نام نامہ دے دکھایا۔ میٹ مٹائے کام کرودھ لوبھ موہ ہنکارا، من مت رہے نہ رایا۔ ہوئے ترشنا دے نوارا، اگنی اگت نہ کوئی جلایا۔ کلجگ کوڑا کرے خوارا، جوٹھ جھوٹھ میٹ مٹایا۔ سچ سچ کرے پیارا، دُھر درگا ہی آپ ورتایا۔ بے عیب پروردگارا، نورِ الہی آپ اکھوایا۔ رام راما ہو تیارا، لوک مات پھیرا پایا۔ کاہنا کرشنا کھیل اپارا، نانک گوہند ویس وٹایا۔ نہنکنا لے اوتارا، نام ڈنکا اک وجایا۔ جیواں جنناں مارے مارا، سادھاں سنتاں لے اٹھایا۔ بھیکھ پکھنڈا دے نوارا، کوڑی کریا رہے نہ رایا۔ سچکھنڈ سہائے اک دوارا، آپ اپنا ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ کالا دین دیا لا سرشٹ سبائی کرے پرتپالا، آپ اپنی سیو کمایا۔ کلجگ انتم تیرا رنگ، ہر ہر ویکھ دکھائندا۔ شبد سنگھاسن بیٹھ پلنگ، آپ اپنا گھر سہائندا۔ دو جہان وجائے اک مردنگ، سُر تال اک دکھائندا۔ اپنا دوارا آپے رہیا منگ، دوسر کوئے دس نہ آئندا۔ جن بھگتاں کٹے بُھکھ ننگ، نام وست جھولی پائندا۔ سچ سروور نہائے گنگ، تال امرت اک بھرا سندا۔ کایا مائی کاجی ونگ، کنچن گڑھ سہائندا۔ نو کھنڈ پر تھی ویکھے جنگ، جو دھا سور پیر کھیل کھلا سندا۔ چٹے آسو کسیا ننگ، سولاں کلیاں آسن پائندا۔ پُریاں لو آں آپے لنگھ، برہما وشن شو اٹھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، آپ اپنا در سہائندا۔ شبد گھوڑا ہر دراتارا، ایکا ایک رکھائیا۔ شاہو بھوپ ہو آسوارا، چاروں گنٹ پھیرا پایا۔ دہ دشا دے ہلارا، سرشٹ سبائی ویکھ دکھائیا۔ ملا شیخ مسائق دستگیر لے اُبھارا، آپ اپنا ویکھ دکھائیا۔ گرن تھی پن تھی بنھے دھارا، دوس ریَن کرے جنائیا۔ لکھ چوڑا سی پسر پسارا، ہر گھٹ بیٹھا آسن لائیا۔ آپے ویسا سب توں باہر، دس کسے نہ آئیا۔ برہم پار برہم کرے پچھان، ہر ہر ویکھ دکھائیا۔ پوت سپوتا ہر بلوان، ایکا جھنڈا رہیا جھلائییا۔ دھرم کھنڈا پھڑ کمان، کرم گکرماں ونڈ ونڈائییا۔ جوتی جوت سروپ

ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، آپ اپنی بنت بنائیا۔ بنت بنا ہر بنواری، اپنی بنت بنائندا۔ نرگن جوت کر اُجیاری، گرگھ ویکھ وکھائندا۔ مایا
 ممتا کرے خواری، دُرمت میل گوانندا۔ ساجن ساچا میت مُراری، مایا موہ چُکائندا۔ چار ورن سہائے اک دواری، ایک مارگ لائندا۔ ایک گر اک اوتاری،
 ایک نعرہ لائندا۔ ایک بھوپ اک سکداری، چوہداری اک وکھائندا۔ ایک جوت جگت نرنکاری، آد شکت روپ وٹائندا۔ ایک نور ہو اُجیاری، ایک نور آپ ہو
 جائندا۔ بے عیب پروردگاری، خلق خدائی ویکھ وکھائندا۔ سرب جییاں دا سانجھ یاری، یار یاراں ڈیرہ لائندا۔ انا الحق رہیا لکاری، ایک مقامے حق وکھائندا۔
 رام رام اوتاری، کلج ویس وٹائندا۔ کاہنا کرشنا کند منوہر اگم اپاری، تریلوکی ناتھ ساتھ وکھائندا۔ نانک سنگر بھھے دھاری، ایک راہ تکائندا۔ گر گوہند تیج
 سواری، سچا مارگ لائندا۔ انتم کل پرگٹ ہوئے نہکلنک نرائن نر اوتاری، وید ویاسا ویکھ وکھائندا۔ برہم پاربرہم تیری پائے ساری، ہنگ برہم آپ
 سمائندا۔ ہر نام کھنڈا تیج پرچنڈا پائے ونڈ سرشٹ سبائی ہاہکاری، بھیو کوئی نہ پائندا۔ جن بھگتاں آپ سہائے گھر سچا درباری، در دروازہ اک گھلائندا۔ آد
 جگادی کھیل اپاری، کلج پھیرا آپے پائندا۔ نام مد پیائے جام پہلی واری، شبد پیالہ ہتھ اٹھائندا۔ دُرمت میل رہیا اُتاری، بستر شستر تن سچائندا۔ ہر جن
 ویکھے چرن دواری، چرن دوار اک سہائندا۔ کال مہاکال کرے رکھواری، سر سمرتھ ہتھ اٹھائندا۔ رائے دھرم رووے دھاہاں ماری، در دربارا ویکھ
 وکھائندا۔ چتر کپت نہ بنے لکھاری، آپ اپنا لیکھ لکھائندا۔ لاڑی موت نہ کرے شنگاری، تن ویس نہ کوئی کرائندا۔ سہائے بنک در دواری، سچکھنڈ ساچی
 تیج سہائندا۔ ساچا دھام پُرکھ اپاری، اگمڑا دھام سہائندا۔ مانس جنم نہ کوئی ہاری، جو جن چرن دھیان رکھائندا۔ ہر گھٹ جوت کر اُجیاری، سرگن ڈیرہ
 لائندا۔ لکھ چوڑاسی پاوے ساری، گھٹ گھٹ ویکھ وکھائندا۔ کلج تیری کرے کاری، ترے گن ویکھ وکھائندا۔ سمت سمتی پاوے ساری، سادھ سنت آپ
 اٹھائندا۔ سُر ت ویاہے جنک سُنتری ہر ڈلاری، رام راما ناؤں رکھائندا۔ آد جگاد ایک درباری، کلج کھیل کھلائندا۔ ایک شبد کر اُجیاری، سوہنگ ناؤں
 دھرائندا۔ چار ورنان کرے پیاری، ذات پات نہ کوئی رکھائندا۔ کرم دھرم نہ ہوئے خواری، ایک برہم جنائندا۔ دیوے نام سچّی ٹھاری، کلج انتم ویکھ
 وکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، انتم مول چُکائندا۔ کلج کوڑا رہیاری، انتم انت آیا۔ دُرمت میل گھڑا دھو،

چاروں کُنٹ ویکھ وکھایا۔ جوٹھ جھوٹھ سنگ نہ دسے کو، سگلا سنگ نہ کوئی نبھایا۔ مایا ممتا جھوٹھا موہ، ساچا در نہ کسے کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجگ انتم پھیرا پایا۔ کھجگ تیری انتم دھار، دھرت مات رہی گر لایا۔ دوس رین کرے پکار، نیز رو رو نیر وہایا۔ کھلڑے کیس دھاہاں رہی مار، در در دے ڈہایا۔ پار برہم پر بھ پاوے سار، اپنے ہتھ رکھی وڈیایا۔ دھرنی دھرت دھول دے سہار، ایکا بوجھ نبھایا۔ جوٹھ جھوٹھ دے نوار، سچ سچ کرے گرٹمایا۔ شبدی شبد شبد پیار، شبد ڈھن اُجیایا۔ بودھ اگادھی کھیل اپار، بودھ اگادھ جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھر دھرنی لیکھے لایا۔ سادھ سنت گئے ہار، دوس رین گر لائے۔ شاہ سلطان نہ پان سار، بیٹھے جگت مکھ چھپائے۔ راج تاج گئے سنسار، ہر کا نام نہ کوئی دھیائے۔ کام کرودھ تن سنگار، ہوئے اگن جلائے۔ کایا اندھیرا دسے اپار، سچ محل نہ کوئی جنائے۔ مگر لگی پنچم دھاڑ، بن گر پورے کوئے نہ پار کرائے۔ گلی اگت بہتر ناڑ، جگت بسنتر نہ کوئی بُجھائے۔ بجر کپائی دیوے پاڑ، در دوار نہ کوئی سہائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجگ تیری انتم ور، ہر سنتن میل ملائے۔ سنتن رو رو آتم پکارے، ایکا ایک جڈایا۔ ویکھنہارا جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑے، ڈونگھی کندر پھیرا پایا۔ کھیلے کھیل اگم اپارے، لکھ چوراسی پھول پھولایا۔ سرشٹ سبائی لٹی جائے دن دہاڑے، کھجگ مایا پردہ پایا۔ مسٹمکھاں ویکھ وکھائے موت لاڑے، ساچا سگن منایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجگ تیری انتم ور، آپ اپنا کرم کمایا۔ اپنی کرنی آپے کر، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ اپنی جوتی آپے دھر، جوتی جوت آپ جگایا۔ ورن گوتی وسیا باہر، الکھ نرنجن وڈ وڈیایا۔ سرشٹ سبائی چکے ڈر، دُئی دویتی رہن نہ پایا۔ آپے کرے اپنی مہر، پر بھ ہتھ وڈی وڈیایا۔ کھجگ جیو جگت ترشنا گئے سڑ، اگنی اگنی اگت ستایا۔ پنچم وکارے رہے سڑ، دوس رین لڑایا۔ سنت سہیلے ایکا اکھر گئے پڑھ، برہم و دیا اک پڑھایا۔ آپے لاؤنہارا جڑ، ویکھنہارا آپ ہو جائیا۔ چوتھے گھر آپے چڑھ، گھر ساچا اک سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجگ تیری انتم ور، کھجگ تیرا بستر انتم تیرے تن پہنایا۔ کھجگ تیرا جگت سنگار، ہر ہر ویکھ وکھائے۔ چاروں کُنٹ کوڑ گڑیار، سچ سچ نہ کوئی جنایا۔ جوٹھا جھوٹھا میت مرار، شاہ سلطان وڈ جروانا اکھوائندا۔ نہ کوئی کنت نہ کوئی نار، سُنٹ ڈلار نہ کوئی اکھوائندا۔ بیٹی بیٹا نہ کوئی پیار، مات پت نہ میل ملائندا۔ جگت نیا ڈبی وچ منجھدھار، ساچا بیڑا نہ کوئی چلائندا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرُگن جوت جگائندا۔ نرُگن جوت ہر پردھان، ہر ہر دیکھ دکھائیا۔ کھج تیرا کوڑ نشان، چاروں کنت رہیا جھلایا۔
 اتم دیکھے اک میدان، نو کھنڈ رہیا اٹھایا۔ رکت بوند پنج شیطان، ساچا سنگ نبھایا۔ ترشنا ترکھاپین کھان، ہوئے رہی ستایا۔ دُئی دویتی لگا بان، نہ کوئی
 میٹ مٹایا۔ ہر کا روپ نہ سکے کوئی پچھان، ست سرُپ اکھوایا۔ پڑھ پڑھ تھکے وید پُران، پاربرہم دس نہ آئی۔ راگی نادی سارے گان، دُھنی ناد نہ کوئی
 وجایا۔ گرنتھی پننتھی کرن گیان، گر گوہند نہ کوئی ملائی۔ انجیل قرآن سرب کرن اعلان، سچ خدانہ کوئی دکھایا۔ گرگھ ورا کرے پچھان، جس جن بوہ
 بُجھایا۔ داتا دانی ہر مہربان، کھج اتم کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری اتم ور، دھام اولٹا اک اکلڑا،
 بیٹھا آسن لایا۔ شبد سنگھاسن ہر اپار، ایک دھام سُہایا۔ نرُگن جوتی کر اجیار، اپنا آسن لایا۔ برہمنڈا کھنڈاں پاوے سار، لوآں پُریاں پھول بُجھلایا۔ اتم
 ویلے دے ہلار، دھرنی دھول سُہایا۔ راج راجانا کرے خوار، شاہ سلطان رہن نہ پایا۔ در در منگن بھکھ دوار، گھر گھر دیکھ دکھایا۔ جگت نوبا وچ اجاڑ، چرن
 بھروسا جس گویا۔ آپ چبائے اپنی داہڑ، آپ اپنا ویس وٹایا۔ لگے اگ ستاراں ہاڑ، ساچا دوس سُہایا۔ دھرت مات تیرا اک اکھاڑ، ہر ساچا دیکھ دکھایا۔
 آپ اٹھائے اگئی دھاڑ، نیر نیناں دس نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیرا کھیل کھلایا۔ کھج تیرا رنگ چلول، ہر ہر دیکھ
 دکھائندا۔ ہر کا بھانا نہ جائے بھول، اپنا بھانا آپ ورتائندا۔ شبد شستر ہتھ اٹھائے ترسول، اپنی دیا کمائندا۔ شکر شوکت کتھول، برہما ویتا سیوالائندا۔ سچ
 سنگھاسن نہ کوئی پاوانہ کوئی چول، وشنو ویسا ویس وٹائندا۔ باسک سیجا برسے پھول، سانگو پانگ ہنڈھائندا۔ جگ جگ چکائے جگت مول، لہنا دینا جھولی
 پائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چتر بھج کھائندا۔

★ ۴ مگھ ۲۰۱۵ یکرمی اٹاری شہر ★

من مت جگت و بچار، گرمت ہر سرنایا۔ پنچ تت وکارا جگت ہنکار، نام وتھ وڈی وڈیایا۔ جوٹھ جھوٹھ موہ پیار، چرن کول سچ سکھایا۔ گر سکھ
 ساچی سچ وچار، انتر منتر ہر لو لایا۔ میٹے گڑھ کایا ہنکار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دُرمت میل دھوایا۔ من اندھلا مایا مت، دوس

رین اندھیرا۔ گر سنگر پورا جانے مت گت، سد سے نیرن نیرا۔ جس جن دیا کمائے کرائے ساچا ہت، چکائے ہیرا پھیرا۔ درس دکھائے نت نوت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے تارے کر کر مہرا۔ مہربان مہربان مہربان ہری ہر آپ اکھوایا۔ جس جن دیوے نام دان، جگت وکارا موہ مٹایا۔ کایا مندر سچ مکان، نو دوارے پار کرایا۔ جوت نرنجن کھیل مہان، دوس رین ڈمگایا۔ ذہنی ناد سچی ڈھکان، انحد ایک تال وجایا۔ شبدی گر پون مسان، کوری بھوری پھول بھلایا۔ پنچ وکارا میٹ شیطان، سچ سچ ورتایا۔ آتم برہم برہم گیان، چرن دھیان رکھایا۔ راگی راگ سنائے کان، آپ اپنا آپ الایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایک ات بھجھایا۔ تت گیان شبد پریش، جوتی جوت جگنایا۔ ہر ہر ساجن سچ سندیش، ہر جن آپ سنایا۔ اپنے نیز آپے دیکھ، آپے بوجھ بھجھایا۔ آپے ہوئے رکھی کیش، جگت گوردھن آپ اٹھایا۔ آپے داتا دس دسمیش، گوبند آپ اکھوایا۔ پرگٹ ہوئے نرنیش، نرنجن جوت کرے رشنایا۔ جگت تماشے آپے دیکھ، آپ اپنے گلے لگایا۔ لیکھے لائے چرن چھہائی داہری کیس، تتی وانہ لگے رانیا۔ مستک لائے ساچی میخ، اتر کدے نہ جانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن دیوے نام ور، دُرمت میل مٹایا۔ امرت آتم ٹھانڈا ۸۶<

نیر، امرت جام پیایا۔ ساتک ست کرے سریر، ترشنا ترکھا مٹایا۔ شبد پہنائے ساچا چیر، ایک ایک بستر ہتھ رکھایا۔ دئی دویتی کڈھے پیر، ہوئے ہنگتا مار مکایا۔ چوٹی چاڑھے آپ اخیر، شبد پلوٹ پھرایا۔ انتم بھنہارا بیڑ، گھر ساچے پھیرا پایا۔ ایک رنگ رنگائے ہست کیٹ، اوچ پنچ آپ ہو جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرتا کرنہار کرنی کرت رہیا کمایا۔ گر کرپا ہر جانیا، میلا بے پرواہ۔ مورکھ مگدھ من مانیا، لیکھا لکھے شاہ۔ ہوئے پتر سگھڑ سیانیا، جے جپاوے ساچا ناں۔ نام دیوے ونجھ مہانیا، شوہ دریائے بیڑا پار کرا۔ شبدی شبد سچ بانیا، گرکھ ساچے لئے چڑھا۔ کرے کرائے پُن چھانیا، لکھ چوراسی جگت نیاں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھنہارا ساچا گھر، انتم پکڑے آپ اپنی بانہ۔

★ ۵ مگھ ۲۰۱۵ بکرمی گردوارا سنگھ سبھا گوالیر شہر ★

ہر مندر ہر سہایا، پاربرہم کرتار۔ زرگن جوتی نورُ رُشنا، الکھ اگم اپار۔ آد زرنجن ویس وٹایا، کلجگ تیری اتتم وار، نہہکنکا ناؤں رکھایا، شبد ڈکا اپر
 اپار۔ چاروں کُنٹاں رہیا اٹھایا، لکھ چوراسی خبردار۔ شاہ سلطاناں رہیا ہلایا، لوآں پُریاں پاوے سار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل
 اپر اپار۔ پُرکھ اکال دین دیاں، ہر ہر جوت جگانیا۔ کھیلے کھیل دو جہان، دس کسے نہ آئی۔ نہہکنک بلی بلوان، زرگن نورُ کرے رُشنا۔ گوہند جودھا سورُپیر
 بلی بلوان، سکلا سنگ نبھائی۔ رسنا چلہ تیر کمان، نام کھنڈا ہتھ اٹھائی۔ لکھ چوراسی ویکھے مار دھیان، ہر گھٹ بیٹھا ڈیرہ لائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، کلجگ اتتم ویس وٹائی۔ پاربرہم پُرکھ کرتار، ایکا ایک اکھوایا۔ آد انت لئے اوتار، جگ جگ ویس وٹایا۔ ویکھے وگسے کرے وچار، بھیو کسے
 نہ پایا۔ زرگن رُپ ہو اُجیار، لوک مات ویکھ دکھایا۔ سرشٹ سبائی دے ہلار، نام ہلارا اک لگایا۔ چار ورنان اک دوار، ایکا بوُجھ بُجھایا۔ ایکا نام اک جیکار،
 ایکا شبد جنایا۔ کھڑگ کھنڈا اک کٹار، تیج پرچنڈا ہتھ اٹھایا۔ برہمنڈ کھنڈ پاوے سار، جیرج انڈ پھول پُھلایا۔ منتمکھ جیو ڈھاگن نار رنڈ، کلجگ اتتم دے مٹایا۔
 ۸۶۸ رہن نہ دیوے بھیکھ بکھنڈ، کوڑی کریا دے مٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹایا۔ نر نرائن ہر بھگونت، عقل کلا اکھوایا۔
 گرگھ ویکھے ساجن سنت، دہ دشا پھیری پائی۔ آپ بنائے اپنی بنت، جگ جگ وڈی وڈیائی۔ ایکا نام رسنا جہوا نیا منت، ایکا سواس چلایا۔ سد سد مہماگنت
 اگنت، لیکھا لیکھ وچ نہ آئی۔ در درویش جگا جگنت، دھرت دھول دے وڈیائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتتم ور، ویکھے
 کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ ہر نرنکار، ایکا اینکاریا۔ لوک مات ہو اُجیار، آپ اپنا ناؤں دھرا لیا۔ وید ویاسا میت مُرار، گر گوہند سنگ نبھالیا۔ سنت سہیلے
 لائے پار، گر چیلے ویکھ دکھا رہیا۔ منتمکھ ڈبے وچ منجھدھار، کلجگ کوڑا ویکھ دکھا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتتم ور،
 نہہکنک نرائن نر، آپ اپنا ناؤں اُپا لیا۔ ناؤں اُپایا ہر نرنکار، ایکا جوت جگانیا۔ اک اکلا کھیل اپار، لیکھا لکھت وچ نہ آئی۔ برہما وشن دیوت سُر دے ہلار،
 شبد ہلارا اک رکھایا۔ کلجگ تیرا پار کِنار، سمت سمتی دے وڈیائی۔ کھیلے کھیل اتتم وار، کرنی کرتا ناؤں دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت

دھر، جوتی جامہ ویس وٹائی۔ جوتی جامہ ہر بھگوانا، اپنی کل ورتائی۔ کھیلے کھیل دو جہاناں، پاتال آکاش دیکھ دکھائی۔ لکھ چوراسی بٹھے گانا، اپنا سگن منائی۔
 گرگھ ساجن کر پچھانا، آپ اپنا میل ملائی۔ دھرم جھلائے اک نشانہ، ایک رنگ رنگائی۔ دیکھے کھیل گوپی کاہنا، منڈل منڈپ آپ سہائی۔ ایک پد دسے زربانا،
 امر اپد آپ سمائی۔ جودھا سور بلی بلوانا، زرگن جوت نور کرے رُشنائی۔ ایک چلہ تیر کمانا، سرشٹ سبائی رہیا اٹھائی۔ دیکھ دکھائے جیو جہاناں، سادھاں سنتاں
 لئے ہلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، آپ اپنی رچن رچائی۔ کلجگ تیرا اتم راہ، ہر ہر دیکھ دکھائے۔ گرگھ دیکھے
 تھاؤں تھاں، آپ اپنا بھو گھلا سندا۔ کرتا کرے سچ نیاں، جگ جگ ویس وٹا سندا۔ جس جن دیوے اپنا ناں، اپنی بوجھ بھجھا سندا۔ نتھاویاں دیوے ساچا
 تھاں، گھر ساچا اک سہا سندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاں، دُرمت میل گوا سندا۔ سدا سہیلا دیوے ٹھنڈی چھاں، سر ہتھ سمرتھ ڈکا سندا۔ آپے پتا آپے ماں،
 بال انجانے گود اٹھا سندا۔ پھڑنہارا ساچی بانہہ، سگلا سنگ نبھا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، آپ اپنا کھیل
 کھلا سندا۔ کھیلنہار ہر سمرتھا، عقل کلا اکھوائیا۔ جگ جگ چلائے اپنا رتھا، رتھ رتھو ہی آپ اکھوائیا۔ لکھ چوراسی پائے نتھا، جیواں جنناں آپ بھلایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، سمت پندراں وڈ وڈیائی۔ سمت پندراں بھیکھ اگما، ہر ہر آپ کرا سندا۔ ہڈ ماس ناڑی نہ دسے
 چما، نہ کوئی بنت بنا سندا۔ پون سواسی لئے نہ دما، نیتز نیر نہ کوئی وہا سندا۔ آد جگادی ایکما، آپے آپ کرا سندا۔ دو جہاناں بیڑا بٹھا، بٹھنہار آپ
 اکھوا سندا۔ گرگھ چرن لگائے جوں دھن دھن، آپ اپنی دیا کما سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا میل ملا سندا۔ میل ملاوا ہر
 گوہند، ہر جن وڈی وڈیائی۔ میٹ مٹائے سگلی چند، جو جن رہے سرنائیا۔ امرت آتم دیوے ساگر سندھ، ساچا تال سہائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، آپ اپنا دیکھ دکھائی۔ اتم ویلا ہر گھر پایا، ہر وٹی ودھائی۔ پُرکھ ابناشی منگل گایا، ہوئے روگ گوائیا۔ سیج سہنجنی سیج ہنڈھایا، آتم در گھلایا۔ برہم
 برہما کھوج کھجایا، جیرج انڈ توڑ تڑایا۔ بھیکھ پکھنڈ بیڑا پار کرایا، ایکات سمائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی رچن رچائی۔ اپنا میلا ہر
 زرنکار، اپنا آپ کرائیا۔ گر چیل سوسے اک دوار، گر گوہند دیکھ دکھائی۔ مات پتا کر پیار، آپ اپنے رنگ رنگائی۔ ہر جی سہائے اک دوار، در دروازہ اک

کھلایا۔ کھیوٹ کھیٹا بن ملاح، بیڑا اک چلایا۔ پنچم بیٹھا ڈیرہ لا، لوک مات پھیرا پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، دیونہارا ساچا ور، گوہند تیرا ساچا گڑھ سہایا۔ گوہند تیرا ساچا گڑھ، ہر ہر ویکھ دکھائندا۔ ہری ہر آپے بیٹھا وڑ، دس کسے نہ آسیندا۔ سمرتھ پُرکھ اگے کھر، آپ اپنا بھیو کھلایندا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھر، پنچت نہ کوئی دکھائندا۔ اپنی و دیا آپے پڑھ، آپ اپنا مول چکائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت ویکھ دکھائندا۔ گرگھ ساجن ساچا مان، ہر گھر وٹی ودھایا۔ گرگھ سنگ شبد بان، ایکا نام چڑھایا۔ دیونہارا دُھر فرمان، انت کلا ورتایا۔ جس جن امرت آتم دیوے پین کھان، ترشنا بھکھ مٹایا۔ سنت سادھ سادھ سنت بخشے چرن دھیان، آتم انتر اک لو لایا۔ آتم جوتی برہم گیان، پاربرہم سچی سرنایا۔ ایکا رنگ سری بھگوان، دوجی وست نظر نہ آیا۔ تیجانین کھیل مہان، ایکا درشت کھلایا۔ چوتھے در وڈ بلوان، پُرکھ ابناشا میل ملایا۔ پنچم سوہے در دربان، پنچم ویکھ دکھایا۔ دیک جوتی اک مہان، سنگر پورا آپ جگایا۔ کملاپاتی کھیل مہان، نیتز نیناں درس دکھایا۔ لہنا دینا باقی چکائے وچ جہان، آپ اپنی دیا کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ہر سنگت وڈ وڈیایا۔ سنگت سواگت ہر ہر پایا، ہر نامے وٹی ودھایا۔ راگ راگنی راگ گایا، راگی نادی ایہہ الایا۔ جاگرت جاگرت جاگرت گر نظری آیا، سنگر پورے وڈ وڈیایا۔ بھاگت بھاگت بھاگت در دوار سہایا، بنک دوارا ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا نام ور، گرگھیاں دیوے وڈ وڈیایا۔ وڈ وڈیائی گرگھ، گرمت ہر ہر بھایا۔ ساچا لیکھا دیوے لکھ، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ گرودوارے نام بھکھ، گر پورا جھولی پایا۔ دُئی دویتی اترے وکھ، مایا متارہے نہ رایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے نیتز آپے پیکھ، آپے لئے جگایا۔ گرگھ سویا آپ جگائے، جگ جگ وڈی وڈیایا۔ پھڑ پھڑ باہوں مارگ پائے، ایکا بوجھ بھجایا۔ دُھن انادی راگ سنائے، انحد تال وجایا۔ چرن دھوڑ اشان ماگی آپ کرائے، دُرمت میل گوائیا۔ ہوئے جھوٹھا روگ گوائے، سچ سچ کرے گڑمائیا۔ ہنس کاگی آپ بنائے، مات لوکی جوت جگایا۔ واد ووادى رہن نہ پائے، جو جن رہے سرنایا۔ موہن مادھو مادھی درس دکھائے، کول نین وڈی وڈیایا۔ آد جگادی ویس وٹائے، وڈا

داتا بے پرواہیا۔ نانک گوہند لیکھ لکھائے، نرگن سرگن کرے رُشائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ایکا ڈنک وجائے، شاہ سلطان راج راجان سوئے رہیا آپ اٹھائیا۔

★ ۵ مگھ ۲۰۱۵ بکرمی گردوارا بندی چھوڑ ہر گوہند صاحبدے استھان پر شبد لکھایا گیا سنگت سمیت قلعہ گوالیر ★

مورت اکال جوت اپار، ہر ہر آپ جگائیا۔ لوک مات کھیل اپار، پنچ تت وٹی ودھائیا۔ نانک میلا پُرکھ اپار، پاربرہم سرنائیا۔ ایکا رُپ اگم اپار، اپنا آپ درسائیا۔ شبد انادی ایکا تال، اپنا آپ الایا۔ برہم برہادی پاوے سار، آد نرنجن وڈ وڈیائیا۔ بودھ اگادھی کھیل اپار، سرگن میلا سہج سُبھائیا۔ نرگن سرگن ایکا دھار، گر نانک وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا نور کرے رُشائیا۔ نانک گر شبد نگارہ، ایکا ایک وجائندا۔ سرشٹ سبائی پاوے سارا، اک نشان آپ اٹھائندا۔ چار ورنناں کرے پیارا، برن اٹھاراں پار کرائندا۔ اک سہائے سچ دوارا، در دوارا کھول کھلائندا۔ نام ست کر پیارا، ساتک ست ورتائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی جوتی جوت جگائندا۔ جوتی جوت نور اُپا، ہر ہر دیا کمائیا۔ نانک دیبا باقی اک ٹکا، ایکا ویکھ وکھائیا۔ کملاپاتی ویس وٹا، لوک مات کرے رُشائیا۔ شبد سوغاتی دھر درگاہ، آپ اپنا لئے جگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج ویکھے سرشٹ سبائیا۔ کلج انتم ساچے کھیل، ہر ہر آپ کرایا۔ نانک سننگر ساچا میل انگد انگ لگایا۔ انگد چڑھیا ساچا تیل، لہنا لیسنے جھولی پائیا۔ ملیا پُرکھ ہر سجن سہیل، ایکا دوجا بھیو چکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچا ویکھ وکھایا۔ ساچا گھر اُچا مندر ٹلا، ہر ہر ویکھ وکھائندا۔ نرگن رُپ اک اکلّا، آپ اپنا ڈیرہ لائندا۔ سچ سنکھاسن آپے ملا، پُرکھ ابناشی کھیل کھلائندا۔ وسنہارا جلا تھلا، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈیرہ لائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی جوت جگائندا۔ دیبا باقی جوت اُجیار، نانک گر کرائیا۔ انگد کیا خبردار، آتم برہم جنائیا۔ ایکا رنگ رنگے کرتار، کایا چولی آپ رنگائیا۔ شبدی شبد بھر بھنڈار، اتوٹ اتٹ رکھائیا۔ ورتے ورتاوے وچ سنسار، آپ اپنی چلت چلائیا۔ جوتی جوت سرُپ

ہر، آپ اپنی کرپا کر، جوتی نور کرے رُشانیا۔ جوتی جوت جوت جگا، جوتی جوت جگایا۔ آپ اپنی کرپا کر، لہنے لہنا جھولی پایا۔ سچ خزانہ آگے دھر، سمر تھ
 ہتھ سر ٹکایا۔ شبد بنانا گیا چڑھ، لو آں پُریاں پار کرایا۔ اکال پُرکھ ویکھے کھڑ، رنگ رُپ نہ کوئے دکھایا۔ نہ کوئی سپیس نہ کوئی دھر، لکھ چوراسی وِچ سمایا۔
 اپنی وِدیا آپے پڑھ، گر سَنگر آپ الایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا در سُبھایا۔ سُبھایا در منگلاچار، پنخ تت وِجی ودھایا۔ نرِگن جوتی
 کر اُجیار، ایکات گیا سمجھایا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر بھو نہ رانیا۔ ور بھنڈی پاونہارا سار، آد جُگاد ویس وٹانیا۔ بھیکھ پکھنڈی دے نوار، شبد ڈنڈا ایکا
 ہتھ اٹھایا۔ آتم رنڈی پاوے سار، نار دُہاگن نہ کوئی اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سرُپ دیوے سچ سوگندھی، لو آں پُریاں آپ
 مہکایا۔ لو آں پُریاں پھل بھلوڑی، شبدی پھل لگایا۔ لیکھے لائے چرن چُھہائی داہڑی، امر وِنتھاواں ویکھ دکھایا۔ بجر کپائی آپے پاڑھی، جوت للائی ویکھ
 دکھایا۔ در گھر ساچا دیوے واڑی، گر پورے وڈ سرنایا۔ آپے ہو یا پچھے اگاڑی، اگا پچھانہ کوئے دکھایا۔ کرے پرکاش بہتر ناڑی، ایکا نورو نور اُپایا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، محل اٹل اک دکھایا۔ اُچ محل اٹل مینار، امر داس سمجھایا۔ کایا مندر پاوے سار، پنخ تت پھول بھلایا۔ ترے گن تیرا
 کھیل نیار، بھو کوئی نہ پانیا۔ دُنگھی بھوری پار کنار، نو در ویکھ دکھایا۔ دُھنی شبد وِجے دُھنکار، انحد تال وجانیا۔ پنچم ویکھے وارو وار، اگڑے دھام سُبھایا۔
 امرت بھریا ٹھنڈی دھار، جلدھارا اک دکھایا۔ بجر کپائی پردہ پاڑ، آتم سیجا اک سُبھایا۔ نرِگن جوتی کر اُجیار، ہر بیٹھا بے پرواہیا۔ امر داس گر ڈھیہہ پیا
 دوار، گر پورے ہتھ وڈیایا۔ آپے کنت آپے نار، نر نرائن آپ ہو جانیا۔ آپے پتا آپے بیٹا آپے ہوئے کنت بھتار، اپنا بھیکھ آپ وٹانیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، انگد وِتا ساچا ور، امر داس دکھائے ساچا گھر، دسم دوا ری اک سُبھایا۔ دسم دوا ری کھول دروازہ، گر گر ویکھ دکھایا۔ نظری
 آیا غریب نوازا، اندر مندر ڈیرہ لایا۔ آسو گھوڑا ایکا تازا، شبدی شبد رکھایا۔ دوس رین مارے واجاں، گر گھاں رہیا اٹھایا۔ لکھ چوراسی رچیا کاجا، آد جُگادی
 کھیل رچایا۔ جن بھگتاں دیوے نام داجا، دُھر در گاہی پلے گنڈھ بندھایا۔ لوک مات کریا کاجا، نانک انگد امر وِچ لُکایا۔ امر داس گر سازن سازا، ہر ساچا
 ویکھ دکھایا۔ کھیلے کھیل دیس ماجھا، بھو کسے نہ پایا۔ شاہو بھوپ وڈ راجن راجا، تخت سلطان آپ ہو آیا۔ پاوے سار دو دو آہ، آب حیات ویکھ دکھایا۔

پھول پھلائے کا یا مکہ کعبہ، آپ اپنی دیا کمایا۔ گر سیکھاں اُلٹی کرے کول ناہجا، امرت آتم کھ چوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دھرنی دھول آپ سہایا۔ دھرنی دھول آپ سوار، اپنی دیا کمایا۔ کول کولا کر اُجیار، کول ناہج سہایا۔ اگم اگمڑا بھیو نیار، ناڑی چڑے ڈیرہ لایا۔ دمڑی دمڑے نہ کوئی ونج وپار، مایا موہ نہ کوئی رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی وِدیا آپے ویکھ، آپے کرے پڑھایا۔ اپنی وِدیا آپے پڑھ، آپے رہیا لایا۔ اپنے مندر آپے وڑ، آپے رہیا سٹایا۔ آپ اپنا توڑ گڑھ، ہنکاری گڑھ رہن نہ پانیا۔ اپنے وکارے آپے گیا سڑ، رتی رت رہے نہ رانیا۔ اپنا پرکاش اپنی ناڑی آپ کر، آپے ویکھ رکھایا۔ آپ اپنی لائے جڑ، بھل بھلوڑی آپ اٹھایا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، امرداس گر لیا پھڑ، ہر ساچے وڈ وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن جوت کرے رُشانیا۔ نرگن جوتی کر اُجالا، ہر ہر رُپ وٹاندا۔ دیناں بندھپ دین دیا لا، بھیو کوئے نہ پاندا۔ رام داس گر کھیل نرالا، ساچا ونج کرا سندا۔ شبدی شبد بن دلالا، بال بالا لیکھے لاسندا۔ پائے نام تن ساچی مالا، پھولن برکھا آپ برسائندا۔ دوس رین کرے پرتپالا، اٹھے پہر ویکھ رکھائندا۔ توڑنہارا جگت جنجالا، جاگرت جوت جگائندا۔ کایا ویکھ سچی دھر مسالہ، دھر درگاہی ڈیرہ لاسندا۔ ۸۷۳

دیک جوتی ایک بالا، اگیان اندھیر مٹاندا۔ شبد وجایا ساچا تالا، تال تلواڑا اک رکھائندا۔ نام لپیٹے سچ رومالا، ساچا پردہ پاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک جوتی ساچا ور، دیونہارا آپ اکھوائندا۔ جوتی دیک آپ جگا، نانک انگد ونج سٹایا۔ امرداس گر سیو کما، رامداسے گیا سٹایا۔ رام داس گر بھیو کھلا، لیکھا لکھ جگایا۔ لکھ نرنجن درس دکھا، سگلی چنت مٹایا۔ لکھ اگوچر بے پرواہ، ایک ایک سٹایا۔ نرگن سرگن ڈیرہ لا، سہج سبھا رکھایا۔ محل اٹل اک سہا، دسم دواری ویکھ رکھایا۔ امرت ساچا تال سہا، چاروں گنٹ پھیرا پانیا۔ آتم سیجا دے سہا، بیٹھا ڈیرہ لایا۔ اتر پورب پچھم دکھن دشا رہیا دکھا، چاروں گنٹاں پھیرا پانیا۔ ایک برہم آپ اُپا، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ شبد اگمی رہیا جنا، ورن گوت نہ کوئی رکھایا۔ نہکرمی نہکرم رہیا کما، اکال پُرکھ سیو کمایا۔ رام داس گر لیا منا، آپ اپنی بوجھ بوجھایا۔ دوئے جوڑ ڈھیہہ پیا سرنا، نیوں نیوں سیس جھکایا۔ پُرکھ ابناشی پکڑے بانہہ، آپ اپنے گلے لگایا۔ میل ملائے جوں پتراں ماں، جوت نرنجن وڈ وڈیایا۔ آد نرنجن دیونہارا ساچا تھاں، ساچی بوجھ بوجھایا۔ ایک نگر اک گراں، ایک دھام سٹایا۔ پنچم مینا پنچم دکھا،

پنچم ویکھ دکھائیا۔ پنچم میتا آپ سکھا، سگلا سنگ نبھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، رام داس وڈی وڈیائیا۔ رام داس گر ہر ہر پاء، آتم وٹی
 ودھائیا۔ ہوئے سنساروگ گوا، مایا ممتا موہ چُکائیا۔ چرن دھیان اک لگا، دوسر در نہ کوئی دکھائیا۔ نیتز لوچن اک گھلا، اگیان اندھیر مٹائیا۔ چوٹھے پد آپ
 سما، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جوت جگائیا۔ آون جاون گیڑ کٹایا، پتت پاؤن ہوئے سہائیا۔ سننگر پورے درشن آپ کرایا، وچھڑ
 کدے نہ جائیا۔ نانک سننگر شبدی شبد من مت رکھایا، دو جہاناں میل ملائیا۔ کامنی کامن نیڑ نہ آیا، ایک رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا
 کر، اک دکھائے ساچا گھر، ساچا در گھلائی۔ محل اٹل دسم دوار، گر گر ویکھ دکھایا۔ چاروں کُنٹ پاوے سار، آپ اپنا مول چُکایا۔ امرت تال ٹھانڈی ٹھار،
 ساچا سر رکھایا۔ دوس رین رین دوس کر پیار، ایک رنگ رنگایا۔ بھریار ہے سچ بھنڈار، سچ سچ ورتایا۔ اک اکلا اینکار، عقل کلا اکھوایا۔ کجگ تیرا ویکھے کوڑ
 پسار، کوڑی کریا دئے مٹایا۔ جوٹھ جوٹھ سنگ سنگار، لکھ چوراسی رہی لگایا۔ چار یار سنگ محمد مارن نعر، انا الحق ویکھ دکھایا۔ بے عیب خدائی پروردگار، خالق
 خلق وچ سمایا۔ سرب جییاں داسا نھیا یار، اکل پُرکھ روپ وٹایا۔ رام داس کل پاوے سار، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ سچ نشان سچ دربار، لوک مات ویکھ دکھایا۔
 ارجن میتا ہو تیار، سچ گھر اک سہایا۔ پرکھے نیتا اگم اپار، بھيو اجدیا بھيو گھلائی۔ بیٹھار ہے اک اتیتا، دس کسے نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا
 کر، پنچم گر لیکھا لکھیا گیا جڑ، دھر مستک ویکھ دکھایا۔ گو بند میلا ہر اپار، اپنا آپ کرائیا۔ آپے گپت آپے ظاہر، اندر باہر آپ ہو جائیا۔ آپ اپنا کرے
 پیار، دُور نیڑے نہ کوئی جنائیا۔ اٹھے پہر اک دھنکار، ایک لو رکھائیا۔ ایک ویکھے سچ سچا دربار، در دوار اک سہائیا۔ شاہو بھوپ اک سکدار، ایک نظری آئی۔
 ایک پُرکھ سرشٹ سبائی نار، لکھ چوراسی سیس جھکائیا۔ ایک دیونہار بھنڈار، آدانت ویکھ دکھائیا۔ ایک تولا بنے ورتار، نام شبد رہیا ورتائیا۔ شبد شبدی کر پیار،
 سننگر پورے بوجھ بُجھائیا۔ دوس رین ایک دھار، اٹھے پہر رہے جنائیا۔ آپے کریا خبردار، آلس نندرا وچ نہ آئی۔ بودھ اگادھی کھیل نیار، جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کجگ تیری اتم ور دھیر دھرائیا۔ ہر شبد گر بانی، شبد روپ سمایا۔ ارجن پایا پد زربانی، اپنا موہ چُکایا۔ پاربرہم پر بھ ملیا
 ساچے ہانی، وچھڑ کدے نہ جایا۔ لیکھا جانے چار کھانی، چاروں جگ پھول پھلایا۔ چار ورن رکھے آنی، ایک نام دھیایا۔ لکھ چوراسی پُن چھانی، سچ سچ نظر نہ

آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، رام داس گر دتا ور، گر ارجن ویکھ وکھایا۔ گر ارجن ست سریر، ہر ہر رُپ وٹایا۔ بانی شبد گر ساچا تیر، دو جہاناں پار کرایا۔ لوآں پُریاں پئے وہیر، برہما وشن شورہے گر لایا۔ کروڑ تیتیسائین ورو لے نیر، سُرپت راجا اند دئے ڈہایا۔ گر گھ لوک مات چوٹی چڑھے آخیر، گر سنگر ساچا راہ وکھایا۔ ہوئے ہنگتا کڈھے پیر، دُرم ت میل دھوایا۔ میل ملاواں سادھ سنت پیر، بھگت بھگونت ویکھ وکھایا۔ نام پہنائے بستر چیر، اتر کدے نہ جائیا۔ ست سنتو کھی بٹھے دھیر، آتم برہم وکھایا۔ ایک رنگ رنگائے ہست کیٹ، شاہ فقیر ایک دھام سہایا۔ غریب نمائیاں دیوے امرت سیر، ہر کاشد آپ پیایا۔ آپے ویکھے شاہ پیراں پیر، شاہ سلطان ہر رُگھرایا۔ دو جہاناں دستگیر، ہر بیٹھا ہتھ لکایا۔ ڈونگھا ساگر بھوجل ہوئے ماہیگیر، گر گھ ساچا لے ترایا۔ کٹنہارا جگت زنجیر، دھرم رائے پھند کٹایا۔ گر گرتھ بٹھی بیر، لوک مات گر اھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا شبد آپے دھر، آپ اپنا لیکھ لکھایا۔ شبد دھر سنجوگ، گر ارجن وڈ وڈیایا۔ آتم انتر ملی چوگ، مانک موتی ویکھ وکھایا۔ لکھ چوڑا سی کٹے روگ، جو جن درشن پائیا۔ ست سنتو کھی ساچا جوگ، دھیرج دھیر اک دھرایا۔ درشن دیوے دراموگھ، جو جن رسنا گایا۔ پار کرائے تینوں لوک، سچھنڈ وجے ودھایا۔ ایک شبد اک سلوک، ایک کرے پڑھایا۔ ہر کا بھانا نہ سکے کوئی روک، گر ارجن وڈ وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا در سہایا۔ در سہائے ہر ہر بنک، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ آپے راؤ آپے رنگ، راج راجاں آپ ہو جائیا۔ کھیلے کھیل بار انک، جگ جگ وڈی وڈیایا۔ آپ اٹھا ونہارا دھنکھ، رام رُپ ہو جائیا۔ آپے میل ملاوا سینتا پنتری جنک، گر سکھ سرتی آپ پر نایا۔ آپ وجائے شبد ڈنک، گر ارجن قلم چلایا۔ آپے لاؤنہارا تنک، جوتی جوت ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گرتھ دئے وڈیایا۔ گر پیتا گر میلیا، گر گر رُپ اپار۔ اچرج کھیل پار برہم کل کھیلیا، لوک مات لے اوتار۔ چار ورنناں سجن سہیلیا، ست سرُپ اگم اپار۔ آپے وسے سد نویلیا، ہر گھٹ بیٹھا کر پسا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے بٹھے اپنی دھار۔ اپنی دھار آپے بٹھے، اپنے ہتھ رکھی وڈیایا۔ رین گھور چڑھیا ساچا جن، آپ اپنا بھیت کرایا۔ لکھ چوڑا سی راگ سنایا کن، پار برہم جو لایا۔ کرے پرکاش کایا ماٹی تن، جوت زرنجن آپ جگایا۔ چیتن چیتے ساچا من، گھر میلا ساچے ماہیا۔ بھانڈا بھرم دیوے بھن، ساچی سکھیا اک سنایا۔

پنچم وکارا دیوے ڈن، گھر ساچے ملے ودھایا۔ من منو آجائے من، مت بُدھ ہوئے گُرمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور،
 اپ تیج وائے پر تھی آکاش ایک رنگ رنگایا۔ پنچت کر پیار، ترے گن بندھن پایا۔ گر ار جن ویکھے کھیل نیار، ہر ساچے شبد اُپایا۔ نانک پیتا نر گن دھار،
 نر ویر رُپ سما۔ اکال مورت کھیل اپار، نر بھو دس نہ آیا۔ جوتی نور سچّی سرکار، سگلا سنگ نبھایا۔ آدانت میل کرتار، کرتا پُرکھ ناؤں دھرایا۔ سنت
 کنت بھگونت بھھے دھار، پار برہم وڈ وڈیایا۔ جیواں جنتاں تیج جائے سوار، جو جن سر نائی آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم در ویکھ
 وکھایا۔ پنچم میلا پنچم پردھان، پنچم وٹی ودھایا۔ پنچم بہہ بہہ ساچے گان، پنچم مکھ صلاحیا۔ پنچم ویکھے سچ نشان، کایا مندر آپ ٹکایا۔ پنچم بھھے ایک تھان، نام
 ڈوری ایک پایا۔ پنچم جودھا سور ملی بلوان، پنچم گر ویکھ وکھایا۔ پنچم گڑھ کایا ہنکار، پنچم رُپ وکھایا۔ پنچم و سیا سچ مکان، بیٹھا آسن لایا۔ پنچت ہو
 پردھان، ست پُرکھ کرے گُرمایا۔ ہری ہر کھیل مہان، ہر ہر وڈی وڈیایا۔ گو بند ست کر پچھان، پوت سپوتا ویکھ وکھایا۔ ایک راگ سنایا کان، ایک برہم
 جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک رنگ رنگایا۔ اپنے رنگ آپ رنگا، ہر ہر وڈی وڈیایا۔ اپنے انگ آپ لگا، سچ سچ سکھدایا۔
 آپے دیونہارا متا، آپ اپنی بوجھ بُجھایا۔ آپے جانے اپنی ریتا، اپنا راہ چلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر گو بند ویکھ وکھایا۔ گو بند ہر ایک
 رُپ، ایک رنگ رنگایا۔ پُرکھ ابناشی شاہو بھوپ، سچ سنگھاسن میل ملایا۔ ناتا تٹا جوٹھ جھوٹھ، سچ سچ کرے گُرمایا۔ امرت آتم دتا گھٹ، اندر اندر میل
 ملایا۔ ساچا لاہا لیا لٹ، دوسر ہتھ کسے نہ آیا۔ آپے چڑھیا ساچی چوٹ، گر نانک درشن پایا۔ پُرکھ ابناشی ساچی اوٹ، ایک سرن تکایا۔ سچ نگارے لگے
 چوٹ، تن بستر اک سجایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ شستر بستر تن اپار، اپنی دھار چلایا۔ شاہ فقیراں پاوے سار، فقیر
 فقیرا وچ ٹکایا۔ امیر امیرا سچّی سرکار، سیس تاج اک ٹکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دو جہاناں کرے رُشانیا۔ آپے شاہ آپے پیر،
 آپے تخت بر اجیا۔ آپے درویش آپے دستگیر، آپے کھیلے کھیل غریب نوازیا۔ آپے نر آپ نریش، آپ اپنا سازن سازیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، کھیلے کھیل غریب شاہ نواہیا۔ گھر وچ گھر سچ دوار، گر گر اُپدیسا۔ نہ کوئی میت نہ مُرار، نہ کوئی سنگ نر نریشا۔ لوک مات کھیلے کھیل نیار، پنچ

تت جوت پرویشا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے در آپے دے آدیسا۔ شبد ادیس ہر نرنکار، گر پورے وجے ودھائیا۔ اک اکل پاوے سار، جگ جگ ویس وٹائیا۔ جگت محلہ کھیل نیار، راج راجان بھیونہ رائیا۔ بھرے بھلے جیو گوار، ہر کا بھیو کوئے نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلائیا۔ پنج تت جھوٹھانا، جگت موہ تڑایا۔ کھیلے کھیل پڑکھ بدھاتا، بھیو کسے نہ رایا۔ اتم رکھے اپنی ذاتا، ذات پات نہ کوئے جنایا۔ شبد جنائی ساچی گاتھا، ایکا اکھر آپ اُپایا۔ ویکھ وکھائے کملاپاتا، سنگر گھ صالاہیا۔ گرگھاں بندھائے ساچا ناتا، چرن کول جوڑ جڑایا۔ نام چڑھائے ساچے راتھا، رتھ رتھوئی آپ اکھوایا۔ لہنا دینا چکائے مستک ماتھا، جو جن سیس جھکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل اپر اپار، پنج تت شبد بندھن بندھایا۔ شبد بندھن تن سریر، اپنی کھیل کھلائیا۔ رسن نہ جانے کوئی جیو، لیکھا کھت وچ نہ آئیا۔ داتا دانی گنی گہیر، گہر گہیر سمایا۔ درشن لوچن ترسن سُرپت اند، دوس رین رہے گر لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلائیا۔ ویکھنہار ہر سمرتھا، اپنا مول پچھنایا۔ پنج تت وکارا پائی نتھا، بندی خانہ اک سہا رہیا۔ لہنا دینا چکائے ہتھو ہتھا، شاہ سلطانا آپ جنا رہیا۔ دوس رین پھرے نتھا، آپ اپنی کار کما رہیا۔ ۸۷۷

جس جن اپنی آپے دیوے متا، دے مت مات سمجھا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت گڑھ اک سہا لیا۔ جگت گڑھ جگت مکان، جگت جیو سہاریا۔ کھیلے کھیل دو جہان، انت نہ پاراواریا۔ جو دھا بیر نوجوان، میر پیر آپ اکھوارہیا۔ بندی خانہ کر پروان، آپ اپنا چرن چھہا لیا۔ راج راجانا بخشے اک دھیان، شیر شیر روپ سمجھا لیا۔ ہو دلیر، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا رنگ رنگ لیا۔ بندی خانے ڈیرہ لایا، ہر ہر بھیونہ رائیا۔ سنگر ساچے کھیل رچایا، آپ اپنا چوج ورتائیا۔ شاہ سلطانا رہیا ڈرایا، بھے بھیانک ایہہ درسائیا۔ آپ اپنا دے بھجھایا، گر پورے ہتھ وڈیائیا۔ پاربرہم پر بھ تھم سنا، شبدی شبد اُپایا۔ کھگ انتم ویکھ وکھایا، نو کھنڈ ست دیپ چاروں کُنٹ ویکھ وکھایا۔ ست ساگراں پھیرا پایا، ڈونگھے تال چرن چھہا لیا۔ نرمل کرم اُجاگر آپ کرایا، ترنہار آپ ہو جائیا۔ جگت سوداگر آپ بنایا، نام ونجارا ویلا رہیا سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے بیٹھا اندر وڑ، آپے ویکھ وکھایا۔ جگت قلعہ ساچا کوٹ، سنگھ شیر روپ وٹایا۔ آپے لاؤنہارا چوٹ، تن نگارہ آپ وجایا۔ آپے کڈھنہارا کھوٹ، دے مت آپ سمجھایا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرِگن سرِگن ویکھ دکھایا۔ سرِگن بھیکھ ہر کرتار، نرِگن کھیل کھائندا۔ ہر گوہند ہو یا خبردار، آپ اپنا رنگ دکھائندا۔ شاہ سلطاناں مارے مار، شبد شبدی ویکھ دکھائندا۔ ایکا در بن بھکھار، ڈھیہہ ڈھیہہ سیس نوائندا۔ بندخانے گیڑ نواری، بسترتن جُھہائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھج تیری اتتم دھار، اپنے ہتھ رکھائندا۔ قلعہ کوٹ جگت تجاونا، ہر گوہند وڈ وڈیائیا۔ غریب نہانیاں گلے لگاونا، پورن برہم جنایا۔ لکھ چوراسی چھند کٹاونا، آون جاون رہے نہ رایا۔ ساچا لڑ آپ پھڑاونا، ایکا پلڈ اگے ڈاہیا۔ بونجا اکھر دھار چلاونا، پینتیس مکھ رکھایا۔ ست ستاراں لیکھے لاونا، ہر سچ وڈی وڈیائیا۔ شاہ سلطاناں لیکھ لکھاون، بھو ابھیدا آپ کھلایا۔ کھج اتتم میل ملاونا، نو کھنڈ کرے کڑمایا۔ ستاں دیپاں ڈنک وجاونا، ایکا نعرہ لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر گوہند ویکھے ساچا گھر، گھر ساچے وجے ودھایا۔ سولاں تن تن شنگار، باون روپ سماندا۔ ہرجن ساچے کر پیار، سگلا سنگ نبھائندا۔ کفنی توڑا سیس دستار، جگت نام نہ کوئی دکھائندا۔ راج راجان ڈھیہہ ڈھیہہ پے دوار، نیتر رو رو نیر وہائندا۔ کون پائے پر بھ ساچی سار، ہر کا در دس نہ آئندا۔ سنگر پورا گراوتار، دے مت آپ سمجھائندا۔ سگلا سنگ میت مرار، دو جہاناں آپ نبھائندا۔ دیوے ور در دوار، ایکا شبد سنائندا۔ کھج اتتم لئے اوتار، بونجا دیشاں ونڈ ونڈائندا۔ شبد سندیشہ دے سچی سرکار، نرِگن جوتی جوت جگائندا۔ گوہند سنگ اتتم وار، دس کسے نہ آئندا۔ کھج اتتم پاوے سار، نہہکنکا ناوے رکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا در سہائندا۔ راج راجاناں چڑھیا چاء، نیوں نیوں سیس جھکایا۔ سنگر بنیا سچ ملاح، بیڑا بنھے لایا۔ شبد چپائے ایکا ناں، واہ واہ گرو سہایا۔ نتھوایاں دتا ساچا تھاں، تھان تھنتر ویکھ دکھایا۔ اتتم ویلے پکڑے بانہہ، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گوہند تیرا ساچا در، گھر ساچا دے سہایا۔ قلعہ کوٹ جگت ہنکار، گر پورا آپ ٹڑائندا۔ باون باون کر پیار، بونجا ویکھ دکھائندا۔ سچگ تریتا پارکنار، دواپر مول چکائندا۔ کھج کھیلے کھیل اپار، آپ اپنی کل ورتائندا۔ گر چیلے سوہن اک دوار، گھر میلے آپ کرائندا۔ رنگ نویلے خبردار، اٹھے پہر جگائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھج تیری اتتم ور، گر گر سنگ نبھائندا۔ گر گر سنگ سرب گر دیوا، سگلا سنگ نبھایا۔ لیکھے لائے چرن کول کمائی ساچی سیوا، پورب لہنا جھولی پائیا۔ درس

دکھائے نیز نیناں، کول نین وڈ وڈیاں۔ اتم بھانا سہنا پینا، دیش بونجا لئے اٹھایا۔ لکھ چوراسی جوٹھے جھوٹھے وہن وہنا، نہ دسے کوئی سہایا۔ ناتا تے مات پت بھائی بھیناں، ساک سجن نہ کوئی اکھوایا۔ ہر گوبند گر پایا ساچا گہنا، راج راجانا مان دوایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، آپے ویکھ وکھایا۔ کلج تیری اتم وار ہر ہر ساچی جوت جگایا۔ قلعہ کوٹ کر پیار، ویکھے بے پرواہیا۔ گر کاروپ اپر اپار، جگت نیز دس نہ آیا۔ شبد کھنڈا تیز کٹار، اپنے ہتھ اٹھایا۔ کر نہارا سرب اجیار، نرگن نور کرے رُشایا۔ گرگھ ساچے لئے ابھار، آپ اپنی دیا کما یا۔ راج بونجا سچ پیار، مائس ویکھ وکھایا۔ سمت سولاں میل کرتار، شبدی شبد پُجایا۔ سمت ستاراں نیر وہان زارو زار، گھر ساچا راہ تکایا۔ اٹھ اٹھاراں ہو خوار، ویکھن ساچا ماہیا۔ اُنی اُنیا بے مہار، پاندھی پندھ بھلایا۔ بیس میسا ہوئے خبردار، دلی دوارا ویکھ وکھایا۔ جمن کنارہ پاوے سار، اپنے ہتھ رکھے وڈیاں۔ پندراں کنگ اپر اپار، ویہہ صد بکرمی نال رلایا۔ پنچم پیتا خبردار، پنچم لکھ ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نانک انگد امر داس رام داس گر راجن ہر گوبند ایکا نام وڈیاں۔

★ ۸ گھڑ ۲۰۱۵ بکرمی گانتڑی تپوبن متھرا پندرا بن دے وچ مہر بابا دے اک چیلے نال ★

پاربرہم پر بھ لئے اوتار، لوک مات کرے رُشایا۔ جوتی نور کر اجیار، جوتی جوت جوت جگایا۔ شبد کھنڈا اپر اپار، آد نرنجن ہتھ اٹھایا۔ برہمنڈاں کھنڈاں پاوے سار، لوآں پُریاں ویکھ وکھایا۔ برہما وشن شو دیوت سُر نوست ویکھ وکھایا۔ بھیکھ بکھنڈا دے نور، ایکا ت بھجایا۔ ایکا شبد اگم اپار، پُرکھ ابناشی آپ اپایا۔ ہنگ برہم شبد سوہنگ بھیکھ اپار، برہم پاربرہم وڈیاں۔ جرم کرم دھرم پورب رہیا وچار، پنچ ت ڈیرہ لایا۔ من مت بدھ پاوے سار، اپ تیج وائے پر تھی آکاش ویکھ وکھایا۔ جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ، ڈونگھی کندر پھیرا پانیا۔ سمند ساگر بھریا تال، ست سرور چوڈاں لوک ترے بھون پھول بھلایا۔ وسنہارا کایا گاگر رنگ محل اٹل اُچ مینار، دسم دوار کھول کھلایا۔ توڑنہارا گڑھ ہنکار، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار، ہوئے ہنگتا مایا ممتا ویکھ

دکھائیآ۔ جٹا جوٹ پاوے سار، تن لنگوٹ دیکھ وچار، خاکی خاک جسم بھکھار، آپ اپنی کھیل کھلایا۔ مستک تلک ترے سول للاٹ، دیکھنہارا آن باٹ،
 جوت نرنجن سچ للاٹ، کایا ڈونگھا اوکھا گھاٹ، کون دوارا پار کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہربان آپ ہو جائیا۔ کون روپ ہر اوتار،
 مہربان کون اکھوایا۔ کون بابا کرے پچھان، کون نیز کھول کھلایا۔ کون تن وجائے ربابا، انحد ساچا تال رکھایا۔ کون میل ملائے دو دو آہ، آپ اپنا رنگ
 رنگایا۔ کون دکھائے کایا مکہ کعبہ، حق حقیقت سنگ رلایا۔ کون چوائے امرت نابھا، سر سروور اک دکھایا۔ کون دکھائے ساچا تازا، آسو گھوڑا شبد دوڑایا۔
 کون لکھ چوڑا سی اندر مندر پھرے بھاجا، جوت سروپی ویس وٹایا۔ کون شبد بھوپ وڈ راجن راجا، لوک پرلوک ہوئے سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، انتم دیکھے ساچا گھر، در دوارا اک دکھایا۔ مہربان ہر نرنکار، نرن گن نور سمایا۔ آدن انتا اک اوتار، ایکا روپ وٹایا۔ سادھاں سنتاں پاوے سار،
 بھل رہے نہ رایا۔ کلجگ انتم ہو اجیار، لوک مات پھیرا پایا۔ نہہکنکا ناؤں اپار، شبد ڈنکا اک وجایا۔ سمبل نگری دھام نیار، ماجھا دیس دیکھ دکھایا۔ ساڈھے
 ۸۸۰ تن ہتھ کرے بھگت پیار، جاگرت جوت جگایا۔ لہنا دینا چھٹے سرب سنسار، جن ہر ہر جن ہر ہر نظری آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد
 سنیہہرا دیوے ور، دیکھ دکھائے ساچا گھر، متھرا بندرا بن آدھ وچکارے ڈیرہ لایا۔ جگت اہوتی جگت ہون، جگ جگ دیکھ دکھائیآ۔ شبدی شبد ساچی پون،
 برہمنڈاں آپ چلایا۔ ہر کا بھیو جانے کون، کوٹن کوٹ بیٹھے تن رنگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیکھنہارا ساچا گھر، کایا کُنڈ اک
 دکھائیآ۔ کایا کُنڈ ساچی جوت، دوس رین جگایا۔ نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، نہ کوئی برن دکھائیآ۔ ایکا تن نگارے لائے چوٹ، نام ڈنکا رہیا وجایا۔ پنچ وکارا
 کڈھے کھوٹ، ہر گھٹ بیٹھا ڈیرہ لایا۔ سادھاں سنتاں جییاں جنٹاں مایا متا بھری نہ اے پوٹ، جگت ہوتی ہلکائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، دیونہارا ساچا ور، مہربان باوا بابا کون روپ درسائیآ۔

★ ۹ مگھ ۲۰۱۵ بکرمی سنت ہیرا سنگھ دے نال گردوارا گرتھ بہادر متھرا شہر وچ ★

گر پرساد گر بھٹیئا، گر پاربرہم کرتار۔ سنگر ساچا کھیوٹ کھیٹیا، دو جہاناں لائے پار۔ ہرجن اُچائے ساچا بیٹیا، ویکھ دکھائے سرب سنسار۔ نام دوشالے آپ لپیٹیا، روپ رنگ اپر اپار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ کھیلے کھیل اپار۔ ہر پرساد ہر بھایا، گھر ساچے وجے ودھائیئا۔ نرگن نور اک سمایا، سرگن ویکھ دکھائیئا۔ اکال مورت دیا کمایا، اجونی رہت وڈی وڈیائیئا۔ گر سکھ ساچے لئے جگایا، آپ اپنی بوجھ بُجھائیئا۔ ایکا سنت برہم سمجھایا، آتم برہم بھيو گھلایئا۔ مانس جنم لیکھے لایا، جو جن آئے سرنایئا۔ کرم دھرم دے دکھایا، پورب لہنا جھولی پائیئا۔ سمرتھ ہتھ سِر لُکایا، دو جہاناں ویکھ دکھائیئا۔ اکتھنی کتھ شبد جنایا، بودھ اگادھ بھيو نہ رایا۔ نام ساچے رتھ چڑھایا، لوک پرلوک پار کرائیئا۔ ساڈھے تن ہتھ وقت چُکایا، لکھ چوراسی پھند کٹائیئا۔ جگت ہوئے سنساروگ گویا، چرن کول کول چرن سچ سرنائی اک درسائیئا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ پرساد گر پرسادی، در در ایکا پائیئا۔ ہر پرساد ہر جانیئا، ہر ہر روپ اپار۔ گر سکھ چلے سنگر بھانیئا، آتم انتر اک پیار۔ آپ اپنا مول پچھانیئا، ہوئے ہنگتا روگ نور۔ ایکا بخشے چرن دھیانیئا، سچ دارا اینکار۔ عقل کلا آپ اکھوانیا، جگ جگ مات لئے اوتار۔ کلج انتم جگت پچھانیئا، لکھ چوراسی ہوئے خوار۔ گر گھ وِلا چتر سنگھ سانیئا، گھر پاوے میت مُرار۔ آتم سیجا اک سہانیئا، جوت نرنجن کر اُجیار۔ انحد دُھنی ناد وجانیئا، آتم دُھن اپر اپار۔ ملے میل سری بھگوانیا، وچھرنہ جائے وچ سنسار۔ آون جاون پھند کٹانیئا، لکھ چوراسی گیئر نور۔ لگے بھوگ در پروانیا، ایٹھے اوتھے دو جہاناں پائے سار۔ پاربرہم ابناشی کرتا اک دکھائے دھرم نشانیئا، دُھر در گاہی اپر اپار۔ گو بند کھیل جگت مہانیئا، نانک نرگن ساچی دھار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر گھ ساجن دیوے ور، بردھ بال جوان اوستھارہیا تار۔ بال جوانی جگت بُڑھیا، ہر ہر رنگ رنگایا۔ آتم انتر اپنے نیز آپے پیکھا، بھيو ابھید گویا۔ لکھنہارا ساچا لیکھا، دُھر در گاہی نظری آیا۔ جس جن کڈھے بھرم بھلیکھا، مایا موہ چُکایا۔ لیکھے لائے دھاری کیسا، گر گو بند روپ وٹایا۔ کھیلے کھیل دس دسمیسا، نرگن سرگن رنگ رنگایا۔ در دوار کوٹن کوٹ برہما وشن مہیش گنیشا، بھيو کسے نہ پایا۔ گر گھال در دوارے ہر ہر نریشا، در درویشا، بن متھرا پھیرا پایا۔ ماما؛ موہ پیار، ہرجن سرنایئا۔ تھتھا؛ تھر

گھر سچا دربار، پُرکھ ابناشی بیٹھا ڈیرہ لائیا۔ رارا؛ رام رُوپ کرتار، نرگن جوت کرے رُشائیا۔ اگم اگوچر کھیل اپار، لکھ چوراسی رہیا سمائیا۔ سبجَن سہیلے رہیا تار، آپ اپنی کل ورتائیا۔ کلجگ اتم لئے اوتار، نانک گوہند جوت جگائیا۔ نہہکنکا ڈنک اپار، شبد شبدی آپ وجائیا۔ راؤ رنکاں کرے خبردار، سویا کوئی رہن نہ پائیا۔ لکھ چوراسی ہاباکار، دوس رین رہی گر لائیا۔ بھگت سوہن سچ دوار، بنک دوارا اک دکھائیا۔ آدن انتا جگا جگنتا بھیکھ اپار، بھیکھادھاری بھیکھ وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن دکھائے ساچا گھر، گوپی کاہن نظری آئیا۔ سرتی گوپی ہر ہر کاہن، کایا متھرا آپ سہائیا۔ نام رکھائے سچ نشان، دھرم دوارے آپ جھلایا۔ دُھنی راگ ساچے کاہن، انحد تال وجائیا۔ امرت آتم پین کھان، ترشنا بھکھ مٹائیا۔ بند کواڑی آپ تڑان، بجر کپائی سلا ہٹائیا۔ دسم دواری میل ملان، جوتی جوت سمائیا۔ آتم سیجا ہو پردھان، ہر بیٹھا بے پرواہیا۔ پنج تت نہ کوئی پچھان، من مت بُدھ نہ کوئی وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن دیوے ساچا ور، سنت کنت بھگونت ساچے گھر منگل گائیا۔ سنتن ناری ہر بھگونت، کنت رُوپ اکھوایا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنتا، اتر کدے نہ جایا۔ جو جن در دوارے آئے منگتا، داتا دانی نام جھولی دے بھرایا۔ توڑھے گڑھے ہوئے ہنگتا، دُئی دوتی میٹ مٹایا۔ مانس جنم نہ ہوئے بھنگتا، آون جاون لیکھے لایا۔ جگت ترشنا میٹے بھکھ ننگتا، نام نامہ اک رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، نام پرساد آد جگاد پاربرہم، آتم برہم ساچا میل ملایا۔

★ ۹ مگھ ۲۰۱۵ بکرمی گر نانک باغیچی گردوارا متھرا شہر ★

پاربرہم سرب سکھ داتا، ایکا ایک اکھواندا۔ آپے پتا آپے ماتا، گرسکھ بال انجانے گود اٹھاندا۔ آپے دیونہارا نام داتا، دانی داتا جھولی پاندا۔ آپے بنیا بھین بھراتا، سگلا سنگ آپ نبھاندا۔ آپے بخشنہارا چرن ناتا، چرن کول مستک دھوڑا اک دکھاندا۔ آپے میٹنہارا اندھیری راتا، کایا مندر اندر کھوج کھجاندا۔ آپے دیوے امرت آتم بوند سوانتا، جگت ترشنا آپ مٹاندا۔ آپے دسے دُھنی ناد انحد ساچی گاتھا، آپ اپنا تال وجاندا۔ آپے لہن دین چکائے

مستک ماتھا، پُورب پُورب ویکھ دکھائندا۔ آپ نبھائے سگلا سا تھا، غریب نمانے گلے لگائندا۔ آپے رکھے دے کر ہاتھا، آپ اپنی دیا کمائندا۔ سرب کلا آپے سمرا تھا، سمرتھ پُرکھ ناؤں دھرائندا۔ سگل وسورا ہر جن لاتھا، جو جن نیتر لوجن درشن پائندا۔ لہنادین چُکائے آن باٹا، لکھ چوراسی پھند کٹائندا۔ نام ونج کرائے ساچے باٹا، چووداں لوک پھول بھلائندا۔ سر سرور وکھائے اک تیرتھ تاتا، کایا ڈوگھی کندر ڈیرہ لائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلائندا۔ جگت وچھوڑا جگت جگ، ہر ہر آپ کرائیا۔ بندھن بھائی سٹ سین ساک، بھگت سگلا سنگ نہ کوئی نبھایا۔ لکھ چوراسی ویکھے مار جھات، آد جگاد وڈی وڈیایا۔ جو جن دوس رین رہے ارادھ، مانس مانگھ لیکھے لایا۔ نہ کوئی بچھے ذات پات، اؤنچ نیچ راؤ رنگ راج راجان شاہ سلطان ایکا دھام سہایا۔ جس جن یلیا کملاپات، کلجک سنساروگ مٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، جن ساجن ویکھ دکھایا۔ کرپا کر ہر بھگوان، جگت ڈکھ میٹ مٹائندا۔ اک دکھائے سچ نشان، دھرم دوارے آپ بھلائندا۔ نام بھنڈار پین کھان، ترشنا بھکھ مٹائندا۔ بھگت بھگونت ایکا تھان، تھان تھنتر اک سہائندا۔ جس جن بخشے آتم برہم گیان، برہم و دیا اک پڑھائندا۔ لیکھا چکھے جیو جہان، جوتی جوت جگائندا۔ انحد راگ سنائے کان، تال تلواڑا آپ و جائندا۔ شبد نرالا مارے بان، بجر کپائی چیر چرائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپے ہویا نگہبان، ویکھ دکھائے دو جہان، لوآں پُریاں ہو پردھان، گرگھ گرگھ گر پورا ویکھ دکھائندا۔

★ ۹ مگھ ۲۰۱۵ بکرمی امیر چند گلاٹی دے گھر پلول شہر ★

ہر بھگت ہر جانیا، آتم برہم وچار۔ تن مندر ویکھ دکھانیا، محل اٹل اُچ مینار۔ رام راما روپ پچھانیا، نرگن کھیل اگم اپار۔ در دوار ہوئے پروانیا، آد پُرکھ نرنجن پاوے سار۔ دیوے نام سچ نشانیاں، لوک مات دیپ اُجیار۔ ایک سنائے ساچی بانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھ دکھائے در دوار۔ ہر بھگت ہر رنگ ہے، رام روپ اپار۔ نام منگے ایکا منگ ہے، سچ وست سچ دربار۔ مانس جنم نہ ہوئے بھنگ ہے، لکھ چوراسی اترے پار۔ امرت

دھارا وہے ساچی گنگ ہے، مل پیو ٹھنڈا ٹھار۔ دو جہاناں کٹے بھکھ ننگ ہے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر بھگت بھگتی پاوے سار۔ بھگتی ہر ہر در سہایا، بھگتن روپ اپار۔ نیتز نین اک کھلایا، مٹیا اندھ اندھیار۔ جوت زرنجن آپ جگایا، ویکھے وگسے کرے وچار۔ کایا مندر ڈیرہ لایا، دھرم سہائے دسم دوار۔ زرنجن جوت کرے رُشایا، آپ اپنی کرپا دھار۔ ہرجن ورلے بوُجھ بُجھایا، لکھ چوراسی ستی پیر پسا۔ کلجگ مایا پردہ پایا، نیتز نین نہ سکے کوئی اگھاڑ۔ کام کرودھ لو بھ موہ ہلکایا، دُرم ت میل نہ سکے اتار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن دیوے بھگتی ور، نام بھگتی بھرے بھنڈار۔ نام بھگتی سچ خزانہ، بھگونت ہتھ رکھایا۔ جن بھگتاں دیوے دو جہاناں، آد جگاد ناؤں دھرایا۔ جگ جگ کھیلے کھیل مہانا، سنجگ تریتا دوپر ویکھ وکھایا۔ اچھل اچھل آپ پچھانا، کل باون بھیکھ وٹایا۔ انسا بنسا جوت مہانا، نر نرائن روپ درسایا۔ رام سیتا ہو پردھانا، ترے ترے ویکھ وکھایا۔ کھیلے کھیل کرشنا کاہنا، نام بنسری اک وجایا۔ کلجگ اتم کھیل مہانا، زرنجن جوت کرے رُشایا۔ نو کھنڈ پر تھی ویکھے مار دھیانا، ستاں دیپاں کرے رُشایا۔ برہما وشن شو دیوت سُر میل ملانا، تھان تھنتر اک سہایا۔ جن بھگتاں بنھے نام گانا، ست سنتو کھی ڈوری ایکا ہتھ اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ویکھے ساچا در، در دوارا اک کھلایا۔ آتم انتر سچ دوار، ہرجن آپ کھلایا۔ نیتز نین اک اگھاڑ، آپ اپنا درس دکھایا۔ پنچم گھر پنچم دیوے واڑ، بند کواڑا آپے لاہیا۔ کرے پرکاش بہتر ناڑ، اندھ اندھیر مٹایا۔ نیڑ نہ آئے موت لاڑ، رائے دھرم نہ دئے سزایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر بھگت دیوے بھگتی ور، بھگون بھگونت روپ سمایا۔

★ ۱۰ اگست ۲۰۱۵ بکرمی پریم سنگھ دے گھر کرول باغ ۱۲ اے ۱۶ ڈبلیو ای اے نویں دلی ★

گرہ مندر ہر بھایا، زرنجن جوت اُجیار۔ دیبا باقی اک رکھایا، پُرکھ ابناشی کھیل اپار۔ آتم تاکی اک کھلایا، آپ اپنی کرپا دھار۔ لہنا دینا باقی مول چُکایا، جگ جگ لئے مات اوتار۔ تن خاکی لیکھے لایا، ویکھ وکھائے کر وچار۔ امرت ساقی جام پیایا، نجھر جھرنا ٹھنڈی ٹھار۔ نام راکی آپ چڑھایا، دوس رین

خبردار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار۔ گرہ مندر ہر وسیا، پاربرہم کرتار۔ میٹے رین اندھیری مسیا، نرگن جوت کر
 اُجیار۔ گھر ساچے بہہ بہہ ہسیا، نورِ الہی بے عیب پروردگار۔ دُور دُراڈا پھرے نسیا، لوآں پُریاں پاوے سار۔ گرگھ ورلے مارگ اپنا دسیا، لکھ چوراسی پسر
 پسا۔ تیرِ نرالا ایکا کسیا، رسنا چلہ مارے مار۔ ہرجن ہر دے اندر آپے وسیا، رُپ انو پ شاہو سرکار۔ جگت وکارا دیوے جھسیا، تریلوکی نندن پاوے بھار۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچے ہوئے اُجیار۔ گرہ مندر گھر سہنجنجا، جوتی دیپ اپار۔ شبد انادی ایکا وِجنا، دُھن اناد سچّی دُھنکار۔ میل
 ملاواں ہر ہر سجنجا، گر سنگر میت مُرار۔ امرت آتم پی پی رجنجا، ہوئے دُکھاروگ نوار۔ تن پردہ ایکا کجنجا، تن بستر دیوے شبد اپار۔ آپ مٹائے لوک لجنجا،
 دیوے درس اگم اپار۔ جگت نگارہ ایکا وِجنا، لکھ چوراسی خبردار۔ جو گھڑیا سو بھجنجا، آد جگادی ایکا کار۔ گرگھ ورلے ہر چرن دوارے بہہ بہہ سجنجا، آپ
 وکھائے سچ دربار۔ نام چڑھائے سچ جہازنا، دو جہانی پار اُتار۔ شاہو بھوپ وڈ راج راجنا، راؤ رنگ اک پیار۔ غریب نمائیاں کرے کاجنا، سیوک سیوک
 سیوادر۔ سچ سوغاتی دیوے داجنا، دُھر درگاہ نہ کرے ادھار۔ کھیلے کھیل دیس ماجھنا، کلج تیری اتم وار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیکھ
 ۸۸۵ وکھائے ساچا گھر بار۔ گھر مندر ہر میلیا، رُپ اگم اتھاہ۔ اک دوارا گرو گرو چیلیا، گر سنگر بے پرواہ۔ اپنا کھیل آپے کھیلیا، آپے بنیا جگت ملاح۔ گھر
 ساچے سجن سہیلیا، اک چپائے ساچاناں۔ سد سے رنگ نویلیا، نتھایاں دیونہارا تھاں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے پکڑ نہارا بانہہ۔
 گھر مندر اُج اٹاریا، ہر ہر بنت بنائیا۔ جگے جوت اک نر نکاریا، نرگن نورو نور سمائیا۔ کھیلے کھیل اگم اپاریا، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ شاہو بھوپ سچا سرداریا،
 تخت تاج ویکھ وکھائیا۔ راج جوگ اک جنارہیا، ایکا بوجھ بُجھائیا۔ رسنا بھوگ اک لگا رہیا، آتم رس وڈی وڈیائیا۔ دُھر سنجوگ میل ملا رہیا، جگت وچھوڑا
 پھند کٹائیا۔ درس اموگھ در دکھا رہیا، نام چوگ اک چُگائیا۔ دو جہاناں روگ مٹا رہیا، پتت پنیپتا آپ کرائیا۔ تنناں لوکاں پار رکھا رہیا، سچکھنڈ دوارا اک
 جنائیا۔ ایکا شبد سلوک سنا رہیا، سوہنگ شبد وڈی وڈیائیا۔ لکھ چوراسی تیرا بھوگ پارہیا، کلج اتم ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 گھر ویکھے بے پرواہیا۔ گھر مندر اُج اٹل محلہ، ہر ہر جوت جگائیا۔ ابناشی کرتا در بیٹھا اک اکلا، ایکا ایک سمائیا۔ پاوے سار جلا تھلا، جل تھل مہیئل آپ ہو

جائیا۔ سچ در گُرمکھ ور لے ملا، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیا۔ جگت دوتی میٹے سلا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نہ ہوئے ہلائیآ۔ چرن پریتی گھول گھلا، درگاہ ساچی دھام سُہائیا۔ لکھ چوراسی آپ بھلائے کر کر ول چھلا، اچھل اچھل کھیل کھلائیآ۔ پُرکھ اگتا دیک ایکا بلا، لوآں پُریاں کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، درگھر مندر ویکھ دکھائیا۔ گرہ مندر پتت پاون، اپنا آپ کرائیا۔ بھیکھادھاری بھیکھ باون، بل راجا سنگ نبھائیا۔ آپ پھڑایا اپنا دامن، درشٹ اگوچر ویکھ دکھائیا۔ درگاہ ساچی ساچا ضامن، جم جندار نیڑ نہ آئیآ۔ امرت میگھ برسے ساون، سانک ست ورتائیا۔ جگت ہنکارا تھے گڑھ لنکا راون، رام راما ہوئے سہائیا۔ ڈھر درگاہی ساچا ضامن، ایکا پلا نام پھڑائیا۔ گر سکھ سجن سہیل چرن دھوڑی سچا نہاون، اٹھسٹھ مول چکائیا۔ ایکا شبد انادی گاون، سو پُرکھ نرنجن جو رہے دھیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر سچا بنک سہائیا۔ گرہ مندر ساچا بنک، ہر ہر آپ سہنیا۔ گر گمکھ ور لے جوتی شبدی لائے تنک، پنچم دیونہارا ڈنیا۔ میل ملاوا واسی پُری گھنک، سمبل نگری بیڑا بنھیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سکھ چڑھائے ساچے چنیا۔ چن سورج رُوس، آد جگاد پرکاشیا۔ ہر سجن میلا بیس بیس، گر گمکھ سچا بھرواسیا۔ درس دکھائے نس نس، پاوے سار پر تھی اکاشیا۔ ہر دے اندر وس وس، لیکھا لائے بن سواسیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیکھنہارا ساچا گھر، ہر ساچا شاہو شاہباشیا۔ گرہ مندر وسیا شاہو بھوپ، رُپ رنگ نہ رایا۔ جوتی نور ست سرُپ، شبد شبدی ناؤں دھرایا۔ دیکھنہارا چارے کوٹ، دہ دشا پھیرا پایا۔ لہنا دینا چکائے جوٹھ جھوٹھ، سچ سچ کرے ورتایا۔ جس جن آپے جائے تھ، جگت دوارا اک سہایا۔ امرت دیوے ساچا گھٹ، انتر آتم اک پیایا۔ پنچ وکارا کڈھے کٹ، آپ اپنا شبد اٹھایا۔ گر گمکھ ور لے لاہا رہے لٹ، منگھ جیواں دس نہ آیا۔ لکھ چوراسی کلج اندر ڈونگھی جڑ دیوے پُٹ، شوہ دریائے آپ رُٹھایا۔ وہندے وہناں دیوے سٹ، ایکا دھکا نام لگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ویکھے ساچے گھر، چار دیوار نہ کوئی رکھایا۔ گرہ مندر ہر دوار، ہر ہر ویکھ دکھانیا۔ چھپر چھن نہ پاوے سار، باڈی بنت نہ کوئی بنانیا۔ لیکھا لکھے نہ کوئی سنسار، وید کتیب ہوئے پردھانیا۔ گر گمکھ ساچے کرے پیار، جس جن بخشے چرن دھیانیا۔ گھر وچ گھر گھر کھیل اپار، کھیلے کھیل سری بھگوانیا۔ کوٹن کوٹ رُوس کرن نمسکار، برہما وشن شو نیوں نیوں سپس جھکانیا۔ گر گمکھ میلا سچ بھتار، ہر کنتا رُپ

وٹانیا۔ ناری سیجا ایک دھار، ایک جوت ملانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر مندر تن اندر در گھر ہر نر نرائن، ہری ہر کرے پرونیاں۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد جگاد جگ ولس انیک نہ کوئی روپ نہ کوئی رکھ، پنج تت نام جگت کرے پردھانیا۔ نام وست ہر اپار، اپنے ہتھ رکھانیا۔ جن بھگتاں دیوے کر پیار، آد جگاد وڈی وڈیانیا۔ سادھ سنت لئے ابھار، پنج تت کرے رُشانیا۔ دیوے درس اگم اپار، آپ اپنا روپ وٹانیا۔ الکھ نرنجن بھیونیار، ابناشی کرتا کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن دیوے نام ور، آتم برہم کرے جنانیا۔ ہر نام شبد بھنڈار، ہر جن آپ ورتانیا۔ جگ جگ لئے لوک مات اوتار، گرگھ ساچے ویکھ وکھانیا۔ آتم انتر پاوے سار، برہم پار برہم میل ملانیا۔ دیبا باقی کر اجیار، نرگن جوت کرے رُشانیا۔ امرت بوند سوانتی دیوے ٹھنڈی ٹھار، گردھاراکھ چوانیا۔ انحد شبد سنائے سچی دھنکار، تال تلواڑا اک وجانیا۔ بجر کپائی پردہ پاڑ، دئی دوتی کُنڈا لاہیا۔ دسم دواری اندر واڑ، نو در پار کرائیا۔ میٹ مٹائے پنچم دھاڑ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نیڑ نہ آیا۔ آتم سیجا سچ پیار، ہر ہر جن میل ملانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے نام ور، ایک رنگ رنگانیا۔ نام رنگ اپر اپار، ہر جن تن چڑھانیا۔ ایک دوجا بھیو نووار، تیجا نین اک کھلایا۔ چوتھے در پاوے سار، آپ اپنا سنگ نبھانیا۔ پنچم میلا میت مرار، پنچم موہ چُکانیا۔ چھیویں چھپر چھن نہ کوئی پسار، ہر بیٹھا بے پرواہیا۔ ستویں ست پرکھ نرنجن آدن انتا ایکنکار، عقل کلا ورتانیا۔ اٹھائتاں وسیا باہر، اپ تیج وائے پر تھی آکاش من مت بدھ نہ کوئے رکھانیا۔ جیو جنت نو در خوار، جگت ترشنا بند کرائیا۔ دسویں کھیلے کھیل نیار، کھیلنہار دس نہ آیا۔ گرگھ ورا پاوے سار، جس جن دیا کمانیا۔ کھولنہارا بند کواڑ، آپ اپنا گھ وکھانیا۔ دُھر در گاہی ساچا لاڑ، گھر گھر وچ بیٹھا سچ وچھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن دیوے نام ور، نام نامہ ویکھ وکھانیا۔ نام وست جگت امول، ہر جن ونڈ ونڈا سندا۔ پرکھ ابناشی تولنہارا ساچا تول، ایک کُنڈا ہتھ اٹھاندا۔ شبد نش اکھر آپے بول، دُھن انادی آپ سناندا۔ سدا سہیلا وسے کول، کایا مندر اندر ڈیرہ لاسندا۔ آپ اپنا پردہ ہر جن آپے لئے کھول، برہم برہم در ساند۔ بھاگ لگائے کایا چول، ہڈ ماس رکت بوند ناڑی رت ویکھ وکھاندا۔ جوت سروپ رہیا مول، نرگن سرگن کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے نام ور، جگت ونجارا آپ

اکھواسندا۔ نام دات دُھر درگاہ، ہر ہر اک رکھایا۔ لوک مات بن ملاح، جگ جگ آپ ورتایا۔ نتھاوایاں دیونہار تھاں، در گھر ساچا اک سُہایا۔ جن بھگتاں
 پھڑے ساچی بانہہ، آپ اپنا سنگ نبھایا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاں، دُرمت میل گویا۔ شبد سُہیلا دیوے ٹھنڈی چھاں، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ آپے پتا آپے ماں،
 گرسکھ بال انجانے گود اٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن دیوے نام ور، بھگت بھنڈار آپ ورتایا۔ نام بھگتی بھگت بھنڈار،
 ہر جن جھولی پانیا۔ دوس رین رہے نمار، اٹھے پہر لولائیا۔ درس دکھائے پُرکھ اپار، ایکنکارا رُپ وٹانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس
 جن دیوے نام ور، گھر ساچا بنک سُہانیا۔ نام رنگ رنگ چلوں، گُرگھ تن چڑھایا۔ میل ملاوا کنت کنتوئل، گھر سجن ویکھ دکھایا۔ آدانت نہ جائے بھول،
 جگ جگ ویس وٹایا۔ گُرکھاں ویکھ دکھائے آتم سیجا برکھالائے ساچے پھول، نام سوگندھی اک دکھایا۔ شبد سگھاسن آپ برابے نہ کوئی پاوانہ کوئی چول،
 نہ کوئی باڈی بنت بنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن دیونہارا لہنا دینا پچھلا مول، پورب لہنا جھولی پانیا۔ نام وست پورب لہنا، ہر جن
 آپ چُکایا۔ نیز انجن پائے نیناں، اگیان اندھیر مٹانیا۔ ناتاٹے مات پت بھائی بھین ساک سجن سینا، ایکا در دکھانیا۔ شبد بستر دے گہنا، اتر کدے نہ جانیا۔
 پُرکھ اکالا ایکا کہنا، ایکا بوجھ بُجھانیا۔ ہر جن بھانا ہر ہر سہنا، ہر نامے رنگ رنگانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے نام ور، رتی
 رت رہن نہ پانیا۔

★ ۱۰ مگھ ۲۰۱۵ بکرمی رتن سنگھ دے گھر شادی پُر نويسِ وِلی ★

بھگت وچھل آپ گردھار، ایکا رُپ سمایا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، بھيو ا بھید بھيو چھپایا۔ جگ جگ لوک مات لئے اوتار، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ ہر جن
 ساچے لئے اُبھار، رُپ انوپ درسایا۔ پھڑ پھڑ باہوں لائے پار، آد جگادی بھیکھ وٹایا۔ ایکا بخشے چرن پیار، چرن چرنودک کھ چوایا۔ ہوئے روگ دے نوار،
 مایا موہ چُکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھگت بھگتی ویکھ دکھایا۔ بھگتن مینا ہر نرنکار، ایکا جوت جگانیا۔ نرگن سرگن پاوے سار، لکھ

چوڑاسی پھول بھلایا۔ سنت سہیلے لئے اُبھار، گر چیلے میل ملایا۔ رنگ نویلے کھیل اپار، اگم اگمرا کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 ہرجن میلا سہج سُبھایا۔ بھگتن ہت پُرکھ بدھاتا، ایکا اینکاریا۔ جگ جگ دیکھے جگت تماشا، آوے جاوے وارو واریا۔ منڈل منڈپ پاوے راسا، لوآں
 پُریاں پسر پساریا۔ ہرجن اندر رکھے واسا، آپ اپنا روپ پلٹا رہیا۔ آپے بنے سچ بھر واسا، آتم برہم جنا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 ہرجن میلا ساچے گھر، بھگت بھگتی لیکھے لا رہیا۔ بھگتن پیتا پُرکھ اکالا، ایکا اینکاریا۔ دینا بندھپ دین دیا، ہر ساچا توڑنہارا جگت جنجالا، جاگرت جوت اک
 جگا رہیا۔ کایا مندر ویکھے سچی دھر مسالہ، دیبا باقی اک ٹکا رہیا۔ ایکا دیوے نام سچ دھن مالا، جگت ترشنا بھکھ مٹا رہیا۔ شبد پہنائے تن دوشالہ، دُئی دویتی پردہ
 لاه رہیا۔ آپے شاہ آپے کنگلا، ہر گھٹ آپے ڈیرہ لالیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ویکھے ساچا در، در ساچا اک سہالیا۔ بھگتن
 روپ بھگت بھنڈارن، نام نامے درسایا۔ شاہو بھوپ سچی سرکارن، ہرجن ویکھ دکھایا۔ مسمکتا ہوئی جگت ہنکارن، دُرمت میل وڈی وڈیایا۔ سرشٹ سبائی
 پھرے بھکھارن، ہر کا نام ہتھ نہ آیا۔ گرگھ ناری سچ و نجانن، در ساچا اک سہایا۔ پایا شاہو پُرکھ اپارن، پُرکھ اکالا اک جنایا۔ دیناں ناتھ دے ادھارن،
 لوک مات وجے ودھایا۔ کلجگ انتم آیا کاج سوارن، لکھ چوڑاسی پھول بھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ویکھے ساچا در، در ساچا
 اک دکھایا۔ بھگتن پیتا اینکار، عقل کلا اکھوایا۔ سرشٹ سبائی پاوے سار، لوآں پُریاں ویکھ دکھایا۔ برہما وشن شو دیوت سُر دے ہلار، برہمنڈ کھنڈ جیرج
 انڈ ویکھ دکھایا۔ زرگن جوتی کر اجیار، سرگن میلا بے پرواہیا۔ ویکھنہار اندھ اندھیار، ایکا نور کرے رُشنائیا۔ ناتا توڑے کوڑ گڑیار، گرگھ بوُجھ بوجھایا۔
 امرت آتم اُپجائے ٹھنڈی دھار، نچھر جھرنا آپ جھرائیا۔ کول کولا درس اپار، نیز نینا اک کھلایا۔ دُھنی شبد اناہد دھار، انحد تال وجایا۔ پنچم پیتا ہو تیار،
 آپ اپنا روپ پرگٹایا۔ شبد شبدی کھیل نیار، شبد شبدی ڈنک وجایا۔ راو رنکاں کرے خبردار، شاہ سلطاناں رہیا اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، گرگھ میلا ساچے گھر، گھر میلا سہج سُبھایا۔ گھر میلا ہر پایا، پر م پُرکھ کرتار۔ انند منگل ایکا گایا، ایکا شبد سچی دھنکار۔ در ساچا اک کھلایا، پایا
 درس روپ اپار۔ دُئی دویتی پردہ لاہیا، بحر کپائی آر پار۔ آتم سیجا اک سہایا، بے عیب بیٹھا پروردگار۔ خاکی خاک لیکھے لایا، خالق خلق ہو تیار۔ نام نامہ

رنگ رنگیا، کایا چولی تن اپار۔ سچ دامہ اک وجایا، دُھنی ناد اینکار۔ رین اندھیری شامیٹ مٹایا، گرگھ ساچے کر پیار۔ انترجامی دیکھن آیا، نیتز نین اگھاڑ۔
دُھر دربار اک سہایا، سچھنڈ نواسی پتی سرکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ لکھت لیکھ لیکھا دئے لکھ، نہ سکے کوئی مٹایا۔

★ ۱۰ مگھ ۲۰۱۵ پکرمی ریشم سنگھ دے گھر سرن لائن ۷ میرٹ چھاؤنی ★

ہری ہر ہر نرائن، ایکارُپ سما۔ وید کتیب سارے کہن، بھيو کسے نہ پایا۔ ہرجن وِلا دیکھے ساچے نین، جس جن اپنا نین گھلایا۔ آپ چکائے
لہن دین، جگ جگ ویس وٹایا۔ گرُگر چیلے ایکار دھام اکٹھے بہن، تھر گھر دوارا اک سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل
کھلایا۔ تھر گھر ساچا ہر دربار، نرگن جوت جگنایا۔ اک اکلاینکار، ہر بیٹھا بے پرواہیا۔ لوآں پُریاں کر پسا، منڈل منڈپ رہیا سہایا۔ گگن پاتالا ہو اُجیار،
رُوس کرے رُشانیا۔ نرگن سرگن کھیل اپار، لکھ چوراسی رہیا سما۔ ہرجن ساچے پاوے سار، آد جگاد وڈی وڈیایا۔ بھگتن بھگتی دئے نام بھنڈار، آپ
اپنی دیا کمایا۔ دوس رین کرے پیار، ایکار در بھجھایا۔ نیتز نین کر شنگار، دُرمت میل مٹایا۔ امرت آتم ٹھنڈی ٹھار، ساتک ست کرائیا۔ کرے کھیل اگم
اپار، بھيو ابھیدا بھيو چھپایا۔ سرشٹ سبائی سانجھ یار، دس کسے نہ آئی۔ کلجگ انتم دیکھے پار کنار، دو جہاناں پھیرا پائیا۔ شاہو بھوپ ہر سلطان، ساچا تخت
آپ سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کھیل کھلایا۔ تھر گھر ساچا سچ محلہ، گھر ساچے وٹی ودھایا۔ پُرکھ ابناشی بیٹھا اک اکلایا،
لکھ چوراسی دیکھ دکھایا۔ پاوے سار جلاں تھلاں، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ دیکھ دکھایا۔ گرگھ ورلے آپ پھڑائے اپنا پلا، آپ اپنے انک سما۔ جوتی شبدی آپے
رلا، پونی پون چلایا۔ دیک جوتی آپے بلا، باقی تیل نہ کوئی دکھایا۔ ہرجن میٹے دُئی دوتی سلا، ایکار برہم جنایا۔ نام پھڑے ساچا بھلا، پنج چور رہے شرمایا۔
سچ سنگھان آتم در غریب نوازا آپے کھلا، دیوے درس اگم اتھایا۔ اک سہائے نہیل دھام اٹلا، در ساچا اک دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
جوت دھر، آپ اپنی بنت بنایا۔ تھر گھر سچا ہر سکدار، ایکار اینکاریا۔ آد جگادی کھیل اپار، لیکھا لکھت وچ نہ آ رہیا۔ کوٹن کوٹ برہما وشن شو دیوت سُر

کھڑے دوار، گر پیر اوتار سیس جھکا رہیا۔ سادھ سنت ڈھیہہ ڈھیہہ پین دوار، چرن دوار اک دکھا رہیا۔ ہرجن ساجن میت مرار، رسنا جہوا ہر ہر گا رہیا۔
 گرگھ ساچا خبردار، سویامات آپ اٹھا رہیا۔ چار ورنناں ساچا یار، سنگر پورا شبد اپا رہیا۔ ورنناں برنناں وسے باہر، ذات اذاتی ناؤں رکھا رہیا۔ کرم دھرم نہ
 کوئی وچار، مانس جنم ویکھ دکھا لیا۔ آتم برہم ہو اجیار، پاربرہم روپ وٹا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ناؤں دھرا لیا۔ تھر گھر
 واسا ہر برہمنڈ، جوتی جوت رُشنا یا۔ آپے وسیا جیرج انڈ، اُتبیج سیج ڈیرہ لایا۔ آپے کھیلے کھیل وچ ورجھنڈ، لکھ چوراسی بنت بنا یا۔ آپے کرنہارا کھنڈ کھنڈ،
 نام کھنڈا ہتھ اٹھایا۔ توڑنہارا آپ گھمنڈ، راج راجان شاہ سلطان ویکھے جھوٹھی چھاپیا۔ گرگھان نام دیوے ونڈ، دھر درگا ہی ساچی دات اک دکھایا۔
 منمکھاں سر اٹھائی جوٹھی جھوٹھی پنڈ، چاروں کُنٹ رہے گر لایا۔ سادھ سنت پان ڈنڈ، آتم انتر نہ کوئی دکھایا۔ ست سنتو کھنگی ہوئی کُنڈ، دھیرج بیت نہ
 کوئی جنایا۔ سرت سوانی نار دُہاگن رنڈ، ہر کنت نہ کوئی ہنڈھایا۔ دہ دشا ویکھے بھیکھ پکھنڈ، ہر جوتی نور رُشنا یا۔ آپ اپنی جانے ونڈ، نو کھنڈ پھیرا پاپا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جامہ بھیکھ وٹا یا۔ تھر گھر ساچا ہر نرنکار، ایکا ایک سما یا۔ آد جگادی لئے اوتار، لوک مات پھیرا پاپا۔ شبد
 انادی اک دھنکار، شبد تال وجایا۔ نام پیراگی خبردار، کنت سہاگی ویکھ دکھایا۔ آتم سادھی کر اجیار، ہرجن لئے اپایا۔ بودھ اگادھی شبد اپار، ایکا ڈنکار رہیا
 وجایا۔ برہم برہمادی پاوے سار، پاربرہم ویس وٹا یا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، آپ اپنا روپ اپایا۔ تھر گھر روپ
 ہر اول، ایکا جوت جگایا۔ ایکا بیٹھا دھام اگلا، دوسر سنگ نہ کوئی رکھایا۔ سچ سنگھاسن آپے ملا، پُرکھ ابناشی بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، کھیلے کھیل سرشٹ سبایا۔ سرشٹ سبائی ہر ہر کھیل، آدانت کرایا۔ ہر بھگت کرائے ساچا میل، نت نوت ویکھ دکھایا۔ دیبا باقی ایکا تیل، نرگن
 سرگن لئے جگایا۔ کٹنہارا دھرم رائے دی جیل، لکھ چوراسی چھنڈ کٹایا۔ دو جہاناں سجن سہیل، آد جگادی ویس وٹا یا۔ آپے وسیارنگ نویل، ہر گھٹ مندر
 آپ سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیرا روپ سما یا۔ اُج اگم اتھاہ، ہر نرنکار یا۔ آد جگادی بے پرواہ، لیکھا لکھت وچ نہ آیا۔ آپے
 جانے اپنا راہ، جگ جگ مارگ لایا۔ آپ اپنا ناؤں دھرا، ویس انیکا روپ وٹا یا۔ آپ اپنا سہائے تھاں، بنک دواری پھیرا پاپا۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی جوت دھر، واسی پُری گھنک، آپ اپنا بھيو گھلا رہيا۔ تھر گھر واسا ہر نرنکار، پُرکھ پُرکھو تم ونڈ ونڈائيا۔ پنچ تت نہ کوئی آکار، رکت بوند نہ میل ملايا۔ مات پتا نہ کوئی ادھار، بالک سُت نہ گود اٹھائيا۔ ايکا جوتی نور اُجيار، جوتی جوت جگائيا۔ پُرکھ اکلا میت مرار، آد شکت سیو کمائيا۔ سجن سہیلا کر پيار، اپنی سیجا رہیا سہائيا۔ ايکا سیجا کھیل اپار، رُوپ رنگ نہ کوئی جنائيا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر ناؤں دھرائيا۔ آپ اپنا کر اُجيار، آپ اپنا ویکھ دکھائيا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، آپ اپنا ویس وٹائيا۔ سچھنڈ ہر پرویش، جوتی جوت سمائندا۔ آد پُرکھ سدا آدیس، نرگن دھار سمائندا۔ ایکنکار نر زیش، نرور ناؤں دھرائندا۔ لوآں پُریاں رہے ہمیش، برہمنڈ کھنڈ پھیرا پائندا۔ دین دیاں سہائے سیس، جوت اکلا ویس وٹائندا۔ سرب جییاں کرے پرتپالا ماجھے دیس، ویس اویسا پھیری پائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے ستا وشنوں باسک سچ، پنچ تت سیجا آپ ہنڈھائندا۔ پنچ تت سیجا ہر کایا گڑھ سہایا۔ نرگن جوتی کر اُجيار، دیبا باقی اک دکھایا۔ کملا پاتی کھیل اپار، نیتز نیناں اک گھلایا۔ نام نورانی سوہے دوار، نورو نور درسایا۔ مہاسار تھی خبردار، رتھ رتھو اہی اک چلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ سنگھاسن اک سہایا۔ اتم سیجا ہر سنگھاسن، ہرجن جوت جگائيا۔ میل ملاوا پُرکھ ابناش، وچھڑ کدے نہ جائيا۔ در دوارے داسی داسن، در در اپنا رکھائيا۔ پوری کر نہارا آسن، آسن آسا اک ہو جائيا۔ نج گھر اتم رکھے واسن، دس کسے نہ آئيا۔ شاہو بھوپ شاہو شتاباشن، سچ سلطانا ویس وٹائيا۔ کھیلے کھیل پر تھی آکاشن، گگن پاتالاں پھیرا پائيا۔ سچ محلے ساچی راسن، ہرجن کایا آپ دکھائيا۔ لہنا دینا چکائے دس دس ماسن، مات گر بھ پھیر نہ آئيا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، اگم اتھاہ بے پرواہ تھر گھر وسے پُرکھ ابناش، اک اکلا ایکنکار کر پيار، پنچ تت ڈیرہ لائيا۔ پنچ تت ہر جوت اُجالا، نورو نور سمايا۔ کھیلے کھیل جگت نرالا، وید کتیب بھيو نہ رایا۔ آد شکت جگت جوالا، آد نرنجن ناؤں دھرایا۔ سرب جییاں کرے پرتپالا، تھر گھر بیٹھا آسن لایا۔ کایا مندر سچی دھر مسالہ، ايکا شبد اُپایا۔ انحد وجے ساچا تالا، دُھن اتمک آپ وجایا۔ ست سنتو کھی دیوے مالا، گرکھاں تن پہنایا۔ توڑنہارا جگت جنجالا، کال مہاکال نیڑ نہ آيا۔ دوس رین ہوئے رکھوالا، اٹھے پہر سیو کمایا۔ توڑنہارا جگت جنجالا، ہرجن ساچے لئے ترايا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، شبدی

دھار بندھایا۔ کلج تیری اتم دھار، ہر ہر آپ چلائیا۔ سرشٹ سبائی پاوے سار، ست وست دکھائیا۔ چار ورن ہوئے اُجیار، ایک جوت کرے رُشائیا۔ شاہ سلطان در بھکھار، در درویش بھیونہ رائیا۔ ہرجن ساچے لئے اُبھار، دُھر مستک ویکھ دکھائیا۔ جوت نرنجن کر اُجیار، آد نرنجن کرے گڑمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، آپ اپنا انک سمائیا۔ اپنے رنگ ہر رنگ راتا، رنگن رنگ اپاریا۔ پاربرہم پر بھ پُرکھ بدھاتا، کھیلے کھیل اگم اپاریا۔ چار کُنٹ ویکھ رین اندھیری راتا، نرنجن جوت کرے اُجیاریا۔ ہرجن دیوے ساچی داتا، نام ست دوارے آپ ورتا رہیا۔ شبد جنائی ساچی گاتھا، جس پُرکھ نرنجن آپ اُپا رہیا۔ میل ملاواتریلوکی ناتھا، ترے گن بندھن تڑا رہیا۔ لہنا دینا چکاوے مستک ماتھا، پورب جھولی پا رہیا۔ آپ نبھائے سگلا ساتھا، دو جہاناں ویکھ دکھا رہیا۔ نام چلائے ساچا راتھا، سوہنگ ناؤں دھرا رہیا۔ ایک شبد ایک پوجا پاٹھا، چار ورنناں آپ جنا رہیا۔ امرت سروور مارے ٹھاٹھا، کول نابھ آپ اُلٹا رہیا۔ بجر کپائی کھول گاٹھا، دئی دوتی کُنڈالاہ رہیا۔ دسم دوارے آئے ناٹھا، بنک دوارا اک سہا رہیا۔ لہنا دینا چکائے تیرتھ اٹھ ساٹھا، گنگا گوداوری ویکھ دکھا رہیا۔ گیرنہارا اُلٹی لاٹھا، من منوآ آپ پھرا رہیا۔ مت متوالی نہ اٹھائے گھانا، بدھ بیسی آپ جنا رہیا۔ جوتی نور اک للانا، ست ست ۸۹۳

آپ دکھا رہیا۔ لہنا دینا چکائے چوڈاں ہاٹا، چوڈاں لوک پھیرا پا رہیا۔ کھیلے کھیل بازی گر ناٹا، سوانگی سوانگ آپ ورتا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، ایک نور اُپا رہیا۔ ایک نور ہر گو بند، سنگر روپ سمایا۔ ہرجن میٹے سگلی چند، چنتا روگ رہے نہ رایا۔ گہر گبھیر ساگر سندھ، آپ اپنا بھیو چھپایا۔ ہرجن اُججائے ساچی بند، پوت سپوتاناؤں دھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نرنجن سرگن ایک رنگ رنگایا۔

★ ۱۱ گھنٹہ ۲۰۱۵ بکرمی لال سنگھ دے گھر رڑکی شہر ★

نیٹن نیڑ ڈونگھا ساگر، ہر ہر تال سہایا۔ امرت آتم کایا گاگر، پڑکھ آبناشی آپ بھرایا۔ نرمل کرم کرے اُجاگر، ہرجن ساچے ویکھ وکھایا۔ اک بنائے نام سوڈاگر، ساچا ونج اک کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لئے تریا۔ آتم انتر ساچا نیر، ہر ہر آپ اُپایا۔ گرکھیاں لائے برہوں تیر، شبد نرالا اک لگایا۔ بجر کپائی رہیا چیر، دُئی دوتی میٹ مٹایا۔ ہوئے ہنگتا کڈھے پیڑ، ایک رنگن نام رنگایا۔ ایک دھام وکھائے ہست کیٹ، اوچ نیچ اک جنایا۔ سنت سہیلا بنھنہارا بیڑ، ایک کارا روپ وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن سرگن ویکھ وکھایا۔ آتم انتر ساچا رس، ہرجن ہر بھرایا۔ ہر دے اندر آپے وس، آپ اپنا گیان درڑایا۔ در دوارا ویکھے نس نس، آپ اپنا مندر کھوج کھجایا۔ کوٹن کوٹ کرے پرکاش رو سس، جگت اندھ اندھیر گویا۔ لکھ نرنجن ایک راہ ساچا دس، ایک مارگ رہیا وکھایا۔ پنچ وکارا دیوے جھس، دُرمت میل مٹایا۔ درس دکھائے ہس ہس، سچ دوا ری ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد نرنجن ویس وٹایا۔ آتم انتر ساچا میت، ہرجن میل ملائیا۔ شبد سنائے سہاگی گیت، انحد تال وجایا۔ کرے کرائے پت پت پت، پت پاون ناؤں دھرائیا۔ آد جگادی ٹھانڈا سیت، عقل کلا اکھوائیا۔ ہرجن وسے آپے چیت، آپ اپنی بوجھ بُجھایا۔ جگ جگ چلے اولڑی ریت، چال نرالی اک وکھایا۔ نہ کوئی مندر مسجد دے مسیت، کایا مات اک سہایا۔ وسے دھام جگت انڈیٹھ، دوئے لوچن دس نہ آئیا۔ آبناشی کرتا آپے ستا دے کر پیٹھ، مٹمکھاں مکھ چھپایا۔ گرگھ ساچے امرت آتم ساچا پھل شبدی شبد کھوائے پیٹھ، آپ اپنے سنگ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساجن ویکھ گھر، گھر میلا سچ سُبھایا۔ آتم انتر شبد اُچھال، ہر ہر آپ لگائندا۔ دیوے نام سچا دھن مال، دھن خزانہ اک وکھائندا۔ چرن پریتی نبھے نال، نہ کوئی توڑ ٹڑائندا۔ دو جہاناں کرے پرتپال، گھر ساگر پار کرائندا۔ میٹ مٹائے کال مہاکال، دھرم رائے نہ در وکھائندا۔ لکھ چوراسی کٹ جنجال، سچ دوارے اک بہائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن دیوے نام ور، انتر آتم برہم جنائندا۔ انتر آتم برہم گیان، ہرجن بوجھ بُجھایا۔ شبدی شبد سچ نشان، گھر مندر آپ سہایا۔ دُھنی ناد اک مہان، انحد سیوا لایا۔ پنچم گائُن در پروان، پنچم ویکھ

دکھائیا۔ تیجانیتز اک پچھان، گرگھ ویکھ دکھائیا۔ آتم سیجا ہو پردھان، ہر بیٹھا بے پرواہیا۔ شبد سنگھاسن اک مہان، پاوا چول نہ کوئی رکھائیا۔ سرتی شبد ایکا
 دان، ایکا بنک سہائیا۔ ایکا راگ سنائے کان، کھن پڑھن وچ نہ آئیا۔ سرب جییاں گھٹ جانی جان، گھٹ مندر بیٹھا آسن لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ویکھے ساچے گھر، اُچ محل اٹل مینار، اک اکلاینکار، آد پُرکھ جوت جگائیا۔ جوت اُجالا ہر گوپالا، ایکا ایکنکاریا۔ جگ جگ کھیلے
 کھیل نرالا، آدانت گر اوتاریا۔ گرگھوں دکھائے کایا دھرم پئی دھر مسالہ، جوت نرنجن دیپ جگا رہیا۔ تن پہنائے پھولن مالا، نام منکا من پھرا رہیا۔ شبدی
 شبد وجائے ساچا تالا، تال تلواڑا اک دکھا رہیا۔ اگم اگمٹرا سہائے اکھاڑا، اگم اگمٹرا دھام لگا لیا۔ ہڈ ماس ناڑی چڑا توڑ جنجالا، من مت بڈھ موہ چکا لیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن میلا ساچے در، نیتز لوچن اک گھلا لیا۔ نیتز لوچن ہرجن کھول، ایکا ایک درسائیا۔ شبد اگمی آپے بول، آتم
 برہم سائیا۔ تولنہارا پورے تول، نام کنڈا ہتھ اٹھائیا۔ برہمنڈ کھنڈ جیرج انڈ، اُتبیج سبتج لکھ چوراسی وجائے ڈھول، نام نگارہ اک اٹھائیا۔ بھگتن میتا سد سے
 کول، دوس رین نہ کوئی جنائیا۔ منمکھ جیور ہے انہول، ہر کا بھو کوئے نہ پائیا۔ پنچ وکارا رچیا گھول، من مت جگت لڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، ہرجن میلے ساچے گھر، گھر مندر اک سہائیا۔ مندر گھر اُچ محلہ، ہر ہر جوت جگائیا۔ پُرکھ ابناشی بیٹھ اکلایا، گھر گھر رہیا سائیا۔ آپے وسیا
 نہچل دھام اٹلا، بھو کوئے نہ پائیا۔ ویکھنہارا جلا تھلاں، جگت جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈونگھی کندر پھیرا پائیا۔ گرگھ جوتی آپے بلا، شبدی شبد کرے گڑمائیا۔ آتم سیجا
 سچ سنگھاسن ملا، نرگن بیٹھا بے پرواہیا۔ بھاگ لگائے ماٹی کھلا، پنچ تت وجے ودھائیا۔ ترے گن ناتا چھٹھے پلا، مایا موہ نہ کوئے ستائیا۔ پنچ وکار نہ کرے ہلا،
 کام کرودھ لو بھ موہ ہنکار نہ کرے ہلکائیا۔ جگت ترشنا میٹے سلا، سائنتک ست ورتائیا۔ ہرجن دوارے آپے کھلا، در درویشا ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن میلا ساچے در، گھر ساچا اک سہائیا۔ ساچا گھر تھر دربارا، ایکا روپ سائیا۔ آدن انتا ہر اوتارا، جگ جگ ویس وٹایا۔ بھگتن
 پیتا کر پیارا، آپ اپنے انگ لگایا۔ ٹھانڈا پیتا وچ سنسارا، اگنی تت بُجھایا۔ چرن کول بخشے اک پیارا، مستک دھوڑی ٹکا لایا۔ ایکا دیوے نام ادھارا، سو پُرکھ
 نرنجن ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ویکھے ساچے در، در دروازہ آپ گھلایا۔ پاربرہم پر بھ غریب نوازا، غریب نمائے

گلے لگا سندا۔ دیونہارا ساچا داجا، نام دست جھولی پائندا۔ دو جہاناں رکھے لاجا، آپ اپنی سیو کما سندا۔ کلجگ انتم رچیا کاجا، لکھ چوراسی ویکھ دکھائندا۔ جن بھگتاں انتم مارے داجا، اگم اگمڑے دھام سہائندا۔ ست پُرکھ وڈ راجن راجا، شاہ سلطان آپ اکھوائندا۔ کھیلے کھیل دیس ماجھا، سمبل نگری دھام سہائندا۔ چار ورنناں چڑھائے ایکا راتھا، ایکا مارگ لائندا۔ چٹا آسو ساچا تازا، لوآں پُریاں آپ پھرائندا۔ نام وجائے سچ ربابا، ایکا تار ہلا سندا۔ ویکھ دکھائے مکھ کعبہ، دو دو آہ میل ملا سندا۔ آپے حقو حق جنابا، حق حقیقت پھول بھلا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن میلا ساچے گھر، در دروازہ اِک سہائندا۔

★ ۱۲ گھنٹہ ۲۰۱۵ بکرمی ہر کی پوڑی ہر دوار گنگا گھاٹ اُتے لکھت ہوئی اتے ادھے چرن گنگا وِچ چُھہائے ★

۸۹۶

ایکنکار عقل کل دھار، اپنی کل ورتائیا۔ آدن انتا ہر نرنکار، ایکا رُپ سائیا۔ اونکارا ویکھ وچار، آد پُرکھ وڈیائیا۔ پُرکھ نرنجن کھیل اپار، بھيو ابھیدا بھيو چُھپائیا۔ جوتی جوت کر اُجیار، نورو نور رُشائیا۔ نر نرائن اگم اپار، اگم اگمڑے دھام سہائیا۔ اکھ نرنجن کھیل اپار، اکھ اکھنا ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن رُپ آپ اُپائیا۔ نرگن جوت ہر اُجیاری، ہر ہر جوت جگائیا۔ آدن انتا اِک اوتاری، ایکا رُپ سائیا۔ آد شکت کھیل نیاری، بھگت ویکھ دکھائیا۔ جودھا سور وڈ بکاری، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ دو جہاناں پاوے ساری، سچ سنگھاسن آسن لائیا۔ پُرکھ ابناشن کھیل اپاری، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آدن انتا آپ اکھوائیا۔ آدن انتا ہر بھگوانا، ایکا ایکنکاریا۔ جوتی نور جوت مہانا، جوتی جوت جگا رہیا۔ آپ اپنا کر پچھانا، آپ اپنا ویس وٹا رہیا۔ آپ اپنا میل ملانا، میل وچھوڑا آپ کرا رہیا۔ آپ اپنا سنگ رکھانا، سگلا سنگ آپ نبھا رہیا۔ آپ اپنا دیوے دانا، داتا دانی ناؤں دھرا رہیا۔ آپ اپنا دکھائے سچ نشانہ، سگھنڈ دوارا آپ سہا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ابناشی کرتا آد نرنجن ویس وٹا رہیا۔ آد نرنجن ہر بھگوانتا، ایکا ایک اکھوائندا۔ کھیلے کھیل جگا جگنتا، جگ جگ دھار بندھائندا۔ آپے ناری آپے کنتا، کنت کنتوہل ناؤں دھرائندا۔

۸۹۶

آپ اپنے در ہوئے منگتا، آپ اپنی جھولی آگے ڈاھندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ ویس وٹا سندا۔ جگ جگ ویس ہر کرتار، اپنا رُپ وٹایا۔ لکھ چوڑاسی پاوے سار، جیواں جتناں وچ سمایا۔ جل تھل کھیل اپار، دھارا سندا ساگر آپ وہایا۔ اُتھج سیتج کر اُجیار، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈیرہ لایا۔ انڈج جیرج ہو اُجیار، آپ اپنی بوجھ بُجھایا۔ برہما وشن شو سیوادار، سیوک سیوارہیا کمایا۔ شکر داتا بن سنگھار، اتم میٹ مٹایا۔ کروڑ تیتسیا اک ادھار، ایکا ہون کرایا۔ سُرپت ویکھے در دوار، نیتز رو رو نیر وہایا۔ رکھی مُنی پاوے سار، مُنی مُنیشتر وڈ وڈایا۔ تپی تپیشتر دے تار، جس جن اپنی دیا کمایا۔ جوگ جگیشتر اگم اپار، اک اگلا آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ آدن انتا ہر نرنکار، نرگن رُپ سمایا۔ ایکا جوتی ہو اُجیار، نورو نور سمایا۔ ور بھنڈی پاونہارا سار، نر بھے آپ ہو جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ شبدری کھیل ہر کرتار، اپنا آپ کرایا۔ وے ڈنک اگم اپار، آپ اپنا رہیا سنایا۔ سرشٹ سبائی پاوے سار، لکھ چوڑاسی پھول پھلایا۔ سنجگ تریتا پار کنار، دوپر مول چکایا۔ کلجگ اتم ویکھ وچار، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ جوتی جامہ بھیکھ نیار، لیکھا لکھن وچ نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ کلجگ تیرا اتم کنڈھا، انتر ساچے جوت جگایا۔ ویکھ دکھائے ہر برہمنڈا، چاروں گنٹ پھیری پانیا۔ لکھ چوڑاسی بھیکھ پکھنڈا، ساچے در نہ کوئی سہانیا۔ سادھ سنت آتم رنڈا، ہر کنت نہ کوئے ہنڈھانیا۔ مایا موہ ہنکار گھمنڈا، پنچ تت کرے لڑایا۔ جوٹھ جھوٹھ چنڈ پرچنڈا، سرشٹ سبائی ہوئی ہلکایا۔ نام نہ پائے کوئی ونڈا، مایا موہ رہی شرمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ایکا جوت کرے رُشانیا۔ کلجگ تیرا انت کنارہ، ہر ساچا ویکھ دکھانیا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، بھو نہ آئے راجے رانیا۔ نام کھنڈا تیز کٹارا، آپ اپنے ہتھ چکانیا۔ دو جہاناں پاوے سارا، ور بھنڈی ویکھ دکھانیا۔ سرشٹ سبائی آئی ہارا، ہر ہر رُپ نہ کسے جانیا۔ پڑھ پڑھ تھکے وید پُرانا، وید پُرانی دس نہ آنیا۔ کھانی بانی ہوئی خیرانا، سنگر رُپ نہ کسے پچھانیا۔ انجیل قرآنا ٹٹا مانا، تیس بتیس نہ کوئے پردھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، کھیلے کھیل دو جہانیا۔ دو جہاناں ہر ہر والی، ایکا ایک اکھواندا۔ اپنے ہتھاں رکھے خالی، سرشٹ سبائی ویکھ دکھاندا۔ کلجگ چلے اولڑی چالی، نرگن جوتی جوت

جگاندا۔ آپے بنے سچ دلالی، ہرجن ساچے میل ملاندا۔ دوس رین کرے پرتپالی، پرتپالک ناؤں دھراندا۔ پھل لگائے کایا ڈالی، جو جن درشن پاندا۔
 آتم انتر ساچا ہالی، نام ساچا نیچ بجاندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، آپ اپنا کھیل کھلاندا۔ کھیلنہارا ہر سمرتھ، ایک
 روپ سما۔ ہر کی مہما جگت اکھ، لیکھا کھت وچ نہ آیا۔ رام راما روپ بیٹا دسر تھ، سجن سین لئے ترا۔ پاونہارا لکھ چوراسی نتھ، شبد ڈوری ہتھ اٹھایا۔
 جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، آپ اپنا ناؤں دھرایا۔ ہر ناؤں ہر نرنکار، نہہکنک اکھوائیا۔ لکھ چوراسی پاوے سار، چارے
 کٹناں ویکھ وکھائیا۔ تیر تھ تٹاں ویکھ کنار، ہر بھارت کھنڈ کرے رُشانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، تیرا لہنا تیری جھولی
 پائیا۔ کلجک تیرا ساچا مول، ہر ہر آپ چکاندا۔ برہے اٹھے نیز ویکھے کھول، چار کھ ہلاندا۔ شو شکر ہتھ جھلائے ترسول، باسک تشکا گل لٹکاندا۔
 وشنوں برسہارا پھول، آپ اپنی دیا کماندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، تیری جھولی پاندا۔ کلجک اتم پھیرا پا، اپنی
 کھیل ورتاندا۔ تیر تھ تٹاں ویکھ وکھا، گنگا گوداوری ویکھ وکھاندا۔ جمنا سرتی وچ سما، ست سرپ ساماندا۔ انگیکار آپ کرا، اپنے انگ لگاندا۔ ست
 ۸۹۸ دلارا آپ اُچھا، شبدی ناؤں دھراندا۔ دوہاں میلادے کرا، ایک سنگم جناندا۔ ناتا تے بھین بھرا، میت پیتا ویکھ وکھاندا۔ جگت جہاناں رہی ڈرا، ایکابھے
 چکاندا۔ آپ اپنی گود لئے اٹھا، آپ اپنے در بند کراندا۔ نیر جل امرت چرن کول لئے جھہا، چرن سرن سرن چرن اک وکھاندا۔ دھرت دھول لہنا
 دینا دے چکا، امرت کولی کول رکھاندا۔ نہ کوئی دوسر سکے لکھ چوا، اگن پیاس نہ کوئی بھجاندا۔ نہ کوئی سکے مات بچا، ہر ساچا کھیل کھلاندا۔ تھ تیر تھ
 پھیرا پا، گھر اکھنڈ ویکھ وکھاندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، اٹھسٹھ سٹھ اٹھ اپنے لیکھے لانداندا۔ اٹھ جاگ جگت
 رانی، ہر ساچا آپ جگایا۔ لوک مات بھریا پانی، نیتزیر وہایا۔ اتم ملیا شبد ہانی، گھر ساچا اک سہایا۔ دیوے پد اک زربانی، ایک دھام بہایا۔ خالی کرے چارے
 کھانی، ورن برن پھول بھلایا۔ سرب جیاں ہر جان جانی، جانہار بھو نہ آیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، آپ اپنا میل
 ملایا۔ اٹھ جاگ نیتز کھول، ہر ساچا آپ جگاندا۔ سدا سہیلا آیا کول، دُور نیڑ نہ کوئی رکھاندا۔ تولنہارا پورے تول، نام کنڈا ہتھ اٹھاندا۔ آپے تیرے

اندر گیا مول، آپ اپنا باہر کڈھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی بوجھ بھجائندا۔ اٹھ جاگ کر شنگار، ہر ساچا ویکھ وکھائندا۔
لوک مات ہو تیار، کلجگ اتم وقت چُکائندا۔ نین کجل تکھی دھار، سولاں کلیاں سنگ رکھائندا۔ ایکا امرت دیوے وار، نیرِ نرالاک وکھائندا۔ جوت جوالا
پائے سار، آد شکت منگ منگائندا۔ پُرکھ اکالا خبردار، جگ جگ ویس وٹائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، آپ اپنے
رنگ سمائندا۔ اٹھ رانی کر ویس، ہر ساچے جوت جگائیا۔ برہما وشن شو کرن آدیس، دوئے جوڑ بیٹھے سیس جھکائیا۔ کروڑ تیتیسائے دئے سندیش، ایکا
اکھر رسنا گائیا۔ سو پُرکھ زرنجن ہو پرویش، ہنگ برہم آپ ہو جائیا۔ لوک مات بن درویش، نوست پھیرا پائیا۔ نال رلائے گنپت گنیش، شو شکر وڈ وڈیائیا۔
ملا شیخ مساق پیر دستگیر حقیر رہے ویکھ، نیر نیر وہائیا۔ رام سینا آپے بھیکھ، آپے نعرہ لائیا۔ دُرگا اشٹی کھلے کیس، شاہ اسوار ہر آپ ہو جائیا۔ آپے
لاونہارا میخ، آپے دئے اُکھرائیا۔ آپے جوتی نانک دس دسمیش، دس دھارا آپ وہائیا۔ کلجگ اتم کسے نہ چلے کوئی پیش، مسجد مندر گردوار شو دوالے مٹھ
بیٹھے دھونیاں تائیا۔ سادھاں سنتاں آئی ہار، بیت ست نہ کوئی جنائیا۔ آتم برہم نہ کوئی وچار، جگت و دیا جگت پڑھائیا۔ کرم دھرم نہ پائے سار، ورن
اورناں ہوئے جدائیا۔ کرنی کرن سرب کرتار، کرتا پُرکھ ناؤں دھرائیا۔ جوتی جامہ بھیکھ اپار، زرنجن جوت کرے رُشنائیا۔ نہہکنک نرائن زراوتار، آپ اپنی
رچن رچائیا۔ اٹھسٹھ تیرا جگت کنار، آپے ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جوت جگائیا۔ گنگا نیر ساگر سندھ، ہر ہر
آپ اپایا۔ آپ اپنی اپنی بند، آپ اپنے وچ ملایا۔ سادھاں سنتاں جییاں جنتاں میٹے چند، دوجا در نہ کوئی وکھایا۔ پرگٹ ہوئے گنی گہند، گہر گبھیر ناؤں
رکھایا۔ سنگ رلائے سُرپت راجا اند، امرت برکھا اک لگایا۔ شو شکر کڈھنہارا چند، آپ اپنا ویس وٹایا۔ برہما ساتھی سدا بجنشد، نیوں نیوں سیس جھکایا۔
ویشنوں ویتا اک مرگند، ایکا ایک اکھوایا۔ بھگوان کھیل جگا جگنت، جگ جگ کرم کمایا۔ آپے جانے آدانت، وید کتیب نہ کسے لکھایا۔ جوتی جوت سرُپ
ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، اٹھسٹھ پھیرا پایا۔ اٹھسٹھ تیرا جگت دروازہ، ہر ساچا ویکھ وکھائندا۔ پرگٹ ہو غریب نوازا، آپ اپنا میٹ
مٹائندا۔ شبد گھوڑا آسو تازا، چاروں گنٹ آپ پھرائندا۔ شاہو بھوپ وڈ راجن راجا، دُھر درگاہی ویکھ وکھائندا۔ ہر دوار تیرا رچیا کاجا، ہر سنگت سنگ

رلا سندا۔ سٺ شبد مارے و اجا، سٺی سُرستی آپ اُٹھائندا۔ انتم ویلے رکھے لاجا، لچپت ویکھ وکھائندا۔ میل ملاواں دیس ماجھا، پہلی پوہ صفت صلاحندا۔ نال
 لیائے انحد و اجا، ساچا سگن منائندا۔ لکھ چوڑا سی کھولے پاچا، دُئی دویتی ویکھ وکھائندا۔ نام چلائے اک جہازا، چار ورنناں آپ چڑھائندا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری انتم ور، نہہکلنک نرائن نر، آپ اپنا کرم کمائندا۔ گنگا نیتز نیر رہی پکار، رو رو رہی گر لائیا۔ کلجک انتم ماری مار، دھیرج
 دھیر نہ کوئی دھرا لیا۔ و بچار ہوئے ناری نار، نر نرائن دس نہ آلیا۔ آتم برہم نہ پاوے سار، بھلی سرب لوکائیا۔ دُرمت میل نہ سکے کوئی اتار، پاپاں گنڈھ
 بندھائیا۔ پنڈت پاندھے رہے وچار، ہر کارُپ دس نہ آلیا۔ تلک للائی ہوئے خوار، اوکھی گھاٹی نہ کوئی چڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ویکھنہارا ساچا در، گنگا گھاٹ ایکا پھیرا پائیا۔ گنگا رانی مارے دھاہ، نیتز نین اگھاڑیا۔ تھہ بن کون ملاح، لوک مات کرے پار کناریا۔ پنڈت پاندھے جوٹھی
 جھوٹھی دین صلاح، ہر کاشد کوئی نہ پالیا۔ پُرکھ اگتا کر بیٹھا نانہہ، آپ اپنا کھ چھپا رہیا۔ نہ کوئی بنائے ساچی ماں، چرن سیس نہ کوئی نوا لیا۔ جوٹھ
 جھوٹھ کھادی گاں، کام کرودھ سنگ رکھا لیا۔ نتھوایاں دیوے نہ کوئی تھاں، راج راجاناں شاہ سلطاناں کالکھ ٹکا مستک لا لیا۔ دھرم کھنڈ نہ کوئی نیاں، کرمی
 کرم نہ کوئی جنا لیا۔ ورن برن رہے بھلا، ایکا مارگ نہ کوئی دسا لیا۔ پنڈت پاندھے رہے گرلا، گرنتھی پننتھی ہاہاکاریا۔ انخیل قرآنا چڑھیا تا، اگنی کُنڈ نہ کوئی
 بچھا رہیا۔ لکھ چوڑا سی تیرے گھاٹ رہی نہا، پاپاں میل نہ کوئی دھوار رہیا۔ ساچے ہتھ نہ پکڑی بانہہ، نام دست نہ کوئی دکھا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری انتم ور، نہہکلنک نرائن نر، آپ اپنا ویس وٹا لیا۔ سُن پکار ہر نرنکار، لوک مات جوت جگائیا۔ ویکھ دکھائے ہر دوار، ہر کا
 بھيو کوئے نہ پائیا۔ سادھاں سنتاں کرے خبردار، سویا کوئی رہن نہ پائیا۔ شبد کھنڈا تیز کٹار، نرگن اپنے ہتھ اٹھائیا۔ اٹھاں سٹھاں لئے ادھار، گنگا
 گوداوری چرن چھبائیا۔ جمن سُرستی ادھوچکار، بیٹھن کھ چھپائیا۔ رواس کرن پکار، رو رو نیر وہائیا۔ سادھ سنت نہ پاؤن سار، تن لنگوٹ نہ کوئی بندھائیا۔
 مایا متا کر پیار، ساچے گھاٹ بیٹھے ڈیرہ لائیا۔ ٹٹایت نہ رہے ست کرن شنکار، آلس نندرا نہ کوئی گوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 کلجک تیری انتم ور، گنگا گھاٹ ویکھ وکھائیا۔ گنگا تیری جگت گھاٹی، ہر ساچا ویکھ وکھائندا۔ ویکھنہارا جوت للائی، اندر مندر پھیرا پائندا۔ چوڈاں لوک ایکا

ہاٹی، ایک در کھلا سندا۔ لکھ چوراسی کایا ماٹی، بیچ تہ رکھائندا۔ گرکھ ورلے بجر کپاٹی پاٹی، جو جن درشن ہر پائندا۔ کوٹن کوٹ بیٹھے پاٹھی، دوس رین رسن ہلا سندا۔ کوٹن کوٹ رسنا رہے رس چاٹی، آتم رس نہ کوئی دکھائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، تیری جاگ تیرا نیتز کھول، شبد اگتا آپے بول، لوک مات کھلا سندا۔ گنگا اٹھی اٹھ لئے انگڑائی، ہر ساچا ویکھ دکھانیا۔ ایک کرے چرن سرنائی، دوجا در نہ کوئی پچھانیا۔ ساچے گھر وٹی ودھائی، ہو یا آپ مہربانیا۔ آدانت نہ ہوئے جدائی، جگ جگ ویکھ دکھانیا۔ نیر نیر وچ گیا سمائی، نیر نیراں آپ سمانیا۔ جوتی جوت جوت کھچائی، آپ اپنا کھیل کھلانا۔ آوندی جاندی کسے دس نہ آئی، نہ کوئی روپ وٹانیا۔ اچرج کھیل پاربرہم پرہ آپ ورتائی، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچا اک سہانیا۔ جگت کنار ساچا تٹ، ہر ہر ویکھ دکھانیا۔ جگت کھیل بازی گرنت، اتم مول چکانیا۔ کوٹن کوٹ سوریا نرائن پانی رہے جھٹ، ہر کا بھانا کسے نہ مٹیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، اتم دیونہارا ڈنیا۔ گنگا نیر کرے ارداس، دوئے جوڑ کرے نمسکاریا۔ سد وساں پرہ تیرے پاس، دوجا در نہ کوئی دکھانیا۔ لیکھے لگے جگت سواس، لوک مات پھیرا پالیا۔ پار کنارہ پر تھی آکاش، گنگ پاتال نہ کوئی سہانیا۔ آدانت نہ ہوئے وناس، جوتی جوت جوت ڈمگا لیا۔ پوری کر نہارا آس، جگ جگ ویس وٹالیا۔ لیکھے لگے چمپار رویداس، اتم سنگ نبھالیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، آپ اپنا بردھ رکھا لیا۔ اٹھ روداس کر تیاری، ہر ساچے کھیل کھلانا۔ ویکھے تیری ماں پیاری، آپ اپنا ہتھ اٹھانیا۔ کلج اتم ہوئے خواری، نہ دھیرج کوئی دھرانیا۔ چار کٹ باہکاری، جیو جنت رہے گرلانا۔ سادھ سنت نہ پان ساری، بیٹھے کھ شرمانیا۔ ایک جگے جوت اپاری، آد پرکھ زرنجن اینکاری، عقل کلا ورتانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت لہنا جگ دینا، بھگت بھگتی جھولی پانیا۔ رویداس چمارا منگے منگ، اگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ پرکھ ابناشی بیٹھا آتم بیچ سچ پنگ، زرنجن جوت کرے رُشانیا۔ چاروں کٹ دھارا گنگ، دوس رین آپ وہانیا۔ انحد وجائے سچ مردنگ، تال تلواڑا نہ کوئے وجانیا۔ جن بھگتاں کٹنہارا بھکھ ننگ، جگ جگ ویکھ دکھانیا۔ سدا سہیلا وسیا سنگ، ایک دھام وڈیانیا۔ اتم لہنا چکے وچ ور بھنڈ، برہمنڈ کھوج کھوجانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، اپنی دیا آپے رہیا بندھانیا۔ تیر تھ تٹ جگت کنارہ، ہر

ہر ویکھ وکھا رہیا۔ آپے جانے اپنی دھارا، آپ اپنے رنگ رنگا رہیا۔ کلجگ انتم پرگٹ ہو وچ سنسارا، نہہکنا ڈنک و جا رہیا۔ شبد کھنڈا تیز کٹار، راج راجانا
 شاہ سلطانا کرے خواریا۔ نرمل نیر نہ کوئے دکھانا، آتم سیر آپ پچھانیا۔ بستری چیر پار کرانا، شاہ حقیر ایکا جانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 کلجگ تیری انتم ور، ویکھنہارا ساچا در، گھر ساچا در پروانیا۔ گنگا ہر پائی پیٹ، اپناکھ اگھاڑیا۔ جگ جگ بنے کھیوٹ کھیٹ، جگ جگ بنے لا رہیا۔ شبد سوت
 بیٹی بیٹ، ایکا دھام بہا رہیا۔ لکھ چوراسی تپے اگنی جیٹھ، واتتی ہاڈ وگا رہیا۔ کوئی نہ بیٹھے چھایا ہیٹھ، سر ہتھ نہ کوئی ایکا لیا۔ ہوئے خواری وڈ وڈ سیٹھ، راج
 راجان نہ کوئی وچاریا۔ گرگھ ورلے ہر ہر ساچا جس جن رکھیا جیتن چیت، چتوت ٹھگوری نہ پالیا۔ کایا ویکھے ساچا کھیت، امرت میگھ برسالیا۔ درس دکھائے
 نیتن نیت، آتم برہم جنا لیا۔ رویداس چمارا آپے ویکھ، آپ اپنا سنگ نبھالیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، جگت جاگرت
 جوت اک جگا لیا۔ روداس تیرا انتم لہنا، ہر ہر مول چکایا۔ گنگا پایا ساچا گھنا، تن شنکار کرایا۔ انتم ویکھے تیجے نیناں، دوئے نیناں بند کرایا۔ دھام اکٹھے ایکا
 ۹۰۲ بہنا، ایکا رنگ سمایا۔ آپے ہوئے ساک سجن سینا، مات پت بھائی بھینا آپ ہو جایا۔ کلجگ جوٹھے جھوٹھے وہن وہنا، جیواں جنتاں دے رڑھایا۔ لاڑی
 موت کھائے ڈینا، رائے دھرم دے سزایا۔ ہر جن ہر بھگت گرگھ گرگھ ورلے مات رہنا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور،
 لکھ چوراسی ویکھ وکھایا۔ گھٹ گھٹ مندر مسجد پاوے سار، گرو دوارا ویکھ وکھائندا۔ کایا مندر ہو اُجیار، دیبا باقی اک جگائندا۔ دیبا باقی گھر پرکاش، اگیان
 اندھیر مٹائندا۔ لیکھے لائے سواس سواس، جو جن رسنا گائندا۔ پار کرائے پر تھی آکاش، ترے ترے ڈیرہ لائندا۔ آد جگاد نہ ہوئے وناس، جگ جگ کھیل
 کھلائندا۔ پوری کر نہارا آس، روداس ویکھ وکھائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت وچولا سوہنگ ڈھولا شبد بولا ایکنکار لوک مات کر اُجیار،
 آد زرنجن ایکا جوت جگائندا۔ آد زرنجن پُرکھ ابناشا، ایکا روپ سمایا۔ ویکھن آیا جگت تماشا، جییاں جنتاں دس نہ آیا۔ ساچے مندر پاوے راسا، گونی کاہن
 آپ نچایا۔ جن بھگتاں دیوے دھر دھرواسا، آتم برہم جنایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیونہارا ور، ہر سنگت رنگ رنگایا۔ ہر سنگت
 ہر ساچی جوڑ، جوڑی جوڑ جڑائندا۔ ایکا چڑھیا ساچے گھوڑ، شبد اکھاڑا اک لگائندا۔ داتا دانی دھر درگا ہی آیا دوڑ، لوک مات ویکھ وکھائندا۔ لہنا دینا چکھے ہر

کی پوڑ، ہر کا پوڑا اک دکھائندا۔ پوت سپوتا براہمن گوڑ، اچے ٹلے پر بت قلعہ ڈیرہ لائندا۔ نہ کوئی جانے مارگ سوڑ، بھیرٹی گلی نہ پار کرائندا۔ ویکھنہارا
رس مٹھا کوڑ، لکھ چوراسی پھول بھلائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنت دیوے سنگت ور، نام دان جھولی پائندا۔ ہر دوار وقت چکایا،
ہر ہر وڈی وڈیائی۔ سنجگ ساچا مارگ لایا، سوہنگ نام جپائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان ناؤں دھرایا، وید پُران نہ کوئی گائی۔ وشنوں ونسی روپ وٹایا،
ہوئے سرب سہائی۔ بھگوان جوتی جوت جگایا، اٹھے پہر رُشنائی۔ ورن گوئی نہ کوئے رکھایا، ایکا برہم جنائی۔ پاربرہم پر بھ بھو کھلایا، آپ اپنی بوجھ بُجھائی۔
دیوی دیو سرن بہایا، بیٹھے سپس جھکائی۔ برہما شو رہے دھیایا، اٹھے پہر لولائی۔ شکر ورنناں شکر برناں کھیلے کھیل ہرن پھرنا، اینکارا ناؤں دھرائیا۔ جوتی
جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتنم ور، ہر کی بات ہر آپے بوجھ بُجھائی۔ ہر دوار تیرا مٹھا رس، ہر جن جھولی پایا۔ دُھر درگاہی ویکھے
نس، سمت ویہہ سو پنڈراں بکرمی لیکھ لکھایا۔ ویہہ صدمارے تیر کس، بکرم بکرمی دھیر دھرایا۔ جگت وکارا رہیا جھس، پنچم میل ملایا۔ مکھ شرمائن رو
س، بیٹھے پردہ پایا۔ مایا رانی رہی ڈس، اگنی تت دکھایا۔ گرگھ ورلے ہر دے رہیا وس، جس جن اپنی بوجھ بُجھایا۔ ایکا مارگ رہیا دس، چار ورن سٹی
سرنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتنم ور، نہکلنک نرائن نر، جوتی جوت جوت کرے رُشایا۔ جوتی نور ہر اُجالا، ہر گھٹ ویکھ
دکھائیا۔ دیناں بندھپ دین دیا لا، شبد مردنگا آپ وجایا۔ سنگ رکھائے کال مہاکالا، دو جہاناں پھیری پائی۔ سو پُرکھ نرنجن بنے دلایا، لوک مات وجے
ودھائی۔ اک دکھائے کایا سٹی دھر مسالہ، ہر اپنا ڈیرہ لائی۔ امرت آتم پیائے سچ پیالہ، نخبھر دھار پیائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج
تیرا چکے ڈر، جگت نیر گیا سیر، ہر ساچے وچ سمائی۔ ہر سنگت ہر ہر وڈیائی، ہر ہر بوجھ بُجھائندا۔ ایکا شبد ہوئے گُرمائی، ایکا در سہائندا۔ ایکا راگ رہیا سٹائی،
ایکا کاہن لائندا۔ ایکا منگل رہیا گائی، ایکا دُھن اُچھائندا۔ ایکا کُنڈا رہیا لایا، بجر کپائی آپ تڑائندا۔ آتم سیجا اک وچھائی، سچ سنگھاسن آپ سہائندا۔
پُرکھ ابناشن کھیل کھلانی، کھیلنہارا دس نہ آئندا۔ گھنک پُر وایا بھو نہ رائی، آپ اپنا بھو چھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
ہر سنگت دیوے ساچا ور، پہلی پوہ کھلے در، ست پر ساد ست ست ست اتت برہم مت ایکا تت رکھائندا۔ سچ شبد سچ پرساد، سچ سچ آپ ورتائی۔ سچ گر آد

جُگاد، سچ سچ دیکھ وکھانیا۔ سچ سچ دیونہارا داد، سچ سچ جھولی پانیا۔ سچ سچ وجائے نام ناد، نرگن اپنے ہتھ رکھے وڈیانیا۔ کھیلے کھیل وچ برہماد، پُریاں لوآں سچ ورتانیا۔ گنگا تیرا رس سواد، جل دھارا آپے لیکھے لائیا۔ شبد جنائی بودھ اگادھ، سو پُرکھ نرجنن آپ اکھوانیا۔ کلجک میٹ مٹائے واد وواد، سستجک ساچا راہ چلائیا۔ کسے دس نہ آئے سنت سادھ، چاروں کُنٹ بیٹھے دھونیاں تانیا۔ گرگھ ہرجن ہر بھگت آتم انتر رہے ارادھ، جگت بسنتر تن بُجھانیا۔ برہم پاربرہم آوے سچ سواد، ترشنا بُکھکھ رہے نہ رانیا۔ ہرجن میلا مادھو مادھ، ملیا میل ساچے ماہیا۔ ساچے گھر سچ پرساد، ایکا گرگھ گرگھ ہر ہر جھولی آپ بھرانیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکنک نرائن تراوتار، سمت ویہ صد بکرمی ہو اُجیار، کھیلے کھیل اگم اپار، سولاں سولاں سولاں راہ نکانیا۔

★ ۱۳ مگھ ۲۰۱۵ بکرمی کالی کملی والے دے ڈیرے مہنت نال بچن رکھی کیش ★

۹۰۴

آتم انتر ایکا بُکھکھ، ہر نامے منگ منگانیا۔ جگت ترشنا مٹے ڈکھ، ہوئے روگ نہ کوئی ستانیا۔ سچ دوارے ساچا سنگھ، ایکا برہم جنانیا۔ اُجل ہوئے جگت گھ، درگاہ ساچی ملے تھانیا۔ لیکھے لگے مانس جنم منگھ، لکھ چوراسی پھند کٹانیا۔ مات گرہ نہ ہوئے اُٹارکھ، دس دس ماس نہ کوئے سزانیا۔ ہرجن لگی ایکا بُکھکھ، ساچا سنت دئے مٹانیا۔ آتم بُکھکھ ترشن پیاس، ہرجن آپ لگانیا۔ پرہ ملن دی ساچی آس، کوئی سنتن دئے ملانیا۔ لیکھے لگے رسن سواس، دوس رین رہے چلائیا۔ پار کرائے پر تھی آکاش، گگن منڈل اک سہانیا۔ سدا سہیلا سد سے پاس، دوس رین نہ ہوئے جُدانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، میل ملاوا ساچے گھر، ہر سنتن وڈ وڈیانیا۔ آتم انتر جگت روگ، ہوئے گرھ بنایا۔ سنتن میلا دُھر سنجوگ، آد جُگادی میل ملایا۔ کون وکھائے درس اموگھ، نیتزنین اک گھلایا۔ کون چُگائے ساچی چوگ، امرت آتم جام پیایا۔ کون لگائے ساچا بھوگ، کون ساچی سیجا آسن لایا۔ کون سنسا مٹائے جگت وچوگ، آون جاون مول چُکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جُگاد ہر سنتن وچ سمایا۔ جگت بُکھکھ جگت بللائے، ترشنا ترپت نہ کوئی کرائیا۔ چاروں کُنٹ ہوئی ہلکائے، ساچی رکھے نہ کوئی جگانیا۔ نام ندھان نہ کوئی جھولی پائے، آتم برہم نہ کوئی جنانیا۔ سچ نشان نہ کوئی جھلائے، سچکھنڈ نہ کوئی وکھانیا۔ نرگن جوتی نہ

۹۰۴

کوئی ملائے، واسنا کھوٹی نہ کوئی کڈھائے، گیان دھیان رہے درڑائیا۔ ساچی چوٹی نہ کوئی چڑھائے، بجر کپائی نہ کوئی تڑائیا۔ دھیرج ست لنگوٹی نہ کوئی بندھائے، کوٹن کوٹ بیٹھے دھونیاں تائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنتن ویکھے ساچا گھر، گھر ساچے ڈیرہ لائیا۔ جگت ترشنا آد جگاد، پنج تت کری گڑمائیا۔ ہر سنت بھجھائے جگت پیاس، امرت میگھ برسائیا۔ نو کھنڈ پر تھی سرشٹ سبائی لکھ چوراسی کرے تراس تراس، کلجگ کوکے دئے ڈہائیا۔ کون دوار منڈل منڈپ پاوے راس، گوپی کاہن کون نچائیا۔ کون کرائے اندھیری کندر اک پرکاش، اندھ اندھیر مٹائیا۔ جوت زرنجن کرے داس، انحد سیوالائیا۔ ہر سنتن وسے سدا پاس، الکھ اگوچر ابھید بھيو نہ رائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھنہارا ساچا گھر، گھر ساچا اک سہائیا۔ کملی والا ہر ہر روپ، ہر ہر رنگ سمايا۔ پُرکھ ابناشی شاہو بھوپ، کون دوارے ڈیرہ لایا۔ ایکا جانے ست سروپ، زرنجن نور کرے رُشائیا۔ شبد پنکوڑا رہیا جھوٹ، سچ سنگھاسن اک دکھایا۔ سنت سہیلا کون دوارے آتم رس رہیا لوٹ، نیتزنین لوچن اک گھلایا۔ لہنا دینا چھکے جوٹھ جھوٹھ، پنج وکارا نیڑ نہ آیا۔ ساچا سبجن ہر جن جن ہر آپے جائے ٹھہ، جگ وچھڑے جگت لئے میل ملایا۔ لگیا رہے نہ کوئی گٹھ، جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ ڈونگھی کندر ویکھ دکھایا۔ رکھی کیش زرنائن پُرکھ اگما، نہ مرے نہ کدے جماء، آد جگاد جگ جانے اپنا کما، ہر سنتن وچ سمايا۔ کالی کملی کالی دھار، ہر نورو نور سمايا۔ اک اکلاینکار، لکھ چوراسی ڈیرہ لائیا۔ جلاں تھلاں پاوے سار، جگت آشرم ویکھ دکھایا۔ آون گون وسیا باہر، نہکرمی ناؤں دھرائیا۔ ساچی سرن اک دوار، ساچے گھر وٹی ودھایا۔ گنگا تیری ٹھنڈی دھار، زرنل دھار رہی وہائیا۔ ہرجن ورا پاوے سار، جس جن آتم برہم جنائیا۔ ابناشی کرتا کرے وچار، آد پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ کلجگ تیری اتم وار، تیرتھ تتاں پھیری پائیا۔ سادھاں سنتاں ویکھے میت مُرار، چووداں لوک پھول بھلایا۔ لوآں پُریاں کھیل اپار، برہما وشن شو دیوت سُر آپ جگائیا۔ رواس کرن پکار، دھرت دھول رہی گر لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنتن میلا ساچے در، در ساچا اک سہائیا۔

★ ۱۳ گھنٹہ ۲۰۱۵ بکرمی ستسنگ حال رکھی کیش ★

نرگن جوت ہر نرنگار، نورو نور سمایا۔ آد پڑکھ اگم اپار، پاربرہم ناؤں دھرایا۔ آد نرنجن کھیل اپار، کھیلنہارا دس نہ آیا۔ اینکارا کر آکار، عقل کلا اھوایا۔ آد شکت ہو اجیار، رُوپ انوپ آپ درسایا۔ ست پڑکھ نرنجن بھیکھ اپار، بھیکھادھاری بھیکھ وٹایا۔ رُوپ رنگ نہ کوئی پاوے سار، لیکھا کھت وچ نہ آیا۔ تھر گھر بیٹھا کر پسا، آپ اپنا در سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پڑکھ آپ اھوایا۔ آد پڑکھ ہر ابناش، ایکا اینکاریا۔ سرب گھٹاں گھٹ رکھے واس، نرگن جوتی جوت جگا رہیا۔ آپ اپنا کر پرکاش، آپ اپنا ویکھ وکھا رہیا۔ آپ اپنی پاوے راس، اپنا منڈل آپ سہا رہیا۔ آپ اپنے وسے پاس، دوجا در نہ کوئی وکھالیا۔ آپ سمائے پر تھی آکاش، گگن پاتالاں ڈیرہ لا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ابناشی کرتا اک اھوارہیا۔ ابناشی کرتا پڑکھ اگم، ایکا جوت جگایا۔ نہ مرے نہ پئے جم، آون جاون کھیل کھلایا۔ پون سواسی نہ لئے دم، پنچ تت نہ کوئی گڑمایا۔ نیز نیر نہ وہائے چھم چھم، آلس نندرا وچ نہ آیا۔ نہ کوئی ترشنا بھکھ تم، نہ کوئی موہ ودھایا۔ آد جگادی آپے جانے اپنا کم، آپ اپنی کل ورتایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اینکارا آپ اھوایا۔ اینکارا مورت اکال، ایکا رُوپ دسایا۔ دیناں بندھپ دین دیال، دیاندھ آپ اھوایا۔ سرب جییاں کرے پرتپال، پرتپالک ناؤں دھرایا۔ تھر گھر بیٹھ سچی دھر مسال، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ جوتی دیک ایکا بال، اک پرکاش رکھایا۔ اپنی سرت آپ سنجال، آپے ویکھ وکھایا۔ آپ اپنا توڑ جنجال، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ آپ اپنی کر بھال، ہر آپ اپنی بوجھ بھجھایا۔ آپ اپنا بن دلال، آپ اپنی سیوا آپ کرایا۔ آپ اپنی چلے چال، چال اولڑی آپ رکھایا۔ آپ اپنا سہائے تال، امرت تال آپ بھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پڑکھ ابناشی کرتا، ایکا ایک اھوایا۔ اک اگلا اینکار، عقل کلا اھوایا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، الکھ نرنجن بھو نہ رایا۔ تھر گھر بیٹھ سچے دربار، آپ اپنا متا پکایا۔ شبد سنگھاسن اپر اپار، شاہو بھوپ بیٹھا آسن لایا۔ نہ کوئی دسے چوہدار، نہ کوئی بنت بنایا۔ آپ اپنی بنھے دھار، آپ اپنے انک سمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے و سیا اپنے گھر، آپ اپنی رچن رچایا۔ ساچا گھر در دربار، ہر ہر آپ سہائندا۔ اک اگلا اینکارا، آپ اپنی کل

ورتائندا۔ رُوپ انُوپ اگم اپارا، الکھ الکھ نہ کوئی دکھائندا۔ آپ اپنا کر پیارا، آپ اپنا سگن منائندا۔ آپ اپنا بن بھتارا، ناری رُوپ آپ ہو جائندا۔ آپ
 اپنا کھیلے کھیل نیارا، ویکھنہارا دس نہ آئیندا۔ شبد سُت اُتجے اک دُلا را، جوتی ماتا جھولی پائندا۔ دُھر درگا ہی ہر ہر لاڑا، دھرم اکھاڑا اک دکھائندا۔ جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آدن انتا ویکھ دکھائندا۔ اکال پُرکھ آدانت، ایکا کل ورتائیا۔ کھیلے کھیل جُگا جُگنت، جُگ جُگ دے وڈیائیا۔ آپ
 اپنی مایا پائے بے انت، آپ اپنا پردہ لاپیا۔ آپ چلائے اپنا منت، اپنے شبد رکھے وڈیائیا۔ آپے ناری آپے کنت، آپے سہنجنی سیج ہنڈھائیا۔ آپے چاڑھے
 رنگ بسنت، ویکھنہار آپ ہو جائیا۔ کھیلے کھیل جُگا جُگنت، جگ کرتا ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے در وڈیائیا۔ ساچا
 گھر پُرکھ اکال، ایکا ایک سمایا۔ تھر گھر ویکھ سہی دھرمسال، نرگن جوت کرے رُشائیا۔ نہ کوئی کال نہ مہاکال، نہ کوئی بھے رکھایا۔ نہ کوئی دسے ہور جنجال،
 مایا موہ نہ کوئی بندھایا۔ اپنی کرے آپ پرتپال، آپ اپنی سیوکمایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا شبد دیوے در، شبد شبدی آپ اپیایا۔
 شبد سُت ہر دُلا را، گھر ساچے ویکھ دکھائیا۔ پُرکھ اپناشی پاوے سار، دے مت رہیا سمجھائیا۔ ایکا تہ ہر وچار، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ ہڈ ماس ناڑی رت نہ کوئی
 آکار، رکت بوند نہ کوئی ٹکائیا۔ سَت سَت آپ کرتار، سَت سَت سرُوپ سمایا۔ آپ اپنی کرپا دھار، آپ اپنی رچن رچائیا۔ پُوت سپوتا ہویا خبردار، آپ
 اپنا سیس جُھکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے سُت دیوے در، شبد شبد جھولی پائیا۔ شبد سُت ور گھر پایا، ہر ساچے شبد جنائیا۔
 لوآں پُریاں رچن رچایا، برہمنڈ کھنڈ ویکھ دکھائیا۔ نرکار تیرا ویس وٹایا، آپ اپنی بوجھ بُجھائیا۔ والی دو جہانا آپ ہو جایا، نرگن سرگن ویس کرائیا۔ نرکار
 ساکار سمایا، سگلی چنت مٹائیا۔ دوئے دھارا بھینو نہ رایا، بیٹھا کھ پُچھائیا۔ وشنو رُوپ آپ ہو جایا، آپ اپنا نین اگھڑائیا۔ کول کولا دھار وایا، ایکا ایک
 مہکائیا۔ امرت جل آپ بھرایا، دس کسے نہ آئیا۔ ساچا ویتا آپ اٹھایا، پاربرہم برہم ہو جائیا۔ چارے مکھ کھول دکھایا، جگت وڈی وڈیائیا۔ چارے وید لیکھ
 لکھایا، آپ اپنی بوجھ بُجھائیا۔ ایکا شبد ناؤں دھرایا، برہمنڈاں گیا سمایا۔ پنچت تیرا ناؤں دھرایا، آپ اپنی کرگڑمائیا۔ اپ تیج وائے پرتھی آکاش ڈیرہ لایا،
 سگلا سنگ نبھائیا۔ من مت بدھ آپ ہو جایا، نرگن وست جھولی پائیا۔ نو دوارے در کھلایا، جگ واسنا آپ بھرائیا۔ گھر وچ گھر ڈیرہ لایا، آپ اپنا مکھ

چھپائی۔ دسم دواڑی ناؤں دھرایا، مانس مانگھ وچ سمائی۔ بجر کپائی بند کرایا، اپنی سلا آگے ڈاہیا۔ چوڑاں ہائی وکھ وکھایا، تریلوک وجے ودھایا۔ لوآں پُریاں
 کھیل کھلایا، آپ اپنی رچن رچائی۔ آپ اپنا بھیکھ وٹایا، آپ اپنا روپ درسائی۔ شکر شو دھار چلایا، جٹا جوٹ سبج سُبھائی۔ باسک تشکا گل لٹکایا، ایکارو پ
 درسائی۔ ترے گن میل میل ملایا، ترے ترے در جنائی۔ پُرکھ اکال کھیل کھلایا، آپ اپنا بندھن پائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اکال
 مورت نام تورت، ایک شبد رہیا چلایا۔ شبد تورت ساچا ناد، نادی ناد وجایا، آپ سنائے وچ برہما، پاربرہم وڈیایا۔ اک جنائی بودھ اگادھ، برہما بھوونہ رایا۔
 آپ اپنا دیوے سادھ، آپ اپنا بھو چھپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آدانت آپ ہو جایا۔ آدانت ہر کرتار، ایک انک اھوایا۔ کھیلے
 کھیل اپر اپار، آپ اپنا بھو چھپایا۔ ونڈے ونڈ جگت سنسار، لوک مات وکھ وکھایا۔ ور بھنڈی کرتیار، برہمنڈی پھیراپایا، جیرج انڈی کر پیار، اُتہج سیتج
 آپ سما۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ کھیلنہارا ہر سمرتھ، ایک ایک اھوایا۔ ایک چلائے اپنا رتھ، جگ جگ ویس
 وٹائی۔ لکھ چوڑا سی پائے نتھ، ہر گھٹ بیٹھا بے پرواہیا۔ آپے سرشٹ سبائی رہیا متھ، آپے لئے اپائی۔ آپے دیونہارا ساچی وتھ، آپ اپنا ناؤں دھرایا۔
 جگ جگ مہما اکتھنا اکتھ، کتھنی کتھ نہ سکے رانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی ونڈ ونڈائی۔ ساچی ونڈ ونڈنہار، ایک ایک اھوایا۔
 روپ انوپ شاہو بھوپ سچی سرکار، سچ سنگھاسن لائندا۔ تھر گھر سہائے اک دوار، بنک دواڑی وکھ وکھائندا۔ نرمل جوتی کر اُجیار، پرکاش پرکاش لکائندا۔
 روس کرن نمسکار، تارا منڈل سپس جھکائندا۔ برہما ویتا بن بھکھار، آپ اپنی جھولی ڈاہندا۔ شو شکر ہتھ پھر کٹار، جگت سنگھارا ناؤں دھرائندا۔ وشنو
 ونسی کر پیار، جییاں داتا آپ ہو جائندا۔ بھگوان میل وچ سنسار، ہرجن ورا لاپائندا۔ سبج ساچا کھول بھنڈار، ایک برہم جنائندا۔ ورن برناں نہ کوئی ادھار،
 اوچ نیچ نہ کوئی رکھائندا۔ راو رنگ نہ کوئی سکدار، در در بھکھ نہ کوئی منگائندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو اُجیار، ہنگ برہم آپ ہو جائندا۔ بنک بنک نہ کوئی گڑھ
 ہنکار، مایا متا نہ کوئی رکھائندا۔ ساچی سنگتا کر پیار، ساچا سنگ نبھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنی دھار چلائی۔ سبج
 ساچا کر پردھان، ہر ساچی بنت بنائی۔ ایک شبد اک گیان، ایک کرے پڑھائی۔ ایک ایک جوگ منتر ودوان، ایک وکھ وکھائی۔ ایک چرن ایک کول دھیان، ایک

بوجھ بُجھائیا۔ ایک پون اک مسان، ایک ہون کرائیا۔ ایک امرت آتم پین کھان، دوئی دست نہ کوئی ٹکائیا۔ ایک شبد بودھ اگادھی سچ بان، ایک ہرجن ساچے
 لئے اٹھائیا۔ ایک راگ سنائے کان، دُھنی آتمک ناد آپ وجایا۔ ایک ایک کرے پچھان، ایک ہتھ رکھے وڈیائیا۔ ایک مندر اک مکان، آپ اپنی بوجھ بُجھائیا۔
 ایک گوپی ایک کاہن، ایک اشٹ منائیا۔ ایک دھرم اک نشان، ایک ایک جھلایا۔ ایک شاہ اک سلطان، ایک تاج ٹکائیا۔ ایک نہاؤن جیو جنت سارے نہان، دُرمت
 میل نہ کوئے گوائیا۔ ایک پد گرگھ پان، چوتھے پد سمائیا۔ تیجا نیز آپ گھلان، ایک رنگ رنگائیا۔ دوجا بھیونہ کوئی جہان، نہ کوئی ونڈ ونڈائیا۔ ایک جیبا ایک دانی
 دان، ایک داتا جھولی پائیا۔ ایک کر نہارا پچھان، آپ اپنی کل ورتائیا۔ سنجگ ساچے ہو مہربان، آپ اپنا روپ درسائیا۔ وار اٹھاراں نوجوان، آپ اپنا رنگ
 رنگایا۔ اتم انت جس ملے جانی جان، لوک مات ملے ودھایا۔ گن گندھرب دیوت سارے گان، ایک رسن ہلایا۔ پُرکھ ابناشی جانی جان، آپ اپنا
 کھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنجگ ساچے وچ سمائیا۔ سنجگ ساچا سٹ اپجا، ہر ہر گود اٹھایا۔ تریتا تیری پکڑے بانہہ، تیرا
 روپ اکھوایا۔ اک جپائے ساچاناں، نام نامہ آپ ہو جایا۔ رت سہائی پتاماں، پوت سپوتا گود اٹھایا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کان، دُرمت میل گویا۔ سٹاں
 دیپاں جوت جگا، در دوارا اک گھلایا۔ غریب نمائیاں پکڑے بانہہ، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ لکھ چوڑاسی کرے نیاں، سچ سنہیہڑا آپ سنایا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنجگ اپنی کل ورتایا۔ تریتا تیری کل دھار، اپنی کل ورتائیا۔ رام راما روپ اپار، رام رام وچ سمائیا۔ توڑ نہارا گڑھ ہنکار، شستر
 بان اک اٹھایا۔ نام کھنڈا پر اپار، برہمنڈاں کھوج کھوجائیا۔ بھیکھ پکھنڈا دئے نوار، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پائیا۔ سادھاں سنتاں کرے پیار، ایک بوجھ بُجھائیا۔
 آدن اتنا کر آکار، ایککار ویس وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تریتا تیری اتم وار، آپے پھول بھلایا۔ تریتا ٹا گڑھ ہنکار، گھر ساچے
 وجے ودھایا۔ لہنا دینا چھٹا وچ سنسار، دوسر پلو نہ آگے ڈاہیا۔ ملیا میل میت مُرار، میل ملاواں سچ سُبھائیا۔ کھیلے کھیل کھیلنہار، جیو جنت بھیونہ رایا۔ آد
 انت اک اوتار، ایک ایک اکھوایا۔ سنتن میتا ہر نرنکار، اشٹ دیو آپ ہو جایا۔ سرشٹ سبائی پارکنار، جو جن رہے دھیائیا۔ نیز لوچن نین درس اپار، ترشنا
 بھکھ رہے نہ رایا۔ سچ وکھائے اک دوار، گھر بیٹھا بے پرواہیا۔ لکھ نرنجن جوت اُجیار، ست پُرکھ آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت

دھر، تریتا دیونہارا ور، دواپر وجے ودھائیا۔ دواپر تیرا ہر مردنگ، ایکا ایک وجایا۔ ساول سُندر آپے رنگ، آپ اپنا ویس وٹایا۔ آپے ویکھے دھار گنگ، آپ اپنا چرن جُھہایا۔ آپے کٹنہارا بھکھ ننگ، موہن مادھو روپ وٹایا۔ آپے وسے انگ سنگ، سگلا سنگ نبھایا۔ آپ اپنی منگ آپے منگ، اپنی جھولی اگے ڈاہیا۔ ایکا آسوکس ننگ، لوآں پُریاں آپ پھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنتن میل ملایا۔ پُرکھ اگما ہر نرنکار، اپنا کھیل کھلا سندا۔ جگا جگنتر بٹھے دھار، جوتی جامہ بھیکھ وٹا سندا۔ پیچ تت کر اُجیار، ترے گن سنگ نبھاسندا۔ نرگن سرگن ایکا دھار، ایکا ویکھ وکھاسندا۔ ایکا جوت کر اُجیار، ایکا گیان درڑا سندا۔ ایکا کھنڈا نام دو دھار، اپنے ہتھ اٹھاسندا۔ برہمنڈاں کھوجے پاوے سار، جیرج انڈاں آپ اپا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دواپر تیرا ویکھے گھر، نو کھنڈ پر تھی ستاں دیپاں ویکھ وکھاسندا۔ نو کھنڈ ست دیپ ہو اُجیار، آپ اپنی کل ورتا سندا۔ راج راجانا کر خبردار، رن بھومی کھیل کھلا سندا۔ سنتاں دیوے نام ادھار، آتم برہم درڑا سندا۔ بھگتن میلا پر اپار، آپ اپنا درس دکھاسندا۔ ایکا شبد اک ادھار، ایکا روپ سامندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ لہنا دین چکا سندا۔ لہنا دین آپ چکائے، ہر ہتھ وڈی وڈیایا۔ سنجگ تریتا دواپر ویکھ وکھائے، کلجک وٹی ودھائیا۔ شبد گر ڈھیہہ پے سرنائے، اگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ پُرکھ ابناشی بے پرواہے، دُئی دویت مٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھنہارا ساچا ہر، ایکا ایک آپ ہو جائیا۔ کلجک منگی منگ اپار، دوئے جوڑ کرے نمسکاریا۔ جوٹھ جھوٹھ کر پیار، بھریا اک بھنڈاریا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار، ایکا تت وچاریا۔ مایا متا ساچی نار، آپ اپنا تن شنکاریا۔ من مت بدھ ہوئے جگت ٹیاریا، جو بن ویکھ وکھالیا۔ گرمت نہ کوئی پائے سار، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرا لیا۔ چیو جنت نہ کوئی ادھار، سچ نشان نہ کوئی جنا رہیا۔ لکھ چار ہزار بتی اترے پار، گیڑا گیڑ دے مکا رہیا۔ پنچم پنچم کھیل اپار، پنچم سنتن رنگ رنگا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا سنگ رکھا رہیا۔ پار برہم ہر بے انت، اپنی دیا کما سندا۔ مہما جگ جگ اگنت، بھيو کوئی نہ پاسندا۔ آپ اپائے گرگھ ورلے سنت، جس جن اپنی دیا کما سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیرا ویکھے گھر، در دربان پھیری پاسندا۔ کلجک انتم بودھ گیانا، ایکا برہم جنایا۔ اشٹ چیو بھيو کھلانا، ایکا روپ سمایا۔ ہنگ برہم اک ٹکانا، ایکا رنگ رنگایا۔ اوانگ سوہنگ کھیل مہانا،

کھیلنہار آپ ہو جایا۔ ویکھ وکھائے دو جہاناں، دو جہاناں پھیری پایا۔ نیتز نین اک گیانا، ایکا راہ چلایا، چوتھا پد پد نربانا، پر بھ اپنے ہتھ رکھایا۔ ہر سنتاں دیوے ہو مہربانا، آپ اپنی دیا کمایا۔ کوئی چڑھ نہ سکے جگت ودوانا، جگت ودیا ہتھ نہ آیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، کلجگ تیرا رُپ وٹایا۔ کلجگ کھیلے کھیل ہر جگدیشا، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ آپ اپائے موسیٰ عیسیٰ، اپنی دھار چلایا۔ کوئی نہ کرے پر بھ دی رسیا، جگ جگ وڈی وڈیایا۔ لوک مات چلائے اک حدیثا، ایکا کرے پڑھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ ساچا کھوج کھوجایا۔ عیسیٰ موسیٰ کر تیار، چار یاری ویکھ وکھائا۔ محمد محمدی ہو اُجیار، نورو نور اپائا۔ ادھ وچکارے بیٹھا رہیا لکار، آپ اپنی گنت گنائا۔ اللہ رانی کر پیار، محمد سرتی آپ پرنائا۔ دُھر دی بانی اک اپار، کلمہ نبی سنائا۔ مقامے حق سانجھیا، خلق خدائے اک وکھائا۔ انا الحق ایکا دھار، ایکا رُپ سائا۔ نرگن رُپ پاوے سار، سو پُرکھ نرنجن ویس وٹائا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگ محمد متا پکائا۔ اک محمد ہو اُجیار، آپ اپنا رُپ پچھانیاں۔ تیس بتیسا لیکھ لکھار، ایکا پد سمجھانیاں۔ چھتر سیس جھلے سنسار، آپ اپنے سیس اٹھانیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کھیل رہیا کر، بھيو ابھیدا بھيو چھپانیا۔ مہربان ہر نرنکار، محمد آکھ سنایا۔ منگے منگ دُھر دربار، در بیٹھا بے پرواہیا۔ محمد ڈھیہہ پیا دوار، اپنی جھولی آگے ڈاہیا۔ چوڈاں طبقات ہو اُجیار، تیرا نور الاہیا۔ چوڈھویں صدی ہونا خوار، نہ دھیرج کوئی دھرایا۔ مکہ کعبہ لئے اُبھار، جگت پھیرا پانیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لوک مات دے ور، ایکا کلمہ رہیا پڑھایا۔ ایکا کلمہ آپ پڑھا، اپنی دیا کمایا۔ نرگن نانک جوتی آپ جگا، پنچ تت گیا سائیا۔ جوتی دیک کر رُشنا، ایکا بوُجھ بھجھانیا۔ ساچی چوٹی آپ چڑھا، آپے ویکھ وکھانیا۔ واسنا کھوٹی آپ کڈھا، ایکا نام درڑانیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، آپ اپنا شبد سنایا۔ شبد سنسہرا ہر مہربان، نانک تت سنایا۔ آپے در در پروان، نرگن نرگن ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت جگے مہان، پرکاش پرکاش سمایا۔ پاربرہم پر بھ دیوے گیان، نام ست اک درڑایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی بنت بنایا۔ نانک جوتی ہر اُجیاری، لوک مات وٹی ودھایا۔ کھیلے کھیل آپ نرنکاری، نرگن دھار وچ کائیا۔ شبد سنسہرا پر اپاری، دوس رین جنایا۔ میٹی جائے جیو ہنکاری، سادھاں سنتاں میل ملایا۔ آتم

دیکھے تن کیاری، بھل بھلوڑی اک مہکائی۔ کلجک جیو ہوئے خواری، دھیرج دھیر نہ کوئی دھرائیا۔ نام ست کرے ونج وپاری، ایک بوچھ بھجھائی۔ انتم ڈھیہہ
 پیا دواری، تیرا ناؤں جیو کوئے نہ گائی۔ آد پرکھ کھیل اپاری، آپ اپنا شبد الائی۔ کلجک انتم پاوے ساری، آپ اپنی کل ورتائی۔ نہکلنک پرگٹ ہوئے نر
 نرائن ہر اوتاری، جوٹھ جھوٹھ دئے مٹائی۔ چار ورن سہائے ایک بنک دواری، در دروازہ آپ گھلایا۔ راج راجاں شاہ سلطان بن بھکھاری، سیس تاج نہ کوئی
 ٹکائی۔ نواں کھنڈاں مٹے گڑھ ہنکاری، ستاں دیپاں میٹ مٹائی۔ رواس کرن نمسکاری، برہما وشن شو سیس جھکائی۔ جگے جوت اگم اپاری، لوک مات کرے
 رشتائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نانک دتا ایک ور، ایک بوچھ بھجھائی۔ ایک جوتی دس دسمیش، گوہند روپ وٹایا۔ کھیلے کھیل نر زیش،
 ست ڈلارا میل ملایا۔ ہم گنڈ ہو پرویش، در ساچا اک گھلایا۔ ست پرکھ سدا آدیس، ست ستوادی ناؤں دھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، دیکھنہارا ساچا در، گھر ساچا اک سہایا۔ گوہند میلا ہر نرنکار، ایک وٹی ودھائی۔ چیلگر سوہے اک دوار، در دربارا سوہا پائی۔ پوت سپوتا ہویا ست
 ڈلار، بیٹھا سیس جھکائی۔ منگے منگ پر اپار، اپنی جھولی ڈھپا۔ نیناں دیوی ہو خردار، آپ اپنا نین گھلایا۔ آد شکت ہر کرتار، اپنا روپ وٹایا۔ نام کھنڈا
 ۹۱۲
 سیس دستار، تن شنگار کرائیا۔ پنچم مینا ہو اجیار، پنچم گیا سمائی۔ ساچا پنٹھ اک ادھار، ایک اشٹ دکھائی۔ چار ورن سانجھایا، اوچ پنچ نہ کوئی دکھائی۔ دھرم
 دھرم دھرم اپار، ہرجن وڈی وڈیائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گوہند سیوا آپ لگائی۔ گوہند گرنین اگھاڑ، ایک ویکھ دکھائی۔ کلجک کوڑی
 دتے دھار، نہ کوئی ونجھ مہانیا۔ تی اگنی رہی ساڑ، امرت جام نہ کوئی پینا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے دیونہارا ور، آد انت سری
 بھگوانیا۔ دیونہار ہر بھنڈار، ایک ایک اکھوایا۔ گر گوہند کر پیار، ایک شبد جنایا۔ وید ویاسا بن لکھار، آپ اپنا گیا سمجھایا نہکلنک لے اوتار، لوک مات پھیرا
 پایا۔ پوت سپوتا براہمن گوڑا ہو اجیار، اچے ٹلے پربت ڈیرہ لایا۔ ساڈھے تن ہتھ نگر اپار، سمبل نگری ناؤں دھرایا۔ نرمل جوتی کر اجیار، جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ ویس وٹایا۔ کلجک انتم ہر چکوانا، اپنے ہتھ رکھے وڈیائی۔ جوٹھ جھوٹھ میٹ مٹاونا، بھیکھ پکھنڈ رہے نہ
 رائی۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار گوانا، شانتک ست ورتائی۔ چار ورنناں ایک دھام سہاونا، ایک شبد کرے گڑمائی۔ راج راجاں شاہ سلطاناں خاک ملاونا، خاکی

خاک سمانیا۔ اٹھاراں برن نہ کوئی جتاونا، جاگرت جوت اک جگانیا۔ ایکا و دیا سرشٹ سبائی آپ پڑھاونا، برہم و دیا ست پڑھانیا۔ سنت سہیلے پکڑ اٹھاونا، گرو گرجیلے میل ملائیا۔ پھڑ پھڑ کاگ ہنس بناونا، نام چوگ اک چگانیا۔ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈونگھے ساگر ٹلے پر بت ہر ہر گاونا، چاروں کُنٹ و بے ودھانیا۔ سمت سمتی پھیرا پاونا، ویہہ صد بکرمی ویکھ وکھانیا۔ رام راما روپ درساونا، آپ اپنی کل ورتانیا۔ مورمٹ سیس ٹکاونا، کول نین بے پرواہیا۔ چار یار محمدی سنگ رلاونا، نور الہی آپ خدائیا۔ نانک گوہند بھيو چکاونا، سچ محلے ڈیرہ لائیا۔ نہہکنکا ناؤں رکھاونا، پر بھ ساچے ہتھ وڈیانیا۔ کلجگ انتم میٹ مٹاونا، میٹے جھوٹھی چھاہیا۔ سنجگ ساچا مارگ لاونا، سچ سچ رہیا ورتانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھنہارا ساچا گھر، ہر سنتن میل ملائیا۔ سنتن میلا دھر درگاہ، ہر ساچا میل ملنیا۔ لوک مات بنائے جگت ملاح، پار کرائے آتم انہا۔ اک چپائے ساچاناں، پنچاں چوراں دیوے ڈنیا۔ دو جہانی پکڑے بانہہ، جن ہر ہر بھانا نیا۔ دیونہارا نتھوایاں تھاں، نہ بھيو کوئی چھپنیا۔ آپے پتا آپے ماں، سنت سہیلے بال گود اٹھنیا۔ سنت سہیلے آپ جگا، کلجگ ڈنک وجایا۔ دھرت مات ہاہکار، رو رو نیر وہایا۔ ست دھرم گیا ہار، دھیرج یت نہ کوئی وکھایا۔ شاہ سلطان ہوئے خوار، غریب نمانے نہ گلے لگایا۔ گھر گھر نار دسے و بھچار، ۹۱۳

ناری کنت نہ کوئے ہنڈھایا۔ بھائی بھین نہ میت مُرار، ساک سین نہ کوئی صلاحیا۔ گا گا تھکے جگت گوار، گا ونہارا دس نہ آیا۔ بھال بھال تھکے سچ در دربار، دُرمت میل نہ کوئی مٹایا۔ پنچ تت ودھایا اک ہنکار، کایا گڑھ سہایا۔ سرتی سرت نہ پاوے سار، شبدي شبد نہ کوئی ملایا۔ نو دوارے جگت خوار، ڈونگھی بھوری رہیا بھوایا۔ انحد نہ سنائے کوئی ستار، تال تلواڑا نہ کوئی وجایا۔ بجر کپائی نہ دیوے کوئی پاڑ، تیر نرالانہ کوئی لگایا۔ سچکنڈ دوارا نہ دکھائے کوئی اکھاڑ، دھرم تخت نہ کوئی چھہایا۔ ورنناں برناں ہوئے خوار، چاروں کُنٹ رہے ہلکانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، ہر سنتن میل ملایا۔ سنتن پیتا ہر ہر نرنکار، ایکا ایک اکھواندا۔ ایکا گیتا کر پیار، اٹھاراں برناں میٹ مٹاندا۔ ٹھانڈا پیتا پاوے سار، کلجگ اگنی اگت جلاندا۔ جگ جگ پنت پُنیتا آپ ہو جاندا۔ نہ کوئی مندر مسیتا گرو دوار، شودوالا مٹھ نہ کوئی رکھاندا۔ ہر سنتاں گھر وچ گھر دیبا باقی کر اجیار، آپ اپنا در سہاندا۔ کلماپاتی نین مُندھار، آتم سیجا آسن لاندنا۔ سولاں کرے آپ شنگار، اپنا گھ ویکھ وکھاندا۔ اپنے اندروں آپے نکلے باہر، اپنا گھنگٹ آپے لاندنا۔

زِرنِگن جوتی کر اُجیار، سرگن جوت جگاندا۔ بوند سوانتی ٹھانڈی ٹھار، نچھر جھرناکول جھرا سندا۔ کلج مٹے رین اندھیری راتی، جوتی جوت سرپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، آپ اپنا در سہا سندا۔ سنت ساچا نوجوان، آٹھ پہر لو لائیا۔ نیتز لوچن درس بھگوان، جگت ترشنا بھکھ مٹائیا۔ گوبند گیتا ایک گان، رام نام
 اک جنائیا۔ آتم برہم آپ پچھان، آپ اپنی بوجھ بھجائیا۔ دوجے در نہ ہوئے حیران، نہ کوئے سپس جھکائیا۔ نیتز تیا اک مہان، ہر سنتن ونڈ ونڈائیا۔
 میل ملاواں دو جہان، گھر ساچا ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، ساچے سنتاں میل ملائیا۔ ساچے سنت تیرتھ
 تٹ، ایک آسن لایا۔ ہر ویکھنہارا گھٹ گھٹ، پُرکھ ابناشی ناؤں دھرایا۔ دُئی دویتی میٹے پھٹ، ایک اہٹ وکایا۔ امرت آتم جو جن رہے چٹ، گنگا دھار سمایا۔
 جوتی جگے لٹ لٹ، نورو نور دھرایا۔ دُرمت میل اپنی کٹ، دوسر رہیا ترایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ویکھے ساچے گھر، ایک گھر
 سہایا۔ گنگا تیرا تٹ کنار، ہر ہر ویکھ وکھنیا۔ کلج اتم پاوے سار، دس نہ آئے نیتز انیا۔ سنت سہیلا ملے میل میت مرار، لوک مات چڑھے ساچا چنیا۔
 ۹۱۲ کھیلے کھیل اگم اپار، پھرے بھٹھیا۔ نام کھنڈا تیز کٹار، پنچ وکارا دیوے ڈنیا۔ ہر جن ساچے لائے پار، آپ اپنا بیڑا بنھیا۔ جو جن ڈھیہہ پئے دوار، جوتی
 جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھنہارا ساچا گھر، گھر ساچا اک سہنیا۔ ساچا گھر ہر سہنجا، ایک جوت جگائیا۔ پُرکھ ابناشی آد زرخنا، کلج در
 بے پرواہیا۔ بھگت سہیلا درد دُکھ بھے بھنجا، بھو ساگر پار کرایا۔ نیتز پایا نام انجا، اپنی اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ ہر دوار کر پروان، ساچی سنگت سنگ نبھایا۔
 ہر دوار رکھی کیش، ساچا گڑھ وکھانیا۔ داتا دانی در درویش، آپ اپنا بھو چھپانیا۔ آوے جاوے جگت ہمیش، آد جگادی اک بھگوانیا۔ جوتی جوت سرپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، رکھی کیش ہوئے پردھانیا۔ رکھی کیش ہر پردھان، ساچی تھت وکھانیا۔ کملی والے دیوے دان، کملاپت سری بھگوانیا۔ چرن
 کول اک دھیان، ایک برہم پچھانیا۔ ست سرور رہیا چھان، ست ساگر ونجھ مہانیا۔ تریلوکی مارنہارا بان، شبدی چلہ اک اٹھانیا۔ لکھ چوراسی میٹ مٹان، ہر
 سنتن میل ملائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، رکھی کیش تیرا ساچا گھر، تیرا تیرا تیرا تول تلانیا۔ تیراں تولا ہر زرنکار، کنڈا اپنے ہتھ
 رکھائیا۔ شبد بولا پر اپار، سوہنگ ڈھولا ایک گائیا۔ وشنوؤں روپ اک جیکار، بھگوان جوت کرے رُشنائیا۔ شیر شیر خبردار، سنگھ شیر وڈی وڈیائیا۔ سنت سہیلے

دیوے تار، کر کر مہر مہربان آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچے ور، ہر سنتن سنگ سمائیا۔ سنتن ہر ہر وسیا، ایکا ایکنکار۔
 راہ ساچامات دسیا، جییاں جتناں اک پیار۔ مٹے رین اندھیری مسیا، ساچا چن کرے اجیار۔ گھر مندر بہہ بہہ آپے ہسیا، جوتی نرگن کر اجیار۔ اٹھے پہر
 پھرے نسیا، سنت سہیلے کرے خبردار۔ تیر نرالا ایکا کسیا، ماری جائے وارو وار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، رکھی کیش آپے ویکھ، آپ
 اپنی جانے کار۔ رکھی کیش جگت منارا، گنگا دھار وہائیا۔ انتم ویلے پار کنارہ، ہر ہر انگ سمائیا۔ اٹھو سنتو کرو دیدارا، چاروں گنٹ ہوئے رُشائیا۔ پرگٹ
 ہوئے نہہکنک نرائن ز اوتارا، نرگن جوت کرے رُشائیا۔ نام کھنڈا تیز کٹارا، نکھی دھار رہیا رکھائیا۔ غریب نمانیاں پاوے سارا، ہنکاریاں گڑھ ٹڑائیا۔ جو
 جن بنے در ہر بھگھارا، آتم اچھیا پور کرائیا۔ سچ سلطان سچی سرکارا، تھر گھر بیٹھا آسن لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنتن میلا ساچے در،
 ہر سنگت وڈ وڈیائیا۔

پھولنہار ست شنگار، ہر جن تن سہائیا۔ سنت سہیلا میت مرار، آپ اپنا سیس جھکائیا۔ سوہے سچ سچا دربار، ہر سنگت سو بھاپائیا۔ انتر وسیا میت
 مرار، بھل رہے نہ رائیا۔ ناری کتنا اک پیار، ایکا تیج سہائیا۔ آتم سیجا پھولن برکھا دھار، ہر جن ساچے آپ لگائیا۔ ہر کاروپ ہر سنت پیار، ہر سنتاں وچ
 سمائیا۔ آدانت اک اوتار، ایکا گر سمجھائیا۔ چار ورن سانجھیا، ورن گوت نہ کوئی رکھائیا۔ کایا بھانڈا کرتیار، آپ اپنی دست لگائیا۔ ٹھانڈا سیت سچے دربار،
 متوت نہ کوئی رکھائیا۔ سہاگی کنت بنائے ساچی نار، اپنا منگل آپ لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنتن دیوے ساچا ور، پھولن ہار کر
 تیار، سنتن اتوں دیوے وار، جگت جگدیشا وڈی وڈیائیا۔ پھولن رت ہر سنت، ساچے در سہائیا۔ میل ملاواناری کنت، پُرکھ پرکھوتم ہوئے سہائیا۔ دس نہ
 آئے جیو جنت، بھلی سرب لوکائیا۔ سنتاں آتم اک سوگندھ، ہر ساچا رہیا مہکائیا۔ نو دوارے چلپا پندھ، دسواں در گھلائیا۔ اک سنائے سہاگی چھند، اپنا
 راگ لائیا۔ خوشی کرائے بند بند، جو جن پھولنہار بھیٹ چڑھائیا۔ دین ڈیالا ہر ہر ہر سدا بخشند، بخشنہار سچ سکھدائیا۔ بے بے جیکار کملی والے،

برہمنڈے بے بے جیکاریا۔ جوں مات پت پوت کرے پرتپالے، وسدا رہے سچ دواریا۔ پُرکھ ابناشی ہو یا اک رکھوالے، ایہتھے او تھے پاوے ساریا۔ لکھ
 چوڑاسی نو کھنڈ پر تھی نکلن والے انت دوالے، سمت ویہہ صد سولاں راہ تکا لیا۔ سمت ستاراں ہانیاں چھڈنے ہانی، گنگا نیر پھول بھلائے، مات پت ساک
 سین نہ کوئی پیاریا۔ بن ہر سنت دوارے نہ کوئی جانے ساچی بانی، نہ کوئی بوُجھ بُجھا رہیا۔ انت کال سرب پچھتانی، جم کا ڈنڈ سیس لگا رہیا۔ ساچی بھومکا
 سوہے دھام استھانی، ہر سنگت ہر ساچا سنگ نبھا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا پد زربانی، ایکا برہم بُجھا رہیا۔

★ ۱۴ گھنٹہ ۲۰۱۵ بکرمی سنت پنڈت نہپل سنگھ ڈیرہ سنت پُراجگادھری ★

ہر کرپا سنت پرساد، آد جگاد ورتایا۔ پُرکھ ابناشی دیونہارا داد، برہم برہماد ویکھ وکھایا۔ سنت سُہیلے جگ جگ لادھ، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ میل ملاوا
 موہن مادھو مادھ، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ آتمک دُھن وجائے ساچا ناد، آپ اپنا راگ الایا۔ میٹ مٹائے جگت وواد، پنچ وکارا موہ چُکایا۔ ست دست دیونہارا
 داد، لوک مات وڈ وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دست شبد بودھ اگادھ، گر پرساد گر کرپا ہر سنتن جھولی پایا۔ ست پرساد ست
 سنتوکھ، ست ست سمایا۔ نہ کوئی ہرکھ نہ کوئی سوگ، دیونہارا بے پرواہیا۔ جس جن چُکائے ساچی چوگ، جگت ترشنا بُکھ مٹایا۔ دُئی دوتی کٹے روگ،
 ہوئے ہنگتا رہن نہ پانیا۔ میل ملاوا دُھر سنجوگ، گھر ساچے وجے ودھانیا۔ پار کرائے تیاں لوک، چوڑاں ہٹ ویکھ وکھایا۔ ہر جن ہر بھگت آتم انتر آپے
 رہیا ویکھ، نج آسن ڈیرہ لایا۔ لکھنہارا ساچے لیکھ، داتا دانی بے پرواہیا۔ نہ کوئی مچھ داہڑی نہ دسے کیس، موُنڈ مُنڈائے نہ کوئی رکھایا۔ جوتی نور در
 درویش، الکھ زرنجن آپ اکھوایا۔ پُرکھ اگٹراوسے دیس، لوآں پُریاں آپ جگایا۔ دو جہاناں زرنیش، شاہو بھوپ سرب سکھدایا۔ سنت سُہیلے آپے ویکھ،
 آپ اپنی بنت بنایا۔ نانک جوتی دس دسمیش، دہ دشا پھیرا پانیا۔ سیس نوانن برہما وشن مہیش گنیش، کروڑ تیتیسرا راہ تکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ست پرساد ست پُرکھ زرنجن ابناشی کرتا ہر بھگتاں لکھنہارا لیکھ، گرکھاں جھولی آپ بھرایا۔ ست پرساد ساچے گھر، ہر ہر آپ رکھائندا۔

جُگ جُگ دیوے ستن ور، نام بھنڈارا اک ورتائندا۔ نو دوارے خالی کر، دُرمت میل مٹائندا۔ جوت زرنجن جوتی دھر، اگیان اندھیر چکائندا۔ انحد
 وجائے تال، دُهن انادی اک رکھائندا۔ آتم سر سرور نہائے ساچے سر، دُرمت میل کٹائندا۔ بجر کپائی توڑ گڑھ، آپ اپنا در گھلائی۔ سوچھ سروپی
 اگے کھڑ، ہر سنتاں ویکھ وکھائندا۔ آتم سیجا بیٹھا چڑھ، زرنجن نورو نور ڈمگائندا۔ اپنی ویدیا آپے پڑھ، اکھڑ وکھڑ شبد سنائی۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھر،
 متوت نہ کوئی وکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر ستن دیونہارا ساچا ور، آتم برہم ست پر ساد ست ست آپ ورتائندا۔ ست پر ساد
 ساکھیا، ہر جن ہر ہر آپ اکھوائیا۔ آپ بنائے پارجات، کنچن روپ ویس وٹائیا۔ پاوے سار لوک مات، جگا جگنتر کھیل کھلایا۔ جس جن بخشے چرن نات،
 کول دھول ویکھ وکھائیا۔ اتم رکھے ہر جن ذات، ورن برن نہ کوئے بنایا۔ میل ملاوا کملاپات، گھر میلا ساچے ماہیا۔ مٹے رین اندھیری رات، ایکا نور کرے
 رُشنائیا۔ ساچے مندر رہیا جھاک، آپ اپنا کھ چھپائیا۔ جس جن کھولے اپنا تاک، آپ اپنی دیا کمائیا۔ ست پر ساد کسے ہتھ نہ آئے کروڑ لاکھ، کرتے قیمت
 کوئے نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں ایکا نام پر ساد، گھر ساچے آپ ورتائیا۔ سچ پر ساد سچ گھر ورتتا، ایکا ایک ایک کاریا۔
 زرنجن جوت سری بھگوتتا، سرگن میلا وچ سنساریا۔ آپے ناری آپے کنتا، آپ اپنی سچ ہنڈھا رہیا۔ آپ اپنی بنائے بتا، آپ اپنے رنگ سمارہیا۔ اپنے در
 آپے ہوئے منگتا، اپنی بھچھیا آپے پارہیا۔ ہر جن در دوارے آئے بھگھانگتا، نام بھنڈارا گر پر سادی، گر کرپا سنگر جھولی پارہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، ستن دیوے ساچا سچ خزینہ اک وکھا رہیا۔

ساچا گھر ہر محلہ، ایکا ایک سہا رہیا۔ بیٹھا رہے اک اگلا، دوسر سنگ نہ کوئی وکھا لیا۔ اپنی جوتی اپنے دیپک آپے بلا، تیل باقی نہ کوئے اگا لیا۔ اپنے
 در اپنے دوار آپے کھلا، آپ اپنا روپ وٹا لیا۔ سچ سنگھاسن پُرکھ ابناشن تھر گھر دوارا ایکا ملا، نانک زرنجن سروپ وکھا لیا۔ جلاں تھلاں جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ،
 ڈونگھی کندر آپ کھلا، گنگن پاتال منڈل منڈپ پر تھی آکاش ڈیرہ لا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، تھر گھر ساچا اک

سُہا لیا۔ تھر گھر ساچا سچ دربار، ہر جوتی جوت جگاندا۔ اکھ اگوچر اگم اپار، بھيو ابھیدا بھيو کوئے نہ پائندا۔ آپ اپنی بنھے دھار، آپ اپنا کھیل کھلائندا۔
 آد جگادی لے اوتار، لوک مات پھیرا پائندا۔ سنجگ تریٹالائے پار، دوپر بیڑا آپ ترائندا۔ کلجگ کوڑا ویکھ پساہ، آپ اپنا بھیکھ وٹائندا۔ عیسیٰ موسیٰ
 خبردار، میل ملاوا سنگ محمد چار یار اللہ رانی انا الحق نعرہ آپے لائندا۔ بے عیب خدائی پروردگار، سرب جییاں داسا نچھایا، مقامے حق اک درسا ئندا۔ نانک
 نرگن جوتی کر آکار، پنچ تت ڈیرہ لائندا۔ انگد کریا انگیکار، امرؤ نتھاواں ویکھ وکھائندا۔ رام داس کر پیار، سر سرور اک سُہائندا۔ پنچم گر خبردار، بودھ
 اگادھ شبد جنائندا۔ گرؤ گرنٹھ کر تیار، چار ورنناں ایہہ سمجھائندا۔ اکونجا بونجا ایکا دھار، باؤن بھیکھادھاری بھیکھ وٹائندا۔ سنت بھگت گر سنگر سوہے اک
 دوار، ایکا گھر وکھائندا۔ چھویں جوت کر اُجیار، ہر گوہند روپ وٹائندا۔ ستویں ست پُرکھ نرنجن اگم اپار، ہر رائے ویکھ وکھائندا۔ بال بالا کھیل اپار، بال
 اوستھا لیکھے لائندا۔ تیغ بہادر ساچا یار، گھر ساچے میل ملائندا۔ غریب نمائیاں دے ادھار، آپ اپنا ویکھ وکھائندا۔ جودھا سوربیر بلی بلکار، سُت دُلا راک
 اُچائندا۔ گوہند نام وچ سنسار، سنگھ سنگھ وچ سائندا۔ چار ورنناں میت مُرار، پنچ وکارا موہ چُکائندا۔ پنچ سُہائے در دربار، امرت آتم جام پیا ئندا۔ نام کھنڈا
 ۹۱۸ کر تیز کٹار، تن گاترے آپ لٹکائندا۔ آپ اپنا اُتوں وار، آپ اپنا سیس جھکائندا۔ ایکا گر اک اوتار، ایکا روپ درسا ئندا۔ بیس پسا کھیل اپار، وار سنسا
 ویکھ وکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اکالا دین دیا لا گوہند کرے سدا پرتپالا، سائتک ست ورتائندا۔ گوہند گر بلی بلکار، ایکا
 جوت جگانیا۔ شبد شبدی کھیل اپار، شبد شبدی ویکھ وکھائیا۔ اک اکلا کھیلے کھیل کھیلنہار، گھٹ گھٹ داتا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، گوہند میلا ساچے گھر، گھر ساچے وٹی ودھائیا۔ گر گوہند ساچا سورا، نیتز نین اگھائیا۔ پُرکھ ابناشی حاضر حضورا، ساچے گھوڑے چڑھا رہیا۔ آسانسا
 کرے پورا، ویکھ وکھانے ساچے لاڑیا۔ ایکا ناد وجائے تورا، لوآں پُریاں آپ سنا رہیا۔ کلجگ انتم مٹے کوڑا، کوڑی کریا میٹ مٹا رہیا۔ جن بھگتاں گرگھیاں
 مستک لائے دھوڑا، در ایکا لکا لا لیا۔ کایا رنگن رنگ چاڑھے گوڑھا، در دوار آپ چڑھا لیا۔ چتر سنگھٹ بنائے مورکھ موڑھا، جس جن امرت جام پیا لیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا ساچے گھر، ساچا گھر آپ سُہا لیا۔ ابناشی کرتا ایکنکار، عقل کلا کل آپے دھار، آوے جاوے وچ

سنسار، آد جگادی شبد برہادی وسے دھام اپنے آپ نیار۔ امرت آتم ساچار س، ہر ہر آپ پیانیا۔ آپے دیکھے ہس ہس، ترشنا بھکھ مٹانیا۔ جوتی جوت گیا
وس، نورو نور سامانیا۔ پنج تت وکارا نہ رہیا جسس، من مت بدھ نہ کوئی جنانیا۔ ترے گن نہ مارے اپنا ڈس، پنج تت نہ کوئی گڑمانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے میٹے گھر، سچھنڈ دوارا اک سہانیا۔ نہ کوئی ترشنا نہ کوئی بھکھ، ہر ہر درشن پایا۔ آتم انتر ایکا سکھ، ایکا برہم درسایا۔ اپنی
گودی آپے چک، پُرکھ ابناشی آپ اٹھایا۔ اپنے اندر آپے لگ، آپ اپنا درس دکھایا۔ اپنے دوارے آپے جھک، آپ اپنا سیس جھکایا۔ دو جہاناں پینڈا گیا
نک، جس جن ہر ہر درشن پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا ساچا پھل کھوایا۔ امرت آتم ساچا پھل، گرگھاں آپ کھوایا۔ آپے
رکھے نہیل دھام اٹل، دوسر دس کسے نہ آئیندا۔ دئی دوتی میٹے سل، جگت ترشنا میٹ مٹاندا۔ ایکا جوتی جائے بل، اگیان اندھیر نہ کوئی دکھاندا۔ سچ
سنگھاسن لیا مل، پُرکھ ابناشی گلے لگاندا۔ وچھڑ نہ جائے گھڑی پل، دوس رین نہ کوئی جناندا۔ آد شکتی رہیا پل، پُرکھ اکالا سیو کماندا۔ اندرے اندر گیا
رل، دس کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن دیوے اپنا ور، جگت ترشنا بھکھ دکھ مٹاندا۔ رام نام ساچی چوٹ، تن
نکارے سنت لگانیا۔ کڈھنہارا جھوٹا کھوٹ، دُرمت میل دھوانیا۔ کلجک جیو آلیوں ڈگے بوٹ، نہ انت کوئی اٹھانیا۔ تیرتھ تٹاں بیٹھے کوئی کوٹ، آتم
سادھ نہ بنت بنانیا۔ جگت ترشنا نہ بھری پوٹ، چاروں گنٹ من مت ہلکانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن دیوے نام ور، ایکا
رنگ رنگانیا۔ کایا نام ساچا رنگ، ہر جن آپ چڑھنیا۔ مانس جنم نہ ہوئے بھنگ، لوک مات بیڑا بھنیا۔ امرت دھار وہائے گنگ، ہر ہر آپ اپنا آپے نیا۔
کٹنہارا بھکھ ننگ، ہوئے سہائی دو جہانیا۔ سنت جناں سد و سیا سنگ، دوس رین پھرے بھنیا۔ داتا دانی سورا سرنگ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کربا
کر، دیونہارا نام ور، ایکا راگ دھنی اناد، آپ سنائے ساچے کنیا۔

★ ۱۴ گھنٹہ ۲۰۱۵ بکرمی ہر بنس سنگھ دے گھر پنڈ ٹھیکری چھٹاں ضلع کرنال ★

برہمنڈ کھنڈ ہر ورتار، ایکا ایک سمایا۔ جیرج انڈ پاوے سار، لکھ چوراسی ڈیرہ لایا۔ ونڈے ونڈ ڈھر کرتار، ایکا درشت شبد رکھایا۔ بھیکھ پکھنڈا دے نوار، جگ جگ ویس وٹایا۔ مندر ساچے بنک دوار، ہر سجن میل ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا در سہایا۔ ٹھانڈا در ڈھر دربار، ایکا پڑکھ اکالیا۔ گرگھاں میلا میت مرار، سوہے در سچی دھر مسالیا۔ نرگن جوتی کر اجیار، دوس رین کرے پرتپالیا۔ دیوے نام اٹھ بھنڈار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بردھ سمالیا۔ گرگھ ساجن ہر ہر رنگ، آتم برہم جنایا۔ در دوارا ایکا منگ، ایکا بھچھیا جھولی پانیا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ، اتر کدے نہ جایا۔ چرن دھوڑ نہائے ساچی گنگ، دین دیال وڈی وڈیائیا۔ تال تلواڑا وجائے مردنگ، لوآں پریاں آپ سنایا۔ اپنا در آپے لگھ، آپے لگھ دکھایا۔ آتم سیجاست پلنگ، ہر بیٹھا آسن لایا۔ امرت دھارا وہے گنگ، ایکا دھار چلایا۔ غریب نمائیاں کٹنہارا بھکھ ننگ، سر سر ہتھ ٹکایا۔ آپ لگائے اپنے انگ، جوں انگد انگ نانک سمایا۔ سدا سہیلا وسے سنگ، وچھڑ کدے نہ جایا۔ آسو گھوڑے کسے تنگ، وڈ داتا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سجن میلا ساچا در، گرگھ ساچا ویکھ دکھایا۔ ہر سجن ہر پایا، پار برہم کرتار۔ ایکا دوجا بھو چکایا، وچھڑیا سنسار۔ در درویشا ویکھ دکھایا، شاہ سلطانائے آدھار۔ گرگھ ساچے آپ جگایا، آپ اپنی کرپا دھار۔ انتر آتم ویکھ دکھایا، ڈو نگھی بھوری ہو اجیار۔ سوچھ سروپی درس دکھایا، پڑکھ اگم اگڑی کار۔ نام و تھ جھولی پایا، اٹھ بھرے بھنڈار۔ ساچے رتھ آپ چٹھایا، آپ چلائے وچ سنسار۔ مہما کتھنا کتھ رکھایا، کتھنی کتھ کتھ گئی ہار۔ سمر تھ پڑکھ ہتھ وڈیایا، غریب نمائے جائے تار۔ جو جن رہے سرنایا، لکھ چوراسی اترے پار۔ شاہو شباہش میل ملایا، جوت پرکاش دیپ اجیار۔ رسن سواسی لیکھے لایا، جو جن ہر ہر رہے اچار۔ مدراماسی دے سجایا، شبد کھنڈاں تیز کٹار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے لائے پار۔ سار سمالے دوس رات، ہر جن وڈی وڈیائیا۔ اپنے مندر آپے کھولے تاک، وڈ داتا بے پرواہیا۔ اُچ محلے رہیا جھاک، دس کسے نہ آئیا۔ آپے جانے بھوکھت واک، لکھیا لیکھانہ کوئی مٹایا۔ بھگت سہیلا سجن ساک، آپ اپنا بندھن پانیا۔ دو جہاناں پاکی پاک، پتت پُنیت آپ کرائیا۔ لیکھے لائے تن ماٹی

خاک، جو جن درشن پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن میلا ساچے گھر، گھر منگل اک سنایا۔ گھر منگلاچار ساچے در، آتم وجے
 ودھایا۔ میل ملاوا ہری ہر، ایکا بنک سہایا۔ اپنی کرپا آپے کر، آپے دیا کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لئے اٹھایا۔
 گرگھ ساچے آپ اٹھال، اپنارنگ رنگا سندا۔ اک چلائے دھرم سچّی دھرمسال، کایا گڑھ سہا سندا۔ جوت نرنجن کر رُشنائی، اگیان اندھیر مٹا سندا۔ دیوے
 نام سچا دھن مال، سچ خزانہ آپ ورتا سندا۔ توڑنہارا جگت جنجال، ہوئے روگ کٹا سندا۔ دوس رین کرے پرتپال، ہر گھٹ بیٹھا ویکھ وکھا سندا۔ آپ اپنے
 آپے بھال، جگ جگ میل ملا سندا۔ آد جگاد اولڑی چال، چال نرالی اک رکھا سندا۔ شبد وجائے انادی تال، دُھر دربارا آپ سہا سندا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچا ویکھ وکھا سندا۔ ویکھنہارا نت نوت، ایکا اینکاریا۔ جس جن ہر ہر رکھیا چت، دیوے درس اگم اپاریا۔ کھیلے کھیل نت
 نوت، آدن انتا گر اوتاریا۔ آپے جانے اپنی تھت، دوسر بھو نہ کوئی رکھا رہیا۔ سرشٹ سبائی مات پت، پتا پوت ڈیرہ لا رہیا۔ لکھ جوڑا سی آپے جت،
 گرگھ سنگ نبھا رہیا۔ کرے کرائے ساچا ہت، گھر سجن ڈیرہ لا لیا۔ دھام وکھائے اک اندھ، درگاہ ساچی آپ ٹکا رہیا۔ مٹمکھاں ستادے کر پٹھ، دس
 ۹۲۱ کسے نہ آرہیا۔ گرگھوں رکھے چھایا ہیٹھ، آپ اپنا بردھ سما رہیا۔ کلجگ اگنی تپے جیٹھ، ہاڑتی وا آپ لگا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 گرگھ ساچے لئے ور، ایکا پلا نام پھرا رہیا۔ پلا نام گرگھ پھڑ، ایکا لال پچھانیا۔ ساچے مندر گیا چڑھ، چھٹا آون جانیا۔ قلعہ کوٹ ملیا ساچا گڑھ، ویس وٹائے
 سری بھگوانیا۔ پُرکھ ابناشی اگے کھڑ، میل ملائے دو جہانیا۔ ایکا اکھر رہیا پڑھ، سو پُرکھ نرنجن وڈ وڈوانیا۔ ہنگ ہنگتا جائے سڑ، جس پایا پد نربانیا۔ اپنا
 گھاڑن آپے گھڑھ، آپے ویکھے شاہ سلطانیا۔ آپے لاؤنہارا جڑ، بھل بھلو اڑی آپ کھلانیا۔ گرگھ سجن ساچے ور، آپ اپنے در بہانیا۔ ویکھ وکھانے ناڑی نڑ،
 پنچت کرے پروانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، ایکا شبد دُھر فرمانیا۔ دُھر فرمانا شبدی دھار، ہر ہر آپ اپانیا۔ چرن
 کول بخشے اک پیار، ایکا در بُجھانیا۔ ست ست سٹ دُلا، پوت سپوتا میل ملایا۔ ابناشی اچت کھیل اپار، کھیلنہار دس نہ آیا۔ رت بسنت جگت بہار،
 پھولن برکھا آپے لایا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، لکھ اگوچر وڈی وڈیانیا۔ سرشٹ سبائی سانجھیا، سگلا سنگ نبھانیا۔ بال انجانے آپ ابھار، اپنی بوجھ بُجھانیا۔ نیز

لوچن اک دوار، ایکا درس دکھانیا۔ آپ اپنا آپے وار، آپے بھیٹ چڑھانیا۔ آپے و سیا سچ دربار، سچکھنڈ دوارا اک سہانیا۔ تھر بیٹھ سچی سرکار، سچ سنگھاسن
 سچ وچھانیا۔ نرگن جوتی کر اُجیار، رُوپ انُوپ سمانیا۔ ساچی چوٹی چڑھ سرکار، آدانت آپ اُکھوانیا۔ لوک ماتی کر اُجیار، جُگ جُگ اپنی جوت کرے رُشانیا۔
 کَلجک اتم پاوے سار، لکھ چوراسی پھول بھلایا۔ گرگھ میلا چرن دوار، مسمکھاں دے سزایا۔ سمتی سمت مارے مار، آد جُگادی وڈ وڈیایا۔ اگم اگمی جوت
 نرنکار، نرور رُوپ آپ ہو جائیا۔ برہمنڈ کھنڈ کرے خبردار، سنت سہیلے میل ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن میلا ساچے در، در
 مندر اک سہانیا۔ در مندر ہر نرنکار، ایکا ایک پچھانیا۔ نرگن سرگن دے آدھار، ایکا بھوپ وکھانیا۔ چاروں کُنٹ ہو تیار، ست سروپ پھیرا پانیا۔ جوٹھ
 جھوٹھ مارے مار، شبد کھنڈا تیج اپنے ہتھ اٹھانیا۔ مایا متاموہ توڑ ہنکار، ہرجن دیوے اتم برہم گیانیا۔ امرت اتم ٹھنڈی ٹھار، نچھر جھرن کول جھرانیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن میلا ساچے در، گھر مندر اک پچھانیا۔ گھر مندر ہر ساچا ڈیرہ، سگلا سنگ نبھانیا۔ آپے و سیا نیرن نیرا، نیڑ
 ۹۲۲ دُور نہ کوئی دسانیا۔ اک کرائے سنجھ سویرا، اندھ اندھیرا رہن نہ پانیا۔ بٹھنہارا جُگ جُگ بیڑا، پاربرہم آپ ہو جائیا۔ وسے کایا نگر کھیڑا، ہر ملیا
 بے پرواہیا۔ پنچ وکار دیوے گیرا، اُلٹی لٹھ گڑانیا۔ اتم کرے حق نیرا، مانس جنم لیکھے لایا۔ دھرم رائے کھلا دیڑا، ایکا در سہانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نران نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہر بنس انس سہنس رُوپ آپ درسانیا۔

★ ۱۵ مگھ ۲۰۱۵ بکرمی ہر سنگت سمیت شبد لکھائے کور و کشیتر ★

آد نرنجن پُرکھ کرتار، اکال مورٹ اُکھوایا۔ اجونی رہت اگم اپار، پاربرہم رگھرایا۔ آدانت ہو اُجیار، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ سری بھگوانت سرب
 گھٹ دھار، رُوپ انُوپ آپ درسایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ کرتا ناؤں رکھایا۔ پُرکھ ابناشی ہر بھگوانا، ایکا رُوپ سمانیا۔ آد
 جُگادی کھیل مہانا، کَلجک ویس وٹانیا۔ آد نرنجن وڈ بلوانا، جو دھاسور پیر آپ اُکھوایا۔ شاہو بھوپ سچ سلطانا، دو جہاناں ناؤں دھرایا۔ شبدی شبد نبھے گانا، ہر

ہر ساچا سگن منائیا۔ کھیلے کھیل گن ندھانا، گنونت بھونہ رائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ زرنجن وڈ وڈیائیا۔ آد پُرکھ ہر کرتار،
 ایکا ایک اکھواندا۔ آپ اپنی بٹھے دھار، آپے ویکھ دکھاندا۔ آپے کھیلے کھیل کھیلنہار، سمرتھ پُرکھ ناؤں رکھاندا۔ جگا جگنتر ساچی کار، اپنی آپ
 کماندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا ایک ہو جاندا۔ اک اِکلا ہر بھگونت، ایکا روپ سمایا۔ بھو ابھید جگا جگنت، جگ جگ ویس وٹایا۔
 اچھل اچھل ناری کنتا، زرگن نور کرے رُشنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ جگ جگ ویس ہر زرنجن، نوری نور
 کرایا۔ داتا دانی درد دُکھ بھے بھنجن، آپ اپنا ناؤں دھرایا۔ آپے ویکھے اپنا سجن، آپ اپنا روپ وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ
 اپنا کرے محن، آپ اپنا تال سُہایا۔ تال سُہاوا زرگن جوت، ایکا ایک سُہایا۔ اپنی میل آپے دھوت، زرل زرل آپ ہو جائیا۔ آد جگاد کھیلے کھیل جگا جگنتر
 کوٹی کوٹ، کوٹن کوٹی بنت بنائیا۔ اک لگائے شبد چوٹ، ایکا ایک رہیا سنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری انتم ور، اپنے ہتھ رکھے
 وڈیائیا۔ دوپر انتر دھرت پکار، ایکا در سُہنیا۔ کاہنا کرشنا کر وچار، نیز نیر اچھنیا۔ ارجن میتا ہو تیار، ویکھ دکھائے در مہانیا۔ نام گیتا خبردار، ایکا بیڑا بٹھیا۔
 ٹھانڈا سینتا ہر زرنکار، جننی جن نہ کسے جنیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ ویکھنہارا در در بھگت بھیکھ اپارا، دوپر تیرا انت کنارہ
 ہر ساچا کھیل کھلنیا۔ رتھ رتھو ہی کھیل اپارا، ایکا رتھ چلاندا۔ پنچم میتا ہو اُجیار، خالی ہتھ رکھاندا۔ سرشٹ سبائی بٹھے دھار، کوڑی کریا میٹ مٹاندا۔
 ایکا سُت سُت دُلا، دھرم دھرم ویکھ دکھاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ویس وٹاندا۔ جگت یُدھشتر نام ادھارا، ہر ہر
 میل ملایا۔ کرپا کرے دین دِیالا، ایکا دوجا بھو چُکایا۔ توڑنہارا جگت جنجالا، زرگن جوت اک دکھایا۔ سنگ رکھائے کال مہاکالا، آپ اپنا روپ وٹایا۔ لکھ
 چوراسی کھیل نرالا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا میل ملایا۔ یُدھشتر یُدھ جگت اپارا، دھرمی دھرم کمایا۔ ساول سُندر کھیل نیار، گند
 منوہر ویکھ دکھایا۔ دوہاں وچولا اک ادھار، نام نامے رنگ رنگایا۔ کھیلے کھیل اگم اپارا، آپ اپنا بھو چُکایا۔ انتم ویلا پار کنار، چاروں کُٹ ہوئے ہلکایا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ دوپر تیرا انت کنارہ، ہر ہر کھیل کھلاندا۔ کرشن نیز اک اگھاڑا، ہر ہر ویکھ دکھاندا۔

جگت جیو کڈھن ہاڑا، ایکا کھ شرمائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ور داتا ناؤں رکھائندا۔ شبد وچولا ساچا ڈھولا، ہر ہر آپ
 اپایا۔ پنج تت بدلیا چولا، ساچا کھیل کھلایا۔ لکھ چوراسی ایکا ہولا، ایکا رنگ رنگایا۔ دُھر درگاہی ساچا تولا، تونہارا دس نہ آیا۔ بھگتن اندر بھگتی مولا، پھل
 بھلواری ویکھ وکھایا۔ امرت نا بھی بھریا کولا، جھرنا آپ جھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھ لکھایا۔ لیکھا لکھنہار کرتارا، ایکا اینکاریا۔
 انت دواپر کرشن مُرا، ویکھے وگسے کرے وچاریا۔ کھج پرگٹے وچ سنسارا، ساچی دھارا آپ چلا رہیا۔ چاروں گنت ہاباکارا، کام کرودھ ہوئے مستانیا۔ گر پیر
 سادھ سنت نہ پاؤن سارا، نو کھنڈ ہوئے ویرانیا۔ انتم پرگٹے نہکنتک نرائن ز اوتارا، جوتی جوت نور اپانیا۔ نام کھنڈا تیز کٹارا، شبدی شبد اٹھانیا۔ رتھ
 رتھواہی سرب سنسار، گھٹ اندر ڈیرہ لانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دیونہارا ور، آپ اپنا گھر پچھانیا۔ اپنا گھر آپ پچھان، آپے ویکھ
 وکھانیا۔ چرن بٹھائے کرشنا کاہن، کول نین رہے شرمائیا۔ دیون آیا بھومی دان، بھوم بھومکا اک سہانیا۔ سرب جییاں دا جانی جان، جانہار وڈ وڈیانیا۔ نو
 کھنڈ اک نشان، ایکا شبد اٹھانیا۔ جیو جنت نہ سکن پچھان، مایا پردہ ایکا پانیا۔ کسے ہتھ نہ آئے راج راجان، شاہ سلطاناں دس نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، کھج ویکھنہارا گھر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ اپنا کھیل آپے کھیل، ہر ہر کھیل کھلایا۔ دو جہاناں سجن سہیل، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ نہ کوئی
 گرو نہ کوئی چیل، پنج تت نہ کوئی رکھایا۔ آپ اپنا کریا میل، آپ اپنی بنت بنایا۔ ہر سنگت ہر ساچا میل، دھام سہنجھنا اک سہانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، کھج تیری انتم ور، لہنا دینا رہیا چکایا۔ کھج انتم لہنا ساڈھے تن ہتھ، ہر ساچی ونڈ ونڈانیا۔ زرگن جوت آپ سمرتھ، آد انت اکھوانیا۔
 جگ جگ مہا کتھنا اکھ، وید پرائی انجیل قرآنی کھانی بانی آپے گانیا۔ گھر مندر نہ جائے ڈھٹھ، نہ کوئی باڈی بنت بنانیا۔ نہ کوئی تیرتھ نہ کوئی تٹ، نہ کوئی
 گھاٹ وکھانیا۔ نہ کوئی کنارہ چوداں ہٹ، ترے بھون نہ کوئی وڈیانیا۔ ایکا جوتی نور لٹ لٹ، زرگن نور کرے رُشائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، کھج تیری انتم ور، ساچی بھومکا ویکھ وکھانیا۔ سچ بھومکا سچ استھان، ہر ہر ویکھ وکھایا۔ شبد سٹ وڈ بلوان، ساچا سنگ رکھایا۔ سو پرکھ زرنجن تیر
 کمان، نام چلہ اک اٹھایا۔ لوآں پُریاں لیکھا دو جہان، برہما وشن شو دے ہلایا۔ سرشٹ سبائی ہوئے حیران، ایکا ایک روپ سمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، گھر ساچا وکھ وکھایا۔ گھر ساچا اُچ اٹلا، ہر ہر وکھ وکھائندا۔ کرے کرائے اک اِکلا، لشکر شاہی نہ کوئی جنائندا۔ پاوے سار جلاں تھلاں، اُچے ٹلے پر بت پھول پھولائندا۔ سچ سَنگھاسن ایکا ملا، تھر گھر سچ سہائندا۔ دپیک جوتی ایکا بلا، آکاش پرکاش سماندا۔ شبد سوت کرن آیا ہلا، آپ اپنا آپ اٹھائندا۔ جیو جنت بھلائے کر کرول چھلا، گرگھ ساچے میل ملائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، آپ اپنا کھیل کھلائندا۔ شبد سوت جودھا سور، ایکا ایک لئے انگڑائی۔ سرب کلا ہر بھرپور، دیوے دست بے پرواہیا۔ دہ دشا کرے چورو چور، بھیکھ پکھنڈ رہن نہ پائیا۔ میٹ مٹائے جوٹھ جھوٹھ کوڑو کوڑ، مایا موہ چکائیا۔ جن بھگتاں کایا نور رنگ چاڑھے گوڑھ، ہر ہر وڈ وڈیائیا۔ ساچے دھام بخشے چرن دھوڑ، دھوڑی مستک اک لگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کھیل کھلائیا۔ ساچا دھام ہر تھنیسر، تھر گھر آپ سہایا۔ نام نامہ لائے کیسر، دس کسے نہ آیا۔ جگت پت سرب جگدیشتر، جگ جگ ویس وٹایا۔ چرن چھبھائے داتا ایسر، لیش جیو بھو نہ رایا۔ دس نہ آئے منی منیشتر، کوٹن کوٹ من رکھایا۔ بھو نہ پان تپی تپیشتر، تپ تپ تن اگن جلايا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، در ساچا اک سہایا۔ ساچا دھام وڈ وڈیائی، نامے نام اُپایا۔ جگت تھنیسر دھرت گڑمائی، ہر تھنیسر نظر نہ آیا۔ چاروں کُنٹ وجے ودھائی، پر بھ ساچے بھو کھلایا۔ گن گندھرب رہے گائی، نیتز نیناں دس نہ آیا۔ کروڑ تیتیس رہے شرمائی، ہر جن ساچا سنگ نبھایا۔ شو شکر بیٹھا کرے صلاحی، آپ اپنا گھ کھلایا۔ برہما نیتز رہیا اٹھائی، چاروں کُنٹ وکھ وکھایا۔ وشنوں ونسی لئے انگڑائی، کچھی نال رلایا۔ پار برہم پر بھ کھیل اُپائی، لوک مات ویکھن آیا۔ لکھ چوراسی ہوئے جدائی، آپ اپنا در سہایا۔ شبد جودھا اک اٹھائی، نواں کھنڈاں آپ لڑایا۔ نام کھنڈا ویکھے باہیں، آپ اپنا بل دھرایا۔ رسنا چلہ تیر اٹھائے چائیں چائیں، دو جہان نہ کسے اٹلایا۔ مارے مار تھاوں تھائیں، گلیا کوئی رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، لہنا دینا رہیا چکایا۔ تھر دربار، ہر نرنکاریا۔ اوج اگم اپار، اٹل محل مناریا۔ ایکا جوتی اک اجیار، ایکا وکھ وکھا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در مندر اک سہا رہیا۔ تھتھا: تھر دربارا (در دروازہ)، ہر گھلائندا۔ ایکا ایک غریب نوازا، ایکا روپ سماندا۔ ایکا آسو ایکا تازا، ایکا شبد دوڑائندا۔ ایکا بھوپ ایکا راجا، شاہ سلطانا اک

اکھوانندا۔ جُگ جُگ لوک مات رچے کاجا، آپ اپنی بنت بنائندا۔ دُھر درگاہی آیا بھاجا، تھر گھر واسی بھيو کھلاندا۔ شبد اگئی مارے واجا، انحد تال
 وجائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در ساچا اک دکھاندا۔ تھر گھر رُپ ہر اپارا، ایکا ایک درسایا۔ اکھ نرنجن کھیل نیارا، آپ اپنا رہیا
 کرایا۔ آپے پائے اپنی سارا، دُوسر سنگ نہ کوئی رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا لیکھ لکھایا۔ تھتھا؛ تھر نرائن، ایکا اینکاریا۔
 آپ اپنا آپے دیکھے اپنے نین، نیتز نین اک گھلایا۔ نہ کوئی ساک نہ کوئی سین، بھائی بھین نہ سنگ رکھایا۔ کلج چکائے لہن دین، ہر سجن پھیرا پالیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اکال دین دیال، دیاندھ ویس وٹالیا۔ ننا؛ نرگن دھار، جوت جگایا۔ آد جگادی ساچی کار، ہر ساچا رہیا
 کمایا۔ کھڑگ کھنڈا نہ کوئی کٹار، شستر بستر نہ کوئی اٹھایا۔ رتھ رتھوہی نہ کوئی وچار، مہاسار تھی دس نہ آتیا۔ بے پرواہی بے عیب پروردگار، آپ اپنی کل
 ورتایا۔ شبد شبدی مارے مار، مارنہارا دس نہ آتیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نور کرے رُشانیا۔ ننا؛ نراکار، ساکار سمایا۔ نرگن
 سرگن کر پیار، ایکا دُجا بھيو چُکایا۔ رنگ محل اٹل مینار، شبد سنگھاسن آپ وچھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نانا رُپ آپ درسایا۔ ننا:
 ۹۲۶ نرگن کھیل ہر بھگوانیا، ایکا ایک جوت جگایا۔ دیونہارا دُھر فرمانیا، آد شکت سیو کمایا۔ آپے میٹے جگت نشانیا، اُتت آپے آپ کرایا۔ آپے بھنہارا گانیا،
 آتم آپ کرے کُڑمائیا۔ آپے بال بردھ جوانیا۔ مات گربھ آپ ہو جائیا۔ آپے مان موہ ابھمانیا، گیان دھیان آپ رکھایا۔ اپنا آپ رُپ پچھانیا، کلج
 دیکھے سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کرپا آپ کرایا۔ ننا؛ نچل دھام اول، ہر ہر آپ سمایا۔ آپے میٹے اپنا سلا، دُوسر
 سنگ نہ کوئی دکھایا۔ بیٹھا رہے اک اگلا، عقل کلا ہو جایا۔ آد جگادی کر کر ہلا، لوک مات دیکھ دکھایا۔ آپے پھرے اپنا پلا، لڑ اپنا آپ بندھایا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا مول چُکایا۔ ننا؛ نرگن رُپ اپارا، جوتی نور سمایا۔ کھیلے کھیل کھیلنہارا، بھيو ابھیدا بھيو چُھپایا۔ وید کتیب نہ
 پائُن سارا، جگ کرتا ناؤں رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی رچن رچایا۔ سنا؛ ستگر دھار، ست پُرکھ نرنجن آپ چلائیا۔ آپ
 اپنا کر پسا، آپ اپنا رُپ درسائیا۔ ایکا باقی کر اجیار، کملاپاتی میل ملائیا۔ بوند سوانتی ٹھنڈی ٹھار، اپنی آپ پیائیا۔ آتم تاکی کھول کواڑ، سوچھ سروپی درس

دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر دیکھے بے پرواہیا۔ سسا: سَنگَر رُپ ہر سُلطانیا۔ دیکھ دکھائے جوٹھ جھوٹھ، چاروں کُنٹ ہوئے پردھانیا۔ نام دست رکھے ایک مُٹھ، گرگھیاں وِج جہانیا۔ ایک ایک رہیا سٹھ، آد انت کھیل مہانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بردہ پچھانیا۔ سَنگَر داتا دانا، دیونہار مہربان۔ آد جُگادی اک نشانیا، شبدی شبد اک جیکار۔ گرگھ ورلے مات پچھانیا، لکھ پوراسی دُبا وِج منجھدھار۔ جس جن آتم انتر مارے کانیا، دُئی دویتی اُترے پار۔ کرے پرکاش کوٹن بھانیا، اندھ اندھیر نوار۔ سرب گھٹا جانی جانیا، گھر بیٹھ میت مُرار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، کھیلے کھیل لکھ اگوچر اگم اپار۔ سَنگَر پورا ساکھیات، جوتی جوت جگائیا۔ میٹنہارا اندھیری رات، ایک بوُجھ بُجھائیا۔ دیونہارا ساچی دات، داتا دُھر درگاہیا۔ پار کرائے کائنات، برہمنڈ کھنڈ دیکھ دکھائیا۔ اک دکھائے ساچا ہاٹ، تھر مندر ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، گھر ساچے میل ملائیا۔ رارا: راج جوگ سُلطان، سچ سکدار آپ ہو جایا۔ آد جُگادی مہربان، نام ندھانا جھولی پایا۔ ایک راگ سنائے کان، دُھنی ناد اک وجایا۔ آپ اپنا گھر پچھان، آپ اپنا دیکھ دکھایا۔ ساچا مندر سچ مکان، ساچی سیجا آسن لایا۔ امرت آتم پین کھان، ترشنا بُکھ نہ کوئی رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ رارا: ریکھ اپار، ہر ہر لیکھ لیکھانیا۔ جگ جگ پاوے سار، لوک مات آوے بھنھیا۔ آتم ہو اُجیار، بھاگ لگائے ساچی چھپر چھنیا۔ ایک شبد شبد جیکار، ساڈھے تن ہتھ بیڑا بنھیا۔ راج راجان کرے خبردار، پکڑ اٹھائے آتم انیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار، اپنی کھیل کھلانیا۔ کھیلے کھیلنہار ہر بھگوان، ایک رُپ سمایا۔ تھنیسر تیرا سچ نشان، چارے اکھر جوڑ جُڑایا۔ چوتھے جگ ہو مہربان، رارا ریکھ دے مٹایا۔ سَنگَر سور پیر بلوان، سرشٹ سبائی دے مٹایا۔ نرگن جوت جگے مہان، نر نرکارا ویس وٹایا۔ تھر گھر بیٹھ سچے سُلطان، آپ اپنا متا پکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چوتھے جگ دیوے ور، ور داتا آپ ہو جایا۔ تھتھا: تھر در آپے کھول، اپنی دیا کمائیا۔ ننا: نرگن جوتی شبد بول، چار کُنٹ کرے رُشانیا۔ سسا: سَنگَر وجائے ڈھول، نام دامہ اک رکھائیا۔ رارا: رام نہ کسے کول، بُھلی بھرے سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چارے اکھر ایک گھر، ایک در سہائیا۔ تھتھا: تھر درویش، ایک اینکاریا۔ ننا: نر نریش،

پاربرہم سرجنہاریا۔ سنا: سنگر جوتی ہو پرولیش، گر سنگر روپ وٹا رہیا۔ راراروپ رکھی کیش، جگت گوردھن ہتھ اٹھا رہیا۔ جوتی جوت سرورپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، سچ تھنیسر اک دکھا رہیا۔ تھنیسر ٹھانڈا گھر، ہر ہر آپ سہاندا۔ گرگھ ورا جائے وڑ، جس جن آپ چڑھاندا۔ آدجگادی رہیا لڑ، ہتھ
 کسے نہ آئیندا۔ اپنے بھانڈے آپے لئے گھر، آپے بھن دکھاندا۔ جس جن توڑے ہنکاری گڑھ، اپنی بوچھ بھاندا۔ کلجگ انت پھرائے لڑ، ساچا دھام
 سہاندا۔ ساچا تھان ہر سہایا، ہر جن وڈی وڈیائی۔ کلجگ انتم دیا کمایا، زرگن جوتی نورُ رُشانیا۔ یدھ اشٹ اک دکھایا، ایکاروپ درسایا۔ سرب سرشٹ لئے
 اٹھایا، اپنی کل ورتایا۔ شبد کھنڈا اک چکایا، سو پُرکھ زرنجن وڈ وڈیائی۔ ہنگتا گڑھ دے تڑایا، میٹے جھوٹھی شاپیا۔ ہر سجن ساچے لئے تڑایا، جوں انگد نانک
 انک سمایا۔ دُھر درگاہی منگتا لوک مات آیا، ہر سنگت ویکھ ساچی شاپیا۔ اپنا پلو آگے ڈاہیا، پریم جھولی اک بھرایا۔ ہر سنگت تیری وڈ وڈیایا، تیری خاک برہما
 وشن شو ہتھ نہ آئی۔ پُرکھ ابناشی آد زرنجن جوت زرنجن دے سہایا، یدھ شتر نام دھرایا۔ سچ یدھ شتر نام اپایا، ہر سنگت وچ سمایا۔ کایا کشت نہ کوئی اٹھایا،
 جگت دھونی نہ کوئی تائی۔ ترے گن مایا مٹھ بھجایا، پر بھ ہتھ وڈی وڈیائی۔ اُلٹی لٹھ آپ گڑایا، چاروں کُنٹ رہیا کھ بھوایا۔ پورب پچھم اتر دکھن پھیرا
 پایا، چھن بھنگر دس نہ آئی۔ کھرگ کھنڈا نہ کوئی اٹھایا، برہمنڈاں کھنڈاں جیرج انڈاں دے ہلایا، اُسبج سبج وچ سمایا، خالی ہتھ رکھایا۔ کلجگ کھنڈا نیڑے
 آیا، جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا سگن آپ منایا۔ ساچا تلک ہر سنگت دھوڑ، ہر مستک ہر بچھہایا۔ تھر گھر دوارے رنگن گوڑھ،
 پاربرہم آپ چڑھایا۔ ناتاٹھے کوڑو کوڑو، کوڑی کریا رہن نہ پائی۔ جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپ اپنا سگن منایا۔ سگن منایا سچ دربار،
 تھنیسر وڈ وڈیائی۔ عقل کلا کل آپے دھار، اپنی کل ورتایا۔ لشکر گھوڑا نہ کوئی سوار، تیر تلوار نہ کوئی اٹھایا۔ جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 آپ اپنا در سہایا۔ تلک للاٹ ساچے گھاٹ، ہر ہر آپ چڑھایا۔ گرگھ وکیا ساچے ہاٹ، سچکھنڈ دوارا اک دکھایا۔ لوک مات کھیل بازی گرنات، نٹ نوآ
 سوانگ ورتایا۔ جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ یدھ اشٹ مستک دھوڑ لگایا۔ یدھ اشٹ گردیو، ایکا پُرکھ اکالیا۔ اپنی گھالے آپے سیو،
 اپنی کرے آپ پرتپالیا۔ گرگھیں دیوے آتم ساچا میو، ایکا پھل کھوالیا۔ جو جن رسنا رہے سیو، جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لگائے پھل

کایا ڈالیا۔ جوت نرنجن سگن منا، آد نرنجن وکھ وکھایا۔ آد نرنجن پھیری پا، جوت نرنجن لئے جگایا۔ جوت نرنجن کر رُشنا، اپنا اندھ مٹایا۔ آد نرنجن درس
 دکھا، ایک روپ سمایا۔ دوہاں میلا ایک تھاں، ایک گھر دسایا۔ شبد ڈھولا آپے گا، سوہنگ رہیا گایا۔ کایا چولا دتا تجا، پنج تت نہ کوئی لڑایا۔ آپ اپنا گھول
 گھما، ہر سنگت بھیٹ چٹھایا۔ اتم تولا بنیا بے پرواہ، نام کھنڈا ہتھ اٹھایا۔ کلا سمرتھ کوئی جانے نہ، عقل کل آپ ہو جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، سچ تھنیسر دے وڈیایا۔ تھتھانا بھومکا تھاں، ہر ساچے آپ سہایا۔ جوتی جگے اک مہان، آپ اپنا نور رُشنا۔ سیوک سیوا گوپی کاہن، نر
 نرائن سنگ رکھایا۔ دیونہارا دانی دان، دھرت مات ویکھ وکھایا۔ ساچا بھوشن اک رنگان، ایک رنگ چڑھایا۔ سرشٹ سبائی تئے مان، توڑنہارا بے پرواہیا۔ میٹ
 مٹائے جیو شیطاں، شکر برن رہن نہ پایا۔ ایک اکھر سارے گان، ایک اشٹ منایا۔ یدھ اشٹ سری بھگوان، سرشٹ سبائی نظری آیا۔ تلک للائی کھیل
 مہان، ہر سنگت ہر سنگت دھوڑی ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، لہنا دینا ویکھ وکھایا۔ کلج اتم چکنا لہنا، تھر
 دربار وڈی وڈیایا۔ نرگن ویکھے اپنے نیناں، جگت نیتز بند کرائیا۔ سسا: سنگر ایک رہنا، نہ دوسر کوئی سیس جھکایا۔ رارا: راج جوگ اک دھام بہنا، ایک کرے
 پڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ تھنیسر کھیل کھلایا۔ تھنیسر تیرا ساچا روپ، گرگھ ویکھ وکھایا۔ دس نہ آئے چارے کوٹ،
 دھرنی دھول نہ کوئی پچھانیا۔ امرت اتم پیائے ساچا گھٹ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہارا ساچا گھر، سمت سمتی ہر پردھانیا۔ سمت
 پندراں پندراں دھار، جگت پندھ مکایا۔ گو بند میلا وچ سنسار، گر نانک ویکھ وکھایا۔ وید ویاسا ڈھیہہ پیا دوار، مستک ٹکا دھوڑ لگایا۔ وید کتیب رہے پکار،
 کھانی بانی دے صلاحیا۔ ہر کاروپ اگم اپار، نیتز نین دس نہ آیا۔ مرے نہ جے وچ سنسار، آون جاون کھیل کھلایا۔ جگ جگ کھیلے کھیل اپار، آپ اپنا ویکھ
 وکھایا۔ کلج اتم ہو اُجیار، جوتی نور کرے رُشنا۔ شبد کھنڈا تیز کٹار، آپ اپنے ہتھ اٹھایا۔ پُریاں لو آں مارے مار، نو ست رہن نہ پایا۔ لکھ چوراسی
 ہاکار، جیو جنت نہ کوئی سہایا۔ گرگھ ساچے لئے اُجھار، جس جن اپنی دیا کمایا۔ پتت پاپی دیوے تار، جو جن سرنائی آیا۔ اندھیری راتی مٹے اندھ اندھیار،
 دیک جوتی اک جگایا۔ کملا پاتی میت مرار، اتم ساچا راہ تکایا۔ کلج اتم لہنا دینا چکائے باقی وچ سنسار، آپ اپنا روپ وٹایا۔ جگت تھنیسر مارے جھاک،

نرگن نرگن نرکار ہر سنگت میل ملایا۔ اپنی کرے آپ چلاکی، نہ کوئی جانے بندہ خاکی، شبد راکہ اک دوڑایا۔ پریم پیالہ پیائے بن بن ساقی، نام کٹورا اک بھرایا۔ اپنی کھولے آپے تاکی، ویکھنہارا آپ ہو جایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت تھنسیسر تیری ماٹی خاکی، خاکی خاک دے ملایا۔ سرشٹ سبائی خاکی خاک، ہر مستک تنک للاٹیا۔ نہ کوئی دے سے پاپی پاک، چار ورنال آیا گھاٹیا۔ ویلے انت نہ سکے کوئی راکھ، نہ کوئی سہائی تیر تھ تاٹیا۔ لاڑی موت رہی جھاک، لاڑی موت دے نیڑے واٹیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سنیہڑا ایکا ور، آپ اپائے آپ سنائے آپے ہوئے کھیوٹ کھیٹیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہ کوئی مات نہ کوئی پت نہ کوئی بھین نہ کوئی ساک، نہ کوئی سجن سین ہر سنگت پریم دوشالے لئے آپ لپیٹیا۔

★ ۱۶ گھڑ ۲۰۱۵ بکرمی اوم پرکاش براہمن گھر سنگت سمیت نابھا شہر ★

۹۳۰ پاربرہم پڑکھ ابناش، ایکا روپ سمایا۔ آد جگادی پاوے راس، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ آپ اپنے گھر رکھے واس، در دوارا اک سہایا۔ آپ اپنی پوری کرے آس، آپ اپنا میل ملایا۔ آپ اپنا دیوے ہر دھرواس، آپ اپنا سنگ نبھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کل ورتایا۔ عقل کلا کل دھاری، ہر بھگوان ایکا ایکناریا۔ ایکا جوتی نور مہان، نورو نور اجیاریا۔ اپنی کرے آپ پچھان، آپ اپنا ویکھ وکھارہیا۔ اپنا منگے آپے دان، اپنی جھولی اگے ڈاہ رہیا۔ آپ اپنا ہوئے جانی جان، آپ اپنا مول پچھانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویکھ وکھانیا۔ ویکھنہارا ہر بھگوانا، ایکا روپ سمایا۔ آپ اپنا کھیل کھلانا، کھیلنہار آپ ہو جایا۔ ایکا اپنا ویس وٹانا، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ آپ اپنا جانے بھانا، اپنے بھانے آپ سمایا۔ آپ اپنی پائے آنا، آپ اپنا حکم چلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد نرنجن وڈ وڈیایا۔ آد نرنجن ہر بھگوانتا، ایکا روپ سمایا۔ آپے ہوئے آدن انتا، دوسر سنگ نہ کوئے رکھایا۔ آپے ناری آپے کنتا، آپ اپنی سچ ہنڈھایا۔ آپے چاڑھے رنگ بسنتا، اتر کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پاربرہم روپ درسایا۔ پاربرہم نرگن دھار، ایکا ایک اپانیا۔ الکھ اگوچر اگم اپار، لیکھا لکھت وچ نہ آتیا۔ مرے نہ جمے کوئی وہار، مات گر بھ نہ

کوئے ٹکائیآ۔ چھپر چھن نہ کوئی اُسار، محل اٹل نہ کوئی اُپائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ابناشی کرتا، آپ اپنا ناؤں دھرائیآ۔ آد پُرکھ ابناشی ہر کرتارا، ایکا رُپ سماندا۔ آپے جانے اپنی کارا، کرنی کرتا آپ کماندا۔ آپ اپنا کر پیارا، آپے ویکھ دکھاندا۔ آپ اپنا ویکھ پسارا، آپ اپنی دھار بندھاندا۔ آپ اپنا کر اُجیارا، آپ اپنا در سہاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد شکت ویکھ دکھاندا۔ آد شکت آد بھوانی، ہر ہر رُپ اکھوایا۔ ایکا جوتی نُور نُورانی، نُورو نُور سمایا۔ آپ اپنا جان جانی، جانہار آپ ہو جایا۔ آپ اپنا بنیا بانی، آپ اپنا لئے اُپایا۔ آپ اپنا ہو یا بانی، آپ اپنا انگ لگایا۔ آپ اپنی چڑھیا جوانی، جو بن اپنا آپ ہنڈھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی جگتی اپنے ہتھ رکھایا۔ جوگ جگت ہر کرتار، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیآ۔ آپ اپنا لئے اوتار، آپ اپنا ویکھ دکھائیآ۔ جوتی جوت جوت اُجیار، نُورو نُور نُور رُشائیآ۔ بے پرواہ بے عیب پروردگار، آپ اپنا ناؤں دھرائیآ۔ آپ اپنا میت مُرار، آپ اپنا سنگ نبھائیآ۔ آپ اپنا کر پیار، آپ اپنے انگ لگائیآ۔ آپ اپنا ویکھ گھر بار، آپ اپنا در اُچائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچا اک جنائیآ۔ ساچا گھر ہر نرنکار، ایکا ایک اُپایا۔ اُچ محل اٹل مینار، چار دیوار نہ کوئے رکھایا۔ دیبا باقی کر اُجیار، کملاپاتی آپ کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ دوارا اک سہایا۔ سچ دوار سچ دروازہ، ہر ہر آپ اُپاندا۔ آپے وسے غریب نواز، نہ کوئی دُوسر سنگ رکھاندا۔ آپ اپنی رکھے لاجا، آپ اپنا پردہ آپے پاندا۔ آپ اپنا بنیا راجا، شاہو بھوپ آپ ہو جاندا۔ آپ اپنا رچیا کاجا، آپے سنگن مناندا۔ آپ اپنی مارے واجا، سُننہار آپ ہو جاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کل ورتاندا۔ سچ دوار ہر نرنکار، تھر گھر آپ اُپایا۔ سچ سَنگھاسن اپر اپار، پُرکھ ابناشی ڈیرہ لایا۔ جوتی نُور کر اُجیار، نرگن رہیا سہایا۔ نرکار نہ کوئی پاوے سار، نردھن آپ ہو جایا۔ بنیا سجن میت مُرار، آپ اپنا ناؤں دھرایا۔ نرنکار کھیل اپار، اگم اگمڑا دھام ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر ساچا ویکھ دکھایا۔ تھر گھر ساچا سچ محلہ، ہر ہر جوت جگائیآ۔ بیٹھا رہے اک اکلّا، دس کسے نہ آئیآ۔ آپ اپنا میٹھے سلا، دُئی دوتی رہے نہ رائیآ۔ اپنی گودی آپے پلا، آپ اپنا رہیا کھلائیآ۔ اپنی جوتی آپے بلا، تیل باقی نہ کوئی ٹکائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نُور نُورو نُور درسائیآ۔ نرگن نُور ہر بھگوانا، ایکا

ایکنکریا۔ تھر گھر بیٹھ کھیلے کھیل شاہو بھوپ سلطانا، آپ اپنا ویس وٹا رہیا۔ جودھا سوربیر ملی بلوانا، آپ اپنا بل رکھا لیا۔ چتر بھج کھیل مہانا، آپ اپنی کل ورتا رہیا۔ روپ انوپ شاہو بھوپ لکھیا لیکھ نہ کوئی مٹانا، بھویو ابھید ابھویو چھپا رہیا۔ اپنی ہتھیں آپے بٹھا گانا، آپ اپنا بنک سہا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچا بنک سہا لیا۔ شبد دوار ہر نرنکار، ایکا ایک جنایا۔ جوتی جوت کر اجیار، نورو نور لکایا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپار، دس کسے نہ آیا۔ الکھ نرنجن ہو اجیار، آد نرنجن میل ملایا۔ درد دُکھ بھے بھنجن سانجھیا ر، اپنی بنت بنایا۔ بوند رکت نہ کوئی ادھار، پنچ تت نہ کوئی رکھایا۔ ترے گن نہ کوئی پیار، برہما برہم وشن دس نہ آیا۔ شکر ہوئے نہ کوئی جیکار، ہتھ ترسول نہ کوئی اٹھایا۔ کروڑ تینتیس نہ بٹھے دھار، سُرپت راجا اند نہ سیس جھکایا۔ اک اکلایکنکار، تھر گھر بیٹھا آسن لایا۔ اپنی سیجا کر پیار، آپ اپنا وچ لکایا۔ ساچا سٹ اپایا ہر، شبدی شبد ناؤں دھرایا۔ آد شکتی کر پیار، ایکا مات جھولی پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچھنڈ دوارا ایکنکار، اونکارا ویس وٹایا۔ شبد سٹ سچ ڈلار، جوتی جوت اپجایا۔ ورن گوت نہ کوئی وچار، ایکا رنگ رنگایا۔ قلعہ کوٹ نہ کوئی کنار، چھپر چھن نہ کوئی سہایا۔ نہ کوئی دسے چار دیوار، نہ کوئی بنت بنایا۔ آپ اپنا دے پیار، آپ اپنے در سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا شبد شبد وڈیایا۔ شبد سٹ ہر بلوان، ایکا ایک اپایا۔ اپنا ویکھے مار دھیان، نرگن ویس وٹایا۔ در دوار ہوئے دربان، ایکا الکھ جگایا۔ الکھ نرنجن ہو مہربان، ایکا راہ بتایا۔ لوآں پُریاں میل ملان، آپ اپنا بندھن پایا۔ برہمنڈ کھنڈ کر پردھان، آپ اپنا سنگ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد انت ہر بھگونت، ناری کنت آپ ہو جایا۔ ناری کنت ہر بھتار، اپنے انک سمایا۔ ایکا انتر منتر اک پیار، ایکا بوجھ بوجھایا۔ پورن جوت سری بھگونت ایکنکار، بھگون روپ سمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبدی شبد ساچا ور، برہمنڈ کرے گڑمایا۔ برہمنڈ کھنڈ ہر بنت بنا، شبدی شبد سمایا۔ آپ اپنا کول کھلا، وشنو روپ آپ ہو جایا۔ امرت نا بھی لکھ چوا، اپنی دھار بندھایا۔ دو دو آبی ویکھ وکھا، اپنا رنگ رنگایا۔ اکال پُرکھ ہر بے پرواہ، بے انت ناؤں دھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا انگ کٹایا۔ اپنا انگ آپے کٹ، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ آپ اپنا میلیا پھٹ، آپ اپنا میٹ مٹایا۔ آپ اپنا پائے بھٹھ، ہٹ ہٹوانا آپ ہو جایا۔ آپے لپیٹیا اپنے پٹ، آپ اپنی بنت بنایا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہم پاربرہم ہو جائیآ۔ برہم رُپ ہر بھگوان، پاربرہم اکھوایا۔ آپ اپنی نا بھی آپے جم، کول کولا وِچ سمایا۔ ایکا
 برہم جانے کم، ترے گن ویس وٹایا۔ ترے گن تیرا ساچا دم، کرتا قیمت دے پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ناؤں دھرایا۔ برہم
 رُپ پاربرہم، سو پُرکھ زرنجن وڈ وڈیائیآ۔ ہنگ برہم جانے کم، ایکا ایک درسائیآ۔ ایکا شبد ترشنا تم، ایکا بھکھ جنائیآ۔ ایکا گھر گیا جم، مات پت نہ کوئی بھین
 بھائیآ۔ سرشٹ سبائی بیڑا آپے بٹھ، اپ تیج وائے پر تھی آکاش سنگ رلائیآ۔ من مت بدھ دیوے دھن، زرنجن جوت ٹکائیآ۔ جوت زرنجن چاڑھے چن،
 کرے سچ رُشائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہارا ساچا در، آپے ویکھ وکھائیآ۔ پنچ تت کر آکار، ہر ساچی بنت بنائندا۔ آپے کھول نو
 دوار، آپے بھیکھ وکھائندا۔ تھر گھر بیٹھ آپ سرکار، محل اٹل سہائندا۔ بجر کپائی چندا مار، آپے بند کرائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 آد زرنجن ابناشی کرتا، آپ اپنی رچن رچائندا۔ ابناشی پر بھ ہر اوتارا، عقل کل اکھوایا۔ لکھ چوراسی کرپسارا، آپ اپنا وِچ ٹکائیآ۔ آپے بنیامیت مُرارا، ایکا
 برہم آپ جنائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اکھ زرنجن اپنی اکھ، تھر گھر ساچے آپ جگایا۔ اکھ زرنجن آپ اکھ، ہر گھٹ آپ
 جگائندا۔ دسم دواری ہو پرتکھ، آپ اپنا آسن لائندا۔ سرشٹ سبائی وچوں ہو یا وکھ، اپنا آپ گھ چھپائندا۔ سنت سہیلے جگ جگ لئے رکھ، دُئی دوتی پردہ
 لائندا۔ آپے جانے کشا سکلا پکھ، جگت اندھیر میٹ مٹائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی ونڈ ونڈائندا۔ اپنی ونڈ آپے ونڈ، ہر
 ساچے کھیل کھلایا۔ کھیلے کھیل وِچ برہمنڈ، بھو کسے نہ پایا۔ آپے ہوئے نار دُہاگن رنڈ، کنت سہاگی آپ ہو جایا۔ آپے کھیلے کھیل بھیکھ پکھنڈ، برہم رُپ
 آپ ہو جایا۔ آپے دیونہارا دنڈ، آپے بندھن اپنا پایا۔ آپے وسیا جیرج اند، اُتبیج سیتیج آپ سمایا۔ آپے کرنہارا کھنڈ کھنڈ، آپ اپنی کرت کمایا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد برہم برہماد شبد ناد اک دُھن و جایا۔ شبد دُھن ہر اناد، ایکا ایک و جائندا۔ آپ سناے برہم برہماد، برہمنڈ کھنڈ
 ویکھ وکھائندا۔ پکڑ اٹھائے سنت سادھ، آپ اپنا لیکھ لکھائندا۔ میٹ مٹائے واد وواد، ایکا نعرہ گیان درڑائندا۔ سو پُرکھ زرنجن دیونہارا ساچی داد، ایکا وستو
 جھولی پائندا۔ رُپ انوپا مادھو مادھ، کند منوہر لکھی نرائن آپ اکھوائندا۔ جیواں جنناں سُن فریاد، آپ اپنا ویس وٹائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی

جوت دھر، جگ کرتا ناؤں دھرائندا۔ برہما ویتا کر پیار، ہر ساچی سیو کمانیا۔ شبد انادی سچی دھنکار، ایکا برہم جنائیا۔ ایکا اکھر کرتیار، ایکا رہیا سناٹیا۔ ایکا وِ دیا
 اک وچار، ایکا کرے پڑھائیا۔ ایکا لیکھ لکھیا دھر دربار، نہ کوئی میٹ مٹائیا۔ ساچی سکھیا وِچ سنسار، آپے رہیا جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، جگ ریتی آپ چلائی۔ جگ ریتی ہر کرتار، اپنی آپ چلائی۔ برہما ویتا وِچ سنسار، نا بھی کول سہائندا۔ چاروں گنت کرے پیار، چارے گھ
 گھلائی۔ سچ محلہ نین مندھار، ایکا تیج دکھائندا۔ اپنی کرنی کرتا کرے اپار، اپنا کرم کماندا۔ شبد شبدی وِٹ وِٹا ، ایکا ایک درسائندا۔ کرے پرکاش
 ساچی ناٹ، پرکاش پرکاش سماندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا برہم جنائندا۔ ایکا برہم ایکا ت، ایکا دھرم درسایا۔ ایکا چرن کول ایکا
 نت، ایکا بندھن پایا۔ ایکا سنتوکھ ایکا ست، ایکا دھیرج دھیر دھرایا۔ ایکا رکت بوند ایکا ت، ایکا یج بجایا۔ آپے دیونہارا ساچی وتھ، ایکا شبد اپایا۔ اک
 چڑھائے ساچے رتھ، لوآں پُریاں اک پھرایا۔ ایکا پائے اپنی نتھ، برہم پاربرہم بندھایا۔ ایکا مارگ اپنا دس، پاربرہم سرنایا۔ ایکا منتر گیا دس، ایکا نام
 درڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی بوجھ بُجھایا۔ برہما گھ چارے کھول، رسنا ہر گن گائندا۔ وکھر اکھر شبدی بول، ہر ہر وِچ
 ۹۳۲ ٹکائندا۔ پریم کنڈے ساچے تول، دو جہاناں تول ٹلائی۔ آدانت نہ جائے ڈول، سو پُرکھ زرنجن اڈول رکھائندا۔ آپے وسے رنگ نویل، سدا سہیلا سنگ
 نبھائندا۔ ساچے تولے آپے تول، آپ اپنا گھ گھلائی۔ امرت دتی ساچی پائل، آتم برہم سہائندا۔ ہوئی ہوئی رہیا بول، اپنا آپ الائی۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کرت کماندا۔ آپے برہم شبد جنا، ہر ہر بھیو گھلایا۔ چارے وید آپ لکھا، آپ اپنا وِچ ٹکایا۔ بھیو ابھیدا بھیو
 چکا، سوہنگ روپ درسایا۔ رسنا جہوا کوئی نہ رہیا ہلا، تار ستار اک وجایا۔ بودھ اگادھ آپ جنا، اک ناد آپ وجایا۔ دھر دی داد جھولی پا، سچ بھنڈارا آپ
 بھرایا۔ آد جگاد کھیل کھلا، جگ جگ ویس وٹایا۔ سنجگ ساچامات دھرا، ست ست ورتایا۔ ایکا گیان آپ درڑا، ایکا بوجھ بُجھایا۔ ایکا دھیان آپ لگا، ایکا
 جوگ کمایا۔ ایکا بان اک چڑھا، اک دوار سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹایا۔ سنجگ تیرا روپ اپار، ہر ہر کھیل
 کھلائی۔ لوک مات نام بھنڈار، پاربرہم آپ بھرائندا۔ ساچے مندر کھول کواڑ، آپے گھ چھپائندا۔ دھرت مات ویکھ اکھاڑ، جل بنب آپ ٹکائندا۔ سنگن

پاتلاں ساچا لاڑ، ایکا رُوپ درسا سندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جُگاد جُگ اپنا ویس وٹا سندا۔ دھرت دھول کر پسا، ہر جوتی جوت جگائیا۔ لکھ چوراسی خبردار، آپے آسن لائیا۔ ورن گوتی نہ کرے پیار، آپ اپنا سنگ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویس وٹائیا۔ اپنا ویس ہر وٹا، وشنوں ویس وٹایا۔ در پچھی آپ بہا، لال بھوشن آپ سہایا۔ کول نین آپ مٹکا، باسک سیجا ساگو پانگ ہنڈھایا۔ در دربار لئے کھلا، دُھر درباری کرے رُشایا۔ ساچی تیری سیوالا، چارے سٹ اُپجایا۔ ایکا رُوپ آپ درسا، ایکا برہم کُکایا۔ در دربارے آپ بلا، اپنا کھیل کھلایا۔ سَتجگ تیری دھار پرگٹا، آپ اپنا رُوپ وٹایا۔ سنت کمارا لیکھے لا، لیکھا کھنہار دس نہ آیا۔ دوئے دھارا رہیا چلا، براہ رُوپ کھیل کھلایا۔ گیے پُرش میل ملا، اپنا بنک سہایا۔ حیگرپو جوت جگا، جوگ جگیشتر ناؤں دھرایا۔ نر نرائن ڈیرہ لا، لوک مات پھیرا پایا۔ کپل مَن آپ اُپا، ساچا رنگ رنگایا۔ دتاترے ویکھ وکھا، آپ اپنا سنگ رکھایا۔ پرتھو تیری جوت جگا، اپنا آپ درسایا۔ رکھو اپنا لڑ پھڑا، ایکا برہم سمجھایا۔ متس تیرا ویس وٹا، جلدھارا آپ ہو جایا۔ کچھپ تیرا تن سہا، مندر اپٹھ اٹھایا۔ دھنتر تیری جوت جگا، جگت وواد آپ سمجھایا۔ موہنی رُوپ آپ وٹا، بل باؤن بھیکھ وٹایا۔ ہنسا ساچی چوگ چُگا، مانک موتی ویکھ وکھایا۔ نر نرائن پھیری پا، بالک دھرو تریا۔ ہر ہر آپ ہو جا، گج تندو دے کٹایا۔ نر سِنگھ کھیل آپ کھلا، بھگت پرہلا د آپ تریا۔ ساچی ستیا دے وکھا، آد شکت ویس وٹایا۔ جوت جوالا کر رُشنا، سِنگھ سِنگھاسن آسن لایا۔ نُسنبھ سُننبھ دے مٹا، جگت جوگ اک سیکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سَتجگ تیرا ویکھے ساچا گھر، گھر ساچے کر رُشایا۔ ساچے گھر شبد ودھائی، ہر ساچا آپ وجا سندا۔ ہر سنتن کرے نام کُٹامی، ایکا کرم کما سندا۔ آپ اپنی بوجھ بُجھائی، ایکا برہم جنا سندا۔ ایکا میلا سہج سُبھائی، گھر ساچا اک سہا سندا۔ ایکا نیز رہیا کھٹائی، اک گیان درڑا سندا۔ ایکا بند رہیا سمجھائی، گھر چوتھے ڈیرہ لائندا۔ پنچم میلا سہج سُبھائی، ہر سنتن ویکھ وکھا سندا۔ چھیویں چھپر چھن نہ کوئی پُجھائی، شبد ڈالارا اک سہا سندا۔ ستویں ست پُکھ نرنجن جوت جگائی، سَتجگ ساچا مارگ لائندا۔ اٹھاں تئاں بھيو نہ رائی، اپ تیج وائے پرتھی آکاش من مت بدھ دس نہ آسندا۔ نو در کرے جدائی، گھر دسواں اک سمجھاندا۔ در گھر ساچے سگن منائی، آتم سیجا اک ہنڈھاندا۔ جوت نرنجن آد نرنجن وچ سائی، ایکا دوجا بھيو چُکا سندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی

جوت دھر، سَڄِک ساچے دیوے ور، آد جُگاد شبد برہاد اِک سہائند۔ سَڄِک ساچا اُتریا پار، ہر ساچے کھیل کھلایا۔ تریتا تیری پاوے سار، تریلوک وجے ودھایا۔ گن گندھرب گاون وارو وار، شبد تال اِک وجایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، لوک مات پھیرا پائند۔ لوک مات ہو اُجیالا، جوتی جوت جگائند۔ دیناں بندھپ دین دِیالا، دِیاندھ آپ اُکھوائند۔ سنگ رکھائے کال مہاکالا، آپ اپنی بنت بنائند۔ جن بھگتاں ویکھے کایا مندر سچّی دھر مسالہ، تھر گھر ساچے آپ اُکھائند۔ سدا سہیلا ہوئے رکھوالا، وچھڑ کدے نہ جائند۔ توڑنہارا جگت جنجالا، آپ اپنا بردھ رکھائند۔ نام پائے ساچی مالا، نہ کوئی توڑ تھائند۔ جُگ جُگ چلے اولڑی چالا، ہر کا بھیو کوئی نہ پائند۔ رام نام دے سکھالا، جیواں جنتاں پار کرائند۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ تریتا ناؤں دھرائند۔ تریتا تیری دھار زِالی، ہر ساچی کھیل کھلایا۔ سر سرور بنیا پالی، ایکا میلا میل ملائیا۔ راما رام دے دلائی، ساچا مارگ اِک چلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ اپنا ویس وٹایا۔ رام راما رُپ اپار، ہر ہر رُپ وٹایا۔ راون لنکا گڑھ ہنکار، ویکھنہار آپ ہو جایا۔ انتم ویلے پائے سار، آپے میٹ مٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لہنا دینا مول چُکایا۔ لنکا گڑھ ہنکار، ۹۳۶ جگت ابھمانیا۔ ایکا دھرم ہوئے جیکار، نہ دسے پنج شیطانیا۔ سیتا سرتی کرے رام پیار، شبد رام آپ پچھانیا۔ ڈھیہہ ڈھیہہ پے ہر دوار، ملے میل سری بھگوانیا۔ آون جاون اُترے پار، لکھ چوراسی بھیو کٹانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویس وٹانیا۔ ویس وٹا ہر کرتار، اپنا رُپ درسائند۔ جُگ دواپر ہو اُجیار، کواری کٹیا سنگ رکھائند۔ پوت سپوتاست دُلا، وید ویاسا نام دھرائند۔ پُران اٹھاراں بن لکھار، چار لکھ ہزار ستاراں سلوک سنائند۔ رُپ انوپ اگم اپار، سیوک سیوا آپ کمائند۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھ دکھائے آد جُگاد، ہر سمرتھ آپ ہو جائند۔ آد جُگاد ہر ہر کھیلا، اپنی کھیل کھلایند۔ آپے کرے اپنا میلا، پنج تت میل ملائند۔ آپے گرو آپے چیلا، آپ اپنا سنگ نبھائند۔ آپ اپنا ہوئے سجن سہیلا، سجن سہیلا آپ ہو جائند۔ آپے جانے اپنا وقت ویلا، پنڈت پاندھانہ کوئی جنائند۔ آپے وسیا سدا نویلا، ہر رنگ آپے ڈیرہ لائند۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دواپر تیری انتم ور، بال بالا ویس وٹائند۔ بال بالا ہر اپار، ایکا رُپ اُپایا۔ آپے کرے پار کِنار، جل دھارا ویکھ

دکھایا۔ ایک جوتی ہو اُجیار، نُور و نُور سمایا۔ آپے دُشٹاں کرے سنگھار، آپ اپنا تیج رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ اپنا ناؤں
 دھرایا۔ دوپر تیرا ساچا رنگ، ہر ساچا ویکھ وکھائندا۔ گرگھٹھاں سُتا آتم بیج پلنگ، مُمکھاں دس نہ آسیندا۔ ہر سنتاں آتم دھار دیوے رنگ، مُمکھاں نیر نہ
 کوئی درسا ئندا۔ ہر جن ساچا بیج دوارا آپے لنگھ، آپ اپنا در سہائندا۔ مُمکھاں مائس دیہی ہوئے بھنگ، لکھ چوڑا سی نہ کوئی تڑائندا۔ سرشٹ سبائی ویکھے
 لنگھ، ساچا در نہ کوئی سہائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلائندا۔ دوپر تیری انتم دھار، ہر ساچے آپ چلائیا۔ دوہاں
 وچولا آپ نرنکار، دس کسے نہ آئیا۔ کھیلے ہولا وچ سنسار، اٹھ اٹھاراں پھیرا پائیا۔ جودھا سورُ بلی بلکار، آپ اپنا ویس وٹائیا۔ رتھ رتھو ہی ہر گردھار،
 مہاسار تھی ناؤں دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویکھ وکھائیا۔ کھیلے کھیل ہر بھگوان، اپنی کھیل وکھائندا۔ دھرت مات تیرا
 نشان، راج راجان آپ وکھائندا۔ میل ملاوا گونی کاہن، ساچا پیتا سنگ نبھائندا۔ دھرم یُدھشٹر کر پروان، ایکا بوجھ بُجھائندا۔ ارجن جودھا وڈ بلوان، ایکا
 ۹۳۷ گھ شرمائندا۔ چھڈے شستر تیر کمان، نہ کوئی دھیر دھرائندا۔ دیونہارا برہم گیان، ایکا شبد سنا ئندا۔ گیتا گیان اک وکھان، اٹھاراں دھیائے چلائندا۔ ایکا
 رُپ سری بھگوان، چوڑاں لوک وچ سائندا۔ چوڑاں ہٹ جگت دُکان، لوآں پُریاں ڈیرہ لائندا۔ کھیلے کھیل دو جہان، آپ اپنی کل ورتائندا۔ تریلوکی
 ناتھ نہ کوئی تیر نہ کمان، نام کھنڈا اک چکائندا۔ آپے ویکھے مار دھیان، انتر آتم بوجھ بُجھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ اپنا
 ویس وٹائندا۔ دوپر انتم اُتریا پار، ہر ساچے کھیل کھلائیا۔ کلجگ ہویا مات اُجیار، بیٹھا سیس جُھکائیا۔ منگتا منگے بن بھگھار، پر بھ اگے جھولی ڈاہیا۔ جوٹھ
 جھوٹھ جگت پیار، مایا موہ بندھن پایا۔ ناتا جوڑے وچ سنسار، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار سنگ رکھائیا۔ پُرکھ ابناشی کرپا دھار، آپے رہیا جھولی پائیا۔ کھیلے
 کھیل چار لکھ بٹی ہزار، تیری آرجا آپ جنائیا۔ کلجگ انتم مارے مار، پنچم پنچم دئے چُکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے ہتھ رکھے
 وڈیائیا۔ سنجگ مارے اک لکار، ستاراں لکھ بیس ہزار اٹھائی برس اُپایا۔ تریتا تیری بھجھی دھار، باراں لکھ چھیانویں ہزار آپ گنایا۔ دوپر تیرا رُپ اپار،
 اٹھ لکھ چوسٹھ ہزار ویس وٹایا۔ کلجگ تیرا کوڑ پسا، چار لکھ بٹی ہزار بندھن پایا۔ چار چوٹھے جُگ ہوئے خوار، بٹی دند نہ کوئے ہلایا۔ جوتی جوت سرُپ

ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک دتا ایک اور، ایک جھولی پایا۔ ور گھر ساچا کلجک پا، لوک مات پھیری پائندا۔ بھگت بھگتی لئے لگا، آپے ویکھ دکھائندا۔ دھر م
 جڑ دئے اکھڑا، گئو غریب ستائندا۔ دوہاں نہ ملے کوئی تھاں، چاروں کٹ پھیرا پائندا۔ اپنی جھولی آگے ڈاہ، دوجی وار منگ منگائندا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلائندا۔ منگی منگ در دوار، آتم اپنی جھولی ڈاہیا۔ پرکھ ابناشی کرپا دھار، اپنی کل ورتائیا۔ عیسیٰ موسیٰ ہو اُجیار،
 لوک مات کرے گڑمائیا۔ سنگ محمد چار یار، آپ اپنا کھیل کھلائیا۔ اللہ رانی ایک نعر، انا الحق سنائیا۔ خدی خدائی نہ پاوے سار، خالق خلق نہ کوئی جنائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک ویس وٹائیا۔ اپنا ویس آپے کر، اپنا روپ وٹایا۔ نانک جوتی آپے دھر، گو بند ناؤں دھرایا۔ داسن داس دیوے
 ور، کلجک انتم ویکھ دکھایا۔ لکھ چوراسی جوٹھ جھوٹھ رہے ہڑ، نہ کوئی بنے لایا۔ سنت سہیلانہ سکے کوئی پھڑ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ
 اپنا ویکھ دکھائیا۔ گو بند لکھیا ساچا لیکھ، وید ویاس ونڈ ونڈائیا۔ پاربرہم پر بھ دھارے بھیس، نہکلنکا ناؤں رکھائیا۔ بال جوانی بردھ نہ کوئی وریس، پنچ تت نہ
 کوئے گڑمائیا۔ داتا دانی نر نریش، نرگن روپ آپ اکھوائیا۔ مچھ داہڑی نہ کوئی کیس، نہ کوئی مؤنڈ منڈائیا۔ نرگن دھارا دس دسمیس، رام کرشن آپ ہو
 ۹۳۸ جانیا۔ سنگ محمد اک ادیس، چاروں کٹ سنائیا۔ اللہ رانی ہو پرویس، ایک رنگ رنگائیا۔ ابناشی کرتا سدا ادیس، جگ جگ وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری انتم ور، آپ اپنا ناؤں دھرائیا۔ نہکلنک ناؤں نرکار، اپنا آپ اُپایا۔ آپ سہایا سچھنڈ دوار، اگم اگمرا ویکھ دکھایا۔
 الکھ نرنجن ہوتیار، آپ اپنا ویس وٹایا۔ شبد گھوڑا کرتیار، سولاں کلیاں آسن لایا۔ نیلی دھاروں آیا باہر، آپ اپنا ناؤں دھرایا۔ برہما ویتا کریا خبردار، سویا
 رہن کوئی نہ پایا۔ شکر دیوے اک ہلار، آپ اپنی دیا کمایا۔ کروڑ تیتیتسا کر پیار، سُرپت راجا اند ملایا۔ گن گندھرب رہے اُچار، آپ اپنی سیوا لایا۔ لوک
 مات بنھے دھار، جوتی نور کر رُشنائیا۔ شبد ڈنکا اپر اپار، آپ اپنا رہیا سنایا۔ راج راجانا کرے خبردار، شاہ سلطاناں آپ ہلایا۔ سادھاں سنتاں دئے ہلار، آپ
 اپنا دھکا لایا۔ جن بھگتاں میلا چرن دوار، بنک دوار اک سہایا۔ ہر جن ساچے کر پیار، آپ اپنا ویکھ دکھایا۔ گرگھ ساجن میت مرار، ایکنکارا روپ وٹایا۔
 سمتی سمت پاوے سار، برہنڈ کھنڈ پھیرا پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری انتم ور، بیس بیسا ناؤں دھرایا۔ بیس بکرمی ہر

کرتا، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ اک اِکلا پاوے سار، آپ اپنی کل ورتائیا۔ جگت مِلا دُوجی دھار، نرکار ساکار سمائیا۔ تیجانن اک اگھاڑ، ہر بھگتاں درس
 دکھائیا۔ چوٹھے پد رہیا چاڑھ، چارے کُنٹاں ویکھ دکھائیا۔ پنچم سہائے اک دربار، اک دھار دکھائیا۔ چھویں چھپ چھپ بیٹھا وِچ سنسار، جگت نیناں دس
 نہ آئیا۔ ستویں ست ست ستوادی ساچی کار، ست سرُپ آپ کمائیا۔ اٹھے اٹھسٹھ مارے مار، نام کھنڈا اک دکھائیا۔ نو در کرے خوار، کام کرودھ لوبھ
 موہ ہنکار ہلکائیا۔ دس دس پاونہارا سار، گھر ساچے میل ملائیا۔ ساڈھے تن ہتھ تیرا پار کینار، سنجگ سچی نیہہ دھرائیا۔ ساچے بالے کر پیار، اند اندر اسن چھپر
 چھہائیا۔ بیس صد گیاراں کھیل اپار، دھرت دھول کرے رُشنائیا۔ باراں باراں رُوس ویکھ وچار، ساچا دھام سہائیا۔ نو در کھول کواڑ، نو کھنڈ کرے
 کُڑمائیا۔ تیراں تیراں اک پیار، تیری بوجھ بُجھائیا۔ سادھاں سنتاں رہیا لکار، آپ اپنا کھیل کھلائیا۔ راج راجاناں مارے مار، مارنہار آپ ہو جائیا۔ ویہہ سو
 چوڈاں کھیل اپار، ہرجن ساچے لئے جگائیا۔ ایکا ائی کر پیار، در ساچے اپنے آپے پائیا۔ رکھی مُنی نہ پائِن سار، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ دُونگھی کندر جل تھل
 ویکھ دکھائیا۔ چار ورنناں اک پیار، کھتری براہمن ویش شوڈر ایکا رنگ رنگائیا۔ ایکا کلمہ اک جیکار، ایکا نعرہ لائیا۔ ایکا برہم پر بھ وچار، ایکا برہم جنائیا۔ مانس
 جنم دے سوار، جو جن رہے سرنائیا۔ ساچی سکھیا جگت و ہار، گُرم ت اک رکھائیا۔ پائے بھچھیا دُھر کرتار، داتا دانی ناؤں دھرائیا۔ انت لیکھا چُکائے ستاراں
 ہاڑ، ساچی رُت سہائیا۔ لکھ چوڑا سی اگنی جوتی لائے ناڑ ناڑ، نہ سکے کوئی بُجھائیا۔ دھرت مات ویکھے اک اکھاڑ، چوڈاں لوک ویکھ دکھائیا۔ ترے دیشاں اندر
 دیوے واڑ، وار تھت نہ کوئی سمجھائیا۔ گھڑنہارا اپنا گھاڑ، گھڑن بھننہار دکھائیا۔ کھیلے کھیل جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، اُچے ٹلے پر بت پھیرا پائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویہہ صد چوڈاں تیری دھار، کھیلے کھیل اگم اپار، کلجگ جیو سار نہ رائیا۔ سمت پندراں شبد ترانہ، ہر ہر آپ سناندا۔
 جودھا سور مرد مردانہ، آپ اپنا ویس وٹاندا۔ نادی دُھن اک ترانہ، گرگھیاں آپ سناندا۔ دیونہارا دُھر فرمانا، سوہنگ شبد جناندا۔ پنت پاؤن سری
 بھگوانا، پنت پاپی آپ تراندا۔ کھیلے کھیل دو جہاناں، لوک مات پھیری پاندا۔ دھرم جُھلائے اک نشانہ، نو کھنڈ ست دیپاں آپ اُٹھاندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ انتم ویکھ دکھاندا۔ سمت پندراں ساچارُپ، ہر ہر آپ وٹایا۔ ویکھ دکھائے چارے کوٹ، دہ دشا پھیری پایا۔ شبد

نرالا تیر رہیا چھوٹ، رسنا چلہ اک چڑھایا۔ میٹ مٹائے جوٹھ جھوٹھ، مایا ممتا موہ چُکایا۔ جن بھگتاں میلے نٹھ نٹھ، آپ اپنا درس دکھایا۔ گُلیا رہن نہ دیوے
 کسے گٹھ، لکھ پوراسی پھول بھلایا۔ مٹمکھاں پھڑائے خالی ٹھوٹھ، در منگن بھکھ نہ پایا۔ شبد نگارے لگے چوٹ، ساچا ہر رہیا لگایا۔ کلجگ کڈھے واسنا کھوٹ،
 کوڑی کریا میٹ مٹایا۔ دھیرج دھیرست سنتو کھ بٹھے لنگوٹ، آپ اپنا کرم کمایا۔ کلجگ جیو آلیوں ڈگے بوٹ، سچھنڈ دوار نہ کوئی لٹکایا۔ مایا ممتا بھری نہ
 پوٹ، اک ترشنا ہوئی ہلکایا۔ تیرتھ تٹاں پھردے کوئی کوٹ، آتم نہاؤن نہ کوئی نہایا۔ زرگن نور نہ جگی ساچی جوت، جگت ہوئی ہون کرایا۔ ڈرمت میل
 نہ دیوے دھوت، اٹھسٹھ پھیراپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھنہارا سرشٹ سبایا۔ سمت پندراں ساچا راہ، ہر ہر آپ چلایا۔ لوک
 مات بن ملاح، گر شبدی ناؤں دھرایا۔ شبد داتا بے پرواہ، آپ اپنی رچن رچایا۔ چار ورن چپائے ایکاناں، ایکاروپ درسایا۔ آپے پتا آپے ماں، پتا پوت
 آپ ہو جائیا۔ نتھوایاں دیوے ساچا تھاں، غریب نمانے گلے لگایا۔ ہر سنتاں پکڑے بانہہ، دو جہاناں دے ترایا۔ کرنہارا سچ نیاں، تھر گھر بیٹھا آسن
 لایا۔ ہرجن ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاں، ایکا امرت جام پیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، در گھر کرے رُشنا یا۔ در
 مندر تیرا سچ ٹکانا، ہر ہر جگت اپایا۔ ساڈھے تن ہتھ سچ مکانا، سمبل نگری ناؤں دھرایا۔ شبد گر کھیل مہانا، گوہند ویس وٹایا۔ رام رام اک ترانہ، ایکا منگل
 گایا۔ ایک بھوپ سخی سلطانا، ایکاروپ درسایا۔ ایک ہر ہر مہربانا، ایک نام درڑایا۔ ایک بٹھنہارا گانا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری
 اتم ور، نہہکنک نرائن نر، نر نرائن آپ ہو جایا۔ نر نرائن عقل کل دھار، زرگن جوت جگایا۔ پوت سپوتا کر پیار، براہمن گوڑ ویکھ دکھایا۔ پربت ٹلا
 پاوے سار، بجر کپائی آگے ڈاہیا۔ سمبل نگری دھام نیا، بیٹھا آسن لایا۔ نہ کوئی دے چار دیوار، نہ جگت نشان دسایا۔ سرشٹ سبائی پاوے سار، وڈ داتا
 بے پرواہیا۔ تیرتھ تٹاں ویکھ کنار، سادھاں سنتاں کھوج کھوجایا۔ گرگھ ساچے کر وچار، اپنے رنگ رنگایا۔ سولاں گھڑ ہر شنگار، شبد شنگار تن دکھایا۔
 سولاں اچھیا بھر بھنڈار، سرب کل آپ درسایا۔ سولاں میلا وچ سنسار، سولاں سولاں کرے جدایا۔ سولاں کلیاں ساچے آسو ہو آسوار، دھر درگا ہی داتا
 بے پرواہیا۔ اپنا آپ ویکھ دکھایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لئے ترایا۔ سولاں گھڑست وہار، ہر ساچی جوت جگایا۔ نا بھی

۹۴۰

۹۴۰

کوئی کر اُجیار، امرت نابھ بھرائیا۔ ساول سولا میت مُرار، کایا کرشنا رُوپ وٹائیا۔ دھرنی دھول دے سہار، آپ اپنا چرن لُکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا سنگ نبھائیا۔ اونکار آپ کرتارا، ایکا ایک اکھوانندا۔ ہرجن میلا میت مُرار، سگلا سنگ نبھانندا۔ پار کرائے نو در، ڈو گھئی کندر
 ڈیرہ لائندا۔ سکھمن ناڑی ہو اُجیار، ٹیڈھی بنک سہانندا۔ شبد سنائے سچی دھنکارا، ایکا تال وجانندا۔ جوت نرنجن سیوادارا، ساچی سیو لگانندا۔ امرت آتم
 ٹھنڈی ٹھارا، نبھہ رس چوانندا۔ گرگھ کھولے بند کواڑا، آتم برہم جنانندا۔ شبد سنگھاسن بنھے بیڑا، آپ اپنا میل ملائندا۔ دھدر گاہی ساچا لاڑا، گرگھ ناری
 آپ پرانندا۔ شبدی شبد دکھائے اک اکھاڑا، کلج مردنگ سنانندا۔ کرے پرکاش بہتر ناڑا، اندھ اندھیر مٹانندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، آد شکت آپ ہو جانندا۔ اوانگ رُوپ اوم پرکاش، پرکاش پرکاش سمایا۔ میل ملاوا پُرکھ ابناش، گھر ٹھانڈے میل ملایا۔ ہر بھگتاں ہر ہو یا داس، جگ
 جگ سیو کمایا۔ لیکھے لائے رسن سواس، رسنا جہوا ہر ہر گایا۔ مانس جنم بُجھائی پیاس، لکھ چوراسی پھند کٹایا۔ پوری کر نہارا آس، آپ اپنی بھچھیا پایا۔ منڈل
 ۹۴۱ منڈپ پاوے راس، گوپی کاہن آپ کھلایا۔ ویکھ دکھائے پر تھی آکاش، گگن پاتالاں پھیرا پایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ پرکاش
 آپ جنایا۔ اوم پرکاش جگت پرکاش، ہر تیری وڈ وڈیائیا۔ لہنا دینا چکے دس دس ماس، مات گر بھ پھیرا نہ پائیا۔ سچکھنڈ دوارا نچ گھر واس، ساچے گھر وجے
 ودھائیا۔ سدا سہیلا وسیا پاس، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ سرب گناں گن آپے تاس، گنوتنا ناؤں دھرائیا۔ ہر بھگت نہ ہوئے کدے اُداس، گھر ساچا میل ملایا۔
 لیکھے لائے بنج ت ہڈ ناڑی ماس، رکت بوند آپ سمایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان،
 بھگوان پیتا اک اتینا نہ کوئی مندر نہ مسیتا، نہ کوئی دیہرا جگت مٹھ کایا ہٹ جوتی لٹ لٹ نر گن دھار ہو اُجیار، آپ اپنی رہیا جگائیا۔

★ ۱۷ گھڑ ۲۰۱۵ بکرمی بخشیں سنگھ سردول سنگھ دے گھر پنڈ کھیر و ضلع سنگرور ★

جوتی نور ہر اُجیار، ایکا ایک اکھواندا۔ آد پُرکھ کھیل اپار، ابناشی کرتا ناؤں دھراندا۔ پاربرہم اگم اپار، رُوپ انوپ آپ درساندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی جوت جگاندا۔ جوتی نور ہر اُجالا، ایکا ایکنکاریا۔ آپے کھیلے کھیل نرالا، کھیلنہار آپ اکھوارہیا۔ اپنا در سہائے سچی دھر مسالہ، بنک دواری ناؤں رکھا لیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ابناشی کرتا آپ اکھوارہیا۔ ابناشی کرتا ہر نرنکار، ایکا رُوپ سمایا۔ آد جگادی لئے اوتار، آپ اپنی بنت بنایا۔ آپے وسے دھام نیار، نہچل محل اٹل اک رکھایا۔ دیبا باتی کر اُجیار، کملا پاتی بیٹھا آسن لایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ رنگنہارا ہر بھگونت، ایکا ایک اکھواندا۔ کھیلے کھیل جگا جگنتا، جگ جگ ویس وٹاندا۔ آپ اپنی بنائے بنتا، آپ اپنا کرم کماندا۔ آپ اپنی کرے متا، آپ اپنا در سہاندا۔ آپ اپنے در ہوئے منگتا، آپ اپنی جھولی آپ بھراندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد انت ہر بھگونت، آپ اپنا کھیل کھلاندا۔ کھیلنہار ہر بھگوان، ایکا رُوپ سمایا۔ ویکھ وکھائے دو جہان، پُریاں لو آں پھیرا پایا۔ ایکا شبد سچ نشان، ایکا رہیا چلایا۔ ایکا ایک برہم گیان، ایکا رہیا اپایا۔ پاربرہم پر بھ پاوے سار، آپ اپنا جوگ کمایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد جگانت، اپنا ویس وٹایا۔ ہر ہر ویس جگت اولّا، ایکا ایک اکھوانیا۔ بیٹھا رہے اک اکلّا، لکھ چوراسی رہیا سمایا۔ آپ سمائے جلاں تھلاں، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ آپے ڈیرہ لایا۔ اپنا دپیک آپ بلا، آپ کرے رُشانیا۔ اپنا سنگھاسن آپ سہا، آپے بیٹھا بے عیب پروردگار ساچا ماہیا۔ جوتی شبدی آپے رلا، آپ اپنا سنگ نبھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ کرتا ناؤں رکھایا۔ جگ کرتا ہر کرتار، ایکا رنگ سمایا۔ لوک مات لئے اوتار، آپ اپنی رچن رچایا۔ لکھ چوراسی پاوے سار، جیباں جنتاں ویکھ وکھایا۔ سادھاں سنتاں کر پیار، آتم برہم جنایا۔ اندر مندر کھول کواڑ، آپ اپنا در سہایا۔ کر پرکاش بہتر ناڑ، اندھ اندھیر مٹایا۔ میٹ مٹائے پنچم دھاڑ، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پایا۔ دھرم رکھائے اک اکھاڑ، تال تلواڑا اک وجایا۔ در گھر ساچے دیوے واڑ، گھر گھر وچ میل ملایا۔ چوتھے پوڑے آپ چاڑھ، پرمانند سمایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا کھیل کھلایا۔ جگ جگ

کھیل کھیلنہارا، ایکا اینکاریا۔ لوک مات ہو اُجیارا، کھیلے کھیل سرب سنساریا۔ جن بھگتاں دیوے نام ادھارا، ایکا ناؤں و نچھ مہانیا۔ آپے لائے پار کنارہ، وڈ
 داتا ہر مہربانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ ویکھنہارا در، لوک مات ہوئے پردھانیا۔ لوک مات نر نریش، ایکا ایک اکھواسندا۔
 آپ اپنی دئے ادیس، آپ اپنا سگن مناسندا۔ آپے داتا دانی دس دسمیس، آپ اپنا گھر سہاسندا۔ آپ اپنے نیتز آپے پیکھ، آپ اپنا پردہ لائندا۔ آپے
 لکھنہارا لیکھ، آپے لیکھا اتم میٹ مٹاسندا۔ آپ اُپائے دھاری کیس، موڈ مُنڈائے سنگ رکھاسندا۔ آپ جگائے برہما وشنوں مہیش گنیش، کروڈ تیتیسآپ
 اُٹھاسندا۔ آپ اپنا کریا ویس، کلجگ در درویش ناؤں دھراسندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نورو نورو نورو چکاسندا۔ نورو نورو ہر کرتار، ایکا
 نور کرے رُشانیا۔ شبد تور اک اُچبا، لوآں پُریاں آپ سُنایا۔ سرشٹ سبائی دئے جنا، جیواں جنناں آپ جنایا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں لئے جگا، راؤ رنک
 آپ اُٹھایا۔ ایکا ڈنکا رہیا وجا، چار ورن کرے کُرمایا۔ دوار بنکا دئے سہا، دھرت مات وڈی وڈیایا۔ وای پُری گھنکا آپ اکھوا، سچ سگھاسن پُرکھ ابناشی
 بیٹھا ڈیرہ لایا۔ جوتی تنکا اک لگا، ہر جن ساچے ویکھ وکھایا۔ من کا منکا دئے پھرا، مت بدھ نہ کوئی چترایا۔ جننی جن لیکھے لئے لگا، ہر ہتھ وڈی وڈیایا۔ ۹۲۳
 چیتن ستا آپ اُپا، آپے میل ملایا۔ شبدی داتا ویکھ وکھا، رتی رت آپ سُنکایا۔ دھیرج جتا دھیر دھرا، ست سنوٹکھ وچ سمایا۔ چرن کول ناتا آپ بندھا،
 آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ تھکا ماندا دو جہاں، چوڈاں لوک پھیری پانیا۔ چوڈاں ہٹ آپ کھلا، ترے بھون بوجھ بوجھایا۔ لوآں پُریاں رہیا ہلا، آپ اپنی بنت
 بنایا۔ ایکا ڈھولا رہیا گا، داتا دانی دُھر درگا ہیا۔ اپنا چولا آپ تجا، پنج تت نہ کوئے کُرمایا۔ مولا مولا روپ آپ ہو جا، نور الہی آپ خدایا۔ رام راما ویس
 وٹا، آپ اپنی کل ورتایا۔ نانک گو بند لیکھ لیکھا، آپے ویکھ وکھایا۔ در درویشا پھیری پا، الکھ نرنجن الکھ جگایا۔ اگم اگم دھام سہا، اگمڑی کار کمایا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، آپ اپنی بنت بنایا۔ شبد سہیلا ہر بنواری، اپنا روپ وٹایا۔ نرگن جوتی کر اُجیاری، سرگن
 میل ملایا۔ آپے بیٹھا ادھوچکاری، دس کسے نہ آیا۔ نام کھنڈا تیز کٹاری، گو بند ہتھ اُٹھایا۔ کوڑی کریا کرے خواری، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پایا۔ توڑنہارا
 گڑھ ہنکاری، ایکا کرم کمایا۔ جن بھگتاں میلا سچ دواری، اتم برہم جنایا۔ پار برہم سچی سکداری، دو جہاناں ویکھ وکھایا۔ لکھ چوڑاسی کرے کاری، کارج کرتا

ناؤں اُپایا۔ دھرنی دھرت دھول ہوئے پنہاری، آپ اپنا در سہایا۔ رُو س رہے پکاری، منڈل منڈپ دئے دُہایا۔ برہما رووے زارو زاری، اٹھے نیتز نیر
 وہایا۔ شو شکر نہ بٹھے کوئی دھاری، دھیرج دھیر نہ کوئی دھرایا۔ کروڑ تیتسیا کرے پکاری، کلجک ویلا اتم آیا۔ منڈل منڈپ کرے گریا زاری، دوس رین
 دئے دُہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، آپ اپنا لیکھ لکھایا۔ اپنا لیکھا آپے لکھ، آپے لیکھ لکھائندا۔ اپنی سکھیا آپے
 سکھ، آپے بوجھ بُجھائندا۔ اپنی بھچھیا پائے بھکھ، اپنا در سہائندا۔ آپ اپنی میٹے ترکھ، جگت ترشنا آپ بُجھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، کلجک تیری اتم ور، آپ اپنا رنگ رنگائندا۔ رنگ رتر اہر نرنکار، ایک جوت جگائیا۔ آد جگادی سانجھیا، چار ورنناں اک سرنائیا۔ ایک شبد اک جیکار،
 ایک نعرہ لائیا۔ ایک دھام اک دوار، ایک بوجھ بُجھائیا۔ ایک بیٹھا سچ دوار، سچ سنگھاسن آسن لائیا۔ ایک جوتی ہو اُجیار، نرگن نورو نور سمائیا۔ ایک ہاٹی ونج وپار،
 ایک دست جھولی پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، لکھ چوراسی کرے رُشائیا۔ لکھ چوراسی جوت جگا، اپنا کرم کمایا۔ دیبا
 باقی اک ٹکا، جوت نرنجن سیوالایا۔ بحر کپائی کُنڈالاہ، آپ اپنا کھ چھپایا۔ بھگت سہیلے آپ اٹھا، آپ اپنی بوجھ بُجھایا۔ گر گر چیلے لئے ملا، ایک مارگ لایا۔
 اتم ویلے ہو سہا، لکھ چوراسی پھند کٹایا۔ شبد ڈوری بندھن پا، نام بمانے آپ چڑھایا۔ تلک للائی چندن آپ لگا، مستک ٹکا اک سہایا۔ پرمانندن ڈیرہ لاء، نجبا
 نندرس چکھایا۔ سد بخشندن آپ اکھوا، آپ اپنا دھرم دھرایا۔ جگت بندھن توڑ تڑا، جگ جگ ویس وٹایا۔ ترے گن تیرا کوئی نہ تھاں، پنچم پیتانہ کوئی
 سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ ترے گن مایا مارے دہا، چاروں گنٹ رہی گر لائیا۔ پنچ وکارا
 نہ کوئی تھاں، نیتز نین رہے شرمائیا۔ پنچم ت نہ پکڑے بانہہ، اپ تیج وائے پر تھی اکاش نہ کوئی سہائیا۔ سرت سوانی کرے نانہہ، برہم برہم نہ کوئی جنائیا۔
 ناتا ٹٹا پتاماں، ساک سین نہ بھین بھائیا۔ نہ کوئی دیوے ٹھنڈی چھاں، کلجک اگنی ایک ڈاہیا۔ جیو جنت ہوئے کال، ساچی چوگ نہ ہنس چگائیا۔ راج راجان نہ
 کرے کوئی نیاں، جوٹھی جھوٹھی لشکر شاہیا۔ نتھوایاں دیوے نہ کوئی تھاں، غریب نمانے رہے گر لائیا۔ نانک لیکھا گیا سمجھا، ایک مت سمجھائیا۔ گر چیلے وسے
 ساچے تھاں، اکال پُرکھ منائیا۔ اکال مورت بے پرواہ، دس کسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، آپ اپنی چلت

چلانیآ۔ کلجگ کوڑ گڑیار رہیا اٹھ، ہر ساچا آپ اٹھائندا۔ لگیا رہن نہ دیوے کسے گٹھ، نو کھنڈ پر تھی ستاں دیپاں پھیرا پائندا۔ تیر نرالا رہیا چھٹ، رسنا چلے
آپ چڑھائندا۔ دو جہاناں کڈھے گٹ، ور بھنڈی ڈیرہ لائندا۔ خالی دوویں دسن ہتھ، جوٹھ جھوٹھ نہ در سہائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
دھر، کلجگ تیری اتم ور، ایکا ڈنکا اپنا شبد سناائندا۔ شبد ڈنکا ہر نرنکار، ایکا نام وجایا۔ مایا ممتا ہوئے خوار، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پایا۔ ہوئے ہنگتا توڑے گڑھ
ہنکار، جگت ترشنا میٹ مٹایا۔ ساچی سنگتا کر پیار، نانک انگد گل لگایا۔ ڈھر درگا ہی منگدا اک دوار، جگ جگ ویس وٹایا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، لوک ماتی پھیرا
پایا۔ جوتی نور نور اجیار، ساچا ساتی بن کے آیا۔ امرت دیوے نام بھنڈار، ایکا جام پیایا۔ کھولے ہائی بند کواڑ، بجر کپائی توڑ تڑایا۔ در گھر ساچے دیوے واڑ،
ہر جن ساچے وڈ وڈیایا۔ آپے ہوئے پچھے اگاڑ، لہنا دینا مول چکایا۔ ترے گن گنی دیوے ساڑ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سروپ
ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، اپنا پردہ آپے لاہیا۔ کلجگ بیڑا آپے بنھ، آپے رہیا چلانیآ۔ اپنا بھانا آپے من، اپنے بھانے آپے سمایا۔ آپے
راگ سنائے کن، آپ اپنا راگ الایا۔ اپنا میٹے آپے جن، آپ اپنا بھرم چکایا۔ آپے لیکھے لائے اپنا تن، پنچ تت نہ کوئی رکھایا۔ اپنے گھر اپنا آپ آپے
لئے بنھ، بھنہنار آپ ہو جائیا۔ اپنا دیونہارا آپے ڈن، آپے دئے سزایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، کھیلے کھیل
بے پرواہیا۔ آپے بے پرواہی بے عیب پروردگار، نورو نور سمایا۔ حق خدائی سانجھ یار، ایکا روپ وٹایا۔ مقامے حق میت مرار، پیر دستگیر شاہ حقیر ویکھ
وکھایا۔ حق حقیقت پاوے سار، پردہ اوہلا نہ کوئی جنایا۔ سچ رفیق ہوتیار، لوک مات ویکھ وکھایا۔ لاشریک سانجھ یار، آپ اپنا ناؤں دھرایا۔ کلجگ آئی انت
ہار، صدی چو دھویں آپ بھگتایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، تیرا لہنا تیری جھولی بھرایا۔ کلجگ تیرا ساچا لہنا، ہر ہر
آپ چکائندا۔ آتم بستر پائے گہنا، تن شنگار وکھائندا۔ جوٹھ جھوٹھ کجل نیناں، تیرا لگھ سہائندا۔ مایا ممتا سنگ ہو نہ بہنا، سگلا سنگ نبھائندا۔ شوہ دریائے
انتم پینا، ایکا در وکھائندا۔ پُرکھ ابناشی ساچا کہنا، نہ کوئی گیڑ کٹائندا۔ آد جگاد کسے نہ رہنا، جو گھڑیا بھن وکھائندا۔ سنجگ ساچے دھرت مات دی گودی
بہنا، ہر ساچا جنم دوائندا۔ ایکا شبد رسنا کہنا، ایکا راگ الائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، میٹ مٹائے تیری انتر

دھار، پرگٹ ہو وچ سنسار، آپ اپنا کرم کما سندا۔ کرنہار ہر سمر تھ، آد جگاد اکھوایا۔ لہنا دینا چکائے سیاں ساڈھے تن ہتھ، کلجک ونڈ ونڈایا۔ جگت منارا
 جائے ڈھٹھ، تھر کوئے رہن نہ پایا۔ لہنا دینا چکے تیر تھ اٹھسٹھ، گنگا گوداوری مکھ شرمایا۔ گیڑنہارا اُلٹی لٹھ، جگ جگ اپنا ناؤں دھرایا۔ ترے گن مایا بھٹھ،
 جوتی لنبو لایا۔ سرشٹ سبائی ہوئی بھٹھ، ہر ساچے کھیل رچایا۔ سنت سنت سہیلے میل ملائے نٹھ نٹھ، دوس رین سیو کمایا۔ ہر چرن دوارے اک اکٹھ، ایک
 دھام سہایا۔ دیونہارا ساچی وتھ، سنجگ مارگ لایا۔ آپ چلائے اپنا رتھ، رتھ رتھو ہی پھیرا پایا۔ کلجک انتم دیوے متھ، نام مدھانا اک رکھایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری انتم ور، آپ اپنا ناؤں دھرایا۔ ناؤں اپایا ہر نرنکار، اپنا آپ درسائندا۔ اک اکلا ویکھ وچار، عقل کلا
 اکھو سندا۔ جوگی جگت نہ کوئی وچار، تپی تپیشتر نہ میل ملا سندا۔ تپی تپیشتر گئے ہار، بندھ بندھن نہ کوئی پائندا۔ تن لنگوٹی ہوئے خوار، ساچی چوٹی نہ کوئی
 چڑھ سندا۔ بوٹی بوٹی کرنہار، جگت ترشنا نہ کوئی بُجھ سندا۔ واسنا کھوٹی ہوئی و بچار، ساچا کنت نہ کوئی ہنڈھ سندا۔ سادھاں سنتاں آئی ہار، گھر منگل نہ کوئی
 گائندا۔ سرتی شبد نہ کوئی پیار، انحد تال نہ کوئی وجائندا۔ ملے میل نہ میت مرار، انگیکار نہ کوئی کرائندا۔ نو دوارے ہاہاکار، دھرم کھنڈ نہ کوئی جنائندا۔
 ہرجن ورا پاوے سار، جس جن اپنی بوجھ بُجھ سندا۔ انتر آتم اک پیار، ایکارنگ سما سندا۔ کول نابھ امرت دھار، ٹھانڈا جل ورتا سندا۔ سائیک ست ست
 روپ کرتار، ست سنو کھ آپ رکھ سندا۔ منمکھ بھلائے چیو گوار، آپ اپنا بھو چھپا سندا۔ سرب کلا سمر تھ آپ نرنکار، دس کسے نہ آسندا۔ سگل وسورے
 جائن لٹھ، نیز لوچن جو جن درشن پائندا۔ جگ جگ مہما آکھنا اکھ، کتھنی کتھ نہ کوئی کتھ سندا۔ سنجگ ساچے دیوے وتھ، سو پرکھ نرنجن مات دھرا سندا۔
 ہنگ ہنگتا دیوے متھ، برہم برہم روپ درسائندا۔ ہنگ برہم پار برہم پائے نٹھ، اپنا در سہا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری
 انتم ور، آپ اپنا ناؤں دھرا سندا۔ ہر ہر ناؤں نہکک، کلجک وٹی ودھایا۔ آپے راؤ آپے رنک، شاہ سلطان آپ ہو جائیا۔ آپ سہائے اپنا بنک، بنک
 دوا ری ویس وٹایا۔ بھگت بھگتی لائے تنک، آپے جھولی بھچھیا پائیا۔ آپے کھیلے کھیل بار انک، جگ جگ وڈی وڈی پائیا۔ کلجک پرگٹ ہو یا واسی پری گھنک،
 سمل نگری ڈیرہ لایا۔ میٹنہارا جگت شنک، کلجک جھوٹھا گڑھ تڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری انتم ور، گر گوہند ویکھ

دکھائیا۔ گوہند ساچا کھیل کھلاونا، ہر ہتھ وڈی وڈیائیا۔ ایکا نگر دھام سہاونا، محل اٹل کر رُشائیا۔ سچ پرکاش اک کراونا، اندھ اندھیر مٹائیا۔ کلغی توڑا سیس
 چکاونہ، جوتی جوت جوت ملائیا۔ شاہ آسوار اک اکھاونہ، سولاں کلیاں آسن پائیا۔ نیلی دھاروں پار کراونا، آپ اپنے انک سمائیا۔ ساچا گڑھ بنک سہاونا، گھر
 ساچا ویکھ دکھائیا۔ نیز نین کسے دس نہ آونا، چاروں گنٹ ویکھے سرب لوکائیا۔ بھو ابھیدا بھو چھپاونہ، وید ویاس رہیا گرا لائیا۔ پوت سپوتا براہمن گوڑا اچاٹلا
 پربت اک سہاونا، چڑھ بیٹھا ڈھر درگاہیا۔ نام کھنڈا اک چکاونہ، اک دھارا رہیا دکھائیا۔ رسنا چلہ اک چڑھاونہ، اک نشان تکائیا۔ نو کھنڈ پر تھی پھیرا پاونہ،
 ستاں دیپاں ویکھ دکھائیا۔ ایکا شستر آپ اٹھاونہ، نہ ہوئے کوئی سہائیا۔ تیرا لہنا دینا انت چکاونہ، ویلے انتم میٹنہارا جھوٹھی چھاہیا۔ راج راجان کوئی رہن نہ
 پاونہ، شاہ سلطاناں خاک ملائیا۔ سیس تاج دس نہ آونا، چھتر سیس نہ کوئی جھلائیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل کھلاونا، چاروں گنٹ پائے ڈھائیا۔ در درویش در دربان
 پھراونا، مہربان سار نہ پائیا۔ گوپی کاہن نہ کوئی نچاونہ، نام بنسری اک وجائیا۔ سینتا سرتی رام ملاونا، گھر میلا ساچے ماہیا۔ نانک نرگن دھار چلاونا، ڈھر دربار
 وڈی وڈیائیا۔ ایکا شبد لکھ نرنجن گاونہ، آپ اپنا روپ درسائیا۔ گوہند جو دھا سوربیر اٹھاونہ، آپ اپنا بنے سہائیا۔ اگم اگمڑی کھیل کھلاونا، اگمڑی دھار وہائیا۔
 کلبج تیرا ویس چکاونہ، میٹے کوڑی شاپییا۔ سنجگ ساچا دھرت مات دھراونا، دھرت دھول آپ سہائیا۔ ایکا مارگ سچا لاونہ، چار ورن سچی سرنائیا۔ سچ نشانہ
 اک رکھاونہ، دھرمی دھرم کمائیا۔ دُھن انادی ناد وجاونہ، آتم برہم ملائیا۔ برہم برہم ویکھ دکھاونہ، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ سنجگ ساچا کرم کماونا، جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، ایکا نور حاضر حضور نہکلنک آپ ہو جائیا۔

★ ۱۸ گھٹھ ۲۰۱۵ پکرمی ترلوک سنگھ دے گھر محلہ گھمیاں سنام شہر ★

آد جگاد جگا جگنتر، ایکا ایکناریا۔ ابناشی پُرکھ جانے گھٹ انتر، لکھ چوراسی آپ سما رہیا۔ آپ جنائے اپنا منتر، دُھن انادی شبد وجا رہیا۔ لوک مات
 بنائے ساچی بنتر، اک اکلا ویکھ دکھا رہیا۔ کھیلے کھیل گگن گگننتر، دھرت دھول سہا رہیا۔ میٹنہارا من منونتر، برہما وشن شو اٹھا رہیا۔ کھیلے کھیل دیس

دسنتر، لوآں پُریاں آپ ہلا رہیا۔ ترے گن تت اک بسنتر، آپ اپنی اگن جلا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اکالا کھیل کھلا رہیا۔ پُرکھ اکال ہر گوپال، آد جگاد سمایا۔ دیناں بندھپ دین دیاں، جگ کرتا ناؤں رکھایا۔ لکھ چوڑاسی کایا ویکھ سچی دھر مسال، گھر گھر وچ ڈیرہ لایا۔ ایکا شبد شبد دلال، جگ جگ اپنا مات چلایا۔ انحد وجائے ساچا تال، تال تلواڑا اک رکھایا۔ جوت نرنجن دیپک بال، ہر گھٹ آپے ویکھ رکھایا۔ دیونہارا نام سچا دھن مال، تن خزینہ اک بھرایا۔ آپے شاہ آپے کنگال، ونج ونجارا ناؤں دھرایا۔ آد جگادی اولڑی چال، جگ جگ ویس وٹایا۔ بھگت سہیلا سدا رکھوال، نہکرمی کرم کمایا۔ میل ملاوا کال مہاکال، دوار بنکا اک سہایا۔ توڑنہارا جگت جنجال، جاگرت جوت اک جگایا۔ کرنہارا سدا پرتپال، پاربرہم پر بھ ویس وٹایا۔ وسے دھام اک نرال، اگم اگمڑا آپ سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ناؤں نرنکار اینکارا رُپ درسایا۔ لکھ چوڑاسی آپے داتا، آپے بنت بنایا۔ پاربرہم پر بھ پُرکھ بدھاتا، اپنی کل ورتایا۔ آپے پتا آپے ماتا، پتا پوت آپ ہو جایا۔ آپے جوڑے اپنا ناتا، آپے توڑ تڑایا۔ آپے ویکھے اپنی ذاتا، آپ اپنا دھرن دھرایا۔ آپ چلائے اپنا راتھا، جگ جگ وڈی وڈیایا۔ آپ نبھائے سگلا ساتھا، ویکھنہار تھاؤں تھانیا۔ آپے ہو تریلوکی ناتھا، مات پاتال آکاش پھیرا پائیا۔ آپ چلائے اپنی گاتھا، آپ اپنا نام جپایا۔ آپے لہنا دین چکائے مستک ماتھا، لکھ چوڑاسی پھول پھولایا۔ آپے پوجا آپے پاٹھا، انتر منتر آپ درڑایا۔ آپے تیرتھ آپے تاتا، سر سرور آپے نہایا۔ آپے جوتی آپ للاٹا، آپے رہیا جگایا۔ آپے وسیا آن باٹا، آپ پھندن پھند کٹایا۔ آپے ویکھے چوڑاں ہاٹا، چوڑاں لوک آپ سمایا۔ اپنارس آپے چاٹا، امرت سر سرور آپ بھرایا۔ آپے کھیوٹ آپے کھیٹا، آپے بیڑا رہیا ترایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نور کرے رُشٹایا۔ نرگن نور ہر نرنکارا، ایکا رُپ سمایا۔ آد جگادی گر اوتارا، گو بند ناؤں دھرایا۔ لکھ اگوچر اگم اپارا، بھیو کسے نہ پایا۔ رُپ رنگ تے وسیا باہرا، انھو پرکاش کرایا۔ اچل مورت کھیل نیارا، نیتز نین دس نہ آیا۔ محل اٹل اچ منارا، تھر گھر بیٹھا آسن لایا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپارا، سچ سنگھاسن اک وچھایا۔ رُوس نہ کوئی ستارا، سورج چن نہ کوئی چڑھایا۔ منڈل منڈپ نہ کوئی پسارا، گنگن پاتال نہ کوئی رکھایا۔ آد انت ہر ہر اوتارا، ہر ہر رُپ سمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچا اک سہایا۔ گھر سہنجنا ہر نرنکارا، ایکا ایک رکھائندا۔

آد زرنجن ہو اُجیار، ایکا دیپ جگائندا۔ درد دُکھ بھے بھجن گردھار، نہ کوئی دوسر سنگ رکھائندا۔ زرنکار زراکار، دس کسے نہ آئیندا۔ شبد سروپی ایکا دھار،
 ست ست اکھوائندا۔ بے انت بے انت کرتا، کرتا کرنی بھو نہ آئیندا۔ آد انت کر پیار، جگ جگ ویس وٹائندا۔ کھڑگ کھنڈا نہ کوئی کٹار، نیز
 نین نہ کوئی وکھائندا۔ جودھا سور پیر بلی بلکار، آپ اپنا ناؤں دھرائندا۔ ایکا شبد شبد جیکار، برہمنڈاں ویکھ وکھائندا۔ جیرج انڈاں پاوے سار، اُتھج سٹیج
 آپ سہائندا۔ ورجنڈی ہر ہو تیار، تیج ت میل ملائندا۔ بھیکھ پکھنڈا دے نوار، آپ اپنی کل ورتائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 ابناشی کرتا کھیل کھلائندا۔ ابناشی کرتا ہر گردھار، ایکا اینکاریا۔ کھیلے کھیل گم اپار، جگ جگ ویس وٹا رہیا۔ نام کھنڈا تیز کٹار، آپ اپنے ہتھ اٹھا رہیا۔
 نکھیاں رکھے دوویں دھار، دو جہاناں ویکھ وکھا رہیا۔ ویکھ وکھائے نو کھنڈ پر تھی ایکا دھار، ستاں دیپاں ویکھ وکھا رہیا۔ ہوئے سہائی جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، اُچے
 ٹلے پھیرا پارہیا۔ لگے اگ بہتر ناڑ، جو جنت نہ کوئی بُجھا رہیا۔ دوس سہائے ستاراں ہاڑ، لوک ماتی سگن منا لیا۔ سرشٹ سبائی لٹی جائے دن دہاڑ، دس کسے
 نہ آ رہیا۔ برہم ویتا پُری برہم کڈھے ہاڑ، نیز رو رو نیر و ہا رہیا۔ شو شکر ڈھیہہ ڈھیہہ پے چرن دوار، باسک تشکا گلوں لاہ رہیا۔ کروڑ تیتتیا ایکا نعرہ رہیا
 مار، ایکا رسن ہلا رہیا۔ سُرپت راجا ہوئے خوار، ہر ساچا ویکھ وکھا رہیا۔ کھج تیرا پار کنار، گر گوبند لیکھ لکھا رہیا۔ نانک گر سچ اوتار، جوتی جوت ڈمگا رہیا۔
 اک اِکلا اینکار، اپنی کل ورتا رہیا۔ جوتی نور نور اُجیار، نور نور آپ سمارہیا۔ بھگتی بھگت بھگت بھنڈار، نام نام ورتا رہیا۔ بوند رکتی پاوے سار، برہم برہم
 وکھا رہیا۔ پار برہم پر بھ کھیل نیار، سو پڑکھ زرنجن ناؤں دھرا لیا۔ ہنگ ہنگتا پاوے سار، ایکا روپ درسا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 کھج تیری اتم ور، آپ اپنا کھیل کھلا رہیا۔ آد زرنجن ہر گوبند، ایکا دھار چلائندا۔ گہر گمبھیر ساگر سندھ، بھو کوئی نہ پائندا۔ داتا دانی گنی گہند، ہر آپ
 اپنا ناؤں رکھائندا۔ جن بھگتاں توڑے بجر کپاٹی چند، نام کھنڈا ہتھ اٹھائندا۔ آپ اُپائے ساچی بند، ست انادی آپ اُچائندا۔ لکھ چوڑاسی میٹے چند، چار
 ورنان ویکھ وکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا روپ وٹائندا۔ جوتی نور ہر کرتا، نور نور سمایا۔ کھج کھیلے کھیل اپار، عیسیٰ
 موسیٰ ویکھ وکھایا۔ میل ملاواں محمدی یار، آپ اپنا در سہایا۔ اللہ رانی کر پیار، ایکا نعرہ رہیا سنا یا۔ انا الحق کرتا، مقامے حق اک خدایا۔ سانجھا پیر بے عیب

پروردگار، نورِ الٰہی ناؤں دھرایا۔ لیکھے لائے شاہِ حقیر، آپ اپنی کرت کمایا۔ چوٹی چڑھے آپِ اخیر، اُچا ڈنڈا ہتھ اُٹھایا۔ ہوئے ہنگتا کڈھے پیر، مایا ممتا
 موہ چُکایا، لوک مات بٹھے بیڑ، ایکا کلمہ نام پڑھایا۔ کائنات رہیا چیر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ ویکھ دکھائے ملا شیخِ اولیئے پیر دستگیر، نورو نور سمایا۔ ہر بھگتاں
 دیوے ساچا سیر، امرت آتم جام پیایا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں ہوئے وہیر، چاروں گنٹ در در ہلکایا۔ کسے ہتھ نہ آؤنا اتم نیر، کلجگ کوڑا ٹھوٹھا بھن
 دکھایا۔ گوہند چلے ایکا تیر، پُرکھ اکال آپ چڑھایا۔ کسے بالک نہ دیوے ماتا سیر، گودی گود نہ کوئی سہایا۔ شاہ سلطاناں لتھے چیر، تخت تاج دس نہ آیا۔
 رائے دھرم مارے زنجیر، ایکا دُھر داشد الایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، آپ اپنا ناؤں دھرایا۔ آدن انتا ہر
 بھگوانا، ایکا کھیل کھلایا۔ کھیلے کھیل دو جہاناں، تریلوکی نندن ناؤں دھرائندا۔ شبدی شبد دُھنکانا، لوآں پُریاں آپ سنا سندا۔ لکھ چوڑا سی بٹھے گانا،
 ساچا سگن مناسندا۔ آپ اُٹھائے راج راجاناں، شاہو بھوپ پھیری پائندا۔ میل ملائے وچ میدانا، ساچا گڑھ سہائندا۔ ایکا چلے ایکا تیر کمانا، ایکا کھنڈا کھڑگ
 نام دھرائندا۔ جودھا سور پیر بلی بلوانا، مرد مردانہ آپ اکھوائندا۔ گر گوہند تیرا اک نشانہ، ہر ساچا آپ لگا سندا۔ ویکھ دکھائے گوپی کاہنا، منڈل منڈپ
 آپ ویکھ دکھائندا۔ سینتا رام آپ پچھانا، لنگا گڑھ تڑائندا۔ چار یاری ہر پردھانا، محمد محمدی ویکھ دکھائندا۔ اللہ رانی ہوئے خیرانا، نیتز نیر وہائندا۔ کلجگ تیرا
 جھوٹھ مکانا، ہر ساچا پھیری پائندا۔ چوڑاں لوک ویکھ دُکانا، چوڑاں طبقات پھیری پائندا۔ اسرائیل جبرائیل میکائیل اسرافیل بال نادانا، آپ اپنے سنگ
 رلا سندا۔ برہما وشن شو دیوے کر پروانا، اتم مول چُکائندا۔ شبد سٹ نوجوانا، ایکا رنگ رنگائندا۔ جس جن دیوے نام ترانہ، ایکا برہم جنا سندا۔ پورن جوت
 سیری بھگوانا، ہر گھٹ ویکھ دکھائندا۔ دین مذہب نہ کوئی اسلاما، تیس بتیس نہ کوئی سہائندا۔ ویکھنہارا وید پُرانا، شاستر سمرت پھول بھلایندا۔ کھانی بانی ہو
 پردھانا، ایکا بوجھ بھجائندا۔ چار ورنان اک گیانا، برن اٹھاراں آپ سمجھائندا۔ ایکا جوت نورو نور نورانہ، نورو نور ڈگمگائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، در سچا ویکھ دکھائندا۔ سچا در دربارا، ہر ہر جوت جگایا۔ آپے وسیا اینکارا، اپنی کل ورتائیا۔ لوک مات کھیل اپارا،
 جگ کرتا آپ کرائیا۔ نہکلنک لئے اوتارا، پنچ تت کرے گڑمانیا۔ ساچے سٹ کر پیارا، اپنی گود بیٹھائیا۔ سمبل نگری دھام نیارا، بیٹھا آسن لائیا۔ جوت

اُجیاری کر اُجیارا، اپنا دپیک آپ جگانیا۔ سچ سمگری بھر بھنڈارا، اپنا در سہانیا۔ سنجگ ساچے بن ورتارا، آپ اپنی سیو کمائیا۔ سنتاں بھگتاں گرمکھاں
 گرسکھاں دیوے کر پیارا، ایکا بوجھ بُجھانیا۔ اپنے گھر آپ گردھارا، ایکا بیٹھا ساچا ماہیا۔ امرت آتم ٹھنڈی ٹھارا، ایکا کھ چوانیا۔ ایکا نام شبد انحد دھارا، ایکا
 راگ سنانیا۔ ایکا مندر اک مسیت ایکا گرو دوارا، ایکا کایا گڑھ آپ سہانیا۔ ایکا محل اک منارا، اُچ اٹل آپ رکھانیا۔ آپے بیٹھا سرجنہارا، اپنا کھ چھپانیا۔ نو
 دوارے کھول کوڑا، جیو جنت بھرانیا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکارا، جھوٹا ونج کرانیا۔ منو آمارے ایکا نعرہ، ایکا بل جنانیا۔ مت متوالی رووے زاروزارا، نیتز
 نیناں نیر وہانیا۔ آپ اپنی ویکھے دھارا، اپنا کھ کھلانیا۔ گر کاشد سب تے وسیا باہرا، دس کسے نہ آنیا۔ آد جگاد بن ورتارا، گرسکھاں جھولی پانیا۔ نام ست
 ست کرتارا، نانک بوجھ بُجھانیا۔ اینکارا اونکارا، اوانگ سوہنگ روپ ہو جانیا۔ گر گوہند بن لکھارا، گر چیلایا دھام رکھانیا۔ سو پُرکھ ساچا گر، ہنگ سکھ
 وچ سمانیا۔ برہم انک لکھیا دُھر، پاربرہم وڈ وڈیانیا۔ سُرتی شبد جائے جُڑ، دوجا در نہ کوئی دکھانیا۔ سنگر دیونہارا ساچا گھوڑ، واگ اپنے ہتھ اٹھانیا۔ نیلے والا آیا
 دوڑ، وڈ داتا بے پرواہیا۔ سمبل نگری لایا ایکا پوڑ، ساڈھے تن ہتھ ویکھ دکھانیا۔ میل ملاوا براہمن گوڑ، پوت سپوتا لئے اُچانیا۔ لکھ چوراسی ویکھے پرکھے مٹھا
 ۹۵۱ کوڑ، آپ اپنی بنت بنانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجگ تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، سچ سنگھاسن پُرکھ ابناشن اینکار کر پسار، آپ
 اپنا آسن لانیا۔ سمبل نگری آسن لایا، گر گوہند وٹی ودھانیا۔ شبد سنگھاسن ویکھ دکھایا، ساچی بیج سہانیا۔ چار دیوار نہ کوئی بنایا، چھپر چھن نہ کوئی چھہانیا۔
 تیل باقی نہ کوئی اُپایا، نرگن جوت کرے رُشنانیا۔ گھر وچ گھر آپ سہایا، آپے ویکھن آنیا۔ گنپت گنیش نہ کوئی منایا، برہما وشن نہ کوئی دھیانیا۔ کروڑ
 تیتیس نہ کوئی سرنایا۔ سادھ سنت نہ کوئی سرنایا۔ اکال پُرکھ پر بھ پھیرا پایا، آپ اپنا کھیل کھلانیا۔ مات پت نہ کوئی بنایا، بھین بھائی نہ کوئی اکھوانیا۔
 ساک سجن سین نہ سنگ رلایا، در دوار نہ بنک پانیا۔ راج راجان نہ ویکھن آیا، بیٹھا کھ چھپانیا۔ بھگت بھگوان در میل ملایا، آپ اپنی بوجھ بُجھانیا۔ اچھل
 اچھل باون ویکھ دکھایا، سرشٹ سبائی لیکھ لکھانیا۔ جل تھل مہینل ڈیرہ لایا، ساگر سروور آپ رُٹکانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجگ
 تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، نر نرائن آپ درسانیا۔ گوہند نگر دھام اولاء، ہر ہر آپ اُپاندا۔ وسنہارا اک اکلاء، ایکا گڑھ سہاندا۔ لکھ چوراسی اچھل

اچھلا، اچھل اچھل کرائندا۔ ہتھ اٹھائے ساچا بھلا، ایک ناؤں رکھائندا۔ لو آں پُریاں لوک مات چوڈاں لوک چوڈاں طبق بولنہارا ہلا، آپ اپنا متا پکا ئندا۔
 سچھنڈ دوارے آپے کھلا، تھر گھر ویکھ دکھائندا۔ پُرکھ ابناشی سچ سگھاسن ایک ملا، نرگن جوتی جوت جگا ئندا۔ لہنا دینا چکائے شاہ سلطانا بھوپ بھومکا میٹنہارا
 سلا، دُئی دوتی میٹ مٹائندا۔ جن بھگتاں پھرائے اپنا پلا، گر گوبند سنگ نبھائندا۔ بھاگ لگائے کایا کھلا، بیخ ت ویکھ دکھائندا۔ جوتی شبدی آپے رلا، پون
 سواسی آپ چلائندا۔ جوتی دیک آپے بلا، اگیان اندھیر مٹائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر،
 ستاں دیپاں ویکھ دکھائندا۔ ستاں دیپاں جوت اُجیار، ہر ساچا آپ کرائندا۔ لکھن دیپ پاوے سار، آپ اپنا میل ملائندا۔ کروچ تیری سُن پکار، ایک رُپ
 وٹائندا۔ پُشکر کرے ہاہاکار، گل وچ پلا پائندا۔ جنبو تیرا سچ پیار، دھرت مات گود بہائندا۔ سلمل داتا ہو اُجیار، اندھ اندھیر مٹائندا۔ سان ڈھیہہ پئے
 چرن دوار، نیتز نین مکھ شرمائندا۔ کُشا تیری ساچی کار، کرنی کرتا آپ کرائندا۔ ستاں دیپاں اک جیکار، ایک نعرہ لائندا۔ سبج تیرا سچ وہار، کرتا قادر
 آپ کرائندا۔ دھرنی دھرت نام اُجیار، دھرت دھول سہائندا۔ ست پُرکھ نرنجن بنھے دھار، ست رنگ نشانہ اک دکھائندا۔ آد جگادی کھیل اپار، آپ
 اپنا سگن منائندا۔ شاہو بھوپ سچی سرکار، دو جہاناں راج جوگ کمائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، جگت وجوگ
 آپ کرائندا۔ سنجوگ وجوگ ہتھ کرتار، جگ جگ وڈی وڈیائیا۔ جگا جگنتر پاوے سار، آپ اپنی رچن رچائیا۔ آپ اپائے آپے لئے سنگھار، سمرتھ پُرکھ
 وڈ وڈیائیا۔ کلج تیرا کوڑ پسا، میٹے جھوٹھی لشکر چھاپیا۔ مایا متا کر خوار، ہوئے ہنگتا گنی تت جلائی۔ لہنا دینا چکائے کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار، آسا ترشنا
 رہے نہ رانیا۔ نہ کوئی نار و بھچار، ساچا کنت پُرکھ اک منایا۔ غریب نمنا نہ کرے کوئی ہاہاکار، ڈکھ بُکھ نہ کسے ستایا۔ تن بستر کرے اک شنگار، راج راجان
 شاہ سلطان غریب نمناں ایک دھام بہایا۔ ایک چرن ایک پیار، ایک در دکھایا۔ ایک نام اک جیکار، ایک اکھر کرے پڑھایا۔ ایک برہم پاوے سار، پار برہم وڈی
 وڈیائیا۔ نہ مرے نہ پئے جم وچ سنسار، جوتی جوت کرے رُشانی۔ اگم اگمڑی کرے کار، پُرکھ اگمڑے کھیل کھلایا۔ ہڈ ماس ناڑی چڑے وسیا باہر، من مت
 بدھ نہ کوئی رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، سبج ساچا دھرت مات گود سوائیا۔ کلج تیرا وقت چکوانا، ہر ساچا

کھیل کھلائندا۔ سَچ ساچا مات دھراونا، لوک مات جنم دوائندا۔ شبد وچولا اک رکھاونا، سوہنگ ڈھولا ایکا گائندا۔ پُرکھ ابناشی سگن مناونا، ہر سنگت سنگ
 رلائندا۔ دوار بنک اک سُہاونا، ایکا بنک دکھائندا۔ ساچی سکھیا منگلاچار اک کراونا، رام راگ الائندا۔ نام نیز کجلا ایک پاونا، دُرمت میل گوائندا۔ دھرم
 دوارے دھام آپ سُہاونا، سچکھنڈ دوارا آپ سُہائندا۔ نہکرمی سچ کرم کماونا، کرم کانڈ نہ کوئی جنائندا۔ ہر دھرمی ہر دھرم دکھاونا، چرن پریتی اک
 سکھائندا۔ لکھ چوراسی جم کی پھاس کٹاونا، ڈھر دی داسی ویکھ دکھائندا۔ پتت پاؤن نام دھراونا، پتت پاپی پار کرائندا۔ بھیکھا دھاری بھیکھ باونا آپ وٹاونا،
 نہہکتنی جامہ پائندا۔ شبد سرتی شبد رام ملاونا، آپے در ساچا ویکھ دکھائندا۔ کاہن گوپی آپ نچاونا، منڈل راس آپ سہائندا۔ ایکا کلمہ آپ پڑھاونا، نبی رسول
 میل ملائندا۔ اللہ رانی تیل چڑھاونا، ہر ساچا کھیل کھلائندا۔ نانک منتر اک سناونا، نام ست سنائندا۔ گوہنڈ ڈنکا اک وجاونا، فتح رُوپ آپ ہو جائندا۔
 کلج تیرا بھیکھ چکاونا، کوڑی کریا میٹ مٹائندا۔ شاہ سلطاناں تختوں لاہنا، راج راجاناں خاک ملائندا۔ غریب نہانے گلے لگاونا، پھڑ باہوں اپنا سنگ
 نبھائندا۔ مُسلم ہندو سکھ عیسائی ایکا دھام بہاونا، کھتری براہمن شودر ویش ایکا رنگ رنگائندا۔ تلک للائی نہ کسے لگاونا، گل جنجوب نہ کوئی رکھائندا۔ ست
 دھرم نہ کسے مٹاونا، ایکا دھیر دھرائندا۔ کوڑی کریا نہ کسے کماونا، مارگ اک دکھائندا۔ کیس دسمیس دہ دشا نظری آونا، آپ اپنا کھیل کھلائندا۔ سمبل
 نگری ساچا گھر سُہاونا، آپ اپنا گڑھ سُہائندا۔ شبد کھنڈا تن لٹکاونا، جن ساچا ویکھ دکھائندا۔ سنت سنت گرگھ گرگھ نو کھنڈ پر تھی آپ بچاونا، جو جن رسن
 دھائندا۔ انحد شبد اک سناونا، تیجانین کھلائندا۔ ذئی دویتی میٹ مٹاونا، ایکا گھر بہائندا۔ پنچم ساچا منگل گاونا، اندر مندر ڈھولا آپ گائندا۔ آتم سیجا ویکھ
 دکھاونا، پھولن برکھا لائندا۔ ناری کنت میل ملاونا، گر چیل رُوپ سمائندا۔ سوہنگ شبد آپ جپاونا، جوگ جگت اک جنائندا۔ لوآں پُریاں نام ساچا گاونا،
 برہما وشن شو آپ جنائندا۔ دیوت سُر سیس نو اونا، چھتر دھاری نہ کوئی رکھائندا۔ بنک دوار اک دکھاونا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بیس
 پیساناؤں دھرائندا۔ بنک دوار ساچا گڑھ، ہر ہر آپ سُہائندا۔ سچکھنڈ دوار ویکھے کھڑ، دس کسے نہ آئندا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، رُوپ انُوپ آپ
 وٹائندا۔ اپنی و دیا آپے پڑھ، جگ جگ مات چلائندا۔ ہر گھٹ اندر بیٹھا وڑ، آپ اپنا رتھ چلائندا۔ مڑھی گور نہ جائے سڑ، ہونی ہون نہ کوئی کرائندا۔

سنت سہیلے ساچے پھڑ، گر گر چیلے ویکھ وکھائندا۔ کرتا کرنی آپے کر، آد جگاد جگ ویکھے اپنا گھر، دوسر در نہ کوئی رکھائندا۔ نہکلنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر دھر، دھرنی دھرت دھول آکاش پرکاش پُرکھ ابناش اک کرائندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب جیپیاں داداسی داس، دوس رین رین دوس سیوک سیوا آپ کمائندا۔

★ ۱۹ گھٹھ ۲۰۱۵ بکرمی نرنجن سنگھ دے گھر اُچی آبادی لدھیانہ شہر ★

گر کرپا سچ نام ہے، ہر جن آپ جنائے۔ امرت ساچا جام ہے، سنگر آپ پیائے۔ پورن کر نہارا کام ہے، نرگن نرگن ویکھ وکھائے۔ آپے وسے اپنے دھام ہے، جگت نیز دس نہ آئے۔ میٹنہارا اندھیری شام ہے، سچ چن چڑھائے۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا منتر نام درڑائے۔ ساچا نام ہر دوار، سنگر بوجھ بُجھائندا۔ جس جن دیوے کر پیار، ہوئے روگ گوائندا۔ کایا کرے ٹھنڈی ٹھار، پنچ تت نہ کوئی ستائندا۔ نو دوارے کر پیار، سکھمن ویکھ وکھائندا۔ ٹیڈھی بنک تیری دھار، تیرا سنگ رکھائندا۔ پاونہارا ساچی سار، آپ اپنا کھیل کھائندا۔ دُھن انادی ساچی دھار، گر پورا آپ وجائندا۔ پنچم میلا ایکا بار، ایکا در سہائندا۔ ڈو نگھی بھوری کر کر پار، کایا کوری ویکھ وکھائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا نام ور، ایکا نام درڑائندا۔ ایکا نام شبد اپار، ہر ہر آپ جنائندا۔ سنگر پورا بخشے چرن پیار، دوئی دوتی میٹ مٹائندا۔ کایا مندر اک مکان، نیز لوچن اک کھائندا۔ ساچا شبد سچی دھنکان، اپنا راگ سناائندا۔ امرت آتم پین کھان، ترشنا بھکھ مٹائندا۔ سر سرور اک مہان، کول نین آپ بناائندا۔ سرتی بالی پھڑ نادان، آپ اپنے انگ لگائندا۔ شبدی شبد شبد مہربان، ساچا روپ وٹائندا۔ بجر کپائی توڑ ٹڑان، ایکا گھر وکھائندا۔ آتم سیجا ہو پردھان، ایکا در سہائندا۔ جوتی نور دیپ نوران، نور نور ڈگگائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ویکھ وکھائندا۔ نام شبد سچ بھنڈارا، ہر ہر آپ ورتائندا۔ سنگر پورا بن ونجارا، لوک مات ویکھ وکھائندا۔ بھگت وچھل کر پیار، سادھاں سنتاں جھولی پائندا۔ گر سکھ ڈھیہہ پئے دوارا، کر کرپا ویکھ وکھائندا۔ میٹ مٹائے اندھ اندھیارا،

کوڑی کریا رہن نہ پائند۔ ست سنتو کھی دیپ اُجیارا، اک پرکاش کرائند۔ دیوے درس اگم اپارا، ساچا دھام سہائند۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، ایک اور ایک منتر بوجھ بُجھائند۔ نام منتر سچ درڑا، اپنا کرم کمایا۔ ہرجن ساچا ویکھ وکھا، اکھر وکھر اک پڑھایا۔ بحر کپائی توڑ تڑا، بیچ وکار ستھر ہیٹھ وچھایا۔ ساچے پوڑے آپ چڑھا، چوتھے پد سمایا۔ آتم برہم ویکھ وکھا، پاربرہم سرنایا۔ پورن کم آپ کرا، کرنی کرتا ناؤں رکھایا۔ ویکھ وکھانے دو جہان، آپ اپنا بردھ کمایا۔ دیونہارا ساچا تھاں، اگم اگمڑا تھان سہایا۔ اکھ اگوچر بے پرواہ، آپ اپنا میل ملایا۔ ہرجن میلا ساچے تھاں، سچ دوارا اک وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا نام ور، جگت ویدیا نہ کوئے پڑھایا۔ نام دات وڈ کرامات، ہرجن جھولی پائی۔ دیونہارا ساچی دات، پاربرہم وڈی وڈیائی۔ چرن کول بندھائے ساچانات، ساچی سکھیا اک سمجھائی۔ ورن گوت نہ کوئی ذات پات، راج راجان راؤ رنک نہ کوئے اکھوئی۔ ویکھنہارا اک اکانت، گھر گھر ویکھے پھیرا پائی۔ دوس رین رہیا جھات، آلس نندرا وچ نہ آئی۔ کھولنہارا ایک ہاٹ، بند کواڑا آپ گھلایا۔ آپے ہوئے پاکی پاک، پتت پاؤن ناؤں دھرائیا۔ دو جہاناں سجن ساک، ساک سین آپ ہو جائیا۔ شبد چڑھائے ساچے راک، ایک آسو آپ دوڑایا۔ گرگھ چڑھے مار پلاک، آپ اپنے سنگ سمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، ایک نام آپے رہیا سٹائی۔ ساچا نام کایا مندر، ہر ہر آپ ٹکایا۔ کسے ہتھ نہ آئے گورکھ مچندر، اُچے ٹلے پھیرا پایا۔ لکھ چوراسی بھوئندی بندر، نانک کسیرا ویکھ وکھایا۔ کرے پرکاش اندھیری کندر، اک گیان درڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ دوارا اک سہایا۔ نام دات دھر درگاہ، ایک ایک وکھائی۔ سنگر پورا دیوے سچ صلاح، ساچے گھر وے ودھائی۔ جگت کتیا صفت صلاح، صلاحی جنایا۔ بن سنگر پورے کوئی نہ سکے وکھا، بھلی سرب لوکائی۔ کایا مندر آپ ٹکا، آپے بیٹھا کڈا لائی۔ اپنی ہتھیں آپ دے ورتا، جگ جگ وڈی وڈیائی۔ سنت سہیلے آپ اٹھا، اپنی رچن جنایا۔ راگ انادی اک الا، عقل کلا ہو جائیا۔ برہم برہادی کھوج کھجا، پاربرہم ویکھ وکھائی۔ موہن مادھو مادھی بھو گھلا، ہرجن ساچے لئے ترائیا۔ رسن وادی آپے گا، ہر کا نام بھو نہ پائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن دیوے اپنا ور، ایک نام جھولی پائی۔ نام وست شبد انمول، سنگر پورا ہتھ وکھائند۔ اپنے کڈے آپے تول، ہرجن جھولی پائند۔ اپنا چندر آپے کھول،

آپے ویکھ وکھائندا۔ آپ وجائے اپنا ڈھول، آپے آپ سٹائندا۔ اپنا اکھر آپے بول، آپ اپنے وچ ٹکائندا۔ گرسکھ کایا کرے چوہل، کایا چولی پھول
 بھلائیندا۔ سرتی شبدی جائے مول، ساچا نام آپ اپائندا۔ اٹا کرے ناہ کول، ہر امرت جھرناکھ جھرائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 دیونہارا ساچا ور، ساچا نام آپ ورتائندا۔ نام انمول اُچ مینار، ہر ہر آپ ٹکایا۔ ویکھے وگسے پاوے سار، الکھ اگوچر بھیس وٹایا۔ نیتز دسے نہ وچ سنسار،
 جگت نیناں دس نہ آیا۔ رتی کیسر نہ کوئی دھار، تلک لٹ نہ کوئی وکھایا۔ نیوں نیوں کرے نہ کوئی نمسکار، پنج تت سیس نہ کوئی جھکایا۔ من مت نہ ہاہاکار،
 بدھ بیک نہ ویکھ وکھایا۔ پنجاں تتاں وسیا باہر، ترے گن پلو نہ کسے پھڑایا۔ برہما وشن رہے وچار، شو شکر سیس جھکایا۔ کروڑ تیتیا ہاہاکار، دوس رین رہے
 گر لایا۔ لکھ چوراسی و ہندی دھار، ہر کارپ دس نہ آیا۔ پار برہم بے انت بے عیب پروردگار، رام رچیم آپ اھوایا۔ ست پُرکھ زرنجن ساچی کار، کرتا
 پُرکھ آپ کرایا۔ نام کرائے اک وپار، ونج وپارا ناؤں دھرایا۔ جوتی سٹ کر اُجیار، شبدی ناؤں دھرایا۔ شبد گرسچ جیکار، زرنجن دھار آپ وہایا۔ سرگن
 ساچے کر پیار، کایا مندر میل ملایا۔ دس نہ آئے نو دوار، چو جنت ہوئے ہلکایا۔ جو جن سنگر پورے ڈھیہ پئے دوار، کر کرپا میل ملایا۔ نام دست ہٹ
 بازار، چو داں لوک پھول بھلایا۔ آون گون پاوے سار، ترے بھون ڈیرہ ڈھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایک برہم جنایا۔
 نام دھن سچ خزینہ، ہر ہر ہتھ رکھایا۔ سنگر پورا دیوے ہو مہربانا، لوک مات ویکھ وکھایا۔ دھرم دھرم جھلائے اک نشانہ، برہمنڈاں کھنڈاں پھیرا پایا۔
 آپے ہوئے جانی جانا، جانہار ناؤں رکھایا۔ اپنے نام کرے آپ پچھانا، روپ رنگ نہ کوئی وکھایا۔ ایک دھن اک ترانہ، ایک راگ الایا۔ ایک مستی مست
 مستانہ، آپ اپنا در سہایا۔ آپے بنھنہارا گانا، ایک سگن منایا۔ ساچے مندر ہو پردھانا، دسم دوا ری ڈیرہ لایا۔ شاہو بھوپ ہر سلطانا، سچ سنگھاسن اک وچھایا۔
 دیک جوتی جگے مہانا، اٹھے پہر ڈمگایا۔ سُن اگئی ویکھ وکھانا، آپ اپنا روپ وکھایا۔ سچھنڈ ہو پردھانا، ایک راگ الایا۔ الکھ اگوچر کھیل مہانا، آپ اپنا رہیا
 کرایا۔ اگم اگمڑا دو جہاناں، ناڑی چڑا نہ کوئی بنایا، ست پُرکھ زرنجن شاہ سلطانا، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ ایک نام کر پردھانا، لکھ چوراسی مندر اندر آپ ٹکایا۔
 سرت سوانی بالی بالا، بالی بالا رہے ترایا۔ جوت زرنجن جوت جوالا، اگنی تت وکھایا۔ لہنا دین چکائے کال مہاکالا، جگت بھنڈار بھرایا۔ ساچا نام سنگر سچ

دوشالہ، گرگھ ورلے تن پہنایا۔ پھل لگائے کایا ڈالا، امرت میوہ اک کھوایا۔ جگ جگ چلے اوٹڑی چالا، چال نرالی اک رکھایا۔ ساچی ویکھ دھرم
 دھرمسالہ، دھر مندر اک سہایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا نام ور، کرپاندھ کرپا دئے کر، چھمن چھمن پار اتار آپ کرایا۔ سنگر
 پورا ہر سمرتھ، سنگر پورا آپ اکھواندا۔ دیونہارا نام وتھ، جن بھگتاں جھولی پاندا۔ نام جنائی مہما اکھ، کتھنی کتھ نہ کوئی کتھاندا۔ آپ چڑھائے ساچے
 رتھ، رتھ رتھوہی ناؤں دھراندا۔ پیچ وکارا دیوے متھ، نام کھنڈا اک چکاندا۔ ہوئے ہنگتا جوٹھا جوٹھا بُرج جائے ڈھٹھ، ساچا مندر اک سہاندا۔ لہنا
 دینا چکائے تیرتھ اٹھسٹھ، پوجا پاٹھ نہ کوئی رکھاندا۔ اٹی گیڑے آپے لٹھ، من پنکھی دہ دشا نہ دھاندا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، گھٹ بھیترویکھ وکھاندا۔
 ترے گن نہ تپے گنی مٹھ، پیچ تت میٹ مٹاندا۔ ایکا دیوے دھیرج جت، ست سنتو کھ رکھاندا۔ رکھنہارا ساچی پت، کملاپت ناؤں رکھاندا۔ انتم نیج
 پیچے ساچے وت، کایا کھیڑا ویکھ وکھاندا۔ لیکھے لائے بوند رکت رت، جس جن دیا کماندا۔ امرت آتم ساچا جھٹ، پیچ کیاری ہری کراندا۔ دئی دوتی
 میٹے پھٹ، ایکا برہم وکھاندا۔ ہر جن وکھائے ساچے ہٹ، قیمت کرتا آپے پاندا۔ جگے جوت کایا مٹ، جوت نرنجن سیوالاندا۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے نام ور، آتم جھولی برہم پاربرہم آپ بھراندا۔ جو جن منگے بن بھکھار، آتم برہم جنایا۔ شبدی دیوے شبد بھنڈار، مل
 کوئے نہ لایا۔ انتر آتم اک پیار، چرن کول درسایا۔ ناتائے جگت میت مرار، مات پت بھائی بھین، ساک سین کوئی دس نہ آیا۔ نظری آوے سانجھا
 گھر بار، بیٹھا الکھ جگایا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ڈھیہہ ڈھیہہ پین چرن دوار، من مت رہی شرمایا۔ جگت ترشنا بھکھ دئے نوار، ساتک ست ست
 ورتایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن دیوے نام ور، آپ اپنے وچ ملایا۔ ملے میل ہر گوہند، گر پورا دیا کماندا۔ مٹاونہارا سگلی
 چند، چنتا چکھانہ کوئی وکھاندا۔ گرگھ اُپجائے اپنی بند، ست انادی ناؤں دھراندا۔ داتا دانی گنی گہند، گہر گبھیہر سماندا۔ آد جگاد سدا بخشنند، پتت پاپی
 آپ تراندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے نام ور، سچکھنڈ دوار اک سہاندا۔ نام ور دھر فرمانا، ہر جن آپ جنایا۔ میل

ملائے سری بھگوانا، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ ایک مندر اک مکانا، ایک بیٹھا آسن لائیا۔ دیکھنہارا دو جہاناں، دس کسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
کرپا کر، جن بھگتاں بنھے ساچا نام گانا، تندن تند نہ کوئی تڑائیا۔

مائنس جنم لیکھے جائے لگ، ہر سنگت آپ ترائیا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے گت، جو جن آئے سرنائیا۔ ساچا دیک جوت رہیا جگ، نہ سکے کوئے بُجھائیا۔
جگت ترشنا میٹے اگ، بخشے چرن سرن سچی سرنائیا۔ سوہنگ شبد بنھے گل ساچا تگ، اُپر شاہ رگ آپ ہو جائیا۔ جس در سہائے اپنا پگ، پتت پاپی سنگ ترائیا۔
ہر جن ساچی منگ رہے منگ، دوس رین راہ تکائیا۔ لیکھے لائے سورا سرگ، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ دیوے مان جگت جگ، درگاہ ساچی ہوئے سہائیا۔
گرگھ ہیرا ساچا تگ، سیس تاج آپ جڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت ویکھ دکھائیا۔ ہر سنگت ہر جائے تار، لوک مات وجے
ودھائیا۔ جن بھگتاں سنے در پکار، دوس رین ویکھ دکھائیا۔ سگلا میت ایکنکار، زِگن نور آپ در سائیا۔ پاربرہم گر لے اوتار، آد جگاد ویس وٹائیا۔ ساچے
سجن میت مُرار، جو تھے جگ کرے کُرمائیا۔ شبد وچولا دُھر دربار، ایکا دئے صلاحیا۔ نام ڈھولا سچ جیکار، سوہنگ آپ سنائیا۔ ایکا تولا بے عیب پروردگار،
آپے تولے سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت بیڑا بنھے لائیا۔ ہر سنگت بیڑا آپے بنھے، اپنے کندھ اٹھائندا۔ دھرم رائے
نہ دیوے ڈن، پتر گپت نہ حساب دکھائندا۔ لاڑی موت نہ چاڑھے چن، جگت دوار نہ سگن منائندا۔ میل ملاوا ساچے تن، پنچت آپ سہائندا۔ جس
جن کڈھے اپنا جن، جن جننی لیکھے لائندا۔ راگ سنائے ایکا کن، جگت ویراگ مٹائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کجگ تیری اتم ور،
آپ اپنی کل ورتائندا۔ کل ورتتا ہر بھگوانتا، ایکا نور جگائیا۔ ہر سنگت دکھائے ساچی سنگتا، ست سروپ سمائیا۔ آپ بنائے اپنی بنتا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔
گر سگھ دوجے در نہ ہوئے منگتا، منگن بھگھیا در نہ جائیا۔ کایا چولی سنگر پورا آپے رنگدا، رنگنہارا ساچا ماہیا۔ توڑنہارا گڑھ ہنگتا، سو پُرکھ زرنجن ناؤں رکھائیا۔
مائنس جنم نہ ہوئے بھگنتا، جو جن نیز لوچن نین درشن پائیا۔ میل ملاوا ساچی سنگتا، رکھی مُنی رہے راہ تکائیا۔ جوں نانک انگ لایا انگدا، ہر سنگت آپ

لگائی۔ امرت دھار وہائے ساچا گنگتا، گنگا گوداوری رہی شرمائی۔ جو جن در دوارے آئے منگتا، پورن اچھیا پورن گر آپ کرائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، سگلا سنگ نبھائی۔ سگلا سنگ ہر رگھناتھ، ہر سنگت سنگ نبھائندا۔ نام چٹھائے ساچے راتھ، کلج اتم آپ چلائندا۔ لہنا دینا چکائے سیاں ساڈھے تن تن ہاتھ، پورب لہنا جھولی پائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، درس دکھائے ساچے نیئاں، نین نیئاں وچ کائندا۔ نین ویکھے ساچے نیئاں، جوتی جوت سمائی۔ آد جگاد ایکارہنا، ایک ہتھ وڈیائی۔ ہر سنگت ہر چرن دوارے بہنا، سچھنڈ دوارا اک دکھائی۔ لوک مات گر سنگر شبدی مٹیا کہنا، سگلی وست تجائی۔ ساچے مندر دھام اکٹھے ایکارہنا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت دتا ایک ور، آون جاون لکھ چوراسی جم کی پھاسی، پھندن پھند کٹایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہلنک نرائن ز اوتار، اچرج کل اپنی آپ ورتایا۔

★ ۲۰ مگھ ۲۰۱۵ بکرمی لال سنگھ دے گھر لدھیانہ شہر ★

ہر نام رس پایا، ہر ہر چرن دوار۔ سنساروگ چکایا، مٹیا اندھ اندھیار۔ کایا مندر اک سہایا، دیپک باقی کر اجیار۔ ایک دوجا بھو چکایا، تیجانین اگھاڑ۔ جوتھے پد سمایا، میٹ مٹائے پنچم دھاڑ۔ چھیواں گھر دکھایا، ستوں ست پڑکھ نرنجن پوڑے دیوے چاڑھ۔ اٹھاں تئاں لیکھا مکایا، نو در کرائے پار۔ دسم دواوری آپ گھلایا، آپ اپنی کرپا دھار۔ امرت اتم جل بھرایا، سانک ست ست ورتار۔ ساچی سیجا ویکھ دکھایا، اتم انتر اک پیار۔ جگت بسنتر میٹ مٹایا، میل ملاو میت مرار۔ آپ اپنا روپ درسایا، نرگن جوتی کر اجیار۔ سرگن سرگن سنگر لیکھے لایا، سچ دھرم اک جیکار۔ کرم گکرماں میٹ مٹایا، جنم جنماں دے سدھار۔ ورن گوت نہ کوئی اپایا، اتم برہم اک پیار۔ کایا چوٹ تن لگایا، شبد شبدی اک دھنکار۔ برہمنڈاں کھوج کھجایا، لوآں پڑیاں پاوے سار۔ کلج اتم ویس وٹایا، نہہلنکی لئے اوتار۔ راؤرنکاں آپ اٹھایا، سرشٹ سبائی کرے خبردار۔ ہر جن ساچے میل ملایا، اک سہائے بنک دوار۔ پورن لہنا جھولی پایا، ساچا بھریا نام بھنڈار۔ تخت تاج اک دکھایا، نرگن روپ نرنکار۔ سیس تاج اک سہایا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے

لئے ور، گھر میلا کنت بھتار۔ کنت بھتار میتڑا، ایکا ایکنکار۔ گرگھیاں وسیا چیتڑا، دوس رین پیار۔ اٹھے پہر ٹھنڈا سیتڑا، سائتک ست روپ کرتار۔ وسے دھام اک اتیتڑا، تھر گھر سچے دربار۔ کرے کرائے پتت پنیترڑا، پتت پاؤن کرپا دھار۔ نہ کوئی مندر نہ مسیتڑا، کایا مٹھ گرودوار۔ دیوے نام شبد انڈیٹھڑا، لیکھا لکھ نہ سکے وچ کوئی سنسار۔ مات جنم ہر جن جیتڑا، نیتزین لوچن کرے درس دیدار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیلے اگم اپار۔ اگم اگمٹرا ہر ہر کھیلا، ہر ہر آپ جنایا۔ ابناشی کرتا سنتگر میلا، گرگر ویس وٹایا۔ آد جگادی ساچا چیلہ، شبدی ست اُپجایا۔ دو جہاناں سچ سہیلا، نرگن نور درسایا۔ برہمنڈاں کھنڈاں اک اکیلا، جیرج انداں ڈیرہ لایا۔ آپے جانے اپنا ویلا، اپنی رچنا آپ رچایا۔ اپنے در آپے چاڑھے تیلہ، آپ اپنا سگن منایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرنی کرتا ناؤں رکھایا۔ کرنی کرتا ہر نرنکار، کرنہار اکھواسندا۔ ہر جن ساچے پاوے سار، گھر ساچا ویکھ وکھاسندا۔ محل اٹل اُچ مینار، آپ اپنی بنت بناسندا۔ سنت ساجن میت مرار، غریب نوازن ویکھ وکھاسندا۔ دیس ماجھن ہو اُجیار، آپ اپنی کھیل کھلاسندا۔ لکھ چوراسی رچیا کاجن، ساچا در سہاسندا۔ گرگھ ساچے مارے واجن، سرتی سرت شبد اُٹھاسندا۔ شاہو بھوپ وڈ راج راجن، سچ سکدار آپ اکھواسندا۔ ہر جن ساچے رکھے لاجن، سر سمرتھ ہتھہ رکھاسندا۔ آپ چلائے جگت جہازن، چار درناں آپ چڑھاسندا۔ بھیکھ پکھنڈا کھولے پاجن، جوٹھ جوٹھ میٹ مٹاسندا۔ چٹے آسو چڑھیا تازن، لوآں پُریاں آپ دوڑاسندا۔ آپے شاہ بانیاں ہوئے مہاجن، ہٹ ہٹوانا ناؤں رکھاسندا۔ آپے مسجد بانگ دئے نمازن، آپ اپنی سیوا لاسندا۔ آپے تنک للائی رچیا کاجن، کایا ماٹی ویکھ وکھاسندا۔ آپے ہوئے تیرتھ تاٹن، تٹ کنارہ پھیری پاسندا۔ آپے گرنٹھ پنٹھ اوکھا گھاٹن، آپ اپنا راہ چلا سندا۔ آپے جانے اپنی واٹن، آپے پنڈھ نمکاسندا۔ گرگھ ورلے امرت آتم رس ایکا چاٹن، امرت دھار گھ چوائیندا۔ دُئی دوتی پردے پاٹن، نین اک گھلاسندا۔ چوتھے گھر شاہو شاباشن، شاہ سلطاناں میل ملا سندا۔ پنچم میت پُرکھ ابناشن، پاربرہم ناؤں دھراسندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، آپ اپنا ڈنک وجاسندا۔ ایکا ڈنک ہر بھگوانا، ایکا ایک وجایا۔ آپ سنائے دو جہاناں، آپ اپنی کل ورتایا۔ لوآں پُریاں کھیل مہانا، نو کھنڈ ویکھ وکھایا۔ سرشٹ سبائی ہو پردھانا، ایکا نعرہ لایا۔ ویکھ وکھائے وید پُرانا، انجیل قرآناں پھول بھلایا۔ کھانی بانی اک نشانہ، ایکا رہیا اُٹھایا۔

شبدی شبد دُھر فرمانا، دیونہارا نام خُدا ئیا۔ کلمہ نام ہوندا ہانا، اُمت اُمتی رہیا سنا ئیا۔ شاہ رفیق مہربانا، رباب احباب آپ وجا ئیا۔ رام رحیم اک ٹکانا، ایکا گھر بہا ئیا۔ نام ست نوجوانا، ساچی فتح گجا ئیا۔ سو پُرکھ نرنجن وڈ بلوانا، ہنگ برہم آپ ہو جا ئیا۔ چار ورنان ایکا رُوپ درشنا، دُو جی وست نہ کوئی رکھا ئیا۔ کھیلے کھیل گوپی کاہنا، منڈل منڈپ راس سہا ئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کجگ تیری اتم ور، اکھ نرنجن ایکا اپنی اکھ جگا ئیا۔ اپنی جگا آپ اکھ، آپے آپ سنا سندا۔ اپنے گھر ہو پرتکھ، آپ اپنا ویکھ وکھا سندا۔ آپ اپنا لئے رکھ، آپ اپنا مارگ لائندا۔ آپ اپنا کریا وکھ، لوک مات راہ تکا سندا۔ گرگھاں بھانڈا بھرے خالی سکھ، نام بھنڈار اک ورتا سندا۔ لکھ چوراسی مارے جھکھ، گر در نہ کوئی درسا سندا۔ پنج وکارا نکیل نک، چاروں کُنٹ پھرا سندا۔ تیرتھ تتاں رہے تک، نرمل نیر نہ کوئی پیسا سندا۔ جگت ابھیاں گیا تھک، ڈو نگھی بھور نہ کوئی لنگھا سندا۔ سنیاں ویراگ پھل گیا پک، نہ کوئی توڑ تڑا سندا۔ پرگٹ ہو داتا سورا سربگ، آپ اپنا کرم کما سندا۔ گر سکھاں ایکا راہ ساچا دس، جگت کریا میٹ مٹا سندا۔ ہر دے اندر آپے وس، چرن پریتی اک سکھا سندا۔ ویکھ وکھائے نس نس، نو دوارے پنڈھ مکا سندا۔ آپے رُوپ کوٹن کوٹ رو سس، آپ اپنا نین گھلا سندا۔ ہر جن ہر ہر ہو یا وس، در درویشا پھیری پا سندا۔ ۹۶۱ کرم کانڈ دیوے جھس، آپے چرنان ہیٹھ دبا سندا۔ ترے گن مایا نہ لئے ڈس، ممتا موہ چکا سندا۔ اک پیائے ساچا رس، اپنے ہتھ جام رکھا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، ایکا شبد سنا سندا۔ ایکا شبد چوٹھا پد، ست پُرکھ نرنجن آپ رکھا ئیا۔ ہنگ برہم پار حد، جس جن رسنا گیا۔ سچھنڈ دوارے آپے صد، چرن کول آپ بہا ئیا۔ امرت پیائی ساچی مد، دوس رین نمار رکھا ئیا۔ وشنو ونسی ساچی جد، ایکا برہم درسا ئیا۔ اپنا بھار آپے لد، گرگھ ساچے رہیا اٹھا ئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کجگ تیری اتم ور، ایکا منتر نام درٹا ئیا۔ سسا شبد پُرکھ سلطان، ایکا رُوپ درسا سندا۔ داتا دانی مہربان، ایکا گھر وکھا سندا۔ اُپر ہوڑا دھر نشان، پار برہم آپ چلا سندا۔ باہا حرص مٹے جہان، سسا سنگر ویکھ وکھا سندا۔ ٹپی بنے اک مہان، چاروں کُنٹ لکھ بند وکھا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دوئے دوئے اکھ ویکھ وکھا سندا۔ دوئے اکھ دوئے دھار، دوئے رُوپ سما ئیا۔ نرگن نرگن ایکا پیار، ایکا گھر وسایا۔ سنگر کھیلے کھیل اگم اپار، گر گر ویس وٹا ئیا۔ گر گر منگے منگ بھکار، سنگر جھولی پایا۔ دوہاں وچولا آپ کرتار، نرگن نور

کرے رُشَنایا۔ شبد ڈھولا پر اپار، آپ اپنا آپے گایا۔ نانک تولا ہر گِردھار، سچھنڈ دوارے اک دکھایا۔ بدلیا چولا انتم وار، کلجک ویس وٹایا۔ انتم مولا سرب سنسار، دس کسے نہ آیا۔ دھرنی دھرت دھول ہو اُجیار، گرگھ ساچے لئے جگایا۔ امرت آتم پائل کھنڈے دھار، گر گوہند آپ پیایا۔ ساچی سکھی کر تیار، والوں نکئی آپ جنایا۔ مُنی رکھی نہ پاؤن سار، ہر کاشبد دس نہ آیا۔ دھر دی لیکھ لکھی آپ کرتار، آپے ویکھن آیا۔ سوہنگ شبد شبد جیکار، گر چیلارو پ وٹایا۔ ہنگ برہم اک ادھار، گوہند پُرکھ اکال منایا۔ نانک ڈھیہہ پئے دوار، نرگن درشن پایا۔ ایک شبد آپ وچار، رسنا جھوانہ کوئے ہلایا۔ بتی دند نہ کوئی دھار، پنخ تت نہ کوئی اُپایا۔ سچھنڈ دوارے رہیا پکار، میں تیرا توں میرا، تیرا میرا بھو نہ رایا۔ پُرکھ ابناشی کرپا دھار، گر نانک ایہہ جنایا۔ تیرا میرا سچ پیار، سچ سسگھاسن آسن لایا۔ کلجک جیو نہ پان سار، بھگتی بھگت نہ کوئی درڑایا۔ انتم کلجک ویکھ وچار، آپ اپنا روپ وٹایا۔ نہہکنک لئے اوتار، شبدی شبد سمایا۔ شبد گن اپر اپار، ہر ساچا ویکھ دکھایا۔ گرگھماں دیوے لوک مات کر اُجیار، آپ اپنا کھ چھپایا۔ کھچی جائے وارو وار، آؤندا جاندا دس نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک شبد ایک گر، لیکھا لکھنہار دھر، لوک مات مار جھات، اک اکانت، سنجوگ و جوگ آتم رس ساچا بھوگ، پار کرائے تیناں لوک، سوہنگ سچ سلوک، جس جن رسنا گایا۔

★ ۲۰ مگھ ۲۰۱۵ بکرمی دھنا سنگھ دے گھر پنڈ ڈھیہہ پئی ضلع لدھیانہ ★

پُرکھ اکال سرب جگ پیتا، ایک اینکاریا۔ آد جگاد جگ جگ ریتا، کرتا پُرکھ آپ چلا رہیا۔ بیٹھارہے اک اتیتا، ابناشی پُرکھ ناؤں دھرا رہیا۔ نہ کوئی دیہرا مندر مسیتا، تھر گھر ساچے ڈیرہ لا رہیا۔ ایک روپ ٹھانڈا سیتا، ست سنتو کھ سما رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے انک سما رہیا۔ اک اکل اینکار، عقل کلا اکھوائیا۔ آد جگادی ہر اوتار، پار برہم ویس وٹایا۔ نر نرائن کھیل اپار، آد نرنجن وڈ وڈیائیا۔ جوتی نور کر اُجیار، درد دکھ بھے بھجن ناؤں رکھائیا۔ سرشٹ سبائی ساچا سجن، ایک ایک آپ ہو جائیا۔ لکھ چوراسی کرائے محن، چرن دھوڑ آپ دکھائیا۔ سنت سہیلا پردہ کجن، آوے

جاوے دُھر درگاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرُگن نور کرے رُشانیا۔ نرُگن داتا ہر بے انت، ایکارُپ سماندا۔ آپ اپائے ساچے سنت، سنت سہیلا آپ اکھواندا۔ آپ بنائے ساچی بنت، آپ اپنا کرم کماندا۔ آپ چلائے اپنا منت، آپ اپنا نام درڑاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کھیل کھلاندا۔ کھیلے کھیل ہر بھگوانا، عقل کلا کل دھاریا۔ آد پُرکھ مہربانا، دو جہانا پاوے ساریا۔ اگم اگمرا دھام سہانا، الکھ نرنجن ویکھ وکھا رہیا۔ سچکھنڈ دوارے بیٹھ مردانہ، آپ اپنا ویکھ وکھا رہیا۔ لوآں پُریاں اک بنا، ایکآپ اڈا رہیا۔ ایکاشبداک ترانہ، ایکاراگ سنا رہیا۔ ایکاشن کھیل مہانا، آکار ساکار بنا رہیا۔ برہما ویکھے مار دھیانا، نا بھی کول کُملا رہیا۔ امرت آتم پینا کھانا، ترشنا بھکھ مٹا رہیا۔ آتم انتر اک گیانا، ایکانام جنا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹا رہیا۔ ویس وٹنا دُھندوکار، نرُگن نور اُپایا۔ شو شکر ہر کر پیار، جٹا جوٹ ویکھ وکھایا۔ باسک تشکا گل گل ہار، ہتھ ترسول پھڑایا۔ ویکھے وگے پاوے سار، نادانادی آپ ہو جایا۔ برہم برہمادی کھیلے کھیل اپار، پاربرہم وڈ وڈیایا۔ آدجگادی ساچی دھار، جگ جگ آپ کرایا۔ دیوے داد نام ادھار، ایکاست رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا میلا ساچے گھر، ترے ترے ویس وٹایا۔ ترے ترے تیرا ساچا ویس، تریلوکی آپ بنایا۔ پاربرہم پر بھ سدا ادیس، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ جوت نرنجن ہر پرویس، اپنی بنت بنایا۔ آپے جانے اپنا ویس، اپنا آپ درسایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کل ورتایا۔ کل دانا ہر مہربانا، ایکا ایکناریا۔ کھج کھیلے کھیل مہانا، پنچم میل ملا رہیا۔ پنچم پنچم کر پردھانا، پنچم ساچا جوڑ جڑا رہیا۔ پنچم راگ اک ترانہ، ایکادر وکھا رہیا۔ پنچم ویکھے پد نربانا، ایکاکھ سہا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی دھیر دھرا رہیا۔ جگ جگ دھیر ہر دھرنتا، دھرنی دھول سہاندا۔ میل ملاوا ساچے سنتا، سنت سہیلا آپ اکھواندا۔ لکھ چوراسی مایا پائے بے انتا، دس کسے نہ آسیندا۔ مہا جگت گنتا، لیکھا کھت نہ کوئی رکھاندا۔ سنجگ تریتا دوا پر بنائی بنتا، کھج سنگ رکھاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری انتم ور، اک مردنگ ساچا شبد وجاندا۔ نام مردنگ ساچا ڈھولا، ہر ہر آپ سنا یا۔ پُریاں لوآں پردہ کھولا، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ گرنانک بنیا ساچا تولا، ایکاکنڈا ہتھ اٹھایا۔ کوڑ گُریارا کڈھے پولا، بھیکھ پکھنڈا رہے نہ رایا۔ جوتی جامہ بدلایا

چولا، نرگن نور کرے رُشائیا۔ بھگت سہیلا وسیا کولا، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ منمکھاں وسے سدا اولہا، دوس رین نہ نظری آئیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک دیکھے سرب لوکائیا۔ کلجک تیرا ساچا راہ، ہر ہر دیکھ دکھائندا۔ شبد گر بے پرواہ، اپنا آپ رُپ وٹائندا۔ نو کھنڈ پر تھی دیکھے تھاون تھان، ستاں دیپاں پھیری پائندا۔ چار ورنان لئے جگا، برن اٹھاراں آپ ہلائندا۔ سادھاں سنتاں اٹھ گھلا، آلس نندرا مول چکائندا۔ ایک ڈھولا ساچا گا، ایک شبد سٹائندا۔ اپنا ناؤں مولآ آپ دھرا، اللہ رانی میل ملائندا۔ پروردگار بے عیب خُدا، حق حقیقت دیکھ دکھائندا۔ چوواں طبق نہ ہوئے جُدا، خالق خلق وچ سٹائندا۔ اپنا فرض کرے ادا، سچ عدالت اک دکھائندا۔ رام نامہ رُپ وٹا، آپ اپنا ویس دھرائندا۔ نام بنسری اک وجا، کاہنا کرشنا کھیل کھلائندا۔ چار یاری سنگ محمد لئے رلا، عیسیٰ موسیٰ آپ سٹائندا۔ نام ست منتر درڑا، نانک سنگر سو جھی پائندا۔ ساچے پوڑے آپ چڑھا، چار ورنان میل ملائندا۔ مٹھے کوڑے رس بنا، امرت آتم جام پائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری انتم ور، آپ اپنا کھیل کھلائندا۔ نام شبد وست اپار، نانک ہتھ رکھائیا۔ چار ورنان ہر بھنڈار، ایک رہیا ورتائیا۔ ایک جوتی دیپ اُجیار، ایک کرے رُشائیا۔ ورن گوتی وسیا باہر، ساچی جوتی اک دکھائیا۔ تن لنگوٹی نہ کوئی بھکھار، تیک للاٹ نہ کوئی دکھائیا۔ ساچی ہائی وچ وپار، ایک شبد وکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری انتم ور، ایک بوُجھ بُجھائیا۔ ایک نام اک وپار، ایک گر کرائندا۔ ایک شبد اک جیکار، ایک ہر ہر لائندا۔ ایک جوت اک اُجیار، ایک دیپ جگائندا۔ ایک رُپ دس اوتار، گو بند ناؤں دھرائندا۔ ایک کھنڈا تیز کٹار، چنڈ پر چنڈ دکھائندا۔ ایک بستر تن شنگار، پنچم میل ملائندا۔ ایک امرت کر تیار، چرن چرنودک گھ چوائیندا۔ ایک پنچم سچ پیار، اُوچاں نیچاں میل ملائندا۔ انتم ڈھیہہ پئے دوار، آپ اپنا سپیس جھکائندا۔ پُرکھ ابناشی تیرا سٹ ڈلار، تیری کریا دیکھ دکھائندا۔ تیرا رُپ کر تیار، مچھ داہری کیس لگائندا۔ آپے وسیا سب تو باہر، دس کسے نہ آئیندا۔ دیکھنہارا سر جنہار، آپ اپنا نین گھلائندا۔ کلجک انتم اترے پار، جھوٹا جگت گر لائندا۔ سرشٹ سبائی دھندوکار، اندھ اندھیر دکھائندا۔ ماتا پتر سچ بھتار، ناری کنت رُپ دکھائندا۔ بھین بھئیآ نہ کوئی پیار، دُرچار سرب ورتائندا۔ ناری نہ ہوئے وچھار، ساچی سچ نہ کوئے ہنڈھائندا۔ جو دھا سوربیر نہ کوئے بلکار، دھرم جیکار نہ کوئی لگائندا۔ ساچا ورن نہ دسے وچ سنسار، شکر برن اک

جنا سندا۔ راؤ رنگ ہوئے خوار، شاہ سلطان نہ دھیر دھرا سندا۔ راج راجانا جھوٹھ دربار، سچ سچ نہ کوئے درتا سندا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہوئے ہنکار، بیخ تبت
گرلا سندا۔ آسا ترشنا کڈھے ہاڑ، نیز رو رو نیروہا سندا۔ سادھ سنت نہ کوئے سہائی جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، گر در مندر مسجد مٹھ در دوار ویکھ وکھاندا۔ پھیری
پائے آپ اٹھسٹھ، اپنا ست رکھاندا۔ پاربرہم پورب کر اکلھ، کلجگ اتم ویکھ وکھاندا۔ جگ جگ گیرنہارا لٹھ، اپنا گیرا آپ بھواندا۔ جوتی جوت سرپ
ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویکھ وکھاندا۔ کلجگ اتم جھوٹھ پساہ، چاروں گنت اندھیاریا۔ نہ کوئی دسے سچ وبار، مایا موہ ہنکاریا۔ سادھ سنت نہ کوئی
دھار، اتم برہم نہ کوئی جنا رہیا۔ نہ کوئی کھولے بند کواڑ، تیجانین نہ کوئی اگھاڑیا۔ چوتھے پد نہ دیوے واڑ، پاربرہم نہ کوئے ملا رہیا۔ انحد نہ کوئی دھنکار،
راگ انادی نہ کوئی الا رہیا۔ امرت جل نہ ٹھنڈی ٹھار، سر سرور نہ کوئی وکھا رہیا۔ بجر کپائی نہ دیوے کوئی پاڑ، مندر اندر گندا کوئی نہ لاه رہیا۔ دسم
دواری کر شنگار، اتم سیجانہ کوئی سہا رہیا۔ شبد گر نہ پاوے سار، سرت سوانی نہ میل ملا رہیا۔ بن نامے ہوئے ہاباکار، جگت ترشنا موہ چکا لیا۔ گرکھ ورا
پاوے سار، جس جن دُئی دوتی پردہ آپ چکا لیا۔ کایا توڑ گڑھ ہنکار، اتم چڑھ در بہالیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور،
آپ اپنا ڈنک وجالیا۔ شبد ڈنک اپر اپار، ایک ایک وجاندا۔ سرشٹ سبائی کرے خبردار، لوک مات آپ اٹھاندا۔ برہما وشن شو پاوے سار، لوآں پُریاں
آپ ہلاندا۔ نوست ہو اُجیار، جوتی نور اک چکاندا۔ نام کھنڈا تیز کٹار، اپنے ہتھ اٹھاندا۔ برہمنڈاں پاونہارا سار، جیرج انڈاں ویکھ وکھاندا۔ اُتسج
سیتج دئے ادھار، آپ اپنی بنت بنا سندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہہکنکا ناؤں رکھاندا۔ نہہکنکا ہر بلوانا، ایک
رپ درسا سندا۔ ایک تیر اک کمانا، ایک چلہ آپ اٹھاندا۔ ایک مارے دو جہاناں، دو جہاناں ویکھ وکھاندا۔ لکھ چوراسی بھیکھ مٹانا، کلجگ اتم پھیری پاندا۔
اتم برہم کرے پچھانا، پاربرہم نہ کوئی بھرماندا۔ ویکھ وکھائے انجیل قرآنا، وید پُراناں سنگ نبھاندا۔ کہانی بانی پد نربانا، ایک در بہاندا۔ ایک شبد دُھر
نشاند، لوک مات جھلاندا۔ چار ورن اک گیانا، ایک بوجھ بُجھاندا۔ پاربرہم پر بھ شاہ سلطانا، شاہو بھوپ آپ اکھواندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، کلجگ تیری اتم ور، سمت سمتی ویکھ وکھاندا۔ سمتی سمت ہر کرتار، اپنی کل ورتایا۔ بیس صد پندراں ہوتیار، بھارت کھنڈ

ونڈ ونڈائیا۔ جنبو دیپ ہو اُجیار، اپنا متا پکائیا۔ سنت سُہیلا کر پیار، اک اکیلا ویکھ وکھائیا۔ گر چیللا سوہے بنک دوار، ہر سبجَن میل ملائیا۔ پت پتونتتا میت
مُرا، پاربرہم سبج سکھدائیا۔ ناری کنتا اک پیار، ایگا گھر وسائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، کلج تیری اتم ور،
سرشٹ سبائی ویکھ وکھائے، لکھ چوراسی تھاؤں تھانیا۔

★ ۲۱ مگھ ۲۰۱۵ بکرمی گردیال سنگھ دے گھر پنڈ رڑکی ضلع انبالہ ★

اناتھاناتھ ہر، ہری ہر آپ اکھوایا۔ سگل سُہیلا سگلا ساتھ، سنگر روپ سمایا۔ آپ چڑھائے اپنے راتھ، رتھ رتھواہی ویکھ وکھایا۔ سبج چلائی ساچی
گاتھ، غریب نمانے گلے لگایا۔ مستک لہنا دیوے ماتھ، کرم جرم لیکھے لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ناتھ اناتھاں ویکھ وکھایا۔ جگت
دلدر جگت دکھ، کلج جھولی پائیا۔ گرکھاں کرے اُجل کھ، ساچا سکھ اُچائیا۔ دو جہاناں ویکھے جھک، مات لوک پھیرا پائیا۔ ساچا بوٹا جائے نہ سک، امرت
آتم چھڑکائیا۔ اپنی گودی آپے لئے چک، عرش گرس سبج وچھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ وسائے اپنے گھر، دُجا در نہ کوئی
پھرائیا۔

★ ۲۱ مگھ ۲۰۱۵ بکرمی نتھ سنگھ دے گھر پنڈ بڑھیری ضلع انبالہ ★

ٹھا کر دیال ابناشی کرتا، ایکا جوت جگائیا۔ آد جگاد کدے نہ مرتا، آون جاون کھیل کھلائیا۔ اپنی کرنی آپے کردا، وڈ داتا بے پرواہیا۔ جوتی جوت
سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھے کھیل ہر گھٹ تھانیا۔ آد جگاد سرب گن میتا، ایکا روپ سمایا۔ آد جگاد اک اتیتا، نرگن سرگن ویس وٹایا۔ جگ جگ
چلے اولڑی ریتا، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ آپے ہوئے پت پت پت پت، پت پت پت پت لے ترایا۔ ایکا رنگ رنگائے ہست کیتا، اُوچاں نیچاں آپ سمایا۔ جوتی جوت سروپ

ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ کھیل کھلایا۔ ست پڑکھ کرتار، ست ستواد اکھوایا۔ گرکھ امرت ٹھنڈی ٹھار، اپنے کھ لگایا۔ دو جہاناں اترے پار،
 تریلوکاں ویکھ دکھایا۔ ہرجن کاج رہیا سوار، آپ اپنا بھیٹ چڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھگتن دکھ اپنا سکھ، اپنی جھولی آپ
 بھرایا۔ جگت روگ کٹ سنتاپ، اپنی جھولی آپ بھرائیا۔ لیکھے لائے جگت پاپ، پنت پاپی آپ ترایا۔ کلج کریرا رہی کانپ، چارگٹ رہی گرلایا۔ نہ
 کوئی مائی نہ کوئی باپ، پتا پوت نہ کوئی سہایا۔ آتم انتر کوئی نہ جاپ، رسنا گا گا تھکی سرب لوکایا۔ ویکھنہارا آپے آپ، لکھ چوراسی رہیا سمانیا۔ پاربرہم وڈ
 پرتاپ، جگ جگ اپنا آپ کرائیا۔ ہرجن میٹنہارا تینوں تاپ، جگت دلدر دئے گوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، غریب نہمانے گلے
 لگایا۔ غریب نہمانا گر گوپالا، ایکاروپ سما۔ بھگت وچھل دین دیا، آپ اپنا کرم کمایا۔ گرکھ اٹھائے ساچے لالا، لال انملٹراک دکھایا۔ لوک مات آپے
 بھالا، گھر گھر ڈیرہ لایا۔ جگ جگ چلے اولڑی چالا، چال نرالی اک رکھایا۔ ساچا سنگر ہو دیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے
 ویکھ دکھایا۔ ہر سجن ہر ویکھیا، پاربرہم کرتار۔ آپے لکھنہارا لیکھیا، بیٹھ سچ سچے دربار۔ آدجگادی کرے بھیکھیا، لوک مات کھیل اپار۔ جوتی جوت سروپ
 ۹۶۷ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرکھ ساچے لئے اُبھار۔ گرکھ ہر ہر پایا، آتم وٹی ودھایا۔ سنساروگ کٹایا، جگت ترشنا رہے نہ رانیا۔ سچ سنجوگ ہنڈھایا، ملیا
 میل ساچے ماہیا۔ کرم وجوگ گویا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لئے ترایا۔ تارنہارا گر کرتار، اپنی دیا کماندا۔ دو جہاناں
 پاوے سار، لوک مات ویکھ دکھاندا۔ کلج اتم لئے اوتار، اپنا کرم کماندا۔ چار ورنان اک پیار، اوج نیچ نہ کوئے دساندا۔ شبدی شبد شبد ادھار، جوتی
 جوت جگاند۔ امرت آتم ٹھنڈی ٹھار، ایکاکھ چوانیندا۔ دیبا باقی کر اُجیار، اگیان اندھیر مٹاندا۔ کملاپاتی میت مرار، آپ اپنا درس دکھاندا۔ رین
 اندھیری راتی میٹے ہر کرتار، آپ کرنی کرت کماندا۔ اتم جھاک پیوے سار، آتم سیجا اک سہاندا۔ لہنا دینا چکائے باقی ہر کرتار، پورب لہنا جھولی پاندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے دیوے ور، ایکا برہم دکھاندا۔ ایکا برہم اتم ذاتی، ہر ہر آپ رکھایا۔ جام پیائے ساچا ساتی، کایا
 مندر آپ سہانیا۔ کھولنہارا بند تاکی، کھ گر اک دکھایا۔ آسو گھوڑے چڑھے راک، لوآں پریاں آپ وڈیائیا۔ ایکا چال رکھے باقی، وڈ داتا بے پرواہیا۔ جوتی

جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، نام ندھان ہو مہربان، ہرجن جھولی پایا۔ ہرجن امرت دھار، ہر ہر روپ سمایا۔ چرن کول اک پیار، ساچا ناتا اک بندھایا۔ دھیرج دھیر دئے سہار، ست سنتو کھ نام درڑایا۔ ست پڑکھ نرنجن ست ستواد برہم برہما ڈھیہہ پئے دوار، ہرجن ساچے میل ملایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، دکھ بھکھ جگت بندھن جگت روگ سنگ جگت وجوگ اپنی جھولی آپے پایا۔

★ ۲۲ گھڑ ۲۰۱۵ بکرمی بٹن سنگھ گیانی پنڈ سہانا ضلع انبالہ ★

نرگن جوت ہر نرنکار، ایکا ایکنکاریا۔ آد جگادی کھیل اپار، جگ جگ ویس وٹا رہیا۔ پاربرہم روپ نرنکار، نرگن نورو نور سما رہیا۔ شبدی شبد شبد جیکار، برہمنڈا کھنڈاں ویکھ وکھا رہیا۔ جیرج انڈاں پاوے سار، اٹیج سٹیج میل ملا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آدن اتنا ہر بھگوتنا، آپ اپنی کل ورتایا۔ آد جگادی کھیل اپارا، ہر ہر بنت بنایا۔ کلجگ انتم ویکھ کنارہ، پنچ تت کرے گڑمانیا۔ نرگن سرگن کنت بھتارا، ناری کنتا روپ سمایا۔ ساچے سنتا کر پیارا، ایکا بو جھ بھجھایا۔ آتم انتر اک ادھارا، ایکا شبد جنایا۔ راگی نادی اگم اپارا، انحد راگ سنایا۔ امرت آتم ٹھنڈی ٹھارا، در ٹھانڈے آپ پیایا۔ جوتی دیپک کر اجیارا، جوت نرنجن سیوا لایا۔ پنچم مارے موہ ہنکارا، کام کرودھ لوبھ نہ ہوئے ہلکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا سچا ور، کلجگ اپنی کھیل کھلایا۔ آد پڑکھ آد نرنجن، ایکا روپ سمایا۔ داتا دانی درد دکھ بھے بھنجن، جوتی جوت جگایا۔ بھگت سہیلا ساچا سچن، لوک مات ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ہر ساچے نین وکھایا۔ ستن پیتا ہر کرتار، آد جگاد سماندا۔ نت نوت کھیل اپار، ایکا ایک کھیل کھلایا۔ ساچا پیتا وچ سنسار، سرتی شبدی میل ملاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ستن میلا ساچے در، برہم پاربرہم ملاندا۔ آتم برہم شبد گیان، آتم ہر لولایا۔ ایکا ایک سری بھگوان، نیتز نین درشن پایا۔ گائے گن گن ندھان، ساچی کرنی کرت کمانیا۔ درشن نیتز نین مہان، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ میل ملاوا ساچے کاہن، گھر ویکھے بے پرواہیا۔ سگلا سنگ دو جہان، پڑکھ ابناشی اک نبھایا۔ پنچ تت بیٹھا جگت مکان،

اپ تیج وائے پر تھی آکاش بنت بنائیا۔ دس نہ آئے جیو نادان، بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ ہر سنتاں دیوے برہم گیان، ہر ساچی بوُجھ بُجھائیا۔ ایک چرن
 اک دھیان، ایک اوٹ نکائیا۔ ایک کھیلے کھیل مہان، بھید ابھید چھپائیا۔ دُھر درگاہی اک فرمان، دیونہار نُورِ لاہیا۔ رام رمیا ہو مہربان، آپ اپنی چلت چلائیا۔
 کلجک میٹے جھوٹھ ڈکان، بھیکھ پکھنڈا رہن نہ پائیا۔ وڈ جودھا سُو رلی بلوان، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیا۔ نو کھنڈ پر تھی ویکھے مار دھیان، ستاں دیپاں پھیرا پائیا۔
 گنگ منڈل ہون حیران، برہما وشن شو دیوت سُر رہے گر لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، ہر سنتن میل ملائیا۔ سنتن
 میلا اینکار، ایک رُپ سمایا۔ سنت منی سنگھ سٹ ڈلار، پُرکھ ابناشی ساچے جایا۔ آپ اپنا کر پیار، آپ اپنی بوُجھ بُجھایا۔ ایک راگ سچی دُھنکار، ایک شبدی شبد
 سٹایا۔ کملا پاتی کر اُجیار، آتم سیجا بیٹھا آسن لایا۔ دوس راتی ایک دھار، آلس نندرا وچ نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا
 ور، سنت سہیلا اک اکیلا ابناشی کرتا، آپ اپنا میل ملایا۔ ہر لکھ آگم، آدانت نہ کوئی جنائیا۔ آپے جانے اپنا کم، جگ جگ اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ نہ کوئی
 تریشا نہ کوئی تم، دُکھ بھکھ نہ کوئی ستایا۔ آپے مرے آپے پئے جم، آپے جوتی جوت کرے رُشنائیا۔ نہ کوئی خوشی نہ کوئی غم، آلس نندرا نہ کوئی رکھایا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ہر سنتن ویکھ وکھائیا۔ سنت منی سنگھ دُکھ مٹایا، ایک آتم وٹی ودھائیا۔ پُرکھ ابناشی رسنا گایا، ایک ہر
 لو لائیا۔ ایک دُجا بھو چُکایا، تیجانین کھلایا۔ چو تھے پد ویکھ وکھایا، میل ملاوا ساچے ماہیا۔ پنچم راگ انادی گایا، آپ اپنی خوشی منائیا۔ دُونگھی کندر آپ
 جگایا، نُور و نُور کرے رُشنائیا۔ ایک امرت کھ چوایا، سائتک ست ورتائیا۔ بجر کپائی کُنڈا لاہیا، پنچ وکارا متھ وکھایا۔ آتم سیجا سچ سنگھاسن ڈیرہ لایا، پُرکھ
 ابناشی دیا کمائیا۔ ساچا گھوڑا اک دوڑایا، دس کسے نہ آئیا۔ دو جہاناں پوڑا اک وکھایا، پر بھ میلا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 سنتن میلا ساچے گھر، گھر ساچا ویکھ وکھایا۔ ساچا گھر اُچ محلہ، ہر ہر جوت جگائیا۔ سنتن پیتا اک اکلّا، آپ اپنا آسن لائیا۔ ویکھ وکھائے جلاں تھلاں،
 دُونگھی کندر جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ پھیرا پائیا۔ شبدی جوتی آپے بلا، آپ اپنا پرکاش وکھائیا۔ اپنا در آپے ملا، دوسر کوئی نہ سنگ رکھائیا۔ آپے کھیل
 کھلئے ول چھلا، اچھل اچھل آپ ہو جائیا۔ آپے پھڑے ہتھ وچ بھلا، نام کھنڈا تیز کٹار آپ اٹھائیا۔ آپے بولنہارا ہلا، آپ اپنا نعرہ لائیا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنت منی سَنگھ پھڑائے پلا، لوک مات نہ کوئی چھڈائندا۔ سنت منی سَنگھ پھڑیا لڑ، گھر ساچا ویکھ دکھائندا۔ اندر مندر گیا چڑھ، دس کسے نہ آئیندا۔ قلعہ توڑ ہنکاری گڑھ، آساترشنا میٹ مٹائندا۔ درس دکھائے آگے کھڑ، پُرکھ ابناشی ویس وٹائندا۔ نہ کوئی سپس نہ کوئی دھڑ، آپ اپنا ویکھ دکھائندا۔ ساچی چوٹی آپے چڑھ، آپ اپنا رُپ وٹائندا۔ مڑھی گور نہ جائے سڑ، جگت ہونی ہون نہ کوئے کرائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنتن میلا ساچے گھر، آد زرنجن ویکھ دکھائندا۔ آد زرنجن ہر بھگونت، جوتی جوت جگائیا۔ میل ملاواں ساچے سنتا، سنت منی سَنگھ ویکھ دکھائیا۔ سنگر پورا بنائے اپنی بتا، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ آپے ناری آپے کنتا، کنت کٹوبل آپ ہو جائیا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنتا، اتر کدے نہ جائیا۔ توڑے گڑھ ہوئے ہنگتا، ہنگ برہم آپ سمائیا۔ در دوارے آپے منگتا، آپ اپنی جھولی ڈاہیا۔ دیوے مان ساچی سنگتا، سنت منی سَنگھ لیکھ لکھائیا۔ آپ مٹائے اپنی شنکا، جوں نانک انگد انگ لگائیا۔ لکھ چوراسی کولوں رہے سنگدا، آپ اپنا کھ چھپائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنت منی سَنگھ ساچے در، در دوارا ویکھ دکھائیا۔ در دروازہ ہر ہر کھول، سنت منی سَنگھ آپ اٹھایا۔ دُھن انادی شبدری بول، بے جیکار کرایا۔ انحد وجائے ساچا ڈھول، آپ اپنا تال وجایا۔ کھیلے کھیل کایا چول، پنج تت آپے مَوَل، اپنا رُپ درسایا۔ اندر مندر رہیا بول، ہوئی ہوئی رہیا سنایا۔ اُلٹا کریا نابھ کول، امرت دھار جل بھرایا۔ میل ملاوا ساول سول، گھر ساچے ہوئے سہایا۔ بھاگ لگائے ساچی دھول، جس در سنت منی سَنگھ چرن چھپھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنتن میلا ساچے در، در دوار اک دکھایا۔ ساچی دھول کایا کھیڑا، سنت منی سَنگھ چرن کائندا۔ پُرکھ ابناشی بنھنہارا بیڑا، آپ اپنا میل ملائندا۔ آون جاون چکے گیڑا، نیتز نیناں درس دکھائندا۔ کرنہارا حق نبردا، حق حقیقت ویکھ دکھائندا۔ کلجگ انتم دیون آیا گیڑا، نیتز نیناں دس نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنتن میلا ساچے گھر، گھر ساچا اک سہائندا۔ گھر ساچا ہر سُنھنجا، سنتن وڈ وڈیائیا۔ ملیا میل آد زرنجنا، ایکا نیتز نین گھلایا۔ دُھر درگاہی ساچا سجننا، لوک مات پنج تت بیٹھا ڈیرہ لایا۔ چرن دھوڑ کرائے ساچا مچنا، گرگھ وڈ وڈیائیا۔ انتم پردہ تیرا کجنا، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ پنج تت چولا سرشٹ سبائی تجنا، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ ساچا شبد نگارہ وجنا، سنت منی سَنگھ لیکھ لکھائیا۔ راج راجانا شاہ سلطانا در گھر چھڈنا،

سپس تاج نہ کوئی ہنڈھائی۔ پاربرہم ابناشی کرتا آپے چلائے اپنا جہازنا، نام چپو اک اپائی۔ لوآں پریاں رچیا کاجنا، لکھ چوراسی ویکھ دکھائی۔ چٹے آسو چڑھے تازنا، ساچا گھوڑا آپ دوڑائی۔ بے عیب پروردگار ہو یا ساچا ساچنا، سجن میت اکھوائی۔ شاہو بھوپ وڈ راجن راجنا، زرگن زرگن ویکھ دکھائی۔ کھیلے کھیل دیس ماجھنا، پری گھنک ویس وٹائی۔ سنت منی سنگھ مارے اک آوازنا، آپ اپنا میل ملائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنت سہیلے ساچے گھر، گھر ساچا اک درسائی۔ ساچے گھر ہر درشن نین، نیتز نین اگھاڑیا۔ رت بسنت مہینہ چیت، کھلی رہے مات بھلو اڑیا۔ آد جگادی ساچا ہیبت، ہر بھگتاں ویکھ دکھا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنتن میلا ساچے گھر، گھر ساچے سیوالا رہیا۔ ساچی سیوا ہر پر بھ لا، سنت منی سنگھ آپ جگائندا۔ لہنا لیکھا آپ لکھا، آپ اپنا بھو چھپائندا۔ انتم لہنا دینا دے چکا، ویسادھاری ویس وٹائندا۔ انتم چولا دے تجا، اگنی اگت تپائندا۔ ترے گن تیرا لیکھ مکا، آپ اپنا روپ وٹائندا۔ دیک باقی اک جگا، زرگن نورو نور اپائندا۔ ہرجن ساچے وچ سما، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی ماں، بھین بھائی نہ کوئی رکھائندا۔ چرن ناتا بخشے اک دھیان، سرشٹ سبائی سنگ نبھائندا۔ سنت سہیلے گرو گرو چیلے پھر پھر ہنس بنائے کال، دُرمت میل گوائندا۔ سنت منی سنگھ دیوے ٹھنڈی چھاں، سر اپنا ہتھ لکائندا۔ کلج انتم کرے سچ نیاں، سچ سلطاناں ویکھ دکھائندا۔ غریب نمائیاں پکڑے بانہہ، راج راجاناں تختوں لائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکٹک نرائن نر، نر نرائن آپ اپنا روپ درسائندا۔ سنت منی سنگھ ساچا تگ، سنت نام آپ وٹایا۔ جگت ترشنا بھجے اگت، آپ اپنی دیا کمایا۔ میل ملائے اُپر شاہ رگ، نو دوارے پار کرایا۔ سنت سنگر ایکا پگ، چرن سرن اک تکایا۔ دیک جوتی جائے جگ، جو بیٹھا گھ پھپھایا۔ داتا دانی سور سربگ، مہاراج شیر سنگھ جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ سرن سرنائی ایکا لگ، ایکا رنگن رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنت میل ملائے ساچے گھر، بھگت وچھوڑا دے کٹائے، سنت روپ اپر اپار سنگھ بشن درس دکھایا۔

★ ۲۲ مگھ ۲۰۱۵ ہجری مہر سنگھ دے گھر پنڈ شیخ پُرا ضلع انبالہ ★

زرگن روپ اپار، ہر ہر ہر زرنکاریا۔ آد جگادی اک اوتار، ایک ایک اکھوارہیا۔ کلجگ انتم ویکھ وچار، جگ چوتھے بھو کھلا رہیا۔ سٹ ڈلار کرے پیار، گوہند ناؤں دھرایا۔ گوہند مینا وچ سنسار، لوک مات ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی بوجھ بُجھایا۔ نانک گوہند ایک دھار، زرگن جوت جگایا۔ گوہند ساچا سٹ ڈلار، ابناشی اچت آپ اپایا۔ کایا سہائے ساچی رت، بیخ تت کرے کُرمایا۔ بیخ وکارا کڈھے کُٹ، ایک رنگ رنگایا۔ امرت پیائے ساچا گُٹ، دُئی دوتی رہے نہ رانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دیونہارا ساچا ور، آپے لیکھ لکھایا۔ لیکھا لکھیا گر گوہند، ہر ساچے سچ جنایا۔ میٹنہارا سگلی چند، ایک بوجھ بُجھایا۔ آپ اپائے اپنی بند، آپے لیکھے لایا۔ داتا دانی گھر گمبھیر ساگر سندھ، دُئی دوت مٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر گوہند جوت جگایا۔ لکھیا لیکھا ہر دوار، ہر ساچا لیکھ لکھائندا۔ گوہند گر بھیکھ اپار، بھو کوائے نہ پائندا۔ ساچا بنک سچ دوار، در اک کھلائندا۔ پُرکھ ابناشی میت مُرار، آد انت آپ ہو جائندا۔ ساچا کنت نار بھتار، ساچی سچ سہائندا۔ رت بسنت اپر اپار، کایا چولی رنگ چڑھائندا۔ آپے منگتا بن بھکھار، اپنی بھچھیا آپے پائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گوہند دتا ساچا ور، ایک شبد جنائندا۔ شبد جنائی سچ گیان، اپنی بوجھ بُجھائندا۔ نیز گوہند اک دھیان، آپے ویکھ دکھائندا۔ ست سرُپ سری بھگوان، دوسر در نہ کوئی دکھائندا۔ کھیلے کھیل دو جہان، جگ ویس وٹائندا۔ ایک مندر اک مکان، ایک آسن لائندا۔ ایک راگ اک دھنکان، ایک راگ سٹائندا۔ ایک لیکھا لکھے مہان، ایک میٹ مٹائندا۔ اٹھ تیس ہو پردھان، اپنا بھو کھلائندا۔ ترے گن تیرا مٹے نشان، انتم میٹ مٹائندا۔ اٹھاں تتاں ہو پردھان، اپ تیج وائے پر تھی آکاش من مت بدھ سنگ رکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت سہنسر ویکھ دکھائندا۔ جگت سہنسر ہر ہر تین، اپنا روپ اپائندا۔ آپ چکائے اپنے لہنا دین، لیکھا اپنا ہتھ رکھائندا۔ سرشٹ سبائی ساک سجن سین، دھیانا دھیان دکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر گوہند ویکھ دکھائندا۔ گر گوہند لیکھ لکھا، ہر ساچے آپ لکھایا۔ داتا دانی بے پرواہ، آپ اپنے روپ سمایا۔ آپے جانے اپنا ناں، آپ اپنا ویس وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ

ہر، آپ اپنی کرپا کر، اٹھ تیس دند بتیس، سہنس سہنسر ویکھ وکھایا۔ پنج تت ہر بلوانا، جوتی جوت جگا سندا۔ ترے گن تیرا شبد نشانہ، شبدی تیر رکھائندا۔
 جودھا سور بلی بلوانا، ایکا کھنڈا ہتھ اٹھائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سہنسر اٹھتی ویکھے کلجک واتی، اپنے لیکھے آپے لائندا۔ واتی اگنی
 اگ، کلجک آپ چلائیا۔ پاربرہم سور سربگ، آپے ویکھ وکھایا۔ جگا جگنتر بٹھے تگ، ساچا شبد تن پائیا۔ آپے ہنس آپے گگ، کاگ ہنس آپ ہو جائیا۔
 اپنی جوتی آپے رہیا جگ، آکاش پرکاش آپ سماپا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے سنتاں ویکھ وکھایا۔ سنتن میتا ہر ہر داتا، ایکا روپ
 سماپا۔ شبدی شبد شبد سلطانا، پاربرہم روپ وٹائندا۔ راج راجانا ہر بھگوانا، سچ سنگھاسن ڈیرہ لائندا۔ جوتی جوت مہانا، ایکا نور ڈمگائندا۔ پر م پڑکھ پڑکھ
 سلطانا، آد زرنجن ناؤں دھرائندا۔ جگ جگ کھیلے کھیل مہانا، آپ اپنی بنت بنائندا۔ ساچے گھر ہو پردھانا، آپ اپنا متا پکائندا۔ بستر شستر اک سہانا، جگت
 نیز دس نہ آئندا۔ اٹھے جودھا نوجوانا، گر گوہند ناؤں رکھائندا۔ شبد شبدی ہو پردھانا، آپ اپنا کھیل کھلائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، تھر گھر ویکھے ایکا ور، ور داتا آپ اھوائندا۔ در دوارا آپے کھول، اپنا ویکھ وکھائندا۔ اپنا جیکارا آپے بول، آپے شبد سنا سندا۔ اپنا کرے آپے چوہل،
 بھیکھا دھاری بھیکھ وٹائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر ویکھے ساچا گھر، گھر ساچا اک سہائندا۔ چٹے گھوڑے شاہ آسوار، ایکا ایک
 اھوایا۔ جوتی نور کر اجیار، روپ انوپ آپ درسایا۔ شبد آسو چٹا گھوڑا، چارے دشا ویکھ وکھایا۔ سولاں کلیاں کر شنگار، نرگن جوتی آسن لایا۔ پڑکھ ابناشی
 پاوے سار، پڑیاں لوآں آپ پھرایا۔ برہما شو دئے ہلار، کروڑ تیتیسائے اٹھایا۔ سُرپت راجا اند کرے پکار، ویلا اتم آیا۔ لکھ چوڑا سی پائے سار، نو کھنڈ
 پر تھی سیوا لایا۔ ستاں دیپاں کر پیار، آپ اپنا بھیکھ وٹایا۔ نیلی دھاروں آئے باہر، پہلا پوڑا اک اٹھایا۔ چوتھے جگ ہو تیار، لوک مات چرن چٹھایا۔ اٹھ
 تیس ایکا دھار، دند بتیس ایکا گایا۔ راگ چھتیس کر اجیار، جگت حدیث اک سناپا۔ پیسن پیسن رہیا سنسار، مایا چچی آپ چلایا۔ کھیلے کھیل جگت جگدیش
 اینکار، نرنکار ویکھ وکھایا۔ کھرگ کھنڈا تیز کٹار، ایکا نام ہتھ اٹھایا۔ ہر مندر پاونہارا سار، جیرج انڈاں پھول بھلایا۔ اُتھج سیتج رہیا وچار، ویکھنہارا دس نہ
 آیا۔ کلجک اتم لئے اوتار، جوتی نور کرے رُشایا۔ ساچا گھوڑا برہم وچار، پاربرہم اک رکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا کھیل آپے

کر، گر گوبند سنگ رکھایا۔ گوبند گر وڈ بلوانا، ایکا ایک اکھواندا۔ کھیلے کھیل دو جہانا، آپ اپنا ویس وٹائندا۔ ایکا چلہ ایکا تیر کمانا، ایکا ایک اٹھائندا۔
 گرگھیاں دیوے نام ندھانا، مہمکھاں ڈیرہ ڈھاندا۔ سمت سمتی ہو پردھانا، آپ اپنا ڈنک وجائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک
 نرائن نر، گر گوبند رنگ رنگائندا۔

سنگر ساچا شاہو بھوپ، ہری ہر آپ اکھواندا۔ ویکھ دکھائے چارے کوٹ، دہ دشا پھیری پائندا۔ کلجک پساڑیٹے جھوٹھ جوٹھ، سچ سچ ورتائندا۔
 سنت سہیلا آپے جائے ٹٹھ، آپ اپنا روپ درسا ئندا۔ گرگھ لگیا رہے نہ کسے گٹھ، نو کھنڈ پر تھی آپ اٹھائندا۔ گرگھ ہتھ پھڑائے لٹھ، در در ویکھ
 دکھائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ کرتا ناؤں دھرائندا۔ کلجک کرتا ہر نرنکار، ایکا ایک اکھویا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، بھو کسے نہ
 پایا۔ جوتی نور کر اجیار، لوک مات ویکھ دکھایا۔ گوبند پیتا سچ سکدار، شاہ سلطانا ناؤں رکھایا۔ پاربرہم بھو نیار، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 ۹۷۲ نرگن نرگن ویس وٹایا۔ کلجک انتم ہر ہر انکا، ایکا نام دھیاندا۔ آپ اٹھائے راؤ رنکا، شاہ سلطاناں آپ ہلائندا۔ گرگھیاں سہائے دوار بنگا، در دوارا ویکھ
 دکھائندا۔ پرگٹ ہوئے واسی پری گھنکا، گھنک پراسی ویکھ دکھائندا۔ کھیلے کھیل بار انکا، انک کل ہو جائندا۔ گرگھ ساچے گل لگائے جوں جنکا، جن
 جننی آپ ترائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری انتم ور، آپ اپنا کھیل کھلائندا۔ کھیلنہار ہر سمرتھ، آد جگاد سما۔ جگ جگ
 چلائے اپنا رتھ، رتھ رتھو ہی ناؤں دھرایا۔ لکھ چوراسی آپے متھ، آپے لئے اپایا۔ آپ چلائے اپنی گتھ، اپنا نام درڑایا۔ لہنا دینا چکائے ساڈھے تن تن ہتھ،
 کلجک انتم ویکھ دکھایا۔ اپنی گیزنہارا لٹھ، بھانا اپنا اپنے وچ ٹکایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری انتم ور، گھر ساچا ویس وٹایا۔ گھر
 ساچا ہر ہر ویس، ایکا ایکنکاریا۔ پُرکھ ابناشی در درویش، در دوار اک سہا رہیا۔ دو جہاناں نر نریش، نرگن کھیل اپاریا۔ نہ کوئی مچھ داہڑی نہ دسے کیس،
 مونڈ منڈائے نہ کوئی رکھا رہیا۔ شبدی شبد دس دسمیش، دہ دشا پھیری پالیا۔ ویکھ دکھائے گنپت گنیش، برہما وشن شو اپا رہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ

اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، آپ اپنا رنگ رنگا لیا۔ اپنا رنگ آپے رنگ، ہر ساچا ویکھ وکھائندا۔ اپنے بیٹھ آپ پلنگ، اپنی سیجا آپ ہنڈھائندا۔
 اپنی بھچھیا آپے منگ، اپنی جھولی پائندا۔ لکھ چوراسی تیری کندھ، جگت دھارا آپ وہائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، داتا دانی سورا
 سرگ، گرکھاں وسے انگ سنگ، سگلا سنگ نبھائندا۔

سنگر پُرکھ دیال، سرب سچ سکھایا۔ جن بھگتاں کرے سدا پرتپال، آد جگادی ویکھ وکھایا۔ گرگھ ساجن ساچے لال، آپ اپنی گود اٹھایا۔ دیونہارا
 نام دھن مال، تن خزانہ آپ بھرایا۔ توڑنہارا جگت جنجال، لوک مات ویس وٹایا۔ انت نیڑ نہ آئے کال مہاکال، جس جن ہر ہر رسنا گایا۔ کایا مندر وکھائے
 سچی دھر مسال، گھر بیٹھا آسن لایا۔ امرت آتم جام دئے پیال، جو جن سرنائی آیا۔ انحد وجائے ایک تال، نیتز نین جو درشن پایا۔ پھل لگائے کایا ڈال،
 امرت میوہ اک لگایا۔ دو جہاناں بن دلال، لکھ چوراسی میٹ مٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، غریب نمانے لئے ترایا۔ سنگر پورا ہر
 ۹۷۵
 سمرتھ، ایک ایک اکھوائندا۔ گرگھ ساچے لئے رکھ، سر اپنا ہتھ ٹکائندا۔ دیوے نام ایک و تھ، ایک بوجھ نبھائندا۔ چار ورن چڑھائے ایک رتھ، اوج نیچ نہ
 کوئی رکھائندا۔ پنچ وکارا دیوے متھ، شبد کھنڈا اک اٹھائندا۔ پلے بٹھے نام گٹھ، چور یار لٹ نہ کوئی لے جائندا۔ ست سنتو کھی دھیرج دیوے ست، برہم
 مت اک سمجھائندا۔ ناڑ بہتر نہ ابلے رت، رتی رت رنگائندا۔ چرن کول بندھائے ساچانت، نہ کوئی توڑے توڑ ٹڑائندا۔ نہ کوئی پرکھے ذات پات، دین
 مذہب نہ کوئی رکھائندا۔ سرشٹ سبائی پچھے وات، آپ اپنا سنگ رکھائندا۔ آپے پتا آپے مات، آپ اپنی سیو کمائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، ہر جن دیوے نام ور، ایک برہم وکھائندا۔ سنگر پورا ہر مہربان، ایک روپ سمایا۔ جن بھگتاں دئے جییا دان، ایک نام جھولی پایا۔ شبدی شبد شبد بان،
 گرگھ ساچے آپ چڑایا۔ دو جہان وکھائے اک اڈان، لوآں پُریاں پار کرایا۔ آپے سرتی آپے کاہن، سیتا رام آپ ہو جایا۔ آپے لنکا گڑھ توڑ مکان، من
 راون رہے نہ رایا۔ آپے مارے تیر نشان، شبد نشانہ اک وکھایا۔ آپے نانک ہو پردھان، منتر نام رسن درڑایا۔ آپے گوہند نوجوان، امرت آتم جام پیایا۔

آپے کھیلے کھیل جہان، دو جہاناں ویس وٹایا۔ کلجگ انتم ویکھے مار دھیان، نہہکٹکا ناؤں رکھایا۔ گرگھ ساچے چتر سُجان، آپ اپنے سنگ سمایا۔ دیوے نام دانی دان، ہرجن ساچی ونڈ ونڈایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے لئے جگایا۔ سننگر پُرکھ ہر ابناش، ایکا اینکاریا۔ جگ جگ کھیلے کھیل تماش، آپ اپنا لئے اوتاریا۔ اپنے منڈل منڈپ پاوے راس، آپ اپنا کھیل کھلا رہیا۔ آپے ویکھ دکھائے گربھ واس، آپ اپنا پردھ دکھا رہیا۔ آپے لیکھے لائے سواس سواس، جو جن رسنا گا رہیا۔ آپے پورن کرنہارا آس، پاربرہم ناؤں دھرا رہیا۔ جن بھگتاں سدوسے پاس، جگت وچھوڑا پھند کٹا رہیا۔ ہوئے سہائی پر تھی آکاش، گگن پاتالاں ڈیرہ لا رہیا۔ گرگھ ساچا نہ ہوئے نراس، اچھیا بھچھیا جھولی پارہیا۔ نج گھر آتم رکھے واس، گھر گھر وچ ڈیرہ لا رہیا۔ آد نرنجن سرب گنتاس، ست پُرکھ روپ وٹالیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا دیوے نام ور، شبد گیان اک درڑا رہیا۔ نام شبد ساچی دات، ہر ہرجن جھولی پانیا۔ لوک مات وڈ کرامات، ایکا بوُجھ بُجھانیا۔ مٹے رین اندھیری رات، کوڑی کریا رہن نہ پانیا۔ درس دکھائے اک اکانت، سوچھسروپی ویس وٹایا۔ ناتا توڑے بھین بھرات، ساک سجن سین نہ کوئی دکھانیا۔ ہر گھٹ اندر ویکھے مار جھات، مندر بیٹھا بے پرواہیا۔ جس جن کھولے اپنا تاک، اپنا گھ وکھانیا۔ لیکھا جانے بھوکھت واک، بھرے بُھلی سرب لوکانیا۔ مائی ملایے خاکی خاک، انتم خاک رہے سمایا۔ کایا چولا جائے پاٹ، تھر کوئے رہن نہ پانیا۔ گرگھ ورا لا چڑھے اوکھے گھاٹ، سننگر پورا جس چڑھانیا۔ پنج تت تیری نیڑے واٹ، بیٹھی پنڈھ مُکانیا۔ چو داں لوک وکے نہ کسے ہاٹ، کرتے قیمت نہ کوئی پانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت دیونہارا نام ور، شبد شبدی آپ ورتانیا۔ شبد بھنڈار ڈوگکھا ساگر، ہر ہر آپ ورتاندا۔ جن بھگتاں کرے نرمل کرم اجاگر، آپ اپنا رنگ رنگاندا۔ ویکھ دکھائے کایا گاگر، ڈئی دویتی پردہ لاہندا۔ رتی نام رتن رتناگر، گھر ساچے آپ ٹکاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی دھار چلاندا۔ منگی منگ ہر دوار، ہر جن جھولی آپ بھرانیا۔ دیوے درس اگم اپار، نیز لوچن آپ گھلایا۔ شبدی دُھن پتی دُھنکار، گھر ساچے آپ سنایا۔ محل اٹل اُچ بینار، دیپک جوتی اک جگانیا۔ نورِ الٰہی بے عیب پروردگار، حق حقیقت ویکھ دکھانیا۔ سرشٹ سبائی سانجھیا، مقامے حق آپ خدایا۔ نورِ الٰہی میت مرار، نورو نور درسانیا۔ رام روپ آپ کرتار، کرنی کرتا کرت کمانیا۔ ساول

سُندر ہو تیار، کول نین رہیا مٹکایا۔ باسک سیجا سچ شنگار، سانگو پانگ ہنڈھائیآ۔ وشنوں ونسی کھیل نیار، ویس انیک دھرائیا۔ برہم ویتا رہیا وچار، اٹھے نین اٹھایا۔ شو شکر باسک تشکا پائے ہار، ہتھ ترسول اٹھایا۔ سُرپت راجا اند رہیا پکار، آتم انتر اک لو لایا۔ من مت نار ہوئی و بچار، متھے ٹکا کالی شاپیآ۔ جوٹھ جھوٹھ ہوئے خوار، کوڑی کریا کل کمایا۔ مایا ممتا لوبھ ہنکار، کام کرودھ اگن لگایا۔ اک ترشنا بن بھکھار، گھر گھر بیٹھی الکھ جگایا۔ گرگھ ورا گر شبد کرے پیار، گھر ساچے میل ملائیآ۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا نام ور، وڈ داتا آپ اکھوئیآ۔ چار ورنناں اک گیان، اک نام درڑایا۔ ایک شبد اک بان، ایک رہیا چڑھایا۔ ایک پُرکھ اک سلطان، مہربان اک اکھوایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن میلا ساچے در، در سُنجننا اک دکھایا۔ در سُنجننا پُرکھ ابناش، ہر جن آپ در سائندا۔ پوری کر نہارا آس، پر م پُرکھ آپ اکھوئندا۔ گرگھان گر سکھان جن بھگتاں ہوئے داسی داس، سیوک سیو آپ کمائندا۔ نچ آتم نچ گھر رکھے واس، گھر ساچا اک سہائندا۔ ہر جن ہر پرانی ہر گائے رسن سواس، لیکھا لیکھے اپنے پائندا۔ لہنا دینا دس دس ماس، گر بھ واس پھند کٹائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت دیوے ساچا ور، نام ندھان جھولی پائندا۔

★ ۲۳ گھر ۲۰۱۵ بکرمی بھجن سنگھ دے گھر پنڈ شیخ پُرا ضلع انبالہ ★

ہر مندر اپار، ہر ہر سہایا۔ نرگن جوتی کر اُجیار، دیبا باقی اک جگایا۔ کملا پاتی کھیل اپار، دوس راتی آپ کھلایا۔ اندھیری راتی ویکھ سنسار، لوک ماتی پھیرا پایا۔ اتم ذاتی ہر جن وچار، امرت بوند سوانتی، کھ چوایا۔ لہنا دینا دیوے باقی ہر گردھار، آپ اپنا ویس وٹایا۔ جگت نمانے پاوے سار، گو غریباں گلے لگایا۔ راج راجے کر خوار، در در آپے آپ پھرایا۔ سنگھڑ سیانے نہ پان سار، مایا موہ لوبھ ہلکایا۔ جس جن بخشے چرن دھیانے، سو جن اترے پار۔ آتم انتر برہم گیانے، سوہنگ شبد ہر نرنکار۔ اکال مورت اک دکھانے، نرگن جوتی نور اُجیار۔ کرتا پُرکھ سرب گھٹ جانے، گھر سٹا پیر پیر۔ نر بھو آپ دکھانے، نر ویر کھیل اپار۔ ذات پات نہ کوئی رکھانے، اوچ نیچ نہ کوئی وچار۔ گھر ساچا اک سہانے، سہا و نہارا بنک دوار۔ آتم انتر اک دکھانے، جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہار بھنڈار۔ نام بھنڈارا ہر ورتتا، آد پُرکھ ابناشیا۔ ہر ہر میلا ہر جن سنتا، سَنگَر کھیلے کھیل تماشا۔ غریب نمائیاں بنائے
 بنتا، منڈل منڈپ پاوے ساچی راسیا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنتا، آون جاون پھند کٹاسیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلا ساچے
 گھر، میل ملاوا ایکا گھر، چرن کول سچا بھرواسیا۔ چرن کول ساچی دھوڑ، ہر جن ہر ہر مستک لائیا۔ چتر سگھر بنائے مورکھ موڑ، اگیان تت رہے نہ رانیا۔ ناتا
 توڑے کوڑو کوڑ، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ رنگن رنگ چڑھائے گوڑھ، نام رنگیلا موہن مادھو پُرکھ ابناش آپ اکھوائیا۔ آون جاون کٹے جوڑ، جوگ جگت اپنے
 ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لئے ور، ایکا پلا نام پھرائیا۔ ایکا پلا نام پھرا، ہر جن آپ تراندا۔ در درویشا پھیری
 پا، دردی درد وندا سندا۔ جگت نمائے آپ اٹھا، ساچے تخت آپ سہاندا۔ درگاہ ساچی دیوے تھاں، راج راجاناں ہتھ نہ آئیندا۔ آد جگادی شبد برہمادی
 دیونہارا ٹھنڈی چھاں، سر اپنا ہتھ ٹکاندا۔ جگت ہنس بنائے کاں، سوہنگ ساچی جوگ چُگاندا۔ اک جپاوے ساچا ناں، ایکا منتر نام درڈاندا۔ نتھوایاں
 دیوے ساچا تھاں، سچکھنڈ دوارا اک دکھاندا۔ انتم پکڑنہارا بانہہ، جوتی جامہ بھیکھ وٹاندا۔ کرنہارا سچ نیاں، جگ جگ ویس وٹاندا۔ وسے دھام گم اتھاہ،
 جگت نیز دس نہ آئیندا۔ کلج جپو رہے گرلا، کاگی کھ کھلاندا۔ اپنا آپ نہ سکن پا، اپنا مول نہ کوئی دکھاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 گرگھ میلا ساچے در، ہر ساچا ویکھ دکھاندا۔ درد دُکھ ہر ہر ناتھ، انا تھاں وچ سمایا۔ آپ نبھائے سگلا ساتھ، سگلا سگی ویکھ دکھایا۔ میل ملاواں تریلوکی ناتھ،
 ترے ترے دیشاں ویس وٹایا۔ سنجگ تیری ساچی گاتھ، سَنگَر پورا رہیا چلایا۔ ایکا نام ایکا راتھ، چار ورنان رہیا چڑھایا۔ ایکا پوجا ایکا پاٹھ، ایکا منتر رہیا سُنایا۔
 ایکا تیرتھ ایکا تاٹ، سر سروور اک نہایا۔ ایکا وچ اک وپار ایکا ہاٹ، چوواں لوکاں آپ کھلایا۔ ایکا ناؤ ایکا گھاٹ، ایکا بیڑا رہیا چلایا۔ ایکا نیڑے دتے واٹ،
 ایکا ویکھ دکھایا۔ جن بھگتاں دُرمت میل دیوے کاٹ، آپ اپنا درس دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، اپنا کرم کمایا۔
 اپنا کرم آپ کما، اپنی دیا کماندا۔ غریب نمائے آپ اٹھا، آپ اپنی بوجھ بُجھاندا۔ درس درسی درس دکھا، لکھ چوڑاسی پھند کٹاندا۔ ایکا راگ کن سنا، ایکا
 بوجھ بُجھاندا۔ ایکا منکا من کا دے پھرا، آپ اپنی بنت بناندا۔ سگلی چند دے مٹا، جو جن درشن پاندا۔ کایا مندر دے تڑا، شبد کھنڈا ہتھ اٹھاندا۔

ساچی بیڑی آپ چڑھا، ہرجن ویکھ دکھائندا۔ گھر گمبھیر گئی گہند پکڑے بانہہ، آپ اپنا میل ملائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لائے لڑ، نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، در دوار ہر نرنکار، سچکھنڈ جگت برہمنڈ پائے ونڈ جیرج انڈ آپ اپنے انک سماندا۔ انگیکار آپے کر، اپنے انگ لگائیا۔ دھرنی مگے ساچا ور، دوئے جوڑ پئے سرنائیا۔ پُرکھ ابناشی ویکھے کھڑ، چاروں کُنٹ پھیرا پائیا۔ اگنی تئو رہی سڑ، لکھ چوڑاسی جگت لوکائیا۔ کوئی نہ سکے اگے ہو پھڑ، سادھ سنت بیٹھے مکھ چھپائیا۔ گھر گھر ویدیا رہے پڑھ، آتم برہم نہ کوئی جنائیا۔ اپنا گھاڑن آپے گھڑ، بیٹھے دھونیاں تائیا۔ انتم ویلے جائن جھڑ، پھل ڈال رہن نہ پائیا۔ جو جن سرنائی جائے پڑ، ہر لیکھا لیکھ چکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکھنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سمرتھ اکھ رکھنہارا دے کر ہتھ، در درویش نرنزیش اک اکلّا اینکار کر پساہ، سنت بھگت آپ ادھار، ادر روگ رہیا ڈٹائیا۔

★ ۲۳ گھڑ ۲۰۱۵ بکرمی گردیو سنگھ دے گھر پنڈ دوسانجھ ضلع جالندھر ★

ہر بھگوان سرب گنوتا، ایکا اینکاریا۔ کھیلے کھیل جگا جگنتا، جگ جگ لئے اوتاریا۔ آپ بنائے اپنی بنتا، ابناشی پُرکھ ناؤں دھرا لیا۔ آپے ناری آپے کنتا، آپ اپنی بیج ہنڈھا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلا رہیا۔ کھیلنہار ہر بھگوان، ایکا ایک اکھوائندا۔ جوتی جوت جوت مہان، نورو نور سماندا۔ شاہو بھوپ وڈ سلطان، راجن راج آپ ہو جائندا۔ تھر گھر واسی ہر مہربان، آپ اپنی کل ورتائندا۔ شبدی شبد بلوان، ساچا سٹ اُپجائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹائندا۔ شبد سٹ وڈ بلوان، ہر ایکا ایک اُپجائندا۔ دیونہارا دھر فرمان، آپ اپنا تھم چلائندا۔ آپ اپنا دیوے دان، آپے جھولی پائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹائندا۔ جگ جگ ویس ہر اولّا، ایکا ایک کرائندا۔ وسنہارا سچ محلہ، دس کسے نہ آئندا۔ آپے جانے ول چھلا، اچھل اچھل آپ جنائندا۔ دیپک جوتی اک بلا، پرکاش پرکاش رکھائندا۔ شبد سنیہرا ساچا گھلا، آپ اپنا روپ وٹائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن رچائندا۔ ہر کرتا ہر نرنکار، اپنی بنت بنائیا۔ نرگن

جوتی نُور اُجیار، نُور و نُور سمائیا۔ شبدی شبد شبد اپار، ہر شبد وڈی وڈیائیا۔ لوآں پُریاں محل اُسار، رُو سس سیوا لائیا۔ برہمنڈ کھنڈ کر تیار، ترے گن بندھن
 پائیا۔ رُوپ انُوپ آپ کرتار، آپ اپنا ویس وٹائیا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، وشنو رُوپ آپ ہو جائیا۔ نا بھی کوئی کوئی اُجیار، پھولو پھول سمائیا۔ پاربرہم پھر
 کٹار، اپنا آپ کٹائیا۔ برہم برہم کر تیار، برہم برہم آپ ہو جائیا۔ نہ مرے نہ پئے جم، مات گربھ نہ کوئی اُٹھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، اپنی دھار آپ بندھائیا۔ شبد بندھن آپے پا، ترے گن جوڑ جڑایا۔ پر م پُرکھ کھیل کھلا، پاربرہم وڈیایا۔ آد نرنجن جوت جگا، جوت نرنجن کر رُشنائیا۔
 ایکا انجن نیترا پا، ایکا اگھ گھلایا۔ درد دکھ بھے بھجن نام دھرا، آپ اپنا میل ملایا۔ ساچا سجن بن ملاح، در ساچا اک سہایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، برہم پاربرہم ہو جایا۔ پاربرہم کھیل اپار، برہم برہم آپ اکھوائیا۔ آپے بنھے اپنی دھار، سو پُرکھ نرنجن وڈ وڈیائیا۔ ہنگ برہم اک پیار، ایکا
 رنگ رنگائیا۔ ایکا دیوے شبد سہار، پنچ تت کرے کُرمائیا۔ اپ تیج وائے پر تھی آکاش پاوے سار، ترے گن سیوا لائیا۔ پنچم پیتا ہر گردھار، پنچم کھیل
 کھلایا۔ من مت بُدھ کر پیار، نرنجن جوتی اک جگائیا۔ نو در کھولے اک کوڑا، مانس مانکھ بنت بنائیا۔ گھر گھر گھر وچ محل اپار، آپ اپنا آپ اُپائیا۔ دیبا باقی
 کر اُجیار، دوس رین کرے رُشنائیا۔ کملا پاتی کنت بھتار، بیٹھا آسن لائیا۔ آتم سیجا ٹھنڈی ٹھار، آپ اپنی رہیا بندھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ پنچ تت ہر بھگوانا، برہم برہم اُپائندا۔ ایکا شبد اک ترانہ، ایکا راگ سناندا۔ ایکا گھر اک مکانا، ایکا در سہاندا۔ ایکا پن
 ایکا کھانا، ایکا امرت کھ چوائندا۔ ایکا رنگ ہر نرنجنا، رُوپ رنگ اک جنائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوراسی ڈیرہ لائندا۔ لکھ
 چوراسی آپے گھر، اپنی بنت بنائیا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، ہر گھٹ بیٹھا آسن لائیا۔ جیو جنت نہ سکے پھر، کوٹن کوٹ رہے ترسائیا۔ جوتی جوت سرُوپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ ہتھ وڈیائی رکھ کرتار، اپنا کھیل کھلایا۔ مانس مانکھ پاوے سار، آتم برہم جنائندا۔ سنت سہیلے کر اُجیار،
 آپ اپنا در گھلایا۔ چوتھے گھر آپے واڑ، آپ اپنا میل ملائندا۔ پنچم میل میت مرار، وچھڑ کدے نہ جائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، ویکھنہارا ساچا گھر، گھر ساچا اک سہاندا۔ لوک مات ساچا گھر، ہر ہر ویکھ وکھائیا۔ لکھ چوراسی آپے دھر، اُتبھج سبتج جیرج انڈ سمائیا۔ ہوئے ہنگلتا

دیکھے گڑھ، کام کردھ لوبھ موہ ہنکار سنگ رلائیآ۔ آسا ترشا بدھی لڑ، اچھیا بھچھیا جھولی پائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی سکھیا اپنے ہتھ رکھائیآ۔ ساچی سکھیا ہر کرتا، اپنی آپ چلائیآ۔ لوک ماتی لے اوتار، بیخ تہ سماندا۔ شبدی شبد دھنکار، سچ سندیش سناندا۔ جیواں جتان کرے خبردار، سوئے مات اٹھائیآ۔ ورن گوت نہ کوئی پیار، اوچ نیچ نہ کوئی جنائدا۔ راؤ رنگ اک دربار، شاہ سلطان ویکھ دکھائیآ۔ داتا دانی مہربان، آپ اپنا کرم کماندا۔ دُھر درگاہی دیوے ساچا مان، جو جن رسنا گائدا۔ برہم برہم اک پچھان، ایکارُپ درسائدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ابناشی کرتا ہر نرنکار، کھیلے کھیل اگم اپار، اپرپر آپ اکھوائدا۔

★ ۲۴ گھڑ ۲۰۱۵ بکرمی مہنگا سنگھ دے گھر پنڈ ہری پُر ضلع جالندھر ★

۹۸۱

اجوئی رہت مورت اکال، ایکائیکاریا۔ آد پُرکھ نرنجن دین دیال، آد جگادی ناؤں دھرا لیا۔ پاربرہم پر بھ کھیل اپار، جگ جگ ویس وٹا لیا۔ اک اکلّا کر آکار، آپ اپنا ویس وٹا رہیا۔ محل اٹل اُچ مینار، تھر گھر واسی ڈیرہ لا لیا۔ جوت پرکاسی دیپ اجیار، ایک ایک ڈگمگا رہیا۔ سرب گھٹ واسی ہر نرنکار، نرگن دھارا آپ چلا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلا رہیا۔ آد پُرکھ سری بھگوانا، ہر ہری آپ اکھوائدا۔ آد جگادی کھیل مہانا، جگ جگ ویس وٹا لیا۔ جودھا سور پیر بلی بلوانا، ایک ایک اکھوائدا۔ ایک گھر اک کانا، اک سنگھاسن آسن لائدا۔ اک محل اک مکانا، ایک آسن لائدا۔ کھیلے کھیل دو جہاناں، دو جہانی ویکھ دکھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا نور درسائدا۔ جوتی نور ہر اپار، ایک ایک اپائیآ۔ نرگن نورو نور اجیار، آپ اپنا کھیل کھلائیآ۔ آپ اپنا کر پیار، آپ اپنا سنگ نبھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد نرنجن وڈ وڈیائیآ۔ آد نرنجن ہر بھگوانتا، ایکارُپ سماندا۔ کھیلے کھیل جگا جگنتا، جگ جگ ویس وٹا لیا۔ آپے ناری آپے کنتا، آپ اپنی سچ ہنڈھائیآ۔ اپنی چولی چاڑھے رنگ بسنتا، اتر کدے نہ جائدا۔ اپنے گھر رہے منگتا، اپنی جھولی آپ بھرائدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آدن انتا ہر بھگوانتا

۹۸۱

آپ اکھواندا۔ آد امانتا ہر مہربانا، ایک اینکاریا۔ کھیلے کھیل سری بھگوانا، دس کسے نہ آرہیا۔ ساچا میت اک سلطانا، ایک ناؤں اپا رہیا۔ شبدی شبد شبد بلوانا، آپ اپنا آپ اٹھا رہیا۔ ایک راگ اک ترانہ، ایک گھر سنا رہیا۔ ایک مرد اک مردانہ، ایک ویکھ وکھا رہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ کرتا ناؤں اپا رہیا۔ جگ کرتا پُرکھ اپناشا، ایک روپ سمایا۔ آد جگادی کھیل تماشا، جگ جگ بنت بنایا۔ منڈل منڈپ پاوے راسا، رو سس کرے رُشنایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہمنڈ کھنڈ جیرج انڈ دھرت دھول پُریاں لوآں آکاش پرکاش آپ رکھایا۔ برہمنڈ کھنڈ ہر برہما، ایک جوت جگاند۔ شبد تورا نادادی ناد، ایک ایک سنا سندا۔ دیونہارا داد، آپ اپنی ونڈ ونڈا سندا۔ ایک شبد آد جگاد، جگ جگ ویس وٹا سندا۔ آپے جانے بودھ اگادھ، دوسر بھیو کوئی نہ پاندا۔ ایک جوبن مادھو مادھ، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا سنگ نبھاندا۔ سگلا سنگ ہر کرتا، اپنا آپ رکھایا۔ اپنی کریا کر وچار، اپنی بوجھ بُجھایا۔ آپے بٹھے اپنی دھار، اپنا بندھن آپے پانیا۔ اپنا کر شبد جیکار، آپے رہیا سنایا۔ لوک مات ہو تیار، آوے جاوے پھیرا پانیا۔ کلجگ انتم کھیل نیار، کرتا قادر آپ کرایا۔ نور الہی بے عیب پروردگار، نور نور سمایا۔ خلق خدائی پائے سار، خالق روپ آپ وٹا یا۔ حق حقیقت ویکھ وچار، چوڈاں طبقاں ڈیرہ ڈھاہیا۔ لاشریک سانجھ یار، ایک روپ وٹا یا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ انتم ویکھ وکھایا۔ کلجگ تیرا انتم کام، ہر ہر آپ کراونا۔ آپے سپتا آپے رام، رام روپ آپ سمجھونا۔ آپے کرشنا آپے کاہن، ساچی گوپی آپ نچاونا۔ آپے امرت آپے جام، ہر بھگتاں آپ پیاونا۔ آپے دین آپ اسلام، عیسیٰ موسیٰ آپ اکھوانا۔ آپے جانے اپنی کلام، کلمہ نبی آپ پڑھاونا۔ آپ اپنی میٹھ اندھیری شام، ساچا چند اک چڑھاونا۔ آپے لکھ چوراسی کرے طعام، جیو جنت آپ اُچاونا۔ آپے نگر آپ گرام، کایا کھیڑا آپ وساونا۔ آپے نرگن بیٹھا دھام، سرگن پنچ تت آپ سہاونا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ انتم ویکھ وکھانا۔ ویکھنہارا ہر سمرتھ، ایک ایک اکھوایا۔ جگت چلائے اپنا رتھ، ہر وڈ وڈی وڈیا یا۔ لکھ چوراسی پائے نتھ، دہ دشا آپ بھوایا۔ شبد جنائی اکتھنا اکتھ، ہری ہر جگت سنا یا۔ جگت وکارا دیوے متھ، نام کھنڈا ہتھ اٹھایا۔ لہنا دین چُکائے سیاں ساڈھے تن تن ہتھ، تھر گھر واسی پھیرا پانیا۔ سگل و سورے جائن لتھ، جو جن درشن پانیا۔ کایا گڑھ جائے ڈھٹھ، ہوئے روگ رہے نہ رانیا۔ لہنا دین

چُکائے تیرتھ اٹھساٹھ، کایا مندر اک سہایا۔ اک دکھائے پوجا پاٹھ، اک کرے پڑھایا۔ امرت آتم سر سرودر مارے ٹھاٹھ، جل کول آپ بھرایا۔ نام
وکائے ساچے ہاٹ، ایکاونج کرایا۔ اک اتارے پار اوکھے گھاٹ، کلج بیڑا رہیا چلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ انتم پھیرا پایا۔
کلجگ انتم پھیرا پا، ہر ہر جوت جگائند۔ دُھن انادی شبد جنا، آتم برہم دکھائند۔ دُئی دوتی پردہ لاہ، ایکانین کھلائند۔ نانک نرگن میل ملا، سرگن دھار
بندھائند۔ پُرکھ ابناشی بے پرواہ، دس کسے نہ آئند۔ ہرجن دیکھے تھاون تھان، لکھ پوراسی پھول پھلائند۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کال، ساچی چوگ چگائند۔
سدا سہیلا دیونہارا ٹھنڈی چھاں، سر اپنا ہتھ لکائند۔ آپے پتا آپے ماں، ہرجن ساچے بال انجانے گود اٹھائند۔ جگ جگ کرے سچ نیاں، آپ اپنا ویس
وٹائند۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، غریب نمانے پکڑے بانہہ، راج راجاناں خاک ملائند۔ کلجگ میتا ہر نرنکار، ایکاروپ سمائند۔ جوتی
دیپ کر اجیار، آکاش پرکاش دکھائند۔ دوس رین ایک دھار، اٹھے پہر ڈمگائند۔ گوہند میلا وچ سنسار، انتم دیکھ دکھائند۔ شبدی شبد شبد کٹار، تن
گاترے آپ لکائند۔ آپے ویسا سب توں باہر، ہر گھٹ ڈیرہ آپے لائند۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، اپنا مول
آپ چکائند۔ کلجگ تیری انتم ور، اپنا مول آپ چکاونہ، برہما ویتا چاڑھے پھول، چارے گھ ایکا گاونہ، شو شکر سٹے ہتھ ترسول، باسک تشکا سیس لکاونہ۔
ویشنوں ونسی آپ چکائے اپنا مول، آپ اپنا در سہاونہ۔ شبد سنگھاسن نہ کوئی پاوانہ کوئی چول، پُرکھ ابناشی ڈیرہ لاونا، سچ پنگھوڑا رہیا جھول، دو جہاناں آپ
جھلاونا۔ آپے کنت آپے کنتوہل، ناری کنت آپ نام دھراونا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، اپنا کھیل آپ کراونا۔
کھیلے کھیل کھیلنہار، ایکا پُرکھ اکھوایا۔ جوتی جامہ بھیکھ نیار، ویس انیکا ویس وٹایا۔ شبد کھنڈا تیز کٹار، آپ اپنے ہتھ اٹھایا۔ پُریاں لوآں مارے مار، نو ست
رہیا جگایا۔ راج راجاناں کرے خبردار، سویا کوئی رہن نہ پایا۔ سادھاں سنتاں دے ہلار، نام ہلارا اک رکھایا۔ گرکھاں کریامات پیار، آپ اپنا برد رکھایا۔
شبد جنائی سچی دھنکار، انحد تال وجایا۔ راگ راگنی ڈھیہہ ڈھیہہ پن چرن دوار، بیٹھے سیس نوایا۔ گھر سجن میلا میت مرار، آتم سیجا اک سہایا۔ نرگن نور
ہر اجیار، بیٹھا آسن لایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ اپنا کھیل آپے کھیل، اپنے ہتھ رکھے

وڈیائیآ۔ دو جہانی سچن سہیل، جگ جگ کھیل کھلایا۔ آپے وسیارنگ نویل، ہر گھٹ آپے رہیا سمانیا۔ آپے گرو گریچل، گر چیلآ آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ اپنا آپ آپے ویکھ، ہر اپنی بنت بنائندا۔ آپے لکھنہارا لیکھ، آپے پور کرانندا۔ اپنے نیز آپے پیکھ، اپنی ترشنا آپ بھجائندا۔ اپنا دھارے آپے بھیکھ، اپنی کل آپ ورتائندا۔ آپے مچھ داہڑی رکھے کیس، آپے سیس جگدیش منڈائندا۔ آپے داتا دانی در درویش، لکھ زرنجن اپنی لکھ آپ جگائندا۔ اگم اگم زرنیش، ہڈ ماس ناڑی چڑانہ کوئی جنائندا۔ شبدی جوتی جوت پرویش، جوت زرنجن آد زرنجن وچ کائندا۔ بھو نہ پائے برہما وشن مہیش گنیش، وید کتیب نہ کوئے رکھائندا۔ پُران اٹھاراں رہے ویکھ، ہر کارؤپ دس نہ آسیندا۔ انجیل قرآن لکھے لیکھ، ایک دوآں سنگ نبھائندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، آپ اپنا رنگ وٹائندا۔ اپنا رنگ آپے رنگ، اپنے ہتھ رکھی وڈیائیآ۔ اپنی منگ آپے منگ، آپے ویکھ وکھایا۔ اپنی تیج مانے آپ پنگ، آپے بیٹھا آسن لائیآ۔ اپنا در دروازہ آپے لگھ، وڈ داتا بے پرواہیا۔ اپنی کٹنہارا بھکھ ننگ، لوک مات پھیرا پائیآ۔ شبد وجائے اک مردنگ، سرشٹ سبائی آپ اٹھائیآ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک ناؤں رکھائیآ۔ نہہکنک ہر زرنکار، زرنگن رُپ اُپایا۔ مات پت نہ کوئی پیار، بھائی بھین نہ کوئی رکھایا۔ سٹ گود نہ کوئی ڈلار، ساک سین نہ کوئی جنایا۔ اپناشی اچت کھیل اپار، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ آپ سہائے اپنی رت، جگ جگ اپنا ناؤں دھرایا۔ آپے ہر گھٹ بیٹھا لگ، آپ اپنا کھ چھپایا۔ آپے سنت سہیلے اپنی گودی لئے چک، آپ اپنا پردہ لاہیا۔ کلج پینڈا رہیا مک، ہر ساچا ویکھ وکھایا۔ مٹمکھاں کھ پینا ٹھک، نہ سکے کوئی بچایا۔ ہر کا بھانا نہ سکے رُک، ہر ساچے آپ ورتایا۔ گرگھ ورا کرے سچھل مات لکھ، جس جن ہر ہر رسنا گایا۔ ڈئی دویتی مٹے ڈکھ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نیڑ نہ آیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج اتم کھیل کھلایا۔

★ ۲۵ گھنٹہ ۲۰۱۵ بکرمی لال سنگھ دے گھر پنڈ ہیر تحصیل نکودر ضلع جالندھر ★

جے دیوے جیکار، ایک در وڈیاںیا۔ ایک اکھر پاوے سار، ایک وڈیا برہم وڈیاںیا۔ ایک پتھر دیوے پاڑ، ہنگ ہنگتا رہے نہ رانیا۔ اک دکھائے سچ اکھاڑ، سچھنڈ وٹی ودھانیا۔ گر سکھ ساچا ساچا لاڑ، ہر سجن ویکھ دکھانیا۔ آپے ہوئے پچھے اکاڑ، دو جہاناں سیو کمائیا۔ جوت جگائے بہتر ناڑ، سرتی سرت آپ بھوانیا۔ وانہ لگے تی ہاڑ، پنج تت نہ کوئی ستانیا۔ در گھر ٹھانڈے دیوے واڑ، امرت جل مکھ چوانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جے جے جیکار، ہر ہر آپ کرانیا۔ جے جے جیکار ہری ہر دیو، آتم برہم جنایا۔ اگم اگوچر الکھ ابھیو، آد جگادی ویکھ دکھایا۔ گر سکھاں کایا پھل لگائے میو، آپ اپنی دیا کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھل بھلوڑی ویکھ دکھایا۔ جے جے جیکار دیو گر اشٹ، ست سروپ سمانیا۔ ابناشی کرتا ویکھ سرشٹ، لوک مات کھیل کھلایا۔ گر مکھ ورلے آپ کھلایے انتر درشٹ، بھرے بھلی سرب لوکانیا۔ میل ملاواں راما وششٹ، وشنوں روپ آپ سمانیا۔ تھت وار نہ جانے کوئی دھنیشٹ، قادر کرتا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جے جے جیکار نام دھرانیا۔ جے جے جیکار ہر ہر ناؤں، آد انت کرانندا۔ ۹۸۵

گر مکھ میلا ساچے تھاؤں، گھر گھر وچ ڈیرہ لاندنا۔ کرنہار سچ نیاؤں، جگ جگ ویس وٹانندا۔ غریب نمائے پکڑے باہوں، آپ اپنے انگ سمانندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاؤں، دُرمت میل گوانندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے ویکھ دکھانندا۔ گر مکھ ساچا لال انملا، ہر ہر ویکھ دکھانندا۔ شبد کنڈے ایک تلا، جگت قیمت کوئی نہ پانندا۔ بھاگ لگائے ساچی کلا، کل کلونتا آپ اکھوانندا۔ لکھ چوراسی ماس جنم نہ رلا، سنگر پورا لیکھے لاندنا۔ دھرت دھول پھلیا بھلا، پھل بھلوڑی آپ سہانندا۔ چرن پریتی گھول گھلا، مستک رگا دھوڑی آپ لگاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر مکھ ساچے لال ترانندا۔ لال لاڑا لال کلال، تریلوکی نام چڑھانیا۔ شبد وچولا گر دلال، لوک مات کرے گڑمانیا۔ بھاگ لگائے کایا ماٹی کھال، تتو تت پنج سمانیا۔ نوری جلوہ اک جلال، جوت زرنجن نور الاہیا۔ دیپک باقی ساچی بال، اگیان اندھیر مٹانیا۔ گگن مستک ایک تھال، برہمنڈ ویکھ دکھانیا۔ ست ڈارے آپے بھال، آپ اپنی بوجھ بھانیا۔ چلے بہنگم ایک چال، سرتی شبد سرتی آپ سمانیا۔ توڑنہارا جگت جنجال، وڈ داتا بے پرواہیا۔ سدا سہیلا وسے

نال، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ لہنا دین چُکائے کال مہاکال، رائے دھرم نہ دئے سزائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سجن آپے بھال،
 آپ اپنا میل ملائیا۔ ملیا میلا دُھر درگاہ، ہر سجن ہر ہر پایا۔ اک جپایا ساچاناں، دوجا بھيو چُکایا۔ تیجے نین درس درسا، آتم برہم دکھایا۔ چوتھے پد ڈیرہ لاء،
 پنچم موہ چُکایا۔ پنچم میلا سچ سبھا، گھر ساچے منگل گایا۔ انحد تال انادی آپ وجا، برہم پارہم سمایا۔ بودھ اگادھی بھيو کھلا، مندر اندر کُندا لاہیا۔ دسم
 دواری دیپ جگا، نرگن نور کرے رُشنایا۔ امرت ٹھانڈی دھار وہا، کول کولاکھ بھوایا۔ آتم سیجا رہیا سبھا، سچ سنگھاسن ڈیرہ لایا۔ پرتھی آکاش پھیرا پا، گگن
 پاتالاں ویکھ دکھایا۔ لکھ چوراسی پھول بھلا، مانس مانکھ آپ جگایا۔ سنت سہیلے لئے اٹھا، گر گر چیلے رنگ رنگایا۔ نام منتر اک درٹا، ایکاروپ دکھایا۔ جگت
 سنساروگ مٹا، ہوئے گڑھ تڑایا۔ سوہنگ ساچی چوگ چُگا، ہنگ برہم بھيو نہ رایا۔ ست سروپی گیا سما، ساتک ست ورتایا۔ آد نرنجن کھیل کھلا، جوت
 نرنجن ویکھ دکھایا۔ جگت وکارا بھٹھ تپا، نیتز نیناں نیر وہایا۔ بھانا سہنا حکم جنا، ایکا بوجھ بُجھایا۔ لہنا دینا مول چُکا، لال دلال نام کسوٹی ایکا لایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ دیونہارا ساچا ور، بے دیو لگانیوں کایا برکھ، نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، امرت آتم ایکا برکھ، دھیرج یت
 سنٹو کھ ست آتم برہم ساچا دھرم ایکا کرم، نیتز نین درشن ہر ہر پایا۔

۹۸۶

۹۸۶

آسرا اک پُرکھ اکال، گرگھ ساچا رہیا رکھائیا۔ دینا بندھپ دین دیاں، بھو ساگر پار کرائیا۔ توڑنہارا جگت جنجال، جاگرت جوت اک جگائیا۔ کایا مندر
 ویکھ پئی دھر مسال، گھر بیٹھا بے پرواہیا۔ دیوے نام سچا دھن مال، چور یار لٹ کوئے نہ جائیا۔ چرن پریتی گھالن لئی گھال، جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، دیونہارا ایکا ور، نام نامہ اک جنائیا۔ بھگتن منگ اپار، جگ جگ وڈیائیا۔ چرن کول اک پیار، ایکا اوٹ رکھائیا۔ ایکا نیتز اک گیان، ایکا رہیا
 بُجھائیا۔ ایکا شبد در پروان، ایکا رہیا بُجھائیا۔ ایکا روپ سری بھگوان، ہر گھٹ اندر نظری آئیا۔ چتر سنگھڑ جن سجان، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیا۔ دیونہارا
 دانی دان، برہم گیان جھولی پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، سچ سچ رہیا ورتائیا۔

جگت وچھوڑا اگت ہے، ہر بھگتن میت مُرار۔ شبد گھوڑا سُورا سر بگ ہے، ہر سجن شاہ آسوار۔ گرگھ ہنس بنائے گت ہے، امرت بخشے ٹھنڈی ٹھار۔ دیک جوتی جانا جگ ہے، جس جن میلا وچ سنسار۔ درس دکھائے اُپر شاہ رگ ہے، لہنا چکے نو دوار۔ پنج تت وکائے بُجھائے اگت ہے، نیڑ نہ آئے کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار۔ سرن سرنائی جو جن گیا لگ ہے، پھر باہوں لائے پار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے رہیا اُہار۔ ہر سجن ہر میلیا، گرگھ برہم وچار۔ آپے گرو گرو گر چیلیا، آپے رہیا پنج سوار۔ دو جہاناں سچ سہیلیا، ور بھنڈی پاوے سار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے لائے لڑ، نہ ہنک نر اوتار۔

سنگر پورا ست ہے، ست ست سمائے۔ ایک دیوے برہم مت ہے، من مت رہن نہ پائے۔ بہتر ناڑ نہ اُبلے رت ہے، دھیرج یت اک دھرائے۔ چرن کول بندھائے نت ہے، ناتا بدھاتا آپ ہو جائے۔ دیوے نام ساچی وتھ ہے، چو داں لوک ہتھ نہ آئے۔ جگ جگ چلائے ساچا رتھ ہے، گرگھ ساچے لئے چڑھائے۔ سرب کلا آپے سمرتھ ہے، اینکارا ناؤں دھرائے۔ لہنا دینا چکائے تیرتھ اٹھسٹھ ہے، چرن دھوڑ جو جن نہائے۔ ساچا مندر شودوالا مٹھ ہے، کایا گرو دوار اک جنائے۔ دیکھنہارا گھٹ گھٹ ہے، ہر گھٹ بیٹھا آسن لائے۔ کھیلے کھیل بازی گر نٹ ہے، کلجک سوانگی سوانگ ورتائے۔ آتم انتر ایک تیرتھ تھ ہے، امرت سر سرور آپ بھرائے۔ گرگھ ورا رسنا رہیا چٹ ہے، منمکھاں ہتھ نہ آئے۔ سنت سہیلا لاہا لئے کھٹ ہے، لکھ چوڑا سی رہی گرائے۔ بھاگ لگے کایا مٹ ہے، زرگن جوت کرے رُشنائے۔ لہنا دینا چکائے آن باٹ ہے، مات گر بھ پھیر نہ آئے۔ اگے نیڑے دسے واٹ ہے، کلجک کوڑا گھ شرمائے۔ آپ اتارے ساچے گھاٹ ہے، ہر بیڑا رہیا چلائے۔ بحر کپائی جائے پاٹ ہے، جس جن پردہ اپنا لاہے۔ انتر آتم ساچی کھاٹ ہے، ہر بیٹھا آسن لائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے لال ترائے۔ لال انملا ہر بھگونت، ایک ایک اکھوائیا۔ ہتھ پھڑائے دھرم

نشانہ، دو جہاناں آپ جُھلایا۔ دیکھے کھیل گوپی کاہنا، منڈل راس آپ نچایا۔ سرب جییاں پر بھ جانی جانا، جانہار دس نہ آیا۔ سنت سہیلے کر پچھان، آد جُگاد میل ملایا۔ امرت آتم دیوے پین کھان، جگ ترشنا بھکھ مٹایا۔ میل ملاواگن ندھان، آد نرنجن وڈ وڈیایا۔ ایکاشد دُھر فرمان، گرگھ ساچے آپ سنایا۔ دُھنی ناد سچی دُھنکان، انحد سیو کمایا۔ پنچم سخیاں ایک گان، منگل راگ اک الایا۔ چھتی راگ بھو نہ پان، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ جودھا سور پیر بلی بلوان، گھر بیٹھا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھیں دیونہارا ور، ایکا بوجھ بھجایا۔ شبد سرت سچ گیان، ہرجن آپ درڑا سندا۔ چرن کول ہر دھیان، دوسر نہ کوئی دکھایا۔ سنگر پورا مہربان، سر اپنا ہتھ لکھایا۔ درگاہ ساچی دیوے مان، تھر گھر واسی دیکھ دکھایا۔ سنت سہیلے کر پچھان، آپ اپنے رنگ رنگا سندا۔ مارنہارا نام بان، رسنا چلہ اک چڑھایا۔ لکھ چوراسی پھند کٹان، دھرم رائے کھ بھو سندا۔ لاڑی موت نین شرمان، جو جن چرنی سیس جھکایا۔ شبد انملا دیوے بان، انتم ویلے آپ اٹھایا۔ لوآں پریاں پار مکان، سچھنڈ دوارا اک دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ لیکھے لائے در، آتم گھر اک سہا سندا۔ آتم گھر ہر نرنکار، ایکا ایک اپایا۔ جوتی نور کر اجیار، دوس رین ڈمگایا۔ پنچ تت نہ کوئی وکار، پنچ موہ نہ کوئی رکھایا۔ پنچ شبد سچی دُھنکار، دُھن اناد آپ وجایا۔ کھولے سُن اپر اپار، آپ اپنا روپ درسایا۔ گرگھ ساچے چُن وچ سنسار، گنوتا لیکھے لایا۔ بھو نہ پان رکھ مَن، سادھ سنت رہے گر لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک پکار رہیا سُن، سُننہار دس نہ آیا۔ گرگھ تیری ساچی دھار، آتم آپ چلایا۔ پاربرہم پاوے سار، نرگن سرگن دیوے وڈ وڈیایا۔ نرگن جوتی اک جگا، سرگن دیکھ دکھایا۔ نرگن نام اک اپا، سرگن جھولی آپ بھرایا۔ نرگن دیکھ اک جگا، سرگن وچ لکھایا۔ نرگن شبد آپ اپا، سرگن رہیا سمایا۔ نرگن پنچ تت آپ رچا، سرگن میل ملاوا آپ کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے لئے ور، جگ کرتا ناؤں دھرایا۔ جگ کرتا ہر سرجنہار، نر نرائن آپ اکھوایا۔ لوک مات لئے اوتار، آپ اپنا ناؤں دھرایا۔ کلج تیری پاوے سار، کھنڈ برہمنڈ جیرج انڈ دیکھ دکھایا۔ لوآں پریاں دے ہلار، برہما وشن شو دیکھ دکھایا۔ ستاں دیپاں ہو اجیار، جوتی نور کرے رُشایا۔ مانس مانکھ دیکھ وچار، گرگھ ساچے رہیا اٹھایا۔ شبد شبدی تیز کٹار، نام کھنڈا ہتھ اٹھایا۔ دوتی دُشت دیوے مار، پنچ وکار رہن نہ پایا۔ من مت

ایکا دھار، کلج تیرے وہن رڑھایا۔ گرکھ ساچا کر اُجیار، چار ورنناں دئے سمجھایا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش اک پیار، ایک رنگ رنگایا۔ ایک گھر اک دوار، در دروازہ اک کھلایا۔ ایک روپ اگم اپار، شاہو بھوپ اک اکھویا۔ چارے کوٹ پاوے سار، دہ دشا پھیری پایا۔ شبد پنگھوڑا رہیا جھوٹ، زرگن زرگن آپ ہلایا۔ سرگن اپر آپے ٹٹھ، آپ اپنے وچ ٹکایا۔ امرت دیوے ایک گھٹ، نخبھر جھرنا اک جھرایا۔ بجر کپائی جائے ٹٹ، شبد کھنڈا ایک واہیا۔ آون جاون جائے چھٹ، جو جن سرنائی آیا۔ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ گرکھ ویکھے تیرتھ تٹ کوٹی کوٹ، ہر کا روپ دس نہ آیا۔ کوٹی کوٹ بٹھ لنگوٹ، اگنی تن رہے تپایا۔ کوٹی کوٹ بولن جوٹھ جھوٹھ، مایا ممتا موہ رکھایا۔ ابناشی کرتا گیا رٹھ، نہ سکے کوٹی منایا۔ کلج خالی دسن ٹھوٹھ، نام بھنڈار نہ کوٹی ورتایا۔ سنت سہیلے گرو گر چیلے لکھ چوڑاسی وچوں ایک مٹھ، آپ اپنے لئے اٹھایا۔ گلیا رہن نہ دیوے کسے گٹھ، آپ اپنا پھیرا پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چرن کول اپر دھول ساول سول روپ وٹایا۔ دھرت دھول ہر وچار، ویکھے سرب لوکائیا۔ کوڑی کریا رہی ہار، ست سنتو کھ نہ کوٹی جنائیا۔ سادھاں سنتاں آئی ہار، دھیرج بیت گوائیا۔ آتم برہم نہ پاوے سار، ایک روپ نہ کوٹی جنائیا۔ نیچ کرم ہوئے و بچھار، کام کرودھ لوبھ موہ ہلکائیا۔ کھڑگ کھنڈا نہ کوٹی کٹار، دئی دوتی نہ کوٹی مٹائیا۔ نام مردنگ نہ وجائے کوٹی سنسار، سچ سارنگی نہ کوٹی وجائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، زرگن نور کرے رُشنائیا۔

ست پُرکھ زرنجن ست ستواد، ایک اینکاریا۔ کھیلے کھیل آد جگاد، جوتی جوت نور اُجیاریا۔ پاربرہم پُرکھ ابناش، آپ اپنی کل ورتا رہیا۔ آد زرنجن ہو پرکاش، آد شکت ویس وٹا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی بنت بنا رہیا۔

ہر شبد اپار، سَنگَر وِجِ اِکائیآ۔ سَنگَر شبد جیکار، گَرگھ لئے جگائیآ۔ گَرگھ شبد پیار، سُرَتی شبد سَمائیآ۔ مَنمگھ سَتے پیرِ پَسار، کَلج رین اندھیری چھائیآ۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نور کرے رُشائیآ۔ ہر شبد شبد اتھاہ، سَنگَر وِجِ اِکائیآ۔ سَنگَر شبد بھگت ملاح، گَرگھ آپ ترا سندا۔ گَرگھ میلا
 ساچے ناؤں، ایکاناؤں رسنا گائندا۔ بے کھاں دسے نہ کوئی تھاؤں، در دوار نہ کوئی سہائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل
 کھلائندا۔ ہر شبد شبد بے انت، ہر ہر آپ اپنا سندا۔ سَنگَر شبد ساچا کنت، گَرگھ ناری آپ پرنا سندا۔ گَرگھ بنائے ساچی بنت، لوک مات ویکھ وکھائندا۔
 بھر مے بھلے جیو جنت، بھرم گڑھ نہ کوئی تڑائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی دھار بندھائندا۔ سَنگَر شبد ٹھانڈا سپت، گَرگھاں
 کرے پیاریا۔ گَرگھ پرکھے ساچی نیت، ایکارُپ سمارھیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے ویکھ وکھا رہیا۔ ہر شبد بلوان، سَنگَر
 ہتھ وڈیائیآ۔ سَنگَر پورا ہر مہربان، گَرگھاں جھولی پائیآ۔ گَرگھ ساچا چتر سجان، اپنے رنگ رنگائیآ۔ مَنمگھ بھلے جیو نادان، ہر کا بھیو کوئی نہ پائیآ۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن رچائیآ۔ ہر شبد شاہو بھوپ، سَنگَر وِجِ اِکائیآ۔ سَنگَر پورا ست سرُپ، گَرگھ ساچے لئے ترائیا۔ گَرگھ ناتا
 توڑے جوٹھ جھوٹھ، سچ سچ پرناپا۔ مَنمگھ جیو گئے روٹھ، دوسر دس کسے نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کَلج انتم پھیرا پاپا۔ ہر شبد
 ہر نشان، سَنگَر ہتھ اٹھائیآ۔ سَنگَر ویکھے دو جہان، گَرگھاں میل ملائیآ۔ ایکا بخشے چرن دھیان، ایکا برہم وکھائیآ۔ مَنمگھ بھلے جیو نادان، پنج وکار رسن ہلکائیآ۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی کھیل کھلایا۔ ہر شبد سچکھنڈ، سَنگَر جھولی پائندا۔ سَنگَر گَرگھاں آپے رہیا ونڈ، لوک مات ویکھ
 وکھائندا۔ گَرگھ ننگی ہوئے نہ کنڈ، سَنگَر پورا دیا کمائندا۔ مَنمگھ نار دُہاگن رنڈ، ساچا کنت نہ کوئی ہنڈھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 کَلج تیری انتم ور، بھیکھ پکھنڈا میٹ مٹائندا۔ ہر شبد ہر زانن، سَنگَر پورا ویکھ وکھائندا۔ سَنگَر پورا چکائے لہن دین، گَرگھاں جھولی پائندا۔ گَرگھ دھام
 اولے ایکا بہن، نو دوارے پار کرائندا۔ مَنمگھ ڈبے مایا وہن، منجھدھار نہ کوئی ترا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کل
 ورتائندا۔ ہر شبد ہر رُپ، سَنگَر وِجِ سَمائیآ۔ سَنگَر پورا ویکھنہارا چارے کوٹ، گَرگھ آپ اٹھائیآ۔ گَرگھ اُپر آپے تھ، اپنی بوجھ بھجائیآ۔ مَنمگھاں کھ رکھایا

جوٹھ جھوٹھ، رسنا کاگ وانگ گر لائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن دھار اک بندھائیا۔ ہر شبد نرگن دھار، سنگر آپ چلا سندا۔
 سنگر ساچا کر پیار، گرگھیاں بوجھ بوجھ سندا۔ گرگھ ساچا ویکھ وچار، اپنا موہ چکا سندا۔ منمگھ مانس جنم گئے ہار، لکھ چوراسی نہ کوئے چھڑا سندا۔ آپ اپنی بٹھے
 دھار، آپ اپنا شبد چلا سندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا شبد الا سندا۔ ہر شبد ہر سار، سار شبد آپ اکھوائیا۔ گر شبد گر ادھار،
 گر گر رہیا کائیا۔ نام شبد شبد پیار، گرگھ ساچے رہیا کائیا۔ مورکھ موڑھے بھلے جیو گوار، من مت رہی گر لائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، کلج تیری اتم ور، آپ اپنی چلت چلائی۔ ہر شبد سچ جیکار، ایک نعرہ لا سندا۔ سادھاں سنتاں پاوے سار، در سو یا کوئی رہن نہ پا سندا۔ ویکھے محل اٹل
 اُچ مینار، انڈ پنڈ برہمنڈ کھوج کھجا سندا۔ برہمنڈ کھنڈ کھیل نیار، جیرج انڈ پھیری پا سندا۔ شبد کھنڈا تیز کٹار، اپنے ہتھ رکھا سندا۔ نکھیاں رکھے دوویں دھار،
 دو جہاناں آپ چلا سندا۔ برہما وشن شودے ہلار، آپ اپنا کرم کما سندا۔ کروڑ تیتیا کر خوار، سُرپت راجا اند سنگ رکھا سندا۔ شبد ست کر اُجیار، جوتی نور
 ۹۹۱ اک چکا سندا۔ گرگھ ساجن میت مرار، آپ اپنا میل ملا سندا۔ کلج اتم پار کینار، تیر تھ تٹ نہ کوئی ترا سندا۔ وید پُران کرن پکار، انجیل قرآن متا
 پکا سندا۔ کھانی بانی ایک دھار، آپ اپنا در سہا سندا۔ لیکھ لکھائے بن لکھار، وید ویاسا لیکھے لا سندا۔ رام رمیا کرشن مرار، سہنسا بنسا آپ ہو جا سندا۔ عیسیٰ
 موسیٰ خبردار، ایک نعرہ لا سندا۔ سنگ محمد چار یار، حق حقیقت ویکھ وکھا سندا۔ انا الحق ویکھ گھر بار، اللہ رانی میل ملا سندا۔ نانک نام ست جیکار، شبد سار دُھن
 اُچا سندا۔ گرگھ شبد میت مرار، سگلا سنگ نبھا سندا۔ ایک جوتی گر اوتار، ہر ہر روپ وٹا سندا۔ کلج تیرا کوڑ پسا، چاروں گنٹ اندھیرا چھا سندا۔ نہ کوئی
 سجن میت مرار، سادھ سنت دس نہ آسندا۔ نہ کوئی چکے کسے بھار، اپنا بھار نہ کوئی اٹھا سندا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار، گردر مندر مسجد ڈیرہ لا سندا۔ ایک
 بھلیا ہر نرنکار، گیت گو بند نہ کوئی گا سندا۔ اگنی لگی تتی ہاڑ، ترے گن ویکھ وکھا سندا۔ رجو طمو تیرا اکھاڑ، ستو ڈیرہ لا سندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، کلج تیری اتم ور، گرگھ ساچے آپ ترا سندا۔

★ ۲۶ مگھ ۲۰۱۵ بکرمی نصیب سنگھ دے گھر پنڈ بوپارائے ضلع جالندھر ★

آتم شبد ہر جن ہر جانیا، جانہار کرتار۔ پنج تت تت پچھانیا، آتم برہم وچار۔ شبدی شبد شبد پردھانیا، ہر شبد ناواں جیکار۔ جوتی جوت جوت نور
 مہانیا، نرمل نور ہوئے اجیار۔ اکھ کھاکھ کہانیا، آپ سنائے سناونہار۔ جل جل کھنڈا جل پانیا، امرت بخشے ٹھنڈی ٹھار۔ نیتز نین نیر اک کھانیا، آپ اپنی
 کرپا دھار۔ ساک سین اک دکھانیا، ایکامیت مرار۔ ایک ایک ہوئے جانی جانیا، جانہار روپ گردھار۔ آپ سنائے اپنی بانیا، اکھ وکھ شبد اچار۔ لہنا چکے
 جیرج کھانیا، لکھ چوراسی اترے پار۔ میل ملاو ساچے ہانیا، سنگر کنت بھتار۔ درگاہ ساچی ساچی رانیا، آپ بہائے محل اٹار۔ تھر گھر ساچے بھاگ لگانیا، اک
 اکلا ایکنکار۔ سچکھنڈ دوار پد نربانیا، گرگھ ورا پاوے وچ سنسار۔ داتا دانی گن ندھانیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے لائے پار۔ پنج
 تت تن چولا، ہر ہر بنت بنائیا۔ آپے رکھے پردہ اولہا، آپے بیٹھا آسن لائیا۔ آپے گائے ساچا ڈھولا، آپے راگ الائیا۔ آپے بنیا ہر ہر تولہ، تولہ ہر سرشٹ
 سبائیا۔ آد جگادی کھیلے ہولا، جگ جگ ویس وٹائیا۔ جن بھگتاں آتم انتر آپے مولا، آپ اپنا وچ ٹکائیا۔ اٹا کرے نابھ کولا، امرت جھرناکھ جھرائیا۔ جگت
 ۹۹۲ وڈیائی اُپر دھولا، درگاہ ساچی آپ سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے لئے اٹھائیا۔ پنج تت تت پیار، آتم برہم جنائیا۔ ہڈاس
 ناڑی رت پاوے سار، رکت بوند ویکھ دکھائیا۔ من پنکھی نہ اڈے دہ دیش دھار، گر ڈوری شبد بندھائیا۔ متی مت دئے سہار، ایکابو جھ بھجھائیا۔ بدھی بیک
 رہے سنسار، سائنک ست ورتائیا۔ ترے گن مایا نہ لائے سیک لوک مات نہ ہوئے خوار، آپ اپنے انگ سمائیا۔ دیبا باقی کر اجیار، کملا پاتی ویکھ دکھائیا۔ رین
 اندھیری مٹے راتی اندھ اندھیار، سچ سچ گیان درڑائیا۔ نام وست شبد بھنڈار، ہر داتا آپ ورتائیا۔ پُرکھ اکال اک جیکار، اندر مندر آپ لگائیا۔ سو پُرکھ
 نرنجن آپ اُپجائے سچی دھنکار، ہنگ برہم آپ دکھائیا۔ راگی نادی راگ الائے آپ سنائے سُننہار، دوسر دس کسے نہ آئیا۔ سچ سمگری جوت اجگری کر
 اجیار، نور نور نور درسائیا۔ اکال مورت کھیل اپار، اجونی رہت وڈی وڈیائیا۔ بھگت وچھل آپ گردھار، گردھر روپ آپ وٹائیا۔ لکھ چوراسی پاوے
 سار، چارے کھانی ویکھ دکھائیا۔ آپے ویسا سب توں باہر، جگ جگ وڈی وڈیائیا۔ کرتا قادر کریم کرینہار، رام رحیم آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، بھگتن میلا دیکھے در، آپ اپنا بھجو کھلایا۔ بھگتن مینا ہر بھگوانا، بھگتن ہر ہر رتیا۔ آپے دیوے دھر فرمانا، دیکھ دکھائے چیتن ستیا۔ ناد
انادی دھن ترانہ، ست سنتو کھی ایکا رکھیا۔ ایکا در اک در بانا، نہ ٹھنڈا نہ تیا۔ ایکا پُرکھ شاہو سلطانا، آد جگاد کرے نہ ہتیا۔ ہر جن میلا دو جہاناں، نیج نیجے
آتم وتیا۔ کلجگ اتنم پھل کھلانا لال گلالا نامے رتیا۔ آپے ورتے اپنا بھانا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیکھ دکھائے نو کھنڈ سرشٹ سبائی تیرا
کھتیا۔ بھگتی رُپ ہر چڑھایا، ہر جن وڈی وڈیا تیا۔ کایا چولا اک رنگیا، ہر ساچے وڈ وڈیا تیا۔ نام جیکارا بولا اک سنایا، سوہنگ ڈھولا رسنا گایا۔ جوتی جوت
سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگت وہار ہر کرتار، اینکار آپ کرایا۔ شبدی شبد جیکار، شبد شبدی نعرہ لاسندا۔ رام نام ونج وپار، نام نامہ دیکھ
وکھائندا۔ ساچی وست ونج سنسار، دھر درگا ہی آپ کائندا۔ اپنا کھول آپ بھنڈار، لوک مات آپ ورتائندا۔ کلجگ اتنم کھیل نیار، کھیلنہار دس نہ
آئیندا۔ ایکا پد کر پیار، ایکا گھر سہائندا۔ وے ند شبد جیکار، سوہنگ نعرہ لاسندا۔ گھر گھر پاوے سار، جو جن رسنا گائندا۔ وشنوں پد کھیل اپار، بھگوان
جوتی ونج کائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے دیکھ دکھائندا۔ چوتھا پد سوہنگ دھار، آتم ہوئے جنایا۔ پاربرہم کنت بھتار،
ساچی سچ سہایا۔ پنج تت نہ کوئی آکار، ہڈ ماس ناڑی نہ کوئی رکھایا۔ نرمل جوتی کر اجیار، ایکا نور کرے رُشایا۔ شاہو بھوپ سچ سرکار، پُرکھ ابناشی بیٹھا
آسن لایا۔ رُپ رنگ نہ سکے کوئی وچار، لیکھا کھت ونج نہ آتیا۔ ساچے مندر سچ پسا، آپ اپنا دیکھ دکھایا۔ آپ اپنا کر پیار، وشن برہما شو لڑ پھڑایا۔
آپ سہائے سچ دوار، تھر گھر واسی وڈ وڈیا تیا۔ سُن اگئی ادھو چکار، آپے دیکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اُچ محل اٹل مینار، بیٹھا
بے پرواہیا۔ محل اٹل سچ سنگھاسن، ہر ہر آسن لاسندا۔ پاربرہم پُرکھ ابناش، در ساچا اک سہائندا۔ نہ کوئی زمیں نہ اسمان، رُو سس نہ کوئی دکھائندا۔
نرگن نوری ایکا چانن، رُو سس رین نہ کوئی بنائندا۔ آپے رُو سس ہوئے بھانن، کشنا سکلا پکھ نہ کوئی مٹائندا۔ شبدی شبد نہ کوئی دھنکانن، راگ ناد نہ کوئی
الاسندا۔ کھانی بانی نہ کوئی ویراگن، وید پُران انجیل قرآن نہ کوئی دکھائندا۔ برہما وشن شو دیکھے مار دھیانن، کروڑ تیتیس دس نہ آئیندا۔ نہ کوئی بیڑا نہ
جہازن، نہ چپو کوئی لگائندا۔ نہ کوئی راج نہ کوئی راجن، شاہ سلطان نہ کوئی اکھوائندا۔ نہ کوئی سوال نہ جوابن، بچھ گچھ نہ کوئی کرائندا۔ نہ کوئی گھوڑا نہ

رکابن، سولاں کلیاں آسن کوئی نہ لائندا۔ نہ کوئی غریب نہ غریب نوازن، پرتپالک نہ کوئی اکھوائندا۔ بانیاں شاہ نہ کوئی مہاجن، نہ ترازو تول ٹلائیندا۔
 ناری کنت نہ کوئی کاجن، نہ کوئی میل ملائیندا۔ نام دھن نہ بٹھے کوئی داجن، سگلا سنگ نہ کوئی نبھائیندا۔ نہ کوئی رکھنہارا لاجن، نہ کوئی دیکھ وکھائیندا۔ کھیلے
 کھیل پُرکھ ابناشن، آپ اپنا گھر سہائیندا۔ جوتی نور کر پرکاشن، آپ اپنا پرکاش وکھائیندا۔ شاہو بھوپ شاہو شاباشن، شاہ سلطانا ناؤں رکھائیندا۔ چم ناڑی نہ
 کوئی ماسن، بیچ تیت نہ کوئی بنائیندا۔ جن بھگتاں ہوئے داسی داسن، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ ساچے منڈل پاوے راسن، آپ اپنی کرت کمائیندا۔ جوتی
 جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیوے ساچا ور، سچ سچ گیان، سوہنگ شبد دھر فرمان، آتم انتر مارے بان، دُئی دویتی میٹ مٹائیندا۔ آتم انتر
 شبد نشانہ، ہر ہر آپ لگائیندا۔ گرگھ ساچا پتر سُجنا، آپ اپنا میل ملائیندا۔ دیونہارا جیا دانا، جاگرت جوت اک جگائیندا۔ ہتھیں بٹھے ساچا گانا، نام ست تند
 رکھائیندا۔ آپے پائے اپنی آنا، اپنے بندھن آپے بندھائیندا۔ کھیلے کھیل دو جہاناں، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ کلج انتم ہو پردھانا، آپ اپنا کھیل
 کھلائیندا۔ جگ جگ کھیلے کھیل مہانا، بھگون بھگتی ویکھ وکھائیندا۔ گرگھ ساچا پتر سُجنا، آپ اپنے انگ لگائیندا۔ شبد بٹھائے اک بانا، لوآں پُریاں پار
 ۹۹۲
 کرائندا۔ آتم انتر پینا کھانا، سچ سمگری اک وکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن چکائے جگت ڈر، ایک در سہائیندا۔ ایک روپ ہر
 زرنکار، گرگھاں آپ بُجھائیئا۔ ایک لائے شبد دھنکار، آتم انتر آپ وہائیئا۔ ایک ناؤں سچ پیار، نو اٹھاراں سیو کمائیئا۔ ایک گاؤں نگر اپار، کایا کھیڑا آپ سہائیئا۔
 ایک تھاؤں بے عیب پروردگار، سچ محلہ ویکھ وکھائیئا۔ چڑھیا چاؤ نیتز نین درس اپار، سچ گلزار آپ کھلائیئا۔ پھولن برکھا اپر اپار، گن گندھرب رہے برسائیئا۔
 شاستر سمتر وید پُران رہے پُکار، ہر بھگت وڈی وڈیائیئا۔ کھانی بانی دئے سہار، جس ملیا بے پرواہیئا۔ ساچی رانی سرت پیار، کنت ملاو شبد صلاحیئا۔ آتم سیجا
 میت مرار، بیٹھا راہ تکائیئا۔ ایک ایک زرن گن دھار، نورو نور اکھوائیئا۔ ٹھانڈا سپتا در دربار، ساتک ست رہیا ورتائیئا۔ نیتن نیتا پاوے سار، سچ سنگھاسن رہیا
 سہائیئا۔ اپنی ریتا کر وچار، ہر جن ساچے لئے اٹھائیئا۔ وسیا چیتا سرجنہار، وچھڑ کدے نہ جائیئا۔ نہ کوئی مندر مسیتا گرو دوار، کایا کھیڑا آپ سہائیئا۔ سرتی سپتا
 کر پیار، رام راما لئے پرنائیئا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن چکائے جگت ڈر، بھے بھجنن بھو ساگر پار کرائیئا۔ بھے بھجنن ہر بھگونت، پورن

پُرکھ سُلطانیا۔ آد جگادی ایکا کنت، سرشٹ سبائی آپ اکھوانیا۔ ہرجن کایا چولی رنگے رنگ بسنت، لیکھا جانے دو جہانیا۔ آپے من منوآ آپے منت، آپے
 شبدی شبد گن ندھانیا۔ آپے جیوڑا آپے جنت، آپے گر سنگر روپ وٹانیا۔ آپے سادھ سنت ہوئے مہنت، پیر فقیر دستگیر آپ اکھوانیا۔ آپے وید پُران
 بنائے بنت، شاستر سمرت آپ لکھانیا۔ آپے انجیل قرآن گنائے گنت، تیس بتیس آپ پردھانیا۔ آپے کھانی بانی وجائے سنکھ، ناد دُھن آپ سنانیا۔
 آپے دین مذہب اسلام پنتھ، اوچ نیچ آپ ہو جانیا۔ آپے پوجا پاٹھ گرنتھ، آپے رسنا ناؤں وکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا لیکھا
 آپے کر، ویکھنہار آپ اکھوانیا۔ ویکھنہار ہر نرنکار، اپنی رچن رچانیا۔ آد جگادی گر اوتار، ایکا ایک اکھوانیا۔ روپ انوپ نہ پاوے سار، لیکھا کھت نہ کوئی
 جنانیا۔ ناد انادی اک جیکار، ایکا رہیا سنانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ویکھے ساچے گھر، دیونہار وڈ وڈیانیا۔ ہرجن تیری ست
 وڈیائی، وید پُرانی گایا۔ انجیل قرآن دے دُہائی، نورو نور خدی خدائی اک دسایا۔ شبد بانی کر گُرمائی، ہر بھگتن میل ملایا۔ نرگن میل سچ سُبھائی، نانک ہر
 پایا۔ ساچے سنتاں کر جنائی، ایکا مارگ پایا۔ گھٹ بھیتھر کھوجو ہرجن بھائی، سنگر بیٹھا آسن لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم
 ۹۹۵ ور، ساچی ریتی دے چلایا۔ کایا مندر سچ مکان، نانک جوتی اک جگایا۔ سرشٹ سبائی اک گیان، ایکا گیا سمجھانیا۔ پُرکھ ابناشی سری بھگوان، گھٹ گھٹ
 بیٹھا آسن لایا۔ شبد انادی دُھر فرمان، انحد راگ رہیا لایا۔ پنچم بہہ بہہ سارے گان، پنچم مینا آپ اکھوانیا۔ انتر آتم پین کھان، سر سرور آپ اُپانیا۔
 گھر وچ گھر گھر مکان، ہر ساچی رچن رچانیا۔ دُنگھی کندر اک نشان، بیٹھا آپ لگایا۔ اپنی کھول آپ دُکان، اپنی دست آپ لُکایا۔ جس جن بخشے چرن
 دھیان، سو جن بوجھ بُجھانیا۔ داتا دانی مہربان، آد جگاد اکھوانیا۔ کلج اتم ہو پردھان، آپ اپنی بنت بنانیا۔ گرگھیاں دیوے اک گیان، جگت وِدیانہ کوئی
 پڑھانیا۔ ایکا پد پد نربان، ایکا گھر سہانیا۔ ساڈھے تن ہتھ مندر سچ مکان، ہر ساچے بنت بنانیا۔ آپے کرے کرائے آپ پچھان، آپ اپنا در گھلایا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، ایکا راگ شبد سنانیا۔ ساچا مندر ساچا پاٹھ، دوس رین سنانیا۔ ساچے اندر تیر تھ تاٹ، اٹھسٹھ
 مول چُکانیا۔ ساچے مندر ساچا گھاٹ، ہر ساچا آپ سہانیا۔ ساچے مندر امرت رس چاٹ، رس رسنا رس تجانیا۔ ساچے مندر ساچا ہاٹ، چوڈاں لوک آپ

کھلایا۔ ساچے مندر ساچی کھاٹ، ہر ساچے آپ وچھائیا۔ ساچے مندر ساچی لاٹ، زرگن نور کرے رُشانیا۔ ساچے مندر جگت دوتی جائے پاٹ، بجر سیلا رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، ساچا مندر اک سہایا۔ مندر مٹھ نہ شودوالا، چار دیوار نہ کوئی بنایا۔ ساڈھے تن ہتھ تیری کرے پرتپالا، اندر بیٹھا بے پرواہیا۔ دوس رین ہوئے رکھوالا، آپ اپنی سیو کمائیا۔ آد شکتی جوت جوالا، پُرکھ اکالا آپ ہو جائیا۔ ساچا دھرم سچّی دھر مسالہ، بنک دوارا اک وکھائیا۔ آپے چلے نال نالا، وڈ داتا رتھ رتھوہیا۔ آپے شاہ آپے کنگالا، آپ بھنڈارا رہیا بھرائیا۔ آپے سنگر آپ دلالا، آپے شبدی شبد جگایا۔ آپے پھل لگائے کایا ڈالا، آپے ویکھ وکھائیا۔ دھرم رائے نہ منگے ہالا، لاڑی موت نہ کرے کڑمائیا۔ ساچا دسیا راہ سکھالا، چار ورنّاں اک پڑھائیا۔ کلج تیرا کڈھے دوالا، ہر ساچے ہتھ وڈیائیا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکالا، سوہنگ جو جن رسنا گایا۔ تن پائی پر بھ ساچی مالا، اٹھ اٹھوتری ویکھ وکھائیا۔ پنج تت وکار کرے نوالا، آپ اپنی داڑھ چبائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، ساچا مارگ ایکا لایا۔ ساچا مارگ ہر ہر لایا، لاؤنہار بھگوانا۔ ساچے مندر راگ سنایا، دُھن انادی اک ترانہ۔ پوجا پاٹھ نہ کوئی وکھایا، جوگ ابھیس نہ کوئی کمانا۔ نیولی کرم نہ کوئی کمایا، ٹھنڈی دھار نہ جل رُٹھانا۔ اگنی مٹھ نہ کوئی تپایا، تیر تھ تٹ نہ کوئی اشنا۔ کایا گڑھ اک سہایا، سچ سچّا اک مکانا۔ اندر وڈ گرسکھ جگایا، سنایا دُھر فرمانا۔ سرشٹ سبائی دس نہ آیا، بھلے بھرم جیونادانا۔ نہکرمی ہر کرم کمایا، گایا ساچا گانا۔ مانس جنم لیکھے لایا، چکلیا آون جانا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکنک نرائن نر، سمرتھ پُرکھ شبد اکھ، جگت رتھ چار ورنّاں آپ چڑھانا۔

★ ۲۶ گھٹھ ۲۰۱۵ بکرمی سرُپ سنگھ دے گھر پنڈ موڈھ ضلع جالندھر ★

نام منتر شبد گیان، ہر ہر آپ اپائیا۔ سرشٹ سبائی اک دھیان، ایکا اشٹ جنایا۔ ایکا پُرکھ اک سلطان، ایکا ناؤں دھرائیا۔ ایکا مندر اک مکان، ایکا بیٹھا آسن لایا۔ ایکا جوتی جوت مہان، ایکا ایک ڈمگائیا۔ ایکا کھیلے کھیل نِدھان، گنوتنا ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے

نام رکھے وڈیائیا۔ ہر شبد ہر رنگ، ہر ہر آپ چڑھائندا۔ اپنی دست آپے منگ، اپنا در سہائندا۔ لوآں پڑیاں گگن پاتالا آپے لنگھ، پر تھی آکاش دیکھ
 دکھائندا۔ برہمنڈ کھنڈ وجائے اک مردنگ، ایک نعرہ لائندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد شبدی بنت بنائندا۔ شبد نام ہر بھنڈار، اپنے
 ہتھ رکھائیا۔ آد جگادی لئے اوتار، جگ جگ مات دھرائیا۔ لکھ چوراسی ہو اُجیار، ہر گھٹ بیٹھا بے پرواہیا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، الکھ نرنجن وڈ وڈیائیا۔ جوتی
 جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی دھار چلائی۔ نام شبد سچ جیکار، ہر ہر آپ لگائندا۔ آپے سنے سنائے سُننہار، بھو بھیدا بھو کوئی نہ
 پائندا۔ سرشٹ سبائی کرے ونج وپار، ایک وست لگائندا۔ لکھ چوراسی دیکھ گھر بار، اپنے کڈے آپ تلائی۔ آپے نرائن نہ ہو اوتار، آپے ویس وٹائندا۔
 وشنوں ونسی کر پیار، برہما دیکھ دکھائندا۔ برہما ویتا اک ادھار، شو شکر میل ملائی۔ کروڑ تیتیسائے دھار، سُرپت آپ جگائندا۔ پر تھی آکاش ہو اُجیار،
 اپنی کل ورتائندا۔ آد پُرکھ ابناشی کرتا کھیل اگم اپار، آد شکتی ناؤں دھرائندا۔ دیبا باقی کر اُجیار، نورو نور اکھوائندا۔ شبدی شبد بھر بھنڈار، اپنا آپ
 ورتائندا۔ ورتائندا کھیلے کھیل نیار، نرگن سرگن ویس وٹائندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ناؤں دھرائندا۔ جگ جگ اپنا
 ناؤں دھر، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ اپنی کرنی آپے کر، قادر کرتا آپ ہو جائیا۔ دھرنی دھرت دھول جوت دھر، چاروں کُنٹ کرے رُشائیا۔ سنت سہیلے
 دیوے ور، آتم برہم جنائیا۔ سُرپت شبد لئے پھڑ، ایک راہ دکھائیا۔ شبد سَنگھاسن آپے کھڑ، آتم سیجا آپ لگائیا۔ پنچ وکارے آپے لڑ، اپنا کھنڈا آپ اٹھائیا۔ نہ
 کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، پار برہم وڈی وڈیائیا۔ محل اٹل اُچ مینار آپے کھڑ، دسم دواہری بیٹھا سچ محلے کر رُشائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، تھر گھر واسی ویس وٹائیا۔ تھر گھر واسی ہر نرنکار، آد پُرکھ اکھوایا۔ کلجگ اتم لئے اوتار، آپ اپنا ناؤں دھرایا۔ شبدی شبد شبد پیار، ہر شبدی دیکھ
 دکھایا۔ بھگتن میلا وچ سنسار، در ٹھانڈا اک سہایا۔ دیکھ باقی کر اُجیار، اگیان اندھیر مٹایا۔ کھانی بانی میت مُرار، آپ اپنا سنگ نبھایا۔ جوتی جوت سرؤپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، ایک منتر نام درڑایا۔ ایک منتر گر گر گیان، ایک بوجھ بُجھائیا۔ ایک دھرم اک نشان، ایک رہیا جُھلائی۔ ایک
 امرت آتم پین کھان، ایک وست رہیا ورتائیا۔ ایک راگ سنائے ایک کان، ایک ناد و جائیا۔ ایک تیر نرالا مارے بان، ہوئے ہنگتا روگ گوائیا۔ جوتی جوت سرؤپ

ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، ایک الکھ جگایا۔ ایک الکھ جگا، الکھنا الکھ اکھوایا۔ جوتی نور پر تکھ کرا، آپ اپنا ناؤں دھرایا۔ لکھ چوراسی
 وکھ کرا، آپے بیٹھا ڈیرہ لایا۔ اپنا نین آپ کھلا، آپے ویکھ دکھایا۔ اپنا بستر گھنا تن چھہا، شبدی شبد شنگار کرایا۔ اپنے انگن آپ سہا، آپ اپنا رنگ رنگایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، چار ورن اک گیان، ایک شبد اک دھیان رکھایا۔ شبد گیان سچا گر منتر، چار ورن جنایا۔
 ترے گن مایا بھجے بسنتر، پنج تت نہ کوئی ہلکایا۔ سرب جییاں بدھ جانے انتر، گھٹ بیٹھا ڈیرہ لایا۔ کھیلے کھیل جگا جگنتر، کلج وٹی ودھایا۔ سنجگ بنائے
 ساچی بنتر، سچ سچ کرے رُشانیا۔ کھیلے کھیل گگن گگننتر، آکاش پرکاش ڈیرہ لایا۔ ایک نام ایک منتر، ایک رہیا اپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، نرگن جوت کرے رُشانیا۔ ست بھومکا سچ استھان، ہر ساچے دیا کمایا۔ جوتی نور سری بھگوان، ایک نور رُشانیا۔ سرب سرشٹ کا ایک گیان، ایک
 روپ درسانیا۔ جیو جنت اک دھیان، ایک اشٹ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ دوارا ویکھ دکھایا۔ سچ دوار ساچا ہر مندر، ہر
 ۹۹۸ ساچی جوت جگایا۔ لکھ چوراسی و سیا کندر، آپ اپنا بھیمو چھپایا۔ آپے لایا اپنا جندر، آپے بند کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج اتم
 ویکھے سرب لوکایا۔ اپنا مندر آپے کھول، اپنی دیا کمائدا۔ اپنا شبد آپے بول، اپنی بو جھ بھجائدا۔ آپے وسنہارا کول، آپ اپنا کھ دکھائدا۔ دوس رین
 کرے چوہل، سگلا سنگ نبھائدا۔ انحد وجائے ایک ڈھول، سوہنگ راگ سنائدا۔ امرت آتم ساچی پائل، چار ورنناں آپ پیائدا۔ کایا کھیڑا جائے مول،
 پھل بھلواری ویکھ دکھائدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھنہارا ساچا گھر، گھر ساچا گھر ہر ہر مندر، ہر ساچا ڈیرہ لائدا۔ توڑنہارا
 جگت جندر، جاگرت جوت اک جگائدا۔ کھیلے کھیل اپنی کندر، اپنا نور رُشانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، ایک منتر
 نام درڑائدا۔

★ ۲۷ گھڑ ۲۰۱۵ بکرمی صوبے دار تارو سنگھ پنڈ جنڈیرے ضلع جالندھر ★

ہر پرکاش سرب گھٹ اندر، آد جگاد رکھائیآ۔ آپ بنائے اپنا مندر، آپے بیٹھا آسن لائیآ۔ آپ لگائے اپنا جندر، نہ کوئی دوسرے تڑائیآ۔ کھیلے کھیل ڈوگھی کندر، آپ اپنا کھ چھپائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن سرگن ویکھ وکھائیآ۔ نرگن سرگن ایکا دھار، ہر ہر آپ چلائیآ۔ آدن انتا اینکار، اپنی کل ورتائیآ۔ پُرکھ ابناشی بے انت بے عیب پروردگار، رُوپ انوپ نہ کوئی درسائیآ۔ اک اکل کھیل نیار، عقل کل ورتائیآ۔ سچ محلہ اُچ مینار، تھر گھر وای ڈیرہ لائیآ۔ دس نہ آئے وچ سنسار، نیتزین نہ کوئی درسائیآ۔ الکھ اگوچر اگم اپار، اگم اگمڑے دھام سہائیآ۔ دیا باقی اک اُجیار، نرگن آپ جگائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلائیآ۔ کھیلنہارا ہر سمرتھ، ایکا رُوپ سمائیآ۔ آد جگادی مہما کتھ، رسنا کتھ نہ سکے رائیآ۔ جگ جگ دیونہارا وتھ، نام دان جھولی پائیآ۔ آپ چلائے اپنا رتھ، رتھ رتھوہنی وڈ وڈیائیآ۔ ہر کا مندر نہ جائے ڈھٹھ، چار دیوار نہ کوئی رکھائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویکھ وکھائیآ۔ ویکھنہار ہر نرنکار، نرگن جوت جگائیآ۔ شبدی شبدی ۹۹۹

شب دیوہنکار، ساچی دُھن اُچائیآ۔ انحد ساچی سیوادر، سیوک سیوالائیآ۔ پنچم پنچم اک پیار، ایکا رنگ سمائیآ۔ ساچے مندر کھیل نیار، نرگن سرگن آپ کھلائیآ۔ جوت نرنجن کر اُجیار، آپے ویکھ وکھائیآ۔ گھر وچ گھر آپ اُسار، اپنا آسن لائیآ۔ پُرکھ ابناشی ہو اُجیار، ایکا نور درسائیآ۔ امرت پیو ٹھنڈی دھار، نخبھر دھارا آپ وہائیآ۔ کملاپاتی میت مرار، پتت پاؤن ناؤں دھرائیآ۔ اچرج ریتا وچ سنسار، جگ جگ آپ چلائیآ۔ مندر مسیتا کھول کواڑ، آپے ویکھ وکھائیآ۔ وید پُرانا پاوے سار، انجیل قرآنا پھول بھلائیآ۔ کھانی بانی سانجھ یار، اک اکل ناؤں دھرائیآ۔ شبہ ہانی اک اُجیار، ایکا رُوپ درسائیآ۔ لکھ چوراسی پسر پسر، در در گھر گھر ڈیرہ لائیآ۔ جوت پرکاش ہر اُجیار، نرگن سرگن میل ملائیآ۔ منڈل راسی ہو تیار، گوپی کاہن آپ نچائیآ۔ سیتا رام آپ پیار، سیتا سرتی اک پرنائیآ۔ سدا انتا اینکار، اپنا گھر سہائیآ۔ اپنا بھانا میٹھا جانے آپ گردھار، اپنے بھانے آپ رہائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی کھیلے کھیل وچ برہما، شبہ ناد اک وچائیآ۔ شبہ ناد ساچی نور، ہر ہر آپ اُچائیآ۔ آپے ہوئے حاضر

حضور، نیڑا دُور آپ اکھواندا۔ لکھ چوراسی آسا منسا پور، مکند منوہر ڈیرہ لائندا۔ توڑنہارا ناتا کوڑ، سچ سچ درسائندا۔ پتر سنگھ بنائے مورکھ موڑھ، آپ اپنی دیا کماندا۔ کایا چولی رنگن چاڑھے گوڑ، نام مھیٹھی اک چڑھائندا۔ جس جن بخشے چرن دھوڑ، دو جہاناں پار کرائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن سرگن لیکھ لکھائندا۔ نرگن سرگن ہر ہر میلا، آپے آپ کرائیا۔ آپے گرو گرو گر چیلا، گر چیلاناؤں دھرائیا۔ آپے سجن آپ سہیلا، آپے میل ملائیا۔ آپے وسے اک اکیلا، ہر گھٹ بیٹھا آپے آسن لائیا۔ آپے کٹنہارا دھرم رائے دی جیلا، لکھ چوراسی آپ بھوائیا۔ اچرج کھیل پاربرہم پر بھ کھیلا، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ جوت نرنجن پُرکھ ابناشی چاڑھے تیلا، آد نرنجن خوشی منائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، نرگن سرگن ویکھ دکھائیا۔ نرگن سرگن ساچی دھار، ہر ہر آپ چلائندا۔ آد جگادی اینکار، جگ جگ ویس وٹائندا۔ شبدی شبد کر پیار، ایکا راگ لائندا۔ برہم برہادی پاوے سار، پاربرہم ویس وٹائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن سرگن ایکا رنگ رنگائندا۔ نرگن سرگن ہر ہر رنگ، ایکا رنگ رنگایا۔ آپ سہائے اپنی تیج پلنگ، کایا مندر ڈیرہ لایا۔ امرت دھار وہائے گنگ، کول کولا آپ اٹھایا۔ بجر کپاٹی توڑے جند، آپ اپنا کھ گھلایا۔ انحد شبد وجائے مردنگ، تال تلواڑا اک دکھایا۔ آپے کٹنہارا بھکھ ننگ، ہر جن ساچے ویکھ دکھایا۔ تیج وکارا ویکھے جنگ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ہوئے ہلکایا۔ سدا سہیلا وسے سنگ، آد جگاد وچھڑ کدے نہ جایا۔ جگ جگ منگنہارا اپنی منگ، اپنی بھچھیا اپنی جھولی آپے پایا۔ داتا دانی سورا سربنگ، گر سنگر ناؤں دھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، آپ اپنا ویس وٹایا۔ ویس انیکا ہر کرتار، آد جگاد کرائندا۔ نرگن جوتی نور اجیار، نورو نور سمائندا۔ شبدی ڈنک اپر اپار، پُریاں لوآں آپ سنائندا۔ لکھ اگوچر اگم اپار، سچھنڈ دوارا ویکھ دکھائندا۔ تھر گھر بیٹھ سچی سرکار، سچ سنگھاسن اک وچھائندا۔ نہ کوئی دے سے چوہدار، نہ کوئی سیس جھکائندا۔ کھڑگ کھنڈا نہ کوئی کٹار، نہ کوئی کمان اٹھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ویکھ دکھائندا۔ آد جگادی دھرنی دھر، دھرت دھول سہائندا۔ اپنی کرنی آپے کر، آپے ویکھ دکھائندا۔ نہ جنمے نہ جائے مر، اجوئی رہت ناؤں رکھائندا۔ اکال مورت پچھے ڈر، نر بھے روپ درسائندا۔ آپ نہائے ساچے سر، سر سرور اک سہائندا۔ اپنا گھاٹن

آپے گھر، آپے بنت بنا سندا۔ اپنے مندر آپے چڑھ، آپے ویکھ دکھائندا۔ اپنی جوتی آپے سڑ، آپے رُوپ وٹائندا۔ اپنی ودیا آپے پڑھ، اکھر وکھر آپ چلائندا۔ اپنا کوٹ سہائے گڑھ، چار دیوار نہ کوئی بنا سندا۔ ہر گھٹ مندر آپے وڑ، اپنا آسن لائندا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، پُرکھ ابناشی کھیل کھلائندا۔ آپ لگائے سب دی جڑ، آپے آپ اُکھرائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، آپ اپنا ناؤں رکھائندا۔ اپنا ناؤں آپے رکھ، آپے رہیا سنا سنا۔ شبد سرُوپی ہو پرتکھ، شبدی آواز لگائیا۔ لکھ چوراسی بھانڈے سکھ، گھر گھر ویکھ دکھائیا۔ سنت سہیلے کرے وکھ، جگ جگ وڈی وڈیائیا۔ کرنہارا ککھوں لکھ، ککھوں ککھ کرائیا۔ آپ چلائے اپنا رتھ، وڈ داتا بے پرواہیا۔ لہنا دین چکائے سیاں ساڈھے تن تن ہتھ، ردداس چمبارا آس تکائیا۔ سرشٹ سبائی کرے بھٹھ، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ جو اُتچے سو جائے ڈھٹھ، ہر ساچے رچن رچائیا۔ لہنا دینا چکائے تیر تھ اٹھسٹھ، گر در مندر مسجد شودوالا مٹھ ویکھ دکھائیا۔ پاربرہم ابناشی کرتا ہر دوار دکھائے ایکا اکھ، چرن کول وڈی وڈیائیا۔ لوآں پُریاں ویکھ دکھائے نٹھ نٹھ، برہما وشن دیوت سُر رہیا جگائیا۔ اک کھلائے ساچا ہٹ، چوڈاں لوک ونج کرائیا۔ چوڈاں طبقات مارے سٹ، آپ اپنی بنت بنا سنا۔ ایکا جوتی نور پرکاش گھٹ گھٹ، نور الہی آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، خالق خلق وچ سمائیا۔ خالق خلق ہر رحمان، ایکا نور سما سندا۔ آپ اپنا کر پردھان، آپے ویکھ دکھائندا۔ آپ اپنا دئے گیان، آپ اپنی بوجھ بُجھائندا۔ آپ اپنی کر پچھان، آپے آپے ویس وٹائندا۔ آپ اپنا رکھے مان، آپ اپنا مان دھرائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن میلا ساچے گھر، سرگن ڈیرہ لائندا۔ نرگن سرگن شبد کڑمائی، ہر ہر آپ کرائیا۔ گھر وچ گھر وجے ودھائی، گھر ساچا منگل گائیا۔ گھر وچ گھر سگن منائی، ایکا نیتز کجل پائیا۔ گھر بستر بھوشن چیر دکھائی، سولاں کلیاں آپ صلاحیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن ویکھ دکھایا۔ نرگن سرگن ہر ہر ناتا، آپے جوڑ جڑائندا۔ کھیلے کھیل پُرکھ بدھاتا، گن اوگن نہ کوئی دکھائندا۔ آپے دوس آپے راتا، ماس برس آپ ہو جائندا۔ آپے پتا آپے ماتا، آپے کھیل کھلائندا۔ آپے دیونہارا داتا، آپے ونڈ ونڈائندا۔ آپے جانے اپنی گاتھا، آپے آپ سنا سندا۔ آپے ہو تریلوکی ناتھا، ترے لوکاں ویکھ دکھائندا۔ آپے پوجا آپے پاٹھا، آپے رسنا گائندا۔ آپے تیر تھ آپے تاتا، آپ اشان کرائندا۔ آپے

دیکھے چوڑاں ہاٹا، چوڑاں لوکاں پھیری پائندا۔ آپے کھیلے کھیل بازی گر ناٹا، جگ جگ ویس وٹائندا۔ امرت دیکھے کایا باٹا، آپے کھ لگائندا۔ آپے پورا کر نہارا گھاٹا، اپنے کٹڈے آپ تٹائندا۔ آپے نیڑے رکھے واٹا، دُور دُریڈا آپ ہو جائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نرگن سرگن کھیل کر، گھر ساچا اک سہائندا۔ نرگن سرگن ایکا دھار، ہر ہر آپ کھلایا۔ میل ملاواں غریب نوازا، گھر ساچے میلا سہج سُبھایا۔ شبد اگلی مارے واچا، سُن سادھی آپ وکھلایا۔ چٹا سُو گھوڑا تاجا، آپے رہیا دوڑایا۔ پُرکھ اگٹا آیا بھاجا، نیتز نین دس نہ آئی۔ شاہو بھوپ وڈ راجن راجا، پُرکھ ابناشا ناؤں رکھلایا۔ آپے رچیا اپنا کاجا، آپے منگل گایا۔ آپے حاجی آپے حاجا، مکہ کعبہ دیکھ وکھلایا۔ آپے دیکھے کھیل دو دو آہ، پُن صواب نہ کوئی رکھلایا۔ آپے چرن ٹکائے وچ رکابا، شاہ اسوار آپ ہو جائیا۔ آپے امرت بخشے کول ناہجا، آپے پھل کھلایا۔ آپے وجائے بہتر ناڑ تن ربابا، سارنگ سارنگ اک وکھلایا۔ آپے جنائے شبد اگادھا، آپ اپنی بنت بنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نرگن سرگن وچ سمائی۔ نرگن سرگن آپ سما، اپنی کھیل کھلایا۔ اپنا تیل آپ چڑھا، آپے دیکھ وکھلایا۔ اپنا بندھن آپے پا، آپے توڑ تڑایا۔ سد بخشندن نام دھرا، دُھر داتا وڈ بے پرواہیا۔ ساچی گاتھا آپ پڑھا، سو پُرکھ نرنجن آپ سٹایا۔ ہنگ ہنگتا میٹ مٹا، نانک انگد انگ سمائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلک نرائن نر، کلج تیری اتم ور، ہنگ برہم سوہنگ سو اوم اونکار نرنکار نراکار ساکار آپ اکھوایا۔

★ ۲۸ مگھر ۲۰۱۵ بکرمی بچن سنگھ دے گھر پنڈ مانگا سرائے ضلع امرتسر ★

تیرتھ تٹ چرن دوار، ہر ہر اک وکھلایا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، نرگن جوت کرے رُشٹایا۔ دُرمت میل دیوے کٹ، جو جن رہے سرنایا۔ تن پہنائے نام پٹ، اتر کدے نہ جائیا۔ اک وکھائے ساچا ہٹ، کایا مندر آپ گھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی جوت جگایا۔ تیرتھ تٹ گرچرن دوار، ہر ہر آپ رکھائندا۔ اک اکلایکار، آد جگاد سائندا۔ جگ جگ لوک مات لے اوتار، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ بھویو بھیدا بھویو نوار،

وار تہت نہ کوئے جنائندا۔ اچھل اچھیدا وِج سنسار، اپنی کل ورتائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ دوارا اک دکھائندا۔ تیر تھ تٹ ہر گھر، ہرجن آپ بُجھائیا۔ آپ نہائے ساچے سر، سر سرور اک دکھائیا۔ لکھ چوراسی جائے ہر، جنم مرن پھند کٹائیا۔ دو جہاناں دیوے ور، گھر ساچے میل ملائیا۔ آون جاون چکے ڈر، رائے دھرم نہ دئے سجائیا۔ گرگھ ساچے آپے پھڑ، آپے لئے اٹھائیا۔ اپنی ودیا آپے پڑھ، آپے رہیا پڑھائیا۔ آپے توڑ ہنکاری گڑھ، ساچا مندر اک سہائیا۔ درس دکھائے آگے کھڑ، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ ہر سنگت لائے آپے جڑ، لکھ چوراسی رہیا اکھڑائیا۔ مایا ممتا آپ وہائے ہڑ، جوٹھ جھوٹھ دئے رڑائیا۔ ایکا آگنی جائن سڑ، جوتی لنبو آپے لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہک نک نرائن نر آپ اکھوائیا۔

گھر سبجن سلطان، ہری ہر ہر نرنکاریا۔ داتا دانی مہربان، بھرے نام شبد بھنڈاریا۔ آدن اتنا کر پچھان، گرگھ ساچے لئے اُبھاریا۔ آتم انتر اک دھیان، ایکا روپ جنا رہیا۔ ایکا شبد اک بان، ایکا پُرکھ بٹھالیا۔ ایکا منتر اک گیان، ایکا بوجھ بُجھالیا۔ ایکا امرت پین کھان، ایکا گھ چوارہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک ویکھ دکھا رہیا۔ کلجک تیرا ساچا نیم نیم، ہر ہر بنت بنائیا۔ ابناشی کرتا اک پریم، اپنا آپ جنائیا۔ دیونہارا لہنا دین، جگ جگ ویس وٹائیا۔ سرشٹ سبائی ساک سبجن سین، آگم آگمڑا آپ اکھوائیا۔ جن ہر ہرجن درس دکھائے اپنے نین، جگت نیتز موندھ موندھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ٹھانڈا اک سہائیا۔ ٹھانڈا گھر تھر دربار، ہر ہر بنت بنائیا۔ اک اِکلا ایکنکار، ہر بیٹھابے پرواہیا۔ نرگن جوتی جوت اُجیار، کملاپاتی آپ اُپائیا۔ شبدی شبد شبد جیکار، انھو کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھرے وِج سنسار، مورت اکال وڈی وڈیائیا۔ دین دیالا پاوے سار، جیبا داتا ویس وٹائیا۔ ویکھ دکھائے مندر سچّی دھر مسال، نہ کوئی چار دیوار چھپر چھن نہ کوئی سہائیا۔ ستن پیتا ہو اُجیار، آپ اپنی کل ورتائیا۔ پتت پُنیتا کرے برہم پیار، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ سدا اتیتا ایکا دھار، نرگن سرگن وِج سمائیا۔ لکھ چوراسی آپے جیتا، نہ مرے نہ جائیا۔ کرے کرائے پتت پُنیتا، پتت پاؤن ناؤں دھرائیا۔ ایکا ناؤں ایکا گیتا، اک پُران پڑھائیا۔ ایکا مندر اک مسیتا، گردوار اک جنائیا۔ ایکا نام شبد انڈیٹھا،

ہرجن جھولی پائی۔ کایا کرے مٹھاریٹھا، کوڑی کریا میٹ مٹائی۔ آد جگادی ساچی ریتا، جگ جگ آپ چلایا۔ اوچاں نیچاں ہست کیٹاں ساچا میتا، ساچی تیج رکھائی۔ نام ندھانا گرگھ ورلے مات پیتا، بھرے بھلی سرب لوکائی۔ دوس رین رکھائے ٹھنڈا سیتا، نچھر دھارا گھ چوائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن میلے ساچے گھر، تھر گھر ساچا ویکھ دکھائی۔ تھر گھر ساچا سچ محلہ، نرگن جوت جگائندا۔ اینکار اک اکلا، اینکارا اونکارا روپ وٹائندا۔ وشنوں ونسی کر پیارا، وشنوں روپ سماندا۔ دیس دستر ہو اُجیارا، نوست پھیرا پائندا۔ برہمنڈ کھنڈ دے اُدھارا، جیرج انڈ دکھائندا۔ ورجنڈی کھیلے کھیل نیارا، آدن اتنا بھیو چھپائندا۔ بھیکھ پکھنڈا پار کنارہ، نام کھنڈا ہتھ چکائندا۔ نام دان رہیا ونڈ ہر گردھارا، گرگھ ورلا جھولی ڈاھندا۔ سرشٹ سبائی ہوئے خوارا، چارے کنت گولائندا۔ وہ دشا ہاکارا، ست سنتو کہ نہ کوئی دھرائندا۔ آتم اندر مندر دھواں دھارا، سچ جوت نہ کوئی جگائندا۔ کلج تیرا کوڑ پسارا، رین اندھیرا چھائندا۔ کسے نہ دسے سچ دوارا، ست پُرکھ نرنجن نیرنن نہ درشن پائندا۔ آدن اتنا کر پسارا، عقل کل ورتائندا۔ کھیلے کھیل اگم اپارا، الکھ اگوچر ناؤں دھرائندا۔ جوتی جوت اُجیارا، شبدی شبد ڈنک وجائندا۔ دو جہاناں کھیل نیارا، ترے گن آپ سماندا۔ چوڈاں ہٹاں کھول کوڑا، لوآں پُریاں پھیرا پائندا۔ ویکھ دکھائے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑا، جلاں تھلاں آپ وہائندا۔ گرگھ ساجن ساچا لاڑا، گھر ساچا سگن منائندا۔ پنچم سخیاں لایا اکھاڑا، گیت سہاگی منگل گائندا۔ ناڑ بہتر وے تاڑا، ایک تال رکھائندا۔ آپے ہوئے پچھے آگاڑا، آگے پچھے آپ ہو جائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہارا ساچا گھر، تھر گھر واسی لکھائندا۔ تھر گھر واسی اینکار، عقل کلا ورتائی۔ سرشٹ سبائی کر پیارا، گھر گھر آسن لائی۔ آپے اُتپت کر سنسار، آپے میٹ مٹائی۔ آپے نام کر جیکار، آپے رہیا سٹائی۔ آپے دیک باقی ہو اُجیارا، آپے لئے بُجھائی۔ آپے محل اٹل اُچ مینار، آپے ڈیرہ لائی۔ آپے کھرگ کھنڈا بن کٹار، آپے رہیا چکائی۔ آپے سپس دھر آپا وار، آپے پنچت کرے گڑمائی۔ آپے رکت مجھ لہو گار، ہڈ ماس جوڑ جڑائی۔ آپے وسے سب توں باہر، دس کسے نہ آئی۔ آپے کھیلے کھیل اگم اپارا، انت سنت سائی۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار، سگلا سنگ نبھائی۔ من مت بدھ میل اپارا، سگلا سنگ نبھائی۔ رجو طمو ستو تیرا ویکھ دوارا، لوک مات پھیرا پائی۔ برہما ویتا کرے پیارا، نیرننن آپ اٹھائی۔ شو شکر در کڈھے ہاڑ، نیرننن رو رو نیروہائی۔ کروڑ تیتیس آگے بھاڑ، سچ

دست نہ کوئی دکھائی۔ پُرکھ اگمائی جائے دن دہاڑ، اوند ا جاندا دس نہ آئی۔ کھج تیرا سچ اکھاڑ، ہر ساچی رچن رچائی۔ دوس سہائے ستاراں ہاڑ، شکھ سچ
 سچ سمائی۔ رکھی مُنی نہ پاوے کوئی سار، جپ تپ ہٹھ نہ کوئی دکھائی۔ مندر اندر اک اُجیار، ایکا ایک شبد جنائی۔ نو دوارے پار کنار، در دربار اک وڈیائی۔
 اندر وڈ جو جن چرن سرن کرے نمسکار، دسم دوا ری اک سہائی۔ سچ سنگھاسن بیٹھا ہر زرنکار، زرن گن جوت کرے رُشائی۔ ساڈھے تن ہتھ پنگ اپار، آپ
 اپنا دے وڈیائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھج تیری انتم ور، جن بھگتاں دے جگت وڈیائی۔ بھگت وچھل ہر گردھار، ایکا ایک
 اکھواندا۔ سا جن ساچا میت مُرار، سگلا سنگ نبھاندا۔ ساچے مندر کر پیار، سچ سنگھاسن لاند۔ آپے پُرکھ آپے نار، کنت سہاگی آپ اکھواندا۔ آپ
 پاپے سٹ ڈلار، شبدی شبد ناؤں رکھاندا۔ دوہاں وچولا اپر اپار، اپنی دھار بندھاندا۔ اپنے رنگ روے کرتار، کرنی کرتا کرم کماندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری انتم ور، آپ اپنا کھیل کھلاندا۔ کھیلنہارا ہر سمرتھا، وڈ وڈی وڈیائی۔ شبد جنائی اکھنا اکھا، لیکھا لکھ نہ سکے
 رائی۔ دو جہان چلائے اپنا رتھا، رتھ رتھو ہی ناؤں دھرائی۔ شبد نرالا پھڑیا بھٹھا، ایکا چلہ تیر کمان اٹھائی۔ ویکھ دکھائے اٹھسٹھا، آپ اپنا روپ وٹائی۔
 بھگت دوارے پھرے نٹھا، دوس رین سیو کمانی۔ کھج بُرج انتم ڈھٹھا، اُچ محل نہ کوئی دسائی۔ اپنی گیڑے آپے لٹھا، گیڑا اپنے ہتھ رکھائی۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، زرن گن جوت کرے رُشائی۔ زرن گن جوتی نور اُجالا، ہر ہر روپ وٹائی۔ پرم پُرکھ دین دیا، الکھ زرنجن ویس
 وٹائی۔ سرب جییاں کرے پرتپالا، پرتپالک آپ ہو جایا۔ سنگ رکھائے کال مہاکالا، کال مہاکال آپ ہو جایا۔ کھج تیرا پھل لگا ویکھے ڈالا، پت ڈالی پھول
 بھلایا۔ جگت بندھن توڑ لکھ چوراسی جنجالا، بندھن بندھ رہے نہ ریا۔ میل ملاواں در گھر سچا سچئی دھر مسالہ، در مندر اک کھلایا۔ اک بہنگم چلے چالا، دوئی
 دھار نہ کوئے بندھایا۔ سوہنگ شبد گل پائی مالا، اجپا جاپ جپ اپنے ہتھ رکھایا۔ اپنی ہتھیں ترے گن لگا کھولے تالا، نام کُنجی آپ بھوایا۔ سرت
 سوانی ہوئے حال بے حال، شبد ہانی درشن پایا۔ دوہاں میلا آتم سیجا راہ سکھالا، گھر ساچا ویکھ دکھایا۔ دین دیا لا سنگر ملیا گر گوپالا، گر شبد روپ وٹایا۔ دوس

۱۰۰۵

۱۰۰۵

رین اٹھے پہر ماس برس چلے نال نالا، وچھڑ کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، دیونہارا ساچا ور، اٹھسٹھ لہنا
مول چکایا۔

★ ۲۸ مگھڑ ۲۰۱۵ بکرمی سرین سنگھ دے گھر مانگا سرانے ضلع امرتسر ★

ہرجن آپ پچھانیا، آپ اپنی کرپا دھار۔ غریب نمانے بال انجانیاں، کرے کرائے سچ پیار۔ داتا دانی گن ندھانیا، پورب کرماں رہیا وچار۔ چرن
کول دیوے ساچا مانیا، در سہائے اک دوار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گنوتا ناؤں وکھانیا۔ ہرجن ہر ہر رتیا، رام نام رتن اپار۔ آپے
دے سمجھاوے تیا، ایکا ونج نام واپار۔ ایکا دیوے ساچی و تھیا، وڈ دانی شبد بھنڈار۔ لہنا دین چکائے ہتھو ہتھیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
ہرجن ساچے لائے پار۔ ہرجن ہر ہر پایا، گھر گھر وٹی ودھانیا۔ گھر گھر منگل گایا، گھر گھر خوشی منانیا۔ گھر گھر سگن منایا، گھر گھر ہوئے کڑمانیا۔ جوتی
جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ویکھ وکھانیا۔ ہرجن ہر ہر گایا، رسنا جھوا میت۔ سنگر پورا ایشٹ منایا، گھر گھر ساچے ساچی ریت۔ سنگر پورا
دیا کمایا، ویکھنہارا پت پنتیت۔ انتم لیکھا لیکھے لایا، رنگ رنگائے ہست کیٹ۔ مستک ریکھا آپ لگایا، مانس دیہی مانکھ جیت۔ چرن کول سرنایا، ساچی مندر
مسیت۔ بھے بھنجن گھر آیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہارا اک اتیت۔ ہرجن ہر ہر بودھیا، بڈھ بیک وچار۔ من تن آپے سودھیا،
رسنا ناؤں اچار۔ گرسکھ ساچا جودھن جودھیا، مارے ڈشٹ دوت ہنکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لئے اُبھار۔ ہرجن ہر ہر
پیکھیا، نیتز نین اگھاڑ۔ پر بھ لکھنہارا لیکھیا، در گھر ساچے دیوے واڑ۔ کڈھنہارا بھرم بھلیکھیا، میٹ مٹائے پنچم دھاڑ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
جوت دھر، گھر ویکھے سچ اکھاڑ۔ گھر ساچا ہر ہر میلیا، دوس رین پر بھات۔ کھیلے کھیل اک اکیلیا، پُرکھ ابناشی آد جگاد ہرجن میلے جگت سہیلیا۔ امرت
دیوے بوند سوانت۔ جوتی شبدی آپے رلیا، سرت سوانی بٹھے نات۔ اپنا کھیل آپے کھیلیا، آپے باغ آپ باغات۔ آپے پاونہارا ملیا، قیمت کرتا قادر

قات۔ آپے خاکی خاک رُلیا، آپے اُچ محلے مارے جھات۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن میلا لوک مات۔ ہرجن جوگ کمایا، چرن کول پیار۔ رس رسنا بھوگ لگایا، آتم برہم وچار۔ سچ سنجوگ سمایا، ملیا پُرکھ کرتار۔ آپے چوگ چُگایا، سوہنگ شبد بھنڈار۔ بھگت بھگتی اک دکھایا۔ نیتز نین درس اپار۔ ساچی شکت برہم جنایا، گُنوتا پاوے سار۔ پنچم کرم اک بنایا، حکمی حکم فرمان۔ دوجا در نہ کوئی جنایا، آپے کرم پاوے نیسان۔ دو جہانی ہوئے سہایا، ویکھ دکھائے پون پانی مسان۔ نتھوایاں دیوے تھانیا، درگاہ ساچی کر پروان۔ سچھنڈ دوارا اک سہایا، بھگت سہیلا جانی جان۔ آپ اپنا بردھ رکھایا، ہر سجن لئے پچھان۔ تان ناناں آپ ہو جایا، جو جن چرنی ڈگے آن۔ جم کی پھاسی کاٹ کٹایا، دھرم رائے نہ مارے بان۔ بچھلا لیکھا مول چُکایا، آگے میلا ہر بھگوان۔ نر نریشا پھیری پایا، کھیلے کھیل دو جہان۔ جگت اندیسہ آپ مٹایا، شبد سندیشہ اک سنان۔ گنپت گنیشا موہ چُکایا، برہما شو نہ کوئی دھیان۔ پُرکھ ابناشی نظری آیا، نرگن جوتی نور مہان۔ ست ستگر بھیت چڑھایا، دیونہارا دانی دان۔ ساچا کھیوٹ کھیٹ آیا، آپ اپنا کر قربان۔ بیٹی بیٹ لئے اٹھایا، گر سنگت میل ملان۔ چیتن چت ہلسایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل کھیل مہان۔ ہرجن ہر گھر وسیا، برہمنڈ کھنڈ نور۔ پُرکھ ابناشی راہ ساچا ایکا دسیا، گھر چوتھے آپے واڑ۔ میٹے رین اندھیری مسیا، لہنا چکے پنچم دھاڑ۔ شاہو بھوپ ساچے مندر بہہ بہہ ہسیا، دھرم دکھائے اک اکھاڑ۔ ڈوگھی کندر پھرے نسیا، پنچ تت ویکھ اُجاڑ۔ ترے گن نہ مارے ڈسیا، واگے نہ تتی ہاڑ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن آپے لئے ور، اپنی درگاہ آپے واڑ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لکھ چوراسی آپ چبائے اپنی داہڑ۔

★ ۲۹ گھٹ ۲۰۱۵ بکرمی پشورا سنگھ دے گھر پنڈ ویرکا ضلع امرتسر ★

نرگن جوت ہر نرنکار، آد جگاد سمایا۔ اک اکلا ایکنکار، عقل کلا اکھوایا۔ آگم آگوچر آگم اپار، بھيو کسے نہ پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نور کرے رُشنايا۔ آد نرنجن پُرکھ ابناشا، ایکا ایک اکھوایا۔ آپے جانے اپنی راسا، اپنی بنت بنایا۔ کھیلے کھیل پر تھی آکاشا، جگ جگ وڈی

وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرُگن نور کرے رُشانیا۔ نرُگن نور ہر اولّا، ایکا اینکاریا۔ ایکا وسیا سچ محلہ، آپ اپنا در سُہارہیا۔ آپے باقی آپے بلا، آپ اپنا مندر سُہالیا۔ اپنے در آپے کھلا، آپ اپنا در سُہارہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرُگن نور کرے اُجباریا۔ نرُگن جوتی ہر آکارا، پُرکھ ابناشی آپ اُکھواندا۔ دینا بندھپ دین دِیالا، دین دِیال آپ ہو جائندا۔ اپنی کرے آپ پرتپالا، پرتپالک ناؤں دھرا سچ ساچی سچ سچّی دھر مسالہ، تھر گھر واسی ڈیرہ لائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد نرنجن ویس وٹائندا۔ آد نرنجن مورّت اکال، ایکا ایک اُکھوانیا۔ ایکا دیک جوتی بال، نورو نور کرے رُشانیا۔ اپنی گھال آپے گھال، آپے گھال گھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جوت وڈی وڈیایا۔ جوتی دیک ہر جگا، اپنا کرم کماندا۔ اپنا کھیل آپ کھلا، آپے ویکھ وکھائندا۔ اپنی بنت آپ بنا، آپے اتم ڈھاندا۔ اپنا جوگ آپ کما، آپے جگت ویکھ وکھائندا۔ اپنی اگنی آپ بُجھا، آپے انت سماندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ابناشی کرتا ناؤں دھرا سچ۔ پُرکھ ابناشی ہر نرنکار، نرُگن جوت جگایا۔ جگ جگ کھیل مات نیار، کھیلے کھیل ہر گھٹ تھانیا۔ برہنڈا کھنڈاں پاوے سار، جیرج انڈاں ونڈ ونڈایا۔ لوآں پُریاں دے ہلار، برہما وشن شو دیوت سرُ ویکھ وکھایا۔ رُوس کر اُجبار، منڈل منڈپ آپ سُہانیا۔ پرتھی آکاش بنھ دھار، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ گگن گگنتر محل اُسار، نرُگن بیٹھا جوت جگایا۔ کوٹن کوٹ کر پسا، کوٹی کوٹ رہیا سمانیا۔ آد انت کھیل اپار، نرُگن ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نور کرے رُشانیا۔ جوتی نور ہر اُجبار، ایکا ایک اُکھواندا۔ آدن انتا کھیل اپار، بھو کوئے نہ پائندا۔ لکھ چوراسی بنھے دھار، ترے گن سنگ رکھائندا۔ پنچت کر پیار، آتم برہم جنائندا۔ من مت بدھ کر پیار، نو در چولی پائندا۔ گھر وچ گھر کھیل اپار، اپنا آپ کرائندا۔ دینا باقی کر اُجبار، اٹھے پھر وکھائندا۔ کملا پاتی میت مرار، سچ سنگھاسن آسن لائندا۔ دسم دوا ری بند کواڑ، دس کسے نہ آئندا۔ سچ در سچ اکھاڑ، ساچا منگل گائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پار برہم برہم برہم آپ ہو جائندا۔ پار برہم ہر کرتار، اپنا کھیل کھلایا۔ ونڈے ونڈ وچ سنسار، لکھ چوراسی بنت بنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی جوت جگایا۔ آپے کنت نار بھتار، آپ اپنی سچ ہنڈھانیا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، لکھ نرنجن ناؤں دھرایا۔

جگ جگ مات لئے اوتار، نرگن سرگن کرے رُشانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر بیٹھا بے پرواہیا۔ تھر گھر ساچا شاہو شتاباش، ہر ہر جوت جگایا۔ اک اگلا پُرکھ ابناش، آپ اپنی رچن رچایا۔ آپ اُپائے پرتھی آکاش، آپ اپنا بندھن پانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ساچے وڈ وڈیایا۔ تھر گھر ساچا ہر نرنکار، ایکا ایک اُپانیا۔ آپے بھوپ شاہ سچی سرکار، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ نہ کوئی دوسر پہریدار، چوہدار نہ کوئی ٹکانیا۔ اک اگلا کرے کھیل اپار، نرگن نرگن نور سمانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچے سگن منانیا۔ ساچا گھر سچ دروازہ، ہر ساچی جوت جگاند۔ پُرکھ اکال غریب نواز، آپ اپنا ناؤں دھراندا۔ آپ اپنا سازن ساز، آپے ویکھ وکھاند۔ آپ اپنی رکھے لاجا، آپ اپنا سنگ نبھاند۔ آپ اپنا شاہو بھوپ وڈ راجن راجا، آپ اپنا تھم مناند۔ آپ اپنا رچیا کاجا، آپے ویکھ وکھاند۔ آپ اپنا دیوے داجا، اپنی جھولی آپ بھراندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر ساچے ویکھ وکھاند۔ تھر گھر ساچا ہر دوار، ہر ہر جوت جگایا۔ نہ کوئی مندر چار دیوار، چھپر چھن نہ کوئی رکھانیا۔ نہ کوئی ساجن میت مُرار، سگلا سنگ نہ کوئی نبھانیا۔ نہ کوئی تتوتت پسار، رُپ رنگ نہ کوئی درسانیا۔ من مت بُدھ نہ کوئی ادھار، برہم گیان نہ کوئی درڑانیا۔ نہ مرے نہ پے جم کھیل اپر اپار، کرتا اپنی کار رہیا کرانیا۔ پون سواسی نہ کوئی دم، نیتزیر نہ کوئی دہانیا۔ نہ کوئی گگن پاتالا دسے تھم، پُریاں لوآں نہ کوئی ٹکانیا۔ آد جگادی آپے جانے اپنا کم، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر بیٹھا بے پرواہیا۔ تھر گھر ہر بھنڈار، ہر اپنا آپ رکھاند۔ آد نرنجن ہو اجیار، اپنا رُپ وٹاند۔ آد شکت کر پیار، ساچا سنگ نبھاند۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دین مذہب و سیا باہر، تھر گھر ساچا اک سہاند۔ تھر گھر ساچا ایکا گھر، ہر ہر بنت بنانیا۔ آپے بیٹھا اندر وڑ، دس کسے نہ آنیا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھر، رکت بوند نہ کوئی اُپانیا۔ نہ کوئی قلعہ نہ کوئی گڑھ، شودوالا مندر نہ کوئی رکھانیا۔ نہ کوئی وڈیا اکھر رہیا پڑھ، نہ کوئی کرے پڑھانیا۔ نہ کوئی اگنی رہیا سڑ، جل دھار نہ کوئی رڑھانیا۔ اپنی چوٹی آپے چڑھ، آپے بیٹھا آسن لانیا۔ سچ سنگھاسن اُپر چڑھ، پاوا چول نہ کوئی رکھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر بیٹھا بے پرواہیا۔ تھر گھر ساچا اک محلہ، ایکا ایک اُپاندا۔ آپے و سے اک اگلا، دوسر کوئی نہ سنگ

رکھائندا۔ نہ کوئی دسے جلاں تھلاں، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ نہ کوئی رکھائندا۔ اپنے دیپک آپے بلا، اپنی سیجا آپ سہائندا۔ اپنی جوتی آپے رلا، آپے رچن
 رچائندا۔ اپنی باقی آپے بلا، آپ اپنا پرکاش کرائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ ابناش ناؤں رکھائندا۔ پاربرہم ہر پُرکھ ابناش،
 ایکا ایک اکھوائیا۔ دیکھنہارا اپنی راس، آپے رہیا پائیا۔ کھیلے کھیل کھیل تماش، گھٹ گھٹ بیٹھا ڈیرہ لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 نرگن سرگن میل ملائیا۔ نرگن سرگن ہر ہر میلا، اپنا آپ کرائندا۔ آپے گرو گرو گر چیل، گر چیل ناؤں دھرائندا۔ آپے ہوئے سجن سہیلا، سکھا سکھائی
 آپ ہو جائندا۔ آپے جانے اپنا ویلا، آپ اپنی بنت بنائندا۔ آپے چاڑھے اپنا تیل، آپ اپنا سگن منائندا۔ اپنا کھیل پاربرہم ابناشی کرتے آپے کھیل، وید
 کتیب نہ کوئی جنائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹائندا۔ جوتی نور ہر آکار، جگ جگ وٹی ودھائیا۔ ساچے گھر بے
 جیکار، شبد نرالا ایکا گائیا۔ شبد دُھن انادی اپر اپار، پر بھ انادی آپ وجائیا۔ برہمادی پاونہارا سار، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ آد جگادی کھیل نیار، لیکھا لکھت وچ
 نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا جوت کرے رُشنائیا۔ جوتی نور ہر اُجالا، دیپک جوت اکالیا۔ دینا بندھپ دین دِیالا، کھیلے کھیل
 پر تھی اکاشیا۔ توڑنہارا جگت جنجالا، لوک مات پاوے راسیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے وسنہارا پاسیا۔ جوتی نور جوت جگا، ہر ہر کھیل
 کھلایا۔ کھجگ انتم ویکھ وکھا، آپ اپنا جھولی پائیا۔ لکھ چوراسی بھیو رہیا کھلا، بھیو ابھیدا آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجگ
 تیری انتم ور، نہہکنک ناؤں رکھائیا۔ نہہکنک ناؤں رکھ، ہر ہر ویس وٹایا۔ جوتی جامہ ہو پرتکھ، لوک مات ویکھ وکھایا۔ دیکھنہارا چوراسی لکھ، جون ابونی
 ناؤں دھرایا۔ بھگت سہیلے کرے وکھ، آپ اپنی دیا کمایا۔ درس دکھائے ہو پرتکھ، گر گوہند ناؤں دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 کھجگ تیری انتم ور، ایکا کھیل کھلایا۔ کھجگ تیری انتم دھار، ہر ساچے جوت جگائیا۔ لوک مات پاوے سار، بھیو رہے نہ رانیا۔ راج راجاناں کرے خبردار،
 سادھاں سنتاں آپ اٹھائیا۔ چار ورنان دے ہلار، برن اٹھاراں آپ ہلایا۔ پُریاں لوآں ہو اُجیار، برہما وشن شو دیوت سُر دے جگائیا۔ کھیلے کھیل اگم اپار،
 اگم اگڑی کھیل کھلایا۔ لکھ نرنجن کرے جیکار، آپ اپنی لکھ جگائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو تیار، لوک مات کرے کُرمائیا۔ ہنگ ہنگتا دیوے مار، ایکا برہم

پڑھائیا۔ بن منگتا در بھکھار، گرگھ ویکھے تھاؤں تھانیا۔ نانک انگد ہو تیار، زرگن جوتی جوت جگانیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم
 سرب جگانیا۔ کلجگ تیرا کوڑ پسارا، ہر ہر ویکھ دکھائندا۔ چاروں گنٹ اک نگارہ، جوٹھ جھوٹھ وجائندا۔ مایا متا موہ پیارا، ہوئے ہنگتا روگ ستائندا۔ ساچا
 نام نہ کسے وچارا، در ساچا نہ کوئی جنائندا۔ پڑھ پڑھ تھکے جیو گوارا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، آپ اپنا کھیل
 کھلائندا۔ اپنی کھیل کھیلنہارا، ایکا روپ سمایا۔ نارکت گوہند میل بھتارا، وید ویاسا گیا لکھائیا۔ گوڑ براہمن ہو اُجیارا، پوت سپوتا پھیرا پائیا۔ سمبل نگری
 دھام نیارا، بیٹھا بے پرواہیا۔ شبدی شبد جیکارا، لوآں پُریاں آپ بنائیا۔ جوتی جوت ہو اُجیارا، پُرکھ اکال آپ ہو جائیا۔ آپے کر اپنا پسارا، آپے ویکھ
 دکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، آپ اپنی رچن رچائیا۔ اپنی رچنا آپ رچا، آپے ویکھ دکھائندا۔ اپنا شبد آپ
 جنا، آپے بھیو کھلائندا۔ اپنا رنگ آپ رنگا، آپے لیکھے لائندا۔ اپنی منگ آپ منگا، آپے مول چُکائندا۔ اپنی گنگ آپ نہا، دُرمت میل کٹائندا۔ جوتی
 جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، آپ اپنا ڈنک وجائندا۔ شبد ڈنکا ہر مردنگ، ایکا ناؤں وجائیا۔ داتا دانی سورا سربنگ، پُرکھ
 اکال اکھوائیا۔ لوآں پُریاں آپے لنگھ، منڈل منڈپ پھیرا پائیا۔ جن بھگتاں وسے سدا سنگ، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ آدن امتا لائے انگ، انگیکار آپ ہو
 جائیا۔ غریب نمائیاں کٹے بھکھ ننگ، شاہ سلطاناں دے سزائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، ایکا نور کرے رُشائیا۔
 اک اکلا ایکا نور، نورو نور سمایا۔ بے عیب پروردگار حاضر حضور، اپنی کل ورتائیا۔ آپے وسنہارا کوہ طور، آپ اپنی کھیل کھلائیا۔ سرب کل آپے بھرپور،
 سمرتھ ہتھ وڈیائیا۔ ناتا توڑے کوڑو کوڑ، کلجگ کریا آپ مٹائیا۔ چار ورنان بخشے چرن دھوڑ، چرن چرنودک لکھ چوائیا۔ کایا چولی رنگن چاڑھے گوڑھے، اتر
 کدے نہ جائیا۔ چتر سنگھ بنائے مورکھ موڑ، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ ویکھے سرب لوکائیا۔ چار ورنان ناتا
 جوڑ، ہر ہر کھیل کھلائندا۔ پُریاں لوآں آپے دوڑ، آپے ویکھ دکھائندا۔ لکھ چوڑاسی مٹھا کوڑ، پھل اپنے ہتھ رکھائندا۔ آپے ہوئے براہمن گوڑ، پوت
 سپوتا آپ ہو جائندا۔ آپے لاؤنہارا پوڑ، سمبل نگری اک سہائندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا در دکھائندا۔ سمبل نگری سچ

ٹکانا، ہر ہر ویکھ دکھائیا۔ شاہو بھوپ شاہ سلطانا، راج راجانا آپ ہو جائیا۔ جودھا سوربیر مرد مردانہ، آپ اپنی کل ورتائیا۔ برہم برہم برہم گئیانا، آتم برہم ویکھ دکھائیا۔ شبد کھنڈا تیر کمانا، رسنا چلے آپ چڑھائیا۔ آپے ویکھے مار دھیانا، نرگن بیٹھا بے پرواہیا۔ اتم کھیل وچ میدانا، سرشٹ سبائی دے کرائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری ونڈ ونڈائیا۔

جوتی نور پڑکھ اکال، ایکا اینکاریا۔ شبد گر جگت دلال، سرشٹ سبائی آپ جتا رہیا۔ پنچ تت ماٹی کھال، ترے گن بندھن پالیا۔ آپے پاونہار جنجال، پنچم موہ رکھا لیا۔ سنگ رکھائے کال مہاکال، تھر کوئے رہن نہ پالیا۔ ابناشی کرتا دین دیال، پوجن جوگ آپ اکھوارہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا نام جتا رہیا۔ اپنا ناؤں ہر نرنکار، آپے آپ رکھائیا۔ پنچ تت کر پیار، جوتی جوت جگائیا۔ شبدی ڈنک اپر اپار، اپنا آپ وجائیا۔ آپے سیوک سیوالائے گر پیر اوتار، سادھ سنت آپ بنائیا۔ آپے وسے سب توں باہر، اجوئی رہت نام دھرائیا۔ اکال مورت کھیل اپار، کھیلنہار دس نہ آئیا۔ ۱۰۱۲ دھر داشبد سٹی جیکار، ایکا نعرہ لائیا۔ سرشٹ سبائی دے ہلار، آپے لئے جگائیا۔ گر کھاس بخشے چرن پیار، چرن دھوڑی مستک ٹکا لائیا۔ گر کھاس رسنا گائے وارو وار، ہر ہر نام وڈی وڈیائیا۔ آد جگادی اک اوتار، ایکا گر اکھوائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دوجی پوجانہ کوئی دکھائیا۔ ایکا پوجا اشٹ گردیو، ہری ہر ہر نرنکاریا۔ برتھا جائے نہ گھالی سیو، گر پورے وچ سنساریا۔ داتا دانی الکھ ابھیو، نرگن جوتی نور اجیاریا۔ جو جن گائے رسنا جہو، دو جہانا پار اتاریا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے لائے اپنا نعریا۔ شبد جیکارا ہر گوبند، ہر ہر آپ اپائیا۔ آپے میٹنہارا سگلی چند، چنتا چکھا رہے نہ رائیا۔ داتا دانی گنی گہند، گہر گمبھیر سمائیا۔ اپنا نام آپے دے بخشند، آپے لئے جپائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن دیو اشٹ گر سنگر آپ ہو جائیا۔ پنچ تت نہ کوئی پجاری، نہ کوئی بنت بنائیا۔ کام کرودھ لوبھ موہ نہ کوئی ہنکاری، آسا ترشاناہ کوئی جنائیا۔ تن بستر بھوشن نہ کوئی شنگاری، نیتز نین نہ کوئی اٹھائیا۔ ہتھ منہ نک نہ کوئی اجیاری، دوئے لوچن دس نہ آئیا۔ ہڈ ناڑی ماس رکت بوند نہ کوئی پیاری، ساڈھے تن ہتھ نہ بنت

بنائیا۔ زرگن جوت جگے اُجیاری، آپ اپنی کل ورتائیا۔ ہر گھٹ اندر پاوے ساری، بیٹھا آسن لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا ناؤں
 چپائیا۔ ایکا ناؤں ہر زرنکار، ایکا رسنا گائیا۔ سرشٹ سبائی اک پیار، ایکا دست بُجھائیا۔ ایکا چرن اک دوار، ایکا دھام سُہائیا۔ اک محل اک مینار، ایکا بیٹھا
 آسن لائیا۔ ایکا میت اک مُرار، ایکا سنگ بُجھائیا۔ ایکا گیت اک جیکار، ایکا کرے پڑھائیا۔ ایکا مندر مسیت گردوار، ایکا بیٹھا بے پرواہیا۔ ایکا راج جوگ
 سِکدار، شاہو بھوپ اک اکھوائیا۔ ایکا کرے کرائے سچ پیار، ایکا شبد جگائیا۔ ایکا آوے جاوے پاوے سار، جگ جگ کھیل کھلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی جگ جگ اپنا ناؤں چپائیا۔ اپنا ناؤں آپے رکھ، آپ اپنی بنت بنائندا۔ آپے جوت جگائے ہو پرتکھ، آپ اپنا ویس وٹائندا۔
 آپے بھانڈے کرے سکھ، خالی بھانڈے آپ بھرائندا۔ آپے لکھ چوڑاسی پائے نتھ، چاروں کُنٹ آپ پھرائندا۔ اپنا مارگ آپے دس، آپے راہے پائندا۔
 آپے پرگٹ ہو ہر گھٹ رہیا وس، آپ اپنا مول چکائندا۔ میل ملائے نس نس، دوس رین نہ کوئی جنائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد
 جگادی ناؤں دھرائندا۔ ایکا ناؤں ہر زرنکار، ایکا روپ وٹائیا۔ ایکا گھر اک دربار، ایکا سیج سُہائیا۔ ایکا پُرکھ ایکا نار، ایکا میل ملائیا۔ ایکا میت اک دوار، ایکا
 ۱۰۱۳ ویکھ دکھائیا۔ ایکا محل اک مینار، ایکا جوت جگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ناؤں چلائیا۔ ہر ہر نام ہر سمرتھ، اپنا آپ
 چلائندا۔ لکھ چوڑاسی دیوے وتھ، آپے جھولی پائندا۔ آپ چلائے ساچا رتھ، رتھ رتھوہی آپ اکھوائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 جگ جگ دیونہارا ور، آپ اپنا کرم کمائندا۔ آپ اپنا کرم کمائے، ہر ہر وڈی وڈیائیا۔ آپ اپنا نام دھرائے، آپ اپنی بنت بنائیا۔ سرشٹ سبائی ایکا جاپ
 چپائے، رسنا جھوا آپ ہلائیا۔ اپنا گن آپے ویکھ دکھائے، کرتے قیمت کوئے نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی جوت دھر، جگ
 ایکا نام رکھے وڈیائیا۔ نام شبد ہر بھر پور، ہر ہر آپ اپنا۔ آسا نسا ہر ہر پور، ہوئے ہنگتا روگ گویا۔ جگت وکارا کرے چورو چور، ترے گن تت نہ کوئی
 تپایا۔ وسنہارا حاضر حضور، ہری ہر نظری آیا۔ نام شبد ساچی تور، ناد انادی تال وجایا۔ ناتا تے کوڑو کوڑو، گردیو نہ کوئی دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ابناشی کرتا، آپ اپنا ناؤں چپایا۔ ساچا نام ہر ہر جاپ، ہر جن آپ چپائندا۔ میٹ مٹائے مینوں تاپ، اگنی تت بُجھائندا۔

آپ بُجھائے اپنا آپ، آپے برہم دکھائندا۔ دو جہانی وڈ پرتاپ، ست ستوادی ویکھ دکھائندا۔ سرشٹ سبائی مائی باپ، پتا پوت آپ ہو جائندا۔ اپنا تھاپن
آپے تھاپ، آپے ویکھ دکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، نرگن نرگن ہر نرگن آپ اکھوائندا۔

ہر جوتی نور اپار، ہر ہر آپ جگائیا۔ آپے کرے تت پیار، آپے ویکھ دکھائیا۔ آپے ویکھ دکھائے وچ سنسار، آپے اپنی رچن رچائیا۔ آپے جوت
جگائے نرگن دھار، آپے ویکھ دکھائیا۔ آپے کرے پسر پسار، پسر پساری ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی رچن رچائیا۔
اپنی جوت آپے دھر، پنج تت ڈیرہ لائندا۔ اپنا وسائے آپے گھر، آپے کھیل کھلائندا۔ اپنا چکائے آپے ڈر، اپنا میل ملائندا۔ ناتا توڑ سپس دھر، کایا گڑھ
چڑھائندا۔ آد پرکھ ابناشی کرتا اپنے مندر آپے وڑ، اپنا میل ملائندا۔ گنی ہون نہ جائے سڑ، مڑھی گور نہ کوئی دبائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
جوت دھر، جوتی جوت ڈگمگائندا۔ جوت اجیار جوت کرا، جوتی جوت جگائیا۔ جوتی نام آپ دھرا، جوتی نور کرے رُشنائیا۔ ورن گوتی بھو کھلا، اپنا روپ
درسائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے وچ کھائیا۔ اپنی جوت آپے میل، آپے کھیل کھلائندا۔ آد نرنجن چاڑھے تیل، ساچا سنگن
منائندا۔ پاربرہم سجن سہیل، آد جگاد ویکھ دکھائندا۔ آپے وسے رنگ نویل، ہر گھٹ آپے ڈیرہ لائندا۔ آپے گرو گرو گر چیل، گر چیل ناؤں دھرائندا۔
جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، ور داتا ناؤں دھرائندا۔ گر گوہند دتا ور، ہر ہر وڈی وڈیائیا۔ نانک جوتی ایک دھر، انگد آپ
کائیا۔ انگد اندر گیا وڑ، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ نانک برہم نہ گیا سڑ، پنج تت رہیا ہنڈھائیا۔ آپ نہائے اپنے سر، سر سروور اک نہائیا۔ آپے کھلا رکھے در،
در دروازے پھیری پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی کھیل کھلائیا۔ گوہند ہر ہر ور گھر پایا، گھر ساچے وٹی ودھائیا۔ ایک منگل ساچا
گایا، پرکھ اکال منائیا۔ اجونی رہت نظری آیا، در ساچا اک سہائیا۔ اپنی اچھیا مگے بھچھیا، آسا منسا پور کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
دیونہارا ساچا سیکھیا، سیکھ مت اک دھرائیا۔ اپنی سیکھیا آپے دے، اپنا کرم کمائندا۔ آد نرنجن جوت نرنجن لاوے نینہ، ساچا ناتا جوڑ جڑائندا۔ امرت

آتم برکھے مینے، دھیرج دھیرا اندا۔ جھوٹھا تن ماٹی ہوئے کھیہہ، سگلا سنگ نہ کوئی رکھائندا۔ نہ کوئی رسنا نہ کوئی جہو، بٹی دند نہ کوئی دکھائندا۔ پاربرہم الکھ اھیو، رُوپ رنگ نہ کوئی جنائندا۔ دیکھنہارا ساچی سیو، ساچا لیکھا لیکھے لائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہم پاربرہم ملائندا۔ برہم پاربرہم پر بھ ناتا جوڑ، پنج تت ڈیرہ لایا۔ پُرکھ اگتا چڑھیا گھوڑ، تھر گھر دس کسے نہ آئی۔ سچ اندر وڈیا دوڑ، آپ اپنا کھ چھپائی۔ گو بند لگی ساچی اوڑ، ترشنا بھکھ مٹائی۔ آد جگادی آپے جائے بہڑ، اپنا میلا آپ ملایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جوت کرے رُشنائیا۔

اکھ کہانی ہر سمرتھ، اپنی آپ چلائی۔ کلج چلائے کوڑا رتھ، چاروں کُنٹ پھرائیا۔ ویکھ دکھائے تیرتھ تٹ، اٹھسٹھ پھیرا پائی۔ پائے سار مندر گردوارا مٹھ، شبد دوارے پھول بھلائی۔ لواں پُریا ویکھے نٹھ نٹھ، پاربرہم وڈی وڈیائی۔ برہما وشن شو اک اکھ، ایک میل ملائی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ اٹھسٹھ تیرا تٹ کنارہ، ہری ہر ویکھ دکھائی۔ نرگن دیک کر اُجیارا، چاروں کُنٹ پھرائیا۔ دیکھنہارا اندھ اندھیارا، ایک کرے رُشنائیا۔ سمت سمتی ہو تیارا، آپے پھیرا پائی۔ سنجگ تریتا دئے سہارا، دواپر وٹی ددھائی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کل ورتائی۔ کلج ورتے اپنی کل، ایک رُوپ سمایا۔ سرشٹ سبائی بھلائے کر کر ول چھل، گرکھ ورلے آپ جگایا۔ ست سرُوپی پھیرے ہل، نام پنج اک بجایا۔ آپ دکھائے امرت پھل، امرت میوہ اک کھوایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوڑاسی دیوے سل، دُئی دوتی تیر چلایا۔ ہر کا تیر شبد نیار، ایک چلے آپ چڑھائی۔ سمت پنڈراں ہو تیار، کھیلے کھیل اگم اتھائی۔ خلق خدا بے عیب پروردگار، نورو نور سمائی۔ حق حقیقت پاوے سار، چوڑاں طبقاں ویکھ دکھائی۔ برہمنڈ کھنڈ ہو اُجیارا، آپ اپنا مول چکائی۔ پاوے ونڈاں وچ سنسار، آپ اپنی کرت کمائی۔ بھیکھ پکھنڈا پار کنار، جھوٹھی کریا رہن نہ پائی۔ نام کھنڈا تیز کٹار، دو دھارا آپ چلایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، ہر ساچے لئے ملائی۔ ہر سجن ہر پایا، سنگر

میت مرار۔ گھر ساچے منگل گایا، سنائے سچی دھنکار۔ ہوئے سنساروگ مٹایا، دیکھ باقی کر اُجیار۔ ایک ساچی چوگ چُگایا، چار ورنائ اک پیار۔ نانک نرگن
رسنا گایا، کُجک اتنم پاوے سار۔ نہہکنکا ویکھ دکھایا، کل کلکی اوتار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سرشٹ سبائی دُئی دوتی پردہ دے نوار۔

★ ۲۹ مگھ ۲۰۱۵ پکرمی گرنام سنگھ ویرکا ضلع امرتسر ★

۱۰۱۶ جیو جنت ادھار، آد جگاد سمایا۔ اک اکلّا اینکار، عقل کلا اکھوایا۔ لکھ چوڑاسی پاوے سار، نرگن جوت کر رُشائیا۔ پنج تت ہو اُجیار، آپ اپنا میل
ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ جیو جنت ہر پسار، ایکارُپ سمایا۔ آد جگادی ایکاکار، ایکادھار بندھایا۔ وربھنڈ
کھنڈ پاوے سار، جیرج انڈ ویکھ دکھایا۔ اُتبھج سبتج ہو اُجیار، آپ اپنا ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی دیکھ اک جگایا۔
جوتی دیکھ ہر پرکاش، ہر گھٹ آپ جگایا۔ آد جگاد نہ جائے وناس، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ سد سہیلا وسے پاس، وچھڑ کدے نہ جایا۔ ساچے منڈل
پاوے راس، منڈل منڈپ دے سہایا۔ کھیلے کھیل پر تھی آکاش، گنگن گنگنتر ویکھ دکھایا۔ آپے ہوئے پون سواس، رسنا جہوا آپ چلایا۔ آپے دست ویکھے
پاس، نام بھنڈارا آپ بھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جییاں داتا نام دھرایا۔ جیاں داتا ہر داتار، ایک ایک اکھوایا۔ جگ جگنتر پاوے
سار، پورن برہم جنایا۔ کرم دھرم وچ سنسار، مانس جنم ویکھ دکھایا۔ پورب لہنادے ادھار، نرگن ہتھ رکھی وڈیایا۔ سرگن میلا اپر اپار، پنج تت کرے
کُرمایا۔ انحد دُھن سچی دھنکار، انحد تال وجایا۔ امرت آتم ٹھنڈی ٹھار، سر سروور اک سہایا۔ دُرمت میل دے اُتار، کاگوں ہنس بنایا۔ جوت نرنجن
سیودار، آد نرنجن آپ لگایا۔ پنچم میلا میت مرار، ویکھنہار بے پرواہیا۔ بیٹھا آپ نرگن دھار، دس کسے نہ آیا۔ تھر گھر ٹھانڈا اک دوار، دُور دُراڈا آپ
گھلایا۔ انحد واجا اپر اپار، تھر گھر بیٹھا آپ وجایا۔ جگ جگ رچدا آیا کاجا، جگ جگ ویس وٹایا۔ چٹے آسو چڑھے تازا، سولائ کلیاں آسن پانیا۔ پاربرہم
پرہہ غریب نوزا، پُرکھ اکال آپ اکھوایا۔ سدا سہیلا رکھے لاجا، لوک مات وڈیایا۔ نام چلائے اک جہازا، اپنا بیڑا آپ بندھایا۔ شاہو بھوپ وڈ راجن

راجا، سچ سلطان آپ ہو جائیاء۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جیبا دان جھولی پائیاء۔ جیبا داتا نام بھنڈار، ہر ہر آپ ورتا سندا۔ آد جُگادی اِک
 اوتار، ایکا گر اکھواسندا۔ شبدی شبد شبد جیکار، دو جہاناں آپ لگاسندا۔ لوآں پُریاں دے ہلار، برہمنڈ کھنڈ ویکھ وکھاسندا۔ لکھ چوراسی جگت پیار، آتم برہم
 جناسندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن سرگن ویکھ وکھاسندا۔ جیبا داتا ہر نرنکار، نرگن جوت جگائیاء۔ دیونہارا سچ بھنڈار، آپے رہیا
 ورتائیاء۔ سرگن میلا وچ سنسار، ساچا ناتا جوڑ جُڑائیاء۔ ویکھے وگسے کرے وچار، الکھ اگوچر اگم بے پرواہیا۔ آوے جاوے وارو وار، جگ جگ ویس وٹائیاء۔
 سنجگ تریتا پارکنار، دوپر ڈھیری ڈھائیاء۔ کلج اتم لئے اوتار، نرگن نور کرے رُشائیاء۔ جوتی جامہ بھیکھ نیار، پنج تت نہ کوئی وکھائیاء۔ پنج تت نہ کوئی اکھاڑ،
 پنچم موہ نہ کوئی ودھائیاء۔ ہڈ ماس نہ ناڑی ناڑ، رکت بوند نہ کوئی وکھائیاء۔ ڈھردر گاھی ساچا لاڑ، اکال مورت آپ اکھوئیاء۔ اجونی رہت و سے سد دھام نیار،
 آپ اپنی بنت بنائیاء۔ اُچ محل اٹل مینار، سچھنڈ دوار آپ سہائیاء۔ نرمل باقی کر اُجیار، اپنی جوت کرے رُشائیاء۔ ست پُرکھ نرنجن کھیل اپار، وید کتیب نہ
 کوئی جنائیاء۔ آدن انتا ایکنکار، عقل کلا اکھوئیاء۔ آپ اپنا کر پسار، آپے میٹے میٹ مٹائیاء۔ آپے سے ڈھندوکار، دھوآں دھار آپ ہو جائیاء۔ آپے رُو سس
 کر اُجیار، پرکاش آکاش ایک جنائیاء۔ آپے دھرت دھول بن سہار، جل بنب آپ لگائیاء۔ آپے جوتی پون ہلار، پون پونی آپ سمائیاء۔ گگن گگنتر کھیل اپار،
 گنوتا آپ بھجائیاء۔ پر تھی آکاش بٹھے دھار، آپ اپنی رچن رچائیاء۔ آپے سے دھام نیار، دس کسے نہ آئیاء۔ رُوپ انوپ شاہو بھوپ سچی سرکار، شاہ
 سلطان آپ ہو جائیاء۔ آپے ترے گن کرے پیار، پنچم میل ملائیاء۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، جیبا دان جھولی پائیاء۔ جیبا
 داتا آتم رس، اپنے ہتھ رکھاسندا۔ آد جُگادی راہ ساچا دس، جگ جگ دھار بندھاسندا۔ برہمنڈاں کھنڈاں آپے نس، لوآں پُریاں ویکھ وکھاسندا۔ ہر گھٹ
 اندر آپے وس، آپ اپنی جوت جگاسندا۔ شبد تیر نرالا مارے کس، دین دیالا ویکھ وکھاسندا۔ کرے پرکاش کوٹن کوٹ رُو سس، اندھ اندھیر مٹاسندا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا دان ہر بھگوان ہو مہربان، جیباں جنناں جھولی پاسندا۔ جیباں جنناں ہر ہر دان، اپنا آپ پائیاء۔ آپے بخشے چرن
 دھیان، آپے بوجھ بھجائیاء۔ دیونہارا برہم گیان، انتر آتم اِک جنائیاء۔ آپ اُپائے پنج شیطان، کام کرودھ لوہھ موہ ہنکار سنگ رلائیاء۔ آپے من مت بدھ کر

پردھان، گھر ساچے ڈیرہ لایا۔ آپے آسا ترشنا نوجوان، تن جو بن رہی ہنڈھائی۔ آپے سرتی رکھے نار اک رکان، نیر نین اک مٹکایا۔ آپے جو دھا سور پیر
 بلی بلوان، آپ اپنا ویکھ وکھائی۔ آپے کھنڈا تیر کمان، آپے چلہ رہیا اٹھائی۔ آپے کھرگ کھنڈا رکھ میان، آپے باہر کڈھائی۔ آپے لو آں پریاں ویکھے مار
 دھیان، آپے دو جہاناں پھیرا پائی۔ آپے دیونہارا ڈھر فرمان، تھر گھر بیٹھا بے پرواہیا۔ آپے جھلائے سچ نشان، دھرم نشانہ اک اٹھائی۔ آپ اپنا ہوئے
 جانی جان، جانہار آپ ہو جائی۔ آپے دیونہارا ساچا مان، درگاہ ساچی اک سہائی۔ ست پڑکھ نرنجن آپ مہربان، مہربان آپ اکھوئی۔ الکھ نرنجن اک
 گیان، آپے بوجھ بوجھائی۔ ساچا کنت اک دو جہان، ایکا ویکھ وکھائی۔ دھواں دھار سنج مسان، سُن اگم آپ رکھائی۔ دسم دواری کھیل مہان، چٹئی دھار اک
 وہائی۔ سنت سہیلے کر چچان، آپ اپنا میل ملائی۔ دیونہارا ساچا دان، نام وست جھولی پائی۔ ایکا راگ سنائے کان، چھٹی راگ شرمائی۔ مندر اندر سچ مکان،
 گھر گھر وچ رہیا وسایا۔ دیبا بائی اک مہان، کملا پاتی آپ جگایا۔ امرت آتم پین کھان، ترشنا بھکھ مٹائی۔ پنجم گیت سہاگی ایکا رام، انحد تال وجائی۔ ویکھنہارا
 سیری بھگوان، دوسر دس کسے نہ آئی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، جییاں داتا آپ ہو جائی۔ جییاں داتا ہر ہر داتا، ایکا ایک
 اکھواندا۔ چرن کول بندھائے ناتا، نہ کوئی توڑ تڑائی۔ آپے چڑھیا ساچے راتھا، نام رتھ اک رکھاندا۔ بودھ اگادھی ساچی گاتھا، اپنا منتر نام بچھاندا۔
 آپے پوجا آپے پاٹھا، اشٹ دیو اک مناندا۔ ایکا تیر تھ ایکا تاتا، سر سروور اک نہاندا۔ آپے کھیوٹ آپے کھیٹا، آر پار آپ کراندا۔ ایکا تانا ایکا پیٹا،
 ایکا سوتر بندھ بندھاندا۔ آپے شبد دوشالے وچ لپیٹا، آپے پردہ اٹھاندا۔ ایکا مات پت بیٹی بیٹا، پوت سپوتا ایکا جاندا۔ ایکا چیتن ایکا چیتا، چیتن چت
 آپ ہو جاندا۔ ایکا نیتن ایکا نیتا، نیت نوت کھیل کھلاندا۔ ایکا وسنہارا کایا کھیتا، گھر ساچے ڈیرہ لانداندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا
 ساچا ور، ساچی وست اک وکھاندا۔ ساچی وست نام انمول، ہر ساچے ہتھ اٹھائی۔ سنگر کنڈے آپے تول، لوک مات رہیا وکائی۔ شبد اگئی ایکا بول، ساچا
 ڈھول وجائی۔ من مت تیرا کڈھے پول، گرمت کرے رُشنائی۔ جن بھگتاں اٹا کرے نابھ کول، امرت دھار کھ چوائی۔ لہنا دین چکائے دھرت دھول،
 دھول رہی گُرا لایا۔ لکھ چوراسی آپے مول، مولا روپ آپ خدائی۔ آپے کرشنا کاہنا سول، رام روپ آپ درسائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت

۱۰۱۸

۱۰۱۸

دھر، دیونہارا ساچا ور، ایکا نام وڈی وڈیا نیا۔ نام دست شبد گیان، ہرجن بوُجھ بُجھائندا۔ اندر مندر اک دھیان، ایکا لو رکھائندا۔ ایکا ایشٹ کر پردھان، ایکا
 نظری آئیندا۔ ایکا ایک سری بھگوان ست سرُپ سائندا۔ ایکا آذر نجن نوجوان، بردھ بال نہ کوئی رکھائندا۔ ایکا مندر بیٹھ مکان، ایکا راگ الا ئندا۔ ایکا
 شاہو بھوپ سلطان، راج راجان اک اھوائندا۔ ایکا ویکھنہارا چوڑاں ہٹ مکان، چوڑاں طبقات پھول بھلا ئندا۔ ایکا لو آں پُریاں مار دھیان، برہما وشن شو
 دیوت سُر سیوالا ئندا۔ ایکا لکھ چوڑاںسی ہو پردھان، تتوت بُجھائندا۔ ایکا برہم پد نشان، امراپد آپ وکھائندا۔ ایکا دُھن ناد وجائے ند، انحد ساچا راگ
 سائندا۔ ایکا جانہارا اپنی حد، دوسر بھيو کوئی نہ پائندا۔ ایکا جن بھگتاں پیائے ساچی مد، آتم رس اک وکھائندا۔ آپے وشنوں ایکا جد، ایکا جوت جگائندا۔
 ایکا ویکھنہارا کایا ڈونگھی کھڈ، اندر مندر پھول بھلا ئندا۔ دُئی دوتی دیوے وڈھ، کام کردھ لو بھ موہ ہنکار میٹ مٹائندا۔ ویکھ وکھائے کایا مائی ہڈ، ناڑی چم
 در سہائندا۔ ایکا پنچ تت چولا دیوے چھڈ، ایکا ویس وٹائندا۔ ایکا ایک لڈائے لڈ، سچھنڈ دوار اک سہائندا۔ ایکا در دوار یوں دیوے کڈھ، دو جہانی دھکا
 لائندا۔ ایکا ایک ایککارا کھیلے کھیل سورا سر بگ، سرب کل آپ ہو جائندا۔ ایکا بنھے ساچا تگ، نام تندی تند بندھائندا۔ ایکا ہنس بنائے پھڑ پھڑ گگ،
 کاگوں ہنس بنائندا۔ ایکا دیپک جوتی جائے جگ، جس جن دیا کمائندا۔ ایکا درس دکھائے اُپر شاہ رگ، نو دوارے پار کرائندا۔ ایکا میٹنہارا ترشنا اگ،
 ساتک ست اک ورتائندا۔ ایکا سبجن ایکا ساک، ساک سین اک اھوائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، جیا داتا دان
 جھولی پائندا۔ جیا دان سچ داتار، ہر ہر آپ ورتائیا۔ عقل کلا کل آپے دھار، جگ جگ دھار بندھائندا۔ کلجگ کوڑی کریا پاوے سار، جوٹھ جھوٹھ ویکھ
 وکھائیا۔ لیکھ چکائے پنچ وکار، پنچم وڈ وڈیا نیا۔ تتوت ہاہاکار، دھیرج دھیر نہ کوئی دھرائیا۔ یت ست نہ کوئی پساہ، برہم مت نہ کوئی اُچائیا۔ بہتر ناڑی اُبلے
 رت ہاہاکار، دوس رین آپ لڑائیا۔ گرگھ ساچے رہے وچار، نیترو رو رو نیر وہائیا۔ آتم انتر اک پیار، پار برہم سچی سرنائیا۔ گوہند میلا سچ گھر بار، گھر ایکا بنک
 سہائیا۔ نانک نرگن ہو اُجیار، جوتی نور کرے رُشائیا۔ شبد وچولا اپر اپار، دو جہاناں آپ رکھائیا۔ سوہنگ ڈھولا سچ جیکار، نرگن روپ وٹائیا۔ پردہ اوہلا کھیل
 نیار، الکھ الکھ آپ کرائیا۔ بھگتن مینا وسیا کولا، دس کسے نہ آئیا۔ آپے ہوئے کلا سولاں، انت کل آپ ہو جائیا۔ آپے گائے اپنا ڈھولا، آپے رہیا سنا ئیا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، جیو جنت آپ رکھائیا۔ جیو جنت شبد سہارا، ہر ہر آپ رکھائیا۔ شبدی شبد پیارا، ساچا ناتا جوڑ
جڑائیا۔ ایکا ایک چرن دوارا، چرن شرن اک سرنائیا۔ ایکا بھگتی بھگت پیارا، منتر گیان اک درڑائیا۔ ایکا شکتی شکت اُجیارا، پنج تت ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت
سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا دیونہارا ور، آپ اپنی بوُجھ بُجھائیا۔

۱۰۲۰

۱۰۲۰

